KORANEN:

Oversættelse af dens

meningsmæssige betydning

til det danske sprog

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ

Hermed har Kustoden af de to Hellige Moskéer, Kong Salmān bin ʽAbdul ʽAzīz Āl Saʽūd, Kongen af Saʽūdi-Arabien, beæret med befalingen om trykning af den Hellige Korans meningsmæssige oversættelse og fortolkning.

تشرف بالأمر بطباعة هذه الترجمة لمعاني القرآن الكريم

خادم الحرمين الشريفين الملك سلمان بن عبدالعزيز آل سعود

ملك المملكة العربية السعودية

وقف لله تعالى من خادم الحرمين الشريفين
الملك سلمان بن عبد العزيز آل سعود
ولا يجوز بيعه
يوزع مجانا

ترجمة معاني القرآن الكريم
إلى اللغة الدنماركية

إعداد :
الشيخ ياسين قمر غوري
والشيخ رفاقت عباس خان

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
بالمدينة المنورة

www.islamic-invitation.com

Denne oversættelse af den Hellige Korans meningsmæssige oversættelse og fortolkning er en gave fra Kong Salmān bin ʻAbdul ʻAzīz Āl Saʻūd
Må ikke sælges
Distribueres gratis

KORANEN
Oversættelse af dens meningsmæssige betydning til det danske sprog

Oversætter:
Yasin Qumar Ghauri
Rafaqat Abbas Khan

King Fahd Complex til trykning af den Hellige Koran
i Madīnah al-Munawwarah

www.islamic-invitation.com

www.islamic-invitation.com

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ الدكتور
عبد اللطيف بن عبد العزيز بن عبد الرحمن آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين، القائل في كتابه الكريم:

﴿... قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل: «خيركم من تعلَّم القرآن وعلَّمه».

أما بعد:

فإنفـــاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك ســـلمان بن عبدالعزيز آل سعود -حفظه الله- بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المســـلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإســـلامية والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية الســـعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة؛ تســـهيلاً لفهمه على المســـلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله ﷺ: «بلِّغوا عنِّي ولو آية».

وخدمةً لإخواننا الناطقين باللغة الدنماركية يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الدنماركية التي قام بها الشيخ ياسين قمر غوري، والشيخ رفاقت عباس خان، وراجعها الدكتور شاهد مهدي.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كلّه من خطإ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطبعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللّهُمَّ تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

Forord

Af den beærede Sheikh Dr.
‘Abdul Laṭīf bin ‘Abdul ‘Azīz bin ‘Abdur Raḥmān Āl al-Sheikh
Minister for islamiske Anliggender, Stiftelser, Forkyndelse og Vejledning, den øverste tilsynsførende af forlaget

Al lovprisning tilkommer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede, سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), Alverdnernes Herre, som i Sin Hellige Bog siger:

> ***"Visselig, der er kommet til jer fra Allāh et lys og en tydelig Bog".*** [Sūrah Al-Mā’idah:5:15]

Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) velsignelser og fred være med den noblestc af Profeterne og Sendebuddene, vores Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), som har sagt:

> *"Den bedste af jer er den, som tillærer sig Koranen og lærer den fra sig".* [Ṣaḥīḥ Al-Bukhārī]

Efterlevende anvisninger fra Kustoden af de to Hellige Moskéer, Kong Salmān bin ‘Abdul ‘Azīz Āl Sa‘ūd – må Allāh beskytte ham - om at prioritere Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Bog og hvad tilkommer Den, Dens udgivelse, Dens distribuering blandt muslimerne over hele verden, klargørelse af Dens meningsmæssige betydning, og oversættelse af Dens mening til forskellige verdenssprog.

Med omtanke på Den Glorificerede Korans signifikante betydning i at blive oversat til de vigtigste sprog i verden, har Ministeriet for De islamiske Anliggender, Stiftelser, Forkyndelse – og Vejledning i kongedømmet Sa‘ūdi-Arabien til hensigt at gøre det muligt for de ikke arabisktalende muslimer at forstå Koranen, og at opfylde den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) påbud:

> *"Formidl mit budskab, selv om det er en enkelt Āyah (vers)".* [Ṣaḥīḥ Al-Bukhārī]

og derved tjene vores dansktalende brødre. Kong Fahds forlag af Den Hellige Bog i Madīnah al-Munawwarah har æren af at præsentere den dansktalende læser for den danske oversættelse af den Hellige Koran, som er oversat af Sheikh Yasin Qumar Ghauri og Sheikh

Rafaqat Abbas Khan og revideret af Dr. Shahid Mehdi på vegne af forlaget og Instituttet for Videnskabelige Anliggender.

Vi lovpriser Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede, سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) for Sin gunst over os i udarbejdelsen af dette store arbejde, bedende til Ham om at acceptere dette som en oprigtig velgerning for Hans behag og for menneskehedens gavn.

Vi er til fulde klar over, at den meningsmæssige oversættelse af Den Glorificerede Koran, hvor præcis den end måtte være, ikke vil kunne videregive værdien af meningen i dens fuldkomne ret, som den mirakuløse tekst i sin oprindelighed videregiver. Denne videregivne meningsmæssige oversættelse er blot en følgeslutning af, hvad oversætteren har forstået af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Glorificerede Bogs tekst. Den kan ikke undgå fejl og mangler, hvilket er naturligt forekommende i al menneskelig stræben.

Vi beder derfor enhver læser af denne oversættelse om at tilvejebringe enhver fejl, udeladelse eller tilføjelse, som denne måtte finde, til forlaget, så at de således kan blive inkluderet i de efterfølgende udgaver InshāAllāh.

Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er Den Succesberigende, og Han er Den, der retleder til Den Rette Vej. O, Allāh, accepter dette fra os, sandelig, Du er Den Althørende, Den Alvidende.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

INTRODUKTION TIL DEN MENINGSMÆSSIGE BETYDNING AF DEN HELLIGE KORAN

Den Hellige Koran er Bogen, der anviser lovene i den islamiske religion. Og den er en åbenbaring, der er nedsendt fra Allāh, Den Ophøjede, til Hans Sendebud Muḥammad, 'Abdullāhs søn (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev født i Makkah år 571 e.Kr. Den er et alment budskab til hele menneskeheden, som fuldbyrder folks lykke i denne verden og i det Hinsides. Her er en kort definition af den Hellige Koran og dens budskab.

EN OVERORDNET DEFINITION AF DEN HELLIGE KORAN

1. Definition af den Hellige Koran, dens navne og egenskaber

Den Hellige Koran er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Ord, der er nedsendt til Hans Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), åbenbaret til ham med dens ord og betydning, nedfældet i bøger, overleveret kontinuerligt af en stor gruppe muslimer, og hvis recitation er en tilbedelse.

Det er Allāh, Den Almægtige, Der har kaldt åbenbaringen, som Han sendte ned til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), for Koranen. Dette ord er afledt af det arabiske verbum (قَرَأَ), som betyder (تلا) at recitere, og det er et verbalsubstantiv afledt af (maṣdar) at læse. Allāh, Den Almægtige, siger:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا﴾ [الإنسان: ٢٣]

"Sandelig, Vi har åbenbaret Koranen gradvist til dig"
[Sūrah Al-Insān: 76:23]

Navnet Koranen henviser til, at den bliver læst, reciteret og at dens recitation ikke vil blive opgivet.

Allāh, Den Ophøjede, har også kaldt den Bogen, som er afledt af verbet (كَتَبَ), og dets betydning på det arabiske sprog er 'at skrive bogstaver'. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ﴾ [النساء: ١٠٥].

"Vi har sandelig åbenbaret Bogen til dig (O, Muḥammad) med sandheden". [Sūrah An-Nisā': 4:105]

Ved at kalde den Bogen påpeges det, at den bliver nedfældet, og ikke bliver forsømt[1].

Og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har også beskrevet den Hellige Koran som: "Al-Furqān" (Kriteriet mellem sandhed og falskhed), og at den er helbredende, vis, en ihukommelse, en retledning, et lys, en påmindelse og andre egenskaber, der fremhæver den Hellige Korans storhed og dens fuldkomne budskab.

Ordet al-Muṣḥaf (ٱلْمُصْحَف) bliver brugt til at påpege, at den Hellige Koran er skrevet på papir (صُحُف), og dette er et navn, der blev givet af Ṣaḥābah[2] (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ), efter at de havde nedfældet Koranen på papir i den eksisterende rækkefølge.

2. Den Hellige Koran er en åbenbaring, der er sendt ned fra Allāh, Den Ophøjede.

Menneskeheden har fået kendskab til den Hellige Koran gennem én enkelt kilde, og det er Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), som levede i Makkah i fyrre år, inden han blev skænket Profetgerningen. Englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) steg ned til ham med den Hellige Koran fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), da han blev fyrre, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalede ham at kalde folk til Ham (Allāh) med Sine Ord:

---

1 Se An-Naba' Al-'Aẓīm: Muḥammad 'Abdullāh Darāz s.12.

2 Ṣaḥābah er flertalsformen for Ṣaḥābī, som betyder Ledsager. En person kan kun kaldes for en Ṣaḥābī, når vedkommende (a) fysisk har set Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), (b) er blevet muslim og (c) er død som muslim.

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ۞ قُمۡ فَأَنذِرۡ﴾ [المدثر: ١-٢].

"O, du (Muḥammad), som er indhyllet (i et klæde). Rejs dig og advar". [Sūrah Al-Muddaththir: 74:1-2]

Han blev dermed gjort til en Profet, der kaldte folk til religionen Islām. Hans liv ændrede sig, og menneskehedens tilværelse ændrede sig, efter at den blev oplyst af denne religion. Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) levede i treogtyve år fra åbenbaringens åbning til dens afslutning. Her følger en redegørelse for dette aspekt af den Hellige Korans historie.

I. Begyndelsen på åbenbaringen af den Hellige Koran

Englen Djibrīls (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) nedstigning til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var noget usædvanligt, som folk ikke kendte til, ej heller havde Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forventet det. Men Allāh, Den Ophøjede, havde bestemt det, og Han udvalgte Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til at være den Sidste Profet og Profeternes (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) leder. Denne begivenhed medførte tydelige ændringer i Sendebuddets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) liv og udjævnede vejen til Profetgerningen, som er kendetegnet ved, at han modtog åbenbaringen fra Allāh, Den Ophøjede. Disse ændringer kan ifølge autentiske historiske kilder sammenfattes som følger[1]:

A. **Sande drømme:** Da Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fyldte fyrre år plejede det, han så i sine drømme, at blive til virkelighed i vågen tilstand den følgende dag. Denne tilstand kaldes for Sande drømme.

B. **Afsondring:** Efter at have set sande drømme, bestemte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) for Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), afsondring og afholdelse fra folk. Han valgte afsondring i en hule i et af de højeste bjerge med udsigt over Makkah, og det er Ḥirā' bjerget. Dette bjerg og hulen findes stadig den dag i dag. Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at

1 Ṣaḥīḥ Bukhārī: Ḥadīth nr.3 og 4953, Ṣaḥīḥ Muslim: Ḥadīth nr.403, Ṭabaqāt Ibn Sa'd:1:194.

tilbringe talrige nætter på Ḥirā' bjerget i refleksion over universet og dets Skaber, og på sit folks afgudsdyrkelse af statuer, indtil åbenbaringen blev sendt ned til ham.

C. **Djibrīls (Gabriel** (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) nedstigning til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

Mandag d.17. i Ramaḍan måneden år 610 e.Kr. viste englen Djibrīl (Gabriel Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) sig for Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) i Ḥirā'-hulen og sagde til ham: "Iqra" (Læs). Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) svarede: "ما أنا بقارئ" (Maa Ana Bi Qaariin)" (Jeg kan ikke læse)[1]. Efter dette, hvor han selv fortalte om begivenheden, sagde han: "Da englen hørte dette svar, tog han fat i mig og omfavnede mig så kraftigt, at jeg måtte gå igennem en uudholdelig belastning. Derefter gav han slip på mig og sagde: "Iqra" (Læs). Jeg svarede: "Jeg kan ikke læse". Derpå greb han mig for anden gang og omfavnede mig hårdt og gav slip på mig, Derefter sagde han: Iqra" (Læs). Jeg svarede: "Jeg kan ikke læse". Derpå greb han mig for tredje gang og omfavnede mig hårdt, og gav slip på mig. Derefter sagde han:

﴿ٱقْرَأْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ۞ خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِنْ عَلَقٍ ۞ ٱقْرَأْ وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَمُ ۞ ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ ۞ عَلَّمَ ٱلْإِنسَٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ [العلق: ١ - ٥].

"Læs! I din Herres navn, (Ham) som skabte. Skabte mennesket af en blodklump (i livmoderen). Læs! Og din Herre er Den mest Gavmilde. Som lærte (mennesket) med pennen. Lærte mennesket, hvad det ikke vidste".
[Sūrah Al-'Alaq:96:1-5]

Disse var de første Āyāt (vers) af den Hellige Koran, der blev åbenbaret til ham. Derefter forsvandt englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ))[2].

1 Grunden til denne udtalelse er, at Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) var en ulærd, han kunne hverken læse eller skrive.

2 Dvs. at Waḥi (Åbenbaringen) blev afbrudt i en periode.

Det var en bevægende begivenhed for Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), som fik ham til at vende hjem i en angstfuld tilstand. Han fortalte om begivenheden til sin hustru Khadīdjah bint Khuwailid (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) og sagde til hende: "Jeg frygtede for mit liv". Hun beroligede ham med det, hun kendte til af hans gode kvaliteter og hans sunde fornuft, at intet ondt ville berøre ham. Hun foreslog, at han skulle besøge Waraqah bin Nawfal, som var en af Makkahs indbyggere, der var konverteret til kristendommen, og havde studeret Toraen og Evangeliet. Da Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) besøgte ham i hans hjem og fortalte om hændelsen, sagde han, at det han havde set, var الناموس (An-Nāmūs), som også var kommet til (Profeten) Mūsā (Moses (Fred være med ham عليه السلام)), og at hans folk ville blive hans fjende og udvise ham fra hans by (Makkah), og at dette var de tidligere samfunds sædvane, over for deres profeter. Waraqah bin Nawfal døde kort tid efter.

Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) begyndte at tænke over, hvad der var sket i Ḥirā'-hulen, og hvad Waraqah bin Nawfal havde informeret ham om. Han begyndte at se frem til funktionen som Profet i den nye fase af sit liv. Men englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عليه السلام)) udsatte, med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) befaling, nedstigningen for anden gang efter at have åbenbaret de første Āyāt (vers) af Sūrah Al-'Alaq, hvilket gjorde Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) trist til mode.

Visdommen bag udskydelsen af åbenbaringen var, at gøre Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) mere forventningsfuld og mere agtpågivende over for at modtage Koranen, efter at have fundet fortrolighed og tryghed ved den, så han på baggrund af åbenbaringens intensitet kunne bære det han modtog, og derefter forkynde budskabet.

Efter det periodiske ophold i åbenbaringen så han englen, som han havde set i Ḥirā' hulen, sidde på en stol mellem himlen og jorden. Synet af englen gjorde ham bange, og han skyndte sig hjem og gik i seng, men englen fulgte efter ham til hans hjem, og åbenbarede disse Āyāt (vers) til ham:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ۞ قُمۡ فَأَنذِرۡ ۞ وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ۞ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ۞ وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ۞
وَلَا تَمۡنُن تَسۡتَكۡثِرُ ۞ وَلِرَبِّكَ فَٱصۡبِرۡ﴾ [المدثر: ١ - ٧].

1. O, du (Muhammad), som er indhyllet (i et klæde). 2. Rejs dig og advar. 3. Og erklær din Herres storhed. 4. Og rengør dine klæder. 5. Og hold dig væk fra urenhed (afguder). 6. Og gør ikke det gode for at forlange mere (til gengæld). 7. Og vær tålmodig for din Herres skyld.[Sūrah Al-Muddaththir:74:1-7]

Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) beroligede ham og fjernede hans angst, og fra da af fulgte han englen Djibrīls (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) nedstigning med den Hellige Koran.

II. Åbenbaringens virkelighed

Koranen er en åbenbaring, som Allāh, Den Ophøjede, åbenbarede til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) gennem englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), som steg ned med den over en periode på treogtyve år. Og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har bekræftet denne virkelighed i den Hellige Koran, idet Han siger:

﴿قُلِ ٱللَّهُ شَهِيدُۢ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ﴾ [الأنعام: ١٩].

"Sig: "Allāh". Han er Vidne mellem mig og jer. Og denne Koran er blevet åbenbaret for mig, for at jeg dermed kan advare jer, og hvem den end når". [Sūrah Al-An'ām:6:19]

Ligeledes har Han også afvist en hvilken som helst anden egenskab ud over åbenbaring for ham. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) siger:

﴿إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ﴾ [النجم: ٤].

(Det er) intet andet end en åbenbaring, åbenbaret (til ham). [Sūrah An-Nadjm:53:4]

Så hvad er åbenbaringens virkelighed?

Ordet "åbenbaring" betyder på arabisk "usynlig/skjult information". Derfor kaldes englen Djibrīls (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) nedstigning med den Hellige Koran til Sendebuddet (Allāhs

velsignelser og fred være med ham ﷺ) for åbenbaring, fordi han skjulte den for folk og fremhævede den for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ)[1]. Og der er ingen tvivl om, at emnet "åbenbaring" er et (Al-Ghaib) uset anliggende. Det er ikke muligt for mennesket at realisere dens virkelighed med dets sanser, eller afsløre dens art blot med dets sind. Derfor er den eneste rigtige kilde til forståelse af åbenbaringens virkelighed den Hellige Koran selv, der blev sendt ned af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Den Hellige Koran har talt om åbenbaringen, og Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) har fortalt, hvordan åbenbaringen kom til ham. Dette kan opsummeres på følgende måde:

Allāh, Den Ophøjede, har i den Hellige Koran fortalt, at det ikke er muligt for mennesket at modtage åbenbaring direkte fra Allāh, Den Ophøjede. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٌ﴾ [الشورى: ٥١].

"Og det tilkommer ikke et menneske, at Allāh taler til ham, undtagen (igennem) en åbenbaring eller fra bag et slør, eller at Han sender et sendebud for at åbenbare med Hans tilladelse, hvad Han vil. Sandelig, Han er Ophøjet, Vis". [Sūrah Ash-Shūrā:42:51]

Da mennesket søgte at lære hemmelighederne bag dette forbløffende og ekstraordinære fænomen, adspurgte nogle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ) Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om åbenbaringen. Han fortalte dem omkring den skjulte side af den, og Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ) bevidnede den, fornemmede den, og beskrev den. Sunnah bøgerne har nedfældet disse beskrivelser og udtalelser.

Ledsageren Al-Hārith bin Hishām (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) spurgte Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om Waḥi og sagde: 'O, Allāhs Sendebud, hvordan kommer Waḥi (åbenbaringen) til dig?' Sendebuddet (Allāhs

1 Se Lisān-ul-'Arab:20:275 (Waḥi).

velsignelser og fred være med ham ﷺ) svarede: "Nogle gange kommer den til mig som kimende klokker, og det er den hårdeste (tilstand) for mig. Når denne (lyd af kimende klokker) er overstået[1], er det (der er kommet med lyden) blevet indprentet i min hukommelse. Og nogle gange kommer englen i menneskelig skikkelse og taler til mig, og jeg husker, hvad han siger[2]".

Og dette var ikke noget, der var skjult for Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), for når åbenbaringen kom til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), ville han på selve tidspunktet blive indhyllet af total ro. Når åbenbaringen var overstået, ville han recitere det, der var blevet åbenbaret af den Hellige Koran for Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), og han ville bede skriverne af Waḥi om at nedfælde den[3].

Englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عليه السلام)) fortsatte med nedstigningen af den Hellige Koran til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) over en tidsperiode på treogtyve år, og resultatet af denne nedstigning er denne Hellige Koran, hvis meningsmæssige betydning er at findes mellem læserens hænder. Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at lære den udenad, samtidig med at åbenbaringen steg ned. Derefter ville han befale dens nedfældning. Han ville dernæst lære åbenbaringen til Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), så der blandt dem var nogen, der kunne den hele udenad, og nogen, der kunne noget af den udenad. Derefter blev den nedfældet i bogform og blev derved en forening mellem at huske den udenad i hjerterne, og en kodificering på linjer.

III. Den gradvise åbenbaring af den Hellige Koran og visdommen bag den

Den Hellige Koran blev ikke åbenbaret til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) på én gang, men gradvist i løbet af treogtyve år, hvoraf de 13 år var i Makkah og 10 år i Madīnah, fra åbenbaringens begyndelse til nedstigningen

1 Dvs. forsvundet.

2 Ṣaḥīḥ Al-Bukhārī, Ḥadīth nr. 2 og 3215. Ṣaḥīḥ Muslim, Ḥadīth nr. 6059.

3 Sunan Abī Dāwūd, Ḥadīth nr. 2507. Musnad Imām Aḥmad, Ḥadīth 22004.

af den sidste Sūrah (kapitel), lige inden hans død i en alder af treogtres år. Åbenbaringen plejede at være en hel Sūrah (kapitel), eller nogle Āyāt (vers) af en Sūrah. Når der blev åbenbaret noget af den Hellige Koran til ham, plejede han at sige til skriverne af åbenbaringen: "Sæt disse Āyāt (vers) i den Sūrah, hvori der bliver nævnt det og det[1]", og han ville nævne navnet på Sūrahen, og han ville bede dem om at skrive de åbenbarede Āyāt (vers) ned i den pågældende Sūrah.

Den Hellige Koran blev således ikke åbenbaret på én gang ligesom de tidligere Profeters (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) Bøger. Allāh, Den Ophøjede, har Selv besvaret nogle af afgudsdyrkernes uforsonlige og genstridige udsagn og forklaret visdommen bag det. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا﴾ [الفرقان: ٣٢].

"Og fornægterne siger: "Hvorfor er Koranen ikke blevet åbenbaret til ham på en gang?" (Den er blevet nedsendt) således, så at Vi kan styrke dit hjerte med den. Og Vi åbenbarede den lidt efter lidt". [Sūrah Al-Furqān:25:32]

Nogle lærde har fra denne Āyah (vers) og fra nogle af Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) Aḥādīth udledt visdommen bag den gradvise åbenbaring af den Hellige Koran[2]. Og blandt disse er der de, der vedrører Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), og de der vedrører de troende.

Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) måtte i begyndelsesstadiet udholde evige nye pinsler, pådraget af hans folk på grund af deres modstand mod den nye religion. Det, at englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) igen og igen kom med den Noble Korans ord, styrkede hans standhaftighed og gjorde

1 Sunan Abī Dāwūd, Ḥadīth nr. 786, Sunan At-Tirmidhī, Ḥadīth nr. 3086. Og Ḥakim har nævnt den i Al-Mustadrik (Ḥadīth nr. 3325) og sagde: "Denne Ḥadīth er autentisk ifølge Ash-Shaikhān (Bukhārī og Muslim), men de har ikke nævnt den (i deres bøger)".

2 Se Tafsīr Ṭabarī 10/19 og Al-Murshid Al-Wadjīz af Abū Shāmah Al-Maqdasī s.28.

disse pinsler udholdelige og styrkede hans hjerte. Det, at styrke hans hjerte, betyder ikke, at det var for, at han kunne huske åbenbaringen udenad, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) har påtaget sig ansvaret for, at han kunne huske den Hellige Koran fra det øjeblik, den blev sendt ned, og han hørte den fra englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) siger:

﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ۞ فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ﴾ [القيامة: ١٧ - ١٨].

"Sandelig, det påhviler Os at bevare den (i dit hjerte) og lade den blive reciteret (af dig, efter åbenbaringen er fuldendt)". [17] "Så når Vi reciterer den (gennem englen Gabriel), følg da dens recitation [18]".
[Sūrah Al-Qiyāmah:75:17-18]

og:

﴿سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ﴾ [الأعلى: ٦].

"Vi vil få dig til at recitere (O, Muḥammad, og) så vil du ikke glemme". [Sūrah Al-A'alā:87:6]

Og den gradvise nedstigning af den Hellige Koran er af stor pædagogisk visdom med hensyn til de troende, da den gradvise nedstigning af religiøse love, gjorde det nemmere for dem at implementere dem.

Denne gradvise nedstigning af den Hellige Koran og forskrifterne har opnået deres formål, ved at etablere troen i de troendes hjerter således, at når Āyāt (vers) med praktiske påbud steg ned, sagde de: 'Vi lytter og vi adlyder'. Derved blev religionen etableret, og den muslimske nation rejste sig på dets fundament gennem historien[1].

De lærde opdeler den Hellige Korans Āyāt (vers) i to dele. De Āyāt (vers), der blev åbenbaret, uden at nogen havde stillet spørgsmål, og de Āyāt (vers), der blev åbenbaret, efter at der var blevet stillet spørgsmål eller efter en hændelse.

3. Nedfældningen af den Hellige Koran

Et af de vigtigste redskaber til at bevare tekster er kodificering af dem ved nedfældning, da den tale, der ikke bliver nedfældet,

1 Se "Az- Zāhiratul Qur'āniyyatu" af Mālik bin Nabī, s.221-222.

kan risikere at blive glemt. Da den Hellige Koran var et budskab til hele menneskeheden og deres efterkommere indtil Dommens Dag, var det nødvendigt, at den blev nedfældet. Nedfældningen af den Hellige Koran har gennemgået tre faser. Her følger en kort forklaring:

I. Nedfældning af den Hellige Koran på Profetens *(Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ)* tid

Den Hellige Koran blev nedfældet under Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ledelse og opsyn, skønt han var analfabet og hverken kunne læse eller skrive. Og på trods af at der var få skriftlærde i Makkah på det tidspunkt, og midlerne til at skrive med og tilbehøret hertil var svært tilgængelige. Alligevel befalede Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at den Hellige Koran blev nedfældet, og han udvalgte nogle Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), der var skriftlærde, til at blive skrivere af åbenbaringen. Og han forbød (i begyndelsen), at nogle af hans udtalelser, ud over den Hellige Koran[1], blev nedfældet, af frygt for at hans udtalelser skulle blive blandet med den Hellige Koran.

Bøger om hans udtalelser (Ḥadīth-samlinger) og bøger med hans biografi beretter, at hver gang han modtog en åbenbaring, ville han sende bud efter en af sine Åbenbaringsskrivere (Waḥi-skrivere), og han ville diktere, hvad der var blevet åbenbaret til ham af den Hellige Koran. Derefter ville han befale Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) til at lære den og huske den udenad. Herved blev hele den Hellige Koran nedfældet i Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) levetid. Men den var spredt på brudstykker[2] af forskellige nedskrivningsflader, såsom stykker af kapper (af læder), dadelgrene og skulderblade (knogler) fra kameler. Den mest berømte blandt skriverne af Åbenbaringen (Waḥi) var Zayd Ibn Thābit Al-Anṣārī (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه)[3].

---

1 Ṣaḥīḥ Muslim, Ḥadīth nr.7510, og Musnad Imām Aḥmad, Ḥadīth nr.11101,11175.

2 Tafsīr Ṭabarī, bind.1, s.28.

3 Ṣaḥīḥ Bukhārī, Ḥadīth nr.4592 og 4593.

II. Samling af den Hellige Koran på folier

Efter Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) død blev hans livs ven Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīq (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) udnævnt som Kalif. Han befalede, at den Hellige Koran systematisk blev samlet på papir, så at intet af den Hellige Koran kunne gå tabt på grund af en Ḥāfiẓs (en, der kan Koranen udenad) død, eller på grund af tab af eller skade på de brudstykker, hvorpå den Hellige Koran var blevet nedfældet. Zayd Ibn Thābit (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), skriveren af Åbenbaringen, samlede den Hellige Koran på folier, og de blev bevaret i Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīqs (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) hjem indtil hans død. Derefter blev de bevaret i den anden Kalif 'Umar Ibn Al-Khaṭṭābs (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) hjem indtil hans død. Efter hans død blev den bevaret i Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustru Ḥafṣa bint 'Umars (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) hjem[1].

III. Overførsel af den Hellige Koran fra folier til bogform.

Under 'Umar Ibn Al-Khaṭṭābs (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) kalifat spredte Islām sig til mange lande, der stødte op til den Arabiske halvø. Muslimerne havde behov for at blive undervist i den Hellige Koran og at have den i bogform, så de kunne læse i den. På den tredje Kalif 'Uthmān Bin 'Affāns (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) tid følte Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) behovet for, at folk blev samlet omkring en Bog, som muslimerne kunne følge, når de reciterede den Hellige Koran. Kaliffen 'Uthmān Bin 'Affān (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) befalede derfor en gruppe blandt Ḥuffāẓ (flertal af Ḥāfiẓ, der betyder én, der kan den Hellige Koran udenad), der var skriftlærde, om at varetage denne opgave. Zayd Ibn Thābit (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), skriveren af Åbenbaringen (Waḥi), blev udnævnt som den ansvarlige for gruppen. De samlede herefter den Hellige Koran i bogform.

---

1 Ṣaḥīḥ Bukhārī, Ḥadīth nr.4987, Sunan At-Tirmidhī, Ḥadīth nr.3103, og Musnad Imām Aḥmad, Ḥadīth nr.76.

Som supplement til udførelsen af opgaven bad den tredje Kalif 'Uthmān Bin 'Affān (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) de troendes moder Ḥafṣa Bint 'Umar (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) om at få de folier, som var blevet samlet på den første Kalif Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīqs (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) tid, for at understøtte Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) i nedfældning af den Hellige Koran i bogform. Efter at de havde nedfældet den Hellige Korans Āyāt (vers) i bogform, blev der sendt en kopi til alle de store islamiske regioner, og muslimerne blev befalet til at kopiere fra disse eksemplarer af den Hellige Koran.

Alle kendte Koran kopier der findes i bogform i verden i dag, hvad enten de er skrevet med håndskrift eller trykt på trykkerier, har deres oprindelse fra eksemplarerne af den Hellige Koran, der blev kopieret og sendt til de store islamiske regioner. De afviger hverken fra konteksten, eller i rækkefølgen af Koranens Sūraher (kapitler).

IV. Rækkefølgen i den Hellige Koran og dens opdeling

Den Hellige Koran starter med Sūrah Al-Fātiḥah (Åbningen) og ender med Sūrah An-Nās (Menneskeheden). Den består af 114 Sūraher. Rækkefølgen er ikke understøttet af rækkefølgen af Åbenbaringen (Waḥi). Så de første Āyāt (vers), der blev åbenbaret, var de første fem Āyāt (vers) af Sūrah Al-'Alaq, og dens rækkefølge i den Hellige Koran er (96). Så denne rækkefølge er Tawqifī, dvs. den er taget direkte fra Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم), som plejede at anvise Ledsagerne, når noget af den Hellige Koran blev åbenbaret: "Tilføj disse Āyāt (vers) til den Sūrah (kapitel)", og han plejede at udpege Sūrahen. Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) havde kendskab til Āyāts (versenes) og Sūrahernes (kapitlernes) rækkefølge fra Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) recitation af den Hellige Koran[1].

Koranen i bogform er i dag opdelt i tredive dele "djuz", og hver del er opdelt i to "Ḥizb". Disse to "Ḥizb" er igen opdelt i otte dele. Denne opdeling er baseret på skøn blandt de lærde for at lette recitationen af den Hellige Koran, så den, der gerne vil recitere den Hellige Koran på en måned, kan recitere en "djuz" (del) om dagen etc.

1 Ad-Dānī har citeret det i "Al-Muqni'" fra Imām Mālik Ibn Anas, s.8.

4. Recitationen af den Hellige Koran

Muslimerne har opretholdt recitationen af den Hellige Koran, som de har modtaget den fra Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Således var der blandt Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) lærde inden for Koran-recitationen, og Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), der kunne den Hellige Korans tekst udenad. De underviste den næste generation (At-Tābi'īn), som stiftede skoler inden for recitation.

De (At-Tābi'īn) forpligtede sig selv til at recitere den på de måder, som Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) havde reciteret den, ifølge den Hellige Korans tekst. Og de sørgede også for at perfektionere bogstavernes udtale. Således forblev den Hellige Korans recitation på rigsarabisk, som den var blevet åbenbaret i. Dette er, et af dette sprogs hemmeligheder, fordi sprog ændrer sig over en lang tidsperiode. Men det arabiske sprog er, på grund af dets tilknytning til den Hellige Koran, forblevet tidløst og har ikke ændret sig med tiden. Den er altså ikke blevet til et dødt sprog, som kun bliver brugt til at læse gamle tekster, som det er tilfældet med andre sprog, såsom de uddøde sprog som aramæisk, latin og sanskrit.

Den Hellige Koran bliver reciteret på forskellige måder, alt efter hvordan man udtaler Koranens ord og bogstaver. At-Tābi'ūn (efterfølger af Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم)) modtog den fra lærde og dem, der kunne den Hellige Koran udenad blandt Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), som modtog den direkte fra Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), eller den måde han tillod dem at recitere den på. Den mest berømte recitation i vores dage er "'Āṣim"-recitationen (død 127 efter emigrationen til Madīnah), som er blevet ført videre af hans elev Ḥafṣ bin Sulaymān (død 180 efter emigrationen til Madīnah). Og "Nāf'i"-recitationen (død 179 efter emigrationen til Madīnah), som er blevet ført videre af hans elev 'Uthmān bin Sa'īd (død 197 efter emigrationen til Madīnah), den såkaldte "Warsh"-recitation.

Ud over disse to recitationer er der yderligere to recitationer, der bliver reciteret i nogle islamiske lande. Disse er "Ad-Dūrī" af Abū 'Amr Al-Baṣrī og "Qālūn" af Nāf'i.

5. Tafsīr (Fortolkning) af den Hellige Koran

Tafsīr af den Hellige Koran betyder at "forklare dens meningsmæssige betydninger[1]". Ord kan ikke opfylde formålet, medmindre man forstår deres bibetydninger og meninger. Og Allāh, Den Ophøjede, har opfordret læseren af den Hellige Koran til at forstå dens meninger. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ﴾ [ص: ٢٩].

"(Dette er) en velsignet Bog, som Vi har nedsendt til dig, for at de kan reflektere over dens Āyat (vers), og for at de forstandige kan lade sig påminde". [Sūrah Ṣād:38:29]

Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at forklare Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ), hvad de fandt vanskeligt af den Hellige Korans mening[2]. Men på grund af deres beherskelse af det arabiske sprog på det tidspunkt, og det faktum at åbenbaringen af den Hellige Koran var på deres eget sprog, havde de ikke så mange spørgsmål omkring den Hellige Korans Āyāt (vers). Men med tiden blev behovet for fortolkning af den Hellige Koran større og større.

Sendebuddets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fortolkning af den Hellige Koran, Ledsagernes (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) fortolkning af den Hellige Koran, og At-Tābi'īns fortolkning af den Hellige Koran udgjorde kernen for Tafsīr-videnskaben. Denne Tafsīr-form kaldes for Tafsīr Al-Ma'thūr, dvs. det, der blev berettet og rapporteret fra Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), hans Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) og deres elever i forbindelse med den Hellige Korans fortolkning. Tafsīr Al-Ma'thūr anses for at være den vigtigste kilde til forståelsen af den Hellige Koran, fordi den fortæller os om den første generations forståelse af den Hellige Korans Āyāt (vers) gennem deres beherskelse af det arabiske sprog, og ved at de gennemlevede en hel masse hændelser og forhold, der fandt sted ved åbenbaringstidspunktet af den Hellige Koran.

---

1 Se Al-Burhān af Zarkashī, bind.1 s.13.

2 Se Tafsīr Ṭabarī, bind.1 s.37, Indledning til 'Uṣūl At-Tafsīr' af Ibn Taymiyah, s.35.

I. Typer af Tafsīr

Tafsīr-lærdes fortolkningsretninger er mangfoldige på grund af deres forskellige videnskabelige interesser. Så der fremkom fortolkninger, der beskæftigede sig med det sproglige aspekt af den Hellige Koran og fortolkninger, der beskæftigede sig med de juridiske love i den Hellige Koran, og andre, der beskæftigede sig med de historiske, mentale, eller adfærdsmæssige aspekter, som den Hellige Korans Āyāt (vers) angiver.

Derfor opstod der i Tafsīr videnskaben forskellige skoler på grund af de mange forgreninger.

Tafsīr-lærde har på baggrund af dette delt Tafsīr-viden op i to dele:

A. Tafsīr Al-Ma'thūr, hvilket er det, der er blevet rapporteret fra Sendebuddet (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) og At-Tābi'īn (efterfølger af Ledsagerne).

B. Tafsīr Bir-Rai eller Idjtihād, som er en opfattelse eller udledning baseret på et solidt videnskabeligt grundlag.

II. Bedste metoder for fortolkning og dens principper

Tafsīr Al-Ma'thūr (fortolkning med en kæde af berettere) har fortrin i forklaringen af den Hellige Korans Āyāts (vers) mening, fordi den er baseret på Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم), Ledsagernes (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) og deres elever blandt At-Tābi'īns fortolkninger, og de er de mest vidende folk omkring den Hellige Koran. Hvis den Hellige Korans Āyāt (vers) kræver yderligere forklaring til forståelsen af dem, og de ikke er omfattet af det, der står i Tafsīr Al-Ma'thūr, er det nødvendigt for fortolkeren at tage hensyn til en række principper, idet han/hun fortolker Koranen baseret på sin egen Idjtihād (anstrengelse). Blandt de vigtigste er:

A. Overholdelse af det, der står bekræftet i Tafsīr Al-Ma'thūr i forklaring af Āyāts (versenes) betydninger. Fortolkeren må ikke komme med noget, der modsiger det, der står i Tafsīr Al-Ma'thūr.

B. Fortolkningen skal være i overensstemmelse med de generelle betydninger, som den Hellige Koran har angivet, og Profetens

(Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Sunnah (sædvane) har redegjort for den. Det er således ikke muligt for fortolkeren at komme med en fortolkning, der i modsætning til disse betydninger, da den Hellige Koran ikke modsiger sig selv. Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Sunnah (sædvane) indgår som forklaring til den Hellige Koran og som et komplement til Sharī'aens love.

C. Overholdelse af de grammatiske regler med hensyn til det arabiske sprog i forhold til ordenes betydning og i sammensætning af sætninger. Den Hellige Koran er åbenbaret på det arabiske sprog, og skal forstås i lyset af dens grammatiske regler.

D. Overholde de videnskabelige fakta i fortolkning af Āyāt (vers), der beskæftiger sig med universet, og afholde sig fra at inddrage videnskabelige teorier i fortolkningen af den Hellige Koran, så at den Hellige Koran ikke bliver tillagt betydninger, den ikke indeholder.

E. Fremmane sandheden, som den syvende Āyah (vers) i Sūrah Āl-'Imrān har fastsat: at de fleste Āyāt (vers) af den Hellige Koran er entydige, og deres betydninger er tydelige og klare. Og at der i den Hellige Koran er Āyāt (vers), der er tvetydige, som kan gøre det svært for fortolkeren eller læseren at forstå dens minutiøse betydninger, såsom Āyāt (vers), der fortæller om (Al-Ghaib) usete ting, som ikke kan omfattes af sanserne og ikke kan opfattes gennem fornuftsslutninger. Derfor er det pålagt læseren af den Hellige Koran at stille sig tilfreds med de synlige beviser, tro på dem og overlade dens viden til Allāh, Den Ophøjede. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۡهُ ءَايَٰتٞ مُّحۡكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ وَأُخَرُ
مُتَشَٰبِهَٰتٞۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمۡ زَيۡغٞ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنۡهُ ٱبۡتِغَآءَ ٱلۡفِتۡنَةِ وَٱبۡتِغَآءَ تَأۡوِيلِهِۦۖ
وَمَا يَعۡلَمُ تَأۡوِيلَهُۥٓ إِلَّا ٱللَّهُۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلۡعِلۡمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ رَبِّنَاۗ
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ﴾ [آل عمران: ٧].

Han er Den, der har åbenbaret Bogen til dig (O, Muḥammad). Af den er der nogle Āyāt (vers), som er Muḥkamāt (entydige). Disse er Bogens fundamentale

Āyāt (vers). Og andre er Mutashābihāt (mangetydige). Så de, der har uærlighed i deres hjerter, går efter den del, der er tashābahah (mangetydige), idet de søger (at skabe) fitnah (splid), og idet de søger dens (skjulte) fortolkning (der imødekommer deres begær), men ingen kender dens fortolkning, undtagen Allāh. Og de, der er velfunderet i viden, siger: "Vi tror på den. Alt er fra vores Herre". Og kun de forstandige vil lade sig påminde. [Sūrah Āl-'Imrān:3:7]

F. Afholdelse fra fjerntliggende fortolkninger, der ikke er i overensstemmelse med de faktiske omstændigheder fastsat af Sharī'ah i den Hellige Koran og Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Sunnah (sædvane). Ej heller understøttes de af de grammatiske regler i det arabiske sprog, eller sund fornuft. Derved opstår der ikke forvrængning af den Hellige Korans Āyāt (vers) eller ophævelse af love, der er åbenbaret af Allāh, Den Ophøjede.

6. Den Hellige Korans mirakler

Al-I'djāzu i islamisk terminologi betyder: "ikke at have evnen til at kunne frembringe en ting, enten ved handling, opfattelse eller foranstaltning". Et Mirakel er en ekstraordinær ting, der er kombineret med en udfordring, fri for stridighed. Den bliver kaldt et mirakel, fordi mennesket ikke er i stand til at frembringe noget, der ligner det (miraklet)[1].

Den Hellige Koran er Allāhs, dette univers' Ophaver og Skabers, Ord. Dens anskuelser er perfekte, og der er en skønhed i dens sætninger og opbygning, som mennesket er ude af stand til at frembringe. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿الٓر كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ [هود: ١].

"Alif – Lām – Rā. (Dette er) en Bog, hvis Āyāt (vers) er blevet befæstet og derefter uddybet fra Én (Allāh), der er Alvis, Alvidende". [Sūrah Hūd:11:1]

---

1 Se Baṣāir zawi At-Tamyīz af Ferouzabādī, bind.1 s.65, og Al-Itqān af Suyūṭī, bind.4, s.3.

For ligegyldige hjerter kan det, der findes i den Hellige Koran af anskuelser, være tilsløret, såsom afgudsdyrkerne i Makkah, der afviste det nye kald til Islām. De påstod, at denne Hellige Koran var opdigtet, og at den ikke var fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). De forsøgte at aflede opmærksomheden fra den, og blev "rødglødende" hver gang de hørte om den Hellige Koran. De sagde: "Det er trolddom, det er poesi og det er sagn fra tidligere (tider)". Og de beskyldte Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) for at være en poet, en troldmand, eller en gal mand. Allāh, Den Ophøjede, har omtalt dem i den Hellige Koran[1].

Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ville ikke lade afgudsdyrkernes løgne omkring den Hellige Koran og Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) være til hinder for kaldet og dens udbredelse blandt folk. Allāh, Den Ophøjede, åbenbarede i den Hellige Koran, Āyāt (vers), der udfordrer afgudsdyrkerne og inviterer dem til at komme med noget, der ligner den Hellige Koran eller ti Sūraher (kapitler), eller en enkelt Sūrah (kapitel), hvis de var sandfærdige i deres påstande[2]. Men de var ikke i stand til at frembringe noget og samtykkede, at den Hellige Koran, om end den var på det arabiske sprog, var overnaturlig og usædvanlig i dens ord. Og de var ude af stand til at efterligne den og bringe noget tilsvarende, som det er nævnt af Allāh, Den Ophøjede, i adskillige Āyāt (vers):

﴿أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ مِّثْلِهِۦ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ﴾ [يونس: ٣٨].

"Eller siger de, at han (Muḥammad) har opdigtet den? Sig: "Så kom med en tilsvarende Sūrah (kapitel), og påkald, hvem I kan foruden Allāh, hvis I er sandfærdige".

[Sūrah Yūnus:10:38]

Og den Hellige Koran erklærede udtrykkeligt, at mennesket og djinn vil være ude af stand til at frembringe noget tilsvarende, om de så var hinandens hjælpere. Allāh, Den Ophøjede, siger:

1 Se Āyāt (vers): Saba':34:43, Al-An'ām:6:7, Yā-Sīn:36:69, Al-An'ām:6:25, Al-Anbiyā':21:5, Aṭ-Ṭūr:52:30, Ṣād:38:4, Aṣ-Ṣāffāt:37:36.

2 Se Āyāt (vers): Aṭ-Ṭūr:52:34, Yūnus:10:38, Al-Baqarah:2:23, Hūd:11:13.

﴿قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ
وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ [الإسراء: ٨٨].

"Sig (O, Muḥammad): "Hvis menneskene og Djinnerne[1] samledes for at bringe (noget) ligesom denne Koran, så kunne de ikke bringe dens lige, om de (så) hjalp hinanden". [Sūrah Al-Isrā':17:88]

1. Forskellige former for Mirakler i den Hellige Koran

Der er adskillige undersøgelser, foretaget af de lærde, omkring de forskellige sider af den Hellige Korans mirakler, som beviser at hvad den indeholder af doktriner, lovgivning, etik og regler, passer til menneskets natur, og sikrer det et værdigt liv. Og at det gennem årene faktisk har øget synligheden for de forskellige sider af den Hellige Korans mirakel, og at dens kilde kun kan være Allāh, Den Ophøjede, der kender Sin skabelses hemmeligheder. Og Han er Den Skarpsindige, Den Alvidende.

Og blandt de famøse sider af den Hellige Korans mirakler, som lærde har efterforsket, er[2]:

A. Udtryksmæssigt mirakel, som er repræsenteret ved de usædvanlige sproglige formuleringer af den Hellige Korans ord og sætninger.

B. Det metafysiske (usete) mirakel, som er repræsenteret ved, hvad den Hellige Koran har fortalt om vigtige nyheder; at de snart ville indtræffe, før deres forekomst, og derefter deres forekomst, som det var blevet bekendtgjort.

C. Det lovmæssige mirakel, som er repræsenteret ved den Hellige Korans unikke lovgivning og dens organisation og praksis vedrørende individets og fællesskabets liv, som leder mennesket til et lykkeligt liv, både i fortiden, nutiden og i fremtiden.

---

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Se Manāhil-ul-'Irfān fī 'Ulūm-il-Qur'ān af 'Abdul 'Aẓīm Az-Zurqānī, bind.2, s.228-308, "Al-Bayānu Fī I'idjāzil Qur'ānī af Ṣalāḥuddīn Al-Khālidī, s.35 og fremefter.

D. Videnskabelige mirakler, som er repræsenteret ved videnskabelige fakta, som den Hellige Koran har informeret om, og som var ukendte ved åbenbaringstidspunktet, og som den moderne videnskab har bekræftet.

E. Psykologiske mirakler, som er repræsenteret ved effekten, som den Hellige Koran vækker i de folk, der lytter til den, uanset om de tror på den eller ikke tror på den, og uanset om de forstår dens mening, eller ej.

II. Nogle videnskabelige mirakler i moderne tid

Selv efter mere en fjortenhundrede år efter åbenbaringen af den Hellige Koran ser lærde stadig på den Hellige Koran med forbløffelse og beundring. Og det er ikke kun lærde inden for sprog og Tafsīr, men også videnskabsfolk inden for natur, astronomi, biovidenskab, medicin etc. Den Hellige Korans Videnskabelige fakta og kosmiske hentydninger, der har forbindelse til de videnskaber, de beskæftiger sig med, har overrasket dem med nøjagtige videnskabelige fakta, som er utænkeligt at tro, skulle komme fra et illitterært Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i et illitterært samfund, og i en verden der ikke havde kendskab til disse fænomener overhovedet. Og dette var grunden til, at et stort antal blandt de mest fremtrædende lærde inden for videnskab i øst og vest blev muslimer, fordi de indså, at det, der står i den Hellige Koran, ikke kan være et menneskes tale, men kun universets og menneskets Skabers Tale.

De lærde, der beskæftiger sig med videnskabelige mirakler i vore dage, nævner adskillige Āyāt (vers), i hvilke disse miraklers egenskaber forekommer. Blandt dem er Allāh, Den Ophøjedes, beretning om stadier for skabelsen af fostre:

﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ [الزمر: ٦].

"Han skaber jer i jeres mødres livmodere, skabelse efter skabelse, i tre lag af mørke[1]". [Sūrah Az-Zumar:39:6]

Ny videnskabelig forskning viser, at mennesket i fosterstadiet er omgivet af tre membraner af hvilke livmoderen, udgør det

1 Maven, livmoder, fosterhinde.

første mørke. Fosterhinden er omgivet af livmodervæggen, en tyk væg, der består af tre lag. Den udgør det andet mørke omkring fostret. Livmoderen, som omfatter fostret er omgivet af en fuld krop, der består af mave og ryg, og som udgør det tredje lag af mørke. Der var ingen der, på Åbenbarings tidspunktet, havde kendskab til disse tre lag af mørke, ej heller i de efterfølgende århundreder. Og den Hellige Koran har allerede hentydet til det. Dette gør det klart, at den Hellige Koran er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) Ord, Skaberen, Den Al-Vidende om Sin skabelses hemmeligheder. Der er ingen, der har ret til at blive tilbedt undtagen Ham, Den Alvise, Den Alvidende[1].

7. Oversættelse af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran

Oversættelse er at overføre en tale fra et sprog til et andet sprog[2]. Oversættelse er ikke blottet for vanskeligheder, fordi sproglig formulering er en af komponenterne i en tekst, især i litteratur. Derfor kan det være svært at opretholde den sproglige betydning af den bestemte formulering, når man oversætter en tekst til et andet sprog[3].

Og hvis dette er tilfældet med oversættelse af tekster, som er formuleret af mennesker, er vanskeligheden, når man har til hensigt at oversætte den Hellige Koran, meget større, da den Hellige Koran, er åbenbaret af Allāh, Den Ophøjede, på arabisk, med Hans Ord og Hans Mening. Og det er ikke muligt for et menneske at påstå, at det har omfattet alle betydningerne i den Hellige Koran, eller at det er i stand til at omformulere ordene, som de står i den arabiske tekst. Og selvom det er svært at oversætte den Hellige Koran, fremhæver de muslimske lærde alligevel vigtigheden af at forkynde den Hellige Koran og dets budskab til verdenssamfundet uanset deres sprog, og dette kan kun opnås gennem oversættelse[4].

1 Se "Khalqul Insāni Fil Qur'ān af Zaghlūl An-Nadjdjār, s.103-128.
2 Se Lisānul 'Arab" af Ibn Manẓūr.
3 Se "Ordenes betydning" af Ibrāhīm Anīs, s.171-175, og "Fann-nut Tardjumah" af Muḥammad 'Awad Muḥammad, s.19.
4 Se "Madjmu' Al-Fatāwā af Ibn Taymiyyah, bind.4 s.116.

Oversættelse af den Hellige Koran til andre sprog kan enten være[1]:

I. Oversættelse af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran, dvs. en oversættelse, der er blottet for fortolkning og begrænset til det, som ordene i Koranens tekst tyder på.

II. Forklarende oversættelse, der styrkes ved tydeliggørelse og eksemplificering, og som fungerer som en fortolkning af den Hellige Koran på et andet sprog end arabisk.

Uanset hvor præcis oversættelsen af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran er, og uanset om oversætteren mestrer begge sprog og omfatter Āyāts (versenes) betydninger, kan oversættelsen alligevel ikke kaldes for Koran af to grunde[2]:

For det første: Den Hellige Koran er åbenbaret på det arabiske sprog, og en omformulering af dens Āyāt (vers) på et andet sprog end arabisk, ugyldig gør den for at være den oprindelige Koran.

For det andet: Oversættelsen er et udtryk for oversætterens forståelse af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran, så på dette punkt ligner den Tafsīr. Og ligesom Tafsīr ikke kaldes for Koran, kan oversættelsen af Koranen heller ikke kaldes for Koran.

For at den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran kan være acceptabel, bør der forefindes kontrolelementer, som de lærde har fastlagt for forklaring af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran. Og man bør være på vagt over for, at oversætteren ikke lader sin oversættelse blive bedækket med forvrængede betydninger til den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran, eller er krænkende over for muslimernes helligheder. Det er, hvad en række oversættelser, der er udført af orientalister eller dem, der tilknytter sig Islām i falskhed, er sammensat af. De indeholder korrupte ideologier, der forsøger at fordærve værdierne i den sande religion og undergrave dens korrekte tro, og dens tolerante Sharī'ah.

---

1 Se"Madjmu' Al-Fatāwā af Ibn Taymiyyah, bind.4 s.115 og 542, og "At-Tafsīr wal Mufassirūn" af Aḥmad Ḥusain Adh-Dhahabī, bind.1, s.23.

2 Se "Al-Madjmu' Sharḥ Al-Muhadhdhab" af An-Nawawī, bind.3, s.342.

Ud fra dette standpunkt har Kong Fahd-Komplekset for trykning af den Hellige Koran, i Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) by Madīnah, påtaget sig ansvaret for at udgive troværdige oversættelser af den meningsmæssige betydning af den Hellige Koran, med ønsket om at tilvejebringe den Hellige Korans højtstående budskab til de ikke arabisktalende på deres oprindelige sprog.

DEFINITIONEN AF DEN HELLIGE KORANS BUDSKAB

Den Hellige Koran er en åbenbaring, der er sendt ned af Allāh, Den Ophøjede, til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), og han er den primære kilde til religionen Islām. Men det skal påpeges at Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke blot var en bærer eller forkynder af den Hellige Korans tekst, men at han også var den, der forklarede dens budskab. Og forklaringen bestod i implementering og detaljerede redegørelser af den Hellige Korans tekst. Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sagde:

«ألا وإني أوتيت القرآن و مثله معه»

"Jeg er blevet givet Koranen og det, der ligner det, sammen med den (Koranen)[1] *".*

Dvs. as-Sunnah som forklaring til den Hellige Koran. Ved Sunnah forstås hans udtalelser, handlinger og hans stiltiende accept i forhold til alt, hvad der har med religiøse anliggender at gøre. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) siger:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوْاْ عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ﴾

[الأنفال: ٢٠].

"O, I, som tror, adlyd Allāh og Hans Sendebud, og vend jer ikke fra ham, mens I lytter (til ham)". [Sūrah Al-Anfāl:8:20]

Islām er, som den Hellige Koran og Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Sunnah har forklaret, et samlet system for alle livets aspekter. Den organiserer individets, familiens, samfundets og hele menneskehedens liv. Hvis verden i dag er domineret af religioner og filosofier, der har tilhængere, og systemer og lovgivninger, som folk henvender sig til i deres personlige anliggender, så består den Hellige Korans budskab af særegenheder, der gør, at den udskiller sig fra alle religioner og ledende systemer, der findes på jorden i dag, og tjener som gavn for menneskeheden i det verdslige liv og succes i det Hinsidiges. Blandt de vigtigste særegenheder er følgende:

---

1 Sunan Abū Dāwūd, Ḥadīth nr.4594, og Musnad Imām Aḥmad, Ḥadīth nr.17306.

1. Guddommelighed

Det betyder, at den Hellige Koran er sendt ned af Allāh, Den Ophøjede. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ تَنزِيلٗا﴾ [الإنسان: ٢٣].

"Sandelig, Vi har åbenbaret Koranen gradvist til dig".

[Sūrah Al-Insān:76:23]

Alle de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) Bøger er også sendt ned af Allāh, Den Ophøjede. Men den Hellige Koran adskiller sig fra dem på nogle punkter. De vigtigste er:

A. At det er den eneste Bog, hvis tekst er blevet beskyttet, som den blev åbenbaret til Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ), mens de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) Bøger er blevet udsat for forvrængning eller ændring, bevidst eller ubevidst.

B. Den Hellige Koran har ugyldiggjort disse Bøger og religioner, og derfor accepterer Allāh, Den Ophøjede, ikke nogen anden religion efter åbenbaringen af den Hellige Koran. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

[آل عمران: ٨٥].

"Og den, der tager en anden Dīn (religion) end Islām til sig, så bliver den aldrig godtaget fra ham. Og han vil være blandt taberne i det Hinsidige". [Sūrah Āl-'Imrān:3:85]

C. Den Hellige Koran benægter ikke de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) profetgerning, tværtimod har den gjort bekræftelsen af dem en betingelse for at være muslim. Deraf kommer, at dem, der træder ind i Islāms fold fra andre religioner, ikke skal fornægte den profet, som de tror på. For man vil opdage, at muslimerne tror på denne profet og ophøjer ham, men at det kun er religionen, som de kom med, der er blevet ugyldiggjort, og er blevet erstattet af den religion, som den Hellige Koran er kommet med. Islām er religionen, som Allāh, Den Ophøjede, har valgt for menneskeheden, og den er derfor ikke menneskeskabt.

2. Verdensomspændende

Det betyder, at den Hellige Koran er blevet sendt til hele menneskeheden, så dens budskab er for alle samfund og ikke kun et samfund, og for alle lande og ikke kun et land. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ﴾ [سبأ: ٢٨].

"Og Vi sendte dig ikke (O, Muḥammad) undtagen som en bærer af gode nyheder og en formaner til hele menneskeheden. Og de fleste mennesker ved det ikke". [Sūrah Saba':34:28]

Og Han siger:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ﴾ [الأنبياء: ١٠٧].

"Og Vi har kun sendt dig (O, Muḥammad) som en barmhjertighed for verdenerne". [Sūrah Al-Anbiyā':21:107]

Og Allāh, Den Ophøjede, befalede Sit Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at erklære:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ١٥٨].

"Sig (O, Muḥammad): "O, I mennesker", jeg er et Sendebud til jer alle fra Allāh". [Sūrah Al-A'rāf:7:158]

hvad enten det er hankøn eller hunkøn.

Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾ [النحل: ٩٧].

"Den, der handler retfærdigt, det være sig troende mand eller troende kvinde, vil Vi sandelig give et godt liv, og Vi vil sandelig give dem deres belønning for det bedste af det, de plejede at gøre". [Sūrah An-Naḥl:16:97]

3. Sammenfattet

Det betyder, at de Āyāt (vers), der står i den Hellige Koran, dækker alle aspekter af menneskets liv. Den Hellige Koran har forklaret ting, der er forbundet med 'Aqīdah (Doktrin), tilbedelse, lovgivning og bestemmelser, og etik. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ [يوسف: ١١١].

"… Det er ikke en opdigtet historie. Men (snarere) en bekræftelse af det, der var før den, og en uddybende forklaring af alt, og en retledning og en barmhjertighed for et folk, der tror". [Sūrah Yūsuf:12:111]

4. Retfærdighed og barmhjertighed og forbud mod uretfærdighed

Retfærdighed er at give enhver dens ret, og den Hellige Koran har befalet retfærdighed. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَٱلْإِحْسَٰنِ وَإِيتَآىِٕ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ وَٱلْبَغْىِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ [النحل: ٩٠].

"Sandelig, Allāh påbyder (jer) retfærdighed og godhed og at give til slægtninge, og Han forbyder (jer) uanstændighed og det onde og overtrædelse. Han formaner jer, for at I måtte ihukomme". [Sūrah An-Naḥl: 16:90]

Og en del af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) retfærdighed er, at Han har sat straffen for en ugerning for at være den samme som den ugerning, der er blevet begået, mens Han ud af Sin nåde over folk belønner en god gerning med ti belønninger. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ [الأنعام: ١٦٠].

"Den, der bringer en god gerning, vil få ti gange så meget (i gengæld), og den, der bringer en ond gerning, vil kun få det samme til gengæld. Og de vil ikke blive gjort uret". [Sūrah Al-An'ām:6:160]

Han ændrer også, ud af Sin Barmhjertighed, dårlige gerninger til gode gerninger, hvis mennesket angrer (gør Tawbah). Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَٰتٍ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾ [الفرقان: ٧٠].

"Undtagen de, der angrer og tror og udøver gode gerninger. For disse vil Allāh da ændre de dårlige gerninger til gode gerninger. Og Allāh er evigt Tilgivende, Barmhjertig". [Sūrah Al-Furqān:25:70]

5. Mellemvejen

En af den Hellige Korans særegenheder er, at den er karakteriseret ved mådehold i 'Aqāid (doktriner), tilbedelse, bestemmelser og lovgivning, og moral og etik. Det er fordi, at mere end det, der er påkrævet, er en overdrivelse og en yderlighed, og mindre end det, der er forventet, er en afkortelse og forsømmelighed. Både overdrivelse og afkortelse er forkasteligt. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ﴾ [البقرة: ١٤٣].

"Og således gjorde Vi jer til et moderat folk, for at I må være vidner over menneskene, og for at Sendebuddet vil være vidne over jer". [Sūrah Al-Baqarah:2:143]

Og mellemvejen afspejler sig i den Hellige Koran og Islām i flere ting, blandt hvilke er:

I. Balance:

En af de vigtigste særegenheder i den Hellige Korans budskab, og blandt Islāms fundamenter er balancen mellem sjælens og kroppens krav, og mellem denne verdens handlinger og den Hinsidige verdens handlinger. Så der er intet i Islām, der hentyder til, at man afholder sig fra verdslige handlinger, og kun hengiver sig til handlinger, der har med det Hinsides at gøre. Så der er ingen overanstrengelse af kroppen for at højne sjælen, og ingen fornægtelse af verdslige fornøjelser i afventning på velsignelser i det Hinsides. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ * قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ

نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنَ وَٱلْإِثْمَ وَٱلْبَغْىَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَأَن
تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ٣١-٣٣].

”O, Ādams (Adams) børn, tag jeres prydelse i enhver masdjid[1]. Og spis og drik og ødsl ikke. Sandelig, Han elsker ikke dem, der ødsler.[31] Sig: ”Hvem har forbudt Allāhs prydelse, som Han har frembragt til Sine tjenere, og de gode ting af forsyningen?” Sig: ”Det er for dem, der tror i dette verdslige liv, men især på Opstandelsens Dag”. Således fremlægger Vi tegnene for folk, der har viden”. [32] Sig: ”Min Herre har kun forbudt skamløse handlinger, både åbenlyst og i det skjulte, og synd og uret vold, og at I sætter noget ved Allāhs side, hvorom Han ikke har sendt nogen bemyndigelse ned. Og at I siger om Allāh, hvad I ikke ved”. [33] [Sūrah Al-A'rāf:7:31-33]

II. Fortrin til lempelse frem for besvær

Blandt Allāh, Den Ophøjedes attributter er Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige. Han har ud af Sin Nåde gjort det let for folk at tjene til føden, og Han har forsynet dem med gode ting og kun befalet dem ting, som de magter, og Han har ikke bebyrdet dem udover deres kunnen. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة: ٢٨٦].

”Allāh bebyrder ingen over dennes evne …”

[Sūrah Al-Baqarah:2:286]

og Han siger:

﴿يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ﴾ [البقرة: ١٨٥].

”… Allāh ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det svært for jer …” [Sūrah Al-Baqarah:2:185]

---

1 Dvs. tag jeres prydelse hver gang i beder.

III. Afholde sig fra overdrivelse

En af manifestationerne af mådehold i Islām er afholdenhed fra overdrivelse i religion, dvs. at gå over grænsen. Den Hellige Koran har forbudt overdrivelse, og har, adresserende de tidligere Bøgers folk, som overdrev i deres religion, sagt:

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ﴾

[النساء: ١٧١].

"O, I Bogens folk, overdriv ikke i jeres religion, og sig kun sandheden om Allāh". [Sūrah An-Nisā':4:171]

6. Forpligtelse

Formålet med det er at forpligte folk til vedvarende handling og blive ved med at gøre det. Den Hellige Koran har opfordret til handling. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۖ﴾ [التوبة: ١٠٥].

"Og sig: (O, Muḥammad): "Handl (som I vil), for så vil Allāh se jeres handling, og (det vil) Hans Sendebud og de troende (også)". [Sūrah At-Tawbah:9:105]

Og den Hellige Koran har nævnt 'handling' sammen med Tro i mere end 50 Āyāt (vers), og gjort den til en betingelse for at indtræde Paradis. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ﴾

[البقرة: ٨٢].

"Og de, som tror og udøver gode gerninger, de er Paradisets beboere, deri vil de blive for evigt". [Sūrah Al-Baqarah:2:82]

Og Allāh, Den Ophøjede, har opsummeret det hele i en Sūrah (kapitel). Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿وَٱلۡعَصۡرِ ۞ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ۞ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾ [العصر: ١-٣].

"(Jeg, Allāh, sværger) ved tiden [1] Sandelig, mennesket er i fortabelse [2] Undtagen de, som tror og udøver

gode gerninger, og som opfordrer hinanden til (at holde sig til) sandheden og opfordrer hinanden til (at have) tålmodighed[3]. [Sūrah Al-'Aṣr:103:1-3]

En af manifestationerne ved pligtetik i den Hellige Koran er, at den opfordrer til kontinuitet i arbejde og tilbedelse af Allāh, Den Ophøjede, så meget som mennesket nu er i stand til, indtil dets møde med døden, eller Domme Dagen indtræffer. Adresserende Sin Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), siger Allāh, Den Ophøjede:

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ۞ وَٱعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ ٱلْيَقِينُ﴾

[الحجر: ٩٨-٩٩].

"Så proklamér din Herres renhed sammen med Hans lovprisning og vær blandt dem, der kaster sig ned (i bøn).[98]. Og tilbed din Herre, indtil det sikre (døden) kommer til dig". [99] [Sūrah Al-Ḥidjr:15:98-99]

7. Kontinuitet

Den Hellige Korans budskab er ikke indskrænket til den Profetiske mission, og ej heller er den indskrænket til de folk, der levede på den tid, ligesom den heller ikke er indskrænket til et bestemt sted. Den Hellige Korans budskab er universel. Allāh, Den Ophøjede, siger:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ١].

"Ærefuld er Den, der har åbenbaret Sondringen til Sin tjener (Profeten Muḥammad), så han kunne blive en formaner for hele verden". [Sūrah Al-Furqān:25:1]

Den Hellige Koran er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) evige budskab til menneskeheden til alle tidsaldre. Allāh, Den Ophøjede, beskriver Sin Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) med Sine Ord:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَكَانَ ٱللَّهُ
بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا﴾ [الأحزاب: ٤٠].

"Muḥammad er ikke fader til en eneste af jer mænd, men han er Allāhs Sendebud og den Sidste af Profeterne. Og Allāh er Vidende om alt". [Sūrah Al-Aḥzāb:33:40]

Al lovprisning tilkommer Allāh, verdnernes Herre, og Allāhs velsignelser og fred være med vores Profet Muḥammad, hans familie og alle Ledsagerne og efterfølgerne og dem, der følger dem i godhed til Domme Dag. Āmīn.

ORDLISTE

Ahl Al-Bayt

Husets folk er en betegnelse for Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) familie.

‘Ākifūna

I‘tikāf er en islamiske betegnelse, der bruges om en person, der opholder sig i moskéen i tilbedelse og afholder sig fra verdslige anliggender.

Al-‘Azīz

Navnet på manden, der købte Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), efter at hans brødre havde smidt ham i en brønd, og en karavane derefter havde samlet ham op og taget ham med til Egypten.

Al-Azlām

Al-Azlām er en særlig form for hasardspil, som blev praktiseret af hedningene. De plejede at trække lod med pile for at bestemme deltagernes andel af kød fra et dyr, de ejede i fællesskab. Kødet blev fordelt mellem dem i henhold til de andele, der blev tildelt af pilene, og ikke i henhold til den andel, som enhver var berettiget til i form af sit ejerskab i dyret. Da dette var en form for hasardspil, blev denne lodtrækning forbudt.

Al-Djizyah

Al-Djizyah er en kompensation, der betales af ikke-muslimer, der bor i en islamisk stat. Med dette opnår de fuld beskyttelse og rettigheder på lige fod med andre borgere.

Al-Ḥadjj al-Akbar

Al-Ḥadjj al-Akbar betyder den ’Store Ḥadjj’ (Pilgrimsfærd). Dette refererer til Ḥadjj i modsætning til ‘Umrah, der kaldes for den ’lille Ḥadjj’.

Al-Īlā

”Al-Īlā” er en islamisk betegnelse, der bruges om en person, der sværger at han ikke vil have kønsligt samkvem med sin hustru i en bestemt periode.

Al-Khāshi'īn

De troende, som adlyder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i fuld hengivenhed, frygter Hans straf og tror på Paradiset og Helvedet.

Al-Kalālah

Al-Kalālah er en person, der ikke har nogen direkte slægtninge, der kan arve efter vedkommendes død.

Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ

Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ, den Beskyttede Tavle, betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: de fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer, at Shayāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shayāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fī Aqsām al-Qur'ān s.62).

Al-Mahr

Mahr er en medgift, som manden overrækker sin kone. Når man giver en kvinde hendes medgift, så skal det ikke forstås som en handel man indgår, ej heller sælger man kvinden, men det er et udtryk for, at manden ønsker at gifte sig med kvinden, og symboliserer at man er parat til at vise hende den respekt, som hun er berettiget til; man vil passe på hende, forsørge hende og løfte den økonomiske byrde fra hende. Denne Mahr fastsættes af kvinden eller hendes værge.

Al-Manna

En slags sød tyggesubstans.

Al-Muḥtaẓir

Den, der bygger en fold af tørre strå.

Al-Qawm al-Fāsiqīn

Et folk, der overtræder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) love.

Ar-Radj'a

Tilbagekaldelse, dvs. at en mand kan tage sin hustru tilbage i venteperioden, hvis han kun har ytret ordet Ṭalāq en eller to gange. Efter at have ytret ordet Ṭalāq for tredje gang, kan manden ikke vende tilbage til hustruen.

Ar-Ridjs

Ar-Ridjs kan betyde: 'det, der intet godt er i', 'straf' eller 'satan'

Ar-Riyā'

Ar-Riyā' betyder, at man udfører gode handlinger kun for at blive rost af andre. Dette er forbudt i Islām.

As-Salwā

Vagtler.

Ash-Shi'rā

En stjerne, der er tilbedt af hedninge.

Aṭ-Ṭāghūt

Aṭ-Ṭāghūt har flere betydninger. Her menes der alt, hvad der bliver tilbedt foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), såsom falske ledere og falske guder. Men en person, der bliver genstand for tilbedelse uden sin accept, kan ikke betragtes som Ṭāghūt.

Ash-hurul-Ḥurum

Der er fire hellige måneder, hvori det ikke er tilladt for en muslim at gå i krig, medmindre fjenden starter krigen. Det er dog tilladt at forsvare sig, hvis fjenden starter krigen i en af disse fire hellige måneder. Disse måneder er: "Dhul-Q'adah, Dhul-Ḥidjdjah, Muḥarram, og Radjab".

'Arafāt

'Arafāt er en slette tæt på Makkah, hvor pilgrimsrejsende opholder sig den niende dag af Dhul-Ḥidjdjah måneden (Ḥadjj-måneden, som falder lidt forskelligt, alt afhængig af månekalenderen).

Badr

Badr var det allerførste slag i Islām. Slaget fandt sted den 13. marts 624/ 17. Ramadan 2 E.H., ved Badr-brøndene, der lå ca. 120 km nord for Madīnah. Baggrunden for Badr slaget var, at da muslimerne emigrerede fra Makkah til Madīnah, beslaglagde Quraish (en sammenslutning af stammer, der levede i Makkah) deres ejendom. Muslimerne ville have deres retmæssige ejendom tilbage. Så der opstod kamp mellem muslimerne og Quraish-stammen, hvor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gav muslimerne sejr, selv om de var få og svage i forhold til Quraish-stammen.

Bai'ah

Troskabsløfte.

Djahannam

Helvede.

Djannah

Paradis.

Djihād

Af alle begreber i Islām er "Djihād" måske det mest fejlciterede, misbrugte og misforståede. Ordet i sig selv betyder "at anstrenge sig". Det betyder ikke den meget populære, men ikke desto mindre, ukorrekte oversættelse "hellig krig". En person, der anstrenger sig for at gøre noget, der er en del af Islām, dvs. anstrenger sig på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vej, udfører Djihād og er derved en "Mudjāhid". Der findes ikke et ord i Koranen eller i islamisk terminologi, som betyder "hellig krig". I Islām er ingen krige hellige. Ordet "hellig krig" er et kristent begreb, som blev brugt om korstogene, hvor kristne europæiske stater, konger og kirken drog på militære togter til "Det Hellige Land" fra slutningen af 1000-tallet til 1200-tallet. Det var i den forbindelse, at drage i krig for det hellige land, at ordet "hellig krig" eller "Holy War" blev brugt i Europa. Naturligvis kan det at anstrenge sig på Guds vej betyde, at man må gå i krig, men enhver anstrengelse for at styrke Islām eller leve på islamisk vis i samfundet, kollektivt eller personligt, er Djihād. Hvis det drejer sig om krig, er Djihād

tilladt for at forsvare sig eller for at bekæmpe undertrykkelse. Koranen og Profeten Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) udsagn er meget specifikke om, ikke blot hvornår, men også hvordan krig kan føres. Dette går vel at mærke 1.300 år forud for Geneve konventionens bestemmelser om krigsførelse, krigsfanger og menneskerettigheder. Der er således intet begreb i Islām om "hellig krig", men der kan være tale om en retfærdig krig, hvis der er tale om at etablere retfærdighed mod en undertrykkelse, selvforsvar eller for at beskytte ens eget liv, familien, hjemmet, naboerne etc. Islām opfordrer til, at uretfærdighed og undertrykkelse standses, og hvis det betyder, at man må gå i kamp, på et hvilket som helst niveau, såsom i tale, ved at skrive, ved politisk arbejde eller i sidste ende ved at føre krig, må det gøres.

Djinn

Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

Djunub

Djunub er en tilstand, man kommer i enten ved kønsligt samkvem, eller sædafgang hos mænd og udledelse af en væske hos kvinder, som kan sammenlignes med mænds sædafgang, i vågen eller drømme tilstand. En person, der er djunub, er forpligtet til at tage et bad. Det er ikke tilladt at bede Ṣalāh (Bøn), recitere eller røre ved den Hellige koran, eller opholde sig i masdjid (moskéen) i denne tilstand, før man har foretaget det obligatoriske bad.

Fai'

Fai' er et bytte, som tages uden krig. Det der menes her er, at de fik byttet uden at føre krig.

Fatīla

Fatīla betyder en trevl i en daddelsten. "I denne Āyah (vers) bruges det som et udtryk for, at der ikke vil blive gjort den mindste uret på Afregnings Dagen".

Ḥadjj

Ḥadjj (pilgrimsfærden) er en af Islāms fem søjler. Som muslim er man pålagt at udføre den mindst én gang i livet, hvis ens økonomiske situation og fysiske tilstand tillader det. Ḥadjj er en tilbedelse som alle andre tilbedelser, og den falder i den 12. måned i den islamiske kalender. Pilgrimsfærden omfatter Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Hus og de omliggende steder.

Ḥadjj al-Ifrād

Ḥadjj al-Ifrād betyder, at man kun udfører Ḥadjj (pilgrimsfærd) uden offerdyr.

Ḥadjj al-Qirān

Ḥadjj al-Qirān betyder, at man kombinerer Ḥadjj (pilgrimsfærd) og 'Umrah (lille pilgrimsfærd) sammen, begge under samme intention.

Ḥadjj at-Tamattu'

Ḥadjj at-Tamattu' betyder, at man udfører Ḥadjj og 'Umrah, begge under Ḥadjj-tidspunktet, men man separerer dem fra hinanden, dvs. at man først laver intention om at udføre 'Umrah (lille pilgrimsfærd), så laver man intention om at udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd), efter man har udført 'Umrah (lille pilgrimsfærd).

Ḥudaybiyyah

Navnet på et sted nær Makkah, hvor muslimerne indgik en fredspagt på 10 år med Makkahs afgudsdyrkere.

Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah

"Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af

enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

Ḥurum

Når en person er Ḥurum, så er vedkommende i en tilstand af Iḥrām.

‘Iddah-perioden

Ved ‘Iddah forstås den periode, hvor en fraskilt kvinde ikke kan gifte sig med en anden mand. For en fraskilt kvinde er denne periode tre fulde menstruationsperioder. Hvis en mand vil give skilsmisse til sin hustru, skal han gøre det i en Ṭuhr-periode (dvs. når hun ikke har menstruation), således at hendes ‘Iddah kan begynde ved følgende menstruationsperiode. Hvis manden derimod giver skilsmisse til sin hustru under menstruation, vil hendes ‘Iddah starte fra den næste menstruationsperiode, og hun bliver nødt til at vente i en længere periode, unødigt. ‘Iddah-perioden er pålagt kvinden for at fastslå evt. graviditet.

Iḥrām

Iḥrām er den tilstand, man indtræder i, når man vil udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd) eller ‘Umrah (lille pilgrimsfærd). Når man indtræder denne tilstand, så vil nogle ting, der normalt er tilladte, blive forbudte, deriblandt; at parfumere sig, klippe hår og negle, slå dyr ihjel, have kønsligt samkvem eller underskrive ægteskabskontrakt. Det er ikke tilladt for mænd at dække hoved eller ansigt eller at iføre sig tøj, der er syet. Hvad angår handsker og Niqāb (et klæde, der bliver bundet tæt til kvindens ansigt), så er dette heller ikke tilladt. Når man kommer ud af Iḥrām-tilstanden kaldes det Taḥallul.

Islām

Islām betyder at underkaste sig den Ene Gud Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). At underkaste sig Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) indebærer, at man tilbeder Ham alene, at man tror på Hans Enhed, Hans Engle, Hans Skrifter, Hans Sendebud, Domme Dagen og Skæbnen, samt Ṣalāh (Bøn), Ṣawm (Faste), Zakāt (obligatorisk almisse) og Ḥadjj (Pilgrimsfærd). Den, som tror på alt dette, kaldes for Muslim.

Khamr

Khamr er et arabisk begreb, der bruges for alle berusende drikke, såsom alkohol, vin, mv.

Khul'a

Når kvinden begærer skilsmisse, kaldes det for Khul'a.

Kitābah

Kitābah var en kontrakt mellem en slave og hans herre, hvorved slaven ville opnå frihed efter at have betalt, et på forhånd aftalt beløb til sin herre.

Lāt og 'Uzza

To af hedningenes berømte afguder.

Maḥram

Maḥram er en person, man ikke kan indgå ægteskab med. Disse personer er blevet udpeget i Āyah (vers) 23 af Sūrah An-Nisā'.

Mā'idah

Madbordet.

Manāt

Endnu En af hedningenes berømte afguder.

Masdjid Al-Aqṣā

Den Hellige moské i Jerusalem.

Masdjid Al-Ḥarām

Den Hellige moské i Makkah kan enten være Kabaen, området omkring Kabaen eller hele byen Makkah med dens moskéer.

Mina

Et sted tæt på Makkah.

Muhaymin

Det, der bevidner sandheden deri og afviser falskheden, der er tilføjet deri.

Muḥkamāt

Muḥkamāt betyder de Āyāt (vers), der er klare og tydelige. De har kun én mening og kan ikke opfattes anderledes. Disse Āyāt (vers) omhandler Ḥalāl, Ḥarām, befalinger, obligatoriske handlinger, arv, Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) straffe etc.

Muḥsinīn

Dem, der handler godt.

Muqtaṣidah

Muqtaṣidah betyder: ”De, der var midtimellem. De hverken over- eller underdrev. Det er de troende blandt Bogens folk.

Muslim

Muslim er en, der underkaster sig og tilbeder den Ene Gud, Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ). I Islām tror man på, at alle Profeter (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) er sendt med samme budskab, nemlig budskabet om tilbedelsen af Én Gud.

Mutashābihāt

Mutashābihāt betyder de Āyāt (vers), der ikke er helt klare. De kan have mere end en betydning.

Muttaka'a

Muttaka'a er et måltid, hvor der bruges knive til at skrælle med.

Muzdalifah

Muzdalifah er et fladt område i nærheden af Makkah, hvor pilgrimsrejsende opholder sig den tiende nat af Dhul-Ḥidjdjah måneden (Ḥadjj-måneden).

Naqīra

Naqīra betyder et hul på bagsiden af en daddelsten, og det er et udtryk for ”det mindste”.

Nikāḥ

Nikāḥ betyder at indgå ægteskab. Det kan også betyde at have kønsligt samkvem.

Nuṣub

Nuṣub refererer til plader af sten placeret rundt om Kabaen, som befolkningen i Djāhiliyyah (Uvidenheds tiden) tog som objekter for tilbedelse. Derfor bragte de dyr til altrene og ofrede dem for at ære disse stenplader. De troede, at det var tilbedelse. Denne praksis er blevet erklæret forbudt.

Qiblah

Retningen (Allāhs Hus, Kabaen), som muslimerne vender sig mod, når de skal udføre Ṣalāh (Bøn).

Rā'inā

Det misbilligende ord er Rā'inā. Når det blev brugt af muslimerne, betød det: "Vær venlig at se på os, læg mærke til os". På Hebræisk blev samme ord brugt som hån, og jøderne plejede at bruge det samme ord for at håne Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). De troende blev befalet at undgå dette udtryk og i stedet bruge udtrykket Unẓurnā, som betyder det samme som førnævnte.

Ribā

Leksikalt betyder ordet Ribā forøgelse, men normalt bliver det anvendt i forbindelse med åger og renter.

Rūḥ al-Qudus

Helligånden refererer i den Hellige Korans terminologi til Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) budbringer til Profeterne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ).

Rukū'

At bøje sig.

Sabæer

Der er forskellige fortolkninger af, hvem Sabæerne var. Nogle siger, at det var en gruppe fra Bogens folk, der læste Zabūr (Salmernes Bog). Andre mener, at det var nogle, der tilbad engle, og andre (igen), at de tilbad stjerner. Men ifølge Koran-fortolkeren Ibn Kathīr var de: "Et folk, der hverken var jøder, kristne, madjūs

(ildtilbedere) eller afgudsdyrkere. Det var et folk, der fulgte fitrah (naturens vej), de fulgte altså ikke nogen himmelsk religion", og dette er det mest anerkendte.

Ṣadaqah

Frivillig almisse. Nogle steder i den Hellige Koran er 'Ṣadaqah' dog også blevet brugt i forbindelse med den obligatoriske almisse.

Ṣalāh

"At bede sin Bøn på samme måde som Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at bede, i overensstemmelse med dens regler og betingelser, dvs. i stående, bøjende, prostrerende (en stilling, hvor den bedende har ansigtet mod jorden) og siddende position". (Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Ḥadīth nr. 604). Undtagen Ṣalāh på den afdøde, der ikke består af ruku' og sudjūd. Disse Bønner er obligatoriske, og de bedes fem gange om dagen på forskellige tidspunkter, som fastsat af Islām.

Ṣawm

Faste er den tredje søjle blandt Islāms fem søjler. På arabisk kaldes den "Ṣawm", hvis bogstavelige betydning er: "at afholde sig fra noget og være helt tavs". I islamisk terminologi betyder det, at man ikke må drikke, spise eller have kønsligt samkvem fra daggry (Fadjr-bønnen) til solnedgang i Ramadan-måneden.

Ṣibghah

Ṣibghah betyder på arabisk: "Farvning" dvs. ens livsstil bliver farvet af Islām.

Sidrat-ul-Muntahā

Sidrat-ul-Muntahā er et Lotustræ, hvis beliggenhed er i den yderste grænse af den syvende himmel. Ingen kan passere dette træ.

Sudjūd

At kaste sig ned med ansigtet mod jorden.

Ṭalāq

Ṭalāq er det arabiske ord for skilsmisse. Den korrekte måde at give skilsmisse på er, at man ytrer ordet Ṭalāq i en ikke menstruationsperiode, og man samtidig ikke har haft kønsligt

samkvem i den periode, hvorefter hustruen går ind i den kan såkaldte ʻIddah (vente) periode på tre menstruationsperioder. Manden kan i denne periode vende tilbage til hustruen, hvis de mener, at de kan forsones. Det samme vil være gældende, hvis ordet Ṭalāq ytres for anden gang. Hustruen går ind i den såkaldte ʻIddah (vente) periode på tre menstruationsperioder. Manden kan i denne periode vende tilbage til hustruen, hvis de mener, at de kan forsones. Ytres ordet Ṭalāq for tredje gang, ophører ægteskabet, og de bliver illegitime for hinanden. Ṭalāq stadfæstes dog alligevel, ifølge flertallet af lærde, selvom man ikke bruger den korrekte måde at give skilsmisse på.

Tayammum

Tayammum er en tør afvaskning, man kan benytte sig af, hvis man ikke har vand, eller hvis man ikke har mulighed for at bruge vand. Det udføres, ved at man slår sine hænder på noget der består af støv og derefter gnider sit ansigt og sine hænder med den. Tayammum udføres i forbindelse med Wuḍū' eller Ghusl.

Tubbʻas folk

Tubbʻa er navnet på et dynasti i Yemen.

Ummi

En, der hverken læser eller skriver.

Umm-ul-Qurā

Betyder byernes moder, og hermed henvises der til den Hellige By Makkah.

Wadd, Suwaʻ, Yaghūth, Yaʻūq, og Nasr

Navne på afguder.

Zakāt

Obligatorisk fastsat procentdel (2.5 %) af ens formue, som gives en gang årligt til en af de følgende otte kategorier: 1. Fattige 2. Trængende 3. De ansatte, der administrer Zakāt-fonden 4. Dem, hvis hjerter er blevet forenet (med sandheden (Islām)) 5. Til at løskøbe slaver 6. Til de forgældede og bærere af tab (al-Ghārimīn) 7. For Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sag 8. De vejfarende.

Zakāt al-Fiṭr

Zakāt al-Fiṭr er en Zakāt, der gives af enhver muslim, myndig eller umyndig, mand eller kvinde, til de fattige og trængende i slutningen af Ramadan-måneden. Man giver Ṣadaqat-ul-Fiṭr, før man udfører ʻEīd-bøn.

Ẓālimīn

De, der overskrider Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) grænser.

Zaqqūm

Et træ i Helvede.

Ẓihār

Ẓihār er, når en mand siger til sin hustru, at hun er ligesom hans mors ryg, med den intention, at hun er illegitim for ham, ligesom hans mor. Ethvert forhold til hustruen bliver derefter ulovligt for ham. Manden bliver for denne forseelse, der ifølge Islām er Ḥarām (forbudt), idømt at frigive en slave. Hvis han ikke kan frigive en slave, skal han faste to måneder i træk. Og hvis han ikke kan faste to måneder i træk, skal han bespise 60 fattige, inden han kan vende tilbage til sin hustru. Dette er også gældende, hvis man sværger ved andre kropsdele.

PERSONER
NÆVNT I KORANEN

Navne på personer, der er nævnt i Koranen,
og deres tilsvarende danske navn

Nr.	Arabisk	Dansk	Nr.	Arabisk	Dansk
1	Ādam	Adam	**18**	Maryam	Maria
2	Al-Yas‘a	Elisha	**19**	Mūsā	Moses
3	Ayyūb	Job	**20**	Nūḥ	Noa
4	Dāwūd	David	**21**	Qābīl	Kain
5	Djālūt	Goliat	**22**	Qārūn	Kora
6	Fir‘aun	Farao	**23**	Ṣāliḥ	Ṣāliḥ
7	Hābīl	Abel	**24**	Sulaymān	Salomon
8	Hārūn	Aron	**25**	Ṭālūt	Saul
9	Hūd	Hūd	**26**	‘Uzair	Ezra
10	Ibrāhīm	Abraham	**27**	Ya’djūdj	Gog
11	Idrīs	Enoch	**28**	Ya‘qūb	Jakob
12	Ilyās	Elias	**29**	Yaḥyā	Johannes
13	‘Īsā	Jesus	**30**	Yūnus	Jonas
14	Isḥāq	Isak	**31**	Yūsuf	Josef
15	Ismā‘īl	Ishmael	**32**	Zayd	Zayd
16	Lūṭ	Lot	**33**	Zakariyyā	Zacharias
17	Ma’djūdj	Magog			

SŪRAH AL-FĀTIḤAH

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

Titlen på denne Sūrah[1] er "Åbningen".
Denne er åbnings-Sūrahen for Muṣḥaf (Koranen nedfældet i bogform).

1. I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١
2. Al lovprisning[2] tilkommer Allāh, verdnernes Herre[3].	ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢
3. Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige[4].	ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣
4. Herskeren på Afregnings Dagen.	مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤
5. Dig alene tilbeder vi, og Dig alene beder vi om hjælp.	إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥
6. Led os på den rette vej[5].	ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦

1 Sūrah er det særlige navn, den Hellige Koran har givet til dens kapitler. Kapitlerne der blev åbenbaret før den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) migrering fra Makkah til Madīnah, kaldes Makkī, og dem der blev åbenbaret efter hans migrering til Madīnah, kaldes Madanī.

2 Det betyder, at uanset hvad end man roser i universet, roser man i sidste ende Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), fordi Han er Skaberen af alt. Og beundring af et objekt, er i virkeligheden en beundring af dets skaber.

3 Det oprindelige ord på arabisk er 'Ālamīn - flertalsformen af 'Ālam, og det omfatter alle mulige former for eksistens: himlen, jorden, solen, månen, stjernerne, vind, regn, engle, djinn, dyr, planter, mineraler, og naturligvis mennesker. I mangel på et præcist ord, er det oversat som "verdener".

4 Dette er en oversættelse af det arabiske ord: Ar-Raḥmān og Ar-Raḥīm. Begge er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) attributter, der angiver Hans ekstreme Barmhjertighed. Forskellen mellem de to er, at Raḥmān henviser til En, Der er beskrevet med barmhjertighed, og er derfor oversat som "mest Nådige", Raḥīm henviser til En, Der viser barmhjertighed og er derfor oversat som "Den mest Barmhjertige".

5 "Retledning" kan skænkes til en person på to måder. Den ene er, at man verbalt bliver rettet mod den rette vej, eller at den rette vej bliver vist til en fra en afstand. Så vil det afhænge af personen, hvorvidt denne følger den rette vej eller ej. Den anden måde at retlede nogen på er, at man fysisk bliver ført til den rette vej. Ifølge den arabiske brug af ordet, er det den anden type af retledning, der er tilsigtet her, fordi havde den første måde været tilsigtet, ville udtrykket have været: Ihdinā-ilaṣ-Ṣirāt-al-Mustaqīm. Følgelig oversættelsen: "Led os på den rette vej".

7. De (folks) vej, som Du har skænket (Din) gunst[1], ikke dem, som har (vakt) Din vrede[2], ej heller de vildledte[3].

صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

---

1 For nærmere beskrivelse, Se fodnoten til Sūrah An-Nisā' (4:69).

2 De der har pådraget sig Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vrede er folk, der, på trods af at være bekendt med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befalinger, forsætligt går imod dem til fordel for smålig verdslig gevinst eller i begærets tjeneste.

3 De vildledte er de folk der af uvidenhed, eller mangel på omtanke, overskrider de grænser, der er fastsat af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og hengiver sig til udskejelser og overdrivelse i religiøse anliggender.

SŪRAH AL-BAQARAH

سُورَةُ البَقَرَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Koen”. Ordet ’koen’ forekommer i Āyah (vers) 67 i forbindelse med beretningen om Israels børn, der blev bedt om at ofre en ko.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm(1).

الٓمٓ ١

2. Dette er Bogen, hvorom der ikke hersker tvivl, en retledning for de Gudfrygtige.

ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ٢

3. (For dem) som tror på det Usete(2), og (som) opretholder Ṣalāh (Bøn)(3), og som giver ud af (4) det, Vi har forsynet dem med.

ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ
وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣

4. Og dem, som tror på det, der er åbenbaret til dig (O, Muḥammad), og det, som er åbenbaret før dig(5),

وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن
قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٤

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 ”Det Usete” er oversættelsen af Ghayb, et udtryk der ofte bruges af den Hellige Koran. Det refererer til alle de realiteter, som ikke kan ses eller mærkes af vore ydre sanser, såsom Allāh Den Almægtige, Englene, Paradis, Helvede osv.

3 Iqāmatu-ṣ-Ṣalāh: ”At bede sin Bøn på samme måde som Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) plejede at bede, i overensstemmelse med dens regler og betingelser, dvs. i stående, bøjende, prostrerende (en stilling, hvor den bedende har ansigtet mod jorden) og siddende position”. (Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, Ḥadīth nr. 604).

4 Selv om ordet ”giver ud af” er generel for alt, hvad man giver ud, anvendes dette ord i den Hellige Koran normalt med betydningen ”at give i velgørendhed”, inklusiv den obligatoriske almisse, som i Sharī‘ah benævnes som Zakāh.

5 Dette henviser til de Guddommelige Bøger eller Skrifter, der blev åbenbaret til de tidligere Profeter (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ), såsom Tawrāh (Toraen), Indjīl (Evangeliet) og

og de tror med vished på det Hinsidige.

5. De følger retledning fra deres Herre, og de er de succesfulde.

أُو۟لَـٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٥

6. Sandelig, de, som benægter[1] – for dem er det ligegyldigt, om du (O, Muḥammad) advarer dem, eller om du ikke advarer dem, (for) de vil ikke tro.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦

7. Allāh har forseglet deres hjerter og deres hørelse og (lagt) et slør over deres syn, og for dem er der en mægtig straf[2].

خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰٓ أَبْصَـٰرِهِمْ غِشَـٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧

Zabūr (Davids Salmer). Det skal her pointeres, at tro på disse Bøger betyder, at hvad der oprindeligt blev åbenbaret i disse Bøger, var sandheden. Det betyder ikke, at man skal tro på deres nuværende form, der har været udsat for ændringer af forskellig art, og der er ingen beviser for at disse er de originale Bøger, der blev åbenbaret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Den Hellige Koran har selv ved adskillige lejligheder nævnt, at der er blevet foretaget en masse ændringer i disse bøger. Se for eksempel: Sūrah An-Nisā' (4:46) og Sūrah Al-Mā'idah (5:13).

1 Efter at have introduceret den Hellige Koran som en Retlednings Bog, har de foregående fem Āyāt (vers) beskrevet de særlige kendetegn for dem, som accepterer og følger denne retledning. Disse to Āyah (vers 7 & 8) beskriver dem, der åbenlyst afviser denne retledning, og som betegnes som: Kāfir (fornægtere).

2 Denne erklæring skal læses i sammenhold med Sūrah Al-Muṭaffifīn:83:14: "Nej, men på deres hjerter er der Rān (rust) på grund af det, som de plejede at tjene". Dette viser klart, at det er selve deres arrogance og deres onde gerninger, der har sat sig på deres hjerter som rust. I den indeværende Āyah (vers) 7, er det selve denne rust, der er blevet beskrevet som "et segl" eller "en belægning". Der er derfor ingen anledning til en indsigelse om, at hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) selv har forseglet deres hjerter og blokeret deres sanser, er de hjælpeløse og kan derfor ikke holdes ansvarlige for deres vantro, og dermed bør de ikke straffes for det, de ikke selv har valgt at gøre. Hvis vi betragter de to Āyah (vers (2:7 og 83:14)) sammen, kan vi let se, hvorfor de bør straffes. Ved at følge arrogancens og stolthedens vej, har de bevidst og efter eget valg spoleret deres evne til at acceptere sandheden, og dermed er de selv forfattere til deres egen ruin. Men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), Skaberen af alle Sine skabningers handlinger har i Āyah (vers) 7 tilskrevet Sig Selv fastsættelse af segl på fornægternes hjerter og ører. Han har således påpeget, at da disse mennesker insisterede, som et anliggende om deres eget valg, på at ødelægge deres evne til at modtage sandheden, frembragte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som det er Hans sædvane i sådanne tilfælde, en tilstand af ufølsomhed i deres hjerter og sanser.

8. Og blandt mennesker (er der) dem, som siger: ”Vi tror på Allāh og den Yderste Dag”, men de er ikke troende[1].

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِ وَمَا هُم بِمُؤۡمِنِينَ ٨

9. De (tror, at de) bedrager Allāh og dem, som tror, men de bedrager kun sig selv, og de er ikke bevidste (derom).

يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَمَا يَخۡدَعُونَ
إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ٩

10. De har en sygdom (hykleri og tvivl) i deres hjerter, og Allāh har ladet deres sygdom (hykleri og tvivl) tiltage. Og for dem er der en smertefuld straf for det, som de plejede at lyve om.

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضٗاۖ
وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ١٠

11. Og når der bliver sagt til dem: ”Stift ikke ufred på jorden”, siger de: ”Vi er sandelig fredsstiftere”.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ لَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ قَالُوٓاْ إِنَّمَا
نَحۡنُ مُصۡلِحُونَ ١١

12. Sandelig, det er dem, der stifter ufred, men de er ikke bevidste (derom).

أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡمُفۡسِدُونَ وَلَٰكِن
لَّا يَشۡعُرُونَ ١٢

13. Og når der bliver sagt til dem: ”Tro, ligesom (andre) mennesker har troet”, siger de: ”Skal vi tro, ligesom tåberne har troet?” Sandelig, det er dem, der er tåberne, men de ved det ikke.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ ءَامِنُواْ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ
قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُۗ أَلَآ إِنَّهُمۡ
هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَٰكِن لَّا يَعۡلَمُونَ ١٣

14. Og når de mødes med dem, som tror, siger de: ”Vi tror”, men når de er alene med deres djævle[2], siger de: ”Sandelig, vi er med jer, vi drev kun spot”.

وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ
إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمۡ قَالُوٓاْ إِنَّا مَعَكُمۡ إِنَّمَا نَحۡنُ
مُسۡتَهۡزِءُونَ ١٤

---

1 Dette er en beskrivelse af de hyklere, der foregiver at acceptere den Hellige Korans retledning, men i virkeligheden afviser den.

2 Djævle i denne sammenhæng: ”Polyteister og hyklere”.

15. Allāh driver spot med dem og lader dem blindt tumle videre i deres trods.

ٱللَّهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٥

16. Det er dem, som har købt vildfarelsen for retledningen, og deres handel gav ingen profit, og de var ikke retledte.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمۡ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٦

17. Deres eksempel er som et eksempel på en, der tændte en ild (blandt dem), og da (ilden) oplyste det, der var omkring ham, tog Allāh deres lys fra dem og efterlod dem i mørke, (så) de ikke kunne se.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ ٱلَّذِي ٱسۡتَوۡقَدَ نَارٗا فَلَمَّآ أَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهُۥ ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمۡ وَتَرَكَهُمۡ فِي ظُلُمَٰتٖ لَّا يُبۡصِرُونَ ١٧

18. Døve, stumme, blinde (er de), og de vender ikke tilbage[1] (til den rette vej).

صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ١٨

19. Eller ligesom en regn-storm fra himlen – i den er der mørke, torden og lyn. De stikker fingrene i ørerne mod bragene, i frygt for døden. Og Allāh omringer fornægterne.

أَوۡ كَصَيِّبٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٞ وَرَعۡدٞ وَبَرۡقٞ يَجۡعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِۚ وَٱللَّهُ مُحِيطُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩

20. Lynet river næsten deres syn væk. Hver gang (lynet) lyser for dem, går de frem i det. Men når det bliver mørkt omkring dem, standser de. Og

يَكَادُ ٱلۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ أَبۡصَٰرَهُمۡۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوۡاْ فِيهِ وَإِذَآ أَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ قَامُواْۚ

1 Āyāt (versene (17 til 20)) fortæller om hyklernes elendige situation med to lignelser. Valget af de to eksempler er beregnet til at opdele hyklerne i to grupper. På den ene side var der dem, hvem vantro havde slået dybe rødder i, så de havde en meget ringe hældning mod Islām, men foregav at være muslimer for verdslige motiver. Den Hellige Koran sammenligner dem med den mand, der efter at have fundet lyset, igen mister det og bliver efterladt i mørke. På den anden side var der dem, der anerkendte sandheden af Islām og nogle gange ønskede at blive muslimer, men verdslige interesser ville ikke tillade dem at gøre det, og de forblev i en evig tilstand af tøven og tvivl. De er blevet sammenlignet med mænd, der er fanget i et tordenvejr, som bevæger sig frem et skridt eller to, når der er et lyn, men når lynet er væk, står de igen stille. I forbindelse med disse lignelser, er hyklerne også blevet advaret om, at de ikke står udenfor Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt, og at Han når, og hvis Han vil, kan tage deres syn og hørelse, og endda tilintetgøre dem.

hvis Allāh ville, havde Han frataget dem (både) deres hørelse og deres syn. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. "O, I mennesker! Tilbed jeres Herre, som skabte jer og dem, (som var) før jer, således at I måtte blive Gudfrygtige".

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ
وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

22. (Han er Den), som skabte jorden for jer som et tæppe, og himlen som et tag og sendte vand ned fra himlen og frembragte frugter derved (som) føde for jer. Så sæt ikke nogen partner op ved siden af Allāh, når I ved det[1].

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ
بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ
ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا
وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og hvis I er i tvivl om det, som Vi har sendt ned til Vores tjener[2] (Muḥammad), så kom med en tilsvarende Sūrah (kapitel), og tilkald jeres vidner (hjælpere) ud over Allāh, hvis I er sandfærdige.

وَإِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا۟
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِۦ وَٱدْعُوا۟ شُهَدَآءَكُم مِّن
دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٣﴾

1 Dette er en invitation til den første artikel af den islamiske tro, det vil sige troen på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Enhed, og der er ingen anden gud, der har ret til at blive tilbedt, undtagen Ham. Dette faktum er bevist ved at referere til skabelsen af himlen og jorden og den Guddommelige velsignelse i form af regn, der er den vigtigste kilde til alle verdslige fordele. Arabiens hedninge plejede at indrømme, at alt dette var skabt af ingen anden end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Alligevel plejede de at knytte deres falske guder til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og bede til dem.

2 Der henvises til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Āyah (vers (23 og 24)) etablerer den anden artikel af den islamiske tro, nemlig troen på Sayyidunā Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) Profetgerning og Koranens sandfærdighed, der blev åbenbaret til ham. Som et simpelt argument for at bevise Koranens sandfærdighed, har disse Āyāt (vers) retorisk udfordret araberne, der var stolte af deres veltalenhed. Hvis de hævder, at den Hellige Koran er smedet af et menneske, skal de bringe en Sūrah der, uanset hvor lille den end er, kan være et modstykke til en af Koranens Sūraher i dens veltalenhed, fortræffelighed, skønhed i dens udtryk og sandhed. Historien har nedfældet, at på trods af arabernes kundskab til deres sprog, var der ingen der stod frem for at tage denne udfordring op.

24. Hvis I ikke kan gøre det, og I vil aldrig kunne gøre det, så frygt Ilden, hvis brændsel er mennesker og sten. Den er beredt for fornægterne.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي
وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ
لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٤

25. Og giv de gode nyheder til dem, som tror (på Allāh) og udøver gode gerninger, at for dem er der haver, i hvilke floder løber[1]. Hver gang de bliver forsynet med en frugt derfra til forplejning, vil de sige: ”Dette er det samme, som vi blev forsynet med tidligere”, og de vil blive givet det, der ligner[2] (det, de kender fra denne verden). Og deri er der rene ægtefæller for dem. Og deri vil de blive for evigt.

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ
كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا قَالُواْ
هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ
مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥

26. Sandelig, Allāh skammer Sig ikke over at bruge et eksempel med en myg eller noget derudover[3]. Så de,

۞إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا
مَّا بَعُوضَةٗ فَمَا فَوۡقَهَاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ

1 Dette er en kort redegørelse for den tredje artikel i den islamiske tro, troen på livet efter døden, hvor de retskafne mennesker vil nyde belønningen for deres gode gerninger, og de onde vil lide den Guddommelige straf.

2 Det betyder, at frugterne vil ligne hinanden i deres udseende, men vil have forskellige smag, og det vil føje til deres glæde. Det kan også betyde, at frugterne, der bliver forsynet i Paradis, vil tilsyneladende ligne dem, som findes i denne verden, og derfor vil folk sige ”Dette er det samme, som vi blev forsynet med tidligere”, dvs. i det verdslige liv. Men når de vil smage dem, vil de finde deres smag forskellige, og de vil være langt bedre i smag, end de frugter de var blevet forsynet med i det verdslige liv.

3 Disse to Āyah (vers) refererer til en absurd indsigelse fra fornægternes side mod den Hellige Koran. De havde sagt, at havde Koranen været Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord, ville den ikke have benyttet foragtelige væsener såsom en myre eller en myg i dens lignelser, som den gjorde i Sūrah Al-Ḥadjj (22:73), da sådan noget går imod Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sublimitet og Majestæt. Den Hellige Koran påpeger, at når man har til hensigt at tale om en vederstyggelighed, en person, eller en situation i en lignelse, overskrider brugen af myg eller noget der er endnu mere foragteligt hverken principperne for veltalenhed eller logik, ej heller går det imod værdighed eller beskedenhed. Derfor føler Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sig ikke genert over at bruge et sådant billedsprog. Den Hellige Koran viser også, at tvivl af denne art kun opstår i hovederne hos dem, hvis vantro har drænet dem for al styrke til at se tingene i et korrekt perspektiv, mens sådanne tomme betænkeligheder aldrig berører de sande troendes sind og hjerter.

der tror, ved, at dette er sandheden fra deres Herre, og de, der fornægter, siger: ”Hvad vil Allāh med dette eksempel?” Han vildleder mange med det og retleder mange med det. Men med det vildleder Han kun al-Fāsiqīn (de, som overtræder Allāhs love).

فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ
بِهَـٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرًا
وَيَهْدِى بِهِۦ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ
إِلَّا ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. De, som bryder Allāhs pagt efter at have stadfæstet den. Og de, som bryder det (bånd)[1], som Allāh har påbudt skal sluttes sammen[2], og de, som stifter ufred på jorden, de er taberne.

ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ
مِيثَـٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ
أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Hvordan kan I fornægte Allāh, (vel vidende om) at I var døde (før det jordiske liv), og Han gav jer liv? Så lader Han jer dø, og derefter genopliver Han jer (på Opstandelsens Dag), hvorefter I vil vende tilbage til Ham.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمْ
أَمْوَٰتًا فَأَحْيَـٰكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Han er Den, som skabte for jer alt, hvad der findes på jorden, derefter Istawā (hævede) Han Sig over himlen og fuldendte den (som) syv Himle, og Han er vel Vidende om alt.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّىٰهُنَّ سَبْعَ
سَمَـٰوَٰتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Og (husk O, Muḥammad), da din Herre sagde til englene: ”Jeg vil sætte en stedfortræder[3] på jorden”.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِى ٱلْأَرْضِ
خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا

1 Det bånd, der er mellem Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og mennesket, dvs. at tro på Ham og tilbede Ham alene, samt det bånd der er mellem mennesker, f.eks. forholdet mellem forældre, slægtninge, naboer og venner.

2 Dette er et af Koranens udtryk. At give sine pårørende det der tilkommer dem af rettigheder og behandle dem retfærdigt, er benævnt som ”har påbudt skal sluttes sammen”, mens ond adfærd overfor ens pårørende, er blevet betegnet som ”bryder det bånd”.

3 Det vil sige mennesket. Det at være stedfortrædende eller stedfortræder for Allāh (Den

(Da) sagde de: ”Vil Du sætte nogen dér, som vil stifte ufred på den og udgyde blod? Og vi proklamerer Din renhed sammen med Din lovprisning og helliggør Dig?” Han (Allāh) sagde: ”Sandelig, Jeg ved, hvad I ikke ved”.

وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Og Han lærte Ādam alle navnene. Derefter fremviste Han dem (tingene) for englene og sagde: ”Fortæl Mig navnene på disse, hvis I er sandfærdige[1]”.

وَعَلَّمَ ءَادَمَ ٱلْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِى بِأَسْمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

32. De sagde: ”Lovprist være Du, vi har ingen viden ud over det, Du har lært

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ

Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) betyder, at selvom Suveræniteten i universet tilkommer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) alene, har Han ud af Sin visdom udpeget stedfortrædere blandt mennesker til at opretholde åndelig og verdslig orden i overensstemmelse med Hans befalinger. Dvs. at lære andre hvordan man overholder disse love og nogle gange endda udøve verdslig magt såvel som åndelig autoritet under Guddommelig retledning.

1 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) viste sandheden til englene i en levende form. Han gav Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) en form for viden, som han alene var blevet begavet med, og ikke englene. Det vil sige, at Han lærte ham navnene, egenskaberne og kvaliteterne på al eksistens, levende eller livløse. Engleagtig natur har ikke sådan en bevidsthed. For eksempel kan en engel ikke opleve smerten ved sult og tørst, lidenskabens tumult, smerte fra skorpion bid eller en slange, eller opstemthed fra et rusmiddel. Kun Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) havde evnen til at lære sådanne ting, og han blev belært til at kende dem. Der er ingen indikation i Koranen, der viser, at han blev undervist privat, adskilt fra englene. Det kan godt være, at belæringen i sig selv var åben for englene og ham. Hans natur tillod ham at modtage den, og han lærte den, mens englene blev hæmmet af deres egen natur, og de kunne derfor ikke tilegne sig den. Eller det kan være, at belæringen ikke antog en ydre form overhovedet, men at Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) blev skabt til at bære denne særlige form for viden i sig selv, uden brug af en formel uddannelse, ligesom et spædbarn der ikke behøver at blive belært om at suge modermælken til sig, eller en ælling ikke behøver at vide, hvordan den skal svømme. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), værende Den Almægtige, ikke ændrede englenes natur for at få dem til at tilegne sig viden om disse ting, kan vi sige, at spørgsmålet i virkeligheden kan reduceres til: Hvorfor forvandlede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ikke Englene til mennesker? Fordi var deres natur blevet ændret, ville de ikke længere være engle, men mennesker.

os. Sandelig, Du er Den Alvidende, Den Alvise”.

ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٣٢

33. Han sagde: ”O, Ādam, fortæl dem (englene) deres (tingenes) navne”. Så da han havde fortalt dem navnene på tingene, sagde Han (Allāh): ”Sagde Jeg ikke til jer, at Jeg sandelig ved besked (om) det skjulte i Himlene og på Jorden, og Jeg kender til det, I gør åbenlyst, og det, som I skjuler”.

قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئۡهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم
بِأَسۡمَآئِهِمۡ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ
غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَأَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ
وَمَا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٣٣

34. Og (husk), da Vi sagde til englene: ”Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ādam”, da kastede de sig ned[1], undtagen Iblīs (Satan). Han nægtede og var hovmodig, og han var en af fornægterne.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ
إِبۡلِيسَ أَبَىٰ وَٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٤

35. Og Vi sagde: ”O, Ādam! Bosæt dig sammen med din hustru i Paradiset, og spis I begge deraf efter behag, og hvor som helst I vil. Men nærm jer ikke dette træ, for da vil I begge være blandt Ẓālimīn (de, som overskrider Allāhs grænser)”.

وَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ
وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا حَيۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا
هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٥

36. Men Satan forledte dem begge derfra (Paradiset) og drev dem begge ud

فَأَزَلَّهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ عَنۡهَا فَأَخۡرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِۖ

1 Det er indlysende, at sådan et knæfald ikke kan have været tænkt som en tilbedelseshandling, da tilbedelse af andre end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er en Shirk og Kufr (vantro) handling og har aldrig været tilladt i nogen Sharī‘ah. Faktum er, at knæfald foran nogen på de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) tid, blot var en høfligheds handling eller en måde at vise sin respekt på. Den nød den samme værdighed som en simpel hilsen, et håndtryk, håndkys, eller rejse sig op i en eller andens ære. Det var tilladt i de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) Sharī‘ah at falde på knæ til ære for deres ældste, mens den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) Sharī‘ah har forbudt denne gestus at falde på knæ, eller bøje sig meget lavt, eller stå med den ene hånd placeret på den anden hånd, ligesom Ṣalāh (Bøn) foran nogen, og hvad end der måtte antyde en tilbedelseshandling. Den har kun tilladt hilsen (Salām) og håndtryk som en gestus på høflighed eller respekt.

fra det (sted), de var i. Og Vi sagde: ”Gå alle ned herfra (Paradiset). I (mennesket og Satan) vil være hinandens fjender[1]. Og for jer vil der være en bolig på jorden og en nydelse for en bestemt tid”.

وَقُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِى
ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ٣٦

37. Så modtog Ādam nogle ord fra sin Herre, og Han tilgav ham. Sandelig, Han er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ٣٧

38. Vi sagde: ”Gå alle ned herfra (fra Paradiset til jorden). Så når der kommer en retledning til jer fra Mig, vil der ingen frygt være for dem, som følger Min retledning, og de vil heller ikke sørge”.

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى
هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٣٨

39. Og dem, som fornægter og lyver om Vores tegn, de er Ildens beboere. Deri vil de blive for evigt.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٩

40. ”O, Banī Isrā’īl (Israels børn)! Ihukom Min gunst, som Jeg skænkede jer, og fuldbyrd Min pagt, så vil Jeg fuldbyrde jeres pagt. Og frygt Mig alene”.

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ٤٠

41. Og tro på det, Jeg har sendt ned (Koranen) som bekræftelse af det, som er hos jer[2] (af tidligere åbenbaringer), og vær ikke (en af) de første til at fornægte dette. Og sælg

وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟
بِـَٔايَٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰىَ فَٱتَّقُونِ ٤١

---

1 Hvis Satan indtil da ikke var blevet smidt ud af himlen, er han indkluderet i denne tale. Antydningen er, at fjendskabet mellem Satan på den ene side, og Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) og Ḥawwā (Eva (Fred være med hende عَلَيْهَا ٱلسَّلَامُ)) og deres efterkommere på den anden side også vil fortsætte på jorden.

2 Der henvises her til Toraen, den Guddommelige Bog der blev åbenbaret til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Det der pointeres her er, at Koranen på ingen måde er noget, der er i modstrid med Toraen. Snarere, den bekræfter Toraens virkelige indhold, men ikke de ændringer der blev foretaget senere.

ikke Mine Āyāt (vers) for en ringe pris, og Mig alene skal I frygte.

42. Og bland ikke sandheden med løgnen, og skjul ikke sandheden, når I har viden derom.

وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. Og oprethold Ṣalāh (Bøn), og giv Zakāh[1] (obligatorisk almisse), og bøj jer med dem, som bøjer sig.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱرْكَعُوا۟ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

44. Påbyder I menneskeheden al-Birr (at gøre gode gerninger), men glemmer jer selv, og I læser Bogen (Toraen og Evangeliet)? Har I ingen forståelse?

۞ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ
وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og søg hjælp i tålmodighed og Ṣalāh (Bøn), og sandelig er den (Ṣalāh) meget svær, undtagen for al-Khāshi'īn[2] (de ydmyge).

وَٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
إِلَّا عَلَى ٱلْخَٰشِعِينَ ﴿٤٥﴾

46. De, som er overbeviste om, at de skal møde deres Herre, og at de skal vende tilbage til Ham.

ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ
رَٰجِعُونَ ﴿٤٦﴾

47. "O, Banī Isrā'īl (Israels børn)! Ihukom Min gunst, som Jeg skænkede jer, og at Jeg foretrak jer over alle verdner (mennesker og djinn)".

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og frygt en Dag (Dommens Dag), hvor intet menneske er i stand til at gøre noget for et andet menneske, og dets (menneskets) forbøn vil heller ikke blive accepteret, og ej heller

وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَٰعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

---

1 Obligatorisk fastsat procentdel (2.5 %) af ens formue, som gives en gang årligt til en af de følgende otte kategorier: 1. Fattige 2. Trængende 3. De ansatte, der administrerer Zakāt-fonden 4. Dem, hvis hjerter er blevet forenet (med sandheden (Islām))5. Til at løskøbe slaver 6. Til de forgældede og bærere af tab (al-Ghārimīn) 7. For Allāhs sag 8. De vejfarende.

2 De troende, som adlyder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i fuld hengivenhed, frygter Hans straf og tror på Paradiset og Helvedet.

vil løsesum blive godtaget, og de vil ikke blive hjulpet.

49. Og (husk), da Vi frelste jer fra Fir'auns (Faraos) folk, som påførte jer en frygtelig straf, de dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve. Og i dette var der en mægtig prøvelse fra jeres Herre.

وَإِذۡ نَجَّيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٤٩

50. Og (husk), da Vi delte havet for jer, da reddede Vi jer og lod Fir'auns (Faraos) folk drukne, mens I så til.

وَإِذۡ فَرَقۡنَا بِكُمُ ٱلۡبَحۡرَ فَأَنجَيۡنَٰكُمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٠

51. Og (husk), da Vi aftalte med Mūsā (Moses) fyrre nætter, derefter, i hans fravær, tog I kalven (som afgud), og derved blev I Ẓālimūn (de, som overskrider Allāhs grænser)[1].

وَإِذۡ وَٰعَدۡنَا مُوسَىٰٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ ٥١

52. Derefter tilgav Vi jer, således at I måtte blive taknemmelige.

ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٢

53. Og (husk), da Vi gav Bogen og Sondringen (til at skelne mellem ret og uret) til Mūsā (Moses), således at I måtte blive retledede.

وَإِذۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ٥٣

54. Og (husk), da Mūsā (Moses) sagde til sit folk: "O, mit folk, I har forurettet jer selv ved at tage kalven (som afgud), så vend jer i anger mod jeres Skaber, og dræb jeres egne[2][3].

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلۡعِجۡلَ فَتُوبُوٓاْ إِلَىٰ بَارِئِكُمۡ فَٱقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ ذَٰلِكُمۡ

---

1 Da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) og Israels børn blev frelst fra Farao og hans folk, havde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) udpeget fyrre nætter for Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) på Ṭūr-bjerget, hvor han fik nedsendt Toraen på tavlerne. Se venligst Sūrah Al-A'rāf (7: 142) for hele historien bag denne begivenhed.

2 De uskyldige skal dræbe overtræderne.

3 De der tilbad kalven blev dømt til døden, og dem der afholdt sig fra at tilbede den, blev beordret til at henrette dem. Dette var blevet befalet som en soning for deres Shirk (sætte partnere med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)).

Dette vil være bedre for jer hos jeres Skaber". Og Han tilgav jer. Sandelig, Han er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

55. Og (husk), da I sagde: "O, Mūsā (Moses), vi vil aldrig tro på dig, før vi ser Allāh åbenlyst[1]", da ramte tordenslaget jer, mens I så til.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Derefter genoprejste Vi jer efter jeres død, således at I måtte blive taknemmelige.

ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og Vi overskyggede jer med skyer, og Vi sendte al-Manna (en slags sød tygge substans) og as-Salwā[2] (vagtler) ned til jer (og sagde:) "Spis af det gode, som Vi har forsynet jer med". Og de gjorde Os ikke uret, men de forurettede (kun) sig selv.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ
وَٱلسَّلْوَىٰ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Og (husk), da Vi sagde: "Gå ind i denne by (Jerusalem) og spis I deraf efter behag, og hvor som helst I vil,

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا

1 Da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bragte Toraen fra Ṭūr bjerget, sagde nogle af israelitterne, at de ikke ville tro på den, medmindre Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) selv fortalte dem om det. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tog halvfjerds personer med til Ṭūr bjerget, og de hørte Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord med deres egne ører. Derefter fremlagde de et nyt krav om at se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) åbent. På dette tidspunkt blev de grebet af et lyn og døde. Så genoplivede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) dem efter Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bøn. Disse begivenheder er omtalt i Āyah (vers) 55 og 56. Nogle lærde, er dog af den opfattelse, at lynet ikke havde forårsaget deres død, men de i stedet havde mistet bevidstheden, og ordet død i Āyah (vers) 56 er en metaforisk anvendelse for en tilstand af bevidstløshed.

2 Disse hændelser fandt sted i Tīh (Sinai) ørkenen, hvor de blev tilbageholdt på grund af deres afvisning af at gå i krig mod ʻAmāliqah (Amalekiterne). Da de var på et åbent sted, havde de ingen ly mod varmen. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), Der derpå sendte en sky som et tilflugtssted mod varmen fra solen. De havde ingen mad, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) frembragte honningdug i overflod, som i denne Āyah (vers) er nævnt som Mann og en masse vagtler, kaldet Salwā.

og gå bøjet (i ydmyghed) ind ad døren og sig: ”Tilgiv os”, (og) Vi vil tilgive jer jeres fejl, og Vi vil forøge (belønningen) for dem, som handler godt”.

وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَـٰيَـٰكُمْ
وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Så erstattede de, som handlede uret, et udsagn med noget, der ikke var blevet fortalt dem[1]. Så sendte Vi en straf[2] (plage) fra himlen over dem, som handlede uret, fordi de konstant gjorde oprør (udviste ulydighed over for Allāh).

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ
لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Og (husk), da Mūsā (Moses) bad om vand til sit folk, da sagde Vi: ”Slå på stenen med din stok”, og der udsprang tolv kilder fra den, og alle (grupper af) mennesker kendte deres drikkested[3]. Spis og drik af Allāhs forsyning, og gå ikke rundt på jorden, idet I stifter ufred”.

۞ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب
بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنفَجَرَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ
كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

61. Og (husk), da I sagde: ”O, Mūsā (Moses), vi kan ikke holde ud kun (at spise) én slags føde. Så

وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ
فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ

---

1 Israelitterne blev under deres ophold i Tīh (Sinai)ørkenen, trætte af at spise Mann og Salwā, og forlangte at få normal mad bestående af grøntsager og korn, som vil blive nævnt i den kommende Āyah (vers) 61. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalede dem, gennem deres profet, at tage til en bestemt by for at dyrke jorden der og spise af dets afgrøder i henhold til deres ønske. Samtidig blev de befalet til at gentage ordet Ḥiṭṭah på vej ind til byen, som indikation på anger for deres synd. Men de erstattede dette ord med en anden sætning i form af hån, og begyndte at gentage ordet Ḥinṭah (Hvede! Hvede!). Det er denne deres drilske holdning, der er blevet nævnt i Āyah (vers) 58 og 59.

2 Ifølge nogle beretninger, var det pesten, som straf for deres oprørske attitude, der udslettede en stor del af dem.

3 Denne hændelse hører også under historien om israelitternes vandring i ørkenen. Udmattede af tørst, anmodede de Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) om at bede til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om vand. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalede ham til at slå på en bestemt klippe med sin stav. Da han gjorde det, sprang tolv kilder frem af klippen, en kilde til hver af de tolv stammer.

bed din Herre på vores vegne om at frembringe for os noget af det, der gror i jorden – af dens planter, agurker, hvidløg, linser og løg”. Han (Moses) sagde: ”Vil I bytte det bedre med det ringere? Drag I til en by, og I vil sandelig få det, I har spurgt om[1]”. Og de blev stemplet med ydmygelse og elendighed, og de pådrog sig Allāhs vrede. Det var, fordi de fornægtede Allāhs tegn og dræbte profeterne uden ret. Det var på grund af deres ulydighed, og fordi de overskred grænserne.

ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى
هُوَ أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا
فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ
وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّۦنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟
وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ٦١

62. Sandelig, de, som tror (på Allāh), og de, som er jøder og kristne og sabæere[2] – de af dem, som tror på Allāh og den Yderste Dag og udfører gode handlinger, for dem vil der være en belønning hos deres Herre[3], og for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
وَٱلصَّٰبِـِٔينَ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ
وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٢

1 Se fodnote til Āyah (vers) 58.

2 Der er forskellige fortolkninger af, hvem Sabæerne var. Nogle siger, at det var en gruppe fra Bogens folk, der læste Zabūr (Salmernes Bog). Andre mener, at det var nogle, der tilbad engle og andre (igen), at de tilbad stjerner. Men ifølge Koran-fortolkeren Ibn Kathīr var de: ”Et folk, der hverken var jøder, kristne, madjūs (ildtilbedere) eller afgudsdyrkere. Det var et folk, der fulgte fiṭrah (naturens vej), de fulgte altså ikke nogen himmelsk religion”. Og dette er det mest foretrukne synspunkt.

3 Pointen i denne Āyah (vers) er, at på trods af israelitternes oprørske holdning nævnt i de tidligere Āyāt (vers), bør de ikke blive skuffede over Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) nåde og bør ikke tro, at deres anger ikke længere vil blive accepteret. Hvis de angrer ved at acceptere den islamiske tro, vil de helt sikkert blive tilgivet for deres fortid, fordi Islām ikke er begrænset til en bestemt nation, en bestemt race eller et bestemt etnisk samfund. Dens invitation er for alle, uanset hvordan man har opført sig tidligere. Så længe man underkaster sig Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger i ens tro og gerninger, vil de blive accepteret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og man vil få sin belønning, selv om man har været jøde, kristen eller en sabæer. Det essentielle krav er, at man tror på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som omfatter, at man tror på Hans Enhed og på alle de profeter (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) Han sendte og blandt dem den Sidste Profet, Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), og på det Hinsides.

63. Og husk (O, Israels børn), da Vi indgik en pagt med jer, og Vi løftede Ṭūr[1] (bjerget) over jer, (og Vi sagde): ”Værn om det, Vi har givet jer, og husk på, hvad det indeholder, således at I måtte blive Gudfrygtige”.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
ٱلطُّورَ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ
وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٦٣

64. Så vendte I jer væk fra det, og havde det ikke været for Allāhs nåde og barmhjertighed over jer, ville I sandelig have været blandt de fortabte.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٦٤

65. Og sandelig kendte I til dem blandt jer, som forbrød sig på sabbatten[2].

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ

1 Efter at have modtaget Toraen fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), vendte Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tilbage til israelitterne og reciterede den for dem. Påbuddene der var anført i Bogen var temmelig strenge, men i overensstemmelse med deres adfærd og vaner der virkelig krævede en sådan streng disciplin. Til at begynde med forlangte de at høre Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger selv, som er nævnt i Āyah (vers) 55 og 56. Som nævnt tidligere, tog halvfjerds mænd til Ṭūr (Sinai) bjerget, og på deres tilbagekomst bevidnede de at Toraen var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Bog, men de føjede noget til den på egen hånd. De fortalte israelitterne, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde tilladt dem at handle efter påbuddene, men kun efter deres formåen, og Han havde lovet at tilgive dem for det, de ikke kunne magte. På baggrund af dette påskud afviste de blankt at adlyde påbuddene ved at insistere på, at det var ud over deres formåen at følge sådanne hårde regler. Som svar på denne uforskammethed, befalede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) englene til at hæve Ṭūr (Sinai) bjerget og lade den hænge i luften over deres hoveder som en trussel, således, at hvis de ikke opfyldte deres pagt med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), ville den falde ned over dem og knuse dem. Israelitterne havde derefter intet andet valg end at underkaste sig. Det skal her pointeres, at i henhold til den Hellige Korans erklæring i Sūrah Al-Baqarah (2:256), kan ingen forpligtes til at acceptere Islām. Men når en person bevidst omfavner Troen, kan denne forpligtes til at følge lovene, der er forskrevet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Budbringere. Det var denne form for tvang, der blev udøvet mod israelitterne, som allerede havde accepteret troen fremført af Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Men de var kun tøvende i deres lydighed overfor loven bragt af ham. Denne begivenhed er mere udtrykkeligt nævnt af den Hellige Koran i Sūrah Al-A‘rāf (7: 171). Se de dertil hørende relevante fodnoter for yderligere uddybning.

2 Sabbat betyder lørdag. Lørdagen blev foreskrevet til israelitterne som en helligdag, som skulle afsættes til tilbedelse. Økonomiske aktiviteter blev gjort forbudt for dem

Vi sagde til dem: ”Bliv til aber – foragtede og udstødte”.

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ٦٥

66. Så gjorde Vi dette til et (afskrækkende) eksempel for (folk i) deres samtid og for de efterfølgende tider og en påmindelse til de Gudfrygtige.

فَجَعَلْنَٰهَا نَكَٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٦٦

67. Og (husk), da Mūsā (Moses) sagde til sit folk: ”Sandelig, Allāh påbyder jer at slagte en ko”. De sagde: ”Gør du grin med os?” Han sagde: ”Jeg søger tilflugt hos Allāh mod at være blandt de uvidende”.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن
تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ
أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ٦٧

68. De sagde: ”Bed på vores vegne din Herre om, at Han skal gøre det klart for os, hvad det skal være for en slags (ko)”. Han (Moses) sagde: ”Han (Allāh) siger: ”Sandelig, det er en ko, der hverken er for gammel eller for ung, men (den er) midt imellem”. Så gør det, som I er blevet befalet”.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ
عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ ٦٨

69. De sagde: ”Bed på vores vegne din Herre om, at Han skal gøre det klart for os, hvilken farve den har”. Han (Moses) sagde: ”Han (Allāh) siger: ”Sandelig, det er en gul ko, der er klar i sin farve, og (som) behager iagttagerne”.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ
إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسُرُّ ٱلنَّٰظِرِينَ ٦٩

70. De sagde: ”Bed på vores vegne din Herre om, at Han skal gøre det klart for os, hvordan den skal være.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ إِنَّ ٱلْبَقَرَ
تَشَٰبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّآ إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ٧٠

---

på den pågældende dag. En gruppe af dem, der boede i nærheden af kysten, overtrådte forbuddet ved at engagere sig i fiskeri. Til det formål opfandt de først nogle udspekulerede forudsætninger, men efterhånden begyndte de at gøre det åbenlyst. Som straf blev de forvandlet til aber og svin. Denne episode fandt sted på Profeten Dāwūds (David (Fred være med ham عليه السلام)) tid, og er beskrevet mere detaljeret af den Hellige Koran i Sūrah Al-A‘rāf [7:163-166].

Sandelig, for os ser det ud til, at koen har en lighed (med alle andre køer). Og sandelig, hvis Allāh vil, vil vi blive retledede".

71. Han (Moses) sagde: "Han (Allāh) siger: "Sandelig, det er en ko, som ikke er blevet anvendt til at pløje jorden eller vande markerne, fri for fejl og af en bestemt farve (gul)". De sagde: "Nu kom du med sandheden". Og de slagtede den (koen), men det var lige før, de ikke gjorde det.

قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا ذَلُولٞ تُثِيرُ ٱلۡأَرۡضَ
وَلَا تَسۡقِي ٱلۡحَرۡثَ مُسَلَّمَةٞ لَّا شِيَةَ فِيهَاۚ قَالُواْ
ٱلۡـَٔـٰنَ جِئۡتَ بِٱلۡحَقِّۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ
يَفۡعَلُونَ ٧١

72. Og (husk), da I slog én ihjel, og I derefter kom op at strides om det. Og Allāh frembragte, hvad I skjulte.

وَإِذۡ قَتَلۡتُمۡ نَفۡسٗا فَٱدَّٰرَٰٔتُمۡ فِيهَاۖ وَٱللَّهُ مُخۡرِجٞ
مَّا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٧٢

73. Så sagde Vi: "Slå den (dræbte) med et stykke (af koen)[1]". Således genopliver Allāh de døde og viser jer Sine tegn, således at I måtte forstå.

فَقُلۡنَا ٱضۡرِبُوهُ بِبَعۡضِهَاۚ كَذَٰلِكَ يُحۡيِ ٱللَّهُ
ٱلۡمَوۡتَىٰ وَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٧٣

74. Derefter blev jeres hjerter hårde som sten eller endnu hårdere. Og sandelig, blandt sten er der dem, fra hvilke floder udspringer, og der er dem, hvorfra vand udspringer, når de spaltes, og der er dem, som falder ned af frygt for Allāh[2]. Og Allāh

ثُمَّ قَسَتۡ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ
كَٱلۡحِجَارَةِ أَوۡ أَشَدُّ قَسۡوَةٗۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلۡحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنۡهُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ ٱلۡمَآءُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ
خَشۡيَةِ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٧٤

---

1 Det betyder: "Slå på liget af den myrdede person med et stykke af koen, som I har slagtet". Baggrunden for denne historie er, at en person blev dræbt blandt israelitterne. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) blev bedt om at fortælle dem om en måde, hvorpå morderen kunne blive afsløret. Han bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og Han befalede dem til at slagte en ko, hvilket de gjorde, dog efter en hel del unødige forespørgsler, som er nævnt i Āyāt (versene) 67 til 71. De blev derefter befalet til at slå på den dødes krop med et stykke af koen, som er nævnt i Āyah (vers) 72. Da de gjorde det, blev den myrdede person genoplivet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Den myrdede person fortalte navnet på morderen, hvorefter personen igen døde. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har således manifesteret, hvordan Han giver liv til de døde.

2 Dette er en utvetydig erklæring af den Hellige Koran for at bevise at sten har, i deres

er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

75. Håber I (O, I troende), at de vil tro (på) jer, på trods af at en gruppe blandt dem hørte Allāhs Ord, hvorefter de bevidst fordrejede det, efter at de havde forstået det, og de havde viden derom?

۞أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق
منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه
من بعد ما عقلوه وهم يعلمون ٧٥

76. Og hvis de møder dem, som tror, siger de: ”Vi tror”, men når de er alene med hinanden, siger de: ”Fortæller I dem (muslimerne), hvad Allāh har åbenbaret til jer (Toraen), så de kan bruge denne (sandhed) som argument over for jer hos jeres Herre[1]?” Har I ingen forståelse?

وإذا لقوا الذين ءامنوا قالوا ءامنا وإذا
خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدثونهم
بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند
ربكم أفلا تعقلون ٧٦

77. Ved de ikke, at Allāh ved, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer?

أولا يعلمون أن الله يعلم ما يسرون
وما يعلنون ٧٧

78. Og blandt dem er der analfabeter, som ikke kender til Bogen, men kun til falsk begær, og de har kun formodninger.

ومنهم أميون لا يعلمون الكتب
إلا أماني وإن هم إلا يظنون ٧٨

handlingssfære, den følsomhed som er tilstrækkelig for dem til at have ærefrygt for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى). Dette faktum kunne ikke blive udfordret i tidligere tider, da mennesket endnu ikke kunne opdage eventuelle spor af liv eller følsomhed i sten. Men i dag har forskere også opdaget tegn på liv i mineraler.

1 Nogle af jøderne foregav at have accepteret Islām. For at forsikre muslimerne om deres oprigtighed, ville disse hyklere nu og da oplyse dem om, at Toraen selv havde givet de gode nyheder om den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) kommen og den Hellige Koran. Men når de mødte andre jøder, som åbenlyst erklærede deres tilslutning til jødedommen, ville de indrømme, at de kun forsøgte at bedrage muslimerne og var ellers ganske loyale over for deres egen tro. Ved sådanne lejligheder, plejede de fra den anden gruppe at irettesætte dem for at afsløre overfor muslimerne, hvad de selv forsøgte at holde skjult, da viden om de relevante vers i Toraen kunne være meget nyttige for muslimerne for at vinde over jøderne i deres argument. ”Hvad Allāh har åbenbaret til jer” i denne Āyah (vers) henviser til de vers i Toraen, der indeholder de gode nyheder om den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) kommen.

79. Så ve over dem, der skriver Bogen med deres egne hænder og derefter siger, at dette er fra Allāh, kun for at sælge den for en lav pris! Så ve over dem for det, deres hænder har skrevet, og ve over dem for det, de derved tjener.

فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ يَكۡتُبُونَ ٱلۡكِتَٰبَ بِأَيۡدِيهِمۡ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشۡتَرُواْ
بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتۡ
أَيۡدِيهِمۡ وَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا يَكۡسِبُونَ ٧٩

80. Og de siger: ”Ilden vil ikke berøre os, undtagen i nogle få dage”. Sig (O, Muḥammad): ”Har I sluttet en pagt med Allāh, for Allāh bryder ikke Sin pagt? Eller siger I om Allāh, hvad I ikke ved?”

وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا
مَّعۡدُودَةٗۚ قُلۡ أَتَّخَذۡتُمۡ عِندَ ٱللَّهِ عَهۡدٗا
فَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ عَهۡدَهُۥٓۖ أَمۡ تَقُولُونَ
عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨٠

81. Tværtimod! De, som begår ondt og er omringet af deres synder[1], de er Ildens beboere, deri vil de blive for evigt.

بَلَىٰۚ مَن كَسَبَ سَيِّئَةٗ وَأَحَٰطَتۡ بِهِۦ
خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨١

82. Og de, som tror og udøver gode gerninger, de er Paradisets beboere, deri vil de blive for evigt.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨٢

83. Og (husk), da Vi indgik en pagt med Banī Isrā'īl (Israels børn), idet Vi sagde: ”Tilbed ingen ud over Allāh, (og vis pligt) og godhed over for jeres forældre, slægtninge, de faderløse og de trængende, og tal venligt til folk, og oprethold Ṣalāh (Bøn), og giv Zakāh (obligatorisk almisse)”. Derefter vendte I jer bort, undtagen nogle få af jer, og I har for vane at vende jer bort.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
لَا تَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَانٗا
وَذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسۡنٗا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا
مِّنكُمۡ وَأَنتُم مُّعۡرِضُونَ ٨٣

84. Og (husk), da Vi indgik en pagt med jer: ”I skal ikke udgyde blod iblandt

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ لَا تَسۡفِكُونَ دِمَآءَكُمۡ

---

1 Synd i denne Āyah refererer til Kufr (fornægtelse). ”Omringet af deres synd” betyder, at deres synd tager over dem, at selv deres gode gerninger som de udførte i en tilstand af Kufr, ikke vil bære nogen frugt i det Hinsidige.

jer, og I skal ikke fordrive hinanden fra jeres hjem”. Derefter anerkendte I (pagten), og I bevidnede dette.

وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ ثُمَّ
أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

85. Nu er I dem, som dræber hinanden og fordriver en gruppe iblandt jer fra deres hjem. I hjælper hinanden mod dem, i synd og overtrædelser. Og hvis de kommer til jer som fanger, løskøber I dem, selv om det var forbudt for jer at fordrive dem[1]. Tror I da på én del af Bogen og fornægter den anden del? Så hvad er straffen for den, som gør det iblandt jer, ud over skændsel i det jordiske liv? Og på Opstandelsens Dag vil de blive overgivet til den hårdeste straf. Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ
وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمْ
تَظَٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن
يَأْتُوكُمْ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
ٱلْكِتَٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَن
يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ
ٱلْعَذَابِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. Det er dem, som har købt det verdslige liv på bekostning af det Hinsidige. Så deres straf vil ikke blive lettet, og ej heller vil de blive hjulpet.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا
بِٱلْءَاخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og sandelig gav Vi Mūsā (Moses) Bogen, og Vi sendte efter ham en række af sendebud. Og Vi gav ‘Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, klare tegn[2], og Vi støttede ham med

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَقَفَّيْنَا
مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ
مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا

1 Jøderne i Madīnah var delt i to stammer, nemlig Banū Quraiẓah og Banū Naḍīr. De plejede at bekæmpe hinanden for at støtte deres allierede fra de to hedenske stammer Aws og Khazradj. Under disse kampe dræbte de hinanden, men når nogle jøder fra modstanderens stamme blev taget som fanger af deres allierede, ville de anmode dem om at acceptere løsepenge for at frigive dem. De ville hævde, at det var deres mandat i henhold til Toraen. Den Hellige Koran siger, at det også var en del af pagten, at de ikke måtte dræbe hinanden, men de hædrede den aldrig. De valgte kun at handle på løsesummen, fordi det forekom nemmere for dem på grund af deres politiske interesser.

2 Klare tegn (al-Bayyināt): ”Evangeliet og miraklerne, hvormed han ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) overbeviste folk om, at han var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Sendebud”.

Helligånden (Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel))[1]. Er det ikke sådan, at hver gang der kom et sendebud til jer med hvad jeres indre ikke begærede, blev I hovmodige? Nogle af dem (sendebuddene) kaldte I for løgnere, og nogle af dem (sendebuddene) slog I ihjel.

جَآءَكُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ
ٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ فَفَرِيقٗا كَذَّبۡتُمۡ وَفَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ ٨٧

88. Og de sagde: "Vores hjerter er indhyllede[2]". Men Allāh har forbandet dem for deres fornægtelse; så de tror (kun) lidt[3].

وَقَالُواْ قُلُوبُنَا غُلۡفُۢۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ
بِكُفۡرِهِمۡ فَقَلِيلٗا مَّا يُؤۡمِنُونَ ٨٨

89. Og da der kom en Bog (Koranen) til dem fra Allāh som bekræftelse af det, som allerede var hos dem og før det, bad de om sejr over dem, som fornægtede[4] (sandheden). Så da der kom noget til dem, som de kendte, fornægtede de det. Må Allāhs forbandelse være over fornægterne.

وَلَمَّا جَآءَهُمۡ كِتَٰبٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ
لِّمَا مَعَهُمۡ وَكَانُواْ مِن قَبۡلُ يَسۡتَفۡتِحُونَ
عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ
كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٨٩

90. Hvor er det usselt, at de har solgt sig selv ved at fornægte det, som Allāh har åbenbaret, modvillige (over for) at Allāh vil åbenbare Sin gunst, til hvem Han ønsker iblandt Sine tjenere[5]. Så de pådrog sig vrede

بِئۡسَمَا ٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡ أَن يَكۡفُرُواْ
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بَغۡيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ
عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ
عَلَىٰ غَضَبٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ ٩٠

---

1 Helligånden refererer i den Hellige Korans terminologi til Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), som det fremgår af Sūrah An-Naḥl [16:102]. Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) støttede ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) på mange måder. Han fulgte ham overalt og beskyttede ham mod hans fjenders fjendtligheder, og det var gennem ham, at ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) i sidste ende blev hævet til himlen.

2 Dvs. hjerterne kan ikke påvirkes udefra til at høre, forstå eller bevare budskabet.

3 Her refereres der til nogle overbevisninger, der var fælles for Islām og Jødedommen, såsom troen på Allāh, og ifølge nogle jøder; troen på Domme Dagen. (Bayān-ul-Qur'ān).

4 Jødernes hellige bøger indeholdt klare profetier om den Sidste Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kommen. På baggrund af dette, plejede de, når de havde en tvist med hedningene, at argumentere for at den Sidste Profet snart ville komme, og han ville støtte jøderne. De søgte derfor hjælp hos ham mod hedningene.

5 Det betyder, at på trods af deres tro på den Sidste Profets kommen, afviste jøderne den

over vrede. Og til fornægterne er der en vanærende straf.

91. Og når der bliver sagt til dem (jøderne): "Tro på det, Allāh har åbenbaret", siger de: "Vi tror på det, som blev åbenbaret for os (Toraen)", og de fornægter det, som kom efter den (dvs. Koranen), og det er sandheden, som bekræfter det, der er hos dem. Sig (O, Muḥammad): "Så hvorfor har I tidligere dræbt Allāhs profeter, hvis I er troende?"

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

92. Og sandelig kom Mūsā (Moses) til jer med klare tegn, så i hans fravær tog I kalven (som afgud) til jer[1]. Og I er Ẓālimūn (de, som overskrider Allāhs grænser).

۞ وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og (husk), da Vi indgik en pagt med jer, og Vi løftede Ṭūr[2] (bjerget) over jer (og Vi sagde): "Værn om det, Vi har givet jer, og lyt". De sagde: "Vi hører, men vi modsætter os". Og deres hjerter blev opslugt af (tilbedelse af) kalven på grund af deres benægtelse. Sig: "usselt er det, som jeres tro påbyder jer, hvis I er troende".

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُوا مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

94. Sig: "Hvis tilholdsstedet (Paradiset) i det Hinsidige, hos Allāh, kun

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ

Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blot på grund af nag og jalousi. De ønskede, at den Sidste Profet skulle komme fra Israelitterne, men da han kom fra Profeten Ismā'īls (Ishmaels (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) slægt, nægtede de at acceptere ham på grund af jalousi. Den Hellige Koran siger, at profetgerningen er en gave fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som Han, ud af Sin visdom, giver til hvem Han vil.

1 "Efter at han forlod jer og tog op på Ṭūr-bjerget".

2 Se fodnote til Āyah (vers) 63 ovenfor, og Sūrah Al-A'rāf (7:148) i forbindelse med historien om kalven.

er forbeholdt jer uden andre mennesker, så ønsk jer døden, hvis I er sandfærdige”.

خَالِصَةٗ مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ
ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٤

95. Men de vil aldrig nogensinde ønske den (døden) på grund af, hvad deres hænder (handlinger) har sendt forud. Og Allāh er vel Vidende om aẓ-Ẓālimīn (de, som overskrider Allāhs grænser).

وَلَن يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۚ
وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٩٥

96. Og sandelig vil du finde, at de er de begærligste folk angående livet, selv mere begærlige end dem, som er afgudsdyrkere. Hver og én af dem ønsker, at han kunne blive givet et liv på tusinde år. Men det ville ikke holde ham det mindste fra den (kommende) straf at han får et forlænget liv, og Allāh ser, hvad de gør.

وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ
ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ
سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ ٱلۡعَذَابِ
أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٦

97. Sig (O, Muḥammad): ”Den, der er fjende af Djibrīl (Gabriel), sandelig, det er ham (Djibrīl), som har bragt den (Koranen) ned til dit hjerte med Allāhs vilje[1], som bekræftelse af det, som var før den (af tidligere åbenbaringer) og som retledning samt gode nyheder til de troende”.

قُلۡ مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّجِبۡرِيلَ فَإِنَّهُۥ
نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلۡبِكَ بِإِذۡنِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٗا لِّمَا
بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٩٧

98. Hvem end der er fjende af Allāh og Hans engle og Hans sendebud og Djibrīl (Gabriel) og Mīkāl (Mikael), så er Allāh sandelig fjende af fornægterne.

مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ
وَرُسُلِهِۦ وَجِبۡرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ
عَدُوّٞ لِّلۡكَٰفِرِينَ ٩٨

---

1 Nogle jøder sagde til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at de ikke kunne tro på Koranen, fordi dens hidbringer var englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), som var deres fjende. Āyāt (versene) henviser til denne erklæring.

99. Og sandelig har Vi nedsendt klare tegn til dig, og det er kun al-Fāsiqūn (de, som overtræder Allāhs love), der fornægter dem.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَٰسِقُونَ ٩٩

100. Er det ikke (således), at hver gang de sluttede en pagt, var der en del af dem, der forkastede den? Nej! men de fleste af dem tror ikke.

أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُوا۟ عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ
مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٠

101. Og da der kom et sendebud til dem fra Allāh bekræftende det, der allerede var hos dem, kastede nogle af Bogens folk Allāhs Bog bag deres rygge, som om de intet vidste.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ
ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠١

102. Og de fulgte det, som djævlene reciterede i Sulaymāns (Salomons) rige[1]. Det var ikke Sulaymān (Salomon), der fornægtede (sandheden), men det var djævlene, der fornægtede[2] (sandheden), de lærte menneskene magi, og hvad der var blevet sendt ned til de to engle Hārūt og Mārūt i Bābil (Babylon). Og disse to (engle) lærte ikke nogen noget, før de havde sagt:

وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ
كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ
عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ ۚ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم
بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ

1 I disse Āyāt (vers) bliver en anden af jødernes ugerning afsløret. De plejede at hengive sig til trolddom og sort magi, der var blevet gjort forbudt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Denne magi blev praktiseret af nogle djævle på Profeten Sulaymāns (Salomons (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tid, hvor de plejede at recitere nogle besværgelser. Udtrykket "de lærte menneskene magi" i denne Āyah (vers) henviser til disse besværgelser.

2 For at retfærdiggøre deres engagement i magi, tilskrev nogle jøder Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) for at praktisere magi. Da de besværgelser, der anvendes i magi udgjorde Kufr (vantro), er magi her blevet refereret til som Kufr. En supplerende antydning i denne sætning er en afkræftelse af jødernes overbevisning om, at Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) var, Gud forbyde det, blevet en frafalden i sine sidste dage, og på grund af nogle kvinders list, var begyndt at tilbede afguder. Dette er, hvad Det Gamle Testamente i Bibelen tilskriver ham. (Første Kongebog 11: 1-12) Den Hellige Koran tilbageviser denne påstand.

”Sandelig, vi er intet andet end en prøvelse[1], så fornægt ikke (ved at lære denne magi af os)”. Så lærte de (alligevel) fra de to (engle), det som skiller manden fra sin hustru. Men de kunne ikke skade nogen med det, undtagen med Allāhs tilladelse. Og de lærte det, som skadede dem og ikke gavnede dem. Og de vidste (uden tvivl), at den, der købte den (magien), ikke havde nogen andel i det Hinsidige. Og sandelig, ussel er den ting, for hvilken de solgte sig selv. Hvis de bare vidste det!

وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ
وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى
ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ
أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Og hvis de havde troet og frygtet (Allāh), havde belønningen fra Allāh været bedre. Hvis de bare vidste det!

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ
ٱللَّهِ خَيْرٌ ۖ لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

104. ”O, I, som tror! Sig ikke (til Profeten Muḥammad): ”Rā‘inā”, men sig ”Unẓurnā” og lyt[2]”.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا
وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا وَٱسْمَعُوا۟ ۗ

1 ”Hvad der var blevet sendt ned til de to engle”, betyder besværgelser. Baggrunden for denne episode er, at på et bestemt tidspunkt var sort magi i den grad blevet populær i Babylon, at folk begyndte at forveksle den med profeternes mirakler. De troede at troldmænd var hellige mænd, og de begyndte at adlyde dem i alle syndige handlinger. For at fjerne denne misforståelse sendte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) to engle, nemlig Hārūt og Mārūt, i menneskelig skikkelse. Det ser ud til at deres udsendelse til Babylon tjente to formål. For det første forklarede de forskellen mellem profeternes mirakler og troldmændenes magi, og præciserede at mirakler er usædvanlige begivenheder, der er ud over almindelige årsager og virkninger. De bliver vist direkte af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) for at bevise profeternes sandfærdighed, mens magi er en del af årsager og virkninger uden forbindelse til gudsfrygt hos dem, der praktiserer den. Til dette formål skulle Hārūt og Mārūt vise, hvordan troldmændenes ”besværgelser” har deres egne konsekvenser. For det andet, da de under deres forklaring måtte afsløre troldmændenes ”besværgelser”, advarede de folk om, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) havde forbudt dem at praktisere dem. Dette var en test for folk for at se, om de efter at have lært disse ”besværgelser” ville afstå fra dem, eller om deres viden ville friste dem til at hengive sig til magi. Nogle af dem bestod denne test, mens det mislykkedes for andre. Den Hellige Koran giver i denne Āyah (vers) en kort beskrivelse af dem, for hvilke det mislykkedes.

2 Det misbilligende ord er Rā‘inā. Når det blev brugt af muslimerne, betød det: ”Vær venlig

Og til fornægterne er der en smertefuld straf.

وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٤

105. Hverken de, der fornægter blandt Bogens folk, eller afgudsdyrkere bryder sig om, at der skal komme noget godt ned til jer fra jeres Herre. Men Allāh udvælger med Sin nåde den, Han vil. Og Allāh er Herren af Stor Gunst.

مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ
خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ
مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ١٠٥

106. Vi ophæver ikke en Āyah (et vers)[1] eller lader den gå i glemme, uden at Vi bringer en bedre (Āyah) eller en lig den[2]. Ved du ikke, at Allāh har magt over alle ting?

۞ مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِّنْهَآ أَوْ مِثْلِهَآ ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ١٠٦

107. Ved du ikke, at Himlenes og Jordens Herredømme tilkommer Allāh alene? Og ud over Allāh har I ingen beskytter eller hjælper.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ١٠٧

108. Eller ønsker I at spørge jeres profet, ligesom Mūsā (Moses) blev spurgt tidligere?[3] Og den, der bytter troen

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْـَٔلُوا۟ رَسُولَكُمْ كَمَا
سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلْكُفْرَ

---

at se på os, læg mærke til os". På Hebræisk blev samme ord brugt som hån, og jøderne plejede at bruge det samme ord for at håne Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). De troende blev befalet at undgå dette udtryk, og i stedet bruge udtrykket Unẓurnā, som betyder det samme som førnævnte.

1 Ophævelse enten af ord eller kendelse. Hvis en kendelse bliver ophævet, kommer der en anden kendelse i stedet. For eksempel skulle en kvinde vente et år efter mandens død, før hun kunne gifte sig igen. Men denne kendelse blev ophævet, og ændret til 4 måneder og ti dage, før kvinden kunne gifte sig igen.

2 Når nogle Sharī'ah påbud blev ændret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), i overensstemmelse med Hans visdom og i lyset af de ændrede forhold, tog jøderne det som en mulighed for at håne muslimerne for, at deres religion ikke overholdt dets principper. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret for at besvare deres indsigelse. Kernen i svaret er, at det udelukkende afhænger af den Guddommelige viden, hvilke påbud der er egnede på et bestemt givent tidspunkt.

3 Jøderne stillede altid grundløse krav. Engang bad de Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) om at bringe dem hele Koranen på én gang, ligesom Toraen var blevet åbenbaret. I irettesættelsen af dem for at stille sådanne uretmæssige krav, påminder

ud med fornægtelse, er sandelig faret vild fra den rette vej.

بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٠٨

109. Mange blandt Bogens folk ønsker, at de kan få jer tilbage som fornægtere, efter at I har troet. (Det hele) på grund af misundelse i deres hjerter, (selv) efter at sandheden står klar for dem. Så tilgiv og bær over, indtil Allāh kommer med Sin befaling. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

وَدَّ كَثِيرٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يَرُدُّونَكُم
مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ كُفَّارًا حَسَدٗا مِّنۡ
عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
ٱلۡحَقُّۖ فَٱعۡفُواْ وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ
بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٠٩

110. Oprethold Ṣalāh (Bøn), og giv Zakāh (obligatorisk almisse), og (alt), hvad I sender forud for jer selv af godhed[1], vil I finde hos Allāh. Sandelig, Allāh Ser, hvad I gør.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ
وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ
عِندَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١١٠

111. Og de siger: ”Ingen vil komme til at indtræde Paradiset, undtagen de, der er jøder eller kristne”. Det er (blot) deres ønsketænkning. Sig: ”Kom med jeres bevis, hvis I er sandfærdige”.

وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ
هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ
بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١

112. Tværtimod, enhver, der underkaster sig Allāh og handler godt[2], vil få belønning hos sin Herre, og for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

بَلَىٰۚ مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَلَهُۥٓ
أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١١٢

Āyah (verset) dem om, hvordan deres forfædre også havde gjort de samme indsigelser. For eksempel havde de bedt Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) om at hjælpe dem med at se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i fuld åbenhed med deres fysiske øjne. I sådanne tilfælde var jødernes hensigt aldrig at søge vejledning, men kun for at nedgøre en profet eller at sætte spørgsmålstegn ved Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) visdom. Āyah (verset) angiver denne adfærd som Kufr (vantro).

1 Hvad I foretager jer af gode gerninger.

2 En der handler i overensstemmelse med Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) Sunnah (sædvane), udfører gode gerninger alene for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) skyld, uden at vise sig eller sigte efter berømmelse.

113. Og jøderne siger: ”De kristne har intet (fundament)”. Og de kristne siger: ”Jøderne har intet (fundament)”. og de læser Bogen. Således siger de, der ingen viden har, det samme[1], som deres (jøders og kristnes) tale. Så Allāh vil på Opstandelsens Dag dømme mellem dem om det, de plejede at være uenige i.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَيۡءٖ
وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ عَلَىٰ شَيۡءٖ
وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ
لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١١٣

114. Og hvem er mere uretfærdig end den, der forhindrer Allāhs moskéer i at Hans (Allāhs) navn bliver nævnt deri og stræber efter deres ødelæggelse[2]? Det er ikke for dem at indtræde dem, undtagen i frygt. For dem er der skændsel i denne verden, og i det Hinsidige en mægtig straf.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذۡكَرَ
فِيهَا ٱسۡمُهُۥ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ
لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَۚ لَهُمۡ فِي
ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١٤

115. Østen og Vesten tilhører Allāh. Så hvor end I vender jer (i Ṣalāh (Bøn)), er Allāhs Ansigt[3] dér.

وَلِلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ فَأَيۡنَمَا تُوَلُّواْ فَثَمَّ وَجۡهُ
ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ١١٥

---

1 Der henvises til hedningene i Arabien. Den Hellige Koran kalder dem for ”de uvidende”, fordi de ikke tror på en Guddommelig Bog. Det betyder at, når hedningene hører jøderne og kristne bebrejde hinanden for ikke at have noget grundlag for deres religion, afviser hedningene dem begge og antager tilbedelse af afguder, som den eneste sande religion.

2 Jøderne havde gjort indsigelser mod ændringen af Qiblah (retningen man skal vende sit ansigt mod i Ṣalāh (Bøn)), som den næste Āyah (vers) indikerer. Dermed forhindrede de indirekte muslimerne fra tilbedelse i moskéerne. De kristne havde stiltiende støttet den romerske konge Titus, der engang havde invaderet Jerusalem og ødelagt Bait-ul-Maqdis (Jerusalem). Makkahs hedninge havde forhindret den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i at indtræde den Hellige Moské i Makkah. Således havde hver af disse tre grupper, på en eller anden måde, forhindret folk i at tilbede i moskéerne. Denne Āyah (vers) fordømmer, i generelle vendinger, denne praksis.

3 Da muslimerne efter migreringen til Madīnah, blev befalet til at vende ansigtet mod Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) i Ṣalāh (Bøn), følte Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og hans ædle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) en dyb længsel efter at vende deres ansigter mod Kabaen i Makkah, som de havde måtte forlade under tvang. Efter seksten måneder blev Qiblah ændret, og de blev bedt om at vende deres ansigter mod Kabaen i Makkah i deres Ṣalāh (Bøn). Jøderne tog dette som en anledning til

Sandelig, Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

116. Og de siger: ”Allāh har taget en søn (til Sig)”. Lovprist er Han. Nej! Ham tilhører alt det, der er i Himlene og på Jorden. Alle er lydige over for Ham[1].

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ بَل لَّهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾

---

at håne muslimerne. Āyah (verset) trøster muslimerne ved at forklare det grundlæggende princip bag denne ændring, som også afslører det absurde i jødernes indsigelser. Pointen der pointeres her er, at havde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) været begrænset til en retning, ville en fast og permanent retning have været nødvendig. Men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), Der er ubegrænset og ud over alle retninger, findes overalt. Derfor, hvis en bestemt retning er blevet fastsat af Ham som Qiblah (retning), er det ikke fordi, at Han kun eksisterer i den retning. Øst, Vest, og alle andre retninger er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og ingen af dem er i sig selv hellige eller umistelige. Det er intet andet end Hans befaling, der giver bederetningen dens hellighed, som angivet af Ham. Han har beføjelse til at ændre bederetningen med Sin vilje, og hvilket Han gjorde. Det viser blandt andet, at muslimernes Qiblah ikke er et objekt for tilbedelse. Den er blot baseret på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling. Det er derfor, den er blevet ændret. Selvom muslimerne er forpligtede af befalingen, der er angivet i Sūrah Al-Baqarah (2:144), til at vende deres ansigter mod Kabaen i alle deres foreskrevne Ṣalāh (Bønner), er der to tilfælde, hvor denne regel er blevet lempet på baggrund af denne Āyah (vers): (a) Når man er på saddelryg eller kører et køretøj, hvor det ikke er muligt at vende sig mod Qiblah, såsom en bus eller en bil, kan man bede valgfri (nafl) Ṣalāh (Bønner) selv uden at vende sig mod Qiblah. (Men det er ikke tilladt i tilfælde af obligatoriske (fardh) Ṣalāh (Bønner), og ej heller et køretøj, hvor det er muligt at stille sig mod Qiblah, såsom et tog). (b) Når den nøjagtige retning af Qiblah ikke kan konstateres, kan man handle på baggrund af ens oprigtige gæt. Selv hvis man, efter ens Ṣalāh (Bøn) opdager, at det var et forkert gæt, behøver man ikke gentage Ṣalāh (Bønnen), som anses for at være gyldig på baggrund af denne Āyah (vers).

1 Som den Hellige Koran fortæller i nogle andre Āyāt (vers), kaldte nogle jøder ‘Uzair (Ezra) for Guds søn, ligesom de kristne gjorde det i Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) tilfælde, og som de fleste kristne stadig gør, mens mushrikīn (afgudsdyrkerne) i Makkah anså englene for at være Guds døtre. Disse to Āyāt (vers) viser det absurde i disse påstande. Selv af rationelle grunde, er det helt umuligt, at Gud skulle have efterkommere. Var det overhovedet muligt, vil situationen nødvendigvis indebære to alternative forhold. Efterkommerne ville enten tilhøre den samme slægt som faderen gør, eller en anden slægt. Hvis efterkommeren tilhører en anden slægt, er der tydeligvis en fejl, da Gud bør, for at være Gud, være Fri for alle fejl - som fornuften selv kræver det, og som Āyah (vers) 116 bekræfter. Hvis efterkommeren tilhører samme slægt, er der også en selvmodsigelse, for Gud har ingen lige, og intet eksisterende kan tilhøre den samme slægt, som Han gør.

117. Himlenes og Jordens Skaber. Og når Han beslutter Sig for en sag, så siger Han blot: ”Bliv til”, og den bliver til.

بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

118. Og de, der intet ved, siger: ”Hvorfor er det (sådan), at Allāh ikke taler til os, og hvorfor kommer der ikke et tegn til os?” Det samme sagde de, der var før dem. Deres hjerter er ens. Vi har sandelig gjort tegnene tydelige for folk, der med vished tror.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا
ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِينَآ ءَايَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ
مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَٰبَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ
قَدْ بَيَّنَّا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

119. Sandelig, Vi har sendt dig (O, Muḥammad) med sandheden (som) en overbringer af gode nyheder og en advarer. Og du vil ikke blive spurgt om den Flammende Ilds (Helvedes) folk.

إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ
وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ أَصْحَٰبِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

120. Og jøderne og de kristne vil aldrig være tilfredse med dig, førend du følger deres trosretning. Sig: ”Sandelig, Allāhs Retledning; det er Retledningen”. Og hvis du fulgte deres lyster, efter det som er kommet til dig af viden, så vil du ikke have nogen beskytter eller hjælper imod Allāh.

وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ
تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۗ
وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم بَعْدَ ٱلَّذِى جَآءَكَ مِنَ
ٱلْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

121. De, som Vi gav Bogen, reciterer den, idet de opfylder kriterierne[1] for dens recitation[2]. Det er

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَتْلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ
أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ

1 De laver ikke om på ordene eller meningen, og de misfortolker den heller ikke.

2 Ifølge en beretning fra Ibn ‘Abbās (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), blev denne Āyah (vers) åbenbaret i anledning af ankomsten af fyrre kristne fra Abessinien, der havde accepteret Islām. Men andre kommentatorer mener, at ”dem, Vi har givet Bogen” er Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), og ”Bogen” er den Hellige Koran. Hvad angår at læse Bogen ”opfylde kriterierne for dens recitation”, betyder det at udtale hvert ord korrekt og tydeligt, og have frygt og kærlighed for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) i sit hjerte mens man reciterer den, samt viljen til at følge Guddommelig retledning og adlyde

هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٢١

dem, der tror på den. Og de, der fornægter den, de er taberne.

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٢

122. O, Israels børn! Ihukom Min gunst, som Jeg skænkede jer, og at Jeg foretrak jer over alle verdner (mennesker og djinn).

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ١٢٣

123. Og frygt en Dag (Dommens Dag), hvor intet menneske er i stand til at gøre noget for et andet menneske, og ej heller vil løsesum blive godtaget, og dets (menneskets) forbøn vil ikke gavne den, og de vil ikke blive hjulpet[1].

۞وَإِذِ ٱبۡتَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٖ فَأَتَمَّهُنَّۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامٗاۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِيۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهۡدِي ٱلظَّٰلِمِينَ ١٢٤

124. Og (husk), da Ibrāhīms (Abrahams) Herre satte ham på prøve med nogle ord, da opfyldte han dem. Han (Allāh) sagde: "Jeg vil gøre dig til menneskenes Imām[2] (leder)". Han (Ibrāhīm[3] (Abraham)) sagde: "Og

---

Guddommelige befalinger. Den anden Khalīfah (kalif) 'Umar (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) har sagt, at læse den Hellige Koran "opfylde kriterierne for dens recitation" kræver, at når man kommer til en beskrivelse af Paradis, bør man bede til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) om at skænke én denne bolig, og når man kommer til en beskrivelse af Helvede, bør man søge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) beskyttelse mod det. (Ibn Abī Ḥātim).

1 En stor del af denne Sūrah har, afsluttende med den foregående Āyah (vers), beskæftiget sig med forskellige aspekter af israelitternes (dvs. jødernes) adfærd gennem deres historie. Denne beretning blev indledt med erklæringen, der er blevet gentaget i slutningen af disse to Āyāt (vers). Formålet med at gentage erklæringen i afslutningen af diskussionen er at få de to ideer til at synke dybt ind i deres sind.

2 "Imām" er et arabisk ord, der normalt oversættes som "leder" eller "vejleder". Herskeren i en islamisk stat kaldes en imām, og den samme betegnelse bruges om en yderst kyndig person, såvel som den person der leder Ṣalāh (Bøn). Āyah (verset) angiver, at Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)) var en vejleder for alle mennesker, med alle disse meninger. Han bad om den samme status for sine efterkommere, men svaret var, at denne status kun ville blive givet til de af hans børn, som vil være retskafne og retfærdige, og ikke til de uretfærdige. Det er udledt af denne Āyah (vers), at en islamisk stats hersker skal være en retskaffen og retfærdig muslim.

3 Hidtil er tre grupper af folk blevet adresseret af denne Sūrah, nemlig jøderne, de kristne og hedningene i Arabien, med det primære fokus på jøderne. Alle grupper troede på

fra min slægt?" Han (Allāh) sagde: "Min pagt inkluderer ikke aẓ-Ẓālimīn (de, der overskrider Allāhs grænser)".

125. Og (husk), da Vi gjorde Huset (Kabaen) til et (helligt) tilholdssted for menneskene, et sikkert sted[1]: "Og tag Maqām Ibrāhīm[2] (Abrahams ståsted) til bedested". Og Vi beordrede Ibrāhīm (Abraham) og Ismā'īl (Ishmael): "Rens Mit Hus for dem, som foretager Ṭawāf[3] (går rundt om det), og dem, som er i i'tikāf (forbliver i afsondrethed), og dem, som går i rukū' (bøjer sig) og går i sudjūd (at kaste sig ned med ansigtet mod jorden)".

وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَٱتَّخِذُوا۟ مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْعَـٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عليه السلام)) højhellighed, og de viste stor ærbødighed over for ham. Nu giver den Hellige Koran en beskrivelse af Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)) for at bevise, at hans budskab var den samme som den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham عليه السلام) budskab, og at han troede på monoteismen i dens reneste form. Han hverken tilskrev nogen partner til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), som hedningerne gør, ej heller troede han på at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) havde børn, som de kristne eller nogle jøder hævder. Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)) blev udsat for en række prøvelser, hvis detaljer med succes er blevet nedfældet i historie og Tafsīr bøgerne. "Da Ibrāhīms Herre satte ham på prøve" refererer til disse prøvelser.

1 Der henvises til Baitullāh (bogstaveligt talt: Allāhs Hus, hvilket betyder Kabaen). Dets to egenskaber er nævnt her. For det første er det et sted, der er ofte besøgt af de troende, som længes efter at vende tilbage til den igen og igen. For det andet er det blevet betegnet som "sted med fred". Det betyder, at ingen kamp eller blodsudgydelse er tilladt i dets enemærker, ej heller kan et dyr blive jagtet deri. De nærmere detaljer om dette emne findes i islamiske Fiqh (retslære) bøger.

2 Det er en sten, som Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)) havde stået på, mens han byggede Kabaen, og som mirakuløst afsatte et aftryk af hans fod. I dag er den placeret i en glasmontré foran døren til Kabaen. Āyah (verset) har gjort det obligatorisk at udføre Ṣalāh (Bøn) i nærheden af den (hvis det er muligt) efter hver Ṭawāf (gå rundt om Kabaen), som den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) har forklaret mundtligt og i praksis.

3 Ṭawāf er en tilbedelse hvor man går rundt om Kabaen syv gange, og 'Itikāf betyder at opholde sig i en moské og hengive sig til tilbedelse i en bestemt periode.

126. Og da Ibrāhīm (Abraham) sagde: ”Min Herre, gør denne by til et sikkert sted, og forsyn dens beboere – de blandt dem, der tror på Allāh og den Yderste Dag – med frugter”. Han (Allāh) sagde: ”Og den, der fornægter, ham vil Jeg lade nyde en kort stund. Derefter vil Jeg tvinge ham til Ildens straf. Og ussel er dette endeligt”.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا
وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ
وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا
ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٢٦

127. Og (husk), da Ibrāhīm (Abraham) rejste Husets fundament sammen med Ismā‘īl (Ishmael): ”Vor Herre, godtag dette fra os! Sandelig, Du er Den Althørende, Den Alvidende”.

وَإِذۡ يَرۡفَعُ إِبۡرَٰهِـۧمُ ٱلۡقَوَاعِدَ مِنَ ٱلۡبَيۡتِ وَإِسۡمَٰعِيلُ
رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٢٧

128. ”Vor Herre, lad os begge være Dig underdanige og (rejs) fra vores slægt et folk, (der er) Dig underdanigt. Og vis os vores manāsik (ritualer for pilgrimsfærden) og tag imod vores anger. Sandelig, Du er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige”.

رَبَّنَا وَٱجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ
أُمَّةٗ مُّسۡلِمَةٗ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٨

129. ”Vor Herre, rejs blandt dem et sendebud[1], (som) reciterer Dine Āyāt (vers) for dem og lærer dem Bogen og visdommen og renser dem. Sandelig, Du er Den Almægtige, Den Alvise”.

رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ
ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَيُزَكِّيهِمۡۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٢٩

130. Og hvem vender sig væk fra Ibrāhīms (Abrahams) tro, undtagen den, der har nedværdiget sig selv i dårskab? Og sandelig har Vi valgt ham (Abraham) i denne verden, og

وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ
نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَإِنَّهُۥ
فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٣٠

1 Henvisningen er til den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

sandelig er han blandt de fromme i det Hinsidige.

131. Og da hans Herre sagde til ham: ”Underkast dig”, sagde han: ”Jeg har underkastet mig verdnernes Herre”.

إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٣١

132. Og Ibrāhīm (Abraham) pålagde sine sønner dette, og (det samme gjorde) Yā‘qūb (Jakob): ”O, mine sønner, Allāh har sandelig valgt (den sande) tro for jer, så dø kun som muslimer”.

وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ
إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٣٢

133. Eller var I vidner, da døden kom til Yā‘qūb (Jakob), da han sagde til sine sønner: ”Hvad vil I tilbede efter mig?” De sagde: ”Vi vil tilbede din Gud og dine forfædre Ibrāhīm (Abraham), Ismā‘īl (Ishmael) og Isḥāq (Isak) s Gud. Én Gud, og Ham underkaster vi os”.

أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ حَضَرَ يَعۡقُوبَ ٱلۡمَوۡتُ
إِذۡ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعۡبُدُونَ مِنۢ بَعۡدِيۖ قَالُواْ
نَعۡبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبۡرَٰهِـۧمَ
وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ إِلَٰهٗا وَٰحِدٗا وَنَحۡنُ لَهُۥ
مُسۡلِمُونَ ١٣٣

134. Det er et folk, der er gået bort. For dem er der, hvad de har tjent, og for jer, hvad I har tjent. Og I vil ikke blive spurgt om, hvad de plejede at gøre.

تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَلَكُم
مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ١٣٤

135. Og de sagde: ”Bliv jøder eller kristne, og I vil være retledte”. Sig: ”Nej! (Vi vil blive i) Ibrāhīm (Abraham) s religion Ḥanīf[1] (ren for afguderi). Og han var ikke én af afgudsdyrkerne”.

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰ تَهۡتَدُواْۗ قُلۡ بَلۡ
مِلَّةَ إِبۡرَٰهِـۧمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٣٥

1 Det oprindelige ord der bruges af den Hellige Koran, er Ḥanīf, hvilket betyder en person, der ikke afviger fra sandheden det mindste. Det betyder, at Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) aldrig afveg fra den rene monoteisme på nogen måde. Derfor, hvis nogen skulle følges i spørgsmål om tro, hvorfor skulle man så ikke følge ham?

136. Sig (O, I troende): ”Vi tror på Allāh og det, der er sendt ned til os. Og det, der blev sendt ned til Ibrāhīm (Abraham) og Ismā‘īl (Ishmael) og Isḥāq (Isak) og Yā‘qūb (Jakob) og stammerne[1]. Og det, der blev givet til Mūsā (Moses) og ‘Īsā (Jesus), og det, der blev givet til profeterne fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på dem, og vi underkaster os Ham”.

قُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ
إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
وَمَآ أُوتِيَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ
بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ١٣٦

137. Så hvis de tror på det samme, som I tror på, er de sandelig retledte. Og hvis de vender sig bort, så er det dem, der er i splid. Allāh er nok for dig mod dem. Og Han er Den Althørende, Den Alvidende.

فَإِنۡ ءَامَنُواْ بِمِثۡلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ
ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا هُمۡ فِي شِقَاقٖۖ
فَسَيَكۡفِيكَهُمُ ٱللَّهُۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٣٧

138. Allāhs Ṣibghah[2] (religion), og hvis Ṣibghah er bedre end Allāhs? Og vi tilbeder Ham.

صِبۡغَةَ ٱللَّهِ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ
صِبۡغَةٗۖ وَنَحۡنُ لَهُۥ عَٰبِدُونَ ١٣٨

139. Sig (O, Muḥammad): ”Strides I med os om Allāh, når Han er vores Herre såvel som jeres Herre? For os er vore gerninger, og for jer er jeres

قُلۡ أَتُحَآجُّونَنَا فِي ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡ
وَلَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ
مُخۡلِصُونَ ١٣٩

1 Stammer: De tolv stammer er efterkommere af Profeten Ya‘qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tolv sønner også kaldet Israels børn.

2 ”Farvning” er oversættelsen af Ṣibghah. Udtrykket hentyder til den kristne ritual ”dåben”, der er kendt på arabisk som Iṣṭibāgh (et ord, der har samme rod som Ṣibghah.) På den syvende dag af barnets fødsel, plejede de at bade et spædbarn i farvet (sandsynligvis gul) vand, der skulle være en erstatning for omskæring, og en tilstrækkelig garanti for den ydre og indre rensning af barnet. Āyah (verset) antyder, at denne farve bliver spildt væk med vandet, uden at efterlade spor i det ydre eller det indre, ej heller tjener denne form for dåb formålet for omskæring, eller at rense et menneske for fysisk urenhed. Āyah (verset) erklærer derfor, at den eneste farve der er navnet værd, er farvning af en ægte og ikke ophævet religion dvs. Islām. Ordet Ṣibghah eller ”farve” har således også en dybere mening. Ligesom en bestemt farve er klar og tydelig for beskueren, bør tegn på ægte og ren Īmān (tro) skinne igennem ansigt, handlinger, vaner og adfærd hos en muslim. I den forstand er Āyah (verset) en befaling, der beder muslimer om ”at farve” sig selv i ”Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) farve” udadtil og indadtil ved at tilbede Ham alene. Og ved helt og holdent at underkaste sig Hans befalinger og glædeligt acceptere Hans vilje.

gerninger! Og vi er oprigtige over for Ham”.

140. Eller siger I, at Ibrāhīm (Abraham) og Ismā‘īl (Ishmael) og Isḥāq (Isak) og Yā‘qūb (Jakob) og stammerne[1] var jøder eller kristne?” Sig: ”Ved I bedre, eller ved Allāh bedre?” Og hvem handler mere uretfærdig end den, der skjuler vidnesbyrdet hos sig selv[2], (som han har fået) fra Allāh? Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

أَمۡ تَقُولُونَ إِنَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ
وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطَ كَانُواْ
هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ قُلۡ ءَأَنتُمۡ أَعۡلَمُ أَمِ ٱللَّهُۗ
وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ
مِنَ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٤٠

141. Det er et folk, der er gået bort. For dem er der, hvad de har tjent, og for jer, hvad I har tjent. Og I vil ikke blive spurgt om, hvad de plejede at gøre.

تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ
عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤١

142. Tåberne blandt folket vil sige: ”Hvad har fået dem til at vende sig bort fra deres Qiblah (bede retning), som de plejede at følge[3]?” Sig: ”Øst og vest tilhører Allāh. Han retleder, hvem Han vil, til den rette vej”.

۞سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن
قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ
يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٤٢

143. Og således gjorde Vi jer til et moderat folk[4], for at I må være vidner over

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا

---

1 Stammer: De tolv stammer er efterkommere af Profeten Ya‘qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) tolv sønner også kaldet Israels børn.

2 Bogens folk skjulte tegn, der omhandlede Profeten Muḥammad (må Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i Tawrāh (Toraen) og Indjīl (Evangeliet).

3 De næste Āyāt (vers) beskæftiger sig med spørgsmålet omkring Qiblah. Se fodnote til Āyah (vers) 115.

4 I spørgsmålet omkring bederetningen var der to yderligheder: nogle mennesker tillagde slet ikke nogen betydning til nogen som helst Qiblah, mens andre tog deres Qiblah som en hellighed. Derfor accepterede de ikke nogen ændring i den, selv på baggrund af Guddommelig åbenbaring. Islām bekræfter behovet for en Qiblah, således at Ummah kan have en fælles bederetning, men på samme tid mener den, at ingen Qiblah retning har en hellighed. Den hellighed Qiblah opnår, er baseret på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling, der kan ændres af Ham, når Han vil. Nu siger den

menneskene, og for at Sendebuddet vil være vidne over jer[1]. Og Vi fastsatte ikke den Qiblah (bede retning), som du plejede at følge, undtagen for at Vi skal kende den, der følger Sendebuddet, fra den, der vender sig om på sine hæle[2]. Og det var sandelig en stor (byrde), undtagen for dem, som Allāh har retledet. Og Allāh vil ikke lade jeres tro gå tabt[3]. Sandelig, Allāh er Blid og Barmhjertig over for menneskene.

لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِى
كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ
لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ
ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

---

indeværende Āyah (vers), at den islamiske tros moderate natur og påbud ikke er begrænset til spørgsmålet om bederetningen, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har gjort den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) Ummah moderate i den forstand, at den er langt fra de andre religioners ekstremer. De følger den gyldne middelvej og er retfærdige. Detaljerne omkring denne moderate natur er forklaret i Tafsīr bøgerne. Udtrykket, som er blevet anvendt af den Hellige Koran, har dog intet at gøre med begrebet "moderat", som nogle nutidige ikke-muslimer så behændigt har opfundet for dem, der foregiver at være muslimer. Men i stedet for at praktisere dens regler og principper, ofrer de de udtrykkelige påbud, der er blevet påbudt af deres religion i tolerancens og frisindets navn.

1 På Domme Dag vil fornægterne, som afviste de tidligere Profeters (Fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) kald foregive, at de aldrig havde modtaget en Guddommelig Bog, ej heller var nogen profet kommet til dem. Den islamiske Ummah vil derefter blive kaldt, og den vil bevidne, at Profeterne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) kom til dem med vejledning. Selv om den islamiske Ummah ikke var øjenvidne til dette faktum, vil dens vidnesbyrd være baseret på den mest autentiske beretning (Koranen), den havde modtaget fra den Hellige Profet (må Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), som er den mest pålidelige kilde til information. Den Hellige Profet (må Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) vil så vidne til fordel for sin Ummah. Den nuværende Āyah (vers) hentyder til dette vidnesbyrd.

2 Det betyder at ændringen af Qiblah var for at teste, om Qiblah er blevet taget som en genstand for tilbedelse i sig selv, der ikke kan ændres, eller om den følges i henhold til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling og i lydighed over for Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

3 "Jeres tro" i denne Āyah (vers) refererer til Ṣalāh (Bøn), der er en del af de handlinger, der er blevet foreskrevet af den islamiske tro. Nogle folk rejste tvivl om gyldigheden af Ṣalāh (Bøn) der blev udført med Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) som bederetning, før ændringen af Qiblah. Den nuværende Āyah (vers) præciserer, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke vil tillade disse Ṣalāh (Bønner) til at gå til spilde, fordi de blev udført i overensstemmelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling, der var gældende på det givende tidspunkt.

144. Vi har sandelig set dig (O, Muḥammad) vende dit ansigt[1] mod himlen, så Vi vil sandelig vende dig mod en Qiblah (bede retning), som du vil være tilfreds med. Så vend dit ansigt mod Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)). Og hvor I end befinder jer, så vend jeres ansigter mod den. Og sandelig, de, som fik Bogen[2], ved vel, at det er sandheden fra deres Herre. Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad de foretager sig.

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَىٰهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا۟
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ١٤٤

145. Og selvom du (O, Muḥammad) bragte dem, som fik Bogen, alle tegn, ville de ikke følge din Qiblah (bede retning), og du vil heller ikke følge deres Qiblah (bede retning). Og de vil heller ikke følge hinandens Qiblah[3] (bede retning). Og hvis du følger deres lyster, efter at viden er kommet til dig, vil du sandelig være en af aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ بِكُلِّ
ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا۟ قِبْلَتَكَ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ
وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ
مِنَ ٱلْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٥

146. De, som Vi har givet Bogen, kender ham (Profeten Muḥammad), som de kender deres egne sønner[4]. Og

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا
يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ

1 Da Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) blev udnævnt som Qiblah, adlød den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) befalingen, men han forventede, at den ville blive ændret til Kabaen efter hans ønske. I sin iver efter denne ændring, ville han til tider vende sit ansigt mod himlen med en forventning om, at en engel måske ville komme med den nye befaling. Āyah (verset) henviser til denne Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) gestus.

2 Dette udtryk bruges af den Hellige Koran for jøderne og de kristne, der modtog de Guddommelige bøger, nemlig Tawrāh (Toraen) og Indjīl (Evangeliet).

3 Dette er en indikation på, at når Kabaen bliver udpeget som Qiblah, vil den aldrig blive ændret.

4 Det betyder at, dem der har kendskab til de tidligere skrifter udmærket ved at tegnene der er nævnt i disse skrifter om den Sidste Profet, i høj grad er til stede hos den Hellige

sandelig er der en gruppe blandt dem, der skjuler sandheden, og de ved det.

لَيَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٤٦

147. Sandheden er fra din Herre, så vær ikke blandt tvivlerne.

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ١٤٧

148. Og for enhver er der en retning, mod hvilken han vender sig. Så bestræb jer på at overgå hinanden i gode gerninger. Hvor I end befinder jer, vil Allāh bringe jer sammen[1]. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَٱسْتَبِقُوا۟
ٱلْخَيْرَٰتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا۟ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا
إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ١٤٨

149. Og hvorfra du end drager ud, så vend dit ansigt i retning af Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské). Og det er visselig sandheden fra din Herre. Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَإِنَّهُۥ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٤٩

150. Og hvorfra du end drager ud, så vend dit ansigt mod Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)). Og hvor I end er, så vend jeres ansigter mod den. Således at folk ikke har noget argument imod jer[2], undtagen de af dem, som er uretfærdige. Så frygt dem ikke, men frygt Mig! Således at Jeg kan fuldende Min nåde

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا۟
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَٱخْشَوْنِى وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِى عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ١٥٠

Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Derfor erkender de hans profetgerning i deres hjerter så bestemt som de genkender deres sønner, men ud af ondskab og arrogance bekræfter de det ikke åbenlyst.

1 Det vil sige på Domme Dag. For at tilskynde adressaterne til gode gerninger, påminder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) dem om ikke at glemme, at de vil blive bragt for Ham for at aflægge fuldt regnskab for deres gerninger.

2 Det betyder, at i tilfælde af at muslimerne ikke overholder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger, vil deres fjender få lejlighed til at argumentere imod dem, at da de ikke selv er engagerede i deres religion, hvordan kan de så kalde andre til den.

over jer, således at I måtte blive retledede.

151. Ligesom Vi sendte et Sendebud til jer[1] fra jeres egne (Profeten Muḥammad), (som) reciterer Vores Āyāt (vers) for jer og renser jer og lærer jer Bogen og visdommen og lærer jer, hvad I ikke vidste.

كَمَآ أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ
ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا۟ تَعْلَمُونَ ١٥١

152. Ihukom Mig! Og Jeg ihukommer jer. Og vær Mig taknemmelige, og fornægt ikke.

فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لِى
وَلَا تَكْفُرُونِ ١٥٢

153. O, I, som tror! Søg hjælp i tålmodighed og Ṣalāh (Bøn)[2]. Sandelig, Allāh er med de tålmodige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ
وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٣

154. Og sig ikke om dem, som bliver dræbt for Allāhs sag: "De er døde". Nej, de er levende, men I sanser det ikke.

وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَن يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتٌۢ ۚ
بَلْ أَحْيَآءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ١٥٤

155. Sandelig, Vi vil prøve jer med en smule frygt, sult og tab af rigdom, liv og afgrøder, men forkynd det glædelige budskab til de tålmodige.

وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلْخَوْفِ وَٱلْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِ ۗ
وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٥

156. De, som, når en ulykke rammer dem, siger: "Sandelig, vi tilhører Allāh[3],

ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوٓا۟ إِنَّا لِلَّهِ

1 Det refererer til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Ordene "ligesom" betyder: "Hvis I observerer Mine befalinger, vil Mine velsignelser blive fuldendt over jer på samme måde, som den blev fuldendt over jer ved at sende den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til jer".

2 De forudgående Āyāt (vers) har instrueret muslimerne om, at i stedet for at argumentere med jøderne omkring Qiblah, bør de tage sig af deres forpligtelser over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Nu påminder Āyāt (versene 153-157) dem om, at de under deres mission kan komme til at stå over for visse forhindringer og lide under katastrofer. Āyāt (versene) belærer dem om at håndtere sådanne situationer.

3 Det betyder: "Da vi tilhører Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), er Han Den bedste Dommer over, hvad der skal ske med os, og da vi skal vende tilbage til Ham, er

og vi vil sandelig vende tilbage til Ham”.

وَإِنَّآ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ ١٥٦

157. Det er dem, over hvem velsignelser og barmhjertighed fra deres Herre påhviler. Og det er dem, der er retledede.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ صَلَوَٰتٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَرَحۡمَةٞۖ
وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُهۡتَدُونَ ١٥٧

158. Sandelig er aṣ-Ṣafā og al-Marwah[1] (to bjerge i Makkah) blandt Allāhs symboler. Så der er ingen synd for den, der udfører Ḥadjj (pilgrimsfærden)[2] eller ‘Umrah (lille pilgrimsfærd)[3] til Huset[4], at han går imellem dem[5]. Og for den, der udfører noget godt frivilligt, så er Allāh sandelig Anerkendende, Alvidende.

۞إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِۖ فَمَنۡ
حَجَّ ٱلۡبَيۡتَ أَوِ ٱعۡتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِ أَن
يَطَّوَّفَ بِهِمَاۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ
شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٨

---

vores lidelse i denne verden midlertidig. Og når vi vender tilbage til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), vil alle verdslige lidelser ikke kun forsvinde for altid, men de vil blive erstattet af evige velsignelser og gunst”. Når man betragter disse to fakta, kan ingen lidelse i denne verden gør en utålmodig.

1 Det er to bakker der ligger nær Kabaen i Makkah. Det er obligatorisk under Ḥadjj og ‘Umrah at gå raskt mellem dem syv gange. Denne tilbedelse kaldes Sa‘i.

2 Ḥadjj (pilgrimsfærden) er en af Islāms fem søjler. Ḥadjj består af forskellige former for tilbedelse, der udføres fra den 8.ende til den 13.ende i måneden Dhul-Ḥidjdjah (12. måned i den islamiske Hidjrah kalender) i Makkah og de omkringliggende steder. Det er obligatorisk for enhver muslim, mand og kvinde, hvis økonomiske situation og fysiske tilstand tillader det, at udføre Ḥadjj mindst én gang i hans eller hendes levetid.

3 ‘Umrah (lille pilgrimsfærd) er en frivillig rejse til Makkah. Man er ikke forpligtet til den, men man opfordres til at udføre ‘Umrah. Den kan fortages på et hvilket som helst tidspunkt af året.

4 Huset her refererer til den Hellige Kaba. Det er en kvadratisk bygning (der oprindelig var rektangulær) midt i den Hellige Moské i Makkah, mod hvilken man vender sig under Ṣalāh (Bøn).

5 Selvom Sa‘i mellem Ṣafā og Marwah er obligatorisk i både Ḥadjj og ‘Umrah, er udtrykket ”er der ingen synd” blevet brugt for at fjerne tvivl, da hedningene plejede at udføre Sa‘i i Uvidenheds dagene (Djāhiliyyah) med to afguder der var placeret på toppen af de to bakker. Dette kunne måske anses for at være en synd. Den Hellige Koran siger, at Ṣafā og Marwah er blandt symboler på tro, der er blevet udpeget af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Og Sa‘i mellem dem, der er en af de godkendte former for tilbedelse, bliver ikke til en synd bare på grund af en gruppe hedninges dårlige praksis.

159. Sandelig, de, der skjuler, hvad Vi har åbenbaret af klare tegn og retledningen, (selv) efter at Vi har tydeliggjort det for menneskene i Bogen, det er dem, som Allāh forbander, og dem som forbander (også) forbander.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ
وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي
ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ
وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩

160. Undtagen de, der angrer og forbedrer sig og åbenlyst bekender (hvad de plejede at skjule). Det er dem, som Jeg vil tilgive, og Jeg er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ
أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠

161. Sandelig, de, der fornægter og dør som fornægtere, over dem hviler Allāhs, englenes og alle menneskenes forbandelse.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٌ
أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ
أَجۡمَعِينَ ١٦١

162. De vil forblive under den (forbandelsen i Helvede), straffen vil ikke blive gjort lettere for dem, og de vil ikke få en frist.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ
وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ١٦٢

163. Og jeres Gud er Én Gud. Der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ
ٱلرَّحِيمُ ١٦٣

164. Sandelig, i skabelsen af himlene og jorden og i nattens og dagens skiften og i skibene, der sejler på havet med det, der gavner menneskene, og i det vand, som Allāh sender ned fra himlen og genopliver jorden efter dens død, og (jorden), hvorpå Han spredte alle slags dyr, og i vindenes afveksling og i skyerne, der er placeret mellem

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ
ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي
ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ
مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ
ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ ٱلسَّمَآءِ
وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤

himlen og jorden, (i alt det) er der sandelig et tegn for de forstandige.

165. Og blandt mennesker er der nogle, der tager partnere ved siden af Allāh. De elsker dem, som de elsker Allāh. Men de, som tror, er stærkere i deres kærlighed til Allāh. Og hvis blot de, der handler uretfærdigt, ville indse, når de ser straffen, at al magt tilhører Allāh (alene), og Allāh er hård i Sin straf[1].

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادٗا
يُحِبُّونَهُمۡ كَحُبِّ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَشَدُّ
حُبّٗا لِّلَّهِۗ وَلَوۡ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِذۡ
يَرَوۡنَ ٱلۡعَذَابَ أَنَّ ٱلۡقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعٗا
وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعَذَابِ ١٦٥

166. Når de, der bliver fulgt (tilbedt), tager afstand fra dem, der fulgte dem, og de (alle) ser straffen, og båndene mellem dem bliver afskåret[2].

إِذۡ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ
وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ وَتَقَطَّعَتۡ بِهِمُ
ٱلۡأَسۡبَابُ ١٦٦

167. Og de, der fulgte, vil sige: ”Gid vi kunne vende tilbage (til livet), så ville vi tage afstand fra dem, som de tog afstand fra os”. Således viser Allāh dem deres handlinger til fortrydelse for dem. Og de vil ikke slippe ud af Ilden.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ لَوۡ أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ
فَنَتَبَرَّأَ مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّاۗ كَذَٰلِكَ
يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡ حَسَرَٰتٍ عَلَيۡهِمۡۖ
وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ١٦٧

168. O, I mennesker! Spis af det tilladte og gode på jorden, og følg ikke i Satans fodspor[3].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ حَلَٰلٗا
طَيِّبٗا وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ

1 Det betyder, at når de står over for en katastrofe, er deres såkaldte medguder ikke i stand til at vende den fra dem. Sådanne hændelser bør være tilstrækkelige for dem at lære, at al Magt tilhører Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) og ingen har nogen magt over Ham, så han kunne anses som Hans partner.

2 Det kan betyde, at alle typer af forhold mellem dem (såsom venskab eller slægtskab eller ledelse) vil komme til en ende. Det kan også betyde, at de pagter de havde indgået med hinanden ikke mere vil være gældende, fordi ingen vil være i stand til at opfylde dem. Ordet asbāb i teksten kan også fortolkes som ”midler og kilder”, hvilket dermed vil betyde, at de vil miste alle de midler og kilder, de havde for hånden i verden.

3 Makkahs hedninge plejede at dedikere dyr til afguderne og mente, at det var forbudt at drage nogen fordel af dem og spise deres kød. De tilskrev dette forbud til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) uden at have nogen beviser. Det er på denne

Sandelig, han er en åbenlys fjende af jer.

إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٌ ١٦٨

169. Han befaler jer kun til ondskab og uanstændighed, og at I siger (noget) om Allāh, som I ikke ved.

إِنَّمَا يَأۡمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلۡفَحۡشَآءِ وَأَن
تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ١٦٩

170. Og hvis der bliver sagt til dem: ”Følg det, som Allāh har åbenbaret”, siger de: ”Nej, vi følger den vej, hvorpå vi fandt vores fædre”. Selvom deres fædre intet forstod og ikke var retledede?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ
نَتَّبِعُ مَآ أَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ
ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ ١٧٠

171. Og de, der er fornægtere, ligner den (person), som råber til noget (dyr), som kun hører råben og skrigen[1] (uden at reagere). Døve, stumme og blinde, så de forstår intet.

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي يَنۡعِقُ
بِمَا لَا يَسۡمَعُ إِلَّا دُعَآءٗ وَنِدَآءٗۚ صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ
فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ١٧١

172. O, I, der tror! Spis af det gode, som Vi har forsynet jer med, og vær taknemmelige over for Allāh, hvis det er Ham alene, I tilbeder.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ
مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ
إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١٧٢

173. Sandelig, Han har kun forbudt jer[2] ådsel og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er blevet nævnt. Men den, der er nødt (til at spise af det forbudte) uden at ønske det

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ
ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيۡرِ ٱللَّهِۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ
غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٧٣

baggrund, at denne Āyah (vers) blev åbenbaret for at fastslå, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) aldrig har befalet dette forbud.

1 Når en hyrde råber på dyr, vil denne til tider tale til dem. Men de forstår ikke, hvad han siger, undtagen et meningsløst kald og råben. Tilsvarende, når den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) oprigtigt kalder disse fornægtere til Islām, tager de det også som et useriøst kald uden at overveje eller forstå dens sande betydning.

2 Denne Āyah (vers) afviser hedningenes praksis, der havde gjort nogle dyr forbudte for dem selv, selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) aldrig havde befalet dem til at gøre det. (Emnet er behandlet i dets fuldhed i Sūrah Al-An'ām:6:138-144). Sætningen ”kun forbudt” bør læses i denne sammenhæng. Det betyder derfor ikke, at ingen andre fødevarer er forbudt i den islamiske Sharī'ah. (Se også Sūrah Al-Mā'idah:5:3).

og heller ikke for at overtræde forbuddet, begår ingen synd[1]. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

174. Sandelig, de, der skjuler, hvad Allāh har åbenbaret af Bogen, og sælger det for en ringe pris, de fylder[2] deres maver med ild, og Allāh vil ikke tale til dem på Opstandelsens Dag, og Han vil heller ikke rense dem. Og for dem er der en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ
ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا
أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٤

175. Det er dem, som har købt sig vildfarelse for retledning og straf for tilgivelse. Hvilken udholdenhed de har (i forfølgelse af) Ilden!

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ
بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ
أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٥

176. Sådan er det, fordi Allāh åbenbarede Bogen med sandheden, og sandelig, de, der er uenige om Bogen, er langt ude i splittelse (blandt dem selv).

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ١٧٦

177. Fromhed er ikke, at I vender jeres ansigter mod øst og vest[3], men fromhed er, at man tror på

۞لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ
ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ

1 "Den der er nødt til" er blevet forklaret i Sūrah Al-Māidah (5:3) ved ekstrem sult, hvor man virkelig frygter, at man vil dø, hvis man ikke indtager ulovlig mad. Udtrykket "uden at ønske det" betyder, at formålet bør være at redde liv og ikke at nyde, mens "heller ikke for at overtræde" betyder, at undtagelsen er begrænset til omfanget af nødvendigheden, og ingen må spise mere end nødvendigt for at redde sit liv.

2 Ordret: "Spiser".

3 Jøderne og kristne var involverede i tvister omkring retningen af Qiblah med en sådan ildhu, at det syntes, som om hele religionen var begrænset til at stå i en bestemt retning. Efter at have bestridt deres standpunkt i detaljer, påminder den Hellige Koran dem om, at retskaffenhed er langt større end antaget af dem. I denne forbindelse nævner den Hellige Koran flere forgreninger af retskaffenhed. Dette emne vil fortsætte indtil slutningen af denne Sūrah, idet den fastsætter visse regler, principper og påbud vedrørende forskellige aspekter af livet, selv om nogle supplerende emner også bliver behandlet.

Allāh og den Yderste Dag og Englene og Bogen og Profeterne og giver ud af sin rigdom – på trods af kærligheden til den – til slægtningene og faderløse og de trængende og den vejfarende og til dem, der spørger (beder om almisser) og til (frigivelse af) slaverne[1], og (at man) opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse). Og de, der overholder deres løfte, når de lover (noget), og de, som er tålmodige[2] i ulykke og modgang og i krigstid. Det er dem, som er sandfærdige. Og det er dem, som er Gudfrygtige.

بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَٰبِ
وَٱلنَّبِيِّـۧنَ وَءَاتَى ٱلۡمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِي ٱلۡقُرۡبَىٰ
وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ
وَفِي ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱلۡمُوفُونَ بِعَهۡدِهِمۡ إِذَا عَٰهَدُواْۖ وَٱلصَّٰبِرِينَ
فِي ٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ صَدَقُواْۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ١٧٧

178. O, I, der tror! Qiṣāṣ[3] (retfærdig gengældelse) er blevet foreskrevet jer i drabssager. Den frie (mand) for den frie (mand), og slaven for slaven, og kvinden for kvinden[4].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِصَاصُ
فِي ٱلۡقَتۡلَىۖ ٱلۡحُرُّ بِٱلۡحُرِّ وَٱلۡعَبۡدُ بِٱلۡعَبۡدِ وَٱلۡأُنثَىٰ
بِٱلۡأُنثَىٰۚ فَمَنۡ عُفِيَ لَهُۥ مِنۡ أَخِيهِ شَيۡءٞ فَٱتِّبَاعُۢ

---

1 Slaveri var den tungeste lænke i menneskehedens antikke civilisation. Denne lænke blev skåret væk fra menneskehedens hals af Islām alene. Islām fortalte om dyderne omkring frigivelsen og frigørelsen af slaver, og opfordrede muslimer til at være venlige mod slaver og behandle dem godt. Og som kronen på værket, opfordrede Islām til at løskøbe og fritstille slaver. Dette har været en meget storslået venlighed over for denne underkuede klasse af menneskeheden, og sådan et eksempel findes ikke i nogen anden religion.

2 Udtrykket "de som" er blevet tilføjet for at afspejle den vigtighed, som den Hellige Koran har lagt på "Aṣ-Ṣābirīn (de tålmodige)" ved at ændre fra nominativ til objektiv.

3 Qiṣāṣ betyder en retfærdig gengældelse i lovovertrædelser i forbindelse med mord eller grov vold. Men den nuværende Āyah (vers) omhandler kun Qiṣāṣ i tilfælde af mord.

4 Det betyder, at hvis en fri mand har dræbt en fri mand, vil morderen selv blive henrettet som Qiṣāṣ, og hvis en slave har dræbt en anden slave, vil førstnævnte blive henrettet for sidstnævnte, og så videre. Denne regel blev specifikt nævnt her for at ophæve den arabiske skik, der blev fulgt i Uvidenheds dagene (Djāhiliyyah), hvorved folk var inddelt i forskellige klasser med hensyn til deres stamme tilhørsforhold eller deres sociale status. Hvis en slave med højere status blev dræbt af en slave af lavere status, krævede ofrets ejere, at en fri mand fra morderens stamme skulle dræbes som gengældelse for hans slave. Hvis en kvinde havde dræbt en anden kvinde, krævede hendes arvinger, at en mand fra morderens stamme skulle dræbes. Denne barbariske regel blev praktiseret i det omfang,

Men hvis nogen (morderen) bliver tilgivet noget (gengældelsen) af sin broder, så skal man følge det op med rimelighed, og betalingen (af blodpenge) til ham skal ske med godhed[1]. Det er en lettelse og barmhjertighed fra jeres Herre. Så den, der derefter overskrider grænsen, for ham er der en smertefuld straf[2].

بِٱلْمَعْرُوفِ وَأَدَآءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَٰنٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٨

179. Og i (udøvelsen af) Qiṣās (retfærdig gengældelse) er der liv[3] for jer, o, I forstandige[4], således at I måtte blive Gudfrygtige.

وَلَكُمْ فِى ٱلْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٧٩

180. Det er foreskrevet jer, når døden kommer til en af jer, (og) han efterlader noget godt (rigdom), at det skal testamenteres til forældrene og de nærmeste slægtninge på

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ
إِن تَرَكَ خَيْرًا ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ
بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ١٨٠

---

at der i nogle tilfælde blev dræbt to eller flere mænd som gengældelse for en enkelt mand, selvom der kun var én morder. Denne Āyah (vers) har elimineret denne skik ved at etablere reglen om, at kun morderen vil blive henrettet i Qiṣāṣ , og ingen anden. Āyah (verset) betyder derfor ikke, at en fri mand vil blive henrettet, når han dræber en fri mand, og ikke når han dræber en slave. Ligeledes betyder det ikke, at en kvinde kun vil blive henrettet som Qiṣāṣ, når hun dræber en kvinde, og ikke når hun dræber en mand eller omvendt. Hvert mord er underlagt Qiṣāṣ princippet på baggrund af menneskelig lighed, som nævnt af den Hellige Koran i Sūrah Al-Māidah: 5:45, hvor reglen om "liv for liv" udtrykkeligt er blevet foreskrevet.

1 Det betyder, at Qiṣāṣ er en rettighed der tilkommer ofrets arvinger. De får lov til at give afkald på deres ret i bytte for blodpenge, hvis størrelsen på blodpenge kan aftales efter gensidig aftale. Hvis de vælger dette, kan ofrets arvinger efterstræbe morderen for det beløb, og morderen skal betale dem på en pæn måde uden at forårsage dem nogen harme.

2 "Overskrider grænsen" dækker alle former for overtrædelse af reglen, foreskrevet af Āyah (verset). Det omfatter det uretfærdige krav om at dræbe en anden end morderen, og at dræbe en person efter at han har betalt blodpenge i henhold til aftalen. Alle disse former var normal praksis før håndhævelsen af Koranens regel.

3 Den Hellige Koran fastslår, at Qiṣās-princippet, at man dræber en lovovertræder, garanterer sikkerheden for uskyldige menneskers liv.

4 Ligesom den Hellige Koran har fordømt den førnævnte barbariske skik, har den også kritiseret den anden yderlighed, der ikke tillader dødsstraf, selv når gerningsmanden tager adskillige uskyldige liv. Den Hellige Koran siger at princippet om Qiṣāṣ, at dræbe en lovovertræder, sørger for sikkerhed for uskyldige menneskers liv.

retfærdig vis. (Dette er) en pligt for de Gudfrygtige[1].

181. Så den, der ændrer det (testamentet) efter at have hørt det, så sandelig vil synden kun hvile på dem, der ændrer det[2]. Sandelig, Allāh er Althørende, Alvidende.

فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعۡدَ مَا سَمِعَهُۥ فَإِنَّمَآ إِثۡمُهُۥ عَلَى
ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١٨١

182. Og den, der frygter en fejl (uforsætligt) eller en synd (forsætligt) fra en testator, og som derpå stifter fred imellem dem, på ham hviler der ingen synd[3]. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَنۡ خَافَ مِن مُّوصٖ جَنَفًا أَوۡ إِثۡمٗا فَأَصۡلَحَ
بَيۡنَهُمۡ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ
رَّحِيمٞ ١٨٢

183. O, I, der tror! Fasten[4] er foreskrevet jer, ligesom den var

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ

---

1 I de tidlige dage af Islām blev der ikke fastsat specifikke andele for arv for arvingerne. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i de tidlige dage af Islām for at gøre det obligatorisk for enhver at oprette et testamente til fordel for ens nære slægtninge, som man ønskede at dele sin ejendom med. Senere, da den Hellige Koran selv fastsatte de detaljerede regler for arv i Sūrah An-Nisā': 4: 11-12 blev andelen for hver arving fastsat af Sharī'ah. Den obligatoriske karakter af at oprette et testamente blev således ophævet. Dog kan man stadig udarbejde et testamente til fordel for enhver person, bortset fra ens retmæssige arvinger, i det omfang at det ikke overskrider en tredjedel af ens ejendom. Reglen om arv der nævnes i denne Āyah (vers) er gældende i dette omfang, som forklaret af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

2 Det betyder, at uanset hvem der hører nogen lave et testamente, er man forpligtet til at afgive sit vidnesbyrd præcist, som det er i testamentet. Men hvis man skifter indholdet af testamentet og bevidner ifølge ens forvrængede udgave, vil man begå en alvorlig synd, som man vil blive stillet til ansvar for i det Hinsidige. Denne synd påvirker ikke dommer eller en voldgiftsmand, som godtroende stoler på personens vidnesbyrd og afgiver dom i henhold til den forvrængede version af testamentet.

3 Dette er en undtagelse til forbuddet mod at foretage en ændring i testamentet. Det betyder, at hvis arveladeren har lavet et urimeligt testamente, enten ved en fejl bedømmelse eller ved forsætlig fortræd mod nogle slægtninge, som er en synd, og der opstår en tvist mellem de berettigede i testamentet, er det tilladt for en voldgiftsmand at foreslå et kompromis mellem dem, selv om det indebærer en ændring i testamentet.

4 Fasten er den tredje søjle blandt Islāms fem søjler. På arabisk kaldes den "Ṣawm", hvis bogstavelige betydning er: "at afholde sig fra noget og være helt tavs". I islamisk terminologi betyder det, at man ikke må drikke, spise eller have kønsligt samkvem fra daggry (Fadjr-bønnen) til solnedgang.

foreskrevet dem før jer, således at I måtte blive Gudfrygtige.

ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

184. Et bestemt antal (faste) dage. Men hvis en af jer er syg eller på rejse, så skal samme antal dage (fastes senere). Og for dem, der kan faste, (men) med besvær[1], (er) boden at bespise en fattig[2] (for hver dag). Og for den, der frivilligt gør en god gerning, er det bedst for ham[3]. Og at I faster, er bedre for jer, hvis I blot vidste (det).

أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم
مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ وَأَن تَصُومُوا۟
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

185. Ramadan-måneden er den (måned), hvori Koranen blev åbenbaret[4]. Som retledning for menneskeheden og med klare beviser på retledningen og sondringen (mellem ret og uret). Så den af jer, der er til stede i denne måned, skal faste i den. Og den, der er syg eller på rejse, så skal samme antal dage (fastes senere). Allāh ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det svært for jer. Og at I fuldender

شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ
فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ
بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

1 Besvær: Det henviser til den opgave, som man kan udføre, men med stort besvær og vanskelighed.

2 Fasten blev påbudt muslimerne gradvist. Til at begynde med, blev de befalet til at faste tre dage om måneden. Så kom befalingen om at faste hele Ramadan måneden. Men en mulighed blev givet i denne Āyah (vers), at hvis nogen, på trods af styrke til at faste, ikke ønsker at faste, kunne man brødføde en fattig mand i stedet for en dags faste. Denne mulighed blev senere ophævet, og dem der er fysisk i stand til at faste har nu intet andet valg end at faste, som nævnt i den næste Āyah (vers) 185: "Så den af jer, der er til stede i denne måned, skal faste i den". Men folk i en meget høj alder der ikke har noget håb om at genvinde deres evne til at faste, kan stadig benytte sig af lempelsen i denne Āyah (vers).

3 Det betyder, at hvis nogen frivilligt brødføder mere end én person eller giver et større beløb i velgørenhed end foreskrevet, er det helt sikkert bedre, og mere givende.

4 Selvom den Hellige Koran blev åbenbaret gradvist til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) over en periode på tre og tyve år, blev dens åbenbaring indledt i Ramadan måneden.

perioden[1], og I ophøjer Allāh, fordi Han har retledet jer, og således at I måtte være taknemmelige[2].

186. Og når Mine tjenere spørger dig om Mig (O, Muḥammad), så er Jeg sandelig nær. Jeg besvarer den bedendes bøn, når han påkalder Mig. Så lad dem adlyde Mig og tro på Mig, således at de måtte blive retledede.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ أُجِيبُ
دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى
وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦

187. Det er tilladt for jer, på fastens nat, at have kønsligt samkvem med jeres hustruer. De er en klædning[3] for jer, og I er en klædning for dem. Allāh ved, at I plejede at bedrage jer selv (ved ikke at have kønsligt samkvem), så Han vendte Sig mod jer og tilgav jer[4]. Så nu, hav kønsligt samkvem med dem, og søg det, som Allāh har foreskrevet (for) jer, og spis og drik, indtil daggryets hvide tråd bliver tydeligt adskilt fra den (nattens) sorte tråd. Derefter

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ
نِسَآئِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ
لَّهُنَّ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ
أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ
فَٱلْـَٔـٰنَ بَـٰشِرُوهُنَّ وَٱبْتَغُوا۟ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلْخَيْطُ
ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ مِنَ ٱلْفَجْرِ
ثُمَّ أَتِمُّوا۟ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيْلِ وَلَا تُبَـٰشِرُوهُنَّ
وَأَنتُمْ عَـٰكِفُونَ فِى ٱلْمَسَـٰجِدِ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ

---

1 De samme antal dage, som man har mistet under fasten.

2 Proklamere Takbīr betyder at sige: Allāhu Akbar (Allāh er Den Største af alle). Ifølge nogle Tafsīr lærde hentyder den til den Takbīr, der bliver reciteret til 'Eīd bønnen, dagen efter afslutningen på Ramadanen.

3 Dvs. de er et dække og beskyttelse for jer, og I er et dække og beskyttelse for dem mod umoralskhed.

4 I den indledende fase af forpligtelsen til at faste i Ramadan måneden var spise og drikke, og kønsligt samkvem i nætterne kun tilladt, inden man faldt i søvn. Disse ting var ikke tilladt, hvis man faldt i søvn efter Ifṭār (brudt faste). Dette forbud var i henhold til et direktiv, der var blevet givet af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Nogle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) led afsavn på grund af dette forbud, og nogle andre havde kønsligt samkvem med deres hustruer, selv efter en kort søvn, og følte sig derfor skyldige. Ordene "I plejede at bedrage jer selv" i denne Āyah (vers) hentyder til disse begivenheder. Denne Āyah (vers) ophævede forbuddet, og gjorde det lovligt at have kønsligt samkvem, og spise og drikke hele natten under Ramadan måneden.

فَلَا تَقْرَبُوهَاۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٧

overhold fasten til (om) aftenen, men hav ikke kønsligt samkvem med dem, mens I er ‘Ākifūna[1] i moskéerne. Det er Allāhs grænser, så kom ikke i nærheden af dem. Således forklarer Allāh Sine tegn for menneskene, således at de måtte blive Gudfrygtige.

وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ
وَتُدْلُوا۟ بِهَآ إِلَى ٱلْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا۟ فَرِيقًا
مِّنْ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ١٨٨

188. Og fortær ikke hinandens rigdom med falskhed, og søg heller ikke at (bestikke) myndighederne for at fortære en del af folks rigdom i synd, og I ved det.

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَهِلَّةِۖ قُلْ هِىَ مَوَٰقِيتُ
لِلنَّاسِ وَٱلْحَجِّۗ وَلَيْسَ ٱلْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا۟
ٱلْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنِ
ٱتَّقَىٰۗ وَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَٰبِهَاۚ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٨٩

189. De spørger dig (O, Muḥammad) om nymånerne. Sig: ”De er (til at fastsætte) tid for menneskene og for Ḥadjj (pilgrimsfærden). Og al-Birr (fromhed) er ikke, at I indtræder husene fra deres bagside[2], men al-Birr (fromhed) er (en egenskab) for den, der frygter Allāh. Så træd ind i husene gennem deres (for) døre, og frygt Allāh, således at I måtte blive succesfulde”.

وَقَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ
يُقَٰتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا۟ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلْمُعْتَدِينَ ١٩٠

190. Og kæmp for Allāhs sag mod dem, der bekæmper jer, og overtræd ikke (grænserne)[3]. Sandelig, Allāh kan ikke lide overtræderne.

1 ‘Ākifūna, I‘tikāf er en islamisk betegnelse, der bruges om en person, der opholder sig i moskéen i tilbedelse og afholder sig fra verdslige anliggender.

2 I Djāhiliyyah (Uvidenhedstiden) plejede de at gå ind i deres huse fra deres bagside, hvis de var i en Iḥrām-tilstand (dvs. når de havde iklædt sig klæder i forbindelse med Ḥadjj eller ‘Umrah), og denne Āyah (vers) er en bekræftelse på, at det, de foretager sig, ikke er fromt.

3 Dvs. begå forbudte ting såsom lemlæstelse og drab på dem, det ikke er tilladt at dræbe, såsom kvinder, børn, gamle og lignende, samt snyd med krigsbytte (dvs. tage mere end det tilladte).

191. Og dræb dem, hvor end I finder dem, og fordriv dem ud derfra, hvor de har fordrevet jer (dvs.Makkah)[1]. Og al-Fitnah (fornægtelse, afgudsdyrkelse, og forhindre folk i at følge Islām) er værre end drab. Og bekæmp dem ikke ved Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)), medmindre de (først) bekæmper jer der. Men hvis de kæmper mod jer, så bekæmp dem. Sådan er fornægternes belønning.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ
أَخۡرَجُوكُمۡۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ
عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِيهِۖ فَإِن
قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩١

192. Men hvis de stopper, så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٢

193. Og bekæmp dem, indtil der ikke længere er Fitnah (fornægtelse, afgudsdyrkelse, og forhindre folk i at følge Islām), og ad-Dīn (religionen) tilhører Allāh (alene). Men hvis de stopper, så er der intet fjendskab, undtagen over for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ
فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَلَا عُدۡوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩٣

194. Den hellige måned for den hellige måned[2], og for de fredhellige ting er der gengældelse. Så den, der angriber jer, skal I angribe på samme måde, som han har angrebet jer. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh er med de Gudfrygtige.

ٱلشَّهۡرُ ٱلۡحَرَامُ بِٱلشَّهۡرِ ٱلۡحَرَامِ وَٱلۡحُرُمَٰتُ قِصَاصٞۚ فَمَنِ
ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱعۡتَدُواْ عَلَيۡهِ بِمِثۡلِ مَا ٱعۡتَدَىٰ
عَلَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٩٤

195. Og giv ud for Allāhs sag, og kast jer ikke i tilintetgørelse med jeres egne

وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى

1 Efter at pagten mellem muslimerne og afgudsdyrkerne var kommet til en ende. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i forbindelse med en bestemt begivenhed, og Āyah (verset) er derfor ikke generelt, som mange i uvidenhed, udelægger det.

2 Der er fire hellige måneder, hvori det ikke er tilladt for en muslim at gå i krig, medmindre fjenden starter krigen. Disse måneder er: ”Dhul-Q‘adah, Dhul-Ḥidjdjah, Muḥarram, og Radjab”.

hænder, og handl godt. Sandelig, Allāh elsker dem, der handler godt.

196. Og fuldend[1] Ḥadjj (pilgrimsfærden) og ‘Umrah (lille pilgrimsfærd) for Allāh, men hvis I bliver forhindret (i at udføre dem), (så skal I) ofre en hady[2] (et dyr), som er lettilgængelig. Og barber ikke jeres hoveder, førend offerdyret når sit bestemmelsessted[3]. Og den, der er syg blandt jer eller har en skade i hovedet, så er boden faste, almisse eller ofring. Og når I er i sikkerhed, så skal den, som foretager ‘Umrah før Ḥadjj (Ḥadj at-Tamatt‘u[4], Ḥadjj al-Qirān[5], Ḥadjj al-Ifrād[6]), slagte, hvad der end er tilgængeligt af offerdyr. Men den, der ikke kan (ofre), skal faste tre dage under Ḥadjj (perioden) og syv dage, når

ٱلتَّهۡلُكَةِ وَأَحۡسِنُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٩٥

وَأَتِمُّواْ ٱلۡحَجَّ وَٱلۡعُمۡرَةَ لِلَّهِۚ فَإِنۡ أُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا
ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۖ وَلَا تَحۡلِقُواْ رُءُوسَكُمۡ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ
ٱلۡهَدۡيُ مَحِلَّهُۥۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ بِهِۦٓ أَذٗى مِّن
رَّأۡسِهِۦ فَفِدۡيَةٞ مِّن صِيَامٍ أَوۡ صَدَقَةٍ أَوۡ نُسُكٖۚ فَإِذَآ
أَمِنتُمۡ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلۡعُمۡرَةِ إِلَى ٱلۡحَجِّ فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ
مِنَ ٱلۡهَدۡيِۚ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖ فِي
ٱلۡحَجِّ وَسَبۡعَةٍ إِذَا رَجَعۡتُمۡۗ تِلۡكَ عَشَرَةٞ كَامِلَةٞۗ ذَٰلِكَ
لِمَن لَّمۡ يَكُنۡ أَهۡلُهُۥ حَاضِرِي ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٩٦

1 Udfør dem (Ḥadjj og ‘Umrah) fuldt ud med deres ritualer og med oprigtighed, for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 En person, der bliver forhindret i at udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd) eller ‘Umrah (lille pilgrimsfærd), skal ofre enten et får, en syvendedel af en kamel eller en ko som bod for dette. Personen skal så udføre Ḥadjj året efter.

3 Når man er i en Iḥrām tilstand for at udføre Ḥadjj eller ‘Umrah, skal man overholde visse regler, indtil man har afsluttet de relevante ritualer. Men hvis man bliver forhindret i at indtræde Makkah af en eller anden grund, fortæller Āyah (verset), hvordan man kommer ud af Iḥrām tilstanden. Reglen der nævnes her er, at man skal ofre et dyr, hvorefter man vil komme ud af Iḥrām tilstanden. Barbere ens hoved er ikke tilladt i Iḥrām, men efter sådan et offer, bliver det tilladt. Hvis nogen barberer sit hoved i Iḥrām tilstand af en gyldig grund, skal man faste eller give Ṣadaqah (almisse).

4 Ḥadjj at-Tamattu‘ betyder, at man udfører Ḥadjj og ‘Umrah begge under Ḥadjj-tidspunktet, men man separerer dem fra hinanden. Dvs. at man først laver intention om at udføre ‘Umrah (lille pilgrimsfærd), og derefter laver man så intention om at udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd) den 8.ende Dhul-Ḥidjdjah.

5 Ḥadjj al-Qirān, betyder, at man kombinerer Ḥadjj (pilgrimsfærd) og ‘Umrah (lille pilgrimsfærd) sammen, begge under samme intention, med offerdyr.

6 Ḥadjj al-Ifrād, betyder, at man kun udfører Ḥadjj (pilgrimsfærd) uden ‘Umrah (lille pilgrimsfærd), og uden offerdyr.

I vender tilbage (fra Ḥadjj), det er ti dage i alt. Det gælder for den, hvis familie ikke bor ved Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské)[1]. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh er streng i Sin straf.

197. Ḥadjj (pilgrimsfærden) finder sted i) velkendte måneder, så den, der har til hensigt at foretage Ḥadjj i disse (måneder skal vide, at) der ikke må være kønsligt samkvem[2], ingen synd, og intet skænderi under Ḥadjj. Og hvad end I gør af godt, ved Allāh det, og forsyn jer med proviant[3], men sandelig, den bedste proviant er at-Taqwāh (Gudsfrygt). Og frygt Mig, o, I forstandige!

ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ فَمَن فَرَضَ
فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ
خَيْرٍ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ وَتَزَوَّدُوا۟ فَإِنَّ خَيْرَ
ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ١٩٧

198. Der kommer ingen synd over jer, ved at I søger jeres Herres nåde[4], og når I forlader 'Arafāt[5], så ihukom Allāh ved al-Mash'ari al-Ḥarām (Muzdalifah[6]), og ihukom Ham, som Han har retledet jer, også selvom I før det var blandt de vildledte.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَبْتَغُوا۟
فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَآ أَفَضْتُم مِّنْ
عَرَفَٰتٍ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ عِندَ ٱلْمَشْعَرِ
ٱلْحَرَامِ وَٱذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ
وَإِن كُنتُم مِّن قَبْلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ١٩٨

1 Det betyder, at kombinere Ḥadjj og 'Umrah ikke er tilladt for Makkahs beboere.

2 Dette omfatter også det, der måtte lede til kønsligt samkvem, det værende mundtligt eller fysisk, såsom sensuel tale eller berøring.

3 Nogle folk plejede at afholde sig fra at tage proviant med under deres pilgrimsfærd til Ḥadjj i deres tro på, at det var imod ens tillid til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Men nogle gange plejede de at tigge på deres vej til Makkah. Āyah (verset) stadfæster, at tage proviant med under pilgrimsfærden ikke strider mod ens tillid til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og at det er meget bedre end at tigge.

4 Nogle folk antog, at handel ikke var tilladt under Ḥadjj. Āyah (verset) negerer denne tro. Det skal bemærkes, at den Hellige Koran refererer til handel som "Herres nåde".

5 'Arafāt er en slette tæt på Makkah, hvor pilgrimsrejsende opholder sig den niende dag af Dhul-Ḥidjdjah -måneden (Ḥadjj-måneden, som falder lidt forskelligt, alt afhængig af månekalenderen).

6 Muzdalifah er et fladt område i nærheden af Makkah, hvor pilgrimsrejsende opholder sig den tiende nat af Dhul-Ḥidjdjah -måneden (Ḥadjj-måneden).

199. Derefter forlad stedet, hvorfra alle mennesker forlader stedet (Muzdalifah), og bed Allāh om tilgivelse. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ
وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ
رَّحِيمٞ ١٩٩

200. Når I så har fuldendt jeres ritualer, så ihukom Allāh, som I ihukommer jeres forfædre, eller ihukom Allāh endnu mere. Og blandt mennesker er der den, der siger: "Vor Herre, giv os (af det gode) i denne verden", og han får ingen del i det Hinsidige.

فَإِذَا قَضَيۡتُم مَّنَٰسِكَكُمۡ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ
كَذِكۡرِكُمۡ ءَابَآءَكُمۡ أَوۡ أَشَدَّ ذِكۡرٗاۗ
فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي
ٱلدُّنۡيَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖ ٢٠٠

201. Og blandt dem er der den, der siger: "Vor Herre, giv os af det gode i denne verden og af det gode i det Hinsidige og frels os fra Ildens straf".

وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي
ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ
وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ٢٠١

202. Det er dem, der vil få en andel af, hvad de har tjent, og Allāh er hurtig til at afregne.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّمَّا كَسَبُواْۚ
وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٢٠٢

203. Og ihukom Allāh i et bestemt antal dage[1] (under pilgrimsfærden). Men den, der skynder sig (at forlade Mina[2]) efter to dage, over ham er der ingen synd, og den, der bliver tilbage, over ham er der (heller) ingen synd, dette gælder for den Gudfrygtige. Og frygt Allāh, og vid, at I vil blive samlet foran Ham.

۞وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن
تَعَجَّلَ فِي يَوۡمَيۡنِ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ وَمَن
تَأَخَّرَ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۖ لِمَنِ ٱتَّقَىٰۗ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٢٠٣

1 Dette refererer til opholdet i Mina den 10,11 og 12 i Dhul-Ḥidjdjah. Opholdet i Mina i de første to nætter er Sunnah, og udføre Ramyu d. 12 er obligatorisk, mens opholdet om natten til den 13., og udføre Ramyu den 13., er valgfrit. Dette er betydningen af den næste sætning: "Men den der skynder sig (at forlade Mina) efter to dage, over ham er der ingen synd, og den der bliver tilbage, over ham er der (heller) ingen synd".

2 Mina: Et sted tæt på Makkah.

204. Og blandt mennesker er der den, hvis ord i dette verdslige liv behager dig (O, Muḥammad). Og han tager Allāh til vidne på, hvad der er i hans hjerte, dog er han den fjendtligste modstander.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُۥ فِي
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي
قَلْبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلْخِصَامِ ٢٠٤

205. Og når han vender sig bort (fra dig), går han (omkring) på jorden for at stifte ufred på den og ødelægge afgrøde og afkom. Og Allāh elsker ikke ufred[1].

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَٱلنَّسْلَۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ
ٱلْفَسَادَ ٢٠٥

206. Og når der bliver sagt til ham: "Frygt Allāh", gribes han af stolthed til at synde (endnu mere). Så Helvede er tilstrækkelig for ham, og det er sandelig et slet hvilested.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ أَخَذَتْهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِثْمِۚ
فَحَسْبُهُۥ جَهَنَّمُۖ وَلَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ٢٠٦

207. Og blandt mennesker er der den, der bortsælger sit liv for at opnå Allāhs tilfredshed. Og Allāh har medlidenhed med tjenerne.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ
مَرْضَاتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ ٢٠٧

208. O, I, der tror! Træd fuldt ind i Islām, og følg ikke i Satans fodspor. Sandelig, han er en åbenlys fjende af jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱدْخُلُوا۟ فِي
ٱلسِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ
ٱلشَّيْطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ٢٠٨

209. Og hvis I snubler (begår fejl), efter at de klare tegn er kommet til jer, så skal I vide, at Allāh er Almægtig, Alvis.

فَإِن زَلَلْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ
فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٠٩

---

1 En af hyklerne, kaldet Akhnas, var kendt for sin veltalenhed. Når han var hos den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), plejede han at foregive sin troskab til ham ved at sværge kraftfulde eder, men når han forlod forsamlingen, plejede han at konspirere mod muslimerne. En gang gik han forbi en gård, der var ejet af en muslim, og satte hele gården i brand og dræbte kvæget. Āyah (verset) blev åbenbaret i forbindelse med denne hændelse, men ordene er almengyldige og dækker alle, der begår sådanne onde handlinger.

210. Mon de venter andet, end at Allāh kommer til dem i skygge af skyerne sammen med englene, og sagen bliver afgjort? Og til Allāh vender alle anliggender tilbage.

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلَلٖ
مِّنَ ٱلۡغَمَامِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُۚ
وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٢١٠

211. Spørg Israels børn, hvor mange tydelige tegn Vi har bragt dem. Og den, der bytter Allāhs velsignelse, efter at den er kommet til ham, så er Allāh sandelig streng i Sin straf.

سَلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةِۭ بَيِّنَةٖۗ
وَمَن يُبَدِّلۡ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ
فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢١١

212. Prydet er det verdslige liv for dem, der fornægter, og de spotter dem, der tror. Men de, der er Gudfrygtige, vil være hævet over dem på Opstandelsens Dag. Og Allāh forsyner, hvem Han vil, uden afregning.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَيَسۡخَرُونَ مِنَ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ
وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢١٢

213. Alle folk var en Ummah (et fællesskab i Troen på Allāh, derefter blev de uenige). Så sendte Allāh profeter med gode nyheder og advarsler og sendte med dem Bogen med sandheden for at dømme mellem folk i det, de var uenige i. Så de var ikke uenige i den, undtagen dem, der modtog den (Bogen), efter at de klare beviser var kommet til dem, på grund af had imod hinanden. Så retledede Allāh med Sin vilje dem, der tror, til sandheden, i det de var uenige i, og Allāh retleder, hvem Han vil, til den rette vej.

كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ
ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ
ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا
ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا
بَيۡنَهُمۡۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَا
ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ
يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ٢١٣

214. Eller tror I, at I vil indtræde Paradiset, uden at der vil komme prøvelser til jer, som også kom til dem før jer? De blev prøvet med

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَأۡتِكُم مَّثَلُ
ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ

وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

besværlighed og lidelse, og de blev (så) rystede, at selv profeten og dem, der troede sammen med ham, sagde: "Hvornår kommer Allāhs hjælp?" Ja! Sandelig Allāhs hjælp er nær.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنفَقْتُم
مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

215. De spørger dig (O, Muḥammad) om, hvad de skal give ud. Sig: "Hvad I end giver ud[1] af godt, er til forældre og (de nære) slægtninge og de faderløse og de nødlidende og den vejfarende. Og hvad I end gør af godt, derom er Allāh sandelig Vidende".

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ
وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ
وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

216. Det er foreskrevet jer at kæmpe, selvom det er hadet af jer. Men det kan være, at I hader noget, og det er godt for jer. Og det kan være, at I elsker noget, og det er dårligt for jer. Og Allāh ved bedst (hvad der er godt for jer), og I ved det ikke.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ

217. De spørger dig (O, Muḥammad) om den hellige måned[2], (om man

1 Dette spørgsmål der blev stillet af 'Amr Ibn Djamūḥ (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), indeholdt to ting: 1. "Hvad skal vi spendere på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) vej? 2. "Til hvem skal vi give?" Denne Āyah (vers) besvarer det andet spørgsmål, mens det første spørgsmål besvares i Āyah (vers) 219.

2 Som nævnt i den Hellige Koran i Sūrah At-Tawbah: 9:36 blev fire måneder anset for at være hellige måneder. Krig var forbudt i disse måneder. Under en rejse stødte nogle af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) på en gruppe fjender, og en kamp brød ud mellem dem. Muslimerne, der var under det indtryk, at den hellige måned Radjab (7. måned af den islamiske Hidjrah kalender) endnu ikke var gået ind, dræbte en person fra denne gruppe, men i virkeligheden var det den første dag af den hellige måned Radjab. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) udtrykte sin sorg over hændelsen, der var helt utilsigtet, men muslimernes fjender tog denne hændelse som en mulighed for at rejse ramaskrig mod dem, at de ikke engang ærede de hellige måneders ukrænkelighed. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i denne sammenhæng. Essensen i svaret er, at muslimerne har begået en fejl ved at kæmpe eller dræbe i en hellig måned,

må) kæmpe i den? Sig: "Kamp i den er en alvorlig sag, men at forhindre (folk) i at følge Allāhs vej og at fornægte Ham og den Hellige Moské og at udvise dets folk fra den, er alvorligere hos Allāh. Og al-Fitnah (stifte ufred) er alvorligere end drab. Og de vil blive ved med at bekæmpe jer, indtil de vender jer bort fra jeres religion, hvis de kunne. Og de af jer, der vender sig bort fra sin religion og dør som fornægter, det er dem, hvis gerninger vil være spildte i denne verden, såvel som i det Hinsidige. Og det er dem, der er Ildens beboere. De vil forblive deri for evigt".

فِيهِ كَبِيرٞۚ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَكُفۡرُۢ
بِهِۦ وَٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ وَإِخۡرَاجُ أَهۡلِهِۦ مِنۡهُ
أَكۡبَرُ عِندَ ٱللَّهِۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَكۡبَرُ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۗ
وَلَا يَزَالُونَ يُقَٰتِلُونَكُمۡ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمۡ عَن
دِينِكُمۡ إِنِ ٱسۡتَطَٰعُواْۚ وَمَن يَرۡتَدِدۡ مِنكُمۡ عَن
دِينِهِۦ فَيَمُتۡ وَهُوَ كَافِرٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ
أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢١٧

218. Sandelig, de, der tror, og de, der udvandrede og kæmpede for Allāhs sag, det er dem, der håber på Allāhs barmhjertighed, og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ
وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرۡجُونَ
رَحۡمَتَ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢١٨

219. De spørger dig (O, Muḥammad) om khamr[1] og hasardspil. Sig: "I dem begge er der en stor synd, men også nogen fordele for menneskene[2]. Men deres synd er større end deres fordele". Og de spørger dig (om), hvad de skal give ud. Sig: "Det, der er til overs[3]". Således gør Allāh

۞ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِۖ قُلۡ فِيهِمَآ
إِثۡمٞ كَبِيرٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثۡمُهُمَآ
أَكۡبَرُ مِن نَّفۡعِهِمَاۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا
يُنفِقُونَۖ قُلِ ٱلۡعَفۡوَۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ
ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩

---

selvom det er en alvorlig synd. Men de synder deres fjender har begået, er forsætlige og meget mere alvorlige.

1 Khamr er et arabisk begreb, der bruges for alle berusende drikke, såsom alkohol, vin, mv.

2 Denne Āyah (vers) er indledningen til forbuddet mod alkohol og hasardspil.

3 Da den Hellige Koran overtalte muslimerne til at give i velgørenhed, begyndte den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) at overgå hinanden i velgørenhed. Nogle af dem gav al deres rigdom i

tegnene tydelige for jer, således at I måtte tænke jer om.

220. I denne verden og det Hinsidige. Og de spørger dig om de faderløse. Sig: "At arbejde for deres bedste[1] er godt", og hvis I blander jer med dem, så er de jeres brødre, og Allāh kender urostifteren fra fredsstifteren. Og hvis Allāh ville, kunne Han bringe jer i vanskeligheder. Sandelig, Allāh er Almægtig, Alvis.

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡيَتَٰمَىٰۖ
قُلۡ إِصۡلَاحٞ لَّهُمۡ خَيۡرٞۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمۡ
فَإِخۡوَٰنُكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ ٱلۡمُفۡسِدَ مِنَ
ٱلۡمُصۡلِحِۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعۡنَتَكُمۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ﴿٢٢٠﴾

221. Og gift jer ikke med kvinder, (der er) afgudsdyrkere, førend de tror, og sandelig, en troende slavinde er bedre end en kvindelig afgudsdyrker, selv om hun måtte behage jer. Og bortgift ikke (jeres døtre) til mænd, der er afgudsdyrkere, førend de tror, og sandelig, en troende slave er bedre end en afgudsdyrker, selv om han måtte virke tiltrækkende på jer. Det er dem, der kalder til Ilden,

وَلَا تَنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤۡمِنَّۚ وَلَأَمَةٞ
مُّؤۡمِنَةٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكَةٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡۗ
وَلَا تُنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤۡمِنُواْۚ وَلَعَبۡدٞ مُّؤۡمِنٌ
خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكُمۡۗ أُوْلَٰٓئِكَ
يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ
وَٱلۡمَغۡفِرَةِ بِإِذۡنِهِۦۖ وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

velgørenhed, så intet blev efterladt til dem selv, deres hustruer eller børn. Denne Āyah (vers) fastlagde, at reglen om at give i velgørenhed er tilladt og prisværdigt, men kun efter at man har opfyldt ens forpligtelser overfor sin familie, og man kun skal give ud af den overskydende rigdom, og ikke fra hvad der er behov for i ens dagligdags udgifter.

1 Da den Hellige Koran advarede muslimerne om at være forsigtige overfor de forældreløses ejendom, der er under deres formynderskab (se Sūrah An-Nisā':4:2), blev de overforsigtige i det omfang, at de tilberedte deres måltider for sig, og de indtog ikke et måltid sammen med dem, af frygt for at de skulle blive holdt ansvarlige for at spise de forældreløses ejendom. Denne adfærd skabte problemer, ikke kun for værgerne, men også for de forældreløse børn. Denne Āyah (vers) viser, at det reelle formål er at varetage de forældreløse børns interesser og ikke at skabe uhensigtsmæssige vanskeligheder ved at holde dem adskilt i alle henseender. Så længe en værge beskytter de forældreløse børns interesser med god hensigt, kan værgen bo med de forældreløse i fællesskab, uden at begå en ond handling, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vil være bekendt med det, og ingen kan undslippe Hans straf.

men Allāh kalder til Paradiset og tilgivelse efter Sin vilje, og Han (Allāh) gør Sine tegn tydelige for menneskene, således at de måtte ihukomme.

222. Og de spørger dig om menstruationen. Sig: ”Det er Adhā (skadeligt). Så hold jer fra kvinder[1] under menstruationen, og nærm jer dem ikke (hav ikke kønsligt samkvem med dem), førend de er rene. Men når de har renset sig, så nærm jer dem, som Allāh har befalet jer. Sandelig, Allāh elsker dem, der angrer sig meget, og (Allāh) elsker dem, der renser sig meget.

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَٱعْتَزِلُوا۟
ٱلنِّسَآءَ فِى ٱلْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ
يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ
ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

223. Jeres kvinder er som en ager[2] for jer. Så gå til jeres ager hvordan I end vil, og send (gode gerninger) forud for jer selv[3]. Og frygt Allāh, og vid, at I sandelig vil møde Ham. Og bring gode nyheder til de troende.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا۟ حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ
شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

224. Og I skal ikke gøre Allāh (s navn) til undskyldning i jeres eder, mod at være fromme, Gudfrygtige, eller skabe forlig blandt menneskene[4]. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

وَلَا تَجْعَلُوا۟ ٱللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَٰنِكُمْ أَن تَبَرُّوا۟
وَتَتَّقُوا۟ وَتُصْلِحُوا۟ بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۗ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

1 Dette udtryk forbyder at have kønsligt samkvem med dem. Det betyder ikke at undgå at sidde med dem eller behandle dem som urørlige, som jøderne eller hinduer tror.

2 Som forklaret af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) betyder dette udtryk ikke, at det er tilladt at have anal samkvem. Snarere, ved at sammenligne kvinder med jorddyrkning, er det angivet at det rigtige sted for kønsligt samkvem er, at det er produktivt ligesom jorddyrkning, dvs. vagina. Men for at nå dette sted, er enhver stilling eller side tilladt.

3 Dette er måske et subtilt tegn på, at man ikke kun skal tage det ægteskabelige forhold som en kilde til seksuel tilfredsstillelse, men at man også bør forsøge at frembringe en retskaffen familie fra sit ægteskabelige forhold.

4 Det betyder: ”I skal ikke sværge eder for at afstå fra dydige handlinger”.

225. Allāh stiller jer ikke til ansvar for det ubetænksomme i jeres eder[1], men Han stiller jer til ansvar for, hvad jeres hjerter har forårsaget. Og Allāh er Tilgivende, Overbærende.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتۡ قُلُوبُكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ٢٢٥

226. For de, der sværger kønslig afholdelse[2] fra deres hustruer, har en ventetid på fire måneder. Men hvis de vender tilbage (fortryder deres ed inden for fire måneder), så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

لِّلَّذِينَ يُؤۡلُونَ مِن نِّسَآئِهِمۡ تَرَبُّصُ أَرۡبَعَةِ أَشۡهُرٖۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٢٦

227. Og hvis de beslutter sig for aṭ-Ṭalāq (skilsmisse), er Allāh sandelig Althørende, Alvidende.

وَإِنۡ عَزَمُواْ ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٧

228. Og de fraskilte kvinder skal holde sig afventende i tre (menstruations) perioder[3]. Og det er ikke tilladt

وَٱلۡمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكۡتُمۡنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ

---

1 Laghw (virkningsløs) betyder en ed, der bliver svoret enten ved en fejl eller uden fri vilje. Se fodnote til Sūrah Al-Māidah: 5:89.

2 Hvis en mand sværger en ed, at han ikke ville have kønsligt samkvem med sin kone i fire måneder eller mere, eller på ubestemt tid, betegnes det i islamisk Fiqh (retslære) som Īlā. Denne Āyah (vers) fastsætter reglen om, at manden i denne situation har to muligheder, enten at bryde sin ed ved at have kønsligt samkvem med sin hustru før de fire måneder udløber og give Kaffārah (soning) for at have brudt sin ed (i hvilket tilfælde ægteskabet vil fortsætte), eller at overholde sin ed, i hvilket tilfælde hustruen vil blive anset for at være skilt ved afslutningen af de fire måneder. Dette er for at forhindre den uretfærdige skik, hvorved ægtemænd, ved at sværge sådan ed, krænkede kvindernes rettigheder. De gav dem hverken de rettigheder der tilkom dem, ej heller lod de sig skille fra dem, så de kunne gifte sig med en anden. "Men hvis de vender tilbage (fortryder deres ed inden for fire måneder), så er Allāh sandelige Tilgivende, Barmhjertig" betyder, at hvis mændene bryder deres ed ved at have kønsligt samkvem med dem, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilgive synden for at bryde eden.

3 Dette er 'Iddah (venteperioden) der er foreskrevet fraskilte kvinder, hvilket betyder, at de ikke kan gifte sig med en anden person, førend der er gået tre menstruations perioder efter skilsmissen. Et af formålene med denne ventetid er, at hvis kvinden er gravid, kan hendes graviditet opdages. Hun bliver i dette tilfælde nødt til at vente til hun har født barnet, før hun kan gifte sig. Derfor har denne Āyah (vers) advaret kvinden om, at hun ikke må skjule sin graviditet eller menstruation.

for dem at skjule, hvad Allāh har skabt i deres moderliv, hvis de tror på Allāh og på den Yderste Dag. Og deres ægtefæller er de mest berettigede til at tage dem tilbage (i perioden)[1], hvis de ønsker en forsoning. Og for dem (kvinderne) er der det samme (af rettigheder), som de er forpligtet til (af forpligtelser) på retfærdig vis, men mændene har forrang over dem. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا
إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

229. Aṭ-Ṭalāq (skilsmisse) (kan finde sted) to gange. Derefter skal man enten beholde (hende) på den anerkendte måde eller lade (hende) gå med godhed[2]. Og det er ikke tilladt for jer at tage noget

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ
بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا مِمَّا
آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

1 Perioden: Dvs. de kan tage dem tilbage i venteperioden, hvis de kun har ytret ordet Ṭalāq en eller to gange. Efter at have ytret ordet Ṭalāq for tredje gang, kan manden ikke vende tilbage til hustruen.

2 Ved denne Āyah (vers) blev en grusom praksis, der var udbredt i Arabien, elimineret. I det præislamiske Arabien havde en mand magt til at lade sig skille fra sin kone utallige gange, og derefter tilbagekalde skilsmissen, hver gang. Denne magt resulterede i elendighed for de kvinder, hvis mænd lod sig skille fra dem, men når afslutningen på ʻIddah perioden nærmede sig, tilbagekaldte de skilsmissen, og efter et stykke tid lod de sig skille fra dem igen, og så videre. De bibeholdt dem hverken som hustruer, og ej heller forlod de dem, så de kunne gifte sig med en anden. Med denne Āyah (vers) blev ægtemændenes magt begrænset til kun at give skilsmisse to gange. Āyah (verset) betyder, at den rigtige måde at lade sig skille fra sin hustru er, at skilsmisse højst bliver givet to gange. Så længe antallet af skilsmisser ikke overskrider de to, er det muligt for manden at tilbagekalde sin skilsmisse i løbet af ʻIddah perioden, i hvilket tilfælde de kan genoptage deres ægteskabelige relationer uden at indgå et nyt ægteskab, og selv efter ʻIddah periodens udløb, kan de indgå et nyt ægteskab efter gensidig aftale. Men det skal gøres i al fairness og i god tro med hensigten om at genskabe et retfærdigt ægteskabeligt liv. Dette er, hvad der menes med ordene ”enten beholde (hende) på den anerkendte måde”. Men hvis deres ægteskabelige relationer er så dårlige, at deres genoprettelse ikke er mulig, bør manden ikke tilbagekalde skilsmissen. Kvinden kan derved, efter ʻIddah periodens udløb, blive fritstillet til at indgå ægteskab med en anden, hvis hun vil. Denne fritstilling vil også være en god og yndefuld måde, der ikke medfører nogen hindring for kvinden. Dette er betydningen af ”eller lade (hende) gå med godhed”.

tilbage af det, I har givet dem[1], medmindre begge frygter ikke at kunne overholde Allāhs grænser. Så hvis I frygter, at de begge ikke kan overholde Allāhs grænser, så er der ingen synd over dem begge, ved at hun løskøber sig selv (tilbagebetaler sin medgift for at sikre sig skilsmisse). Det er Allāhs grænser, så overtræd dem ikke. Og de, der overtræder Allāhs grænser, de er aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige).

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ بِهِۦۗ تِلْكَ حُدُودُ
ٱللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَاۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

230. Og hvis han derefter giver hende Ṭalāq (for tredje gang), er hun ikke (længere) tilladt for ham[2], før hun gifter sig med en anden mand. Hvis han (den nye mand) så giver hende Ṭalāq (skilsmisse), så er der ingen synd over dem begge (den første mand), hvis de vender tilbage til hinanden, og de begge tror, at de kan overholde Allāhs grænser. Og det er Allāhs grænser, som Han tydeliggør for et folk der ved (at Allāh alene er i stand til at sætte disse grænser).

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُۥۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن
يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِۗ
وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

1 Det betyder, at manden ikke må kræve, at medgiften, som han havde givet sin hustru, bør betales tilbage til ham. Men hvis kvinden beder om skilsmisse på eget initiativ, og der er ingen skyld på mandens side, kan hun sikre sin fritstillelse ved at give afkald på medgiften, og det vil være lovligt for manden at acceptere den".

2 Dette er reglen om den tredje skilsmisse. Som forklaret tidligere, bør manden ikke give skilsmisse tre gange, således at alle muligheder er åbne for ægtefællerne. Men hvis nogen også giver den tredje skilsmisse, så bliver hustruen ulovligt for manden i den forstand, at manden hverken kan tilbagekalde sin skilsmisse eller indgå en ny ægteskabskontrakt med hende. Men hvis hun gifter sig med en tredje person, og han (efter at have fuldbyrdet ægteskabet) af en eller anden grund (af egen vilje) lader sig skille fra hende, kan hun indgå en ny ægteskabskontrakt med sin første mand, hvis hun ønsker det. Men det skal bemærkes, at enhver fastsættelse af skilsmisse, inden man gifter sig med den tredje person er en stor synd.

231. Og hvis I giver jeres hustruer Ṭalāq (skilsmisse), og de når (slutningen på) den periode, som er foreskrevet dem, så skal I enten beholde dem på den anerkendte måde eller lade dem gå på den anerkendte måde. Og hold dem ikke tilbage, overtrædende (Allāhs) grænser, for at skade dem. Og den, der gør det, handler sandelig uret mod sig selv. Og driv ikke spot med Allāhs tegn, og ihukom Allāhs nåde mod jer, og hvad Han har åbenbaret til jer af Bogen og visdommen, hvormed Han formaner jer. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh er Vidende om alt.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا۟ ۚ
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓا۟
ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا ۚ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِۦ ۚ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

232. Og hvis I skiller jer fra (jeres) hustruer, og de har nået (slutningen på) deres foreskrevne periode, må I (værgen) ikke forhindre dem i at gifte sig med deres (fraskilte) mænd, hvis de indbyrdes enes om det, som er anerkendt. Det er en formaning til den af jer, der tror på Allāh og den Yderste Dag. Det er bedre og renere for jer. Og Allāh ved, og I ved ikke.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْا۟
بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمْ
يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ
وَأَطْهَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

233. Og mødre skal amme deres børn i to hele år. (Det) er for den, der ønsker at fuldende amme (perioden). Og for ham, faderen, er det pålagt at skaffe mad og tøj til dem (mødrene) på retfærdig vis. Ingen er bebyrdet, ud over det denne kan bære. Ingen moder skal lide overlast på grund af sit barn, og heller ikke faderen[1]

۞ وَٱلْوَٰلِدَٰتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ
لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُۥ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ
نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَٰلِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا
وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦ ۚ وَعَلَى ٱلْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ
فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ

1 Det betyder at moderen ikke bør tvinges til at amme barnet, hvis hun har en gyldig undskyldning for ikke at amme barnet. Tilsvarende bør faderen heller ikke tvinges til at ansætte en ammepige, hvis han ikke er i stand til det, og moderen er i stand til at amme.

skal lide på grund af sit barn. Og for arvtageren[1] er det det samme, der gælder. Hvis de begge i enighed og efter rådføring ønsker afvænning[2], begår de ingen synd. Og hvis I vil have jeres børn ammet (af en anden), er der ingen synd over jer, hvis I betaler det, I skal, på retfærdig vis. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh ser, hvad I foretager jer.

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۗ وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓاْ
أَوْلَٰدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم
مَّآ ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُوفِۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ
أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

234. Og de blandt jer, der dør og efterlader sig hustruer, (så skal disse) holde sig for sig selv i fire måneder og ti dage[3]. Når de så har nået (slutningen) på deres foreskrevne periode, så er der ingen synd over jer, i hvad de gør med sig selv inden for det, som er anerkendt. Og Allāh er Vidende om det, I foretager jer.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا
يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًاۖ
فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

235. Og der er ingen synd over jer, ved at I antyder frieri til kvinder[4], eller at I skjuler (det) i jer selv. Allāh ved, at I vil tænke på dem, men giv dem ikke et løfte i hemmelighed, medmindre I fører en sømmelig tale. Og beslut jer ikke på indgåelse

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِۦ مِنْ
خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ فِيٓ أَنفُسِكُمْۚ عَلِمَ
ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن
لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُواْ قَوْلًا
مَّعْرُوفًاۚ وَلَا تَعْزِمُواْ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ

1 Det betyder at hvis faderen til barnet er død, så hviler ansvaret for betaling for amning på barnets værge, der kan blive en arving af barnet, hvis barnet dør. Henvisning til ham som arving af barnet er for at vise, at fordele altid er forbundet med forpligtelser. Den der opnår fordele, bør også tage ansvar for sine forpligtelser.

2 Før den Guddommelige, anbefalede amningsperiode på to år ophører.

3 Dette er 'Iddah perioden, der er foreskrevet enker. Det er ikke tilladt for dem at gifte sig med en anden under 'Iddah perioden, ej heller har mænd lov til at fremsætte et formelt forslag (om ægteskab) til dem i denne periode. Men Āyah (verset) tillader mænd at give dem en indirekte antydning af, at de er interesseret i at gifte sig med dem efter 'Iddah perioden, men det bør ikke være et formelt forslag. Reglen er uddybet i Āyah (verset).

4 Fraskilte kvinder, eller kvinder hvis mænd er afgået ved døden.

af ægteskab, før den foreskrevne ventetid er udløbet. Og vid, at Allāh sandelig ved, hvad der er i jer. Så tag jer i agt for Ham, og vid, at Allāh sandelig er Tilgivende, Overbærende.

يَبْلُغَ ٱلْكِتَٰبُ أَجَلَهُۥ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ
مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ فَٱحْذَرُوهُ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٢٣٥

236. Det er ikke en synd for jer, hvis I giver jeres hustruer Ṭalāq (skilsmisse), når I ikke har rørt dem (fuldbyrdet ægteskabet), eller I ikke har fastsat et beløb (medgift) til dem. Og giv dem mut'ah (en gave[1] som) kompensation; den rige (mand) efter sin evne, og den fattige (mand) efter sin formåen. En passende forsørgelse. En pligt for al-Muḥsinīn (dem, der handler godt).

لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمْ
تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا۟ لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ
وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى ٱلْمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلْمُقْتِرِ
قَدَرُهُۥ مَتَٰعًۢا بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ ٢٣٦

237. Og hvis I giver dem Ṭalāq (skilsmisse), før I har rørt dem, og I allerede har fastsat et beløb (medgift) til dem, så (betal) halvdelen af, hvad I har fastsat, medmindre de (kvinderne) eller den, i hvis hånd ægteskabskontrakten[2]

وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ
إِلَّآ أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَا۟ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ عُقْدَةُ
ٱلنِّكَاحِ ۚ وَأَن تَعْفُوٓا۟ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنسَوُا۟

---

1 I dette særlige tilfælde skal ingen medgift udbetales til hustruen. Men det er obligatorisk for manden at give hende en gave. Arten og værdien af gaven er ikke blevet bestemt af Koranen. I stedet er det blevet overladt til manden at vælge den i henhold til hans finansielle status. Men det bør ikke være mindre end en kjole, som erklæret af 'Abdullāh Ibn 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمَا), og accepteret af de fleste lærde. Denne gave er ikke obligatorisk, hvis hustruen bliver skilt, før man har kønsligt samkvem med hende, og ingen medgift var blevet fastsat på tidspunktet for indgåelse af ægteskabet. Men i alle tilfælde, hvor det er nødvendigt at betale medgift, er en ekstra gave også prisværdig, men ikke obligatorisk.

2 Hvis en medgift blev fastsat på tidspunktet for indgåelse af ægteskabet, og manden lader sig skille fra hustruen, før han har haft kønsligt samkvem med hende, skal manden stadig betale halvdelen af den fastsatte medgift, medmindre hustruen tilgiver det af egen frie vilje. Hvis manden allerede havde betalt den fulde medgift til hende, er han dog, i dette særlige tilfælde berettiget til at kræve halvdelen af medgiften tilbage, men han kan give afkald på sin ret ved ikke at kræve noget beløb. Āyah (verset) siger, at det er tættere på retfærdighed og det mest foretrukne, at manden giver afkald på sin ret. Ordene "den, i hvis hånd ægteskabskontrakten ligger" refererer til manden.

ligger, eftergiver det. Og at I eftergiver, er tættere på at-Taqwāh (Gudfrygtighed). Og glem ikke storsindet iblandt jer. Sandelig, Allāh Ser, hvad I foretager jer.

ٱلْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

238. Overhold Ṣalāh (Bønnerne) og (især) den midterste Ṣalāh (Bøn[1]), og stå foran Allāh i (total) hengivelse.

حَٰفِظُوا۟ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُوا۟ لِلَّهِ قَٰنِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

239. Men hvis I frygter[2] (fjenden), så (bed Ṣalāh (Bøn)) til fods eller ridende. Når I så er i sikkerhed, så ihukom Allāh[3] (ved at bede Salāh (Bøn)), således lærte Han jer, hvad I ikke vidste (før).

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَآ أَمِنتُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا۟ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

240. Og de af jer, der dør og efterlader sig hustruer, skal skrive et testamente til deres hustruers fordel om forsørgelse i et år, uden at de bliver udvist (fra hjemmet). Men hvis de forlader det, så er der ingen synd over jer for, hvad de gør med sig selv inden for den anerkendte (praksis). Og Allāh er Almægtig, Alvis[4].

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِى مَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

---

1 "Den midterste Ṣalāh (Bøn)" er 'Aṣr Ṣalāh (Bøn). Da 'Aṣr Ṣalāh (Bøn) falder på et tidspunkt, hvor folk normalt har travlt med at afslutte deres arbejde, er den sårbar over for at blive forsømt. Derfor er omhyggelighed omkring denne bøn specielt blevet fremhævet her. "og stå foran Allāh i (total) hengivelse" kræver, at ingen anden handling udføres under Ṣalāh (Bøn). Ifølge Ḥadīth forbyder denne Āyah (vers) at tale med hinanden under Ṣalāh (Bøn).

2 "Frygter" i denne Āyah (vers) refererer til krigstilstand. Hvis man ikke kan udføre Ṣalāh (Bøn) ordentligt i denne tilstand, kan man udføre den stående på jorden, eller mens man rider på et dyr eller et køretøj ved at lave bevægelser for Rukū' (bøje sig) og Sadjdah (lægge ansigtet på jorden).

3 "Ihukom Allāh" i denne sammenhæng betyder at udføre Ṣalāh (Bøn). Det betyder, at lempelsen om at udføre Ṣalāh (Bøn) når man kører, rider eller står, er begrænset til krigstilstand. Når man er i sikkerhed igen, skal man udføre Ṣalāh (Bøn) på den foreskrevne måde.

4 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret på et tidspunkt, hvor hverken andelen af hustruens arv efter hendes mands død var bestemt, og ej heller var 'Iddah perioden for en enke blevet

241. Og for de fraskilte kvinder er der forsørgelse, på passende vis[1]. En forpligtelse for de Gudfrygtige.

وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعُۢ بِٱلْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
ٱلْمُتَّقِينَ ٢٤١

242. Således gør Allāh Sine tegn tydelige for jer, således at I måtte forstå.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٤٢

243. Har du ikke set dem, der var tusinde (i antal), forlade deres hjem i frygt for døden? Så sagde Allāh til dem: ”Dø!” Derefter gav Han dem liv[2]. Sandelig, Allāh er Nådefuld over for menneskene, men de fleste mennesker er ikke taknemmelige.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ
مُوتُوا۟ ثُمَّ أَحْيَٰهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ٢٤٣

---

fastsat. Manden blev den gang befalet til at udarbejde testamentet til hustruens fordel, så hun kunne modtage sit underhold fra sin mands ejendom og opholde sig i hans hjem i et helt år. Senere blev ‘Iddah perioden for en enke reduceret ved Āyah (vers) 2:234 i Sūrah Al-Baqarah , fra et år til fire måneder og ti dage, og hendes andel af arven blev fastsat i Sūrah An-Nisā’ (4:12), hvorved hun kan arrangere sit underhold og opholdssted gennem sin arv. Derfor er sådan et testamente ikke længere relevant.

1 ”Forsørgelse på passende vis” i denne Āyah (vers) er blevet brugt generelt. Det omfatter forsørgelse under ‘Iddah (venteperioden) og medgift, hvis den ikke var blevet betalt tidligere. Den omfatter også ”gaven” nævnt i Āyah (vers) 236. Desuden er at give en gave, udover medgiften, ønskelig i alle tilfælde af skilsmisse.

2 De næste par Āyāt (vers) har til formål at overtale muslimerne til at udføre Djihād. Da den største hindring på denne vej kan være frygten for døden, påbegyndes dette emne ved at forklare, at liv og død er underlagt Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) vilje og dekret. Hvis nogen undslipper den tilsyneladende dødsårsag, kan han stadig dø, hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) vil det så. På den anden side, hvis nogen er i dødens gab, kan han stadig leve længere, hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) beslutter det. Derfor, når Djihād er påkrævet ved Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) befaling, skal man ikke flygte fra den i frygt for døden. For at etablere dette faktum, har den nuværende Āyah (vers) henvist til en begivenhed, hvor nogle mennesker forlod deres hjem i frygt for døden, men de mødte døden med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) befaling. Så da de var døde, uden håb om at vende tilbage til livet, blev de vækket til live igen ved Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) befaling. Āyah (verset) har ikke givet detaljer om denne episode, men der er nogle beretninger om, at disse mennesker var indbyggere i en by, der var blevet ramt af pest. Da epidemien spredte sig over hele byen, forlod de den i frygt for døden. Men da de nåede en åben slette, døde de alle sammen med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) befaling. Så kom en profet, kaldet Hizqil (Ezekiel) forbi dem og bad for deres liv, og derefter bragte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) dem til live igen.

244. Og kæmp for Allāhs skyld, og vid, at Allāh er Althørende, Alvidende.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٤٤

245. Hvem er det, der vil give Allāh et godt lån, så Han (Allāh) kan forøge det for ham mange gange[1]? Og Allāh tilbageholder og giver (også) ud, og til Ham vender I tilbage.

مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضۡعَافٗا كَثِيرَةٗۚ وَٱللَّهُ يَقۡبِضُ وَيَبۡصُۜطُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٤٥

246. Så du ikke de øverste fra Banī Isrā'īl (Israels børn) efter Mūsā (Moses), da de sagde til deres profet[2]: "Send os en konge, så vi kan kæmpe for Allāhs sag". Han sagde: "Er det (ikke) sandsynligt, at hvis kamp bliver jer foreskrevet, så vil I ikke kæmpe?" De sagde: "Hvad er der i vejen med os, siden vi ikke vil kæmpe for Allāhs sag, når vi er blevet fordrevet fra vores hjem og vores børn?" Men da kamp blev dem foreskrevet, vendte de ryggen til, undtagen nogle få af dem. Og

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰٓ إِذۡ قَالُواْ لِنَبِيّٖ لَّهُمُ ٱبۡعَثۡ لَنَا مَلِكٗا نُّقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ قَالَ هَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُواْۖ قَالُواْ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدۡ أُخۡرِجۡنَا مِن دِيَٰرِنَا وَأَبۡنَآئِنَاۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقِتَالُ تَوَلَّوۡاْ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٢٤٦

1 Da Djihād kræver finansiering, beder denne Āyah (vers) muslimerne om at give ud af deres rigdom for denne sag. Udtrykket: "give Allāh et godt lån" er et metaforisk udtryk, fordi alt tilhører Allāh og Han behøver ikke noget lån. Men måske er udtrykket blevet brugt til at antyde, at krig normalt finansieres ved optagelse af lån fra mennesker, som forventer en eller anden form for monetær afkast. Āyah (verset) påpeger, at finansieringen af Djihād også er et lån, men dets afkast er meget mere attraktivt, fordi det vil blive givet tilbage i multipliceret form ved at velsigne långiveren med et evigt og lyksaligt liv i Paradis. Selvom Āyah (verset) blev åbenbaret i forbindelse med Djihād, omfatter den generelle betydning af Āyah (verset) alt det der bliver givet for en retfærdig sag.

2 Ifølge nogle historiske beretninger var Samuel denne profet. Dengang plejede profeten selv at være den politiske hersker over sit folk. Amalekitterne, der var en magtfuld nation, havde besat de fleste dele af Palæstina, og israelitterne måtte kæmpe imod dem for at befri Palæstina. Da Samuel blev gammel, forlangte israelitterne, at profeten udnævnte en konge for dem, så de kunne føre krig mod Amalekitterne under hans kommando. På deres efterspørgsel blev Ṭālūt udnævnt som deres konge. Detaljerne omkring denne historie er også nævnt i Bibelen, hvor Ṭālūt er navngivet som Saul. (1-Samuel, kapitel 9 til 15).

Allāh er Vidende om aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

247. Og deres profet (Samuel) sagde til dem: ”Sandelig, Allāh har sendt jer Ṭālūt (Saul) som konge”. De sagde: ”Hvordan kan kongedømmet tilkomme ham over os, når vi er mere berettigede til kongedømmet end ham? Og han er ikke blevet skænket megen rigdom”. Han sagde: ”Sandelig, Allāh har udvalgt ham frem for jer og forøget hans styrke i viden og krop”. Og Allāh giver Sit kongedømme, til hvem Han vil. Og Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ بَعَثَ
لَكُمۡ طَالُوتَ مَلِكٗاۚ قَالُوٓاْ أَنَّىٰ
يَكُونُ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ عَلَيۡنَا وَنَحۡنُ أَحَقُّ
بِٱلۡمُلۡكِ مِنۡهُ وَلَمۡ يُؤۡتَ سَعَةٗ مِّنَ ٱلۡمَالِۚ
قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰهُ عَلَيۡكُمۡ وَزَادَهُۥ
بَسۡطَةٗ فِي ٱلۡعِلۡمِ وَٱلۡجِسۡمِۖ وَٱللَّهُ يُؤۡتِي
مُلۡكَهُۥ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٢٤٧

248. Og deres profet (Samuel) sagde til dem: ”Sandelig, tegnet på hans (Sauls) kongedømme er, at at-Tābūt (Arken[1]) kommer til jer båret af engle. I den er der ro fra jeres Herre og levn fra Mūsās (Moses’) slægt og Hārūns (Arons) slægt”. Sandelig er der i det et tegn for jer, hvis I er troende.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ إِنَّ ءَايَةَ مُلۡكِهِۦٓ
أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلتَّابُوتُ فِيهِ
سَكِينَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَبَقِيَّةٞ مِّمَّا
تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ
تَحۡمِلُهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ
لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٤٨

249. Så da Ṭālūt (Saul) drog ud med (sine) tropper, sagde han: ”Sandelig, Allāh vil prøve jer ved

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلۡجُنُودِ قَالَ إِنَّ
ٱللَّهَ مُبۡتَلِيكُم بِنَهَرٖ فَمَن شَرِبَ مِنۡهُ فَلَيۡسَ

1 Det var en trækiste, nævnt i Bibelen som Pagtens Ark, der indeholdte Tavlerne med Toraen og nogle levn fra profeterne. Denne Ark blev taget fra dem af deres fjender. Det blev erklæret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) at den ville være et tegn på udnævnelsen af Ṭālūt (Saul) som konge, og at Arken ville komme tilbage til dem båret af engle. Så da Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde besluttet, at kisten skulle returneres til israelitterne, skete det således, at hvor end kisten blev placeret af Amalekiterne, blev indbyggerne på dette sted ramt af epidemi eller andre katastrofer. Forundret over denne situation læssede de kisten på to stude og lod den køre væk. Englene bragte den til Ṭālūt (Saul) s dørtrin, og israelitterne blev overbevist om, at han var blevet udnævnt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som deres konge.

en flod. Så den, der drikker af den, er ikke fra mig (mit folk), og den, der ikke smager af den, er fra mig (mit folk), undtagen den, der øser sig en håndfuld[1]". Så drak de af den, undtagen nogle få af dem. Så da han og de, der troede sammen med ham, krydsede den (floden), sagde de: "Vi har ingen styrke i dag mod Djālūt (Goliat) og hans tropper". De, der troede på, at de ville møde Allāh, sagde: "Hvor mange gange har en lille gruppe ikke overvundet en stor gruppe med Allāhs vilje? Og Allāh er med de tålmodige".

مِنِّي وَمَن لَّمۡ يَطۡعَمۡهُ فَإِنَّهُۥ مِنِّيٓ إِلَّا مَنِ
ٱغۡتَرَفَ غُرۡفَةَۢ بِيَدِهِۦۚ فَشَرِبُواْ مِنۡهُ
إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ قَالُواْ لَا طَاقَةَ لَنَا
ٱلۡيَوۡمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦۚ قَالَ ٱلَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ ٱللَّهِ كَم مِّن
فِئَةٖ قَلِيلَةٍ غَلَبَتۡ فِئَةٗ كَثِيرَةَۢ
بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٢٤٩

250. Og da de stod over for Djālūt (Goliat) og hans tropper, sagde de: "Vor Herre, skænk os tålmodighed, og giv os fodfæste, og hjælp os mod det fornægtende folk".

وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُواْ
رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا
وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٥٠

251. Så besejrede de dem med Allāhs vilje, og Dāwūd (David) dræbte Djālūt[2] (Goliat), og Allāh gav ham kongedømmet og visdommen og lærte ham det, Han ville. Og hvis ikke Allāh havde holdt nogle mennesker tilbage ved hjælp af andre, ville jorden blive fordærvet. Og Allāh er Den, Der er fuld af nåde til verdnerne.

فَهَزَمُوهُم بِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ
جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ
وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُۗ وَلَوۡلَا
دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ
لَّفَسَدَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو
فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٥١

1 Måske var det en test, og træning til udholdenhed og tålmodighed, der kræves under krig.

2 Djālūt (nævnt i Bibelen som Goliat) var en meget stærk person i israelitternes fjendes hær. Han udfordrede dem til at sende en person til at kæmpe mod ham. Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) var, ifølge Bibelen, en meget ung mand på det tidspunkt, og ved et tilfælde nåede han slagmarken, og accepterede Djālūts udfordring og dræbte ham. Detaljerne omkring dette møde er rapporteret i historiske beretninger, og Bibelen (1-Samuel, kapitel 16-17).

252. Det er Allāhs tegn, som Vi reciterer for dig med sandfærdighed, og sandelig er du (O, Muḥammad) blandt budbringerne.

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۚ
وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٥٢

253. Nogle af disse sendebud har Vi givet fortrin frem for andre. Blandt dem er de, som Allāh har talt til, og nogle af dem har Han hævet i rang. Og Vi gav ʻĪsā, Maryams søn (Jesus, Marias søn), de klare beviser, og Vi styrkede ham med den Hellige Ånd[1]. Og hvis Allāh ville, havde de, der kom efter dem, ikke kæmpet mod hinanden, efter at de klare beviser var kommet til dem. Men de blev uenige. Så blandt dem var der de, der troede, og blandt dem var der de, der fornægtede, og hvis Allāh ville, så havde de ikke kæmpet mod hinanden, men Allāh gør, hvad Han vil[2].

۞تِلۡكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۘ
مِّنۡهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُۖ وَرَفَعَ بَعۡضَهُمۡ دَرَجَٰتٖۚ
وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدۡنَٰهُ
بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِۗ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلَ
ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ
ٱلۡبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخۡتَلَفُواْ فَمِنۡهُم مَّنۡ
ءَامَنَ وَمِنۡهُم مَّن كَفَرَۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ
مَا ٱقۡتَتَلُواْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ٢٥٣

254. O, I, der tror! Giv ud af det, Vi har forsynet jer med, før der kommer en dag, hvor der ikke vil være handel, venskab eller forbøn. Og fornægterne, de er aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰكُم
مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خُلَّةٞ
وَلَا شَفَٰعَةٞۗ وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٥٤

1 Helligånden refererer i den Hellige Korans terminologi til Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), som det fremgår af Sūrah An-Naḥl [16:102]. Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) støttede ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) på mange måder. Han fulgte ham overalt og beskyttede ham mod hans fjenders fjendskab, og det var gennem ham, at ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) i sidste ende blev hævet op til himlen.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde magt til at tvinge dem alle til at acceptere sandheden, i hvilket tilfælde der ikke vil være nogen religiøse forskelle, men det grundlæggende formål var, at alle skulle acceptere den sande tro efter eget valg og fri vilje, så de kunne blive testet. Derfor fik de en fri vilje og en retledning gennem Budbringerne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) for at se, om de accepterede den gennem deres frie vilje eller ej.

255. Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den Levende, Den Opretholdende. Hverken apati eller søvn berører Ham. Alt i Himlene og på Jorden tilhører Ham. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden med Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de omfatter intet af Hans viden, undtagen hvad Han vil. Hans Kursī (Stol)[1] omfatter Himlene og Jorden, og det trætter Ham ikke at beskytte dem. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige[2].

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ
سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا
بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ
وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ
حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥

256. Der er ingen tvang i ad-Dīn (religionen). Den korrekte vej er blevet adskilt fra den fejlagtige. Så den, der fornægter aṭ-Ṭāghūt (afguderne)[3] og tror på Allāh, har taget fat i det stærkeste greb, der aldrig kan slå en revne. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ
فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ
ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ
لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٥٦

257. Allāh er de troendes Wali (Ven)[4]. Han fører dem ud af mørket til lyset. Men de, som fornægter, deres venner er aṭ-Ṭāghūt (afguderne). De fører dem fra lyset ind i mørket. Disse er Ildens beboere. Deri vil de blive for evigt.

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ
ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ
ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥٧

1 Stol: Fod stol og ingen kender til dens virkelighed undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Āyatul Kursī: Den mægtigste Āyah (vers) i Koranen.

3 At -Ṭāghūt har flere betydninger. Her menes der alt, hvad der bliver tilbedt foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) såsom falske ledere og falske guder. Men en person, der bliver genstand for tilbedelse uden sin accept, kan ikke betragtes som Ṭāghūt.

4 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

258. Så du ikke ham, der diskuterede[1] med Ibrāhīm (Abraham) om hans Herre, fordi Allāh havde givet ham kongedømmet? Da sagde Ibrāhīm (Abraham): ”Min Herre er Den, Der giver liv og bringer død”. Han (kongen) sagde: ”Jeg giver liv og bringer død[2]”. Ibrāhīm (Abraham) sagde: ”Men sandelig, Allāh får solen til at stå op i øst. Så få du den til at stå op i vest!” Da blev den, der fornægtede, forstummet. Og Allāh retleder ikke aẓ-Ẓālimīn (det uretfærdige folk).

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِي حَآجَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ أَنۡ
ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ إِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّيَ
ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحۡيِۦ وَأُمِيتُۖ
قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأۡتِي بِٱلشَّمۡسِ
مِنَ ٱلۡمَشۡرِقِ فَأۡتِ بِهَا مِنَ ٱلۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ
ٱلَّذِي كَفَرَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥٨

259. Eller som den, der passerede forbi en by, der var sunket sammen på sine tage[3]? Han sagde: ”Hvordan vil Allāh genoplive denne efter dens død?” Så lod Allāh ham dø i hundrede år, derefter genoplivede Han ham. Han sagde: ”Hvor længe har du været her (i denne tilstand)?” Han sagde: ”Jeg har været her (i denne tilstand) en dag eller en del af

أَوۡ كَٱلَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرۡيَةٖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحۡيِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعۡدَ
مَوۡتِهَاۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٖ ثُمَّ بَعَثَهُۥۖ
قَالَ كَمۡ لَبِثۡتَۖ قَالَ لَبِثۡتُ يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ
يَوۡمٖۖ قَالَ بَل لَّبِثۡتَ مِاْئَةَ عَامٖ فَٱنظُرۡ
إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمۡ يَتَسَنَّهۡۖ وَٱنظُرۡ
إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجۡعَلَكَ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِۖ

1 Det var Namrūd (Nimrod), Babylons kejser, der hævdede suverænitet over universet for sig selv.

2 Han mente, at han også kunne dræbe nogen ved sin befaling og dermed bringe død over en, og han kunne også benåde en person, der var dømt til døden og dermed give det liv. Da Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) hørte dette absurde argument, mente han, at den tåbelige konge ikke forstod betydningen af at give liv og død. Derfor udfordrede han ham som anført i den næste sætning.

3 Den Hellige Koran har ikke nævnt hvem denne person var. Der er nogle beretninger om, at det var ‘Uzair (Ezra), og byen var Jerusalem, som blev ødelagt af Nebukadnesar. Formålet med at den Hellige Koran citerer dette eksempel, er ikke afhængig af at identificere personen eller byen. Pointen er, at denne person udbrød, hvordan Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ville genoplive sådan en by, der var blevet tilintetgjort til sidste mand. Dette var ikke en fornægtelse af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) magt, men blot et udråb med et skjult ønske om at se denne forunderlige handling med egne øjne. Allāh Den Almægtige viste personen det spektakulære ved at bringe ham til live hundrede år efter hans død.

en dag". Han (Allāh) sagde: "Nej, du har været her (i denne tilstand) i hundrede år. Se på din mad og din drikkelse. Intet af det er blevet fordærvet. Og se på dit æsel[1]. Og (Vi gjorde dette) for at gøre dig til et tegn for menneskene. Og se på knoglerne, hvordan Vi samler dem og derefter beklæder dem med kød". Så da det blev klart for ham, sagde han: "Jeg ved, at Allāh er i stand til alt".

وَٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡعِظَامِ كَيۡفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ
نَكۡسُوهَا لَحۡمٗاۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ
أَعۡلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٥٩

260. Og da Ibrāhīm (Abraham) sagde: "Min Herre, vis mig, hvorledes Du genopliver de døde". Han (Allāh) sagde: "Tror du da ikke?" Han (Ibrāhīm) sagde: "Jo; men det er for at berolige mit hjerte". Han (Allāh) sagde: "Så tag fire fugle og gør dem tamme over for dig. Læg derefter et stykke af dem på hvert bjerg (efter at du har slagtet dem). Kald derefter på dem, og de vil komme til dig i en fart. Og vid, at Allāh er Mægtig, Vis".

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِي كَيۡفَ تُحۡيِ
ٱلۡمَوۡتَىٰۖ قَالَ أَوَلَمۡ تُؤۡمِنۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن
لِّيَطۡمَئِنَّ قَلۡبِيۖ قَالَ فَخُذۡ أَرۡبَعَةٗ مِّنَ ٱلطَّيۡرِ
فَصُرۡهُنَّ إِلَيۡكَ ثُمَّ ٱجۡعَلۡ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٖ
مِّنۡهُنَّ جُزۡءٗا ثُمَّ ٱدۡعُهُنَّ يَأۡتِينَكَ سَعۡيٗاۚ
وَٱعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٦٠

261. De, der giver ud af deres rigdom for Allāhs sag, er ligesom et sædekorn, der frembringer syv aks. I hvert aks er der hundrede korn. Og Allāh mangfoldiggør, for hvem Han vil. Og Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتۡ سَبۡعَ سَنَابِلَ فِي
كُلِّ سُنۢبُلَةٖ مِّاْئَةُ حَبَّةٖۗ وَٱللَّهُ
يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦١

262. De, der giver ud af deres rigdom for Allāhs sag, og derefter ikke

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ

1 Det betyder, at maden ikke var blevet fordærvet selv efter hundrede år, mens æslets skelet var forrådnet som bevis på den lange tid, der var passeret. Så blev dette æslets skelet genoplivet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og processen blev overværet af denne person.

følger op med påmindelser af det de har givet ud og ej heller (ved at forårsage) ondt, de vil få deres belønning hos deres Herre, og for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

لَا يُتۡبِعُونَ مَآ أَنفَقُواْ مَنّٗا وَلَآ أَذٗى لَّهُمۡ
أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٦٢

263. God tale og tilgivelse er bedre end en Ṣadaqah (almisse), der er efterfulgt af bebrejdelse. Og Allāh er Fri for alle Behov, Overbærende.

۞قَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞ وَمَغۡفِرَةٌ خَيۡرٞ مِّن صَدَقَةٖ
يَتۡبَعُهَآ أَذٗىۗ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٞ ٢٦٣

264. O, I, der tror! Ødelæg ikke jeres Ṣadqāt (almisser) ved at påminde (folk om en tjeneste) og (ved at forårsage) ondt. Ligesom den, der giver ud af sin rigdom foran folk for at vise sig og ikke tror på Allāh og på den Yderste Dag. Med ham er det som en glat klippe, hvorpå der er jord. Så bliver den ramt af en kraftig regn og efterlader den blottet[1]. De er ude af stand til (at bevare) noget (som helst) af det, de har tjent. Og Allāh retleder ikke det fornægtende folk.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُبۡطِلُواْ
صَدَقَٰتِكُم بِٱلۡمَنِّ وَٱلۡأَذَىٰ كَٱلَّذِي يُنفِقُ
مَالَهُۥ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِۖ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفۡوَانٍ عَلَيۡهِ تُرَابٞ
فَأَصَابَهُۥ وَابِلٞ فَتَرَكَهُۥ صَلۡدٗاۖ لَّا يَقۡدِرُونَ عَلَىٰ
شَيۡءٖ مِّمَّا كَسَبُواْۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٦٤

265. Men de, der giver ud af deres rigdom for at søge Allāhs tilfredshed og for at styrke dem selv, med dem er det som en have på et højtliggende sted, hvor kraftig regn rammer den og giver den

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمُ ٱبۡتِغَآءَ
مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ وَتَثۡبِيتٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ كَمَثَلِ
جَنَّةِۭ بِرَبۡوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٞ فَـَٔاتَتۡ أُكُلَهَا
ضِعۡفَيۡنِ فَإِن لَّمۡ يُصِبۡهَا وَابِلٞ فَطَلّٞ

1 I denne lignelse står regn for velgørenhed, klippen for den person, der giver i velgørenhed for at vise sig som en gavmild mand, og støvet står for den tilsyneladende velgørende dydige handling. Støv har evne til at få planter til at gro, når de overrisles af regn, men klippen der ligger under støvet er ikke i stand til at vokse, og når den bliver overøst af regn, får den støvet til at glide ned, og den efterlader klippen flad og gold. Ligeledes er velgørende handlinger i stand til at vokse, hvis de udføres med god hensigt, mens dårlig hensigt ødelægger denne evne og bliver som en klippe, der kaster det dyrkbare støv af sig, når det har regnet.

dobbelt udbytte. Og selv hvis kraftig regn ikke rammer den, er støvregn nok. Og Allāh Ser, hvad I gør.

وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٥

266. Ønsker nogen af jer, at han havde en have med daddelpalmer og vindruer og floder løbende i den? I den havde han alle slags frugter, men alderdommen ramte ham, og han havde børn, der var svage (små). Derefter kom der en hvirvelvind med ild, og det hele blev brændt[1]. Således gør Allāh tegnene tydelige for jer, således at I måtte overveje[2].

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمۡ أَن تَكُونَ لَهُۥ جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ
وَأَعۡنَابٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ لَهُۥ فِيهَا
مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ ٱلۡكِبَرُ وَلَهُۥ
ذُرِّيَّةٞ ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعۡصَارٞ فِيهِ نَارٞ
فَٱحۡتَرَقَتۡۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ
لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٦

267. O, I, der tror! Giv ud af det gode, som I har tjent, og af det, som Vi har frembragt til jer fra Jorden, og vælg ikke det dårlige, når I giver ud, da I heller ikke selv vil acceptere dette, medmindre I vender det blinde øje til. Og vid, at Allāh er Fri for alle Behov, Evig Prist.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَٰتِ
مَا كَسَبۡتُمۡ وَمِمَّآ أَخۡرَجۡنَا لَكُم مِّنَ
ٱلۡأَرۡضِۖ وَلَا تَيَمَّمُواْ ٱلۡخَبِيثَ مِنۡهُ
تُنفِقُونَ وَلَسۡتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغۡمِضُواْ
فِيهِۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ٢٦٧

1 Naturligvis ønsker ingen at stå overfor sådan en situation. Tilsvarende fortjener en person, der giver i velgørenhed belønning i det Hinsides, og han er som den, der har en have fuld af træer, der frembringer frugter. Men hvis han praler om sin generøsitet og gør personen, som han gav velgørenhed, forlegen og underkaster vedkommende til en form for fysisk eller psykisk ubehag, så er disse handlinger som en hvirvelvind, der vil ødelægge haven, og som vil ophæve alle frugterne ved velgørende handlinger. Henvisning til alderdommen i denne lignelse er at angive at efter at have nået en sådan alder, kan man ikke længere tjene mere. Hans eneste håb er haven, som han har, og når den er ødelagt, har han intet håb om at inddrive dette tab. Tilsvarende, når en person bliver genoplivet i det kommende liv, vil han ikke være i stand til at bibringe nye dyder og deres belønninger til sin fordel. Hans eneste håb ville være velgørende handlinger, han udførte i det verdslige liv. Men når de bliver ophævet af hans egne dårlige handlinger, vil det vise sig, at han er tomhændet.

2 Dette er eksemplet på en person, der giver ud af sin rigdom, for at blive rost af menneskene. Udadtil ser det godt ud, men på Opstandelsens Dag vil han ikke høste nogen belønning, fordi ar-Riyā' (at man gør gode handlinger kun for at blive rost af andre) ødelægger hans gerninger.

268. Satan skræmmer jer med fattigdom og befaler jer uanstændighed, men Allāh lover jer Sin tilgivelse og nåde. Og Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

ٱلشَّيۡطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلۡفَقۡرَ وَيَأۡمُرُكُم
بِٱلۡفَحۡشَآءِۖ وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغۡفِرَةٗ مِّنۡهُ
وَفَضۡلٗاۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٢٦٨

269. Han giver visdom, til den Han vil, og den, der får visdommen, bliver sandelig givet en masse godt. Men ingen vil ihukomme det, undtagen de forstandige.

يُؤۡتِي ٱلۡحِكۡمَةَ مَن يَشَآءُۚ وَمَن يُؤۡتَ
ٱلۡحِكۡمَةَ فَقَدۡ أُوتِيَ خَيۡرٗا كَثِيرٗاۗ
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٦٩

270. Og hvad I end giver ud, og hvilken ed I end aflægger, så ved Allāh det sandelig. Og der er ingen hjælpere for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوۡ نَذَرۡتُم مِّن
نَّذۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُهُۥۗ
وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٍ ٢٧٠

271. Hvis I giver aṣ-Ṣadaqāt (almisser) åbenlyst, er det godt, men hvis I holder dem skjult, når I giver til de trængende, så er det bedre for jer. For dette vil afskrive en del af jeres synder. Og Allāh er Alvidende om, hvad I foretager jer.

إِن تُبۡدُواْ ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِيَۖ
وَإِن تُخۡفُوهَا وَتُؤۡتُوهَا ٱلۡفُقَرَآءَ
فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ وَيُكَفِّرُ
عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمۡۗ وَٱللَّهُ
بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٧١

272. Det er ikke op til dig (O, Muḥammad) at retlede[1] dem, men det er Allāh, der retleder, hvem Han vil. Og hvad I giver ud af godt, er for jeres egen skyld. Og I skal kun give ud for at søge Allāhs tilfredsstillelse. Og hvad I end giver ud af godt, vil blive jer gengældt, og I vil ikke blive forurettet.

۞لَّيۡسَ عَلَيۡكَ هُدَىٰهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يَهۡدِي مَن يَشَآءُۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ
فَلِأَنفُسِكُمۡۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا
ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ ٱللَّهِۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ
يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٢

---

1 Baggrunden for denne Āyah (vers) er, at nogle muslimer afholdt sig fra at give velgørenhed til ikke-muslimske trængende personer med håbet om, at det ville få dem til at acceptere Islām. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) retleder dem til ikke at afholde sig fra at give til trængende personer, især pårørende, selv om de ikke er muslimer, fordi det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) beføjelse at lede en person til den rette vej. Ingen anden er ansvarlig for det. Det skal bemærkes, at denne regel gælder for valgfri velgørenhed. Hvad angår Zakāh, kan den ikke gives til en ikke-muslim.

273. (Lad jeres velgørenhed tilkomme) de fattige, som er blevet holdt tilbage for Allāhs sag, idet de ikke er i stand til at bevæge sig i landet[1] (for at arbejde). Den uvidende (omkring deres tilstand) anser dem for at være rige på grund af deres afholdenhed. Du kan kende dem på deres udseende. De tigger ikke påtrængende hos folk. Og hvad I end giver ud af godt, så er Allāh sandelig vel Vidende derom.

لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُوا۟ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِى
ٱلْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ
مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَٰهُمْ
لَا يَسْـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

274. De, der giver ud af deres rigdom om natten og om dagen, hemmeligt og åbenlyst, de vil få deres belønning hos deres Herre. Og for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

275. De, der tager ar-Ribā[2] (rente), vil ikke stå (genopstå på Domme Dagen) undtagen som en, Satan har gjort gal ved sin berøring, står. Det er, fordi de sagde: "Handel er ligesom ar-Ribā (rente)". Men Allāh har tilladt handel og forbudt ribā (rente). Så den, der modtager et råd fra sin Herre, og han afholder sig derfra, han får, som han har gjort

ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ ٱلرِّبَوٰا۟ لَا يَقُومُونَ إِلَّا
كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِى يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيْطَٰنُ مِنَ
ٱلْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْبَيْعُ مِثْلُ
ٱلرِّبَوٰا۟ ۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلْبَيْعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰا۟ ۚ فَمَن
جَآءَهُۥ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ
مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

1 Dette refererer til dem, der har helliget sig til at lære islamiske discipliner. Deres manglende evne til at rejse er ikke på grund af et fysisk handicap, men fordi de har viet deres liv til dette formål. Ifølge nogle beretninger var det Aṣḥāb-uṣ-Ṣuffah dvs. den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥabah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), som plejede at bo i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) moské for at lære den Hellige Koran og den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) lære. De havde ingen indtægtskilde, og alligevel bad de ikke nogen om at opfylde deres behov. En fremmed ville tro at de var rige, fordi de undlod at udstille sig selv som trængende.

2 Leksikalt betyder ordet Ribā forøgelse, men normalt bliver det anvendt i forbindelse med åger og renter.

sig fortjent til tidligere, og hans sag er hos Allāh. Og de, der vender tilbage (til rente), de er Ildens beboere. Deri vil de blive for evigt.

276. Allāh tilintetgør ar-Ribā (rente) og forøger aṣ-Ṣadaqāt (almisser). Og Allāh kan ikke lide nogen syndig fornægter.

يَمۡحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي ٱلصَّدَقَٰتِۗ وَٱللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ٢٧٦

277. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger og opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), deres belønning er hos deres Herre. Og for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمۡ
أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٧

278. O, I, der tror! Frygt Allāh, og opgiv, hvad der er tilbage af ar-Ribā (rente), hvis I da er troende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَذَرُواْ
مَا بَقِيَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٧٨

279. Og hvis I ikke gør det, så lyt til en krigserklæring fra Allāh og Hans Sendebud. Og hvis I angrer, skal I have det oprindelige af jeres rigdomme tilbage. Begå ikke uret (ved at forlange mere end det, som er jeres kapital), så vil der ikke blive begået uret mod jer.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ فَأۡذَنُواْ بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦۖ وَإِن تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوسُ
أَمۡوَٰلِكُمۡ لَا تَظۡلِمُونَ وَلَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٩

280. Og hvis en person er i nød (skylder penge), så udsæt betalingen som en lettelse (for skyldneren). Men at eftergive det som Ṣadaqah (almisse) er bedre for jer, hvis I blot vidste det.

وَإِن كَانَ ذُو عُسۡرَةٖ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيۡسَرَةٖۚ
وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ إِن كُنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ٢٨٠

281. Og frygt den Dag, hvor I vil vende tilbage til Allāh, hvor enhver vil blive fuldt belønnet for, hvad denne har tjent, og de vil ikke blive gjort uret.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا تُرۡجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٨١

282. O, I, der tror! Hvis I optager et lån til en fastsat tid, så skriv det ned. Og lad en skribent skrive det ned for jer med retfærdighed. Og ingen skribent bør afvise at skrive, som Allāh har lært ham. Så lad ham skrive, og den, der skylder, bør diktere, og han skal frygte Allāh, hans Herre, og ikke fornægte en del af det. Og hvis den, der skylder, er svagt begavet, svagelig eller ikke er i stand til at diktere, så skal hans værge diktere med retfærdighed. Og tilkald to af jeres mænd[1] som vidner. Og hvis der ikke er to mænd, så en mand og to kvinder af dem, som I er tilfredse med, som vidner; i tilfælde af at en af kvinderne begår en fejl eller glemmer, kan den anden kvinde påminde hende. Og vidnerne bør ikke afslå, når de bliver tilkaldt. Og vær ikke uvillige til at skrive lånet ned, om det er et lille eller stort lån, tillige med dets fastsatte tid. Dette er det mest retfærdige hos Allāh og mere grundfæstende for beviset og tættere på, at I ikke kommer i tvivl, medmindre det er en kontant handel, I udfører mellem jer. I dette tilfælde hviler der ingen synd på jer, hvis I ikke skriver det ned. Og tag vidner, når I udfører en handel. Og hverken skribenten eller vidnet skal skades. Og hvis I gør det, er det sandelig en synd fra jeres side. Og frygt Allāh. Og Allāh belærer jer. Og Allāh er Vidende om alt.

1 To troende muslimske mænd.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰٓ
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَٱكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ
كَاتِبٌۢ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ
كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ ٱلَّذِى
عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبْخَسْ
مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُۥ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَٱسْتَشْهِدُوا۟ شَهِيدَيْنِ مِن
رِّجَالِكُمْ ۖ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَٱمْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ
إِحْدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَىٰهُمَا ٱلْأُخْرَىٰ ۚ
وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُوا۟ ۚ وَلَا تَسْـَٔمُوٓا۟ أَن
تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦ ۚ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ
وَأَدْنَىٰٓ أَلَّا تَرْتَابُوٓا۟ ۖ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً حَاضِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوٓا۟ إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ
وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُوا۟
فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌۢ بِكُمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ
وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيمٌ ٢٨٢

283. Og hvis I er på rejse og ikke kan finde en skribent, så (ty til) sikkerhed i form af pant. Men hvis I stoler på hinanden, så bør den, der er blevet betroet, opfylde sit løfte og frygte Allāh, sin Herre. Og skjul ikke vidnesbyrdet. Og den, der skjuler det, hans hjerte er sandelig syndigt. Og Allāh er Vidende om, hvad I foretager jer.

۞وَإِن كُنتُمۡ عَلَىٰ سَفَرٖ وَلَمۡ تَجِدُواْ كَاتِبٗا
فَرِهَٰنٞ مَّقۡبُوضَةٞۖ فَإِنۡ أَمِنَ بَعۡضُكُم بَعۡضٗا
فَلۡيُؤَدِّ ٱلَّذِي ٱؤۡتُمِنَ أَمَٰنَتَهُۥ وَلۡيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥۗ
وَلَا تَكۡتُمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَۚ وَمَن يَكۡتُمۡهَا
فَإِنَّهُۥٓ ءَاثِمٞ قَلۡبُهُۥۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ٢٨٣

284. Alt, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden, tilhører Allāh. Og hvad enten I afslører, hvad der er i jeres hjerter, eller skjuler det, så vil Allāh stille jer til regnskab for det. Så vil Han tilgive, hvem Han vil, og straffe, hvem Han vil. Og Allāh er i stand til alt.

لِّلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَإِن تُبۡدُواْ
مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ أَوۡ تُخۡفُوهُ يُحَاسِبۡكُم
بِهِ ٱللَّهُۖ فَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۗ
وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢٨٤

285. Sendebuddet tror på det, der blev åbenbaret til ham fra hans Herre, og (ligeledes) de troende. Hver og en tror på Allāh, Hans Engle, Hans Bøger og Hans Sendebud. "Vi gør ikke forskel på nogen af Hans Sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, (vi søger) Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen".

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ
وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ
لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا
وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥

286. Allāh bebyrder ingen over dennes evne. Denne får, hvad den har fortjent, og over den kommer, hvad den har pådraget sig. "Vor Herre, hold os ikke ansvarlige, hvis vi glemmer eller fejler. Vor Herre, læg ikke en byrde på os som den, Du lagde på dem før os. Og vor Herre, bebyrd os ikke med noget, vi ikke

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن
نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ
إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ

har styrke til at bære. Bær over med os, tilgiv os, og hav barmhjertighed med os. Du er vor Herre, så hjælp os mod det fornægtende folk”.

وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ
مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٦

SŪRAH ĀL-'IMRĀN

سُورَةُ آلِ عِمۡرَانَ

Titlen på denne Sūrah er "'Imrāns slægt". Beretningen om ''Imrāns slægt' forekommer i Āyah (vers) 35: 'Imrān er Maryams (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) moder Marias (Fred være med hende عَلَيْهَا السَّلَامُ)) fader'.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm[1].

الٓمٓ ١

2. Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den Levende, Den Opretholdende.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ٢

3. Han har åbenbaret Bogen til dig (O, Muḥammad) med sandheden, der bekræfter det, der var før den[2], og Han åbenbarede at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet).

نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ٣

4. Tidligere, som retledning for mennesker, og Han åbenbarede al-Furqān (Sondring mellem sandt og falsk). Sandelig, de, der fornægter Allāhs Āyāt (vers), for dem er der en hård straf. Og Allāh er Mægtig, Herren over Gengældelse.

مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ٤

5. Sandelig, intet er skjult for Allāh på Jorden og heller ikke i Himlen.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٥

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Dvs. tidligere Bøger og Profeter (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَامُ).

6. Han er Den, Der former jer i livmoderne, som Han vil[1]. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham, Den Almægtige, Den Alvise.

هُوَ ٱلَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى ٱلْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٦

7. Han er Den, Der har åbenbaret Bogen til dig (O, Muḥammad). Af den er der nogle Āyāt (vers), som er Muḥkamāt (entydige)[2]. Disse er Bogens

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلْكِتَٰبِ وَأُخَرُ

1 En del af denne Sūrah blev åbenbaret som svar på en kristen delegations argumenter, der kom fra Nadjrān. De hævdede, at Masīḥs (Jesus Kristus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) fødsel uden en far var et bevis på, at han var en gud. Denne Āyah (vers) siger, at alle mennesker er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Han er Den, Der former dem i deres mødres skød, uanset om de er født på en normal måde gennem en far, eller på en unormal måde uden en far. Masīḥs (Jesus Kristus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) fødsel var faktisk en manifestation af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt, fordi han blev formet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i sin mors livmoder som enhver anden person, men uden nogen mellemkomst af en far.

2 Den Hellige Koran har brugt nogle udtryk vedrørende en sfære, der ikke er fuldt forståelig ved normal menneskelig intellekt, ligesom nogle af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Egenskaber, hvis nøjagtige natur ligger udenfor menneskelig forståelse. Sådanne udtryk kaldes Mutashābihāt. De giver en lille idé om deres mening, men ingen kan have fuld forståelse for dens nøjagtige karakter. For eksempel finder vi i Koranen, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) taler, og som er forståelig. Men hvordan taler Han, og hvad er karakteren af Hans tale uden en normal tunge og uden en målrettet stemme? Det er disse spørgsmål, som ingen menneskelig intellekt kan besvare. Den fornuftige og korrekte adfærd med sådanne Āyāt (vers) er, at man skal tro på og være tilfreds med, hvad Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har sagt, og man bør ikke være nysgerrig efter at fortolke deres nøjagtige karakter på grundlag af sin begrænsede viden, fordi disse begreber tilhører en utilgængelig sfære, og deres hypotetiske fortolkning kan føre til fejlagtige antagelser i trosspørgsmål. Den Hellige Koran har brugt udtrykket "Allāhs Ord" og "en ånd fra Ham" for Masīḥ (Jesus Kristus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Se Sūrah An-Nisā', 4:17. De kristne tog det som en indrømmelse af den Hellige Koran, at han var gud, eller Guds søn. Den nuværende Āyah (vers) siger, at disse betegnelser er blandt Mutashābihāt og den nøjagtige karakter af deres betydning ikke er synlig for noget menneske. Den tilsyneladende betydning af disse udtryk er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har skabt Masīḥ (Jesus Kristus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) med Sine Ord "Bliv", og at Han har pustet ånden ind i ham uden en far. Men hvad er den nøjagtige natur af Hans Ord, og ånden der blev pustet af Ham? Hvordan blev han til med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Ord? Det er disse spørgsmål, der ligger uden for den normale menneskelige forståelses sfære, og derfor kan ingen trosartikel baseres på disse betegnelser mod de klare og udtrykte beskrivelser givet af Muḥkamāt, det vil sige de Āyāt (vers), der er tydelige i deres betydning.

fundamentale Āyāt (vers). Og andre er Mutashābihāt (mangetydige). Så de, der har uærlighed i deres hjerter, går efter den del, der er tashābahah (mangetydige), idet de søger (at skabe) fitnah (splid), og idet de søger dens (skjulte) fortolkning (der imødekommer deres begær), men ingen kender dens fortolkning, undtagen Allāh. Og de, der er velfunderet i viden, siger: ”Vi tror på den. Alt er fra vores Herre”. Og kun de forstandige vil lade sig påminde.

مُتَشَٰبِهَٰتٌۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمۡ زَيۡغٞ فَيَتَّبِعُونَ
مَا تَشَٰبَهَ مِنۡهُ ٱبۡتِغَآءَ ٱلۡفِتۡنَةِ وَٱبۡتِغَآءَ تَأۡوِيلِهِۦۖ
وَمَا يَعۡلَمُ تَأۡوِيلَهُۥٓ إِلَّا ٱللَّهُۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِي
ٱلۡعِلۡمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ رَبِّنَاۗ
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٧

8. ”Vor Herre, lad ikke vores hjerter afvige, efter at Du først har retledet os, og skænk os barmhjertighed fra Dig. Sandelig, Du er Den, Der Skænker (alle ting)”.

رَبَّنَا لَا تُزِغۡ قُلُوبَنَا بَعۡدَ إِذۡ هَدَيۡتَنَا وَهَبۡ لَنَا
مِن لَّدُنكَ رَحۡمَةًۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٨

9. ”Vor Herre, sandelig vil Du samle menneskene på en Dag, hvorom der ikke hersker tvivl. Sandelig, Allāh bryder ikke løftet”.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ٩

10. Sandelig, de, der fornægter, deres rigdom og deres børn vil ikke være dem til hjælp over for Allāh. Og disse er Ildens brændsel.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ
أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ
وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ١٠

11. Ligesom Fir‘auns (Faraos) slægts sædvane og de før dem. De fornægtede Vores tegn. Så tog (straffede) Allāh dem på grund af deres synder. Og Allāh er streng i Sin straf.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١١

12. Sig (O, Muḥammad) til dem, der fornægter: ”I vil snart blive besejret og samlet i Helvede”. Og hvilket slet hvilested.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ سَتُغۡلَبُونَ
وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٢

13. Sandelig var der et tegn for jer i de to grupper, der stødte sammen. En gruppe, der kæmpede for Allāhs sag, og en anden, der fornægtede. De (troende) så dem (de ikke troende) med deres egne øjne[1] som værende dobbelt så mange (som deres egne). Og Allāh styrker med Sin hjælp, hvem Han vil. Sandelig, i det er der en lære for de indsigtsfulde.

قَدۡ كَانَ لَكُمۡ ءَايَةٞ فِي فِئَتَيۡنِ ٱلۡتَقَتَاۖ
فِئَةٞ تُقَٰتِلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخۡرَىٰ
كَافِرَةٞ يَرَوۡنَهُم مِّثۡلَيۡهِمۡ رَأۡيَ ٱلۡعَيۡنِۚ
وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصۡرِهِۦ مَن يَشَآءُۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ١٣

14. Det er blevet gjort attraktivt for menneskene (det ligger i deres natur) at føle kærlighed og begær til kvinder, børn, ophobning af guld og sølv, velopdrættede heste, kvæg og opdyrket jord. Det er det verdslige livs nydelse. Men hos Allāh er det endelige og smukkeste tilholdssted.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ
وَٱلۡبَنِينَ وَٱلۡقَنَٰطِيرِ ٱلۡمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ
وَٱلۡفِضَّةِ وَٱلۡخَيۡلِ ٱلۡمُسَوَّمَةِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ
وَٱلۡحَرۡثِۗ ذَٰلِكَ مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱللَّهُ
عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلۡمَـَٔابِ ١٤

15. Sig (O, Muḥammad): ”Skal jeg fortælle jer, hvad der er langt bedre end (alt) det? For dem, der frygter (Allāh), er der hos deres Herre haver, i hvilke floder løber. Deri vil de blive for evigt. Der vil være rene ægtefæller og Allāhs tilfredshed”. Og Allāh Ser tjenerne.

۞قُلۡ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيۡرٖ مِّن ذَٰلِكُمۡۖ
لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن
تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَٰجٞ
مُّطَهَّرَةٞ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِۗ
وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ١٥

16. De, som siger: ”Vor Herre, vi tror, så tilgiv os vores synder, og frels os fra Ildens straf”.

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٦

---

1 I Āyah (vers) 12 blev der sagt til fornægterne: ”I vil snart blive besejret”. Ifølge nogle beretninger, var denne tiltale til jøderne fra Banū Qainuq‘a (navnet på en stamme), der efter slaget ved Badr, foran muslimerne pralede at Makkahs hedninge var svage i kamp, og derfor blev de besejret af muslimerne. De fortsatte med at prale af, at jøderne var meget mere modigere og stærkere end hedningene, og skulle de kæmpe mod muslimerne, ville de blive sejrherrerne. I denne Āyah (vers) er der en henvisning til slaget ved Badr, hvor hedningene led et ydmygende nederlag i hænderne på muslimerne, på trods af deres store styrke i forhold til muslimerne for at vinde slaget. Så selv hvis jøderne skulle komme med større styrker, ville de stadig blive besejret på grund af den Guddommelige støtte, som muslimerne nød.

17. (De er) de tålmodige, de sandfærdige, de hengivne, de, som giver ud (for Allāhs sag), og de, som søger tilgivelse i timerne før daggry.

ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْمُنفِقِينَ
وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

18. Allāh bevidner at, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham, og (det samme gør) englene og de, som har viden. (Han er) Den, Der opretholder retfærdigheden. Der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham, Den Almægtige, Den Alvise.

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا
بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

19. Sandelig, ad-Dīn (religionen) hos Allāh er Islām[1]. Og de, til hvem Bogen blev givet, var ikke uenige, undtagen på grund af had mod hinanden, efter at viden var kommet til dem. Og for den, der fornægter Allāhs Āyāt (vers), er Allāh hurtig til at afregne.

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا ٱخْتَلَفَ
ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩﴾

20. Og hvis de strides med dig (O, Muḥammad), så sig: "Jeg har underkastet mig Allāh, og det har de, der følger mig". Og sig til dem, til hvem Bogen blev givet, og til analfabeterne[2]: "Underkaster I jer?" Hvis de underkaster sig, så er de retledede. Og hvis de vender sig bort, skal du blot overbringe budskabet. Og Allāh Ser tjenerne.

فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ
وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ
ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ۗ
وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

1 Islām betyder at underkaste sig den Ene Gud, Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). At underkaste sig Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) indebærer, at man tilbeder Ham alene, at man tror på Hans Enhed, Hans Engle, Hans Skrifter, Hans Sendebud, Domme Dagen og Skæbnen, samt Ṣalāh (Bøn), Ṣawm (Faste), Ḥadjj (Pilgrimsfærd). Den, som tror på alt dette, kaldes for Muslim.

2 "Ulærde" er det udtryk, der bruges af den Hellige Koran om Makkahs hedninge, fordi de ikke havde nogen Guddommelig Bog at følge.

21. Sandelig, de, der fornægter Allāhs Āyāt (vers) og dræber profeterne uden grund og dræber dem blandt menneskene, som påbyder retfærdighed, giv dem nyheden om en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَيَقۡتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَيَقۡتُلُونَ
ٱلَّذِينَ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡقِسۡطِ مِنَ ٱلنَّاسِ
فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢١

22. Det er dem, hvis gerninger er spildt i denne verden og i det Hinsidige. Og for dem er der ingen hjælpere.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٢

23. Ser du ikke dem, til hvem en del af Bogen blev givet? De bliver kaldt til Allāhs Bog for at dømme blandt dem. Men en gruppe af dem vender sig bort fra (Bogen), og de er afvisende.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ
يُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ ٱللَّهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ
فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ وَهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٣

24. Det er, fordi de siger: "Ilden vil kun røre os i nogle få dage". Og bedraget er de i deres opdigtede tro.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ
أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۖ وَغَرَّهُمۡ فِي دِينِهِم
مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٤

25. Så hvordan (vil det være), når Vi samler dem til en Dag, hvorom der ingen tvivl hersker, og enhver vil blive belønnet for det, denne har tjent, og de vil ikke blive gjort uret?

فَكَيۡفَ إِذَا جَمَعۡنَٰهُمۡ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِ
وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُونَ ٢٥

26. Sig (O, Muḥammad): "O, Allāh! Besidderen af Suverænitet. Du giver suverænitet, til hvem Du vil, og Du tager suveræniteten, fra hvem Du vil. Og Du skænker ære, til hvem Du vil, og Du bringer vanære, over hvem Du vil. I Din Hånd ligger det gode. Sandelig, Du har magt over alle ting.

قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن
تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ
مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٦

27. Du lader natten trænge ind i dagen, og Du lader dagen trænge ind i natten. Og Du frembringer det levende af det døde, og Du frembringer det døde af det

تُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ
وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ
ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢٧

levende[1]. Og Du forsyner hvem, Du vil, uden regnskab.

28. De troende må ikke tage fornægterne som venner i stedet for de troende[2]. Og den, der gør det, har intet (som helst) med Allāh at gøre, medmindre I beskytter jer selv mod dem. Og Allāh advarer jer mod Sig Selv. Og til Allāh er al tilbagevenden.

لَا يَتَّخِذِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ ٱللَّهِ فِى
شَىْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا۟ مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

29. Sig (O, Muḥammad): "Hvad enten I skjuler det, der er i jeres hjerter, eller afslører det, så ved Allāh det". Og Han ved, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden. Og Allāh har magt over alle ting.

قُلْ إِن تُخْفُوا۟ مَا فِى صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Den Dag, hvor enhver vil finde, hvad den har gjort af godt, og hvad den har gjort af ondt, vil den ønske, at der var lang afstand mellem den og det dårlige. Og Allāh advarer jer mod Sig Selv. Og Allāh er blid over for tjenerne.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا
وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ
وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

1 Han frembringer det levende fra det døde, som en kylling fra et æg, og frembringer det døde fra det levende, som et æg fra en høne.

2 Forhold til ikke-muslimer kan være af forskellig art. Det ene af dem kaldes for Muwālāh i den Hellige Koran. I mangel af et andet passende ord, er det oversat ovenfor som venskab. Men med det oprindelige ord i den Hellige Koran betyder det et venskab, der fører to venner så tæt på hinanden, at deres mål og målsætninger bliver forenet, og hver af dem er klar til at støtte den anden i alle henseender. Det er fuldstændig forbudt at have sådan et venskab med ikke-muslimer, fordi målene for muslimer er helt forskellige fra de mål, ikke-muslimer har, og ens trofasthed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan ikke være perfekt, medmindre man ikke har sådan et nært venskab med dem, der ikke er trofaste over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Den nuværende Āyah (vers) forbyder denne type for venskab. Det andet slags forhold er Muwāsāh. Det betyder sympati og samarbejde i lovlige emner. Dette er tilladt, snarere ønskeligt, med alle, også med de ikke-muslimer, der ikke ligger i krig med muslimerne, hvilket er erklæret af den Hellige Koran i 60:8. Den tredje slags forhold er Mudārāh. Det betyder høflig attitude. Dette er tilladt med alle ikke-muslimer, når det er med henblik på at præsentere dem for gavnlige aspekter af Troen (forkyndelse), eller når de er ens gæster, besøgende eller naboer. Den fjerde slags er Mu'āmalāt, som betyder handelstransaktioner. Dette er tilladt med alle ikke-muslimer med den betingelse, at de ikke er imod muslimske interesser, og at de er i overensstemmelse med de krav der stilles af den islamiske Sharī'ah.

31. Sig (O, Muḥammad): "Hvis I elsker Allāh, så følg mig; Allāh vil elske jer og tilgive jer jeres synder". Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي
يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣١

32. Sig (O, Muḥammad): "Adlyd Allāh og Sendebuddet". Men hvis de vender sig bort, så elsker Allāh sandelig ikke fornægterne.

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٢

33. Sandelig, Allāh udvalgte Ādam, Nūḥ (Noa) og Ibrāhīms (Abrahams) slægt og 'Imrāns slægt frem for alle i verdnerne.

۞إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ
وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٣

34. Nogle af dem er i slægt med hinanden. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٤

35. (Husk), da 'Imrāns hustru[1] sagde: "O, min Herre, jeg har aflagt et løfte om, at hvad der er i mit moderliv, er helliget Dig (Din tjeneste). Så tag imod (det) fra mig. Du er sandelig Den Althørende, Den Alvidende".

إِذۡ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ عِمۡرَٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرۡتُ لَكَ
مَا فِي بَطۡنِي مُحَرَّرٗا فَتَقَبَّلۡ مِنِّيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٥

36. Så da hun havde født hende, sagde hun: "O, min Herre, jeg har født et pigebarn". Og Allāh vidste bedst, hvad hun havde født, og et drengebarn er ikke som et pigebarn[2]. "Og jeg har givet hende navnet

فَلَمَّا وَضَعَتۡهَا قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي وَضَعۡتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ
أَعۡلَمُ بِمَا وَضَعَتۡ وَلَيۡسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلۡأُنثَىٰۖ وَإِنِّي
سَمَّيۡتُهَا مَرۡيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ٣٦

1 Ifølge nogle beretninger, var 'Imrān imam (bøn leder) af Bait-ul-Maqdis (Jerusalem), og navnet på hans hustru var Ḥannah. Hun var mor til Maryam (Maria (Fred være med hende عَلَيۡهِمَا ٱلسَّلَامُ)) og bedstemor til Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), mens hendes søster Ilishā (Elizabeth) var gift med Profeten Zakariyyā (Zaccharias (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og mor til Profeten Yaḥyā (Johannes (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Ḥannah var ufrugtbar, og da hun undfangede barnet, bad hun til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i disse ord.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) siger, at det drengebarn som hun troede hun ville få, ikke ville have været som dette pigebarn (Maryam (Maria (Fred være med hende عَلَيۡهَا ٱلسَّلَامُ)), som havde egenskaber, der var langt mere overlegne i forhold til drengebørn.

Maryam (Maria), og jeg overlader hende og hendes slægt til Din beskyttelse mod den udstødte Satan”.

37. Og hendes Herre modtog hende på bedste vis og gav hende en god opvækst. Han gjorde Zakariyyā (Zacharias) til hendes formynder. Hver gang Zakariyyā (Zacharias) besøgte hende i bedestedet, fandt han føde hos hende[1]. Han sagde: ”O, Maryam (Maria), hvor har du fået dette fra?” Hun svarede: ”Det er fra Allāh”. Sandelig, Allāh giver, til hvem Han vil, uden regnskab.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا
حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا ٱلْمِحْرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ
يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ
إِنَّ ٱللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٧

38. Derpå påkaldte Zakariyyā (Zacharias) sin Herre. Han sagde: ”Min Herre, skænk mig en god slægt[2] fra Dig. Sandelig, Du hører påkaldelsen”.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِن
لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ٣٨

39. Og mens han stod og bad i bedestedet, kaldte englene på ham, (idet de sagde): ”Allāh giver dig den gode nyhed om (en søn) Yaḥyā (Johannes), (som vil komme) for at bekræfte et ord fra Allāh[3]. Og han vil være leder, afholdende (sig fra kvinder) og en af de fromme profeter”.

فَنَادَتْهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُصَلِّى فِى
ٱلْمِحْرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًۢا
بِكَلِمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا
مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٣٩

1 Ifølge nogle beretninger, plejede hun at modtage frugter uden for sæsonen.

2 Ifølge den Hellige Koran (Sūrah Maryam (Maria): 19:4-5) var han blevet meget gammel, og hans kone var ufrugtbar. Men da han så frugterne komme til Maryam (Maria (Fred være med hende عَلَيْهَا ٱلسَّلَامُ)) uden for sæsonen, erindrede han, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Der har beføjelse til, når som helst, at give hende sådanne frugter, også kan skænke ham en søn i hans alderdom. Og derfor han bad om en søn.

3 ”Allāhs Ord” refererer til Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), fordi han var født af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord uden en far. Profeten Yaḥyā (Johannes (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) skulle bekræfte Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)).

40. Han sagde: "Min Herre, hvordan kan jeg få en søn, når jeg har nået alderdommen, og min hustru er ufrugtbar[1]?" Han (englen) sagde: "Således er det! Allāh gør, hvad Han vil".

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ ٱلْكِبَرُ وَٱمْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾

41. Han sagde: "Min Herre, giv mig et tegn". Han sagde: "Dit tegn er, at du ikke skal tale til folk i tre dage, undtagen ved tegnsprog[2]. Og ihukom din Herre meget, og lovpris Ham om aftenen og om morgenen".

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّيٓ ءَايَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَٱذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِٱلْعَشِيِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٤١﴾

42. Og (husk), da englene sagde: "O, Maryam (Maria), Allāh har sandelig udvalgt dig og gjort dig ren og udvalgt dig frem for alverdens kvinder".

وَإِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصْطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٢﴾

43. "O, Maryam (Maria)! Vær hengiven over for din Herre, og læg panden på jorden (for Ham) og bøj dig sammen med dem, der bøjer sig (i bøn)".

يَٰمَرْيَمُ ٱقْنُتِي لِرَبِّكِ وَٱسْجُدِي وَٱرْكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

---

1 Profeten Zakariyyā (Zacharias (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) havde selv bedt om en søn på trods af sin alder, men da han fik at vide, at en dreng ville blive født til hans kone, udtrykte han sin taknemmelighed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved hjælp af et udråb i form af et spørgsmål om, hvordan Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kunne give ham en søn på denne unormale måde. Dette spørgsmål er ikke baseret på manglende tro på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt. Det var snarere et udråb fra et menneske, der stod ansigt til ansigt med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt og Barmhjertighed, der blev vist ham. Hans spørgsmål om, hvordan denne unormale begivenhed ville indtræffe, var derfor et udtryk for lovprisning og taknemmelighed.

2 Han ønskede at vide det nøjagtige tidspunkt for, hvornår hans hustru ville undfange et barn, så han kunne begynde at vise sin taknemmelighed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede عَلَيْهِ ٱلسَّلَام) fra det øjeblik. Derfor bad han om et tegn, der kunne indikere hans hustrus graviditet. Tegnet der blev givet var at, så snart hun havde undfanget barnet, ville han miste sin evne til at tale med folk, undtagen gennem bevægelser, men hans evne til at gøre dhikr (ihukommelse af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)) og lovprisning (ophøje Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) renhed) ville forblive intakt.

44. Dette er en af beretningerne om det usete, som Vi åbenbarer til dig (O, Muḥammad). Og du var ikke hos dem, da de kastede deres penne[1] (for at beslutte), hvem af dem der skulle have formynderskab over Maryam (Maria). Og du var heller ikke hos dem, da de stredes (med hinanden om det).

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۚ وَمَا كُنتَ
لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يُلۡقُونَ أَقۡلَٰمَهُمۡ أَيُّهُمۡ يَكۡفُلُ مَرۡيَمَ
وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. (Husk), da englene sagde: "O, Maryam (Maria), Allāh giver dig gode nyheder om et ord fra Ham[2]. Hans navn er al-Masīḥ 'Īsā, (Messias, Jesus) Maryams (Marias) søn, æret i denne verden og i det Hinsidige og en af de nære.

إِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ
يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٖ مِّنۡهُ ٱسۡمُهُ ٱلۡمَسِيحُ
عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ وَجِيهٗا فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. Og han vil tale til menneskene i vuggen[3] og som moden mand[4], og han vil være en af de retfærdige".

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗا
وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾

47. Hun sagde: "Min Herre, hvordan kan jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig?" Han sagde: "Således er det! Allāh skaber, hvad Han vil. Når Han beslutter en sag, siger Han blot "Bliv til", og den bliver til".

قَالَتۡ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي
بَشَرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ إِذَا قَضَىٰٓ
أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

48. Og Han (Allāh) vil lære ham Bogen og visdommen, at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet).

وَيُعَلِّمُهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ
وَٱلۡإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾

49. Og (gøre ham til) en budbringer for Israels børn. (Han vil sige til dem): "Jeg er kommet til jer med et tegn

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنِّي قَدۡ
جِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ أَنِّيٓ أَخۡلُقُ

---

1 Maryams (Marias (Fred være med hende عَلَيۡهَا ٱلسَّلَامُ)) fader døde, før hun blev født. Der var derfor en tvist om hendes formynderskab, som i sidste ende blev afviklet ved lodtrækning. Kaste penne i vandet var metoden der blev valgt som lodtrækning, og som blev vundet af Profeten Zakariyyā (Zacharias (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

2 Se fodnote til Sūrah Āl-'Imrān: 3:39.

3 Dvs. at han talte som spæd.

4 Dvs. at han talte i kraft af at han var en profet.

fra jeres Herre. Jeg vil skabe jer noget af jord, der har lighed med en fugl, derefter vil jeg puste i den, og den vil blive til en (levende) fugl med Allāhs vilje. Og jeg vil kurere de blindfødte og de spedalske og gøre de døde levende med Allāhs vilje. Og jeg vil fortælle jer, hvad I spiser, og hvad I oplagrer i jeres hjem. Sandelig, deri er der et tegn for jer, hvis I er troende.

لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًۢا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ
وَٱلْأَبْرَصَ وَأُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُم
بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِى بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

50. Og (jeg er kommet til jer), bekræftende hvad der var før mig, af at-Tawrāh (Toraen) og for at tillade jer noget af det, som var jer forbudt. Og jeg er kommet til jer med et tegn fra jeres Herre. Så frygt Allāh, og adlyd mig!

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾

51. Sandelig, Allāh er min Herre og jeres Herre, så tilbed Ham. Det er den rette vej".

إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا
صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Så, da 'Īsā (Jesus) fornemmede fornægtelse hos dem, sagde han: "Hvem er mine hjælpere i Allāh (s sag)?" Disciplene sagde: "Vi er Allāhs hjælpere. Vi tror på Allāh og bevidn, (o, Jesus), at vi er muslimer[1]".

۞ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ ٱلْكُفْرَ
قَالَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشْهَدْ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

53. "Vor Herre, vi tror på det, Du har sendt ned, og vi følger sendebuddet, så indskriv os sammen med dem, som bevidner".

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ
فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّـٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾

1 En muslim er en, der underkaster sig og tilbeder den Ene Gud, Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). I Islām tror man på, at alle Profeter (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) er sendt med samme budskab, nemlig budskabet om tilbedelsen af Èn Gud.

54. Så lagde de en plan, og Allāh lagde en plan, og Allāh er Den bedste Planlægger[1].

وَمَكَرُوا۟ وَمَكَرَ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ
ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. (Husk), da Allāh sagde: "O, 'Īsā (Jesus), Jeg vil tage dig bort[2] og løfte dig op til Mig og rense dig for dem, som fornægter, og sætte dem, der følger dig, over dem, som fornægter, indtil Opstandelsens Dag. Derefter vil I vende tilbage til Mig, og Jeg vil dømme mellem jer i det, I var uenige om.

إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَجَاعِلُ
ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ
يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

56. Så hvad angår dem, der fornægter; dem vil Jeg pålægge en streng straf i denne verden og i det Hinsidige, og for dem er der ingen hjælpere".

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. Og hvad angår dem, der tror og gør gode gerninger, så vil Han (Allāh) give dem deres fulde belønning. Og Allāh elsker ikke aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾

58. Dette er, hvad Vi fremsiger dig af Āyāt (vers) og den Vise påmindelse.

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْءَايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ
ٱلْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

---

1 De planlagde at dræbe Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) beskyttede ham ved at løfte ham op til Sig.

2 Dette er den literære oversættelse af det oprindelige ord "Mutawaffīka", der anvendes af den Hellige Koran. Ordet Tawaffī, roden af ordet Mutawaffīka, bruges også til "at bringe død". Koranens anvendelse af ordet her kan dog ikke betyde, at Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) er død, fordi, for det første negerer det næste ord "og løfte dig op til Mig" klart denne betydning. For det andet har den Hellige Koran afklaret holdningen i Sūrah An-Nisā' (4:157-158), hvor det siges, "Og de dræbte ham ikke, og de korsfæstede ham ikke, men det forekom dem sådan (på grund af ligheden)...Og de har med sikkerhed ikke dræbt ham, (men) Allāh løftede ham op til Sig". Og i Sūrah An-Nisā' (4:159) siges der: "Og der er ingen blandt Bogens folk, undtagen at de tror på ham (Jesus), før hans (Jesus) død". Og i Sūrah Az-Zukhruf (43:61) erklæres det, at 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) er en af tegnene på Qiyāmahs (Domme Dags) nærhed, hvilket betyder, at 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) vil stige ned igen i de sidste dage af denne verden.

59. Sandelig, 'Īsās (Jesus) eksempel hos Allāh er som eksemplet med Ādam. Han skabte ham af jord, og så sagde Han til ham: "Bliv til", og han blev til[1].

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

60. Sandheden er fra din Herre, så vær ikke en af tvivlerne.

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Så hvis nogen strides med dig derom, efter at viden er kommet til dig, så Sig (O, Muḥammad): "Kom, lad os sammenkalde vores sønner og jeres sønner, vores kvinder og jeres kvinder og os selv og jer selv. Og lad os bede og nedkalde Allāhs forbandelse over løgnerne[2]".

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا۟ نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٦١﴾

62. Dette er sandelig den sande historie. Og der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Allāh. Og Allāh er sandelig Den Almægtige, Den Alvise.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Og hvis de vender sig bort, så kender Allāh al-Mufsidīn (stiftere af ufred).

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

---

1 Hvis man synes, at Profeten 'Īsās (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) undfangelse uden en far er usandsynlig, så se på eksemplet med Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ). Han blev skabt uden en far eller en mor. Dette er et åbenbart bevis på, at en persons fødsel uden en far ikke betyder, at han er gud.

2 Selv efter sandheden stod klar for de kristne medlemmer af Nadjrān stammen, var de ikke villige til at omfavne Islām. På dette tidspunkt var måden, der blev foreslået til dem ved denne Āyah (vers), at gennemføre en Mubāhalah der betyder, at begge stridende parter samles på et sted og beder til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om, at uanset hvem af dem der er på falskhed, skal forbandes af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og tilintetgøres. Dette er den sidste udvej for en afgørende afslutning på argumentation i trosspørgsmål. Normalt, når dette bliver udført, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tilintetgøre den gruppe, der fastholder den falske tro. Da dette forslag blev forelagt 'Abdullāh Bin Shuraḥbīl, lederen af Nadjrān delegationen, kom den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ud med sine familiemedlemmer for at udføre Mubāhalah, men Nadjrān delegationen var ikke parate til at deltage i den. I stedet valgte de et politisk kompromis med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

64. Sig: "O, Bogens folk. Kom til et fælles ord (det vi har til fælles) mellem os og jer, at vi ikke tilbeder andre end Allāh, og at vi ikke stiller nogen partner ved Hans side, og at ingen af os skal tage andre til Herre end Allāh". Og hvis de vender sig bort, så sig: "Bevidn, at vi er muslimer".

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ
سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ
وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا
أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ
ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٤

65. O, Bogens folk, hvorfor strides I om Ibrāhīm (Abraham)? At-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet) blev først sendt ned efter ham[1]. Vil I ikke forstå?

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ
وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ
بَعۡدِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٥

66. I er dem, som stredes om det, hvorom I havde viden; så hvorfor strides I om det, hvorom I ingen viden har? Men Allāh ved, og I ved ikke.

هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم
بِهِۦ عِلۡمٞ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم
بِهِۦ عِلۡمٞۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٦٦

67. Ibrāhīm (Abraham) var ikke jøde og heller ikke kristen. Men han var Ḥanīf (ren for afguderi) og muslim (der havde underkastet sig Gud). Og han var ikke en af afgudsdyrkerne.

مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا
وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفٗا مُّسۡلِمٗا وَمَا كَانَ
مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٦٧

68. Sandelig, de tætteste folk på Ibrāhīm (Abraham) er dem, der fulgte ham og denne Profet (Muḥammad) og de troende. Og Allāh er de troendes Wali (Ven)[2].

إِنَّ أَوۡلَى ٱلنَّاسِ بِإِبۡرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا
ٱلنَّبِيُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۗ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٨

1 Nogle jøder og kristne påstod at Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) tilhørte deres religioner. Denne Āyah (vers) påpeger, at hver af disse religioner opstod lang tid efter Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Den næste Āyah (vers) minder dem om, at nogle af de tidligere argumenter var baseret på en korrekt viden om de faktiske forhold, såsom Profeten 'Īsā (Jesu (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) fødsel uden far. Men konklusionen, som de drog deraf, var forkert, og derfor mislykkedes disse argumenter. Nu strides de på baggrund af en antagelse, der er helt forkert. Hvordan kan sådan et argument hjælpe dem?

2 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

69. En gruppe blandt Bogens folk ønsker at vildlede jer, men de vildleder ingen andre end dem selv, men de indser det ikke.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ
وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٦٩

70. O, Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allāhs Āyāt (vers), når I selv er vidner til dem?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ٧٠

71. O, Bogens folk! Hvorfor blander I sandheden med løgn og skjuler sandheden, når I kender (den)?

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ
وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ٧١

72. Og en gruppe blandt Bogens folk sagde: ”Tro på det, der er blevet åbenbaret til dem, der tror, ved dagens begyndelse, og fornægt det ved dagens ende, således at de måtte vende tilbage[1]”.

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟
بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ
وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٧٢

73. Og tro kun på den, der følger jeres tro. Sig (O, Muḥammad): ”Sandelig, (den virkelige) retledning er Allāhs Retledning. (Men alt, hvad I gør, er på grund af jeres misundelse over) at nogen er blevet givet noget lignende, som I er blevet givet, eller at de derved vil strides med jer foran jeres Herre”. Sig: ”Al gunst er i Allāhs Hånd[2]. Han giver til hvem, Han vil, og Allāh er Altomfavnende, Alvidende”.

وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ
أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٧٣

---

1 Det betyder, at når folk ser, at disse mennesker afviser Islām efter at have omfavnet den, vil de føle, at der er nogle fejl forbundet med Islām. Dermed vil de blive tilskyndet til selv at forlade Islām.

2 ”Gunst” i denne Āyah (vers) og ”nåde” i Āyah (vers) 74 refererer til profetgerningen og til åbenbaringen af de Guddommelige Bøger. Pointen er, at de er imod Islām på grund af misundelse. De kan ikke lide at nogen anden nation bliver velsignet med en profet eller en Guddommelig Bog, mens Allāh er Den, Som vælger hvem Han vil, for at blive velsignet med denne nåde.

74. Han udvælger med Sin nåde, hvem Han vil. Og Allāh er Herren af Stor Gunst”.

يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ
ٱلۡعَظِيمِ ٧٤

75. Og blandt Bogens folk er der den, hvis du betror ham en bunke (af guld eller sølv), vil han give den tilbage til dig. Og blandt dem er der den, hvis du betror ham med en dinār (sølvmønt), vil han ikke give den tilbage til dig, medmindre du bliver ved med at forlange den. Det er, fordi de sagde: ”Vi har ingen forpligtelse over for analfabeterne[1]”. Og de fortæller løgne om Allāh, og de ved det.

۞وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ
يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا
يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمٗاۗ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ
وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٥

76. Jo, sandelig, den, der overholder sin pagt og frygter (Allāh), så sandelig Allāh elsker de Gudfrygtige.

بَلَىٰۚ مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلۡمُتَّقِينَ ٧٦

77. Sandelig, de, der sælger Allāhs pagt og deres eder for en ringe pris, for dem er der ingen del i det Hinsidige, og Allāh vil ikke tale til dem, Han vil heller ikke se på dem på Opstandelsens Dag, og Han vil heller ikke rense dem. Og for dem er der en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَٰنِهِمۡ
ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٧

78. Og sandelig er der blandt dem en gruppe, der fordrejer Bogen med deres tunger ved (læsning), for at I skal tro, at det er fra Bogen, men

وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم
بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ
وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ

1 ”Analfabeterne” refererer her til alle dem, der ikke er israelitter: hedninge på det Bibelske sprog. Jøderne og nogle kristne mente også, at det var lovligt at tilrane sig hedningenes ejendom. Nogle af disse diskriminerende regler findes stadig i Bibelen. For eksempel at opkræve renter fra en israelit er ifølge Bibelen en alvorlig synd, men det er tilladt at opkræve renter fra en ikke jøde. (Se Femte Mosebog: 23:20). I Talmūd er holdningen endnu hårdere. Så Āyah (verset) siger, at tillidsbrud begået af jøderne er baseret på deres tro på, at de ikke kan lægges til last, hvis de begår den mod ulærde.

det er ikke fra Bogen. Og de siger: ”Det er fra Allāh”, men det er ikke fra Allāh. Og de fortæller løgne om Allāh, og de ved det.

عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى
ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٨

79. Det tilkommer intet menneske, at Allāh giver ham Bogen, visdommen og profetgerningen, og så siger han til menneskene: ”Vær mine tjenere ved siden af Allāh”, (nej, rettere vil han sige): ”Vær Allāhs (lærde) mænd, for hvad I har undervist af Bogen, og hvad I har lært”.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا۟
عِبَادًا لِّى مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُوا۟
رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ
ٱلْكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ٧٩

80. Og han befaler jer ikke at tage englene og profeterne til Herre. Skal han befale jer fornægtelsen, efter at I er blevet muslimer?

وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ
وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُم بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ
إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ٨٠

81. Og (husk), da Allāh sluttede pagt med profeterne, (idet Han sagde): ”Hvis Jeg giver jer en Bog og visdom, og der derefter kommer et Sendebud, som bekræfter, hvad der er hos jer, så skal I tro på ham og hjælpe ham”. Han (Allāh) sagde: ”Bekræfter I, og godtager I Min pagt i denne sag?” De sagde: ”Vi bekræfter”. Han sagde: ”Så bevidn det, og Jeg er med jer blandt dem, der bevidner”.

وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم مِّن
كِتَٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ
مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ
وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ
ذَٰلِكُمْ إِصْرِى ۖ قَالُوٓا۟ أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَٱشْهَدُوا۟
وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨١

82. De, der så vender sig bort efter dette, disse er al-Fāsiqūn (overtræderne).

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْفَٰسِقُونَ ٨٢

83. Søger de en anden Dīn (religion) end Allāhs, når alt, hvad der er i Himlene og på Jorden, underkaster sig Ham, frivilligt eller under tvang, og til Ham skal de vende tilbage?

أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٨٣

84. Sig (O, Muhammad): "Vi tror på Allāh og på det, der blev sendt ned til os. Og det, der blev sendt ned til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'īl (Ishmael), Ishāq (Isak), Yā'qūb (Jakob) og stammerne[1]. Og på det, der blev givet til Mūsā (Moses) og 'Īsā (Jesus) og (til de andre) profeter fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem, og vi underkaster os Ham".

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ
عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

85. Og den, der tager en anden Dīn (religion) end Islām til sig, så bliver den aldrig godtaget fra ham. Og han vil være blandt taberne i det Hinsidige.

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ
مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. Hvordan skal Allāh retlede et folk, der fornægtede, efter at de har troet og bevidnet, at Profeten (Muhammad) er sand, og efter at klare beviser var kommet til dem? Og Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ
إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ
وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى
ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. Straffen for disse er, at Allāhs, englenes og alle menneskers forbandelse hviler over dem.

أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

88. De skal forblive deri (Helvede) for evigt. Straffen vil ikke blive lettet for dem, og de vil heller ikke få henstand.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. Bortset fra dem, der derefter angrer og forbedrer sig. Så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾

1 Stammer: De tolv stammer er efterkommere af Profeten Ya'qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tolv sønner også kaldet Israels børn.

90. Sandelig, de, der fornægter efter at have godtaget troen og derefter forøger deres fornægtelse, deres anger vil aldrig blive godtaget[1]. Og disse er de vildledte.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ ثُمَّ ٱزۡدَادُواْ كُفۡرٗا لَّن تُقۡبَلَ تَوۡبَتُهُمۡ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ٩٠

91. Sandelig, de, som fornægter og dør i fornægtelse, da vil Jorden fuld af guld aldrig blive godtaget fra nogen af dem, selv om han vil løskøbe sig dermed. For dem er der en smertefuld straf, og de vil ikke have nogen hjælpere.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡ أَحَدِهِم مِّلۡءُ ٱلۡأَرۡضِ ذَهَبٗا وَلَوِ ٱفۡتَدَىٰ بِهِۦٓۗ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٩١

92. I vil aldrig opnå retskaffenhed, medmindre I giver ud af det, I elsker. Og hvad I end giver ud, så er Allāh sandelig Vel vidende om det[2].

لَن تَنَالُواْ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ٩٢

93. Al føde var tilladt for Israels børn, undtagen det, som Israel havde forbudt sig selv, før at-Tawrāh (Toraen) blev åbenbaret. Sig (O, Muḥammad): "Så kom med at-Tawrāh (Toraen) og recitér den, hvis I er sandfærdige[3]".

۞كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسۡرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ مِن قَبۡلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوۡرَىٰةُۚ قُلۡ فَأۡتُواْ بِٱلتَّوۡرَىٰةِ فَٱتۡلُوهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٣

1 Hvis de angrer sig fra deres andre synder, men ikke omvender sig fra Kufr (vantro), vil deres omvendelse ikke blive accepteret. Det betyder ikke, at deres omvendelse fra Kufr ikke vil blive accepteret, hvis de omfavner Islām.

2 Da det i de tidligere Āyāt (vers) blev erklæret, at fornægternes velgørenhed ikke vil gavne dem i det Hinsidige, (selvom nogle fordele bliver givet til dem i denne verden), bliver der i denne Āyah (vers) nævnt, at de troende kun kan opnå en høj grad af retskaffenhed, hvis de spenderer de foretrukne ting fra deres rigdom på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej. Det er blevet berettet i autentiske Aḥādīth, at da denne Āyah (vers) blev åbenbaret, konkurrerede den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) med hinanden ved at bringe deres mest foretrukne ting til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i velgørenhed.

3 Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) foran jøderne erklærede, at han fulgte Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) religion, gjorde de indsigelser mod at nogle dyr, såsom kamel og kanin, var ulovlige i Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) lov, men at muslimerne

94. Så de, der derefter opdigter løgne om Allāh, disse er de uretfærdige.	فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩٤﴾
95. Sig: "Allāh har talt sandheden. Så følg Ibrāhīms (Abraham) religion Ḥanīfa (ren for afguderi). Og han var ikke en af afgudsdyrkerne".	قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ ۗ فَٱتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾
96. Sandelig, det første Hus, der blev grundlagt for menneskene, var sandelig det, i Bakkah[1] (Makkah), velsignet og retledende for alle verdener.	إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٦﴾

havde lov til at spise dem. Svaret der gives i denne Āyah (vers) er, at alle de dyr der er lovlige i den islamiske Sharī'ah også var lovlige i Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) Sharī'ah, og de forblev lovlige selv for israelitterne. Den eneste undtagelse er kamelen. Profeten Isrā'īl (et andet navn for Profeten Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) havde gjort den ulovlig for sig selv, fordi, som berettet af 'Abdullāh Bin 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمَا), led han af iskias og han havde svoret, at han ville opgive sin livret, hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) helbredte ham for sygdommen. Kamel kød var hans mest foretrukne mad. Da han blev helbredt, opfyldte han sit løfte ved at gøre kamel kød ulovligt for sig selv. (Ḥākim & Tirmidhī). Det fremgår ikke klart af Koranens tekst, ej heller er det blevet klarlagt ved autentiske beretninger om, hvorvidt kamel kød kun var forbudt for Profeten Ya'qūb (Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) alene, eller om det blev forbudt for alle efter ham. I førstnævnte tilfælde har Āyah (vers) udfordret jøderne til at bringe Toraen og bevise forbuddet om kamel kød i nogen af dets tekster. Dette viser, at der dengang ikke var et sådant forbud i Toraen, (ellers ville Koranen aldrig have udfordret dem på denne måde), og forbuddet i Bibelen i dag (Tredje Mosebog 11: 4 & Mosebog 14: 7) blev tilføjet senere. Men i sidstnævnte tilfælde, kunne det godt have været nævnt i Toraen, men det som denne Āyah (vers) påstår er, at dette forbud for første gang forekom i Toraen, og at det derfor ikke var gældende for Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Udfordring af Toraen vil i så fald betyde, at der ikke findes noget i Toraen der kan bevise, at forbuddet blev pålagt på Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tid. Teksten indikerer snarere, at denne lov kun var beregnet til israelitterne. For at citere Bibelen, "Herren talte til Moses og Aron og sagde til dem. Sig til israelitterne..... må I ikke spise følgende: kamelen…". (Tredje Mosebog 11: 1-5).

1 En anden indvending fra jøderne var, at muslimerne havde taget Kabaen som deres Qiblah (bederetning), i stedet for Jerusalem. Svaret der er givet i denne Āyah (vers) er, at Kabaen er det ældste sted for tilbedelse, som senere blev genopbygget af Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Vende sig mod den, når man beder, er endnu et bevis på, at muslimerne er Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) følger.

97. Deri er der klare tegn. Ibrāhīms (Abrahams) plads[1]! Og den, der indtræder det, er i sikkerhed. Og som en forpligtelse over for Allāh, er menneskene forpligtede til at udføre Ḥadjj (pilgrimsfærden) til Huset (Makkah), for den der er i stand til[2] at drage dertil. Og hvis nogen fornægter, så er Allāh uafhængig af verdnerne.

فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ مَّقَامُ إِبۡرَٰهِيمَۖ وَمَن
دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنٗاۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ
ٱلۡبَيۡتِ مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩٧

98. Sig: ”O, Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allāhs tegn? Og Allāh er vidne til, hvad I gør[3]”.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعۡمَلُونَ ٩٨

99. Sig: ”O, Bogens folk! Hvorfor holder I den, der tror, borte fra Allāhs vej, idet I ønsker at gøre den skæv, når I selv er vidner (til sandheden)? Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَأَنتُمۡ
شُهَدَآءُۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٩٩

---

1 Se fodnote til Sūrah Al-Baqarah:2:125.

2 Dvs. Ḥadjj er en pligt for enhver muslim, der er sund og rask og har råd til det.

3 Baggrunden for disse Āyāt (vers) er sandsynligvis, helt op til Āyah (vers) 120, at Aws og Khazradj var to rivaliserende arabiske stammer i Madīnah, der plejede at bekæmpe hinanden i Djāhiliyyah (Uvidenheds tiden). Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ankom til Madīnah, omfavnede de fleste mennesker fra begge stammer Islām, og deres århundrede gamle fjendskab kom til en ende, fordi Islām forenede dem for en ædel sag. Jøderne, der på grund af økonomisk gevinst plejede at udnytte deres fjendskab, ved at give udbytteriske lån til hver af dem, blev forpurret af deres enhed. Engang sad nogle muslimer fra begge stammer sammen som brødre. Shammās Bin Qais, en trofast jøde, forsøgte at genoplive deres fjendskab, og begyndte at recitere et digt, som begge stammer havde skrevet mod hinanden om en krig, der fortsatte mellem dem i årtier. Der opstod et mundtligt skænderi mellem dem i starten, og resulterede i en alvorlig tvist, indtil de begyndte at fastsætte en dato for at udkæmpe en formel krig. Da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hørte om dette, skyndte han sig til stedet og bebrejdede dem om hændelsen. Begge grupper forstod, at det faktisk var et satanisk træk for at skabe splid mellem muslimer. Disse Āyāt (vers) blev åbenbaret ved denne lejlighed. I disse Āyāt (vers) bliver jøderne først bebrejdet for deres afvisning af den sande tro og derefter for deres plan om at hindre folk i at følge den rette vej. Muslimerne bliver derefter påmindet om, hvordan Islām, efter lang tids fjendskab, har gjort dem til brødre. De bliver også anvist til, at de skal engagere sig i deres fælles sag, dvs. at kalde til Islām. Det vil få dem til at glemme deres tidligere fjendtligheder og forene dem for altid.

100. O, I, der tror! Hvis I adlyder en gruppe blandt dem, der har fået Bogen (før jer), så vil de vende jer til fornægtere, efter at I har troet.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقٗا
مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ
إِيمَٰنِكُمۡ كَٰفِرِينَ ١٠٠

101. Og hvordan kan I fornægte, når Allāhs Āyāt (vers) bliver læst op for jer, og Hans Sendebud (Profeten Muḥammad) er blandt jer? Og den, der holder fast ved Allāh, er sandelig blevet retledet til den rette vej.

وَكَيۡفَ تَكۡفُرُونَ وَأَنتُمۡ تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتُ
ٱللَّهِ وَفِيكُمۡ رَسُولُهُۥۗ وَمَن يَعۡتَصِم بِٱللَّهِ
فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٠١

102. O, I, der tror! Frygt Allāh på den måde, der tilkommer Ham (den rette Gudsfrygt), og dø ikke, førend I er muslimer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ
وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٢

103. Og hold fast i Allāhs reb[1] alle sammen, og bliv ikke splittede. Og husk Allāhs gunst over jer, da I var fjender, og Han bragte jeres hjerter sammen, så I ved Hans nåde blev brødre. Og I var på randen af Ildens afgrund, og så reddede Han jer fra den. Sådan gør Allāh Sine tegn tydelige for jer, således at I måtte blive retledte.

وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ
وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ
أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم
بِنِعۡمَتِهِۦٓ إِخۡوَٰنٗا وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ
مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ
لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٠٣

104. Og der skal være en gruppe blandt jer, (som) kalder til det gavnlige og påbyder det gode og forbyder det utækkelige. Og de er de succesfulde.

وَلۡتَكُن مِّنكُمۡ أُمَّةٞ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلۡخَيۡرِ
وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۚ
وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٠٤

105. Og vær ikke som dem, der delte sig op og blev uenige, efter at de klare tegn var kommet til dem. Og for dem er der en mægtig straf.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ مِنۢ بَعۡدِ
مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ
عَظِيمٞ ١٠٥

1 Rebet refererer til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) pagt eller den Hellige Koran.

106. Den Dag (vil komme), hvor ansigter vil være hvide (lyse), og ansigter vil være sorte (mørke). Hvad angår dem, hvis ansigter vil være sorte (mørke), (vil de blive spurgt): "Fornægtede I, efter at I havde troet? Så smag straffen for det, I fornægtede".

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ
ٱسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ
فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٦

107. Hvad angår dem, hvis ansigter vil være hvide (lyse), så vil de være i Allāhs nåde. Deri vil de blive for evigt.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ
ٱللَّهِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٧

108. Disse er Allāhs tegn, som Vi reciterer til dig (O, Muḥammad) med sandheden. Og Allāh ønsker ikke uretfærdighed mod verdnerne.

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ
وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَٰلَمِينَ ١٠٨

109. Og alt, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden, tilhører Allāh. Og til Allāh vender alle anliggender tilbage.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ
وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ١٠٩

110. I er den bedste Ummah (folk), der blev sendt til menneskeheden. I påbyder det gode, forbyder det utækkelige og tror på Allāh. Og hvis Bogens folk troede, ville det have været bedre for dem. Blandt dem er der troende, mens de fleste er al-Fāsiqūn (overtræderne).

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم مِّنْهُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ
وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ١١٠

111. De vil aldrig kunne gøre jer skade ud over (deres) chikane. Hvis de bekriger jer, vil de vende jer ryggen, og de vil ikke blive hjulpet.

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّآ أَذًى وَإِن يُقَٰتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ ٱلْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١١١

112. Skændsel er blevet påtrykt dem, hvor end de befinder sig, medmindre de har en pagt med

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا۟ إِلَّا
بِحَبْلٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو

Allāh og en pagt med mennesker[1], og de pådrog sig Allāhs vrede, og elendighed blev påtrykt dem. Det var, fordi de plejede at fornægte Allāhs tegn og dræbe profeterne med urette. Det var på grund af deres ulydighed, og fordi de overskred grænserne.

بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَسۡكَنَةُۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ١١٢

113. De er ikke ens. Blandt Bogens folk er der en gruppe, der er trofaste[2]. De reciterer Allāhs Āyāt (vers) i nattens timer, og de kaster sig ned med ansigtet mod jorden (i bøn).

۞ لَيۡسُواْ سَوَآءٗۗ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ أُمَّةٞ قَآئِمَةٞ يَتۡلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُونَ ١١٣

114. De tror på Allāh og den Yderste Dag, og de påbyder det gode og forbyder det utækkelige og iler mod gode gerninger. Og disse er blandt de retskafne.

يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٤

115. Og hvad end de gør af godt, vil det aldrig blive nægtet[3] dem. Og Allāh er Vidende om de Gudfrygtige.

وَمَا يَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلَن يُكۡفَرُوهُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ١١٥

116. Sandelig, de, der fornægter, deres rigdom og deres børn vil aldrig være dem til hjælp over for Allāh.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ

1 Skændslen der er blevet påstemplet jøderne, er også blevet nævnt i Sūrah Al-Baqarah:2:61, men her er dette udsagn underkastet to undtagelser, dvs. gennem en kilde fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og en kilde fra mennesker. Nu refererer "kilden" eller midlerne fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) til sagen om dem, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Selv, gennem Sin Egen befaling, har frelst fra denne skændsel - for eksempel, børn, kvinder, eller dem der er fuldstændig hengiven til bøn og tilbedelse og aldrig gå i krig mod muslimerne. "Kilden" eller midlerne fra mennesker refererer til en traktat om fred med muslimerne. Da den Hellige Koran bruger dette udtryk "fra mennesker" og ikke "fra muslimer", er der også en tredje mulighed, hvorved jøderne kan indgå politiske aftaler med andre ikke muslimer, leve under deres opbakning og beskyttelse og dermed leve i "fred".

2 Dette refererer til de jøder, som havde omfavnet Islām, såsom 'Abdullāh Bin Salām (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ).

3 Dvs. de, blandt Bogens folk, der blev muslimer.

Og disse er Ildens beboere. Deri vil de blive for evigt.

أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١١٦

117. Eksemplet på det, som de spenderer i dette verdslige liv, er som kold vind, der rammer afgrøderne hos et folk, der har handlet uret mod sig selv, og tilintetgør dem (afgrøderne). Og Allāh gør dem ikke uret, men de gør sig selv uret.

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
كَمَثَلِ رِيحٖ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٖ
ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَأَهۡلَكَتۡهُۚ وَمَا
ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنۡ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١١٧

118. O, I, der tror! Tag ikke andre end jeres egne som fortrolige venner. De vil ikke spare nogen anstrengelse for at fordærve jer. De ønsker jeres undergang. Hadet har vist sig fra deres munde, men hvad deres hjerter skjuler, er endnu værre. Sandelig har Vi gjort tegnene tydelige for jer, hvis I er forstandige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن
دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ
قَدۡ بَدَتِ ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ
وَمَا تُخۡفِي صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ
ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ ١١٨

119. Se! I er de, der elsker dem, men de elsker ikke jer. Og I tror på hele Bogen. Og når de møder jer, siger de: ”Vi tror!”, og når de er alene, bider de sig i fingerspidserne på grund af vrede over jer. Sig: ”Dø i jeres vrede”. Sandelig, Allāh ved, hvad der er i hjerterne.

هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ
وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ
ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَنَامِلَ
مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ
بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١١٩

120. Hvis der sker jer noget godt, ærgrer det dem, og hvis der sker jer noget ondt, glæder de sig over det. Og hvis I er tålmodige og Gudfrygtige, vil deres list ikke skade jer det mindste. Sandelig, Allāh omfatter (alt), hvad de gør.

إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ
سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ
لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا
يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ١٢٠

121. Og husk (O, Muḥammad) da du forlod dit hjem(1) om morgenen for at anvise de troende deres positioner til kamp. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

وَإِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ أَهۡلِكَ تُبَوِّئُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مَقَٰعِدَ لِلۡقِتَالِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢١

122. Da to af jeres grupper var ved at miste modet(2), og Allāh var deres

إِذۡ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمۡ أَن تَفۡشَلَا وَٱللَّهُ

1 Āyah (vers) 120 har sagt: "Og hvis I er tålmodige og Gudfrygtige, vil deres list ikke skade jer det mindste". De næste Āyāt (vers) giver empiriske beviser for denne erklæring ved at citere slagene ved Uḥud og Badr. I sidstnævnte tilfælde, overholdt muslimerne fuldt ud disse to betingelser og sejrede trods deres mangel på ressourcer. Men i slaget ved Uḥud, udviste nogle af dem mangel på disse kvaliteter, og derfor blev de konfronteret med et midlertidigt tilbageslag. I den forbindelse har Koranens tekst behandlet forskellige aspekter af slaget ved Uḥud fra denne Āyah (vers) 121 og til Āyah (vers) 175, mens der er givet en kort henvisning til slaget ved Badr fra Āyah (vers) 122 til Āyah (vers) 127.

2 Da de næste Āyāt (vers) henviser til forskellige hændelser under Uḥud slaget, er det nødvendigt at give en kort redegørelse for disse hændelser, så Āyāt (versene) kan forstås i deres sande perspektiv. Slaget ved Uḥud fandt sted i det tredje år af Hidjrah (den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) migration til Madīnah), da Makkahs hedninge invaderede Madīnah. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og hans nære Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) var tilbøjelige til at forsvare sig fra inden for byens grænser, men de fleste af hans nidkære Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), som ikke havde deltaget i slaget ved Badr, udtrykte deres iver for at bekæmpe fjenden ansigt til ansigt på en åben plads uden for byen. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hædrede deres synspunkt og marcherede med den muslimske hær mod Uḥud bjerget. 'Abdullāh Bin Ubayy, hyklernes leder, forlod i irritation over denne beslutning slagmarken sammen med sine tre hundrede tilhængere, der reducerede antallet af de muslimske styrker til syv hundrede. På dette tidspunkt tænkte to stammer blandt de sande muslimer, nemlig Banū Ḥārithah og Banū Salimah også på at forlade slagmarken, men efter et stykke tid blev de beslutsomme og sluttede sig til slaget. Det er de to grupper, der er nævnt i Āyah (vers) 21. Den Hellige Profet Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sendte et hold på halvtreds bueskytter til en bakke bag den muslimske hær for at imødegå ethvert bagangreb fra fjenden og befalede dem til, under alle omstændigheder, at forblive på deres pladser. I begyndelsen af slaget vandt muslimerne på slagmarken, og fjenden måtte trække sig tilbage. Bagtroppen der var stationeret på bakken så, at slagmarken blev rømmet af fjenden, og at deres muslimske brødre begyndte at indsamle krigsbytte. De troede, at der ikke var behov for, at de forblev på deres post, da slaget var forbi. I deres iver, efter at slutte sig til de sejrende muslimer i indsamlingen af krigsbyttet, forlod de fleste af dem deres post. 'Abdullāh Bin Djubair (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), deres leder, forsøgte at overbevise dem om, at de ikke bør forlade deres positioner uden udtrykkelig tilladelse fra den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), fordi han havde instrueret dem til at forblive på deres post under alle omstændigheder. Men de

Wali (Ven)[1]. Og det er Allāh, de troende skal fæste lid til.

وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Og sandelig hjalp Allāh jer ved Badr[2], da I var svage. Så frygt Allāh, således at I måtte være taknemmelige.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Da du sagde til de troende: "Er det ikke nok for jer, at jeres Herre vil hjælpe jer med tre tusind nedsendte engle?"

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ
رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Jo. Hvis I er tålmodige og Gudfrygtige, og de kommer over jer i hast, så vil jeres Herre forstærke

بَلَىٰٓ ۚ إِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ وَيَأْتُوكُم مِّن
فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ

---

var overbevist om, at krigen var forbi, og at den Profetiske befaling ikke længere var gældende. Efter deres afgang forblev kun ti eller tolv personer, herunder 'Abdullāh Bin Djubair (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), på deres post. Khālid Bin Walīd, der på det tidspunkt var en af hedningenes hærfører, så at stillingen næsten var tom og angreb den. Alle de resterende bueskytter blev martyrer, og et overraskelsesangreb bagfra spredte muslimerne på slagmarken. Denne uventede situation fik nogle muslimer til at forlade slagmarken, men de fleste af dem forblev beslutsomme. Under dette slag blev Mus'ab Bin 'Umair (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), der lignede Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i sin fremtoning og bar den muslimske hærs flag, martyr. Nogle blandt hedningene råbte, at de havde dræbt den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Da dette rygte blev spredt, mistede mange muslimer modet, og hedningene var i stand til at gøre halvfjerds muslimer til martyrer. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev efterladt med meget få Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ) til at forsvare ham, men de gjorde det med bemærkelsesværdigt mod. Alligevel pådrog Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sig en række sår og en af hans tænder knækkede. Efter et stykke tid reorganiserede muslimerne sig. Og da det blev opdaget, at rygtet om Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) martyrium var falsk, blev slagmarken igen kontrolleret af muslimerne.

1 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

2 Badr var det allerførste slag i Islām. Slaget fandt sted den 13. marts 624/ 17. Ramadan år 2 E.H., ved Badr-/brøndene, der lå ca. 120 km nord for Madīnah. Baggrunden for Badr slaget var, at da muslimerne emigrerede fra Makkah til Madīnah, beslaglagde Quraish (en sammenslutning af stammer, der levede i Makkah) deres ejendom. Muslimerne ville have deres retmæssige ejendom tilbage. Så der opstod kamp mellem muslimerne og Quraish-stammen, hvor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gav muslimerne sejr, selv om de var få og svage i forhold til Quraish-stammen.

jer med fem tusind engle med kendte tegn.

ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٥

126. Og Allāh gjorde kun dette, for at det skulle være et godt budskab for jer, og for at I derved kunne få ro i hjertet. Og hjælpen kommer kun fra Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ
قُلُوبُكُم بِهِۦۗ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ
ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١٢٦

127. For at afskære en del af dem, der er fornægtere, eller udsætte dem for skændsel, så de vender skuffede tilbage.

لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ١٢٧

128. Du har ingen autoritet i sagen. Enten kan Han (Allāh) tilgive dem eller straffe dem, sandelig er de Ẓālimūn (uretfærdige)[1].

لَيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡ
أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ ظَٰلِمُونَ ١٢٨

129. Og alt, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden, tilhører Allāh. Han tilgiver, hvem Han vil, og straffer, hvem Han vil. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٢٩

130. O, I, der tror! Tag ikke ar-Ribā (renter), fordoblet og mangedobbelt[2], og frygt Allāh,

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ
أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ

---

1 Āyāt (versene) 123-127 henviser til slaget ved Badr som et supplerende citat midt i diskursen om Uḥud slaget og som et eksempel på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) støtte til de troende, som observerer tålmodighed. Diskursen om slaget ved Uḥud genoptages igen fra denne Āyah (vers). Det forlyder, at da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) blev såret under slaget ved Uḥud, og hans tand knækkede, og hans velsignede ansigt blødte, sagde han: "Hvordan kan de mennesker trives, der gør sådanne ting mod deres Profet, mens han kalder dem til Allāh?" Denne Āyah (vers) 128 blev åbenbaret ved den lejlighed.

2 Hedningenes hær blev finansieret ved rentebærende lån. Muslimerne bliver advaret af denne Āyah (vers), at de ikke skal bruge rentebærende lån til at efterkomme krigens udgifter. Af denne grund er forbuddet om Ribā her blevet fremhævet i forbindelse med slaget ved Uḥud. Ordene "fordoblet, og mangedobbelt" betyder ikke, at en lille mængde af renter er tilladt, fordi punktet hvor emnet Ribā behandles i dets fulde detaljer er blevet afklaret i Āyah (vers) 278-279 af Sūrah Al-Baqarah: "...og opgiv, hvad der er tilbage af ar-Ribā, hvis I da er troende... Og hvis I angrer, skal I have det oprindelige af jeres rigdomme tilbage". Det viser

således at I måtte blive succesrige.

تُفۡلِحُونَ ١٣٠

131. Og frygt Ilden, der er beredt for fornægterne.

وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ١٣١

132. Og adlyd Allāh og Sendebuddet, således at I måtte blive vist nåde.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٣٢

133. Og kappes med hinanden om at få tilgivelse fra jeres Herre og en have med en bredde, der omspænder Himlene og Jorden. Den er beredt til de Gudfrygtige.

۞وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ
وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ
أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ١٣٣

134. De, som spenderer i medgang og i modgang, og de, som kontrollerer vreden, og de, som tilgiver menneskene. Allāh elsker dem, der gør godt.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ
وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ
عَنِ ٱلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣٤

135. Og dem, som når de begår en skamfuld handling eller foruretter sig selv, ihukommer Allāh, og de beder om tilgivelse for deres synder. Og hvem kan tilgive synder undtagen Allāh? Og som ikke fortsætter i, hvad de gør, når de ved det.

وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ
أَنفُسَهُمۡ ذَكَرُواْ ٱللَّهَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ
لِذُنُوبِهِمۡ وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمۡ
يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا فَعَلُواْ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٣٥

136. Deres belønning vil være tilgivelse fra deres Herre og haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Og fortræffelig er belønningen for dem, der handler.

أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡ
وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَاۚ وَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ١٣٦

137. Sandelig er hændelser passeret før jer, så rejs omkring på Jorden og se, hvad skæbnen var for dem, der benægtede.

قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ فَسِيرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
ٱلۡمُكَذِّبِينَ ١٣٧

---

tydeligt, at enhver mængde af renter ud over beløbet er forbudt. Men ordene "fordoblet, og mangedobbelt" i denne Āyah (vers) er blevet brugt til at henvise til den værste form for Ribā, der var fremherskende på den tid. Det er ligesom i Sūrah Al-Baqarah:2:41, hvor det siges, "...Og sælg ikke Mine Āyāt (vers) for en ringe pris". Det betyder selvfølgelig ikke, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Āyāt (vers) kan sælges for en højere pris.

138. Dette er en erklæring for menneskene og en retledning og en formaning for de Gudfrygtige.

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ١٣٨

139. Og tab ikke modet, og vær ikke bedrøvede, når I har overhånd, hvis I er troende.

وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ١٣٩

140. Hvis I får et sår, så har de andre også fået et lignende sår[1]. Og sådanne dage roterer Vi blandt menneskene, for at Allāh kan kende dem, der tror, og tage nogle blandt jer som martyrer. Og Allāh elsker ikke aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ ٱلْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُۥ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٠

141. Og for at Allāh må rense de, der tror, og tilintetgøre fornægterne.

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَمْحَقَ ٱلْكَٰفِرِينَ ١٤١

142. Eller regnede I med, at I vil indtræde Paradiset, uden at Allāh kender de af jer[2], der udfører Djihād[3] (kæmper for Hans

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٢

---

1 Dette er en trøst til muslimerne, der led i slaget ved Uḥud. Det betyder, at hedningene havde lidt et skammeligt nederlag i slaget ved Badr, og de led ligeså mange tab som muslimerne led i slaget ved Uḥud. Men der er en stor forskel mellem tab der blev påført muslimerne, og dem der blev påført ikke muslimerne. Det var blot en straf for de ikke troende, mens det havde mange fordele for muslimerne, såsom at opnå martyr status for dem der blev dræbt og rense andre for deres mangler.

2 Selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) hel sikkert ved alt, refererer viden her til den praktiske "test".

3 Af alle begreber i Islām er "Djihād" måske det mest fejlciterede, misbrugte og misforståede. Ordet i sig selv betyder "at anstrenge sig". Det betyder ikke den meget populære, men ikke desto mindre, ukorrekte oversættelse "hellig krig". En person, der anstrenger sig for at gøre noget, der er en del af Islām, dvs. anstrenger sig på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vej, udfører Djihād og er derved en "Mudjāhid". Der findes ikke et ord i Koranen eller i islamisk terminologi, som betyder "hellig krig". I Islām er ingen krige hellige. Ordet "hellig krig" er et kristent begreb, som blev brugt om korstogene, hvor kristne europæiske stater, konger og kirken drog på militære togter til "Det Hellige Land" fra slutningen af 1000-tallet til 1200-tallet. Det var i den forbindelse, at drage i krig for det hellige land, at ordet "hellig krig" eller "Holy War" blev brugt i Europa. Naturligvis kan det at anstrenge sig på Guds vej betyde, at man må gå i krig, men enhver anstrengelse for at styrke Islām eller leve på islamisk vis i samfundet, kollektivt eller personligt, er Djihād.

sag), og uden at Han kender de tålmodige?

143. Og I plejede at ønske jer døden[1], inden I mødte den. Men nu har I bemærket den, mens I så til.

وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ ٱلۡمَوۡتَ مِن قَبۡلِ أَن
تَلۡقَوۡهُ فَقَدۡ رَأَيۡتُمُوهُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ١٤٣

144. Og Muḥammad er kun et Sendebud. Der har været sendebud før ham. Så hvis han dør eller bliver dræbt, vil I da vende om på jeres hæle? Og den, der end vender om på sine hæle, vil ikke skade Allāh det mindste. Og Allāh vil belønne de taknemmelige.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ
ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ
أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ فَلَن يَضُرَّ
ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤

145. Og det tilkommer intet menneske at dø uden Allāhs tilladelse. (Døden er) en fastsat skæbne. Og den, der ønsker belønning i denne verden, ham vil Vi give derfra. Og den, der ønsker udbyttet i det Hinsidige, ham vil Vi give derfra. Og Vi vil belønne de taknemmelige.

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ
ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا
نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ
مِنۡهَاۚ وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٥

146. Og hvor mange profeter har ikke haft et antal af Allāhs mænd til at kæmpe med sig. Og de mistede ikke modet for det, der ramte dem for Allāhs sag. Og de blev ikke svage, og ej heller gav de efter. Og Allāh elsker de tålmodige.

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ
فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ
وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٦

Hvis det drejer sig om krig, er Djihād tilladt for at forsvare sig eller for at bekæmpe undertrykkelse. Koranen og Profeten Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) udsagn er meget specifikke om, ikke blot hvornår, men også hvordan krig kan føres. Dette går vel at mærke 1.300 år forud for Geneve konventionens bestemmelser om krigsførelse, krigsfanger og menneskerettigheder. Der er således intet begreb i Islām om "hellig krig", men der kan være tale om en retfærdig krig, hvis der er tale om at etablere retfærdighed mod en undertrykkelse, selvforsvar eller for at beskytte ens eget liv, familien, hjemmet, naboerne etc. Islām opfordrer til, at uretfærdighed og undertrykkelse standses, og hvis det betyder, at man må gå i kamp, på et hvilket som helst niveau, såsom i tale, ved at skrive, ved politisk arbejde eller i sidste ende ved at føre krig, må det gøres.

1 Dette refererer til den iver, som Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) viste over for martyrium.

147. Og deres tale bestod blot i, at de sagde: ”Vor Herre! Tilgiv os vores synder og vores overskridelser i vores sag, og giv os fodfæste, og hjælp os mod det fornægtende folk”.

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِىٓ أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Så gav Allāh dem belønning i denne verden og den bedre belønning i det Hinsidige. Og Allāh elsker dem, der handler godt.

فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
ٱلْـَٔاخِرَةِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

149. O, I, der tror!
Hvis I adlyder dem, der fornægter, vil de få jer til at vende om på jeres hæle. Så vil I være fortabte.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ
أَعْقَٰبِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Nej, Allāh er jeres Herre, og Han er Den bedste Hjælper.

بَلِ ٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
ٱلنَّٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Vi vil indgyde ærefrygt i hjerterne på dem, der fornægter, da de har associeret noget med Allāh, for hvilket Han ikke har sendt nogen autoritet. Deres bolig er Ilden. Og hvilket slet hjemsted for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ
بِمَآ أَشْرَكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ
سُلْطَٰنًا ۖ وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۚ وَبِئْسَ
مَثْوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Og Allāh har sandelig opfyldt Sit løfte til jer, da I med Hans tilladelse dræbte dem (der er jeres fjender), indtil I viste svaghed og stredes om sagen, og I var ulydige, efter at Han havde vist jer, hvad I elsker[1]. Blandt jer er der nogle, der søger (denne) verden, og blandt jer er

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ
إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا
فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم
مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ
مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنْيَا وَمِنكُم
مَّن يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

1 ”Hvad I elsker” refererer til krigsbytte, og det betyder: ”Efter at have set krigsbyttet, faldt I i diskussion om, hvorvidt I skulle forlade posten, og nogle af jer adlød ikke den Profetiske befaling om at forblive på jeres stillinger under alle omstændigheder.’

der nogle, der søger det Hinsidige. Derefter vendte Han jeres positioner fra dem (fjenderne) for at prøve jer. Og sandelig har Han tilgivet jer. Og Allāh er Allernådigst mod de troende.

لِيَبْتَلِيَكُمْۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْۗ
وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٥٢

153. Da I (flygtede og) besteg (bjerget), (og) I vendte ikke engang om for at se på nogen, og Sendebuddet kaldte på jer bagved jer. Så ramte Han (Allāh) jer med den ene sorg (tabet af den ultimative sejr) efter den anden sorg[1] (som I bragte ved at løbe bort fra Profeten), så I ikke skulle sørge (i fremtiden) over, hvad I tabte, og ej heller over hvad der ramte jer. Og Allāh er Vidende om, hvad I gør.

۞ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُۥنَ
عَلَىٰٓ أَحَدٍ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
فِيٓ أُخْرَىٰكُمْ فَأَثَٰبَكُمْ غَمَّۢا
بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُواْ عَلَىٰ
مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ أَصَٰبَكُمْۗ
وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٥٣

154. Derefter sendte Han tryghed ned over jer efter sorgen, en døsen[2], der overvældede en gruppe af jer. Og en anden gruppe[3], der (kun) bekymrede sig om sig selv, opfødte tanker om Allāh, som ikke var sande, uvidenhedens tanker. De siger: "Kunne vi have gjort noget i denne sag?" Sig (O, Muḥammad): "Hele sagen tilhører Allāh". De skjuler i sig selv, hvad de ikke afslører for dig. De siger: "Hvis vi havde noget at sige i sagen, ville vi ikke være blevet

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنۢ بَعْدِ ٱلْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا
يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ ظَنَّ
ٱلْجَٰهِلِيَّةِۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ مِن شَيْءٍۗ
قُلْ إِنَّ ٱلْأَمْرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِۗ يُخْفُونَ فِيٓ أَنفُسِهِم
مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ
شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَٰهُنَاۗ قُل لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْۖ
وَلِيَبْتَلِيَ ٱللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ
مَا فِي قُلُوبِكُمْۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٥٤

1 Dette betyder, at den sorg I stod over for, var for den sorg I påførte Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ved ikke at reagere på hans kald.

2 For at aflaste muslimerne fra den ekstreme påvirkning af tragedien, havde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gjort dem døsige, efter fjenden havde forladt slagmarken. Det hjalp dem med at vende tilbage til deres normale tilstand.

3 Dvs. Hyklerne (Munāfiqūn).

dræbt her[1]". Sig: "Hvis I var (blevet) i jeres hjem, ville de, for hvem døden var foreskrevet, komme ud (hele vejen) til deres (endelige) liggested". Og (alt dette blev gjort) for at Allāh kunne prøve, hvad der er i jeres sind, og rense, hvad der er i jeres hjerter. Og Allāh er Vidende om, hvad der er i hjerterne.

155. Sandelig, de af jer, der vendte om, den dag de to tropper mødte hinanden, dem fik Satan til at falde på grund af nogle af deres gerninger. Men Allāh har sandelig tilgivet dem. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Overbærende.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْاْ مِنكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ
إِنَّمَا ٱسْتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُواْ
وَلَقَدْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٥٥

156. O, I, der tror! Vær ikke ligesom dem, der fornægter og siger om deres brødre, når de rejser rundt på Jorden eller er involveret i krig: "Hvis de var blevet hos os, så var de ikke døde og ikke blevet dræbt". For Allāh vil gøre det til fortrydelse i deres hjerter. Og Allāh giver liv og bringer død. Og Allāh ser, hvad I gør.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَقَالُواْ لِإِخْوَٰنِهِمْ إِذَا ضَرَبُواْ فِي ٱلْأَرْضِ أَوْ كَانُواْ
غُزًّى لَّوْ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ وَمَا قُتِلُواْ
لِيَجْعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَٱللَّهُ
يُحْيِۦ وَيُمِيتُ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٥٦

157. Og hvis I bliver dræbt for Allāhs sag eller dør, er tilgivelsen fra Allāh og nåde bedre end det, de samler sammen.

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٧

158. Og hvis I dør eller bliver dræbt, vil I blive samlet hos Allāh.

وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحْشَرُونَ ١٥٨

1 Henvisningen her er til hyklerne, hvis angst var begrænset til dem selv. De sagde: "Kunne vi have gjort noget i denne sag?" Tilsyneladende betød denne sætning, at uanset hvad der skete, var det baseret på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) dekret, over hvilket ingen har nogen kontrol. I virkeligheden mente de, at muslimerne havde lidt tab, fordi de ikke lyttede til hyklernes forslag om at forsvare byen inden for dens grænser.

159. Så det er gennem Allāhs barmhjertighed, at du (O, Muḥammad) er blid mod dem. Og hvis du var barsk og hårdhjertet, havde de spredt sig omkring dig. Så tilgiv dem, og bed om tilgivelse for dem, og rådfør dig med dem i sagen. Og når du har taget en beslutning, så sæt din lid til Allāh. Sandelig, Allāh elsker dem, der sætter deres lid til Ham.

فَبِمَا رَحۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمۡۖ وَلَوۡ كُنتَ فَظًّا
غَلِيظَ ٱلۡقَلۡبِ لَٱنفَضُّواْ مِنۡ حَوۡلِكَۖ فَٱعۡفُ
عَنۡهُمۡ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ وَشَاوِرۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِۖ فَإِذَا
عَزَمۡتَ فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ ١٥٩

160. Hvis Allāh hjælper jer, er der ingen, der kan besejre jer. Og hvis Han forlader jer, hvem kan så hjælpe jer efter Ham? Og til Allāh sætter de troende deres lid.

إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ
وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم مِّنۢ
بَعۡدِهِۦۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٦٠

161. Og det tilkommer ikke en profet at bedrage (med krigsbyttet). Og den, der end bedrager (med krigsbyttet), vil komme med det, han bedragede, på Opstandelsens Dag. Da vil enhver blive fuldt belønnet for, hvad denne har tjent. Og de vil ikke blive gjort uret.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّۚ وَمَن يَغۡلُلۡ يَأۡتِ
بِمَا غَلَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦١

162. Kan den, der følger Allāhs tilfredshed, sættes lig med den, der har pådraget sig Allāhs vrede? Og hans endelige plads er Helvede. Og hvilken slet ende.

أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٖ
مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٦٢

163. De er af forskellig rang hos Allāh. Og Allāh ser, hvad de gør.

هُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا
يَعۡمَلُونَ ١٦٣

164. Allāh har sandelig skænket Sin gunst over de troende, da Han oprejste et Sendebud (Profeten Muḥammad) blandt dem fra deres egen midte, der reciterer Hans Āyāt

لَقَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ بَعَثَ فِيهِمۡ
رَسُولٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ
وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ

(vers) for dem og renser dem og lærer dem Bogen og visdommen, mens de tidligere var i åbenlys vildfarelse.

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ١٦٤

165. Og hvordan er det, når en ulykke rammer jer, selv om I har tildelt det dobbelte (mod jeres fjende), siger I: "Hvor kommer dette fra?" Sig: "Dette kommer fra jer selv". Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

أَوَلَمَّآ أَصَـٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَـٰذَا ۖ قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ١٦٥

166. Og hvad der ramte jer, den dag de to tropper stødte sammen, det skete med Allāhs vilje, og for at Han kunne kende de troende.

وَمَآ أَصَـٰبَكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٦٦

167. Og for at Han kunne kende dem, som hyklede. Og der blev sagt til dem: "Kom, kæmp for Allāhs sag, eller forsvar (i det mindste)". De sagde: "Hvis vi vidste, der skulle være kamp, havde vi fulgt jer". De var på den dag tættere på fornægtelsen end troen. De ytrer med deres munde, hvad der ikke er i deres hjerter. Og Allāh er Alvidende om, hvad de skjuler.

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ قَـٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوِ ٱدْفَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّٱتَّبَعْنَـٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَـٰنِ ۚ يَقُولُونَ بِأَفْوَٰهِهِم مَّا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ١٦٧

168. De, som sagde til deres brødre, mens de selv sad (tilbage i deres hjem): "Hvis de havde adlydt os, var de ikke blevet dræbt". Sig: "Så hold døden borte fra jer selv, hvis I er sandfærdige".

ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ لِإِخْوَٰنِهِمْ وَقَعَدُوا۟ لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا۟ ۗ قُلْ فَٱدْرَءُوا۟ عَنْ أَنفُسِكُمُ ٱلْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ١٦٨

169. Og antag aldrig dem, der blev dræbt for Allāhs sag, som døde. Tværtimod, de er i live hos deres Herre (og) bliver velforsørget.

وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ١٦٩

170. De er glade for det, Allāh har givet dem af Sin nåde, og de får gode nyheder om dem der følger efter dem, men som ikke har indhentet dem (opnået martyrdøden). For dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ
وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم
مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧٠

171. De får gode nyheder om Allāhs velsignelse og gunst. Og fordi Allāh ikke vil lade de troendes belønning gå tabt.

۞يَسۡتَبۡشِرُونَ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ
وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٧١

172. De, som besvarede Allāhs og Sendebuddets kald, (selv) efter at de var blevet såret[1]. De af dem, der har udført gode handlinger og været Gudfrygtige, vil få en stor belønning.

ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ
مَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ
وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ١٧٢

1 Āyāt (versene) 172-175 henviser til Ḥamrā'-ul-Asad ekspeditionen. Da Makkahs hedninge, efter slaget ved Uḥud, vendte tilbage og havde tilbagelagt en betydelig afstand, faldt det dem ind, at i stedet for at skynde sig tilbage til Makkah, burde de være forblevet på slagmarken for at tilintetgøre muslimerne til sidste mand, fordi muslimerne der havde lidt uventet tab, måtte have mistet deres moral, og det derfor var en enestående mulighed for at knuse dem. Med den tanke i baghovedet suspenderede de deres rejse i et stykke tid, men på grund af frygt for vanskeligheder genoptog de deres tilbagetog. Men på vej tilbage stødte de på nogle mennesker, der var på vej til Madīnah, som de instruerede til at skræmme muslimerne i Madīnah ved at advare dem om, at Makkahs indbyggere planlagde at iværksætte et andet angreb. På den anden side var den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), gennem åbenbaring, blevet informeret om deres oprindelige tanke om at marchere tilbage til Madīnah og var begyndt at forfølge Makkahs indbyggere sammen med nogle af sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ), som var blevet såret i kampen. Da han nåede Ḥamrā'-ul-Asad, et sted omkring otte mil væk fra Madīnah, blev han stoppet af Nu'aim Bin Mas'ūd Thaqafī, som var blevet instrueret af Makkahs indbyggere til at skræmme muslimerne. Han sagde, at Makkahs indbyggere havde samlet en stor hær for at angribe muslimerne igen. Selv om denne nyhed skulle have afskrækket muslimerne, der var i ekstrem modgang på det tidspunkt, sagde de alle: "Allāh er tilstrækkelig for os og (Han er) Den bedste Værge". Til gengæld mødte en rejsende, ved navn Ma'bad, der var på vej fra Madīnah til Makkah, Makkahs hær og fortalte dem, at muslimerne var begyndt at forfølge dem med en veludrustet hær. Denne nyhed skræmte Makkahs beboere og de vendte aldrig tilbage. Muslimerne vendte, efter at have forsikret sig om Makkahs hærs flugt, sikkert tilbage til Madīnah.

173. De, til hvem menneskene sagde: ”Sandelig har menneskene samlet sig imod jer, så frygt dem”. Men det øgede deres tro, og de sagde: ”Allāh er tilstrækkelig for os, og (Han er) Den bedste Værge”.

ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُوا۟
لَكُمْ فَٱخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَٰنًا وَقَالُوا۟
حَسْبُنَا ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ ١٧٣

174. Så vendte de tilbage med Allāhs gunst og nåde, uden at noget ondt havde ramt dem. Og de fulgte Allāhs tilfredshed, og Allāh er Herren af Stor Gunst.

فَٱنقَلَبُوا۟ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَٱتَّبَعُوا۟ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ
وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ١٧٤

175. Det er kun Satan, der skræmmer jer med sine venner. Så frygt ikke dem, men frygt Mig, hvis I er troende.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُۥ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ١٧٥

176. De, der iler mod fornægtelse, skal ikke bedrøve dig. De kan ikke skade Allāh det mindste. Allāh ønsker ikke at give dem nogen andel i det Hinsidige. Og for dem er der en mægtig straf.

وَلَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ
لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ
حَظًّا فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٧٦

177. Sandelig, de, der købte fornægtelsen frem for troen, kan ikke skade Allāh det mindste. Og for dem er der en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّوا۟
ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٧

178. Og de, der fornægter, skal ikke tro, at den tid, Vi forlænger deres (liv) med, er godt for dem. Faktisk, den tid, Vi forlænger deres (liv) med, er kun for at de kan forøge i synd. Og for dem er der en vanærende straf.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ
خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ لِيَزْدَادُوٓا۟ إِثْمًا ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ١٧٨

179. Allāh vil ikke efterlade de troende (i den tilstand), I er i, førend Han skelner den dårlige fra den gode[1].

مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ

---

1 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke vil efterlade de sande troende og hyklerne blandet og uden skel. Snarere, Han sætter dem alle på en test, der afslører den sande natur hos enhver troende og enhver hykler, som en kontrast til hinanden.

Og Allāh vil ikke informere jer om det Usete[1]. Men Allāh vælger blandt Sine sendebud, hvem Han vil. Så tro på Allāh og Hans sendebud. Og hvis I tror og er Gudfrygtige, så vil I få en stor belønning.

ٱللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى ٱلْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجْتَبِى مِن
رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ وَإِن
تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٧٩

180. Og de, der er nærige med det, Allāh har givet dem af Sin gunst, skal ikke tro, det er godt for dem. Tværtimod, det er dårligt for dem. På Opstandelsens Dag vil de blive tvunget til at lægge lænker af det, de var nærige med, omkring deres hals. Og Himlenes og Jordens arv tilhører Allāh. Og Allāh er Vidende om, hvad I gør.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ
مِن فَضْلِهِۦ هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا۟ بِهِۦ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَلِلَّهِ
مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٨٠

181. Allāh har sandelig hørt udtalelsen af dem (jøderne), der siger: "Allāh er fattig, og vi er rige[2]". Vi vil skrive, hvad de sagde, og deres uretfærdige drab på profeterne. Og Vi vil sige: "Smag den brændende Ilds straf".

لَّقَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ
فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا۟
وَقَتْلَهُمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ١٨١

182. Dette er på grund af, hvad jeres hænder har sendt forud (af gerninger), og Allāh er ikke uretfærdig mod tjenerne.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ١٨٢

---

1 Dette er et svar på en tvivl, der måtte opstå i forhold til den tidligere erklæring. Man kan fristes til at stille spørgsmålet om, hvorfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke fortalte muslimerne navnene på hyklerne for at skelne dem fra de sande troende. Āyah (verset) svarer, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke underretter almindelige mennesker om det Usete. I stedet har Han, ifølge Sin visdom, valgt at afsløre den sande natur af enhver gennem deres adfærd på selve prøvelses tidspunktet.

2 Da den Hellige Koran foreskrev Zakāh (obligatorisk velgørenhed) og overtalte de troende til at give på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vej, gjorde nogle jøder grin med det ved at sige, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ser ud til at være fattig, mens vi er rige. Āyāt (versene) henviser til sådanne mennesker.

183. (Der er) dem, som sagde: "Sandelig, Allāh befalede os til ikke at tro på et sendebud, før han bringer os et offer, som ilden (fra himlen) fortærer[1]". Sig: "Der er kommet sendebud til jer før mig med klare beviser og med det, I taler om. Så hvorfor dræbte I dem, hvis I er sandfærdige?"

ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيۡنَآ أَلَّا نُؤۡمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأۡتِيَنَا بِقُرۡبَانٖ تَأۡكُلُهُ ٱلنَّارُۗ قُلۡ قَدۡ جَآءَكُمۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِي بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِي قُلۡتُمۡ فَلِمَ قَتَلۡتُمُوهُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٨٣

184. Og hvis de fornægter dig, så er sendebud før dig også blevet fornægtet. De kom med klare beviser og Skrifterne og den oplysende Bog.

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ جَآءُو بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُنِيرِ ١٨٤

185. Enhver skal smage døden. Og det er kun på Opstandelsens Dag, at I vil få jeres fulde belønning. Så den, der bliver holdt væk fra Ilden og ført ind i Paradiset, har sejret. Og det verdslige liv er ikke andet end en bedragerisk nydelse.

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَۗ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ١٨٥

186. I vil visselig blive prøvet i jeres rigdom og jeres liv. Og I vil visselig høre meget ondt fra dem, til hvem Bogen blev givet før jer, og fra dem, der sætter andre ved Allāhs side. Og hvis I er tålmodige og Gudfrygtige, er det sandelig viljestyrke.

۞لَتُبۡلَوُنَّ فِيٓ أَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَذٗى كَثِيرٗاۚ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٨٦

1 Det var et tegn på den Guddommelige accept af et offer, der blev ofret af en person til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), at en brand ville komme til syne fra himlen og brænde ofringen. Dette er omtalt i Bibelen. (Se Dommerbogen:06:21) Selvom det ikke var et bevis på ens profetgerning, krævede jøderne at Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) viste dette tegn som et bevis for sin påstand. Svaret der gives i denne Āyah (vers) er, at de tidligere Budbringere (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) kom med en række tegn, herunder den førnævnte ild, men I dræbte dem i stedet for at acceptere deres kald. Som eksempel kan Profeten Ilyās (Elias (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) nævnes. Bibelen har givet detaljerne om hans historie. I en konkurrence mod sine modstandere, blev hans offer brændt op af den himmelske ild, mens hans modstanders ofring ikke blev brændt op. Men i stedet for at tro på hans sandfærdighed, der blev vist ved dette tegn, dømte kongen ham til døden. (Se Første Kongebog, kapitel 18 & 19).

187. Og (husk), da Allāh sluttede pagt med dem, til hvem Bogen blev givet: "I skal åbenbare den for menneskene, og I skal ikke skjule den". Så smed de den bag deres rygge, og de solgte den for en ringe pris. Så slet er, hvad de køber.

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ ١٨٧

188. Du skal ikke tro, at de, der er glade for, hvad de har gjort, og som elsker at blive rost for, hvad de ikke har gjort. Så du skal ikke tro, at de vil undslippe straffen. Og for dem er der en smertefuld straf.

لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ فَلَا تَحۡسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨٨

189. Og Himlenes og Jordens Herredømme tilhører Allāh. Og Allāh har magt over alle ting.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٨٩

190. Sandelig, i skabelsen af Himlene og Jorden og i nattens og dagens vekslen er der visselig Āyāt (tegn) for de forstandige.

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩٠

191. De, som ihukommer Allāh stående, siddende og (liggende) på deres sider, og som tænker over skabelsen af Himlene og Jorden, (idet de siger): "Vor Herre, Du har ikke skabt dette uden grund. Lovprist er Du. Så frels os fra Ildens straf.

ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٩١

192. Vor Herre, den, Du end lader indgå i Ilden, ham har Du sandelig vanæret. Og der er ingen hjælpere til aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ١٩٢

193. Vor Herre, vi hørte en budbringer, der kaldte til troen: "Tro på jeres Herre". Så troede vi. Vor Herre, så tilgiv os vores synder og afskriv vores dårlige gerninger og lad os dø med de retskafne.

رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ١٩٣

194. Vor Herre, og giv os, hvad du har lovet os gennem Dine sendebud og vanær os ikke på Opstandelsens Dag. Du bryder sandelig ikke Dit løfte".

رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٤

195. Så deres Herre besvarede deres bøn: "Jeg lader ikke en gerning, for den som udøver den blandt jer, gå tabt, (hverken) mands eller kvindes. I er fra hinanden[1]". Så de, der udvandrede og blev uddrevet fra deres hjem og tortureret for Min sag og kæmpede og blev dræbt, vil Jeg sandelig afskrive deres dårlige gerninger, og Jeg vil sandelig lade dem indtræde haver, i hvilke floder løber, en belønning fra Allāh. Og hos Allāh er den smukkeste belønning.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ
عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ
بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ
وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ
عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ
وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥

196. Lad ikke fornægternes strejfen på jorden bedrage dig.

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٦

197. (Det er) en kort nydelse. Derefter er deres tilholdssted Helvede. Og det er et slet hvilested.

مَتَٰعٞ قَلِيلٞ ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمِهَادُ ١٩٧

198. Men de, der frygtede deres Herre, for dem er der haver, i hvilke floder løber, deri vil de forblive for evigt. En æret gæstfrihed fra Allāh. Og hvad der er hos Allāh, er bedst for de retskafne.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلٗا
مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٨

199. Og sandelig, blandt Bogens folk er der dem, der tror på Allāh og på det, der blev sendt ned til jer, og på det,

وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ
وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ

1 Dette betyder, at alle mennesker bliver behandlet ligeligt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og enhver vil blive belønnet eller straffet i henhold til hans eller hendes gerninger. Ingen vil blive diskrimineret på baggrund af deres køn, race, økonomiske eller sociale status.

der blev sendt ned til dem, (idet) de ydmyger sig selv for Allāh. De sælger ikke Allāhs Āyāt (vers) for en ringe pris. For dem er der belønning hos deres Herre. Sandelig, Allāh er hurtig i Afregningen.

خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ
رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

200. O, I, der tror, vær tålmodige[1],
mere tålmodige end andre[2], og
sikr jeres grænser[3]. Og frygt
Allāh[4], således at I måtte blive
succesfulde.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟
وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

---

1 ”Tålmodighed” (Ṣabr) betyder ”at være standhaftig”, og i Koranens terminologi betyder det at stå fast i lydighed over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), mod fristelser af selvisk begær og standhaftigt udholde de verdslige livs prøvelser. Således kombinerer den alle de gode egenskaber, der forventes af en sand muslim.

2 Konkurrencen i tålmodighed betyder, at alle skal forsøge at være mere tålmodig end andre, især når man kæmper mod sin fjende, bør man være mere tålmodig end sin modstander.

3 Det omfatter geografiske grænser samt ideologiske grænser. I det første tilfælde betyder bevogtning af grænserne at forsvare dem mod fjenden, og i sidstnævnte tilfælde indebærer det at beskytte troen og dens fordringer.

4 ”At frygte Allāh” er oversættelsen af et udtryk der ofte bliver brugt af den Hellige Koran, hvis oprindelige ord er Taqwā. I mangel på et mere præcist ord på andre sprog, er det oversat som ”frygt for Allāh”, men betydningen der bæres af det oprindelige ord er meget bredere. Det betyder ”at være bevidst om at man bliver overvåget af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), total lydighed til Ham med fuld forståelse for Hans herlighed, Hans gunst som Han har skænket Sine tjenere, og frygt for Hans utilfredshed og straf”. ”Frygten” der er refereret til i udtrykket, er ærefrygt. Den er Skabt af kærlighed og respekt for ens Skaber og kærlige Vogter, af frygt for at ens handling skal mishage Ham og lede til utaknemmelighed mod den gunst, der er skænket af Ham. Med denne betydning indebærer det, at man overholder alle regler for adfærd foreskrevet af Ham.

SŪRAH AN-NISĀ'

سُورَةُ النِّسَاءِ

Titlen på denne Sūrah er "Kvinderne". Den første Āyah (vers 1) og fremefter omtaler kvinders anliggender.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, I mennesker, frygt jeres Herre, som skabte jer af én person (Ādam), og af den skabte Han dens mage (Ḥawwā') og udbredte fra de to mange mænd og kvinder. Og frygt Allāh[1], i Hvis navn I beder hinanden om (jeres rettigheder) og blodsslægtskabet[2]. Sandelig, Allāh vogter over jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ
وَٰحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ
بِهِۦ وَٱلْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

2. Og giv de faderløse deres ejendom, og ombyt ikke det gode med det dårlige. Og tag ikke deres ejendom sammen med jeres egen ejendom. Det er sandelig en stor synd.

وَءَاتُوا۟ ٱلْيَتَٰمَىٰٓ أَمْوَٰلَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا۟ ٱلْخَبِيثَ
بِٱلطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَهُمْ إِلَىٰٓ أَمْوَٰلِكُمْ ۚ
إِنَّهُۥ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

3. Og hvis I frygter, at I ikke kan handle retfærdigt mod de faderløse, så gift jer med de kvinder, I foretrækker[3], to, tre eller fire. Men

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا۟ فِى ٱلْيَتَٰمَىٰ فَٱنكِحُوا۟
مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۖ

---

1 Se fodnote 52 i den tidligere Sūrah (Sūrah Āl-'Imrān:3:200).

2 Når man kræver sine rettigheder fra en anden, siger man normalt: "Giv mig min ret for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skyld". Det er denne form for efterspørgsel, der er refereret til her. Det betyder, at når I kræver jeres rettigheder fra andre, henviser I ofte til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Derfor bør I også være bevidste om Hans befalinger, når I bliver forpligtet til at give andre deres ret. Selv om denne instruktion dækker alle former for rettigheder, er blodrelationer særligt blevet fremhævet her, fordi de er de vigtigste, og fordi den følgende Āyah (vers) har til formål at præcisere disse rettigheder.

3 Dette er for at fjerne en uretfærdig skik, der var fremherskende i Arabien. Hvis en fætter blev vogter af en smuk eller rig forældreløs pige, ville han gifte sig med hende uden at give hende hendes medgift, ej heller forsørge hende, eller behandle hende som sin hustru, som var hendes ret. Āyah (verset) siger: "Og hvis I frygter, at I ikke kan handle

hvis I frygter, at I ikke kan handle retfærdigt, så (gift jer med) én kvinde[1] eller det, jeres højre hånd besidder (af slavinderne). Det er det nærmeste, for at I ikke begår uret.

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ فَوَٰحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَـٰنُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُوا۟ ٣

4. Og giv kvinderne deres medgift[2] som gave. Men hvis de frivilligt opgiver noget af det, så brug det med fordel og fornøjelse.

وَءَاتُوا۟ ٱلنِّسَآءَ صَدُقَـٰتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِن طِبْنَ
لَكُمْ عَن شَىْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا مَّرِيٓـًٔا ٤

5. Og giv ikke de svagt begavede jeres ejendom[3], som Allāh har gjort til et støttemiddel for jer. Og forsørg dem af den, og beklæd dem, og tal til dem med en venlig tale.

وَلَا تُؤْتُوا۟ ٱلسُّفَهَآءَ أَمْوَٰلَكُمُ ٱلَّتِى جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ
قِيَـٰمًا وَٱرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَٱكْسُوهُمْ وَقُولُوا۟ لَهُمْ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا ٥

6. Og sæt de faderløse på prøve, indtil de når ægteskabsalderen. Så, hvis I finder forstandighed i dem, så giv dem deres ejendom (tilbage). Og tag den ikke urimeligt og hastigt, i frygt for at de bliver voksne. Og den, der

وَٱبْتَلُوا۟ ٱلْيَتَـٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُوا۟ ٱلنِّكَاحَ فَإِنْ
ءَانَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَٱدْفَعُوٓا۟ إِلَيْهِمْ أَمْوَٰلَهُمْ
وَلَا تَأْكُلُوهَآ إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا۟ وَمَن كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ

retfærdigt mod de faderløse, så undgå at gifte jer med dem, og gift jer med de andre kvinder, der er lovlige for jer". Denne forklaring af Āyah (verset) er givet af Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustru 'Āishah (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها). (Bukhārī)

1 En anden praksis i Arabien var, at en mand fik lov til at have så mange koner, som han ønskede uden at opretholde ligestilling mellem dem. Āyah (verset) har begrænset antallet af hustruer til fire og forpligtet manden til at opretholde fuld ligestilling mellem dem. Hvis man ikke er i stand til at opretholde lighed, er det forbudt for ham at have mere end en hustru.

2 Mahr er en medgift, som manden overrækker sin kone. Når man giver en kvinde hendes medgift, så skal det ikke forstås som en handel man indgår, ej heller sælger man kvinden, men det er et udtryk for, at manden ønsker at gifte sig med kvinden, og symboliserer at man er parat til at vise hende den respekt, som hun er berettiget til; man vil passe på hende, forsørge hende og løfte den økonomiske byrde fra hende. Denne Mahr fastsættes af kvinden eller hendes værge.

3 De faderløse børns værger er forpligtet til at udlevere deres ejendom til dem, når de opnår modenhed, som er nævnt i de næste Āyāt (vers). Hvis de faderløse har svage sind, bliver værgerne anvist til at fastholde deres ejendom i tillid, indtil de opnår mental modenhed. "Deres ejendom" betyder her "tilhører de faderløse, som I er blevet betroet".

er rig, bør afholde sig (fra at bruge den på sig selv), og den, der er fattig, bør bruge med rimelighed. Så når I giver dem deres ejendom (tilbage), så tilkald vidner overfor dem. Og Allāh er tilstrækkelig til regnskab.

بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِذَا دَفَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ
فَأَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا ٦

7. For mændene er der en andel af det, som forældre og nære slægtninge har efterladt. Og for kvinderne er der en andel af det, som forældre og nære slægtninge har efterladt, hvad enten det er lidt eller meget, en fastsat andel.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ
وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنۡهُ أَوۡ كَثُرَۚ نَصِيبٗا مَّفۡرُوضٗا ٧

8. Og hvis slægtninge, faderløse og de trængende er til stede under delingen, så forsyn dem deraf, og tal til dem med en venlig tone[1].

وَإِذَا حَضَرَ ٱلۡقِسۡمَةَ أُوْلُواْ ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ
وَٱلۡمَسَٰكِينُ فَٱرۡزُقُوهُم مِّنۡهُ
وَقُولُواْ لَهُمۡ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ٨

9. Og de bør frygte (Allāh), (ligesom) hvis nogle (af dem) efterlod sig et svagt afkom, de frygter for. Så de skal frygte Allāh og udtale rette ord.

وَلۡيَخۡشَ ٱلَّذِينَ لَوۡ تَرَكُواْ مِنۡ خَلۡفِهِمۡ
ذُرِّيَّةٗ ضِعَٰفًا خَافُواْ عَلَيۡهِمۡ فَلۡيَتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَلۡيَقُولُواْ قَوۡلٗا سَدِيدًا ٩

10. Sandelig, de, der tager de faderløses ejendom uretfærdigt, de opæder kun ild i deres maver. Og de vil indtræde i en Rasende Ild.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ أَمۡوَٰلَ ٱلۡيَتَٰمَىٰ ظُلۡمًا
إِنَّمَا يَأۡكُلُونَ فِي بُطُونِهِمۡ نَارٗاۖ
وَسَيَصۡلَوۡنَ سَعِيرٗا ١٠

11. Allāh pålægger jer, hvad jeres børn angår[2]: For et hankøn er der én del, der er lig med to hunkøns dele. Og

يُوصِيكُمُ ٱللَّهُ فِيٓ أَوۡلَٰدِكُمۡۖ لِلذَّكَرِ مِثۡلُ
حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۚ فَإِن كُنَّ نِسَآءٗ فَوۡقَ

---

1 Dette er et råd til arvingerne, at de voksne bør give noget fra deres arv til de forældreløse og de trængende, der er til stede på fordelingstidspunktet. Hvis nogle slægtninge, som ikke er lovlige arvinger efter afdøde, også er til stede, men fejlagtigt forventer at få en andel, bør de på en høflig måde få at vide, at det kun er arvingerne der har ret til at få del i arven. Dette er betydningen af "og tal til dem med en venlig tone".

2 Dette er den detaljerede lov om arv. Visse andele fordeles til forskellige arvinger. Efter at man har tildelt enhver sin andel, deles resten af den til dens afdødes børn på en måde, at en søn får den dobbelte andel af en datter. Den samme regel gælder for brødre og søstre eller andre 'Aṣabah hvor den afdøde ikke efterlader nogen børn.

hvis det (kun) er kvinder, og mere end to, så skal de have to tredjedele af, hvad man har efterladt. Og hvis der kun er én, så skal hun have halvdelen. Og til hans forældre er der en sjettedel af det, han har efterladt, hvis han har et barn. Og hvis han ikke har noget barn, og hans forældre arver ham, så skal hans mor have en tredjedel. Og hvis han har brødre (søskende), så skal hans mor have en sjettedel, efter at testamentet, som han (måske) har bestemt, eller gæld[1] (er afviklet). Jeres fædre og jeres børn, I ved ikke, hvem (af dem) der er tættest på jer i gavn. Dette er fastsat af Allāh. Sandelig, Allāh er Alvidende, Alvis.

ٱثۡنَتَيۡنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَۖ وَإِن كَانَتۡ
وَٰحِدَةٗ فَلَهَا ٱلنِّصۡفُۚ وَلِأَبَوَيۡهِ لِكُلِّ وَٰحِدٖ
مِّنۡهُمَا ٱلسُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُۥ وَلَدٞۚ
فَإِن لَّمۡ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٞ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ ٱلثُّلُثُۚ
فَإِن كَانَ لَهُۥٓ إِخۡوَةٞ فَلِأُمِّهِ ٱلسُّدُسُۚ مِنۢ بَعۡدِ
وَصِيَّةٖ يُوصِي بِهَآ أَوۡ دَيۡنٍۗ ءَابَآؤُكُمۡ وَأَبۡنَآؤُكُمۡ
لَا تَدۡرُونَ أَيُّهُمۡ أَقۡرَبُ لَكُمۡ نَفۡعٗاۚ فَرِيضَةٗ
مِّنَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿١١﴾

12. Og I skal have halvdelen af, hvad jeres hustruer efterlader sig, hvis de ikke har noget barn. Og hvis de har et barn, så skal I have en fjerdedel af, hvad de efterlader sig, efter at testamentet, som de (måske) har bestemt, eller gæld (er afviklet). Og de (hustruerne) skal have en fjerdedel af, hvad I efterlader jer, hvis I ikke har noget barn. Og hvis I har et barn, så skal de have en ottendedel af, hvad I efterlader jer, efter at testamentet, som I (måske) har bestemt, eller gæld (er afviklet). Og hvis manden eller kvinden, der

۞ وَلَكُمۡ نِصۡفُ مَا تَرَكَ أَزۡوَٰجُكُمۡ
إِن لَّمۡ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٞۚ فَإِن كَانَ
لَهُنَّ وَلَدٞ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكۡنَۚ
مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصِينَ بِهَآ
أَوۡ دَيۡنٖۚ وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكۡتُمۡ إِن
لَّمۡ يَكُن لَّكُمۡ وَلَدٞۚ فَإِن كَانَ
لَكُمۡ وَلَدٞ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا تَرَكۡتُمۚ
مِّنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ تُوصُونَ بِهَآ أَوۡ دَيۡنٖۗ
وَإِن كَانَ رَجُلٞ يُورَثُ كَلَٰلَةً
أَوِ ٱمۡرَأَةٞ وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوۡ أُخۡتٞ فَلِكُلِّ وَٰحِدٖ

1 Reglen der gentages i disse Āyāt (vers) fastsætter, at af arven skal den afdødes gæld først betales. Hvis han har fået lavet et testamente til fordel for en person, der ikke er hans arving, bør hans testamente gennemføres op til en tredjedel af den resterende ejendom. De juridiske arvinger vil være berettigede til deres andele efter bilæggelse af gæld og håndhævelse af testamentet.

bliver arvet, er Kalālah (ikke har nogen direkte slægtninge, der kan arve efter vedkommendes død), men har en broder eller søster, så skal de begge have en sjettedel. Og er de flere (søskende), så skal de deles om en tredjedel, efter at testamentet, som man (måske) har bestemt, eller gæld (er afviklet), uden at tilføje (nogen) skade. En anvisning fra Allāh. Og Allāh er Alvidende, Overbærende.

مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ ۚ فَإِن كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ
مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى ٱلثُّلُثِ ۚ
مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ
غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Det er Allāhs grænser. Og den, der adlyder Allāh og Hans Sendebud, ham vil Han lade indtræde i haver, i hvilke floder løber, deri skal de forblive for evigt. Og det er den største succes.

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. Og den, der er ulydig mod Allāh og Hans Sendebud og overskrider Hans grænser, ham vil Han lade indtræde i Ilden, deri skal han forblive for evigt. Og han vil få en vanærende straf.

وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُۥ يُدْخِلْهُ نَارًا خَٰلِدًا فِيهَا
وَلَهُۥ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

15. Og de af jeres kvinder, der begår al-Fāḥishah (en skamfuld handling), mod dem skal I tilkalde fire vidner blandt jer. Så hvis de bevidner (det), så skal I holde dem i deres hjem, indtil døden tager dem, eller Allāh foreskriver en (anden ud) vej til dem[1].

وَٱلَّٰتِى يَأْتِينَ ٱلْفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمْ
فَٱسْتَشْهِدُوا۟ عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنكُمْ ۖ
فَإِن شَهِدُوا۟ فَأَمْسِكُوهُنَّ فِى ٱلْبُيُوتِ
حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ ٱللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

1 I begyndelsen var straffen for utroskab begået af en gift kvinde at begrænse hende i hendes hjem for altid. Men Āyah (verset) hentyder selv til det faktum, at denne lov vil blive erstattet af en anden. Dette er betydningen af den sidste sætning "eller Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) foreskriver en (anden ud) vej til dem". Denne måde blev derefter foreskrevet i de indledende Āyāt (vers) af Sūrah An-Nūr (24) og af den detaljerede forklaring af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

16. Og de to (mænd eller kvinder), der begår det blandt jer, tugt dem begge[1]. Men hvis de begge angrer og forbedrer sig, så vend jer bort fra dem. Sandelig, Allāh er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

وَٱلَّذَانِ يَأۡتِيَٰنِهَا مِنكُمۡ فَـَٔاذُوهُمَاۖ
فَإِن تَابَا وَأَصۡلَحَا فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمَآۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابٗا رَّحِيمًا ١٦

17. Sandelig er anger der accepteres af Allāh kun for dem, der handler ondt i uvidenhed og kort tid efter angrer. Så dem vil Allāh tilgive. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

إِنَّمَا ٱلتَّوۡبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ
ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٖ
فَأُوْلَٰٓئِكَ يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧

18. Og tilgivelsen er ikke for dem, der udfører onde gerninger, indtil tidspunktet for døden nærmer sig en af dem, (og) han (så) siger: "Nu angrer jeg", og heller ikke for dem, der dør, som fornægtere. Til dem har Vi beredt en smertefuld straf.

وَلَيۡسَتِ ٱلتَّوۡبَةُ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ
ٱلسَّيِّـَٔاتِ حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ
ٱلۡمَوۡتُ قَالَ إِنِّي تُبۡتُ ٱلۡـَٰٔنَ وَلَا ٱلَّذِينَ
يَمُوتُونَ وَهُمۡ كُفَّارٌۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡتَدۡنَا
لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٨

19. O, I, der tror, det er ikke tilladt for jer, at I tager kvinder i arv[2] mod deres vilje. Og hold ikke fast på dem, så I kan slippe bort med noget af det, I har givet dem, medmindre de begår Fāḥishah[3] (en skamfuld

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن
تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرۡهٗاۖ وَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ لِتَذۡهَبُواْ
بِبَعۡضِ مَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ
بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ

1 Det kan betyde, at straffen for utroskab ikke er begrænset til gifte kvinder, men når en mandlig og kvindelig, gift eller ugift, fornedrer sig til utroskab eller utugt, skal de revses med alle midler. Ingen specifik straf er foreskrevet i dette tilfælde. Kendelsen er, at de skal revses.

2 Der var en ond praksis på mode, at når en kvindes mand døde, ville hans juridiske arvinger tage hende som en del af arven, i den forstand at de nogle gange ville gifte sig med hende mod hendes vilje, og til tider ville de ikke lade hende indgå et nyt ægteskab, overhovedet. I nogle tilfælde vil de holde hende i deres hjem som en fange og ville ikke tillade hende at gå ud, medmindre hun ville give afkald på sin ejendom i deres favør. Den nuværende Āyah (vers) fordømmer og forbyder alle disse praksisser.

3 Nogle ægtemænd ønskede at lade sig skille fra deres hustruer uden at de havde begået noget forkert, men simpelthen fordi de ikke kunne lide dem. Alligevel plejede de at holde fast i dem uden at give dem de rettigheder, de var berettigede til. Hensigten var, at kvinden skulle væmmes ved sin mands adfærd og derfor tilbyde noget af sin medgift eller

handling) åbenlyst. Og lev med dem på den anerkendte måde, og hvis I hader dem, så kan det være, at I hader noget, som Allāh har lagt meget godt i.

فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا۟ شَيْـًٔا
وَيَجْعَلَ ٱللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

20. Og hvis I har tænkt jer at tage en anden hustru, i stedet for en hustru (I har), og I har givet hende qinṭār (meget guld eller formue i medgift), så tag intet (tilbage) af det. Vil I da tage det ved falsk anklage og i åbenlys synd?[1]

وَإِنْ أَرَدتُّمُ ٱسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ
زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا
فَلَا تَأْخُذُوا۟ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ أَتَأْخُذُونَهُۥ
بُهْتَـٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾

21. Og hvordan kan I tage det, når I har haft adgang til hinanden, og de har taget en sikker pagt fra jer.

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُۥ وَقَدْ أَفْضَىٰ
بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم
مِّيثَـٰقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

22. Og ægt ikke de kvinder, jeres fædre har ægtet, undtagen hvad der er passeret[2] (før forbuddet). Det er sandelig en skamfuld handling og afskyeligt og en ond skik.

وَلَا تَنكِحُوا۟ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم
مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ
فَـٰحِشَةً وَمَقْتًا وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

23. Forbudt for jer er; jeres mødre, jeres døtre, jeres søstre, jeres fastre, jeres mostre, jeres broders døtre, jeres

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَـٰتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَٰتُكُمْ وَعَمَّـٰتُكُمْ

---

anden ejendom til manden for at sikre sin frigørelse fra ægteskabets bånd. Āyāt (versene) forbyder ægtemænd at holde på deres kvinder med denne selviske hensigt. Den eneste undtagelse der gives af Āyah (verset) er, at hvis kvinderne begår ægteskabsbrud, kan de blive begrænset til deres boliger som nævnt ovenfor i Āyah (vers) 15. Eller hvis de begår en skammelig handling, selvom det er tæt på utroskab, har manden lov til at forbinde hendes frigørelse med den betingelse, at hun giver noget af den medgift, han har givet hende, tilbage.

1 Dette betyder, at hvis I forlanger monetær afkast i stedet for skilsmisse, vil det betyde, at I beskylder dem for en skammelig handling, fordi et sådant krav er tilladt ifølge Āyah (vers) 19, når hun begår en skammelig handling. Det er således en falsk anklage.

2 Udtrykket "undtagen hvad der er passeret (før forbuddet)" i denne og den følgende Āyah (vers) refererer til en ægteskabelig status, der på lovligvis er blevet afsluttet før eller umiddelbart efter åbenbaringen af disse Āyāt (vers). De berørte parter vil ikke blive pålagt en synd for sådanne ægteskaber.

søsters døtre, jeres fostermødre, der ammede jer, jeres fostersøstre i amning, jeres hustruers mødre og jeres steddøtre, som er under jeres formynderskab, som er blevet født af kvinder, med hvilke I har haft (kønsligt) samkvem med. Men hvis I ikke har haft (kønsligt) samkvem med dem, så er der ingen synd over jer. Og (forbudt for jer er også) hustruerne til jeres sønner fra jeres afkom, og at I samler to søstre (i ægteskabspagt samtidig), undtagen hvad der (allerede) er sket. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَخَٰلَٰتُكُمْ وَبَنَاتُ ٱلْأَخِ وَبَنَاتُ
ٱلْأُخْتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِىٓ أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ
نِسَآئِكُمْ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِى فِى
حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِى
دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا۟ دَخَلْتُم
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٰٓئِلُ
أَبْنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنْ أَصْلَٰبِكُمْ
وَأَن تَجْمَعُوا۟ بَيْنَ ٱلْأُخْتَيْنِ إِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

24. Og (forbudt for jer er også) gifte kvinder, undtagen det jeres højre hånd besidder (slavinder). (Dette er) Allāhs forskrift til jer. Og tilladt for jer er alt ud over dette, at I søger (dem) gennem jeres rigdom, idet I gifter jer (med dem), uden at I begår utugt. Så de af dem, I har nydt (af), giv dem deres medgift[1] som befalet. Og der er ingen synd over jer, hvis I gensidigt bliver enige om noget ud over den (oprindelige) ægtepagt. Sandelig, Allāh er Alvidende, Alvis.

۞ وَٱلْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا
مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ ۖ كِتَٰبَ ٱللَّهِ
عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا۟
بِأَمْوَٰلِكُم مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ ۚ فَمَا
ٱسْتَمْتَعْتُم بِهِۦ مِنْهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَٰضَيْتُم
بِهِۦ مِنۢ بَعْدِ ٱلْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

25. Og den af jer, der ikke har råd til at gifte sig med frie, troende kvinder, kan (gifte sig med) den, jeres højre hånd besidder af troende piger (slavinder). Og Allāh kender bedst jeres tro. I er fra hinanden. Så gift jer med dem med deres værges

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن
يَنكِحَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ فَمِن مَّا
مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن فَتَيَٰتِكُمُ
ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِكُم ۚ
بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ

1 Dette betyder, at størrelsen på medgift kan øges eller mindskes, efter gensidig aftale, når som helst efter ægteskabet.

tilladelse, og giv dem deres medgift[1] som anerkendt, hvis de er kyske kvinder, der ikke begår utugt eller har hemmelige elskere.
Hvis de, når de er gift, begår en skamfuld handling, så tilkommer der dem halvdelen af den straf, der tilkommer frie kvinder. Det er for dem af jer, der frygter at falde i synd. Og at I er tålmodige er bedre for jer. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَٰتٍ غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ
أَخْدَانٍ فَإِذَآ أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَٰحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
ٱلْمُحْصَنَٰتِ مِنَ ٱلْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَشِىَ ٱلْعَنَتَ مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا۟
خَيْرٌ لَّكُمْ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٥

26. Allāh ønsker at gøre det klart for jer og retlede jer i de folks sædvaner, som var før jer, og tilgive jer. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ
سُنَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ
عَلَيْكُمْ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٦

27. Og Allāh ønsker at tilgive jer, men de, der følger deres begær, ønsker, at I skal afvige (fra sandheden) med en stor afvigelse.

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُوا۟
مَيْلًا عَظِيمًا ٢٧

28. Allāh ønsker at gøre det (byrden) lettere for jer. Og mennesket er skabt svagt.

يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ
ٱلْإِنسَٰنُ ضَعِيفًا ٢٨

29. O, I, som tror, fortær ikke hinandens ejendom indbyrdes i uretfærdighed, medmindre det er en handel imellem jer med gensidig tilfredshed. Og dræb ikke jer selv (eller hinanden). Sandelig, Allāh er Barmhjertig mod jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم
بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً عَن
تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ٢٩

1 Det betyder, at gifte sig med slavepiger er tilrådeligt for en person, der ikke har råd til at gifte sig med en fri kvinde og dermed frygter, at han vil henfalde til ulovligt kønsligt samkvem. Men det er ikke passende for en person, der har råd til at gifte sig med en fri kvinde, eller kan kontrollere sig selv. Det skal bemærkes, at reglerne om slaver var gældende, da lovligt slaveri var eksisterende. I vore dage er slaver ikke tilgængelige. Derfor bør man ikke forveksle dem med ansatte eller kunstigt slavebundet personer, der ikke er slaver ifølge Sharī‘ah.

30. Og den, der gør det af fjendtlighed og uretfærdighed, ham vil Vi trække ind i Ilden. Og det er let for Allāh.

وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ عُدۡوَٰنٗا وَظُلۡمٗا فَسَوۡفَ نُصۡلِيهِ
نَارٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ٣٠

31. Hvis I afholder jer fra de store (synder), som I er blevet forbudt, vil Vi afskrive jer jeres (små) synder og lade jer indtræde af en nobel indgang (i Paradiset).

إِن تَجۡتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنۡهَوۡنَ عَنۡهُ
نُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَنُدۡخِلۡكُم
مُّدۡخَلٗا كَرِيمٗا ٣١

32. Og I skal ikke hige efter det, hvormed Allāh har udmærket nogen af jer frem for andre. For mænd er der en andel af det, de har optjent[1], og for kvinder er der en andel af det, de har optjent. Og bed Allāh om Hans nåde. Sandelig, Allāh er Vidende om alt.

وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ
بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ
وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ وَسۡـَٔلُواْ
ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٣٢

33. Og for enhver har Vi skabt arvinger til det, (som) forældre og nære slægtninge har efterladt. Og til de, med hvem I har indgået en pagt, giv dem da deres andel[2].

وَلِكُلّٖ جَعَلۡنَا مَوَٰلِيَ مِمَّا تَرَكَ
ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتۡ
أَيۡمَٰنُكُمۡ فَـَٔاتُوهُمۡ نَصِيبَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ

1 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har ifølge Sin visdom skabt forskellige mennesker med forskellige egenskaber. Der er nogle egenskaber, som er ud over ens magt og kontrol, såsom manddom, fysisk sundhed, styrke, skønhed, intelligens etc. Disse er de typer af egenskaber, som Āyah (verset) forbyder at begære. Hvis nogen er bedre end en i nogle af disse egenskaber, og sidstnævnte længes efter at være som den førstnævnte eller endda bedre end ham, vil det ikke resultere i andet end anger og jalousi. Man må tro på, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har givet én nogle egenskaber, der ikke findes hos andre. Men der er nogle egenskaber, der kan opnås gennem ens indsats og bestræbelse, såsom fromhed, ærlighed, kyndighed, generøsitet, være hårdtarbejdende og så videre. Man skal ikke blot længes efter sådanne egenskaber, man bør også gøre sit bedste i bestræbelserne på at opnå dem. Den første sætning i Āyah (verset) refererer til den første slags egenskaber, mens den anden sætning vedrører den anden slags egenskaber. Det forlyder at nogle kvinder på Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) tid udtrykte ønske om, at hvis de havde været mænd, ville de også have været i stand til at deltage aktivt i Djihād. Det er indlysende, at dette ønske var forbundet med den første slags. Den nuværende Āyah (vers) forbød dem mod sådanne tanker, men det er præciseret, at det ikke fratager dem frugterne af deres gode gerninger, fordi de er kvinder. De vil få hvad de tjente, både i denne verden og i det Hinsides.

2 Da den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ) udvandrede til Madīnah, forblev de fleste af deres slægtninge i

Sandelig, Allāh er Vidne til alt.

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٣٣

34. Mænd er forsørgere af kvinder, idet Allāh har givet nogle af dem fortrin frem for andre, og det, de spenderer af deres rigdom[1]. Så de retskafne kvinder er lydige, og de vogter i (deres mænds) fravær det, (som) Allāh (beordrer dem at) vogte. Men de kvinder, fra hvem I frygter ulydighed, skal I formane og lade alene i sengen og slå dem. Og hvis de adlyder jer, søg da ingen (anden ud) vej mod dem. Sandelig, Allāh er Ophøjet, Stor.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ
أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ
لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَاللَّاتِي
تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ
فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ٣٤

35. Og hvis I frygter splittelse mellem dem, så tilkald en mægler fra hans familie og en mægler fra hendes familie. Hvis de ønsker forbedring, (så) vil Allāh bringe forlig mellem dem. Sandelig, Allāh er Alvidende, Velvidende.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ٣٥

36. Og tilbed Allāh og sæt intet ved Hans side, og vær god mod forældre, slægtninge, de faderløse, de trængende, den beslægtede nabo og den ikke beslægtede nabo og ledsageren ved jeres side[2] og den

۞ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ

Makkah. Derfor blev det i et stykke tid forordnet, at i tilfælde af en Muhādjirs (emigrants) død ville hans allierede fra Anṣār (hjælpere) i Madīnah være hans juridiske arving. Den nuværende Āyah (vers) har ophævet denne regel. Den siger, at efter den detaljerede lov om arv der er blevet fastsat i Āyah (vers) 11 og 12 af denne Sūrah, er det forældrene og de nærmeste pårørende, der vil arve den afdødes ejendom. Men hvis man, da man indtrådte Islāms fold, har givet et løfte til en muslim om, at man vil arve hinanden, så kan de, i mangel på beslægtede arvinger, betragtes som hinandens juridiske arvinger. Den der erhverver en status som en juridisk arving gennem et løfte, er betegnet som Maul-al-Muwālāh.

1 Dvs. forsørger hustruerne.

2 Dette refererer til en medrejsende, en person der sidder ved siden af en i en forsamling, eller står ved siden af en i en række osv. Āyah (verset) antyder, at man selv over for sådan en midlertidig nabo eller ledsager skal udvise god og høflig opførsel.

vejfarende og dem, jeres højre hånd besidder (slaverne). Sandelig, Allāh elsker ikke dem, der er arrogante (og) pralende.

بِٱلۡجَنۢبِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخۡتَالٗا فَخُورًا ٣٦

37. Dem, der er nærige og opfordrer mennesker til nærighed og skjuler, hvad Allāh har givet dem af Sin nåde. Og Vi har beredt en vanærende straf for fornægterne.

ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِ وَيَكۡتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ٣٧

38. Og (for) dem, der giver ud af deres rigdom for at vise sig foran mennesker, og som ikke tror på Allāh og den Yderste Dag. Og den, der har Satan som ven, hvilken ond ven han er.

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيۡطَٰنُ لَهُۥ قَرِينٗا فَسَآءَ قَرِينٗا ٣٨

39. Hvad kunne det have skadet dem, hvis de havde troet på Allāh og den Yderste Dag og havde givet ud af det, som Allāh havde forsynet dem med? Og Allāh ved (alt) om dem.

وَمَاذَا عَلَيۡهِمۡ لَوۡ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمۡ عَلِيمًا ٣٩

40. Sandelig, Allāh gør end ikke vægten af et atom uret. Og hvis det er en god handling, fordobler Han den og giver en mægtig belønning fra Sig Selv.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةٗ يُضَٰعِفۡهَا وَيُؤۡتِ مِن لَّدُنۡهُ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٤٠

41. Så hvordan vil det være, når Vi bringer et vidne fra ethvert fællesskab og bringer dig (O, Muḥammad) som et vidne over disse?

فَكَيۡفَ إِذَا جِئۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةِۭ بِشَهِيدٖ وَجِئۡنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدٗا ٤١

42. På den Dag vil de, som fornægtede, og (som har) været ulydige over for Sendebuddet, ønske, at de var jævnet med jorden. Og de vil ikke kunne skjule noget fra Allāh.

يَوۡمَئِذٖ يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ ٱلرَّسُولَ لَوۡ تُسَوَّىٰ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضُ وَلَا يَكۡتُمُونَ ٱللَّهَ حَدِيثٗا ٤٢

43. O, I, som tror, nærm jer ikke Ṣalāh (Bøn), når I er berusede[(1)], førend I ved, hvad I siger, ej heller i en uren tilstand (stor urenhed[(2)]) indtil I tager et bad, medmindre I er ved at passere igennem (en moské)[(3)]. Og hvis I er syge eller på rejse, eller hvis nogen af jer kommer fra nødtørftsstedet, eller I har berørt kvinder[(4)], og I ikke kan finde vand, så udfør Tayammum[(5)] med noget rent støv og gnid jeres ansigter og hænder. Sandelig, Allāh er mest Benådende, mest Tilgivende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنتُمۡ
سُكَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَعۡلَمُواْ مَا تَقُولُونَ
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغۡتَسِلُواْۚ
وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ
مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ
تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا
فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُمۡۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ٤٣

44. Har du ikke set dem, til hvem en del af Bogen blev givet? De køber sig vildfarelsen og ønsker, at I vil komme på afveje.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ
يَشۡتَرُونَ ٱلضَّلَٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّواْ
ٱلسَّبِيلَ ٤٤

1 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret før forbuddet mod alkohol.

2 Djunub er en tilstand man kommer i, enten ved kønsligt samkvem, eller sædafgang hos mænd og udledelse af en væske hos kvinder, som kan sammenlignes med mænds sædafgang, i vågen eller drømme tilstand. En person, der er djunub, er forpligtet til at tage et bad. Det er ikke tilladt at bede Ṣalāh (Bøn), recitere eller røre ved den Hellige Koran, eller opholde sig i masdjid (moskéen) i denne tilstand, før man har foretaget det obligatoriske bad.

3 Dette er en undtagelse til reglen om, at Ṣalāh (Bøn) ikke kan bedes i en tilstand af "stor urenhed" før man har foretaget et bad. Det betyder at en rejsende, der ikke kan finde vand til at foretage et bad, kan bede Ṣalāh (Bøn) uden bad, efter at man har udført Tayammum, som er forklaret i næste sætning.

4 Dvs. hvis de har haft kønsligt samkvem med deres hustruer.

5 Āyah (verset) betyder, at Tayammum kan udføres, når vand ikke er tilgængelig (som normalt forekommer under en rejse), eller når man er syg og ude af stand til at bruge vand. Det er også blevet forklaret, at det er tilladt i begge former for urenheder, den større eller den mindre urenhed. Ordene "eller hvis nogen af jer kommer fra nødtørftsstedet" hentyder til alle mindre urenheder, hvor afvaskning (Wuḍū') er nødvendig for at udføre Ṣalāh (Bøn), og ordene, "I har berørt kvinder "står for kønsligt samkvem, der betyder "større urenhed" hvor bad bliver obligatorisk. Tayammum udføres, ved at man slår sine hænder på noget der består af støv og derefter gnider sit ansigt og sine hænder til håndleddet med dem.

45. Og Allāh kender (bedst) jeres fjender. Og Allāh er tilstrækkelig som Ven[1], og Allāh er tilstrækkelig som Hjælper.

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِأَعۡدَآئِكُمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيّٗا وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ نَصِيرٗا ٤٥

46. Blandt dem, der er jøder, er der nogle, som forvrænger ordene fra deres kontekst, og (de) siger: ”Vi hører, og vi er ulydige” og ”Hør, uden at blive hørt” og ”Rā‘inā”, idet de fordrejer ordene med deres tunger og nedgør religionen. Men hvis de havde sagt: ”Vi hører, og vi adlyder” og ”Hør” og ”Unẓurnā (se på os)” havde det været bedre for dem og mere passende[2], men Allāh har forbandet dem på grund af deres fornægtelse, så de tror ikke undtagen nogle få (af dem).

مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ عَن
مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا
وَٱسۡمَعۡ غَيۡرَ مُسۡمَعٖ وَرَٰعِنَا لَيَّۢا بِأَلۡسِنَتِهِمۡ
وَطَعۡنٗا فِي ٱلدِّينِۚ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا
وَٱسۡمَعۡ وَٱنظُرۡنَا لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَقۡوَمَ وَلَٰكِن
لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ٤٦

47. O, I, til hvem Bogen blev givet, tro på det, Vi har sendt ned til bekræftelse af det, der er hos jer, førend Vi udvisker ansigter og vender dem bagud eller forbander dem, ligesom Vi forbandede sabbattens folk. Allāhs befaling er bestemt til at indtræffe.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ ءَامِنُواْ بِمَا نَزَّلۡنَا
مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبۡلِ أَن نَّطۡمِسَ
وُجُوهٗا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰٓ أَدۡبَارِهَآ أَوۡ نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّآ
أَصۡحَٰبَ ٱلسَّبۡتِۚ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولًا ٤٧

48. Sandelig, Allāh tilgiver ikke, at man sætter nogen ved Hans side. Og Han tilgiver alt ud over dette, for hvem

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ

1 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

2 Alle disse ord har to forskellige betydninger. Den ene er godartet, og den anden er ondartet. De foregav, at det betød de godartede og gunstige betydninger, men i virkeligheden betød de det modsatte. I ”Vi hører, og vi er ulydige” foregav de, at det betød: ”Vi lytter til dig, og vi er ulydige over for dine modstandere”. Når de sagde: ”Hør, uden at blive hørt”, foregav de, at det betød: ”Må du ikke høre noget, der sårer dig”, men de mente i virkeligheden: ”Må du ikke høre noget, der gør dig glad”. Som forklaret i Sūrah Al-Baqarah (2:104), da de sagde ”Rā‘inā”, foregav de, at de brugte ordet i den arabisk forstand, som er: ”Se på os” Men på hebræisk var det et bandeord, som de i virkeligheden mente.

Han vil(1). Og den, der sætter nogen ved siden af Allāh, han har sandelig opdigtet en mægtig synd.

إِثۡمًا عَظِيمًا ٤٨

49. Har du ikke set dem, der erklærer sig for fromme? Vid, at Allāh renser, hvem Han vil, og de vil ikke blive forurettet Fatīla(2).

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمۚ بَلِ ٱللَّهُ يُزَكِّي
مَن يَشَآءُ وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ٤٩

50. Se, hvordan de opdigter løgne om Allāh, og det (at de opdigter løgne) er tilstrækkeligt som åbenbar synd.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ
وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمًا مُّبِينًا ٥٠

51. Har du ikke set dem, til hvem en del af Bogen blev givet? De tror på al-Djibt(3) (den falske guddom) og aṭ-Ṭāghūt(4) (afgud), og de siger om dem, der fornægter: "De er bedre retledte på vejen, end dem der tror(5)".

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبًا مِّنَ
ٱلۡكِتَٰبِ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡجِبۡتِ وَٱلطَّٰغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ هَٰٓؤُلَآءِ أَهۡدَىٰ
مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ سَبِيلًا ٥١

52. Det er dem, Allāh har forbandet. Og for den, Allāh forbander, vil du aldrig finde en hjælper.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَمَن يَلۡعَنِ ٱللَّهُ فَلَن
تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ٥٢

53. Eller har de andel i Herredømmet(6)? For så vil de ikke give menneskene Naqīra(7).

أَمۡ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّنَ ٱلۡمُلۡكِ فَإِذٗا لَّا يُؤۡتُونَ
ٱلنَّاسَ نَقِيرًا ٥٣

---

1 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kan tilgive enhver synd, selv uden anger, ved Hans skøn, undtagen den synd der tilskriver partnere til Ham. Denne synd kan ikke tilgives, medmindre man omvender sig og tror på Tawḥīd (Allāhs Enhed).

2 "Fatīla" betyder en trevl i en daddelsten. I denne Āyah (vers) bruges det som et udtryk for, at der ikke vil blive gjort dem den mindste uret.

3 Djibt er oprindeligt navnet på en afgud, men ordet bliver også brugt for enhver falsk guddom.

4 Ṭāghūt betyder litterært "en oprører". Ordet bruges også om Satan, ondskab, og falskhed.

5 Nogle jøder der var taget til Makkahs hedninge for at få deres støtte mod Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), roste deres afguder og erklærede, at hedningene var mere retledte i deres religion end muslimerne. Denne Āyah (vers) henviser til denne jødernes erklæring.

6 Det betyder, at hvis de besad et slags rige, ville de have været så nærige, at de ikke ville have givet noget til nogen. Dette er en af grundene til, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ikke har givet dem en sådan magt.

7 "Naqīra" betyder et hul på bagsiden af en daddelsten. I denne Āyah (vers) er det et udtryk for "det mindste".

54. Eller misunder de folk på grund af det, som Allāh har givet dem af Sin nåde? For Vi gav sandelig Ibrāhīms (Abrahams) slægt Bogen og visdommen, og Vi gav dem et mægtigt herredømme[1].

أَمۡ يَحۡسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن
فَضۡلِهِۦۖ فَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ ءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡحِكۡمَةَ وَءَاتَيۡنَٰهُم مُّلۡكًا عَظِيمٗا ٥٤

55. Nogle af dem troede på det, og nogle af dem vendte sig bort. Og Helvede er tilstrækkelig (for den sidstnævnte) som en Rasende Ild.

فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن صَدَّ عَنۡهُۚ
وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ٥٥

56. Sandelig, de, der fornægtede Vores tegn, vil Vi trække ind i Ilden. Hver gang deres hud er udbrændt, vil Vi give dem en anden hud, for at de kan smage straffen. Sandelig, Allāh er Almægtig, Alvis.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَوۡفَ نُصۡلِيهِمۡ نَارٗا
كُلَّمَا نَضِجَتۡ جُلُودُهُم بَدَّلۡنَٰهُمۡ جُلُودًا غَيۡرَهَا
لِيَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمٗا ٥٦

57. Men (hvad angår) dem, der tror og udfører gode gerninger, dem vil Vi lade indtræde i haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Deri vil de have rene ægtefæller, og Vi vil lade dem indtræde i en skærmende skygge.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ
أَبَدٗاۖ لَّهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَنُدۡخِلُهُمۡ
ظِلّٗا ظَلِيلًا ٥٧

58. Sandelig, Allāh befaler jer, at I udleverer betroet gods til de rette ejere. Og hvis I dømmer mellem mennesker, (befaler Allāh jer) at I dømmer med retfærdighed. Sandelig, fortræffeligt er det, hvad Allāh formaner jer til. Sandelig, Allāh er Althørende, Altseende.

۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن
تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ٥٨

1 Det betyder at jøderne afviser sandheden på grund af deres jalousi. De er irriterede, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har skænket profetgerningen og politisk magt til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), der ikke er en israelit. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) siger, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) også er fra Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) efterkommere, hvis mange børn både fik profetgerningen og riger (både religiøs og politisk myndighed).

59. O, I, som tror, adlyd Allāh, og adlyd Sendebuddet og dem, der har myndighed blandt jer. Så hvis I strides om noget, så henvis det til Allāh og Sendebuddet[1], hvis I tror på Allāh og den Yderste Dag. Det er bedre, og det er den bedste afgørelse.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ
وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ
إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩

60. Har du ikke set dem, der påstår, at de tror på det, der blev åbenbaret til dig (O, Muḥammad), og det, der blev åbenbaret før dig? De ønsker at bringe deres stridigheder[2] til aṭ-Ṭāghūt (afgud), selvom de er blevet befalet at afvise den. Og Satan ønsker at vildlede dem til en fjern vildfarelse.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزۡعُمُونَ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ
بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ
يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ
وَقَدۡ أُمِرُوٓاْ أَن يَكۡفُرُواْ بِهِۦۖ وَيُرِيدُ
ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ٦٠

61. Og når der bliver sagt til dem: "Kom til det, som Allāh har åbenbaret, og til Sendebuddet", vil du se hyklerne vende sig bort fra dig i afsky.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيۡتَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودٗا ٦١

62. Men hvordan vil det være, når en ulykke rammer dem for deres hænders værk? Så vil de komme til dig, idet de sværger ved Allāh: "Vi ønskede kun godhed og forsoning".

فَكَيۡفَ إِذَآ أَصَٰبَتۡهُم مُّصِيبَةُۢ بِمَا
قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ
إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّآ إِحۡسَٰنٗا وَتَوۡفِيقًا ٦٢

---

1 Det vil sige: "Tag Koranen og den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Sunnah som den endegyldige myndighed i jeres tvister".

2 Āyāt (versene) 60-70 blev åbenbaret i forbindelse med en hændelse, hvor visse hyklere foreslog, at deres tvister bør bringes for jøderne eller nogle spåmænd, i stedet for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), fordi de vidste, at han ville dømme objektivt, og dermed ville hans beslutning meget sandsynligt gå imod dem. Ṭāghūt, som forklaret i Āyah (vers) 52 (fodnote 26), henviser til Satan eller en falsk ting. Her hentyder det til en person, enten en jøde eller en spåmand, som de ønskede skulle dømme mellem dem. Da hyklerne blev kritiseret for at de, på trods af deres påstand om at være muslimer, havde indvilliget i at underkaste sig en afgørelse dømt af en anden person end Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), gav de den undskyldning, at de kun gik til jøderne eller spåmænd i spørgsmål om kompromis, og ikke i formelle retstvister. Dette er indførslen af deres erklæring, der er citeret i Āyah (vers) 62 "Vi ønskede kun godhed og forsoning".

63. Det er dem, i hvis hjerter Allāh ved, hvad der gemmer sig. Så ignorer dem og giv dem gode råd og tal til dem (med) et veltalende ord om dem selv.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ
وَقُل لَّهُمْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ قَوْلَۢا بَلِيغًا ٦٣

64. Og Vi har ikke sendt et sendebud, undtagen for at han med Allāhs tilladelse skulle adlydes. Og hvis de, efter at de havde forurettet sig selv, kom til dig og bad Allāh om tilgivelse, og hvis Sendebuddet bad om tilgivelse for dem, så ville de finde, at Allāh er Ofte Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ
بِإِذْنِ ٱللَّهِۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ
أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ
وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ
ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ٦٤

65. Så aldrig, ved din Herre, vil de blive troende, medmindre de gør dig (O, Muḥammad) til dommer i de stridigheder, der er imellem dem, derefter vil de i deres hjerter ikke finde nogen forbehold mod den afgørelse, som du træffer, og de underkaster sig fuldstændigt.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ
فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ
أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ
تَسْلِيمًا ٦٥

66. Og hvis Vi havde foreskrevet dem, at "slå jer selv ihjel" eller "forlad jeres hjem", havde de ikke gjort det, undtagen nogle få af dem[1]. Men hvis de havde gjort, hvad de var blevet formanet til, så havde det været bedre for dem og en stærkere stadfæstelse.

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمْ
أَوِ ٱخْرُجُواْ مِن دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ
مِّنْهُمْۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ٦٦

67. Og i dette tilfælde havde Vi sandelig givet dem en stor belønning fra Os.

وَإِذًا لَّأٓتَيْنَٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ٦٧

1 På baggrund af de hændelser, der er nævnt ovenfor (i fodnote 31), sagde nogle jøder, at de der hævder at være muslimer ikke adlyder deres Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), mens jøderne var så lydige mod deres profet, at da han beordrede dem til at dræbe sig selv, dræbte de sig selv. Āyah (verset) siger, at hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) beordrede disse pralhalse til at dræbe dem selv nu, ville de ikke gøre det, undtagen nogle få af dem.

68. Og Vi ville sandelig have ledt dem ad den rette vej.

وَلَهَدَيۡنَٰهُمۡ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٦٨

69. Og de, der adlyder Allāh og Sendebuddet, de skal være blandt dem, som Allāh har skænket (Sin) gunst, (nemlig) an-Nabiyyīn (profeterne), aṣ-Ṣiddīqīn (de sandfærdige), ash-Shuhadā'[1] og aṣ-Ṣālihīn (de retskafne)[2], og de er det bedste selskab.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ
أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ
وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَۚ
وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقٗا ٦٩

70. Den nåde er fra Allāh, og Allāh er tilstrækkelig som Vidende.

ذَٰلِكَ ٱلۡفَضۡلُ مِنَ ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمٗا ٧٠

71. O, I, som tror, vær på vagt, og drag ud i grupper, eller marcher alle sammen (på samme tid).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ خُذُواْ حِذۡرَكُمۡ
فَٱنفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُواْ جَمِيعٗا ٧١

72. Og blandt jer er der den, der uvægerligt vil blive tilbage[3]. Hvis så en ulykke rammer jer, vil han sige: "Allāh har sandelig været gavmild mod mig, at jeg ikke var til stede sammen med dem".

وَإِنَّ مِنكُمۡ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنۡ أَصَٰبَتۡكُم
مُّصِيبَةٞ قَالَ قَدۡ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ إِذۡ لَمۡ
أَكُن مَّعَهُمۡ شَهِيدٗا ٧٢

73. Og hvis en nåde fra Allāh tilfalder jer, vil han sige – som om der ikke var noget venskab mellem jer og ham – "O, gid jeg havde været (sammen) med dem, så havde jeg opnået stor sejr".

وَلَئِنۡ أَصَٰبَكُمۡ فَضۡلٞ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
لَّمۡ تَكُنۢ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُۥ مَوَدَّةٞ يَٰلَيۡتَنِي
كُنتُ مَعَهُمۡ فَأَفُوزَ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٧٣

1 Ṣiddīq, betyder leksikalsk "meget sandfærdig". I den islamiske terminologi refererer det normalt til en profets ledsagere, der udmærker sig over alle andre i deres underkastelse til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَامُ). De nyder den højeste status af fromhed efter profeterne, ligesom Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). Ved Shuhadā' (Flertal af Shahīd) forstås de personer, der ofrer deres liv på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej. Ordet er ikke blevet oversat her som "martyr", som til tider tages som en ækvivalent til Shahīd, fordi ordet "martyr" også anvendes til de dræbte i etniske eller racemæssige krige, mens de ikke kan betegnes som Shuhadā' ifølge den islamiske terminologi.

2 Dem der handler godt.

3 Hentydningen her er til hyklerne.

74. Så de, der sælger det verdslige liv for det Hinsidige, bør kæmpe for Allāhs sag. Og den, der kæmper for Allāhs sag, uanset om han bliver dræbt eller sejrer, ham vil Vi give en mægtig belønning.

۞فَلْيُقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشْرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٧٤

75. Og hvorfor vil I ikke kæmpe for Allāhs sag og for de undertrykte blandt mænd, kvinder og børn, som siger: "Vor Herre, før os ud af denne by, hvis befolkning handler uret. Og skænk os en ven fra Dig, og skænk os en hjælper fra Dig".

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ٧٥

76. De, som tror, kæmper for Allāhs sag, og de, som fornægter, kæmper for aṭ-Ṭāghūts (en afguds) sag. Så bekæmp Satans venner. Uden tvivl er Satans list svag.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱلطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓا۟ أَوْلِيَآءَ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّ كَيْدَ ٱلشَّيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ٧٦

77. Har du ikke set dem, til hvem der blev sagt: "Hold jeres hænder tilbage (fra kamp) og opretthold Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh (obligatorisk almisse). Men da kampen blev forskrevet dem, da frygtede en del af dem menneskene, som kun Allāh bør frygtes eller endnu mere. Og de sagde: "Vor Herre, hvorfor har Du forskrevet os kamp? Hvis Du bare havde givet os udsættelse(1) for en kort tid?" Sig: "Verdens nydelse

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوٓا۟ أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ ٱلنَّاسَ كَخَشْيَةِ ٱللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا۟ رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا ٱلْقِتَالَ لَوْلَآ أَخَّرْتَنَآ إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَٰعُ ٱلدُّنْيَا قَلِيلٌ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧

---

1 Da muslimerne blev forfulgt i Makkah, bad de Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om tilladelse til at kæmpe for at forsvare dem selv, men de blev befalet til at udholde prøvelserne med tålmodighed, undgå krig og i stedet engagere sig i Ṣalāh (Bøn), Zakāh (obligatorisk almisse) og andre former for tilbedelse, så de kunne udvikle de åndelige kvaliteter, der kræves for Djihād. Men da de udvandrede til Madīnah, og Djihād blev pålagt dem, følte nogle af dem, at det var svært at forlade det fredelige liv, som de lige havde påbegyndt efter lang tids forfølgelse og prøvelser. Āyah (verset) henviser til sådanne mennesker.

er kort, og det Hinsidige er (langt) bedre for den Gudfrygtige. Og I vil ikke blive forurettet Fatīla[1].

78. Hvor end I er, vil døden indhente jer, selv hvis I var i (høje) befæstede tårne". Og hvis noget godt sker dem[2], siger de: "Dette er fra Allāh". Og hvis noget ondt rammer dem, siger de: "Dette er fra dig (O, Muḥammad)". Sig (O, Muḥammad): "Alt kommer fra Allāh", så hvad er der galt med dette folk – de ser ikke ud til at forstå et ord?

أَيْنَمَا تَكُونُوا۟ يُدْرِككُّمُ ٱلْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِى
بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا۟
هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا۟
هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ فَمَالِ
هَٰٓؤُلَآءِ ٱلْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

79. Alt godt, der kommer til dig, er fra Allāh, og hvad der rammer dig af ondt, kommer fra dig selv[3]. Og Vi har sendt dig som et Sendebud til menneskene. Og Allāh er tilstrækkelig som Vidne.

مَّآ أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَٰكَ لِلنَّاسِ
رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

80. Den, der adlyder Sendebuddet, adlyder sandelig Allāh. Og den, der vender sig bort (i ulydighed), så har

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ
فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

1 "Fatīla" betyder en trevl i en daddelsten. I denne Āyah (vers) bruges det som et udtryk for, at der ikke vil blive gjort dem den mindste uret.

2 Denne del af Āyah (verset) refererer til de velhavende jøder i Madīnah, før Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) migration til Madīnah. Men da han ankom til Madīnah, og jøderne afviste hans kald til Islām, led de tilbagegang i deres indkomst som straf for deres afvisning. På dette tidspunkt bebrejdede de den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) for deres ulykke. Den nuværende Āyah (vers) afviser dem ved at sige, at velstand og ulykke begge forekommer med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vilje, og i overensstemmelse med Hans visdom.

3 Det betyder, at hvis nogen opnår noget godt, er det blot en nåde fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), for hvis man er ulydig, fortjener man ikke nogen velsignelse fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Og hvis man er lydig, vil ens lydighed altid være mindre, end det man skylder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Derfor har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) intet ansvar over for nogen. På den anden side, hvis nogen står over for katastrofer eller vanskeligheder, skyldes det altid nogle af ens egne ugerninger.

Vi ikke sendt dig (O, Muḥammad) som deres vogter.

81. Og de siger: "(Vi overholder) lydighed". Men når de går fra dig, sammensværger en gruppe sig om natten og gør det modsatte af det, du (O, Muḥammad) siger. Og Allāh nedfælder, hvad de sammensværger om natten. Så vend dig fra dem og sæt din lid til Allāh. Og Allāh er tilstrækkelig som Beskytter.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا۟ مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ
طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ ٱلَّذِى تَقُولُ ۖ وَٱللَّهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ
وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

82. Reflekterer de ikke over Koranen? Hvis den havde været fra nogen anden end Allāh, så havde de fundet mange modsigelser i den.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ
غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

83. Og når der kommer en befaling om sikkerhed eller frygt, spreder de det. Hvis de havde henvist det til Sendebuddet og til dem, der har myndighed blandt dem, så ville de af dem, der undersøger det[1], have forstået det (sandheden omkring anliggendet). Og hvis det ikke havde været for Allāhs nåde og barmhjertighed over jer, så havde I fulgt Satan, på nær nogle få.

وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُوا۟
بِهِۦ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُو۟لِى ٱلْأَمْرِ
مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسْتَنۢبِطُونَهُۥ مِنْهُمْ ۗ
وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ
لَٱتَّبَعْتُمُ ٱلشَّيْطَٰنَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

84. Så kæmp for Allāhs sag. Du vil kun være ansvarlig for dig selv. Og opmuntr de troende, således at Allāh vil forhindre fornægternes styrke. Og Allāh har den største Kraft og er Den Mægtigste i afstraffelse.

فَقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ
وَحَرِّضِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ
تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾

1 Āyāt (versene) 81-83 refererer til hyklerne, og Āyah (vers) 83 siger, at de spreder rygter blandt muslimer både i krigstid og fredstid. Āyah (verset) pålægger en muslim, at i stedet for at stole på dem og sprede rygterne til andre, skal de formidle disse rygter til de administrative myndigheder, som kan efterprøve deres korrekthed. Hvis sådanne rygter spredes uden kontrol, kan det skabe forvirring i og til tider forårsage et stort tab til fællesskabet.

85. Den, der går i forbøn for noget godt, han vil få en andel deri (i det Hinsidige). Og den, der går i forbøn for det slette, han vil få en byrde deri (i det Hinsidige). Og Allāh fører opsyn med alle ting.

مَّن يَشْفَعْ شَفَٰعَةً حَسَنَةً يَكُن لَّهُۥ
نَصِيبٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن يَشْفَعْ شَفَٰعَةً سَيِّئَةً يَكُن
لَّهُۥ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقِيتًا ﴿٨٥﴾

86. Og når I mødes med en hilsen, så hils (tilbage) med en bedre eller gengæld den (hilsenen). Sandelig, Allāh holder regnskab med alt.

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا۟ بِأَحْسَنَ مِنْهَآ
أَوْ رُدُّوهَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

87. Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Han vil visselig samle jer på Opstandelsens Dag, hvorom der ikke hersker tvivl. Og hvem er mere sandfærdig i tale end Allāh?

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

88. Så hvad er der i vejen med jer, siden I er blevet delt i to grupper omkring hyklerne, når Allāh har vendt dem (til vantro igen), på grund af det de gjorde[1]? Ønsker I at retlede dem, som Allāh har vildledt? Og den, som Allāh vildleder, for den finder du ingen vej (til retledning).

۞ فَمَا لَكُمْ فِى ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ وَٱللَّهُ
أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوٓا۟ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا۟ مَنْ
أَضَلَّ ٱللَّهُ ۖ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾

89. De ønsker, at I skal fornægte, ligesom de har fornægtet; således at I bliver lige. Så tag ikke venner blandt dem, førend de udvandrer for Allāhs sag. Hvis de vender sig bort, så fang dem og dræb dem, hvor end I

وَدُّوا۟ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا۟ فَتَكُونُونَ سَوَآءً ۖ
فَلَا تَتَّخِذُوا۟ مِنْهُمْ أَوْلِيَآءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا۟
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا۟ مِنْهُمْ وَلِيًّا

1 Nogle folk fra Makkah kom til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og foregav at have omfavnet Islām. Men efter et stykke tid frafaldt de og vendte tilbage til Makkah under påskud om at tage på en forretningsrejse. Nogle muslimer mente, at de stadig var muslimer, mens andre mente, at de var apostater. Denne Āyah (vers) oplyser, at de i virkeligheden aldrig havde omfavnet Islām. De var hyklere, der kom for at bedrage muslimerne. Efter deres afrejse opgav de endda deres påstand om at være muslimer. Derfor fortæller den næste Āyah (vers) 89 om deres virkelige motiv, og befaler muslimerne til at dræbe dem, hvorend de finder dem.

finder dem. Og tag ingen af dem som ven eller hjælper.

وَلَا نَصِيرًا ٨٩

90. Undtagen dem, der tilslutter sig et folk, med hvilket I har en pagt[1], eller dem, der kom til jer, idet deres hjerter forhindrer (dem) i at kæmpe imod jer eller at kæmpe imod deres eget folk. Og hvis Allāh havde villet, så havde Han givet dem magt over jer, (og) så havde de sandelig kæmpet imod jer[2]. Så hvis de holder sig væk fra jer og ikke kæmper mod jer og tilbyder jer fred, så har Allāh ikke tilladt jer nogen vej mod dem.

إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم
مِّيثَٰقٌ أَوۡ جَآءُوكُمۡ حَصِرَتۡ صُدُورُهُمۡ أَن
يُقَٰتِلُوكُمۡ أَوۡ يُقَٰتِلُواْ قَوۡمَهُمۡۚ وَلَوۡ شَآءَ
ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمۡ عَلَيۡكُمۡ فَلَقَٰتَلُوكُمۡۚ فَإِنِ
ٱعۡتَزَلُوكُمۡ فَلَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ وَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡكُمُ
ٱلسَّلَمَ فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سَبِيلٗا ٩٠

91. I vil finde andre[3], der vil være i fred med jer og i fred med deres eget folk. Hver gang de vender tilbage til fristelse, falder de i den. Så hvis de ikke holder sig borte fra jer og tilbyder jer fred og holder deres

سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأۡمَنُوكُمۡ
وَيَأۡمَنُواْ قَوۡمَهُمۡ كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلۡفِتۡنَةِ
أُرۡكِسُواْ فِيهَاۚ فَإِن لَّمۡ يَعۡتَزِلُوكُمۡ وَيُلۡقُوٓاْ
إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فَخُذُوهُمۡ

1 Āyah (vers) 89 har befalet at dræbe de fornægtere, der er nævnt i Āyah (vers) 88 og 89. Denne befaling omfattede alle sådanne fornægtere. Denne Āyah (vers 90) fritager dem, der har en fredsaftale med muslimerne, eller dem, der tilslutter sig traktaten. Ligeledes er dem der kommer til muslimerne og siger, at de ikke kan lide at kæmpe mod nogen, hverken muslimer eller deres eget folk, og ønsker at leve i fred, også undtaget af befalingen i Āyah (vers) 89.

2 Det betyder, at disse menneskers afholdenhed fra kamp er en velsignelse fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) da de ellers kunne have kæmpet mod muslimerne på lige fod med andre fornægtere. Muslimerne er blevet befalet til at teste sådanne personer. Og hvis det, gennem deres adfærd kan bevises, at de virkelig ikke kan lide at kæmpe, og virkelig ønsker at leve i fred, så har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) forbudt, at man begår overgreb mod dem eller bekæmper dem.

3 Denne Āyah (vers) henviser til en tredje kategori af mennesker, der ligesom dem i Āyah (vers) 90 vil henvende sig til muslimerne for at slutte fred, og lade som om de ikke kan lide at bekæmpe nogen, hverken muslimerne eller deres eget folk, men i virkeligheden var de ikke ærlige i deres påstand. Hvis de blev inviteret af muslimernes modstandere til at slutte sig til dem mod muslimerne, krænkede de deres pagt med muslimerne. Āyah (verset) befaler, at sådanne mennesker også bør dræbes ligesom den første gruppe, der er nævnt i Āyah (vers) 89 ovenfor. Adskillige beretninger bekræfter, at nogle folk fra Asad, Ghaṭafān og Abd-ud-Dār Stammerne tilhørte denne kategori af vantro.

hænder tilbage (styrer sig), så fang dem og dræb dem, hvor end I finder dem. Og over disse har Vi givet jer en åbenbar bemyndigelse.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡۚ وَأُوْلَٰٓئِكُمۡ
جَعَلۡنَا لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ٩١

92. Og det er ikke (tilladt) for en troende at dræbe en anden troende, undtagen ved en fejltagelse[1]. Og den, der dræber en troende ved fejl, så skal en troende slave[2] frigives, og blodpenge betales til hans familie, medmindre de eftergiver det som almisse. Og hvis han (ofret) tilhører et folk, der er fjendtlige[3] over for jer, og (han) er troende, så skal en troende slave frigives. Og hvis han (ofret) tilhører et folk, med hvilket I har en pagt, så skal blodpenge betales til familien[4], og en troende

وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٍ أَن يَقۡتُلَ مُؤۡمِنًا إِلَّا
خَطَـٔٗاۚ وَمَن قَتَلَ مُؤۡمِنًا خَطَـٔٗا فَتَحۡرِيرُ
رَقَبَةٖ مُّؤۡمِنَةٖ وَدِيَةٞ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُواْۚ فَإِن كَانَ مِن
قَوۡمٍ عَدُوّٖ لَّكُمۡ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ
فَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مُّؤۡمِنَةٖۖ وَإِن كَانَ مِن قَوۡمِۭ
بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞ فَدِيَةٞ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ وَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ
مُّؤۡمِنَةٖۖ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ شَهۡرَيۡنِ

1 At dræbe ved en fejl betyder, at morderen ikke havde til hensigt at dræbe ofret, men at ofret blev dræbt af morderens utilsigtede handling. For eksempel ønskede han at skyde et dyr, men han ramte ved siden af og skød et menneske. Hvis både morderen og ofret er muslimer, har morderen i sådanne tilfælde to forpligtelser. For det første skal han give Kaffārah (soning) ved at frigøre en muslimsk slave. Hvis der ikke findes slaver (som i vore dage) skal han faste i to måneder i træk. For det andet, skal han betale blodpenge (diyah) til ofrets arvinger (som vil blive fordelt mellem dem efter deres andele i arv). Hvis morderen er en ikke-muslim, der bor i et muslimsk land, skal han kun betale blodpenge, da han ikke er forpligtet til at give Kaffārah (soning).

2 Slaveri var den tungeste lænke i menneskehedens antikke civilisation. Denne lænke blev skåret væk fra menneskehedens hals af Islām alene. Islām fortalte om dyderne omkring frigivelsen og frigørelsen af slaver, og opfordrede muslimer til at være venlige mod slaver, og at behandle dem godt. Og som kronen på værket, opfordrede Islām til at løskøbe og fritstille slaver. Dette har været en meget storslået venlighed over for denne underkuede klasse af menneskeheden, og sådan et eksempel findes ikke i nogen anden religion.

3 Hvis en muslim lever i et ikke-muslimsk land, der er fjendtligt indstillet over for muslimerne i den forstand, at muslimer ikke har nogen traktat med dem, og han bliver dræbt af en muslim, er der ingen blodpenge, fordi han ikke var under beskyttelse af en islamisk stat og har derfor ikke nogen myndighed over det fjendtlige land.

4 Når ofret ved "drab ved en fejltagelse" er en Dhimmī (en ikke-muslim der lovligt bor i en islamisk stat) eller Musta'min, (en ikke-muslim der er på besøg i en islamisk stat med tilladelse), er denne i begge tilfælde beskyttet af traktaten eller den pagt, han har med den islamiske stat. Derfor skal morderen betale blodpenge til dennes familie, og hvis morderen er en muslim, skal han også give Kaffārah (soning).

slave frigives. Og den, der ikke kan finde en eller ikke har råd til at købe en, (han) skal faste to måneder i træk. En tilgivelse fra Allāh. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ
ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

93. Og den, der dræber en troende med vilje, da vil hans straf være Helvede, deri vil han blive for evigt[1], og Allāh er vred på ham og har forbandet ham og har forberedt en mægtig straf for ham.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ
جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

94. O, I, som tror, når I drager ud for Allāhs sag, så vær omhyggelige, og sig ikke til en, der hilser jer (med) Salām (fred): "Du er ikke troende", idet I søger det verdslige livs goder[2], når der hos Allāh er bytte i overflod. I var i den samme

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُواْ وَلَا تَقُولُواْ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ
إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ

1 Et varsel om, hvor stor en synd det er for en muslim at dræbe et menneske. Dette er ikke ensbetydende med, at man forbliver i Helvedet for evigt. Man vil, efter at have afsonet straffen i Helvede, indtræde Paradis for evigt.

2 I en række hændelser, under Djihād, dræbte nogle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) nogle personer, som foregav at være muslimer, enten ved at hilse dem med den islamiske hilsen As-salāmu-'alaykum (Fred være med jer) eller ved at recitere trosbekendelsen, men Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) troede, at de gjorde det for at redde deres liv under slaget. Under disse hændelser blev deres ejendele taget af disse Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) som krigsbytte. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) udtrykte sin alvorsfulde misbilligelse af disse hændelser, og denne Āyah (vers) blev åbenbaret for at forbyde muslimerne mod sådanne handlinger i fremtiden. Sætningen "hos Allāh er bytte i overflod" er for at advare om, at jeres ønske om krigsbytte ikke må friste jer til at begå sådanne handlinger, for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) vil give jer en masse bytte fra lovlige kilder.
Reglen der fastsættes af denne Āyah (vers) er, at hvis en person hævder at være muslim, er vi nødt til at behandle ham som muslim, medmindre andet er bevist. Vi skal se på hans synlige overbevisninger og handlinger. Hvis de er i overensstemmelse med den islamiske tro og handlinger, har vi ingen ret til at antage ham som en "ikke-muslim" alene på baggrund af vores formodning om, at hans påstand er hykleri. Det betyder dog ikke at dække over en person, der åbent bekender overbevisninger, der er i strid med islams grundlæggende principper og stadig hævder at være muslim. Han skal erklæres og behandles som en ikke-muslim, fordi det ikke kun er hans indre tilstand i hjertet, men også hans ydre overbevisninger der er i modstrid med de veletablerede trosartikler.

tilstand før, og Allāh begunstigede jer, så vær omhyggelige. Sandelig, Allāh er vel Vidende om, hvad I gør.

كُنتُم مِّن قَبۡلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ
عَلَيۡكُمۡ فَتَبَيَّنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ٩٤

95. De blandt de troende, der bliver siddende (tilbage), undtagen de skadede, er ikke jævnbyrdige med dem, der kæmper for Allāhs sag med deres rigdom og deres liv. Allāh har ophøjet dem i rang, der kæmper med deres rigdom og deres liv, over dem, der sidder (tilbage). Og til hver af dem har Allāh lovet godt[1]. Og Allāh har givet forrang til dem, der kæmper, over dem der sidder (tilbage), med en mægtig belønning.

لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ غَيۡرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ
وَٱلۡمُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۚ
فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ عَلَى
ٱلۡقَٰعِدِينَ دَرَجَةٗۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ
ٱلۡمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٩٥

96. Rangtrin fra Ham og tilgivelse og barmhjertighed. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

دَرَجَٰتٖ مِّنۡهُ وَمَغۡفِرَةٗ وَرَحۡمَةٗۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورٗا رَّحِيمًا ٩٦

97. Sandelig, dem, som englene tager (døden), mens de forurettter sig selv, (til dem vil englene) sige: ”Hvad foretog I jer?” De vil sige ”Vi blev undertrykt på jorden”. De (englene) vil sige: ”Var Allāhs jord ikke vid nok, (til) at I kunne udvandre på den?” For dem er Helvede et tilholdssted. Og hvilket ondt sted at vende tilbage til.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ
قَالُواْ فِيمَ كُنتُمۡۖ قَالُواْ كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
قَالُوٓاْ أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَاۚ
فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ٩٧

98. Undtagen de undertrykte blandt mænd, kvinder og børn, der ikke kan finde på en plan, og som ikke kan finde en udvej.

إِلَّا ٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ
وَٱلۡوِلۡدَٰنِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ حِيلَةٗ وَلَا يَهۡتَدُونَ
سَبِيلٗا ٩٨

1 Denne erklæring vedrører en situation, hvor Djihād endnu ikke var blevet Farḍ-ul-‘Ain (obligatorisk for enhver person). Men når det bliver Farḍ -ul-‘Ain, har ingen lov til at blive tilbage.

99. For disse er det sandsynligt, at Allāh vil tilgive dem. Allāh er mest Benådende, mest Tilgivende[1].

فَأُوْلَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ٩٩

100. Og den, der udvandrer for Allāhs sag, vil finde mange steder på jorden at slå sig ned og overflod (af proviant). Og den, der forlader sit hjem (og) udvandrer til Allāh og Hans Sendebud og bliver indhentet af døden, hans belønning påhviler sandelig Allāh. Og Allāh er mest Tilgivende, mest Barmhjertig.

۞ وَمَن يُهَاجِرْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدْ فِى ٱلْأَرْضِ
مُرَٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِنۢ بَيْتِهِۦ
مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدْرِكْهُ ٱلْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ أَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ١٠٠

101. Og når I rejser rundt på jorden, hviler der ingen synd på jer, om I forkorter jeres Ṣalāh[2] (Bøn), hvis I frygter, at de, der fornægter, vil skabe problemer for jer. Sandelig, fornægterne er en åbenbar fjende af jer.

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن
تَقْصُرُوا۟ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلْكَٰفِرِينَ كَانُوا۟ لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ١٠١

102. Og når du (O, Muḥammad) er i deres midte og leder Ṣalāh (Bøn) for dem, så skal en gruppe af dem

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ
فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا۟

1 Som nævnt tidligere, var det obligatorisk i de tidlige dage af Islām, at de muslimer der boede i Makkah udvandrede til Madīnah. Āyah (vers) 97 erklærer, at de der ikke emigrerer, til trods for deres formåen, fortjener en alvorlig straf. Det nævnes, at når sådanne mennesker dør, vil englene spørge dem, hvorfor de ikke udvandrede. Da de ikke vil have nogen pålidelig undskyldning, vil de blive straffet i Djahannam (Helvede). Ordene ”forurretter sig selv” refererer til deres overtrædelse af befalingen om at udvandre. Men Āyah (vers) 98 undtager dem, der ikke havde nogen mulighed for at emigrere. Āyah (vers) 100 nævner fordelene ved at forlade sit hjemland for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skyld.

2 ”Afkortning af Ṣalāh (Bønnen)” fra fire rak'ah til to rak'ah kaldes Qaṣr, hvilket er en lempelse, når man er på rejse. Men lempelsen om at udføre menigheds bøn i to dele kaldes Ṣalāt-ul-Khawf, som er forklaret i Āyah (vers) 102. Denne type af ”afkortning” er begrænset til krigstid, hvor Ṣalāh (Bøn) ikke kan udføres i en enkelt menighed. Da Āyah (verset) blev åbenbaret i forbindelse med krig, er ordene ”hvis I frygter...” blevet tilføjet som en kendsgerning, fordi muslimerne i denne situation havde behov for begge typer af lempelser. Disse ord er ikke tilføjet som en forudsætning for benyttelse af lempelsen af den første type af Qaṣr.

stå sammen med dig, og de bør tage deres våben med. Når de så har udført Sadjdah (med ansigtet mod jorden), skal de stille sig bag jer, og en anden gruppe, der endnu ikke har bedt, skal komme og bede sammen med dig. Og de skal tage sig i agt og tage deres våben med. Fornægterne vil gerne have, at I er uagtsomme omkring jeres våben og jeres ejendele, så de kan angribe jer på en gang. Og der hviler ingen synd på jer, hvis I lægger jeres våben til side, hvis I generes af regnen, eller hvis I er syge. Og tag jer i agt. Sandelig, Allāh har beredt en vanærende straf for fornægterne.

أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن
وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا
فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ
وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ
أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ
وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

103. Og når I har afsluttet Ṣalāh (Bøn), så ihukom Allāh stående, siddende og (liggende) på jeres sider. Og når I er i sikkerhed, (så) oprethold Ṣalāh (Bøn). Sandelig Ṣalāh (Bøn) er forskrevet de troende til bestemte tider.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا
اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

104. Og vis ikke svaghed i forfølgelse af disse folk; hvis I lider, så lider de, ligesom I lider, men I håber fra Allāh, hvad de ikke håber. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا
تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

105. Vi har sandelig åbenbaret Bogen til dig (O, Muḥammad) med sandheden, så du kan dømme mellem folk med det, som Allāh har vist dig. Og vær ikke en talsmand for de svigefulde[1].

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن
لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

1 Āyāt (versene) 106-113 blev åbenbaret i forbindelse med en hændelse. Ibn Ubairiq,

106. Og bed Allāh om tilgivelse. Sandelig, Allāh er mest Tilgivende, mest Barmhjertig.

وَٱسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. Og diskutér ikke på vegne af dem, der bedrager sig selv. Sandelig, Allāh elsker ikke den, der er en bedrager, en synder.

وَلَا تُجَٰدِلْ عَنِ ٱلَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. De kan skjule sig for menneskene, men de kan ikke skjule sig for Allāh. Og Han er hos dem (med Sin viden), når de lægger planer (om natten) med ord, som ikke behager Ham. Og Allāh omfatter, hvad de gør.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ ٱلْقَوْلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

109. Se, I er dem, der har forsvaret dem i det verdslige liv, men hvem skal forsvare dem over for Allāh på Opstandelsens Dag? Eller hvem skal være deres værge?

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ جَٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

110. Og den, der begår noget ondt eller forurettet sig selv og derefter beder Allāh om tilgivelse, vil finde Allāh mest Tilgivende, mest Barmhjertig.

وَمَن يَعْمَلْ سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾

---

sandsynligvis en hykler, begik tyveri I Rifā'ahs hus og deponerede de stjålne genstande hos en jøde. Adspurgt om tyveriet, tilskrev han tyveriet til jøden, fra hvis besiddelse tyvekosterne blev genfundet. Rifā'ah, ofret for tyveriet og hans familie, beskyldte Ibn Ubairiq for at være den virkelige skyldige. Da tyvkosterne blev fundet hos jøden, og nogle af dets spor blev fundet hele vejen fra Rifā'ahs hus til jødens hus, (som falskt blev skabt af den skyldige), hældte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) mod, at jøden var den skyldige. Han irettesatte også Rifā'ah for at beskylde Ibn Ubairiq. Den nuværende Āyah (vers) blev åbenbaret for at oplyse de faktiske forhold. Jøden blev derfor frifundet, og Ibn Ubairiq blev dømt. Men det lykkedes ham at flygte til Makkah og efter at have tilsluttet sig fornægterne, døde han i en elendig tilstand. Selvom baggrunden til åbenbaringen er denne hændelse, har Āyāt (versene) 106, 107 og 109, gennem deres generelle sprog, fastsat grundlæggende vejledning til retsvæsenet og domstolen. Den påbyder domstolene til at tage stilling i henhold til de regler og principper, der er blevet åbenbaret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og for dem der plæderer, kun at plædere for retmæssige personer. Det er blevet gjort forbudt, at blive fortaler for uretmæssige personer. Āyah (vers) 108 advarer de skyldige om, at de ikke kan skjule sig fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

111. Og den, der begår en synd, begår den kun mod sig selv. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَمَن يَكۡسِبۡ إِثۡمٗا فَإِنَّمَا يَكۡسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١١١

112. Og den, der begår en fejl eller en synd og derefter beskylder en uskyldig, bebyrder sig selv med en falsk beskyldning og en åbenbar synd.

وَمَن يَكۡسِبۡ خَطِيٓـَٔةً أَوۡ إِثۡمٗا ثُمَّ يَرۡمِ بِهِۦ بَرِيٓـٔٗا فَقَدِ ٱحۡتَمَلَ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ١١٢

113. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde og barmhjertighed over dig (O, Muḥammad), havde en gruppe af dem besluttet sig for at vildlede dig. Men de vildleder kun sig selv. Og de kan ikke skade dig det mindste. Og Allāh har åbenbaret dig Bogen og visdommen og har lært dig, hvad du ikke vidste. Og Allāhs nåde mod dig er mægtig.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ وَرَحۡمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيۡءٖۚ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمۡ تَكُن تَعۡلَمُۚ وَكَانَ فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ عَظِيمٗا ١١٣

114. Der er intet godt i deres sladder, medmindre nogen opfordrer til at give Ṣadaqah (almisse) eller godgørenhed eller forsoning mellem menneskene. Og den, der gør det for at søge Allāhs velbehag, vil Vi give denne en mægtig belønning.

۞ لَّا خَيۡرَ فِي كَثِيرٖ مِّن نَّجۡوَىٰهُمۡ إِلَّا مَنۡ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوۡ مَعۡرُوفٍ أَوۡ إِصۡلَٰحِۭ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوۡفَ نُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ١١٤

115. Og den, der sætter sig op imod Sendebuddet, efter at den rette vej er blevet (gjort) tydelig for ham, og følger en anden vej end de troendes, ham vil Vi lade få, hvad han har valgt, og Vi vil trække ham i Helvede, og hvilket ondt sted at vende tilbage til.

وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلۡهُدَىٰ وَيَتَّبِعۡ غَيۡرَ سَبِيلِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصۡلِهِۦ جَهَنَّمَۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ١١٥

116. Sandelig, Allāh tilgiver ikke, at man sætter nogen ved Hans side. Og Han tilgiver alt ud over dette, for hvem

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ

Han vil[1]. Og den, der sætter nogen ved siden af Allāh, er sandelig faret vild i en fjern vildfarelse.

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

117. De påkalder, foruden Ham, kun hunkønsvæsner[2]. Og de påkalder kun en oprørsk Satan.

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Som Allāh forbandede. Og han (Satan) sagde: "Jeg vil sandelig tage en bestemt del[3] af Dine tjenere.

لَّعَنَهُ ٱللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

119. Og jeg vil visselig vildlede dem, og jeg vil visselig vække deres begær, og jeg vil visselig give dem befaling, så de vil skære ørerne af kvæget, og jeg vil visselig give dem befaling, så de vil ændre Allāhs skabelse[4]". Og den, der tager Satan til ven i stedet for Allāh, har pådraget sig et åbenbart tab.

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَءَامُرَنَّهُمْ
فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ
وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ ۚ
وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا مِّن دُونِ
ٱللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

120. Han (Satan) giver dem løfter og vækker deres begær, og Satan lover dem intet andet end bedrag.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ
ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

121. For disse er Djahannam (Helvede) deres tilholdssted, og de vil ikke finde nogen udvej derfra.

أُو۟لَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ
وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

122. Og de, som tror og udøver gode gerninger, dem vil Vi lade indtræde i haver, i hvilke floder løber. Deri vil de blive for evigt. Et sandt

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ

1 Se fodnote til Āyah (vers) 48.

2 Makkahs hedninge antog for det meste deres afguder som feminine i køn.

3 Det vil sige "en andel af lydighed" i den forstand, at de vil adlyde Satan.

4 Det refererer til den hedenske skik, hvorved de plejede at afsætte dyrene til deres afguder og skar i deres ører som et tegn på pligtopfyldenhed. "De vil ændre Allāhs skabelse" refererer til at ændre formen på en skabning. Det omfatter, hvad de gjorde mod dyrene som et tegn på pligtopfyldenhed. I henhold til en autentisk Ḥadīth, omfatter det også tatovering på kroppen, eller nogle lignende handlinger, der ændrer udseendet på ansigtet permanent.

løfte fra Allāh. Og hvem er mere sandfærdig i tale end Allāh?

حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

123. Det vil ikke være efter jeres ønsker eller efter Bogens folks[1] ønsker. Den, der handler ondt, vil blive gengældt for det, og han vil ikke finde nogen ven foruden Allāh, ej heller nogen hjælper.

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

124. Og de, der udfører gode gerninger, mand eller kvinde, og er troende: De vil indtræde Paradis, og de vil ikke blive forurettet Naqīra[2].

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ
ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. Og hvem er bedre i tro end den, der har overgivet sig til Allāh og handler godt og følger Ibrāhīm (Abraham) s religion Ḥanīfa (ren for afguderi). Og Allāh har taget Ibrāhīm (Abraham) til ven[3].

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

126. Og alt i Himlene og på Jorden tilhører Allāh. Og Allāh omfatter alt.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾

127. Og de spørger dig til råds om kvinderne. Sig: "Allāh giver jer vejledning om dem og det, der bliver reciteret for jer af Bogen angående faderløse kvinder, som I ikke giver, hvad der er forskrevet dem, og som I er tilbøjelige til[4] at indgå ægteskab med. Og

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ
يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ
تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ

---

1 Det betyder, at Paradis ikke kan opnås ved ønsker og fantasier. Det afhænger af ens egentlige gerninger.

2 "Naqīra" betyder et hul på bagsiden af en daddelsten. I denne Āyah (vers) er det et udtryk for "det mindste".

3 Dvs. at han har opnåede den højeste status af kærlighed hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

4 Koranens udtryk angiver to mulige oversættelser. For det første "I er tilbøjelige til at indgå ægteskab med dem", henviser det til de mennesker, der var tiltrukket af faderløse

angående de svage blandt børn, og at I handler retfærdigt over for de faderløse". Og hvad I gør af godt, er Allāh sandelig Vidende derom.

تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

128. Og hvis en kvinde frygter dårlig behandling eller uvilje fra sin mand, så er der ingen synd over dem, hvis de indgår i et indbyrdes forlig. Og forliget er bedst. Og selvet er fyldt med gerrighed. Men hvis I handler godt og er Gudfrygtige, så er Allāh vel Vidende om, hvad I gør.

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ
إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ
وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

129. Og I vil aldrig være i stand til at handle ligeligt mellem hustruerne[1], selv om I prøvede ivrigt. Så hæld ikke helt (mod en) og efterlad den anden hængende. Men hvis I handler retskaffent og er Gudfrygtige, så er Allāh mest Tilgivende, mest Barmhjertig.

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ
حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا
كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

130. Og hvis de lader sig skille, vil Allāh gennem Sin rigdom gøre dem begge uafhængige. Og Allāh er Altomfavnende, Alvis.

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

131. Og alt i Himlene og på Jorden tilhører Allāh. Og Vi har befalet dem, til hvem Bogen blev givet før jer, og (befalet) jer selv at frygte

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ

pigers skønhed og plejede at gifte sig med dem uden at give dem de rettigheder, der tilkom en hustru. Den anden mulige oversættelse er: "og I undgår at indgå ægteskab med dem". Det refererer til de mennesker, der ikke giftede sig med de faderløse piger på grund af deres utiltrækkende udseende. Men på samme tid lod de dem heller ikke at gifte sig med andre, fordi de ønskede, at deres rigdom skulle forblive i deres besiddelse. Se også Āyah (vers) 3 af denne Sūrah.

1 Dette refererer til lighed i kærlighed. Da det er uden for ens kontrol, har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tilgivet, hvis man udviser mere kærlighed til en hustru end den anden. Men i behandling skal lighed opretholdes mellem dem begge.

Allāh. Og hvis I fornægter, så tilhører alt i Himlene og på Jorden sandelig Allāh. Og Allāh er Rig (Fri for alle Behov), Prisværdig.

تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

132. Og alt i Himlene og på Jorden[1] tilhører Allāh. Og Allāh er tilstrækkelig som Værge.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

133. Hvis Han vil, kan Han få jer til at forgå, o, I mennesker, og bringe nogle andre (i jeres sted). Og Allāh er i stand til at gøre det.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأْتِ
بِـَٔاخَرِينَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

134. For den, der ønsker denne verdens udbytte, da ligger denne verdens udbytte og det Hinsidige hos Allāh. Og Allāh er Althørende, Altseende.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ
ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًۢا
بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

135. O, I, som tror, vær retfærdighedens opretholdere, vidner for Allāh, selv mod jer selv eller mod forældre eller mod slægtninge. Hvad enten det er en rig eller en fattig, så har Allāh større ret end dem begge[2]. Så følg ikke lyster af frygt for ikke at være retfærdige. Og hvis I fordrejer eller undgår (beviset), så er Allāh vel Vidende om, hvad I gør.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ
شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ
وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ
أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا۟ ۚ
وَإِن تَلْوُۥٓا۟ أَوْ تُعْرِضُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

136. O, I, som tror, tro på Allāh og Hans Sendebud og på Bogen, som Han har åbenbaret til Sit Sendebud. Og

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ

1 Denne sætning er blevet gentaget tre gange i disse to Āyah (vers). Hovedvægten i den første sætning er på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) altomfattende Magt, der ikke mangler noget. Formålet i den anden sætning er at hævde, at menneskers vantro ikke påvirker Ham det mindste. Den tredje sætning påpeger Hans uendelige Barmhjertighed, der er klar til at omfavne dem, der omfavner troen på Ham og underkaster sig Hans lydighed.

2 Det betyder, at en persons fattigdom ikke bør få en til at give falske beviser i hans favør, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil tage sig af ham på retfærdigvis.

på Bogen, som Han har åbenbaret tidligere. Og den, der fornægter Allāh og Hans Engle og Hans Bøger og Hans Sendebud og den Yderste Dag, er sandelig faret vild i en fjern vildfarelse.

وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن
يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ
وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٣٦

137. Sandelig, de, der troede og derefter fornægtede, og som troede igen og fornægtede igen og fortsatte med at tiltage i fornægtelse. Allāh vil ikke tilgive dem, ej heller lede dem ad (den rette) vej.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ءَامَنُواْ ثُمَّ
كَفَرُواْ ثُمَّ ٱزۡدَادُواْ كُفۡرٗا لَّمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ
لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ سَبِيلَۢا ١٣٧

138. Giv hyklerne den "gode nyhed" om, at der for dem er en smertefuld straf.

بَشِّرِ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ١٣٨

139. Dem, der tager fornægterne som venner, i stedet for de troende: Søger de magt i deres selskab? Så sandelig, al Magt tilhører Allāh.

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن
دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ أَيَبۡتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلۡعِزَّةَ
فَإِنَّ ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعٗا ١٣٩

140. Og Han har allerede åbenbaret til jer i Bogen, at når I hører Allāhs Āyāt (vers) blive fornægtet og bespottet, da skal I ikke sidde med dem, førend de skifter til en anden tale. I vil i det tilfælde være ligesom dem. Sandelig, Allāh vil samle hyklerne og fornægterne sammen i Djahannam (Helvede).

وَقَدۡ نَزَّلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أَنۡ إِذَا سَمِعۡتُمۡ
ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكۡفَرُ بِهَا وَيُسۡتَهۡزَأُ بِهَا فَلَا تَقۡعُدُواْ
مَعَهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦٓ إِنَّكُمۡ إِذٗا
مِّثۡلُهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
وَٱلۡكَٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ١٤٠

141. Dem, der venter (og iagttager) jer[1]. Hvis der bliver givet jer en sejr fra Allāh, (da) vil de sige: "Var vi ikke med jer?" Og hvis der tilkommer fornægterne gevinst, siger de (til dem): "Har vi ikke magt over jer,

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمۡ فَإِن كَانَ لَكُمۡ
فَتۡحٞ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓاْ أَلَمۡ نَكُن مَّعَكُمۡ وَإِن
كَانَ لِلۡكَٰفِرِينَ نَصِيبٞ قَالُوٓاْ أَلَمۡ
نَسۡتَحۡوِذۡ عَلَيۡكُمۡ وَنَمۡنَعۡكُم مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ

1 Dvs. at hyklerne venter på, at en ulykke rammer de troende.

فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلَن يَجۡعَلَ
ٱللَّهُ لِلۡكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ سَبِيلًا ١٤١

og har vi ikke beskyttet jer mod de troende?" Så vil Allāh dømme mellem jer på Opstandelsens Dag. Og Allāh vil aldrig lade fornægterne få magt over de troende.

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ
خَٰدِعُهُمۡ وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ
يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤٢

142. Sandelig, hyklerne (prøver på) at bedrage Allāh, men Han er Den, Der efterlader dem i bedrag. Og når de stiller sig op til Ṣalāh (Bøn), stiller de sig dovent op og viser sig for menneskene. Og de ihukommer ikke Allāh, men kun en smule.

مُّذَبۡذَبِينَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ
هَٰٓؤُلَآءِۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ١٤٣

143. Vaklende mellem (den og) det, idet de hverken tilhører den ene eller den anden side. Og den, som Allāh vildleder, for ham vil du aldrig finde nogen vej.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡكَٰفِرِينَ
أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۚ أَتُرِيدُونَ أَن
تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنًا مُّبِينًا ١٤٤

144. O, I, som tror, tag ikke fornægterne til venner i stedet for de troende. Ønsker I at give Allāh et tydeligt bevis mod jer selv?

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ فِي ٱلدَّرۡكِ ٱلۡأَسۡفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ
وَلَن تَجِدَ لَهُمۡ نَصِيرًا ١٤٥

145. Sandelig, hyklerne vil være i Ildens nederste lag, og du vil ikke finde nogen hjælper for dem.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَٱعۡتَصَمُواْ
بِٱللَّهِ وَأَخۡلَصُواْ دِينَهُمۡ لِلَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَسَوۡفَ يُؤۡتِ ٱللَّهُ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَجۡرًا عَظِيمًا ١٤٦

146. Undtagen dem, der angrer og forbedrer sig og holder fast ved Allāh og gør deres tro oprigtig til Allāh. Disse vil være med de troende, og Allāh vil give de troende en mægtig belønning.

مَّا يَفۡعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمۡ إِن شَكَرۡتُمۡ
وَءَامَنتُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ١٤٧

147. Hvad vil Allāh (opnå) ved at straffe jer, hvis I er taknemmelige og troende? Og Allāh er Anerkendende, Alvidende.

148. Allāh elsker ikke slet tale åbenlyst, undtagen den der er blevet forurettet[1]. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

۞ لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلۡجَهۡرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ
إِلَّا مَن ظُلِمَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ١٤٨

149. Om I åbenlyst gør noget godt eller holder det skjult eller tilgiver noget ondt, så er Allāh meget Benådende, Almægtig.

إِن تُبۡدُواْ خَيۡرًا أَوۡ تُخۡفُوهُ أَوۡ تَعۡفُواْ عَن سُوٓءٖ
فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوّٗا قَدِيرًا ١٤٩

150. Sandelig, de, der fornægter Allāh og Hans sendebud og ønsker at gøre forskel på Allāh og Hans sendebud, idet de siger: "Vi tror på nogle af dem, og vi fornægter andre" og (derved) ønsker at finde en vej midtimellem.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ
أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ
بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن
يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠

151. De er i sandhed fornægterne, og Vi har beredt en vanærende straf for fornægterne.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا
لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١

152. Og de, som tror på Allāh og Hans sendebud og ikke gør forskel på nogen af dem, dem vil Han give deres belønning. Og Allāh er mest Tilgivende, mest Barmhjertig.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمۡ يُفَرِّقُواْ
بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ أُوْلَٰٓئِكَ سَوۡفَ
يُؤۡتِيهِمۡ أُجُورَهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٥٢

153. Bogens folk beder dig om, at du skal få sendt en Bog ned til dem fra himlen. De havde sandelig bedt om noget større end dette af Mūsā (Moses), da de sagde: "Vis os Allāh åbenlyst". Da greb tordenslaget dem i deres uretfærdighed. Senere tog de kalven (til sig), efter at de klare beviser var kommet til dem, men Vi tilgav (dem) dette. Og Vi gav Mūsā (Moses) en åbenbar autoritet.

يَسۡـَٔلُكَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيۡهِمۡ
كِتَٰبٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ فَقَدۡ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكۡبَرَ
مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡهُمُ
ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا عَن
ذَٰلِكَۚ وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ١٥٣

1 Det betyder, at ytre dårlige ord om andre ikke er tilladt under normale forhold, da dette enten indeholder Ghībah (bagtalelse) eller ubekvemme ord. De er begge utilladelige. Men hvis en person har været udsat for uretfærdig behandling fra en anden, er det tilladt for ham at klage over det, over for andre.

154. Og Vi hævede Ṭūr (-bjerget) over dem, på grund af (at de brød) den pagt, (vi havde) med dem, og Vi sagde til dem: ”Træd ind gennem porten bøjende”, og Vi sagde til dem: ”Overtræd ikke sabbatten[1]”. Og Vi sluttede en stærk pagt med dem.

وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ
ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ
فِي ٱلسَّبۡتِ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ١٥٤

155. Så (forbandede Vi dem) for at have brudt deres pagt og for deres fornægtelse af Allāhs Āyāt (vers) og for deres drab på profeterne med urette, og for deres udtalelse: ”Vores hjerter er indhyllede[2]”. Nej, men Allāh har forseglet dem for deres fornægtelse, så de kun tror en smule.

فَبِمَا نَقۡضِهِم مِّيثَٰقَهُمۡ وَكُفۡرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَقَتۡلِهِمُ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ وَقَوۡلِهِمۡ قُلُوبُنَا
غُلۡفُۢۚ بَلۡ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيۡهَا بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا
يُؤۡمِنُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ١٥٥

156. Og for deres fornægtelse og deres udsagn om den store falske anklage mod Maryam (Maria).

وَبِكُفۡرِهِمۡ وَقَوۡلِهِمۡ عَلَىٰ مَرۡيَمَ بُهۡتَٰنًا عَظِيمٗا ١٥٦

157. Og for deres udtalelse: ”Vi har sandelig dræbt al-Masīḥ ‘Īsā (Messias, Jesus), Maryams (Marias) søn, Allāhs sendebud”. Og de dræbte ham ikke, og de korsfæstede ham ikke, men det forekom dem sådan (på grund af ligheden[3]).

وَقَوۡلِهِمۡ إِنَّا قَتَلۡنَا ٱلۡمَسِيحَ عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ
رَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن
شُبِّهَ لَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ لَفِي شَكّٖ
مِّنۡهُۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّۚ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينَۢا ١٥٧

---

1 Sabbat betyder lørdag. Lørdagen blev foreskrevet til israelitterne som en helligdag, som skulle afsættes til tilbedelse. Økonomiske aktiviteter blev gjort forbudt for dem på den pågældende dag. En gruppe af dem der boede i nærheden af kysten, overtrådte forbuddet ved at engagere sig i fiskeri. Til det formål opfandt de først nogle udspekulerede forudsætninger, men efterhånden begyndte de at gøre det åbenlyst. Som straf blev de forvandlet til aber og svin. Denne episode fandt sted på Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) s tid, og er beskrevet mere detaljeret af den Hellige Koran i Sūrah Al-A‘rāf [7:163-166].

2 Dvs. hjerterne kan ikke påvirkes udefra til at høre, forstå eller bevare budskabet.

3 Det betyder, at en anden person der lignede Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) blev dræbt af jøderne, mens Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ))

Og de, der stredes om sagen, er sandelig i tvivl om den. De har ingen viden derom, men de følger kun formodninger. Og de har med sikkerhed ikke dræbt ham.

158. Nej, (men) Allāh løftede ham op til Sig. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيۡهِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ١٥٨

159. Og der er ingen blandt Bogens folk, undtagen at de tror på ham[1] (Jesus), før hans (Jesus) død, og på Opstandelsens Dag vil han (Jesus) være et vidne mod dem.

وَإِن مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤۡمِنَنَّ بِهِۦ قَبۡلَ
مَوۡتِهِۦۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيدٗا ١٥٩

160. Så på grund af overtrædelsen fra de, der var jøder, forbød Vi dem gode ting, der tidligere var dem tilladt[2], og fordi de forhindrede mange (folk) fra Allāhs vej.

فَبِظُلۡمٖ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ
طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتۡ لَهُمۡ وَبِصَدِّهِمۡ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ كَثِيرٗا ١٦٠

161. Og fordi de tager ar-Ribā (renter), selvom det var dem forbudt, og fordi de fortærer menneskers ejendom med falskhed. Og for fornægterne blandt dem har Vi beredt en smertefuld straf.

وَأَخۡذِهِمُ ٱلرِّبَوٰاْ وَقَدۡ نُهُواْ عَنۡهُ وَأَكۡلِهِمۡ
أَمۡوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡبَٰطِلِۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ
مِنۡهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٦١

162. Men de af dem, der er velbefæstede i viden, og de troende, (som)

لَّٰكِنِ ٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلۡعِلۡمِ مِنۡهُمۡ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ

---

blev løftet op til himlen af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og jøderne mente, at de havde dræbt ham. Den Hellige Koran navngiver ikke den person, der rent faktisk blev dræbt. Det der ifølge den Hellige Koran er helt sikkert er, at Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) blev løftet op til himlen af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og jøderne forvekslede en anden med ham.

1 Denne Āyah (vers) viser, at Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) vil igen komme til denne verden, før Domme Dag, og så vil alle Bogens folk i sandfærdighed tro på ham, inden han dør en normal død. Nogle lærde foreslår dog, at stedordet ”han dør” henviser til ”en blandt Bogens Folk”, og det derfor betyder, at enhver jøde og kristen vil tro på ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) som profet (og ikke som en gud) umiddelbart før sin død, når denne vil bevidne Barzakh (tilstanden mellem død og genopstandelse) scenariet.

2 Se fodnoten til Sūrah Al-An‘ām: 6: 146.

tror på det, der blev åbenbaret til dig (O, Muḥammad), og det, der blev åbenbaret før dig, og de, der opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), og de, som tror på Allāh og den Yderste Dag, dem vil Vi give en mægtig belønning.

يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ
وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ أُو۟لَـٰٓئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. Sandelig, Vi har åbenbaret til dig (O, Muḥammad), ligesom Vi åbenbarede til Nūḥ (Noa) og til profeterne efter ham. Og Vi åbenbarede til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'īl (Ishmael), Isḥāq (Isak), Ya'qūb (Jakob) og stammerne[1]. Og til 'Īsā (Jesus), Ayyūb (Job), Yūnus (Jonas), Hārūn (Aron) og Sulaymān (Salomon). Og Vi gav Dāwūd (David) Zabūr (Salmerne)[2].

۞ إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ
وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ
وَهَـٰرُونَ وَسُلَيْمَـٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

164. Og sendebud, som Vi tidligere har fortalt dig om, og sendebud, som Vi ikke har fortalt dig om, og Allāh talte direkte til Mūsā (Moses).

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَـٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ
وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ
مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

165. Sendebud (som) gode nyhedsbringere og (som) advarer, for at menneskene ikke skulle have noget argument mod Allāh, efter sendebuddene (var kommet til dem). Og Allāh er Almægtig, Alvis.

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. Men Allāh bevidner ved det, Han har åbenbaret til dig, at Han har

لَّـٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ

1 Stammer: De tolv stammer er efterkommere af Profeten Ya'qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tolv sønner også kaldet Israels børn.

2 Dette er navnene på Profeterne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) i henhold til den Bibelske stavelse: Abraham, Ishmael, Isak, Israel (alias Jakob), Jesus, Job, Jonas, Aron, Salomon og David. Zabūr er navnet på den Bog, der blev åbenbaret til Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), bibelsk kendt som "Salmerne".

åbenbaret det med Sin viden. Og englene bevidner (det også). Og Allāh er tilstrækkelig som Vidne.

وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

167. Sandelig, de, der fornægtede og forhindrede (folk) fra Allāhs vej, er faret vild i en fjern vildfarelse.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

168. Sandelig, dem, der fornægtede og handlede uretfærdigt, vil Allāh ikke tilgive dem og ej heller lede dem ad en vej.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

169. Undtagen vejen til Djahannam (Helvede), deri vil de blive for evigt. Og det er (en) let (sag) for Allāh.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ
وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

170. O, I mennesker, Sendebuddet er kommet til jer med sandheden fra jeres Herre. Så tro, det vil være bedst for jer. Og hvis I fornægter, så tilhører alt i Himlene og på Jorden Allāh. Allāh er Alvidende, Alvis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن
رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن
تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

171. O, I Bogens folk, overdriv ikke[1] i jeres religion, og sig kun sandheden om Allāh. Sandelig, al-Masīḥ 'Īsā (Messias, Jesus), Maryams (Marias) søn, er kun Allāhs sendebud og Hans ord, (som) Han leverede til Maryam (Maria) og en ånd fra Ham[2]. Så tro på Allāh og Hans

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا
ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ
وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ
فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ
ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ

1 Det oprindelige ord, der bruges af Koranen for uforholdsmæssighed er ghuluww, der betyder at overskride de rette grænser. Det anvendes normalt i en situation, hvor man henfalder til noget, der i princippet er godt, men ens overdrevne engagement gør det skændigt. Jødernes ghuluw var, at de havde gjort visse lovlige ting ulovlige, mens ghuluww hos kristne var, at de overskred grænserne for at vise respekt til Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), da de tog ham som gud, eller Guds søn.

2 "Hans Ord" betyder, at Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) blev født af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) direkte befaling: "Bliv", og "en ånd fra Ham" betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde blæst ånden i ham uden formidling af en far. Se fodnote til Sūrah Āl-'Imrān: 3: 7.

sendebud, og sig ikke "Tre". Afhold jer derfra, det vil være bedst for jer. Sandelig, Allāh er kun Én Gud. Ophøjet er Han over at have en søn. Alt i Himlene og på Jorden tilhører Ham. Og Allāh er tilstrækkelig som Værge.

سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌۘ لَّهُۥ مَا فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

172. Al-Masīḥ (Messias) vil aldrig foragte, at han er Allāhs tjener, og ej heller vil de nærmeste engle. Og de, der foragter Hans tilbedelse og er hovmodige, alle dem vil Han samle til Sig (i det Hinsidige).

لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا
لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن
يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ
فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

173. Hvad angår dem, som tror og udfører gode gerninger, dem vil Han give deres fulde belønning og give dem mere af Sin nåde. Og hvad angår dem, der foragtede og var hovmodige, dem vil Han give en smertefuld straf. Og de vil ikke finde sig nogen støtte ved siden af Allāh, ej heller nogen hjælper.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن
فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟
وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

174. O, I mennesker, der er sandelig kommet et bevis til jer fra jeres Herre, og Vi har sendt et klart lys ned til jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

175. Hvad angår dem, som tror på Allāh og holder fast ved Ham, dem vil Han lade indtræde i barmhjertighed og nåde fra Ham og vil lede dem til Sig ad den rette vej.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

176. De beder dig om en kendelse. Sig: "Allāh giver jer kendelsen om al-Kalālah[1]. Hvis en mand, som ikke

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِى ٱلْكَلَٰلَةِ ۚ
إِنِ ٱمْرُؤٌا۟ هَلَكَ لَيْسَ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَهُۥٓ أُخْتٌ

1 Al-Kalālah er en person, der ikke har nogen direkte slægtninge, der kan arve efter vedkommendes død.

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن لَّمْ يَكُن
لَّهَا وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَتَا ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ
مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِن كَانُوٓا۟ إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَآءً
فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ
أَن تَضِلُّوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ١٧٦

har noget barn, dør, men han har en søster, så tilfalder der hende halvdelen af, hvad han efterlader sig. Og han skal arve hende, hvis hun ikke har noget barn. Men hvis der er to søstre, så skal de have to tredjedele af, hvad han efterlader sig. Og hvis der er søskende, både mandlige og kvindelige, så får hankønnet en andel, der svarer til to hunkøns andel". Allāh gør det klart for jer, så I ikke skal fare vild. Og Allāh er Vidende om alt.

SŪRAH AL-MĀ'IDAH

سُورَةُ المَائِدَةِ

Titlen på denne Sūrah er "Madbordet". Ordet 'madbordet' forekommer i Āyah (vers) 112 i forbindelse med, at Profeten 'Īsās (Jesu (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) disciple bad Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) om at bede Gud om at sende mad ned fra himlen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

1. O, I, som tror, opfyld pagterne[1]. Tilladt for jer er kvæget, undtagen det, som vil blive reciteret for jer[2]. Jagt er ikke tilladt (for jer), når I er Ḥurum[3]. Sandelig, Allāh befaler, hvad Han vil.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم
بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي
الصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

2. O, I, som tror, overtræd ikke (helligheden af) Allāhs symboler[4],

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ

---

1 "Pagterne" i denne Āyah (vers) omfatter alle de pagter, som indgås mellem mennesker, og pagten som mennesket har indgået med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om at adlyde Hans befalinger. Efter at have givet denne overordnede befaling om at opfylde pagterne, nævner den Hellige Koran i de næste Āyāt (vers) visse påbud, der især skal observeres som en del af den pagt, som en muslim har indgået med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Da hedningene i Arabien på egen hånd havde forbudt visse dyr, uden at have fået noget direktiv fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), erklærer denne Āyah (vers), at alle dyr er lovlige, undtagen dem der specifikt vil blive gjort forbudt for jer.

2 Der henvises til Āyah (vers) 3 i denne Sūrah.

3 Iḥrām er den tilstand man indtræder i, når man vil udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd) eller 'Umrah (lille pilgrimsfærd). Når man indtræder denne tilstand, så vil nogle ting, der normalt er tilladte, blive forbudte. Heriblandt; at parfumere sig, klippe hår og negle, jage dyr, have kønsligt samkvem eller underskrive ægteskabskontrakt. Det er ikke tilladt for mænd at dække hoved eller ansigt, eller iføre sig tøj der er syet. Hvad angår handsker og Niqāb (et klæde der bliver bundet tæt til kvindens ansigt), er dette heller ikke tilladt. Når man kommer ud af Iḥrām tilstanden, kaldes det Taḥallul. En af de begrænsninger som denne Āyah (vers) også pålægger er, at man ikke kan jage et dyr, mens man er i en Iḥrām tilstand.

4 Baggrunden for denne Āyah (vers) er, at hedningene i Makkah havde forhindret muslimerne i at udføre 'Umrah ved Ḥudaibiyah hændelsen. Forurettet af dette, bestemte nogle muslimer sig for at tage hævn ved at forhindre hedningene fra deres pilgrimsfærd og tage deres offerdyr, der blev trukket til Ḥaram (Kabaen). Denne Āyah (vers) har forbudt

ej heller den hellige måned[1] eller offerdyret eller kransene[2] eller dem, der begiver sig til det Hellige Hus, idet de søger nåde fra deres Herre og velbehag. Når I er ude af Iḥrām[3], kan I gå på jagt. Og lad ikke hadet til et folk, som har forhindret jer fra al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)), få jer til at begå overtrædelser. Hjælp hinanden i fromhed og Gudfrygtighed, og hjælp ikke hinanden i synd og fjendskab. Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er streng i straf.

وَلَا ٱلشَّهۡرَ ٱلۡحَرَامَ وَلَا ٱلۡهَدۡيَ وَلَا ٱلۡقَلَٰٓئِدَ
وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلۡبَيۡتَ ٱلۡحَرَامَ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّهِمۡ
وَرِضۡوَٰنٗاۚ وَإِذَا حَلَلۡتُمۡ فَٱصۡطَادُواْۚ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ
شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ أَن صَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ
أَن تَعۡتَدُواْۘ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ
وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢

3. Forbudt for jer er ådsel, blod, svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er blevet nævnt. Og det (dyr), der døde ved kvælning, og det (dyr), der døde ved slag, og det (dyr), der døde ved fald, og det (dyr), der døde ved stangning, og det (dyr), der er blevet spist af et rovdyr, medmindre I har slagtet det

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ
لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦ وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ
وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيۡتُمۡ
وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسۡتَقۡسِمُواْ بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ
ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن
دِينِكُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ

---

alle sådanne aktiviteter, idet det ville krænke Allāhs Symboler. ”Allāhs Symboler” er oversættelsen af Sha‘ā’irullāh, der henviser til alle de forskellige religiøse elementer, der betragtes som Islāms symboler og omfatter Ḥarams hellighed, Iḥrām tilstand, pilgrimmene, og dyrene, der bliver trukket til den.

1 I det præ-islamiske Arabien blev fire måneder betragtet som ”hellige måneder”: Dhul-Qa‘dah, Dhul-Ḥidjdjah, Muḥarram og Radjab. En ”Hellig måned” er en måned, hvor krig er forbudt.

2 Dyr, der blev trukket til Ḥaram (den Hellige Moské i Makkah) for at blive ofret, bar normalt nogle særlige kranse, som et tegn på, at de var offerdyr. Brugen af disse offerdyr til andre formål var ensbetydende med krænkelse af deres hellighed.

3 Iḥrām er den tilstand, man indtræder i, når man vil udføre Ḥadjj (pilgrimsfærd) eller ‘Umrāh (lille pilgrimsfærd). Når man indtræder denne tilstand, så vil nogle ting, der normalt er tilladte, blive forbudte, deriblandt; at parfumere sig, klippe hår og negle, slå dyr ihjel, have kønsligt samkvem eller underskrive ægteskabskontrakt. Det er ikke tilladt for mænd at dække hoved eller ansigt eller at iføre sig tøj, der er syet. Hvad angår handsker og Niqāb (et klæde, der bliver bundet tæt til kvindens ansigt), så er dette heller ikke tilladt. Når man kommer ud af Iḥrām-tilstanden kaldes det Taḥallul.

(korrekt). Og det (dyr), der er blevet slagtet ved ofring til an-Nuṣub[1], og at I søger at dele gennem lodkastning med pile[2]. Det er en synd[3]. I dag har de, der fornægter, mistet håbet om (at skade) jeres religion. Så frygt ikke dem, men frygt Mig. I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, og Jeg har fuldendt Min gunst over jer og valgt al-Islām til jeres Dīn (religion). Men over for den, der af sult bliver tvunget til (at spise af det forbudte) uden at tilstræbe synd[4], så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ فِى مَخْمَصَةٍ
غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣﴾

4. De spørger dig (om), hvad der er dem tilladt. Sig: "De gode ting er jer tilladt, og (jagt ved hjælp af) jagtdyr, som I træner ved at lære dem, hvad Allāh har lært jer. Så spis af det, de fanger til jer[5], og nævn Allāhs navn

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ
ٱلطَّيِّبَٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَكُلُوا۟ مِمَّآ
أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ

1 Nuṣub refererer til plader af sten placeret rundt om Kabaen, som befolkningen i Djāhiliyyah (Uvidenheds tiden) tog som objekter for tilbedelse. Derfor bragte de dyr til altrene og ofrede dem for at ære disse stenplader. De troede, at det var tilbedelse. Denne praksis er blevet erklæret forbudt.

2 Henvisningen her er til en særlig form for hasardspil, som blev praktiseret af hedningene. De plejede at trække lod med pile for at bestemme deltagernes andel af kød fra et dyr, de ejede i fællesskab. Kødet blev fordelt mellem dem i henhold til de andele, der blev tildelt af pilene, og ikke i henhold til den andel, som enhver var berettiget til i form af sit ejerskab i dyret. Da dette var en form for hasardspil, blev denne lodtrækning forbudt.

3 Folk i Djāhiliyyah (Uvidenheds tiden) plejede at spise alle disse former for dyr. Den Hellige Koran erklærede dem alle for at være ulovlige.

4 Det betyder, at alt dette der er blevet gjort forbudt i begyndelsen af Āyah (verset) såsom ådsler eller svinekød, bliver lovlig i særlig nødsituationer, hvor en person ikke har nogen mulighed for at redde sit liv undtagen ved at indtage disse forbudte ting. Ikke desto mindre, er lempelsen begrænset til omfanget af nødsituationen, og ens indtagelse bør ikke overstige det, der er nødvendigt, og den bør ikke være baseret på ens trang til det.

5 Āyah (verset) betyder at jagte dyr med jagtdyr, kun er tilladt, hvis de er trænet til jagt. Det grundlæggende tegn på deres træning er, at efter at de har jaget et dyr, ikke spiser af det, men holder på det for deres ejere. Den næste betingelse for at jagede dyr bliver Ḥalāl

derover". Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er hurtig til at afregne.

5. I dag er de gode ting blevet jer tilladt, og deres føde, til hvem Bogen blev givet[1], er jer tilladt, og jeres føde er tilladt for dem, og ærbare kvinder blandt de troende og ærbare kvinder blandt dem, til hvem Bogen blev givet[2] før jer, forudsat at I giver dem deres medgift som kyske mænd, (idet I ægter dem), (og) ikke bedriver utugt og heller ikke tager jer elskerinder. Og den, der fornægter troen, hans anstrengelse vil være forgæves. Og han vil i det Hinsidige være blandt de fortabte.

وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٤﴾

ٱلۡيَوۡمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ حِلّٞ لَّكُمۡ وَطَعَامُكُمۡ حِلّٞ لَّهُمۡۖ
وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ مُحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ
أَخۡدَانٖۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ
وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٥﴾

(tilladt) er, at man reciterer Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) navn over dem, når man sender jagtdyr mod byttet.

1 "Maden" her refererer til kød fra dyr, der på korrektvis er blevet slagtet af jøderne eller kristne ved at recitere Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) navn over dyret. Da jødernes og de kristnes religion havde de samme betingelser for gyldigheden af et slagtet dyr, som blev pålagt af Islām, er deres kød blevet gjort lovlig for muslimerne. Men ifølge det overvældende flertal af de lærde, gælder denne lempelse ikke, hvis de ikke overholder betingelserne for en gyldig slagtning. Derfor, hvis de strangulere et dyr, vil det ikke være tilladt for en muslim at spise af det.

2 Det betyder at indgå et ægteskab med en jødisk eller kristen kvinde er tilladt for muslimer. Men man er nødt til at forstå to punkter her. For det første gælder denne regel for de kvinder, der virkelig tror på jødedommen eller kristendommen som deres religion. Det gælder ikke for de ateister, som ikke tror på Gud eller på nogen religion, selvom de formelt er registrerede som jøder eller kristne. For det andet er der en stor forskel mellem gyldigheden af en retsakt med henblik på dens juridiske konsekvenser og mellem lovligheden af selve loven. Āyah (verset) har erklæret, at ægteskab med disse kvinder er gyldig og juridisk. Med hensyn til lovligheden af en sådan handling, afhænger det af dets forventede sociale konsekvenser. Hvis en mand mener, at han og hans børn ikke vil blive påvirket af religionen hos sådan en ikke-muslimsk kvinde, og hun ikke vil have forrang over dem i religiøse spørgsmål, vil ægteskabet være tilladt. Men hvis det anses, at hun vil få forrang over dem i religiøse spørgsmål, eller at børn født fra hende vil følge hendes religion, vil denne handling ikke være tilladt. Det er derfor, at 'Umar (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ), den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) anden retledte Khalīfah (kalif), havde udstedt et dekret om ikke at ægte jødiske eller kristne kvinder.

6. O, I, som tror, når I står op til Ṣalāh (Bøn), så vask jeres ansigter og hænder til (og med) albuerne, og stryg (vand) over jeres hoveder, og (vask) jeres fødder til (og med) anklerne. Og hvis I er i en tilstand af Djunub (stor urenhed[1]), så rens jer grundigt (ved et bad). Og hvis I er syge eller på rejse, eller en af jer kommer fra nødtørftsstedet, eller I har berørt kvinder[2], og I ikke kan finde vand, så udfør Tayammum[3] med noget rent støv og gnid jeres ansigter og hænder dermed. Allāh ønsker ikke at gøre det besværligt for jer, men Han ønsker at rense jer og fuldende Sin gunst over jer, for at I måtte blive taknemmelige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى
ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ
إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ
وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ
جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ
سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ
أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ
صَعِيدٗا طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ
وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجۡعَلَ
عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمۡ وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ
لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٦

7. Og ihukom Allāhs gunst over jer og Hans pagt, som Han sluttede med jer, da I sagde: "Vi hører, og vi adlyder". Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh ved, hvad der er i hjerterne.

وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيثَٰقَهُ
ٱلَّذِي وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا
وَأَطَعۡنَاۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ٧

8. O, I, som tror, vær standhaftige over for Allāh og vidner til retfærdighed. Og lad ikke hadet til et folk lede jer til ikke at handle retfærdigt. Vær retfærdige! Det er tættere på at-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَآءَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ
شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ

1 Djunub er en tilstand man kommer i, enten ved kønsligt samkvem, eller sædafgang hos mænd og udledelse af en væske hos kvinder, som kan sammenlignes med mænds sædafgang, i vågen eller drømme tilstand. En person, der er djunub, er forpligtet til at tage et bad. Det er ikke tilladt at bede Ṣalāh (Bøn), recitere eller røre ved den Hellige Koran, eller opholde sig i masdjid (moskéen) i denne tilstand, før man har foretaget det obligatoriske bad.

2 Dvs. hvis de har haft kønsligt samkvem med deres hustruer.

3 Tayammum er en tør afvaskning, man kan benytte sig af, hvis man ikke har vand, eller hvis man ikke har mulighed for at bruge vand. Tayammum udføres, ved at man slår sine hænder på noget der består af støv og derefter gnider sit ansigt og sine hænder til håndleddet med dem.

Taqwā (Gudsfrygt). Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er vel Vidende om, hvad I gør.

لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. Allāh har lovet dem, som tror og udøver gode gerninger, (at) for dem er der tilgivelse og en mægtig belønning.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ۙ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٩﴾

10. Og de, der fornægter og afviser Vores tegn, de er den Flammende Ilds beboere.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. O, I, som tror, ihukom Allāhs gunst over jer, da et folk lagde planer for at strække deres hænder ud mod jer, (men) så holdt Han deres hænder tilbage[1] fra jer. Og frygt Allāh. Og det er Allāh, de troende skal sætte (deres) lid til.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا
إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ ۖ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Og Allāh havde sluttet en pagt med Banī Isrā'īl (Israels børn). Og Vi udpegede blandt dem tolv ledere. Og Allāh sagde: "Jeg er sandelig med jer. Hvis I opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse) og tror på Mine sendebud og ærer dem og giver Allāh et godt lån[2], så vil Jeg sandelig afskrive jeres onde gerninger, og Jeg vil sandelig lade jer indtræde i haver, i hvilke floder løber. Så den af jer, der fornægter efter dette, er sandelig faret vild fra den rette vej".

۞ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ
وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنتُم
بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ
مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

---

1 Dette henviser til alle de begivenheder, hvor de vantro konspirerede mod Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og muslimerne for at gøre det af med dem, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) forpurrede deres planer. Adskillige begivenheder som disse er blevet nedfældet i historien.

2 "Giver Allāh et godt lån" er et begreb, der ofte anvendes af den Hellige Koran for enhver spendering i velgørenhed, hvis det er til hensigt at opnå Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fornøjelse. Ordet "lån" anvendes, fordi dets afkast sikres af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i det Hinsidige.

13. Men fordi de brød deres pagt, forbandede Vi dem og gjorde deres hjerter forhærdede. De flytter ordene fra deres pladser, og de har glemt en (stor) del af de råd, der blev givet til dem. Og du vil hele tiden opleve bedrag fra deres side, undtagen (fra) nogle få af dem. Men tilgiv dem, og bær over med dem. Sandelig, Allāh elsker dem, der handler godt.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ لَعَنَّٰهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن
مَّوَاضِعِهِۦ ۙ وَنَسُوا۟ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟
بِهِۦ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱصْفَحْ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Og med dem, der siger: "Vi er kristne", sluttede Vi en pagt. Men de har glemt en (stor) del af de råd, der blev givet til dem. Så vakte Vi fjendskab og had mellem dem, indtil Opstandelsens Dag. Og Allāh vil underrette dem om, hvad de foretog sig.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذْنَا
مِيثَٰقَهُمْ فَنَسُوا۟ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟
بِهِۦ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَاوَةَ
وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

15. O, I Bogens folk, (nu) er Vores Sendebud (Profeten Muḥammad) kommet til jer for at oplyse jer om meget af det, I plejede at holde skjult af Bogen, og for at tilgive meget. Der er sandelig kommet et lys og en tydelig Bog til jer fra Allāh.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ
وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُم مِّنَ
ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Med den retleder Allāh dem, der følger Hans velbehag ad fredens veje. Og Han fører dem ud af mørket (og) ind i lyset med Sin tilladelse. Og Han leder dem til en ret vej.

يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ
سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

17. Sandelig, fornægtede de (kristne), der sagde: "Al-Masīḥ (Messias), Maryams (Marias) søn er Allāh" Sig (O, Muḥammad): "Hvem har magten til at gøre noget mod Allāh, hvis Han ønsker at tilintetgøre al-

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَن
يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن
يُهْلِكَ ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ

Masīḥ (Messias), Maryams (Marias) søn, og hans mor og alle, som er på jorden?" Og Himlenes og Jordens Herredømme, og (alt), hvad der er imellem dem, tilhører Allāh. Han skaber, hvad Han vil. Og Allāh har magt over alle ting.

وَأُمَّهُۥ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗاۗ
وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَمَا بَيۡنَهُمَاۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٧

18. Og jøderne og de kristne siger: "Vi er Allāhs sønner og Hans elskede". Sig: "Hvorfor straffer Han jer så for jeres synder? Nej, I er mennesker blandt dem, som Han har skabt. Han tilgiver, hvem Han vil, og Han straffer, hvem Han vil". Og Himlenes og Jordens Herredømme og (alt), hvad der er imellem dem, tilhører Allāh, og til Ham er tilbagevendelsen.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ
وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ
بَلۡ أَنتُم بَشَرٞ مِّمَّنۡ خَلَقَۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٨

19. O, I Bogens folk, Vores Sendebud (Profeten Muḥammad) er kommet til jer for at oplyse jer efter en periode uden sendebud[1], for at I ikke skal sige: "Der er ikke kommet nogen overbringer af godt budskab til os, ej heller nogen advarer". Der er sandelig kommet en overbringer af godt budskab og en advarer til jer. Og Allāh har magt over alle ting.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ
مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم
بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٩

20. Og (husk) da Mūsā (Moses) sagde til sit folk: "O, mit folk, ihukom Allāhs gunst over jer, da Han satte profeter iblandt jer og gjorde jer til konger, og Han gav jer, hvad Han ikke har givet nogen i verdenerne.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ
نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ
وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ
أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٠

---

1 Dette er en henvisning til perioden mellem Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ), hvor ingen profet blev sendt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

21. O, mit folk, træd ind i det Hellige land[1], som Allāh har bestemt for jer, og vend ikke om på jeres hæle, for så vil I være fortabte!"

يَٰقَوْمِ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِى
كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ
أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿٢١﴾

22. De sagde: "O, Mūsā (Moses), deri er der et tyrannisk folk, og Vi vil sandelig ikke gå derind, før de er gået ud. Hvis de går ud, så vil vi gå ind".

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِن
يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ﴿٢٢﴾

23. To mænd blandt de Gudfrygtige, mod hvilke Allāh havde været gunstig[2], sagde: "Gå ind gennem porten (stormende) mod dem. For når I er kommet ind, så vil I være (de) sejrende. Og sæt jeres lid til Allāh, hvis I er troende".

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِمَا ٱدْخُلُوا۟ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓا۟
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. De sagde: "O, Mūsā (Moses), vi vil aldrig gå derind, så længe de er derinde. Så gå du og din Herre, og kæmp. (Hvad angår os) så bliver vi siddende her".

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُوا۟
فِيهَا فَٱذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ
إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ﴿٢٤﴾

25. Han sagde: "Min Herre, jeg har kun magt over mig selv og min bror[3]. Så sæt et skel mellem os og det syndige folk".

قَالَ رَبِّ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِى وَأَخِى ۖ
فَٱفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٥﴾

26. Han (Allāh) sagde: "(Så vil) det (hellige land) være forbudt for dem i fyrre år. De skal flakke om på jorden[4]. Så sørg ikke over det syndige folk.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ۛ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۛ
يَتِيهُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى
ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

1 Henvisningen her er til Syrien og Palæstina, der blev besat af Amalekitterne. Efter at Farao druknede, blev israelitterne instrueret til at befri disse lande fra dem.

2 Disse to mænd var, ifølge de fleste lærde, Yūsha' (Joshua) og Kalib (Kaleb), israelitternes to ledere.

3 Det er Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Sondringen som Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bad om var, at begge grupper skulle behandles forskelligt, alt efter deres gerninger.

4 Som straf for deres ulydighed, blev israelitterne tilbageholdt i Sinai Ørken. Denne historie er også blevet fortalt i detaljer i Bibelen. (Se Fjerde Mosebog, kapitel 13 og 14).

27. Og recitér for dem beretningen om Ādams (Adams) to sønner[1] (Hābīl og Qābīl) i sandfærdighed, da de begge bragte et offer. Det blev godtaget fra den ene af dem, og det blev ikke godtaget fra den anden. Han (Qābīl) sagde: "Jeg vil sandelig slå dig ihjel". Han (Hābīl) sagde: "Sandelig, Allāh godtager kun fra de Gudfrygtige.

۞وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱبۡنَيۡ ءَادَمَ بِٱلۡحَقِّ إِذۡ قَرَّبَا
قُرۡبَانٗا فَتُقُبِّلَ مِنۡ أَحَدِهِمَا وَلَمۡ يُتَقَبَّلۡ
مِنَ ٱلۡأٓخَرِ قَالَ لَأَقۡتُلَنَّكَۖ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٧

28. Selvom du strækker din hånd ud mod mig for at dræbe mig, så vil jeg ikke strække min hånd ud mod dig for at dræbe dig. Sandelig, jeg frygter Allāh, Verdnernes Herre.

لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقۡتُلَنِي مَآ أَنَا۠
بِبَاسِطٖ يَدِيَ إِلَيۡكَ لِأَقۡتُلَكَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ
ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٨

29. Jeg ønsker hellere, at du pådrager dig min synd og din synd[2], så du bliver en af Ildens beboere". Og det er aẓ-Ẓālimīns (de uretfærdiges) straf.

إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ مِنۡ
أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩

30. Hans ego tilskyndede ham til at dræbe sin bror. Så dræbte han ham og blev blandt de fortabte.

فَطَوَّعَتۡ لَهُۥ نَفۡسُهُۥ قَتۡلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ
فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٣٠

31. Dermed sendte Allāh en krage, der skrabede i jorden for at vise ham, hvordan han skulle skjule sin brors lig. Han sagde: "O, ve

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابٗا يَبۡحَثُ فِي ٱلۡأَرۡضِ
لِيُرِيَهُۥ كَيۡفَ يُوَٰرِي سَوۡءَةَ أَخِيهِۚ قَالَ
يَٰوَيۡلَتَىٰٓ أَعَجَزۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِثۡلَ هَٰذَا

1 Navnene på Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) to sønner var Hābīl (bibelsk: Abel) og Qābīl (bibelsk: Kain). Det er nævnt i Biblen og de historiske beretninger, at Qābīl ofrede nogle landbrugsprodukter, mens Hābīl ofrede et får. Tegnet på godkendelsen af ofringen på den tid var, at en himmelsk ild ville komme til syne og brænde den godkendte ofring. Da den kom til syne, brændte den Hābīls offer og efterlod Qābīls offer, der i sin irritation dræbte sin bror Hābīl. Denne historie er fortalt i Første Mosebog, 4: 1 til 12, men de forskellige karaktertræk for hver bror er udeladt. Måske er dette grunden til at den Hellige Koran har tilføjet ordet "sandfærdighed".

2 Ifølge flere Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) og deres elever, betyder udtrykket "min synd" "synden om at dræbe mig", og "din synd' refererer til de synder, der var blevet begået af Qābīl før denne hændelse.

mig! Er jeg ude af stand til at være ligesom denne krage og skjule min brors lig?" Da blev han en af de fortrydende.

ٱلۡغُرَابِ فَأُوَٰرِيَ سَوۡءَةَ أَخِيۖ فَأَصۡبَحَ مِنَ
ٱلنَّٰدِمِينَ ٣١

32. På grund af det har Vi foreskrevet Banī Isrā'īl (Israels børn), at for den, der dræber et menneske, uden det sker som gengældelse for (mord på) et menneske eller (som straf for) at stifte ufred på jorden, er det, som om han har dræbt hele menneskeheden. Og for den, der redder det (et liv), er det, som om han har reddet hele menneskeheden. Og sandelig er Vores sendebud kommet med klare beviser til dem. (Men) efter det begår mange af dem (stadig) overtrædelser på jorden.

مِنۡ أَجۡلِ ذَٰلِكَ كَتَبۡنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفۡسَۢا بِغَيۡرِ نَفۡسٍ أَوۡ فَسَادٖ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ
جَمِيعٗا وَمَنۡ أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا
ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا
بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم بَعۡدَ
ذَٰلِكَ فِي ٱلۡأَرۡضِ لَمُسۡرِفُونَ ٣٢

33. Sandelig, straffen for dem, der kæmper mod Allāh og Hans Sendebud og stifter ufred på jorden, vil være, at de (enten) bliver dræbt eller korsfæstet, eller at deres hænder og fødder hugges af i modsat side, eller at de bliver fordrevet fra det land[1] (de bor i). Det vil være en

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ وَيَسۡعَوۡنَ فِي ٱلۡأَرۡضِ
فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓاْ أَوۡ يُصَلَّبُوٓاْ أَوۡ تُقَطَّعَ
أَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم مِّنۡ خِلَٰفٍ أَوۡ يُنفَوۡاْ
مِنَ ٱلۡأَرۡضِۚ ذَٰلِكَ لَهُمۡ خِزۡيٞ فِي

1 Dette er den juridiske straf for landevejsrøveri eller for at vise magtdemonstration for at plyndre nogen. Den Hellige Koran har kaldt det "at kæmpe mod Allāh og Hans Sendebud" og "at stifte ufred på jorden". Da denne forbrydelse hovedsageligt er en forbrydelse mod samfundet, betegnes den af jurister som Ḥarābah (kamp). Āyah (verset) har foreskrevet fire straffe for denne forbrydelse ved at bruge ordet "eller". Nogle jurister, såsom Imām Mālik, er af den opfattelse, at ordet "eller" betyder, at valget mellem disse straffe er overladt til den islamiske stat. Hvis man holder alvorligheden af denne kriminelle handling for øje, kan staten tildele en af disse fire straffe. Andre jurister fortolker ordet "eller" til at betyde, at disse fire straffe er foreskrevet til forskellige situationer, som følger: Hvis røverne har dræbt en person under et røveri, men de var ikke i stand til at plyndre nogen ejendom, vil de blive henrettet som Ḥadd (foreskrevet straf) og ikke Qiṣāṣ (gengældelse). Det indebærer, at dødsdommen der bliver tildelt dem ikke kan tilgives af arvingerne til den afdøde. Hvis de har plyndret en persons ejendom og også har dræbt en person under

ydmygelse for dem i denne verden, og i det Hinsidige vil de få en mægtig straf.

ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٣٣

34. Undtagen de, der angrer, før I får magt over dem. Vid da, at Allāh er Tilgivende, Barmhjertig[1].

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبۡلِ أَن تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهِمۡۖ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٤

35. O, I, som tror, frygt Allāh, og søg al-Wasīlah (nærhed) hos Ham, og kæmp for Hans sag, således at I måtte blive succesfulde.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱبۡتَغُوٓاْ إِلَيۡهِ ٱلۡوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُواْ فِي سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٣٥

36. Sandelig, de, der fornægter; hvis de ejede alt, hvad der er på jorden, og lige så meget igen, for at løskøbe sig fra straffen på Opstandelsens Dagen med det (de ejer), (så) vil det ikke blive godtaget. Og for dem er der en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفۡتَدُواْ بِهِۦ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنۡهُمۡۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٣٦

37. De vil ønske (at) komme ud af Ilden, men de kan ikke komme ud af den. Og for dem er der en varig straf.

يُرِيدُونَ أَن يَخۡرُجُواْ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنۡهَاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٣٧

38. (Hvad angår) den mandlige og den kvindelige tyv, så hug deres hænder

وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقۡطَعُوٓاْ أَيۡدِيَهُمَا

---

røveriet, skal de korsfæstes. Hvis de har plyndret ejendommen ved magtdemonstration, men ikke har dræbt nogen, så skal deres højre hånd og venstre ben amputeres. Men hvis de ikke dræbte nogen, og ej heller var de i stand til at plyndre noget ejendom, og deres handling forblev begrænset til at skræmme folk, er deres straf, at de skal forvises eller fængsles. Det skal bemærkes, at de ord der anvendes til denne fjerde straf er: "de bliver fordrevet fra det land (de bor i)". Generelt forstås det af juristerne som en henvisning til landsforvisning som straf. Men den retledte Khalīfah (kalif) 'Umar (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) har fortolket det som fængsel, fordi de fængslede personer bliver "fordrevet fra det land (de bor i)".

1 Dette er en unik undtagelse, der udelukkende gælder for straffen for røveri. Det betyder, at hvis en røver, inden denne bliver pågrebet eller overmandet af myndighederne, virkelig angrer sig og tager en fast beslutning om at opgive røveri, skal straffen, der er foreskrevet i Āyah (verset) blive tilgivet. Han vil dog blive nødt til at betale de monetære forpligtelser til ofrene for røverierne, og hvis han har dræbt eller såret nogen, skal han tage straffen, der er foreskrevet for sådanne lovovertrædelser, hvis ofret eller arvingerne kræver det. Āyah (verset) tilgiver kun straf for røveri.

af som gengældelse for, hvad de har begået (og som) en afskrækkende straf fra Allāh. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

جَزَآءَۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلٗا مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٣٨

39. Men den, der angrer efter sin forbrydelse og forbedrer sig, ham vil Allāh tilgive[1]. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَن تَابَ مِنۢ بَعۡدِ ظُلۡمِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٣٩

40. Ved du ikke, at Himlenes og Jordens Herredømme tilhører Allāh? Han straffer, hvem Han vil, og Han tilgiver, hvem Han vil. Og Allāh har magt over alle ting.

أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٤٠

41. O, Sendebud, lad ikke dem, der kappes i fornægtelse, bedrøve dig. De, der med deres munde siger: "Vi tror", men deres hjerter tror ikke. Og af dem, der er jøder, (er der nogen), der lytter til løgn (og) lytter til et andet folk[2], der ikke er kommet til dig[3]. De forfalsker ordene, efter at

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ لَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَلَمۡ تُؤۡمِن قُلُوبُهُمۡۛ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْۛ سَمَّٰعُونَ لِلۡكَذِبِ سَمَّٰعُونَ لِقَوۡمٍ ءَاخَرِينَ لَمۡ يَأۡتُوكَۖ

1 Ifølge nogle lærde, betyder det, at hvis tyven angrer og korrigerer sig selv, vil synden for tyveri blive ham tilgivet i det Hinsides, men den ovennævnte verdslige straf vil ikke kunne fraviges. Dette er i modsætning til røveri, hvor omvendelse før anholdelsen også afskriver den verdslige straf. Denne forskel er baseret på forskellen i udtryksmåden, som blev adopteret på begge steder, og på nogle traditioner til støtte for det.

2 De havde ikke deltaget i Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sammenkomster eller hørt hans ord.

3 Disse Āyāt (fra vers 41 til vers 50) blev åbenbaret i forbindelse med nogle episoder, hvor jøderne havde til formål at bringe nogle sager for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i håb om, at han ville afgøre dem i deres favør. På samme tid besluttede de sig dog for, at de ikke ville acceptere hans beslutning, hvis den ikke var i overensstemmelse med deres ønsker. Til det formål udnævnte de nogle hyklere, der faktisk var jøder, men foregav sig for at være muslimer til uformelt at finde ud af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) synspunkt omkring disse spørgsmål. Hensigten var, at hvis den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) synspunkt var at dømme i deres favør, ville de bringe sagerne for ham, ellers ville de vende sig bort. Udtrykket" et andet folk, der ikke er kommet til dig" refererer til de jøder, som har sendt hyklerne til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), og udtrykket "lytter til" henviser til hyklerne.

de er blevet rigtigt placeret[1]. De siger: "Hvis I bliver givet dette, (så) tag imod det, og hvis det ikke bliver givet jer, så tag jer i agt[2]". Og den, som Allāh ønsker at prøve, ham vil du aldrig være i stand til at gøre noget for mod Allāh. Det er dem, hvis hjerter Allāh ikke ønsker at rense. For dem er der en ydmygelse i denne verden, og i det Hinsidige vil de få en mægtig straf.

يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ مِنۢ بَعۡدِ مَوَاضِعِهِۦۖ
يَقُولُونَ إِنۡ أُوتِيتُمۡ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمۡ تُؤۡتَوۡهُ فَٱحۡذَرُواْۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ
فِتۡنَتَهُۥ فَلَن تَمۡلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۚ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمۡ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ
قُلُوبَهُمۡۚ لَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَلَهُمۡ فِي
ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٤١

42. De er (ivrige) lyttere til løgn og opæder af det forbudte[3]! Så hvis de kommer til dig (O, Muḥammad), så døm mellem dem, eller vend dig bort fra dem[4]. Og hvis du vender dig

سَمَّٰعُونَ لِلۡكَذِبِ أَكَّٰلُونَ لِلسُّحۡتِۚ
فَإِن جَآءُوكَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُمۡ أَوۡ أَعۡرِضۡ
عَنۡهُمۡۖ وَإِن تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيۡـٔٗاۖ

---

1 Det betyder her, at den Guddommelige lov omkring sådanne tilfælde udtrykkeligt er blevet fastsat i Toraen, men de fordrejede den ved at fordreje dens ord eller fortolke dem forkert. I en af de hændelser, der er nævnt ovenfor, begik en mand og en kvinde blandt jøderne ægteskabsbrud. Straffen for utroskab er, ifølge Toraen, stening til døden, som udtrykkeligt er nævnt i Femte Mosebog 22: 23,24. Men jøderne havde opgivet den og erstattet den med piskning osv. De bragte denne sag for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), fordi de sandsynligvis forventede, at han ville afgive en dom med en endnu lettere straf. Da han tildelte stening som straf, nægtede de at acceptere den. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) spurgte dem, hvad straffen for utroskab var blevet foreskrevet i Toraen. De svarede, at det var piskning og sværtning af ansigtet. Så kaldte Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) på Ibn Ṣūriyā, den mest vidende person blandt dem, og bad ham om at vidne under ed. Han indrømmede derefter, at straffen der var foreskrevet i Toraen, var stening til døden, men da utroskab blev hæmningsløs, pålagde deres dommere kun denne straf på de fattige mænd, mens de velhavende slap. Ved offentlig agitation mod denne diskrimination, blev det besluttet, at i stedet for stening, bør alle ægteskabsbrydere piskes og deres ansigter sværtes. Det er denne forvrængning af Toraen, der henvises til her.

2 Dette refererer til deres hensigt om, at de kun ville acceptere den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) beslutning, hvis den var i overensstemmelse med deres ønsker.

3 "(ivrige) lyttere til løgn" betyder, at jøderne blindt fulgte falske forestillinger, der blev givet af deres korrupte rabbinere, selvom de var i klar strid med Toraens udtrykkelige ordlyd, som det var i tilfældet med straf for utroskab. "Opædere af det forbudte" refererer til bestikkelse, de tilbød deres dommere og ledere for at fordreje de korrekte regler i religionen.

4 Selvom Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde indgået en

bort fra dem, kan de ikke skade dig det mindste. Og hvis du dømmer, så døm mellem dem med retfærdighed. Sandelig, Allāh elsker de retfærdige.

وَإِنۡ حَكَمۡتَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ﴿٤٢﴾

43. Og hvordan kan de gøre dig til dommer, når de har at-Tawrāh (Toraen), hvori Allāhs dom er? Så vender de sig bort derefter. Og de er ikke troende.

وَكَيۡفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ
ٱلتَّوۡرَىٰةُ فِيهَا حُكۡمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوۡنَ مِنۢ
بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٣﴾

44. Vi har sandelig nedsendt at-Tawrāh (Toraen), hvori der er retledning og lys, med hvilken profeterne, der havde underkastet sig, dømte for jøderne. Og (ligeledes gjorde) rabbinerne og de lærde, for det var dem betroet at beskytte Allāhs Bog, og de var vidner til den (s sandhed). Så frygt ikke mennesker, men frygt Mig. Og sælg ikke Mine Āyāt (tegn) for en ringe pris. Og de, der ikke dømmer efter det, som Allāh har sendt ned, de er fornægterne[1].

إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ
يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ
لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا
ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ
عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ وَٱخۡشَوۡنِ
وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og deri har Vi foreskrevet dem: Liv for liv, øje for øje, næse for

وَكَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ

---

fredsaftale med jøderne, der boede i og omkring Madīnah, blev de ikke behandlet som Dhimmī folk (ikke-muslimske undersåtter i en islamiske stat) på den tid. Derfor blev de hverken tvunget til at bringe deres sag for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) for bedømmelse, ej heller var det nødvendigt for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at træffe afgørelse mellem dem. Derfor blev han givet valget om at gøre, hvad han anså for passende. Men da de ikke-muslimske borgere i staten Madīnah blev dens almindelige undersåtter, blev de naturligvis forpligtet til at følge statens love og at bringe deres sager for de islamiske domstole, og domstolene var bundet til at afgive dom i deres sager i henhold til den fremherskende Sharī'ah lov, som foreskrevet i Āyah (vers) 49 nedenfor. Imidlertid har selve loven givet dem dispensation i visse spørgsmål til at lade dem følge deres religiøse forskrifter. For eksempel blev det tilladt, at de, i forhold vedrørende ægteskab, skilsmisse, arv m.v., dømte i henhold til deres egne love.

1 Den, der bevidst ikke dømmer efter det, Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har sendt ned.

næse, øre for øre, tand for tand. Og for sår en lige gengældelse[1]. Men for den, der tilgiver det, er det en udsoning for ham. Og de, der ikke dømmer efter det, som Allāh har sendt ned, de er aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige).

بِٱلنَّفۡسِ وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ وَٱلۡأَنفَ بِٱلۡأَنفِ
وَٱلۡأُذُنَ بِٱلۡأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ
وَٱلۡجُرُوحَ قِصَاصٞۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ
فَهُوَ كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ
أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٥

46. Og Vi lod 'Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, følge i deres fodspor som bekræftelse af det, der var før ham, i at-Tawrāh (Toraen). Og Vi gav ham al-Indjīl (Evangeliet), hvori der er retledning og lys og som en bekræftelse af det, der var før den, af at-Tawrāh (Toraen). Og (som) en retledning og en formaning til de Gudfrygtige.

وَقَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ مُصَدِّقٗا
لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ
فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ
مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٤٦

47. Så lad ah-lul Indjīl (Evangeliets folk) dømme efter det, Allāh har sendt ned deri (i Evangeliet). Og

وَلۡيَحۡكُمۡ أَهۡلُ ٱلۡإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِۚ
وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ

1 Denne Āyah (vers) henviser til en anden episode, hvor jøderne havde bestemt sig for at bringe deres sag for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Banū Naḍīr og Banū Quraiẓah var to store jødiske stammer, der var bosat omkring Madīnah. Førstnævnte var mere velhavende og magtfuld end sidstnævnte. På baggrund af deres rigdom og magt havde Banū Naḍīr tvunget Banū Quraiẓah til at acceptere nogle betingelser, der var helt uretfærdige. For eksempel, hvis en mand fra Banū Naḍīr dræbte en mand fra Banū Quraiẓah, kunne morderen ikke blive dræbt i gengældelse. Han ville kun blive forpligtet til at betale blodpenge, men hvis en mand fra Banū Quraiẓah dræbte en person fra Banū Naḍīr, ville han blive straffet med døden, og han skulle også betale det dobbelt i blodpenge. Desuden, hvis mord ofret fra Banū Naḍīr var en kvinde, skulle en mand fra Banū Quraiẓah dræbes, og hvis ofret var en mand, skulle to mænd fra Banū Quraiẓah dræbes, og så videre. I det tilfælde der er omtalt i denne Āyah (vers), blev en mand fra Banū Naḍīr dræbt, og de forlangte dobbelt blodpenge fra Banū Quraiẓah. Banū Quraiẓah stammen afviste og foreslog, at sagen skulle bringes for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), fordi de vidste, at han ikke ville tillade sådan et uretfærdigt krav. Banū Naḍīr var tøvende, men før de afviste forslaget, sendte de nogle hyklere for, uformelt, at finde ud af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) synspunkt. Āyah (verset) siger, at Toraen, som begge stammer hævdede at tro på, havde klare instruktioner for retfærdig gengældelse. Alligevel krænkede de dens påbud.

de, der ikke dømmer efter det, som Allāh har sendt ned, de er al-Fāsiqūn (synderne).

48. Og Vi har sendt Bogen ned til dig med sandheden som bekræftelse af det, der var før den af Bøgerne og som en Muhaymin(1) af den. Så døm mellem dem med det, Allāh har sendt ned, og følg ikke deres lyster (ved at afvige fra det), der er kommet til dig af sandheden. For hver af jer har Vi foreskrevet en lov og en metode. Og hvis Allāh havde villet, havde Han gjort jer til ét fællesskab, men (det gjorde Han ikke), fordi Han vil prøve jer i det, Han har givet jer(2). Så kappes derfor i gode gerninger. Til Allāh er tilbagevendelsen for jer alle. Så vil Han fortælle jer om det, hvorom I var uenige.

هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا
عَلَيْهِ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا
مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ
لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن
لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ فَٱسْتَبِقُوا۟
ٱلْخَيْرَٰتِ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

---

1 Muhaymin: Det, der bevidner sandheden deri, og afviser falskheden, der er tilføjet deri.

2 Dette er svaret på et spørgsmål, der kan opstå her. Spørgsmålet er: "Når alle profeterne var prædikanter af samme religiøse overbevisning, hvorfor adskiller de sig så i de underliggende love og former for tilbedelse, og hvorfor ophævede en senere Guddommelig Bog flere forskrifter, der var blevet fremsat af de tidligere profeter og bøger? Svaret er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kunne gøre alle mennesker i alle tidsaldre ens, selv i lovenes mindste detaljer, men Hans visdom krævede, at der bør være en vis forskel mellem mennesker i forskellige tidsaldre i sådanne detaljer. Denne forskel var ikke kun baseret på forholdene i forskellige tidsaldre, men den var også en test for at skelne de lydige fra de ulydige. Det bør forstås tydeligt, at ingen særlig lovgivning eller nogen bestemt form for tilbedelse i sig selv har en hellighed. Den ukrænkelighed der er knyttet til den, er kun fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har udpeget den som en lov eller som en form for tilbedelse. Men nogle mennesker tager den, efter at have været vant til en bestemt form for tilbedelse eller en bestemt metode, som noget ukrænkeligt, og hvis en ny befaling kommer fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), bliver de modstandere af den. Den korrekte holdning er at adlyde Ham i alle Hans befalinger, uanset om de er i overensstemmelse med ens vaner, ønsker, eller ej. Når en ny profet kommer med en ny befaling, bliver disse mennesker testet for at se, om de vil adlyde den, eller om deres kærlighed til de tidligere praksis vil tilskynde dem til at overtræde den nye befaling.

49. Og døm mellem dem (O, Muhammad) ved det, Allāh har sendt ned, og følg ikke deres lyster, og tag dig i agt for dem, så de ikke vender dig bort fra noget af det, som Allāh har sendt ned til dig. Men hvis de vender sig bort, så vær sikker på, at Allāh har i sinde at straffe dem for nogle af deres synder. Og sandelig, mange af menneskene er Fāsiqūn (syndere).

وَأَنِ ٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعۡ
أَهۡوَآءَهُمۡ وَٱحۡذَرۡهُمۡ أَن يَفۡتِنُوكَ عَنۢ بَعۡضِ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ
أَن يُصِيبَهُم بِبَعۡضِ ذُنُوبِهِمۡۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ
ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ٤٩

50. Er det da dom fra uvidenhedens tid, de ønsker? Og hvem er bedre end Allāh til (at fælde) dom for et folk, der tror med vished?

أَفَحُكۡمَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ
ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٥٠

51. O, I, som tror, tag ikke jøderne og de kristne til venner[1]. De er hinandens venner. Og den af jer, der tager dem til venner, er sandelig én af dem. Sandelig, Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ
أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ
فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥١

52. Og du vil se dem, i hvis hjerter der er sygdom, ile til dem, idet de siger:

فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمۡ

1 Forhold til ikke-muslimer kan være af forskellig art. Det ene af dem kaldes for Muwālāh i den Hellige Koran. I mangel af et andet passende ord, er det oversat ovenfor som venskab. Men med det oprindelige ord i den Hellige Koran betyder det et venskab, der fører to venner så tæt på hinanden, at deres mål og målsætninger bliver forenet, og hver af dem er klar til at støtte den anden i alle henseender. Det er fuldstændig forbudt at have sådan et venskab med ikke-muslimer, fordi målene for muslimer er helt forskellige fra de mål, ikke-muslimer har, og ens trofasthed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan ikke være perfekt, medmindre man ikke har sådan et nært venskab med dem, der ikke er trofaste over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Den nuværende Āyah (vers) forbyder denne type for venskab. Det andet slags forhold er Muwāsāh. Det betyder sympati og samarbejde i lovlige emner. Dette er tilladt, snarere ønskeligt, med alle, også med de ikke-muslimer, der ikke ligger i krig med muslimerne, hvilket er erklæret af den Hellige Koran i 60:8. Den tredje slags forhold er Mudārāh. Det betyder høflig attitude. Dette er tilladt med alle ikke-muslimer, når det er med henblik på at præsentere dem for gavnlige aspekter af Troen (forkyndelse), eller når de er ens gæster, besøgende eller naboer. Den fjerde slags er Mu'āmalāt, som betyder handelstransaktioner. Dette er tilladt med alle ikke-muslimer med den betingelse, at de ikke er imod muslimske interesser, og at de er i overensstemmelse med de krav der stilles af den islamiske Sharī'ah.

”Vi frygter, at ulykke vil ramme os[1]”. Så det er sandsynligt, at Allāh vil bringe sejren eller en befaling fra Sig[2], så de vil fortryde det, de skjulte i deres hjerter.

يَقُولُونَ نَخۡشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٞۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن
يَأۡتِيَ بِٱلۡفَتۡحِ أَوۡ أَمۡرٖ مِّنۡ عِندِهِۦ فَيُصۡبِحُواْ عَلَىٰ
مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ نَٰدِمِينَ ٥٢

53. Og de, som tror, vil sige: ”Er det dem, der svor deres kraftigste eder ved Allāh, at de sandelig var med jer?” Deres gerninger er gået til spilde, og de er blevet fortabte[3].

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ
جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ إِنَّهُمۡ لَمَعَكُمۡۚ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ
فَأَصۡبَحُواْ خَٰسِرِينَ ٥٣

54. O, I, som tror, den af jer, der frafalder sin religion, (skal vide at) Allāh vil komme med et folk, som Han elsker, og de elsker Ham. Ydmyge over for de troende, hårde over for fornægterne, (og) som vil kæmpe for Allāhs sag og ikke frygte kritikernes kritik. Det er Allāhs nåde. Han skænker den til hvem, Han vil. Og Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ
فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ
عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ
ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٥٤

55. Sandelig, jeres eneste Wali[4] er Allāh og Hans Sendebud

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ

---

1 De jødiske stammer sammensvorede imod muslimerne, på trods af en pagt om gensidigt samarbejde mellem dem og muslimerne. Samtidig udviklede de venskab med nogle muslimer for at udspionere dem. Āyah (vers) 51 forbød derfor muslimerne mod at have tætte relationer til jøderne og de kristne. 'Abdullāh Bin Ubayy, hyklernes ledere, nægtede at afbryde sit forhold til jøderne, under påskud, at det ville være for farligt for ham. Hans virkelige frygt var, at i tilfælde af, at jøderne skulle lykkedes i deres planer, så ville dem der havde brudt deres forhold til dem, stå over for deres mishag. Āyah (vers) 52 siger, at det er mere sandsynligt, at muslimerne vil sejre, og hyklerne vil fortryde, hvad de gjorde.

2 ”En befaling fra Sig” henviser sandsynligvis til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) afsløring af hyklerne og deres planer.

3 Denne Āyah (vers) skildrer den scene, hvor muslimerne vil få kendskab til hyklernes dobbeltmoral, og de vil tale om dem sigende, at de er de samme mennesker, der erklærede deres Islām med højtidelige eder, men på grund af deres hykleri er alle deres gerninger nu gået til spilde. Deres dydige handlinger såsom Ṣalāh (Bøn), Zakāh (obligatorisk almisse) etc. var spildte, da de var blottet for den sande Tro. Ligeledes gik deres bestræbelser på at konspirere mod muslimerne også til spilde, fordi deres bestræbelser ikke gav nogen resultater.

4 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

og de troende, de, som opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse) og bøjer sig (for Allāh).

يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمْ رَٰكِعُونَ ٥٥

56. Og den, der tager Allāh og Hans Sendebud og de troende til venner. Så sandelig er Allāhs parti de sejrende.

وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
فَإِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ٥٦

57. O, I, som tror, tag ikke blandt dem, der blev givet Bogen før jer, og fornægterne, der driver spot og spøg med jeres religion, som venner. Og frygt Allāh, hvis I er troende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟
دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ
مِن قَبْلِكُمْ وَٱلْكُفَّارَ أَوْلِيَآءَ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٥٧

58. Og når I kalder til Ṣalāh (Bøn), driver de spot og spøg med den. Det er, fordi de er et folk, der ikke forstår.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ٥٨

59. Sig (O, Muḥammad): "O, I Bogens folk, foragter I os kun, fordi vi har troet på Allāh og på det, Han har sendt ned til os, og på det, der er blevet sendt ned tidligere, og fordi de fleste af jer er Fāsiqūn (syndere)?"

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ
ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ
وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ٥٩

60. Sig (O, Muḥammad): "Skal jeg (ikke) fortælle jer om en gengældelse hos Allāh, der er værre end det? Dem, som Allāh forbandede, og som Han sendte Sin vrede over og forvandlede nogle af dem til aber og svin, og tilbedere af aṭ-Ṭāghūt (afgud)[1]. Det er dem, (som er) værre stillet og langt mere vildfarne fra den rette vej".

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ مَن
لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ
وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٦٠

1 Aṭ-Ṭāghūt har flere betydninger. Her menes der alt, hvad der bliver tilbedt foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) såsom falske ledere og falske guder. Men en person, der bliver genstand for tilbedelse uden sin accept, kan ikke betragtes som Ṭāghūt.

61. Og når de kommer til jer, siger de: "Vi tror". (Men) de indtrådte med fornægtelse, og (ligeledes) gik de ud med den (fornægtelse). Og Allāh ved bedst, hvad de plejede at skjule.

وَإِذَا جَآءُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَقَد دَّخَلُواْ بِٱلۡكُفۡرِ وَهُمۡ
قَدۡ خَرَجُواْ بِهِۦۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا كَانُواْ يَكۡتُمُونَ ٦١

62. Og du ser mange af dem ile mod synd og fjendskab og deres fortæring af det forbudte. Sandelig, slet er, hvad de plejede at gøre.

وَتَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ
وَأَكۡلِهِمُ ٱلسُّحۡتَۚ لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٦٢

63. Hvorfor forbyder rabbinerne og de lærde dem ikke at føre syndig tale og at opæde det forbudte? Sandelig, slet er det, de plejede at foretage sig.

لَوۡلَا يَنۡهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ عَن
قَوۡلِهِمُ ٱلۡإِثۡمَ وَأَكۡلِهِمُ ٱلسُّحۡتَۚ لَبِئۡسَ
مَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ٦٣

64. Og jøderne sagde: "Allāhs Hånd er lænket[1]". Deres (egne) hænder er lænkede, og forbandet er de for det, de sagde. Nej, begge Hans Hænder er vel udstrakte[2]. Han skænker, som Han vil. Og det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre, vil sikkert forøge mange af dem i oprør og fornægtelse. Og Vi har skabt fjendskab og had blandt dem til Opstandelsens Dag[3]. Hver gang de antænder krigsflammen, slukker Allāh den. Og de stræber efter at stifte ufred på jorden. Og Allāh elsker ikke dem, der stifter ufred[4].

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغۡلُولَةٌۚ غُلَّتۡ أَيۡدِيهِمۡ
وَلُعِنُواْ بِمَا قَالُواْۘ بَلۡ يَدَاهُ مَبۡسُوطَتَانِ يُنفِقُ
كَيۡفَ يَشَآءُۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم مَّآ أُنزِلَ
إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗاۚ وَأَلۡقَيۡنَا بَيۡنَهُمُ
ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ كُلَّمَآ
أَوۡقَدُواْ نَارٗا لِّلۡحَرۡبِ أَطۡفَأَهَا ٱللَّهُۚ وَيَسۡعَوۡنَ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَسَادٗاۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٦٤

1 I overensstemmelse med den arabiske talemåde, ville det betyde, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er gerrig. Disse blasfemiske ord blev ytret af jøderne i Madīnah, da de stod over for nedgang i deres finansielle ressourcer. Dette var en Guddommelig straf for deres oprørske holdning til sandheden.

2 På arabisk henviser veludstrakte hænder til en, der giver meget, og lukkede hænder til en, der er nærig.

3 Dette refererer til de gensidige tvister jøderne imellem, der var baseret på deres personlige jalousi og sekteriske fordomme.

4 Det betyder, at de ofte har til hensigt at føre krig mod muslimerne, men hver gang de gør det, forpurrer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) deres planer. Så tager de andre metoder i brug for at stifte ufred, såsom at tale ondt om muslimerne foran de

65. Og hvis Bogens folk troede og var Gudfrygtige, så havde Vi afskrevet dem deres dårlige gerninger, og Vi ville sandelig have ladet dem indtræde i lyksalighedens Haver.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٦٥

66. Og hvis de havde holdt fast på at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet), og hvad der var blevet sendt ned til dem fra deres Herre, så havde de sandelig haft meget at spise (både) over dem og fra under deres fødder. Blandt dem er der en Muqtaṣidah (moderat)[1] gruppe. Men ondt er, hvad mange af dem gør.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ
إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟ مِن فَوْقِهِمْ
وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌۖ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ٦٦

67. O, Sendebud, forkynd det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre. Og hvis du ikke gør det, har du (slet) ikke forkyndt Hans budskab. Og Allāh vil beskytte dig mod menneskene. Sandelig, Allāh retleder ikke det fornægtende folk.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِۗ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٦٧

68. Sig (O, Muḥammad): ”O, I Bogens folk, I har intet standpunkt, før I opretholder at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet), og hvad der er blevet sendt ned til jer fra jeres Herre[2]”. Og det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre, vil uden tvivl forøge mange af dem i oprør og

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ
تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم
مِّن رَّبِّكُمْۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم
مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًاۖ
فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ٦٨

---

nyomvendte, konspirere mod dem, forhindre folk i at acceptere Islām og præsentere en forvrænget version af Toraen.

1 Ordet Muqtaṣidah betyder: ”De, der var midt imellem. De hverken over- eller underdrev. Det er de troende blandt Bogens folk.

2 Opretholde Tawrāh (Toraen) og Indjīl (Evangeliet) betyder at handle i overensstemmelse med dem, hvilket omfatter troen på den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Profetgerning, fordi begge Guddommelige Bøger indeholder detaljerede instruktioner om den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kommen.

fornægtelse. Så sørg ikke over det fornægtende folk.

69. Sandelig, de, som tror, og de, der er jøder og sabæere[1] og de kristne. De, som tror på Allāh og den Yderste Dag og handler retfærdigt, for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge[2].

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ
وَٱلنَّصَٰرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٩

70. Sandelig, Vi indgik en pagt med Israels børn og sendte sendebud til dem. Hver gang et sendebud kom til dem, med hvad deres indre ikke begærede; nogle (af dem) beskyldte de for løgn, og andre slog de ihjel.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ
رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ
أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُواْ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ٧٠

71. Og de regnede med, at der ikke ville være nogen prøvelse. Derfor blev de blinde og døve (overfor sandheden). Men så tilgav Allāh dem, men igen blev mange af dem blinde og døve (overfor sandheden). Og Allāh Ser, hvad de gør.

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُواْ وَصَمُّواْ ثُمَّ
تَابَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُواْ وَصَمُّواْ كَثِيرٌ
مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ٧١

72. Sandelig fornægtede de, der sagde: "Allāh, Han er al-Masīḥ (Messias), Maryams (Marias) søn". Men al-Masīḥ (Messias) havde sagt: "O, Israels børn, tilbed Allāh, min Herre og jeres Herre". Sandelig, den, der sætter partnere ved siden af Allāh, (for) ham har Allāh forbudt al-Djannah (Paradiset), og hans

لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ
مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱعْبُدُواْ
ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ
فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ
ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ٧٢

1 Der er forskellige fortolkninger af, hvem Sabæerne var. Nogle siger, at det var en gruppe fra Bogens folk, der læste Zabūr (Salmernes Bog). Andre mener, at det var nogle, der tilbad engle og andre igen, at de tilbad stjerner. Men ifølge Koran-fortolkeren Ibn Kathīr var de: "Et folk, der hverken var jøder, kristne, madjūs (ildtilbedere) eller afgudsdyrkere. Det var et folk, der fulgte fiṭrah (naturens vej), de fulgte altså ikke nogen himmelsk religion". Og dette er det mest foretrukne synspunkt.

2 Se fodnote til Sūrah Al-Barqarah, 2:62.

tilholdssted er Ilden. Og for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige) er der ingen hjælpere.

73. Sandelig har de, der sagde: "Allāh er den tredje af tre[1]", fornægtet (sandheden). Men der er ingen gud undtagen den Ene Gud. Og hvis de ikke afstår fra det, de siger, vil en smertefuld straf sandelig ramme fornægterne blandt dem.

لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَٰثَةٖۘ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ وَإِن لَّمۡ
يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣

74. Vil de da ikke vende sig mod Allāh i anger og søge Hans tilgivelse? Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسۡتَغۡفِرُونَهُۥۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٤

75. Al-Masīḥ (Messias), Maryams (Marias) søn, var ikke andet end et sendebud. Der har været sendebud før ham. Og hans mor var en sandfærdig kvinde. De plejede begge at indtage føde. Se, hvordan Vi tydeliggør tegnene for dem, og se, hvor langt de er vendt bort (fra sandheden).

مَّا ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن
قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٞۖ كَانَا يَأۡكُلَانِ
ٱلطَّعَامَۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ
ثُمَّ ٱنظُرۡ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٧٥

76. Sig: "Tilbeder I ved siden af Allāh det, der ikke kan gøre jer ondt eller gavne jer?" Og Allāh, Han er Den Althørende, Den Alvidende.

قُلۡ أَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَكُمۡ
ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗاۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٧٦

77. Sig: "O, Bogens folk, overdriv ikke i jeres religion[2] med urette, og følg ikke lysterne af et folk, der allerede er faret vild, og som vildledte mange, og som farede vild fra den rette vej.

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ غَيۡرَ
ٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهۡوَآءَ قَوۡمٖ قَدۡ ضَلُّواْ مِن قَبۡلُ
وَأَضَلُّواْ كَثِيرٗا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٧٧

1 Denne henvisning er til treenighedslæren i kristendommen.

2 De kristne har overskredet grænserne i deres ærbødighed over for Masīḥ (Messias (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) og troen på ham som gud eller Guds søn. Desuden har de overskredet grænserne i tilbedelse. Og ved at ignorere de grundlæggende krav i den menneskelige natur, opfandt de klostervæsen.

78. Over dem, der fornægtede blandt Israels børn, blev en forbandelse afsagt af Dāwūd (David) og ‘Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn. Det var, fordi de var ulydige, og (fordi) de overskred (grænserne).

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ
بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

79. De forbød ikke hinanden det onde, som de begik. Sandelig, ynkeligt er, hvad de plejede at gøre.

كَانُوا۟ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

80. Du ser mange af dem tage fornægtere som venner. Sandelig, ynkeligt er det, som de har sendt forud for sig selv, idet Allāh er (meget) vred på dem, og i straffen vil de blive for evigt.

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى
ٱلْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. Og hvis de havde troet på Allāh og Profeten og på det, der blev sendt ned til ham, havde de ikke taget dem som venner, men mange af dem er Fāsiqūn (synderne).

وَلَوْ كَانُوا۟ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ
وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨١﴾

82. Du vil sandelig finde, at de mest fjendtligsindede mod de troende er jøderne og de, der er afgudsdyrkere. Og du vil sandelig finde, at dem, der er tættest på venskab med de troende, er dem, der siger: ”Sandelig, vi er kristne[1]”. Det er fordi at der blandt dem er præster og munke[2],

۞ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ ۖ
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ
مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ

1 Āyāt (Versene) 82-85 blev åbenbaret, da en delegation sendt af Negus, kongen af Etiopien, kom til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Den bestod af halvfjerds mennesker, alle kristne lærde og præster. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) reciterede Sūrah Yā-Sīn (Sūrah 36) for dem. Da de lyttede til den, begyndte tårerne at flyde fra deres øjne og de bemærkede alle, hvor ens diskursen var med det, der var blevet åbenbaret til Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), og de omfavnede alle Islām. Da de vendte tilbage til Etiopien, erklærede kongen også sin omfavnelse af Islām.

2 Selvom Āyāt (Versene) specifikt blev åbenbaret i forbindelse med delegationen, der var blevet sendt af kongen af Etiopien, omfatter den generelle betydning også andre kristne, og Āyah

og fordi de ikke er hovmodige.

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Og når de hører, hvad der blev sendt ned til Sendebuddet (Profeten Muḥammad), vil du se deres øjne fyldes med tårer på grund af sandheden, som de har genkendt. De siger: "Vor Herre, vi tror, så skriv os op blandt vidnerne.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

84. Og hvorfor skulle vi ikke tro på Allāh og på det af sandheden, der er kommet til os, mens vi håber, at vor Herre vil lade os træde ind (i Paradiset) sammen med de retskafne folk".

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ
أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. Så Allāh vil belønne dem for, hvad de sagde, med haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Og dette er belønning for dem, der handler godt.

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og de, der fornægtede og afviste Vore tegn, de er den Flammende Ilds beboere.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

87. O, I, der tror, forbyd ikke de gode ting, som Allāh har tilladt jer. Og overskrid ikke[1] (Allāhs grænse).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ
مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا

(verset) nævner generelle kendetegn, der findes hos mange af dem. Āyah (verset) skal på ingen måde forstås som forsvar for præstedømmet eller klostervæsen. Den betyder imidlertid, at de kristne præster og munke, der har forladt verdslig nydelse, generelt er frie for grådighed for verdslige gevinster. Da denne grådighed er den vigtigste hindring i at acceptere sandheden, er de ikke så arrogante og fjendtlige over for muslimerne, som jøderne eller hedningene er det.

1 Det klostervæsen, der blev praktiseret af de kristne, var baseret på troen om, at der ikke kan opnås nærhed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), medmindre man afholder sig fra alle verdslige fornøjelser, herunder velsmagende mad. Beundring af munke i Āyah (vers) 82 kunne have været misforstået som en godkendelse af en sådan afholdelse. Den nuværende Āyah (vers) advarer derfor om, at ingen har ret til at gøre lovlige ting ulovlige. Det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) eksklusive privilegium at erklære noget for lovligt eller ulovligt. Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) behag kan ikke opnås ved at følge selvopfundende regler og ved at afholde sig fra tilladte ting imod den menneskelige naturs krav.

Sandelig, Allāh elsker ikke overtræderne.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ٨٧

88. Og spis af det tilladte og det gode, som Allāh har forsynet jer med. Og frygt Allāh, på Hvem I tror.

وَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَـٰلًا طَيِّبًا ۚ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ٨٨

89. Allāh stiller jer ikke til ansvar for Laghw (det ubetænksomme) i jeres eder, men Han stiller jer til ansvar for de edsaflæggelser, I forpligter jer ved[1]. Boden (for at bryde en ed) er at bespise ti fattige med gennemsnittet af, hvad I bespiser jeres familie med, eller at give dem klæder eller at frigive en slave. Og den, der ikke har råd, skal faste tre dage. Dette er boden for jeres edsaflæggelser, når I har svoret. Og overhold jeres edsaflæggelser. Således gør Allāh Sine tegn tydelige for jer, således at I måtte blive taknemmelige.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ فِىٓ أَيْمَـٰنِكُمْ
وَلَـٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ ٱلْأَيْمَـٰنَ ۖ
فَكَفَّـٰرَتُهُۥٓ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَـٰكِينَ مِنْ
أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَـٰثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّـٰرَةُ أَيْمَـٰنِكُمْ إِذَا
حَلَفْتُمْ ۚ وَٱحْفَظُوٓا۟ أَيْمَـٰنَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٨٩

90. O, I, der tror, sandelig er Khamr[2], hasardspil, altersten[3] og ønskepile

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ

1 Da en af måderne at gøre noget ulovligt på er at sværge en ed, forklarer den indeværende Āyah (vers) reglerne omkring eder og deres forskellige former. "Laghw" er en ed der sværges uden hensigt, eller en ed der bliver svoret på en tidligere begivenhed ved en fejltagelse i realiseringen af en kendsgerning. For eksempel, hvis man sværger en ed om en person, at han er død med den tro, at personen faktisk er død, mens faktum er det modsatte, er det en Laghw (virkningsløs) ed i den forstand, at den hverken bærer en synd, ej heller kræver det en bod. En anden form for ed kaldes Ghamūs, som er en falsk ed, der bevidst bliver svoret omkring en tidligere begivenhed. Dette er en stor synd, der kan føre til en straf i det Hinsides, men der er ikke foreskrevet nogen soning for den. Den tredje form for ed kaldes Mun'aqidah. Det er en ed der sværges i forbindelse med noget, man vil gøre eller ikke vil gøre i fremtiden. Ordene "edsaflæggelser, I forpligter jer ved" henviser til denne tredje type. Dens overtrædelse er en alvorlig synd, og man skal også give den bod, der er nævnt i denne Āyah (vers).

2 Khamr er et arabisk begreb, der bruges for alle berusende drikke, såsom alkohol, vin, mv.

3 "Altersten" betyder afguder på, hvilke hedningene plejde at ofre deres dyr, og "ønskepile" betyder pilene, som de plejede at trække lod med. Se fodnote til Āyah (vers) 5 af denne Sūrah.

urent og af Satans værk. Så hold jer fra det, således at I måtte blive succesrige.

وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ
ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٩٠

91. Satan ønsker kun at stifte fjendskab og had mellem jer gennem alkohol og hasardspil og at holde jer fra ihukommelsen af Allāh og fra Ṣalāh (Bøn). Vil I da afholde jer (derfra)?

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ
ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ
وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ
ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ ٩١

92. Og adlyd Allāh, og adlyd Sendebuddet, og vær på vagt. Og hvis I vender jer bort, så vid, at Vor Sendebuds pligt kun er at viderebringe det klare budskab.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَٱحۡذَرُواْۚ
فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٩٢

93. Der er ingen synd over dem, der tror og gør gode gerninger, for hvad de måske har spist tidligere[1], hvis de frygter Allāh og tror og udøver gode gerninger, igen frygter Allāh[2] og tror og endnu igen frygter Allāh og handler godt. Og Allāh elsker dem, der handler godt.

لَيۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جُنَاحٞ فِيمَا طَعِمُوٓاْ إِذَا مَا ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقَواْ
وَّأَحۡسَنُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٣

94. O, I, der tror, Allāh vil sandelig prøve jer med noget vildt, der er inden for jeres hænders og piles rækkevidde, for at Allāh kan vide, hvem der frygter Ham i det skjulte[3]. Så den, der derefter

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبۡلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيۡءٖ
مِّنَ ٱلصَّيۡدِ تَنَالُهُۥٓ أَيۡدِيكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ
لِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ
بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٤

1 Der var en tvivl hos nogen omkring nogle muslimers tro, der plejede at drikke vin og spise af, hvad de tjente fra hasardspil. Denne Āyah (vers) præciserer, at forbuddet ikke har nogen tilbagevirkende kraft, og sådanne muslimer ikke vil blive holdt ansvarlige for, hvad de foretog sig før forbuddet.

2 "Frygt Allāh" er den bogstavelige oversættelse af Taqwā (forklaret i fodnote 52 i Sūrah Āl-'Imrān, 3:200), et udtryk der ofte bruges af den Hellige Koran for at "afstå fra det, der er blevet gjort forbudt af Allāh". Gentagelsen af dette udtryk her hentyder til den kendsgerning, at der er visse niveauer for Taqwā, og efter at have nået et bestemt stadie bør de sande troende altid forsøge at opnå et højere stadie.

3 Āyah (verset) har erklæret, at det kun er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ),

overskrider grænsen, for ham er der en smertefuld straf.

95. O, I, der tror, dræb ikke vildt, når I er i Iḥrām-tilstand (en indvielsestilstand på pilgrimsfærden). Og den af jer, der med vilje dræber det, hans straf skal være den samme kompensation af kvæg (obligatorisk), som han har dræbt, hvilket to retfærdige mænd blandt jer skal bedømme. Et offer, der er behørigt til at nå Kabaen, eller som bod at bespise de fattige, eller det tilsvarende i faste[1], så han kan smage følgerne af sin handling. Allāh har tilgivet det foregående. Men den, der gør det igen, ham vil Allāh tage hævn over. Allāh er Almægtig, Herren over Gengældelse.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقْتُلُوا۟ ٱلصَّيْدَ وَأَنتُمْ
حُرُمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ
مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدْلٍ
مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَٰلِغَ ٱلْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ
مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ
وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ
فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

96. Tilladt jer er havets vildt og dets anvendelse til mad, til gavn for jer og for de rejsende. Og forbudt jer er landjordens vildt, så længe I er i Iḥrām (en indvielsestilstand på

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعًا لَّكُمْ
وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّ مَا دُمْتُمْ
حُرُمًا ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

---

der kan gøre noget til ulovligt. Den nuværende Āyah (vers) nævner, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) har forbudt jagt på vildt, når man er i en Iḥrām tilstand for at udføre Ḥadjj eller 'Umrah. Jagt er også forbudt, når man er indenfor Ḥarams enemærker omkring Makkah, selvom man ikke er i en Iḥrām tilstand. Āyah (verset) erklærer at når man er i en Iḥrām tilstand eller inden for Ḥarams enemærker, kan nogle jagt dyr komme indenfor jeres piles eller spyds rækkevidde, som kan friste jer til at jage dem. Men det er en test fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), hvad enten I overtræder forbuddet eller afstå fra jagt i lydighed overfor Allāhs befaling. Se også fodnoter til Āyah (vers) 1 og 2 af denne Sūrah.

1 Disse er reglerne for soning for dem, der har overtrådt forbuddet nævnt ovenfor. Kort fortalt, hvis nogen har udført en forbudt jagt, skal han først vurdere værdien af det dræbte dyr. Til denne vurdering, bør to ærlige eksperter forhøres. Når værdien er blevet vurderet, er der tre muligheder for jægeren. Han kan ofre et offerdyr, svarende til den vurderede værdi, inden for Ḥarams enemærker. For det andet kan han bruge den vurderede pris på at brødføde de fattige. (Hver fattig person bør gives 1,75 kg hvede eller tilsvarende). Den tredje mulighed er at faste i så mange dage som antallet af de fattige personer, der kunne brødfødes i overensstemmelse med den ovenfor nævnte værdi (vurdering).

pilgrimsfærd). Og frygt Allāh, hos Hvem I vil blive samlet.

97. Allāh har gjort Kabaen, det Hellige Hus, til et (sikkert) opholdssted for menneskene[1], og den hellige måned[2] og offerdyret og kransene[3]. Dette er, for at I skal vide, at Allāh ved, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden. Og at Allāh er Alvidende om alt.

۞ جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ
قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَٱلْهَدْيَ وَٱلْقَلَٰٓئِدَ ۚ
ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. Vid, at Allāh er streng i straf, og at Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Det påhviler kun Sendebuddet at viderebringe Budskabet. Og Allāh ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

100. Sig: "Det dårlige og det gode er ikke lige, selv om du er tiltrukket af det dårliges ødselhed. Så frygt Allāh, o, I forstandige, således at I måtte blive succesrige".

قُل لَّا يَسْتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَبِيثِ ۚ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

101. O, I, der tror, spørg ikke om ting, som vil mishage jer, hvis de blev afsløret for jer[4] . Og hvis I spørger

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَسْـَٔلُوا۟ عَنْ أَشْيَآءَ
إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْـَٔلُوا۟ عَنْهَا

1 Ifølge nogle lærde, betyder det, at stabiliteten i hele verden afhænger af Kabaen i den forstand, at verden kun vil eksistere, så længe Kabaen eksisterer og holdes i ærbødighed og ære. Der er nogle lærde, der forklarer, at Āyah (verset) betyder, at Kabaen var kilden til stabilitet for araberne. De blev respekteret, fordi de tjente Kabaen og blev derfor aldrig angrebet af militante stammer fra halvøen.

2 Selv om der står "den hellige måned" i ental, er det en betegnelse for alle fire hellige måneder i den islamiske kalender, Dhul-Q'adah den 11. måned, Dhul-Ḥidjdjah den 12. måned, Muḥarram den 1. måned, og Radjab den 7. måned.

3 Dyr, der blev trukket til Ḥaram (den Hellige Moské i Makkah) for at blive ofret, bar normalt nogle særlige kranse som et tegn på, at de var offerdyr. Brugen af disse offerdyr til andre formål var ensbetydende med krænkelse af deres hellighed.

4 Denne Āyah (vers) fordømmer unødvendig nysgerrighed i spørgsmål om religion og de

om dem, når Koranen bliver åbenbaret, vil de blive afsløret for jer. Allāh tilgiver det. Og Allāh er Tilgivende, Overbærende.

حِينَ يُنَزَّلُ ٱلْقُرْءَانُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا ٱللَّهُ
عَنْهَا ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٠١

102. Folk før jer har spurgt om det, men derefter blev de fornægtere på grund af det.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا۟
بِهَا كَٰفِرِينَ ١٠٢

103. Allāh har ikke skabt nogen Baḥīrah eller nogen Sāibah eller nogen Waṣīlah og ingen Ḥāmi[1]. Men de, der fornægter, finder på løgne om Allāh, og de fleste af dem forstår ikke.

مَا جَعَلَ ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٍ وَلَا سَآئِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ
ٱلْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ١٠٣

104. Og når der bliver sagt til dem: "Kom til det, som Allāh har sendt ned, og til Sendebuddet", siger de: "Tilstrækkeligt for os er det, som vi fandt vores forfædre følge". (Også) selv om deres forfædre intet vidste og ej heller var retledede?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى
ٱلرَّسُولِ قَالُوا۟ حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
ءَابَآءَنَآ ۚ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ١٠٤

---

spørgsmål, der ikke er relevante for det praktiske liv. Da Ḥadjj var en pligt, spurgte en Ṣaḥābi (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم): "Er det obligatorisk at udføre Ḥadjj hvert år?" Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) forblev tavs. Selv da han stillede det samme spørgsmål for anden gang, svarede han ikke. Da han spurgte for tredje gang, sagde han, "Skam dig! Hvis jeg havde besvaret dit spørgsmål som "ja", ville det have været obligatorisk for dig at udføre Ḥadjj hvert år, og så ville du ikke have været i stand til at opfylde forpligtelsen". (Bukhārī og Muslim) Den nuværende Āyah (vers) blev åbenbaret ved denne lejlighed. I Sūrah Al-Baqarah blev historien om israelitterne fortalt, som et eksempel på en sådan unødvendig spørgen. (Se Sūrah Al-Baqarah, 2:67-71).

1 Ifølge Sa'īd Bin Musayyab (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) var Baḥirah navnet på det dyr, hvis mælk blev dedikeret til afguder. Ingen måtte drikke det. Som et tegn på pligtopfyldelse, blev dyrets øre skåret på en bestemt måde. Et andet dyr opkaldt Sā'ibah blev sat fri i afgudernes navn. Ingen havde på nogen måde lov til at bruge det til noget formål. Waṣīlah var en hun-kamel, der gav fødsel til hun-kalve, en efter den anden uden en han-kalv i mellem dem. Den blev også sat fri i afgudernes navn. Ḥamī var en han-kamel, der parrede sig med et bestemt antal hun-kameler. Den blev blev også sat fri i afgudernes navn. Disse dyr er blevet nævnt i sammenhæng med, at ingen har ret til at gøre noget ulovligt, medmindre Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) har befalet det.

105. O, I, der tror, tag vare på jer selv. Den, der er faret vild, kan ikke harme jer, når I er retledede[1]. Til Allāh vender I alle tilbage, så vil Han fortælle jer, hvad I plejede at gøre.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَيۡكُمۡ أَنفُسَكُمۡۖ لَا يَضُرُّكُم
مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهۡتَدَيۡتُمۡۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ
جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٠٥

106. O, I, der tror[2], vidnesbyrdet mellem jer skal, når døden nærmer sig en af jer ved tidspunktet for testamentet, være to retfærdige mænd fra jeres egne eller to andre, der ikke hører blandt jeres

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَٰدَةُ بَيۡنِكُمۡ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ حِينَ ٱلۡوَصِيَّةِ
ٱثۡنَانِ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ أَوۡ ءَاخَرَانِ مِنۡ غَيۡرِكُمۡ
إِنۡ أَنتُمۡ ضَرَبۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَصَٰبَتۡكُم

1 Det betyder, at enhver person er ansvarlig for sine egne handlinger. Derfor bør man være mere omhyggelig med at korrigere sin egen adfærd, end at begrænse sig til at kritisere andre. For selvom andre kommer på afveje, vil deres gerninger ikke skade en. Hvad der vil skade en, er ens egne dårlige gerninger.

2 Hændelsen bag åbenbaringen af disse Āyāt (vers) er, at en muslim ved navn Budayl (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), ledsaget af Tamīm og 'Adiy der på det tidspunkt var kristne, rejste til Syrien på en forretningsrejse. Efter at have nået Syrien, blev Budayl (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) syg. Han skrev en liste over sine ejendele og lagde den i sin bagage. Han informerede ikke sine følgesvende om det. Da hans sygdom blev alvorlig, kaldte han på sine kristne følgesvende og lavede et testamente foran dem om, at de skulle levere alle hans ejendele til hans arvinger. Da de vendte tilbage, afleverede de alt til arvingerne, undtagen en sølvskål med guld belagt arbejde, som de beholdte for dem selv. Da arvingerne fandt listen over tingene som den afdøde havde lagt i bagagen, spurgte de, om den afdøde havde solgt noget fra ejendelene, eller om hans sygdom tvang ham til at gøre brug af dem til ekstraordinære udgifter. De svarede nægtende. Endelig kom sagen til høring for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Da arvingerne ikke havde nogen vidner, blev de to kristne anbragt under ed. De erklærede, at de hverken havde begået noget tillidsbrud i, hvad der tilhørte den afdøde, og ej heller havde de gemt nogen af hans ting. Baseret på den ed, blev dommen afsagt til deres fordel, og de blev frikendt for ansvaret for den gyldne skål. Efter et stykke tid, blev det konstateret, at de to havde solgt skålen til en guldsmed i Makkah. Adspurgt sagde de, at de havde købt den fra den afdøde. De erkendte, at da de ikke havde nogen vidner ved købstidspunktet, havde de ikke nævnt det tidligere af frygt for at blive erklæret bedrageriske. Den afdødes arvinger appellerede derfor i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ret. Nu, i modsætning til den tidligere situation, hævdede bobestyrerne af testamentet at have købt de manglende elementer, mens arvingerne benægtede det. I lyset af det manglende bevis, aflagde to personer tæt på den afdøde en ed om, at skålen var den afdødes ejendom, og at de to kristne mænds ed var falsk. De blev pålagt at det beløb de havde fået for skålen (1000 Dirhams) skulle overdrages til arvingerne. Āyah (vers) 106-108 blev åbenbaret for at fastsætte reglen om et sådant tilfælde.

egne[1], hvis I rejser rundt på jorden, og dødens ulykke rammer jer. I skal tilbageholde dem begge efter Ṣalāh (Bøn). Hvis I tvivler[2] på dem, så skal de sværge ved Allāh: "Vi vil ikke sælge det for nogen pris, selv ikke til en slægtning. Og vi vil ikke skjule Allāhs vidnesbyrd, så ville vi sandelig være blandt synderne".

مُّصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعْدِ
ٱلصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ
لَا نَشْتَرِى بِهِۦ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلْءَاثِمِينَ ١٠٦

107. Hvis det så opdages, at de to har begået en synd, så lad to andre, der hævder en lovlig rettighed[3] og er nærmest i slægt (med den afdøde), indtage deres plads, og så skal de sværge ved Allāh: "Vort vidnesbyrd er mere sandfærdigt end deres vidnesbyrd, og vi har ikke forbrudt (os mod sandheden). Så ville vi sandelig være blandt aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)".

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَـَٔاخَرَانِ
يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
ٱلْأَوْلَيَٰنِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن
شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعْتَدَيْنَآ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٧

108. Så det er mere sandsynligt, at de aflægger rigtigt vidnesbyrd eller frygter, at andre edsaflæggelser vil blive aflagt efter deres edsaflæggelser. Og frygt Allāh, og hør. Og Allāh retleder ikke de syndige folk.

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَآ
أَوْ يَخَافُوٓا۟ أَن تُرَدَّ أَيْمَٰنٌۢ بَعْدَ أَيْمَٰنِهِمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟
ٱللَّهَ وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ١٠٨

1 Det betyder, at hvis man ikke finder en muslim til at effektuere ens testamente, kan en ikke-muslim udpeges som bobestyrer.

2 Det betyder, at hvis bobestyrerens sandfærdighed betvivles, og arvinger efter den afdøde rejser et krav mod dem, og de ikke har nogen beviser imod dem, så vil bobestyrerne blive bedt om at sværge en ed, helst efter Ṣalāh (Bøn), fordi det vil være pinligt for dem at sværge en falsk ed foran en sådan forsamling.

3 Da skålen blev fundet hos guldsmeden i ovennævnte tilfælde, ændrede situationen sig helt. Bobestyrerne hævdede, at de havde købt skålen fra den afdøde, men de kunne ikke frembringe noget bevis for købet. Eden blev derfor overdraget til den afdødes nærmeste arvinger, som nævnt ovenfor.

109. På den Dag vil Allāh samle sendebuddene og sige til dem: "Hvilket svar fik I?" De vil sige: "Vi har ingen viden[1] derom. Sandelig, Du alene har den fulde Viden om det skjulte".

۞ يَوْمَ يَجْمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبْتُمْ ۖ
قَالُوا۟ لَا عِلْمَ لَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾

110. Da vil Allāh sige: "O, 'Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, ihukom Min nåde over dig og over din mor, da Jeg styrkede dig med den Hellige Ånd[2]. Du talte til menneskene i vuggen[3] og som voksen[4]. Og da Jeg lærte dig Bogen og Visdommen og at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet). Og da du skabte noget i form af en fugl ud af ler med Min tilladelse. Og så pustede du i den, så den blev til en fugl med Min tilladelse. Og du helbredte den

إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱذْكُرْ نِعْمَتِى
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
ٱلْقُدُسِ تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِى ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ
وَإِذْ عَلَّمْتُكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ
وَٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ ٱلطِّينِ
كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ بِإِذْنِى فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
طَيْرًۢا بِإِذْنِى ۖ وَتُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ
بِإِذْنِى ۖ وَإِذْ تُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِى ۖ
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَنكَ

---

1 Āyah (vers) 109 og 110 skildrer Domme Dags scenen, som en påmindelse om, at alle vil blive holdt ansvarlig for den måde, de reagerede på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling, der blev overleveret til dem af Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ). Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) vil selv blive spurgt om, hvordan folk reagerede på deres lære. Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) svar vil være, at de ikke har viden om, hvordan folk reagerede på deres lære. Hensigten med dette svar er, at de kun havde kendskab til deres folks respons i det ydre, mens de ikke kendte til deres hjerters virkelige tilstand, eller hvorvidt deres ydre reaktioner var i overensstemmelse med deres reelle hensigter. Det indledende spørgsmål vil blive stillet til alle Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) i al almindelighed. Derefter vil visse Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) blive adresseret individuelt, såsom Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). De følgende Āyāt (vers) tjener som en advarsel for dem, der foregiver at følge ham.

2 Helligånden refererer i den Hellige Korans terminologi til Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), som det fremgår af Sūrah An-Naḥl [16:102]. Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) støttede 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) på mange måder. Han fulgte ham overalt og beskyttede ham mod hans fjenders fjendtligheder, og det var gennem ham, at 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) i sidste ende blev hævet til himlen.

3 Dvs. at han talte som spæd.

4 Dvs. at han talte i kraft af at han var en profet.

blinde, (som er født blind), og den spedalske med Min tilladelse. Og da du fik de døde til at opstå med Min tilladelse. Og da Jeg holdt Isrā’īl (Israels børn) væk fra dig, da du kom til dem med tydelige beviser, og fornægterne blandt dem sagde: ”Det er intet andet end åbenlys magi”.

إِذْ جِئْتَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

111. Og da Jeg inspirerede disciplene: ”Tro på Mig og Mit sendebud”, sagde de: ”Vi tror. Og vær vidne på, at vi er dem, der har underkastet os (Allāh)”.

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى ٱلْحَوَارِيِّـۧنَ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِى
وَبِرَسُولِى قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَٱشْهَدْ بِأَنَّنَا
مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

112. (Og) da sagde disciplene: ”O, ‘Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, kan din Herre sende Mā’idah (et Madbord) ned til os fra himlen?” Han sagde: ”Frygt Allāh(1), hvis I er troende”.

إِذْ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۖ قَالَ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. De sagde: ”Vi ønsker at spise deraf og berolige vores hjerter, og for at vi kan vide, at du har fortalt os sandheden, og for at vi kan være vidner derpå”.

قَالُوا۟ نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا
مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿١١٣﴾

114. ‘Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, sagde: ”O, Allāh, vor Herre, send Mā’idah (et Madbord) ned til os fra himlen, som skal være en glædelig højtidelighed for os, de første af os og de sidste af os, og et tegn fra Dig. Og forsyn os. Og Du er Den bedste Forsørger”.

قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلْ عَلَيْنَا
مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِّأَوَّلِنَا
وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِّنكَ ۖ وَٱرْزُقْنَا وَأَنتَ خَيْرُ
ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿١١٤﴾

1 Dette svar betyder, at en troende ikke bør stille krav om at få vist mirakler, fordi det lyder som om han rejser tvivl om den Guddommelige magt. Profeten ‘Īsās (Jesu (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) disciple var sande troende, og grunden til deres svar, der er blevet berettet i den næste Āyah (vers) er, at anmodningen ikke var baseret på nogen tvivl, men de bad om det i deres iver efter at modtage en velsignelse fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og som en ekstra tilfredsstillelse i deres hjerter.

115. Allāh sagde: "Jeg vil sende den ned til jer, men den af jer, der herefter fornægter, vil Jeg give en straf, som Jeg aldrig har straffet nogen anden i verdnerne[1]".

قَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَن يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنكُمْ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدًا
مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١١٥﴾

116. Og (agt jer for Domme Dagen hvor) Allāh vil sige: "O, 'Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn, har du sagt til menneskene: "Tag mig og min mor til guder ved siden af Allāh?" Han vil sige: "Lovprist være Du (Fri for alle mangler). Det tilkommer mig ikke at sige, hvad jeg ikke har ret til. Havde jeg sagt det, så havde Du vidst det. Du ved, hvad der er i mig, men jeg ved ikke, hvad der er i Dig. Sandelig, Du alene har den fulde Viden om det skjulte".

وَإِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ءَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
ٱتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ
سُبْحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ
إِن كُنتُ قُلْتُهُۥ فَقَدْ عَلِمْتَهُۥ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي
وَلَآ أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

117. Jeg sagde ikke andet til dem, end hvad Du befalede mig til, (og det er): "Tilbed Allāh, min Herre og jeres Herre". Og jeg var vidne over dem, så længe jeg var iblandt dem. Men da Du tog mig op, var Du Den, der holdt opsyn med dem. Og Du er Vidne over alle ting.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِي بِهِۦٓ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ
رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ
فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ
وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

118. Hvis Du straffer dem, er de Dine tjenere. Og hvis Du tilgiver dem, så er Du sandelig Den Almægtige, Den Alvise".

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ
فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. Allāh vil sige: "Det er Dagen, hvor de sandfærdiges sandfærdighed vil

قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ ٱلصَّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ

1 Hvorvidt det ønskede Måltid blev sendt ned er et spørgsmål, som ikke kan besvares med sikkerhed. Der er nogle beretninger om, at den blev sendt ned, mens andre siger, at disciplene havde trukket deres anmodning tilbage efter at have hørt advarslen, der blev givet i Āyah (vers) 115.

gavne dem". For dem er der haver, i hvilke floder løber, deri skal de forblive for evigt. Allāh vil være tilfreds med dem, og de vil være tilfredse med Ham. Dette er den store sejr.

لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ
أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ
ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١١٩

120. Himlenes og Jordens Herredømme og alt, hvad der er i dem, tilhører Allāh. Og Han har magt over alle ting.

لِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا فِيهِنَّۚ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرُۢ ١٢٠

SŪRAH AL-AN‘ĀM

سُورَةُ الأَنۡعَامِ

Titlen på denne Sūrah er ”Kvæget”. Ordet ’kvæg’ forekommer i Āyah (vers) 136 og i de efterfølgende Āyah (vers) i forbindelse med regler omkring kvæg.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Al lovprisning tilkommer Allāh, Som skabte Himlene og Jorden og skabte mørke og lyset. Derefter sidestiller de, der fornægter, (andre) med deres Herre.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ وَٱلنُّورَۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١

2. Han er Den, der skabte jer af ler og derefter bestemte en tidsfrist[1]. Og den fastsatte tid er hos Ham. Og alligevel tvivler I.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن طِينٖ ثُمَّ قَضَىٰٓ أَجَلٗاۖ
وَأَجَلٞ مُّسَمًّى عِندَهُۥۖ ثُمَّ أَنتُمۡ تَمۡتَرُونَ ٢

3. Og Han er Allāh (som tilbedes) i Himlene og på Jorden. Han ved, hvad I skjuler, og hvad I afslører, og Han ved, hvad I optjener.

وَهُوَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ يَعۡلَمُ
سِرَّكُمۡ وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُونَ ٣

4. Og der kommer ikke ét tegn fra deres Herres tegn, undtagen at de vender sig bort fra det.

وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا
كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٤

5. Således har de forkastet sandheden, efter at den kom til dem. Snart vil der komme en fuld beretning om, hvad de plejede at gøre grin med.

فَقَدۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ فَسَوۡفَ يَأۡتِيهِمۡ
أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٥

6. Har de ikke set, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem? Vi havde givet dem en magt på jorden, som Vi ikke har givet jer, og Vi sendte himlen ned over dem med øsende regn, og Vi lod floderne løbe

أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ
مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَا لَمۡ نُمَكِّن لَّكُمۡ وَأَرۡسَلۡنَا
ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡهِم مِّدۡرَارٗا وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَنۡهَٰرَ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَنشَأۡنَا مِنۢ

1 Det vil sige den bestemte tidsfrist for enhver persons liv, eller tidsfristen for hele verdens eksistens, hvorefter den vil komme til en ende.

under dem. Så tilintetgjorde Vi dem for deres synder og rejste en anden generation efter dem.

بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ٦

7. Og selv om Vi havde sendt noget ned til dig (O, Muḥammad) skrevet på papyrus, og de endda kunne røre det med deres hænder, ville fornægterne stadigvæk have sagt: ”Dette er ikke andet end åbenlys magi”.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٧

8. Og de siger: ”Hvorfor er en engel ikke blevet sendt ned til ham?” Og havde Vi sendt en engel ned, havde sagen været afgjort, og derefter ville de ikke have fået udsættelse[1].

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا
لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٨

9. Og hvis Vi havde gjort ham til en engel, havde Vi sandelig fået ham til (at fremstå som) en mand, og så havde Vi sandelig forårsaget dem den samme forvirring, som den forvirring de forårsager nu[2].

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا
وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ٩

---

1 Som svar på deres krav om at få tilsendt en engel, er der blevet givet to forskellige grunde i Āyah (vers) 8 og 9 for at forklare, hvorfor en engel ikke blev sendt. Pointen der gives i Āyah (vers) 8 er, at ifølge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sædvane, når et specifikt krav bliver stillet af vantro for at få vist et bestemt mirakel, og det bliver accepteret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og de alligevel ikke tror, bliver de tilintetgjort på én gang, og de får ingen yderligere udsættelse. Siden mange vantros fornægtelse var baseret på deres stædighed, var det kendt, at de ikke ville tro selv efter at have set englen med egne øjne. Som et resultat ville de blive tilintetgjort uden henstand. En anden fortolkning af Āyah (vers) 8 er, at mennesket i dette jordiske liv er sat på en prøve, om hvorvidt det accepterer sandheden ved at gøre brug af dets fornuft uden at have set det Øvre Rige med dets øjne. Ens tro på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Øvre Rige bliver værdsat, så længe det forbliver uset. Så snart det ses fysisk med ens øjne, er testen forbi, og der vil ikke blive givet en tidsfrist til at tro på det Usete. På denne måde vil fornægterne straks stå overfor deres skæbne.

2 Dette er den anden begrundelse for ikke at at sende en engel. Āyah (verset) siger, at det ikke er muligt at sende en engel i dens sande form, fordi mennesket for det første ikke er i stand til at se den i dens oprindelige form. For det andet fordi efter at have set en engel i dens sande form, vil der ikke være tid til at tro på det Usete. Det er derfor nødvendigt, at hvis en engel bliver sendt, bør den være i form af et menneske, i hvilket tilfælde den samme indvending igen vil blive rejst om, at en budbringer i menneskelig form ikke kan accepteres.

10. Der blev gjort grin med sendebud før dig. Så de, der lo ad dem, blev bestormet af det, de havde gjort grin med.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ١٠

11. Sig (O, Muḥammad): ”Rejs omkring på jorden, og se så, hvorledes enden blev for dem, der afviste sandheden”.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ١١

12. Sig (O, Muḥammad): ”Hvem tilhører alt, hvad der er i Himlene og på Jorden?” Sig: ”Allāh”. Han har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed. Han vil sandelig samle jer sammen til Opstandelsens Dag, om den hersker der ingen tvivl. De, der har tilført sig selv tab, vil ikke tro.

قُل لِّمَن مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُل لِّلَّهِۚ كَتَبَ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٢

13. Og Ham tilhører, hvad der finder hvile i natten og i dagen. Og Han er Den Althørende, Den Alvidende.

۞وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِي ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٣

14. Sig (O, Muḥammad): ”Skulle jeg tage en anden beskytter end Allāh, Himlenes og Jordens Skaber, og Han brødføder og bliver ikke brødfødt?” Sig: ”Jeg blev befalet at være den første af dem, der underkaster sig”. Og vær ikke blandt dem, der tillægger partnere (til Allāh).

قُلۡ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيّٗا فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَهُوَ يُطۡعِمُ وَلَا يُطۡعَمُۗ قُلۡ إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَسۡلَمَۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٤

15. Sig: ”Jeg frygter straffen på en mægtig Dag, hvis jeg er ulydig over for min Herre”.

قُلۡ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥

16. Den, der bliver skånet den Dag, har Han sandelig været barmhjertig over for. Og det er den åbenlyse sejr.

مَّن يُصۡرَفۡ عَنۡهُ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمَهُۥۚ وَذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ١٦

17. Og hvis Allāh lader ulykke ramme dig, er der ingen, der kan fjerne den, undtagen Ham. Og hvis Han lader noget godt tilkomme dig, så har Han magt over alle ting.

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يَمۡسَسۡكَ بِخَيۡرٖ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٧

18. Og Han er Den Dominante over Sine tjenere, og Han er Den Alvise, Den Alvidende.

وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ
ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

19. Sig (O, Muḥammad): "Hvilket vidnesbyrd er størst?" Sig: "Allāh". Han er Vidne mellem mig og jer. Og denne Koran er blevet åbenbaret for mig, for at jeg dermed kan advare jer, og hvem den end når. Bevidner I virkelig, at der er andre guder ved siden af Allāh?" Sig: "Jeg bevidner (det) ikke". Sig: "Han er kun Én Gud. Og jeg siger mig fri af, hvad I sætter ved siden af Ham".

قُلْ أَىُّ شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَٰدَةً ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ شَهِيدٌۢ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ
وَأُوحِىَ إِلَىَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ ۚ قُل لَّآ أَشْهَدُ ۚ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ وَإِنَّنِى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

20. De, til hvem Vi har givet Bogen, genkender ham (Sendebuddet), som de genkender deres sønner[1]. De, der har tilført sig selv tab, vil ikke tro.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَآءَهُمُ ۘ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og hvem er mere uretfærdig, end den der opdigter en løgn om Allāh eller kalder Hans tegn for løgn? Sandelig, aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige) vil aldrig få succes.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِـَٔايَٰتِهِۦٓ ۗ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢١﴾

22. Og (husk) den Dag, hvor Vi vil samle dem alle sammen. Så vil Vi sige til dem, der satte partnere ved siden af Allāh: "Hvor er jeres partnere (falske guder), som I påstod (var Allāhs partnere)?"

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَيْنَ
شُرَكَآؤُكُمُ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

1 Tawrāh (Toraen) og Indjīl (Evangeliet) og andre Skrifter der blev anset for hellige af jøderne og de kristne, omfattede tekster der klart redegjorde for den Sidste Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kommen. De tegn, ved hvilke han ville blive genkendt, blev også nævnt i disse Skrifter. På baggrund af dette anerkendte mange lærde blandt disse to religioner den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) som den Sidste Profet, men deres personlige interesser forhindrede dem i at acceptere det åbent.

23. Da vil de ikke have noget andet skælmsk træk, men at de vil sige: ”Ved Allāh, vor Herre, vi satte ikke nogen partnere ved siden af Allāh”.

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ وَٱللَّهِ رَبِّنَا
مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ٢٣

24. Se, hvorledes de løj over for dem selv, og alt det, de plejede at opdigte, var gået tabt for dem[1].

ٱنظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُم
مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ٢٤

25. Og blandt dem er der dem, der lytter til dig, men Vi har lagt et dække over deres hjerter, så de ikke forstår, og tunghørighed i deres ører[2]. Og hvis de så alle tegnene, ville de stadigvæk ikke tro på dem. Når de så kommer til dig, strides de med dig. De, der er fornægtere, siger (om Koranen): ”Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)”.

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا۟
كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ
يُجَـٰدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَـٰذَآ
إِلَّآ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٢٥

26. Og de forhindrer (folk fra) den (Koranen), og de holder sig (selv) væk fra den (Koranen). Og de ødelægger ikke andre end sig selv, men de er ikke bevidste (derom).

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ
إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٢٦

27. Og hvis du kunne se, når de bliver stillet over for Ilden, da vil de sige: ”O, gid vi blev sendt tilbage; så ville vi ikke kalde vor Herres tegn for løgn, og vi ville være blandt de troende”.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُوا۟ يَـٰلَيْتَنَا نُرَدُّ
وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ٢٧

---

1 Dette refererer til de afguder, de troede på. På Domme Dagen vil de se, at ingen af dem kan tilbyde dem nogen hjælp, fordi de afguder som de forestillede sig eksisterede, aldrig eksisterede.

2 De lyttede til den Hellige Koran eller til den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) diskurs, men ikke i søgen efter sandheden, og ej heller med et åbent sind. De lyttede kun til den for sjov og for at gøre grin med den. Derfor siger Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), at det ikke vil gavne dem. I stedet har Han lagt et dække på deres hjerter på grund af deres stædighed.

28. Nej, da vil det, de plejede at skjule tidligere, fremstå klart for dem[1]. Og hvis de blev sendt tilbage, ville de igen gøre det, som de var blevet forbudt, og de er sandelig (ikke andet end) løgnere.

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og de sagde: "Vores verdslige liv er det eneste (der eksisterer), og vi vil ikke genopstå".

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og hvis du kunne se, når de bliver stillet over for deres Herre! Han vil sige: "Er dette ikke sandheden?" De vil sige: "Jo, ved vor Herre". Han vil sige: "Så smag straffen for det, I plejede at fornægte".

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Sandelig, de, som fornægter mødet med Allāh, er fortabte. Men når Timen pludselig kommer til dem, vil de sige: "O, ve os, fordi vi har forsømt den". Og de vil bære deres byrder på deres rygge. Slet er det, som de bærer.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا
فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ
ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

32. Og det verdslige liv er kun leg og fornøjelse[2]. Og den Hinsidige

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ

---

1 Dette betyder, at denne deres erklæring ikke vil være baseret på en ændring i deres holdning. Det vil blot være for at redde dem selv fra den Guddommelige straf, som de plejede at benægte i det verdslige liv og for at skjule og bekæmpe dens beviser, der blev givet af den Hellige Koran og den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

2 "Verdslig liv" refererer i denne Āyah (vers) til de dele af ens liv, der bliver brugt uden at tage hensyn til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans befalinger. Ifølge den Hellige Koran og Sunnah, er den tid der bliver brugt i lydighed overfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) en velsignelse og et aktiv af uforlignelig værdi, fordi det er denne tid i livet, der baner vej for ens ophøjelse i det Hinsides. En anden grund til at kalde det verdslige liv for leg og fornøjelse, i forhold til de Hinsides gaver, er at alle glæderne ved dette liv blot er en leg. Et lille barn anser sit legetøj som dets mest værdifulde aktiv og kan næsten ikke forestille sig, at noget andet kan være mere attraktivt for det end dets legetøj. Men når det er blevet voksen og bliver til en moden mand, indser det at det

bolig er sandelig bedre for dem, der frygter Allāh. Vil I ikke forstå?

ٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٢

33. Vi ved, at det, som de siger, bedrøver dig, men det ikke er dig, de beskylder for at lyve, men de uretfærdige fornægter Allāhs tegn.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ٣٣

34. Og sandelig, sendebud før dig er blevet kaldt for løgnere, men de (udholdte) tålmodigt, at de blev kaldt løgnere, og de blev krænket, indtil Vor hjælp kom til dem. Og ingen kan ændre Allāhs Ord[1], og der er allerede kommet til dig nogle beretninger om sendebuddene.

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا۟ عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا۟ وَأُوذُوا۟ حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِن نَّبَإِى۟ ٱلْمُرْسَلِينَ ٣٤

35. Og hvis det er for hårdt for dig (O, Muḥammad), at de vender sig bort, så find, hvis du kan, en tunnel ned i jorden eller en stige til himlen, for at bringe dem et tegn. Og hvis Allāh havde villet det, havde han samlet dem alle under retledningen[2].

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِىَ نَفَقًا فِى ٱلْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِى ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُم بِـَٔايَةٍ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ٣٥

---

legetøj, det værdsatte og elskede i sin barndom ingen værdi har, i forhold til den rigdom og egenskaber, det nu har erhvervet sig gennem sit hårde arbejde. Hvis det hele tiden havde leget med dette legetøj, ville det aldrig have erhvervet den virkelige rigdom. Tilsvarende er mennesket i denne verden tiltrukket af dets charme, men når det vil se den virkelige charme i det Hinsidige, vil det indse, at det verdslige liv ikke var mere end en leg.

1 "Allāhs Ord" refererer her til det løfte, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har givet om, at den ultimative triumf, efter en overgangsperiode, er bestemt for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) og dem der følger sandheden.

2 På trods af de mange mirakler, der blev vist af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gennem den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), plejede Makkahs hedninge at stille krav om at blive vist mirakler efter deres valg, såsom at bygge en tunnel over hele jorden, eller en stige for at stige op til himlen, osv. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde allerede gjort det klart, at det ikke var i overensstemmelse med Hans visdom at acceptere sådanne krav, som i virkeligheden var baseret på deres stædighed. Alligevel plejede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) til tider, ud af sin barmhjertige natur, at tro, at hvis nogle af disse krav blev opfyldt, kunne nogle af hedninge måske acceptere sandheden. Den nuværende Āyah (vers) henvender sig derfor til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser

Så vær ikke en af de uvidende.

36. Kun de, der hører, kan svare. Og de døde vil Allāh genoprejse, hvorefter de skal blive bragt tilbage til Ham.

۞ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٣٦

37. Og de siger: ”Hvorfor er der ikke blevet sendt et tegn ned til ham fra hans Herre?” Sig: ”Sandelig, Allāh er Mægtig nok til at sende et tegn ned”. Men de fleste af dem ved det ikke.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٧

38. Der er ingen skabning på jorden, ej heller nogen fugl, der flyver på sine to vinger, som ikke lever i samfund ligesom jer. Vi har ikke forpasset noget i Bogen. Derpå skal de samles sammen[1] til deres Herre.

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ٣٨

---

og fred være med ham ﷺ) ved at sige, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), ifølge Sin uendelige Visdom, ikke kommer til at opfylde alle deres krav, men hvis den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kunne opfylde dem på egen hånd, kunne han gøre det. Naturligvis kunne den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke gøre det på egen hånd. Derfor skal han afstå fra sådanne forestillinger. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) siger yderligere, at det slet ikke er umuligt for Ham at tvinge dem, uanset med hvilken nødvendig magt, til at acceptere sandheden. Men da det verdslige liv er en test, har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) anset det for tilstrækkeligt at sende den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) med klare beviser. Nu er det overladt til menneskene, om de accepterer hans budskab og består prøven, eller afviser hans kald og fejler.

1 Denne Āyah (vers) kan fortolkes på to måder. Ifølge en fortolkning betyder det, at Opstandelsen ikke er begrænset til mennesker. Dyrene vil også blive genoprejst på Dommens Dag ligesom mennesker. Derefter vil hvert dyr, der blev udsat for en skade fra et andet dyr, få mulighed for at tage hævn over sidstnævnte. Ifølge denne fortolkning, refererer ”Bogen” til den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ-al-Maḥfūẓ) hvori alle skabningers handlinger er registreret. Da denne Bog ikke har udeladt noget, vil afregning af skabningernes gerninger ikke være svær. Dog vil dyrene forgå efter deres gensidige gengældelse, mens mennesket enten vil blive sendt til Paradis eller Helvede.

Den anden fortolkning er, at Āyah (verset) vedrører de vantros krav om at blive vist et tegn. Āyah (verset) henleder deres opmærksomhed på de universelle tegn, der er spredt over hele verden for at bevise Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) uendelig Magt og Visdom, hvorefter intet andet bevis er nødvendigt for at fastslå Hans eksistens og Hans Almagt. Derfor har Han ingen behov for en partner eller assistent. Skabelsen af de dyr, der

39. Og de, der har forkastet Vore tegn, er døve og stumme, i mørkets lag. Hvem, Allāh vil, lader Han fare vild, og hvem, Han vil, bringer Han på rette vej[1].

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا صُمّٞ وَبُكۡمٞ فِي
ٱلظُّلُمَٰتِۗ مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضۡلِلۡهُ وَمَن يَشَأۡ
يَجۡعَلۡهُ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٣٩

40. Sig: ”Fortæl mig, hvis Allāhs straf kommer til jer, eller Timen kommer til jer. Vil I da påkalde andre end Allāh, hvis I er sandfærdige?”

قُلۡ أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوۡ أَتَتۡكُمُ
ٱلسَّاعَةُ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَدۡعُونَ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ٤٠

41. Snarere, Ham alene vil I påkalde, og da vil Han fjerne det, som I anråber Ham om, hvis Han vil, og I vil glemme dem, I satte ved Hans side.

بَلۡ إِيَّاهُ تَدۡعُونَ فَيَكۡشِفُ مَا تَدۡعُونَ إِلَيۡهِ
إِن شَآءَ وَتَنسَوۡنَ مَا تُشۡرِكُونَ ٤١

42. Og Vi sendte sandelig sendebud til samfund før dig (O, Muḥammad), og Vi påførte dem besværligheder og lidelser, for at de skulle ydmyge sig.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ فَأَخَذۡنَٰهُم
بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ يَتَضَرَّعُونَ ٤٢

43. Men hvorfor ydmygede de sig ikke, da Vor straf kom over dem[2]? I stedet blev deres hjerter hårde, og Satan prydede for dem, det de gjorde.

فَلَوۡلَآ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَٰكِن قَسَتۡ
قُلُوبُهُمۡ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٤٣

---

bevæger sig på jorden eller flyver på himlen er derfor blevet nævnt i denne sammenhæng. De er ligesom mennesker, i det Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har forsynet dem med kvaliteter og evner, som kan opfylde deres behov. ”Bogen” refererer ifølge denne fortolkning til Koranen, der ikke har forpasset noget for at bevise sandheden om Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ). Hvis nogle mennesker alligevel, efter at have modtaget sådanne åbenlyse beviser, stiller absurde krav omkring tegn efter deres valg, så vil deres sag blive afgjort af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Selv, Der vil samle dem alle på Dommens Dag.

1 Det betyder, at de der har valgt den forkerte vej af egen fri vilje, ikke bliver ledt til den rette vej af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), fordi det er kravet til testen, som de udsættes for. Se også fodnote til Sūrah Al-Baqarah (2: 8).

2 Det betyder, at før Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilintetgør et folk med en Guddommelig straf, advarer Han dem først gennem en budbringer og dernæst ved at udsætte dem for nogle mindre katastrofer, så de kan tage ved lære, og bønfalde og angre sig.

44. Men da de glemte, hvad de var blevet påmindet om, åbnede Vi dørene til alt for dem, indtil de frydede sig over, hvad de havde fået. (Derefter) greb Vi dem pludselig, og de blev efterladt i fortvivlelse.

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ شَىْءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُوا۟ بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så blev de mennesker, der handlede uret, udryddet med roden til sidste mand. Og al lovprisning tilkommer Allāh, verdnernes Herre.

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ۚ وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Sig: "Fortæl mig, hvis Allāh fratog jer jeres hørelse og jeres syn og forseglede jeres hjerter, hvilken gud bortset fra Allāh kan bringe dem tilbage til jer?" Se, hvordan Vi frembringer et udvalg af tegn; alligevel vender de sig bort.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

47. Sig: "Fortæl mig, hvis Allāhs straf kommer over jer pludseligt eller åbenlyst. Mon nogen andre end det uretfærdige folk vil blive tilintetgjort?"

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og Vi sender kun sendebud som overbringere af gode nyheder og advarer. Så de, der tror og forbedrer sig, for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

49. Men de, der forkaster Vores tegn, dem skal straffen ramme, fordi de konstant gjorde oprør (udviste ulydighed over for Allāh).

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَمَسُّهُمُ ٱلْعَذَابُ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

50. Sig (O, Muḥammad): "Jeg siger ikke til jer, at jeg har Allāhs rigdomme hos mig, ej heller har jeg viden om det skjulte, og jeg siger heller ikke til jer, at jeg er en engel. Jeg følger kun det, der er blevet åbenbaret mig".

قُلْ لَّآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِى خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّى مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

Sig: "Er den blinde og den seende lige? Vil I da ikke tænke jer om?"

51. Og advar dermed dem, der frygter at blive samlet til deres Herre; ud over Ham har de ingen hjælper eller fortaler, således at de måtte blive Gudfrygtige.

وَأَنذِرْ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوٓا۟ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِۦ وَلِىٌّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

52. Og fordriv ikke dem, der påkalder deres Herre morgen og aften, idet de søger Hans Ansigt[1] (behag). Du er ikke ansvarlig for noget i deres regnskab, og de er ikke ansvarlige for noget i dit regnskab. Men hvis du skulle fordrive dem, så vil du være en af aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن
شَىْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَىْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Og således prøvede Vi nogle af dem ved hjælp af andre, så at de måtte sige: "Er det dem blandt os, som Allāh har begunstiget?" Mon Allāh ikke bedst kender de taknemmelige?

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا۟
أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنۢ بَيْنِنَآ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og når de, der tror på Vores Āyāt (vers), kommer til dig, (så) sig (O, Muḥammad): "Fred være med jer. Jeres Herre har foreskrevet Sig Selv barmhjertigheden. Den, der gør noget ondt i uvidenhed og derefter angrer og forbedrer sig, er Han Tilgivende, Barmhjertig".

وَإِذَا جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلْ سَلَٰمٌ
عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ ۖ
أَنَّهُۥ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوٓءًۢا بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابَ
مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. Og således gør Vi Vore Āyāt (vers) klare, så at forbrydernes vej bliver tydelig.

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ
سَبِيلُ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

---

1 Nogle ledere og velhavende folk blandt Quraish sagde til den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) onkel Abū Ṭālib, at en af grundene til, at de ikke deltog i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forsamlinger var, at mange mennesker omkring ham enten var slaver eller mænd af lavere status i samfundet. Hvis han udviste dem fra sine forsamlinger, ville de måske komme til ham og lytte til hans budskab. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret ved denne lejlighed.

56. Sig (O, Muhammad): ”Det er blevet mig forbudt at tilbede dem, som I påkalder, foruden Allāh”. Sig: ”Jeg følger ikke jeres lyster. I så fald ville jeg være på afveje og ikke blandt dem, der er retledede”.

قُلۡ إِنِّي نُهِيتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِۚ قُل لَّآ أَتَّبِعُ أَهۡوَآءَكُمۡ قَدۡ ضَلَلۡتُ
إِذٗا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُهۡتَدِينَ ٥٦

57. Sig (O, Muhammad): ”Jeg støtter mig til et klart bevis fra min Herre, men I har afvist det. Jeg har ikke det, som I ønsker at fremskynde[1]. Dommen tilkommer Allāh alene. Han beretter sandheden, og Han er Den bedste til at træffe afgørelser”.

قُلۡ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبۡتُم بِهِۦۚ
مَا عِندِي مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦٓۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ
إِلَّا لِلَّهِۖ يَقُصُّ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰصِلِينَ ٥٧

58. Sig (O, Muhammad): ”Hvis det, I ønsker at fremskynde, var hos mig, så ville sagen være afgjort mellem mig og jer. Og Allāh kender bedst aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

قُل لَّوۡ أَنَّ عِندِي مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِيَ
ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۗ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٥٨

59. Og hos Ham er nøglerne til det skjulte. Ingen kender dem, undtagen Ham. Og Han ved, hvad der er på landjorden og i havet. Ikke et eneste blad falder, uden at Han ved det, ej heller et frøkorn i jordens mørke, og ej heller noget fugtigt eller noget tørt, uden at det er i en åbenbar Bog.

۞ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ
إِلَّا هُوَۚ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۚ وَمَا
تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٖ فِي
ظُلُمَٰتِ ٱلۡأَرۡضِ وَلَا رَطۡبٖ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا
فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٥٩

60. Og Han er Den, der tager jer (es sjæle til Sig) om natten og ved, hvad I laver om dagen. Derefter vækker Han jer op (igen), for at en fastsat frist kan blive opfyldt. Derefter skal I vende tilbage til Ham. Så vil Han fortælle jer, hvad I plejede at lave.

وَهُوَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا
جَرَحۡتُم بِٱلنَّهَارِ ثُمَّ يَبۡعَثُكُمۡ فِيهِ
لِيُقۡضَىٰٓ أَجَلٞ مُّسَمّٗىۖ ثُمَّ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٦٠

---

1 De vantro plejede at forlange, at hvis den Guddommelige straf var en realitet, skulle den komme på et bestemt tidspunkt og et bestemt sted. Āyah (verset) henviser til denne deres efterspørgsel.

61. Og Han er Den Dominante over Sine tjenere, og Han sender vogtere[1] over jer, indtil døden kommer til en af jer, så tager Vore udsendte ham bort, og de forsømmer intet.

وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۖ وَيُرۡسِلُ عَلَيۡكُمۡ
حَفَظَةً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ تَوَفَّتۡهُ
رُسُلُنَا وَهُمۡ لَا يُفَرِّطُونَ ٦١

62. Derefter bliver de bragt tilbage til Allāh, deres sande Mester. Sandelig, til Ham tilkommer dommen, og Han er Den hurtigste af dem, der afregner.

ثُمَّ رُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ ٱلۡحَقِّۚ أَلَا لَهُ ٱلۡحُكۡمُ
وَهُوَ أَسۡرَعُ ٱلۡحَٰسِبِينَ ٦٢

63. Sig (O, Muhammad): ”Hvem redder jer fra landjordens og havets mørke, når I kalder på Ham i ydmyghed og i det skjulte (lovende, at) hvis Han redder os ud fra dette, vil vi sandelig være blandt de taknemmelige[2]?”

قُلۡ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ
تَدۡعُونَهُۥ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةٗ لَّئِنۡ أَنجَىٰنَا مِنۡ
هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٣

64. Sig (O, Muhammad): ”Allāh redder jer fra det og fra enhver smerte; alligevel sætter I partnere ved Hans side”.

قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنۡهَا وَمِن كُلِّ كَرۡبٖ ثُمَّ أَنتُمۡ
تُشۡرِكُونَ ٦٤

65. Sig (O, Muhammad): ”Han er i stand til at sende en straf over jer fra oven eller fra neden under jeres fødder eller bringe jer i forvirring gennem splittelse[3] og få nogle af jer til at smage andres magt”. Se, hvorledes Vi frembringer et udvalg af tegn, således at de måtte forstå.

قُلۡ هُوَ ٱلۡقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبۡعَثَ عَلَيۡكُمۡ عَذَابٗا مِّن
فَوۡقِكُمۡ أَوۡ مِن تَحۡتِ أَرۡجُلِكُمۡ أَوۡ يَلۡبِسَكُمۡ شِيَعٗا
وَيُذِيقَ بَعۡضَكُم بَأۡسَ بَعۡضٍۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ
ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَفۡقَهُونَ ٦٥

---

1 Det er engle, der beskytter en og registrerer ens handlinger, både de gode og de dårlige.

2 Hedningene i Arabien troede på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som den øverste Gud, men på samme tid troede de også på andre afguder, der ifølge deres tro tog sig af deres verdslige behov såsom rigdom, børn etc. Derfor plejede de at bede til dem, når de var hjemme, men når de farede vild under deres rejser på land eller stod overfor stormfulde bølger under deres rejse på havet og blev hjælpeløse, plejede de at bønfalde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) alene og ikke de afguder, som de havde opfundet. Den Hellige Koran har mindet dem om dette fænomen flere steder. Den foreliggende Āyah (vers) er en af dem.

3 ”Bringe jer i forvirring gennem splittelse” betyder skabelse af uenighed mellem befolkningen i et enkelt samfund, og ”få nogle af jer til at smage andres magt” henviser til de voldelige konflikter mellem dem.

66. Og dit folk har forkastet det på trods af, at det er sandheden. Sig (O, Muḥammad): ”Jeg er ikke værge over jer[1]”.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوۡمُكَ وَهُوَ ٱلۡحَقُّۚ قُل لَّسۡتُ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ٦٦

67. Enhver begivenhed har sin plads (tid og sted), og (det) vil I komme til at vide.

لِّكُلِّ نَبَإٖ مُّسۡتَقَرّٞۚ وَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٦٧

68. Og når du ser dem (O, Muḥammad), der forfalder til (blasfemi) om Vore Āyāt (vers), så vend dig bort fra dem, indtil de hengiver sig til en anden tale. Hvis Satan får dig til at glemme det, så sid ikke efter påmindelsen sammen med aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَإِذَا رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَلَا تَقۡعُدۡ بَعۡدَ ٱلذِّكۡرَىٰ مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٦٨

69. Og de, der er Gudfrygtige, er ikke ansvarlige for at drage dem (fornægterne) til regnskab for noget, men derimod at påminde; således at de måtte blive Gudfrygtige.

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَلَٰكِن ذِكۡرَىٰ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٦٩

70. Og lad dem være, der tager deres religion som leg og fornøjelse, og som det verdslige liv har narret, og påmind med den (Koranen) om, at enhver person bliver stillet over for det, den har fortjent. Den vil ikke have nogen hjælper eller fortaler ud over Allāh. Og hvis den tilbyder al løsesum, vil den ikke blive godtaget af den. Det er dem, der bliver overgivet til ødelæggelse for, hvad de har tjent. For dem er der en drik

وَذَرِ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَعِبٗا وَلَهۡوٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ وَذَكِّرۡ بِهِۦٓ أَن تُبۡسَلَ نَفۡسُۢ بِمَا كَسَبَتۡ لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٞ وَلَا شَفِيعٞ وَإِن تَعۡدِلۡ كُلَّ عَدۡلٖ لَّا يُؤۡخَذۡ مِنۡهَآۗ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أُبۡسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْۖ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ وَعَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٧٠

1 Det er blevet fremhævet flere steder i den Hellige Koran, herunder denne Āyah (vers), at den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) grundlæggende funktion kun er at formidle det Guddommelige budskab. Han er ikke blevet sendt for at tvinge folk til at acceptere den med magt, ej heller formodes han at underkaste fornægterne til den Guddommelige straf efter eget valg, som de vantro kræver det.

af kogende vand og en smertefuld
straf, fordi de plejede at fornægte.

71. Sig (O, Muḥammad): ”Skal vi påkalde noget ved siden af Allāh, som hverken kan gavne os eller skade os, og skal vi vende om på vores hæle, efter at Allāh har retledet os, ligesom den, som Satanerne har forført (til at vandre) forvirret på jorden. Han har venner, der kalder ham til retledningen (sigende): ”Kom til os”. Sig: ”Allāhs Retledning er Retledningen, og vi er blevet befalet til at underkaste os verdnernes Herre”.

قُلْ أَنَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا
يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰنَا
ٱللَّهُ كَٱلَّذِى ٱسْتَهْوَتْهُ ٱلشَّيَـٰطِينُ فِى
ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُۥٓ أَصْحَـٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ
إِلَى ٱلْهُدَى ٱئْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ
ٱلْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ٧١

72. Og opretholde Ṣalāh (Bøn) og frygte Ham. Og Han er Den, til Hvem I vil blive samlet.

وَأَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٧٢

73. Og Han er Den, der skabte Himlene og Jorden i sandhed. Og på den Dag, hvor Han vil sige: ”Bliv til”, og det bliver til. Hans Ord er sandhed. Og til Ham tilhører Herredømmet på den Dag, der bliver blæst i Hornet. Han er Den, der kender det skjulte og det synlige. Og Han er Den Alvise, Den Alvidende.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ
وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ ٱلْحَقُّ ۚ وَلَهُ
ٱلْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ
وَٱلشَّهَـٰدَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ٧٣

74. Og husk[1], da Ibrāhīm (Abraham) sagde til sin far, Āzar: ”Tager du (virkelig) afgudsbilleder til guder?

۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا
ءَالِهَةً ۖ إِنِّىٓ أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ٧٤

1 Den forestående Āyah (vers) tilbageviser argumentet om dem, der hævdede, at de var nødt til at følge deres forfædre. De får at vide, at i stedet for at følge deres uvidende fædre, bør de følge den velsignede kæde af Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) som blev valgt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Selv. Til at begynde med, er eksemplet med Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) blevet citeret, fordi det ikke kun var jøderne og de kristne, men også hedningene i Arabien plejede at holde ham i stor ærbødighed.

Jeg ser dig og dit folk i åbenlys vildfarelse”.

75. Og således viste Vi Ibrāhīm (Abraham) Himlenes og Jordens rige, således at han måtte blive en af de faste i troen.

وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلۡمُوقِنِينَ ٧٥

76. Så da natten indhyllede ham, så han en stjerne. Han sagde: ”Dette er min Herre[1]”, men da den forsvandt, sagde han: ”Jeg kan ikke lide dem, der forsvinder”.

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيۡهِ ٱلَّيۡلُ رَءَا كَوۡكَبٗاۖ قَالَ هَٰذَا
رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلۡأٓفِلِينَ ٧٦

77. Da han så månen stige op, sagde han: ”Dette er min Herre”, men da den forsvandt, sagde han: ”Hvis min Herre ikke retleder mig, vil jeg sandelig være blandt de folk, der er vildledte”.

فَلَمَّا رَءَا ٱلۡقَمَرَ بَازِغٗا قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَئِن لَّمۡ يَهۡدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ
ٱلۡقَوۡمِ ٱلضَّآلِّينَ ٧٧

78. Derefter, da han så solen stige op, sagde han: ”Dette er min Herre, denne er den største[2]”. Da den forsvandt, sagde han: ”O, mit folk, jeg siger mig fri af, hvad I sætter ved siden af Allāh”.

فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمۡسَ بَازِغَةٗ قَالَ هَٰذَا رَبِّي
هَٰذَآ أَكۡبَرُۖ فَلَمَّآ أَفَلَتۡ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي
بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٧٨

79. Jeg har sandelig vendt mit ansigt mod Den, der skabte Himlene og Jorden Ḥanīfa (ren for afguderi), og jeg er ikke en af afgudsdyrkerne”.

إِنِّي وَجَّهۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ حَنِيفٗاۖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ
ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٧٩

80. Og hans folk stredes med ham. Han sagde: ”Strides I med mig om Allāh, når Han sandelig har retledet mig?

وَحَآجَّهُۥ قَوۡمُهُۥۚ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدۡ
هَدَىٰنِۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشۡرِكُونَ بِهِۦٓ إِلَّآ

1 Denne erklæring blev fremsat af Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) af hensyn for argumentets skyld. Det betyder ikke, at den ædle Profet virkelig troede på stjernen som sin Herre. Faktisk plejede hans folk at tage stjernerne som afguder. For at føre dem til sandheden, valgte han en vis måde. Han viste i praksis, hvordan et fornuftigt menneske bør reflektere over spørgsmålet.

2 Han prøvede på at retlede sit folk trin for trin, så de kunne se at disse afguder ikke var guder, og at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) var den Eneste Gud.

Og jeg frygter ikke, hvad I sætter ved Hans side, undtagen hvis min Herre vil det. Min Herre omfavner alting i viden. Vil I da ikke lade jer påminde?

أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيۡـٔٗاۚ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيۡءٍ
عِلۡمًاۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٨٠

81. Og hvordan skulle jeg frygte, hvad I sætter ved Hans side, når I ikke frygter, at I sætter noget ved siden af Allāh, for hvilke Han ikke har sendt nogen autoritet ned til jer? Så hvilken af de to grupper har mest ret til at være i sikkerhed? (Fortæl mig) hvis I ved det”.

وَكَيۡفَ أَخَافُ مَآ أَشۡرَكۡتُمۡ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّكُمۡ أَشۡرَكۡتُم بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ
عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنٗاۚ فَأَيُّ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ أَحَقُّ
بِٱلۡأَمۡنِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨١

82. De, der tror og ikke blander deres tro med uret. Det er dem, der fortjener sikkerhed, og de er retledede.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ وَهُم مُّهۡتَدُونَ ٨٢

83. Og dette er Vort bevis, som Vi gav Ibrāhīm (Abraham) mod hans folk. Vi hæver i rang, hvem Vi vil. Sandelig, din Herre er Alvis, Alvidende.

وَتِلۡكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيۡنَٰهَآ إِبۡرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦۚ
نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُۗ إِنَّ رَبَّكَ
حَكِيمٌ عَلِيمٞ ٨٣

84. Og Vi skænkede ham Isḥāq (Isak) og Yā‘qūb (Jakob). Begge retledede Vi. Og tidligere havde Vi retledet Nūḥ (Noa) og blandt hans efterkommere Dāwūd (David) og Sulaymān (Salomon) og Ayyūb (Job) og Yūsuf (Josef) og Mūsā (Moses) og Hārūn (Aron). Og således belønner Vi dem, der handler godt.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ كُلًّا هَدَيۡنَاۚ
وَنُوحًا هَدَيۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ
وَسُلَيۡمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَٰرُونَۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٤

85. Og (Vi retledede) Zakariyyā (Zacharias) og Yaḥyā (Johannes) og ‘Īsā (Jesus) og Ilyās (Elias). De var alle blandt de retskafne.

وَزَكَرِيَّا وَيَحۡيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلۡيَاسَۖ كُلّٞ
مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٥

86. Og (Vi retledede) Ismā‘īl (Ishmael) og Al-Yasa‘ og Yūnus (Jonas) og

وَإِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطٗاۚ وَكُلّٗا

Lūṭ (Lot), og Vi udmærkede dem alle frem for alverden.

فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og (Vi retledede mange) blandt deres fædre, deres børn og deres brødre. Vi udvalgte dem og retledede dem på den rette vej.

وَمِنْ ءَابَآئِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ وَإِخْوَٰنِهِمْ ۖ وَٱجْتَبَيْنَٰهُمْ
وَهَدَيْنَٰهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

88. Dette er Allāhs Retledning. Han retleder dermed, hvem Han vil af Sine tjenere. Og havde de sat andre ved Hans side, havde alt det, de havde gjort, været forspildt for dem.

ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ
وَلَوْ أَشْرَكُوا۟ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. Det er dem, Vi har givet Bogen og visdommen og profetgerningen. Men hvis disse folk fornægter den, så har Vi overdraget den til et folk, der ikke vil fornægte den.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ
فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا۟ بِهَا بِكَٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾

90. Det er dem, som Allāh har retledet. Så følg deres retledning. Sig (O, Muḥammad): ”Jeg beder jer ikke om belønning derfor. Det er kun en påmindelse til alverden”.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقْتَدِهْ ۗ
قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرَىٰ لِلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٠﴾

91. Og de værdsatte ikke Allāh efter passende vis, da de sagde: ”Allāh har ikke sendt noget ned til mennesket[1]”. Sig (O, Muḥammad): ”Hvem har nedsendt Bogen, som Mūsā (Moses) bragte, som lys og retledning til menneskene? I gør den til papyrus, som I åbent viser frem, men meget skjuler I. I er blevet belært om, hvad I ikke vidste (før), hverken I eller jeres fædre”. Sig:

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ إِذْ قَالُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَىْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنزَلَ ٱلْكِتَٰبَ
ٱلَّذِى جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ
تَجْعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ
وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوٓا۟ أَنتُمْ وَلَآ ءَابَآؤُكُمْ ۖ قُلِ
ٱللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِى خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

1 Selvom konteksten af de tidligere Āyāt (vers) var rettet mod Makkahs hedninge, blev den nuværende Āyah (vers) åbenbaret som svar på en udtalelse fra en jøde, der i ekstrem ondskab mod den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) erklærede, at ingen Guddommelig Bog nogensinde var blevet åbenbaret til et menneske. Dette var en erklæring, der var i åbenlys krænkelse til selve den jødiske trosbekendelse.

"Det har Allāh". Så lad dem more sig med det, de er forfaldet til.

92. Og dette er en velsignet Bog, som Vi har nedsendt til bekræftelse af det, der var før den, så du kan advare byernes moder (Makkah) og dem, der er omkring den. Og de, der tror på det Hinsidige, tror på den, og de er påpasselige med deres Ṣalāh (Bøn).

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِى
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ وَهُمْ عَلَىٰ
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn mod Allāh, eller den, der siger: "Åbenbaringen er blevet sendt ned til mig", når ingen åbenbaring er blevet sendt ned til ham? Eller den, der siger: "Jeg vil sende noget ned, ligesom det Allāh har sendt ned". Og hvis du kunne se, når de uretfærdige er i dødskamp, mens englene strækker deres hænder ud (og siger): "Udlevér jeres sjæle. I dag skal I få jeres ydmygende straf til gengæld, fordi I sagde noget om Allāh, som ikke var sandt, og I var hovmodige over for Hans Āyāt (vers)".

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ
أُوحِىَ إِلَىَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَىْءٌ وَمَن قَالَ
سَأُنزِلُ مِثْلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ
فِى غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا۟ أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوٓا۟ أَنفُسَكُمُ ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ
بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمْ
عَنْ ءَايَٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og I er kommet til Os alene, ligesom Vi skabte jer første gang, og I har efterladt alt, som Vi gav jer, bag jeres rygge. Og Vi ser ikke jeres fortalere sammen med jer, dem, som I påstod, var partner med jer. Båndet mellem jer er blevet brudt, og alt, hvad I påstod, er fortabt for jer.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَٰدَىٰ كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا
نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ
فِيكُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ
عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

95. Sandelig, Allāh er Den, der splitter kornet og dadel kernen. Han frembringer det levende af det døde,

۞ إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ
ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَىِّ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ

og Han er Den, der frembringer det døde af det levende[1]. Det er Allāh! Hvor forvilder I jer da hen?

فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

96. Den, der spalter daggryet. Og Han skabte natten til hvile, og solen og månen til at beregne efter. Det er målsat af Den Almægtige, Den Alvidende.

فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ
وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

97. Og Han er Den, der skabte stjernerne for jer, så I derved kan blive vejledt af dem på landjordens og havets mørke. Vi har sandelig uddybet tegnene for et folk, der ved.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهْتَدُوا۟
بِهَا فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Og Han er Den, der lod jer opstå af en person (Ādam). Derefter er der et hvilested og et sted til at opholde sig. Vi har sandelig uddybet tegnene for et folk, der forstår.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ
يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

99. Og Han er Den, der sender vand ned fra himlen. Så frembringer Vi planteliv af hver art, og så frembringer Vi fra det grønt, og fra det frembringer Vi korn, der sidder i bundter. Og fra palmetræerne, fra deres skeder, kommer der lavt hængende bundter frem, og haver med vindruer, oliven og granatæbler, nogle, der ligner hinanden, og nogle, der ikke ligner hinanden. Se på dens frugt, når den bærer frugt, og når den modnes. Sandelig, deri er der tegn for et folk, der tror.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن
طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّٰتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ
ٱنظُرُوٓا۟ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَيَنْعِهِۦٓ إِنَّ فِى
ذَٰلِكُمْ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

1 Han frembringer det levende fra det døde, som en kylling fra et æg, og frembringer det døde fra det levende, som et æg fra en høne.

100. Og de har sat djinnerne[1] ved Allāhs side, selvom Han har skabt dem. Og de har opdigtet sønner og døtre til Ham uden viden. Lovprist er Han, og Ophøjet er Han over hvad de beskriver.

وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا۟
لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتٍۭ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ١٠٠

101. Skaberen af Himlene og Jorden. Hvordan kan Han have en søn, når Han ikke har en ledsagerske? Og Han har skabt alt, og Han er vel Vidende om alt.

بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ صَٰحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ ۖ وَهُوَ
بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ١٠١

102. Det er Allāh, jeres Herre, der er ingen gud undtagen Ham, Skaberen af alting, så tilbed Ham. Og Han er Vogter over alle ting.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَٰلِقُ كُلِّ
شَىْءٍ فَٱعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
وَكِيلٌ ١٠٢

103. Intet syn kan omfatte Ham[2], men Han omfatter alt syn. Og Han er Den Subtile[3], Den Alvidende.

لَّا تُدْرِكُهُ ٱلْأَبْصَٰرُ وَهُوَ يُدْرِكُ ٱلْأَبْصَٰرَ ۖ
وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ١٠٣

104. Der er sandelig kommet tegn til jer fra jeres Herre. Så den, der ser, gør det til sit eget bedste, og den, der

قَدْ جَآءَكُم بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ عَمِىَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَآ أَنَا۠

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Ingen kan se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) i denne verden, men de troende i det Hinsidiges vil se Ham.

3 Det oprindelige ord er Laṭīf. I kraft af at være en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Egenskaber, er ordet Laṭīf blevet fortolket på forskellige måder. Nogle fortolkere har oversat det som 'venlig'. andre har oversat det som 'Den, der kender til alle de hårfine ting, som ikke kan begribes af nogen anden'. Stadig andre tolker det som 'Subtil' i den forstand, at absolut subtilitet ikke kan tilskrives nogen anden, fordi alle de subtile ting i universet har en form for legemligt element. Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Alene, der er absolut Subtil. Alle disse fortolkninger af ordet er korrekte, og de er sikkert blevet brugt på skift i forskellige Āyāt (vers). I den nuværende Āyah (vers) er ordet blevet oversat med den sidstnævnte mening, hvilket er mere passende i denne sammenhæng, da Āyahen (verset) siger at intet øje kan se Ham, og Han kan se alt.

forbliver blind, så er det til skade for sig selv. Og jeg (Muḥammad) er ikke nogen vogter over jer.

عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ ﴿١٠٤﴾

105. Og det er således, Vi fremlægger et udvalg af Āyāt (vers), så at de siger: ”Du er blevet lært[1]”. Og for at Vi kan forklare det til et folk, der har viden.

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلِيَقُولُواْ
دَرَسۡتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Følg det, der er blevet åbenbaret til dig fra din Herre. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Og vend dig bort fra afgudsdyrkerne.

ٱتَّبِعۡ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ
وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Og hvis Allāh ville, havde de ikke sat andre ved Hans side. Og Vi har ikke gjort dig til vogter over dem. Og du er ikke deres værge.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكُواْۗ وَمَا جَعَلۡنَٰكَ
عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗاۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ﴿١٠٧﴾

108. Og brug ikke skældsord for dem, de påkalder, foruden Allāh, af frygt for, at de bruger skældsord for Allāh i fjendskab uden viden[2]. Således pryder Vi for ethvert samfund dets gerninger. Derpå er deres tilbagevenden til deres Herre,

وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ عَدۡوَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ
أُمَّةٍ عَمَلَهُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرۡجِعُهُمۡ
فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

1 Når de stædige vantro finder den Hellige Korans argumenter ubestridelige, får deres fordomme mod Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) dem til at påstå, at han har lært denne diskurs fra en anden, mens de godt ved, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) aldrig har modtaget nogen form for uddannelse.

2 Hedninge plejede at tro på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som deres Skaber. Som sådan var det usandsynligt, at de skulle krænke Ham bevidst og med fuldt overlæg. Men det var ikke usandsynligt for dem at bruge bespottelige Ord mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i kampens hede under skænderi. Derfor er udtrykket: ”uden viden” blevet brugt. Āyah (verset) har fastsat et princip om, at en muslim ikke bør krænke dem, der er agtet hos andre religioner. Hvis en muslim gør det, og de vantro, i gengældelse, også krænker de der beundres i Islām, vil førstnævnte være syndig for at være årsag til en sådan krænkelse fra de vantros side. Men man skal klart skelne mellem krænkelse og alvorlig kritik. Sidstnævnte er tilladt, mens førstnævnte ikke er.

hvorefter Han skal fortælle dem, hvad de plejede at gøre.

109. Og de svor deres kraftigste eder ved Allāh (med) udtryksfulde eder på, at hvis der kom et tegn til dem, så ville de sandelig tro på det. Sig (O, Muḥammad): ”Tegnene er absolut hos Allāh”. Og hvad vil få jer til at indse, at selv når de (tegnene) kommer, vil de ikke tro?

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَتۡهُمۡ
ءَايَةٞ لَّيُؤۡمِنُنَّ بِهَاۚ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِۖ
وَمَا يُشۡعِرُكُمۡ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠٩

110. Og Vi vender deres hjerter og syn (bort fra Retledningen), ligesom første gang, hvor de ikke troede på det. Og Vi vil lade dem vandre blindt i deres trods.

وَنُقَلِّبُ أَفۡـِٔدَتَهُمۡ وَأَبۡصَٰرَهُمۡ كَمَا لَمۡ
يُؤۡمِنُواْ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَنَذَرُهُمۡ فِي
طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١٠

111. Og selvom Vi sendte engle ned til dem, og de døde talte til dem, og Vi samlede alting hen foran dem (ansigt til ansigt), så ville de ikke tro, medmindre Allāh ville det. Men de fleste af dem er uvidende.

۞وَلَوۡ أَنَّنَا نَزَّلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَحَشَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ كُلَّ
شَيۡءٖ قُبُلٗا مَّا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ يَجۡهَلُونَ ١١١

112. Og således har Vi gjort satanerne blandt mennesker og djinnerne[1] til enhver profets fjende. De inspirerer hinanden med prydede ord for at bedrage. Og hvis din Herre ville, havde de ikke gjort det. Så lad dem og det de opdigter være.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّٗا
شَيَٰطِينَ ٱلۡإِنسِ وَٱلۡجِنِّ يُوحِي بَعۡضُهُمۡ
إِلَىٰ بَعۡضٖ زُخۡرُفَ ٱلۡقَوۡلِ غُرُورٗاۚ وَلَوۡ شَآءَ
رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ١١٢

113. Lad deres hjerter, som ikke tror på det Hinsidige, hælde til det (bedraget), og lad dem være tilfredse med det, og lad dem begå det, de begår.

وَلِتَصۡغَىٰٓ إِلَيۡهِ أَفۡـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
وَلِيَرۡضَوۡهُ وَلِيَقۡتَرِفُواْ مَا هُم مُّقۡتَرِفُونَ ١١٣

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

114. (Sig O, Muhammad): ” Skal jeg søge en anden dommer end Allāh, når det er Ham, Der har sendt Bogen ned til jer med detaljer?” Og de, til hvem Vi har givet Bogen, ved, at den er blevet sendt ned med sandheden fra din Herre. Derfor skal du ikke være blandt dem, der tvivler.

أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ
إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ
ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن
رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

115. Og Din Herres Ord er fuldkomment i sandhed og retfærdighed. Der er ingen, der kan ændre Hans Ord, og Han er Den Althørende, Den Alvidende.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَٰتِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

116. Og hvis du adlyder de fleste af dem, der er på jorden, vil de vildlede dig, bort fra Allāhs vej. De følger kun (løse) formodninger, og de gør intet andet end at gisne.

وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. Sandelig, din Herre ved bedst, hvem der farer vild fra Hans vej. Og Han ved bedst, hvem der er retledede.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦ ۖ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

118. Så spis af det, hvorpå Allāhs navn er udtalt, hvis I tror på Hans Āyāt[1] (vers).

فَكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ
إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. Og hvorfor skulle I ikke spise af det, hvorpå Allāhs navn er blevet

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ

---

1 Makkahs hedninge gjorde indsigelse mod, at muslimerne spiser et dyr slagtet af dem selv, mens de ikke spiser det, der bliver dræbt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) (det vil sige dyr, der døde en naturlig død) Āyāt (versene) 118-121 blev åbenbaret i denne sammenhæng. Svaret der gives er for det første beslutningen om, hvorvidt en bestemt ting er lovlig. Enhver indsigelse mod dette er spinkel, fordi ingen kan udfordre Hans uendelige Visdom. En troende skal underkaste sig den, selv om han ikke forstår den tilgrundliggende visdom. Dette er betydningen af ordene: ”hvis I tror på Hans Āyāt (vers)”. For det andet, hvis et dyr bliver slagtet på den rigtige måde, som foreskrevet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), og al dets blod strømmer ud, hvilket gør resten af dets kadaver pure og rent, og Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Navn påberåbes over det, bliver det velsignet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Der hentydes til denne pointe i den næste Āyah (vers).

udtalt, når Han har forklaret jer alt, hvad Han har forbudt jer, undtagen det, som I bliver tvunget til (under ekstrem nødvendighed)[1]? Og sandelig, der er mange, der vildleder i uvidenhed med deres lyster. Sandelig, din Herre ved bedst, hvem der overtræder (grænserne).

عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

120. Og undgå synden, den åbenlyse og den skjulte[2]. Sandelig, de, der begår synd, skal få gengæld for det, de plejede at begå.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Og spis ikke af det, hvorpå Allāhs navn ikke er blevet udtalt. Dette er sandelig en overtrædelse (synd). Og sataneme inspirerer deres venner til, at de skal strides med jer. Og hvis I adlyder dem, vil I være blandt Mushrikūn (afgudsdyrkere)[3].

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

122. Kan den, der var død, og som Vi gav liv og skabte et lys for ham, med hvilket han kunne vandre blandt menneskene, være lig den, som befinder sig i mørke og aldrig kan komme ud af det? Og således er det, de plejede at gøre, blevet forskønnet for fornægterne[4].

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

---

1 Denne undtagelse vedrører alle forbudte ting. Se fodnote til Sūrah Al-Baqarah (2: 173) og Sūrah Al-Māi'dah (5: 3).

2 "Synden, den åbenlyse" betyder en synd begået af ens ydre lemmer, såsom at drikke spiritus, begå utugt eller fortælle løgne osv., mens "synden, den skjulte" betyder en synd begået af ens hjerte, såsom jalousi, arrogance osv.

3 Mushrik er en person, der tror på mere end én gud som partner til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i Hans Guddom. Āyah (verset) advarer om, at lydighed over for enhver skabning i at gøre noget lovligt eller ulovligt i Sharī'ah mod Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) klare befaling, svarer til Shirk (afgudsdyrkelse).

4 Det betyder, at selv om fornægterne er i totalt mørke, sætter de ikke pris på dette faktum, og de fortsætter med at anse deres gerninger for værende smukke.

123. Og således anbragte Vi i hver by dens hovedsyndere, så de kunne lægge planer deri. Og de lægger ikke planer (deri), undtagen mod dem selv, men de indser det ikke.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ١٢٣

124. Og når et tegn kommer til dem, siger de: "Vi vil ikke tro, før vi bliver givet det samme, som Allāhs sendebud blev givet[1]". Allāh ved bedst, hvor Han skal placere Sit budskab. De, der forbrød sig, vil hos Allāh snart blive ramt af vanære og en hård straf, fordi de lagde listige planer.

وَإِذَا جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ رُسُلُ ٱللَّهِ ۘ ٱللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُۥ ۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَمْكُرُونَ ١٢٤

125. Så den, som Allāh ønsker at retlede, hans hjerte åbner Han for Islām, og den, som Han ønsker at vildlede, hans hjerte gør Han snævert og trangt, som om han steg op til himlen. Således lægger Allāh ar-Ridjs (straf)[2] over dem, der ikke tror.

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢٥

126. Og dette er din Herres vej; den lige. Vi har uddybet Āyāt (versene) for et folk, der lader sig påminde.

وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦

127. For dem er der fredens bolig hos deres Herre, og Han er deres Wali[3] for det, de plejede at gøre.

۞ لَهُمْ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ١٢٧

---

1 De mente, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skulle sende Sin åbenbaring direkte ned til dem uden Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) formidling. Hvis dette ikke sker, vil de ikke omfavne troen. Svaret der gives er, at det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, der kan bestemme, hvem der er en egnet person til at modtage Hans budskab direkte. Det er naturligvis ikke muligt at udpege alle som budbringere. Dette ville være i strid med selve formålet, for hvilke profeterne bliver sendt. Det vil sige at teste, hvorvidt folk tror og adlyder dem ved at værdsætte de beviser, der bliver bragt af dem.

2 Ordet ar-Ridjs kan betyde: 'det, der intet godt er i', 'straf', 'urenhed' eller 'satan'.

3 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

128. Og på den Dag, hvor Han vil samle dem alle (og vil sige:) "O, forsamling af djinner, I har gjort meget mod menneskeheden[1]". Og deres venner blandt menneskene vil sige: "Vor Herre, nogle af os drog fordel af hinanden[2], men vi har nået vores tidsfrist, som Du har bestemt for os". Han vil sige: "Ilden skal være jeres bolig, deri vil I blive for evigt, undtagen hvad Allāh ønsker. Sandelig, din Herre er Alvis, Alvidende".

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ قَدِ
ٱسۡتَكۡثَرۡتُم مِّنَ ٱلۡإِنسِۖ وَقَالَ
أَوۡلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلۡإِنسِ رَبَّنَا ٱسۡتَمۡتَعَ
بَعۡضُنَا بِبَعۡضٖ وَبَلَغۡنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِيٓ أَجَّلۡتَ
لَنَاۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثۡوَىٰكُمۡ خَٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا
مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ١٢٨

129. Og således gør Vi nogle af dem, der er uretfærdige, til venner med andre, på grund af det, de plejede at tjene.

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعۡضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضَۢا بِمَا
كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٢٩

130. "O, samling af djinner og mennesker, er der ikke kommet sendebud til jer fra jeres egne, der har fortalt jer om Mine Āyāt (vers) og advaret jer om mødet med denne jeres Dag?" De vil sige: "Vi vidner mod os selv". Og det verdslige liv har bedraget dem, og de vil vidne mod sig selv, at de var fornægtere.

يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ
رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ
ءَايَٰتِي وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَاۚ
قَالُواْ شَهِدۡنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَاۖ وَغَرَّتۡهُمُ
ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ
أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ١٣٠

131. Det er, fordi din Herre ikke vil tilintetgøre byer med uretfærdighed, mens deres indbyggere er uopmærksomme[3].

ذَٰلِكَ أَن لَّمۡ يَكُن رَّبُّكَ مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ
بِظُلۡمٖ وَأَهۡلُهَا غَٰفِلُونَ ١٣١

---

1 I har vildledt mange mennesker.

2 Det betyder, at de har draget urimelige verdslige fordele fra hinanden.

3 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) udsætter ikke Sine tjenere for straf for deres forseelser, medmindre Han advarer dem gennem Sine profeter. Således vil der ikke være en anledning til at klage over, at de er blevet tilintetgjort uden at modtage nogen retledning fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

132. Og for enhver er der et rangtrin ud fra det, de har gjort. Og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad de foretager sig.

وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۚ وَمَا رَبُّكَ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٣٢

133. Og din Herre er Den, der er Fri for alle Behov, fuld af Barmhjertighed. Hvis Han vil, kan Han tage jer bort og efter jer bringe, hvem Han vil, ligesom Han lod jer opstå af et andet folks afkom.

وَرَبُّكَ ٱلۡغَنِيُّ ذُو ٱلرَّحۡمَةِۚ إِن يَشَأۡ
يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفۡ مِنۢ
بَعۡدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن
ذُرِّيَّةِ قَوۡمٍ ءَاخَرِينَ ١٣٣

134. Sandelig, det, I er blevet lovet, kommer ganske vist, og I kan ikke undslippe[1] (Allāh).

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَأٓتٖۖ وَمَآ أَنتُم
بِمُعۡجِزِينَ ١٣٤

135. Sig (O, Muḥammad): "O, mit folk, handl på jeres måde. Jeg vil (også) handle (på min måde). Så vil I vide, hvem den sidste bolig tilkommer. Sandelig, aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige) vil ikke få succes".

قُلۡ يَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي
عَامِلٞۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن تَكُونُ
لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ١٣٥

136. Og de tildeler Allāh en andel af opdyrkning og kvæg, Han har skabt, og de siger: "Dette er til Allāh" efter deres påstand, "og dette er til dem, vi sætter ved Allāhs side". Så det, der var til deres afguder, når aldrig til Allāh, og hvad der var til Allāh, når dem, de sætter ved Allāhs side. Slet er, hvad de dømmer[2].

وَجَعَلُواْ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلۡحَرۡثِ
وَٱلۡأَنۡعَٰمِ نَصِيبٗا فَقَالُواْ هَٰذَا لِلَّهِ
بِزَعۡمِهِمۡ وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَاۖ فَمَا كَانَ
لِشُرَكَآئِهِمۡ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَا
كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ
شُرَكَآئِهِمۡۗ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ١٣٦

1 I kan ikke undgå den straf, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har advaret imod, ved at flygte fra den.

2 Hedningene i Arabien plejede at dedikere noget af deres rigdom til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), som de plejede at bruge på de fattige og vejfarende etc., og en andel blev tildelt deres afguder, som blev givet til templernes vogtere. Skikken var i sig selv forkert, fordi den rigdom de besad ganske vist var blevet skabt af ingen anden end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og derfor var der ingen grund til at dedikere den til afguder. Men det absurde i skikken blev yderligere forværret af en anden praksis. Den del der var blevet afsat til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), blev ofte brugt til deres afguders tjeneste, når de følte knaphed i deres midler. Modsat blev

137. Og således for mange af dem, der sætter andre ved Allāhs side, har deres afguder ladet drabet på deres børn[1] fremstå som noget skønt, for at ødelægge dem og forvirre dem i deres religion. Men hvis Allāh havde villet, havde de ikke gjort det. Så efterlad dem og det, de opdigter.

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٖ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
قَتۡلَ أَوۡلَٰدِهِمۡ شُرَكَآؤُهُمۡ لِيُرۡدُوهُمۡ
وَلِيَلۡبِسُواْ عَلَيۡهِمۡ دِينَهُمۡۖ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ
مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ١٣٧

138. Og de siger: "Dette er kvæg og afgrøde, der er forbudt. Ingen må spise det, undtagen hvem vi vil". Sådan påstod de. Og der er kvæg, hvis rygge er forbudt (til ridning eller læsning). Og kvæg, hvorpå de ikke nævner Allāhs navn – en løgn imod Ham. Han vil gengælde dem for, hvad de har opdigtet.

وَقَالُواْ هَٰذِهِۦٓ أَنۡعَٰمٞ وَحَرۡثٌ حِجۡرٞ لَّا يَطۡعَمُهَآ
إِلَّا مَن نَّشَآءُ بِزَعۡمِهِمۡ وَأَنۡعَٰمٌ حُرِّمَتۡ
ظُهُورُهَا وَأَنۡعَٰمٞ لَّا يَذۡكُرُونَ
ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا ٱفۡتِرَآءً عَلَيۡهِۚ
سَيَجۡزِيهِم بِمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ١٣٨

139. Og de siger: "Det, der er i dette kvægs livmoder, er udelukkende for vores mænd og forbudt for vores hustruer. Men hvis det er dødt, er de fælles om det[2]". Snart vil Han

وَقَالُواْ مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلۡأَنۡعَٰمِ خَالِصَةٞ
لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِنَاۖ وَإِن
يَكُن مَّيۡتَةٗ فَهُمۡ فِيهِ شُرَكَآءُۚ

andelen der var blevet afsat til deres afguder, anset som hellig og blev derfor aldrig berørt. Og det i den grad, at hvis en del af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) andel var blevet lånt ud til afguderne, ville den aldrig blive returneret. Det er denne skik, der er blevet nævnt i denne Āyah (vers).

1 Henvisningen er til den grusomme skik, hvor man dræbte pigebørn eller begravede dem levende. Udtrykket "der sætter andre ved Allāhs side" er brugt til at henvise til deres ledere eller djævle, der tillod dem den barbariske skik at dræbe deres døtre. Da de troede disse djævle havde ret til at erklære noget for lovligt eller ulovligt, som faktisk kun tilkommer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), var det ensbetydende med at tro på dem som Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) partnere i Hans Guddom.

2 Denne Āyah (vers) har beskrevet flere hedenske skikke, der var blevet opdigtet omkring kvæg, og dedikeret til afguder. De havde opdelt sådanne kvæg i forskellige kategorier, der hver især havde en særlig begrænsning, som er nævnt i denne Āyah (vers). Da de anså disse begrænsninger som en del af deres religion, mens ingen sådan instruktion var blevet givet til dem af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), er alle disse skikke blevet betegnet som "en løgn imod Ham". Āyah (verset) viser således, at enhver skik der ikke har noget grundlag i de oprindelige kilder til åbenbaring eller Sharī'ah og alligevel

gengælde dem for deres påstand[1]. Sandelig, Han er Alvis, Alvidende.

سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

140. De, der dræber deres børn i tåbelighed uden viden, og som forbyder det, som Allāh har forsynet dem med, idet de opdigter løgn mod Allāh, er sandelig fortabte. De er sandelig faret vild, og de er ikke retledte.

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓا۟ أَوْلَٰدَهُمْ سَفَهًۢا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا۟ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ
ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا۟ وَمَا كَانُوا۟
مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Og Han er Den, der har skabt haver med espalier og uden espalier og dadelpalmer og afgrøder af forskellige slags mad og oliven og granatæbler, det, der ligner, og det, der ikke ligner. Spis af dens frugter, når den bærer frugt, og giv hvad I har pligt til på høstens dag[2], og ødsl ikke. Sandelig, Han (Allāh) elsker ikke dem, der ødsler.

۞ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعْرُوشَٰتٍ
وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ
مُتَشَٰبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ ۚ كُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦٓ
إِذَآ أَثْمَرَ وَءَاتُوا۟ حَقَّهُۥ يَوْمَ حَصَادِهِۦ ۖ وَلَا
تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

142. Og af kvæg er der lastdyr og Farshā (ikke lastdyr)[3]. Spis af det, Allāh har forsynet jer med, og følg ikke i Satans fodspor. Sandelig, han er jer en åbenlys fjende.

وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا۟
مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ
ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

143. Otte par. To af fårene og to af gederne. Sig (O, Muḥammad): ”Er det de to hanner, Han har forbudt, eller er det de to hunner? Eller hvad de to hunners livmodere rummer? Fortæl mig med viden, hvis I er sandfærdige”.

ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۖ مِّنَ ٱلضَّأْنِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ
ٱلْمَعْزِ ٱثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
ٱلْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّـُٔونِى بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿١٤٣﴾

---

anses for at være en del af de religiøse pligter, er en løgn mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

1 Deres påstand om at dette påbud er fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

2 Det er en tiendedel eller tyvendedel af høsten, man er forpligtet til at give som Zakāt (obligatorisk almisse).

3 Dette referer til små dyr, som ikke kan bære last såsom geder og får.

144. Og to af kamelerne og to af okserne. Sig (O, Muhammad): "Er det de to hanner, Han har forbudt, eller er det de to hunner? Eller hvad de to hunners livmodere rummer? Eller var I vidner, da Allāh pålagde jer dette[1]?" Så hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn mod Allāh for at vildlede folk uden viden? Sandelig, Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

وَمِنَ ٱلۡإِبِلِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ
ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا
ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ
أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ
بِهَٰذَاۚ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
كَذِبٗا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيۡرِ عِلۡمٍۚ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٤

145. Sig (O, Muhammad): "Jeg kan ikke finde noget i det, der er blevet åbenbaret for mig, der er forbudt for nogen, der spiser det. Undtagen hvis det er ådsel eller blod, der er flydt ud, eller svinekød, for det er sandelig urent. Eller en synd (ved at slagte et dyr) hvorpå et andet navn end Allāhs er nævnt. Men den, der er nødt (til at spise af det forbudte) uden at ønske det og heller ikke for at overtræde forbuddet, så er din Herre sandelig Tilgivende, Barmhjertig[2].

قُل لَّآ أَجِدُ فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٖ
يَطۡعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيۡتَةً أَوۡ دَمٗا
مَّسۡفُوحًا أَوۡ لَحۡمَ خِنزِيرٖ فَإِنَّهُۥ رِجۡسٌ أَوۡ
فِسۡقًا أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ
بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٤٥

146. Og dem, der er jøder, forbød Vi alt, hvad der har klør, og fra køer og får forbød Vi dem deres fedt, undtagen hvad der sidder på deres rygge eller indvolde, eller hvad der er blandet

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا كُلَّ ذِي
ظُفُرٖۖ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ وَٱلۡغَنَمِ حَرَّمۡنَا
عَلَيۡهِمۡ شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتۡ ظُهُورُهُمَآ

1 Denne Āyah (vers) fordømmer i detaljer den hedenske praksis om at anse visse kvæg som forbudt. De havde ikke et fælles princip for forbuddet. Til tider erklærede de handyrene for ulovlige, og til tider erklærede de hundyrene for ulovlige. Āyah (verset) siger, at alle disse par er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og Han har hverken forbudt handyr eller hundyr. Der er heller ingen instruks om, at uanset hvad der er født fra et hundyrs livmoder, hvad enten det er et handyr eller et hundyr, bør anses som forbudt.

2 Denne undtagelse vedrører alle forbudte ting. Se fodnote til Sūrah Al-Baqarah (2:173) og Sūrah Al-Māidah (5:3).

sammen med knoglerne[1]. Det forbød Vi dem til gengæld for deres overtrædelse. Og Vi er sandelig Sandfærdig.

أَوِ ٱلْحَوَايَآ أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَٰهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿١٤٦﴾

147. Så hvis de beskylder dig for at lyve, så sig: ”Jeres Herre er Herren af omfavnende Barmhjertighed, og Hans straf kan ikke holdes borte fra de skyldige folk”.

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَٰسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ
ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

148. De, der sætter partnere ved Allāhs side, vil sige: ”Hvis Allāh havde villet det, så havde vi ikke sat partnere ved Hans side, ej heller vores fædre, og vi havde heller ikke erklæret noget forbudt”. Således løj de, der var før dem, indtil de smagte Vor straf. Sig: ”Har I nogen viden, så fremlæg den for os. I følger intet andet end (løse) formodninger, og I gør ikke andet end at gisne”.

سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ
أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ
ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ
فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ
أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

149. Sig (O, Muḥammad): ”Hos Allāh er det endelige bevis. Hvis Han havde villet det, så havde Han retledt jer alle[2]”.

قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Sig (O, Muḥammad): ”Bring jeres vidner, dem, der vil bevidne, at Allāh har forbudt dette”. Så hvis de bevidner, så bevidn ikke sammen med dem. Og følg ikke lysterne hos

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ
أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟

1 Referencen til dette forbud er blevet givet tidligere i Sūrah An-Nisā’ (4: 160). Begge Āyah (vers) beskriver, at dette forbud blev pålagt jøderne som en straf for nogle af deres ugerninger. Dette bør ikke forveksles med forbuddet mod kamelkød, som Profeten Yā‘qūb (Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) gjorde ulovlig for sig selv på grund af sit løfte, og som er blevet nævnt i Sūrah Āl-‘Imrān (3:93).

2 Som nævnt adskillige gange tidligere betyder det, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde magt til at få de vantro til at tro på sandheden med magt, men det var kravet om testen for, hvilket mennesket er blevet sat på denne jord, at det skulle acceptere sandheden af egen vilje på baggrund af de beviser, der blev fremlagt det.

dem, som har kaldt Vore tegn for løgn, og dem, der ikke tror på det Hinsidige og ligestiller andre med deres Herre.

بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
وَهُم بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١٥٠

151. Sig (O, Muḥammad): ”Kom, og jeg vil recitere (for jer), hvad jeres Herre har forbudt for jer: ”Sæt ikke andre ved Hans side, og vær god mod forældrene, og dræb ikke jeres børn på grund af fattigdom. For Vi vil forsyne jer og dem. Og nærm jer ikke skamfulde handlinger, hvad enten de er åbenlyse eller skjulte, og dræb ikke det liv, som Allāh har forbudt (jer), undtagen med ret”. Dette er, hvad Han har pålagt jer, således at I måtte forstå”.

۞قُلۡ تَعَالَوۡاْ أَتۡلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمۡ
عَلَيۡكُمۡۖ أَلَّا تُشۡرِكُواْ بِهِۦ شَيۡـٔٗاۖ
وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنٗاۖ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُم
مِّنۡ إِمۡلَٰقٖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُكُمۡ وَإِيَّاهُمۡۖ
وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا بَطَنَۖ
وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ
ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ١٥١

152. Og kom ikke nær den faderløses ejendom, undtagen på bedste måde, indtil denne når sin modenhed. Og giv fuldt mål og (rigtig) vægt med retfærdighed[1]. Vi bebyrder ingen ud over dennes evne[2]. Og når I taler, så vær retfærdige, selv om det er (mod) en slægtning. Og opfyld Allāhs pagt. Det er, hvad Han har pålagt jer, således at I måtte lade jer påminde.

وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ
حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَٱلۡمِيزَانَ
بِٱلۡقِسۡطِۖ لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۖ وَإِذَا
قُلۡتُمۡ فَٱعۡدِلُواْ وَلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبَىٰۖ
وَبِعَهۡدِ ٱللَّهِ أَوۡفُواْۚ ذَٰلِكُمۡ وَصَّىٰكُم بِهِۦ
لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ١٥٢

153. Og sandelig, dette er Min vej, den lige, så følg den. Og følg ikke andre veje, for de vil skille jer væk fra

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسۡتَقِيمٗا فَٱتَّبِعُوهُۖ
وَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمۡ عَن سَبِيلِهِۦۚ

1 Selvom den primære betydning af dette direktiv synes at være relateret til køb eller salg, er dens anvendelse meget bredere. Den dækker alle de forpligtelser, man måtte have over for andre mennesker. De skal udføres i al fairness og uden forsømmelse.

2 Denne sætning angiver, at alle de forpligtelser der er nævnt i denne Āyah (vers), skal opfyldes i henhold til ens bedste formåen. Enhver tilføjelse eller forsømmelse ud over ens egen formåen bliver tilgivet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

Hans vej[1]. Dette er, hvad Han har pålagt jer, således at I måtte blive Gudfrygtige.

ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٥٣

154. Så gav Vi Mūsā (Moses) Bogen, fuldkommen for den, der handler godt, og som en detaljeret forklaring af alting og (som) en retledning og barmhjertighed, således at de måtte tro på mødet med deres Herre.

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى
ٱلَّذِىٓ أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ١٥٤

155. Og denne er en velsignet Bog (Koranen), (som) Vi har sendt ned. Så følg den, og frygt (Allāh), således at I måtte blive vist nåde.

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ
وَٱتَّقُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥

156. (Således) at I (ikke) skal sige: ”Bogen blev kun sendt ned til to grupper (jøderne og de kristne) før os, og vi var ikke opmærksomme på, hvad de studerede”.

أَن تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَٰبُ عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن
قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَٰفِلِينَ ١٥٦

157. Eller at I (ikke) skulle sige: ”Hvis Bogen var blevet sendt ned til os, så havde vi været mere retledte end dem”. Nu er der kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre og retledning og barmhjertighed. Så hvem er mere uretfærdig end den, der kalder Allāhs Āyāt (vers) for løgn og vender sig bort fra dem? Vi vil gengælde dem, der vendte sig bort fra Vore Āyāt (vers), med en slet straf, fordi de vendte sig bort.

أَوْ تَقُولُوا۟ لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَٰبُ
لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَآءَكُم
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا سَنَجْزِى ٱلَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا
سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْدِفُونَ ١٥٧

158. Venter de (ikke troende) på andet end, at englene skal komme, eller

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ

1 I denne sidste sætning er der et skift fra første person til tredje person for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Ifølge arabisk formsprog er det en form for udtryk, der anvendes til fremhævelse i veltalende diskurser og betegnes som iltifāt. Den Hellige Koran har brugt denne form 'iltifāt' på adskillige steder.

din Herre skal komme, eller nogle af din Herres tegn skal komme til dem? På den dag, hvor nogle af din Herres tegn skal komme, da vil en persons tro ikke gavne denne, hvis denne ikke havde troet før eller havde tjent noget godt gennem sin tro. Sig (O, Muḥammad): ”Vent (I bare), vi venter (også)”.

رَبُّكَ أَوۡ يَأۡتِيَ بَعۡضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَۗ يَوۡمَ يَأۡتِي بَعۡضُ
ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفۡسًا إِيمَٰنُهَا لَمۡ تَكُنۡ
ءَامَنَتۡ مِن قَبۡلُ أَوۡ كَسَبَتۡ فِيٓ إِيمَٰنِهَا
خَيۡرٗاۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓاْ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ١٥٨

159. Sandelig, dem, der lavede splittelse i deres religion og blev til sekter, dem har du (O, Muḥammad) ikke noget med at gøre. Deres sag hviler hos Allāh. Så vil Han meddele dem om, hvad de plejede at gøre.

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗا لَّسۡتَ
مِنۡهُمۡ فِي شَيۡءٍۚ إِنَّمَآ أَمۡرُهُمۡ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم
بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ١٥٩

160. Den, der bringer en god gerning, vil få ti gange så meget (i gengæld), og den, der bringer en ond gerning, vil kun få det samme til gengæld. Og de vil ikke blive gjort uret.

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشۡرُ أَمۡثَالِهَاۖ وَمَن
جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَا وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُونَ ١٦٠

161. Sig (O, Muḥammad): ”Sandelig har min Herre retledet mig på en lige vej, en rigtig religion, Ibrāhīms (Abrahams) religion, Ḥanīfa (ren for afguderi). Og han var ikke én af afgudsdyrkerne”.

قُلۡ إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ دِينٗا
قِيَمٗا مِّلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۚ وَمَا كَانَ
مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٦١

162. Sig (O, Muḥammad): ”Min Ṣalāh (Bøn), min ofring, mit liv og min død tilhører Allāh, verdnernes Herre.

قُلۡ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحۡيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٢

163. Han har ingen partner (ved Sin side). Og det er jeg er blevet beordret til, og jeg er den første blandt dem, der underkaster sig (muslim)”.

لَا شَرِيكَ لَهُۥۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرۡتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٦٣

164. Sig (O, Muḥammad): "Skal jeg søge en anden Herre end Allāh, når Han er Herre over alting? Og ingen tjener noget, undtagen mod sig selv. Og ingen, der bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Dermed er jeres tilbagevenden til jeres Herre, og Han vil fortælle jer om det, I plejede at være uenige om".

قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ١٦٤

165. Og Han er Den, der har gjort jer til stedfortrædere på jorden og hævet nogle af jer over andre i rang, for at Han måtte prøve jer, med hvad Han har skænket jer. Sandelig, din Herre er hurtig i straf, og Han er sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ
ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٦٥

SŪRAH AL-A‘RĀF

سُورَةُ الأَعۡرَافِ

Titlen på denne Sūrah er ”Højderne”. Ordet ’højderne’ forekommer i Āyah (vers) 46 i forbindelse med beretningen om folk, der står på højderne og endnu ikke har indtrådt Paradis.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif, Lām, Mīm, Ṣād[1].

الٓمٓصٓ ١

2. En Bog, der er blevet sendt ned til dig (O, Muḥammad). Så lad der ikke blive trangt om dit hjerte[2] derover, for at du kan advare dermed, og for at det kan være en påmindelse til de troende.

كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيۡكَ فَلَا يَكُن فِي صَدۡرِكَ حَرَجٞ مِّنۡهُ لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٢

3. Følg det, der er blevet sendt ned til jer fra jeres Herre, og følg ikke andre herrer ud over Ham[3]. Hvor lidt lader I jer påminde!

ٱتَّبِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡ وَلَا تَتَّبِعُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۗ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ٣

4. Hvor mangen en by har Vi ikke tilintetgjort! Og Vor straf kom over

وَكَم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأۡسُنَا

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Dette er et direktiv til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) om, at han skulle overbringe budskabet i denne Bog til folk, uanset deres reaktion. Deres fjendtlige og stædige holdning var sårende for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ), og til tider fik det ham til at tænke på, om han var ansvarlig for deres modvilje over for sandheden. Den Hellige Koran trøster ham ofte ved at erklære, at hans ansvar blot er at formidle budskabet. Adressaternes reaktioner er hverken i hans kontrol, ej heller er han det mindste ansvarlig for det. Derfor bør han fortsætte sin mission uden frygt for afvisning, latterliggørelse eller fjendtlighed, der måtte blive udvist af de vantro.

3 Henvisningen til herrer her er til lederne og spåmændene, som hedningene plejede at stole på i trosspørgsmål.

den om natten, eller mens de tog middagslur.

بَيَٰتًا أَوۡ هُمۡ قَآئِلُونَ ٤

5. Og deres råb var, da Vor straf kom over dem, ikke andet, end at de sagde: ”Vi var sandelig uretfærdige”.

فَمَا كَانَ دَعۡوَىٰهُمۡ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَآ إِلَّآ أَن
قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٥

6. Så Vi vil sandelig udspørge dem, til hvem sendebuddene blev sendt, og Vi vil sandelig udspørge sendebuddene.

فَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرۡسِلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَنَسۡـَٔلَنَّ
ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٦

7. Så vil Vi sandelig fortælle dem, med viden, og Vi var aldrig fraværende.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيۡهِم بِعِلۡمٖۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ٧

8. Og vejningen på den Dag er sandheden[1]. Så de, hvis vægtskåle er tunge, det er dem, der vil være de succesrige.

وَٱلۡوَزۡنُ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡحَقُّۚ فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ
فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٨

9. Og de, hvis vægtskåle er lette, det er dem, der har fortabt dem selv, fordi de plejede at handle uret mod Vores Āyāt (vers).

وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ
أَنفُسَهُم بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَظۡلِمُونَ ٩

10. Og sandelig, Vi etablerede jer på jorden og Vi skabte deri levebrød til jer. Lidt er det, I er taknemmelige.

وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلۡنَا لَكُمۡ
فِيهَا مَعَٰيِشَۗ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ١٠

11. Og sandelig skabte Vi jer, så formede Vi jer, og derpå sagde Vi til englene: ”Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ādam (Adam)”, da kastede de sig ned, undtagen Iblīs (Satan). Han var

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَٰكُمۡ ثُمَّ صَوَّرۡنَٰكُمۡ ثُمَّ قُلۡنَا
لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ
إِبۡلِيسَ لَمۡ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ١١

1 Den Hellige Koran har flere steder nævnt, at alle menneskelige gerninger skal vejes på Dommens Dag, og at afgørelsen om Paradis eller Helvede vil blive baseret på vejningen. De gamle filosoffer plejede at spekulere over, hvordan sådanne abstrakte ting som ”gerninger” faktisk kan ”vejes”. Moderne instrumenter har vist, at det ikke er umuligt at veje eller måle sådanne immaterielle ting såsom temperatur, lys, lyde etc. Hvis mennesket er i stand til at opfinde skalaer og målere til at kvantificere disse abstrakte ting, hvordan kan det formodes, at Den Almægtige Skaber af hele universet ikke er i stand til at veje Sine tjeners gerninger?

ikke blandt dem, der udførte sudjūd (kastede sig ned med ansigtet mod jorden).

12. Han (Allāh) sagde: "Hvad forhindrede dig i at udføre sadjdah (kaste dig ned med ansigtet mod jorden), da Jeg befalede dig (det)?" Han sagde: "Jeg er bedre end ham. Du har skabt mig af ild, og Du skabte ham af ler".

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ
مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ١٢

13. Han sagde: "Så gå ned herfra; det tilkommer ikke dig at være hovmodig her. Så gå ud – du skal sandelig være blandt de nedværdigede".

قَالَ فَٱهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَٱخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ١٣

14. Han sagde: "Giv mig udsættelse til den Dag, de bliver bragt til genopstandelse".

قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٤

15. Han (Allāh) sagde: "Du skal være blandt dem, der får udsættelse".

قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ١٥

16. Han sagde: "Fordi Du har fået mig til at fare vild, vil jeg sandelig ligge på lur efter dem på Din rette vej.

قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَٰطَكَ
ٱلْمُسْتَقِيمَ ١٦

17. Så vil jeg sandelig komme til dem, forfra og bagfra og fra deres højre (side) og fra deres venstre (side). Og Du vil ikke finde mange af dem taknemmelige".

ثُمَّ لَءَاتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ
أَيْمَٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَٰكِرِينَ ١٧

18. Han (Allāh) sagde: "Gå ud herfra, foragtet (og) fordrevet. Hvem af dem, der følger dig – vil Jeg sandelig fylde Helvede med jer alle (sammen)".

قَالَ ٱخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ١٨

19. Og: "O, Ādam (Adam)! Bosæt dig sammen med din hustru (Ḥawwā'(Eva)) i Paradiset, og

وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩

spis I begge deraf, hvor som helst I vil. Men nærm jer ikke dette træ, for da vil I begge være blandt aẓ-Ẓālimīn (de, som overskrider Allāhs grænser)".

فَوَسۡوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ لِيُبۡدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ
عَنۡهُمَا مِن سَوۡءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا
عَنۡ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيۡنِ
أَوۡ تَكُونَا مِنَ ٱلۡخَٰلِدِينَ ٢٠

20. Så hviskede Satan til dem – for at gøre deres køn synligt, som var skjult for dem – og han sagde: "Jeres Herre har kun forbudt jer dette træ, for at I ikke skal blive engle eller blandt dem, der lever evigt[1]".

وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢١

21. Og han tilsvor dem: "Jeg er sandelig en af dem, der råder jer godt".

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٖۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتۡ لَهُمَا
سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۖ
وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا عَن تِلۡكُمَا ٱلشَّجَرَةِ
وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمَا عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٢٢

22. Så han lokkede dem med bedrag. Da de smagte af træet, blev deres køn synligt for dem[2]. Og de begyndte at hæfte blade fra Paradiset sammen omkring sig. Og deres Herre kaldte dem: "Forbød Jeg jer ikke dette træ, og har Jeg ikke fortalt jer, at Satan er jer sandelig en åbenlys fjende?"

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمۡنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمۡ تَغۡفِرۡ لَنَا
وَتَرۡحَمۡنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٣

23. De sagde: "Vor Herre, vi har handlet uret mod os selv, og hvis Du ikke tilgiver os og har barmhjertighed

---

1 Historien om Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام), Ḥawwā' (Fred være med hende عَلَيْهَا السَّلَام) og Iblīs er allerede blevet nævnt i Sūrah Al-Baqarah, 2:34-39. Se de relevante fodnoter til disse Āyāt (vers). Den nuværende Āyah (vers) nævner, hvordan Iblīs (Satan) var i stand til at overtale dem til at spise fra det forbudte træ. Kernen i hans argument var, at træet var blevet gjort forbudt for Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) og Ḥawwā' (Fred være med hende عَلَيْهَا السَّلَام) i det oprindelige stadie, fordi de ikke var stærke nok til at bære dens konsekvenser, ellers var det nyttigt for dem at spise fra det, idet det ville gøre dem udødelige ligesom englene. Nu, da der er gået en betydelig tid, og de har erhvervet evnen til at spise fra det, er den grundlæggende årsag til forbuddet ikke længere gældende for dem.

2 Træets karakter var sådan, at efter at de havde spist fra det, blev deres private dele på en eller anden måde udækket. Så snart de indså dette, følte de sig generte og forsøgte at dække sig med blade. Dette viser, at nøgenhed og kønslig ophidselse er i strid med menneskets naturlige instinkter, og det er et krav af selve dets natur, at det bør føle skam. Dette aspekt af historien er blevet fremhævet her som en prolog til Āyāt (versene) 26-31, der fordømmer den nøgenhed, der blev praktiseret af de hedenske arabere.

med os, så vil vi sandelig være blandt de fortabte[1]”.

24. Han sagde: ”Gå ned (fra Paradiset til jorden); (I skal være) hinandens fjender. Og på jorden skal I have et opholdssted og et livsunderhold for en tid”.

قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Han sagde: ”På den skal I leve, og på den skal I dø, og af den skal I blive bragt frem (genopstå)”.

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

26. O, Ādams (Adams) børn, Vi har sandelig sendt klæder ned til jer[2], der skjuler jeres køn og er prydende. Og Taqwās (Gudfrygtens) klædning er bedst. Det er et af Allāhs tegn, således at de måtte lade sig påminde.

يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِى
سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

27. O, Ādams (Adams) børn: ”Lad ikke Satan narre jer på samme måde, som han fik jeres forældre uddrevet af Paradiset, idet han trak deres klæder af dem, for at vise dem deres køn. Sandelig, han ser jer, han og hans stamme, hvorfra I ikke kan se dem. Vi har sandelig gjort satanerne til venner af dem, der ikke tror”.

يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ كَمَآ
أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَآ ۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمْ
هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا
ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

1 Det er disse ord, som Koranen i Sūrah Al-Baqarah nævner: ”Så modtog Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) nogle ord fra sin Herre, og Han tilgav ham”. (Sūrah Al-Baqarah, 2:37).

2 Disse Āyāt (vers) understreger, at menneskets primære forpligtelse er at dække de skammelige dele af sin krop. Dette er det første formål, for hvilke Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har skabt ”klæder”. Det andet formål er ”pryd”. De hedenske arabere plejede at være uanstændig i forskellige aspekter af deres liv, og værst af alt, plejede de fleste af deres stammer at klæde sig af, samtidig med at de udførte Ṭawāf (gå rundt om Allāhs Hus, Kabaen). Det påpeges af disse Āyāt (vers), at alle de aktiviteter, der leder mænd eller kvinder til nøgenhed er iværksat af Satan, og at man skal være på vagt over for hans fristelser. Samtidig påminder Āyah (verset) os om, at tøjet kun er en prydelse for kroppen, mens åndelig skønhed afhænger af fromhed. Således er ordet ”klæde” brugt til Taqwā i dens overførte betydning. (Se fodnote 52 i Sūrah Āl-‘Imrān,3:200 for betydningen og nuancen af udtrykket Taqwā).

28. Og når de begår en skamløs handling, siger de: ”Vi fandt, at vores fædre gjorde det, og Allāh har påbudt os det”. Sig: ”Allāh påbyder ikke noget skamløst. Siger I om Allāh, hvad I ikke ved?”

وَإِذَا فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً قَالُوا۟ وَجَدْنَا عَلَيْهَآ ءَابَآءَنَا
وَٱللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ
أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. Sig: ”Min Herre har påbudt retfærdighed[1]”. Og ret jeres ansigt (mod Allāh) i enhver masdjid[2]. Og påkald Ham, idet I gør religionen oprigtig til Ham alene. Sådan som Han har skabt jer, skal I vende tilbage.

قُلْ أَمَرَ رَبِّى بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا۟ وُجُوهَكُمْ عِندَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۚ
كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

30. En gruppe har Han retledet, og en anden gruppe har (Han) pådraget vildfarelse, (fordi) de har taget satanerne som venner, foruden Allāh, og de regner med, at de er retledte.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۗ
إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ
ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

31. O, Ādams (Adams) børn, tag jeres prydelse[3] i enhver masdjid. Og spis og drik og ødsl ikke. Sandelig, Han elsker ikke dem, der ødsler.

۞ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ خُذُوا۟ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ
ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

1 Det oprindelige arabiske ord, der bruges her er ”Qisṭ”, som normalt oversættes som ”retfærdighed”, men det indebærer også mådehold i alle anliggender, dvs. langt fra begge yderpunkter af overdrivelse og mangel. Uden at det berører den generelle betydning af udtrykket, omfatter det i denne sammenhæng mådehold i spørgsmålet om ens klæder. Man bør hverken forsømme kravet om at dække kroppen og bruge tøjet som pryd, ej heller bør man tage tøjets pryd som en målsætning i livet og derved forsømme de Guddommelige påbud vedrørende den, eller andre forpligtelser.

2 Når I beder, så vend jeres ansigt mod Kabaen i Makkah.

3 ”Pryd” i denne Āyah (vers) refererer til beklædningsgenstande. Ifølge de hedenske arabers tro, var det kun forbeholdt nogle specifikke stammer, kaldet ḥums, at udføre Ṭawāf rundt om Kabaen med deres klæder på. Alle andre stammer måtte låne tøj af dem til dette formål, og hvis de ingen klæder fandt til at låne, skulle de (mænd og kvinder) klæde sig selv af og udføre Ṭawāf helt nøgne. Den absurde grund til denne praksis var, at de ikke kunne præsentere sig selv foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) med tøj, der var forurenet med synder. Den nuværende Āyah (vers) fordømmer denne tåbelige skik og beordrer alle mennesker til at bære tøj, når de indtræder en moské, herunder den Hellige Moské i Makkah.

32. Sig (O, Muḥammad): ”Hvem har forbudt[1] Allāhs prydelse, som Han har frembragt til Sine tjenere, og de gode ting af forsyningen?” Sig: ”Det er for dem, der tror i dette verdslige liv (selvom den deles af andre), men udelukkende for (de troende) på Opstandelses Dagen”. Således uddyber Vi Āyāt (vers) for folk, der har viden”.

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ
وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزْقِ ۚ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ كَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

33. Sig: ”Min Herre har kun forbudt skamløse handlinger, både åbenlyst og i det skjulte, og synd og uret magt, og at I sætter noget ved Allāhs side, hvorom Han ikke har sendt nogen bemyndigelse ned. Og at I siger om Allāh, hvad I ikke ved”.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنَ وَٱلْإِثْمَ وَٱلْبَغْىَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَأَن
تُشْرِكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَأَن
تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og for ethvert folk er der en tidsfrist. Så når deres frist kommer, vil de ikke blive forsinket en time (for et øjeblik), ej heller vil de fremskynde den.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

---

1 Hedningene i Arabien havde ikke kun forbudt folk at bære deres påklædning, samtidig med at de udførte Ṭawāf, men de havde også forbudt forskellige tilladte fødevarer, som nævnt i den foregående Sūrah (Sūrah Al-Māidah, 6: 138-140). Den nuværende Āyah (vers) fremfører, at erklære noget for lovligt eller ulovligt kun er forbeholdt Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene. Ingen kan erklære en lovlig ting for ulovlig. Dette er betydningen af den første sætning i Āyah (verset). Den anden sætning i denne Āyah (vers) afviser et argument, som blev fremført af nogle hedninge. De hævdede til tider, at alle lovlige og sunde ting er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gaver, som nævnt af Koranen. På den anden side er alle hedningene blevet velsignet med disse Guddommelige gaver i overflod, som de nyder. Ifølge deres ræsonnement viser dette, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke er utilfreds med hedningene, ellers ville Han have tilbageholdt sådanne gaver fra dem. Svaret der gives i Āyah (verset) er, at denne verdens nydelse ikke er et bevis på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) glæde og anerkendelse, medmindre det også fortsætter i det Hinsides. Så mens de vantros nydelse er begrænset til denne verden, er det kun de troende, der nyder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gaver her i denne verden, og som også vil fortsætte med at nyde Hans gavmildhed i det Hinsides. I denne verden deler de vantro disse gaver med dem, men i det Hinsidige, vil det kun være de troende, som vil nyde dem med udelukkelse af alle andre.

35. O, Ādams (Adams) børn, hvis der kommer sendebud til jer fra jer selv for at berette jer Mine Āyāt (vers), så de, der frygter Allāh og retter op (på sig selv) – for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ
عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ
عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٥

36. Og de, der kalder Vore Āyāt (vers) for løgn og vender sig fra dem i hovmod, de er Ildens folk. Deri vil de blive for evigt.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٦

37. Så hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allāh eller kalder Hans tegn for løgn? De skal få deres andel af, hvad der er (foreskrevet dem) i Bogen, indtil Vore sendebud (englene) kommer til dem og tager deres sjæl, (og) de siger: "Hvor er det, I plejede at påkalde foruden Allāh?" De vil svare: "De er forsvundet fra os". Og de vil vidne mod sig selv, at de var fornægtere.

فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ
بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمۡ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِۖ
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوٓاْ أَيۡنَ
مَا كُنتُمۡ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا
وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ٣٧

38. Han (Allāh) vil sige: "Indtræd i Ilden med folk blandt djinner[1] og mennesker, der gik bort før jer". Hver gang et folk indtræder, forbander det sit søsterfolk[2] (der gik forud for det), indtil de alle vil blive samlet deri. De sidste af dem vil sige om de første: "Vor Herre, det var dem, der vildledte os. Giv dem

قَالَ ٱدۡخُلُواْ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُم مِّنَ
ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ فِي ٱلنَّارِۖ كُلَّمَا دَخَلَتۡ أُمَّةٞ
لَّعَنَتۡ أُخۡتَهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا ٱدَّارَكُواْ فِيهَا جَمِيعٗا
قَالَتۡ أُخۡرَىٰهُمۡ لِأُولَىٰهُمۡ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا
فَـَٔاتِهِمۡ عَذَابٗا ضِعۡفٗا مِّنَ ٱلنَّارِۖ قَالَ لِكُلّٖ
ضِعۡفٞ وَلَٰكِن لَّا تَعۡلَمُونَ ٣٨

---

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Udtrykket "De første" refererer til forgængerne, der efterlod en arv af vantro og onde gerninger for de følgende generationer, og "De sidste af dem" står for efterfølgerne, der vil forsøge at skyde skylden på dem "De første".

en dobbelt straf i Ilden”. Han vil sige: ”For enhver er der en dobbelt (straf)[1], men I ved det ikke”.

39. Og de første af dem vil sige til de sidste af dem: ”I har intet fortrin over os[2]. Så smag straffen for, hvad I plejede at tjene”.

وَقَالَتْ أُولَىٰهُمْ لِأُخْرَىٰهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ٣٩

40. Sandelig, de, der kalder Vore tegn for løgn og vender sig fra dem i hovmod, for dem vil himlens porte ikke blive åbnet, og de vil ikke indtræde Paradiset, før en kamel kan gå igennem et nåleøje[3]. Og således gengælder Vi forbryderne.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَا
لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
ٱلْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلْجَمَلُ فِى سَمِّ ٱلْخِيَاطِ ۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُجْرِمِينَ ٤٠

41. For dem er der et leje af Djahannam (Helvede) og over dem et dække (af ild). Og således gengælder Vi aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ ٤١

42. Og de, der tror og gør gode gerninger – Vi (Allāh) bebyrder ingen over dennes evne; de er Paradisets beboer. Deri vil de blive for evigt.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٤٢

43. Og Vi vil fjerne, hvad der er af nag i deres hjerter. Floder vil løbe under dem, og de vil sige: ”Al lovprisning tilkommer Allāh, der har retledet os til dette, og vi ville ikke have været retledede, hvis Allāh ikke havde

وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِى مِن
تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى هَدَىٰنَا
لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَآ أَنْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ ۖ
لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ ۖ وَنُودُوٓا۟ أَن تِلْكُمُ

1 Straffen for hver gruppe siges at blive dobbelt. Enten på grund af sværhedsgraden af straffen for hver gruppe i dens egen kraft, eller fordi hver efterfølger har været en forgænger for den næste generation.

2 Efter at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil have besluttet, at de sidstnævntes appel ikke vil hjælpe dem til at lette deres straf, vil forgængerne besvare dem, at de ikke kan opnå noget privilegium i spørgsmålet om straf.

3 Naturligvis kan en kamel aldrig passere gennem et nåleøje. Derfor er dette et idiomatisk udtryk, der angiver, at de aldrig kan indtræde Paradis.

retledt os. Sandelig, vor Herres sendebud bragte sandheden”. Og der vil blive råbt til dem: ”Det er Paradiset. Det har I fået i arv for det, som I plejede at gøre”.

ٱلۡجَنَّةُ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٤٣

44. Og Paradisets beboere vil kalde på Ildens beboere: ”Vi har fundet, at det, som vor Herre havde lovet os, er sandt. Har I (også) fundet, at det, som jeres Herre har lovet jer, er sandt?” De vil svare: ”Ja”. Så vil en udråber blandt dem råbe: ”Allāhs forbandelse er over aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدۡ
وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقّٗا فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ
رَبُّكُمۡ حَقّٗاۖ قَالُواْ نَعَمۡۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنُۢ بَيۡنَهُمۡ
أَن لَّعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٤

45. Dem, som forhindrede andre fra Allāhs vej og ønskede den skæv, og de fornægtede det Hinsidige”.

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجٗا
وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ ٤٥

46. Og mellem de to er der en barriere. Og på Al-A‘rāf[1] (højderne) er der mænd, der genkender alle på deres tegn, og de vil råbe ud til Paradisets beboere: ”Fred være med jer”. De er ikke indtrådt i det (endnu), selv om de håber på (det).

وَبَيۡنَهُمَا حِجَابٞۚ وَعَلَى ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٞ يَعۡرِفُونَ
كُلَّۢا بِسِيمَىٰهُمۡۚ وَنَادَوۡاْ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَن
سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۚ لَمۡ يَدۡخُلُوهَا وَهُمۡ يَطۡمَعُونَ ٤٦

47. Og når deres blik vender sig mod dem, der er Ildens beboere, vil de sige: ”Vor Herre, sæt os ikke sammen med aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

۞وَإِذَا صُرِفَتۡ أَبۡصَٰرُهُمۡ تِلۡقَآءَ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ
قَالُواْ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧

48. Og beboerne på Al-A‘rāf (højderne) vil råbe ud til nogle mænd, som de

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٗا يَعۡرِفُونَهُم

1 ’A‘rāf er navnet på et højt sted mellem Paradis og Helvede. De mennesker, hvis gode og dårlige gerninger findes lige på vægtskålen, vil blive tilbageholdt der et stykke tid, men i sidste ende vil de få lov til at indtræde Paradis. Den nuværende Āyah (vers) skildrer scenariet for den tid, hvor de endnu ikke er indtrådt Paradiset. De vil se dem, der allerede er indtrådt i Paradiset eller Helvedet. De vil håbe på at tilslutte sig Paradisets beboere og bønfalde om ikke at blive indlemmet med Helvedes beboere.

genkender på deres tegn. De vil sige: "Jeres store forsamling hjalp jer ikke, ej heller at I var hovmodige.

بِسِيمَٰهُمْ قَالُواْ مَآ أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Er det disse, som I (Helvedes beboere) havde svoret på, at Allāh ikke ville nå dem med barmhjertighed?" Træd ind i Paradiset[1]. For jer vil der ingen frygt være, og ej heller skal I sørge.

أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحْمَةٍ
ٱدْخُلُواْ ٱلْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og Ildens beboere vil råbe til Paradisets beboere: "Hæld noget vand over os eller noget af det, som Allāh har forsynet jer (med)". De vil sige: "Sandelig, Allāh har forbudt begge dele for fornægterne.

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُواْ
عَلَيْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالُوٓاْ
إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

51. De, der havde taget deres tro som spøg og tidsfordriv, og som det verdslige liv havde bedraget". Så i Dag vil Vi glemme dem, ligesom de glemte deres møde af denne deres Dag, og fordi de plejede at afvise Vore tegn.

ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ
ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا فَٱلْيَوْمَ نَنسَىٰهُمْ كَمَا نَسُواْ
لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

52. Og Vi har sandelig bragt dem en Bog, som Vi har uddybet med viden, en retledning og barmhjertighed for et folk, der tror.

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. Venter de på andet end dets afgørelse? Den Dag, hvor opgørelsen kommer, vil de, der tidligere havde glemt det, sige: "Vor Herres sendebud har sandelig bragt

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُۥ يَوْمَ يَأْتِى تَأْوِيلُهُۥ
يَقُولُ ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ

1 Adressaterne kunne være 'A'rāf folket, som fortolket af 'Abdullāh Bin 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) og det kunne være folk, der allerede er indtrådt Paradis. I det førstnævnte tilfælde, vil det være en del af 'A'rāf folks tale til Helvedes beboere, og betydningen ville være: "I påstod om disse troende, at de ikke ville modtage barmhjertighed fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) har sagt til dem, "Indtræd Paradis".

sandheden. Så har vi nogen mægler, der vil gå i forbøn for os? Eller kan vi blive sendt tilbage, så vi kan handle anderledes end den måde, hvorpå vi plejede at handle?" De har sandelig fortabt sig selv, og det, de fandt på, er blevet borte for dem.

فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٥٣

54. Sandelig, jeres Herre er Allāh, der skabte Himlene og Jorden på seks dage; derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Tronen. Han lader natten dække dagen, idet den hurtigt følger den. Og (Han skabte) solen og månen og stjernerne (og) underkastede dem Sin befaling. Sandelig, Ham tilkommer skabelsen og befalingen[1]. Ærefuld er Allāh, verdnernes Herre.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤

55. Påkald jeres Herre ydmygt og i det skjulte. Sandelig, Han elsker ikke dem, der overtræder (grænserne).

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ٥٥

56. Og stift ikke ufred på jorden, efter at den blev bragt i orden. Og påkald Ham i frygt og håb. Sandelig, Allāhs barmhjertighed er nær ved dem, der handler godt.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ٥٦

57. Og Han er Den, der sender vindene, bærende godt nyt forud for Hans barmhjertighed[2]. Når de løfter de tunge skyer op, driver Vi dem hen til et dødt land, (hvorfra) Vi så sender vand ned gennem dem. Derved frembringer Vi alle slags frugter. Således vil Vi oprejse de døde, således at I måtte lade jer påminde.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ
لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٥٧

---

1 "Skabelse" vedrører de materielle objekter og "befaling" til de abstrakte ting. Det betyder, at det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, der skaber og hersker over alle materielle og abstrakte ting i hele universet.

2 "Barmhjertighed" står her for "regn".

58. Og det gode land – dets planter kommer frem med dets Herres tilladelse. Men på det, der er dårligt, gror intet, undtagen med besvær[1]. Således fremlægger Vi Āyāt (vers) på forskellig vis for et folk, der er taknemmeligt.

وَٱلۡبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ يَخۡرُجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذۡنِ رَبِّهِۦۖ وَٱلَّذِي
خَبُثَ لَا يَخۡرُجُ إِلَّا نَكِدٗاۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَشۡكُرُونَ ٥٨

59. Vi sendte sandelig Nūḥ[2] (Noa) til hans folk. Så sagde han: ”O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Jeg frygter på jeres vegne en mægtig Dags straf”.

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓ إِنِّيٓ أَخَافُ
عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٥٩

60. Lederne blandt hans folk sagde: ”Sandelig ser vi dig i en åbenlys vildfarelse”.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي ضَلَٰلٖ
مُّبِينٖ ٦٠

61. Han sagde: ”O, mit folk, der er ingen vildfarelse i mig, men jeg er et sendebud fra verdnernes Herre.

قَالَ يَٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِي ضَلَٰلَةٞ وَلَٰكِنِّي رَسُولٞ
مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦١

62. Jeg overbringer jer min Herres budskaber, og jeg råder jer (godt), og jeg ved fra Allāh, hvad I ikke ved.

أُبَلِّغُكُمۡ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمۡ
وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٢

63. Undrer I jer over, at en påmindelse fra jeres Herre er kommet til jer gennem en mand af jeres egne, for at han kan advare jer, og for at I kan blive Gudfrygtige, og således at I måtte blive blive vist nåde?”

أَوَعَجِبۡتُمۡ أَن جَآءَكُمۡ ذِكۡرٞ مِّن رَّبِّكُمۡ
عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنكُمۡ لِيُنذِرَكُمۡ وَلِتَتَّقُواْ
وَلَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٦٣

---

1 Ud over at bekræfte virkeligheden af livet efter døden, formidler Āyah (verset) en anden hentydning. Regnen får nyttig vegetation til at gro i modtagelig jord, men den kan ikke frembringe nyttig afgrøde i gold jord. Tilsvarende gavner Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) kald kun dem, der er modtagelige over for deres råd og ikke dem, der vender det døve øre til.

2 De mest omfattende beretninger om Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og hans folk, der findes i den Hellige Koran er i Sūrah Hūd (11:25-49) og Sūrah Nūḥ (71:1) og fremefter. Der er også henvisninger til Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) i Sūrah Āl-‘Imrān (3:33), Sūrah Al-An‘ām (6:84), Sūrah Al-Anbiyā’ (21:76), Sūrah Al-Mu’minūn (23:23), Sūrah Al-‘Ankabūt (29:14), Sūrah Ash-Shūrā (42:13) og Sūrah Al-Ḥadīd (57:26).

64. Så beskyldte de ham for at lyve. Derpå frelste Vi ham og dem, der var med ham på skibet. Og de, der kaldte Vore tegn for løgn, dem lod Vi drukne. Sandelig, de var et blindt folk.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ
وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ
كَانُوا۟ قَوْمًا عَمِينَ ٦٤

65. Og til ‘Ād (sendte Vi) deres broder Hūd[1]. Han sagde: ”O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Vil I ikke blive Gudfrygtige?”

۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ
ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۚ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٦٥

66. Lederne blandt hans folk, der fornægtede, sagde: ”Sandelig, vi ser dig i dårskab, og vi mener sandelig, at du er en af løgnerne”.

قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦٓ إِنَّا
لَنَرَىٰكَ فِى سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ
ٱلْكَٰذِبِينَ ٦٦

67. Han sagde: ”O, mit folk, der er ingen dårskab i mig, men jeg er et sendebud fra verdnernes Herre.

قَالَ يَٰقَوْمِ لَيْسَ بِى سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّى رَسُولٌ مِّن
رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٧

68. Jeg overbringer jer min Herres budskaber, og jeg er jer en troværdig formaner.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّى وَأَنَا۠ لَكُمْ نَاصِحٌ
أَمِينٌ ٦٨

69. Undrer I jer over, at en påmindelse fra jeres Herre er kommet til jer gennem en mand af jeres egne, for at han kan advare jer? Og husk, da Han gjorde jer til efterfølgere efter Nūḥs (Noas) folk og gav jer forøget kraft[2] i legemsbygningen. Så husk

أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ
رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِى ٱلْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۖ فَٱذْكُرُوٓا۟ ءَالَآءَ ٱللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٦٩

1 ‘Ād var en gammel arabisk stamme, der levede i Yemen. Profeten Hūd (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) blev sendt til dem. Da de nægtede at tro på ham, blev de tilintetgjort af en voldsom vind. For en udførlig beretning se Sūrah Hūd (11:50-60). For andre henvisninger til Profeten Hūd (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) se Sūrah Hūd (11:89), Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26:124), og for ‘Ād se Sūrah At-Taubah (9:70), Sūrah Ibrāhīm (14:9), Sūrah Al-Ḥadjj (22:42), Sūrah Al-Furqān (25:38), Sūrah Al-‘Ankabūt (29:38), Sūrah Ṣād (38:12), Sūrah Al-Mu’min (40:31), Sūrah Fuṣṣilat (41:13), Sūrah Al-Aḥqāf (46:21), Sūrah Qāf (50:13), Sūrah Aṭ-Ṭūr (51:41), Sūrah An-Nadjm (53:50), Sūrah Al-Qamar (54:18), Sūrah Al-Ḥāqqah (69:4-6), og Sūrah Al-Fadjr (89:6).

2 Henvisningen her er til den ekstraordinære statur og fysiske styrke, der var blevet givet til denne nation. Den Hellige Koran har i Sūrah Al-Fadjr (89:6) nævnt, at disse folks lige aldrig er blevet skabt i hele verden.

på Allāhs nåde, således at I måtte blive succesrige”.

70. De sagde: ”Er du kommet til os, for at vi skal tilbede Allāh alene og opgive det, vores forfædre plejede at tilbede? Bring os da det, du truer os med, hvis du er en af de sandfærdige”.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِنَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَحۡدَهُۥ وَنَذَرَ مَا
كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن
كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٧٠

71. Han sagde: ”Straf og vrede fra jeres Herre er allerede faldet over jer. Strides I med mig om navne, som I og jeres fædre har opfundet, og hvorom Allāh ikke har sendt nogen bemyndigelse ned? Så vent, jeg er med jer blandt dem, der venter”.

قَالَ قَدۡ وَقَعَ عَلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡ
رِجۡسٞ وَغَضَبٌۖ أَتُجَٰدِلُونَنِي فِيٓ أَسۡمَآءٖ
سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ
ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٖۚ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي
مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ٧١

72. Så frelste Vi ham og dem, der var med ham, ved Vor barmhjertighed, og Vi udryddede dem, der kaldte Vore tegn for løgn. Og de var ikke troende.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا
وَقَطَعۡنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ وَمَا
كَانُواْ مُؤۡمِنِينَ ٧٢

73. Og til Thamūd (sendte Vi) deres broder Ṣāliḥ[1]. Han sagde: ”O,

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ

1 Thamūd var en anden arabisk stamme, der levede i Al-Ḥidjr, en gammel by nord for Madīnah. I dag kaldes stedet for ”Madā’in Ṣāliḥ”, hvor ruinerne af deres boliger stadig er synlige. Denne stamme havde en blomstrende civilisation og var kendt for sin dygtighed for klippe udhugning og opførelse af huse og monumenter. Ud over polyteisme, udviklede de mange sociale onder, og Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) blev sendt til dem. Efter lang tid med vedholdende afvisning om at acceptere sandheden, bad de ham om at frembringe en gravid Hunkamel fra et bjerg. De lovede at tro på ham, hvis han kunne gøre det. Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), og en Hunkamel kom ud af bjerget, som krævet. Ved at bevidne denne mirakuløse fødsel af Hunkamelen, omfavnede nogle mennesker troen, og andre hældte mod troen, men deres ledere forhindrede dem i at omfavne den. Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) frygtede, at en Guddommelig svøbe ville overgå dem, og bad dem derfor om at beskytte Hunkamelen og overholde de betingelser, hvorunder den var blevet født, herunder at de ville lade den græsse frit, og at den udelukkende skulle drikke vand fra brønden på én dag, og de skulle drikke fra den næste dag. De overtrådte betingelserne og fik den dræbt. For denne forseelse blev de grebet af den Guddommelige svøbe i form af et højt skrig og et jordskælv, der tilintetgjorde dem alle. En udførlig

mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Der er sandelig kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre. Dette er Allāhs Hunkamel, et tegn til jer. Så lad den (gå frit og) æde på Allāhs jord, og gør den ikke fortræd, for så vil en smertefuld straf gribe jer.

ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ قَدۡ
جَآءَتۡكُم بَيِّنَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡۖ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ
ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ
أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٣

74. Og husk, da Han gjorde jer til efterfølgere efter ‘Ād og husede jer på Jorden; I bygger slotte på dens sletter og udhugger bjerge til huse. Så husk på Allāhs nåde, og gå ikke rundt på Jorden, idet I stifter ufred”.

وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ جَعَلَكُمۡ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعۡدِ
عَادٖ وَبَوَّأَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ تَتَّخِذُونَ
مِن سُهُولِهَا قُصُورٗا وَتَنۡحِتُونَ ٱلۡجِبَالَ
بُيُوتٗاۖ فَٱذۡكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٧٤

75. Lederne blandt hans folk, der var arrogante, sagde til de svage af dem, som troede: ”Ved I, at Ṣāliḥ er et sendebud fra sin Herre?” De sagde: ”Sandelig, vi tror på det, han er blevet sendt med”.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ
لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِمَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُمۡ
أَتَعۡلَمُونَ أَنَّ صَٰلِحٗا مُّرۡسَلٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ
قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلَ بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ٧٥

76. De, der var arrogante, sagde: ”Sandelig, vi fornægter det, som I tror på”.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا بِٱلَّذِيٓ
ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٧٦

77. Derefter slagtede de Hunkamelen, og trodsede deres Herres befaling og sagde: ”O, Ṣāliḥ, bring os det, du truer os med, hvis du er et af sendebuddene”.

فَعَقَرُواْ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوۡاْ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِمۡ
وَقَالُواْ يَٰصَٰلِحُ ٱئۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن
كُنتَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٧٧

78. Så tog jordskælvet dem, og de lå livløse (på deres knæ og ansigter) i deres hjem.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ
جَٰثِمِينَ ٧٨

79. Derefter vendte han sig fra dem og sagde: ”O, mit folk, jeg har sandelig

فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ

beretning om Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) kan findes i Sūrah Hūd (11:61-89) og Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26:142).

overbragt jer min Herres budskab og jeg formanede jer, men I kan ikke lide dem, der formaner”.

أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٧٩﴾

80. Og (husk) Lūṭ (Lot)[1], da han sagde til sit folk: ”Begår I den skamløse handling, som ingen i alverden begik før jer?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Sandelig, I går til mænd med jeres begær, i stedet for til kvinder. Nej! I er folk, der overskrider grænserne”.

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. Og hans folks svar var kun, at de sagde: ”Uddriv dem fra jeres by. De er mennesker, der holder sig rene”.

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَخْرِجُوهُم مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Så Vi reddede ham og hans familie, undtagen hans hustru – hun var en af dem[2], der blev tilbage.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٨٣﴾

84. Og Vi (lod en) regn (af sten) regne ned over dem. Så se, hvorledes enden blev for forbryderne.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

1 Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)) var en nevø til Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)), der udvandrede fra Irak sammen med ham. Derefter bosatte Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)) sig, efter sin noble onkels anvisning, i Syrien og Palæstina. Han blev senere tildelt profetgerningen og sendt til befolkningen i Sodoma, og de tilstødende byer der, udover deres polyteisme, var berygtet for sodomi. Da de ikke lyttede til Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عليه السلام)) oprigtige råd, blev de grebet af den Guddommelige svøbe, og alle deres byer blev væltet. Ingen spor af disse byer findes i dag, og sandsynligvis blev de nedsænket i det Døde Hav i Jordan, som også kaldes for Lūṭs (Lots) hav. Den mest detaljeret redegørelse om Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)) findes i Sūrah Hūd (11:69-82). Se også Sūrah Al-Ḥidjr (15:59-61), Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26:160-167), Sūrah An-Naml (27:56), Sūrah Al-‘Ankabūt (29:26). For andre referencer, se Sūrah Al-Ḥadjj (22:43), Sūrah Ṣād (38:13), Sūrah Qāf (50:13), Sūrah Al-Qamar (54:33) og Sūrah At-Taḥrīm (66:10).

2 Som nævnt i Sūrah Hūd og Sūrah At-Taḥrīm, havde Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عليه السلام)) hustru ikke accepteret den sande tro og foretrak i stedet at hjælpe de vantro. Inden den Guddommelige svøbe indtraf, blev Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)) befalet til at forlade byen. Hans hustru forblev blev tilbage og blev tilintetgjort sammen med de andre vantro.

85. Og til Madyan (Midjan) (sendte Vi) deres broder Shu'aib[1]. Han sagde: "O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Der er sandelig kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre. Giv derfor fuldt mål og (rigtig) vægt, og giv ikke menneskene for lidt for deres ting, og stift ikke ufred på jorden, efter at den er blevet bragt i orden. Dette er bedst for jer, hvis I er troende.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og sid ikke ved enhver vej, idet I truer og lægger hindringer på Allāhs vej for dem, der tror på Ham, og I ønsker den skæv. Og husk den tid, hvor I var få, og så gjorde Han jer til mange. Og se, hvorledes enden blev for urostifterne.

وَلَا تَقْعُدُوا۟ بِكُلِّ صِرَٰطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og hvis der er en gruppe iblandt jer, der tror på det, jeg er blevet sendt med, og en anden gruppe, som ikke tror, så hav tålmodighed, indtil Allāh dømmer imellem os. Og Han er Den bedste Dommer".

وَإِن كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنكُمْ ءَامَنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُرْسِلْتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ فَٱصْبِرُوا۟ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Lederne fra hans folk, der var hovmodige, sagde: "Vi vil sandelig uddrive dig, O, Shu'aib, og dem, der tror, med dig fra vores by. Eller (også) skal I vende tilbage til vores religion". Han sagde: "Selvom vi afskyr (det)?"

۞ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَٰرِهِينَ ﴿٨٨﴾

1 Madyan er navnet på et sted samt de mennesker, der levede der. Udover polyteisme, hengav de sig til en række korrupte praksisser. Når de solgte og købte, plejede de at snyde modparten ved at give mindre i mål eller vægt. Profeten Shu'aib (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) blev sendt til dem, men da de blev ved med at begå deres afskyelige forbrydelser, blev de udsat for en frygtelig straf. Ild regnede ned over dem, ledsaget af et jordskælv og en frygtelig lyd. For yderligere detaljer se Sūrah Hūd (11:87-95), Sūrah Ash-Shu'arā' (26:177) og Sūrah Al-'Ankabūt (29:36).

89. Vi opdigter en løgn om Allāh, hvis vi vender tilbage til jeres religion, efter at Allāh har frelst os fra den. Og det er ikke muligt for os at vende tilbage til den, kun hvis Allāh, vores Herre, vil det. Vores Herre omfatter alle ting i viden. Vi sætter vores lid til Allāh: "Vor Herre, døm mellem os og vores folk med sandheden. Og Du er Den Bedste af dem, der dømmer".

قَدِ ٱفۡتَرَيۡنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنۡ عُدۡنَا فِي مِلَّتِكُم بَعۡدَ
إِذۡ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنۡهَاۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ
فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّنَاۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ
شَيۡءٍ عِلۡمًاۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَاۚ رَبَّنَا ٱفۡتَحۡ بَيۡنَنَا
وَبَيۡنَ قَوۡمِنَا بِٱلۡحَقِّ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰتِحِينَ ٨٩

90. Og lederne fra hans folk, der fornægtede, sagde: "Hvis I følger Shu'aib, så vil I sandelig være fortabte".

وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَئِنِ
ٱتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ٩٠

91. Så tog jordskælvet dem, og de lå livløse (på deres knæ og ansigter) i deres hjem.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩١

92. De, som beskyldte Shu'aib for løgn, var, som om de aldrig boede dér. De, som beskyldte Shu'aib for løgn, var de fortabte.

ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَاۚ
ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَانُواْ هُمُ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٩٢

93. Så vendte han sig bort fra dem og sagde: "O, mit folk, jeg har sandelig overbragt jer min Herres budskaber, og jeg formanede jer. Hvordan skulle jeg sørge over et fornægtende folk?"

فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ
رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡۖ فَكَيۡفَ
ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ ٩٣

94. Og Vi sendte ikke en profet til en by, undtagen at Vi greb dens befolkning med modgang og lidelser, således at de måtte blive ydmyge.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّآ أَخَذۡنَآ أَهۡلَهَا
بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ يَضَّرَّعُونَ ٩٤

95. Derefter erstattede Vi det slette med det gode, indtil de voksede (i antal og velstand), og sagde: "Lidelser og velstand kom (også) til vores fædre". Da greb Vi dem pludselig, og de opfattede det ikke[1].

ثُمَّ بَدَّلۡنَا مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلۡحَسَنَةَ حَتَّىٰ
عَفَواْ وَّقَالُواْ قَدۡ مَسَّ ءَابَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ
فَأَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٩٥

1 Denne Āyah (vers) henviser til en almen praksis, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) adopterer, før Han udsætter et folk for den Guddommelige svøbe på

96. Og hvis byernes folk havde troet og været gudfrygtige, så havde Vi udgydt velsignelser fra Himlen og Jorden over dem, men de løj. Så Vi greb dem, for det de plejede at lave.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِم بَرَكَـٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ
وَلَـٰكِن كَذَّبُوا۟ فَأَخَذْنَـٰهُم بِمَا كَانُوا۟
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. Og kan byernes folk føle sig i sikkerhed, for at Vor straf (ikke) kommer over dem om natten, mens de sover?

أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
بَيَـٰتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Eller kan byernes folk føle sig i sikkerhed, for at Vor straf (ikke) kommer over dem ved dagskæret, mens de fornøjer sig?

أَوَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

99. Føler de sig i sikkerhed mod Allāhs plan? Der er ingen, der føler sig i sikkerhed mod Allāhs plan, undtagen det fortabte folk.

أَفَأَمِنُوا۟ مَكْرَ ٱللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ
ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾

100. Er det ikke indlysende for dem, der har arvet landet efter dens (tidligere) indbyggere, at Vi, hvis Vi vil, kunne ramme dem for deres synder? Og Vi forsegler deres hjerter, så de intet kan høre.

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ
أَهْلِهَآ أَن لَّوْ نَشَآءُ أَصَبْنَـٰهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ
وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

---

grund af deres afvisning om at acceptere Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) budskab. Til at starte med bliver de ramt af nogle prøvelser og lidelser i denne verden, såsom hungersnød, epidemier, ugunstige økonomiske forhold mv. Ifølge den menneskelige natur, har disse strabadser en positiv indvirkning på ens evne til at vende sig mod Skaberen og angre for ens ugerninger. Når ens hjerte er blødgjort og ydmyget, kan man lytte til Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) råd med mere opmærksomhed. Men når denne foranstaltning ikke får nogle af dem til at følge Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) råd, bliver de udsat for en anden prøve. Nu oplever de velfærd og velstand, fordi nogle folks natur gør dem taknemmelige overfor deres Skaber i gode tider, og ikke i ugunstige tider. Men når de velstående nægter at acceptere sandheden i begge forhold, hævder de, at vekslen mellem modgang og fremgang er et naturligt fænomen, som deres forfædre også stod overfor. I stedet for at vende sig mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), fortsætter de i deres vantro. På dette stadie, bliver de udsat for den Guddommelige svøbe.

101. Det er de byer, (hvorom) Vi fortæller dig om deres (betydningsfulde) begivenheder. Og deres sendebud kom sandelig til dem med klare beviser, men de ville ikke tro på det, de havde løjet om tidligere. Således forsegler Allāh fornægternes hjerter.

تِلۡكَ ٱلۡقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآئِهَاۚ
وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا
كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ مِن قَبۡلُۚ
كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٠١

102. Og Vi fandt ikke nogen pagt hos de fleste af dem, og sandelig fandt Vi de fleste af dem Fāsiqīn (syndere).

وَمَا وَجَدۡنَا لِأَكۡثَرِهِم مِّنۡ عَهۡدٖۖ وَإِن وَجَدۡنَآ
أَكۡثَرَهُمۡ لَفَٰسِقِينَ ١٠٢

103. Derefter sendte Vi efter dem Mūsā (Moses)[1] med Vore tegn til Fir‘aun (Farao) og hans (regerings) ledere, men de var uretfærdige mod dem (tegnene). Så se, hvorledes enden blev for al-Mufsidīn (urostifterne).

ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ
فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَظَلَمُواْ بِهَاۖ فَٱنظُرۡ
كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٠٣

104. Og Mūsā (Moses) sagde: ”O, Fir‘aun (Farao), jeg er et sendebud fra verdnernes Herre.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرۡعَوۡنُ إِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠٤

105. Det er ikke passende for mig at sige andet end sandheden om Allāh. Jeg er sandelig kommet med et tydeligt tegn til jer fra jeres Herre. Så send Banī Isrā’īl (Israels børn) med mig”.

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ قَدۡ
جِئۡتُكُم بِبَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَرۡسِلۡ
مَعِيَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٠٥

106. Han (Fir‘aun (Farao)) sagde: ”Hvis du er kommet med et tegn, så frembring det, hvis du er en af de sandfærdige”.

قَالَ إِن كُنتَ جِئۡتَ بِـَٔايَةٖ فَأۡتِ بِهَآ إِن
كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٠٦

107. Så smed han sin stav, og den blev (til) en tydelig slange.

فَأَلۡقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ١٠٧

---

1 Historien om Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) fortælles adskillige steder i den Hellige Koran. Ud over denne Sūrah, kan de mest detaljerede beskrivelser findes i Sūrah Ṭāhā (20:9-92), og Sūrah Al-Qaṣaṣ (28:3-76). For andre vigtige referencer se Sūrah Al-Baqarah (2:51-108), Sūrah Al-Baqarah (2:246), Sūrah Yūnus (10:72-88), Sūrah Al-Kahf (18:60), Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26:10-65), Sūrah Al-Mu’min (40:26), og Sūrah Nūḥ (71:2).

108. Og han trak sin hånd frem, og den blev hvid (strålende) for tilskuerne.

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيۡضَآءُ لِلنَّـٰظِرِينَ ١٠٨

109. Lederne fra Fir‘auns (Faraos) folk sagde: ”Det er sandelig en kyndig troldmand.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَٰحِرٌ عَلِيمٞ ١٠٩

110. Han ønsker at uddrive jer fra jeres land, så hvad er det, I foreslår?”

يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُمۡۖ فَمَاذَا
تَأۡمُرُونَ ١١٠

111. De sagde: ”Giv ham og hans bror en udsættelse, og send herolder til byerne.

قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَأَرۡسِلۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ
حَٰشِرِينَ ١١١

112. For at bringe dig enhver vidende troldmand”.

يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ١١٢

113. Og troldmændene kom til Fir‘aun (Farao), (og) de sagde: ”Vi skal sandelig have en belønning, hvis vi er de sejrrige”.

وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرۡعَوۡنَ قَالُوٓاْ إِنَّ لَنَا لَأَجۡرًا
إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ١١٣

114. Han sagde: ”Ja, og I skal sandelig være blandt (mine) nære”.

قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ لَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ١١٤

115. De sagde: ”O, Mūsā (Moses), enten kaster du (først), eller også vil vi være dem, der kaster (først)?”

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن
نَّكُونَ نَحۡنُ ٱلۡمُلۡقِينَ ١١٥

116. Han sagde: ”Kast I”. Så da de kastede, fortryllede de folks øjne og gjorde dem bange, og frembragte en mægtig trolddom.

قَالَ أَلۡقُواْۖ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ سَحَرُوٓاْ أَعۡيُنَ ٱلنَّاسِ
وَٱسۡتَرۡهَبُوهُمۡ وَجَآءُو بِسِحۡرٍ عَظِيمٖ ١١٦

117. Og Vi åbenbarede til Mūsā (Moses): ”Kast din stav”. Og straks begyndte den at sluge det bedrag, de havde lavet.

۞ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ
تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٧

118. Så blev sandheden bekræftet, og forgæves var, hvad de gjorde.

فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨

119. Så blev de besejret dér, og de vendte (tilbage) i vanære.

فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١١٩

120. Og troldmændene kastede sig ned[1] med deres ansigter mod jorden.

وَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. De sagde: ”Vi tror på verdnernes Herre.

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. Mūsā (Moses) og Hārūns (Arons) Herre”.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Fir‘aun (Farao) sagde: ”Tror I på ham, før jeg har givet jer lov? Dette er sandelig (uden tvivl) en list, som I har udtænkt i byen, for at I kan uddrive dens indbyggere derfra. Men I kommer til at kende (dens ende)”.

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنتُم بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ
إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِى ٱلْمَدِينَةِ
لِتُخْرِجُواْ مِنْهَآ أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Jeg vil sandelig afhugge jeres hænder og jeres fødder i modsat side. Derefter vil jeg korsfæste jer alle sammen”.

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ
ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. De sagde: ”Vi skal sandelig vende tilbage til vor Herre”.

قَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Og du tager hævn over os, kun fordi vi troede på vor Herres tegn, da de kom til os. ”Vor Herre skænk os tålmodighed og lad os dø som muslimīn (dem, der underkaster sig Allāh)”.

وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَآءَتْنَا رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا
مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Og lederne af Fir‘auns (Faraos) folk sagde: ”Vil du lade Mūsā (Moses) og hans folk skabe uro i landet og forlade dig og dine guder?” Han sagde: ”Vi vil dræbe deres sønner og lade deres kvinder leve. Og vi har sandelig magt over dem”.

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ
وَقَوْمَهُۥ لِيُفْسِدُواْ فِى ٱلْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْىِۦ
نِسَآءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَٰهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

1 Dette er et idiomatisk udtryk for at afspejle den passive stemme, der anvendes af den Hellige Koran for at fortælle, at beviserne efterlod dem med intet andet valg end at bøje sig for den klart overlegne Magt, Allāh Den Almægtige.

128. Og Mūsā (Moses) sagde til sit folk: ”Søg hjælp hos Allāh og vær udholdende. Sandelig, Jorden tilhører Allāh. Og Han lader den gå i arv, til hvem af Sine tjenere Han vil. Og enden vil være til (gode for) de Gudfrygtige”.

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُوا۟ بِٱللَّهِ
وَٱصْبِرُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ١٢٨

129. De sagde: ”Vi blev pint, før du kom til os, og også efter at du kom til os”. Han sagde: ”Måske vil jeres Herre tilintetgøre jeres fjende og gøre jer til efterfølgere på jorden, for at Han kan se, hvorledes I handler”.

قَالُوٓا۟ أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِنۢ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ١٢٩

130. Og Vi greb Fir‘auns (Faraos) folk med (mange års) hungersnød og mangel på afgrøder, således at de måtte lade sig påminde.

وَلَقَدْ أَخَذْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقْصٍ
مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ١٣٠

131. Men når noget godt kom til dem, sagde de: ”Dette tilkommer os”. Og når noget ondt ramte dem, tilskrev de det Mūsā (Moses) og dem, der var med ham, som (dårligt) varsel. Sandelig, deres varsel ligger hos Allāh (alene), men de fleste af dem ved det ikke.

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُوا۟ لَنَا هَٰذِهِۦ ۖ وَإِن
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا۟ بِمُوسَىٰ وَمَن
مَّعَهُۥٓ ۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِندَ ٱللَّهِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣١

132. Og de sagde: ”Hvilket tegn du end bringer os for at forhekse os dermed, så vil vi ikke tro på dig”.

وَقَالُوا۟ مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِۦ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ١٣٢

133. Så sendte Vi oversvømmelse over dem og græshopper og lus og frøer og blod som tydelige tegn[1]. Men

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلْجَرَادَ وَٱلْقُمَّلَ
وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ ءَايَٰتٍ مُّفَصَّلَٰتٍ

1 Der var forskellige tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) utilfredshed med dem. Disse tegn blev sendt, den ene efter den anden, for at tjene som advarsler mod en større svøbe, der kunne overgå dem, hvis de fortsatte i deres vantro og ugerninger. Til at begynde med oplevede de en rasende storm; dernæst blev græshopper sendt for at ødelægge deres afgrøder; lus eller skadedyr blev skabt i overflod for at hjemsøge mennesker og husdyr; frøer blev fundet overalt, hvilket gjorde deres liv elendigt; blod

de var hovmodige, og de var et syndigt folk.

فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ١٣٣

134. Og da straffen faldt over dem, sagde de: ”O, Mūsā (Moses), bed til din Herre for os, i kraft af den pagt Han har sluttet med dig. Hvis du fjerner straffen fra os, vil vi sandelig tro på dig og sende Banī Isrā’īl (Israels børn) med dig”.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيۡهِمُ ٱلرِّجۡزُ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱدۡعُ
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَۖ لَئِن كَشَفۡتَ
عَنَّا ٱلرِّجۡزَ لَنُؤۡمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرۡسِلَنَّ
مَعَكَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٣٤

135. Men da Vi fjernede straffen fra dem, indtil en tidsfrist, som de (nok) skulle nå, brød de straks deres løfte.

فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُمُ ٱلرِّجۡزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم
بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمۡ يَنكُثُونَ ١٣٥

136. Så tog Vi hævn over dem og lod dem drukne i havet, fordi de kaldte Vores tegn for løgn, og de var ligeglade med dem.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ بِأَنَّهُمۡ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ١٣٦

137. Og Vi lod det folk, der ansås for at være svage, arve landets[1] østlige og vestlige dele, som Vi havde velsignet. Og din Herres skønne Ord blev opfyldt for Banī Isrā’īl (Israels børn), fordi de var udholdende. Og Vi knuste, hvad Fir‘aun (Farao) og hans folk havde lavet, og hvad de havde opført.

وَأَوۡرَثۡنَا ٱلۡقَوۡمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ
يُسۡتَضۡعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلۡأَرۡضِ وَمَغَٰرِبَهَا
ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۖ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ
ٱلۡحُسۡنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْۖ
وَدَمَّرۡنَا مَا كَانَ يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهُۥ
وَمَا كَانُواْ يَعۡرِشُونَ ١٣٧

138. Og Vi lod Banī Isrā’īl (Israels børn) krydse havet. Så kom de til et folk, der sad i hengivenhed til deres afguder. De (israelitterne) sagde: ”O, Mūsā (Moses), lav en gud til os, ligesom de har guder”. Han sagde: ”I er sandelig et uvidende folk”.

وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتَوۡاْ عَلَىٰ
قَوۡمٖ يَعۡكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصۡنَامٖ لَّهُمۡۚ قَالُواْ
يَٰمُوسَى ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهٗا كَمَا لَهُمۡ
ءَالِهَةٞۚ قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ١٣٨

---

plejede at være til stede i vand og mad. Hver gang de stod over for modgang fra et af disse tegn, anmodede de Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) om at bede til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) for at fjerne plagen, men da den blev fjernet, tilskrev de den som en trolddom fra Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) side, og derefter blev endnu et tegn sendt ned til dem fra oven.

1 Bilād ash-Shām: Palæstina, Libanon, Syrien og Jordan.

139. Sandelig, det disse (folk) beskæftiger sig med, vil blive ødelagt, og falskt er, hvad de gør”.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٞ مَّا هُمۡ فِيهِ وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٩

140. Han sagde: ”Skal jeg søge jer en anden gud end Allāh, når Han har begunstiget jer frem for alle verdnernes (folk)?”

قَالَ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡغِيكُمۡ إِلَٰهٗا وَهُوَ فَضَّلَكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٠

141. Og husk, da Vi reddede jer fra Fir‘auns (Faraos) folk, som påførte jer en frygtelig straf, de dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve. Og deri var der en stor prøvelse fra jeres Herre.

وَإِذۡ أَنجَيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ١٤١

142. Og Vi aftalte med Mūsā (Moses) en tidsfrist på tredive nætter, og Vi fuldendte dem med (yderligere) ti. Så hans Herres (fastsatte) tid blev fuldendt til fyrre nætter[1]. Og Mūsā (Moses) sagde til sin broder Hārūn (Aron): ”Vær min stedfortræder blandt mit folk, og oprethold orden, og følg ikke urostifternes vej”.

۞وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا تَتَّبِعۡ سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤٢

143. Og da Mūsā (Moses) kom til Vores fastsatte tid, og hans Herre talte til ham, sagde han: ”Min Herre, vis Dig for mig, så jeg kan se Dig”. Han sagde: ”Du vil aldrig

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرۡ إِلَيۡكَۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ

1 Da israelitterne var i sikkerhed, og de var i færd med at starte deres liv som en selvstændig nation, bad de Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) om at give dem en religiøs lov, som de kunne følge. På hans anmodning, kaldte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) til Ṭūr bjerget (Sinai bjerget) for at sidde i hengivenhed i fyrre nætter. Oprindeligt blev han bedt om at opholde sig der i tredive nætter, men af grunde som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) bedst kender, blev perioden forlænget med yderligere ti dage til at fuldende perioden på fyrre dage. I denne periode hengav Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) sig til tilbedelseshandlinger, herunder faste, meditation etc. Dette var forpligtet for at udvikle åndelige kvaliteter, som ville gøre det muligt for ham at modtage Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Bog og til at handle i overensstemmelse med den. Det var under dette ophold at han fik Tavlerne, der indeholdte Toraen.

(komme til at) se Mig, men se på bjerget. Hvis det bliver stående på sit sted, vil du se Mig”. Men da hans Herre viste Sin Majestæt for bjerget, gjorde Han det til støv, og Mūsā (Moses) faldt besvimet om (på jorden). Så, da han kom til bevidsthed, sagde han: ”Lovprist er Du. Jeg angrer over for Dig, og jeg er den første af de troende”.

مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ
فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحَـٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠
أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٤٣

144. Han sagde: ”O, Mūsā (Moses), Jeg har udvalgt dig frem for alle menneskene, ved Mine budskaber og ved Mine ord. Så tag imod, hvad Jeg giver dig, og vær en af de taknemmelige”.

قَالَ يَـٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَـٰلَـٰتِى
وَبِكَلَـٰمِى فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ
ٱلشَّـٰكِرِينَ ١٤٤

145. Og Vi skrev for ham på tavlerne en formaning om alt og en forklaring på alle ting: ”Så hold godt fast ved det og bed dit folk om at holde fast ved de bedste ting deri. Jeg skal vise jer syndernes bolig[1]”.

وَكَتَبْنَا لَهُۥ فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ
شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا ۚ
سَأُو۟رِيكُمْ دَارَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ١٤٥

146. Dem, der er hovmodige på jorden uden ret, vil Jeg vende bort fra Mine Āyāt (vers). Og selvom de ser ethvert tegn, vil de ikke tro på det. Og hvis de ser retledningens vej, vil de ikke vælge den som vej. Og hvis de ser vildfarelsens vej, vil de vælge den som vej. Sådan er det, fordi de har kaldt Vores tegn for løgn og var ligeglade med dem.

سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَـٰتِىَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى
ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلْغَىِّ
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟
بِـَٔايَـٰتِنَا وَكَانُوا۟ عَنْهَا غَـٰفِلِينَ ١٤٦

147. Og de, der har kaldt Vores tegn og mødet med det Hinsidige for løgn, deres gerninger vil være forspildte.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟

1 Det er den gode nyhed, der blev givet til israelitterne om, at de ville erobre Syrien og Palæstina etc.

Skal de belønnes for andet end det, de plejede at gøre?”

يَعْمَلُونَ ١٤٧

148. Og Mūsās (Moses) folk tog sig i hans fravær en kalv lavet af deres smykker, en krop, der havde en brølende lyd[1]. Kunne de ikke se, at den ikke talte til dem eller ledte dem på (den rette) vej? De tog den til sig, og de var Ẓālimīn (uretfærdige).

وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ
ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا۟ ظَـٰلِمِينَ ١٤٨

149. Og da de for alvor fortrød og så, at de sandelig var faret vild, sagde de: ”Hvis vor Herre ikke viser os barmhjertighed og ikke tilgiver os, vil vi sandelig være blandt de fortabte”.

وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ١٤٩

150. Og da Mūsā (Moses) vendte tilbage til sit folk, vred (og) sorgfuld, sagde han: ”Dårligt er det, I har gjort i mit fravær. Har I forhastet (jer i) jeres Herres befaling[2]?” Og han kastede tavlerne fra sig og greb fat i sin broders hoved, (mens) han trak ham hen til sig. Han (Aron) sagde: ”Søn af min mor, sandelig, folket anså mig for (værende) svag, og de havde nær slået mig ihjel. Så lad ikke fjenderne glæde sig over mig

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَـٰنَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ
رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى
وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ
وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ١٥٠

1 Som nævnt i Sūrah Ṭāhā (20:85-95), var det Sāmirī, troldmanden, der lavede en kalv ud af israelitternes smykker. Det var en hul skulptur, og Sāmirī havde udskåret den på en måde, at når luft blev ledt gennem dens hule passage, kom der en stønnende lyd ud fra munden. Han opfordrede folk til at tilbede den som afgud, og israelitterne begyndte at tilbede den. Den Hellige Koran har modbevist Bibelens version (2. Mosebog 32:1-6) om, at det var Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), der havde udskåret kalven og vildledt sit folk. Det er naturligvis ikke engang muligt at forestille sig, at en hellig profet ville få sit folk til at hengive sig til afgudsdyrkelse.

2 Befaling: Dvs. de forhastede sig i tilbedelse af kalven, før Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) kom med Guds befaling, som stod skrevet på Tavlerne.

(min ulykke), og anbring mig ikke blandt det uretfærdige folk”.

151. Han sagde: ”Min Herre, tilgiv mig og min broder, og lad os træde ind i Din barmhjertighed. Og Du er Den Barmhjertigste af alle barmhjertige”.

قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِأَخِي وَأَدۡخِلۡنَا فِي
رَحۡمَتِكَۖ وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١٥١

152. Sandelig, de, der tog kalven (som gud) til sig, vil blive ramt af Allāhs vrede og ydmygelse i det verdslige liv. Og således gengælder Vi dem, der opdigter.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ سَيَنَالُهُمۡ غَضَبٞ
مِّن رَّبِّهِمۡ وَذِلَّةٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجۡزِي ٱلۡمُفۡتَرِينَ ١٥٢

153. Og de, der begik onde gerninger, men derefter angrede og troede. Sandelig, din Herre vil derefter være Tilgivende, Barmhjertig.

وَٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ
بَعۡدِهَا وَءَامَنُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا
لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٥٣

154. Og da Mūsās (Moses) vrede havde lagt sig, samlede han tavlerne op, og i deres indskrift var der retledning og barmhjertighed for dem, der frygter deres Herre.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلۡغَضَبُ أَخَذَ ٱلۡأَلۡوَاحَۖ
وَفِي نُسۡخَتِهَا هُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ هُمۡ لِرَبِّهِمۡ
يَرۡهَبُونَ ١٥٤

155. Og Mūsā (Moses) udvalgte halvfjerds mænd fra sit folk til Vores (fastsatte) møde[1]. Men da jordskælvet tog dem, sagde han: ”Min Herre, hvis Du ville, havde Du tidligere tilintetgjort både dem og mig. Vil Du tilintetgøre os for

وَٱخۡتَارَ مُوسَىٰ قَوۡمَهُۥ سَبۡعِينَ رَجُلٗا لِّمِيقَٰتِنَاۖ
فَلَمَّآ أَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ قَالَ رَبِّ لَوۡ شِئۡتَ
أَهۡلَكۡتَهُم مِّن قَبۡلُ وَإِيَّٰيَۖ أَتُهۡلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآۖ إِنۡ هِيَ إِلَّا فِتۡنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا
مَن تَشَآءُ وَتَهۡدِي مَن تَشَآءُۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا

1 Da Toraen blev bragt af Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), hævdede nogle israelitter, at de ville handle i overensstemmelse med den, men kun hvis de kunne høre Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tale direkte. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) valgte halvfjerds mand blandt dem og tog dem igen med til Ṭūr bjerget, hvor de hørte Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tale, men de udtrykte stadig deres tvivl om dens ægthed og forlangte at se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) åbenlyst, som nævnt af den Hellige Koran i Sūrah Al-Baqarah (2:55-56). Som straf for deres stædighed, blev de ramt af et jordskælv, hvorefter de faldt om, bevidstløse.

det, som tåberne blandt os har gjort? Dette er kun en prøvelse fra Dig, hvorved du vildleder, hvem Du vil, og retleder, hvem Du vil. Du er vores Beskytter, så tilgiv os, og vis os barmhjertighed. Og Du er Den Bedste af dem, der tilgiver.

وَٱرۡحَمۡنَاۖ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡغَٰفِرِينَ ١٥٥

156. Og foreskriv os det gode i denne verden og i det Hinsidige, vi har sandelig vendt os til Dig (i anger)". Han sagde: "Jeg rammer med Min straf, hvem Jeg vil, men Min barmhjertighed omfatter alt[1]. Så den vil Jeg foreskrive til dem, der frygter og giver Zakāh (obligatorisk almisse), og til dem, der tror på Vores tegn".

۞وَٱكۡتُبۡ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ
وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِنَّا هُدۡنَآ إِلَيۡكَۚ قَالَ عَذَابِيٓ
أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُۖ وَرَحۡمَتِي وَسِعَتۡ كُلَّ
شَيۡءٖۚ فَسَأَكۡتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤۡتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤۡمِنُونَ ١٥٦

157. De, der følger Sendebuddet, den ummi[2] Profet (Muḥammad), som de finder skrevet (nævnt) hos sig selv i at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet)[3], han påbyder

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلۡأُمِّيَّ
ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكۡتُوبًا عِندَهُمۡ فِي
ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ يَأۡمُرُهُم

1 Det betyder, at selv om enhver ulydig person er strafskyldig, straffer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kun de overtrædere, som Han Selv vil. Hans nåde strækker sig dog til alle.

2 "Ummi Profet" refererer til den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ). Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde holdt ham ulærd for at vise den mirakuløse karakter af den veltalende diskurs, der blev åbenbaret for ham. Da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) bad om Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) nåde for sit folk, accepterede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) bønnen, selvom Han fandt det passende at forklare, at en fuld demonstration af Hans nåde vil være forestående med hensyn til den Hellige Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) Ummah, fordi han ville blive sendt til hele menneskeheden, og ikke kun en bestemt nation. I den forbindelse er nogle karakteristika af hans Sharī'ah blevet præciseret i Āyah (verset).

3 Dette refererer til profetierne i de tidligere Guddommelige Bøger såsom Tawrāh (Toraen) og Indjīl (Evangeliet), hvori ankomsten af den Sidste Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) var blevet forudsagt. Trods et væld af fordrejninger der er blevet introduceret til den Bibelske tekst, kan nogle af disse profetier stadig findes i den.

dem det gode og forbyder dem det utækkelige. Og han tillader dem de gode ting og forbyder dem de slette ting, og han tager deres byrde fra dem og de lænker[1], der var på dem. Så de, der tror på ham og ære ham og hjælper ham og følger det lys, der blev sendt ned med ham, de er de succesrige.

بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَىٰهُمۡ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ
وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيۡهِمُ
ٱلۡخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ إِصۡرَهُمۡ وَٱلۡأَغۡلَٰلَ
ٱلَّتِي كَانَتۡ عَلَيۡهِمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِۦ
وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ
أُنزِلَ مَعَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٥٧

158. Sig (O, Muḥammad): "O, I mennesker, jeg er et Sendebud til jer alle fra Allāh, Den, til hvem Herredømmet i Himlene og Jorden tilhører. Der er ingen anden gud end Ham. Han giver liv og bringer død. Så tro på Allāh og Hans Sendebud, den ummi[2] Profet, der tror på Allāh og Hans Ord, og følg ham, således at I måtte[3] være retledede".

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ
جَمِيعًا ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ
فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ
ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ
لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٨

159. Og blandt Mūsās (Moses') folk er der et folk, der retleder med sandheden og øver retfærdighed dermed[4].

وَمِن قَوۡمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ
وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٥٩

---

1 "Byrde" og "lænker" i denne Āyah (vers) henviser til de strenge religiøse love, der var blevet pålagt israelitterne som straf for deres oprørske attitude. Det nævnes, at den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) vil aflaste folk fra sådanne strenge regler og påbud.

2 Ummi:En der hverken læser eller skriver.

3 Efter at have nævnt, at den Hellige Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kommen blev forudsagt af Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), var det relevant at invitere folk - jøder i særdeleshed – til at tro på ham. Denne Āyah (vers) er således den logiske konklusion af, hvad der var blevet sagt til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

4 Dette refererer til de israelitter, som forblev trofaste mod den oprindelige version af den mosaiske religion, og lydigt fulgte den ægte Torah. Historien bekræfter, at en lille gruppe blandt israelitterne aldrig afveg fra deres rigtige religion. Ibn Djarīr har berettet en interessant historie om sådanne mennesker. Det omfatter også de israelitter, der omfavnede Islām, såsom 'Abdullāh Bin Salām (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ).

160. Og Vi delte dem i tolv stammer[1] som fællesskaber. Og Vi åbenbarede for Mūsā (Moses), da hans folk spurgte ham om vand[2]: "Slå på stenen med din stav". Så strømmede tolv kilder frem deraf. Da vidste enhver af dem, hvor deres drikkested var. Og Vi lod skyerne overskygge dem, og Vi sendte al-Manna (en slags sød substans) og as-Salwā (vagtler) ned til dem (og sagde): "Spis af de gode ting, vi har forsynet jer med". Og de gjorde ikke Os uret, men de gjorde sig selv uret.

وَقَطَّعۡنَٰهُمُ ٱثۡنَتَيۡ عَشۡرَةَ أَسۡبَاطًا أُمَمٗاۚ
وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰهُ
قَوۡمُهُۥٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ
فَٱنۢبَجَسَتۡ مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۚ وَظَلَّلۡنَا
عَلَيۡهِمُ ٱلۡغَمَٰمَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَنَّ
وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا
رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن
كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١٦٠

161. Og da der blev sagt til dem: "Bo i denne by, og spis, hvor end I ønsker, i den", og sig: "Tilgiv os", og gå bøjet (i ydmyghed) ind ad døren, (så) vil Vi tilgive jer jeres fejl. Vi vil forøge (belønningen) for dem, som handler godt.

وَإِذۡ قِيلَ لَهُمُ ٱسۡكُنُواْ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةَ
وَكُلُواْ مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ وَقُولُواْ حِطَّةٞ
وَٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ
خَطِيٓـَٰٔتِكُمۡۚ سَنَزِيدُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٦١

162. Så erstattede de, som handlede uret, et udsagn med noget, der ikke var blevet fortalt dem. Så sendte Vi en straf (plage) fra himlen over dem, fordi de handlede uret.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ قَوۡلًا غَيۡرَ
ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِجۡزٗا
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٦٢

163. Og spørg dem om byen, der lå ved havet, da de begik overtrædelser på sabbatten[3], da deres fisk kom til

وَسۡـَٔلۡهُمۡ عَنِ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَتۡ
حَاضِرَةَ ٱلۡبَحۡرِ إِذۡ يَعۡدُونَ فِي ٱلسَّبۡتِ

1 Stammer: De tolv stammer er efterkommere af Profeten Ya'qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) tolv sønner også kaldet Israels børn.

2 De hændelser som er omhandlet i Āyāt (versene) 160-162, er allerede blevet nævnt i Āyāt (versene) 55 til 60 i Sūrah Al-Baqarah. Se fodnoterne dertil.

3 Sabbat betyder lørdag. Lørdagen blev foreskrevet til israelitterne som en helligdag, som skulle afsættes til tilbedelse. Økonomiske aktiviteter blev gjort forbudt for dem på den pågældende dag. En gruppe af dem der boede i nærheden af kysten, overtrådte forbuddet ved at engagere sig i fiskeri. Til det formål opfandt de først nogle udspekulerede forudsætninger, men efterhånden begyndte de at gøre det åbenlyst. Som straf blev de

dem åbenlyst på deres sabbatsdag. Og når de ikke holdt sabbat, kom de ikke (frem). Således prøvede Vi dem, fordi de plejede at handle syndigt.

إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا
وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ
نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Og da en gruppe blandt dem sagde: ”Hvorfor forkynder I til et folk, som Allāh vil tilintetgøre eller straffe med en streng straf?” De sagde: ”For at blive fritaget (for straf) over for jeres Herre, og for at de måtte frygte Allāh[1]”.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ٱللَّهُ
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Men da de glemte, hvad de var blevet påmindet om, reddede Vi dem, der plejede at forbyde det onde, og greb dem, der var uretfærdige, med en voldsom straf, fordi de plejede at handle syndigt.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ
يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Så da de gik over de grænser, der var blevet forbudt dem, sagde Vi til

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً

forvandlet til aber og svin. Denne episode fandt sted på Profeten Dāwūds (David (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)).

1 Der var nogle folk i byen der, selvom de ikke var involveret i overtrædelse af sabbatten, var tavse omkring overtrædelserne, der blev begået af andre. En anden gruppe plejede derimod at formane synderne for deres overtrædelser. Den førstnævnte gruppe spurgte sidstnævnte, hvorfor de spildte deres tid med at formane synderne, som ikke syntes at acceptere deres råd og ville blive straffet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Som svar til dem, nævnte den sidstnævnte gruppe to formål for deres prædiken. For det første ønskede de at frikende sig selv foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved at opfylde deres forpligtelse om at kalde deres folk til den rette vej. Og for det andet havde de ikke mistet håbet til deres medborgere, der måtte frygte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og afstå fra deres syndige handlinger. Disse mennesker blev reddet fra den Guddommelige svøbe, mens andre blev udsat for straf. Der er tre vigtige ting der bør tages ved lære af disse Āyāt (vers). For det første er det ikke tilstrækkeligt for en muslim at afholde sig fra det onde selv. Man er forpligtet til at formane andre og gøre hans eller hendes bedste for at bekæmpe det onde i samfundet. For det andet bør en prædikant udføre sin pligt for at fritage sig selv foran sin Skaber, hvad enten hans anstrengelser bærer frugt eller ej. For det tredje bør en prædikant ikke miste håbet omkring sine tilhørere, på trods af deres negative holdning, og man bør blive ved med at prædike med den antagelse, at nogen i det mindste vil acceptere budskabet.

dem: "Bliv til aber – foragtede og udstødte[1]".

خَٰسِـِٔينَ ١٦٦

167. Og da din Herre forkyndte, at Han sandelig indtil Opstandelsens Dag ville sende nogen over dem, der påfører dem slet straf[2]. Sandelig, din Herre er hurtig til at straffe, og Han er sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبۡعَثَنَّ عَلَيۡهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ
ٱلۡقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِۗ إِنَّ رَبَّكَ
لَسَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٦٧

168. Og Vi splittede dem i fællesskaber på jorden. Nogle af dem er retskafne, mens andre ikke er det. Og Vi prøvede dem med gode ting og med dårlige ting, således at de måtte vende tilbage (til den rette vej).

وَقَطَّعۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أُمَمٗاۖ مِّنۡهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ
وَمِنۡهُمۡ دُونَ ذَٰلِكَۖ وَبَلَوۡنَٰهُم بِٱلۡحَسَنَٰتِ
وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ١٦٨

169. Så efter dem kom der en (ulydig) generation, der arvede Bogen. De tager goderne af denne lave (verden), og de siger: "Det vil blive os tilgivet". Og hvis der kom noget lignende til dem, vil de tage

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٞ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ
سَيُغۡفَرُ لَنَا وَإِن يَأۡتِهِمۡ عَرَضٞ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ
أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن لَّا يَقُولُواْ

---

1 Nogle såkaldte modernister sætter spørgsmålstegn om muligheden for at forvandle mennesker til aber og svin. Dette svarer til at sætte spørgsmålstegn omkring Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Altomfattende Magt. Om sådanne mennesker kan man kun sige: "Vore modernister er faktisk mere end klar til, uden at blinke det mindste, at sluge de mest urimelige og ubegrundede forestillinger, så længe de kommer fra ikke muslimer. Så de har fuldstændig vished med hensyn til Darwins spekulationer om, at aberne udviklede sig til mennesket, selv om ingen verificeerbar data endnu er blevet samlet for at understøtte denne påstand. Men når det kommer til den Hellige Korans erklæring om, at mennesker blev forvandlet til aber, ser de skævt til det. Selv om denne form for forandring er lige så rationel og logisk muligt, som den anden.

2 Dette er en påmindelse til jøderne der, på grund af deres oprørske attitude, vil blive udsat for konstant forfølgelse af andre mennesker, indtil Domme Dag. Historien bekræfter, at gennem århundreder har de været udsat for ydmygelse og forfølgelse i hænderne på forskellige herskere. Naturligvis betyder Āyah (verset) ikke, at de aldrig vil nyde et fredeligt liv på noget tidspunkt. Snarere, meningen med Āyah (verset) er, at de vil fortsætte med at stå over for forfølgelse indtil Domme Dag i forskellige faser af deres historie. Intervaller af relativ fred er ikke i strid med denne erklæring.

det[1]. Blev Bogens pagt ikke sluttet med dem, om at de ikke måtte sige andet end sandheden om Allāh? Og de lærte, hvad der er i den. Og den Hinsidige bolig er bedre for dem, der frygter Allāh. Har I ingen forståelse?

عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ
خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٦٩

170. Og dem, der holder fast ved Bogen og opretholder Ṣalāh (Bøn), sandelig, Vi vil ikke lade de retskafnes belønning gå til spilde.

وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ وَأَقَامُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ ١٧٠

171. Og da Vi hævede bjerget over dem, som om det var en skygge, og de troede, at det ville falde over dem. (Vi sagde): "Værn om det, Vi har givet jer, og husk på, hvad det indeholder, således at I måtte blive Gudfrygtige[2]".

۞وَإِذۡ نَتَقۡنَا ٱلۡجَبَلَ فَوۡقَهُمۡ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٞ وَظَنُّوٓاْ
أَنَّهُۥ وَاقِعُۢ بِهِمۡ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ
وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٧١

172. Og da din Herre fra Ādams (Adams) børns lænder frembragte deres efterkommere, og lod dem vidne mod sig selv: "Er Jeg ikke jeres Herre?" De sagde: "Jo! Det bevidner vi[3]", for at I ikke på

وَإِذۡ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمۡ
ذُرِّيَّتَهُمۡ وَأَشۡهَدَهُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَلَسۡتُ
بِرَبِّكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ شَهِدۡنَآۚ أَن تَقُولُواْ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنۡ هَٰذَا غَٰفِلِينَ ١٧٢

---

1 Det betyder, at de plejede at ændre reglerne i Toraen i henhold til folks ønsker efter at have modtaget bestikkelse fra dem, og skødesløst troede de på, at de ville blive tilgivet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Men når de igen blev tilbudt bestikkelse, var de igen parate til at acceptere den og begå den samme forbrydelse ved at fordreje Toraen.

2 Se fodnoten til Sūrah Al-Baqarah (2:63).

3 Dette er beskrivelsen af den oprindelige pagt, taget fra alle mennesker, inden de blev sendt til verden. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) samlede alle menneskers sjæle, der ville komme til denne verden indtil Domme Dag, og efter at have givet dem de nødvendige fakulteter til at forstå og tage en beslutning, spurgte Han dem, om de bevidnede, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er deres Skaber, som de skal adlyde. Alle bevidnede og forpligtede sig til at forblive lydige overfor Ham. Faktum er, at bortset fra nogle ateister, der har forvrænget deres naturlige instinkter på grund af nogle eksterne faktorer, er anerkendelsen af Skaberen i sagens natur indbygget i alle menneskers ubevidsthed. Medmindre man hindres af eksterne forhindringer, har denne anerkendelse et stærkt potentiale til at acceptere sandheden. Derfor kaster en oprigtig

Opstandelsens Dag skal sige: "Vi var sandelig uvidende om dette".

173. Eller (for at) I (ikke) skal sige: "Det var vores forfædre, der satte andre ved siden af Allāh, og vi var (kun) efterkommere, (som kom) efter dem. Vil Du da tilintetgøre os for det, tilhængere af falskhed gjorde?"

أَوۡ تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أَشۡرَكَ ءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ
وَكُنَّا ذُرِّيَّةٗ مِّنۢ بَعۡدِهِمۡۖ أَفَتُهۡلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ١٧٣

174. Og således uddyber Vi Āyāt (vers), for at de således måtte vende tilbage (til den rette vej).

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ١٧٤

175. Og reciter (O, Muḥammad) for dem historien om ham, som Vi gav Vores tegn, som han så løsrev sig fra. Så forfulgte Satan ham, og han blev en af de vildfarne.

وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ
مِنۡهَا فَأَتۡبَعَهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ١٧٥

176. Og hvis Vi havde villet, så havde Vi sandelig ophøjet ham[1] ved dem (tegnene), men han hældte sig mod jorden[2] (det verdslige) og fulgte

وَلَوۡ شِئۡنَا لَرَفَعۡنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخۡلَدَ إِلَى
ٱلۡأَرۡضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُۚ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلۡكَلۡبِ
إِن تَحۡمِلۡ عَلَيۡهِ يَلۡهَثۡ أَوۡ تَتۡرُكۡهُ يَلۡهَثۚ

---

søger af sandheden sig over den, når den kommer til syne for en, som om det var dennes tabt ejendom.

1 Hvis han havde handlet efter de tegn, han havde fået.

2 Mange lærde mener, at denne Āyah (vers) refererer til Bal'ām Bin Bā'ūr, en from tilbeder, som havde kendskab til de Guddommelige Bøger, og som var kendt for sine bønners accept af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Ifølge en beretning af Ṭabarī, da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) havde til hensigt at iværksætte et angreb på hans by, anmodede hans folk ham om at bede imod Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). I begyndelsen nægtede han, men senere accepterede han noget bestikkelse og bad som krævet, men da han gjorde det, var ordene der kom ud af hans mund en bøn mod sit eget folk. Efter at have fejlet i dette forsøg, rådede han sit folk til at sende kvinder til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) hær og tilbyde dem selv til hans mænd til utugt. Israelitterne faldt for dette plot, og blev ramt af en omfattende plage, hvor et stort antal af dem døde. Denne historie, med nogle mindre forskelle, findes også i Bibelen (Fjerde Mosebog, kapitel 22 og 25). Da den Hellige Koran ikke har navngivet nogen bestemt person, kan det ikke med vished siges om, hvorvidt det er denne historie, der hentydes til her. Det grundlæggende formål er imidlertid at advare de mennesker der, på trods af at have kendskab til en Guddommelig Bog, afviger fra dens lære i forfølgelsen af verdslige fordele.

sin lyst. Så hans eksempel er som et eksempel med en hund. Hvis du jager den væk, gisper den[1]. Og hvis du lader den være, gisper den. Dette er eksemplet med det folk, der kaldte Vores tegn for løgn. Så fortæl historierne, således at de måtte tænke sig om.

ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۚ
فَٱقۡصُصِ ٱلۡقَصَصَ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٦

177. Slet er eksemplet med dem, der kaldte Vores tegn for løgn, og de handlede uret mod sig selv.

سَآءَ مَثَلًا ٱلۡقَوۡمُ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
وَأَنفُسَهُمۡ كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٧٧

178. Den, som Allāh retleder, er den retledede. Men dem, Han vildleder, de er de fortabte.

مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِيۖ وَمَن يُضۡلِلۡ
فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٧٨

179. Og Vi har sandelig skabt mange mennesker og djinner[2] til Helvedet. De har hjerter, med hvilke de ikke forstår, og de har øjne, med hvilke de ikke ser, og de har ører, med hvilke de ikke hører. De er som kvæg, snarere, de er endnu mere vildledte. De er dem, der er uopmærksomme.

وَلَقَدۡ ذَرَأۡنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ لَهُمۡ
قُلُوبٞ لَّا يَفۡقَهُونَ بِهَا وَلَهُمۡ أَعۡيُنٞ لَّا يُبۡصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمۡ ءَاذَانٞ لَّا يَسۡمَعُونَ بِهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ
كَٱلۡأَنۡعَٰمِ بَلۡ هُمۡ أَضَلُّۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡغَٰفِلُونَ ١٧٩

180. Og til Allāh tilkommer de smukkeste navne[3], så påkald Ham

وَلِلَّهِ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ فَٱدۡعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُواْ ٱلَّذِينَ

---

1 Ifølge nogle lærde blev Bal‘āms tunge strakt helt ned til hans brystkasse som en Guddommelig straf, og dermed blev han som en hund. Nogle andre fortolker denne Āyah (vers) til at henvise til en hunds grådighed, hvis tunge altid hænger i ønsket om noget at spise. Selv hvis den bliver angrebet af en sten, springer den på den med tungen hængende ud i håb om, at det kunne være noget at spise.

2 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

3 Denne Āyah (vers) forbyder at referere til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) med andre navne ud over dem, der er blevet anerkendt af den Hellige Koran og Sunnah.

med dem. Og forlad dem, der afviger i (anliggendet om) Hans navne. De vil blive gengældt for, hvad de har lavet.

يُلْحِدُونَ فِىٓ أَسْمَـٰٓئِهِۦ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Og blandt dem, Vi har skabt, er der et fællesskab, der retleder ved sandheden og øver retfærdighed derved.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

182. Og de, der kalder Vores tegn for løgn, dem vil Vi gradvis trække (hen mod deres straf), uden at de ved hvorfra.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

183. Og Jeg giver dem udsættelse. Sandelig, Min plan er fast.

وَأُمْلِى لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

184. Har de ikke overvejet, at der ingen galskab er i deres ven (Profeten Muḥammad)? Han er kun en åbenlys advarer.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا۟ ۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. Eller har de ikke betragtet Himlenes og Jordens rige og alt, hvad Allāh har skabt, og (set), at deres tidsfrist måske er kommet nær? Så hvilket udsagn efter den vil de tro på?

أَوَلَمْ يَنظُرُوا۟ فِى مَلَكُوتِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ وَأَنْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ
قَدِ ٱقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

186. Den, som Allāh vildleder, vil ikke have nogen til at retlede sig. Og Han lader dem vandre blindt i deres trods.

مَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَا هَادِىَ لَهُۥ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِى
طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

187. De spørger dig (O, Muḥammad) om Timen: ”Hvornår vil den komme?” Sig: ”Kun min Herre har viden derom. Kun Han kan åbenbare den til dens (fastsatte) tid. Den vejer tungt i Himlene og på Jorden. Den vil pludselig komme over jer”. De spørger dig, som om du har

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ ۚ
ثَقُلَتْ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا
بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِندَ ٱللَّهِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

kendskab til den. Sig: ”Kendskabet til den er kun hos Allāh, men de fleste mennesker ved det ikke”.

188. Sig: ”Jeg har ingen magt til at forårsage gavn eller harme for mig selv, undtagen hvad Allāh vil. Og hvis jeg kendte til det Usete, så havde jeg ophobet en masse godt, og ondt ville ikke have ramt mig. Jeg er kun en advarer og en budbringer af gode nyheder til et folk, der tror”.

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا
مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ
لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ
ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨

189. Han er Den, der har skabt jer af en person (Ādam (Adam)), og af det skabte Han hans mage, for at han måtte finde ro hos hende. Så, da han havde dækket[1] hende[2], bar hun en let byrde og gik omkring med den[3]. Da hun derefter voksede tungere, bad de begge til Allāh, deres Herre: ”Hvis Du skænker os et retskaffent barn, vil vi sandelig være blandt de taknemmelige”.

۞هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَجَعَلَ
مِنۡهَا زَوۡجَهَا لِيَسۡكُنَ إِلَيۡهَاۖ فَلَمَّا تَغَشَّىٰهَا
حَمَلَتۡ حَمۡلًا خَفِيفٗا فَمَرَّتۡ بِهِۦۖ فَلَمَّآ أَثۡقَلَت
دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنۡ ءَاتَيۡتَنَا صَٰلِحٗا
لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٨٩

190. Men da Han skænkede dem med et retskaffent barn, tillagde de Ham partnere i det[4], Han havde skænket

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَٰلِحٗا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ فِيمَآ
ءَاتَىٰهُمَاۚ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٩٠

1 En hentydning til kønsligt samkvem.

2 Et ægtepar fra Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) afkom.

3 Indtil fosteret havde nået sin fuldkommenhed.

4 Den første del af Āyah (vers) 188 henviser til Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) og Ḥawwā’s (Evas (Fred være med hende عَلَيْهَا السَّلَام)) skabelse. Efter dette, er tankegangen hos de vantro, blandt deres efterkommere, blevet afsløret. Da Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) skænkede parret en retskaffen søn, tillagde de Ham en partner i det, Han havde skænket dem, ved at give barnet navnet Abd (tjener), men i stedet for at tilføje Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) navn til ordet ‘Abd, tilføjede de et andet, såsom ‘Abdul-Ḥārith. Dette er en bestemt form for afgudsdyrkelse, som man kalder for afgudsdyrkelse inden for navne, og denne kategori falder ikke under den virkelige afgudsdyrkelse.

dem. Men Allāh er hævet over, hvad de sætter ved Hans side.

191. Sætter de noget op ved siden af Allāh, der ikke har skabt noget, og som selv er skabt?

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ١٩١

192. Og de (påståede partnere) kan ikke yde dem nogen hjælp, ej heller kan de hjælpe sig selv.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ
يَنصُرُونَ ١٩٢

193. Og hvis I kalder dem til den rette vej, vil de ikke følge jer. Det er det samme for jer, om I kalder på dem, eller I forbliver tavse.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۚ سَوَآءٌ
عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَـٰمِتُونَ ١٩٣

194. Sandelig, dem, som I påkalder ved siden af Allāh, er tjenere ligesom jer selv. Så påkald dem og lad dem svare jer, hvis I er sandfærdige.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَالُكُمْ ۖ فَٱدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟
لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ١٩٤

195. Har de fødder til at gå med? Eller har de hænder til at gribe med? Eller har de øjne til at se med? Eller har de ører til at høre med? Sig (O, Muḥammad): ”Påkald dem, som I sætter ved siden af Allāh, og læg en plan mod mig, og giv mig ingen udsættelse.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْطِشُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ
بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلِ ٱدْعُوا۟
شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ١٩٥

196. Sandelig, min beskytter er Allāh, der har sendt Bogen ned, og Han beskytter de retskafne”.

إِنَّ وَلِـِّۧىَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْكِتَـٰبَ ۖ وَهُوَ
يَتَوَلَّى ٱلصَّـٰلِحِينَ ١٩٦

197. Og dem, som I påkalder ved siden af Ham, (de) kan ikke hjælpe jer, ej heller kan de hjælpe sig selv.

وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ١٩٧

198. Og hvis I påkalder dem til retledningen, så hører de ikke. Og du ser dem kigge på dig, men de kan ikke se.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ ۖ وَتَرَىٰهُمْ
يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٨

199. (O Profet) tilgodese (folk), og påbyd godhed, og vend dig bort fra de uvidende.

خُذِ ٱلْعَفْوَ وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ١٩٩

200. Hvis Satan hvisker en ond hvisken til dig, så søg tilflugt hos Allāh. Sandelig, Han er Althørende, Alvidende.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠

201. Sandelig, de, der frygter Allāh, hvis de bliver strejfet af Satans hvisken, ihukommer de (Allāh), og de bliver påpasselige med det samme.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ٢٠١

202. Hvad angår (Satans) brødre (sammensvorne), så fører de dem ud i vildfarelsen, og de holder ikke op[1].

وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٢

203. Og når du ikke bringer dem et tegn, siger de: ”Hvorfor opfinder du det ikke[2]?” Sig (O, Muḥammad): ”Jeg følger kun det, der bliver åbenbaret til mig fra min Herre”. Dette er (en Bog med) indsigt fra jeres Herre, og en retledning og barmhjertighed til et folk, der tror.

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ مِن رَّبِّى هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٣

---

1 Satan er altid på jagt efter at tilskynde mennesket til at begå synder. Den nuværende Āyah (vers) leder det til at være på vagt overfor sådanne tilskyndelser og imødegå dem med at søge tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved at recitere ”A‘ūdhu billahi minash shaytānirr radjīm” (jeg søger tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) mod satan den udstødte) og at være bevidst om, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er Årvågen over det. Når man gør dette, står virkeligheden af Satans tilskyndelser klar for en, hvilket hjælper en med at modstå det onde.

2 På trods af et stort antal mirakler der blev vist gennem den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), blev hedningene ved med at kræve mirakler efter deres valg. Når de ikke blev vist nogen mirakler, kommenterede de, at hvis Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) virkelig var en profet, kunne han udføre mirakler af egen vilje. Svaret er, at i stedet for at kræve nye mirakler, bør de tænke på den Hellige Koran, som i sig selv er et mirakel, og som indeholder retledning for hele menneskeheden.

204. Og når Koranen bliver reciteret, så lyt til den, og vær stille, således at I måtte blive vist nåde.

وَإِذَا قُرِئَ ٱلۡقُرۡءَانُ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥ وَأَنصِتُواْ
لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٢٠٤

205. Og ihukom din Herre i dig selv med ydmyghed og frygt og uden at tale højt om morgenen og om aftenen. Og vær ikke blandt dem, der er ligeglade.

وَٱذۡكُر رَّبَّكَ فِي نَفۡسِكَ تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ
وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٢٠٥

206. Sandelig, de, der er hos din Herre, er ikke for hovmodige til at tilbede Ham, og de lovpriser Ham og laver sudjūd (kaster sig ned med ansigtet mod jorden) for Ham[1].

إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ
عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسۡجُدُونَ۩ ٢٠٦

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

SŪRAH AL-ANFĀL

سُورَةُ الأَنفَال

Titlen på denne Sūrah er ”Byttet”. Ordet ’byttet’ forekommer i Āyah (vers) 1 i forbindelse med krigsbytte, der tages på slagmarken.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. De spørger dig om byttet. Sig: ”Byttet er til Allāh og Sendebuddet”. Så frygt Allāh, og stift fred imellem jer, og adlyd Allāh og Hans Sendebud, hvis I er troende[1].

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَنفَالِ ۖ قُلِ ٱلْأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ ۖ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَصْلِحُوا۟ ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ
وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ١

2. Sandelig, de troende er dem, hvis hjerter fyldes med frygt, når Allāh (s navn) bliver nævnt, og når Hans Āyāt (vers) bliver reciteret for dem, forøger det deres tro. Og de sætter deres lid til deres Herre.

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُهُۥ
زَادَتْهُمْ إِيمَـٰنًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٢

3. Dem, der opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ
يُنفِقُونَ ٣

4. Det er de sande troende. For dem er der rangtrin hos deres Herre, og tilgivelse og en ærefuld forsyning.

أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُمْ دَرَجَـٰتٌ
عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤

---

1 Da hedningene flygtede fra slagmarken ved Badr slaget, satte en gruppe af Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) efter dem. En anden gruppe forblev med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) til at beskytte ham mod eventuelle angreb fra fjenden, mens en tredje gruppe begyndte at indsamle krigsbytte. De var under det indtryk, at byttet kun tilhørte dem. De to andre grupper hævdede, at de også var berettigede til at modtage en andel af byttet, da de havde deltaget i slaget på lige fod med dem. Grunden til at de ikke kunne deltage i indsamlingen af byttet var, enten forfølgelsen fjenden eller beskyttelsen af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم). Spørgsmålet blev bragt for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم), og den nuværende Āyah (vers) blev åbenbaret for at præcisere, at byttet tilhørte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), som Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) havde beføjelse til at fordele i overensstemmelse med Hans befaling. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) fordelte byttet ligeligt mellem alle dem, der deltog i Djihād. Alle var efterfølgende tilfredse med afgørelsen.

5. Ligesom da din Herre lod dig (O, Muḥammad) forlade dit hjem med ret[1], og sandelig var der en gruppe af de troende, der ikke brød sig om det[2].

كَمَآ أَخۡرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيۡتِكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ٥

6. De strides med dig om sandheden, efter at den er blevet åbenlys, som om de bliver drevet mod døden, mens de ser (på den).

يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ بَعۡدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ وَهُمۡ يَنظُرُونَ ٦

7. Og da Allāh lover jer, at en af de to grupper er til jer, og I håber på, at den uden våben vil være for jer. Og Allāh ønsker at befæste sandheden med Sine ord og at skære fornægternes rod[3].

وَإِذۡ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحۡدَى ٱلطَّآئِفَتَيۡنِ أَنَّهَا لَكُمۡ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيۡرَ ذَاتِ ٱلشَّوۡكَةِ تَكُونُ لَكُمۡ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقۡطَعَ دَابِرَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧

---

1 Det betyder: "Som I bestred i første instans i spørgsmålet om byttet. Men da Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) afgørelse blev gennemført, viste det sig at være retfærdigt og bedre for jer. Tilsvarende var en gruppe blandt jer modstandere af at kæmpe mod Quraish hær, men da de overgav sig til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vilje, bevidnede de dets gode resultater med deres egne øjne".

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) var fra starten vel Vidende om, at denne ekspedition i sidste ende ville ende med et afgørende slag mod Quraish, selv om den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) oprindelige hensigt var, idet han forlod sit hjem, at angribe Abū Sufyāns karavane. Dette er blevet bekræftet af den næste Āyah (vers) og enstemmigt rapporteret af autentiske beretninger. Denne Āyah (vers) siger derfor, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke fik dig til at forlade dit hjem på grund af karavanen. Han fik dig faktisk til at forlade dit hjem for, at du kan vinde en afgørende sejr over din fjende, som er blevet nævnt i Āyah (verset) som "ret". Da de muslimer, der oprindeligt var under det indtryk, at de forlod deres hjem på en let mission, dvs. at angribe karavanen, blev konfronteret med en uventet Quraish hær, var nogle af dem tilbageholdende over for at møde dem. De mente, at deres lille antal og mangelfulde udstyr kun var tilstrækkelig nok til at angribe en karavane og ikke til en formel kamp mod sådan en enorm hær. Derfor var de på det givne tidspunkt tilbageholdende overfor at møde Quraish hær. Men da den Hellige Profet, (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i overensstemmelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befaling og i samråd med de fleste af sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ) besluttede sig for at møde Quraish hær, gav de, der var tilbageholdene, efter for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans Budbringers (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) befaling.

3 Udtrykket "de to grupper" står for Abū Djahls hær på den ene side, og Abū Sufyāns (der endnu ikke havde omfavnet Islām) karavane på den anden side. Allāh (Den Lovpriste og

8. Så Han kan lade sandheden sejre og tilintetgøre falskheden, selv om synderne hader det.

لِيُحِقَّ ٱلۡحَقَّ وَيُبۡطِلَ ٱلۡبَٰطِلَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨

9. Da I påkaldte jeres Herre om hjælp, så svarede Han jer: ”Jeg vil hjælpe jer med et tusinde engle, som følger hinanden”.

إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ ٩

10. Og Allāh har kun gjort det (givet løftet) for at give jer en god nyhed, og for at jeres hjerter måtte få ro (derved). Og hjælpen kommer kun fra Allāh. Sandelig, Allāh er Almægtig, Alvis.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡۚ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٠

11. Da Han dækkede jer med en døsen, som sikkerhed fra Ham[1] (mod fjenden), og sendte vand fra himlen ned over jer for at rense jer dermed og (derved) fjerne Satans urenhed fra jer. Og for at styrke jeres hjerter og for at give (jer) fodfæste dermed[2].

إِذۡ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةٗ مِّنۡهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذۡهِبَ عَنكُمۡ رِجۡزَ ٱلشَّيۡطَٰنِ وَلِيَرۡبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمۡ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلۡأَقۡدَامَ ١١

12. Da din Herre åbenbarede til englene: ”Jeg er med jer, så gør dem, der tror, faste (i troen). Jeg vil indgyde rædsel

إِذۡ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمۡ فَثَبِّتُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ سَأُلۡقِي فِي قُلُوبِ

Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde lovet, at en af disse to grupper ville blive overvundet af muslimerne. De, der var imod at indgå i en kamphandling mod Abū Djahls hær, ønskede, at Abū Sufyāns karavane skulle falde i deres hænder, fordi det var den svageste af de to, da Abū Djahls hærs styrke uforholdsmæssigt var stærkere end muslimernes styrke. Men det var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vilje at rette et afgørende slag mod Quraish militære magt og deres selv antagede storhed, da det var den væsentligste hindring for mange araberes accept af sandheden.

1 På trods af den skræmmende atmosfære på slagmarken, hvor fjendens antal og udstyr var meget større, fyldte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) muslimernes hjerter med fred og ro, og de blev dækket med en døsen.

2 Da Quraish hær havde indtaget det bedste område i de umiddelbare omgivelser, måtte muslimerne slå sig ned på et sandet sted med ingen mulighed for at få vand, og de kunne heller ikke bevæge sig med faste skridt på grund af det glatte sand. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sendte et regnskyl, der ikke kun forsynede dem med tilstrækkeligt vand, som de kunne lagre, men gjorde også sandet under deres fødder fast.

i fornægternes hjerter. Så slå (dem) over nakkerne og slå dem over hver af deres fingerspidser".

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ فَٱضۡرِبُواْ فَوۡقَ
ٱلۡأَعۡنَاقِ وَٱضۡرِبُواْ مِنۡهُمۡ كُلَّ بَنَانٖ ١٢

13. Det er, fordi de modsatte sig Allāh og Hans Sendebud, og for den, der modsætter sig Allāh og Hans Sendebud, så er Allāh sandelig streng i (Sin) straf.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَمَن يُشَاقِقِ
ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٣

14. Det er (straffen), så smag den, og sandelig er der for fornægterne Ildens straf.

ذَٰلِكُمۡ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلۡكَٰفِرِينَ
عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٤

15. O, I, som tror, når I møder dem, der fornægter, gå fremad (mod slaget), så skal I ikke vende dem ryggen.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ زَحۡفٗا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ١٥

16. Og den, der vender sin ryg til dem på den dag, medmindre det er en krigslist eller for at trække sig tilbage for at tilslutte sig en (anden) deling, så har han sandelig pådraget sig vrede fra Allāh, og hans bolig er Djahannam (Helvede), og det er et slet endemål.

وَمَن يُوَلِّهِمۡ يَوۡمَئِذٖ دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفٗا لِّقِتَالٍ
أَوۡ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٖ فَقَدۡ بَآءَ بِغَضَبٖ مِّنَ
ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٦

17. Så I dræbte dem ikke, men Allāh dræbte dem. Og du kastede ikke[1], da du kastede, men Allāh kastede. For at Han kunne prøve de troende med en god prøvelse fra Sig. Sandelig, Allāh er Althørende, Alvidende.

فَلَمۡ تَقۡتُلُوهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمۡۚ وَمَا
رَمَيۡتَ إِذۡ رَمَيۡتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبۡلِيَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡهُ بَلَآءً حَسَنًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١٧

18. Således (skete det), og sandelig, Allāh er Den, der svækker fornægternes plan.

ذَٰلِكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيۡدِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٨

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde kastet en håndfuld støv og småsten mod fjenden i slaget ved Badr. Disse småsten nåede fjendens øjne og forårsagede panik mellem dem.

19. Hvis I (fornægtere) søger afgørelsen (dvs. sejr), så er afgørelsen (dvs. nederlag) sandelig kommet til jer. Og hvis I afstår (fra fjendtligheder), så er det bedre for jer. Og hvis I vender tilbage (til krig), vil Vi (Allāh) vende tilbage. Og jeres hær vil ikke være tilstrækkelig for jer, selvom de er mange i antal, og sandelig, Allāh er med de troende.

إِن تَسۡتَفۡتِحُواْ فَقَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡفَتۡحُۖ
وَإِن تَنتَهُواْ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَعُودُواْ
نَعُدۡ وَلَن تُغۡنِيَ عَنكُمۡ فِئَتُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَوۡ
كَثُرَتۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٩

20. O, I, som tror, adlyd Allāh og Hans Sendebud og vend jer ikke fra ham, mens I lytter (til ham).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
وَلَا تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَأَنتُمۡ تَسۡمَعُونَ ٢٠

21. Og vær ikke som dem, der sagde: "Vi har hørt", men de hører ikke[1].

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَهُمۡ لَا
يَسۡمَعُونَ ٢١

22. Sandelig, de værste skabninger for Allāh er de døve (og) stumme, der ikke forstår.

۞إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلۡبُكۡمُ
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ ٢٢

23. Og hvis Allāh havde kendt noget godt i dem, havde Han fået dem til at høre. Men hvis Han havde fået dem til at høre, så ville de sandelig vende sig bort, og de er afvisende.

وَلَوۡ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمۡ خَيۡرٗا لَّأَسۡمَعَهُمۡۖ وَلَوۡ
أَسۡمَعَهُمۡ لَتَوَلَّواْ وَّهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٣

24. O, I, som tror, svar Allāh og Sendebuddet, når Han kalder jer til det, der giver jer liv, og vid, at Allāh kommer imellem et menneske og dets hjerte[2], og at I til Ham skal samles.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسۡتَجِيبُواْ لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمۡ لِمَا يُحۡيِيكُمۡۖ وَٱعۡلَمُوٓاْ
أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَقَلۡبِهِۦ وَأَنَّهُۥٓ
إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٢٤

1 Henvisningen er til hyklerne, der hævdede, at de hørte Sendebuddets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) befaling, men da de ikke handlede i overensstemmelse hermed, var deres lytten til ingen nytte. Det var som om, de slet ikke havde lyttet.

2 Dvs. at det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) der har magt over hjerterne og at intet kan ske, hvis man ønsker det, undtagen med Hans vilje.

25. Og frygt for en prøvelse, der ikke kun vil ramme dem af jer[1], der er uretfærdige, og vid, at Allāh er hård i Sin straf.

وَٱتَّقُواْ فِتۡنَةٗ لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
مِنكُمۡ خَآصَّةٗۖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ
شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢٥

26. Og husk, da I var få (og) undertrykt på jorden, I frygtede, at menneskene ville tage jer. Så gav Han jer ly og styrkede jer med Sin hjælp og forsynede jer med de gode ting, således at I måtte være taknemmelige.

وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ أَنتُمۡ قَلِيلٞ مُّسۡتَضۡعَفُونَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ
فَـَٔاوَىٰكُمۡ وَأَيَّدَكُم بِنَصۡرِهِۦ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٢٦

27. O, I, som tror, begå ikke forræderi mod Allāh og Sendebuddet, og begå ikke forræderi mod det, I er blevet betroet, og I ved det.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ
وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمۡ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٧

28. Og vid, at jeres rigdom og jeres børn er en prøvelse, og at der hos Allāh er en stor belønning.

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ
فِتۡنَةٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ٢٨

29. O, I, som tror, hvis I frygter Allāh, vil Han skænke jer en sondring (til at skelne mellem ret og uret), og Han vil afskrive jeres dårlige gerninger og tilgive jer. Og Allāh er Herren af Stor Gunst.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ ٱللَّهَ يَجۡعَل
لَّكُمۡ فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ
وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢٩

30. Og (husk), da de, der fornægter, lagde planer mod dig om at (tilbage) holde dig eller slå dig ihjel eller fordrive dig[2], og de lagde planer, og

وَإِذۡ يَمۡكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيُثۡبِتُوكَ
أَوۡ يَقۡتُلُوكَ أَوۡ يُخۡرِجُوكَۚ وَيَمۡكُرُونَ
وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ٣٠

1 Dette betyder, at alle bliver ramt af den Guddommelige svøbe. Det vil sige at retskafne mennesker også bliver ramt af sådan en svøbe, fordi de, i stedet for at forsøge at reformere deres samfund, forblev passive tilskuere til, hvad der foregik omkring dem. Denne Āyah (vers) er således en alvorlig advarsel til dem, der begrænser deres retskaffenhed til dem selv og er ligeglade med de onder, der spredes af andre.

2 Dette henviser til et råd, der blev indkaldt af Quraish hedninge, hvor forskellige forslag blev diskuteret for at forhindre den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i at emigrere og yderligere udbrede sit budskab. Nogle af dem foreslog, at han skulle anholdes og tilbageholdes i et hus, indtil han dør. Nogle andre foreslog, at han

Allāh lagde planer. Og Allāh er Den Bedste af dem, der lægger planer.

31. Og når Vore Āyāt (vers) reciteres for dem, siger de: ”Vi har hørt det. Hvis vi ønskede, kunne vi sige det samme som dette. ”Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)[1]”.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا قَالُوا۟ قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَآ ۙ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ
أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٣١

32. Og (husk), da de sagde: ”O, Allāh, hvis dette er sandheden fra Dig,

وَإِذْ قَالُوا۟ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ

---

skulle forvises fra byen. Begge forslag blev udelukket af flertallet. Endelig blev de enige om forslaget om, at en flok unge mænd, der blev udvalgt fra forskellige stammer, bør benyttes til at dræbe ham. Alle forberedelser blev foretaget i overensstemmelse hermed. De unge der var blevet valgt, belejrede hans hus for at udføre deres onde plan, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) forpurrede deres plan ved at give den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) en mirakuløs mulighed for at forlade hjemmet uskadt. Det lykkedes derefter for ham at forlade byen Makkah og migrere til Madīnah.

1 Meningen med Āyāt (versene) 31 til 35 er som følger: Naḍr Bin Ḥārith, en af deltagerne i rådslagningen, der er nævnt ovenfor (i fodnoten på Āyah (vers) 30) hævdede, at han kunne komponere en diskurs som Koranen. Men da han blev konfronteret med denne udfordring fra Koranen (Sūrah Al-Baqarah,2: 23-24), tyede han til en anden form for argumentation og hævdede, at hvis Koranen var sand, skulle Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ramme de vantro med en himmelsk svøbe. Āyah (vers) 33 svarer, at en almen og usædvanlig svøbe ikke kan sendes over dem af to grunde; På grund af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) tilstedeværelse i deres midte, og fordi de plejede at søge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tilgivelse under Ṭawāf ved at sige: Ghufrānak (O Allāh, vi søger din tilgivelse). Selvom denne bøn, på grund af deres vantro, ikke var nok til at fritage dem for straf i det Hinsides, var den acceptabelt i dets omfang af denne verden, og derfor ville de ikke blive udsat for en usædvanlig Guddommelig svøbe. Āyah (vers) 34 advarer dem dog om, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) udeladelse af en svøbe ikke betyder, at de ikke fortjener nogen straf overhovedet. Faktisk fortjener de den, og derfor ville de blive udsat for en lettere straf i denne verden i form af hungersnød etc. og ved at blive dræbt og vanæret under deres kampe mod muslimerne. Dernæst vil de blive udsat for den ultimative straf i det Hinsides. Medlemmerne af Quraish stammen plejede at være stolte over at være den Hellige Moskés kustoder og vogtere, og de troede, at dette erhverv ville redde dem fra straf. Āyah (vers) 34 og 35 fastholder, at de ikke var de kompetente og retmæssige vogtere af den Hellige Moské. For det første fordi de ikke var gudfrygtige, og for det andet fordi, at de i stedet for at lette tilbedelseshandlinger i den Hellige Moské, forhindrede de folk i udførelsen af tilbedelseshandlinger, hvis de fandt det passende. Og for det tredje fordi deres egen tilbedelse i den Hellige Moské ikke var mere end fløjten og klappen, som mere ligner at have det sjovt end at udføre en seriøs og oprigtig tilbedelse.

så lad sten regne ned over os fra himlen, eller bring os en smertefuld straf".

مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Og Allāh ville ikke straffe dem, mens du (O, Muḥammad) er iblandt dem, ej heller ville Allāh straffe dem, mens de søger tilgivelse.

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

34. Men hvad er der med dem, siden Allāh ikke skal straffe dem, når de forhindrer (folk) fra al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)), når de ikke er dens beskyttere? Dens beskyttere er kun dem, der frygter Allāh, men de fleste af dem ved det ikke.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا۟ أَوْلِيَآءَهُۥٓ ۚ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og deres bøn ved Huset (Kabaen) var kun fløjten og klappen (i hænder). Så smag straffen, for det I plejede at fornægte.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Sandelig, de, der fornægter, giver ud af deres rigdom for at forhindre (folk) fra Allāhs vej[1]. Så vil de (fortsætte med at) give ud, men den vil blive til fortrydelse for dem, derefter vil de blive besejret. Og de, der fornægter, (de) vil blive samlet i Djahannam (Helvede).

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ لِيَصُدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

37. For Allāh adskiller det onde fra det gode og lægger det onde oven på hinanden. Og ophober det hele og anbringer dem i Djahannam (Helvede). Det er dem, der er de fortabte.

لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ ٱلْخَبِيثَ بَعْضَهُۥ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُۥ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُۥ فِى جَهَنَّمَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Sig til dem, der fornægter, at hvis de afstår, vil de blive tilgivet for, hvad

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَنتَهُوا۟ يُغْفَرْ

1 Dette refererer til de bidrag hedningene havde indsamlet til at føre krig mod muslimerne.

der er passeret (af deres synder). Og hvis de vender tilbage, så er de tidligeres (folks) eksempel allerede gået forud.

لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا۟ فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ ٱلْأَوَّلِينَ ٣٨

39. Og bekæmp dem, indtil der ikke længere er Fitnah (afgudsdyrkelse og ufred), og religionen (lydighed) tilhører Allāh. Så hvis de holder inde, så ser Allāh sandelig, hvad de laver.

وَقَـٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٩

40. Og hvis de vender sig bort, så vid, at Allāh er jeres beskytter. Hvilken fortræffelig Beskytter og hvilken fortræffelig Hjælper.

وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ ۚ نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ ٤٠

41. Og vid, at hvad I end tager som bytte, er en femtedel af det sandelig for Allāh, Sendebuddet, slægtningene, de faderløse, de trængende og den vejfarende, hvis I tror på Allāh og på det, Vi har sendt ned til Vores tjener på Sondringens Dag[1], den dag hvor de to hære mødtes. Og Allāh har magt over alle ting.

۞ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَىْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٤١

42. Og (husk), da I (den muslimske hær) var på den nærmeste[2] (side af) dalen, og de var på den fjerneste, og karavanen var neden for jer. Og hvis I skulle have aftalt (et tidspunkt) med hinanden, så var I sandelig blevet uenige om aftalen. Men (det skete således), for at Allāh kunne fuldende en sag, der allerede var

إِذْ أَنتُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلدُّنْيَا وَهُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلْقُصْوَىٰ وَٱلرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَٱخْتَلَفْتُمْ فِى ٱلْمِيعَـٰدِ ۙ وَلَـٰكِن لِّيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَىَّ عَنۢ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢

1 Det vil sige den Guddommelige hjælp med engle, ro og de gode nyheder om sejren.

2 Āyah (verset) skildrer slagmarken ved Badr. Muslimerne slog lejr ved den side af dalen, der var tættere på Madīnah. Som tidligere nævnt, var det et sandet sted, der ikke var egnet for en hær at slå lejr. Fjenden slog lejr i den modsatte ende af dalen, som var bedre. Desuden havde hedningene den fordel, at karavanen havde omgået dalen og var nået et sted ved kysten, hvorfra den kunne støtte Abū Djahls hær, hvis det blev nødvendigt.

bestemt til at indtræffe, så at de, der skulle dø, kunne dø på grundlag[1] af et klart bevis, og de, der skulle leve, kunne leve på grundlag af et klart bevis. Og Allāh er sandelig Althørende, Alvidende.

43. Og (husk), da Allāh i din drøm (O, Muḥammad) viste dig dem som få. Og havde Han vist dig dem som mange, ville I sandelig have mistet modet, og I ville have stredes med hinanden om sagen. Men Allāh frelste (jer). Sandelig, Han er Alvidende om, hvad der er i hjerterne.

إِذۡ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلٗاۖ وَلَوۡ
أَرَىٰكَهُمۡ كَثِيرٗا لَّفَشِلۡتُمۡ
وَلَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَۚ
إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٤٣

44. Og (husk), da Han viste jer dem som få i jeres øjne, da I mødtes, og (Han) gjorde jer få i deres øjne, for at Allāh kunne fuldende en sag, der allerede var bestemt til at ske. Og til Allāh vender (alle) anliggender tilbage.

وَإِذۡ يُرِيكُمُوهُمۡ إِذِ ٱلۡتَقَيۡتُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِكُمۡ
قَلِيلٗا وَيُقَلِّلُكُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِهِمۡ لِيَقۡضِيَ ٱللَّهُ
أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗاۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ
ٱلۡأُمُورُ ٤٤

45. O, I, som tror, når I møder en gruppe (af fjenden), så stå fast og ihukom Allāh meget, således at I måtte blive succesfulde.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمۡ فِئَةٗ
فَٱثۡبُتُواْ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا
لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٤٥

46. Og adlyd Allāh og Hans Sendebud, og bestrid ikke (hinanden), for da vil I miste modet, og jeres styrke

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ
فَتَفۡشَلُواْ وَتَذۡهَبَ رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ

---

1 To punkter fremgår af denne del af Āyah (verset). Et, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde skabt sådanne omstændigheder, under hvilke muslimerne og hedninge skulle komme til at stå overfor hinanden i et slag, uden en forudgående aftale mellem de to. Under de givne omstændigheder var en på forhånd fastlagt dato og sted for slaget næppe tænkeligt, fordi det var for tidligt for begge parter at erklære en formel krig på det tidspunkt. Det andet punkt er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde foreskrevet, at et sådant slag vil finde sted, og at muslimernes store sejr med så svage ressourcer, vil påvise rigtigheden af deres sag, og at man kunne vælge Islām eller vantro med åbne øjne. Således står ordene "dø" eller "leve" i denne Āyah (vers) henholdsvis for "vantro" og "tro".

vil forsvinde. Og vær tålmodige. Sandelig, Allāh er med de tålmodige.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٤٦

47. Og vær ikke som dem, der forlod deres hjem i arrogance og for at vise sig foran menneskene, og de forhindrer folk fra Allāhs vej. Og Allāh omfatter (alt), hvad de gør.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِم
بَطَرًا وَرِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٤٧

48. Og (husk), da Satan prydede deres handlinger for dem og sagde: "Ingen mennesker vil kunne overmande jer i dag, og jeg er sandelig jeres beskytter". Men da de to grupper så hinanden, vendte han om på sine hæle og sagde: "Jeg har intet med jer at gøre. Jeg kan se, hvad I ikke kan se. Sandelig, jeg frygter Allāh, og Allāh er streng i (Sin) straf[1]".

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ وَقَالَ
لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلْيَوْمَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلْفِئَتَانِ
نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٓءٌ
مِّنكُمْ إِنِّيٓ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّيٓ
أَخَافُ ٱللَّهَ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ٤٨

49. Da hyklerne og de, i hvis hjerter, der er en sygdom (tvivl), sagde: "Disse folks religion har narret[2] dem". Men for den, der sætter sin lid til Allāh, så er Allāh sandelig Almægtig, Alvis.

إِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ
عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٩

1 Āyah (verset) fortæller os, at Satan havde overtalt Quraish folk til at angribe muslimerne. Denne overbevisning kunne være gennem hvisken i hjerterne, men stilen i Koranens udtryk indikerer, at Satan havde vist sig for dem i menneskelig form. Dette understøttes af en beretning af Ibn Djarīr på autoritet af Ibn 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ), at mens Quraish forlod deres hjem, frygtede de, at den tilstødende Bakr stamme, som var deres fjender, kunne angribe deres hjem i deres fravær. For at fjerne denne ængstelse, viste Satan sig for dem i form af Sūrāqah, en person som Quraish kendte. Han hævdede, at han, gennem sin stamme, ville beskytte deres hjem og deres familier mod ethvert angreb fra Bakr stammen, og de trygt kunne drage ud på deres mission mod muslimerne. Han sluttede sig til Quraish i Badr og hævdede, at muslimerne aldrig kunne besejre dem i slaget. Men da hærene kæmpede mod hinanden, og han så englene stige ned for at hjælpe muslimerne, flygtede han og afkræftede sit løfte til Quraish ved at erklære, at han kunne se, hvad de ikke kunne se, dvs. englene. (Ibn Kathīr).

2 Da hyklerne så, at sådan et lille antal af muslimer skulle stå over for Quraish enorme hær, sagde de, at muslimernes religion havde gjort dem overmodige, og de ville indse sandheden, når de ville blive besejret af deres fjende.

50. Og hvis du (blot) kunne se, når englene tager sjælene af dem, der fornægter, (mens) de slår dem på deres ansigter og deres rygge, og (idet de siger): ”Smag den brændende (Ilds) straf.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ
وَأَدۡبَٰرَهُمۡ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٥٠

51. Det er, for hvad jeres hænder har sendt forud, og (vid), at Allāh ikke er uretfærdig mod (Sine) tjenere”.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ
لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٥١

52. Ligesom det var med Fir‘auns (Faraos) slægt og dem, (der levede) før dem. De fornægtede Allāhs tegn, så greb Allāh dem på grund af deres synder. Sandelig, Allāh er stærk (og) streng i (Sin) straf.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ
كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٥٢

53. Det er, fordi Allāh ikke er En, der ændrer en gunst, som Han har skænket et folk, førend de ændrer, hvad der er i dem selv. Og (vid), at Allāh er Althørende, Alvidende.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمۡ يَكُ مُغَيِّرٗا نِّعۡمَةً
أَنۡعَمَهَا عَلَىٰ قَوۡمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡ
وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٥٣

54. Ligesom det var med Fir‘auns (Faraos) slægt og dem, (der levede) før dem. De kaldte deres Herres tegn for løgn. Så tilintetgjorde Vi dem på grund af deres synder og druknede Fir‘auns (Faraos) slægt. Og de var alle uretfærdige.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ
وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَۚ وَكُلّٞ كَانُواْ
ظَٰلِمِينَ ٥٤

55. Sandelig, de værste levende skabninger hos Allāh er dem, der fornægter (troen), så de vil (aldrig tro).

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٥٥

56. Dem, (som) du sluttede en pagt med, (og som) derefter bryder deres pagt hver eneste gang, og de frygter ikke (Allāh)[1].

ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنۡهُمۡ ثُمَّ يَنقُضُونَ
عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ مَرَّةٖ وَهُمۡ لَا يَتَّقُونَ ٥٦

---

1 Henvisningen her er til jøderne. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde indgået en pagt med dem, lige efter han var migreret til Madīnah.

57. Så hvis du (O, Muḥammad) får herredømme over dem i krigen, så spred ved (hjælp af dem) dem der kommer efter dem, således at de må lade sig påminde

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ٥٧

58. Og hvis du frygter forræderi fra et folk, så bryd (pagten) med dem, (mens I og de) har lige (viden om, at pagten er brudt)[1]. Sandelig, Allāh elsker ikke de forræderiske (folk).

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنۢبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَآءٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ ٥٨

59. Og fornægterne skal ikke tro, at de kan flygte (fra den Guddommelige straf). Sandelig, de kan ikke forpurre (Allāhs plan).

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبَقُوٓا۟ ۚ إِنَّهُمْ
لَا يُعْجِزُونَ ٥٩

60. Og klargør mod dem, hvad I formår af magt, og krigs heste, hvormed I kan skræmme Allāhs fjende og jeres fjende og andre foruden dem. I kender dem ikke, (men) Allāh kender dem. Og hvad I end giver ud for Allāhs sag, vil I få tilbagebetalt fuldt ud, og I vil ikke blive forurettet.

وَأَعِدُّوا۟ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن
رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِن شَىْءٍ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٦٠

61. Og hvis de viser tilbøjelighed til fred, så vis du (også) tilbøjelighed mod den, og sæt din lid til Allāh. Han er sandelig Den Althørende, Den Alvidende.

۞ وَإِن جَنَحُوا۟ لِلسَّلْمِ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى
ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٦١

Ifølge denne pagt, skulle jøderne og muslimerne leve i fred med hinanden, og de skulle ikke støtte hinandens fjender. Jøderne overtrådte denne pagt ved at støtte hedningene mod muslimerne ved Badr, med det håb at hedningene ville sætte en stopper for den islamiske stat en gang for alle, men efter muslimernes sejren bad de om tilgivelse hos den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), og han tilgav dem. De overtrådte dog pagten igen og igen ved Uḥud og Aḥzāb slaget.

1 Dette betyder, at ophævelsen af pagten bør erklæres åbent, så fjenden ikke forbliver under det indtryk, at pagten er intakt. Det er ikke tilladt at handle imod pagtens betingelser uden en sådan klar erklæring, medmindre fjenden har overtrådt den åbent, og det er kendt for alle, i hvilket tilfælde en handling kan træffes uden en sådan erklæring.

62. Og hvis de vil bedrage dig, så er Allāh tilstrækkelig for dig. Han er Den, der styrkede dig med Sin hjælp og med de troendes (hjælp).

وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُۚ
هُوَ ٱلَّذِيٓ أَيَّدَكَ بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٢

63. Og (Han) forenede deres hjerter. Hvis du havde spenderet alt, hvad der var på jorden, (så) havde du ikke kunnet forene deres hjerter. Men Allāh forenede dem. Han er sandelig Almægtig, Alvis.

وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡۚ لَوۡ أَنفَقۡتَ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ
جَمِيعٗا مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ وَلَٰكِنَّ
ٱللَّهَ أَلَّفَ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٣

64. O, Profet (Muḥammad), Allāh er tilstrækkelig for dig og (for) dem, som følger dig af de troende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَسۡبُكَ ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٤

65. O, Profet (Muḥammad), opmuntr de troende til kamp. Hvis der er tyve tålmodige (mænd) blandt jer, vil de besejre to hundrede. Og hvis der er hundrede iblandt jer, vil de besejre tusind af dem, der fornægter. Fordi de er et folk, der ikke forstår[1].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى
ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ
يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ
يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ
قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ٦٥

66. Nu har Allāh gjort det nemt for jer, for Han vidste, at der var svaghed blandt jer. Så hvis der er hundrede tålmodige (mænd) blandt jer, vil de besejre to hundrede. Og hvis der er tusind af jer, vil de besejre to tusinde med Allāhs tilladelse[2].

ٱلۡـَٰٔنَ خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ
ضَعۡفٗاۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ صَابِرَةٞ يَغۡلِبُواْ
مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ يَغۡلِبُوٓاْ
أَلۡفَيۡنِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٦٦

1 Det betyder, at de vantro ikke forstår virkeligheden om livet efter døden, og alle deres anstrengelser kredser omkring denne verdens nydelse, og derfor har de ikke modet til at ofre deres liv til gavn for det næste liv . Omvendt mener muslimerne, at hvis de bliver martyrer i Djihād, vil de få et langt bedre liv i den næste verden.

2 Dette er et supplement til påbuddet i Āyah (vers) 15 og 16 ovenfor, hvor det blev forbudt for muslimerne at flygte fra at stå overfor fjenden. Disse Āyāt (vers) fastsætter grænser for dette påbud. I første omgang fastsatte Āyah (vers) 65 den regel, at hvis antallet af fjenden er ti gange så mange, er muslimerne forpligtet til at møde fjenden med tålmodighed, fordi de vil triumfere med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp, hvis de udviser den tålmodighed, som forventes af dem. Men Āyah (vers) 66 har lettet reglen og begrænset det til en situation, hvor antallet af fjenden er dobbelt så mange som

Og Allāh er med de tålmodige.

67. Det tilkommer ikke en profet, at han har (krigs-) fanger, førend han har kæmpet (en kamp med blodudgydelse)[1] i landet. I ønsker verdslige ting, men Allāh ønsker det Hinsidige (for jer). Og Allāh er Almægtig, Alvis.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. Hvis det ikke havde været en tidligere bestemmelse fra Allāh, så ville en mægtig straf sandelig have ramt jer, for det I tog[2].

لَّوْلَا كِتَٰبٌ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Så spis af det, I har taget som bytte[3], (som) tilladt og godt (for

فَكُلُوا۟ مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَٰلًا طَيِّبًا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ

muslimerne og ikke ti gange så mange. Mange lærde anser Āyah (vers) 66 som ophævelse af reglen, nævnt i Āyah (vers) 65. Ifølge nogle andre hentyder Āyah (vers) 65 til det højeste niveau for tålmodighed, som kræves af muslimerne, mens Āyah (vers) 66 henviser til minimumsniveauet, som kræves af muslimerne.

1 Halvfjerds fremstående folk fra Quraish blev taget som fanger i slaget ved Badr. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forhørte sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), hvordan man skulle håndtere dem. Flertallet blandt de noble Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), herunder Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) var af den opfattelse, at de skulle sættes på fri fod, efter at man havde fået løsesum for dem. ʻUmar (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) og S'ad Bin Mu'ādh (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) mente dog, at de skulle dræbes, således at Quraish magt blev helt undertrykt, og de ikke skulle få mulighed for at omarrangere deres styrker mod muslimerne. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham رضي الله عنه) handlede i overensstemmelse med flertallets anvisning og efter at have modtaget løsesum for fangerne, satte de dem fri. Den nuværende Āyah (vers) blev åbenbaret ved den lejlighed for at erklære, at accept af løsepenge for fangerne kunne have været tyet til, når fjenden var blevet fuldstændig undertrykt og demoraliseret, og dens aggressive plan var blevet fjernet helt. Under de givne omstændigheder var det derfor ikke passende at acceptere løsesum for dem.

2 Det er fordi, "for den løsesum I har taget for fangerne, uden en udtrykkelig tilladelse fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), kunne en Guddommelig straf have ramt jer, men der var et tidligere dekret fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), der frelste jer fra den". Den Hellige Koran nævner ikke detaljerne i dette dekret, og de lærde har udtrykt forskellige holdninger til at identificere den. Sandsynligvis henviser den til dekretet om, at den muslimske "Ummah" ikke vil blive udsat for en altomfattende Guddommelig straf, især på grund af en godtroende fejl i dommen.

3 På grundlag af den foregående Āyah (vers), kunne man antage at løsesum taget for

jer), og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٦٩

70. O, Profet (Muḥammad), sig til de fanger, der er i jeres hænder (besiddelse): "Hvis Allāh kender noget godt i jeres hjerter[1], (så) vil Han give jer noget bedre end det, der blev taget fra jer, og (Han) vil tilgive jer. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ
ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا
يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٠

71. Og hvis de vil forråde dig, så har de før forrådt Allāh, men Han gav (dig) magt over dem[2]. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ مِن
قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧١

72. Sandelig, de, som tror og udvandrede og kæmpede med deres rigdom og deres liv for Allāhs sag, og de, som gav (dem) husly og hjælp, de er hinandens venner[3].

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ
بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ
ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ

---

fangerne eller byttet indsamlet i forbindelse med krig, er ulovlige for muslimerne. For at fjerne denne tvivl, siger denne Āyah (vers), at selvom det var forkert at acceptere løsepenge under de givne omstændigheder, betyder det ikke, at det beløb der er blevet indsamlet er ulovligt. Det er faktisk en del af byttet, der er blevet indsamlet under krig, og det er derfor tilladt at nyde godt af det.

1 Det vil sige, "hvis I omfavner Islām helhjertet, vil den løsesum, som I har betalt, blive kompenseret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) med en meget mere værdifuld fordel, både i denne verden og i det Hinsides. 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ), den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) noble onkel, som var blandt de fangentagene, omfavnede Islām efter Badr slaget. Han fortæller, at i hans tilfælde så han dette løfte gå i opfyldelse. (Ibn Kathīr).

2 Det betyder, at hvis nogen af fangerne foregiver at have accepteret Islām, mens de agter at bedrage muslimerne, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) igen give muslimerne kontrol over dem, ligesom Han gjorde det i slaget ved Badr.

3 Ifølge de fleste lærde, præciserer disse Āyāt (vers) nogle regler for arv. "Hinandens venner" står for den rigtige arveret. Āyāt (versene) 72 til 74 vedrører regler på en tid, hvor mange muslimer var migreret til Madīnah, mens slægtningene enten var ikke-muslimer eller muslimer, der boede i Makkah. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) havde etableret et broderligt forhold mellem de muslimske Muhādjir (Emigranter) fra Makkah og Madīnahs muslimske indbyggere (Anṣār), som havde givet husly til dem. På denne baggrund fastsatte de nuværende Āyāt (vers) følgende regler:

Og de, som tror, men (som) ikke udvandrede, med (dem) er I ikke forpligtet til (at føre) alliance, førend de udvandrer. Men hvis de søger jeres hjælp i religionen, så er det jeres pligt at hjælpe dem, (men) ikke mod et folk, som I har en pagt med. Og Allāh ser, hvad I gør.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يُهَاجِرُوا۟ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم
مِّن شَىْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا۟ ۚ وَإِنِ ٱسْتَنصَرُوكُمْ
فِى ٱلدِّينِ فَعَلَيْكُمُ ٱلنَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍۭ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ٧٢

73. Men de, som fornægter, er hinandens venner. Hvis I ikke gør det, vil der være Fitnah (rebelskhed) på jorden og stor ufred.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ
إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِى ٱلْأَرْضِ وَفَسَادٌ
كَبِيرٌ ٧٣

74. Og de, som tror og udvandrede og kæmpede for Allāhs sag, og de, som gav (dem) husly og hjælp, disse er de sande troende. For dem er der tilgivelse og en gavmild forsørgelse.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَٱلَّذِينَ ءَاوَوا۟ وَّنَصَرُوٓا۟ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا ۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٤

75. Og de, som troede senere og udvandrede og kæmpede med jer, de hører også til blandt jer. Men

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟
مَعَكُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ

(a) De emigranter der ikke har nogen blodbeslægtede slægtninge i Madīnah vil blive anset som retmæssige arvinger af de Anṣār, som de har broderlige forhold med (Muākhāh), og vice versa. (... Begge er hinandens venner... 72).

(b) Emigranterne vil ikke være de retmæssige arvinger til deres ikke-muslimske slægtninge, (fordi en muslim kan ikke arve en ikke-muslim). De vil heller ikke være arvinger til de muslimske slægtninge, der ikke migrerede fra Makkah, fordi de fejlede i at opfylde forpligtelsen om at migrere, og derfor har de mistet deres ret til arv. Desuden har en islamisk stat ingen kontrol over den muslimske borger i en ikke-muslimsk stat. (Og de, som tror, men (som) ikke udvandrede med (dem), er I ikke forpligtet til (at føre) alliance med, førend de udvandrer ... 72).

(c) Fratagelse af muslimske borgere i Makkah fra arv betyder ikke, at de ikke er muslimer, eller at de bør overlades til de ikke-troendes nåde. Hvis de søger hjælp fra muslimerne i den islamiske stat, skal muslimerne hjælpe dem mod de vantro, selvom det indebærer en væbnet konflikt med dem. Men hvis muslimerne har en fredsaftale med de ikke-muslimer (mod hvem der anmodes hjælp), så skal pagten æres, og det er ikke tilladt at kæmpe mod dem på anmodning af deres muslimske borgere. (Men hvis de søger jeres hjælp i religionen, så er det jeres pligt at hjælpe dem, (men) ikke mod et folk som I har en pagt med ... 72).

(d) Spørgsmål om arv mellem ikke-muslimer vil blive besluttet efter deres egne religiøse love. (de, som fornægter, er hinandens venner... 73).

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

slægtninge er tættere på hinanden, i (følge) Allāhs Bog[1]. Sandelig, Allāh er Vidende om alt.

---

1 Ifølge nogle lærde, blev denne Āyah (vers) åbenbaret efter at Makkah blev indtaget, og den har ophævet regel (a), nævnt i Āyah (vers) 72 ovenfor. Ifølge dem, betyder det, at arven mellem Muhādjir (Emigranter) og Anṣār (Hjælpere) skyldtes det faktum, at udvandrerne ikke havde nogen blod relationer i Madīnah. Da Makkah blev en del af den islamiske stat, og de fleste af udvandrernes blodsbeslægtede slægtninge omfavnede Islām, blev det oprindelige princip om arv genoprettet, hvorefter arv blev baseret på tætte blod relationer. Derfor var arv mellem Emigranter og Anṣār ikke længere relevant.
Nogle andre lærde tager dog denne Āyah (vers) som et forbehold for den ovennævnte regel. Ifølge dem, betyder Āyah (vers), at selvom Emigranterne og Anṣār er hinandens arvinger, vil den regel kun gælde, når en Emigrant har en ikke muslimsk slægtning i Madīnah. I dette tilfælde vil en Anṣār arve ham eller hende. (Bayān-ul-Qur'ān).

SŪRAH AT-TAWBAH

سُورَةُ التَّوْبَةِ

Titlen på denne Sūrah er "Angeren". Ordet 'anger' forekommer i Āyah (vers) 104, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) accepterede de tre Ledsageres (Allāh er tilfreds med dem ﵃) anger, der ikke deltog i Tabūk-krigen.

1. Allāh og Hans Sendebud siger sig fri[1] fra den pagt, I har indgået med al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne)[2].

بَرَآءَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

1 Alle den Hellige Korans Sūraher begynder normalt med Bismillah (Med Allāhs navn). Men denne fremgangsmåde blev ikke åbenbaret i begyndelsen af denne Sūrah, sandsynligvis fordi den skulle placeres efter Sūrah Al-Anfāl, og selvom den var uafhængig i nogle henseender, havde den mange lighedspunkter med den tidligere Sūrah, hvilket gjorde den til et supplement til Sūrah al-Anfāl. Med henblik på begge disse aspekter, blev den nuværende Sūrah separeret fra Sūrah Al-Anfāl, men fremgangsmåden med Bismillah blev undgået for at vise dens tætte forbindelse mellem den og den tidligere Sūrah. Denne Sūrah har også et andet navn, "Sūrah Al-Barā'ah (Dementi)".

2 For at forstå disse Āyāt (vers), er det nødvendigt at bemærke, at polyteisterne i Arabien er opdelt i fire kategorier med hensyn til deres politiske relationer med muslimerne:

(a) De der havde indgået en fredsaftale med muslimerne på ubestemt tid. Āyah (vers) 1 erklærer ophør af en sådan traktat, mens Āyah (vers) 2 tillader en periode på fire måneder for disse mennesker, før ophævelsen træder i kraft. Med andre ord, vilkårene i traktaten har lov til at fortsætte, men kun i fire måneder.

(b) De der havde en traktat for en bestemt periode og ikke overtrådte dens betingelser. Āyah (vers) pålægger muslimerne at ære traktaten op til den aftalte periode, uanset hvor længe den vare. Men efter udløbet af den aftalte tid, vil den ikke blive fornyet, og afstandstagen vil træde i kraft.

(c) De der ikke havde nogen traktat med muslimerne overhovedet. Sådanne mennesker er igen tilladt (i Āyah (vers) 2) en periode med fred i fire måneder.

(d) De der havde en traktat med muslimerne, men overtrådte det på eget initiativ (såsom Quraish). Sådanne mennesker fortjener ikke nogen henstand, men fordi dementi var blevet annonceret i de hellige måneder, kunne ingen krig føres mod dem i denne periode. Muslimerne er derfor anvist til at kæmpe imod dem efter udløbet af de hellige måneder. (Āyah (vers) 5).

Det grundlæggende formål med denne meddelelse var, at den arabiske halvø, Islāms base, måtte renses for polyteisme. Polyteisterne havde fået disse forskellige perioder til at tænke over deres fremtid og afgøre, om de var overbeviste om at acceptere Islām, eller de ønskede at forlade landet og bo et andet sted, eller stå overfor krig. Da alle disse regler skulle formidles tydeligt til de relevante parter, instruerede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sin noble Ṣaḥābah Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham ﵁) og 'Alī (Allāh er tilfreds med ham ﵁) til at annoncere dem på tidspunktet for Ḥadjj i år 9 E.H. (Se Āyah (vers) 3).

2. Så bevæg jer frit i landet i fire måneder, og vid, at I aldrig kan undslippe Allāh, og at Allāh vil vanære fornægterne.

فَسِيحُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخْزِى
ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢﴾

3. Og (det er) en erklæring fra Allāh og Hans Sendebud (Profeten Muḥammad) til menneskene på den store Ḥadjj[1] (valfarts) dag, at Allāh siger sig fri for (forpligtelser over for) al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne), og (ligeledes er) Hans Sendebud. Så hvis I angrer, er det bedre for jer. Og hvis I vender (jer) bort, så vid, at I aldrig kan forpurre Allāhs (plan). Og giv dem der fornægter, den gode nyhed om, en smertefuld straf.

وَأَذَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلنَّاسِ يَوْمَ ٱلْحَجِّ
ٱلْأَكْبَرِ أَنَّ ٱللَّهَ بَرِىٓءٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُۥ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن
تَوَلَّيْتُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى ٱللَّهِ
وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

4. Undtagen dem af al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne), som I har sluttet pagt med, og som ikke har svigtet jer i noget (af pagten) eller hjulpet nogen imod jer. Så fuldfør pagten med dem, indtil deres periode (ender). Sandelig, Allāh elsker de Gudfrygtige.

إِلَّا ٱلَّذِينَ عَـٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ
يَنقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَـٰهِرُوا۟ عَلَيْكُمْ أَحَدًا
فَأَتِمُّوٓا۟ إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ ٱللَّهَ
يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

5. Men når de hellige måneder er forbi, så dræb al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne), hvor end I finder dem. Og fang dem og belejr dem og lig (på lur) efter dem i ethvert baghold. Så hvis de angrer og opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), så lad dem gå. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلْأَشْهُرُ ٱلْحُرُمُ فَٱقْتُلُوا۟
ٱلْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَٱحْصُرُوهُمْ وَٱقْعُدُوا۟ لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ
فَإِن تَابُوا۟ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ
فَخَلُّوا۟ سَبِيلَهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

Det skal også bemærkes, at de ovennævnte regler kun er begrænset til den Arabiske Halvø. I andre muslimske stater, kan ikke-muslimer leve som mindretals borgere med alle deres borgerlige rettigheder i behold, så længe de følger lovgivningen i den islamiske stat.

1 "Stor Ḥadjj" (Al-Ḥadjj-ul-Akbar) er navnet på Ḥadjj, i modsætning til 'Umrah, der betegnes som "en mindre Ḥadjj".

6. Og hvis en af al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne) søger din beskyttelse, så giv ham beskyttelse, indtil han hører Allāhs Ord. Og lad ham derefter nå sit sikre sted[1]. Det er, fordi de er et folk, der ikke ved.

وَإِنۡ أَحَدٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٱسۡتَجَارَكَ
فَأَجِرۡهُ حَتَّىٰ يَسۡمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبۡلِغۡهُ
مَأۡمَنَهُۥۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡلَمُونَ ٦

7. Hvordan kan der for al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne) være en pagt med Allāh og Hans Sendebud? Bortset fra dem, (som) I sluttede pagt med ved al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)). Så længe de er direkte over for jer, så vær direkte over for dem. Sandelig, Allāh elsker de Gudfrygtige.

كَيۡفَ يَكُونُ لِلۡمُشۡرِكِينَ عَهۡدٌ عِندَ ٱللَّهِ
وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمۡ عِندَ
ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ فَمَا ٱسۡتَقَٰمُواْ لَكُمۡ
فَٱسۡتَقِيمُواْ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلۡمُتَّقِينَ ٧

8. Hvordan (kan de have en pagt), når de ikke vil overholde slægtskab eller pagt, hvis de besejrer jer? De behager jer med (ord fra) deres munde, men deres hjerter afviser (jer). Og de fleste af dem er overtrædere (af Allāhs love).

كَيۡفَ وَإِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُواْ
فِيكُمۡ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ يُرۡضُونَكُم
بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَتَأۡبَىٰ قُلُوبُهُمۡ وَأَكۡثَرُهُمۡ
فَٰسِقُونَ ٨

9. De solgte Allāhs Āyāt (vers) for en ringe pris, (og) de holdt (folk) borte fra Hans vej. Sandelig, slet var det, de plejede at foretage sig.

ٱشۡتَرَوۡاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلٗا فَصَدُّواْ عَن
سَبِيلِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٩

10. De overholder hverken slægtskab eller pagt over for en troende. Og det er dem, som er overtræderne.

لَا يَرۡقُبُونَ فِي مُؤۡمِنٍ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ
وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُعۡتَدُونَ ١٠

11. Men hvis de angrer og opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), så er de jeres

فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ
ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِۗ

1 Dette betyder, at hvis nogen, selv efter den tilladte periodes udløb for forskellige kategorier af Mushrikīn, søger om tilladelse om at forblive i eller indtræde Arabien under muslimernes beskyttelse for at finde sandheden og forstå Islām, bør muslimerne yde beskyttelse til dem og lade dem lytte til Koranens budskab. De bør derfor gives et sikkert sted, så de kan tænke over det og træffe en beslutning med et åbent sind.

brødre i religionen. Og Vi forklarer Āyāt (versene) tydeligt for et folk, der ved.

وَنُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. Og hvis de bryder deres eder efter deres pagt og krænker jeres religion, så bekæmp vantroens ledere. Sandelig, der er ingen eder (der er hellige) for dem. Måske vil de afholde sig (fra dårlige handlinger).

وَإِن نَّكَثُوٓا۟ أَيْمَٰنَهُم مِّنۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا۟ فِى دِينِكُمْ فَقَٰتِلُوٓا۟ أَئِمَّةَ ٱلْكُفْرِ ۙ
إِنَّهُمْ لَآ أَيْمَٰنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ﴿١٢﴾

13. Vil I ikke bekæmpe et folk, der brød deres eder og planlagde at fordrive Sendebuddet, når det var dem, der i første omgang startede (kampen) mod jer? Frygter I dem? Men Allāh har mere ret til, at I frygter Ham, hvis I er troende.

أَلَا تُقَٰتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا۟ أَيْمَٰنَهُمْ
وَهَمُّوا۟ بِإِخْرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم
بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَٱللَّهُ
أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Bekæmp dem, så Allāh kan straffe dem med jeres hænder og vanære dem og hjælpe jer mod dem og kurere hjerterne på et folk, der tror.

قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ
قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Og (Han) fjerner vreden fra deres (de troendes) hjerter. Og Allāh tilgiver, hvem Han vil. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ
مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Eller troede I, at I ville blive ladt (alene), når Allāh endnu ikke har set dem af jer, der anstrenger sig (for Hans sag), og som ikke tager sig nogen endelig ven foruden Allāh og Hans Sendebud og de troende? Og Allāh er vel Vidende, om hvad I gør.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا۟ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ
وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ
وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Det tilkommer ikke al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne) at bygge (og befolke) Allāhs moskéer, når de bevidner fornægtelsen mod sig selv. De er dem, hvis gerninger er spildt, og i Ilden vil de blive for evigt.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا۟ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ
شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلْكُفْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ وَفِى ٱلنَّارِ هُمْ
خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

18. Sandelig, Allāhs moskéer bliver (kun) bygget (og befolket) af dem, der tror på Allāh og den Yderste Dag, og dem, der opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse) og ikke frygter andre end Allāh[1]. Så det forventes at disse vil være blandt de retledede.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى
ٱلزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَ فَعَسَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ
أَن يَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ١٨

19. Har I ligestillet dét at give vand til pilgrimmene og vedligeholdelse af al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)) med dem, der tror på Allāh og den Yderste Dag og kæmper for Allāhs sag? De er ikke lige hos Allāh. Og Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

۞ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ
ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ
ٱلْءَاخِرِ وَجَٰهَدَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ
ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩

20. De, der troede og udvandrede og kæmpede for Allāhs sag med deres rigdom og deres liv, er højere i rang hos Allāh. Og de er de sejrende.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ
ٱللَّهِ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ٢٠

21. Deres Herre giver dem glædeligt budskab om barmhjertighed fra Ham og (Hans) velbehag og Haver for dem, hvori der er en evig glæde.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَٰنٍ
وَجَنَّٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ٢١

22. Deri vil de blive for evigt. Sandelig, hos Allāh er der en mægtig belønning.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ٢٢

23. O, I, som tror! Tag ikke jeres fædre og jeres brødre til venner, hvis de

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوٓا۟

1 Polyteisterne plejede at tage en ære i at tjene den Hellige Moské i Makkah. Den nuværende Āyah (vers) præciserer, at tjene den Hellige Moské kan være prisværdig, hvis den er baseret på oprigtig tro på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Enhed. De der sætter partnere ved siden af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har ingen ret til at bygge Moskéen eller tjene den, fordi at tjene Moskéen i sig selv ikke er et mål. Den er et middel til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tilbedelse. Hvis man ikke anerkender Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sande Egenskaber og Hans Enhed, er selve formålet med at bygge en moské forpurret.

foretrækker fornægtelsen frem for troen. Og den af jer, der tager dem til venner, så er disse aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige).

ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ
ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَٰنِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم
مِّنكُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Sig: "Hvis jeres fædre, jeres sønner, jeres brødre, jeres hustruer og jeres slægtninge og rigdom, som I har tjent, og handel, hvis stagnation I frygter, og boliger, I kan lide, er jer kærere end Allāh og Hans Sendebud og Djihād (kamp) for Hans sag. Så vent, indtil Allāh kommer med Sin befaling. Og Allāh retleder ikke al-Qawm al-Fāsiqīn (det folk, der overtræder Allāhs love).

قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ
وَإِخْوَٰنُكُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَٰرَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ
إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى
سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ ۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٤﴾

25. Allāh har sandelig hjulpet jer på mange slagmarker og på dagen ved Ḥunayn[1] (slaget), da I frydede jer over jeres store antal. Men det var ikke til nogen nytte for jer, og jorden med (al) dens vidde blev indsnævret for jer. Så vendte I ryggen til (i flugt).

لَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ
حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

---

1 Efter indtagelsen af Makkah, fik den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at vide, at nogle tilstødende stammer såsom Hawāzin havde samlet en enorm styrke for at angribe muslimerne. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) satte ud imod dem, og slaget fandt sted i Ḥunayn dalen, omkring ti mil øst fra Makkah. Antallet af muslimer der marcherede mod fjenden var tolv tusinde - et antal, den muslimske hær aldrig havde opnået i noget andet slag tidligere. Da de derfor satte ud på ekspeditionen, sagde nogle af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ), som havde vundet alle de tidligere slag på trods af deres fåtallighed, at et så stort antal af muslimer aldrig kunne besejres. Da bemærkningen snarere foregav at vise deres tillid til de materielle ressourcer end Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) hjælp, behagede det ikke Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). De måtte derfor stå over for et alvorligt tilbageslag i starten af slaget, og et stort antal af den muslimske hær blev spredt. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forblev imidlertid standhaftig sammen med nogle af sine hengivne Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ). Efter nogen tid ændrede situationen sig, og muslimerne vandt med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) hjælp. Den nuværende Āyah (vers) påminder om disse begivenheder.

26. Så sendte Allāh Sin Sakīnah (ro) ned over Sit Sendebud og over de troende. Og Han sendte hære (engle) ned, som I ikke kunne se, og straffede dem, der fornægtede. Således er gengældelsen for fornægterne.

ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودٗا لَّمۡ تَرَوۡهَا وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٦

27. Så derefter vil Allāh acceptere anger for hvem Han vil. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٧

28. O, I, som tror, al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne) er sandelig urene (i troen). Så lad dem ikke nærme sig al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské (Kabaen)) efter dette år. Og hvis I frygter fattigdom, så vil Allāh gøre jer rige af Sin nåde[1], hvis Han vil. Sandelig, Allāh er Alvidende, Alvis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡمُشۡرِكُونَ نَجَسٞ فَلَا يَقۡرَبُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هَٰذَاۚ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةٗ فَسَوۡفَ يُغۡنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦٓ إِن شَآءَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٨

29. Bekæmp dem, som ikke tror på Allāh eller på den Yderste Dag, og som ikke forbyder, hvad Allāh og Hans Sendebud har forbudt. Og som ikke underkaster sig den sande tro iblandt dem, til hvem Bogen blev givet, indtil de betaler al-Djizyah[2]

قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٢٩

1 Forbud mod Ḥadjj for polyteisterne kunne medføre et økonomisk problem. Makkah havde ingen landbrugs- eller industrielle råvarer. Dets økonomi afhang af handel. Når folk fra hele Arabien kom til Makkah for at udføre Ḥadjj, blomstrede deres handel. Nogle mennesker frygtede, at forbuddet kunne have skadelige virkninger på deres handel. Āyah (verset) trøster dem med, at fattigdom og velstand påhviler Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Han vil skabe andre udveje til deres økonomiske velstand, og muslimerne skal sætte deres lid til Ham.

2 Djizyah er en afgift, som indsamles af den islamiske stat fra dens ikke-muslimske borgere til gengæld for beskyttelse af deres liv, rigdom, ære og de borgerlige rettigheder, der tilkommer dem. Princippet er, at de kan bekende deres egen tro, hvis de ønsker det, men de skal underkaste sig de islamiske love i alle civil- og strafferetlige områder, undtagen i deres familie love. Djizyah er et symbol på en sådan underkastelse. De er ikke juridisk forpligtet til at betale Zakāh, (obligatorisk almisse), der er pålagt muslimerne, men de kan nyde fordelene ved enhver social velfærd, der tilbydes af staten til sine borgere. Djizyah

med egne hænder, og de er æreløse.

30. Og jøderne siger: "'Uzair[1] (Ezra) er Allāhs søn". Og de kristne siger: "Al-Masīḥ (Messias) er Allāhs søn". Det er deres (opfundne) tale med deres munde. De efterligner talen fra dem, der fornægtede før dem. Må Allāh tilintetgøre dem! Hvor langt er de vendt bort (fra sandheden)?

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ عُزَيۡرٌ ٱبۡنُ ٱللَّهِ
وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ ٱللَّهِۖ
ذَٰلِكَ قَوۡلُهُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡۖ يُضَٰهِـُٔونَ
قَوۡلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُۚ قَٰتَلَهُمُ
ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٣٠

31. De (jøder og kristne) har taget deres rabbinere og deres munke[2] til herrer ved siden af Allāh, og (de har også taget) al-Masīḥ (Messias), Maryams (Marias) søn, (som deres gud). Og de blev befalet kun at tilbede Én Gud. Der er ingen anden gud undtagen Ham. Lovprist er Han (og Højt hævet er Han), over hvad de sætter ved siden af Ham.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَحۡبَارَهُمۡ وَرُهۡبَٰنَهُمۡ أَرۡبَابٗا
مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ
وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُوٓاْ إِلَٰهٗا
وَٰحِدٗاۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ سُبۡحَٰنَهُۥ
عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣١

32. De ønsker at slukke Allāhs Lys med deres munde, og Allāh afviser alt, undtagen at Hans Lys bliver fuldkommengjort, selvom fornægterne hader (det).

يُرِيدُونَ أَن يُطۡفِـُٔواْ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفۡوَٰهِهِمۡ
وَيَأۡبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوۡ كَرِهَ
ٱلۡكَٰفِرُونَ ٣٢

---

er et af de midler, med hvilke sådanne ordninger kan tilbydes til dens ikke muslimske borgere. Et punkt at bemærke her er, at denne Āyah (vers) her beskriver Djizyah som en afgift, der kun pålægges jøderne og kristne, men ifølge den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) skal Djizyah pålægges alle ikke-muslimske borgere i en islamisk stat. Grunden til hvorfor Āyahen (verset) kun har nævnt Bogens folk, er formentlig fordi Āyahen (verset) blev åbenbaret i forbindelse med Tabūk ekspeditionen, som blev lanceret mod de kristne.

1 Jøderne har stor agtelse for Ezra ('Uzair), fordi han var den, der kompilerede Toraen efter at den var gået tabt under Babylons fangenskab. Selv om de fleste af dem ikke tror på at han er Guds søn, troede nogle af de jødiske sekter på, især dem der bor i Arabien, at han var Guds søn. Den Hellige Koran har henvist til disse sekters tro.

2 Det betyder, at de behandler deres rabbinere og munke som guder i den forstand, at de giver dem "magt" til at erklære noget for lovligt eller ulovligt, ikke kun i deres egenskab af fortolkere af de Guddommelige Bøger, men også på baggrund af deres inhærente kraft til at lave love og antage dem som Guddommelig lov.

33. Han er Den, der har sendt Sit Sendebud med Retledningen og den sande religion, for at Han kan få den til at sejre over alle religioner, selvom afgudsdyrkerne hader (det).

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ
وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ
كُلِّهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ ٣٣

34. O, I, som tror. Mange af rabbinerne og munkene fortærer menneskenes rigdom uretmæssigt og holder (dem) borte fra Allāhs vej. Og (hvad angår) dem, der samler guld og sølv og ikke giver det bort for Allāhs sag, giv dem nyheden om en smertefuld straf.

۞يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ كَثِيرٗا
مِّنَ ٱلۡأَحۡبَارِ وَٱلرُّهۡبَانِ لَيَأۡكُلُونَ
أَمۡوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِۗ وَٱلَّذِينَ يَكۡنِزُونَ
ٱلذَّهَبَ وَٱلۡفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٣٤

35. På den Dag, hvor (rigdommen, som man ikke betalte Zakāh af) vil blive varmet op i Helvedes Ild, og deres pander og deres sider og deres rygge bliver brændemærket dermed: "Dette er, hvad I samlede sammen til jer selv. Så smag det, I plejede at samle sammen".

يَوۡمَ يُحۡمَىٰ عَلَيۡهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكۡوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمۡ وَجُنُوبُهُمۡ
وَظُهُورُهُمۡۖ هَٰذَا مَا كَنَزۡتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡ
فَذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡنِزُونَ ٣٥

36. Sandelig er antallet af måneder hos Allāh tolv måneder, (som skrevet) i Allāhs Bog, den dag Han skabte Himlene og Jorden; af dem er fire måneder hellige[1]. Det er

إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثۡنَا عَشَرَ
شَهۡرٗا فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوۡمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ مِنۡهَآ أَرۡبَعَةٌ حُرُمٞۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ

---

1 Ligesom jøderne og de kristne manipulerede med de Guddommelige love, manipulerede polyteisterne i Arabien også med de Guddommelige love. De hævdede at være følger af den noble Profet Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَامُ)), men de havde fordrejet hans religion helt. En af deres onde skikke var Nasī', som bogstaveligt betyder "henstand" eller "udsættelse". Praksis med Nasī' i Arabien betød "at udskyde en bestemt måned til en anden måned". Fire måneder af månekalenderen (Dhul-Qa'dah, Dhul-Ḥidjdjah, Muḥarram, og Radjab) blev i Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَامُ)) religion anset som hellige måneder, hvor krige (undtagen for en retfærdig sag) var fuldstændig forbudt. Hvis nymånen for en hellig måned, såsom Muḥarram indtrådte på et tidspunkt, hvor hedninge i Arabien ønskede at starte en krig, meddelte de, at Muḥarram måned ville blive udskudt en måned, og den nye måned ville blive anset som Safar, og ikke Muḥarram. Denne onde praksis havde ikke kun forstyrret hele systemet

den rette religion, så foruret ikke jer selv i dem. Og bekæmp alle Mushrikīn (afgudsdyrkere), ligesom de bekæmper jer alle. Og vid, at Allāh er med de Gudfrygtige.

ٱلْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا۟ فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ
وَقَٰتِلُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً
كَمَا يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Sandelig er udsættelsen (af en hellig måned) ikke andet end en forøgelse i fornægtelse, hvorved fornægterne vildledes, idet de gør den tilladt et år og forbyder den et andet år for at få antallet til at tilpasse sig (de måneder), som Allāh har gjort forbudt, og de tillader det, Allāh har gjort forbudt[1]. Det onde i deres handlinger er blevet prydet for dem. Og Allāh retleder ikke det fornægtende folk.

إِنَّمَا ٱلنَّسِىٓءُ زِيَادَةٌ فِى ٱلْكُفْرِ
يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُحِلُّونَهُۥ
عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا۟ عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّوا۟ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ
زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَٰلِهِمْ وَٱللَّهُ لَا
يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. O, I, som tror, hvad er der i vejen med jer, (siden) at I, når der bliver sagt til jer: ”Drag ud for Allāhs sag”, bliver tunge (og klynger jer) til jorden? Foretrækker I det verdslige liv frem for det Hinsidige? Og det verdslige livs nydelse er (meget) kort

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَا لَكُمْ إِذَا
قِيلَ لَكُمُ ٱنفِرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
ٱثَّاقَلْتُمْ إِلَى ٱلْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ فَمَا مَتَٰعُ
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

---

for månekalenderen, men påvirkede også mange regler i Sharī'ah vedrørende bestemte måneder, herunder Ḥadjj. Den skulle være i den virkelige måned Dhul-Ḥidjdjah, og ikke i en falsk måned, der blev erklæret som Dhul-Ḥidjdjah. Ifølge Imām Rāzī var en anden grund til, at de praktiserede Nasī', at Ḥadjj, der er baseret på månekalenderen, plejede at falde på forskellige årstider. Hvis en sæson ikke blev anset egnet for deres handel, plejede de at udskyde det til en anden måned efter behag. Når forskellen mellem månens og sol året nåede en periode på et år, tilføjede de en måned til månens år, hvilket gjorde månekalenderen til tretten måneder i stedet for tolv måneder. Den nuværende Āyah (vers) fordømmer denne praksis. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ophævede Nasī' til sin afskeds Ḥadjj, som faldt i den rigtige måned Dhul-Ḥidjdjah, efter en cyklus bestående af forvrængede måneder var blevet afsluttet.

1 Det betyder, at de kun overholder antallet af fire hellige måneder I løbet af et år, mens de ikke overholder identiteten af disse måneder, som foreskrevet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

sammenlignet med det Hinsidige[1] (livs nydelse).

39. Hvis I ikke drager ud (for Allāhs sag), vil Han straffe jer med en smertefuld straf og erstatte jer med et andet folk; og I kan ikke skade Ham det mindste. Og Allāh har magt over alle ting.

إِلَّا تَنفِرُواْ يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا
وَيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيۡـٔٗاۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٣٩

40. Hvis I ikke hjælper ham (Profeten Muḥammad), har Allāh allerede hjulpet ham, da fornægterne fordrev ham. Den ene af de to, da de var i hulen, og han (Profeten Muḥammad) sagde til sin ledsager (Abū Bakr): "Du skal ikke sørge. Allāh er sandelig med os[2]". Så sendte Allāh Sin Sakīnah

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدۡ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذۡ
أَخۡرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ ٱثۡنَيۡنِ إِذۡ
هُمَا فِي ٱلۡغَارِ إِذۡ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ
لَا تَحۡزَنۡ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَاۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ
سَكِينَتَهُۥ عَلَيۡهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٖ لَّمۡ

1 Herefter har Koranen adresseret spørgsmålet vedrørende Tabūk ekspeditionen. Dette emne fortsætter til slutningen af denne Sūrah med nogle underordnede emner, der udstiller hyklernes adfærd. Tabūk er et sted ved den nordlige grænse af staten Madīnah, der støder op til Jordan, der var en del af Syrien, der blev regeret af det Byzantinske rige. Ved at iagttage muslimernes konstante sejre, der indlemmede hele halvøen under den islamiske stat, samlede den Byzantinske kejser en enorm hær mod dem og planlagde at angribe Madīnah med hjælp fra nogle kristne arabiske stater. Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev informeret om situationen, tog han den modige beslutning om at marchere mod dem, før de kunne lancere et angreb. Det var den varmeste sæson i Arabien. For at nå Tabūk måtte den muslimske hær passere gennem den brændende hede i de golde ørkener, der strakte sig over hundrede af mil. Sæsonen for dadel høsten, Madīnahs eneste økonomiske grundlag var tæt på, og det var meget svært for landmændene at forlade deres marker. Der var en ekstrem mangel på kameler og anden logistik, og dermed var det den mest anstrengende ekspedition, muslimerne nogensinde havde foretaget. Selv om de fleste af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) havde forberedt sig på ekspeditionen med deres hjerter og sjæle, var nogle af dem dog tilbageholdende på grund af de vanskeligheder, der er nævnt ovenfor. I sidste ende deltog de fleste dog alligevel i ekspeditionen. De nuværende Āyāt (vers) adresserer sådanne muslimer. Hyklerne var dog overhovedet ikke forberedte til at foretage en sådan anstrengende rejse, og de haltede bagud ved at give forskellige undskyldninger. De kommende Āyāt (vers) har afsløret deres onde planer og advaret dem om en alvorlig straf. Til sidst da den muslimske hær - bestående af tredive tusinde Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) - nåede Tabūk, besluttede den Byzantiske kejser sig for at kalde sin hær tilbage, og ingen egentlig krig fandt sted.

2 Henvisningen er til den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham

(ro) ned over ham og styrkede ham med hære (af engle), som I ikke kunne se, og nedgjorde fornægternes ord. Og Allāhs Ord er det højeste. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ ٱلسُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِىَ
ٱلْعُلْيَا ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Drag ud lette eller tunge[1], og udfør Djihād (stræb) med jeres rigdom og jeres liv for Allāhs sag. Det er bedst for jer, hvis I blot vidste (det).

ٱنفِرُوا۟ خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَٰهِدُوا۟
بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. Hvis det havde været et nært (let) bytte og en let rejse, så ville de (hyklerne) sandelig have fulgt dig; men afstanden (på rejsen) syntes dem for lang. Og de vil sværge ved Allāh: "Hvis vi kunne, så var vi draget ud med jer". De ødelægger sig selv[2], og Allāh ved, at de sandelig er løgnere.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَّٱتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
ٱلشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ لَوِ ٱسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٤٢﴾

43. Allāh har tilgivet dig (O, Muḥammad, men) hvorfor tillod du dem (at blive tilbage)? (Du burde

عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
ٱلَّذِينَ صَدَقُوا۟ وَتَعْلَمَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٤٣﴾

ﷺ) migration. Da han gennem åbenbaring var blevet informeret om, at Makkahs hedninge havde slået sig sammen for at myrde ham, besluttede Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sig for at emigrere til Madīnah sammen med sin mest hengivne Ṣaḥābī Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه). Da han godt vidste, at hans fjender ville gøre alt for at forfølge ham, tog han til hulen ved Thawr bjerget, der lå i den modsatte retning af Madīnah, hvor de skjulte sig i tre dage. Hans fjender søgte efter ham i alle retninger, indtil nogle af dem nåede til hulen. Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) blev bekymret, men den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) trøstede ham ved at sige "Du skal ikke sørge. Allāh er sandelig med os. "Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) havde forårsaget en edderkop til at væve sit spind til indgangen af hulen. Da fjenden så dette, udelukkede de muligheden for at et menneske ville være inde i hulen. De gik således forbi hulen uden at se ind i den.

1 Dvs., unge eller gamle, ridende eller til fods, i medgang eller i modgang, og under alle forhold og omstændigheder.

2 Disse Āyāt (vers) afslører hyklernes mentale tilstand og deres falske undskyldninger om, at de forblev tilbage i Madīnah af gyldige grunde, ellers ville de glædeligt have sluttet sig til den muslimske hær i Tabūk ekspeditionen.

have ventet) indtil det stod dig klart, hvem der var sandfærdig, og du vidste, hvem der var løgnere.

44. De, som tror på Allāh og den Yderste Dag, beder dig ikke om at blive fritaget fra Djihād (at stræbe) med deres rigdom og deres liv. Og Allāh er Vidende om de Gudfrygtige.

لَا يَسْتَـْٔذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ أَن يُجَٰهِدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُتَّقِينَ ٤٤

45. Kun de folk, der ikke tror på Allāh og den Yderste Dag, og hvis hjerter er i tvivl, så de vakler i deres tvivl, beder dig om at blive fritaget.

إِنَّمَا يَسْتَـْٔذِنُكَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَٱرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِى
رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥

46. Hvis de ønskede at drage ud, så havde de gjort (sig) forberedelser dertil, men Allāh kunne ikke lide[1], at de skulle udsendes, så Han holdt dem tilbage, og der blev sagt (til dem): "Sid med dem, der bliver siddende".

۞ وَلَوْ أَرَادُوا۟ ٱلْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا۟ لَهُۥ عُدَّةً
وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ
ٱقْعُدُوا۟ مَعَ ٱلْقَٰعِدِينَ ٤٦

47. Hvis de var draget ud sammen med jer, så havde de kun skabt større fordærvelse. De ville have trængt sig imellem jer, idet de ønsker jer al-Fitnah (rebelskhed). Og blandt jer er der nogle, der lytter til dem. Og Allāh er Vidende om aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

لَوْ خَرَجُوا۟ فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَأَوْضَعُوا۟ خِلَٰلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ ٱلْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّٰعُونَ لَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ
بِٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧

48. De har tidligere ønsket at skabe Fitnah (ufred), og de vendte op og ned på tingene for dig, indtil sandheden kom, og Allāhs påbud (Islām) blev synligt, selvom de hadede det.

لَقَدِ ٱبْتَغَوُا۟ ٱلْفِتْنَةَ مِن قَبْلُ وَقَلَّبُوا۟ لَكَ
ٱلْأُمُورَ حَتَّىٰ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ ٱللَّهِ
وَهُمْ كَٰرِهُونَ ٤٨

1 Dette er, fordi at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde bestemt, at kun oprigtige muslimer bør deltage i Tabūk ekspeditionen.

49. Og blandt dem er der den, der siger: ”Giv mig tilladelse (til at blive tilbage fra kampen) og udsæt mig ikke for prøve[1]”. Sandelig, de er allerede faldet i fristelsen, og sandelig vil Helvedet omfatte fornægterne.

وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ ٱئۡذَن لِّي وَلَا تَفۡتِنِّيٓۚ
أَلَا فِي ٱلۡفِتۡنَةِ سَقَطُواْۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٩

50. Hvis noget godt rammer dig (O, Muḥammad), ærgrer det dem. Og hvis en ulykke overgår dig, siger de: ”Vi havde sandelig taget hånd om vores problem i forvejen”. Og de vender sig henrykte bort.

إِن تُصِبۡكَ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡۖ وَإِن
تُصِبۡكَ مُصِيبَةٞ يَقُولُواْ قَدۡ أَخَذۡنَآ
أَمۡرَنَا مِن قَبۡلُ وَيَتَوَلَّواْ وَّهُمۡ فَرِحُونَ ٥٠

51. Sig: ”Aldrig vil noget ramme os, undtagen hvad Allāh har foreskrevet os. Han er vores Beskytter. Og til Allāh (alene) skal de troende sætte deres lid”.

قُل لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا
هُوَ مَوۡلَىٰنَاۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٥١

52. Sig: ”Forventer I andet af os, end én af de to gode ting (martyrdom og sejr)? Og (for jer) forventer vi, at Allāh vil ramme jer med en straf fra Sig Selv eller ved vores hænder. Så vent, vi venter sandelig (også) med jer”.

قُلۡ هَلۡ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحۡدَى ٱلۡحُسۡنَيَيۡنِۖ
وَنَحۡنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمۡ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ
بِعَذَابٖ مِّنۡ عِندِهِۦٓ أَوۡ بِأَيۡدِينَاۖ فَتَرَبَّصُوٓاْ
إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ٥٢

53. Sig: ”Spender frivilligt eller tvungent, det vil aldrig blive modtaget fra jer. I har sandelig været et folk, der overtræder (Allāhs love)”.

قُلۡ أَنفِقُواْ طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا لَّن يُتَقَبَّلَ
مِنكُمۡ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا
فَٰسِقِينَ ٥٣

---

1 Djadd Bin Qays, en hykler, kom til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og søgte om dispensation fra Tabūk ekspeditionen med den grund, at han var kendt blandt sine medmennesker for hans ekstraordinære hang til smukke kvinder, og hvis han skulle se nogle smukke byzantiske kvinder, ville han ikke være i stand til at undertrykke sine lyster og ville stå over for en stor prøvelse. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) erklærer, at han og hans andre hykleriske venner allerede er blevet sat på en stor prøvelse på grund af deres onde gerninger.

54. Og det eneste, der har forhindret, at det, de giver bort, bliver godtaget (fra dem), er, at de har fornægtet Allāh og Hans Sendebud. Og at de kommer dovne (uvillige) til Ṣalāh (Bøn), og at de kun modvilligt giver bort.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَٰتُهُمْ
إِلَّآ أَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا
يَأْتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ
وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَٰرِهُونَ ٥٤

55. Så lad ikke deres rigdom og børn imponere dig (O, Muḥammad). Sandelig ønsker Allāh at straffe dem med disse i denne verden, og at deres sjæle må gå bort, mens de er fornægtere.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ٥٥

56. Og de sværger ved Allāh, at de hører til jer, og de hører ikke til jer, men de er et folk, der er i frygt.

وَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم
مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ٥٦

57. Hvis de finder et tilflugtssted eller huler eller et sted (at gå ind), så ville de (løbende) vende sig mod det, mens de er hæmningsløse.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا
لَّوَلَّوْا۟ إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ٥٧

58. Og blandt dem er der dem, der kritiserer dig (O, Muḥammad) med hensyn til (uddeling af) Ṣadaqāt (almisser). Så hvis de modtager noget af den, er de tilfredse, og hvis de ikke modtager noget af den, bliver de vrede.

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِى ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنْ
أُعْطُوا۟ مِنْهَا رَضُوا۟ وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا۟ مِنْهَآ إِذَا
هُمْ يَسْخَطُونَ ٥٨

59. Og hvis de (blot) havde været tilfredse med, hvad Allāh og Hans Sendebud havde givet dem, og havde sagt: "Allāh er tilstrækkelig for os. Allāh vil give os af Sin nåde, og (det vil) Hans Sendebud (også)[1]. Sandelig, vi higer efter Allāh".

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا۟ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤْتِينَا ٱللَّهُ مِن
فَضْلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ٥٩

1 Give ud af det Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har givet ham.

60. Sandelig, aṣ-Ṣadaqāt (almisserne) er kun til de fattige og de nødlidende og de, der arbejder (med at samle dem), og til dem, hvis hjerter skal vindes[1], og til (frigivelse af) slaver og til (udfrielse) af dem, der er i gæld, og til dem, (der kæmper) på Allāhs vej, og til den vejfarende. (Dette er) en bestemmelse fra Allāh. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

۞إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ
وَفِي ٱلرِّقَابِ وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦٠

61. Og blandt dem (hyklerne) er der dem, der krænker Profeten og siger: "Han (lægger sit) øre (til alle nyheder[2])". Sig: "Han (lægger) øre til (alt, som er) godt for jer. Han tror på Allāh og tror på de troende, og (han) er en barmhjertighed for jer, der (oprigtigt)[3] tror". Og dem, der krænker Allāhs Sendebud, for dem er der en smertefuld straf.

وَمِنۡهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلنَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ أُذُنٞۚ قُلۡ أُذُنُ خَيۡرٖ لَّكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ
وَيُؤۡمِنُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ
ءَامَنُواْ مِنكُمۡۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ رَسُولَ
ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦١

62. De sværger ved Allāh for jer (o, I troende) for at behage jer. Men Allāh og Hans Sendebud har større krav på, at de skulle behages hvis de er (oprigtige) troende.

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ لِيُرۡضُوكُمۡ وَٱللَّهُ
وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَن يُرۡضُوهُ إِن كَانُواْ
مُؤۡمِنِينَ ٦٢

63. Ved de ikke, at den, der modsætter sig Allāh og Hans Sendebud, for

أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّهُۥ مَن يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ

1 Dette betyder, at den foreskrevne Ṣadaqah (velgørenhed) eller Zakāh (obligatorisk almisse) kan gives til en person, der for nylig har taget Islām til sig og har brug for opmuntring og finansiel støtte. Āyah (verset) har fastsat otte hovedgrupper for, hvilke Zakāh (obligatorisk almisse) kan anvendes.

2 Med dette mener de, at han hører og tror på alt.

3 Nogle hyklere bemærkede, at de let kunne overbevise Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om deres uskyld, fordi han ligger øre til alt og alle og tror på alt, der bliver fremlagt for ham. Hyklerne kunne derfor gøre, hvad de ville og fremlægge undskyldninger foran ham, og han ville acceptere dem. Svaret er, at han lytter til alle, men han tror kun på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og stoler kun på de sande troende. Hvad angår de hyklere, der foregiver at tro, lytter han kun til dem på grund af hans barmhjertige og høflige natur, men han har ikke tillid til deres falske udsagn.

ham er der Helvedes Ild? Deri vil han blive for evig. Det er den mægtigste skændsel.

فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدٗا فِيهَاۚ
ذَٰلِكَ ٱلۡخِزۡيُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٣

64. Hyklerne frygter, at en Sūrah (Korankapitel) vil blive åbenbaret om dem, som vil fortælle dem, hvad der er i deres hjerter. Sig: "Spot (som I vil), Allāh vil sandelig bringe frem, hvad I frygter".

يَحۡذَرُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيۡهِمۡ
سُورَةٞ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلِ ٱسۡتَهۡزِءُوٓاْ
إِنَّ ٱللَّهَ مُخۡرِجٞ مَّا تَحۡذَرُونَ ٦٤

65. Og hvis du spørger dem, vil de sige: "Vi førte kun frugtesløs tale og lavede sjov[1]". Sig: "Var det Allāh og Hans Āyāt (vers) og Hans Sendebud, I drev spot med?"

وَلَئِن سَأَلۡتَهُمۡ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
نَخُوضُ وَنَلۡعَبُۚ قُلۡ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ
وَرَسُولِهِۦ كُنتُمۡ تَسۡتَهۡزِءُونَ ٦٥

66. I skal ikke komme med undskyldninger. I har fornægtet, efter at I (har) troet. Hvis Vi tilgiver nogle af jer, vil Vi straffe nogle andre, fordi de var syndere.

لَا تَعۡتَذِرُواْ قَدۡ كَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡۚ إِن
نَّعۡفُ عَن طَآئِفَةٖ مِّنكُمۡ نُعَذِّبۡ طَآئِفَةَۢ
بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ مُجۡرِمِينَ ٦٦

67. De hykleriske mænd og de hykleriske kvinder er alle ens. De påbyder til det utækkelige (moralsk fordærv) og forbyder det gode og knuger deres hænder sammen (mod at spendere på Allāhs vej). De glemte Allāh, så Han glemte dem. Sandelig, hyklerne er al-Fāsiqūn (dem, som overtræder Allāhs love).

ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ بَعۡضُهُم مِّنۢ
بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمُنكَرِ
وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَقۡبِضُونَ
أَيۡدِيَهُمۡۚ نَسُواْ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمۡۚ إِنَّ
ٱلۡمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٦٧

68. Allāh har lovet de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og fornægterne Helvedes Ild, deri vil de blive for evigt. Den er tilstrækkelig for dem. Og Allāh har forbandet dem. Og de vil få en varig straf.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ
وَٱلۡكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ
هِيَ حَسۡبُهُمۡۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَلَهُمۡ
عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٦٨

1 Det blev rapporteret til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at nogle hyklere var kommet med nogle latterlige bemærkninger om Islām og muslimer. Adspurgt svarede de, at de blot havde småsnakket, og bemærkningerne var ment som humor og ikke alvorligt.

69. (I hyklere er) ligesom dem før jer. De var stærkere end jer i magt og havde flere rigdomme og børn. Og de nød deres andel, og I nød jeres andel, ligesom de, der var før jer, (også) nød deres andel. Og I forfaldt til tom tale, ligesom de (også) forfaldt til tom tale. Det er dem, hvis gerninger er forspildte i denne verden og i det Hinsidige, og det er dem, der er fortabte.

كَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنكُمۡ قُوَّةٗ
وَأَكۡثَرَ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا فَٱسۡتَمۡتَعُواْ
بِخَلَٰقِهِمۡ فَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِخَلَٰقِكُمۡ
كَمَا ٱسۡتَمۡتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُم
بِخَلَٰقِهِمۡ وَخُضۡتُمۡ كَٱلَّذِي خَاضُوٓاْۚ
أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٩

70. Er fortællingen om dem, der var før dem, ikke nået til dem? (Fortællingen om) Nūḥs (Noas) folk, 'Ād, Thamūd og Ibrāhīms (Abrahams) folk og indbyggerne i Madyan (Midjan) og (nyheden) om de væltede byer[1]?[2] Deres sendebud kom til dem med klare beviser. Og Allāh ville ikke forurette dem, men de plejede at forurette sig selv.

أَلَمۡ يَأۡتِهِمۡ نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَوۡمِ
نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَقَوۡمِ إِبۡرَٰهِيمَ
وَأَصۡحَٰبِ مَدۡيَنَ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتِۚ أَتَتۡهُمۡ
رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ
وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٧٠

71. De troende mænd og de troende kvinder er hinandens venner. De påbyder til det gode og forbyder det utækkelige (moralsk fordærv), og de opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse) og adlyder Allāh og Hans Sendebud. Det er dem, som Allāh vil være Barmhjertig over for. Sandelig, Allāh er Almægtig, Alvis.

وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ
بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ
ٱلۡمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ
سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٧١

72. Allāh har lovet de troende mænd og de troende kvinder haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt og (få) gode boliger i

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا
وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ وَرِضۡوَٰنٞ

1 For en kort redegørelse for disse begivenheder, se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:59- 93).

2 Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) folk.

Edens haver. Men velbehag fra Allāh er størst. Det er den mægtige sejr.

مِّنَ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ
ٱلۡعَظِيمُ ٧٢

73. O, Profet! Bekæmp fornægterne[1] og hyklerne og vær hård mod dem. Og deres tilholdssted er Djahannam (Helvede). Og det er et slet sted at vende tilbage til.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ
وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمَصِيرُ ٧٣

74. De sværger ved Allāh, at de intet har sagt. Men de havde sagt vantroens ord og fornægtet, efter at de havde accepteret Islām, og de overvejede det, de ikke kunne opnå[2]. Og de følte kun had, selv om Allāh og Hans Sendebud havde gjort dem rige med Sin nåde. Så hvis de angrer, vil det være bedre for dem, og hvis de vender sig bort, vil Allāh straffe dem med en smertefuld straf i denne verden og i det Hinsidige. Og de vil ikke have nogen ven eller hjælper på jorden.

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُواْ وَلَقَدۡ قَالُواْ كَلِمَةَ
ٱلۡكُفۡرِ وَكَفَرُواْ بَعۡدَ إِسۡلَٰمِهِمۡ وَهَمُّواْ بِمَا
لَمۡ يَنَالُواْۚ وَمَا نَقَمُوٓاْ إِلَّآ أَنۡ أَغۡنَىٰهُمُ ٱللَّهُ
وَرَسُولُهُۥ مِن فَضۡلِهِۦۚ فَإِن يَتُوبُواْ يَكُ خَيۡرٗا
لَّهُمۡۖ وَإِن يَتَوَلَّوۡاْ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا
أَلِيمٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَمَا لَهُمۡ فِي
ٱلۡأَرۡضِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٧٤

75. Og blandt dem er der den, der havde sluttet en pagt med Allāh: "Hvis Han giver os (rigdom) af Sin nåde, så vil vi sandelig give almisse, og vi vil sandelig være blandt de retskafne".

۞وَمِنۡهُم مَّنۡ عَٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنۡ ءَاتَىٰنَا مِن
فَضۡلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ
ٱلصَّٰلِحِينَ ٧٥

76. Men da Han gav dem (rigdom) af Sin nåde, blev de nærige med det (de havde fået) og vendte sig afvisende bort.

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضۡلِهِۦ بَخِلُواْ بِهِۦ
وَتَوَلَّواْ وَّهُم مُّعۡرِضُونَ ٧٦

1 Ordet Djihād i denne Āyah (vers) omfatter enhver kamp for at sætte dem på plads. Det kan være en væbnet kamp, der er eksklusivt for fornægtere. Eller en tale eller en debat til at overtale dem til sandheden, som kan omhandle både fornægtere og hyklere. En væbnet kamp er ikke beregnet mod hyklere.

2 Der er nogle beretninger om, at hyklerne havde lanceret en sammensværgelse om at myrde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), men det mislykkedes for dem. Āyah (verset) henviser sandsynligvis til denne hændelse.

77. Så Han lod hykleri følge dem i deres hjerter indtil den Dag, hvor de skal møde Ham; fordi de havde brudt deres løfte til Allāh, og fordi de plejede at lyve.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ
بِمَآ أَخْلَفُوا۟ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا۟
يَكْذِبُونَ ٧٧

78. Ved de ikke, at Allāh kender deres hemmeligheder og deres hemmelige samtaler, og at Allāh alene har den fulde Viden om det skjulte?

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَىٰهُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ٧٨

79. De, der håner dem af de troende, der frivilligt giver almisser, og ikke har andet end deres hårdt tjente (penge); alligevel spotter de dem. Dem vil Allāh spotte, og for dem er der en smertefuld straf(1).

ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا
يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ
سَخِرَ ٱللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٩

80. Du kan bede om tilgivelse for dem (O, Muḥammad), eller du kan lade være med at bede om tilgivelse for dem. Hvis du beder om tilgivelse for dem halvfjerds gange, så vil Allāh ikke tilgive dem. Det er, fordi de fornægtede Allāh og Hans Sendebud. Og Allāh retleder ikke al-Qawm al-Fāsiqīn (et folk, der overtræder Allāhs love).

ٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِن تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱللَّهُ
لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ٨٠

81. De, der blev tilbage, var glade for at sidde tilbage efter (at) Allāhs Sendebud (var draget ud i kamp). Og de hadede at kæmpe med deres rigdom og deres liv for Allāhs sag, og de sagde: "Ryk ikke ud i (denne)

فَرِحَ ٱلْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ
وَكَرِهُوٓا۟ أَن يُجَٰهِدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُوا۟ لَا تَنفِرُوا۟ فِي ٱلْحَرِّ قُلْ
نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَّوْ كَانُوا۟ يَفْقَهُونَ ٨١

1 Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde bedt muslimerne om at give generøse donationer til Tabūk ekspeditionen, bidrog enhver muslim til fonden, efter formåen. Hyklerne var for nærige til at bidrage efter deres evne, og de kom med latterlige bemærkninger mod bidragyderne. Hvis en rig mand bragte en kæmpe donation, beskyldte de ham for at vise sig, og hvis en fattig person kom op med en lille ting fra hans hårdt tjente penge, lo de ad ham og latterliggjorde hans trivielle bidrag.

varme". Sig (O, Muḥammad): "Helvedes Ild er endnu varmere". Hvis (blot) de kunne forstå (det).

82. Så lad dem le lidt og græde meget, som gengældelse for, hvad de plejede at lave.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٢

83. Men hvis Allāh bringer dig tilbage til en gruppe af dem (efter Tabūk slaget), og de søger din tilladelse[1] til at drage ud, så sig (til dem): "I skal aldrig drage ud med mig, og I skal aldrig bekæmpe en fjende sammen med mig. I var tilfredse med at sidde tilbage første gang, så bliv siddende med de tilbageværende".

فَإِن رَّجَعَكَ اللَّهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَن تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا ۖ إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ٨٣

84. Og bed ikke for nogen af dem, der dør, og stå ikke ved hans grav[2]. De fornægtede Allāh og Hans Sendebud, og de døde som syndere.

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ٨٤

85. Og deres rigdom og deres børn skal ikke imponere dig. Allāh vil sandelig kun straffe dem med disse i denne verden, og deres sjæle skal gå bort, mens de er fornægtere.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ٨٥

---

1 Dette betyder, at hvis de søger tilladelse hos dig O Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at deltage i et andet slag efter Tabūk, så giv dem ikke tilladelse dertil. Årsagen er tofoldig. For det første er deres tilsyneladende iver for Djihād ikke pålidelig, og de kan forråde muslimerne når som helst. For det andet er de opportunistiske mennesker, og de viser kun deres iver for Djihād, når de forventer, at de kan opnå en verdslig gevinst ud af det. Siden deres ønske om at deltage i Djihād er blottet for oprigtighed, fortjener de ikke at blive hædret med den.

2 På tidspunktet for hyklernes leder 'Abdullāh Bin Ubayys død, anmodede hans søn, der var en oprigtig muslim, den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at lede Djanāzah bøn (begravelses bøn) over hans far. Ud af sin barmhjertige natur, accepterede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hans anmodning og ledte bønnen, fordi han foregav at være muslim. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret for at forbyde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at lede begravelses-bøn over en hykler, hvorefter han aldrig deltog i en Djanazah bøn for nogen hykler.

86. Og når en Sūrah (kapitel) bliver åbenbaret, (som siger): ”Tro på Allāh, og udfør Djihād[1] (kamp) med Hans Sendebud”, (så) beder de rige blandt dem om din tilladelse, og siger: ”Lad os blive sammen med dem, der sidder (tilbage)”.

وَإِذَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٌ أَنۡ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُواْ
مَعَ رَسُولِهِ ٱسۡتَـٔۡذَنَكَ أُوْلُواْ ٱلطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ
وَقَالُواْ ذَرۡنَا نَكُن مَّعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٨٦

87. De var tilfredse med at være sammen med dem, der sidder tilbage, og deres hjerter er blevet forseglede, så de forstår intet.

رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلۡخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٨٧

88. Men Sendebuddet og de, der tror med ham, udførte Djihād (kamp) med deres rigdom og deres liv. For dem er der (alt) det gode, og de er de succesfulde.

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ
جَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ وَأُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمُ ٱلۡخَيۡرَٰتُۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٨٨

---

1 Af alle begreber i Islām er ”Djihād” måske det mest fejlciterede, misbrugte og misforståede. Ordet i sig selv betyder ”at anstrenge sig”. Det betyder ikke den meget populære, men ikke desto mindre, ukorrekte oversættelse ”hellig krig”. En person, der anstrenger sig for at gøre noget, der er en del af Islām, dvs. anstrenger sig på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej, udfører Djihād og er derved en ”Mudjāhid”. Der findes ikke et ord i Koranen eller i islamisk terminologi, som betyder ”hellig krig”. I Islām er ingen krige hellige. Ordet ”hellig krig” er et kristent begreb, som blev brugt om korstogene, hvor kristne europæiske stater, konger og kirken drog på militære togter til ”Det Hellige Land” fra slutningen af 1000-tallet til 1200-tallet. Det var i den forbindelse, at drage i krig for det hellige land, at ordet ”hellig krig” eller ”Holy War” blev brugt i Europa. Naturligvis kan det at anstrenge sig på Guds vej betyde, at man må gå i krig, men enhver anstrengelse for at styrke Islām eller leve på islamisk vis i samfundet, kollektivt eller personligt, er Djihād. Hvis det drejer sig om krig, er Djihād tilladt for at forsvare sig eller for at bekæmpe undertrykkelse. Koranen og Profeten Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) udsagn er meget specifikke om, ikke blot hvornår, men også hvordan krig kan føres. Dette går vel at mærke 1.300 år forud for Geneve konventionens bestemmelser om krigsførelse, krigsfanger og menneskerettigheder. Der er således intet begreb i Islām om ”hellig krig”, men der kan være tale om en retfærdig krig, hvis der er tale om at etablere retfærdighed mod en undertrykkelse, selvforsvar eller for at beskytte ens eget liv, familien, hjemmet, naboerne etc. Islām opfordrer til, at uretfærdighed og undertrykkelse standses, og hvis det betyder, at man må gå i kamp, på et hvilket som helst niveau, såsom i tale, ved at skrive, ved politisk arbejde eller i sidste ende ved at føre krig, må det gøres.

89. For dem har Allāh beredt haver, i hvilke floder løber, (og) deri vil de blive for evigt. Det er den mægtige succes.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ
ٱلۡعَظِيمُ ٨٩

90. Og de, der er fulde af undskyldninger blandt beduinerne, kom, for at der måtte gives dem tilladelse (til at blive tilbage). Og de, der løj for Allāh og Hans Sendebud, blev siddende (tilbage). De, der fornægter blandt dem, vil blive ramt af en smertefuld straf.

وَجَآءَ ٱلۡمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ لِيُؤۡذَنَ لَهُمۡ
وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ سَيُصِيبُ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٠

91. Der hviler ingen synd på de svage eller de syge eller på dem, der ikke har noget, de kan give ud, hvis de er oprigtige over for Allāh og Hans Sendebud. Der er ingen indgriben mod dem, der handler godt. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرۡضَىٰ وَلَا عَلَى
ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا
نَصَحُواْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ مَا عَلَى ٱلۡمُحۡسِنِينَ
مِن سَبِيلٖۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩١

92. Og heller ikke mod dem, der kom til dig (O, Muḥammad), for at du kunne forsyne dem med noget at ride på, (og) du sagde (til dem): ”Jeg kan ikke finde noget, (som) jeg kan lade jer ride på”. (De) vendte om, og deres øjne flød over af tårer af sorg over, at de ikke kunne finde noget at give bort (for Allāhs sag).

وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوۡكَ لِتَحۡمِلَهُمۡ
قُلۡتَ لَآ أَجِدُ مَآ أَحۡمِلُكُمۡ عَلَيۡهِ
تَوَلَّواْ وَّأَعۡيُنُهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ حَزَنًا
أَلَّا يَجِدُواْ مَا يُنفِقُونَ ٩٢

93. Bebrejdelsen er kun mod dem, der beder dig om tilladelse på trods af, at de er rige. De er tilfredse med at være sammen med dem, der sidder tilbage. Og Allāh har forseglet deres hjerter, så de ikke ved, (at de er tabere).

۞إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَسۡتَـٔۡذِنُونَكَ
وَهُمۡ أَغۡنِيَآءُۚ رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلۡخَوَالِفِ
وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٩٣

94. De vil komme med undskyldninger, når I vender tilbage til dem. Sig (O, Muḥammad): ”Kom ikke med undskyldninger. Vi vil ikke tro jer. Allāh har (allerede) fortalt os om jeres forhold. Og Allāh vil se, hvad I laver, og (det vil) Hans Sendebud (også). Derefter vil I blive bragt tilbage til Ham, Der kender det skjulte og det synlige, så vil Han meddele jer, hvad I plejede at lave.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ
قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ
نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. De vil sværge ved Allāh over for jer, når I vender tilbage til dem, for at I skal vende jer fra dem[1]. Så vend jer (da) fra dem. De er sandelig urene, og deres tilholdssted er Helvede, som gengældelse for, hvad de plejede at lave.

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. De sværger over for jer, for at I måtte blive tilfredse med dem. Men (selvom) I måtte blive tilfredse med dem, så vil Allāh ikke være tilfreds med al-Qawm al-Fāsiqīn (folket, der overtræder Allāhs love).

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِن
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

97. Beduinerne er værst i vantro og hykleri, og mest tilbøjelige til at være uvidende om grænserne, som Allāh har sendt ned til Sit Sendebud. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا
يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

---

1 Disse mennesker vil komme til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) efter hans tilbagevenden fra Tabūk-slaget til Madīnah, og med deres fingerede eder vil de forsøge at tilfredsstille ham. Hvad de ønskede at opnå ved dette var, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) skulle ignorere deres ugerning, dvs. ignorere deres fravær fra Tabūk-slaget og skåne dem for bebrejdelsen på grund af det. Derpå blev det åbenbaret til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at han lige så godt kunne imødekomme deres ønske. Āyah (verset) siger: 'Så ignorér dem'. Dvs. ignorér dem og bebrejd dem ikke, da bebrejdelse oftest ikke medfører noget godt. Da de ikke har taget troen til sig i deres hjerter, og ej heller ønsker de at have det, hvad vil der da komme ud af bebrejdelse? Så hvorfor spilde god tid!

98. Og blandt beduinerne er der dem, som betragter, hvad de giver (på Allāhs vej), som en straf, og de venter kun på skæbnens omvæltninger for jer[1]. For dem er der en dårlig omvæltning. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

وَمِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ
مَغۡرَمٗا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ ٱلدَّوَآئِرَۚ عَلَيۡهِمۡ
دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٩٨

99. Og blandt beduinerne er der dem, der tror på Allāh og den Yderste Dag, og betragter det, de giver (på Allāhs vej), som en kilde for nærhed til Allāh og Sendebuddets velsignelser. Det er sandelig (en kilde til) nærhed for dem. Allāh vil føre dem ind i Sin barmhjertighed. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَمِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ
وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرۡبَةٞ لَّهُمۡۚ
سَيُدۡخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٩٩

100. Og for de forreste og første blandt emigranterne og hjælperne og dem, der fulgte dem (deres eksempel) i godhed, (dem) er Allāh tilfreds med, og de er tilfredse med Ham. Og for dem har Han beredt haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Det er den mægtige succes.

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ
وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ
رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ لَهُمۡ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠

101. Og blandt de beduiner, der er omkring jer, er der hyklere, og (det er der også) blandt Madīnahs indbyggere, som fremturer i hykleri. Du (O, Muḥammad) kender dem ikke, (men) Vi (Allāh) kender

وَمِمَّنۡ حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ مُنَٰفِقُونَۖ
وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ مَرَدُواْ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا
تَعۡلَمُهُمۡۖ نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡۚ سَنُعَذِّبُهُم
مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٖ ١٠١

1 Hyklerne, blandt de arabiske beduiner, plejede at betale Zakāh (obligatorisk almisse) for at vise, at de var muslimer, men de gjorde det uvilligt, og tog det som en straf, der var blevet pålagt dem. På samme tid ønskede de, at en ulykke skulle ramme muslimerne, så de kunne blive fri for denne finansielle byrde. ”Omvæltning” i ovenstående Āyah (vers) refererer til en sådan katastrofe. Āyah (vers) siger, at den ”dårlige omvæltning ”i virkeligheden venter dem, hvorefter de vil blive vanæret og deres plan forpurret.

dem. Vi vil straffe dem[1] to gange, derefter vil de blive sendt (tilbage) til en mægtig straf.

102. Og der er andre, der har vedkendt sig deres synder. De blandede den gode handling med den slette (handling). Det er sandsynligt at Allāh vil tilgive dem. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَءَاخَرُونَ ٱعۡتَرَفُواْ بِذُنُوبِهِمۡ خَلَطُواْ عَمَلٗا
صَٰلِحٗا وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ
عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٠٢

103. Tag Ṣadaqah (almisse) af deres rigdom, (for at) du (O, Muḥammad) kan rense og forøge dem dermed, og bed for dem. Sandelig, din bøn er (en kilde til) ro for dem. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

خُذۡ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ صَدَقَةٗ تُطَهِّرُهُمۡ وَتُزَكِّيهِم بِهَا
وَصَلِّ عَلَيۡهِمۡۖ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٞ لَّهُمۡۗ وَٱللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٣

104. Ved de ikke, at Allāh er Den, der accepterer anger fra Sine tjenere, og (at Han) modtager Ṣadaqah (almisser)? Og at Allāh er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ
عِبَادِهِۦ وَيَأۡخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ
ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٤

105. Og sig (O, Muḥammad): "Handl (som I vil), for så vil Allāh se jeres handling, og (det vil) Hans Sendebud og de troende (også)". Så vil I blive bragt tilbage til Ham, der kender det skjulte og det sete, så vil Han meddele for jer, hvad I plejede at lave.

وَقُلِ ٱعۡمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ
وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ
وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٠٥

106. Og (der er) andre, der afventer Allāhs bestemmelse. Enten straffer Han dem, eller også tilgiver Han dem. Og Allāh er Alvidende, Alvis[2].

وَءَاخَرُونَ مُرۡجَوۡنَ لِأَمۡرِ ٱللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمۡ
وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيۡهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ١٠٦

---

1 De vil blive revset en gang i denne verden ved at blive vanæret, når deres hykleri vil blive afsløret og for anden gang i deres grave.

2 Henvisningen er til de tre oprigtige Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), der ikke deltog i Tabūk ekspeditionen uden gyldig grund. Da de indrømmede deres skyld, blev beslutningen om dem udskudt, men de blev til sidst tilgivet, som vil blive forklaret i Āyah (vers) 118 senere.

107. Og de, der har bygget en moské for (at forårsage) skade og vantro og (skabe) splid mellem de troende og (som) støtte til den, som i forvejen førte krig mod Allāh og Hans Sendebud[1], vil sandelig sværge (og sige): "Vi ville kun det gode". Men Allāh bevidner, at de sandelig er løgnere.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا
وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن
قَبۡلُۚ وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ
وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٠٧

108. Stå aldrig i den. En moské[2], der er blevet bygget på at-Taqwā (Gudfrygtighed) fra første dag, har større krav på, at du står i den. I den er der mænd, der elsker at rense sig. Og Allāh elsker dem, som renser sig.

لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ
مِنۡ أَوَّلِ يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ
رِجَالٞ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ
ٱلۡمُطَّهِّرِينَ ١٠٨

109. (Mon) den, som grundlagde sin bygning på retfærdighed (med frygt) for Allāh og (søgende) Hans tilfredshed, er bedre end den, som grundlagde sin bygning på kanten af en afgrund, der var ved at bryde

أَفَمَنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ عَلَىٰ تَقۡوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ
وَرِضۡوَٰنٍ خَيۡرٌ أَم مَّنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ عَلَىٰ
شَفَا جُرُفٍ هَارٖ فَٱنۡهَارَ بِهِۦ فِي نَارِ جَهَنَّمَۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٩

1 Abū 'Āmir, en svoren fjende af Islām og muslimerne, havde støttet de vantro mod Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i næsten hvert slag. Oprevet efter slaget ved Ḥunayn, flygtede han til Syrien, men fortsatte sin sammensværgelse mod muslimerne. Han skrev til nogle hyklere i Madīnah, at han forsøgte at overbevise den Byzantiske kejser til at invadere muslimerne, og de (hyklerne) bør gøre forberedelser til at støtte ham i forbindelse med invasionen. Han foreslog at de skulle bygge et hus kamufleret som en moské, hvor hyklerne kunne holde møder til dette formål og gemme deres våben. De gjorde dette i overensstemmelse hermed og inviterede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til at indvie den såkaldte moské. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) lovede dem at bede i moskéen efter sin hjemkomst fra Tabūk, men på sin vej tilbage fra Tabūk, før han ankom til Madīnah, blev disse Āyāt (vers) åbenbaret. Hyklernes plan blev afsløret for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). På hans befaling jævnede nogle af hans Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) huset med jorden. Stedet blev kendt som Masjid-uḍ-Ḍirār og lå tæt på Masdjid Qubā', men intet spor efter den er synlig i dag.

2 Det refererer til Masdjid-ul-Qubā'. Det er den første moské, der blev bygget af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), da han udvandrede til Madīnah, og opholdte sig i Qubā' i et par uger.

sammen, og den brød sammen med ham i Helvedes Ild? Og Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

110. Deres bygning, som de har bygget, vil altid være en kilde til tvivl i deres hjerter, medmindre deres hjerter skæres i stykker[1]. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

لَا يَزَالُ بُنْيَٰنُهُمُ ٱلَّذِى بَنَوْا۟ رِيبَةً فِى
قُلُوبِهِمْ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَٱللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

111. Sandelig, Allāh har fra de troende købt deres liv og rigdom mod (et løfte om), at de skal have Paradiset. De kæmper for Allāhs sag, (og) de dræber og bliver (selv) dræbt. Et løfte fra Ham, som er sandt, (dette er nedskrevet) i at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet) og al-Qur'ān (Koranen). Og hvem er bedre til at fuldbyrde sin pagt end Allāh? Så fryd jer over den handel, som I har sluttet med Ham, og det er den mægtige succes.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشْتَرَىٰ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلْجَنَّةَ ۚ يُقَٰتِلُونَ فِى
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ
وَٱلْقُرْءَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِ ۚ
فَٱسْتَبْشِرُوا۟ بِبَيْعِكُمُ ٱلَّذِى بَايَعْتُم بِهِۦ ۚ
وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

112. De angrende, de tilbedende, de lovprisende, de rejsende for Allāhs sag, de bøjende (i bøn), Sādjidūn (de, der kaster sig ned med ansigtet mod jorden), de, som befaler det gode og forbyder det utækkelige (moralsk fordærv), og de, som holder sig til Allāhs grænser. Og bring gode nyheder til de troende.

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلْعَٰبِدُونَ ٱلْحَٰمِدُونَ
ٱلسَّٰٓئِحُونَ ٱلرَّٰكِعُونَ
ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلْءَامِرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ
وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱلْحَٰفِظُونَ
لِحُدُودِ ٱللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

---

1 Det oprindelige arabiske ord der er blevet brugt for "tvivl" er Rībah, som også betyder "uro" og "angst". Her dækker den alle disse betydninger. Det betyder først og fremmest deres fortrydelse over, at deres plan var blevet forpurret. For det andet henviser det til deres frygt og angst om deres fremtid, efter at Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde opdaget deres sammensværgelse. Og for det tredje forudsiger det, at deres hjerter vil forblive smittet med den tvivl, der fik dem til at vælge hykleri. Alle disse faktorer vil holde dem i evig uro indtil deres død, når deres hjerter vil blive skåret i stykker.

113. Det tilkommer ikke Profeten og dem, der tror, at bede om tilgivelse for al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne), selvom det er slægtninge, efter at det er blevet (gjort) klart for dem, at de er den Flammende Ilds (Helvedes) beboere.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن
يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ
أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ
أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١٣

114. Og Ibrāhīms (Abrahams) bøn om tilgivelsc for sin far var kun for ct løfte, han havde givet ham. Men da det blev klart for ham, at han var en fjende af Allāh, sagde han sig fri af ham. Ibrāhīm (Abraham) var sandelig medfølende og overbærende.

وَمَا كَانَ ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ
أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَأَوَّٰهٌ
حَلِيمٞ ١١٤

115. Og Allāh vil ikkc vildlcdc ct folk, eftcr Han har rctlcdt dcm, før Han gør klart for dcm, hvad dc skal frygtc. Sandclig, Allāh cr Alvidcndc om allc ting.

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ
هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ
ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ١١٥

116. Sandelig, Himlenes og Jordens Herredømme tilhører Allāh. Han giver liv og bringer død. Og I har ikke nogen ven eller hjælper foruden Allāh.

إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ
مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ١١٦

117. Sandelig har Allāh tilgivet Profeten og al-Muhādjirīn (emigranterne) og al-Anṣār (hjælperne), der fulgte ham i den svære stund, efter at hjerterne hos en gruppe af dem var ved at fare vild. Så tilgav Han dem. Han er sandelig Mild (og) Barmhjertig over for dem.

لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ
وَٱلۡأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلۡعُسۡرَةِ
مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٖ مِّنۡهُمۡ
ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١١٧

118. Og (Han vendte sig også mod) de tre, som var blevet tilbage, indtil (de følte), at jorden med (al) dens vidde blev indsnævret for dem. Og

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ
عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ

deres sind blev indsnævret for dem, og de indså, at der ikke var nogen tilflugt fra Allāh undtagen hos Ham. Så tilgav Han dem, således at de måtte angre. Sandelig, Allāh er Den Ofte Tilgivende, Den mest Barmhjertige[1].

أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوٓا۟ أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ
إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ
ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

119. O, I, som tror, frygt Allāh, og vær sammen med de sandfærdige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَكُونُوا۟
مَعَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾

120. Det tilkommer ikke Madīnahs indbyggere og beduinerne, der er omkring dem, at blive tilbage (og svigte) Allāhs Sendebud eller at foretrække deres liv frem for hans liv. Dette er fordi uanset om tørst eller udmattelse og sult rammer dem på Allāhs vej, eller de træder ind på et sted, der vækker fornægternes vrede, eller de opnår sejr over en fjende, undtagen at en god gerning bliver tilskrevet dem. Sandelig, Allāh lader ikke belønningen af dem, der handler godt, gå tabt.

مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم
مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا۟ عَن رَّسُولِ
ٱللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا۟ بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا
يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ ٱلْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم
بِهِۦ عَمَلٌ صَٰلِحٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

1 Tre af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) oprigtige Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), nemlig Ka'b Bin Mālik, Hīlāl Bin Umayyah og Murārah Bin Rabī' fejlede i at deltage i Tabūk ekspeditionen uden gyldig grund. I modsætning til hyklerne, tyede de ikke til falske undskyldninger, da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kom tilbage fra Tabūk. De indrømmede med det samme deres skyld og angrede sig. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) udskød sin beslutning om dem, indtil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) benådede dem. I mellemtiden blev de udsat for en social boykot i halvtreds dage, hvorunder det end ikke var tilladt for en muslim at tale til dem. De prøvelser de stod overfor i denne periode er hentydet til i denne Āyah (vers) som "at jorden med (al) dens vidde blev indsnævret for dem". Derefter blev de tilgivet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), som nævnt i denne Āyah (vers). Ka'b Bin Mālik (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) har berettet hele historien i en meget imponerende og veltalende måde. Denne lange Ḥadīth er blevet rapporteret af Imām Bukhārī og andre Ḥadīth lærde.

121. Og hvad end de giver ud, (værende) lidt eller meget, eller om de krydser en dal (for Allāhs sag), bliver det tilskrevet dem, så Allāh belønner dem for det bedste, de gjorde.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةٗ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةٗ
وَلَا يَقۡطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ
لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ١٢١

122. Og det tilkommer ikke de troende at gå ud[1] (alle sammen) på én gang. Lad det være således, at en del fra hver gruppe går ud, så at den gruppe (der er tilbage) kan opnå en forståelse af troen (s fundamentale viden) og derefter advare deres folk, når de vender tilbage til dem, således at de måtte blive forsigtige.

۞وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ
كَآفَّةٗۚ فَلَوۡلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرۡقَةٖ مِّنۡهُمۡ
طَآئِفَةٞ لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ
إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ ١٢٢

123. O, I, som tror, bekæmp de fornægtere[2], der er tæt på jer, og lad dem finde hårdhed i jer. Og vid, at Allāh er med de Gudfrygtige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ
يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ
غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٢٣

124. Og når en Sūrah (kapitel) bliver sendt ned, er der nogle af dem, som siger: "Hvem af jer har denne (Sūrah) øget i tro?" Hvad angår dem, som tror, så har den øget dem i tro, og de er glade.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ
أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ
يَسۡتَبۡشِرُونَ ١٢٤

---

1 De forrige Āyāt (vers) har understreget, at når der er en generel opfordring til Djihād, er enhver muslim forpligtet til at deltage i ekspeditionen. Den nuværende Āyah (vers) siger, at denne regel kun gælder, når der er en generel opfordring til Djihād fra den islamiske stats hersker. Men hvis der ikke er en fremspirende situation, og herskeren ikke har udstedt en generel indkaldelse, så er det ikke nødvendigt for alle muslimer at deltage i slaget. I stedet bør en gruppe blandt muslimerne skånes til at erhverve religiøs viden, så de kan erhverve perfekt forståelse af reglerne i religion, og tage tilbage til deres folk fuldt udstyret med viden og formidle den til dem for at gøre dem varsomme omkring Sharī'ahens regler. Āyah (verset) opstiller således princippet om arbejdsdeling mellem forskellige grupper i samfundet.

2 Dvs. undertrykkende regimer.

125. Men hvad angår dem, i hvis hjerter der er en sygdom, så har den forstærket dem i urenhed[1], foruden deres egen urenhed, og de døde (som) fornægtere.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ
كَـٰفِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Kan de ikke se, at de hvert år bliver sat på prøve, en eller to gange[2]? Men de angrer ikke, ej heller lader de sig påminde.

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ
عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ
وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Og når en Sūrah (kapitel) bliver åbenbaret, kigger de på hinanden, (som om de sagde): "Er der nogen, der ser jer?" derefter vender de sig væk[3]. Allāh har vendt deres hjerter, fordi de er et folk, der ikke forstår.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَىٰكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ
ٱنصَرَفُوا۟ ۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Der er sandelig kommet et Sendebud til jer fra jeres egne (Profeten Muḥammad). Det er bedrøvende for ham, når I har modgang. Han er bekymret for jer. Over for de troende er han medfølende (og) barmhjertig.

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم
بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Men hvis de vender sig bort, så sig (O, Muḥammad): "Allāh er

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ

---

1 Dvs. vantro og hykleri.

2 Hyklerne har konstant været udsat for forskellige ulykker. Til tider med deres allieredes nederlag og forpurrelse af deres planer, og til tider med fysiske eller økonomiske lidelser. Āyah (verset) siger, at de burde have lært en lektie af alle disse katastrofer og bør angre sig for deres ugerninger. Men de fejlede i at forstå, at det var deres holdning, der var årsagen til sådanne katastrofer.

3 Hyklerne var så hårde modstandere af Koranens Āyāt (vers), at de gjorde deres bedste for ikke at lytte til dem. Hvis en passage af den Hellige Koran blev åbenbaret til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), mens de sad i hans selskab sammen med oprigtige troende, og de følte, at de ville blive nødt til at lytte til den nye åbenbaring, gjorde de tegn til hinanden om, at de burde forlade den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) selskab uden at blive bemærket af nogen fra blandt de oprigtige troende. Dette er meningen med ordene, "Er der nogen, der ser jer?"

tilstrækkelig for mig. Der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Til Ham sætter jeg min lid, og Han er Den mægtige Trones Herre”.

عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ
ٱلۡعَظِيمِ ١٢٩

SŪRAH YŪNUS

سُورَةُ يُونُس

Titlen på denne Sūrah er ”Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ))”, da Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) navn er nævnt i Āyah (vers) 98.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Rā[1]. Det er den vise Bogs Āyāt (vers).

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ١

2. Slår det menneskene med undren, at Vi har åbenbaret til en mand af deres egne (Profeten Muḥammad), (idet Vi sagde): ”Advar menneskene og bring gode nyheder til dem, som tror, at de vil have en forrang af ære hos deres Herre” Fornægterne sagde: ”Sandelig, han er helt klart en troldmand”.

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ رَجُلٖ مِّنۡهُمۡ
أَنۡ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنَّ
لَهُمۡ قَدَمَ صِدۡقٍ عِندَ رَبِّهِمۡۗ قَالَ
ٱلۡكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٞ مُّبِينٌ ٢

3. Jeres Herre er sandelig Allāh, der skabte Himlene og Jorden på seks dage; derefter Istawā[2] (hævede) Han (Sig) over Tronen. Han styrer (alle) anliggender. Der er ingen mægler (til at gå i forbøn),

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ
يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ إِذۡنِهِۦۚ
ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Det oprindelige ord, der bruges i teksten er ”Istawā”, som henviser til en Guddommelig attribut, hvis nøjagtige karaktér ligger udenfor menneskelig perception. Vi har oversat ordet tættest muligt til dets betydning. Det korrekte standpunkt omkring sådanne Guddommelige Egenskaber er, at man skal tro på dem uden at gå i detaljer om deres nøjagtige karaktér. Se fodnoten til Sūrah Āl-‘Imrān (3:7).

undtagen med Hans tilladelse[1]. Det er Allāh, jeres Herre, så tilbed Ham. Vil I (stadig) ikke ihukomme?

4. Til Ham skal I alle vende tilbage. Et sandt løfte fra Allāh. Sandelig, Han begyndte skabelsen, derefter gentager Han den for at belønne dem, der tror og udøver gode gerninger, med ret. Men dem, der fornægter, vil få en drik af kogende vand og en smertefuld straf, fordi de plejede at fornægte.

إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقًّاۚ إِنَّهُۥ
يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلۡقِسۡطِۚ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لَهُمۡ شَرَابٞ مِّنۡ حَمِيمٖ وَعَذَابٌ
أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ ٤

5. Han er Den, der skabte solen (som en) stråle og månen som et lys, og (Han) bestemte dens faser, så I kan kende årenes tal og beregningen (af tiden). Og Allāh har ikke skabt (alt) dette, men (for et) retmæssigt (formål)[2]. Han uddyber tegnene for et folk, der ved.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلشَّمۡسَ ضِيَآءٗ وَٱلۡقَمَرَ نُورٗا
وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ
وَٱلۡحِسَابَۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۚ
يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٥

6. Sandelig, i nattens og dagens vekslen og i (alt), hvad Allāh har skabt i Himlene og på Jorden, er der tegn for et folk, der frygter (Allāh).

إِنَّ فِي ٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَتَّقُونَ ٦

7. Sandelig, de, der ikke tror på Vores møde, og (som) er tilfredse med det

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ

1 Hedningene troede at efter at have skabt universet, trak Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sig fra at styre de fleste af dets anliggender og gav alle Sine beføjelser vedrørende universet til forskellige guder. Desuden havde disse guder, efter deres overbevisning, arvelig magt til at gå i forbøn over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), selv i sager der udelukkende var i Hans Magt. Den nuværende Āyah (vers) tilbageviser denne absurde antagelse med, at det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) alene, der styrer alle anliggender i universet, og ingen kan gå i forbøn uden Hans tilladelse.

2 Denne Āyah (vers) giver et indlysende bevis på livet i det Hinsides. Havde der ikke været et liv efter døden, i hvilket de retskafne vil blive belønnet, og de onde vil blive straffet, ville formålet med universets skabelse være meningsløst.

verdslige liv, og (som) finder ro deri, og de, der er uopmærksomme på Vores tegn.

ٱلدُّنْيَا وَٱطْمَأَنُّوا۟ بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَٰتِنَا
غَٰفِلُونَ ٧

8. Deres tilholdssted er Ilden, for det de plejede at tjene.

أُو۟لَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ٨

9. (Men) sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger, dem vil deres Herre retlede gennem deres tro. Floder vil løbe under dem i lyksalighedens Haver.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمْ ۖ تَجْرِى مِن
تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَٰرُ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٩

10. Deri vil deres påkaldelse være: "Lovprist være Du, O, Allāh", og deres hilsen deri vil være: "Fred". Og slutningen af deres påkaldelse vil være: "(Al) lovprisning tilkommer Allāh, verdenernes Herre".

دَعْوَىٰهُمْ فِيهَا سُبْحَٰنَكَ ٱللَّهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ ۚ وَءَاخِرُ دَعْوَىٰهُمْ
أَنِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٠

11. Og hvis Allāh hastede i at sende det onde til folk, som de haster i søgen af det gode, så vil deres tidsfrist være afsluttet[1] for dem. Men Vi lader dem, der ikke tror på mødet med Os, vandre blindt i deres trods.

۞ وَلَوْ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ
ٱسْتِعْجَالَهُم بِٱلْخَيْرِ لَقُضِىَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ ۖ
فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا فِى
طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ١١

12. Og når en ulykke rammer mennesket, påkalder han Os liggende (på sin side), siddende eller stående. Men når Vi (senere) fjerner hans ulykke fra ham, fortsætter han (i ulydighed), som om han aldrig har påkaldt Os for (at få hjælp imod) den ulykke, som ramte ham. Således

وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوْ
قَاعِدًا أَوْ قَآئِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَآ إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُۥ ۚ
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ١٢

1 De vantro plejede at sige, at hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) virkelig misbilligede deres polyteisme, burde Han have sendt Sin svøbe med det samme. Denne Āyah (vers) siger, at det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) barmhjertige praksis, at når mennesker haster i at bede om en god ting, giver Han den normalt hurtigt til dem. Men når de beder om en dårlig ting, giver Han den ikke til dem, som adspurgt. Hvis Han skulle haste i at påføre dem en Guddommelig svøbe, som de kræver, ville de ikke få frist til at acceptere sandheden.

prydes for overtræderne det, de plejede at gøre.

13. Og Vi har sandelig tilintetgjort generationer før jer, da de begik uret. Og deres sendebud kom til dem med klare beviser, men de ville ikke tro. Således straffer Vi det syndige folk.

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ
وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُواْ
لِيُؤۡمِنُواْۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٣

14. Derefter gjorde Vi jer til efterfølgere på jorden efter dem, for at Vi kan se, hvordan I vil handle.

ثُمَّ جَعَلۡنَٰكُمۡ خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مِنۢ
بَعۡدِهِمۡ لِنَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٤

15. Og når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for dem, i al deres klarhed, siger de, der ikke tror på at møde Os: "Bring en anden Koran end denne, eller lav den om". Sig: "Det tilkommer ikke mig at lave om på den af mig selv. Jeg følger kun det, der er blevet åbenbaret mig. Jeg frygter straffen på en mægtig Dag, hvis jeg er ulydig over for min Herre".

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ
ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا ٱئۡتِ بِقُرۡءَانٍ
غَيۡرِ هَٰذَآ أَوۡ بَدِّلۡهُۚ قُلۡ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ
أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلۡقَآيِٕ نَفۡسِيٓۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰٓ إِلَيَّۖ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥

16. Sig (O, Muhammad): "Hvis Allāh havde villet, så havde jeg ikke reciteret den for jer, ej heller havde Han ladet jer kende den. Men jeg har levet blandt jer i årevis før det. Vil I da ikke forstå[1]?"

قُل لَّوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا تَلَوۡتُهُۥ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ
أَدۡرَىٰكُم بِهِۦۖ فَقَدۡ لَبِثۡتُ فِيكُمۡ
عُمُرٗا مِّن قَبۡلِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٦

17. Så hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om

فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا

---

1 Alle de førnævnte vantros krav var baseret på den antagelse, at Koranen er forfattet af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) selv, og han kunne ændre den, som det passede ham. Denne Āyah (vers) tilbageviser en sådan antagelse ved at fremhæve det faktum, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) har tilbragt fyrre år af sit tidligere liv i deres midte før åbenbaringen af Koranen. Det er ikke blot hans karakter, der har været uplettet i hele denne periode, men selv en beskyldning om at fortælle en smålig løgn, findes ikke. Hans talemåde, som var helt forskellig fra den Hellige Koran, var også fuldt ud bekendt for dem. Han var ulærd og var aldrig i lære hos noget menneske. Hvordan kunne han så forfatte en Bog som Koranen?

Allāh eller lyver om Hans tegn? Sandelig, de syndige vil ikke være succesfulde.

أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٧

18. Og de tilbeder ved siden af Allāh det, som hverken skader dem eller gavner dem, og de siger: ”Disse er vores mæglere hos Allāh”. Sig: ”Vil I fortælle Allāh om noget, Han ikke kender til, hverken i Himlene og på Jorden?” Lovprist og Ophøjet er Han over det, de sætter ved Hans side.

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا
يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا
عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ
وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٨

19. Og menneskene var ét (stort) fællesskab[1], men de blev uenige. Og hvis det ikke havde været for et ord, der (allerede) var gået forud fra din Herre, så havde der været en afgørelse mellem dem om det, de var uenige i[2].

وَمَا كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ
فَٱخۡتَلَفُواْۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ
لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡ فِيمَا فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١٩

20. Og de siger: ”Hvorfor er der ikke blevet sendt et tegn ned til ham fra hans Herre?” Sig da (O, Muḥammad): ”Sandelig, (viden om) det skjulte er kun hos Allāh. Vent da. Jeg er sandelig sammen med jer blandt de, der venter[3]”.

وَيَقُولُونَ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن
رَّبِّهِۦۖ فَقُلۡ إِنَّمَا ٱلۡغَيۡبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي
مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ٢٠

1 Det betyder, at oprindelig var alle mennesker rene monoteister, der ikke tilskrev partnere til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), fordi de alle var Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) børn. Det var først senere, at nogle af dem begyndte at tro på polyteisme, og dermed opstod forskellene.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) har bestemt, at det grundlæggende formål med dette univers er at teste folk, og derfor vil den fulde straf for polyteisme kun blive givet i det Hinsides, og alle vil få mulighed for at handle i denne verden ifølge deres frie vilje. Ellers kunne Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) have afgjort disse forskelligheder i denne verden ved at straffe alle fornægterne.

3 Trods de mange mirakler der blev vist gennem den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), plejede hedningene at kræve mirakler efter deres valg. Denne Āyah (vers) instruerer den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) til at fortælle dem, at viden om det Usete kun er hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), og han derfor ikke med vished kan forudsige,

21. Og når Vi lader menneskene føle barmhjertighed, efter at modgang har ramt dem, så lægger de (straks) planer mod Vores Āyāt (vers). Sig (O, Muḥammad): ”Allāh er hurtigst i at planlægge”. Sandelig, Vores sendebud (af engle) skriver ned, hvad I lægger af planer.

وَإِذَآ أَذَقۡنَا ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ مِّنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ
مَسَّتۡهُمۡ إِذَا لَهُم مَّكۡرٞ فِيٓ ءَايَاتِنَاۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسۡرَعُ
مَكۡرًاۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكۡتُبُونَ مَا تَمۡكُرُونَ ٢١

22. Han er Den, der gør jer i stand til at rejse på land og på havet. Når I er (om bord) på skibene, og de sejler (af sted) med dem (passagerne) under god vind, og de er glade i den, (og der så) kommer en stormvind (ind over) dem, og bølgerne kommer over dem fra alle sider, og de tror, at de er omringet, da påkalder de Allāh, oprigtige i troen på Ham (alene, og de siger): ”Hvis Du frelser os fra dette, vil Vi sandelig være blandt de taknemmelige”.

هُوَ ٱلَّذِي يُسَيِّرُكُمۡ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا
كُنتُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَجَرَيۡنَ بِهِم بِرِيحٖ طَيِّبَةٖ
وَفَرِحُواْ بِهَا جَآءَتۡهَا رِيحٌ عَاصِفٞ وَجَآءَهُمُ
ٱلۡمَوۡجُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ أُحِيطَ
بِهِمۡ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنۡ
أَنجَيۡتَنَا مِنۡ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٢٢

23. Og når Han så har frelst dem, begår de overtrædelser på jorden med urette. O, mennesker, jeres overtrædelser er (faktisk) mod jer selv, (i) det verdslige livs nydelse. Derefter skal I vende tilbage til Os, (og) da vil Vi fortælle jer, hvad I plejede at lave.

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمۡ إِذَا هُمۡ يَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ
ٱلۡحَقِّۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۖ
مَّتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ
فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٣

24. Det jordiske liv er, ligesom (det) vand Vi sender ned fra himlen, hvori jordens planter, som menneskene og kvæg spiser af, blander sig. Indtil jorden tager sin prydelse og er (helt) udsmykket, og dens ejere tror, at de har magt over den, (så) kommer Vores befaling til den om natten

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ مِمَّا
يَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلۡأَنۡعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ
ٱلۡأَرۡضُ زُخۡرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتۡ وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ
قَٰدِرُونَ عَلَيۡهَآ أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا

hvorvidt Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vil vise et mirakel efter deres valg eller ej.

eller om dagen. Så ødelægger Vi den fuldstændig, som om den ikke havde været der dagen før. Således uddyber Vi tegnene for et folk, der tænker (sig om).

فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ بِٱلۡأَمۡسِۚ كَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٢٤

25. Og Allāh kalder (folk) til fredens bolig, og Han retleder, hvem Han vil, til den rette vej.

وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهۡدِي مَن
يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٢٥

26. For dem, der handler godt, er der det bedste og mere[1] (til). Og hverken mørke eller vanære skal dække deres ansigter. De er Paradisets beboere. Deri vil de blive for evigt.

۞لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ ٱلۡحُسۡنَىٰ وَزِيَادَةٞۖ وَلَا يَرۡهَقُ
وُجُوهَهُمۡ قَتَرٞ وَلَا ذِلَّةٌۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٦

27. Og for dem, der begår onde gerninger, (da) vil straffen for noget ondt være lig den (onde gerning, som er begået). Og vanære vil dække dem. De vil ikke have nogen beskytter (til at redde dem) fra Allāh. Deres ansigter vil se ud, som om de er dækket af lag fra en mørk nat. De er Ildens beboere. Deri vil de blive for evigt.

وَٱلَّذِينَ كَسَبُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةِۭ بِمِثۡلِهَا
وَتَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۖ
كَأَنَّمَآ أُغۡشِيَتۡ وُجُوهُهُمۡ قِطَعٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ
مُظۡلِمًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٢٧

28. Og (husk) den Dag, (hvor) Vi vil samle dem alle sammen. Da vil Vi sige til afgudsdyrkerne: "(Vent på) jeres pladser, I og jeres afguder". Så vil Vi adskille dem fra hinanden, og deres afguder vil sige: "Det var ikke os, I tilbad.

وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ
مَكَانَكُمۡ أَنتُمۡ وَشُرَكَآؤُكُمۡۚ فَزَيَّلۡنَا بَيۡنَهُمۡۖ وَقَالَ
شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمۡ إِيَّانَا تَعۡبُدُونَ ٢٨

29. Og Allāh er tilstrækkelig som vidne mellem os og jer. Vi var sandelig uvidende om jeres tilbedelse (af os)".

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ إِن كُنَّا
عَنۡ عِبَادَتِكُمۡ لَغَٰفِلِينَ ٢٩

1 At se Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Velsignede Ansigt.

30. Der vil enhver erfare, hvad denne har sendt forud. Og de vil blive sendt tilbage til Allāh, deres sande Herre, og det, som de plejede at opdigte, vil være tabt for dem.

هُنَالِكَ تَبْلُوا۟ كُلُّ نَفْسٍ مَّآ أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوٓا۟
إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا
كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ٣٠

31. Sig: ”Hvem forsørger jer fra himlen og jorden? Eller hvem råder over hørelse og syn? Og hvem frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende? Og hvem styrer alt?” Da vil de sige: ”Allāh”. Så sig: ”Vil I da ikke frygte (Allāh).

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن
يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ
مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن
يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٣١

32. Dette er da Allāh, jeres sande Herre. Og hvad andet end vildfarelse er der efter sandheden? Til hvor bliver I så ledet hen (af jeres begær)?”

فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ
ٱلْحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ٣٢

33. Således blev din Herres Ord fæstet mod dem, der synder, at de ikke vil tro.

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓا۟
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٣

34. Sig: ”Er der nogen fra jeres afguder, der kan frembringe skabelsen (og) derefter bringe den tilbage?” Sig: ”Allāh frembringer skabelsen, og derefter gentager (Han) den. Til hvor bliver I så ledet væk (af jeres luner)?”

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ ٣٤

35. Sig: ”Er der nogen fra jeres afguder, der retleder til sandheden?” Sig: ”Allāh retleder til sandheden”. Så har Den, der retleder til sandheden, ikke mere krav (på) at blive fulgt end den, der ikke kan retlede, medmindre han (selv) bliver retledt[1]? Så hvad

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ ۚ قُلِ ٱللَّهُ
يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ أَحَقُّ أَن
يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّىٓ إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٥

1 Dette refererer til de djævle, som hedningene har taget som Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) partnere i Hans Guddom.

er der i vejen med jer? Hvordan er det, I dømmer?"

36. Men de fleste af dem følger kun (løse) formodninger. Sandelig, (løse) formodninger nytter intet over for sandheden. Sandelig, Allāh er Alvidende om, hvad de gør.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى
مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og denne Koran er ikke sådan, at den kunne være blevet frembragt af andre end Allāh. Men den er en bekræftelse på det[1], der var før den (af hellige skrifter) og en tydelig forklaring af Bogen (love forordnet for menneskeheden), hvorom der ingen tvivl hersker, (den er) fra verdnernes Herre.

وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ ٱللَّهِ
وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
ٱلْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Eller siger de, at han (Muḥammad) har opdigtet den? Sig: "Så kom med en tilsvarende Sūrah (kapitel), og påkald, hvem I kan foruden Allāh, hvis I er sandfærdige".

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ مِّثْلِهِۦ
وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. Men (nej), de har løjet om noget, som de ikke kan omfatte i viden, og hvis betydning ikke er kommet til dem[2] (endnu). Således løj de, der

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِمَا لَمْ يُحِيطُوا۟ بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ
تَأْوِيلُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

1 Den Hellige Koran har bekræftet de tidligere Guddommelige Skrifter i mange henseender, herunder deres lære om den sande tro på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Enhed, Hans Budbringere og Livet efter døden. Mange af disse Skriftsteder indeholdt profetier om den Sidste Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ankomst. Den Hellige Koran har bekræftet disse profetier. Det bør dog altid huskes, at denne bekræftelse vedrører de originale versioner, der blev åbenbaret til deres respektive Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ). Den Hellige Koran har selv afsløret de fordrejninger, israelitterne tilføjede i dem. Det er derfor en selvfølge, at denne Āyah (vers) på ingen måde kan tages som en bekræftelse af disse Skrifters udgaver, som de eksisterer i dag.

2 Ifølge nogle lærde betyder det, at ingen Guddommelig svøbe endnu har vist sig for dem. Nogle andre fortolker det som en henvisning til den brede accept, som den Hellige Koran sikrede senere, og endnu andre tager det som en reference til de begivenheder, der blev forudsagt af den Hellige Koran, såsom livet efter døden.

var før dem. Så se, hvordan enden blev for de uretfærdige.

فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٩

40. Og blandt dem er der de, der tror derpå, og blandt dem er der de, der ikke tror derpå. Og din Herre ved bedst, hvem der stifter ufred.

وَمِنۡهُم مَّن يُؤۡمِنُ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن لَّا يُؤۡمِنُ
بِهِۦۚ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٤٠

41. Og hvis de beskylder dig for at lyve, så sig: ”For mig (er) min gerning, og for jer (er) jeres gerning. I er ikke ansvarlige for det, jeg gør, og jeg er ikke ansvarlig for det, I gør”.

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡۖ أَنتُم
بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعۡمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا
تَعۡمَلُونَ ٤١

42. Og blandt dem er der de, der lytter til dig. Mon du kan få de døve til at høre, selvom de ikke kan forstå?

وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَۚ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ
ٱلصُّمَّ وَلَوۡ كَانُواْ لَا يَعۡقِلُونَ ٤٢

43. Og blandt dem er der de, der ser på dig. Mon du kan retlede de blinde, når de ikke kan se?

وَمِنۡهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيۡكَۚ أَفَأَنتَ تَهۡدِي ٱلۡعُمۡيَ وَلَوۡ
كَانُواْ لَا يُبۡصِرُونَ ٤٣

44. Sandelig, Allāh gør ikke menneskene den mindste uret. Men menneskene foruretter sig selv.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ ٱلنَّاسَ شَيۡـٔٗا وَلَٰكِنَّ
ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٤٤

45. Og på den Dag, hvor Han vil samle dem (sammen), (vil de føle, at det er), som om de kun har opholdt sig (i verden) en stund af dagen, (og) de genkender hinanden. Sandelig, de, der kaldte mødet med Allāh for løgn, er fortabte. Og de var ikke retledte.

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ كَأَن لَّمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةٗ مِّنَ
ٱلنَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيۡنَهُمۡۚ قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
بِلِقَآءِ ٱللَّهِ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ٤٥

46. Og hvad enten Vi viser dig (O, Muḥammad) noget af det, Vi har lovet dem, eller Vi lader dig dø, (før de får straffen), (i begge tilfælde) skal de vende tilbage til Os, så Allāh er Vidne til, hvad de gør.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَإِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ
مَا يَفۡعَلُونَ ٤٦

47. Og til ethvert fællesskab er der et sendebud. Så når deres sendebud kommer, vil der blive truffet afgørelse imellem dem med ret. Og de vil ikke blive forurettet.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ
قُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive (opfyldt), hvis I er sandfærdige".

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Sig (O, Muḥammad): "Jeg har ingen magt til at påføre mig selv skade eller gavn, undtagen hvad Allāh vil". For ethvert fællesskab er der en frist. Når deres frist kommer, kan de ikke forsinke den en stund, ej heller kan de fremskynde den.

قُل لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَآءَ
ٱللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَلَا
يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

50. Sig: "Fortæl mig, hvis Hans straf rammer jer om natten eller om dagen (vil I være magtesløse). Hvad er det (da), synderne fremskynder fra den?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوْ نَهَارًا
مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Vil I derefter tro på den, når den rammer jer? Nu, og I ønskede sandelig at fremskynde den!"

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنتُم بِهِۦٓ ۚ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِۦ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Da vil der blive sagt til de uretfærdige: "Smag den evige straf. Bliver I straffet for andet end det, I har tjent?"

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og de vil spørge dig: "Er det sandt?" Sig: "Ja, ved min Herre, det er sandt. Og I kan ikke forpurre (Hans plan)".

۞ وَيَسْتَنۢبِـُٔونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِى وَرَبِّىٓ إِنَّهُۥ
لَحَقٌّ ۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og selvom enhver, der har handlet uret, ejede alt, hvad der er på jorden, så ville den løskøbe sig selv dermed. Og de vil skjule deres fortrydelse, når de ser straffen. Og der vil blive truffet en afgørelse mellem dem med retfærdighed, og de vil ikke blive forurettet.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى ٱلْأَرْضِ
لَٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا۟
ٱلْعَذَابَ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۚ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

55. Sandelig! Alt, hvad der er i Himlene og på Jorden, tilhører Allāh. Se! Allāhs løfte er sandelig sandt, men de fleste af dem ved det ikke.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِنَّ
وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٥

56. Han giver liv, og Han bringer død. Og til Ham vil I blive bragt tilbage til.

هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٦

57. O, mennesker, der er sandelig kommet en formaning fra jeres Herre og en helbredelse for det, der er i hjerterne, og en retledning og barmhjertighed for de troende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى ٱلصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ٥٧

58. Sig: "Med Allāhs Nåde og med Hans Barmhjertighed. Så lad dem da fryde sig dermed (Islām og Koranen)". Det er (langt) bedre, end hvad de samler (sammen).

قُلْ بِفَضْلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا۟
هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ٥٨

59. Sig: "Fortæl mig, hvad Allāh har sendt ned til jer af underhold. Så gjorde I af det (noget) forbudt, og (andet) tilladt[1]". Sig: "Har Allāh tilladt jer det, eller opdigter I løgn om Allāh?"

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ
فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ ٥٩

60. Hvad tænker de, der opdigter løgn om Allāh, (om) Opstandelsens Dagen? Sandelig, Allāh er nådig mod menneskene, men de fleste af dem er ikke taknemmelige.

وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦٠

61. Og i hvilken tilstand du (O, Muhammad) end er, og hvilken del af Koranen I end reciterer, og hvilket arbejde I (alle) end udfører, (så) er Vi Vidne (derpå), når I gør det. Og intet, (selv ikke noget på størrelse med) vægten af et atom på Jorden

وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا۟ مِنْهُ مِن قُرْءَانٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ
شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ
مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى
ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرَ إِلَّا

1 Makkahs hedninge havde gjort visse lovlige ting, ulovlige. Detaljerne er allerede nævnt i Sūrah Al-An'ām (5:138-139).

eller i Himlene, er skjult for din Herre. Og der er ikke noget mindre end dette eller større, uden at det er i en klar Bog.

فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ٦١

62. Er det ikke sådan, at over Allāhs venner[1] er der ingen frygt, og ej heller vil de sørge?

أَلَآ إِنَّ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٢

63. De, som troede og plejede at frygte (Allāh).

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٦٣

64. For dem er der den gode nyhed[2] i det verdslige liv og i det Hinsidige. Der er ingen ændring i Allāhs Ord. Det er den mægtige succes.

لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي
ٱلۡأٓخِرَةِۚ لَا تَبۡدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِۚ
ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٤

65. Og du skal ikke sørge over, hvad de siger. Sandelig, al magt tilhører Allāh. Han er Den Althørende, Den Alvidende.

وَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ إِنَّ ٱلۡعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًاۚ
هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦٥

66. Er det ikke sådan, at enhver, der er i Himlene og på Jorden, tilhører Allāh Og de der påkalder afguder ved siden af Allāh, følger (faktisk) ikke (Hans) "partnere". De følger kun (løse) formodninger og de gør intet andet end at gisne.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي
ٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ
وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٦٦

67. Han er Den, der for jer skabte natten, for at I kan hvile i den, og dagen (med) lys (for at I kan se i den). Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der vil høre.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ
لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٦٧

68. De siger: "Allāh har taget sig en søn. Højt hævet er Han (over at have en søn). Han er Den Rige (Fri for alle

قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ
ٱلۡغَنِيُّۖ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ

1 Dem som tror på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) enhed og frygter Ham ved at udføre Hans påbud, og afholder sig fra Hans forbud.

2 Blandt disse er en troendes drøm, eller det, vedkommende bliver vist.

Behov)". Alt, hvad der er i Himlene og på Jorden, tilhører Ham. I har intet bevis for det. Siger I om Allāh, hvad I ikke ved?"

إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَٰنٍۭ بِهَٰذَآ
أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. Sig (O, Muḥammad): "De, der opdigter løgne om Allāh, vil ikke være succesfulde".

قُلْ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

70. En (kort) nydelse i (denne) verden, derpå er deres tilbagevenden til Os, (og) så vil Vi lade dem smage den strenge straf, for det de plejede at fornægte.

مَتَٰعٌ فِى ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ ٱلْعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا۟
يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og recitér historien om Nūḥ[1] (Noa) op for dem, da han sagde til sit folk: "O, mit folk, hvis mit ophold (hos jer) og min påmindelse om Allāhs tegn er hårdt for jer, så sætter jeg min lid til Allāh. Så slå jer sammen i jeres sag med jeres afguder, (og) lad ikke[2] jeres sag være tvivlsom for jer. Så træf en afgørelse mod mig og giv mig ingen udsættelse.

۞ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِن
كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُم مَّقَامِى وَتَذْكِيرِى بِـَٔايَٰتِ
ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوٓا۟ أَمْرَكُمْ
وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
ٱقْضُوٓا۟ إِلَىَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾

72. Men hvis I vender jer bort, så (husk, at) jeg ikke har bedt jer om nogen belønning. Min belønning er kun hos

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ
إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ

1 De mest omfattende beretninger om Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) og hans folk, der findes i den Hellige Koran er i Sūrah Hūd (11:25-49) og Sūrah Nūḥ (71:1 og frem efter). Der er også henvisninger til Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) i Sūrah Āl-'Imrān (3:33), Sūrah Al-An'ām (6:84), Sūrah Al-Anbiyā' (21:76), Sūrah Al-Mu'minūn (23:23), Sūrah Al-'Ankabūt (29:14), Sūrah Ash-Shūrā (42:13) og Sūrah Al-Ḥadīd (57:26).

2 Her har Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) udfordret dem til at bringe en hvilken som helst skade, de kunne påføre ham med deres såkaldte guder, fordi hans eneste lid var til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), universets virkelige Skaber. Denne åbne udfordring viste i sig selv hans oprigtighed og sandhed, men hvis de ikke reagerede på hans udfordring, erklærede han, at han ikke krævede betaling for de tjenester, han ydede til dem. Derfor havde han hverken frygt for dem eller behov for nogen tjeneste fra dem.

Allāh. Og jeg er blevet befalet at være blandt dem, der underkaster sig”.

ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Men de kaldte ham (for) løgner, (og) så frelste Vi ham og dem, (der var) med ham i skibet, og gjorde dem til efterfølgere. Og Vi druknede dem, der løj om Vores tegn. Se da, hvordan enden blev for dem, der var blevet advaret.

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ
وَجَعَلْنَٰهُمْ خَلَٰٓئِفَ وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟
بِـَٔايَٰتِنَا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

74. Derpå sendte Vi sendebud efter ham til deres folk, og de kom til dem med klare beviser, men de ville ikke tro på det, de tidligere havde kaldt for løgn. Således forsegler Vi overtrædernes hjerter.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوا۟ بِمَا كَذَّبُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

75. Så sendte Vi Mūsā (Moses)[1] og Hārūn (Aron) efter dem med Vores tegn til Fir‘aun (Farao) og hans ledere. Men de var hovmodige, og de var et syndigt folk.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِي۟هِۦ بِـَٔايَٰتِنَا فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟
قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. Da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: ”Dette er sandelig klar magi”.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰذَا
لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

77. Mūsā (Moses) sagde: ”Siger I (dette) om sandheden, når den er kommet

قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ۖ

1 Historien om Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) fortælles adskillige steder i den Hellige Koran. Ud over denne Sūrah, kan de mest detaljerede beskrivelser findes i Sūrah Al-A‘rāf (7:103-162), Sūrah Ṭāhā (20: 9-92), og Sūrah Al-Qaṣaṣ (28: 3-76). For andre vigtige referencer, se Sūrah Al-Baqarah (2: 51-108), Sūrah Al-Baqarah (2:246), Sūrah Āl-‘Imrān (3:84), Sūrah An-Nisā’ (4:153 and 164), Sūrah Al-Mā’idah (5:20-24), Sūrah Al-An‘ām (6:84-91-154), Sūrah Yūnus (10: 72-88), Sūrah Hūd (11:17-96-110), Sūrah Ibrāhīm (14:15), Sūrah Isrā’ (17:2-11-101), Sūrah Al-Kahf (18:60 to 82), Sūrah Maryam (19:51), Sūrah Al-Anbiyā’ (21:48), Sūrah Al-Ḥadjj (22:44), Sūrah Al Mu’minūn (23:45-49), Sūrah Al-Furqān (25:35), Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26: 10-65), Sūrah An-Naml (27:7 to 14), Sūrah Al-‘Ankabūt (29:39), Sūrah As-Sadjdah (32:23), Sūrah Al-Aḥzāb (33:7-69), Sūrah Aṣ-Ṣāffāt (37:114 to 120), Sūrah Nūḥ (71: 2), (40:23 to 37 and 53), Sūrah Fuṣṣilat (41:45), Sūrah Ash-Shūrā (42:13), Sūrah Az-Zukhruf (43:46), Sūrah Al-Aḥqāf (46:12-30), Sūrah Adh-Dhāriyāt (51:38), Sūrah An-Nadjm (53:36), Sūrah Aṣ-Ṣaf (61:5), Sūrah An-Nāzi‘āt (79:15), og Sūrah Al-‘Alā (87:19).

til jer? At dette er trolddom? Og Troldmænd vil aldrig få succes!”

أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّٰحِرُونَ ﴿٧٧﴾

78. De sagde: ”Er du kommet til os for at vende os (bort) fra det, (som) vi så vores forfædre følge, og for at I to kan få magt i landet? Men vi vil ikke tro på jer (to)”.

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا نَحۡنُ لَكُمَا بِمُؤۡمِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. Og Fir‘aun (Farao) sagde: ”Bring mig enhver kyndig troldmand”.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ﴿٧٩﴾

80. Da troldmændene kom, sagde Mūsā (Moses) til dem: ”Kast, hvad I har at kaste”.

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ﴿٨٠﴾

81. Men da de kastede, sagde Mūsā (Moses): ”Hvad I har frembragt, er (kun) trolddom. Allāh vil sandelig tilintetgøre den. Sandelig, Allāh lader ikke noget værk lykkes for dem, der stifter ufred.

فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٨١﴾

82. Og Allāh stadfæster sandheden ved Sine Ord, selvom synderne skulle hade det”.

وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Og ingen troede på Mūsā (Moses), undtagen (nogle) unge blandt hans folk, af frygt for at Fir‘aun (Farao) og hans ledere skulle forfølge dem. Og sandelig, Fir‘aun (Farao) var arrogant på jorden, og han var sandelig en af overtræderne.

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٞ مِّن قَوۡمِهِۦ عَلَىٰ خَوۡفٖ مِّن فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِمۡ أَن يَفۡتِنَهُمۡۚ وَإِنَّ فِرۡعَوۡنَ لَعَالٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. Og Mūsā (Moses) sagde: ”O, mit folk, hvis I tror på Allāh, så sæt jeres lid til Ham, hvis I er Muslimer (underkaster jer Allāh)”.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوۡمِ إِن كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيۡهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسۡلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Derefter sagde de: ”Til Allāh sætter vi vores lid. (O) Vor Herre, gør os ikke til Fitnah (fristelse) for det uretfærdige folk.

فَقَالُواْ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَا رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og frels os med Din Barmhjertighed fra det fornægtende folk".

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ٨٦

87. Og Vi åbenbarede til Mūsā (Moses) og hans bror: "Tag nogle huse i besiddelse til jeres folk i Egypten, og gør jeres huse til Qiblah[1] (bedested), og opretholdt Ṣalāh (Bøn). Og bring gode nyheder til de troende".

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَٱجْعَلُوا۟ بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٨٧

88. Og Mūsā (Moses) sagde: "Vor Herre, Du har givet Fir'aun (Farao) og hans ledere pragt og rigdomme i dette verdslige liv. Vor Herre, så de kan vildlede (folk) bort fra Din vej. Vor Herre, tilintetgør deres rigdomme og gør deres hjerter hårde, så de ikke tror, førend de ser den smertefulde straf".

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا ٱطْمِسْ عَلَىٰٓ
أَمْوَٰلِهِمْ وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا۟ حَتَّىٰ
يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ٨٨

89. (Allāh sagde): "Jeres (begges) bøn er blevet hørt. Så stå fast og følg ikke den vej, som de, der ikke ved, (følger)".

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَٱسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٨٩

90. Og Vi lod Banī Isrā'īl (Israels børn) krydse havet. Så fulgte Fir'aun (Farao) og hans tropper dem i undertrykkelse og fjendskab, indtil han var ved at drukne, (da) sagde han: "Jeg tror på, at der ikke er andre guder end Ham, som Banī Isrā'īl (Israels børn) tror på. Og jeg er blandt dem, der underkaster sig".

۞ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ
ٱلْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ
ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ٩٠

91. Er det først nu, (at du tror), mens du tidligere var ulydig og var blandt dem, der stifter ufred?

ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ
ٱلْمُفْسِدِينَ ٩١

1 Det betyder, at de skal bede i deres hjem, og forpligtelsen til at tage til moskéen var blevet lempet for dem på grund af Faraos undertrykkelse.

92. Så i dag vil Vi redde din (døde) krop (ud af havet), for at du kan blive et tegn for dem, der kommer efter dig[1]. Men mange af menneskene er sandelig ikke opmærksomme på Vores tegn.

فَٱلۡيَوۡمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنۡ خَلۡفَكَ ءَايَةٗۚ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنۡ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ٩٢

93. Og sandelig bosatte Vi Banī Isrā'īl (Israels børn) på et hæderligt sted, og Vi forsørgede dem med gode ting. Og de blev ikke uenige, førend viden kom til dem[2]. Sandelig, din Herre vil afgøre mellem dem på Opstandelsens Dag i det, (hvori) de var uenige.

وَلَقَدۡ بَوَّأۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدۡقٖ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ فَمَا ٱخۡتَلَفُواْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٩٣

94. Så hvis du er i tvivl om det, som Vi har sendt ned til dig, spørg da dem, der har læst Bogen før dig[3]. Sandelig, sandheden er kommet til dig fra din Herre, så vær ikke blandt tvivlerne.

فَإِن كُنتَ فِي شَكّٖ مِّمَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ فَسۡـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقۡرَءُونَ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكَۚ لَقَدۡ جَآءَكَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ٩٤

---

1 Faraos lig blev beskyttet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og blev fundet flydende på havoverfladen. Ifølge moderne forskning, var navnet på denne Farao Minpetah, og hans mumificerede krop kan stadig ses på museet i Cairo. Dette er en af de mirakuløse erklæringer af den Hellige Koran, hvis rigtige natur kom til syne århundreder efter dens åbenbaring.

2 Meningen med denne Āyah (vers) er, at efter at have modtaget de enorme gaver fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som nævnt tidligere, burde israelitterne have været taknemmelige over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og mere aktive i lydighed over for Ham. I stedet begyndte de at skabe tvister i trosspørgsmål, ikke fordi de ikke havde viden om den Guddommelige Bog, men efter at de faktisk havde fået det fulde kendskab til dens indhold.

3 Dette er Istifhām Inkārī (benægtende spørgsmål), dvs. han skal spørge deres lærde om det, der er kommet til ham, ikke findes hos dem? Denne Āyah (vers) er, selvom den er adresseret til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), som aldrig havde nogen som helst tvivl om Koranen, i virkeligheden en subtil og indirekte formaning til dem, der havde indpodet tvivl om rigtigheden af den Hellige Koran. Sætningen "De, der har læst bogen" refererer til jøderne og de kristne, der havde kendskab til at-Tawrāh (Toraen) og al-Indjīl (Evangeliet) og bekræftede, at disse bøger indeholdt profetier om det Sidste Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) og nogle af hans distinktive kendetegn, der var fuldt ud tilstede hos den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

95. Og vær ikke blandt dem, der kalder Allāhs tegn for løgn, for da vil du være blandt de fortabte.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ
فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٩٥﴾

96. Sandelig, de, over hvem din Herres Ord er afgjort, vil ikke tro.

إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

97. Selvom hvert (eneste) tegn kom til dem, før de ser den smertefulde straf.

وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟
ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

98. Så hvorfor var der ikke en by, som troede (dvs. underkastede sig, da straffen var over den), og hvor dens tro gavnede den, undtagen Yūnus (Jonas) folk[1]? Da de troede, fjernede Vi skændselens straf fra dem i dette verdslige liv og lod dem nyde (livet) for en stund.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ
إِيمَـٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ ءَامَنُوا۟ كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَـٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

99. Og hvis din Herre ville, så havde alle dem på jorden troet. Vil du tvinge folk, så de bliver troende[2]?

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَـَٔامَنَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ كُلُّهُمْ
جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا۟
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og det tilkommer ikke nogen at tro undtagen med Allāhs tilladelse. Og Han lader straffen (komme) over dem, der ikke forstår.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ
وَيَجْعَلُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

1 Āyah (vers) 97 har nævnt, at de standhaftige polyteister ikke vil tro, medmindre de bevidner den Guddommelige straf. Men deres tro på det tidspunkt vil ikke gavne dem, fordi troen er nødvendig, før man er vidne til et tegn fra den Usete verden, enten ved ens død eller ved at se den Guddommelige svøbe. Den nuværende Āyah (vers) fortæller, at ingen nation nogensinde har troet kollektivt, inden den Guddommelige svøbe ramte dem, undtagen Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) nation. Så snart deres profet forlod dem, efter at have advaret dem om den Guddommelige straf, og de fornemmede, at svøben var ved at nærme sig dem, angrede de alle og bekendte sig til troen, inden den Guddommelige svøbe kunne gribe dem. Derfor accepterede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) deres tro, og fjernede straffen fra dem.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har Magt til at tvinge alle mennesker til at tro på den rette tro, men det ville være imod selve formålet med testen, for hvilken denne verden er skabt. Folk er forpligtet til at tro med deres frie vilje og ikke ved tvang.

101. Sig: ”Se (på), hvad der er i Himlene og på Jorden?” Men tegnene og advarslerne er ikke til nogen nytte for et folk, der ikke tror.

قُلِ ٱنظُرُواْ مَاذَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَا تُغۡنِي ٱلۡأٓيَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ ١٠١

102. Mon de venter på andet end noget lignende det, der var i de dage, der passerede før dem? Sig: ”Så vent, jeg er sandelig sammen med jer, blandt de der venter”.

فَهَلۡ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثۡلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ قُلۡ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ١٠٢

103. Så vil Vi frelse Vores sendebud og dem, der tror. Således påhviler det Os, at Vi vil frelse de troende.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيۡنَا نُنجِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

104. Sig (O, Muḥammad): ”O, I mennesker, hvis I er i tvivl om min religion, så tilbeder jeg ikke dem, I tilbeder foruden Allāh. Men jeg tilbeder Allāh, som lader jer dø. Og jeg er blevet befalet at være blandt de troende”.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي شَكّٖ مِّن دِينِي فَلَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِينَ تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِنۡ أَعۡبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمۡۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٤

105. Og (jeg er blevet befalet): ”Vend dit ansigt mod religionen, Ḥanīf (ren for afguderi), og vær ikke blandt afgudsdyrkerne”.

وَأَنۡ أَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٥

106. Og påkald ikke foruden Allāh (nogen), der hverken kan gavne dig eller skade dig. Og hvis du gør (det), så vil du sandelig være blandt de uretfærdige.

وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۖ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٦

107. Og hvis Allāh rammer dig med noget skade, så er der ingen, som kan fjerne det, undtagen Han. Og hvis Han ønsker (at bringe) dig noget godt, så er der ingen, der kan sende Hans nåde tilbage. Han bringer den, til hvem Han vil,

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يُرِدۡكَ بِخَيۡرٖ فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهِۦۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٧

af Sine tjenere. Og Han er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

108. Sig: ”O, I mennesker, sandheden er kommet til jer fra jeres Herre. Så den, der lader sig retlede, bliver sandelig retledet til sin (egen) fordel. Og den, der farer vild, gør det til sin (egen) skade. Og jeg er ikke nogen værge for jer”.

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلْحَقُّ مِن
رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ
وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم
بِوَكِيلٍ ١٠٨

109. Og følg det, der bliver åbenbaret for dig, og vær tålmodig, indtil Allāh fælder (Sin) dom. Og Han er Den Bedste af (alle) dommere.

وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَٱصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ
ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ١٠٩

SŪRAH HŪD

سُورَةُ هُودٍ

Titlen på denne Sūrah er "Hūd", da Profeten Hūds (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) navn er nævnt i Āyah (vers) 50.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mestBarmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Rā[1]. (Dette er) en Bog, hvis Āyāt (vers) er blevet befæstet og derefter uddybet fra Én (Allāh), der er Alvis, Alvidende.

الٓرۚ كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١

2. (Med den ordre) at I ikke skal tilbede andre end Allāh. Sandelig, jeg (Muḥammad) er jer en advarer og en overbringer af gode nyheder fra Ham.

أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ ٢

3. Og at I skal bede jeres Herre om tilgivelse (for) derefter (at) vende jer mod Ham (i anger). Så vil Han lade jer nyde en god provision til en fastsat tid, og Han vil skænke Sin gunst til enhver begunstiget. Og hvis I vender (jer) bort, så frygter jeg en stor Dags straf for jer.

وَأَنِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُمَتِّعۡكُم مَّتَٰعًا
حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَيُؤۡتِ كُلَّ ذِي فَضۡلٖ
فَضۡلَهُۥۖ وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ
يَوۡمٖ كَبِيرٍ ٣

4. Til Allāh skal I vende tilbage. Og Han har magt over alle ting.

إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٤

5. Sandelig, de vender deres brystkasser for at skjule sig for Ham. Sandelig, når de dækker sig med

أَلَآ إِنَّهُمۡ يَثۡنُونَ صُدُورَهُمۡ لِيَسۡتَخۡفُواْ مِنۡهُۚ
أَلَا حِينَ يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

deres klædning, så ved Han, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer[1]. Han er sandelig Vidende om det, der er i hjerterne.

وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ۝٥

6. Og der er ingen skabning på jorden, uden at Allāh forsørger den. Og Han kender dens bolig (efter døden) og dens sted at være (på jorden). Alt er i en tydelig Bog.

۞ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ
رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ
كُلٌّ فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ۝٦

7. Og Han er Den, der skabte Himlene og Jorden på seks dage, og Hans Trone var over vandet, for at Han kunne prøve jer, (for at se) hvem af jer der er bedst i handling. Og hvis du siger: "I vil sandelig blive genoplivet efter døden", så vil fornægterne sige: "Dette er intet andet end åbenbar trolddom".

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى
سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُۥ عَلَى ٱلْمَآءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن
قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِنۢ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ
لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
مُّبِينٌ ۝٧

8. Og hvis Vi udsætter straffen for dem til en fastsat tid, vil de sige: "Hvad holder den tilbage?" Sandelig, den dag, (hvor) den kommer over dem, vil den ikke blive vendt fra dem, og de vil blive omringet af det, de plejede at spotte.

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِلَىٰٓ أُمَّةٍ
مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۥٓ ۗ أَلَا يَوْمَ
يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم
مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٨

9. Og hvis Vi lader mennesket smage Barmhjertighed fra Os, og Vi derefter tager den (væk) fra ham, (så) er han sandelig fortvivlet (og) utaknemmelig.

وَلَئِنْ أَذَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ
نَزَعْنَٰهَا مِنْهُ إِنَّهُۥ لَيَـُٔوسٌ كَفُورٌ ۝٩

---

1 Nogle af Makkahs hedninge plejede at undgå enhver lejlighed for at støde på Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), af frygt for at de skulle komme til at lytte til hans budskab. Til det formål, plejede de at bøje deres kroppe og dække sig med deres tøj for at undslippe den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) opmærksomhed. Nogle andre plejede at konspirere mod muslimerne på denne måde, med den tåbelige antagelse, at de ville skjule deres sammensværgelser fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Denne Āyah (vers) henviser til dårskaben hos alle sådanne mennesker.

10. Og hvis Vi lader ham smage behag, efter at modgang har ramt ham, siger han: ”De onde ting har forladt mig”, (og) han vil sandelig være glad (og) pralende.

وَلَئِنۡ أَذَقۡنَٰهُ نَعۡمَآءَ بَعۡدَ ضَرَّآءَ
مَسَّتۡهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّيٓۚ
إِنَّهُۥ لَفَرِحٞ فَخُورٌ ١٠

11. Undtagen dem, der er tålmodige og udøver gode gerninger, (for) dem er der tilgivelse og en stor belønning.

إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ١١

12. (det forventes, at du (O, Muhammad)) måske opgiver noget af det, der er blevet åbenbaret dig, og at dit hjerte bliver indsnævret derved, fordi de siger: ”Hvorfor er der ikke blevet sendt en skat ned til ham eller kommet en engel sammen med ham?” Du er sandelig kun en advarer. Og Allāh er Værge over alle ting[1].

فَلَعَلَّكَ تَارِكُۢ بَعۡضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ وَضَآئِقُۢ
بِهِۦ صَدۡرُكَ أَن يَقُولُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ كَنزٌ
أَوۡ جَآءَ مَعَهُۥ مَلَكٌۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٞۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٌ ١٢

13. Eller siger de: ”Han har opdigtet den?” Sig (O, Muhammad): ”Så bring ti Suwar (Kapitler) lig den, (der er) opdigtet. Og påkald, hvem I kan, foruden Allāh, hvis I er sandfærdige[2]”.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ فَأۡتُواْ بِعَشۡرِ سُوَرٖ
مِّثۡلِهِۦ مُفۡتَرَيَٰتٖ وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن
دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٣

1 Da fornægterene fremsatte absurde indsigelser mod Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), såsom deres krav om at han skulle have bragt en skat af guld og sølv, eller en engel skulle have eskorteret ham, plejede han at føle ekstrem sorg i sit hjerte. Den nuværende Āyah (vers) trøster ham med, at det slet ikke forventes af ham, at han nogensinde vil opgive sin mission på grund af sådanne indsigelser eller udelade visse dele af Koranen for at behage sine modstandere. Derfor, i stedet for at blive modløs, bør han være tilfreds med, at hans forpligtelse ikke er mere end at advare mennesker. Resten bør overlades til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Den Almægtige, som vil tage sig af alle hans modstandere.

2 Det var i begyndelsen, at de blev udfordret til at komponere ti Sūraher som Koranen. Da de ikke kunne efterkomme dette, fik de endda en lettere udfordring i Sūrah Al-Baqarah og Sūrah Yūnus til at frembringe blot en enkelt Sūrah som Koranen. (Se Sūrah Al-Baqarah:2:23 og Sūrah Yūnus:10:38) Men trods alle fornægternes indsigelser, stod ingen frem for at tage udfordringen op. Dette er en af de indlysende beviser på den Hellige Korans Guddommelige oprindelse.

14. Og hvis de ikke svarer jer, så skal I vide, at den er blevet sendt ned med Allāhs viden, og at der ikke er nogen anden gud end Ham. Vil I så underkaste jer?

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُواْ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَآ
أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَهَلْ أَنتُم
مُّسْلِمُونَ ١٤

15. De, der ønsker dette verdslige liv og dets pryd, dem vil Vi gengælde fuldt (ud) for deres handlinger deri. Og deri vil de ikke blive givet for lidt.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا
يُبْخَسُونَ ١٥

16. Det er dem, der i det Hinsidige kun vil få Ilden. Og det, de lavede deri, er gået tabt. Og forgæves er det, de plejede at lave[1].

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي ٱلْأٓخِرَةِ إِلَّا
ٱلنَّارُۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُواْ فِيهَا وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ
يَعْمَلُونَ ١٦

17. Så (kan de folk være lig) den, der har (Koranen som) et klart bevis[2] fra sin Herre, og et vidne (Gabriel) fra Ham reciterer det; og før den (kom) Mūsās (Moses) Bog, en retledning og en barmhjertighed. De (der tror på de tidligere Bøger), tror på den (Koranen). Og den, der fornægter den blandt grupperne, da er Ilden

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٞ
مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامٗا وَرَحْمَةًۚ
أُوْلَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ
ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٖ
مِّنْهُۚ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ١٧

---

1 Āyah (verset) betyder, at de der slet ikke bekymrer sig om livet efter døden, og deres aktiviteter kun er begrænset til denne verdens fordele, kun bliver belønnet for deres handlinger i denne verden på to måder. For det første bringer deres anstrengelser deres logiske frugter, hvis der ikke er noget til hinder for dem. For eksempel kan en erhvervsdrivende indtjene profit af sine kommercielle aktiviteter, hvis de gennemføres på deres rette måde. For det andet hvis dydige handlinger udføres af ikke troende, der ikke tror på det Hinsides, vil deres belønning blive givet til dem lige her i denne verden ved at gøre deres liv mere behageligt. Men deres dydige handlinger vil ikke bære nogen frugt i det Hinsides, fordi med henblik på det Hinsides vil ens dydige handlinger kun blive accepteret, hvis de er ledsaget af ens tro på de grundlæggende trosartikler. Ellers vil man stå over straffen for ens fornægtelse, og ens dydige handlinger vil ikke være til gavn i det Hinsides.

2 "Klart bevis" i denne Āyah (vers) refererer til den Hellige Koran, og "et bevis indefra" betyder dens grundlæggende kvaliteter, herunder dens mirakuløse natur som er tilstrækkelige til at bevise, at det er en Bog fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Så omtales "Mūsās Bog" (Toraen), fordi den indeholdt profetier om Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) og Koranen.

dens lovede sted. Så vær ikke i tvivl om det. Sandelig, det er sandheden fra din Herre, men de fleste mennesker tror ikke.

18. Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allāh? De vil blive stillet for deres Herre, og vidnerne vil sige: ”Det er dem, der løj om deres Herre. Sandelig! Allāhs forbandelse er over aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۚ
أُو۟لَـٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
ٱلْأَشْهَـٰدُ هَـٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ
أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٨﴾

19. De, der holder (folk) borte fra Allāhs vej og ønsker at gøre den skæv, det er dem, der fornægter det Hinsidige.

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا وَهُم بِٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿١٩﴾

20. De er ikke i stand til at forpurre (Allāhs plan) på jorden. Og de har ingen hjælpere foruden Allāh. For dem vil straffen blive fordoblet. De kunne ikke høre, og de kunne ikke se.

أُو۟لَـٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا۟ مُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا
كَانَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ۘ يُضَـٰعَفُ لَهُمُ
ٱلْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا۟ يَسْتَطِيعُونَ ٱلسَّمْعَ
وَمَا كَانُوا۟ يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Det er dem, der har påført sig selv tab, og (alt) det, de plejede at opdigte, er gået tabt for dem.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

22. Der er ingen tvivl om, at de i det Hinsidige vil være (de største) tabere.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger og ydmyger sig for deres Herre, de er Paradisets beboere. Deri vil de blive for evigt.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ
وَأَخْبَتُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ
ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Eksemplet med de to parter er ligesom den blinde og den døve, og den seende og den hørende. Er de to ens? Vil I da (stadig) ikke ihukomme?

۞ مَثَلُ ٱلْفَرِيقَيْنِ كَٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْأَصَمِّ
وَٱلْبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og Vi sendte sandelig Nūḥ (Noa) til hans folk, (og han sagde til dem): ”Jeg er jer sandelig en tydelig advarer.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

26. (Så) at I ikke tilbeder andre end Allāh. Sandelig frygter jeg for jer en smertefuld Dags straf”.

أَن لَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. Men lederne blandt hans folk, der fornægtede, sagde: ”Vi ser, (at) du kun er et menneske ligesom os. Og vi ser, at det kun er de lavest (stillede) blandt os, der uden at tænke følger dig. Og vi ser ikke, (at I har) noget fortrin frem for os. Snarere tror vi, (at) I er løgnere”.

فَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوْمِهِۦ مَا
نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا
ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ ٱلرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ
كَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. Han sagde: ”O, mit folk, fortæl mig, hvis jeg følger et klart bevis fra min Herre, og Han har skænket mig Barmhjertighed (Profetgerningen) fra Sig, men den er blevet skjult for jer? Skal vi (da) tvinge jer til (at acceptere) det, når I hader det?

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَءَاتَىٰنِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ ﴿٢٨﴾

29. O, mit folk, jeg beder jer ikke om rigdom for det. Min belønning er kun hos Allāh. Og jeg vil ikke fordrive de troende bort[1]. Sandelig, de skal møde deres Herre, men jeg ser, at I er et uvidende folk.

وَيَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى ٱللَّهِۚ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۚ إِنَّهُم
مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. O, mit folk, hvem vil hjælpe mig mod Allāh (s straf), hvis jeg driver dem bort? Vil I ikke ihukomme?

وَيَٰقَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

1 Dette er et svar på deres udtrykkelige eller stiltiende anmodning om, at de fattige troende omkring Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) skulle drives væk, uden hvilke de ikke ville lytte til hans kald.

31. Og jeg siger ikke til jer: ”Jeg har Allāhs skatte”, ej heller (siger jeg): ”Jeg har viden om det skjulte”, og jeg siger ikke: ”Jeg er en engel”, og ej (heller) siger jeg til dem, jeres øjne foragter: ”Allāh vil aldrig give dem noget godt”. Allāh ved bedst, hvad der er i dem[1]. (Hvis jeg gør det), så vil jeg sandelig være en af aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزۡدَرِيٓ أَعۡيُنُكُمۡ لَن يُؤۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيۡرًاۖ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا فِيٓ أَنفُسِهِمۡ إِنِّيٓ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣١

32. De sagde: ”O, Nūḥ (Noa), du har stredes med os, og du har stredes med os i lang tid. Så bring os det, som du truer os med, hvis du er en af de sandfærdige”.

قَالُواْ يَٰنُوحُ قَدۡ جَٰدَلۡتَنَا فَأَكۡثَرۡتَ جِدَٰلَنَا فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٣٢

33. Han sagde: ”Sandelig, Allāh vil bringe jer det, hvis Han vil, og I er ikke i stand til at forpurre (Hans plan).

قَالَ إِنَّمَا يَأۡتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ٣٣

34. Og min formaning ville ikke gavne jer, selvom jeg ønskede at formane jer, hvis Allāh ønsker at vildlede jer. Han er jeres Herre, og til Ham bliver I bragt tilbage”.

وَلَا يَنفَعُكُمۡ نُصۡحِيٓ إِنۡ أَرَدتُّ أَنۡ أَنصَحَ لَكُمۡ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغۡوِيَكُمۡۚ هُوَ رَبُّكُمۡ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٣٤

35. Eller siger de: ”Han har opdigtet det?” Sig: ”Hvis jeg har opdigtet det, så (hviler) synden på mig. Og jeg er fri for, hvad I laver af synder[2]”.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَعَلَيَّ إِجۡرَامِي وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُجۡرِمُونَ ٣٥

---

1 De vantro beskyldte Profeten Nūḥs (Noas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tilhængere for, at de ikke troede på ham med oprigtige hjerter. Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) siger, at der er intet i deres adfærd, der tyder på, at de ikke er oprigtige i deres tro, og at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) aldrig vil velsigne dem med nogen belønning. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved, at de har accepteret den sande tro med hjerte og sjæl.

2 Ved afbrydelse af den igangværende historie om Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), har denne Āyah (vers) afledt opmærksomheden mod Makkahs hedninge, der anklagede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) for at have forfalsket Koranen. Pointen er, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke havde nogen kilde til at lære ham om historien om Profeten

36. Og det blev åbenbaret til Nūḥ (Noa): "Sandelig, ingen af dit folk vil tro, undtagen dem der (allerede) har troet. Så sørg ikke over det, de plejede at lave.

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن
قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ٣٦

37. Og byg skibet under Vores opsyn og (med) Vores åbenbaring, og tal ikke til Mig om dem, der har handlet uret. De vil sandelig blive druknet".

وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَٰطِبْنِى
فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۚ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ٣٧

38. Og han byggede skibet. Og hver gang (nogle) ledere fra hans folk gik forbi, spottede de ham. Han sagde: "Hvis I spotter os, så vil vi spotte jer, ligesom I spotter os.

وَيَصْنَعُ ٱلْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن
قَوْمِهِۦ سَخِرُوا۟ مِنْهُ ۚ قَالَ إِن تَسْخَرُوا۟ مِنَّا فَإِنَّا
نَسْخَرُ مِنكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ٣٨

39. Så vil I vide, til hvem der vil komme en straf, som vil ydmyge ham (i denne verden), og på hvem der vil være en varig straf (i det Hinsidige)".

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٣٩

40. Indtil da Vores befaling kom, og ovnen flød[1] over, sagde Vi: "Bring (om bord) på det et par af hver (slags)[2] og din familie, undtagen den, mod hvem ordet allerede var sagt (over), og (bring) dem, som tror". Og der var kun få, der troede med ham.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلْنَا ٱحْمِلْ
فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا
مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ ۚ وَمَآ ءَامَنَ
مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٌ ٤٠

Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), som bliver fortalt her. Havde det ikke været den Guddommelige åbenbaring, kunne han ikke have fortalt historien i sådanne detaljer. Alligevel hævder hedningene, at den er smedet af ham.

1 I gamle dage havde man ovne i jorden, hvori man brændte brændsel. Op fra disse ovne begyndte vandet at strømme. Dette er en betegnelse for, at vandet begyndte at komme op fra jorden ligesom springvand.

2 Da formålet med oversvømmelsen var et tilintetgøre de vantro, var det nødvendigt at give ly til de troende gennem Arken. Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) blev ikke kun pålagt at tage sine troende familiemedlemmer og andre troende med ombord på Arken, men også at tage et par blandt dyr, således at disse arter også kunne overleve oversvømmelsen.

41. Og han sagde: ”Stig om bord på det. I Allāhs navn vil det sejle og ankre. Sandelig, min Herre er Tilgivende, Barmhjertig”.

۞وَقَالَ ٱرۡكَبُواْ فِيهَا بِسۡمِ ٱللَّهِ مَجۡرٜىٰهَا
وَمُرۡسَىٰهَآۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ٤١

42. Og da det sejlede med dem på bølger som bjerge, kaldte Nūḥ (Noa) på sin søn, der havde isoleret sig på et sted: ”O, min søn, stig om bord med os og bliv ikke sammen med fornægterne”.

وَهِيَ تَجۡرِي بِهِمۡ فِي مَوۡجٖ كَٱلۡجِبَالِ وَنَادَىٰ
نُوحٌ ٱبۡنَهُۥ وَكَانَ فِي مَعۡزِلٖ يَٰبُنَيَّ ٱرۡكَب مَّعَنَا
وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٢

43. Han sagde: ”Jeg vil søge tilflugt på et bjerg, der vil beskytte mig fra vandet”. Han (Noa) sagde: ”Der er i dag ingen beskytter mod Allāhs befaling, undtagen den som Han er Barmhjertig over for”. Og bølgerne kom imellem dem, så han blev blandt de, der druknede.

قَالَ سَـَٔاوِيٓ إِلَىٰ جَبَلٖ يَعۡصِمُنِي مِنَ ٱلۡمَآءِۚ
قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلۡيَوۡمَ مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَۚ
وَحَالَ بَيۡنَهُمَا ٱلۡمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡمُغۡرَقِينَ ٤٣

44. Og der blev sagt: ”O, jord, slug dit vand, og o, himmel hold op (med at regne)”. Og vandet blev formindsket, og befalingen var afsluttet. Og det (skibet) lagde sig til rette på al-Djūdī[1] (bjerget), og der blev sagt: ”Væk med det uretfærdige folk”.

وَقِيلَ يَٰٓأَرۡضُ ٱبۡلَعِي مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقۡلِعِي
وَغِيضَ ٱلۡمَآءُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَٱسۡتَوَتۡ عَلَى
ٱلۡجُودِيِّۖ وَقِيلَ بُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٤

45. Og Nūḥ (Noa) påkaldte sin Herre og sagde: ”Min Herre, min søn er sandelig en del af min familie, og dit løfte er sandelig sandt, og Du er Den (mest retfærdigt) dømmende af alle Dommere”.

وَنَادَىٰ نُوحٞ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبۡنِي مِنۡ أَهۡلِي وَإِنَّ
وَعۡدَكَ ٱلۡحَقُّ وَأَنتَ أَحۡكَمُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٤٥

46. Han (Allāh) sagde: ”O, Nūḥ (Noa), han var sandelig ikke en del af din

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيۡسَ مِنۡ أَهۡلِكَۖ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيۡرُ

1 Dette er navnet på et bjerg der ligger i det nordlige Irak, og som stadig er kendt ved dette navn. Bibelen har navngivet det som Ararat. Djudī og Ararat tilhører den samme bjergkæde, der strækker sig fra Kurdistan til Armenien.

familie. Sandelig, han var (en mand af) dårlige gerninger. Så spørg Mig ikke om noget, hvorom du ingen viden har. Jeg formaner dig mod at være blandt de uvidende".

صَٰلِحٖۖ فَلَا تَسۡـَٔلۡنِ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۖ إِنِّيٓ
أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٤٦

47. Han sagde: "Min Herre, jeg søger sandelig tilflugt hos Dig mod at spørge Dig om noget, hvorom jeg ingen viden har. Og hvis Du ikke tilgiver mig og er Barmhjertig over for mig, så vil jeg være blandt de fortabte".

قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِكَ أَنۡ أَسۡـَٔلَكَ مَا لَيۡسَ لِي
بِهِۦ عِلۡمٞۖ وَإِلَّا تَغۡفِرۡ لِي وَتَرۡحَمۡنِيٓ أَكُن مِّنَ
ٱلۡخَٰسِرِينَ ٤٧

48. Der blev sagt: "O, Nūḥ (Noa), stig ned med fred fra Os, og velsignelser over dig og over de folk, (der kommer efter dem), som er med dig. Og der vil være folk[1], som Vi vil skænke (lidt) glæde, derpå vil en smertefuld straf fra Os ramme dem".

قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهۡبِطۡ بِسَلَٰمٖ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ
عَلَيۡكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٖ مِّمَّن مَّعَكَۚ وَأُمَمٞ
سَنُمَتِّعُهُمۡ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٤٨

49. Dette er (nogle) beretninger om de skjulte (begivenheder), som Vi åbenbarer til dig (O, Muḥammad). Du kendte ikke til dem før dette, hverken du eller dit folk. Så vær tålmodig. Sandelig, Den (gode) ende vil være for de Gudfrygtige.

تِلۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهَآ إِلَيۡكَۖ مَا
كُنتَ تَعۡلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوۡمُكَ مِن قَبۡلِ
هَٰذَاۖ فَٱصۡبِرۡۖ إِنَّ ٱلۡعَٰقِبَةَ لِلۡمُتَّقِينَ ٤٩

50. Og til 'Ād (sendte Vi) deres bror Hūd[2]. Han sagde: "O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. I er sandelig kun opdigtere.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمۡ هُودٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ
ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۖ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا
مُفۡتَرُونَ ٥٠

1 Det betyder, at selv blandt efterkommere fra de overlevende vil mange mennesker begå de samme onder igen og efter at have nydt denne verdens fornøjelser i nogen tid, vil de blive udsat for straf enten i denne verden eller i det Hinsides.

2 'Ād var en gammel arabisk stamme, der levede i Yemen. Profeten Hūd (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) blev sendt til dem. Da de nægtede at tro på ham, blev de tilintetgjort af en voldsom vind. (Se fodnote til Āyah (vers) 65 I Sūrah Al-A'rāf:7:65).

51. O, mit folk, jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er kun hos Den, Der har skabt mig. Vil I (da) ikke forstå?

يَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا
عَلَى ٱلَّذِى فَطَرَنِىٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٥١

52. Og o, mit folk, bed jeres Herre om tilgivelse. Derefter skal I vende jer til Ham (i anger), så vil Han sende (regn fra) himlen øsende ned over jer og øge jer i styrke ud over jeres (egen) styrke. Og vend jer ikke bort som syndere”.

وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ
يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ
قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا۟ مُجْرِمِينَ ٥٢

53. De sagde: ”O, Hūd. Du har ikke bragt os noget (klart) bevis, og vi vil ikke opgive vores guder på dit ord, og vi vil ikke tro på dig.

قَالُوا۟ يَٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِىٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ٥٣

54. Vi kan kun sige, at nogle af vores guder har udsat dig for noget ondt (galskab)”. Han sagde: ”Jeg tager Allāh som mit vidne, og vær I også vidner på, at jeg siger mig fri af det, som I sætter ved Allāhs side.

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعْتَرَىٰكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٍ ۗ
قَالَ إِنِّىٓ أُشْهِدُ ٱللَّهَ وَٱشْهَدُوٓا۟ أَنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُونَ ٥٤

55. Foruden Ham. Så læg jeres planer mod mig, alle (sammen), og giv mig derefter ingen udsættelse.

مِن دُونِهِۦ ۖ فَكِيدُونِى جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٥

56. Jeg sætter sandelig min lid til Allāh, min Herre og jeres Herre. Der findes ingen skabning, uden Han har fat i dets pandehår. Sandelig, min Herre er på den rette vej.

إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّى وَرَبِّكُم ۚ مَّا مِن دَآبَّةٍ
إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَآ ۚ إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ٥٦

57. Så hvis I (nu) vender jer bort, så har jeg overbragt jer det, hvormed jeg blev sendt til jer. Og min Herre vil lade et andet folk end jer være efterfølger, og I kan ikke skade Ham det mindste. Sandelig, min Herre er Vogter over alle ting”.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْ ۚ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ
شَيْـًٔا ۚ إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ٥٧

58. Og da Vores befaling kom, frelste Vi Hūd og dem, der troede sammen med ham, med Barmhjertighed fra Os. Og Vi frelste dem fra en heftig straf.

وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا هُودٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَنَجَّيۡنَٰهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٥٨

59. Dette var ʻĀd-stammen. De afviste deres Herres tegn og var ulydige mod Hans sendebud, og de fulgte enhver stædig tyrans befaling.

وَتِلۡكَ عَادٞۖ جَحَدُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَعَصَوۡاْ
رُسُلَهُۥ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ٥٩

60. Og en forbandelse fulgte dem i denne verden og på Opstandelsens Dag. Sandelig! ʻĀd fornægtede deres Herre. Sandelig! Væk med ʻĀd, Hūds folk.

وَأُتۡبِعُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ
إِنَّ عَادٗا كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّعَادٖ قَوۡمِ هُودٖ ٦٠

61. Og til Thamūd (sendte Vi) deres bror Ṣāliḥ[1]. Han sagde: "O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Han har skabt jer af jorden og gjorde jer til indbyggere på den. Så bed Ham om tilgivelse, (og) vend jer derefter til Ham (i anger). Sandelig, min Herre er nær (og) Lydhør".

۞وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ هُوَ
أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱسۡتَعۡمَرَكُمۡ فِيهَا
فَٱسۡتَغۡفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٞ مُّجِيبٞ ٦١

62. De sagde: "O, Ṣāliḥ, før dette var du sandelig en (mand), som vi satte (vores) håb til. Forbyder du os at tilbede det, som vores forfædre tilbad? Og vi er sandelig i foruroligende tvivl om det, du kalder os til".

قَالُواْ يَٰصَٰلِحُ قَدۡ كُنتَ فِينَا مَرۡجُوّٗا قَبۡلَ هَٰذَآۖ
أَتَنۡهَىٰنَآ أَن نَّعۡبُدَ مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي
شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ٦٢

63. Han sagde: "O, mit folk, fortæl mig, hvis jeg følger et klart bevis fra min Herre, og Han har skænket mig Barmhjertighed fra Sig, hvem vil så hjælpe mig mod Allāh, hvis jeg

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن
رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي مِنۡهُ رَحۡمَةٗ فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ
ٱللَّهِ إِنۡ عَصَيۡتُهُۥۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيۡرَ تَخۡسِيرٖ ٦٣

1 For en kort introduktion, se fodnote til Sūrah Al-Aʻrāf:7:73.

er ulydig mod Ham? I vil da ikke kunne tilføre mig andet end tab.

64. O, mit folk, dette er Allāhs Hunkamel, et tegn til jer. Så lad den (gå frit og) æde på Allāhs jord, og gør den ikke fortræd, for så vil I blive ramt af en nær straf".

وَيَٰقَوۡمِ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابٞ قَرِيبٞ ٦٤

65. Så slagtede de den. Da sagde han: "Nyd (livet) i jeres hjem i (kun) tre dage[1]. Det er et ufejlbarligt løfte".

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُواْ فِي دَارِكُمۡ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٖۖ ذَٰلِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوبٖ ٦٥

66. Og da Vores befaling kom, frelste Vi Ṣālih og dem, der troede sammen med ham, med Barmhjertighed fra Os, og (Vi frelste dem) fra den dags skændsel. Sandelig, din Herre er Den Stærke, Den Almægtige.

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا صَٰلِحٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَمِنۡ خِزۡيِ يَوۡمِئِذٍۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ٦٦

67. Og skriget kom over dem, der handlede uret. Og de lå livløse (på deres knæ og ansigter) i deres hjem.

وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٦٧

68. Som om de aldrig havde levet der (før). Sandelig, Thamūds folk fornægtede deres Herre. Sandelig! Væk med Thamūds folk.

كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَاْ كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّثَمُودَ ٦٨

69. Og Vores sendebud bragte Ibrāhīm (Abraham) den gode nyhed[2]. De

وَلَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ بِٱلۡبُشۡرَىٰ قَالُواْ

1 De fik tre dage, før de blev udsat for den Guddommelige svøbe. Det blev således gjort klart for dem at efter de tre dage, ville de blive grebet af en straf.

2 "Udsendinge" i denne Āyah (vers) står for englene, der blev sendt på to missioner. For det første var de kommet til Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) for at give ham den gode nyhed om en søn (Isḥāq (Isak (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ))), der ville blive født til ham. For det andet blev de sendt for at straffe Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) folk med den Guddommelige svøbe. De ankom til Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) i menneskelig skikkelse. Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) antog dem som gæster og bragte en ristet kalv for at vise dem sin gæstfrihed. Da de var engle, afholdt de sig fra at indtage maden. Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) følte frygt, fordi hvis en gæst afstod fra at indtage maden, der var tilberedt af hans vært, var det, ifølge den fremherskende skik

sagde: "Salām (fred)". (Og) han sagde: "Salām (fred)", Og straks bragte han (dem) en stegt kalv.

سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجۡلٍ
حَنِيذٖ ٦٩

70. Men da han så, at deres hænder ikke rakte ud efter den, fandt han dem fremmede og følte frygt for dem. De sagde: "Frygt ikke. Vi er sandelig blevet sendt (ud) til Lūṭs (Lots) folk".

فَلَمَّا رَءَآ أَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ إِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ
وَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۚ قَالُواْ لَا تَخَفۡ إِنَّآ
أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمِ لُوطٖ ٧٠

71. Og hans hustru stod (tæt på), (og) hun lo[1]. Da gav Vi hende den gode nyhed om Isḥāq (Isak), og efter Isḥāq (Isak) om Yā'qūb (Jakob).

وَٱمۡرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٞ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنَٰهَا
بِإِسۡحَٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسۡحَٰقَ يَعۡقُوبَ ٧١

72. Hun sagde: "O, ve mig[2]! Skal jeg give fødsel til en dreng, når jeg er en gammel kvinde, og denne min ægtemand er en gammel mand? Dette er sandelig en forunderlig ting".

قَالَتۡ يَٰوَيۡلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٞ وَهَٰذَا بَعۡلِي
شَيۡخًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عَجِيبٞ ٧٢

73. De sagde: "Undrer du dig over Allāhs befaling? (Må) Allāhs Barmhjertighed og Hans Velsignelse (være) over jer, I husets folk. Sandelig, Han er Prisværdig, Ærværdig".

قَالُوٓاْ أَتَعۡجَبِينَ مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِۖ رَحۡمَتُ ٱللَّهِ
وَبَرَكَٰتُهُۥ عَلَيۡكُمۡ أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٞ
مَّجِيدٞ ٧٣

---

i samfundet på det tidspunkt, en indikation på, at han var en fjende og var kommet med fjendtlig hensigt. På det tidspunkt afslørede de deres identitet og fortalte ham, at de var engle der var blevet sendt til Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) folk.

1 Nogle lærde har forklaret, at da Sārā (Fred være med hende عَلَيۡهَا ٱلسَّلَامُ), Profeten Ibrāhīms (Abrahams (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) hustru, fandt ud af, at der ikke var noget at bekymre sig om, da de var engle, lo hun af glæde og tilfredshed. I betragtning af andre Āyāt (vers) om det samme emne, er den rigtige forklaring, at hun udtrykte sin glæde over den gode nyhed om, at hun skulle føde en søn. Faktisk, som nævnt i Sūrah Al-Ḥidjr:15:53 og Sūrah Adh-Dhāriyāt:51:28-34, havde englene informeret dem om barnets fødsel, før de afslørede deres mission omkring Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) folk.

2 Dette er et udtryk for et råb, der normalt benyttes af kvinder og var ikke ud af sorg eller smerte. Selv om hun var glad for at modtage den gode nyhed, udbrød hun, hvordan dette kunne lade sig gøre i sådan en fremskreden alder, som hun og hendes mand befandt sig i.

74. Og da frygten forsvandt fra Ibrāhīm (Abraham), og den gode nyhed havde nået ham, begyndte han at strides med Os om Lūṭs (Lots) folk[1].

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ
ٱلْبُشْرَىٰ يُجَـٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

75. Ibrāhīm (Abraham) var sandelig overbærende, medfølende (og) vendte konstant mod (Allāh).

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾

76. O, Ibrāhīm (Abraham)! Lad dette være. Sandelig, din Herres befaling er afgjort, og der kommer sandelig en uundgåelig straf over dem.

يَـٰٓإِبْرَٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَـٰذَآ ۖ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

77. Og da Vores sendebud (englene) kom til Lūṭ (Lot), blev han bedrøvet på grund af dem[2], og han (var) magtesløs med hensyn til (at beskytte) dem, og han sagde: ”Dette er en meget svær dag”.

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ
بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَـٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

78. Og hans folk kom farende til ham. Og de havde fra før begået dårlige handlinger. Han sagde: ”O, mit folk, disse er mine døtre (samfundets

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يَـٰقَوْمِ هَـٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى
هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى

---

1 Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) var bekymret for Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) og hans folk, der skulle tilintetgøres af englene gennem den Guddommelige svøbe. Han appellerede til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om at skåne dem, fordi han håbede, at de kunne forbedre sig. Hans vedholdende appeller foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er blevet betegnet i denne Āyah (vers) som ”strides”, hvilket i denne sammenhæng refererer til den frihed han havde indtaget hos sin Herre, som Hans yndlings tjener på grund af hans hengivende forhold til Ham. Hans anmodning blev dog underkendt, fordi Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) folk havde overtrådt alle grænser. Måden han havde talt for deres sag på blev rost, og han blev beundret som værende overbærende, angrende og at vende sig mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i alle anliggender.

2 Englene var kommet til Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) i form af smukke unge mænd. Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) var klar over sit folks naturstridige karakter. Han forstod, at når de så hans smukke gæster, ville deres stridige natur få dem til at underkaste disse smukke drenge for deres velkendte amoralitet. Den næste Āyah (vers) fortæller os, at hans frygt var korrekt, da de krævede, at han skulle udlevere sine gæster til dem, så de kunne få tilfredsstillet deres begær.

kvinder). De er renere for jer[1]. Så frygt Allāh, og vanær mig ikke foran mine gæster. Er der ikke en fornuftig mand iblandt jer".

ضَيۡفِيٓۖ أَلَيۡسَ مِنكُمۡ رَجُلٞ رَّشِيدٞ ٧٨

79. De sagde: "Du ved, at vi ikke gør krav på dine døtre, og du ved, hvad vi vil (have)".

قَالُواْ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنۡ حَقّٖ
وَإِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِيدُ ٧٩

80. Han sagde: "O, gid jeg havde magt over jer eller kunne søge tilflugt hos en stærk støtte".

قَالَ لَوۡ أَنَّ لِي بِكُمۡ قُوَّةً أَوۡ ءَاوِيٓ إِلَىٰ رُكۡنٖ
شَدِيدٖ ٨٠

81. De (englene) sagde: "O, Lūṭ (Lot), vi er sandelig sendebud fra din Herre. De vil ikke nå dig. Så rejs med din familie i løbet af natten, og ingen af jer skal vende sig om (for at kigge), undtagen din hustru, (og) der skal sandelig ramme hende, hvad der rammer dem[2]. Sandelig er deres frist til (om) morgenen. Er morgenen ikke nær?"

قَالُواْ يَٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓاْ إِلَيۡكَۖ
فَأَسۡرِ بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعٖ مِّنَ ٱلَّيۡلِ وَلَا يَلۡتَفِتۡ
مِنكُمۡ أَحَدٌ إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا
مَآ أَصَابَهُمۡۚ إِنَّ مَوۡعِدَهُمُ ٱلصُّبۡحُۚ أَلَيۡسَ
ٱلصُّبۡحُ بِقَرِيبٖ ٨١

82. Og da Vores befaling kom, vendte Vi det højeste[3] (i byen) til det laveste[4], og Vi lod det regne med

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا جَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهَا حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٖ

---

1 Enhver kvinde i en profets samfund er hans åndelige datter. Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) fortalte dem, at de har hans åndelige døtre til rådighed for dem for at opfylde deres kønslige lyster på en lovlig og naturlig måde, og at de ikke skal ty til sådan en naturstridig ting.

2 Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) hustru havde ikke fulgt den sande tro og var dømt til at blive tilintetgjort med de andre vantro. Lektien her er, at uden den rigtige tro og gode gerning gavner et personligt forhold til en from mand ikke.

3 Den bogstavelige oversættelse af udtrykket der er brugt af den Hellige Koran er "vendte Vi det højeste (i byen) til det laveste". Selvom dette udtryk idiomatisk betegner at vende på hovedet, kan det på samme tid være en hentydning til det geografiske faktum, at området omkring det Døde Hav, hvor disse boliger lå, er blevet forvandlet til det laveste punkt i hele verden i den forstand, at ingen anden del af verden er lavere end hav niveauet, end denne del af verden.

4 Det vil sige, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vendte byen Sodoma i Palæstina på hovedet.

sten, lag på lag, af brændt ler ned over den.

مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾

83. (Som var) mærket fra din Herre. Og den er ikke fjern fra aẓ-Ẓālimīn[1] (de uretfærdige).

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

84. Og til Madyan (Midjan) (sendte Vi) deres bror Shu‘aib[2]. Han sagde: ”O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Og formindsk ikke mål og vægt. Sandelig, jeg ser, at I har det godt. Men jeg frygter en omringende dags straf for jer.

۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۚ إِنِّي أَرَاكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾

85. Og o, mit folk, giv fuldt mål og (rigtig) vægt med retfærdighed og giv ikke menneskene for lidt for deres ting. Og gå ikke på jorden, idet I stifter ufred.

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

86. Hvad der er tilbage (af det lovlige) fra Allāh er bedre for jer, hvis I er troende. Og jeg er ikke nogen vogter over jer”.

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

87. De sagde: ”O, Shu‘aib, befaler din Ṣalāh (Bøn) dig, at vi skal opgive det, som vores forfædre har tilbedt, eller at vi gør med vores rigdomme, som vi vil? Du lader til at være den eneste mand med visdom og fornuft”.

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

88. Han sagde: ”O, mit folk, fortæl mig, hvis jeg følger et klart bevis

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

1 Ordet ”uretfærdige” henviser her til hedningene i Arabien. De plejede at passere ved det Døde Hav på vej til Syrien. Den Hellige Koran minder dem om, at dette område ikke er langt væk fra dem. Det kunne også betyde, at advare dem om, at muligheden for at den Guddommelige svøbe kan overgå dem, for deres overtrædelse, ikke ligger fjernt for dem.

2 Se fodnote til Sūrah Al-A‘rāf:7:87 for en kort introduktion til Madyan og Profeten Shu‘aib (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام).

fra min Herre, og Han har skænket mig en god forsørgelse fra Sig (skal jeg alligevel derefter efterlade jer i vildfarelse)? Og jeg ønsker ikke i modsætning til jer at gøre (det), som jeg selv forbyder jer. Jeg ønsker kun (at skabe) forsoning, så vidt det står i min magt. Og min succes kommer kun fra Allāh. Til Ham alene sætter jeg min lid, og til Ham vender jeg mig (angrende).

مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ
عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا
تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

89. O, mit folk. Lad ikke stridigheden med mig (føre jer til synd, så) det samme rammer jer, som det der ramte Nūḥs (Noas) folk eller Hūds folk eller Ṣāliḥs folk. Og Lūṭs (Lots) folk (s skæbne) er ikke langt fra jer.

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُم
مِّثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ
صَالِحٍ ۚ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

90. Og bed jeres Herre om tilgivelse, derpå vend jer til Ham (i anger). Sandelig, min Herre er Barmhjertig, Hengiven".

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ
رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

91. De sagde: "O, Shu'aib, vi forstår ikke meget af det, du siger. Sandelig ser vi dig som en, der er svag iblandt os. Og hvis det ikke var for din slægt, så havde vi stenet dig. Og du er ikke en respekteret (mand) blandt os".

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَ ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

92. Han sagde: "O, mit folk, er min slægt mere værd for jer end Allāh? (I har forkastet jeres Herres befaling) Og I har taget Ham som noget I har smidt bag jeres rygge. Sandelig, min Herre omfatter (alt), hvad I gør.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

93. Og o, mit folk, gør, hvad I vil, jeg vil sandelig gøre, (hvad jeg vil). Snart vil I vide, over hvem der kommer en straf, der vil vanære ham, og

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ

hvem der lyver. Og iagttag! Jeg vil sandelig iagttage (udfaldet) sammen med jer".

يُخۡزِيهِ وَمَنۡ هُوَ كَٰذِبٞۖ وَٱرۡتَقِبُوٓاْ إِنِّي
مَعَكُمۡ رَقِيبٞ ٩٣

94. Og da Vores befaling kom, frelste Vi Shu'aib og dem, der troede sammen med ham, med Barmhjertighed fra Os. Og de, der handlede uret, blev grebet af skriget, og de lå livløse (på deres knæ og ansigter) i deres hjem.

وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا شُعَيۡبٗا وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَأَخَذَتِ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي
دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩٤

95. Som om de aldrig havde levet der (før). Sandelig! Væk med Madyan (Midjan), ligesom Thamūd (også) blev taget væk.

كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّمَدۡيَنَ كَمَا
بَعِدَتۡ ثَمُودُ ٩٥

96. Og Vi sendte sandelig Mūsā (Moses) med Vores tegn, og et klart bevis.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٩٦

97. Til Fir'aun (Farao) og hans ledere. Men de fulgte Fir'auns befaling, og Fir'auns befaling var ikke retfærdig.

إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ فِرۡعَوۡنَۖ
وَمَآ أَمۡرُ فِرۡعَوۡنَ بِرَشِيدٖ ٩٧

98. Han vil gå foran sit folk på Opstandelsens Dag og føre dem til Ilden. Og slet er stedet, (som de) vil blive ført til.

يَقۡدُمُ قَوۡمَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَأَوۡرَدَهُمُ ٱلنَّارَۖ
وَبِئۡسَ ٱلۡوِرۡدُ ٱلۡمَوۡرُودُ ٩٨

99. Og forbandelsen vil forfølge dem i dette (liv) og på Opstandelsens Dag. Slet er gaven, der vil blive givet.

وَأُتۡبِعُواْ فِي هَٰذِهِۦ لَعۡنَةٗ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ
بِئۡسَ ٱلرِّفۡدُ ٱلۡمَرۡفُودُ ٩٩

100. Dette er fra beretningerne om byerne, som Vi beretter dig. Nogle af dem står (stadig), og (nogle er udryddet som en) høstet (mark)[1].

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيۡكَۖ
مِنۡهَا قَآئِمٞ وَحَصِيدٞ ١٠٠

---

1 Nogle byer, der blev udsat for en Guddommelig svøbe, forblev som levende byer, efter deres indbyggere blev tilintetgjort, ligesom Egypten, efter Fir'aun (Farao) druknede. Men nogle byer blev fuldstændig tilintetgjort, ligesom Sodoma og Amura, Profeten Lūṭs (lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) folks boliger, hvis spor slet ikke findes i dag.

101. Og Vi har ikke forurettet dem, men de har forurettet sig selv. Så deres guder, som de påkaldte foruden Allāh, gavnede dem ikke (det mindste), da din Herres befaling kom. Ej heller forøgede de andet end ødelæggelse.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ۖ
فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا
زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾

102. Og sådan er din Herres greb, når Han griber byerne (s folk), og de er uretfærdige. Hans greb er sandelig smertefuldt (og) strengt.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ
ظَٰلِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

103. I dette er der sandelig tegn for dem, der frygter straffen i det Hinsidige. Det er en Dag, hvor (alle) mennesker vil blive samlet, og det er en Dag, som skal bevidnes (af alle).

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ ٱلْءَاخِرَةِ ۚ
ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ
مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

104. Og Vi udsætter den kun til en fastsat tid.

وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾

105. (Når) den Dag kommer, vil ingen tale, undtagen med Hans (Allāhs) tilladelse. Så iblandt dem er der ulykkelige og lykkelige.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ فَمِنْهُمْ
شَقِىٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

106. Hvad angår de ulykkelige, så skal de være i Ilden. For dem vil der (ikke) være (andet end) råben og hylen deri.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُوا۟ فَفِى ٱلنَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ
وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

107. Deri vil de blive for evigt, så længe Himlene og Jorden består[1], medmindre din Herre vil (det anderledes)[2]. Sandelig,

خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا
يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

1 Denne Āyah (vers) henviser ikke til himlen og jorden i den nuværende verden, da det er angivet i den Hellige Koran, at selv disse vil blive totalt ødelagt på Domme Dagen. Begrebet 'Himlen og Jorden' anvendes faktisk her som et idiomatisk overført udtryk til at betyde uendelig evighed. Det er også muligt, at nye himle og en ny jord vil blive skabt i det næste liv, og at Āyah (verset) refererer til de himle og den jord.

2 Denne undtagelse er beregnet til at præcisere, at den ynkeliges evige straf ikke er noget obligatorisk for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) som Han er blevet undertvunget af en ydre kraft. Der er ingen kraft, der har nogen bemyndigelse over Allāh

din Herre gør, hvad
Han vil.

108. Hvad angår de lykkelige, så skal de være i Paradiset. Deri vil de blive for evigt, så længe Himlene og Jorden består, medmindre din Herre vil (det anderledes). En gave uden afbrydelse.

۞ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُواْ فَفِي ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ
فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ إِلَّا
مَا شَآءَ رَبُّكَۖ عَطَآءً غَيۡرَ مَجۡذُوذٖ ١٠٨

109. Så vær ikke i tvivl (O, Muḥammad) om, hvad disse (folk) tilbeder. De tilbeder kun det, som deres forfædre plejede at tilbede tidligere. Og Vi vil sandelig give dem deres fulde andel ubeskåret.

فَلَا تَكُ فِي مِرۡيَةٖ مِّمَّا يَعۡبُدُ هَٰٓؤُلَآءِۚ مَا يَعۡبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُهُم مِّن قَبۡلُۚ وَإِنَّا
لَمُوَفُّوهُمۡ نَصِيبَهُمۡ غَيۡرَ مَنقُوصٖ ١٠٩

110. Og Vi gav sandelig Mūsā (Moses) Bogen, men der opstod uenigheder om den. Og hvis det ikke havde været for et ord, der allerede var kommet fra din Herre, så var det (sagen) allerede blevet afgjort imellem dem. Og de er sandelig i foruroligende tvivl om den (Koranen).

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ فَٱخۡتُلِفَ
فِيهِۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ
بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّهُمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ ١١٠

111. Og sandelig, til hver eneste af dem (troende og ikke troende) vil din Herre tilbagebetale fuldt ud for alle deres gerninger. Sandelig, Han er vel Vidende om, hvad de gør.

وَإِنَّ كُلّٗا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمۡ رَبُّكَ أَعۡمَٰلَهُمۡۚ إِنَّهُۥ
بِمَا يَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١١١

112. Så stå fast på (troen), som du (O, Muḥammad) er blevet befalet, såvel som den der har omvendt sig (fra den falske tro) og har sluttet sig til dig, og overtræd ikke (grænserne). Sandelig, Han ser, hvad I gør.

فَٱسۡتَقِمۡ كَمَآ أُمِرۡتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا
تَطۡغَوۡاْۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١١٢

(Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), Han bestemmer Selv, hvad Han vil. Selv om den generelle regel er, at en fornægter vil lide straffen for evigt, er Han ikke bundet af nogen myndighed til at følge reglen. Teoretisk set, hvis Han beslutter sig for at sætte en stopper for en ynkelig persons evige straf, er der ingen, der kan sætte spørgsmålstegn ved Hans beslutning eller stoppe Ham fra at gøre det.

113. Og hæld jer ikke mod dem, der handler uret, af frygt for at Ilden vil røre jer, og I vil ikke have nogen beskytter foruden Allāh. Så vil I ikke blive hjulpet.

وَلَا تَرْكَنُوٓاْ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ
ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ
أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ١١٣

114. Og opretholdt Ṣalāh (Bøn) ved dagens to yderpunkter, og i nogle af nattens timer (dvs. de fem daglige bønner). Sandelig, de gode gerninger sletter de dårlige gerninger. Det er en påmindelse for dem, der ihukommer.

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ طَرَفَيِ ٱلنَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ
ٱلَّيْلِۚ إِنَّ ٱلْحَسَنَٰتِ يُذْهِبْنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ
ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّٰكِرِينَ ١١٤

115. Og vær tålmodig, for sandelig, Allāh lader ikke belønningen gå tabt for dem, der handler godt.

وَٱصْبِرْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ١١٥

116. Så hvorfor er det, at der ikke var nogen mennesker, blandt generationerne før jer, som havde nok levn af visdom, så de kunne forbyde ufreden på jorden. (Men der var ingen) med undtagelse af nogle få blandt dem, som Vi frelste (fra Vores straf)? Og de, der handlede uret, forfulgte de ødselheder, som de var involveret i, og de var syndere.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ ٱلْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُوْلُواْ
بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْفَسَادِ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا
قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْۗ وَٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ مَآ أُتْرِفُواْ فِيهِ وَكَانُواْ مُجْرِمِينَ ١١٦

117. Og din Herre ville ikke have tilintetgjort byerne med urette, mens deres folk var retfærdige.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٧

118. Hvis din Herre havde villet, så havde Han gjort alle menneskene (til) ét fællesskab. Men de vil fortsætte med at være uenige.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةًۖ وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ١١٨

119. Undtagen dem din Herre har vist barmhjertighed. Og det var derfor, Han skabte dem[1]. Og din Herres

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْۗ وَتَمَّتْ
كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ

1 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har magt til at tvinge alle folk til at følge den sande tro. Men det grundlæggende formål med deres skabelse er at teste dem, for

Ord skal opfyldes: ”Jeg vil sandelig fylde Helvedet med Djinner[1] og mennesker tilsammen”.

وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

120. Og Vi fortæller dig (O, Muḥammad) alt om sendebuddenes beretninger, hvormed Vi kan styrke dit hjerte. Og heri er sandheden kommet til dig, en formaning og en påmindelse for de troende.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ ٱلْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Og sig til dem, der ikke tror: ”Gør, hvad I kan, sandelig, vi gør (hvad vi vil).

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢١﴾

122. Og vent. Vi vil (også) vente”.

وَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Og det skjulte i Himlene og på Jorden tilhører Allāh, og til Ham vender (hele) sagen tilbage. Så tilbed Ham og sæt din lid til Ham. Og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer.

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

---

hvilke det er nødvendigt, at de bliver udstyret med den frie vilje, så de af egen fri vilje kan vælge den vej, de ønsker. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved, at denne frie vilje vil føre dem til tvister, og mange af dem vil gøre sig fortjent til straffen i Helvede. Derfor næste Āyah (vers).

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

SŪRAH YŪSUF

سُورَةُ يُوسُفَ

Titlen på denne Sūrah er ”Yūsuf” (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), da Profeten Yūsufs (Josefs (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) navn er nævnt i Āyah (vers) 4.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Rā[1]. Dette er den tydelige Bogs Āyāt (vers).

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ١

2. Vi har sandelig nedsendt den som en arabisk Koran, således at I måtte forstå.

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٢

3. Vi fortæller dig (O, Muḥammad) den bedste historie ved at åbenbare denne Koran til dig. Og sandelig før det var du blandt de uvidende[2].

نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ أَحۡسَنَ ٱلۡقَصَصِ بِمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٣

4. (Og husk), da Yūsuf (Josef) sagde til sin far: ”O, min fader, jeg har sandelig set elleve stjerner og solen og månen. Jeg så dem (alle) kaste sig ned for mig”.

إِذۡ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّي رَأَيۡتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوۡكَبٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ رَأَيۡتُهُمۡ لِي سَٰجِدِينَ ٤

5. Han sagde: ”O, min søn, beret ikke din drøm til dine brødre, for så vil de lægge en listig plan mod dig[3].

قَالَ يَٰبُنَيَّ لَا تَقۡصُصۡ رُءۡيَاكَ عَلَىٰٓ إِخۡوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيۡدًاۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لِلۡإِنسَٰنِ

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Om de tidligere folkeslag.

3 Profeten Yā'qūb (Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) havde tolv sønner og af dem var to, nemlig Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) og Binyamīn (Benjamin (Fred

Sandelig, Satan er en åbenbar fjende for mennesket".

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝٥

6. Og således udvælger din Herre dig og lærer dig fortællingernes[1] tolkning og fuldender Sin gunst[2] over dig og over Yā'qūbs (Jakobs) slægt, ligesom Han fuldendte den tidligere over dine (to) forfædre Ibrāhīm (Abraham) og Isḥāq (Isak). Sandelig, din Herre er Alvidende, Alvis.

وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ ءَالِ يَعْقُوبَ كَمَآ أَتَمَّهَا عَلَىٰٓ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦

7. Sandelig, i (historien om) Yūsuf (Josef) og hans brødre er der tegn for dem, der spørger.

۞ لَّقَدْ كَانَ فِى يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٌ لِّلسَّآئِلِينَ ۝٧

8. (Og husk, da hans brødre sagde): Yūsuf (Josef) og hans bror er mere elsket af vores fader end os, og vi er en stærk flok (for ham). Vores fader er sandelig i en åbenbar vildfarelse.

إِذْ قَالُوا۟ لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰٓ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝٨

9. Dræb Yūsuf (Josef) eller fordriv ham (bort) til et land, så vil jeres fars opmærksomhed være for jer (alene). Og I kan efter dette være et retskaffent folk[3]".

ٱقْتُلُوا۟ يُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ قَوْمًا صَٰلِحِينَ ۝٩

---

være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) fra den ene hustru, og de resterende fra en anden hustru. Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) havde således elleve brødre, af hvem de ti var hans stedbrødre, som havde en slags misundelse imod ham, fordi de troede, at deres far elskede ham mere, end han elskede dem. Drømmen, som Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) så, var en indikation af, at han på et tidspunkt ville erhverve sig en så høj status, at alle hans elleve brødre (repræsenteret i drømmen som elleve stjerner) og begge hans forældre (repræsenteret i drømmen som solen og månen) ville falde i sadjdah (lægge ansigtet på jorden) foran ham. Profeten Yā'qūb (Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) frygtede, at hvis hans stedbrødre fik kendskab til denne drøm, kunne de, i deres misundelse, udklække et komplot for at skade ham.

1 Drømmenes betydning.

2 Profeten Yā'qūb (Jakob (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) påpegede, at denne drøm var et tegn på en særlig Guddommelig gunst, der skulle tillægges Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), hvorved han ville blive valgt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) til en hellig mission. Han ville blive givet viden om tydning af drømme og ville blive ophøjet til profet status ligesom hans forfædre.

3 De vidste, at ved at gøre dette ville de begå en alvorlig synd, men de bedrog sig selv

10. En af dem sagde: ”Dræb ikke Yūsuf (Josef), men kast ham i brøndens dyb, så vil en eller anden karavane samle ham op, hvis I (absolut) vil gøre noget”.

قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ لَا تَقۡتُلُواْ يُوسُفَ وَأَلۡقُوهُ
فِي غَيَٰبَتِ ٱلۡجُبِّ يَلۡتَقِطۡهُ بَعۡضُ ٱلسَّيَّارَةِ
إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ١٠

11. De sagde: ”O, vores fader, hvorfor vil du ikke betro os Yūsuf (Josef), og vi vil ham (kun) godt.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأۡمَ۬نَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُۥ لَنَٰصِحُونَ ١١

12. Send ham med os i morgen, så han kan more sig og lege, og vi vil sandelig beskytte ham”.

أَرۡسِلۡهُ مَعَنَا غَدٗا يَرۡتَعۡ وَيَلۡعَبۡ وَإِنَّا لَهُۥ
لَحَٰفِظُونَ ١٢

13. Han sagde: ”Sandelig, det bedrøver mig, at I tager ham med, og jeg er bange for, at ulven æder ham, og I er uopmærksomme på ham”.

قَالَ إِنِّي لَيَحۡزُنُنِيٓ أَن تَذۡهَبُواْ بِهِۦ وَأَخَافُ أَن
يَأۡكُلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَأَنتُمۡ عَنۡهُ غَٰفِلُونَ ١٣

14. De sagde: ”Hvis ulven æder ham, selvom vi er en stærk flok, da vil vi sandelig være fortabte”.

قَالُواْ لَئِنۡ أَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَنَحۡنُ عُصۡبَةٌ
إِنَّآ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ١٤

15. Så da de tog ham med og var enige om at kaste ham i brøndens dyb, åbenbarede Vi for ham: ”Du vil (en dag) fortælle dem om denne deres sag, og de vil ikke bemærke det”.

فَلَمَّا ذَهَبُواْ بِهِۦ وَأَجۡمَعُوٓاْ أَن يَجۡعَلُوهُ فِي غَيَٰبَتِ
ٱلۡجُبِّۚ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمۡرِهِمۡ هَٰذَا
وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٥

16. Og de kom grædende til deres far om aftenen.

وَجَآءُوٓ أَبَاهُمۡ عِشَآءٗ يَبۡكُونَ ١٦

17. De sagde: ”O, vor far, vi gik ud for at løbe om kap, og vi efterlod Yūsuf (Josef) ved vores ting, så ulven åd ham. Men du vil ikke tro os, selvom vi er sandfærdige”.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبۡنَا نَسۡتَبِقُ وَتَرَكۡنَا
يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُۖ وَمَآ
أَنتَ بِمُؤۡمِنٖ لَّنَا وَلَوۡ كُنَّا صَٰدِقِينَ ١٧

18. Og de kom med hans skjorte med falsk blod på. Han sagde: ”Snarere, jeres sind har narret jer til noget. Så

وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ بِدَمٖ كَذِبٖۚ قَالَ بَلۡ
سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٞۖ

---

med den antagelse, at efter at have begået denne synd, ville de gøre Tawbah (angre sig) og igen blive retskafne.

tålmodighed er smuk. Og Allāh er Den, Hvis hjælp opsøges imod det, som I beskriver”

وَٱللَّهُ ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١٨

19. Og der kom en karavane, og (de) sendte deres vandbærer af sted (til brønden), og han sænkede sin spand (derned). Han sagde: ”O, (sikke en) god nyhed! Her er en dreng”. Og de skjulte ham som en vare, og Allāh er Vidende om, hvad de gjorde.

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا۟ وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ
دَلْوَهُۥ ۖ قَالَ يَٰبُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً ۚ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ١٩

20. Og de (hans brødre) solgte ham for en lav pris, nogle få Darāhim (sølvmønter), for de gav ham kun ringe værdi.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَٰهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا۟ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ٢٠

21. Og den (mand) fra Egypten, der købte ham, sagde til sin hustru: ”Gør hans ophold ærefuldt, måske vil han være os til nytte, eller vi kan tage ham som søn”. Og således etablerede Vi Yūsuf (Josef) i landet, for at Vi kunne lære ham fortællingernes[1] tolkning. Og Allāh er magtfuld i (håndhævelse) af Sin befaling, men de fleste mennesker ved (det) ikke.

وَقَالَ ٱلَّذِى ٱشْتَرَىٰهُ مِن مِّصْرَ لِٱمْرَأَتِهِۦٓ
أَكْرِمِى مَثْوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ
نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى
ٱلْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ ۚ
وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمْرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢١

22. Og da han nåede sin fulde manddom, gav Vi ham visdom og viden, og således belønner Vi dem, der handler godt.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ٢٢

23. Og hun, i hvis hus han var, prøvede at forføre ham[2], og hun lukkede dørene og sagde: ”Kom herhen”. Han sagde: ”Jeg søger tilflugt hos

وَرَٰوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِۦ
وَغَلَّقَتِ ٱلْأَبْوَٰبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ
مَعَاذَ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ رَبِّىٓ أَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۖ إِنَّهُۥ

1 Drømmenes betydning.

2 Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) blev til sidst købt af Egyptens finansminister. Hans kone Zulaykha, der var så fascineret af hans maskuline skønhed, prøvede at forføre ham.

لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٣

Allāh (mod det). Sandelig, han (din mand) er min herre. Han har givet mig et ærefuldt hjemsted. Sandelig, de uretfærdige vil ikke få succes”.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا
بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ ۚ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا
ٱلْمُخْلَصِينَ ٢٤

24. Og hun begærede ham, og han ville (også) have begæret hende, hvis han ikke havde set sin Herres tydelige tegn[1]. Således (gjorde Vi) for at afvise det onde og det skamløse[2] fra ham. Han er sandelig blandt Vores udvalgte tjenere.

وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ
وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ
أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ٢٥

25. Og de løb begge om kap mod døren, og hun rev hans skjorte i stykker bagfra, og de mødte hendes herre (ægtemand) ved døren. Hun sagde: ”Hvad er gengældelsen for den, der ønsker noget ondt over din familie, undtagen at han bliver fængslet eller (lider) en smertefuld straf?”

قَالَ هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى ۚ وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَآ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ
مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ٢٦

26. Han (Yūsuf) sagde: ”Det var hende, der prøvede at forføre mig”. Og et vidne fra hendes familie bevidnede: ”Hvis hans skjorte er blevet revet i stykker foran, så taler hun sandt, og han er (en) af løgnerne.

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٧

27. Men hvis hans skjorte er blevet revet i stykker bagfra, så har hun løjet, og han er en af de sandfærdige[3]”.

1 Han så et tegn fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om at afholde sig fra sådan en synd på selve tidspunktet.

2 Kønsligt samkvem.

3 I mangel på direkte bevis foreslog dette vidne at stole på indicier. Hvis Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) skjorte var blevet revet itu foran, betød det, at han havde gjort tilnærmelser, og hun derfor havde revet hans skjorte itu under modstand. Men hvis den var blevet revet itu bagfra, var det en klar indikation på, at det var kvinden, der havde gjort tilnærmelser, og derfor var skjorten blevet revet itu bagfra, idet han løb væk fra hende. Dette kloge forslag kom fra en person, der tilhørte hendes egen familie uden mulighed for at have nogen fordomme mod hende.

28. Så, da han (hendes mand) så, at hans skjorte var revet i stykker bagfra, sagde han: ”Dette er sandelig fra jeres list, (og) jeres list er sandelig mægtig.

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ
مِن كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. O Yūsuf (Josef), se bort fra dette, og du (o, kvinde), bed om tilgivelse for din synd. Sandelig, du var en af synderne”.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۚ وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنۢبِكِ ۖ
إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ﴿٢٩﴾

30. Og kvinderne i byen sagde: ”Al-‘Azīzs hustru prøver at forføre sin unge (slave). (Hendes) kærlighed til ham har dækket hendes hjerte. Sandelig, vi mener, at hun er i en åbenbar vildfarelse”.

۞ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ
تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا عَن نَّفْسِهِۦ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ
إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. Da hun hørte om deres listige tale, sendte hun bud til dem og beredte et Muttaka’a[1] for dem og gav hver af dem en kniv og sagde (til Yūsuf): ”Gå ud til dem”. Og da de så ham, ophøjede de ham og skar i deres hænder og sagde: ”Allāh bevares! Dette er ikke et menneske. Denne er en ædel engel”.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَءَاتَتْ كُلَّ وَٰحِدَةٍ
مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ ٱخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُۥٓ
أَكْبَرْنَهُۥ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَٰشَ لِلَّهِ
مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

32. Hun sagde: ”Så det er på grund af ham, at I har bebrejdet mig. Og jeg prøvede at forføre ham, men han modstod. Men hvis han ikke gør, hvad jeg befaler, så vil han sandelig blive fængslet, og han vil sandelig være blandt de ydmygede”.

قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ ٱلَّذِى لُمْتُنَّنِى فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَٰوَدتُّهُۥ
عَن نَّفْسِهِۦ فَٱسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَآ
ءَامُرُهُۥ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Han sagde: ”Min Herre! Fængslet er mig kærere end det, de indbyder mig til. Og hvis ikke du afvender deres list fra mig, så vil jeg hælde mod dem og blive blandt de uvidende”.

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أَحَبُّ إِلَىَّ مِمَّا يَدْعُونَنِىٓ إِلَيْهِ ۖ
وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّى كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ
ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٣٣﴾

1 Muttaka’a er et måltid, hvor der bruges knive til at skrælle med.

34. Da bønhørte hans Herre ham og vendte deres list fra ham. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنۡهُ كَيۡدَهُنَّۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٤

35. Derefter forekom det dem, (selv) efter at have set beviserne[1], at de skulle fængsle ham for en tid.

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّنۢ بَعۡدِ مَا رَأَوُاْ ٱلۡأٓيَٰتِ لَيَسۡجُنُنَّهُۥ حَتَّىٰ حِينٖ ٣٥

36. Og to unge mænd kom i fængsel med ham. En af dem sagde: ”Jeg har sandelig (i en drøm) set mig selv presse vin”. Og den anden sagde: ”Jeg har sandelig set mig selv bære brød på mit hoved, hvoraf fuglene åd. Fortæl os om tydningen af dette. Vi betragter dig som en af dem, der handler godt”.

وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجۡنَ فَتَيَانِۖ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَعۡصِرُ خَمۡرٗاۖ وَقَالَ ٱلۡأٓخَرُ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَحۡمِلُ فَوۡقَ رَأۡسِي خُبۡزٗا تَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِنۡهُۖ نَبِّئۡنَا بِتَأۡوِيلِهِۦٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٣٦

37. Han sagde: ”Den føde, I forsørges, skal ikke komme til jer, undtagen jeg har fortalt jer dets betydning, før den kommer til jer. Dette er blandt det, min Herre har lært mig. Jeg har sandelig forladt de (folks) religion, som ikke tror på Allāh, og som fornægter det Hinsidige.

قَالَ لَا يَأۡتِيكُمَا طَعَامٞ تُرۡزَقَانِهِۦٓ إِلَّا نَبَّأۡتُكُمَا بِتَأۡوِيلِهِۦ قَبۡلَ أَن يَأۡتِيَكُمَاۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيٓۚ إِنِّي تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٣٧

38. Og jeg følger mine forfædres, Ibrāhīms (Abrahams) og Isḥāqs (Isaks) og Yā‘qūbs (Jakobs) religion. Det tilkommer os ikke at sætte nogen partnere ved siden af Allāh. (Alt) det er Allāhs nåde mod os og mod menneskene, men de fleste mennesker er ikke taknemmelige[2].

وَٱتَّبَعۡتُ مِلَّةَ ءَابَآءِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشۡرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۚ ذَٰلِكَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ عَلَيۡنَا وَعَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٣٨

1 Selvom ministeren og hans hjælpere var overbeviste om, at Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) var uskyldig, følte de, at rygterne om hans kones affære var udbredt i byen, og det ville være passende at beskytte hans ære og dæmpe disse rygter ved at fængsle Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) i et stykke tid.

2 Forbud mod at tilbede andre end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er

39. O, mine to fængselsfæller, er forskellige guder bedre eller Allāh Den Ene, Den Dominante?

يَٰصَٰحِبَيِ ٱلسِّجۡنِ ءَأَرۡبَابٞ مُّتَفَرِّقُونَ خَيۡرٌ
أَمِ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٣٩

40. Hvad I tilbeder foruden Ham, er kun navne, som I har opfundet, I og jeres forfædre. (Hvortil) Allāh ikke har sendt nogen bemyndigelse ned. Dommen tilhører kun Allāh. Han har befalet, at I ikke skal tilbede andre end Ham. Det er den rette religion, men de fleste mennesker ved det ikke.

مَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسۡمَآءٗ
سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۚ أَمَرَ أَلَّا
تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٠

41. O, mine to fængselsfæller. Hvad den ene af jer angår, så vil han give sin herre vin at drikke[1], og hvad den anden angår, så vil han blive korsfæstet, og fuglene vil æde af hans hoved. Sagen, hvorom I begge har spurgt, er afgjort".

يَٰصَٰحِبَيِ ٱلسِّجۡنِ أَمَّآ أَحَدُكُمَا فَيَسۡقِي
رَبَّهُۥ خَمۡرٗاۖ وَأَمَّا ٱلۡأٓخَرُ فَيُصۡلَبُ فَتَأۡكُلُ
ٱلطَّيۡرُ مِن رَّأۡسِهِۦۚ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ ٱلَّذِي فِيهِ
تَسۡتَفۡتِيَانِ ٤١

42. Og han (Yūsuf) sagde til den, han mente, ville blive løsladt af de to: "Nævn mig hos din herre[2]". Men Satan lod ham glemme at nævne ham for sin herre. Så han (Yūsuf) forblev i fængslet i nogle år.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٖ مِّنۡهُمَا ٱذۡكُرۡنِي
عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَىٰهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ ذِكۡرَ
رَبِّهِۦ فَلَبِثَ فِي ٱلسِّجۡنِ بِضۡعَ سِنِينَ ٤٢

43. Og kongen sagde: "Jeg har sandelig (i en drøm) set syv fede køer blive ædt af syv magre (køer). Og (jeg så) syv grønne aks og (syv) andre, som var visne. O, ledere, fortæl mig om min drøm, hvis I kan tyde drømme".

وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ إِنِّيٓ أَرَىٰ سَبۡعَ بَقَرَٰتٖ سِمَانٖ
يَأۡكُلُهُنَّ سَبۡعٌ عِجَافٞ وَسَبۡعَ سُنۢبُلَٰتٍ
خُضۡرٖ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٖۖ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَأُ أَفۡتُونِي فِي
رُءۡيَٰيَ إِن كُنتُمۡ لِلرُّءۡيَا تَعۡبُرُونَ ٤٣

---

i virkeligheden en stor gave til menneskeheden, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) på denne måde har frelst menneskeheden fra at tjene falske guder, skabt af overtro, der underkaster folk til skændsel i hænderne på andre skabninger.

1 Dette var fortolkningen af drømmen han så. Den bar gode nyheder for den ene af dem, at han ville blive løsladt fra fængslet og servere vin til sin herre.

2 Han blev tjener for kongen, og Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) anmodede ham om, at han skulle fortælle kongen, hvordan Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) uskyldigt var blevet fængslet.

44. De sagde: ”(Det ser ud til at være) en blanding af drømme, og vi kender ikke til tydning af drømme”.

قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمٖۖ وَمَا نَحۡنُ بِتَأۡوِيلِ ٱلۡأَحۡلَٰمِ
بِعَٰلِمِينَ ٤٤

45. Og den af de to, der var blevet løsladt, og (som) huskede (Yūsuf) efter noget tid, sagde: ”Jeg skal tyde den for jer, send mig (til Yūsuf)”.

وَقَالَ ٱلَّذِي نَجَا مِنۡهُمَا وَٱدَّكَرَ بَعۡدَ أُمَّةٍ
أَنَا۠ أُنَبِّئُكُم بِتَأۡوِيلِهِۦ فَأَرۡسِلُونِ ٤٥

46. ”O, Yūsuf (Josef), du sandfærdige. Fortæl os om syv fede køer, der bliver ædt af syv magre (køer). Og (om) syv grønne aks og (syv) andre, som er visne, så jeg kan vende tilbage til folket, således at de måtte vide (det)”.

يُوسُفُ أَيُّهَا ٱلصِّدِّيقُ أَفۡتِنَا فِي سَبۡعِ بَقَرَٰتٖ
سِمَانٖ يَأۡكُلُهُنَّ سَبۡعٌ عِجَافٞ وَسَبۡعِ
سُنۢبُلَٰتٍ خُضۡرٖ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٖ لَّعَلِّيٓ أَرۡجِعُ
إِلَى ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٤٦

47. Han sagde: ”I vil dyrke afgrøder syv år i træk, og hvad I høster, skal I efterlade i dens aks, undtagen en smule, som I spiser.

قَالَ تَزۡرَعُونَ سَبۡعَ سِنِينَ دَأَبٗا فَمَا حَصَدتُّمۡ
فَذَرُوهُ فِي سُنۢبُلِهِۦٓ إِلَّا قَلِيلٗا مِّمَّا تَأۡكُلُونَ ٤٧

48. Derefter vil der komme syv hårde år, som vil fortære, hvad I har lagt op for dem, undtagen en smule, som I bevarer (til såning).

ثُمَّ يَأۡتِي مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ سَبۡعٞ شِدَادٞ يَأۡكُلۡنَ مَا
قَدَّمۡتُمۡ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلٗا مِّمَّا تُحۡصِنُونَ ٤٨

49. Så vil der (efter dette) komme et år, hvor folk vil få regn, og i hvilket de vil udpresse (safter)”.

ثُمَّ يَأۡتِي مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ عَامٞ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ
وَفِيهِ يَعۡصِرُونَ ٤٩

50. Og kongen sagde: ”Bring ham til mig”. Så da sendebuddet kom til ham, sagde han (Yūsuf): ”Gå tilbage til din herre og spørg ham (om), sagen om de kvinder, der skar i deres hænder? Sandelig, min Herre er Vidende om deres list”.

وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦۖ فَلَمَّا جَآءَهُ ٱلرَّسُولُ
قَالَ ٱرۡجِعۡ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسۡـَٔلۡهُ مَا بَالُ ٱلنِّسۡوَةِ
ٱلَّٰتِي قَطَّعۡنَ أَيۡدِيَهُنَّۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيۡدِهِنَّ
عَلِيمٞ ٥٠

51. Han (kongen) sagde: ”Hvad var jeres sag, o, kvinder, da I prøvede at forføre Yūsuf (Josef)?” De sagde: ”Allāh bevares! Vi ved ikke noget

قَالَ مَا خَطۡبُكُنَّ إِذۡ رَٰوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن
نَّفۡسِهِۦۚ قُلۡنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا عَلِمۡنَا عَلَيۡهِ مِن

ondt om ham". Al-'Azizs hustru sagde: "Nu er sandheden kommet frem (over for alle). Jeg prøvede at forføre ham, og han er en af de sandfærdige".

سُوٓءٍۚ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡـَٰٔنَ حَصۡحَصَ ٱلۡحَقُّ أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفۡسِهِۦ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٥١

52. "Det var for, at han (min mand) skulle vide, at jeg ikke har bedraget (ham) i det skjulte[1], og at Allāh ikke retleder bedragernes list".

ذَٰلِكَ لِيَعۡلَمَ أَنِّي لَمۡ أَخُنۡهُ بِٱلۡغَيۡبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي كَيۡدَ ٱلۡخَآئِنِينَ ٥٢

53. Og jeg fritager ikke mig selv (fra skyld). Sandelig, sindet er tilbøjelig til det onde, undtagen hos den, min Herre viser barmhjertighed. Sandelig, min Herre er Tilgivende, Barmhjertig".

۞وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٣

54. Og kongen sagde: "Bring ham til mig, og jeg vil udvælge ham (til at arbejde) for mig alene". Så da han (kongen) talte med ham (Yūsuf), sagde han (kongen): "Sandelig, i dag er du hos os fuldt og fast befæstet og betroet".

وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ أَمِينٞ ٥٤

55. Han (Yūsuf) sagde: "Udnævn mig (til minister) over landets forrådskamre. Jeg vil sandelig vogte (dem) med viden".

قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ ٥٥

56. Og således gav Vi Yūsuf magt i landet, (så) han kunne slå sig ned, hvor end han ønskede. Vi skænker Vores barmhjertighed til hvem, Vi vil, og Vi forspilder ikke belønningen for dem, der handler godt.

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُۚ نُصِيبُ بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٦

57. Og belønningen i det Hinsidige er sandelig bedre for dem, som tror, og (som) er Gudfrygtige.

وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٧

1 At der intet forhold var mellem hende og Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

58. Og Yūsufs (Josefs) brødre kom og gjorde foretræde hos ham. Han genkendte dem, mens de var uvidende om ham[1].

وَجَآءَ إِخۡوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ
وَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ ٥٨

59. Og da han havde udstyret dem med deres proviant, sagde han: ”Bring mig en bror fra jer, fra jeres far (s side). Ser I ikke, at jeg giver fuldt mål, og jeg er den bedste af værterne?

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم
مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا تَرَوۡنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ
ٱلۡمُنزِلِينَ ٥٩

60. Men hvis I ikke bringer ham til mig, så vil I ikke få nogen mål (af korn) fra mig, og ej heller skal I komme mig nær”.

فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي بِهِۦ فَلَا كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا
تَقۡرَبُونِ ٦٠

61. De sagde: ”Vi vil forsøge at overtale hans far om (at sende) ham (med os), og vi vil sandelig gøre det”.

قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ٦١

62. Og han (Yūsuf) sagde til sine tjenere: ”Læg deres varer i deres bagage, for at de kan genkende dem, når de vender tilbage til deres familie. Således at de måtte komme tilbage[2]”.

وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ
لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٦٢

---

1 Denne begivenhed fandt sted, da, efter syv års velstand, syv års hungersnød startede som forudsagt af Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)). For at opfylde sit folks behov annoncerede Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), at alle borgere kunne købe korn fra regeringen, op til lasten på en kamel til en kontrolleret pris. Profeten Yūsufs (Josefs (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) ti brødre kom til Egypten for at købe korn, mens Binyāmīn (Benjamin (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), Profeten Yūsufs (Josefs (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) blodbror, forblev hos sin far. De anmodede Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) om at få Binyāmīns (Benjamins (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) andel. Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) afviste anmodningen, fordi det var imod reglerne at give andelen af en fraværende person. Idet han, ifølge deres ret, gav dem det, der tilkom dem, bad han dem om at bringe deres bror næste gang, så de også kunne få hans andel. Han advarede dem dog om, at hvis de ikke tog ham med næste gang, ville de også blive nægtet deres andel, fordi det ville vise, at deres påstand om at have en anden bror var falsk.

2 ”Varer” i denne Āyah (vers) refererer til de varer, de havde tilbudt som betaling for kornet. Ifølge nogle beretninger, havde de medbragt noget læder i bytte for korn. Profeten

63. Så da de vendte tilbage til deres fader, sagde de: "O, vor fader. Målet (af korn) er blevet tilbageholdt[1] fra os. Send da vores broder med os, så vi kan modtage vores (fulde) mål, og vi vil sandelig beskytte ham".

فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا
نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٣

64. Han sagde: "Kan jeg betro ham til jer, ligesom jeg tidligere har betroet hans broder (Yūsuf) til jer? Men Allāh er Den bedste Beskytter. Og Han er Den Barmhjertigste af (alle) de barmhjertige".

قَالَ هَلۡ ءَامَنُكُمۡ عَلَيۡهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمۡ
عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبۡلُ فَٱللَّهُ خَيۡرٌ حَٰفِظٗاۖ وَهُوَ
أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٦٤

65. Og da de åbnede deres bagage, fandt de, at deres varer var blevet givet tilbage til dem. De sagde: "O, vor fader. Hvad kan vi ønske mere? Dette er vores varer, (som er) blevet givet tilbage til os. Og vi vil bringe forsyning til vores familie, og vi vil beskytte vores broder og forøge en kamels mål (mængde). Det er et let mål".

وَلَمَّا فَتَحُواْ مَتَٰعَهُمۡ وَجَدُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ
رُدَّتۡ إِلَيۡهِمۡۖ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَا نَبۡغِيۖ هَٰذِهِۦ
بِضَٰعَتُنَا رُدَّتۡ إِلَيۡنَاۖ وَنَمِيرُ أَهۡلَنَا وَنَحۡفَظُ
أَخَانَا وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيرٖۖ ذَٰلِكَ كَيۡلٞ
يَسِيرٞ ٦٥

66. Han sagde: "Jeg vil ikke sende ham med jer, førend I giver mig et løfte i Allāhs navn om, at I vil bringe ham tilbage til mig, medmindre I bliver overvældet (af fjender)". Så da de gav

قَالَ لَنۡ أُرۡسِلَهُۥ مَعَكُمۡ حَتَّىٰ تُؤۡتُونِ
مَوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأۡتُنَّنِي بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ
بِكُمۡۖ فَلَمَّآ ءَاتَوۡهُ مَوۡثِقَهُمۡ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا

Yūsuf (Josef (Fred være med ham عليه السلام)) returnerede den pris, de havde betalt som en tjeneste over for sine brødre, og til at få dem til at komme igen med deres bror Binyāmīn (Benjamin (Fred være med ham عليه السلام)). Det siger sig selv, at han må have betalt prisen til statskassen fra sin egen lomme.

1 Denne Āyah (vers) bærer den resterende del af begivenheden. Det vil sige, at da Profeten Yūsufs (Josef (Fred være med ham عليه السلام)) brødre vendte hjem med korn fra Egypten, fortalte de deres far om, hvad der var hændt der, specielt om betingelsen pålagt af 'Azīz (Egyptens hersker). Betingelsen var, at de kun ville modtage korn i fremtiden, hvis de ville medbringe deres lillebror Binyāmīn (Benjamin (Fred være med ham عليه السلام)). Så de ønskede at deres far tillod Binyāmīn (Benjamin (Fred være med ham عليه السلام)) at ledsage dem, så de også i fremtiden kunne modtage korn.

ham deres løfte, sagde han: ”Allāh er Værge over, hvad vi har sagt”.

نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

67. Og han sagde: ”O, mine sønner. Gå ikke (alle) ind (i byen) ad samme port, men gå ind igennem forskellige porte[1]. Og jeg kan ikke hjælpe jer det mindste mod Allāh (s vilje). Dommen hviler kun hos Allāh. Til Ham sætter jeg min lid. Og til Ham skal alle tillidsfulde sætte deres lid”.

وَقَالَ يَٰبَنِيَّ لَا تَدۡخُلُواْ مِنۢ بَابٖ وَٰحِدٖ
وَٱدۡخُلُواْ مِنۡ أَبۡوَٰبٖ مُّتَفَرِّقَةٖۖ وَمَآ أُغۡنِي
عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍۖ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ
عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَعَلَيۡهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Og da de gik ind (i byen), på den måde deres far havde rådet dem til, kunne det ikke hjælpe dem det mindste mod Allāh (s vilje). Men det var en (indre) trang i Ya‘qūb (Jakob), som han indfriede. Og han var sandelig en mand med viden, fordi Vi havde belært ham, men de fleste mennesker ved det ikke.

وَلَمَّا دَخَلُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَهُمۡ أَبُوهُم مَّا كَانَ
يُغۡنِي عَنۡهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍ إِلَّا حَاجَةٗ
فِي نَفۡسِ يَعۡقُوبَ قَضَىٰهَاۚ وَإِنَّهُۥ لَذُو عِلۡمٖ لِّمَا
عَلَّمۡنَٰهُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. Og da de gjorde forelræde hos Yūsuf (Josef), tog han (Yūsuf) sin bror (Binyāmīn) til sig. Han sagde: ”Sandelig, jeg er din broder! Så sørg ikke over, hvad de har gjort”.

وَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَخَاهُۖ
قَالَ إِنِّيٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا
كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Så da han havde udstyret dem med deres provianter, lagde han skålen i sin brors bagage. Derefter råbte en udråber: ”O, I (i) karavanen, I er sandelig tyve”.

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ
فِي رَحۡلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلۡعِيرُ
إِنَّكُمۡ لَسَٰرِقُونَ ﴿٧٠﴾

71. De sagde, idet de vendte sig mod dem: ”Hvad er det, I har mistet?”

قَالُواْ وَأَقۡبَلُواْ عَلَيۡهِم مَّاذَا تَفۡقِدُونَ ﴿٧١﴾

---

1 Dette direktiv fra Profeten Yā‘qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) side var en sikkerhedsforanstaltning af frygt for, at elleve flotte brødre kunne blive ofre for misundelige øjne. Men mens han ledte deres opmærksomhed hen på denne forholdsregel, forklarede Profeten Yā‘qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), at mennesket, selvom det er blevet pålagt at tage forholdsregler mod enhver fare, skal lade dets endelige lid hvile på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) uden Hvis vilje intet i denne verden hverken kan skade eller gavne nogen.

72. De sagde: ”Vi har mistet kongens skål, og den, der bringer den tilbage, fortjener en kamelladning (korn), og jeg garanterer det”.

قَالُوا۟ نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. De sagde: ”Ved Allāh, I ved sandelig, at vi ikke er kommet for at stifte ufred i landet, og vi er ikke tyve”.

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ
فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. De sagde: ”Hvad skal straffen for det være, hvis I er løgnere?”

قَالُوا۟ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. De sagde: ”Straffen for ham, i hvis sadeltaske den bliver fundet, er, at han selv skal være gengæld[1] (for forbrydelsen). Således straffer vi aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

قَالُوا۟ جَزَٰٓؤُهُۥ مَن وُجِدَ فِى رَحْلِهِۦ فَهُوَ
جَزَٰٓؤُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. Så han (Yūsuf) startede med (at gennemsøge) deres sadeltasker før sin brors sadeltaske. Så trak han den frem fra sin brors sadeltaske. Således planlagde vi det for Yūsuf (Josef). Han kunne ikke tage sin bror (som slave) ifølge kongens lov, medmindre Allāh ville det. Vi ophøjer i rang, hvem Vi vil. Og over enhver med viden, findes den Alvidende (Allāh).

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ
ٱسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَآءِ أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا
لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِى دِينِ
ٱلْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن
نَّشَآءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. De sagde: ”Hvis han har stjålet, så har en broder af ham tidligere stjålet”. Men Yūsuf (Josef) holdt den (sin reaktion) for sig selv og afslørede den ikke for dem. Han sagde (i sig selv): ”I er i en værre situation, og Allāh ved bedst, hvad I beskriver”.

۞ قَالُوٓا۟ إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُۥ
مِن قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِى نَفْسِهِۦ وَلَمْ
يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۖ وَٱللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

1 De mente, at skulle skålen blive fundet i sadeltasken hos en af dem, ville straffen være at blive gjort til slave af den, der var blevet begået tyveriet imod. Dette var straffen for tyveri på Profeten Yā‘qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) tid.

78. De sagde: ”O, ‘Azīz[1],(hersker af Egypten), Han har sandelig en gammel fader, (som vil sørge over ham). Så tag en af os i hans sted. Sandelig, vi ser, at du er en af dem, der handler godt”.

قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبٗا شَيۡخٗا كَبِيرٗا فَخُذۡ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٧٨

79. Han sagde: ”(Vi) søger tilflugt hos Allāh, at vi tager nogen anden end den, hos hvem vi fandt vores ting. (Hvis vi gjorde dette), så ville vi sandelig være uretfærdige”.

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ ٧٩

80. Så da de havde opgivet håbet om ham, gik de til side til et fortroligt samråd. Den ældste af dem sagde: ”Ved I ikke, at jeres fader har fået et løfte fra jer i Allāhs navn, og at I før dette har svigtet (ham) angående (jeres pligt over) Yūsuf (Josef). Så jeg vil ikke forlade dette sted, førend min fader giver mig lov, eller (før) at Allāh beslutter min sag. Og Han er Den Bedste af (alle) dommere.

فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ مِنۡهُ خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ قَالَ كَبِيرُهُمۡ أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ فَلَنۡ أَبۡرَحَ ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٨٠

81. Vend tilbage til jeres fader og sig: ”O, vor fader, din søn har stjålet, og vi kan kun bevidne om det, vi ved. Og vi kunne ikke være vogtere over det skjulte.

ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدۡنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ ٨١

82. Og spørg (folk fra) den by, vi var i, og den karavane, som vi kom med. Og vi er sandelig sandfærdige”.

وَسۡـَٔلِ ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَاۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٨٢

83. Han (Yā‘qūb) sagde: ”Snarere, jeres sind har narret jer til noget. Så tålmodighed er smuk. Måske vil Allāh bringe mig dem alle. Sandelig, Han er Den Alvidende, Den Alvise”.

قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٌ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٨٣

---

1 ‘Azīz var titlen på Egyptens guvernør eller finansminister. Da profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bestred denne stilling, blev han kaldt ved denne titel.

84. Og han vendte sig væk fra dem og sagde: ”O, hvor stor er min sorg over Yūsuf (Josef)”. Og hans øjne blev hvide af sorg, men han undertrykte (sin sorg).

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰٓأَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ
وَٱبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ ٱلْحُزْنِ فَهُوَ
كَظِيمٌ ٨٤

85. De sagde: ”Ved Allāh, du kan ikke lade være med at mindes Yūsuf (Josef), før du bliver udmarvet, eller du bliver en af dem, der går til grunde”.

قَالُواْ تَٱللَّهِ تَفْتَؤُاْ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ
تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
ٱلْهَٰلِكِينَ ٨٥

86. Han sagde: Jeg klager kun min smerte og sorg til Allāh, og jeg ved fra Allāh, hvad I ikke ved.

قَالَ إِنَّمَآ أَشْكُواْ بَثِّي وَحُزْنِيٓ إِلَى ٱللَّهِ
وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨٦

87. O, mine sønner. Gå og forhør jer om Yūsuf (Josef) og hans broder, og opgiv ikke håbet om Allāhs barmhjertighed. Sandelig, det er kun det fornægtende folk, der opgiver håbet om Allāhs barmhjertighed”.

يَٰبَنِيَّ ٱذْهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ
وَلَا تَاْيْـَٔسُواْ مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَا يَاْيْـَٔسُ
مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْكَٰفِرُونَ ٨٧

88. Så da de gjorde foretræde hos ham (Yūsuf), sagde de: ”O, ‘Azīz, (du hersker af Egypten), modgang har ramt os og vores familie, og vi har bragt nogle varer der er af ringe værdi. Så giv os det fulde mål og vær velgørende mod os. Sandelig, Allāh belønner de velgørende”.

فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيْهِ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَٰعَةٍ
مُّزْجَىٰةٍ فَأَوْفِ لَنَا ٱلْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
عَلَيْنَآ إِنَّ ٱللَّهَ يَجْزِي ٱلْمُتَصَدِّقِينَ ٨٨

89. Han sagde: ”Ved I, hvad I gjorde mod Yūsuf (Josef) og hans broder, da I var uvidende?”

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ
وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَٰهِلُونَ ٨٩

90. De sagde: ”Er du virkelig Yūsuf (Josef)?” Han sagde: ”Jeg er Yūsuf (Josef), og dette er min broder. Allāh har været os nådig. Sandelig, den, der frygter Allāh og er tålmodig, da vil Allāh ikke lade belønningen gå til spilde for dem, der handler godt”.

قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ
وَهَٰذَآ أَخِي قَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَآ إِنَّهُۥ مَن
يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
ٱلْمُحْسِنِينَ ٩٠

91. De sagde: ”Ved Allāh! Allāh har foretrukket dig frem for os, og vi har sandelig været syndere”.

قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ ٩١

92. Han sagde: ”(Der skal) ingen bebrejdelse (rettes) mod jer i dag. Allāh vil tilgive jer. Og Han er Den Barmhjertigste af (alle) de barmhjertige.

قَالَ لَا تَثۡرِيبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَۖ يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٩٢

93. Gå med denne, min skjorte, og læg den over min faders ansigt, (så) vil han (igen) kunne se. Og bring mig hele jeres familie”.

ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي يَأۡتِ بَصِيرٗا وَأۡتُونِي بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ ٩٣

94. Og da karavanen afgik, sagde deres fader: ”Jeg fornemmer Yūsufs (Josefs) duft, bare I ikke tror, jeg er senil”.

وَلَمَّا فَصَلَتِ ٱلۡعِيرُ قَالَ أَبُوهُمۡ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ لَوۡلَآ أَن تُفَنِّدُونِ ٩٤

95. De sagde: ”Ved Allāh, du befinder dig i din gamle misopfattelse”.

قَالُواْ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ ٩٥

96. Så da budbringeren kom, lagde han den (skjorten) på hans ansigt, og han kunne se (igen). Han (Yā‘qūb) sagde: ”Har jeg ikke fortalt jer, at jeg ved fra Allāh, hvad I ikke ved?”

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٩٦

97. De sagde: ”O, vor fader. Bed (Allāh) om at tilgive os vores synder. Vi har sandelig fejlet”.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا ٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ٩٧

98. Han sagde: ”Jeg vil bede min Herre tilgive jer. Sandelig, Han er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige”.

قَالَ سَوۡفَ أَسۡتَغۡفِرُ لَكُمۡ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٩٨

99. Da de gjorde foretræde hos Yūsuf (Josef), tog han sine forældre til sig og sagde: ”Træd ind i Egypten i sikkerhed, (om) Allāh vil”.

فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَبَوَيۡهِ وَقَالَ ٱدۡخُلُواْ مِصۡرَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ٩٩

100. Og han hævede sine forældre op til tronen, og de faldt alle foran ham med ansigtet mod jorden[1]. Og han sagde: "O, min fader. Dette er fortolkningen af min tidligere drøm. Min Herre har gjort den sand. Og Han har sandelig handlet godt mod mig, da Han løslod mig fra fængslet og bragte jer (til mig) fra ørknen, efter at Satan havde sået splid mellem mig og mine brødre. Sandelig, min Herre gør hvad Han vil på en subtil måde. Sandelig, Han er Den Alvidende, Den Alvise.

وَرَفَعَ أَبَوَيۡهِ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ وَخَرُّواْ لَهُۥ سُجَّدٗاۖ
وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأۡوِيلُ رُءۡيَٰيَ مِن قَبۡلُ قَدۡ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقّٗاۖ وَقَدۡ أَحۡسَنَ بِيٓ إِذۡ أَخۡرَجَنِي
مِنَ ٱلسِّجۡنِ وَجَآءَ بِكُم مِّنَ ٱلۡبَدۡوِ مِنۢ بَعۡدِ
أَن نَّزَغَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بَيۡنِي وَبَيۡنَ إِخۡوَتِيٓۚ إِنَّ
رَبِّي لَطِيفٞ لِّمَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ
ٱلۡحَكِيمُ ١٠٠

101. Min Herre, Du har skænket mig af herredømmet og lært mig tydning af fortællingerne[2]. Skaberen af Himlene og Jorden. Du er min Beskytter i denne verden og i det Hinsidige. Lad mig dø (som) muslim, og foren mig med de retskafne".

۞رَبِّ قَدۡ ءَاتَيۡتَنِي مِنَ ٱلۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِي
مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ
تَوَفَّنِي مُسۡلِمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ١٠١

102. Dette er (nogle) beretninger om de skjulte (begivenheder), som Vi åbenbarer til dig (O, Muḥammad). Og du var ikke (til stede) hos dem, da de blev enige om deres plan, og (da) de lagde listige planer[3].

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۖ وَمَا
كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ أَجۡمَعُوٓاْ أَمۡرَهُمۡ وَهُمۡ
يَمۡكُرُونَ ١٠٢

1 Denne Sadjdah (lægge ansigtet på jorden) var ikke en form for tilbedelse, som er fuldstændig forbudt at udføre for nogen anden end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i alle Guddommelige love. Det var snarere en måde at vise respekt for Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Dette var tilladt i Profeten Yā'qūbs (Jakobs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og Profeten Yūsufs (Josefs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) lov. Loven, som blev bragt af den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), har også forbudt denne type for Sadjdah (lægge ansigtet på jorden). Nu er Sadjdah (lægge ansigtet på jorden) for nogen andre end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) fuldstændig forbudt, selv når det udføres som en gestus ud af respekt.

2 Drømmene.

3 Efter at have fortalt hele historien om Profeten Yūsuf (Josef (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)),

103. Og de fleste folk vil ikke tro, selvom du længes efter det.

وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

104. Og du spørger dem ikke om nogen belønning. Det er intet andet end en påmindelse for verdenerne.

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا
ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٤

105. Hvor mange tegn i Himlene og på jorden passerer de (ikke) forbi, og (alligevel) vender de sig bort fra dem.

وَكَأَيِّن مِّنۡ ءَايَةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
يَمُرُّونَ عَلَيۡهَا وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُونَ ١٠٥

106. Og de fleste af dem tror ikke på Allāh uden at sætte partnere ved siden af Ham.

وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم
مُّشۡرِكُونَ ١٠٦

107. Føler de sig sikre mod, at der kommer en indhyllende straf[1] fra Allāh til dem, eller at Timen (Domme Dag) pludselig kommer til dem, og de sanser det ikke?

أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأۡتِيَهُمۡ غَٰشِيَةٞ مِّنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ
أَوۡ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا
يَشۡعُرُونَ ١٠٧

108. Sig (O, Muḥammad): "Dette er min vej. Jeg kalder (folk) til Allāh med (et klart) bevis, jeg og de, som følger mig. Og lovprist være Allāh, og jeg er ikke blandt al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne)".

قُلۡ هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ
بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ
وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٨

109. Og før dig sendte Vi kun (sendebud) mænd fra byernes folk, som Vi gav åbenbaring. Har de ikke rejst rundt på Jorden og set, hvordan skæbnen var for dem, (som var) før dem? Og sandelig, det Hinsidiges bolig er bedre for dem, der frygter Allāh. Har I ingen forståelse.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ
إِلَيۡهِم مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰٓۗ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۗ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ
لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠٩

---

siger den Hellige Koran, at denne fortælling er et stærkt bevis på, at Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) modtager åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) var hverken til stede da disse begivenheder fandt sted, og ej heller havde han mulighed for at lære denne historie fra nogen. I de kommende Āyāt (vers) er Makkahs hedninges stædige holdning blevet bekræftet.

1 I denne verden.

110. (Straffen blev ofte udsat), indtil sendebuddene var i fortvivlelse (over at deres folk ikke vil tro på dem), og (deres folk) troede, at de var blevet fornægtet (at deres sendebud ikke havde sagt sandheden til dem), først da kom Vores hjælp til dem. Så blev de, Vi ønskede, reddet. Og Vores straf kan ikke afvendes fra det syndige folk.

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسۡتَيۡـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ
قَدۡ كُذِبُواْ جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُۖ
وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُنَا عَنِ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١١٠

111. Sandelig, i deres fortællinger er der en lære for det forstandige folk. Det er ikke en opdigtet historie. Men (snarere) en bekræftelse af det, der var før den, og en uddybende forklaring af alt, og en retledning og en barmhjertighed for et folk, der tror.

لَقَدۡ كَانَ فِي قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٞ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِۗ
مَا كَانَ حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ
ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ كُلِّ شَيۡءٖ
وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١١١

SŪRAH AR-RA‘D

سُورَةُ الرَّعۡدِ

Titlen på denne Sūrah er ”Tordenen”. Ordet ’tordenen’ og dens tilstande forekommer i Āyah (vers) 13 af denne Sūrah i forbindelse med frygt og håb.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm – Rā[1]. Disse er Bogens (Koranens) Āyāt (vers). Og det, som er blevet sendt ned til dig (O, Muḥammad) fra din Herre, er sandheden, men de fleste mennesker tror ikke.

المٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِۗ وَٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن
رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ١

2. Allāh er Den, der hævede Himlene uden søjler, som I kan se. Derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Tronen, og (Han) har underlagt Sig solen og månen. Hver af dem løber (i sin bane) til en fastsat tid. Han styrer alle anliggender (og) gør tegnene tydelige. Således at I måtte være sikre på mødet med jeres Herre.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ ثُمَّ
ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ
يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ يُفَصِّلُ
ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ رَبِّكُمۡ تُوقِنُونَ ٢

3. Og Han er Den, der bredte jorden ud og skabte bjerge og floder derpå, og af alle frugter skabte Han derpå to par. Han lader natten dække (over) dagen. Sandelig, i det er der tegn for et folk, der tænker sig om.

وَهُوَ ٱلَّذِي مَدَّ ٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ
وَأَنۡهَٰرٗاۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوۡجَيۡنِ
ٱثۡنَيۡنِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ
لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٣

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

4. Og på jorden er der strækninger af land ved siden af hinanden og haver af vindruer og (korn) marker og daddelpalmer, der vokser fra (en) dobbelt eller enkel stamme, de vandes med det samme vand. Og Vi gør nogle af dem bedre i smag end andre. Sandelig, i det er der tegn for et folk, der forstår.

وَفِي ٱلۡأَرۡضِ قِطَعٞ مُّتَجَٰوِرَٰتٞ وَجَنَّٰتٞ مِّنۡ
أَعۡنَٰبٖ وَزَرۡعٞ وَنَخِيلٞ صِنۡوَانٞ وَغَيۡرُ صِنۡوَانٖ
يُسۡقَىٰ بِمَآءٖ وَٰحِدٖ وَنُفَضِّلُ بَعۡضَهَا عَلَىٰ بَعۡضٖ
فِي ٱلۡأُكُلِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٤

5. Og hvis du undres (O, Muḥammad), så forunderlig er deres tale: ”Når vi er blevet til støv, vil vi da blive skabt i en ny skabelse?” (Jo), det er dem, der har fornægtet deres Herre, og (jo), det er dem, der (skal) have lænker rundt om deres hals. Og de er Ildens beboere, deri skal de blive for evigt.

۞وَإِن تَعۡجَبۡ فَعَجَبٞ قَوۡلُهُمۡ أَءِذَا كُنَّا
تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدٍۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
ٱلۡأَغۡلَٰلُ فِيٓ أَعۡنَاقِهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٥

6. Og de beder dig fremskynde det onde før det gode[1], selvom eksemplariske straffe har indtruffet (mod folk) før dem. Og sandelig, din Herre er fuld af tilgivelse over for menneskene til trods for deres uretfærdighed. Og sandelig, din Herre er streng i Sin straf.

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِ
وَقَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِمُ ٱلۡمَثُلَٰتُۗ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغۡفِرَةٖ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلۡمِهِمۡۖ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٦

7. Og de, der fornægter, siger: ”Hvorfor er der ikke blevet sendt et tegn ned til ham fra hans Herre?” Du er kun en advarer, og for ethvert folk er der en retleder.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ
ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦٓۗ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٞۖ وَلِكُلِّ
قَوۡمٍ هَادٍ ٧

1 Henvisningen her er til Makkahs vantros krav om, at hvis deres tro var forkert, bør Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) underkaste dem en Guddommelig svøbe. Det er forbavsende, at i stedet for at søge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) tilflugt mod Hans straf og bede til Ham om velstand, valgte de at bede om straf, selv før udgangen af perioden som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) havde givet dem henstand til.

8. Allāh ved, hvad enhver kvinde bærer, og hvad livmoderne formindsker[1] eller forøger[2]. Og alt har (et passende) mål hos Ham.

ٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ
ٱلْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَىْءٍ عِندَهُۥ
بِمِقْدَارٍ ٨

9. Kenderen af det skjulte og det synlige, Den Store, Den Ophøjede.

عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلْكَبِيرُ ٱلْمُتَعَالِ ٩

10. Det er det samme (for Ham), om nogen af jer skjuler sin tale eller holder den åbenlyst, og (om) han gemmer sig i natten eller går (frit) ud om dagen.

سَوَآءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ ٱلْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ
بِهِۦ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍۭ بِٱلَّيْلِ وَسَارِبٌۢ
بِٱلنَّهَارِ ١٠

11. For det (mennesket) er der engle, (der erstatter hinanden) foran det og bagved det, som beskytter det på Allāhs befaling[3]. Sandelig, Allāh ændrer ikke, hvad der er i et folk, førend de ændrer, hvad der er i dem selv. Men når Allāh ønsker noget ondt[4] for et folk, (så) kan det ikke afvendes. Og foruden Ham vil de ikke finde nogen beskytter.

لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٌ مِّنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ
يَحْفَظُونَهُۥ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا
بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟ مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَآ أَرَادَ
ٱللَّهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥ ۚ وَمَا لَهُم
مِّن دُونِهِۦ مِن وَالٍ ١١

12. Han er Den, der lader jer se lynet i frygt og håb, og Han skaber de tunge skyer (med vand).

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ١٢

13. Og tordenen priser Ham med Hans lovprisning, og (ligeledes gør) englene i frygt for Ham. Og Han sender tordenslagene ned og rammer dermed, hvem Han vil. Og (alligevel) strides de om Allāh, og Han er hård i Sin straf.

وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعْدُ بِحَمْدِهِۦ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِۦ وَيُرْسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَن يَشَآءُ وَهُمْ يُجَٰدِلُونَ فِى ٱللَّهِ وَهُوَ
شَدِيدُ ٱلْمِحَالِ ١٣

---

1 Formindsker: tidlig fødsel, eller at man taber barnet.

2 Forøger: Når en fødsel går over tiden.

3 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har udnævnt engle, der ledsager hvert menneske for at beskytte det mod skader, der ikke er bestemt for det, samt våge over dets gerninger og nedfælde dem.

4 Dvs. straf eller tilintetgørelse på grund af deres synder.

14. For Ham tilkommer den sande bøn. Og dem, som de påkalder ved siden af Ham, de bønhører dem ikke med noget. Det er (med dem) som den, der strækker sine hænder ud mod vandet, for at det skal nå hans mund (af sig selv), men det når ham ikke. Og fornægternes bøn er kun i vildfarelse.

لَهُۥ دَعۡوَةُ ٱلۡحَقِّۚ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَجِيبُونَ
لَهُم بِشَيۡءٍ إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيۡهِ إِلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ
بِبَٰلِغِهِۦۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ١٤

15. Og for Allāh kaster alle i Himlene og på Jorden sig ned, frivilligt eller tvungent[1], og (ligeledes gør) deres skygger om morgenen og om aftenen[2].

وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا
وَكَرۡهٗا وَظِلَٰلُهُم بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ۩ ١٥

16. Sig (O, Muhammad): ”Hvem er Himlenes og Jordens Herre?” Sig: ”Allāh”. Sig: ”Har I så taget Awliyā’ (beskyttere) foruden Ham, der ikke besidder nogen magt til at gøre gavn eller skade på sig selv?” Sig: ”Er den blinde (person) og den seende (person) lige, eller er mørke det samme som lys? Eller sætter de ved siden af Allāh partnere, som har skabt ligesom Han skabte, så at skabelsen ser ens ud for dem?” Sig: ”Allāh er Skaberen af alt, og Han er Den Ene, Den Dominante”.

قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ قُلِ ٱللَّهُۚ قُلۡ
أَفَٱتَّخَذۡتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ
لِأَنفُسِهِمۡ نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗاۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ
وَٱلۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ تَسۡتَوِي ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُۗ أَمۡ جَعَلُواْ
لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلۡخَلۡقُ عَلَيۡهِمۡۚ قُلِ
ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّٰرُ ١٦

---

1 Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden) i denne Āyah (vers) betyder ”at underkaste sig”. De, der tror på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) underkaster sig Ham villigt, og dem der ikke tror på Ham er underlagt Hans beslutninger, som Han tager omkring dem, mens Han forvalter universets anliggender.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

17. Han sender vand ned fra himlen, så (vandet) strømmer (i) dalene, alt efter hvad de kan rumme, og strømmen bærer skum, (der flyder på overfladen). Og fra det (malm), som de varmer op i ilden for at frembringe smykker eller redskaber, kommer der lignende skum. Således fremviser Allāh sandheden og falskheden. Hvad angår skummet, så forsvinder det, mens det, der gavner menneskene, forbliver på jorden. Således frembringer Allāh lignelser[1].

أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا
فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ
فِي ٱلنَّارِ ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥۚ
كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ
فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗۖ وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ
فِي ٱلۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ ١٧

18. For dem, der adlyder deres Herre (s kald), er der al-Ḥusnā (det gode, Paradis). Men de, der ikke adlyder Ham (Hans kald), om de (så) besad alt, hvad der er på jorden og lige så meget til, (så) ville de (forsøge at) løskøbe sig dermed (for at slippe for straffen, men det vil ikke hjælpe dem). For dem er det dårlige regnskab. Og deres tilholdssted er Helvede, og det er et slet hvilested.

لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱلَّذِينَ لَمۡ
يَسۡتَجِيبُواْ لَهُۥ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا
وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ
ٱلۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٨

19. Er den, der ved, at det der er blevet sendt ned til dig fra din Herre, er sandheden, ligesom den, der er blind? Kun de forstandige lader sig ihukomme.

۞ أَفَمَن يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ كَمَنۡ
هُوَ أَعۡمَىٰٓۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩

20. De, der opfylder Allāhs løfte og ikke bryder pagten.

ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلۡمِيثَٰقَ ٢٠

1 Pointen med lignelsen er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har åbenbaret sandheden til menneskeheden gennem Sine Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ), ligesom vand der strømmer ned fra himlen. Så forsøger fornægternes falske argumenter at stoppe sandhedens gavn at nå folk, ligesom skum der flyder på vandet. Men i sidste ende er det sandheden, der hersker til gavn for menneskeheden, og løgnen forsvinder ligesom skummet forsvinder.

21. Og de, der forener (opretholder slægtsbånd), som Allāh har påbudt skal sluttes sammen og frygter deres Herre og er bange for en ond afregning.

وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلْحِسَابِ ٢١

22. Og de, der er tålmodige for (derved) at søge deres Herres tilfredshed og opretholder Ṣalāh (Bøn), og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, hemmeligt og åbenlyst, og afværger det onde med det gode. For dem er den ultimative bolig.

وَٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى ٱلدَّارِ ٢٢

23. Edens haver, (som) de vil indtræde, og (ligeledes) de retskafne af deres fædre, deres hustruer og deres efterkommere. Og englene skal træde ind til dem gennem enhver port.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ
وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ٢٣

24. (Idet de siger): "Fred være med jer, fordi I holdt ud i tålmodighed. Og fremragende er den endelige bolig".

سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ عُقْبَى ٱلدَّارِ ٢٤

25. Og de, som bryder Allāhs pagt efter at have stadfæstet den, og bryder det (bånd), som Allāh har påbudt skal opretholdes, og som stifter ufred på jorden. De er dem, for hvem der er en forbandelse, og for dem er der en slet bolig.

وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ
مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن
يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ
ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ٢٥

26. Allāh øger forsørgelsen, for hvem Han vil, og indskrænker (den, for hvem Han vil). Og de glæder sig over det verdslige liv, men det verdslige liv sammenlignet med det Hinsidige er kun en (kortvarig) nydelse.

ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا۟
بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا
مَتَٰعٌ ٢٦

27. Og de, der fornægter, siger: "Hvorfor er der ikke blevet sendt et

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ

tegn ned til ham fra hans Herre?" Sig: "Sandelig, Allāh vildleder, hvem Han vil, og retleder til Sig den, der vender sig (mod Ham)".

مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ
إِلَيۡهِ مَنۡ أَنَابَ ﴿٢٧﴾

28. De, der tror, og hvis hjerter finder ro i Allāhs ihukommelse. Sandelig, i Allāhs ihukommelse finder hjerterne hvile.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ
أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

29. De, der tror og udøver gode gerninger, for dem er der Ṭūbā[1] og en smuk tilbagevenden.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ
وَحُسۡنُ مَـَٔابٖ ﴿٢٩﴾

30. Således har Vi sendt dig (O, Muḥammad) til et fællesskab, hvor tidligere fællesskaber (har) passeret. For at du kan recitere for dem, hvad Vi har åbenbaret til dig, og de fornægter Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)[2]. Sig: "Han er min Herre, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Til ham sætter jeg min lid, og til Ham er min tilbagevenden".

كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن
قَبۡلِهَآ أُمَمٞ لِّتَتۡلُوَاْ عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ
إِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ قُلۡ هُوَ رَبِّي لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾

31. Og selvom der havde været en Koran, med hvilken bjerge kunne flyttes (fra deres plads), eller jorden kunne splittes ad, eller de døde kunne komme til at tale[3], (så ville

وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ
ٱلۡأَرۡضُ أَوۡ كُلِّمَ بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ
جَمِيعًاۗ أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن لَّوۡ يَشَآءُ

1 Lyksalighed eller et træ i Paradis.

2 Selv om Makkahs hedninge troede på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), nægtede de at anerkende Ar-Rahmān som Hans Navn. De hånede muslimerne med at Ar-Rahmān (Den mest Nådige) var et mærkeligt navn og attribut for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

3 Disse er miraklerne, som Makkahs hedninge plejede at afkræve den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ). Āyah (verset) siger, at selv om Koranen havde vist dem disse mirakler, ville de ikke have troet, fordi disse krav ikke er baseret på oprigtig søgen efter sandheden. De er snarere undskyldninger i forsøget på at forblive i deres stædige position. Det er derfor, at hver gang de så et tegn fra Allāh, (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kom de med et nyt krav.

de ikke tro). Men alle anliggender ligger (alene) hos Allāh. Har de der tror ikke accepteret, at hvis Allāh ville, kunne Han retlede alle menneskene?[1] Og de, der fornægter skal blive ved med at rammes af en ulykke for det, de har gjort, eller den (ulykken) vil hjemsøge dem tæt på deres bolig, indtil Allāhs løfte bliver opfyldt[2]. Sandelig, Allāh bryder ikke (Sit) løfte.

ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا۟ قَارِعَةٌ
أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِىَ وَعْدُ ٱللَّهِ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ٣١

32. Og sendebud før dig er blevet spottet, men Jeg gav udsættelse til dem, der fornægter. Derefter greb Jeg dem. Så hvordan var Min straf?

وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابِ ٣٢

33. Er Han Den, der overvåger enhver sjæl (og) ved alt, hvad den har tjent (ligesom deres falske afguder)? Dog sætter de partnere ved Allāhs side. Sig: "Nævn dem! Eller vil I informere Ham om noget på jorden, (som) Han ikke ved, eller er det

أَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۗ
وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّـُٔونَهُۥ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلْأَرْضِ أَم بِظَٰهِرٍ مِّنَ ٱلْقَوْلِ ۗ
بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا۟ عَنِ
ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ٣٣

1 Nogle muslimer ønskede, at de mirakler der efterspørges af de vantro skulle vises til dem, så de kunne omfavne troen. Denne Āyah (verset) siger, at beslutningen om at vise et bestemt mirakel kun tilkommer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og som sådan bør muslimer være tilfredse med, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) dømmer i overensstemmelse med Sin Egen uendelige Visdom. Han kunne have tvunget alle fornægterne til at acceptere troen, men så ville selve formålet med testen, for hvilke alle mennesker er blevet skabt i denne verden, være gået tabt. Det kræves, at enhver person følger den rette vej ved at bruge sin frie vilje, der er baseret på klare beviser for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Enhed, der er spredt over hele universet og ikke med magt eller på baggrund af selv udvalgte mirakler.

2 De nævnte forhold i de tidligere noter kan rejse et spørgsmål, at når disse fornægtere holder fast på deres stædige holdning, hvorfor bliver de da ikke ramt af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) straf. Denne del af Āyah (verset) giver et svar på dette spørgsmål. Den siger, at de stadig bliver ramt af forskellige lidelser på grund af deres ugerninger, og til tider rammer disse trængsler deres naboer, der sætter dem under en tilstand af frygt. Disse mindre lidelser vil fortsætte med at ramme dem, indtil Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) løfte om Domme Dagen vil blive opfyldt, og de vil blive grebet af den ultimative straf I Helvede.

(kun) tom tale?" Men for dem, der fornægter, fremstår deres list som smuk, og de er blevet forhindret fra den (rette) vej. Og den, Allāh vildleder, for ham er der ingen til at retlede.

34. For dem er der en straf i det verdslige liv, og sandelig er straffen i det Hinsidige hårdere. Og de har ingen beskytter mod Allāh.

لَّهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ٣٤

35. (Her er en) beskrivelse af Paradiset, som er blevet lovet til de Gudfrygtige: i hvilke floder løber, dens mad er evig, og (det er) dens skygge (også). Det er de Gudfrygtiges endeligt, og fornægternes endeligt er Ilden.

۞ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا
تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا وَّعُقْبَى
الْكَٰفِرِينَ النَّارُ ٣٥

36. Og de, til hvem Vi har givet Bogen, glæder sig over det, der er blevet sendt ned til dig[1]. Men blandt al-Aḥzāb (forbundsfællerne) er der nogle, der afviser en del af den. Sig (O, Muḥammad): "Jeg er blevet befalet kun at tilbede Allāh og ikke at sætte partnere ved Hans side. Til Ham kalder jeg, og til Ham er min tilbagevenden".

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ الْكِتَٰبَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا
أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَـَٔابِ ٣٦

37. Og således har Vi sendt den (Koranen) ned, (som) en dømmekraft på arabisk. Og hvis du følger deres begær efter den viden, der er kommet til dig, så vil du ikke have nogen Wali (hjælper) eller beskytter mod Allāh.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ٣٧

1 Henvisningen er til de jøder og kristne, der accepterede Koranen som Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Ord, efter at de fandt den i overensstemmelse med profetierne i de tidligere Skrifter.

38. Og Vi har sandelig sendt sendebud før dig og givet dem hustruer og afkom[1]. Og det tilkommer ikke et sendebud at bringe et tegn uden Allāhs tilladelse. For enhver tidsfrist (er der en) bestemmelse (fra Allāh).

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ٣٨

39. Allāh udsletter, hvad Han vil, og stadfæster[2] (hvad Han vil). Og hos Ham er Bogens Moder[3].

يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ ٣٩

40. Og hvad enten Vi viser dig (O, Muḥammad) noget af det, Vi har lovet dem, eller Vi lader dig dø, (så)

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ ٤٠

---

1 Denne Āyah (vers) er et svar på den indsigelse, som nogle hedninge havde rejst, om at en profet ikke havde behov for at gifte sig med en kvinde eller få børn. Værende Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Budbringer, bør Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med dem صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) være hævet over almindelige menneskers niveau. Denne Āyah (vers) siger, at størstedelen af de tidligere Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) havde hustruer og børn. Det er på ingen måde i strid med deres mission. Snarere deres praktiske liv viser folk, hvordan et menneske med alle dets naturlige instinkter og begær lever et fromt liv.

2 Denne Āyah (vers) besvarer et andet spørgsmål, som jøderne og de kristne havde rejst om, at nogle regler i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) Sharī‘ah var forskellige fra dem, der var blevet givet til de tidligere Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ). Svaret er, at den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) ikke har bragt en ny regel uden Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilladelse. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) foreskriver Selv forskellige regler for forskellige tider, som er mere egnet for dem i henhold til Hans visdom. Han ophæver således nogle af de tidligere regler og erstatter dem med nye, mens nogle af dem forbliver intakte for alle tider. Alle disse variationer er på forhånd blevet nedfældet i den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ)

3 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: de fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer, at Shayāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shayāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur’ān s.62).

påhviler det dig kun at viderebringe (budskabet), og Os at afregne[1].

41. Har de ikke set, at Vi indsnævrer landet (omkring dem) fra dets sider[2]? Og Allāh dømmer. Der er ingen, der kan omstøde Hans dom. Og Han er hurtig i afregning.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا ۚ وَٱللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِۦ ۚ
وَهُوَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٤١﴾

42. Og sandelig, de, (der var) før dem, lagde listige planer, men alle planer tilkommer Allāh. Han ved, hvad enhver tjener. Og fornægterne vil (snart) vide, hvem den endelig bolig vil tilkomme.

وَقَدْ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ ٱلْمَكْرُ
جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ
ٱلْكُفَّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٤٢﴾

43. Og de, der fornægter, siger: ”Du (O, Muḥammad) er ikke et Sendebud”. Sig: ”Allāh er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer, og (også) dem, der har viden om Bogen[3]”.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ
كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ
عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْكِتَٰبِ ﴿٤٣﴾

---

1 Det betyder, at det ikke er nødvendigt, at den straf, som Vi har lovet de vantro, rammer dem i din levetid O, Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Den kan overgå eller ikke overgå dem før din død, men det der bør stille dig tilfreds er, at dit ansvar kun er begrænset til at formidle budskabet til dem. Du er hverken ansvarlig for deres straf, eller for deres vantro og ugerninger.

2 Denne Āyah (Vers) refererer til det gradvise fremskridt af det islamiske budskab i alle dele af Arabien. Det var en tid, hvor den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) budskab spredte sig over hele landet og var ved at vinde folks hjerter, og gradvist reducerede de områder, der var domineret af hedenskab. ”Vi kommer til landet” betyder Islāms stigende indflydelse, og ”indsnævre den fra alle dens sider” refererer til fornægternes faldende indflydelse overalt på den arabiske halvø. Det samme udtryk er også blevet brugt i Sūrah Al-anbiyā’ (21:44). Begge disse Āyāt (vers) betyder, at fornægterne bør tage det gradvise fald i deres indflydelse som et tegn og advarsel om, at de er på vej imod deres ultimative ende.

3 Dette refererer til de oprigtige folk, der havde viden om de tidligere bøger, i hvilke den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ankomst klart og tydeligt var blevet nævnt.

SŪRAH IBRĀHĪM

سُورَةُ إِبۡرَاهِيمَ

Titlen på denne Sūrah er "Ibrāhīm" (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), da Profeten Ibrāhīms (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) navn er nævnt i Āyah (vers) 35.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Rā[1]. (Dette er) en Bog, Vi har sendt ned til dig (O, Muḥammad), for at du kan føre menneskene ud af mørket (og) ind i lyset med deres Herres tilladelse. Til Den Almægtiges, Den Prisværdiges vej.

الٓرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ ٱلنَّاسَ
مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡ إِلَىٰ
صِرَٰطِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ١

2. Allāh er Den, Som alt i Himlene og på Jorden tilhører. Og ve over fornægterne på grund af en streng straf.

ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِۗ وَوَيۡلٞ لِّلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٖ
شَدِيدٍ ٢

3. De, der foretrækker det verdslige liv for det Hinsidige og holder (folk) borte fra Allāhs vej, idet de ønsker at gøre den skæv. De er i fjern vildfarelse.

ٱلَّذِينَ يَسۡتَحِبُّونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى
ٱلۡأٓخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَيَبۡغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلِۢ
بَعِيدٖ ٣

4. Og Vi har ikke sendt noget sendebud, undtagen (at han talte) i sit folks tungemål, så at han kunne gøre (budskabet) klart for dem. Så

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ
قَوۡمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن
يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

Allāh vildleder, hvem Han vil, og retleder, hvem Han vil. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

ٱلۡحَكِيمُ ٤

5. Og sandelig, Vi sendte Mūsā (Moses) med Vores tegn: ”Før dit folk ud af mørket (og) ind i lyset, og mind dem om Allāhs dage[1]”. Sandelig, deri er der tegn for enhver tålmodig (og) taknemmelig (person).

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنۡ أَخۡرِجۡ
قَوۡمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ
وَذَكِّرۡهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٥

6. Og da Mūsā (Moses) sagde til sit folk: ”Ihukom Allāhs gunst over jer, da Han frelste jer fra Fir‘auns (Faraos) folk, som påførte jer en frygtelig straf og dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve, og i dette var der en mægtig prøvelse fra jeres Herre”.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ
ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ أَنجَىٰكُم مِّنۡ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ
نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن
رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٦

7. Og (husk), da jeres Herre forkyndte: ”Hvis I takker, så vil Jeg sandelig give jer mere, og hvis I er utaknemmelige, da er Min straf sandelig streng”.

وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكُمۡ لَئِن شَكَرۡتُمۡ
لَأَزِيدَنَّكُمۡۖ وَلَئِن كَفَرۡتُمۡ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٞ ٧

8. Og Mūsā (Moses) sagde: ”Hvis I fornægter, I og alle på jorden, så er Allāh sandelig Fri for alle Behov, Evig Prist.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكۡفُرُوٓاْ أَنتُمۡ وَمَن
فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ٨

9. Har beretningen om dem, der var før jer, ikke nået jer? Nūḥs (Noas), ‘Āds og Thamūds folk? Og (om) dem, (der levede) efter dem. Ingen

أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ قَوۡمِ
نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ
بَعۡدِهِمۡ لَا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا ٱللَّهُۚ جَآءَتۡهُمۡ

---

1 ”Mind dem om Allāhs dage” betyder her, at Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) skulle påminde dem om den nåde og de gaver, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde skænket dem, og om de historiske begivenheder, der var overgået dem, der havde fornægtet. De skulle med denne påmindelse tage sig i agt og takke Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

kender dem undtagen Allāh[1]. Deres sendebud kom til dem med klare beviser, men de lagde deres hænder i deres mund[2] og sagde: ”Vi fornægter det, I er blevet sendt med, og vi er sandelig i foruroligende tvivl om det, I kalder os til”.

رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فِيٓ
أَفۡوَٰهِهِمۡ وَقَالُوٓاْ إِنَّا كَفَرۡنَا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم
بِهِۦ وَإِنَّا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَنَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ٩

10. Deres sendebud sagde: ”Er der nogen tvivl om Allāh, Skaberen af Himlene og Jorden? Han kalder på jer, så Han kan tilgive jer nogle af jeres synder og give jer udsættelse til en fastsat tid”. De sagde: ”I er ikke andet end mennesker ligesom os. I ønsker at holde os borte fra, hvad vores forfædre plejede at tilbede. Så bring os en åbenbar myndighed”.

۞قَالَتۡ رُسُلُهُمۡ أَفِي ٱللَّهِ شَكّٞ فَاطِرِ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يَدۡعُوكُمۡ لِيَغۡفِرَ لَكُم
مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرَكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ
قَالُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا تُرِيدُونَ أَن
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتُونَا
بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ١٠

11. Deres sendebud sagde til dem: ”Vi er ikke andet end mennesker ligesom jer, men Allāh skænker (Sin) gunst til hvem Han vil blandt Sine tjenere. Det tilkommer ikke os at bringe jer et (klart) bevis, undtagen med Allāhs tilladelse. Og det er Allāh, de troende skal sætte (deres) lid til.

قَالَتۡ لَهُمۡ رُسُلُهُمۡ إِن نَّحۡنُ إِلَّا بَشَرٞ
مِّثۡلُكُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ
مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأۡتِيَكُم
بِسُلۡطَٰنٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَعَلَى ٱللَّهِ
فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١١

12. Og hvorfor skulle vi ikke sætte vores lid til Allāh, når Han har retledet os ad vores veje? Og vi skal sandelig med tålmodighed udholde (al) den krænkelse, som I påfører os. Og det er Allāh, de tillidsfulde skal sætte deres lid til”.

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدۡ هَدَىٰنَا
سُبُلَنَاۚ وَلَنَصۡبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيۡتُمُونَاۚ وَعَلَى
ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ١٢

1 Dette refererer til de mennesker, hvis detaljerede beretninger ikke er blevet fortalt i nogen Guddommelig Skrifter, og derfor forblev ukendte.

2 Dette udtryk bruges til at angive deres ekstreme fjendtlighed mod det Guddommelige budskab. Det betyder, at de ikke kun afviste Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ), men de udviste også en gestus af forbavselse og ekstrem afsky ved at lægge deres hænder i munden.

13. Og de, der fornægtede. sagde til deres sendebud: "Sandelig, Vi skal uddrive jer fra vores land, eller (også) skal I vende tilbage til vores religion". Så åbenbarede deres Herre til dem: "Vi vil sandelig tilintetgøre aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم
مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰٓ
إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٣

14. Og Vi vil sandelig lade jer bo i landet efter dem. Dette er for den, der frygter at stå foran Mig og frygter (Min) advarsel".

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ ١٤

15. Og de (profeterne) bad om sejr (og hjælp), og enhver stædig tyran fejlede.

وَٱسْتَفْتَحُوا۟ وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ١٥

16. Foran ham er Helvedet, og han vil blive givet vand med materie at drikke.

مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ ١٦

17. (Som) han vil sluge og næppe kunne synke. Og døden vil komme til ham fra alle sider, alligevel vil han ikke dø, og foran ham vil være en hård straf.

يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأْتِيهِ
ٱلْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ
وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٌ ١٧

18. Lignelsen med dem, der fornægter deres Herre er, at deres gerninger er som aske, som bliver blæst med vinden på en stormfuld dag. De vil ikke være i stand til at opnå noget fra deres gerninger. Det er den fjerneste vildfarelse (fra den rette vej).

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَٰلُهُمْ
كَرَمَادٍ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ
عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا۟ عَلَىٰ
شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ١٨

19. Har du ikke set, at Allāh har skabt Himlene og Jorden i sandhed?[1]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ

1 Dette er grunden til at fornægternes gerninger bliver ugyldiggjort. Skabelsen af dette univers var beregnet til et retfærdigt formål. Hele universet er blevet skabt til at tjene mennesket, så det kan tjene formålet med dets egen skabelse ved at etablere sandheden på denne jord. Når et menneske sætter sig op imod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og hæfter sig til løgn, går det imod selve formålet, for hvilke universet blev

Hvis Han vil, kan Han fjerne jer og frembringe en ny skabelse (i jeres sted).

بِٱلۡحَقِّۚ إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَأۡتِ بِخَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٩

20. Og det er ikke svært for Allāh.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٖ ٢٠

21. Og de skal alle stå foran Allāh. Så vil de svage sige til dem, der var arrogante: ”Sandelig, vi fulgte jer, så kan I være os til nogen nytte mod Allāhs straf?” De vil sige: ”Havde Allāh retledet os, ville vi have retledet jer. Det er lige meget for os, hvad enten vi angrer eller er tålmodige. Der er ingen udvej for os”.

وَبَرَزُواْ لِلَّهِ جَمِيعٗا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ
ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم
مُّغۡنُونَ عَنَّا مِنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۚ قَالُواْ
لَوۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيۡنَٰكُمۡۖ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ
أَجَزِعۡنَآ أَمۡ صَبَرۡنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٖ ٢١

22. Og Satan vil sige, når sagen er blevet afgjort: ”Sandelig, Allāh lovede jer et sandt løfte, og jeg lovede jer (også), men jeg brød (løftet) over for jer. Og jeg havde ingen magt over jer, undtagen at jeg kaldte på jer, og I svarede mig. Så I skal ikke bebrejde mig, men bebrejd jer selv. Jeg kan ikke hjælpe jer, og I kan ikke hjælpe mig. Jeg fornægter det, at I tidligere har sat mig ved Allāhs side. Sandelig, for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige) er der en smertefuld straf.

وَقَالَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لَمَّا قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ إِنَّ ٱللَّهَ
وَعَدَكُمۡ وَعۡدَ ٱلۡحَقِّ وَوَعَدتُّكُمۡ
فَأَخۡلَفۡتُكُمۡۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيۡكُم
مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوۡتُكُمۡ فَٱسۡتَجَبۡتُمۡ
لِيۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓاْ أَنفُسَكُمۖ مَّآ أَنَا۠
بِمُصۡرِخِكُمۡ وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّ إِنِّي
كَفَرۡتُ بِمَآ أَشۡرَكۡتُمُونِ مِن قَبۡلُۗ إِنَّ
ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٢

23. Og de, som tror og udøver gode gerninger, vil blive ført ind i haver, i hvilke floder løber, (og) deri vil de blive for evigt med deres Herres tilladelse. Deres hilsen dér vil være: ”Salām (Fred)”.

وَأُدۡخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡۖ تَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٌ ٢٣

---

skabt. Derfor har dets gerninger, der er baseret på falske forudsætninger, ingen værdi overhovedet.

24. Har du ikke set, hvordan Allāh laver en sammenligning? Et godt ord[1] er som et godt træ, hvis rod står fast, og hvis grene (rækker op) i himlen.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٢٤﴾

25. Det giver sin frugt til enhver tid med sin Herres tilladelse[2]. Og Allāh laver sammenligninger for menneskene. Således at de måtte ihukomme.

تُؤْتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينِۭ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og sammenligningen med et slet ord er ligesom (med) et dårligt træ, som er rykket op af jorden, og ingen stabilitet har.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

27. Allāh befæster dem, som tror, med det sikre ord i det verdslige liv og i det Hinsidige. Og Allāh vil lade aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige) fare vild. Og Allāh gør, hvad Han vil.

يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَ ۚ وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾

28. Har du ikke set dem, der har ombyttet Allāhs gunst med fornægtelse og lod deres folk bosætte sig i ødelæggelsens bolig (Helvede).

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا۟ قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ﴿٢٨﴾

---

1 ”Et godt ord” i denne Āyah (vers) henviser til erklæringen, med hvilken en muslim bekræfter sin tro på Én Allāh og den Hellige Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Profetgerning: Lā ilāha illallāh Muḥammadur Rasūlullāh (Der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Allāh. Muḥammad er Allāhs Sendebud). Ligesom et træ der er fast forankret i jorden og aldrig bliver rystet af vinden, bliver en sand muslims tro aldrig rystet af de prøvelser, han måske står over for på grund af sin tro. På trods af dens rødder i jorden, har en dadel palme sine grene højt mod himlen. Ligeledes har en muslim fast tro i sit hjerte, og hans gode gerninger, der udspringer fra hans tro, stiger op til himlen, hvor de registreres som en belønning til det Hinsides.

2 Ligesom frugterne på en dadel palme kan spises i hver sæson, kan en muslims gode gerninger fortsætte på alle tidspunkter. I gode tider viser en muslim taknemmelighed over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), for hvilke han modtager de bedste belønninger. Og i tider med modgang udviser han tålmodighed, som igen bærer ufattelige belønninger for ham.

29. Djahannam (Helvede),som de vil indtræde (og hvori de vil brænde). Og det er et slet opholdssted.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾

30. Og de satte partnere op ved siden af Allāh for at vildlede (folk) fra Hans vej. Sig: ”Nyd det (for en stund), sandelig, jeres tilbagevendelse er til Ilden”.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا عَن سَبِيلِهِ ۗ
قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾

31. Sig til Mine tjenere, som tror, at de skal opretholde Ṣalāh (Bøn) og give af det, Vi har forsynet dem med, hemmeligt og åbent, førend der kommer en Dag, hvor der hverken vil være handel eller venskab.

قُل لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾

32. Allāh er Den, der har skabt himlene og jorden, og (Han) sender vand ned fra himlen og frembringer derved frugter som forsyning for jer. Og Han har underlagt jer skibene, for at de kan sejle på havet med Hans befaling, og Han har (også) underlagt jer floder.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

33. Og Han har underlagt jer solen og månen, der begge konstant (kredser i deres baner), og Han har underlagt jer natten og dagen.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۖ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

34. Og Han gav jer af alt, hvad I bad om. Og hvis I ville (prøve på at) opregne Allāhs gunst, så vil I aldrig være i stand til at tælle dem. Sandelig, mennesket er meget uretfærdigt (og) meget utaknemmeligt.

وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن
تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ الْإِنسَانَ
لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

35. Og (husk), da Ibrāhīm (Abraham) sagde: ”Min Herre, gør denne by (Makkah) fredfyldt, og hold mig

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا الْبَلَدَ
آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

og mine børn borte fra at tilbede afguder[1].

36. Min Herre, de har sandelig vildledt mange af menneskene. Men den, der følger mig, hører sandelig til mig, og over for den, der er ulydig mod mig, så er Du sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ
فَمَن تَبِعَنِى فَإِنَّهُۥ مِنِّى ۖ وَمَنْ عَصَانِى فَإِنَّكَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٣٦

37. O, vor Herre! Jeg har sandelig bosat nogle af mine efterkommere i en ufrugtbar dal, (nær) ved Dit Hellige Hus. O, vor Herre, for at de kan opretholde Ṣalāh (Bøn). Så lad nogle menneskers hjerter hælde mod dem, og forsyn dem med frugt. Således at de måtte være taknemmelige.

رَّبَّنَآ إِنِّىٓ أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِى بِوَادٍ غَيْرِ ذِى
زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ ٱلْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجْعَلْ أَفْـِٔدَةً مِّنَ ٱلنَّاسِ تَهْوِىٓ
إِلَيْهِمْ وَٱرْزُقْهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ٣٧

38. O, vor Herre! Sandelig, Du ved, hvad vi skjuler, og hvad vi åbenbarer. Og intet er skjult for Allāh, hverken på jorden eller i himlen.

رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِى وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا
يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى
ٱلسَّمَآءِ ٣٨

39. Al lovprisning tilkommer Allāh, der, i min alderdom, har skænket mig Ismā'īl (Ishmael) og Isḥāq (Isak). Sandelig, min Herre er Den, der hører bønnen.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى وَهَبَ لِى عَلَى ٱلْكِبَرِ
إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ ۚ إِنَّ رَبِّى لَسَمِيعُ
ٱلدُّعَآءِ ٣٩

40. Min Herre, gør mig til opretholder af Ṣalāh (Bøn), og (også) mine efterkommere. O, vor Herre, og modtag min bøn.

رَبِّ ٱجْعَلْنِى مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۚ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ٤٠

1 Dette er en bøn som Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عليه السلام)) fremsagde, efter at Makkah havde udviklet sig til en by. Sammenlign denne bøn med hans bøn, der er blevet berettet af den Hellige Koran i Sūrah Al-Baqarah (2: 126): "Min Herre, gør denne by til et sikkert sted". Denne bøn blev fremsagt, da Makkah blot var gold jord og stadig skulle udvikle sig til en by.

41. O, vor Herre, tilgiv mig og mine forældre og (alle) de troende på den Dag, Afregningen vil finde sted”.

رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ
يَوۡمَ يَقُومُ ٱلۡحِسَابُ ٤١

42. Og du skal aldrig tro, at Allāh er uopmærksom på, hvad de uretfærdige gør. Men Han giver dem udsættelse til en Dag, hvor øjnene skal stirre (af frygt).

وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعۡمَلُ
ٱلظَّٰلِمُونَۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمۡ لِيَوۡمٖ تَشۡخَصُ
فِيهِ ٱلۡأَبۡصَٰرُ ٤٢

43. (De vil) ile af sted med deres hoveder oprejst. Deres blik vil ikke vende tilbage til dem[1], og deres hjerter vil være tomme.

مُهۡطِعِينَ مُقۡنِعِي رُءُوسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ
إِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡۖ وَأَفۡـِٔدَتُهُمۡ هَوَآءٞ ٤٣

44. Og advar menneskene (O, Muḥammad) mod den Dag, hvor straffen vil komme over dem. Og de, som var uretfærdige, vil sige: ”Vor Herre, giv os udsættelse for en kort stund, (så) vil vi besvare Dit kald og følge sendebuddene”. (Allāh vil sige): ”Har I ikke svoret tidligere, at der ikke vil være nogen undergang for jer?

وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوۡمَ يَأۡتِيهِمُ ٱلۡعَذَابُ
فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رَبَّنَآ أَخِّرۡنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ
قَرِيبٖ نُّجِبۡ دَعۡوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَۗ أَوَلَمۡ
تَكُونُوٓاْ أَقۡسَمۡتُم مِّن قَبۡلُ مَا لَكُم
مِّن زَوَالٖ ٤٤

45. Og I boede i de boliger, hvis (folk) handlede uret mod sig selv. Og det stod klart for jer, hvordan Vi behandlede dem. Og Vi fremsætter (mange) eksempler for jer”.

وَسَكَنتُمۡ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ
وَتَبَيَّنَ لَكُمۡ كَيۡفَ فَعَلۡنَا بِهِمۡ وَضَرَبۡنَا
لَكُمُ ٱلۡأَمۡثَالَ ٤٥

46. Og de lagde listige planer, men deres list er hos Allāh, selv om deres list var sådan, at den kunne flytte bjerge.

وَقَدۡ مَكَرُواْ مَكۡرَهُمۡ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكۡرُهُمۡ
وَإِن كَانَ مَكۡرُهُمۡ لِتَزُولَ مِنۡهُ
ٱلۡجِبَالُ ٤٦

47. Så du skal aldrig tro, at Allāh vil bryde Sit løfte til Sine Sendebud. Sandelig, Allāh er Almægtig, Herren over Gengældelse.

فَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخۡلِفَ وَعۡدِهِۦ رُسُلَهُۥٓۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٖ ٤٧

---

1 Dvs. at de vil stirre på Domme Dagens rædsler, og de vil hverken være i stand til at blinke eller vende deres blikke bort fra dem (rædslerne).

48. (På) den Dag, hvor Jorden vil blive forvandlet til en anden Jord, og (ligeledes) Himlene. Og de skal (alle) træde frem for Allāh, Den Ene, Den Dominante.

يَوْمَ تُبَدَّلُ ٱلْأَرْضُ غَيْرَ ٱلْأَرْضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ ۖ وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

49. Og (på den Dag) vil du se forbryderne bundet sammen i lænker.

وَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

50. Deres klæder vil være af Qaṭirān (beg)[1], og Ilden vil dække deres ansigter.

سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ﴿٥٠﴾

51. For at Allāh kan gengælde enhver, hvad den har tjent. Sandelig, Allāh er hurtig til at afregne.

لِيَجْزِىَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٥١﴾

52. Denne (Koran) er et budskab til menneskene, så at de kan advares derved, og (så) de kan vide, at Han er Den Eneste Gud. Og for at de forstandige skal ihukomme.

هَٰذَا بَلَٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا۟ بِهِۦ وَلِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٢﴾

---

1 Beg: Sort eller mørkebrunt restprodukt fra destillationen af træ tjære.

SŪRAH AL-ḤIDJR

سُورَةُ الحِجۡرِ

Titlen på denne Sūrah er "Ḥidjr", der er nævnt i Āyah (vers) 80. Ḥidjr er navnet på byen, hvor Thamūd-folket levede.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Rā[1]. Dette er Bogens Āyāt (vers) og en tydelig Koran.

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ وَقُرۡءَانٖ مُّبِينٖ ١

2. De, der fornægter, vil i høj grad ønske, at de var muslimer (troende).

رُّبَمَا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ كَانُواْ
مُسۡلِمِينَ ٢

3. Lad dem spise og fornøje sig, og (lad) falske forhåbninger aflede (dem), for de vil snart vide (det).

ذَرۡهُمۡ يَأۡكُلُواْ وَيَتَمَتَّعُواْ وَيُلۡهِهِمُ ٱلۡأَمَلُۖ
فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٣

4. Og Vi har ikke tilintetgjort nogen by, uden at det stod foreskrevet for den.

وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٞ
مَّعۡلُومٞ ٤

5. Intet folk kan fremskynde dets fastsatte tid, ej heller udsætte den.

مَّا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ٥

6. Og de sagde: "O, du (O, Muḥammad), til hvem Påmindelsen (Koranen) er blevet sendt ned til, du er sandelig gal.

وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ
إِنَّكَ لَمَجۡنُونٞ ٦

7. Hvorfor bringer du os ikke englene, hvis du er blandt aṣ-Ṣādiqīn (de sandfærdige)?"

لَّوۡ مَا تَأۡتِينَا بِٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ٧

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

8. Vi sender ikke englene, undtagen med sandheden, og da vil de ikke få udsættelse[1].

مَا نُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَمَا كَانُوٓاْ
إِذٗا مُّنظَرِينَ ٨

9. Vi har sandelig sendt Påmindelsen (Koranen) ned, og Vi vil sandelig være dens Beskytter[2].

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٩

10. Og Vi har sandelig sendt (sendebud) før dig (O, Muḥammad), blandt de tidligere grupper.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي شِيَعِ ٱلْأَوَّلِينَ ١٠

11. Og der kom ikke et sendebud til dem, uden at de spottede ham.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ١١

12. Således får Vi den (vildfarelsen) til at gå ind i syndernes hjerter.

كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُۥ فِي قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ١٢

13. De vil ikke tro på den (Koranen). Og de tidligeres sædvane er gået forud.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ ١٣

14. Og selvom Vi åbnede en port til dem i himlen, og de blev ved med at stige op gennem den.

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّواْ
فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٤

15. Ville de sandelig sige: "Vore øjne er blevet blændet, og vi er sandelig et forhekset folk!"

لَقَالُوٓاْ إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَٰرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٞ
مَّسْحُورُونَ ١٥

16. Og Vi har sandelig skabt himmellegemer[3] i Himlen og

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجٗا وَزَيَّنَّٰهَا

1 Engle sendes normalt til et folk for at udsætte dem for en Guddommelig svøbe, når de fortsætter i deres falske tro selv efter at have set klare beviser. Og på det tidspunkt gives de ingen tid til at acceptere sandheden. Som sådan er fornægternes efterspørgsel om at få tilsendt engle i virkeligheden en efterspørgsel efter den Guddommelige svøbe, hvorved de vil blive tilintetgjort.

2 Her har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) påtaget Sig ansvaret for, at den Hellige Koran vil forblive intakt for alle kommende tider, og ingen vil være i stand til at ændre eller fordreje den, som det skete med de tidligere Skrifter. Årsagen er, at de tidligere Skrifter kun var ment til at vejlede menneskeheden i deres respektive tider og steder, mens den Hellige Koran er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Sidste Bog, som vil forblive gældende for altid.

3 Det oprindelige ord der bruges i den oprindelige tekst er Burūdj, som på arabisk har

forskønnet dem for beskuerne.

لِلنَّٰظِرِينَ ١٦

17. Og Vi har beskyttet dem mod enhver udstødt djævel.

وَحَفِظْنَٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ١٧

18. Undtagen den, der lytter i smug, som så vil blive forfulgt af en klar flamme[1].

إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ
مُّبِينٌ ١٨

19. Og Vi har bredt jorden ud og placeret bjerge på den og ladet alle ting gro derpå i balance.

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْزُونٍ ١٩

20. Og derpå har Vi skabt underhold for jer, og for dem I ikke forsyner.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ
بِرَٰزِقِينَ ٢٠

21. Og der findes ikke noget, uden at dets skatte er hos Os. Og Vi sender dem ikke ned, men en bestemt mængde.

وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا
نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ٢١

22. Og Vi sender vindene (ud) som befrugter. Så sender Vi vand ned fra himlen og giver jer det at

وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَٰحَ لَوَٰقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مَآءً فَأَسْقَيْنَٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ بِخَٰزِنِينَ ٢٢

---

forskellige betydninger, herunder stjerner. For at bevare det generelle i ordet er det blevet oversat som himmellegemer.

1 Shayāṭīn (Djævlene) har ikke adgang til det øverste Rige i himlen, men for at bedrage sandsigerne foregiver de, at de kan bringe nyheder om det usete fra himlen. Derfor forsøger de ofte at tilnærme sig himlen for at overhøre noget fra det øverste Rige. Når de prøver på dette, bliver de fordrevet af en flamme, der bliver rettet mod dem. Mange lærde er af den opfattelse, at ordet "flamme" i denne Āyah (vers) refererer til meteorer, der bliver sendt mod djævle, når de forsøger at aflytte. Det betyder dog ikke, at de millioner af meteorer der bliver dannet hver dag, udelukkende er beregnet til dette formål. Hvad det betyder er, at nogle af dem i det mindste bliver brugt til at drive shayāṭīn (djævle) væk fra det øvre Rige. Ordet som er blevet anvendt af Koranen Shihāb, (oversat ovenfor som "flamme"), har muligheden for at være en særlig form for flammer eller stråler, hvis karakter endnu ikke er helt kendt for mennesket. I nogle Āyāt (vers), er denne funktion tilskrevet stjernerne (såsom i Sūrah Aṣ-Ṣāffāt, 56:6-7 og Sūrah Al-Mulk, 77:5). Det kan betyde, at flammerne eller strålerne der udgår fra stjernerne bliver brugt til formålet. Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, Der kender den fulde karakter af funktionen. Den Hellige Koran har dog gjort det klart, at ingen djævel kan opnå den nøjagtige viden om, hvad der foregår i det øvre Rige, og derfor er sandsigernes forudsigelser, der er afhængige af shayāṭīn (djævle), ikke andet end luner og gisninger. Det er ikke tilladt for en muslim at opsøge dem eller stole på dem.

drikke, og I kunne ikke (selv) opbevare det[1].

23. Og det er sandelig Os, der giver liv og bringer død. Og Vi er (Den endelige) Arvtager.

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ ٢٣

24. Og sandelig, Vi kender forgængerne blandt jer, og Vi kender sandelig efterfølgerne[2].

وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ٢٤

25. Og sandelig vil din Herre samle dem. Han er sandelig Alvis, Alvidende.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٥

26. Og Vi har sandelig skabt mennesket af (klingende) ler, af forandret mudder.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٦

27. Og al-Djānn[3] skabte Vi ham forinden af den gloende røgfri ild.

وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ ٢٧

28. Og (husk), da din Herre sagde til englene: "Jeg vil sandelig skabe et menneske af (klingende) ler, af forandret mudder.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٨

29. Så når Jeg har formet ham og pustet Min ånd i ham, (så) fald ned i sudjūd (med ansigtet mod jorden) for ham[4].

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ٢٩

---

1 Mennesket kan ikke opbevare vand for hele sin levetid. Selv de store floder kan ikke opfylde behovet for vand for evigt, medmindre de genopfyldes af friske regnskyl, som er helt under universets Skabers befaling og kontrol. Ingen er i stand til at skabe skyer eller få dem til at regne på et bestemt sted.

2 Nogle lærde har fortolket "forgængerne blandt jer" som en henvisning til fortidens mennesker, og "efterfølgerne" som dem der vil komme efter dem helt op til Dommens Dag. Nogle andre lærde er af den opfattelse, at denne Āyah (vers) refererer til de personer, der overgik andre i gode gerninger, og dem der forblev tilbage i dette henseende. Udtrykket der er blevet brugt af den Hellige Koran rummer begge muligheder.

3 Djānn er navnet på faderen til alle djinn, ligesom Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) er far til alle mennesker. Han blev skabt før Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) skabelse fra et stof, der var så blussende som ild, men så subtil som vind. Deraf udtrykket, "fra en gloende røgfri ild". Se også Sūrah Ar-Raḥmān (55:15).

4 Efter at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde skabt Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) beordrede Han englene og Iblīs til at gå i Sudjūd (at lægge deres ansigter

30. Så kastede alle englene sig (med ansigtet på jorden) for ham.

فَسَجَدَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ أَجۡمَعُونَ ٣٠

31. Undtagen Iblīs (Satan). Han nægtede at være blandt dem, der kastede sig (i respekt).

إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ٣١

32. Han (Allāh) sagde: ”O, Iblīs (Satan), hvad er der med dig, siden du ikke er blandt de, der kaster sig (med ansigtet mod jorden)?

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ٣٢

33. Han sagde: ”Jeg er ikke en, der kaster sig (med ansigtet mod jorden) for et menneske, som Du har skabt af (klingende) ler, af forandret mudder”.

قَالَ لَمۡ أَكُن لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن
صَلۡصَٰلٖ مِّنۡ حَمَإٖ مَّسۡنُونٖ ٣٣

34. Han (Allāh) sagde: ”Så gå ud herfra (Paradis), du er sandelig udstødt.

قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ٣٤

35. Og sandelig skal forbandelsen være over dig indtil Afregnings Dagen”.

وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٣٥

36. Han sagde: ”O, min Herre, giv mig udsættelse til den Dag, hvor de (døde mennesker) genopstår[1]”.

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ٣٦

37. Han (Allāh) sagde: ”Du er da sandelig blandt dem, der er blevet givet en frist.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ٣٧

38. Indtil den Fastsatte Tids Dag”.

إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ٣٨

39. Han sagde: ”Min Herre, siden du har ladet mig fare vild[2], (sværger jeg), at jeg vil forskønne (onde ting) for

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٣٩

---

mod jorden) i lydighed over for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befaling og i respekt for Ādam (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) da han havde lært det, som de andre ikke havde lært.

1 Anmodningen betød, at han skulle have lov til at forblive i live indtil Domme Dag.

2 Han troede måske, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde befalet ham til at gøre noget, som han aldrig ville gøre, og dermed havde Han tvunget ham til at gå på afveje.

dem på Jorden og lede dem alle på vildspor.

40. Undtagen Dine udvalgte tjenere blandt dem”.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٤٠

41. Han (Allāh) sagde: ”Dette er den rette vej til Mig.

قَالَ هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ مُسۡتَقِيمٌ ٤١

42. Sandelig, du har ingen magt over Mine tjenere, undtagen dem, der følger dig blandt al-Ghāvīn (afvigerne).

إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٌ إِلَّا مَنِ
ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ٤٢

43. Og sandelig er Djahannam (Helvedet) det lovede sted for dem alle.

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٤٣

44. Den har syv porte, (og) for hver port er der tildelt en gruppe af dem”.

لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٖ لِّكُلِّ بَابٖ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٞ
مَّقۡسُومٌ ٤٤

45. Sandelig, de Gudfrygtige skal være i Haver og kilder.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ٤٥

46. ”Træd derind med fred (og) vær trygge”.

ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ ٤٦

47. Og Vi vil fjerne, hvad der er af had i deres hjerter, (så de vil være som) brødre (siddende) på divaner over for hinanden.

وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ إِخۡوَٰنًا عَلَىٰ
سُرُرٖ مُّتَقَٰبِلِينَ ٤٧

48. Ingen træthed vil ramme dem, ej heller vil de blive udvist derfra.

لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٞ وَمَا هُم مِّنۡهَا
بِمُخۡرَجِينَ ٤٨

49. Forkynd Mine tjenere, at Jeg er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

۞ نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٤٩

50. Og at Min straf er den smertefulde straf.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ ٱلۡعَذَابُ ٱلۡأَلِيمُ ٥٠

51. Og forkynd dem om Ibrāhīms[1] (Abrahams) gæster.

وَنَبِّئۡهُمۡ عَن ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٥١

1 Følgende begivenhed om Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ))

52. Da de trådte ind til ham og sagde: ”Salām (fred være med jer)”. Han sagde: ”Vi er bange for jer[1]”.

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗا قَالَ إِنَّا مِنكُمۡ وَجِلُونَ ٥٢

53. De sagde: ”Vær ikke bange. Vi bringer dig gode nyheder om en kyndig dreng”.

قَالُواْ لَا تَوۡجَلۡ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ٥٣

54. Han sagde: ”Bringer I mig gode nyheder, når alderdommen har ramt mig? Hvad er det da for en nyhed I bringer mig?”

قَالَ أَبَشَّرۡتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن مَّسَّنِيَ ٱلۡكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ٥٤

55. De sagde: ”Vi har bragt dig den gode nyhed om en kendsgerning. Så vær ikke blandt de fortvivlede”.

قَالُواْ بَشَّرۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡقَٰنِطِينَ ٥٥

56. Han sagde: ”Og hvem opgiver håbet på sin Herres barmhjertighed, undtagen de vildfarne?”

قَالَ وَمَن يَقۡنَطُ مِن رَّحۡمَةِ رَبِّهِۦٓ إِلَّا ٱلضَّآلُّونَ ٥٦

57. Han (Ibrāhīm) sagde (til englene): ”Så hvad er jeres hensigt, o, I sendebud?”

قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٥٧

58. De sagde: ”Vi er blevet sendt til et syndigt folk.

قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ ٥٨

59. Undtagen Lūṭs (Lots) familie. Vi vil sandelig redde dem alle.

إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٥٩

60. Undtagen hans hustru. Vi har bestemt, at hun skal være blandt dem, der bliver tilbage”.

إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ قَدَّرۡنَآ إِنَّهَا لَمِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٦٠

61. Og da sendebuddene kom til Lūṭs (Lots) familie.

فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٦١

---

demonstrerer Allāh Den Almægtiges Egenskaber, som blev nævnt i den foregående Āyah (vers), det vil sige Hans Barmhjertighed og Hans smertefulde straf. Barmhjertighed blev demonstreret ved at give Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) de gode nyheder om en søn og ved at frelse Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) familie, mens Hans smertefulde straf blev vist ved den Guddommelige svøbe, der blev sendt til Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) folk.

1 For yderligere detaljer se Sūrah Hūd (11:69-83) og de relevante fodnoter.

62. Sagde han: "I er sandelig et fremmed folk[1]".

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ٦٢

63. De sagde: "Nej, men vi har bragt dig det, de plejede at betvivle.

قَالُوا۟ بَلْ جِئْنَٰكَ بِمَا كَانُوا۟ فِيهِ
يَمْتَرُونَ ٦٣

64. Og vi er kommet til dig med ret, og vi er sandelig sandfærdige.

وَأَتَيْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٦٤

65. Så rejs med din familie i løbet af natten. Og følg efter dem, og lad ingen af jer vende sig om, og fortsæt til, hvorhen I er blevet befalet".

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَٱتَّبِعْ
أَدْبَٰرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ وَٱمْضُوا۟
حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ٦٥

66. Og Vi lod ham (gennem en åbenbaring) kende denne afgørelse, at roden af disse (syndere) vil blive afskåret om morgenen.

وَقَضَيْنَآ إِلَيْهِ ذَٰلِكَ ٱلْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ
مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ٦٦

67. Og byens folk kom jublende.

وَجَآءَ أَهْلُ ٱلْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ٦٧

68. Han (Lūṭ) sagde: "De er mine gæster, så udsæt mig ikke for skændsel.

قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ ٦٨

69. Og frygt Allāh og vanær mig ikke".

وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ٦٩

70. De sagde: "Har vi ikke forbudt dig (at beskytte) folk?"

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ٧٠

71. Han sagde: "Disse (vores samfunds kvinder) er (som) mine døtre, hvis I vil[2], (så indgå ægteskab med dem)".

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىٓ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ٧١

72. Ved dit liv (O, Muḥammad), de vandrede blindt i deres rus (vildfarelse).

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِى سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٢

1 Som nævnt i Sūrah Hūd (11:77) var Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) bekymret, fordi han kendte sit folks naturstridige karakter, og at de rettede deres opmærksomhed mod fremmede for at udsætte dem for deres onde plan.

2 Enhver kvinde i en profets samfund er hans åndelige datter. Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) fortalte dem, at de har hans åndelige døtre til rådighed for dem for at opfylde deres kønslige lyster på en lovlig og naturlig måde, og at de ikke skal ty til sådan en perversitet.

73. Da greb Skriget dem ved solopgang.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ٧٣

74. Så vendte Vi det højeste (i byen) til det laveste, og Vi lod det regne ned over dem med sten af brændt ler.

فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ
حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٍ ٧٤

75. Sandelig, i det er der tegn for de agtpågivende (dem, der lærer af Allāhs tegn).

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ٧٥

76. Og sandelig, den (deres by) ligger på en vedvarende vej[1].

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ٧٦

77. Sandelig, i det er der tegn for de troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٧٧

78. Og sandelig, Aykah (skov) folket[2] var uretfærdige.

وَإِن كَانَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ لَظَٰلِمِينَ ٧٨

79. Så tog Vi hævn over dem. Og de lå begge[3] ved en synlig hovedvej.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٖ مُّبِينٖ ٧٩

80. Og Ḥidjr (klippe) folket[4] fornægtede sendebuddene.

وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡحِجۡرِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٨٠

81. Og Vi gav dem Vores tegn, men de vendte sig bort fra dem.

وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٨١

82. Og de plejede at udhugge huse i bjergene uden frygt.

وَكَانُواْ يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ٨٢

83. Men Skriget greb dem om morgenen.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ ٨٣

---

1 Vedvarende vej fra Makkah til Syrien, hvor det Døde Hav er.

2 Folk fra Madyan, til hvem Profeten Shu'aib (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) var sendt til.

3 Profeten Shu'aib (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) blev sendt til Aykahs folk, som også blev tilintetgjort på grund af deres overtrædelser. Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og Profeten Shu'aibs (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) folks boliger lå på et sted, hvor arabernes karavaner plejede at passere under deres rejser til Syrien (Syrien, Palæstina, Jordan og Lebanon).

4 Al-Ḥidjr betyder bogstaveligt et sted omgivet af sten. Det er også navnet på Thamūd folkets boliger, til hvem Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) blev sendt til. Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf, 7:73.

84. Så det, de plejede at gøre, kom dem ikke til nogen gavn.

فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ٨٤

85. Og Vi har kun skabt Himlene og Jorden og (alt), hvad der er imellem dem, med ret. Og Timen vil sandelig komme. Så bær over (med dem), en smuk overbærenhed.

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۗ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَءَاتِيَةٌ ۖ فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ ٨٥

86. Sandelig, din Herre, Han er Skaberen af alt, Den Alvidende.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ ٨٦

87. Og Vi har sandelig givet dig de syv Mathānī[1] (ofte gentagne Āyah) og den mægtige Koran.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ سَبْعًا مِّنَ ٱلْمَثَانِى وَٱلْقُرْءَانَ ٱلْعَظِيمَ ٨٧

88. Løft ikke dine øjne mod det, som Vi har givet af nydelse til (forskellige) grupper blandt dem, og sørg ikke over dem, og sænk din vinge[2] for de troende.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ٨٨

89. Og sig (O, Muḥammad): "Jeg er sandelig en klar advarer.

وَقُلْ إِنِّىٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ ٨٩

90. Ligesom Vi sendte ned over dem der opdelte.

كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ ٩٠

91. Dem, der delte Koranen i stykvis[3].

ٱلَّذِينَ جَعَلُوا۟ ٱلْقُرْءَانَ عِضِينَ ٩١

92. Så ved din Herre (O, Muḥammad), Vi vil sandelig spørge dem alle.

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٩٢

93. Om hvad de plejede at lave.

عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٩٣

94. Så bekendtgør det, som du er blevet befalet[4], og

فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ٩٤

---

1 Der henvises her til Sūrah Al-Fātiḥah, der består af de syv oftest gentaget Āyāt (vers) i hver rak'ah i Ṣalāh (Bøn).

2 "Sænk din vinge" er et arabisk udtryk, som betyder at være eftergivelig og høflig over for de troende.

3 Bogens folk der tror på en del af den Hellige Koran og fornægter en anden del.

4 Ifølge 'Abdullāh Bin Mas'ūd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) anviste denne Āyah (vers) for første gang den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til at udbrede Islām åbent og kollektivt. Før åbenbaringen af denne Āyah (vers) plejede han at tale

vend dig bort fra al-Mushrikīn (afgudsdyrkerne).

95. Sandelig, Vi er tilstrækkelig for dig mod spotterne.

إِنَّا كَفَيْنَٰكَ ٱلْمُسْتَهْزِءِينَ ٩٥

96. Dem, der sætter en anden gud op ved siden af Allāh. De vil snart vide (sandheden).

ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٩٦

97. Og Vi ved, at dit hjerte er trangt på grund af det, de siger.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ٩٧

98. Så proklamér din Herres renhed sammen med Hans lovprisning og vær blandt dem, der kaster sig ned (i bøn).

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ٩٨

99. Og tilbed din Herre, indtil det sikre (døden) kommer til dig.

وَٱعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ ٱلْيَقِينُ ٩٩

---

til folk individuelt og i hemmelighed, fordi hedningene plejede at forfølge ham og muslimerne. (Ibn Kathīr). Āyah (vers) 95 gjorde det klart at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ville tage sig af fornægterne, og han derfor bør forkynde Islām åbent uden frygt.

SŪRAH AN-NAḤL

سُورَةُ النَّحۡلِ

Titlen på denne Sūrah er ”Bierne”, da ordet bierne og deres egenskaber er nævnt i Āyah (vers) 68.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Allāhs befaling[1] er kommet, så ønsk ikke at fremskynde den. Lovprist er Han og Ophøjet er Han over det, de sætter ved Hans side.

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١

2. Han sender englene ned med ånden (åbenbaringen) efter Hans befaling, til hvem Han vil af Sine tjenere: ”Advar (menneskene), at der er ingen gud undtagen Mig. Så frygt Mig”.

يُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرُوٓاْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ٢

3. Han skabte Himlene og Jorden med rette. Ophøjet er Han over det, de sætter ved Hans side.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣

4. Han skabte mennesket af en dråbe (sæd), og det blev til en åbenbar modstander (af Allāh).

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٤

5. Og kvæget har Han (også) skabt. I det er der for jer varme (tøj og skind) og andre fordele, og af det spiser I.

وَٱلۡأَنۡعَٰمَ خَلَقَهَاۖ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٥

---

1 ”Allāhs befaling” henviser her enten til den Guddommelige straf bestemt for de ikke troende, eller Dommens Dag. De ikke troende i Makkah plejede at hævde, at hvis deres tro var falsk, burde de blive grebet af den Guddommelige svøbe. Tilsvarende, når Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) advarede dem om Domme Dag, krævede de, at den skulle indtræffe med det samme. Denne Āyah (vers) har erklæret, at straffen eller Dommens Dag er så sikker, som om den næsten er indtruffet. Brugen af datid for en fremtidig begivenhed er et rungende udtryk på arabisk til at angive vished om, at den vil indtræffe. Betydningen af de to første Āyāt (vers) er, at Domme Dag skal indtræffe. Derfor er det ikke til jeres fordel at kræve dens ankomst tidligere. I skal i stedet gennemgå jeres falske overbevisninger om Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) så I kan frelse jer selv fra de onde konsekvenser af dens tilsynekomst.

6. Og det er skønt for jer, når I driver dem (hjem) om aftenen, og når I driver dem ud (om morgenen) for at græsse.

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ٦

7. Og de bærer jeres byrder til en by, I ellers ikke var i stand til at nå, undtagen med (stort) besvær for jer selv. Sandelig, jeres Herre er Medlidende, Barmhjertig.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ ٱلْأَنفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ٧

8. Og (Han skabte) heste, muldyr og æsler, så I kan ride på dem og til pryd. Og Han skaber, hvad I ikke ved (endnu)[1].

وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨

9. Og det påhviler Allāh (at vise) den rette vej, og der er veje, som svinger. Og hvis Han ville, så havde Han retledet jer alle[2].

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصْدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ وَلَوْ
شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ٩

10. Han er Den, der sender vand ned fra himlen, hvoraf I får drikkevand, og planter (vokser), (og) hvorved I lader (kvæget) græsse.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً ۖ لَّكُم
مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠

11. Ved det lader Han afgrøder gro for jer og oliven og daddelpalmer og vindruer og al (slags) frugt. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, der tænker sig om.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ
وَٱلْأَعْنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١١

---

1 Ifølge arabisk grammatik kan verbet brugt i teksten både antages som nutid og fremtid. Som sådan kan verbet også oversættes som: "Han vil skabe, hvad I ikke kender". Således forudsagde denne Āyah (vers), at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil skabe mange andre former for transport, der ikke var kendt for menneskeheden på åbenbaringstidspunktet af den Hellige Koran. Alle moderne transportmidler såsom biler, tog, fly og rumfartøjer indgår således i betydningen af denne Āyah (vers).

2 Meningen er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har forpligtet Sig selv for at vise den rette vej til alle. Han har også magt til at få dem alle til at følge denne vej med magt, men da det grundlæggende formål med skabelsen er at teste mennesket, er det forpligtet til at følge den rette vej vist af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) med dets egen frie vilje.

12. Og Han har underlagt jer natten og dagen og solen og månen. Og stjernerne er (også) underlagt Hans befaling. Sandelig, i det er der tegn for et folk, der forstår.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتٌۢ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٢

13. Og (Han har underlagt) jer alt, hvad Han har skabt på jorden i forskellige farver. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, der ihukommer.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٣

14. Og Han er Den, der har underlagt (jer) havet, så at I kan spise frisk kød derfra og frembringe smykker derfra, som I bærer. Og du ser skibene pløje sig igennem det, for at I kan søge Hans gunst[1], og for at I måtte blive taknemmelige.

وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا۟ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا۟ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤

15. Og Han har anbragt faste bjerge på jorden, for at den ikke ryster under jer, og floder og veje, således at I måtte blive retledede.

وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥

16. Og (Han har også skabt) landmærker. Og ved stjernerne bliver de retledet.

وَعَلَٰمَٰتٍ ۚ وَبِٱلنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ١٦

17. Er Den, der skaber (alt dette), ligesom den, der ikke skaber? Vil I da ikke ihukomme?

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧

18. Og hvis I (forsøger at) tælle Allāhs gunst, vil I ikke kunne tælle den. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٨

19. Og Allāh ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer.

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ١٩

---

1 Søge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gunst eller nåde er et begreb, som Koranen normalt anvender til handel. Āyah (verset) har således henvist til handel, udført via havet.

20. Og dem, som de påkalder foruden Allāh, skaber ingenting, men er selv blevet skabt.

وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ٢٠

21. De er døde, ikke levende, og de ved ikke, hvornår de skal genoplives[1].

أَمۡوَٰتٌ غَيۡرُ أَحۡيَآءٖۖ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٢١

22. Jeres gud er Én Gud (Allāh)[2]. Men de, der ikke tror på det Hinsidige, deres hjerter er fornægtende, og de er hovmodige.

إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ فَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٞ وَهُم مُّسۡتَكۡبِرُونَ ٢٢

23. Der er ingen tvivl om, at Allāh ved (alt), hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer. Sandelig, Han elsker ikke de hovmodige.

لَا جَرَمَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡتَكۡبِرِينَ ٢٣

24. Og når der bliver sagt til dem: "Hvad er det, jeres Herre har sendt (til jer)?" siger de: "(Det er intet andet end) sagn fra de tidligere (tider)".

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡ قَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٤

25. (For) at de skal bære deres byrder til fulde på Opstandelsens Dag, og (også) nogle af de byrder for dem, som de vildledte uden viden. Sandelig, ond er den byrde, de bærer.

لِيَحۡمِلُوٓاْ أَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَمِنۡ أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ٢٥

26. De, der var før dem, lagde (listige) planer. Så kom Allāh (s befaling) over det, de havde bygget ved dets fundament, så at taget styrtede ned over dem fra oven. Og straffen kom til dem, fra hvor de ikke sansede det.

قَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَى ٱللَّهُ بُنۡيَٰنَهُم مِّنَ ٱلۡقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّقۡفُ مِن فَوۡقِهِمۡ وَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٦

---

1 Denne erklæring omfatter alle, der tilbedes af de ikke troende. Afguder har intet liv overhovedet. De opdigtede guder har ingen reel eksistens. Profeterne fra fortiden, som nogle samfund antager som guder, var levende væsener, mennesker, men de fleste af dem er ikke mere i live i denne verden, hvilket endegyldigt beviser, at de ikke var guder. De ved end ikke, hvornår de vil genopstå.

2 Der er ingen der har ret til at blive tilbedt undtagen Ham.

27. Derefter, på Opstandelsens Dag, vil Han ydmyge dem og sige: "Hvor er Mine partnere, som I plejede at skændes om?" De, der har fået viden, vil sige: "I Dag vil vanære og ond (straf) være over fornægterne.

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ
قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ ٱلْيَوْمَ
وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

28. De, hvis liv englene tager, mens de (stadig) er uretfærdige mod sig selv". Da vil de tilbyde underkastelse (og sige): "Vi plejede ikke at gøre noget ondt". (Englene vil svare): "Jo, Sandelig, Allāh ved, hvad I plejede at lave.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ
فَأَلْقَوُا۟ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۭ ۚ بَلَىٰٓ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Træd ind gennem Helvedes porte, (og) deri vil I blive for evigt". Og slet er de arrogantes bolig.

فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ
فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og der bliver sagt til de Gudfrygtige: "Hvad har jeres Herre sendt ned?" De vil sige: "Det bedste". De, der handler godt, vil få belønning i denne verden. Men sandelig, boligen i det Hinsidige er bedre. Og fortræffelig er de Gudfrygtiges bolig.

۞ وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا۟
خَيْرًا ۗ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا
حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ
ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Edens haver, som de vil indtræde i, i hvilke floder løber. Déri vil de få, hvad de ønsker. Således belønner Allāh de Gudfrygtige.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن
تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ ۚ
كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

32. De, hvis liv englene tager, mens de er rene (i tro og gerninger), og de (englene) siger: "Fred være med jer! Træd ind i Paradiset for det, I plejede at gøre".

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ
سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

33. Venter de (ikke troende) på andet end, at englene skal komme til dem, eller din Herres befaling indtræffer?

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن

Således gjorde de, som var før dem. Og Allāh forurettede dem ikke, men de forurettede sig selv.

قَبْلِهِمْۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٣٣

34. Så det onde, som de havde begået, ramte dem, og det, de plejede at bespotte, omringede dem.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ
بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ٣٤

35. Og afgudsdyrkerne sagde: ”Hvis Allāh havde villet, så havde vi ikke tilbedt noget (andet) foruden Ham, hverken vi eller vores forfædre. Og vi ville ikke have forbudt noget uden (en befaling fra) Ham”. Således gjorde de, som var før dem. Men er der andet (at gøre) for sendebuddene end at viderebringe det åbenbare budskab?

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا
مِن دُونِهِۦ مِن شَيْءٖ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا
حَرَّمْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَيْءٖۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْۚ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا
ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ٣٥

36. Og Vi har sandelig sendt et sendebud til ethvert fællesskab (med budskabet): ”Tilbed Allāh og hold jer fra afguderne”. Så var der blandt dem nogle, som Allāh retledede, og nogle, over hvilke vildfarelsen var berettiget. Så rejs på jorden og se, hvordan enden var for løgnerne.

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ
ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ
فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ ٱلضَّلَٰلَةُۚ فَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُواْ
كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٣٦

37. Hvis du er ivrig efter deres retledning, så (husk, at) Allāh ikke retleder dem, Han har vildledt. Og de vil ikke have nogen hjælpere.

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي
مَن يُضِلُّۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٧

38. Og de svor deres kraftigste eder ved Allāh, at Allāh ikke vil genoplive dem, der dør. Jo (tværtimod), det er et bindende løfte fra Ham, men de fleste folk ved det ikke.

وَأَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَا يَبْعَثُ ٱللَّهُ
مَن يَمُوتُۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقّٗا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٣٨

39. For at Han kan gøre det klart for dem, hvorom de var uenige. Og for at fornægterne kan vide, at de var løgnere.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمْ كَانُواْ كَٰذِبِينَ ٣٩

40. Sandelig, Vores Ord til noget, når Vi ønsker det, er, at Vi siger til det: ”Bliv til”, og så bliver det til.

إِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَيۡءٍ إِذَآ أَرَدۡنَٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن
فَيَكُونُ ٤٠

41. Og dem, der udvandrede for Allāhs skyld, efter at de havde været forurettet, vil Vi sandelig give en god bolig i denne verden[1]. Men belønningen i det Hinsidige er større, hvis de blot vidste (det).

وَٱلَّذِينَ هَٰجَرُواْ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْ
لَنُبَوِّئَنَّهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ
أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٤١

42. (Det er) dem, der var tålmodige og satte deres lid til deres Herre.

ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٤٢

43. Og før dig sendte Vi kun (sendebud) mænd fra byernes folk, som Vi gav åbenbaring. Så spørg folk, der har viden, hvis I ikke ved.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ
فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٤٣

44. (Vi sendte dem) med klare tegn og (hellige) Skrifter[2]. Og Vi sendte Påmindelsen (Koranen) ned til dig, for at du må gøre det klart for menneskene, hvad der er blevet sendt til dem. Og for at de måtte tænke sig om[3].

بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِۗ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ٤٤

---

1 Forfulgt af Makkahs hedninge, måtte mange muslimer migrere til Abessinien. Denne Āyah (vers) trøster dem med, at ud over den store belønning de vil modtage i det Hinsidige, vil de i denne verden også få et fredeligt hjemland at leve i. Dette løfte blev opfyldt, da de bosatte sig i Madīnah.

2 Dette er svaret på deres indsigelse om, hvorfor en engel ikke blev sendt til dem som profet. Hovedindholdet i svaret er, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sædvanlige praksis er at rejse profeter blandt mennesker, så de instruerer folk i henhold til deres menneskelige natur. De blev dog sendt med klare tegn og Guddommelige Skrifter for at bevise deres profetgerning.

3 Dette er et klart direktiv fra Koranen om, at når man fortolker den Hellige Koran, skal man, før alt andet, søge vejledning fra de forklaringer som Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) gennem sine ord og praksis har givet og skal sætte sin lid til dem. Så skal man tænke over, hvad der er blevet anført af Koranen i lyset af de profetiske forklaringer. Se også Sūrah Al-Baqarah (2:129) & 151, Sūrah Āl-‘Imrān (3:164), og Sūrah Al-Djumu‘ah (62:2), hvor ”lærer dem Bogen”, ud over at recitere den for folk, er blevet nævnt som en af Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) grundlæggende missioner.

45. Mon de, der lægger onde planer, føler sig sikre på, at Allāh ikke vil lade dem synke i jorden, eller at straffen vil komme over dem, fra hvor de ikke sanser det?

أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ
ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ
حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٤٥

46. Eller at Han griber dem, mens de vandrer rundt (på Jorden), så de kan ikke forhindre (Hans plan)?

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ فِي تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ٤٦

47. Eller at Han griber dem, mens de er i ængstelse?[1] Men jeres Herre er sandelig Medlidende, Barmhjertig.

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ عَلَىٰ تَخَوُّفٖ فَإِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ
رَّحِيمٌ ٤٧

48. Eller har de ikke set de ting, som Allāh har skabt, (og set), hvordan deres skygger hælder til højre og (til) venstre. (Idet de) kaster sig ned for Allāh, mens de er ydmyge[2]?

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ يَتَفَيَّؤُاْ
ظِلَٰلُهُۥ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدٗا لِّلَّهِ وَهُمۡ
دَٰخِرُونَ ٤٨

49. Og (alt), hvad der er i Himlene og på Jorden af skabninger og (ligeledes) englene, gøre sudjūd (kaster sig ned med ansigtet mod jorden) for Allāh, og de er ikke hovmodige.

وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ
مِن دَآبَّةٖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٤٩

50. De (englene) frygter deres Herre, (der er) over dem, og gør, hvad de bliver befalet[3].

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا
يُؤۡمَرُونَ ۩ ٥٠

1 Meningen er, hvis den Guddommelige straf ikke har grebet dem hidtil, må de aldrig tro, at de er immune overfor den for evigt. I virkeligheden er udsættelsen et tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) nåde, så de kan ændre deres tilgang og holdning.

2 Skyggerne af alt i denne verden ændrer deres retninger i henhold til deres placering vis-a-vis solen. Skyggernes og andre tings knælen, der er nævnt i den næste Āyah (vers) er et udtryk for, at de er underdanige over for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vilje og befaling, som er et af beviserne for, at Han er Den Almægtige, der ikke har behov for nogen partner i Sin Guddommelighed.

3 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

51. Og Allāh har sagt: ”Tag ikke to guder (til jer). Sandelig, Han (Jeg) er kun Én Gud[1]. Så frygt Mig (alene)”.

۞وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَٰهَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا
هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾

52. Og alt, i Himlene og på Jorden, tilhører Ham, og Ham tilkommer ad-Dīn (religionen)[2] i evighed. Vil I da frygte andre end Allāh?

وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ
أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og hvilken gunst, der end kommer til jer, er (den) fra Allāh. Så når modgang rammer jer, er det (alene) Ham I anråber om hjælp.

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ
فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Så når Han fjerner modgangen fra jer, begynder en gruppe blandt jer at sætte partnere op ved siden af deres Herre.

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. For at fornægte det, Vi har givet dem. Så nyd, for I vil snart vide (sandheden).

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. Og de tildeler (afguderne), som de ikke (en gang) kender[3], en del af det, som Vi har forsynet dem (med). Ved Allāh, I skal sandelig blive spurgt om det, I plejede at opdigte.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ ۗ
تَٱللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og de tillægger Allāh døtre[4], Lovprist være Han, mens de får, hvad de begærer.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُۥ ۙ وَلَهُم مَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

58. Og når en af dem får glædeligt budskab om en pige (fødsel), bliver hans ansigt formørket, og han kvæles af sorg.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

---

1 Der er ingen der har ret til at blive tilbedt undtagen Ham.

2 Her skal ad-Dīn (religionen) forstås som lydighed.

3 Se Sūrah Al-An'ām (6:136) og dens respektive fodnote.

4 Hedningene plejede at påstå, at englene var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) døtre, mens de selv afskyede at få døtre og ønskede at få sønner i stedet for døtre.

59. Han skjuler sig for menneskene på grund af det dårlige budskab han har fået. Skal han beholde det på trods af vanæren eller begrave[1] det i jorden? Sandelig, ondt er det, de dømmer.

يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓۚ
أَيُمۡسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمۡ يَدُسُّهُۥ فِي ٱلتُّرَابِۗ أَلَا
سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ٥٩

60. De, som ikke tror på det Hinsidige, har onde egenskaber. Og de mest ophøjede egenskaber tilkommer Allāh[2]. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوۡءِۖ وَلِلَّهِ
ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦٠

61. Og hvis Allāh skulle gribe menneskene for deres uretfærdighed, så ville Han ikke efterlade noget væsen på den (jorden). Men Han giver dem udsættelse til en fastsat tid. Og når deres tid kommer, kan de ikke udskyde (den for) en stund og heller ikke fremskynde (den).

وَلَوۡ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلۡمِهِم مَّا تَرَكَ
عَلَيۡهَا مِن دَآبَّةٖ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ
مُّسَمّٗىۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ
سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ٦١

62. Og de tillægger Allāh, hvad de (selv) afskyr, og deres tunger fortæller den løgn (som er, at) for dem er den bedste (belønning). Der er ingen tvivl om, at Ilden er for dem, og at de vil blive forglemte (deri).

وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكۡرَهُونَۚ وَتَصِفُ أَلۡسِنَتُهُمُ
ٱلۡكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۖ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ
ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفۡرَطُونَ ٦٢

63. Ved Allāh, Vi har sandelig sendt (sendebud) til fællesskaber før dig, men Satan prydede deres gerninger for dem. Så han er deres ven i dag, og for dem er der en smertefuld straf.

تَٱللَّهِ لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ فَزَيَّنَ
لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلۡيَوۡمَ
وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦٣

64. Og Vi har kun sendt Bogen ned til dig, for at du kan klargøre det for dem, som de var uenige om, og

وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
ٱلَّذِي ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ

1 Der hentydes her til den barbariske skik visse arabiske stammer havde før Islām, hvor de begravede deres nyfødte piger levende.

2 Intet kan sammenlignes med Ham.

(som) en retledning og nåde for et folk, som tror.

يُؤْمِنُونَ ٦٤

65. Og Allāh sender vand fra himlen og genopliver jorden efter dens død. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, der lytter[1].

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٥

66. Og der er sandelig en lære for jer i kvæget. Vi giver jer af det, der er i deres maver mellem ekskrementer og blod; mælk, (som er) ren og velsmagende for dem, der drikker.

وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى
بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا
لِّلشَّٰرِبِينَ ٦٦

67. Og af frugterne fra daddelpalmerne og vinstokkenes frugter tager I jer berusende[2] drikke og (også) en god forsyning. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, der forstår.

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلْأَعْنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٦٧

68. Og din Herre inspirerede bien: ”Tag bolig i bjergene, træerne og det, de (menneskene) rejser (af bygninger).

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحْلِ أَنِ ٱتَّخِذِى مِنَ ٱلْجِبَالِ
بُيُوتًا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ٦٨

69. Så Spis af alle frugterne og følg din Herres veje, (som er gjort) lette (for dig)”. Fra deres maver (kommer der) en drik, i forskellige farver, hvori der er helbredelse for menneskene. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, der tænker sig om.

ثُمَّ كُلِى مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسْلُكِى سُبُلَ رَبِّكِ
ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ
فِيهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ٦٩

70. Og Allāh skabte jer, derefter tager Han jer tilbage (døden). Og der er nogle blandt jer, som bliver ført

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ
أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

1 Den, Der kan genoplive jorden kan også genoplive de døde.

2 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i Makkah, da alkohol endnu ikke var forbudt. Alligevel har Āyahen (verset), ved at adskille den fra ’den gode provision’, givet en antydning af, at alkohol ikke var en god ting. Den foregående Āyah (vers) har på den anden side nævnt fordelene ved mælk, og den næste Āyah (vers) indikerer fordelene ved honning. Dette var den første indikation af, at i modsætning til mælk og honning var alkohol ikke afholdt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og at alkohol på et tidspunkt ville blive forbudt.

عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٧٠

tilbage til senilitet, så at de intet ved, efter (at de har haft) noget viden[1]. Sandelig, Allāh er Alvidende, Mægtig.

وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلرِّزۡقِۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُواْ بِرَآدِّي رِزۡقِهِمۡ عَلَىٰ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَهُمۡ فِيهِ سَوَآءٌۚ أَفَبِنِعۡمَةِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٧١

71. Og Allāh har givet nogle af jer fortrin frem for andre i (forbindelse med) forsyninger. Så de, der er blevet givet fortrin, giver ikke deres forsyninger videre til dem, som deres højre hånd besidder (slaver), så at de bliver lige. Vil de da afvise Allāhs nåde[2]?

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةٗ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ٧٢

72. Og Allāh har skabt ægtefæller fra iblandt jer, og gennem jeres ægtefæller har Han skabt sønner og børnebørn og forsyner jer med de gode ting. Vil de da tro på det falske og fornægte Allāhs gunst?

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ رِزۡقٗا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ شَيۡـٔٗا وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ٧٣

73. Og de tilbeder ved siden af Allāh det, som ikke har magt til at give dem nogen som helst forsyning fra Himlene og Jorden, og ej heller vil de formå at gøre (således).

1 I ekstrem alderdom glemmer mennesket det meste af den viden, det havde i sine tidlige dage. Dette er en lektie for alle mennesker om, at de ikke skal være stolte på grund af deres viden, fordi det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) der velsignede dem med den, og Han kan tage den tilbage, når Han vil, som Han gør det i alderdommen.

2 Dette er et argument mod polyteisme, som let kan forstås med sund fornuft. Hedningene mente, at de partnere, de tilskrev Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) alle var ejet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Denne Āyah (vers) siger: "I er ikke parate til at anerkende jeres slaver som andelspartnere i jeres formue, for ifølge de veletablerede regler for slaveri, kan dette ikke kombineres med partnerskab. Hvordan kan I så tilskrive partnere til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i Hans Guddommelighed, når de påstås at være ejet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og deres status hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er meget lavere end slavers status hos jer". Den sidste sætning i Āyahen (verset) betyder, at tilbedelse af en anden end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) indebærer fornægtelse af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) velsignelser.

74. Så I må ikke tillægge Allāh ligheder (der er intet lig Ham). Sandelig, Allāh ved, og I ved ikke.

فلا تضربوا لله الأمثال إن الله يعلم وأنتم لا تعلمون ﴿٧٤﴾

75. Allāh giver (jer) et eksempel med en livegen slave, (som) ikke har magt over noget, og en, som Vi har forsynet med et godt (livs) underhold fra Os. Så han giver ud af det skjult og åbenlyst. Mon de (to) er lige? Al lovprisning tilkommer Allāh. Men de fleste af dem ved ikke.

۞ ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون ﴿٧٥﴾

76. Og Allāh giver et (andet) eksempel med to mænd. Den ene af dem er stum, og (han) har ikke magt over noget, og han er en byrde for sin mester. Hvor han end sender ham, bringer han intet godt (derfra). Er han da lig den, der påbyder retfærdighed og er på rette vej?

وضرب الله مثلا رجلين أحدهما أبكم لا يقدر على شيء وهو كل على مولاه أينما يوجهه لا يأت بخير هل يستوي هو ومن يأمر بالعدل وهو على صراط مستقيم ﴿٧٦﴾

77. Og det skjulte i Himlene og på Jorden tilhører Allāh. Og Timen (Domme Dag) er som et blink med øjet, eller den er (endnu) nærmere[1]. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

ولله غيب السماوات والأرض وما أمر الساعة إلا كلمح البصر أو هو أقرب إن الله على كل شيء قدير ﴿٧٧﴾

78. Og Allāh har bragt jer ud af jeres mødres maver, da I intet vidste. Og Han gav jer hørelse, syn og hjerter. Således at I måtte være taknemmelige.

والله أخرجكم من بطون أمهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة لعلكم تشكرون ﴿٧٨﴾

79. Har de ikke set fuglene, (hvordan de er) underordnet i himlens atmosfære.

ألم يروا إلى الطير مسخرات في جو السماء

---

1 Timen her refererer til Dommens Dag. Den vil ikke indtræffe gennem en gradvis proces. Den vil indtræffe på én gang uden at efterlade en mulighed for nogen til at omvende sig selv, når man ser nogle af dens faser. Man havde fået tilstrækkelig mulighed for det i sin levetid, idet man var blevet advaret om den i form af de mange tegn, man var blevet vist. Āyah (verset) kan også betyde, at de dødes genopstandelse ikke vil tage lang tid. Alle De døde vil blive genoprejst på et enkelt øjeblik.

Ingen holder dem oppe undtagen Allāh. Sandelig, i det er der tegn for et folk, som tror.

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٧٩

80. Og Allāh giver jer et bosted i jeres huse, og Han har givet jer bosteder fra kvægets skind (telte), som I finder lette, den dag I rejser, og den dag I gør holdt. Og af deres uld og deres pels og deres hår (giver Han jer) ting til husholdning og en nydelse for en bestemt tid.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ
لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلْأَنْعَٰمِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ
ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا
وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَٰثًا
وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ٨٠

81. Og Allāh har givet jer skygger af det, Han har skabt, og givet jer tilflugtssteder i bjergene. Og Han har givet jer klæder, der beskytter jer mod varme, og klæder[1], der beskytter jer i jeres krig. Således fuldender Han Sin gunst over jer. Således at I måtte underkaste jer.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلًا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَٰنًا وَجَعَلَ
لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ
وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ
نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ٨١

82. Men hvis de vender sig bort, så påhviler det dig (O, Muḥammad) kun at viderebringe det åbenbare budskab.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ٨٢

83. De kender Allāhs gunst, (og) alligevel benægter de den. Og de fleste af dem er fornægtere.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ ٨٣

84. Og (husk) den Dag, hvor Vi vil sende et vidne fra hvert fællesskab. Så vil fornægterne ikke blive givet tilladelse (til at komme med undskyldninger), ej heller vil de blive bedt om at angre.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ٨٤

85. Og når de, der handlede uret, vil se straffen, vil den ikke blive lettet for dem, ej heller vil de blive givet udsættelse.

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٥

1 Brynjer.

86. Og når de, der satte guder ved siden af Allāh, ser deres afguder, vil de sige: "Vor Herre, disse er vores afguder, som vi plejede at påkalde foruden Dig". Så vil de (afguderne)[1] vende sig mod dem og sige: "I er sandelig løgnere".

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ شُرَكَآءَهُمۡ قَالُواْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدۡعُواْ مِن دُونِكَۖ فَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلَ إِنَّكُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٨٦

87. Og den Dag vil de tilbyde Allāh underkastelse, og det, de plejede at opdigte, vil være gået tabt for dem.

وَأَلۡقَوۡاْ إِلَى ٱللَّهِ يَوۡمَئِذٍ ٱلسَّلَمَۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٨٧

88. De, der fornægter og holder (folk) borte fra Allāhs vej, vil Vi forøge dem straf på straf, fordi de plejede at stifte ufred.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدۡنَٰهُمۡ عَذَابٗا فَوۡقَ ٱلۡعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفۡسِدُونَ ٨٨

89. Og (husk) den Dag, hvor Vi vil sende et vidne til ethvert fællesskab fra deres egne (for at vidne) mod dem, og Vi vil bringe dig (O, Muḥammad) som vidne mod disse. Og Vi har sendt Bogen ned til dig til forklaring af alle ting og (som) retledning og barmhjertighed og et glædeligt budskab til al-Muslimīn (dem, der underkaster sig).

وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٖ شَهِيدًا عَلَيۡهِم مِّنۡ أَنفُسِهِمۡۖ وَجِئۡنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِۚ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ ٨٩

90. Sandelig, Allāh påbyder (jer) retfærdighed og godhed og at give til slægtninge, og Han forbyder (jer) uanstændighed og det onde og overtrædelse. Han formaner jer, således at I måtte ihukomme.

۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٩٠

91. Og opfyld Allāhs pagt, når I har indgået den, og bryd ikke (jeres) eder efter deres bekræftelse, og I har gjort Allāh til jeres

وَأَوۡفُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمۡ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلۡأَيۡمَٰنَ بَعۡدَ تَوۡكِيدِهَا وَقَدۡ جَعَلۡتُمُ ٱللَّهَ عَلَيۡكُمۡ كَفِيلًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا

1 De vil fornægte afgudsdyrkernes tro i den forstand, at de aldrig havde bedt afgudsdyrkerne om at tage dem som partnere med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

garant. Sandelig, Allāh ved, hvad I gør.

تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

92. Og vær ikke som hende, der løsnede sit garn efter at have spundet det fast[1], (idet) I gør jeres eder til bedrag mellem jer selv, så at et fællesskab er større (i antal eller rigdom) end et andet. Sandelig, Allāh sætter jer på prøve dermed. Og på Opstandelsens Dag vil Han tydeliggøre det for jer, som I plejede at være uenige i.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ
قُوَّةٍ أَنكَٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلًۢا
بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ
إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og hvis Allāh havde villet, så havde Han gjort jer til ét fællesskab[2]. Men Han vildleder, hvem Han vil, og retleder, hvem Han vil. Og I vil sandelig blive spurgt om, hvad I plejede at gøre.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً
وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ
وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og gør ikke jeres eder til bedrag mellem jer selv, så at en fod vil glide, efter den har stået fast[3]. Og I vil smage det onde, fordi I har holdt folk borte fra Allāhs vej. Og for jer er der en mægtig straf (i det Hinsidige).

وَلَا تَتَّخِذُوٓا أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا ٱلسُّوٓءَ
بِمَا صَدَدتُّمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

1 Som berettet af nogle lærde plejede en sindssyg kvinde i Makkah at spinde garn indtil middag for derefter at bryde det i stykker om eftermiddagen. Kendt for denne stupiditet blev hun brugt som et eksempel på en person, der udøver sit arbejde for en bestemt årsag, og så tilintetgør alle sine bestræbelser i slutningen af dagen. Eksemplet citeret her er for dem, der indgår en pagt ved at sværge en højtidelig ed, for derefter at bryde den.

2 Meningen er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har forpligtet Sig selv for at vise den rette vej til alle. Han har også magt til at få dem alle til at følge denne vej med magt, men da det grundlæggende formål med skabelsen er at teste mennesket, er det forpligtet til at følge den rette vej vist af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) med dets egen frie vilje.

3 Det betyder, at når I bryder jeres løfter for at stifte ufred, kan det tilskynde andre til at gøre det samme, og dermed kan deres fødder vakle på grund af jer. I et sådant tilfælde vil I være ansvarlige for deres afvigelse fra den rette vej. Se fodnote til Āyah (vers 9) af denne Sūrah.

95. Og sælg ikke pagten med Allāh for en ringe pris. Sandelig, hvad der er hos Allāh er bedre for jer, hvis I blot vidste (det).

وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا عِندَ
ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٩٥

96. Hvad der er hos jer vil (komme til en) ende, men hvad der er hos Allāh, vil forblive. Og Vi vil sandelig give dem, der var tålmodige, deres belønning for det bedste af det, de plejede at gøre.

مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ
وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ
مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٦

97. Den, der handler retfærdigt, det være sig troende mand eller troende kvinde, vil Vi sandelig give et godt liv, og Vi vil sandelig give dem deres belønning for det bedste af det, de plejede at gøre.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ
وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ
وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٩٧

98. Så, når du reciterer Koranen, så søg tilflugt hos Allāh mod Satan, den udstødte.

فَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِ مِنَ
ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ٩٨

99. Han har ingen magt over dem, som tror, og som sætter (deres) lid til deres Herre.

إِنَّهُۥ لَيۡسَ لَهُۥ سُلۡطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٩٩

100. Hans (Satans) magt er kun over dem, der vælger ham som ven, og dem, der sætter partnere op ved Hans (Allāhs) side.

إِنَّمَا سُلۡطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوۡنَهُۥ وَٱلَّذِينَ
هُم بِهِۦ مُشۡرِكُونَ ١٠٠

101. Og når Vi erstatter en Āyah (vers) med en anden Āyah (vers). Og Allāh ved bedst, hvad Han sender ned, (så) siger de: "Du (O, Muḥammad) er kun en forfalsker". Nej, men de fleste af dem ved det ikke[1].

وَإِذَا بَدَّلۡنَآ ءَايَةٗ مَّكَانَ ءَايَةٖ وَٱللَّهُ
أَعۡلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مُفۡتَرِۭۚ بَلۡ
أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٠١

1 Deres indvending var, at hvis Koranen var den Guddommelige tale, bør ingen ændring i dens påbud have fundet sted. Denne Āyah (vers) siger, at denne indvending ene og alene er baseret på deres uvidenhed. Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som bedst ved, hvad der skal åbenbares i en bestemt situation, og Han erstatter én

102. Sig (O, Muḥammad): ”Rūḥ al-Qudus (Hellig Ånden)[1] har bragt den ned fra din Herre med sandheden for at styrke dem, som tror, og som en retledning og et glædeligt budskab for muslimerne (dem, der underkaster sig).

قُلۡ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلۡقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّ
لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ
لِلۡمُسۡلِمِينَ ١٠٢

103. Og sandelig ved Vi, at de siger: ”Det er (kun) et menneske, der lærer ham (Profeten Muḥammad Koranen)”. Sproget for den, de hentyder til, er fremmed, mens dette er et klart arabisk sprog[2].

وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ أَنَّهُمۡ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ
بَشَرٞۗ لِّسَانُ ٱلَّذِي يُلۡحِدُونَ إِلَيۡهِ
أَعۡجَمِيّٞ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيّٞ مُّبِينٌ ١٠٣

104. Sandelig, de som ikke tror på Allāhs Āyāt (vers), dem vil Allāh ikke retlede, og for dem er der en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا
يَهۡدِيهِمُ ٱللَّهُ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٤

105. Sandelig, de, der opdigter løgn, er de, der ikke tror på Allāhs Āyāt (vers), og det er dem, der er løgnerne.

إِنَّمَا يَفۡتَرِي ٱلۡكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٠٥

106. Den, der fornægter Allāh efter at have troet på Ham, undtagen den, der bliver tvunget, mens hans hjerte er fast i troen. Men den, der åbner (sit) bryst for

مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنۡ
أُكۡرِهَ وَقَلۡبُهُۥ مُطۡمَئِنُّۢ بِٱلۡإِيمَٰنِ
وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلۡكُفۡرِ صَدۡرٗا

---

regel med en anden ifølge Sin visdom og ifølge forholdene på et bestemt givent tidspunkt og sted.

1 Rūḥ al-Qudus betyder Hellig Ånden, og der er her tale om englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)).

2 Der var en byzantisk slave, der var ivrig efter at lytte til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). På grund af hans iver besøgte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ham nogle gange. Hedningene i Makkah hævdede, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fik lektioner fra ham, og at han var den virkelige forfatter til Koranen. Samtidig med at de kom med denne grundløse påstand, tænkte de sig ikke engang om; for den byzantiske slave var ikke i stand til at komponere sådan en veltalende tale på arabisk, da han ikke var en araber (Ibn Kathīr).

fornægtelsen, over dem hviler Allāhs vrede, og for dem er der en mægtig straf.

فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١٠٦

107. Det er, fordi de har foretrukket det verdslige liv frem for det Hinsidige, og at Allāh ikke retleder det fornægtende folk.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٠٧

108. Det er dem, hvis hjerter og hvis hørelse og hvis syn Allāh har forseglet. Og det er dem, som er uagtsomme.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَسَمۡعِهِمۡ وَأَبۡصَٰرِهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡغَٰفِلُونَ ١٠٨

109 Der er ingen tvivl om, at de i det Hinsidige vil være fortabte.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٠٩

110. Din Herre er sandelig med dem, der udvandrede, efter at de var blevet prøvet[1], og (som) derefter kæmpede og var tålmodige. Din Herre er sandelig efter (alt) dette Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُواْ ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١١٠

111. (Husk) den Dag, hvor enhver vil komme for at forsvare sig selv, og enhver vil blive fuldt belønnet, for hvad denne har gjort. Og de vil ikke blive forurettet.

۞ يَوۡمَ تَأۡتِي كُلُّ نَفۡسٖ تُجَٰدِلُ عَن نَّفۡسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١١١

112. Og Allāh giver et eksempel (med) en by, der var sikker og tilfreds, (og) som fik sine forsyninger, der kom i overflod fra alle steder. Men den fornægtede Allāhs gunst, så Allāh fik den til at smage hungerens og frygtens klæde (som gengæld) for det, de plejede at gøre.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا قَرۡيَةٗ كَانَتۡ ءَامِنَةٗ مُّطۡمَئِنَّةٗ يَأۡتِيهَا رِزۡقُهَا رَغَدٗا مِّن كُلِّ مَكَانٖ فَكَفَرَتۡ بِأَنۡعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلۡجُوعِ وَٱلۡخَوۡفِ بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ١١٢

1 De, der blev tvunget til at opgive deres religion mundtligt.

113. Og sandelig var der kommet et sendebud til dem fra deres egen midte, men de kaldte ham for løgner. Så greb straffen dem, fordi de var uretfærdige.

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١١٣﴾

114. Så spis af den tilladte og gode (mad), som Allāh har forsynet jer med, og vær taknemmelige for Allāhs gunst, hvis det er Ham alene, I tilbeder.

فَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلًا طَيِّبًا
وَٱشْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. Han har sandelig forbudt jer ådsel og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er blevet nævnt. Men den, der er nødt (til at spise af det forbudte) uden at ønske det og ej heller for at overtræde forbuddet (begår ingen synd). Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig[1].

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ
وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۖ
فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Og sig ikke, hvad jeres tunger falskt har beskrevet, (sigende): "Dette er tilladt, og dette er forbudt", så at I (derved) opdigter løgne om Allāh. Sandelig, de, der opdigter løgne mod Allāh, vil ikke få succes.

وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
ٱلْكَذِبَ هَٰذَا حَلَٰلٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ
لِّتَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

117. (For dem vil der være) en kortvarig nydelse, og for dem er der en smertefuld straf.

مَتَٰعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Og (for) dem, der er jøder, har Vi forbudt det, som Vi allerede tidligere har fortalt dig. Vi forurettede dem ikke, men de forurettede sig selv.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن
قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. Så din Herre er sandelig mod dem, der gjorde det onde i uvidenhed,

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ

1 Se Sūrah Al-Mā'idah (5:3), Sūrah Al-An'ām (6:145) og deres respektive fodnoter.

og (som) derefter angrede og forbedrede sig, din Herre vil sandelig efter dette være Tilgivende, Barmhjertig[1].

ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٌ ١١٩

120. Sandelig, Ibrāhīm (Abraham) var en Ummah (et fællesskab i sig selv), hengiven til Allāh, Ḥanīf (ren for afguderi). Og han var ikke én af afgudsdyrkerne.

إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةٗ قَانِتٗا لِّلَّهِ حَنِيفٗا وَلَمۡ يَكُ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٢٠

121. Taknemmelig for Hans gunst. Han udvalgte ham og retledede ham til en ret vej.

شَاكِرٗا لِّأَنۡعُمِهِۚ ٱجۡتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٢١

122. Og Vi gav ham det gode i denne verden. Og sandelig, i det Hinsidige vil han være blandt de retskafne.

وَءَاتَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٢٢

123. Så åbenbarede Vi for dig (O, Muḥammad): "Følg Ibrāhīms (Abrahams) religion, Ḥanīf (ren for afguderi). Og han var ikke én af afgudsdyrkerne".

ثُمَّ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ أَنِ ٱتَّبِعۡ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٢٣

124. Sabbatten blev kun bestemt for dem, der var uenige derom. Og din Herre vil sandelig dømme imellem dem på Opstandelsens Dag i det, hvorom de var uenige[2].

إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبۡتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١٢٤

---

1 Se Sūrah Āl-'Imrān (3:93), Sūrah An-Nisā' (4:160), og Sūrah Al-An'ām (6:146) og deres respektive fodnoter.

2 De foregående fire Āyāt (vers), refererer til Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), fordi Makkahs hedninge påstod at være hans efterfølgere. Disse Āyāt (vers) har præciseret, at han kun troede på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og ikke andre afguder. Ligeledes fulgte han de sande befalinger, der blev åbenbaret til ham af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og fordrejede aldrig de Guddommelige regler ved at gøre tilladte ting ulovlige, som Makkahs hedninge ellers plejede at gøre. For så vidt angår forbuddet mod økonomiske aktiviteter på sabbatten, blev disse ikke pålagt Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Forbuddet blev forskrevet jøderne alene.

125. Kald (folk) til din Herres vej (O, Muḥammad), med visdom og god formaning. Og strides med dem på bedste måde. Sandelig, din Herre kender bedst de, der farer vild fra Hans vej, og Han kender bedst de, der er retledede.

ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ وَٱلۡمَوۡعِظَةِ
ٱلۡحَسَنَةِۖ وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ
وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ١٢٥

126. Og hvis I vil gengælde, så gengæld i samme grad, som der er blevet gengældt mod jer[1]. Men hvis I er tålmodige, så er det sandelig bedre for de tålmodige.

وَإِنۡ عَاقَبۡتُمۡ فَعَاقِبُواْ بِمِثۡلِ مَا عُوقِبۡتُم
بِهِۦۖ وَلَئِن صَبَرۡتُمۡ لَهُوَ خَيۡرٞ
لِّلصَّٰبِرِينَ ١٢٦

127. Og vær tålmodig (O, Muḥammad). Og din tålmodighed er fra Allāh. Og sørg ikke over dem, og vær ikke bekymret, over hvad de planlægger[2].

وَٱصۡبِرۡ وَمَا صَبۡرُكَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ وَلَا تَحۡزَنۡ
عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُ فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ ١٢٧

128. Sandelig, Allāh er med dem, der frygter (Ham), og dem, der handler godt.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّٱلَّذِينَ هُم
مُّحۡسِنُونَ ١٢٨

---

1 I forbindelse med at invitere folk til den rette vej, kan man lide skader fra sine modstandere. Denne Āyah (vers) fastsætter reglen om, at selv om gengældelse er tilladt, skal den være på lige vilkår uden overdrivelse. Og hvis man forbliver tålmodig og giver afkald på sin ret til gengældelse, er det meget bedre for en.

2 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at være ked af sit folks stædige holdning. Āyah (verset) trøster ham med, at han har udført sin pligt i videst mulig omfang. Hvorvidt de accepterer hans budskab, er udenfor hans kontrol. Med hensyn til bekymringen om de kan blive en hindring for ham, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tage sig af deres onde planer, og Hans hjælp vil ledsage ham og alle dem, der er gode i gerninger.

SŪRAH AL-ISRĀ'

سُورَةُ الإِسۡرَاء

Titlen på denne Sūrah er "Rejsen om natten". Ordet 'rejsen om natten' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) natrejse fra Makkah til Jerusalem.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Lovprist være Den, Der om natten førte Sin tjener fra al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské)(1) til al-Masdjid al-Aqṣā (den Fjerneste Moské), hvis omgivelser Vi har velsignet. For at Vi kunne vise ham nogle af Vores tegn(2). Sandelig, Han er Den Althørende, Den Altseende.

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١

2. Og Vi gav Mūsā (Moses) Bogen og gjorde den til en retledning for Banī

وَءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَٰهُ هُدٗى

1 Den Hellige Moské i Makkah.

2 Ifølge autentiske beretninger fortalt af fem og tyve af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), kom englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عليه السلام)) til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) med et ridedyr, kaldet Burāq. Han bragte ham fra den Hellige Moské i Makkah til den Hellige Moské i Jerusalem og derfra til himlen, hvor han mødte forskellige Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عليهم السلام) fra fortiden. Han besøgte forskellige steder i det øvre Rige og blev hædret med direkte samtale med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى). Det var ved denne lejlighed, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) gjorde de fem Ṣalāh (Bønner) om dagen obligatorisk for ham og hans følger. Hele denne rejse, med begge dens faser, fandt sted i løbet af én nat, og han nåede tilbage før daggry.
Den Hellige Koran har her kun henvist til den første del af rejsen, fordi det var mere relevant for den efterfølgende diskussion. Men den anden del af denne mirakuløse rejse er nævnt i Sūrah An-Nadjm (53: 13-18). Ifølge autentiske beretninger var denne rejse ikke en åndelig oplevelse i en drøm, som det formodes af nogle mennesker. Det var en fysisk rejse, som fandt sted i virkeligheden med vakte øjne. Den Hellige Korans stil i denne Āyah (vers) viser, at det var en ekstraordinær begivenhed, som er blevet nævnt som et stort tegn på Allāhs Almagt. Havde det blot været en drøm, var der ikke noget ud over den almindelige menneskelige oplevelse til at gøre den til et "tegn" eller "nogle af sin Herres største tegn" (Sūrah An-Nadjm, 53:18).

Isrā'īl (Israels børn med befalingen) om ikke at tage nogen værge foruden Mig.

لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُواْ مِن دُونِي وَكِيلٗا ٢

3. O, I efterkommere af dem, som Vi bar (i Arken) med Nūḥ (Noa). Sandelig, han var en taknemmelig tjener.

ذُرِّيَّةَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٍۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبۡدٗا شَكُورٗا ٣

4. Og Vi bestemte i Bogen for Banī Isrā'īl (Israels børn): "I vil sandelig stifte ufred på jorden to gange, og I vil sandelig vise stor arrogance (og tyranni)".

وَقَضَيۡنَآ إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَّتَيۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤

5. Så da tiden for den første af de to (profetier) kom, sendte Vi mod jer nogle af Vores tjenere[1], voldsomme i kamp, der hærgede i husene (hos jer). Og det var et fuldbyrdet løfte[2].

فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثۡنَا عَلَيۡكُمۡ عِبَادٗا لَّنَآ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ فَجَاسُواْ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِۚ وَكَانَ وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ٥

---

1 Det er klart, at alle mennesker, muslimer såvel som ikke-muslimer, er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) tjenere. Men den Hellige Koran gør en hårfin forskel mellem muslimer og ikke-muslimer, når den henviser til dem. Når den henviser til muslimer og retskafne mennesker, siger den "'Ibādī" (Sūrah Al-Baqarah (2: 186), Sūrah Ibrāhīm (14:31), Sūrah Al-Ḥidjr (15:42)), eller "'Ibādinā" (Sūrah Yūsuf (12:24), Sūrah Al-Kahf (18:65), Sūrah Fāṭir (35:32) osv). I modsætning til dette, anvender den nuværende Āyah (vers) udtrykket 'ibādanlanā med henvisning til ikke-muslimer og tyranner. Det første udtryk betegner et tæt og gunstigt forhold, mens sidstnævnte viser ligegyldighed og formalitet. Denne subtile forskel mellem de to udtryk er meget vanskeligt at formidle på et andet sprog.

2 Israelitterne har en lang tradition for afvigelse fra deres Profeters (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) oprindelige lære, som fortælles af Bibelen i detaljer. Som straf for deres afvigelse, invaderede deres fjender dem mange gange, men den Hellige Koran har her kun henvist til to store begivenheder. Den første begivenhed er sandsynligvis invasionen af Nebukadnesar, Babylons tyran. Den fandt sted på Profeten Jeremias (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ) tid, som gjorde sit bedste for at bringe sin nation til den rette pagt, men forgæves. Til sidst, i år 587 f.Kr., invaderede Nebukadnesar, kejseren af Babylon, Jerusalem og rev Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) ned. Han fik drabt en stor del af israelitterne, og tog andre til Babylon som fanger. Israelitterne lærte en lektie fra disse begivenheder og rettede op på sig selv. Efter en lang periode med landflygtighed, erobrede Cyrus, kejseren af Persien, Babylon og gav israelitterne tilladelse til at bosætte sig i Jerusalem og genopbygge Bait-ul-Maqdis (Jerusalem).
Hvad angår det andet tilfælde kan det muligvist refereres til den græske tyran, Antiokus Epifanes, der invaderede Jerusalem i år 175 f.Kr., da israelitterne faldt tilbage til deres ugerninger og blev udsat for en lignende skæbne, som de led i hænderne på Nebukadnezar.

6. Derefter gav Vi jer igen magten over dem og styrkede jer med rigdom og børn og gjorde jer talrige.

ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَمۡدَدۡنَٰكُم
بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا ٦

7. (Og Vi sagde): ”Hvis I handler godt, (så) handler I godt mod jer selv. Og hvis I handler ondt, er det (også) mod jer selv. Da så det fastsatte tidspunkt for den anden (profeti) kom, (sendte Vi nogle af Vores tjenere mod jer for at) ydmyge jer. Og for at de kunne trænge ind i Moskéen (i Jerusalem), ligesom de trængte ind (i den) første gang og for at ødelægge alt, hvad de havde erobret.

إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡۖ وَإِنۡ
أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـُٔواْ
وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ
أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ٧

8. Måske vil jeres Herre have barmhjertighed over jer. Men hvis I vender tilbage (til overtrædelse), så vil Vi vende tilbage[1] (med straf). Og Vi har gjort Helvedet til et fængsel for fornægterne.

عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يَرۡحَمَكُمۡۚ وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَاۚ وَجَعَلۡنَا
جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ حَصِيرًا ٨

9. Sandelig, denne Koran retleder til den vej, der er mest ret, og bringer et glædeligt budskab til de troende, der handler retfærdigt, om at der for dem er en stor belønning.

إِنَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ يَهۡدِي لِلَّتِي هِيَ أَقۡوَمُ
وَيُبَشِّرُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرٗا كَبِيرٗا ٩

10. Og for dem, der ikke tror på det Hinsidige, har Vi beredt en smertefuld straf.

وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ
عَذَابًا أَلِيمٗا ١٠

11. Og mennesket beder (Allāh) om det onde, som det beder (Allāh) om det gode. Og mennesket er forhastet[2].

وَيَدۡعُ ٱلۡإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلۡخَيۡرِۖ وَكَانَ
ٱلۡإِنسَٰنُ عَجُولٗا ١١

Ifølge andre lærde, fandt den anden begivenhed, der er nævnt af Koranen, sted i år 70 e.Kr. på den romerske kejser Titus tid, der erobrede Jerusalem og udsatte israelitterne for en frygtelig massakre og rev Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) ned.

1 Dette er en advarsel om, at bortset fra disse to begivenheder, kan I stå over for lignende hændelser, hvis I afviger fra den rette vej.

2 Nogle vantro plejede at bede om at, hvis Koranen virkelig er Allāhs (Den Lovpriste og

12. Og Vi har gjort natten og dagen (til) to tegn. Så udsletter Vi nattens tegn og gør dagens tegn lysende, for at I må søge nåde fra jeres Herre. Og for at I må kende årenes tal og beregningen. Og Vi har forklaret alle ting i detaljer.

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيۡنِۖ فَمَحَوۡنَآ ءَايَةَ
ٱلَّيۡلِ وَجَعَلۡنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبۡصِرَةٗ لِّتَبۡتَغُواْ
فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡ وَلِتَعۡلَمُواْ عَدَدَ
ٱلسِّنِينَ وَٱلۡحِسَابَۚ وَكُلَّ شَيۡءٖ فَصَّلۡنَٰهُ
تَفۡصِيلٗا ١٢

13. Og Vi har bundet ethvert menneskes skæbne til dets hals[1]. Og på Opstandelsens Dag vil Vi bringe ham en bog, (som) han vil finde vidt åben.

وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلۡزَمۡنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦۖ وَنُخۡرِجُ
لَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ كِتَٰبٗا يَلۡقَىٰهُ مَنشُورًا ١٣

14. (Og der vil blive sagt til det): "Læs din bog. I dag er du selv tilstrækkelig til at gøre dit (eget) regnskab op".

ٱقۡرَأۡ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفۡسِكَ ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكَ حَسِيبٗا ١٤

15. Den, der lader sig retlede, gør det til sin egen fordel. Og den, der farer vild, gør det til skade for sig selv. Og ingen, som bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Og Vi straffer ikke, før Vi har sendt et sendebud.

مَّنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ
فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۗ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبۡعَثَ رَسُولٗا ١٥

16. Og når Vi ønsker at tilintetgøre en by, befaler Vi de, der lever i den i overdådighed (at gøre godt), men de falder i synd deri. Så ordet over den bliver til sandhed, og Vi tilintetgør den fuldstændig.

وَإِذَآ أَرَدۡنَآ أَن نُّهۡلِكَ قَرۡيَةً أَمَرۡنَا مُتۡرَفِيهَا فَفَسَقُواْ
فِيهَا فَحَقَّ عَلَيۡهَا ٱلۡقَوۡلُ فَدَمَّرۡنَٰهَا تَدۡمِيرٗا ١٦

17. Og hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort efter Nūḥ (Noa)! Og din Herre er tilstrækkelig til at kende og se Sine tjeneres synder.

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِنَ ٱلۡقُرُونِ مِنۢ بَعۡدِ نُوحٖۗ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ١٧

Den Ophøjede (سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord, bør Han sende en Guddommelig svøbe over dem. Āyah (verset) henviser til sådanne bønner.

1 Det oprindelige ord, der bruges i teksten er Ṭāir, som betyder 'fugl'. Da araberne mente, at gode og dårlige varsler var forbundet med fugle, blev ordet lånt til at betyde 'varsel' og 'lykke'. At ens skæbne er bundet til ens hals betyder, at alle ens gerninger registreres af englene, som altid er til stede tæt på ens hals. Det er dette register, der afgør menneskets endeligt. Derfor er det blevet antaget som dets skæbne.

18. Den, der vælger det umiddelbar (kortvarige liv), for ham fremskynder Vi deri, hvad Vi vil, for hvem Vi vil. Derefter har Vi udpeget Djahannam (Helvedet) for ham. Han skal indtræde deri fordømt (og) forkastet.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعَاجِلَةَ عَجَّلۡنَا لَهُۥ فِيهَا مَا
نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلۡنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصۡلَىٰهَا
مَذۡمُومٗا مَّدۡحُورٗا ١٨

19. Og den, der vælger det Hinsidige og stræber efter det med (den rette) stræben, (mens) han er troende. Disse folks anstrengelser (vil blive) værdsat[1] (og belønnet af Allāh).

وَمَنۡ أَرَادَ ٱلۡأٓخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعۡيَهَا وَهُوَ
مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ كَانَ سَعۡيُهُم مَّشۡكُورٗا ١٩

20. Hver af dem, både disse og hine, giver Vi af din Herres gave. Og din Herres gave er ikke begrænset (for nogen)[2].

كُلّٗا نُّمِدُّ هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ مِنۡ عَطَآءِ
رَبِّكَۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحۡظُورًا ٢٠

21. Se, hvordan Vi ophøjede nogle over andre, og sandelig, det Hinsidige er højere i rang og større i begunstigelse.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ
وَلَلۡأٓخِرَةُ أَكۡبَرُ دَرَجَٰتٖ وَأَكۡبَرُ تَفۡضِيلٗا ٢١

22. Sæt ikke nogen gud ved siden af Allāh, ellers vil du sidde fordømt, forladt[3] (i Helvedes Ild).

لَّا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقۡعُدَ مَذۡمُومٗا
مَّخۡذُولٗا ٢٢

23. Og din Herre har befalet, at I ikke må tilbede (andre) undtagen Ham alene, og at (I skal) være gode mod

۞وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ
إِحۡسَٰنًاۚ إِمَّا يَبۡلُغَنَّ عِندَكَ ٱلۡكِبَرَ

---

1 Der er fastsat fire betingelser i denne Āyah (vers) for ens gavn i det Hinsides:
(a) Man skal have til hensigt at modtage belønningen i det Hinsides "Den der vælger det Hinsides".
(b) Blot hensigt er ikke nok. Man skal stræbe efter at opnå dette mål "stræbe efter".
(c) Stræben skal være i overensstemmelse med den foreskrevne måde "rette stræben".
(d) Og man skal være en troende "mens man er troende".

2 "Giver" i denne Āyah (vers) refererer til verdslig forsyning, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) giver til alle i denne verden, uanset ens tro og gerninger. Velsignelser i det Hinsides er imidlertid begrænset til dem, der opfylder betingelserne i Āyah (vers) 19 ovenfor.

3 Uden at nogen kan hjælpe ham.

(jeres) forældre. Hvis den ene af dem eller de begge når den høje alder hos dig, så sig ikke Uff[1] til dem og ej heller skæld dem ud. Men tal respektfuldt til dem.

أَحَدُهُمَآ أَوۡ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفّٖ وَلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوۡلٗا كَرِيمٗا ٢٣

24. Og sænk for dem ydmyghedens vinge af barmhjertighed og sig: "Min Herre, vær barmhjertig mod dem, ligesom de opdrog mig som lille".

وَٱخۡفِضۡ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحۡمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرٗا ٢٤

25. Jeres Herre ved bedst, hvad der er i jeres indre. Hvis I er retskafne, så er Han sandelig Tilgivende mod dem, der vender sig mod Ham (i anger).

رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمۡۚ إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلۡأَوَّٰبِينَ غَفُورٗا ٢٥

26. Og giv slægtningen hans ret, og den trængende og den vejfarende. Og forbrug ikke hensynsløst.

وَءَاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيرًا ٢٦

27. De, der ødsler, er sandelig satanernes brødre. Og Satan er (meget) utaknemmelig mod sin Herre.

إِنَّ ٱلۡمُبَذِّرِينَ كَانُوٓاْ إِخۡوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِۖ وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورٗا ٢٧

28. Men hvis du vender bort fra dem, idet du søger din Herres nåde, som du håber på, så tal til dem med blide ord[2].

وَإِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ٱبۡتِغَآءَ رَحۡمَةٖ مِّن رَّبِّكَ تَرۡجُوهَا فَقُل لَّهُمۡ قَوۡلٗا مَّيۡسُورٗا ٢٨

29. Og lad ikke din hånd være bundet til din hals (som en gnier), og stræk den (heller) ikke fuldt ud (som en ødsel), ellers vil du sidde (tilbage) bebrejdet (og) forarmet[3].

وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا كُلَّ ٱلۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُومٗا مَّحۡسُورًا ٢٩

---

1 Uff er et ord, der anvendes i vrede og ved foragt. Ord som dette bør ikke siges til forældre, da det er respektløst.

2 Det betyder, at hvis man ikke har noget at give i velgørenhed som krævet i Āyah (vers) 26 ovenfor, og man forventer, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vil give en nok ressourser i fremtiden til at give i velgørenhed, bør man undskylde over for de trængende personer med høflige ord, og man bør ikke afvise deres anmodning på en uhøflig måde.

3 "Lad ikke din hånd være bundet til din hals" er et udtryk, der står for nærighed. Āyah (verset) betyder, at man hverken skal være nærig, eller overdådig. I sidstnævnte tilfælde, kan man sidde tomhændet tilbage og kun bebrejde sig selv for overforbrug af sin rigdom.

30. Sandelig, din Herre udvider Sin forsørgelse, for den Han vil, og begrænser den (for den Han vil). Sandelig, Han er vel Vidende om Sine tjenere (og) Altseende.

إِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ
كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٣٠

31. Og dræb ikke jeres børn af frygt for fattigdom. Vi forsørger dem og jer. At dræbe dem er sandelig en stor synd.

وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَوۡلَٰدَكُمۡ خَشۡيَةَ إِمۡلَٰقٖۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ
وَإِيَّاكُمۡۚ إِنَّ قَتۡلَهُمۡ كَانَ خِطۡـٔٗا كَبِيرٗا ٣١

32. Og nærm jer ikke utugt. Det er sandelig en skamfuld (handling) og en ond vej (at følge).

وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ
سَبِيلٗا ٣٢

33. Og dræb ikke det liv, som Allāh har gjort forbudt (at dræbe), undtagen med ret. Og (til) hvem, der end bliver dræbt uretfærdigt, har Vi sandelig givet hans arving fuldmagt. Men han skal ikke overskride grænserne i drab[1], for han er sandelig støttet (af loven).

وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ
وَمَن قُتِلَ مَظۡلُومٗا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلۡطَٰنٗا
فَلَا يُسۡرِف فِّي ٱلۡقَتۡلِۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورٗا ٣٣

34. Og nærm jer ikke den faderløses rigdom undtagen med bedste manerer, indtil han når sin modenhed. Og opfyld pagten. Sandelig, der vil blive spurgt om pagten (på Afregnings Dagen).

وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ
حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ بِٱلۡعَهۡدِۖ إِنَّ ٱلۡعَهۡدَ
كَانَ مَسۡـُٔولٗا ٣٤

1 "Myndighed" der refereres til i denne Āyah (vers) er, at ofrets arving kan kræve Qiṣāṣ (retfærdig gengældelse), eller diyah (blodpenge) fra morderen, eller tilgive ham. Staten er forpligtet til at udføre arvingens vilje. Men alt dette skal være efter, at mordet mod gerningsmanden er blevet bevist ved korrekt retslig proces. Selvom myndigheden til at vælge en af de tre muligheder er blevet givet til den afdødes arving, bliver arvingen advaret om, at han ikke skal overtræde grænserne, der er blevet fastsat af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Araberne plejede, før Islām, at tage hævn ved at dræbe en række mennesker i stedet for én person, og til tider dræbte de gerningsmanden på en mere brutal måde, end den måde morderen havde dræbt ofret på. Alle sådanne praksis blev gjort forbudt af denne Āyah (vers). Den sidste sætning i Āyah (verset) påminder ofrets arving om, at han har den fulde støtte fra staten, hvis han ønsker at påberåbe Qiṣāṣ. Derfor bør han ikke lade sig styre af sine følelser ved at tage loven i egen hånd.

35. Og giv fuldt mål, når I afmåler, og vej med en ret vægt. Det er godt og bedst i (sidste) ende.

وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ
ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا ٣٥

36. Og følg ikke det, som du ikke har viden om. Sandelig, hørelsen, synet og hjertet, alt dette vil man blive draget til ansvar for[1].

وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ
وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا ٣٦

37. Og gå ikke hovmodigt på jorden. Du kan sandelig ikke splitte jorden ad eller nå bjergene i højde.

وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّكَ لَن تَخۡرِقَ
ٱلۡأَرۡضَ وَلَن تَبۡلُغَ ٱلۡجِبَالَ طُولٗا ٣٧

38. Det onde af alt dette er forhadt hos din Herre.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكۡرُوهٗا ٣٨

39. Det er (en del) af den Visdom, som din Herre har åbenbaret til dig (O, Muḥammad). Og sæt ikke en anden gud ved siden af Allāh, for så vil du blive kastet i Djahannam (Helvedet), bebrejdet (og) forkastet.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ إِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلۡحِكۡمَةِۗ وَلَا
تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلۡقَىٰ فِي جَهَنَّمَ
مَلُومٗا مَّدۡحُورًا ٣٩

40. Mon jeres Herre har foretrukket sønner for jer og taget døtre fra iblandt englene[2] til Sig (Selv)? Sandelig, I siger et voldsomt ord.

أَفَأَصۡفَىٰكُمۡ رَبُّكُم بِٱلۡبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًاۚ إِنَّكُمۡ لَتَقُولُونَ قَوۡلًا عَظِيمٗا ٤٠

41. Og Vi har sandelig forklaret tingene på forskellige måder i denne Koran, så at de (fornægterne) må ihukomme. Men det forøger kun deres modvilje.

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِيَذَّكَّرُواْ وَمَا
يَزِيدُهُمۡ إِلَّا نُفُورٗا ٤١

---

1 Denne Āyah (vers) betyder, at man ikke skal følge luner og gisninger, og ej heller bør man handle på antagelser baseret på formodninger. Man bør handle på ting, der er baseret på viden. Hvis nogen tror på gisninger uden ordentlig undersøgelse, vil denne blive udspurgt på Dommc Dag, på hvilket grundlag det baserede sin antagelse, og om det troede på noget efter at have set det med egne øjne eller hørt det med egne ører. Hvis man troede på det uden ordentlig undersøgelse gennem disse kilder til viden, vil man blive straffet.

2 Hedningene i Arabien mente, at engle var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) døtre, mens de antog hunkøn som et ringere væsen i forhold til hankøn. Hvis man lægger de to formodninger sammen, ville det betyde, at deres egne børn af hankøn er overlegne i forhold til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) børn, der er hunkøn. Āyah (verset) påpeger således deres absurde og selvmodsigende overbevisninger.

42. Sig (O, Muhammad): "Hvis der var guder ved siden af Ham, ligesom de siger, så ville de sandelig have søgt en vej til Tronens Herre[1]".

قُل لَّوۡ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٞ كَمَا يَقُولُونَ إِذٗا لَّٱبۡتَغَوۡاْ إِلَىٰ
ذِي ٱلۡعَرۡشِ سَبِيلٗا ٤٢

43. Lovpriset være Han og umådelig Ophøjet over det, som de siger.

سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤٣

44. De syv Himle og Jorden og alle, som er i dem, lovpriser Ham. Og der findes intet, som ikke lovpriser Ham. Men I forstår ikke deres lovprisning. Sandelig, Han er Overbærende, Tilgivende.

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ
وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا
تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤٤

45. Og når du reciterer Koranen, sætter Vi mellem dig og dem, som ikke tror på det Hinsidige, et usynligt forhæng.

وَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ لَا
يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ حِجَابٗا مَّسۡتُورٗا ٤٥

46. Og Vi lægger et dække over deres hjerter, så de (ikke) forstår den (Koranen), og tunghørighed i deres ører. Og når du nævner din Herre alene i Koranen, vender de deres rygge til i modvilje.

وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ
ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۚ وَإِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِ وَحۡدَهُۥ
وَلَّوۡاْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ نُفُورٗا ٤٦

47. Vi ved bedst, hvad de lytter til, når de lytter til[2] dig, og når de rådfører sig i hemmelighed, så siger de uretfærdige: "I følger kun en forhekset mand".

نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ
إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٤٧

---

1 Dette er et argument for fælles forståelse mod polyteisme. Havde der været mere end én gud, og hver enkelt af dem var udstyret med fulde beføjelser og attributter af guddom og var uafhængig af de andre, ville de helt sikkert været blevet uenige i nogle beslutninger. Det ville have ført til skænderi mellem dem, for at finde på en måde at overmande Tronens Herre, der styrer hele universet, og dermed ville hele universets system være blevet ødelagt af deres indbyrdes skænderier, som ville have medført anarki. Hvis andre guder formodes at være ude af i stand til at være uenige med Tronens Herre, så er der ingen guder, fordi manglende evne til at gøre noget, ikke er tænkeligt om en gud.

2 Det betyder, at når de vantro lytter til Koranen, lyttes der ikke til den med åbent sind, hvor der skal søges sandhed, men der lyttes kun for at finde noget, man kan gøre grin med.

48. Se, hvilke sammenligninger de bruger om dig. Og de er faret vild og kan ikke finde vej.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا
يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ٤٨

49. Og de siger: "Når vi er blevet til knogler og støv, skal vi så genopvækkes i en ny skabelse?"

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ
خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٤٩

50. Sig: "Bliv sten eller jern.

۞ قُلۡ كُونُواْ حِجَارَةً أَوۡ حَدِيدًا ٥٠

51. Eller en skabelse, som I i jeres hjerter anser for svært". Så vil de sige: "Hvem skal bringe os tilbage?" Sig: "Ham, der skabte jer første gang". Så vil de ryste på deres hoveder ad dig, og de vil sige: "Hvornår vil det ske?" Sig: "Måske er det nært".

أَوۡ خَلۡقٗا مِّمَّا يَكۡبُرُ فِي صُدُورِكُمۡۚ
فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَاۖ قُلِ ٱلَّذِي فَطَرَكُمۡ
أَوَّلَ مَرَّةٖۚ فَسَيُنۡغِضُونَ إِلَيۡكَ رُءُوسَهُمۡ
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَۖ قُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبٗا ٥١

52. Den Dag, (hvor) Han vil kalde (på) jer, og I vil besvare (Hans kald) med at lovprise Ham, og I vil tro, at I kun har opholdt jer (på jorden) en kort tid.

يَوۡمَ يَدۡعُوكُمۡ فَتَسۡتَجِيبُونَ بِحَمۡدِهِۦ وَتَظُنُّونَ
إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا ٥٢

53. Og sig til Mine tjenere, at de skal sige det, der er bedst. Sandelig, Satan skaber splid imellem dem. Sandelig, Satan er en åbenbar fjende af mennesket.

وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُواْ ٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ إِنَّ
ٱلشَّيۡطَٰنَ يَنزَغُ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ
لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٗا مُّبِينٗا ٥٣

54. Jeres Herre kender jer bedst. Hvis Han vil, (så) vil Han være jer barmhjertig, eller hvis Han vil, (så) vil Han straffe jer. Og Vi har ikke sendt dig (O, Muḥammad) som værge for dem.

رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِكُمۡۖ إِن يَشَأۡ يَرۡحَمۡكُمۡ أَوۡ إِن
يَشَأۡ يُعَذِّبۡكُمۡۚ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ
وَكِيلٗا ٥٤

55. Og din Herre kender bedst dem, der er i Himlene og på Jorden. Og Vi har sandelig givet nogle profeter fortrin over andre. Og Vi gav Dāwūd (David) Zabūr (Salmerne).

وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِمَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ
وَلَقَدۡ فَضَّلۡنَا بَعۡضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ بَعۡضٖۖ
وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ٥٥

56. Sig (O, Muhammad): "Påkald dem, som I antager (for guder)(1) foruden Ham, og de har ikke magt til at fjerne lidelser for jer og ej heller ændre dem".

قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمۡلِكُونَ كَشۡفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمۡ وَلَا تَحۡوِيلًا ٥٦

57. Dem, som de påkalder(2), søger (selv) et middel til deres Herre, (for at se) hvem af dem, der er nærmest, og de håber på Hans barmhjertighed og frygter Hans straf. Sandelig, din Herres straf bør frygtes.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ يَبۡتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلۡوَسِيلَةَ أَيُّهُمۡ أَقۡرَبُ وَيَرۡجُونَ رَحۡمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحۡذُورٗا ٥٧

58. Og der er ingen by, uden at Vi skal tilintetgøre den inden Opstandelsens Dag eller straffe den med en streng straf(3). Det er blevet skrevet i Bogen(4).

وَإِن مِّن قَرۡيَةٍ إِلَّا نَحۡنُ مُهۡلِكُوهَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَوۡ مُعَذِّبُوهَا عَذَابٗا شَدِيدٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ٥٨

59. Og intet har afholdt Os fra at sende tegnene, undtagen at de tidligere (folk) har kaldt dem for løgn. Og Vi gav Thamūd Hunkamelen som et synligt tegn, men de handlede

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرۡسِلَ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلۡأَوَّلُونَۚ وَءَاتَيۡنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبۡصِرَةٗ فَظَلَمُواْ بِهَاۚ وَمَا نُرۡسِلُ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّا تَخۡوِيفٗا ٥٩

---

1 Profeter, retskafne, og engle.

2 Profeter, retskafne, og engle.

3 Ifølge nogle lærde, henvises der til fornægternes boliger. De skal mærke Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) straf, enten i denne verden før Domme Dagen eller i det Hinsides, hvor de vil stå over for den strengeste straf. Nogle andre lærde har taget det som en generel erklæring om alle byerne i verden. Ingen af dem vil bestå for evigt. Hver by vil forgå før Dommens Dag, enten ved naturlig ophør eller ved den Guddommelige straf.

4 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62).

uret mod den[1]. Og Vi sender kun tegnene for at skræmme (dem).

60. Og (husk), da Vi sagde til dig (O, Muhammad): "Sandelig, din Herre omfatter menneskene. Vi gjorde kun det syn, som Vi viste dig, til en prøvelse for menneskene og (ligeledes) det træ[2], der er forbandet i Koranen. Og Vi (søger at) skræmme dem, men det tilskynder dem blot til at begå større overtrædelser.

وَإِذۡ قُلۡنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِۚ وَمَا جَعَلۡنَا
ٱلرُّءۡيَا ٱلَّتِيٓ أَرَيۡنَٰكَ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلنَّاسِ
وَٱلشَّجَرَةَ ٱلۡمَلۡعُونَةَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِۚ وَنُخَوِّفُهُمۡ
فَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا طُغۡيَٰنٗا كَبِيرٗا ٦٠

61. Og (husk), da Vi sagde til englene: "Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ādam", da kastede de sig ned, undtagen Iblīs (Satan). Han (Satan) sagde: "Skal jeg kaste mig (ned med ansigtet mod jorden) for en, Du har skabt af ler?"

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ
فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ قَالَ ءَأَسۡجُدُ لِمَنۡ
خَلَقۡتَ طِينٗا ٦١

62. Han sagde: "Se ham, som Du har æret over mig. Hvis Du giver mig udsættelse til Opstandelsens Dag, så

قَالَ أَرَءَيۡتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِي كَرَّمۡتَ عَلَيَّ لَئِنۡ
أَخَّرۡتَنِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَأَحۡتَنِكَنَّ

1 Se fodnote til Sūrah Al-A'rāf (7:73) for en kort redegørelse omkring denne begivenhed. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i forbindelse med hedningenes krav om at blive vist mirakler efter deres valg. Āyah (verset) siger, at det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sædvane at, hvis et folk ikke tror, selv efter at have set mirakler efter deres valg, bliver de tilintetgjort af den Guddommelige svøbe, som det var tilfældet med Thamūds folk. Sådanne mirakler er ikke en leg; disse er advarsler til de mennesker, der efterspørger dem. Da folk, efter at have set sådanne mirakler, ikke tror, vil de blive tilintetgjort. På dette tidspunkt vil yderligere mirakler ikke blive vist dem.

2 "Syn" i denne Āyah (vers) refererer til begivenhederne på Isrā' og Mi'rādj natten, der blev nævnt i den første Āyah (vers) af denne Sūrah. Fornægterne benægtede, at en sådan begivenhed nogensinde havde fundet sted. Ligeledes da den Hellige Koran informerede om, at Djahannam (Helvede) vil have Zaqqūm træet til at brødføde dets folk, nægtede hedningene det som værende umuligt for et træ at vokse eller overleve i Ilden. Denne Āyah (vers) siger, at Mi'rādj samt Zaqqūm træet skulle være en test for de mennesker om, hvorvidt de tror på dem som en demonstration på Allāhs Almagt og som en oplysning, der var blevet givet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), eller om de ville afvise dem og benægte Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt til at gøre det.

vil jeg sandelig udrydde hans afkom, undtagen nogle få (af dem)".

ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ٦٢

63. Han (Allāh) sagde: "Gå (bort)! (For) hvem af dem, der følger dig, skal Djahannam (Helvede) sandelig være jeres (alles) belønning. En fuld belønning.

قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ٦٣

64. Og frist, hvem du kan af dem, med din stemme og angrib dem med dit kavaleri og dit fodfolk. Og tag del i deres rigdomme og børn med dem, og giv dem løfter". Og Satan lover dem kun bedrag.

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ
وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا
يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ٦٤

65. "Sandelig, over Mine tjenere har du ingen magt. Og din Herre er tilstrækkelig som Værge".

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ٦٥

66. Jeres Herre er Den, der driver skibene for jer på havet, for at I må søge Hans nåde. Sandelig, Han er Barmhjertig mod jer.

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِى يُزْجِى لَكُمُ ٱلْفُلْكَ فِى
ٱلْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ٦٦

67. Og når noget ondt på havet rammer jer, forsvinder de, I plejede at påkalde, undtagen Ham (Allāh). Men når Han bringer jer (sikkert) til land, så vender I jer bort (fra Ham). Og mennesket er utaknemmeligt.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِى ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ
إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ
وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧

68. Føler I jer sikre på, at Han ikke vil lade jorden synke under jer eller sende en regn af sten over jer? Da vil I ikke finde jer nogen værge.

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟
لَكُمْ وَكِيلًا ٦٨

69. Eller føler I jer sikre på, at Han ikke vil sende jer tilbage på det (havet) endnu engang og sende en stærk storm over jer og drukne jer for jeres utaknemmelighed? Da vil I ikke finde nogen beskytter mod Os.

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا ٦٩

70. Og Vi har sandelig æret Ādams børn og båret dem til lands og vands. Og forsynet dem med gode ting og ophøjet dem over mange af dem, som Vi har skabt med (klar) præference.

۞وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ ءَادَمَ وَحَمَلْنَٰهُمْ فِي ٱلْبَرِّ
وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلٗا ٧٠

71. (Husk) den Dag, hvor Vi vil fremkalde alle mennesker med deres (gernings) register. Og den, der får givet sin bog i højre hånd. De vil læse deres bog, og de vil ikke blive forurettet Fatīla[1].

يَوْمَ نَدْعُواْ كُلَّ أُنَاسِۭ بِإِمَٰمِهِمْۖ فَمَنْ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلٗا ٧١

72. Og den, der er blind i denne (verden), vil være blind i det Hinsidige og langt mere vildfaren fra den (rette) vej[2].

وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلْأٓخِرَةِ
أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٧٢

73. Og sandelig, de havde nær fået dig (O, Muḥammad) væk fra det, Vi havde åbenbaret dig, for at du skulle opdigte noget andet end det mod Os. Og da ville de have taget dig som ven.

وَإِن كَادُواْ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِيٓ
أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥۖ
وَإِذٗا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلٗا ٧٣

74. Og havde Vi ikke stadfæstet dig, så havde du sandelig hældet dig lidt imod dem.

وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ
شَيْـٔٗا قَلِيلًا ٧٤

75. Da havde Vi sandelig ladet dig smage en dobbelt (straf) i livet og en dobbelt (straf) efter døden. Så ville du ikke have fundet dig nogen hjælper mod Os[3].

إِذٗا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ
ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرٗا ٧٥

---

1 "Fatīla" betyder en trevl i en daddelsten. I denne Āyah (vers) bruges det som et udtryk for, at der ikke vil blive gjort dem den mindste uret.

2 I det verdslige liv havde mennesket en mulighed for at kurere sin blindhed ved at følge de retningslinjer, som Profeterne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) var kommet med, men i det Hinsidige vil der overhovedet ikke være nogen kur for mennesket.

3 Nogle ledere blandt Quraish henvendte sig til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og tilbød ham, at de ville acceptere Islām på den betingelse,

76. Og de havde nær chikaneret dig ud af landet (Makkah), så de kunne fordrive dig derfra. Men så ville de, efter (fordrivelsen af) dig, kun have været der for en kort periode[1].

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

77. (Dette er Vores) sædvane med dem, som Vi sendte før dig af Vores sendebud. Og du vil ikke finde nogen ændring i Vores sædvane.

سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا ۖ
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

78. Opretholđ Ṣalāh (Bøn) efter middag[2] og nattens mørke[3], og (recitationen af) Koranen ved daggry[4]. Sandelig, (recitationen af) Koranen ved daggry er bevidnet (af englene).

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ
اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

79. Og stå op til ekstra Ṣalāh (Bøn) i en del af natten til din (egen fordel). Måske vil din Herre ophøje dig til et Lovprist sted[5].

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن
يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

---

at han skulle fjerne de fattige mennesker fra det mødested, hvor de ville sidde foran ham. I sit ønske om at Quraish-lederne skulle indtræde Islām, fandt den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forslaget væsentligt ved første færd, men senere forkastede han idéen. Den nuværende Āyah (vers) refererer til denne begivenhed. (Ibn Abī Ḥātim).

1 Denne Āyah (vers) henviser til en anden begivenhed, hvor nogle af Quraish-lederne konspirerede om at udvise den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fra Makkah. Āyahen (verset) advarede dem om, at hvis de gjorde det, så ville de ikke være i stand til at leve i Makkah efter den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) s udvisning, men kun for en kort tid. Begivenhederne, der fulgte, beviste sandheden af denne Āyah (vers), fordi efter den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) migration blev mange Quraish-ledere dræbt i slaget ved Badr, og resten omfavnede enten Islām eller måtte forlade Makkah.

2 Når solen hælder, efter at den har stået midt på himlen. Dvs. Ẓuhr, 'Aṣr Ṣalāh (Bøn).

3 Dvs. Maghrib og 'Ishā' Ṣalāh (Bøn).

4 Dvs. Fadjr Ṣalāh (Bøn).

5 Dette er oversættelsen af "Maqām-am-Maḥmūd", som ifølge autentiske Aḥādīth refererer til den særlige status "Ash-Shafā'at-ul-Kubrā", der vil blive skænket til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) på Dommens Dag, hvorefter han vil være i stand til at gå i forbøn til fordel for hele menneskeheden.

80. Og sig (O, Muḥammad): ”Min Herre, lad mig indtræde (Madīnah) med en god indgang, og bring mig ud (af Makkah) med en god udgang. Og skænk mig fra Dig Selv en hjælpende magt”.

وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي
مُخْرَجَ صِدْقٍ وَٱجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ
سُلْطَٰنًا نَّصِيرًا ٨٠

81. Og sig: ”Sandheden er kommet, og falskheden er forsvundet. Sandelig, falskheden vil (altid) forsvinde[1]”.

وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ ٱلْبَٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ
زَهُوقًا ٨١

82. Og Vi sender ned af Koranen det, som er helbredelse og barmhjertighed for de troende. Og den forøger kun de uretfærdiges tab.

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ٨٢

83. Og når Vi skænker Vores gunst til mennesket, vender det sig (bort) og afholder sig langt (fra lydighed), og når noget ondt rammer det, bliver det fortvivlet.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا
بِجَانِبِهِۦ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ٨٣

84. Sig: ”Enhver handler på sin måde, og jeres Herre ved bedst, hvem der er mest retledt”.

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ٨٤

85. Og de vil spørge dig om sjælen. Sig: ”Sjælen er fra min Herres befaling, og I er kun blevet givet lidt viden[2]”.

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى
وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ٨٥

1 Disse Du'ā' (bønner) blev belært Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), da han var i Makkah, og det var et subtilt tegn på, at han ville forlade Makkah og indtræde den igen som sejrherre. Du'ā' (bønnen) i Āyah (vers) 81 var på den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) læber, da han indtrådte Kabaen efter indtagelsen af Makkah og slog de afguder, der var placeret i den, i stykker.

2 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret som svar på et spørgsmål, der blev stillet af nogle jøder, der spurgte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om 'sjælen' eller 'åndens' virkelige natur. Svaret, der gives, er, at da mennesket har meget lidt viden, kan det ikke fatte sjælens virkelige natur. Hvad det bør forstå er blot, at den er skabt med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling. Da intet praktisk problem afhænger af det fulde kendskab til sjælens natur, bør man ikke være mere nysgerrig efter at vide mere, ud over at den er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

86. Og hvis Vi ville, kunne Vi sandelig tilbagetage det, som Vi har åbenbaret til dig. Da vil du ikke finde nogen værge mod Os (i den sag)[1].

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٦

87. (Det er) kun (som) barmhjertighed fra din Herre. Sandelig, Hans nåde over dig er stor.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ٨٧

88. Sig (O, Muḥammad): "Hvis menneskene og Djinnerne[2] samledes for at bringe (noget) ligesom denne Koran, så kunne de ikke bringe dens lige[3], om de (så) hjalp hinanden".

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟
بِمِثْلِ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ٨٨

89. Og Vi har sandelig i denne Koran frembragt forskellige sammenligninger af alt for menneskene. Men de fleste mennesker afviser i fornægtelse.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٨٩

90. Og de siger: "Vi vil ikke tro dig, førend du får en kilde til at springe frem fra jorden til os.

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ٩٠

1 Det betyder, at I har ikke engang magt til at holde på den viden, som I har fået kendskab til gennem åbenbaring, for slet ikke at tale om den fulde viden om sjælen. Hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil, så kan Han tage alt, hvad I har fået kendskab til gennem åbenbaring væk, men i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) tilfælde gjorde Han det ikke, fordi Han er meget barmhjertig mod ham.

2 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

3 Dette er et svar på deres krav om, at de skulle vises et mirakel af deres valg. Kernen i svaret er, at den Hellige Koran i sig selv er et mirakel, hvorefter intet mirakel er nødvendigt. Denne veltalende og vise diskurs er reciteret af en person ((Muḥammad) Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), der har boet i jeres midte i mere end fyrre år, og I har oplevet hans sandfærdighed og ærlighed i alle anliggender. I er fortrolige med stilen i hans sprog, som er helt forskellig fra den Hellige Koran. Hvis I stadig formoder, at den er smedet af ham, udfordres I alle til at bringe en diskurs lig den. Denne udfordring blev givet af den Hellige Koran gentagne gange, men ingen stod frem for at tage udfordringen op og komponere en enkelt Sūrah lig den. Se også Sūrah Al-Baqarah (2:23), Sūrah Yūnus (10:38) og Sūrah Hūd (11:13).

91. Eller (førend) du frembringer en have af daddelpalmer og vindruer, (og) du bringer floder frem i dens midte i overflod.

أَوۡ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ وَعِنَبٖ
فَتُفَجِّرَ ٱلۡأَنۡهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفۡجِيرًا ٩١

92. Eller (førend) du får himlen til at falde ned over os i stykker, ligesom du påstår, eller at du bringer Allāh og englene foran vores øjne.

أَوۡ تُسۡقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمۡتَ عَلَيۡنَا كِسَفًا
أَوۡ تَأۡتِيَ بِٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ٩٢

93. Eller (førend) du får et hus af guld, eller at du stiger op i Himlen, og vi vil ikke tro på din himmelfærd, førend du sender en bog ned til os, som vi kan læse". Sig: "Lovprist være min Herre. Er jeg andet end et menneske (og) et Sendebud?"

أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٞ مِّن زُخۡرُفٍ أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي
ٱلسَّمَآءِ وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا
كِتَٰبٗا نَّقۡرَؤُهُۥۗ قُلۡ سُبۡحَانَ رَبِّي هَلۡ
كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٣

94. Og da retledningen kom til dem, forhindrede intet andet folk i at tro, end at de sagde: "Har Allāh sendt et menneske som Sendebud?"

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ
إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٤

95. Sig (O, Muḥammad): "Hvis der havde været engle på jorden, som vandrede rundt i fred, så ville Vi sandelig have sendt en engel ned til dem fra Himlen som sendebud[1]".

قُل لَّوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ
مُطۡمَئِنِّينَ لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا
رَّسُولٗا ٩٥

96. Sig: "Allāh er tilstrækkelig som Vidne mellem mig og jer. Sandelig, Han er vel Vidende om Sine tjenere, Altseende".

قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ إِنَّهُۥ
كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ٩٦

97. Og den, Allāh retleder, er retledt. Og for dem, Han vildleder, vil du ikke finde nogen beskyttere foruden Ham (Allāh). Og Vi skal samle

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَلَن
تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِهِۦۖ وَنَحۡشُرُهُمۡ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ عُمۡيٗا وَبُكۡمٗا وَصُمّٗاۖ

---

1 Princippet, der stadfæstes i denne Āyah (vers), er, at en budbringer altid sendes fra den art adressaterne tilhører, så han kan være et praktisk eksempel for dem, og som de nemt kan følge. Eftersom mennesker lever på denne jord, bliver en budbringer sendt fra menneskenes midte. Havde der levet engle på jorden, ville en engel være blevet sendt.

dem på Opstandelsens Dag, (idet de går) på deres ansigter, blinde, stumme og døve. Deres tilholdssted er Djahannam (Helvedet). Hver gang det (s Ild) aftager, forøger Vi dem med dets Rasende Flammer.

مَّأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَٰهُمْ
سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

98. Det er deres straf, fordi de fornægtede Vores tegn og sagde: ”Når vi er blevet til knogler og støv, skal vi så genopvækkes i en ny skabelse?”

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓا۟
أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمًا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

99. Har de ikke set, at Allāh, der har skabt Himlene og Jorden, har magt til at skabe deres lige? Og Han har bestemt en frist for dem, hvorom der ikke hersker tvivl. Men de uretfærdige afviser i fornægtelse.

۞ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

100. Sig (O, Muḥammad): ”Hvis I ejede min Herres barmhjertigheds skatte, så ville I sandelig holde på dem af frygt for at give ud[1]. Og mennesket er nærigt”.

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ إِذًا
لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ ٱلْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ
قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Og sandelig, Vi gav Mūsā (Moses) ni klare tegn[2]. Spørg da Banī Isrā'īl (Israels børn), da han kom til dem, (og) Fir'aun (Farao) sagde til ham: ”O, Mūsā (Moses), jeg tror, du er forhekset”.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ فَسْـَٔلْ
بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوْنُ
إِنِّى لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

1 Dette er som et svar på deres anmodning, der er nævnt ovenfor i Āyah (vers) 90-93, hvor de krævede forskellige former for rigdom. Āyah (verset) siger, at hvis en sådan skat af rigdom blev stillet til deres rådighed, ville de være for nærige til at give den ud til andre. ”Min Herres barmhjertigheds skatte” kan også tages som en henvisning til profetgerningen. I dette tilfælde ville det være et svar på deres indsigelse mod den Hellige Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Profetgerning, hvilket indebar, at profeter skulle udpeges i henhold til folks ønsker. Āyah (verset) siger, at hvis Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) barmhjertigheds skatte, herunder profetgerningen, blev overladt til deres ønsker, ville de aldrig give noget af den til nogen.

2 De ni tegn er følgende: 1. Staven, der kunne blive til en slange. 2. Hånden, der kunne skinne. 3. Tørke. 4. Manglen på afgrøder. 5. Oversvømmelse. 6. Græshopper. 7. Lus. 8. Frø. 9. Blod.

102. Han (Mūsā) sagde: ”Du ved sandelig, at ingen har sendt disse (tegn), undtagen Himlenes og Jordens Herre, som (klare) beviser. Og jeg tror sandelig, o, Fir‘aun (Farao), at du er dømt til undergang”.

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّى لَأَظُنُّكَ
يَٰفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ١٠٢

103. Så prøvede han (Fir‘aun) at chikanere dem ud af landet, så Vi druknede ham og dem, som var med ham.

فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعًا ١٠٣

104. Og efter ham (Fir‘aun) sagde Vi til Banī Isrā'īl (Israels børn): ”Bosæt jer i landet! Men når løftet om det Hinsidige kommer, skal Vi bringe jer frem i en flok”.

وَقُلْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ لِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱسْكُنُوا۟ ٱلْأَرْضَ
فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْـَٔاخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ١٠٤

105. Og med sandheden har Vi sendt den (Koranen) ned, og med sandheden er den sendt ned. Og Vi har kun sendt dig (som) en overbringer af gode nyheder og (som) en advarer.

وَبِٱلْحَقِّ أَنزَلْنَٰهُ وَبِٱلْحَقِّ نَزَلَ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ١٠٥

106. En Koran, som Vi har inddelt, så du kan recitere den for menneskene, langsomt og roligt. Og Vi har sendt den ned gradvist.

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَٰهُ لِتَقْرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَٰهُ تَنزِيلًا ١٠٦

107. Sig: ”Tro på den eller lad være med at tro (på den). Sandelig, de, der har fået viden før den, falder ned på (deres) ansigter (mod jorden), når den bliver reciteret for dem.

قُلْ ءَامِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مِن
قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ١٠٧

108. Og de siger: ”Lovprist være vores Herre. Vores Herres løfte vil sandelig ske”.

وَيَقُولُونَ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُولًا ١٠٨

109. Og de falder grædende ned på (deres) ansigter, og den (Koranen) øger dem i ydmyghed[1].

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ۩ ١٠٩

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller

110. Sig: ”Påkald Allāh eller påkald Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)[1]. Hvad end I påkalder (Ham med), så tilhører de skønneste navne Ham”. Og vær ikke (for) højlydt i din Ṣalāh (Bøn), ej heller (for) afdæmpet, men søg en mellemvej mellem disse (to).

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَـٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟
فَلَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ
وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَٱبْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

111. Og sig: ”Al lovprisning tilkommer Allāh, som hverken har taget en søn (til Sig) eller har nogen partner i Herredømmet, ej heller nogen beskytter mod svaghed. Og lovpris Ham med en (værdig) lovprisning.

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ
شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِىٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ
تَكْبِيرًۢا ﴿١١١﴾

hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

1 Makkahs hedninge var ikke bekendt med ordet Raḥmān som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Navn. Derfor, når dette navn forekom i Koranen eller på en muslims tunge, gjorde de indsigelser mod dette navn.

SŪRAH AL-KAHF

سُورَةُ الكَهۡفِ

Titlen på denne Sūrah er ”Hulen”. Ordet ’hulen’ er nævnt i Āyah (vers) 9 af denne Sūrah i forbindelse med historien om ”Hulefolket”.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Al lovprisning tilkommer Allāh, som sendte Bogen (Koranen) ned til Sin tjener (Muḥammad), og som ikke tillod nogen skævhed i den.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَٰبَ
وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ١

2. En ret (Bog) for at advare om en streng straf fra Ham og for at bringe gode nyheder for de troende, som handler retfærdigt, (om) at de vil få en god belønning (Paradiset).

قَيِّمٗا لِّيُنذِرَ بَأۡسٗا شَدِيدٗا مِّن لَّدُنۡهُ
وَيُبَشِّرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا حَسَنٗا ٢

3. Deri vil de blive for evigt.

مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ٣

4. Og for at advare dem, som siger: ”Allāh har taget Sig en søn”.

وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ٤

5. De har ingen viden derom, ej heller deres forfædre. Stort er det ord, der kommer ud af deres munde. De ytrer kun løgn.

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ كَبُرَتۡ
كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبٗا ٥

6. Måske vil du (O, Muḥammad) tage dig selv af dage (i sorg) over dem, hvis de ikke tror på denne beretning (Koran).

فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ إِن لَّمۡ
يُؤۡمِنُواْ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَسَفًا ٦

7. Vi har sandelig skabt det, der er på jorden (som) en pryd for den, for at Vi kan prøve dem (og se), hvem af dem der er bedst i handling.

إِنَّا جَعَلۡنَا مَا عَلَى ٱلۡأَرۡضِ زِينَةٗ لَّهَا
لِنَبۡلُوَهُمۡ أَيُّهُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗا ٧

8. Og Vi vil sandelig gøre (alt) det, der er på den, til en gold flade.

وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيۡهَا صَعِيدٗا جُرُزًا ٨

9. Eller troede du, at Aṣḥāb al-Kahf (Hulefolket)[1] og ar-Raqīm[2] (Tavlen med indskriften) var usædvanlige blandt Vores tegn?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ
كَانُوا۟ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

10. (Husk), da de unge mænd søgte ly i hulen og sagde: ”Vor Herre, vis os Din barmhjertighed og giv os retledning i vor sag”.

إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ
ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

11. Så forseglede Vi deres ører (høresans) i hulen (og lod dem sove) i et antal år.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ فِى ٱلْكَهْفِ
سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

12. Derefter vækkede Vi dem, for at Vi kunne vide, hvilken af de to grupper[3] der var bedst til at beregne, hvor længe de havde dvælet (i hulen).

ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا
لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾

13. Vi fortæller dig deres historie med sandhed. De var sandelig unge mænd, som troede på deres Herre, og Vi øgede dem i retledning.

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

14. Og Vi styrkede deres hjerter, da de stod op og sagde: ”Vor Herre er Himlenes og Jordens Herre. Og

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا
رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن

1 Historien om hulefolket, som er opsummeret af den Hellige Koran, fortæller, at disse unge mennesker blev forfulgt af en hedensk konge, og derfor søgte de tilflugt i en hule sammen med deres hund. Dér faldt de i en dyb søvn, som mirakuløst blev forlænget uden at påvirke deres alder. De vedblev med at sove i hulen i mange år. I mellemtiden overtog en Gudfrygtig konge kontrollen med landet. På det tidspunkt vågnede de, og da de var sultne, sendte de en blandt dem til at købe mad til dem. Han tog til markedet og tilbød at købe mad med gamle mønter. På grund af mønterne kom beboerne i byen til at kende til deres historie, og de viste dem respekt. Efter deres død besluttede de sig for at opføre en moské i deres ihukommelse.

2 Ordet Raqīm i denne Āyah (vers) er blevet fortolket forskelligt. Flertallet af de lærde har taget det med betydningen 'indskrift'. Ifølge dem havde kongen fået indgraveret deres navne på en tavle og fæstnet den ved indgangen til hulen. Dette er årsagen til, at de også blev kaldt for 'Raqīm-folket'.

3 Den ene gruppe var af den opfattelse, at de kun havde sovet en enkelt dag. Den anden gruppe ytrede ikke nogen mening og overlod anliggendet til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som nævnt af Koranen selv i Āyah (vers) 19 af denne Sūrah.

vi vil aldrig påkalde en anden gud foruden Ham, for så vil vi sandelig sige en overdreven løgn.

دُونِهِۦٓ إِلَٰهٗاۖ لَّقَدۡ قُلۡنَآ إِذٗا شَطَطًا ١٤

15. Dette er vores folk, som har taget sig guder foruden Ham. Hvorfor medbringer de ikke en klar magt vedrørende dem (de tilbeder)? Så hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allāh?

هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمُنَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةٗۖ لَّوۡلَا
يَأۡتُونَ عَلَيۡهِم بِسُلۡطَٰنِۭ بَيِّنٖۖ فَمَنۡ أَظۡلَمُ
مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا ١٥

16. Og når I har forladt dem og det, de tilbeder foruden Allāh, så søg ly i hulen. Jeres Herre vil give jer fra Sin barmhjertighed og støtte jer i jeres sag".

وَإِذِ ٱعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ
فَأۡوُۥٓاْ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ يَنشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُم مِّن
رَّحۡمَتِهِۦ وَيُهَيِّئۡ لَكُم مِّنۡ أَمۡرِكُم مِّرۡفَقٗا ١٦

17. Og du ville have set solen, da den stod op for derefter at vende sig væk fra deres hule fra højre (side), og da den gik ned, gik den uden om dem mod venstre (side). Og de var midt i den. Det var blandt Allāhs tegn. Den, som Allāh retleder, er den retledte. Og den, som Han vildleder, (for ham) vil du ikke finde nogen beskytter (eller) vejleder[1].

۞وَتَرَى ٱلشَّمۡسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن
كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقۡرِضُهُمۡ
ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمۡ فِي فَجۡوَةٖ مِّنۡهُۚ ذَٰلِكَ مِنۡ
ءَايَٰتِ ٱللَّهِۗ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن
يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيّٗا مُّرۡشِدٗا ١٧

18. Og du vil anse dem for vågne, (skønt) de sov. Og Vi lod dem vende sig mod højre og venstre (side). Og deres hund (lå med) udstrakte forben ved indgangen. Hvis du havde set dem, var du flygtet fra dem, og (du) ville sandelig være fyldt med ærefrygt for dem.

وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا وَهُمۡ رُقُودٞۚ وَنُقَلِّبُهُمۡ
ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِۖ وَكَلۡبُهُم بَٰسِطٞ
ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِۚ لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ لَوَلَّيۡتَ
مِنۡهُمۡ فِرَارٗا وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا ١٨

1 Hulen var placeret således, at sollyset aldrig trængte ind i den, fordi den ved solopgang ville gå uden om fra højre side af hulen. Ved solnedgang ville den gå uden om fra venstre side af hulen. Det var en Guddommelig ordning for at beskytte dem mod solens varme.

19. Og således vækkede Vi dem, for at de kunne spørge hinanden. En af dem sagde: "Hvor længe har I dvælet (her)?" De sagde: "Vi har dvælet (her) en dag eller noget af en dag". De sagde: "Jeres Herre ved bedst, hvor længe I har dvælet (her)". Så send en af jer til byen med denne jeres sølv (mønt) og lad ham se, hvem der har den reneste føde, og lad ham bringe jer forsyning derfra. Og lad ham være varsom og ikke lade nogen få besked om jer.

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوا۟ بَيْنَهُمْ ۚ
قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا۟ لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا۟ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَٱبْعَثُوٓا۟ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِۦٓ
إِلَى ٱلْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَآ أَزْكَىٰ طَعَامًا
فَلْيَأْتِكُم بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا
يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

20. For sandelig, hvis de opdager jer, så vil de stene jer eller tvinge jer tilbage til deres tro. Og I vil (da) aldrig blive succesfulde.

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا۟ عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَن
تُفْلِحُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

21. Og således lod Vi dem blive opdaget, for at de kunne vide, at Allāhs løfte er sandt, og at der ikke hersker nogen tvivl om Timen[1]. Da de stredes med hinanden om deres sag, sagde de (en gruppe blandt dem): "Rejs en bygning over dem. Deres Herre kender dem bedst". De (den anden gruppe), der fik overhånd i deres sag, sagde: "Vi vil sandelig bygge en Masdjid (Moské) over dem".

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ
وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَآ إِذْ
يَتَنَٰزَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا۟ ٱبْنُوا۟
عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا ۖ رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ
غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم
مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

22. Nogle vil sige: "(De var) tre, den fjerde af dem var deres hund". Og nogle vil sige: "Fem, den sjette af dem var deres hund". (Idet de) gætter om det, der er i det skjulte. Og andre

سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ
وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًۢا بِٱلْغَيْبِ ۖ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ

1 Den simple betydning af denne sætning er, at disse unge mænds lange søvn og deres opvågnen efter så lang en periode var et klart bevis for folket, at Genopstandelsen er sand, og den ikke er udover Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt.

vil sige: ”Syv, den ottende af dem var deres hund”. Sig (O, Muḥammad): ”Min Herre ved bedst deres antal. Ingen kender dem undtagen nogle få”. Så diskuter ikke (angående) dem, undtagen med et klart bevis. Og spørg ikke nogen (til råds) angående dem[1].

كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا
قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَٰهِرًا وَلَا
تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

23. Og sig ikke om noget: ”Jeg vil sandelig gøre det i morgen”.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَا۟ىْءٍ إِنِّى فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

24. Uden (at du tilføjer): ”Om Allāh vil”. Og ihukom din Herre, hvis du glemmer[2] (at tilføje) det, og sig: ”Måske vil min Herre retlede mig til noget, der er nærmere i retledning end dette”.

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا
نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ
هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

25. Og de dvælede i deres hule i trehundrede år, og yderligere ni (år)[3].

وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِا۟ئَةٍ سِنِينَ
وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ﴿٢٥﴾

26. Sig: ”Allāh ved bedst, hvor længe de har dvælet (der). Til Ham hører det skjulte i Himlene og på Jorden”. Hvor godt Han ser, og hvor godt Han hører! De har ingen Wali[4] foruden Ham, og Han lader ingen dele Sit Herredømme.

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن
دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِۦٓ
أَحَدًا ﴿٢٦﴾

---

1 Denne Āyah (vers) stadfæster et grundlæggende princip, der skal følges i alle sådanne sager. Princippet er, at man ikke bør involvere sig i uoverensstemmelser, der ingen praktisk betydning har.

2 Da hedningene spurgte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) om hulefolket, svarede han dem: ”Jeg skal fortælle jer om det i morgen”. Overbevist om, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ville besvare alle hans spørgsmål, glemte han at sige insha’Allāh (hvis Allāh vil). Denne Āyah (vers) fortalte om den korrekte etikette: Når man beslutter sig for at gøre noget i fremtiden, bør man sige: ”Jeg vil inshā’Allāh (hvis Allāh vil) gøre det, fordi man ikke ved, hvad der kommer til at ske i fremtiden

3 Dette betyder, at i forhold til solkalenderen var de trehundrede år i hulen, og i forhold til månekalenderen var de trehundrede og ni år i hulen. (Qurtubī)

4 Ordet Wali betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er de troendes Ven, Beskytter, Hjælper, Vogter og Værge.

27. Og reciter, hvad der er blevet åbenbaret til dig af din Herres Bog. Der er ingen, der kan ændre Hans Ord, og du vil ikke finde noget tilflugtssted foruden Ham.

وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَۖ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ
مُلۡتَحَدٗا ٢٧

28. Og vær tålmodig sammen med dem, der påkalder deres Herre morgen og aften, (idet de) søger Hans Ansigt (billigelse)[1]. Og lad ikke dine øjne overse dem, (idet du) søger det verdslige livs pryd. Og adlyd ikke den, hvis hjerte Vi har gjort ligegyldigt over for Vores ihukommelse, og som følger sit begær, og hvis sag er fortabt.

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم
بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ
عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ
وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ
هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ٢٨

29. Og sig: ”Sandheden er fra jeres Herre. Så lad den, der vil, tro, og lad den, der vil, fornægte”. Vi har sandelig beredt for de uretfærdige en Ild, hvis vægge vil omringe dem. Og hvis de råber om hjælp, så vil de blive hjulpet med vand, der er ligesom bundfald af olie, der skolder (deres) ansigter. Og slet er drikken, og et ondt hvilested.

وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن
شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ
بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ
ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ٢٩

30. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger; Vi vil sandelig ikke lade belønningen for dem, der handler godt, gå tabt.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ٣٠

31. For dem er der Edens haver, i hvilke floder løber. Deri vil de blive udsmykket med armbånd af guld, og

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ
ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ

1 Nogle ikke troende anmodede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at fjerne de fattige folk fra sine prædikener, så de rige folk og lokale ledere ikke skulle føle sig fornærmet over at sidde med dem. Denne Āyah (vers) afviste ideen og gjorde det forbudt for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at gøre dette.

de vil bære grønne klæder af Sundus (fin silke) og Istabraq (tyk silke), (idet) de deri vil læne sig tilbage på chaiselonger. Hvilken fortræffelig belønning og hvilket skønt hvilested.

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ ٱلثَّوَابُ
وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

32. Og giv dem et eksempel (med) to mænd: Vi gav den ene af dem to haver med vindruer, og Vi omgav dem (begge) med daddelpalmer, og mellem dem lagde Vi en kornmark.

۞ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَٰبٍ وَحَفَفْنَٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

33. Hver af de to haver bragte deres afgrøde uden at slå fejl i noget af det. Og Vi lod en flod strømme (frem) mellem dem.

كِلْتَا ٱلْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا ۚ
وَفَجَّرْنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾

34. Og han havde frugt, og han sagde til sin ledsager, idet han argumenterede med ham: ”Jeg har større rigdom end dig og er mægtigere på mænd”.

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ
أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

35. Og han trådte ind i sin have, idet han var uretfærdig mod sig selv. Han sagde: ”Jeg tror ikke, at dette nogensinde vil forgå.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ
أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

36. Og jeg tror ikke, at Timen vil komme. Og (selv) hvis jeg bliver bragt tilbage til min Herre, så vil jeg sandelig finde et bedre sted end dette, som jeg vender (tilbage) til”.

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ
رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾

37. Hans ledsager sagde, idet han argumenterede med ham: ”Fornægter du Ham, der skabte dig af støv (og) derefter af en dråbe (sæd), (og som) derefter formede dig til en mand?

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ
بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ
سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

38. Men jeg (tror på, at) Han er Allāh, min Herre, og jeg sætter ikke nogen partner op ved siden af min Herre.

لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾

39. Og hvis blot du sagde, da du trådte ind i din have: "(Det er) som Allāh vil. Der er ingen magt undtagen hos Allāh". Hvis du ser mig (som) ringere end dig på rigdom og børn.

وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

40. Måske vil min Herre give mig (noget, der er) bedre end din have og sende straf over den (din have) fra himlen, så den bliver til glat jord.

فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41. Eller (måske) dens vand vil synke (dybt i jorden), så du ikke vil være i stand til at finde det".

أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾

42. Og hans frugt blev omfattet (af ødelæggelse), og han begyndte at vride sine hænder (af fortrydelse) over, hvad han havde spenderet på den, da den var faldet ned på dens espalier, og han sagde: "O, gid jeg ikke havde sat nogen partner op ved siden af min Herre".

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾

43. Og han havde ingen gruppe, der kunne hjælpe ham foruden Allāh, ej heller kunne han hjælpe sig selv.

وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

44. Her er det, at (al) beskyttelse hviler hos Allāh, Den Sande. Han er bedst i belønning og bedst til at gengælde.

هُنَالِكَ ٱلْوَلَـٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

45. Og giv dem eksemplet med det verdslige liv: (Det er) som vand, Vi sendte ned fra himlen, og jordens planter blev blandet med det, og (senere) bliver de (planterne) forvandlet til tørre strå, som vinden blæser (bort). Og Allāh har magt over alle ting.

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَـٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَـٰحُ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

46. Rigdom og børn er det verdslige livs pryd, men de varige gode handlinger belønnes bedre hos din Herre og er bedre at håbe på.

ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ
وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا
وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

47. Og (husk) den Dag, (hvor) Vi vil bringe bjergene i bevægelse, og du vil se jorden blive afdækket, og Vi vil samle dem og ikke efterlade en eneste af dem.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ بَارِزَةً
وَحَشَرْنَٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

48. Og de vil blive samlet i rækker foran din Herre: ”Sandelig, I er kommet til Os, som Vi skabte jer første gang. Men I mente, at Vi ikke havde fastsat en tid til jer”.

وَعُرِضُوا۟ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا
خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم
مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

49. Og bogen[1] vil blive lagt frem. Så vil du se synderne blive bange for det, der er deri, og de vil sige: ”O, ve os! Hvad er der med denne bog? Den udelader hverken småt eller stort, men den har opregnet det. Og de vil finde alt, hvad de har gjort foran (dem). Og din Herre foruretter ingen.

وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ
مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا
ٱلْكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ
أَحْصَىٰهَا ۚ وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟ حَاضِرًا ۗ وَلَا
يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

50. Og (husk), da Vi sagde til englene: ”Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ādam”, da kastede de sig ned, undtagen Iblīs (Satan). Han var en af Djinnerne[2], så han modsatte sig sin Herres befaling. Vil I da tage ham og hans afkom til venner foruden Mig, når de er jeres

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟
إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ
أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِى وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّۢ ۚ بِئْسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

1 Bogen, der her er tale om, er en persons register, hvori alle handlinger, som vedkommende har udøvet i denne verden, er registreret.

2 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

fjender? (Hvilken) slet erstatning for de uretfærdige.

51. Jeg gjorde dem ikke til vidner til Himlenes og Jordens skabelse, ej heller til deres egen skabelse. Og Jeg er ikke Den, der tager de vildledte som hjælpere[1].

۞مَّآ أَشۡهَدتُّهُمۡ خَلۡقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَلَا خَلۡقَ أَنفُسِهِمۡ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلۡمُضِلِّينَ
عَضُدٗا ٥١

52. Og (husk) den Dag, (hvor) Han vil sige: "Påkald dem, som I påstod, var Mine partnere". Da vil de påkalde dem, men de vil ikke svare dem. Og Vi skal sætte en tilintetgørende forhindring imellem dem.

وَيَوۡمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ
فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُم
مَّوۡبِقٗا ٥٢

53. Og synderne vil se Ilden, (og) de vil indse, at de vil falde i den, og de vil ikke finde nogen vej (væk) fra den.

وَرَءَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم
مُّوَاقِعُوهَا وَلَمۡ يَجِدُواْ عَنۡهَا مَصۡرِفٗا ٥٣

54. Og Vi har sandelig frembragt i denne Koran forskellige sammenligninger af alt for menneskene. Men mennesket er mest stridbart (af alt).

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِلنَّاسِ مِن
كُلِّ مَثَلٖۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ أَكۡثَرَ شَيۡءٖ
جَدَلٗا ٥٤

55. Og intet forhindrede menneskene i at tro, når retledningen kom til dem, og i at bede om tilgivelse fra deres Herre, uden at der skulle komme til dem, hvad der plejede at komme til de tidligere folk. Eller at straffen skulle komme til dem foran dem[2].

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ
ٱلۡهُدَىٰ وَيَسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّهُمۡ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمۡ
سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ قُبُلٗا ٥٥

1 Denne Āyah (vers) tilkendegiver, at hedningene har troet på forskellige guder på Iblīs (Satans) foranledning, som om de var vidne til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) skabelse, og at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) søgte hjælp hos disse guder. Denne tro er absurd af to indlysende grunde. For det første: Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har ikke behov for nogen hjælp fra nogen. For det andet: Hvor naiv er ikke den antagelse, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ville søge hjælp fra dem, der vildleder andre.

2 Āyah (verset) hentyder til hedningenes efterspørgsel om, at hvis deres tro var falsk, burde de blive udsat for den samme Guddommelige svøbe, som de tidligere samfund blev udsat for, efter, at de havde afvist deres respektive Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Det er ironisk, at selv efter at Koranens retledning var nået dem i klare

56. Og Vi sender kun sendebuddene (som) overbringere af gode nyheder og (som) advarere. Og de, der fornægter, strides med falskhed for at gendrive sandheden dermed. Og de driver spot med Mine tegn og det, som de er blevet advaret imod.

وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
بِٱلْبَٰطِلِ لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ ۖ وَٱتَّخَذُوٓا۟ ءَايَٰتِى
وَمَآ أُنذِرُوا۟ هُزُوًا ﴿٥٦﴾

57. Og hvem er mere uretfærdig end den, der blev påmindet sin Herres tegn, men (alligevel) vendte sig bort derfra og glemte, hvad hans hænder havde sendt forud. Vi har sandelig lagt et dække over deres hjerter, så de (ikke) forstår den (Koranen), og tunghørighed i deres ører. Og hvis du kalder dem til den rette vej, så vil de aldrig lade sig retlede.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِىَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ
وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ
فَلَن يَهْتَدُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

58. Og din Herre er Den Tilgivende, Barmhjertighedens Herre. Hvis Han skulle gribe dem for det, de har tjent, så ville Han have fremskyndet straffen for dem. Men de har en fastsat tid, som de ikke vil finde tilflugt (fra).

وَرَبُّكَ ٱلْغَفُورُ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا
كَسَبُوا۟ لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ
لَّن يَجِدُوا۟ مِن دُونِهِۦ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾

59. Og disse byer tilintetgjorde Vi, da de (indbyggerne) handlede uret, og Vi fastsatte en tid for deres tilintetgørelse.

وَتِلْكَ ٱلْقُرَىٰٓ أَهْلَكْنَٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا۟
وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

60. Og (husk), da Mūsā (Moses) sagde til sin tjener: "Jeg vil ikke give op, før jeg når (stedet), hvor de to have mødes, om så jeg skal vandre i årevis[1]".

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ ٱلْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

vendinger, gjorde de deres tro på den betinget af den Guddommelige svøbe, efter hvilke ingen ville overleve for at acceptere den sande tro.

1 Herfra fortæller den Hellige Koran historien om Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) med Khiḍr (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ). Ifølge en autentisk rapport

61. Så da de nåede (stedet), hvor de to (have) mødtes, glemte de deres fisk, og den fandt sin vej i havet, (som om den var) i en tunnel.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا ٦١

62. Og da de gik videre, sagde han (Mūsā) til sin tjener: ”Bring os vores måltid. Vi har sandelig mødt megen udmattelse på denne rejse”.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ
لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ٦٢

63. Han sagde: ”Ser du, da vi opholdte os på klippen, glemte jeg fisken. Det var kun Satan, der fik mig til at glemme at nævne det (for dig). Og den (fisken) fandt sin vej til havet (på en) forunderlig måde”.

قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ
ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ ۚ
وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ٦٣

---

fra Bukhārī blev Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) engang spurgt om, hvem der var den mest vidende person på jorden. Da en profet normalt er den mest vidende person på sin tid i sager om religionen, svarede Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)), at han selv var den mest vidende person. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) formanede ham, at han burde have henvist svaret til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Derfor blev han instrueret til at tage til Khiḍr (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام), så han kunne lære, at der var mange grene af viden, som han ikke var klar over. Ud over at uddanne Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) om den korrekte etikette i dette henseende var formålet med rejsen at vise ham nogle eksempler på, hvordan det skjulte system af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) visdom fungerer i universet. Mennesket kan med sin begrænset viden ikke forstå visdommen bag visse begivenheder, der sker for øjnene af det. I perioder med katastrofer i særdeleshed føler det, at det der sker, er uretfærdig, fordi det ikke kan forstå de skjulte realiteter i perspektivet af universet som helhed. Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, der kender konsekvenserne af enhver begivenhed på makroniveau. Hans beslutninger er altid sunde i det brede perspektiv af hele skabelsen. Selvom Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) var klar over dette faktum, var det hensigten ved denne lejlighed, at han kunne se nogle eksempler på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) afgørelse i praksis, hvilket kunne øge hans lid til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og opmuntre ham til at bede sine tilhængere om at udholde trængsler med mere tro og tålmodighed. Derfor satte han ud i selskab med sin unge elev, Yusha (Joshua), jf. i Āyah (vers) som ”ung mand”. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde instrueret Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)), at han ville finde Khiḍr, (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام) hvor to have mødes. Resten af historien følger i selve teksten.

64. Han (Mūsā) sagde: ”Det er, hvad vi har søgt[1]”. Så de vendte tilbage, (idet) de fulgte deres (egne) fodspor.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

65. Så fandt de en af Vores tjenere[2], som Vi havde skænket Vores barmhjertighed, og som Vi havde givet viden fra Os (selv).

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

66. Mūsā (Moses) sagde til ham: ”Må jeg følge dig med det formål, at du lærer mig (noget) af det, du er blevet lært af sund dømmekraft?”

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

67. Han sagde: ”Du vil sandelig ikke være tålmodig med mig.

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

68. Og hvordan skulle du være tålmodig med noget, du ikke kan omfatte i viden?”

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

69. Han (Mūsā) sagde: ”Du vil finde mig tålmodig, hvis Allāh vil, og jeg vil ikke være ulydig mod dig i (nogen) sag”.

قَالَ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

70. Han sagde: ”Hvis du følger mig, så spørg mig ikke om noget, før jeg selv nævner det for dig”.

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

71. Så drog de af sted, til de gik om bord på et skib, (som) han brød hul i (ved

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِى ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ

1 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde indikeret til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), at han skulle tage en fisk med sig i en kurv. Når den på et tidspunkt ville forsvinde, efter at de havde nået stedet, hvor de to have mødes, ville han finde Khiḍr (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ). Da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) sov på klippen, gled fisken ud i havet og fandt sin vej ind i havet som i en tunnel. Yusha (Joshua), som så denne fantastiske hændelse, glemte at fortælle Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) om den, da han vågnede, og dermed genoptog de deres rejse. Det var først, da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) bad om måltidet, at Yusha (Joshua) huskede, at han havde glemt at fortælle ham om den forunderlige hændelse med fisken. Da indså Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), at de allerede havde passeret det påtænkte mødested.

2 Det refererer til Khiḍr (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) og den viden, der var blevet givet til ham af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

at fjerne en planke). Han (Mūsā) sagde: ”Har du brudt hul i det for at drukne dets folk? Du har sandelig gjort noget frygteligt”.

قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ
شَيْـًٔا إِمْرًا ٧١

72. Han sagde: ”Sagde jeg ikke, at du ikke kunne være tålmodig med mig?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٧٢

73. Han (Mūsā) sagde: ”Du skal ikke stille mig til ansvar for det, som jeg glemte. Og bebyrd mig ikke med noget, som er mig besværligt”.

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي
مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ٧٣

74. Så drog de videre, indtil de mødte en (ung) dreng, (som) han slog ihjel. Han (Mūsā) sagde: ”Har du slået en uskyldig ihjel, uden (at det var) gengældelse for en anden person? Du har sandelig gjort noget afskyeligt”.

فَانطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ قَالَ أَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا
نُّكْرًا ٧٤

75. Han sagde: ”Sagde jeg ikke til dig, at du ikke kunne være tålmodig med mig?”

۞ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ٧٥

76. Han (Mūsā) sagde: ”Hvis jeg spørger dig om noget efter dette, så skal du ikke (længere) lade mig følges med dig. Du har sandelig (nu) fået en undskyldning fra min side (til at forlade mig)”.

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍۭ بَعْدَهَا فَلَا تُصَٰحِبْنِي
قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ٧٦

77. Så drog de af sted, indtil de kom til folkene i en by. De bad dem om føde, men de afslog at være gæstfrie over for dem. Da fandt de en mur i den, som var ved at bryde sammen, så han satte den i stand. Han (Mūsā) sagde til ham: ”Havde du ønsket det, så kunne du have taget løn for det”.

فَانطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ ٱسْتَطْعَمَآ
أَهْلَهَا فَأَبَوْا۟ أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا
جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥ قَالَ لَوْ شِئْتَ
لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ٧٧

78. Han sagde: ”Dette er skillevejen mellem mig og dig. Jeg skal (nu)

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ

fortælle dig fortolkningen af det, som du ikke kunne være tålmodig med”.

بِتَأۡوِيلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ٧٨

79. Hvad angår skibet, så tilhørte det nogle fattige mennesker, der arbejdede på havet. Og jeg ville beskadige det, fordi der var en konge overfor dem, som tog ethvert skib ved magt.

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتۡ لِمَسَٰكِينَ يَعۡمَلُونَ
فِي ٱلۡبَحۡرِ فَأَرَدتُّ أَنۡ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم
مَّلِكٞ يَأۡخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصۡبٗا ٧٩

80. Og hvad angår (den unge) dreng, så var hans forældre troende, og vi frygtede, at han ville overvælde dem med oprør og fornægtelse.

وَأَمَّا ٱلۡغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِينَآ أَن
يُرۡهِقَهُمَا طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗا ٨٠

81. Så vi ønskede, at deres Herre skulle erstatte ham med en, (der var) bedre end ham i godhed og nærmere i barmhjertighed.

فَأَرَدۡنَآ أَن يُبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرٗا مِّنۡهُ زَكَوٰةٗ
وَأَقۡرَبَ رُحۡمٗا ٨١

82. Og hvad angår muren, så tilhørte den to faderløse drenge, (som levede) i byen, og under den var der en skat, som tilhørte dem (begge). Og deres far var en retskaffen mand, og din Herre ønskede, at de skulle nå deres modenhed og fremdrage deres skat, som en barmhjertighed fra din Herre. Og jeg gjorde det ikke på egen foranledning. Det er fortolkningen af det, som du ikke kunne være tålmodig med[1]”.

وَأَمَّا ٱلۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيۡنِ يَتِيمَيۡنِ فِي
ٱلۡمَدِينَةِ وَكَانَ تَحۡتَهُۥ كَنزٞ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا
صَٰلِحٗا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبۡلُغَآ أَشُدَّهُمَا
وَيَسۡتَخۡرِجَا كَنزَهُمَا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ
وَمَا فَعَلۡتُهُۥ عَنۡ أَمۡرِيۚ ذَٰلِكَ تَأۡوِيلُ مَا لَمۡ
تَسۡطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرٗا ٨٢

1 Det er nødvendigt her at afklare et meget alvorligt og delikat emne omkring denne historie. Ifølge den islamiske lovgivning, er det ikke tilladt for nogen at skade andres ejendom uden tilladelse, selv om det sker til gavn for ejeren, ej heller er det tilladt for nogen at dræbe en uskyldig person, selvom det er kendt, at han vil være sine forældre til last. Dette er grunden til at Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) ikke kunne forblive tavs omkring det Khiḍr (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) gjorde. Spørgsmålet er, hvordan Khiḍr (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) fik lov til at gøre alt dette, da det er i åbenlys overtrædelse af den Guddommelige lov. For at forstå dette spørgsmål, må vi påminde os om formålet med denne historie, der er fortalt af Koranen, og som er blevet forklaret i fodnoten til Āyah (vers) 60 af denne Sūrah. Uanset hvad der sker i dette univers, om det er godt eller ondt i vores

83. Og de spørger dig om Dhul Qarnayn[1]. Sig: "Jeg vil recitere for jer en beretning om ham".

وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَن ذِي ٱلۡقَرۡنَيۡنِۖ قُلۡ سَأَتۡلُواْ عَلَيۡكُم مِّنۡهُ ذِكۡرًا ٨٣

84. Sandelig, Vi gav ham magt på jorden, og Vi gav ham midler til (at få) alt (hvad han behøvede).

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ٨٤

---

tilsyneladende vurdering, er det underlagt den skjulte viden, som direkte er under Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) Magt. Hvornår vil en bestemt person blive født, og under hvilke omstændigheder vil han dø? Hvor meget rigdom vil man tjene, og hvilken type handling vil være rentabelt for ham? Hvilken slags sygdomme vil han lide under, og hvilken særlig medicin vil være nyttig for ham? Hvilken slags katastrofer vil blive påført en bestemt person eller samfund, og hvad vil gøre dem velstående? Alle sådanne spørgsmål vedrører det skjulte, hvor beslutninger træffes på grundlag af den Guddommelige Visdom, Der fører tilsyn med hele universet på makroniveau. Sådanne beslutninger bliver taget i dette skjulte Rige, som er uden for vores fatteevne. For eksempel, hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) beslutter Sig for, at en bestemt person skal dø på et bestemt tidspunkt, bliver denne beslutning gennemført af en fra dette skjulte Rige, som normalt er en engel, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) kan vælge hvem Han vil til at udføre en sådan opgave. Den der implementerer den Guddommelige beslutning om at forårsage død, begår ikke en lovovertrædelse. Hvorimod at forårsage en persons død er en lovovertrædelse i den synlige verden, som vi lever i, idet vi ikke har bemyndigelse til at beslutte hvornår og hvordan en person skal dø. Tværtimod udfører englene deres ansvarlige funktioner i henhold til Allāh Ta'ālās direkte befalinger, der er blevet bemyndiget i henhold til Hans uendelige Visdom. Khiḍr (Fred være med ham عليه السلام) havde fået viden om det skjulte, så det var ikke en lovovertrædelse, da han dræbte drengen. I modsætning til dette, er vi alle bundet af den synlige verden, når vi bliver sendt for at følge de Guddommelige love for at blive testet, hvorvidt vi overholder lovene eller ej. De tre begivenheder der blev vist til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عليه السلام)) var praktiske eksempler på, hvordan det usete arbejder i universet. Lektien der drags af disse begivenheder er kun, at vi ikke kan fatte visdommen bag alle begivenheder i dette univers. Hvis en bestemt begivenhed af en eller anden grund er uden for vores fatteevne, skal vi ikke gøre indvendinger mod de Guddommelige dekreter, fordi de altid er baseret på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) uendelige Visdom, uanset om vi forstår dem eller ej. Det vigtigste er, at det altid bør huskes, at ingen i dag har ret til at overtræde de synlige Guddommelige love på grund af ens påstand om, at han kender det skjulte, fordi det usete er skjult for vores øjne. Det skjulte blev kun vist til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عليه السلام)) som en usædvanlig begivenhed og gennem den Guddommelige åbenbaring, hvis dør blev lukket for evigt efter den Sidste Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم).

1 Den bogstavelige betydning af Dhul Qarnayn er "Manden med de to horn". Det var titlen på en kejser, af grunde der ikke vides med sikkerhed. Hans fulde identitet er ikke blevet oplyst af den Hellige Koran. Den Hellige Koran har nævnt, at han først rejste til det yderste i vest, derefter til det ekstreme øst og endelig til det ekstreme nord, hvor han byggede en mur mod Ya'djūdj- og Ma'djūdj (Gog og Magog)-stammernes invasioner.

85. Så fulgte han en vej.

فَأَتۡبَعَ سَبَبًا ٨٥

86. Indtil han nåede til (stedet for) solens nedgang, (og) han fandt, at den gik ned ved en mudret kilde[1], og fandt et folk ved den. Vi sagde: "O, Dhul Qarnayn, enten straffer du dem, eller (også) viser du dem godhed[2]".

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي
عَيۡنٍ حَمِئَةٖ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۗ قُلۡنَا يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ
إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمۡ حُسۡنٗا ٨٦

87. Han sagde: "Hvad angår den, der handler uret, skal vi straffe ham. Derefter vil han vende tilbage til sin Herre, og Han vil straffe ham (med) en frygtelig straf.

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا نُّكۡرٗا ٨٧

88. Hvad angår den, som tror og handler retfærdigt, så vil han få den bedste belønning, og for ham vil vi (Dhul Qarnayn) gøre vores befalinger lette (at udføre)".

وَأَمَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلۡحُسۡنَىٰۖ
وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنۡ أَمۡرِنَا يُسۡرٗا ٨٨

89. Derefter fulgte han en (anden) vej.

ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ٨٩

90. Indtil han nåede (stedet for) solens opgang, (og) han fandt, at den stod op over et folk, som Vi ikke havde givet nogen beskyttelse mod den[3].

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَطۡلُعُ عَلَىٰ
قَوۡمٖ لَّمۡ نَجۡعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتۡرٗا ٩٠

91. Således var det, og Vi omfattede alt, hvad han havde i viden.

كَذَٰلِكَۖ وَقَدۡ أَحَطۡنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرٗا ٩١

92. Derefter fulgte han en (anden) vej.

ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ٩٢

93. Indtil han nåede (stedet) mellem de to bjerge, (og) ved dem fandt han et folk, der næppe kunne forstå et ord.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيۡنَ ٱلسَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوۡمٗا
لَّا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ قَوۡلٗا ٩٣

1 Det betyder, at han nåede det sidste befolkede område i det ekstreme vest, ud over hvilke der intet var undtagen en mudret kilde, og det forekom beskueren, at solen gik ned i denne kilde.

2 Dhul Qarnayn havde erobret området beboet af fornægtere, og ligesom enhver anden erobrer havde han magt til at straffe dem eller vise dem nåde. Ved at give ham de to muligheder, gav Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ham antydningen, at den anden mulighed "vis venlighed" var den bedste af de to muligheder.

3 Sandsynligvis tilhørte de nogle vilde stammer, der ikke boede i huse eller telte med læ for solen.

94. De sagde: ”O Dhul Qarnayn, sandelig, Ya’djūdj (Gog) og Ma’djūdj (Magog) stifter ufred på jorden[1]. Kan vi betale dig på betingelse af, at du laver en barriere mellem os og dem?”

قَالُواْ يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِنَّ يَأۡجُوجَ وَمَأۡجُوجَ
مُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَهَلۡ نَجۡعَلُ لَكَ خَرۡجًا
عَلَىٰٓ أَن تَجۡعَلَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَهُمۡ سَدّٗا ٩٤

95. Han sagde: ”Den (magt), min Herre har givet mig, er bedre, så hjælp mig med styrke, og jeg vil bygge en fæstningsvold mellem jer og dem”.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيۡرٞ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
أَجۡعَلۡ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُمۡ رَدۡمًا ٩٥

96. Bring mig blokke af jern. (Det gjorde de), indtil han havde udjævnet (kløften) mellem de to bjergsider. Han sagde: ”Blæs”, (og de blæste), indtil han havde gjort det (rødt) som ild, (og) han sagde: ”Bring mig smeltet kobber, som jeg vil hælde derover”.

ءَاتُونِي زُبَرَ ٱلۡحَدِيدِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيۡنَ ٱلصَّدَفَيۡنِ
قَالَ ٱنفُخُواْۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارٗا قَالَ ءَاتُونِيٓ أُفۡرِغۡ
عَلَيۡهِ قِطۡرٗا ٩٦

97. Så de (Gog og Magog) var ikke i stand til at bestige den, ej heller var de i stand til at grave igennem den.

فَمَا ٱسۡطَٰعُوٓاْ أَن يَظۡهَرُوهُ وَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ لَهُۥ
نَقۡبٗا ٩٧

98. Han sagde: ”Dette er en barmhjertighed fra min Herre. Men når min Herres løfte indtræffer, da vil Han lave den til støv. Og min Herres løfte[2] er (altid) sandt”.

قَالَ هَٰذَا رَحۡمَةٞ مِّن رَّبِّيۖ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ رَبِّي جَعَلَهُۥ
دَكَّآءَۖ وَكَانَ وَعۡدُ رَبِّي حَقّٗا ٩٨

---

1 Det er to vilde stammer, der boede uden for disse bjerge. De plejede at iværksætte angreb på de civiliserede mennesker, der levede på den anden side af bjergene. Folk ønskede at udfylde kløften mellem de to bjerge som en barriere mellem dem og Ya’djūdj og Ma’djūdj (Gog og Magog) for at beskytte sig selv mod deres brutale angreb. De tilbød at betale Dhul Qrnayan et gebyr eller afgift for denne hjælp, men han afslog pengene. Derimod bad han dem om at få stillet nogle arbejdere til rådighed, som kunne hjælpe ham med at bygge barrieren. Det er næsten sikkert, at muren, der blev bygget af Dhul Qarnayn, var i det ekstreme nord, og det er helt forkert at forveksle dette med den Kinesiske Mur. Historien om de nordlige lande viser, at mange sådanne mure blev bygget til lignende formål på forskellige steder i Norden. Det er derfor vanskeligt at identificere en af dem som muren, der blev bygget af Dhul Qarnayn.

2 Ifølge nogle lærde betyder udtrykket ”min Herres løfte” Domme Dag. Derfor mener de,

99. Og på den dag vil Vi lade dem (Gog og Magog) strømme ud i bølger imellem hinanden. Og der skal blæses i Hornet, (og) så vil Vi samle dem sammen (på Domme Dag).

۞ وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ يَمُوجُ فِي بَعۡضٖۖ وَنُفِخَ
فِي ٱلصُّورِ فَجَمَعۡنَٰهُمۡ جَمۡعٗا ٩٩

100. Og på den Dag vil vi klart fremvise Djahannam (Helvedet) for fornægterne.

وَعَرَضۡنَا جَهَنَّمَ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡكَٰفِرِينَ عَرۡضًا ١٠٠

101. Dem, hvis syn var sløret for ihukommelsen af Mig, og de var ikke i stand til at høre.

ٱلَّذِينَ كَانَتۡ أَعۡيُنُهُمۡ فِي غِطَآءٍ عَن ذِكۡرِي وَكَانُواْ
لَا يَسۡتَطِيعُونَ سَمۡعًا ١٠١

102. Mon fornægterne tror, at de kan tage Mine tjenere til beskyttere foruden Mig[1]? Sandelig, Vi har beredt Djahannam (Helvedet) som en bolig til fornægterne.

أَفَحَسِبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن يَتَّخِذُواْ عِبَادِي مِن
دُونِيٓ أَوۡلِيَآءَۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ
نُزُلٗا ١٠٢

103. Sig: "Skal Vi fortælle jer om, hvem der vil være de største tabere i gerninger?"

قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُم بِٱلۡأَخۡسَرِينَ أَعۡمَٰلًا ١٠٣

104. (Det er) dem, hvis anstrengelser er gået tabt i det verdslige liv, mens de tror, at de handler godt.

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ
أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ صُنۡعًا ١٠٤

105. (Det er) dem, der fornægtede deres Herres tegn og mødet med Ham, så deres gerninger er forspildt, og på Opstandelsens Dag vil Vi ikke tildele dem noget vægt.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَلِقَآئِهِۦ
فَحَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فَلَا نُقِيمُ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَزۡنٗا ١٠٥

---

at muren vil forblive intakt indtil Domme Dag. Men andre lærde mener ikke, at udtrykket henviser til Domme Dag. Ifølge dem refererer "min Herres løfte" til det tidspunkt, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har bestemt for ødelæggelsen af muren, som kan være før Domme Dag. Men den næste sætning (Og min Herres løfte er (altid) sandt) henviser til Domme Dagen, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har bestemt for hele Sin skabelse, ligesom tidspunktet for ødelæggelsen af muren er bestemt af Ham.

1 Dette er et såkaldt Istifhām inkāri (benægtende spørgsmål) dvs. at det ikke vil hjælpe dem at tage beskyttere foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

106. Det er deres straf, Djahannam (Helvedet), fordi de fornægtede og drev spot med Mine tegn og Mine sendebud.

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمۡ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ١٠٦

107. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger, vil få Firdaus'[1] (Paradisets) haver som bolig.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتۡ لَهُمۡ
جَنَّٰتُ ٱلۡفِرۡدَوۡسِ نُزُلًا ١٠٧

108. Deri vil de blive for evigt uden noget ønske om at blive flyttet derfra.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبۡغُونَ عَنۡهَا حِوَلٗا ١٠٨

109. Sig: "Hvis havet var blæk for min Herres Ord[2], så ville havet sandelig blive udtømt, før min Herres Ord bliver udtømt. Selvom Vi bragte dets lige som supplement".

قُل لَّوۡ كَانَ ٱلۡبَحۡرُ مِدَادٗا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّي لَنَفِدَ ٱلۡبَحۡرُ
قَبۡلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّي وَلَوۡ جِئۡنَا بِمِثۡلِهِۦ مَدَدٗا ١٠٩

110. Sig: "Jeg er sandelig kun et menneske ligesom jer. Det er blevet mig åbenbaret, at jeres gud er én Gud. Så den, der håber på mødet med sin Herre, skal udføre gode handlinger og ikke sætte nogen partner op[3] ved siden af sin Herre i tilbedelse".

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ
وَٰحِدٞۖ فَمَن كَانَ يَرۡجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلۡيَعۡمَلۡ
عَمَلٗا صَٰلِحٗا وَلَا يُشۡرِكۡ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدَۢا ١١٠

---

1 Firdaus er det ypperste sted i Paradiset, og det ligger midt i Paradiset.

2 Det betyder attributter, fuldkommenheder og vidundere af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Almagt.

3 Årsagen til åbenbaringen af den sidste Āyah (vers) er "og ikke sætte nogen partner op ved siden af sin Herre i tilbedelse". Som nævnt i Aḥadīth betyder shirk i denne Āyah (vers), skjult shirk (skjult afgudsdyrkelse). Det vil sige, at vise sig (Riyā'). Riyā' er en handling der, selvom den er for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, bliver udført på baggrund af nogle egoistiske motiver såsom berømmelse og anerkendelse. Dette medfører, at ens gerninger bliver forspildte og endda ødelæggende.

SŪRAH MARYAM

سُورَةُ مَرۡيَمَ

Titlen på denne Sūrah er "Maryam (Maria)". Ordet 'Maryam (Maria)' er nævnt i Āyah (vers) 16 i forbindelse med beretningen om Profeten 'Īsā (Jesus' (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) mor Maria (Fred være med hende عَلَيۡهَا ٱلسَّلَامُ).

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Kāf – Hā – Yā – 'Ain – Ṣād[1].

كٓهيعٓصٓ ١

2. (Dette er) beretningen om din Herres Barmhjertighed mod Sin tjener Zakariyyā (Zacharias).

ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهُۥ زَكَرِيَّآ ٢

3. Da han anråbte sin Herre i hemmelighed.

إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيّٗا ٣

4. Han sagde: 'O, min Herre, knoglerne i mig er svækkede, og hovedet lyser hvidt af alderdom, og jeg er aldrig blevet skuffet i min bøn til Dig, min Herre.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبٗا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيّٗا ٤

5. Og jeg frygter (for mine) slægtninge efter mig[2], og min hustru er ufrugtbar. Så skænk mig en arving fra Dig[3].

وَإِنِّي خِفۡتُ ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا ٥

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Han mente, at hans frænder ikke besad den standard i fromhed og kompetence, at de kunne fortsætte hans mission efter ham.

3 Profeten Zakariyyā (Zacharias (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) var blevet meget gammel, og hans kone var ufrugtbar. Men da han så frugterne komme til Sayyidah Maryam (Maria (fred være med hende عَلَيۡهَا ٱلسَّلَامُ)) uden for årstiden, huskede han, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) der har magt til at give hende sådanne frugter til enhver tid,

6. Der kan arve mig og arve Ya'qūbs (Jakobs) slægt[1], og lad ham være (Dig), min Herre, til velbehag".

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ٦

7. (Allāh sagde): "O, Zakariyyā (Zacharias), sandelig, Vi bringer dig den gode nyhed om en dreng, hvis navn skal være Yaḥyā (Johannes). Aldrig før har Vi kaldt nogen ved det samme navn".

يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ٧

8. Han sagde: "Min Herre, hvordan skal jeg kunne få mig en dreng, når min hustru er ufrugtbar, og jeg har nået det yderste af alderdommen?"

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا ٨

9. Han (Djibrīl) sagde: "Således er det! Din Herre siger: "Det er let for Mig, og Jeg har tidligere skabt dig, da du intet var".

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ٩

10. Han sagde: "Min Herre, giv mig et tegn". Han (Allāh) sagde: "Dit tegn er, at du ikke skal tale til menneskene tre nætter i træk[2]".

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ١٠

11. Så kom han ud til sit folk fra bedestedet og gav dem tegn: "Lovpris (Allāh) morgen og aften".

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ١١

12. (Allāh sagde): "O, Yaḥyā (Johannes), hold (fast) ved Bogen". Og Vi gav ham visdom som barn.

يَٰيَحْيَىٰ خُذِ ٱلْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا ١٢

---

også kan give ham en søn i denne alder (dom), og derfor bad han for en søn. Se Sūrah Āl-'Imrān (3:37).

1 Arve profetgerningen.

2 Profeten Zakariyyā (Zacharias (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) ønskede at vide det nøjagtige tidspunkt for, hvornår hans hustru ville undfange et barn, så han kunne påbegynde sin taksigelse til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fra det øjeblik. Derfor bad han om et tegn, der kunne indikere hans hustrus graviditet. Det givne tegn var, at så snart hun havde undfanget barnet, ville han miste sin evne til at tale med folk, undtagen gennem håndbevægelser. Men hans evne til at gøre dhikr (ihukommelse af Allāh) og tasbīḥ (proklamere Allāhs renhed) ville forblive intakt.

13. Og kærlighed fra Os og renhed. Og han var Gudfrygtig.

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

14. Og lydig mod sine forældre, og han var ikke hovmodig (eller) oprørsk.

وَبَرًّا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

15. Og fred være med ham, den dag han blev født, og den dag han dør, og den dag han vil blive genoplivet.

وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ وَيَوۡمَ
يُبۡعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

16. Og nævn (beretningen om) Maryam (Maria) i Bogen. Da hun trak sig tilbage fra sin familie til et sted mod øst.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ مِنۡ
أَهۡلِهَا مَكَانًا شَرۡقِيًّا ﴿١٦﴾

17. Så trak hun et forhæng foran dem, (og) Vi sendte Vores Ånd (Gabriel) til hende. Og han tog skikkelse som et fuldkomment menneske foran hende.

فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابًا فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. Hun sagde: ”Sandelig, jeg søger tilflugt hos Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) mod dig, (så forlad mig) hvis du er Gudfrygtig[1]”.

قَالَتۡ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ
تَقِيًّا ﴿١٨﴾

19. Han sagde: ”Sandelig, jeg er et sendebud fra din Herre, der skal give dig (nyheden om) en dreng, (som er) ren”.

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمًا
زَكِيًّا ﴿١٩﴾

20. Hun sagde: ”Hvordan skal jeg få en dreng, når intet menneske har rørt mig, og ej heller har jeg været ukysk?”

قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي
بَشَرٌ وَلَمۡ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

21. Han sagde: ”Således skal det være. Din Herre siger: ”Det er let for Mig, og Vi vil gøre ham til et tegn for menneskene og en barmhjertighed

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةً مِّنَّا
وَكَانَ أَمۡرًا مَّقۡضِيًّا ﴿٢١﴾

1 Sandsynligvis gik hun til et afsides sted for tilbedelse, men da hun så en mand foran hende, frygtede hun en dårlig hensigt fra hans side. Hun søgte derfor tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og appellerede til ham til at være blandt de Gudfrygtige.

fra Os. Og det er en sag, (der allerede er) bestemt”. ”

22. Hun undfangede ham og trak sig tilbage med ham til et fjernt sted.

۞فَحَمَلَتْهُ فَٱنتَبَذَتْ بِهِۦ مَكَانًا قَصِيًّا ٢٢

23. Så bragte fødselsveerne hende til palmetræets stamme. Hun sagde: ”Gid jeg var død før dette, og var blevet noget (der var fuldstændig) glemt”.

فَأَجَآءَهَا ٱلْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ
قَالَتْ يَٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ
نَسْيًا مَّنسِيًّا ٢٣

24. Så kaldte han[1] på hende, fra under hende: ”Sørg ikke. Din Herre har skabt en kilde under dig.

فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَآ أَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ٢٤

25. Og ryst palmetræets stamme mod dig, (så) vil friske (og) modne dadler falde ned over dig.

وَهُزِّىٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ
رُطَبًا جَنِيًّا ٢٥

26. Så spis, drik og gør dine øjne kølige[2]. Hvis du så ser noget menneske, sig (da): ”Jeg har sværget til Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) en faste, så jeg vil (derfor) ikke snakke med noget menneske i dag”.

فَكُلِى وَٱشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ
ٱلْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِىٓ إِنِّى نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنسِيًّا ٢٦

27. Da bragte hun ham til sit folk, (idet) hun bar ham. De sagde: ”O, Maryam (Maria), du har sandelig begået noget stort.

فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ قَالُوا۟ يَٰمَرْيَمُ لَقَدْ
جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ٢٧

28. O, Hārūns[3] søster, din far var ikke nogen ond mand, og din mor var ikke ukysk”.

يَٰٓأُخْتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ
وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ٢٨

29. Så pegede hun på ham (Jesus). De sagde: ”Hvordan kan vi tale med en, der (stadig) er et barn i vuggen?”

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا۟ كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِى
ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٩

---

1 ”han”, i denne Āyah (vers), er enten englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) eller Profeten ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)).

2 ”Gør dine øjne kølige” er et arabisk ordsprog, som betyder: ”Fryd dig og være lykkelig”.

3 Med Hārūn menes der hendes bror, og ikke Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)).

30. Han (Jesus) sagde: ”Sandelig, jeg er Allāhs tjener. Han har givet mig Bogen (Evangeliet) og gjort mig til en profet.

قَالَ إِنِّي عَبۡدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيّٗا ٣٠

31. Og Han har velsignet mig, hvor jeg end er, og pålagt mig Ṣalāh (Bøn) og Zakāh (obligatoriske almisse), så længe jeg lever.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيۡنَ مَا كُنتُ وَأَوۡصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمۡتُ حَيّٗا ٣١

32. Og (Han har gjort mig) lydig mod min mor, og Han har ikke gjort mig hovmodig (og) elendig.

وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمۡ يَجۡعَلۡنِي جَبَّارٗا شَقِيّٗا ٣٢

33. Og fred være med mig, den dag jeg blev født, og den dag jeg dør, og den dag jeg vil blive genoplivet”.

وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوۡمَ وُلِدتُّ وَيَوۡمَ أَمُوتُ وَيَوۡمَ أُبۡعَثُ حَيّٗا ٣٣

34. Det er ‘Īsā (Jesus), Maryam (Marias) søn. (Det er) sandhedens ord, hvorom de tvivler.

ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ قَوۡلَ ٱلۡحَقِّ ٱلَّذِي فِيهِ يَمۡتَرُونَ ٣٤

35. Det (passer sig) ikke for Allāh at tage Sig en søn. Lovpriset være Han. Når Han beslutter en sag, siger Han blot til den: ”Bliv til”, og den bliver til.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٖۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٣٥

36. Og Allāh er sandelig min Herre og jeres Herre, så tilbed Ham. Dette er den rette vej.

وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٣٦

37. Men grupperne iblandt dem blev uenige[1]. Så ve dem, der fornægter mødet med en mægtig Dag.

فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن مَّشۡهَدِ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ٣٧

38. Hvor hørende og hvor seende vil de være den Dag, når de kommer til Os! Men i dag er de uretfærdige i en åbenbar vildfarelse.

أَسۡمِعۡ بِهِمۡ وَأَبۡصِرۡ يَوۡمَ يَأۡتُونَنَا لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلۡيَوۡمَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣٨

1 Hentydningen er til de forskellige doktriner, der er blevet udviklet af forskellige kristne sekter om Profeten ‘Īsā (Jesus Kristus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og hans karakter som Guds søn, og det i den grad at kristologi blev en selvstændig videnskab indenfor kristen teologi.

39. Og advar dem mod fortrydelsens Dag, når sagen vil blive afgjort, imens de er uopmærksomme og ikke tror (på den).

وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡحَسۡرَةِ إِذۡ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَهُمۡ فِي
غَفۡلَةٖ وَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٣٩

40. Vi (Allāh) vil sandelig eje jorden og alle, som er på den. Og til Os vil de blive bragt tilbage.

إِنَّا نَحۡنُ نَرِثُ ٱلۡأَرۡضَ وَمَنۡ عَلَيۡهَا وَإِلَيۡنَا
يُرۡجَعُونَ ٤٠

41. Og nævn i Bogen (beretningen om) Ibrāhīm (Abraham). Sandelig, han var en sandfærdig mand (og) en profet.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِبۡرَٰهِيمَۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقٗا
نَّبِيًّا ٤١

42. Da han sagde til sin far: ”O, fader, hvorfor tilbeder du noget, der hverken hører eller ser og ej heller gavner dig på nogen måde?

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ لِمَ تَعۡبُدُ مَا لَا يَسۡمَعُ
وَلَا يُبۡصِرُ وَلَا يُغۡنِي عَنكَ شَيۡـٔٗا ٤٢

43. O, min fader, der er sandelig kommet en viden til mig, som ikke er kommet til dig. Så følg mig, og jeg vil lede dig på en lige vej.

يَٰٓأَبَتِ إِنِّي قَدۡ جَآءَنِي مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَمۡ يَأۡتِكَ
فَٱتَّبِعۡنِيٓ أَهۡدِكَ صِرَٰطٗا سَوِيّٗا ٤٣

44. O, min fader, tilbed ikke Satan. Satan er sandelig ulydig mod Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).

يَٰٓأَبَتِ لَا تَعۡبُدِ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ
لِلرَّحۡمَٰنِ عَصِيّٗا ٤٤

45. O, min fader, jeg frygter, at en straf fra Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) skal ramme dig, og du bliver en ven af Satan”.

يَٰٓأَبَتِ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٞ مِّنَ
ٱلرَّحۡمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيۡطَٰنِ وَلِيّٗا ٤٥

46. Han (faren) sagde: ”Giver du afkald på mine guder, o, Ibrāhīm (Abraham)? Hvis du ikke afstår fra (dette), vil jeg sandelig stene dig. Og hold dig på afstand af mig for en tid”.

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنۡ ءَالِهَتِي يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُۖ
لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ لَأَرۡجُمَنَّكَۖ وَٱهۡجُرۡنِي مَلِيّٗا ٤٦

47. Han sagde: ”Fred være med dig. Jeg vil bede min Herre tilgive dig. Han har sandelig været nådig mod mig.

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيۡكَۖ سَأَسۡتَغۡفِرُ لَكَ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ
كَانَ بِي حَفِيّٗا ٤٧

48. Og jeg vil holde mig fra jer og fra det, som I påkalder foruden Allāh. Og jeg vil påkalde min Herre, måske vil jeg ikke blive skuffet ved min Herres påkaldelse”.

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدْعُوا۟
رَبِّى عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. Så efter han havde holdt sig fra dem og fra det, som de tilbad foruden Allāh, skænkede Vi ham Isḥāq (Isak) og Ya‘qūb (Jakob), og hver af dem gjorde Vi til profet.

فَلَمَّا ٱعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَهَبْنَا
لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

50. Og Vi skænkede dem af Vores Barmhjertighed og gav dem et godt (og) ophøjet ry.

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

51. Og nævn i Bogen (beretningen om) Mūsā (Moses). Sandelig, han var en udvalgt, og han var et sendebud, en profet.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا
وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

52. Og Vi kaldte på ham fra den højre side af Ṭūr-bjerget (Sinai-bjerget), og Vi bragte ham nær (Os) til en fortrolig samtale.

وَنَٰدَيْنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَٰهُ
نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53. Og Vi skænkede ham, af Vores Barmhjertighed, hans bror Hārūn (Aron) som profet.

وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. Og nævn i Bogen (beretningen om) Ismā‘īl (Ishmael). Sandelig, han var ordholden, og han var et sendebud, en profet.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِسْمَٰعِيلَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صَادِقَ
ٱلْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. Og han plejede at påbyde sin familie Ṣalāh (Bøn) og Zakāh (obligatorisk almisse), og han var sin Herre til velbehag.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ
رَبِّهِۦ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Og nævn i Bogen (beretningen om) Idrīs. Han var sandelig sandfærdig (og) en profet.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِدْرِيسَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Og Vi ophøjede Ham til et højt sted.

وَرَفَعۡنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ٥٧

58. Det er dem, som Allāh har vist nåde blandt profeterne af Ādams slægt og af dem, som Vi bar (i Arken) sammen med Nūḥ (Noa). Og af Ibrāhīms (Abrahams) og Isrāīls (Israels) slægt og af dem, som Vi har retledt og udvalgt. Når Ar-Raḥmāns (Den mest Nådige) Āyāt (vers) bliver reciteret for dem, falder de ned i sudjūd (kaster sig ned med ansigtet mod jorden) grædende[1].

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن
ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ وَمِمَّنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٖ وَمِن ذُرِّيَّةِ
إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنۡ هَدَيۡنَا وَٱجۡتَبَيۡنَآۚ إِذَا
تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُ ٱلرَّحۡمَٰنِ خَرُّواْۤ سُجَّدٗا
وَبُكِيّٗا۩ ٥٨

59. Så kom der efter dem en generation, som forsømte Ṣalāh (Bøn) og fulgte lysterne. Så de vil snart stå overfor (resultatet af deres) afvigelse (i Helvede).

۞فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ
غَيًّا ٥٩

60. Undtagen dem, der angrer og tror og udfører gode handlinger. De skal indtræde i Paradiset, og de vil ikke blive forurettet det mindste.

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ
يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ٦٠

61. (De vil indtræde i) Edens Haver, som Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) har lovet Sine tjenere i det skjulte. Hans løfte vil sandelig indtræffe.

جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ عِبَادَهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّهُۥ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَأۡتِيّٗا ٦١

62. De vil ikke høre nogen tom tale deri, men kun (ordet) ”Fred”, og de vil deri få deres forsørgelse morgen og aften.

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا إِلَّا سَلَٰمٗاۖ وَلَهُمۡ
رِزۡقُهُمۡ فِيهَا بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ٦٢

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

63. Det er Paradiset, som Vi vil give i arv[1] til dem af Vores tjenere, der er Gudfrygtige.

تِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِى نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

64. (Og Gabriel sagde)[2]: ”Og vi stiger kun ned med din Herres befaling. Ham tilhører (alt), hvad der er foran os, og (alt), hvad der er bag ved os, og (alt) derimellem. Og aldrig er din Herre glemsom.

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

65. (Han er) Herren over Himlene og Jorden og alt derimellem. Så tilbed Ham og vær standhaftig i (din) tilbedelse af Ham. Kender du nogen, der er Hans lige?”

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ
وَٱصْطَبِرْ لِعِبَٰدَتِهِۦ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

66. Og mennesket siger: ”Når jeg (engang) dør, skal jeg så bringes til live igen?”

وَيَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ
حَيًّا ﴿٦٦﴾

67. Husker mennesket ikke, at Vi skabte det tidligere, da det ingenting var?

أَوَلَا يَذْكُرُ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

68. Men ved din Herre, Vi vil sandelig samle dem og satanerne. Så vil Vi sandelig bringe dem rundt om Djahannam (Helvedet) på (deres) knæ.

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ
لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

69. Sandelig, derpå vil Vi fra enhver gruppe tage dem, der var mest oprørsk mod Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى
ٱلرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾

70. Derpå ved Vi sandelig bedst, hvem der mest fortjener at brænde deri.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾

---

1 Arv er en kilde til automatisk og absolut ejerskab, der aldrig kan tilbagekaldes. Derfor bruges dette ord for ejerskabet, der tildeles i Paradis.

2 Da åbenbaringerne udeblev i nogle dage, sagde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عليه السلام)): ”Hvad forhindrer dig i at besøge os oftere, end du gør?” Derpå blev den følgende Āyah (vers) åbenbaret.

71. Og der er ingen af jer, undtagen (I) skal komme til det[1] (Helvedet). Det er for din Herre en (allerede) besluttet kendelse.

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ٧١

72. Så vil Vi redde dem, der frygter (Allāh), og efterlade de uretfærdige deri på (deres) knæ.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ٧٢

73. Og når Vores klare Āyāt (vers) bliver reciteret for dem, siger de, der fornægter, til dem, der tror: "Hvilken af de to grupper har den bedste stilling og den bedste forsamling?[2]"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا
وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ٧٣

74. Og hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort før dem, (generationer), der var bedre i udstyr og udseende!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَثَاثًا وَرِئْيًا ٧٤

75. Sig: "De, der befinder sig i vildfarelsen, dem skal Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) give henstand, indtil de ser, hvad de er blevet lovet. Hvad enten det er straffen eller Timen, så vil de vide, hvem der havde den dårligste stilling og den svageste styrke".

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ
مَدًّا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ
وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضْعَفُ جُندًا ٧٥

76. Og Allāh vil forøge retledningen for dem, der har ladet sig retlede. Og de

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ

1 Ethvert menneske skal passere over Ṣirāt, som er en bro over Djahannam (Helvede). De retskafne troende vil passere over den hurtigt og i god behold og komme i Paradis, mens fornægterne og synderne vil blive taget af Djahannam, og falde ned i den.

2 Fornægterne var stolte over deres smukke huse og velbesøgte sammenkomster, som viste deres rigdom og velstand. De tog dette som et argument til fordel for deres vantro og syndige handlinger. Ifølge dem ville Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) aldrig have velsignet dem med en sådan fremgang, hvis de var på den forkerte vej. Den næste Āyah (vers) tilbageviser denne misforståelse og erklærer, at folks velstand ikke er et tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) godkendelse af deres tro og handlinger. Det er snarere en test fra Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) side, for at Han kan se, om de forbliver lydige mod Ham, når de bliver velsignet med en sådan rigdom og komfort.

varige gode handlinger er bedre hos din Herre i belønning og bedre at vende tilbage til.

ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ
مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

77. Har du set ham, der fornægtede Vores Āyāt (vers) og sagde: "Jeg vil sandelig blive givet rigdom og børn"?[1]

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ
لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

78. Har han set det skjulte, eller har han sluttet en pagt med Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)?

أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

79. Aldrig. Vi vil skrive (ned), hvad han siger, og forlænge straffen for ham uendeligt.

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ
ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. Og Vi vil arve fra ham det, han snakker om, og han skal komme til Os (helt) alene.

وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

81. Og de har taget sig andre guder foruden Allāh, for at de kan være (en kilde til) ære for dem.

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا۟
لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. Aldrig. De (afguderne) vil fornægte deres tilbedelse[2], og de vil være modstandere over for dem.

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
ضِدًّا ﴿٨٢﴾

---

1 Ifølge en autentisk beretning i Bukhārī, stod en indflydelsesrig person blandt hedningene, 'Āṣ Bin Wā'il, i gæld til Khabbāb Bin Aratt (Allāh er tilfreds med ham ﵁), en af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) noble Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem ﵃). Da Khabbāb Bin Aratt (Allāh er tilfreds med ham ﵁) bad ham om at betale sit udestående, svarede han, at han kun ville betale, når Khabbāb Bin Aratt (Allāh er tilfreds med ham ﵁) ville afvise den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Khabbāb Bin Aratt (Allāh er tilfreds med ham ﵁) svarede: "Jeg vil aldrig gøre det, indtil du dør og genopstår igen". 'Āṣ Bin Wā'il sagde: "Hvis jeg genopstår efter min død, vil jeg have mere rigdom og flere børn i det næste liv, og så vil jeg betale dig det, jeg skylder dig". De nuværendeĀyāt (vers) kommenterer hans bemærkninger.

2 På Dommens Dag vil de afguder, som de påberåbte istedet for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ), fornægte polyteisterne. Den Hellige Koran har tidligere nævnt dette i Sūrah Yūnus: "Så vil Vi adskille dem fra hinanden, og deres afguder vil sige: "Det var ikke os, I tilbad. "(Sūrah Yūnus, 10:28).

83. Har du ikke set, at Vi har sendt satanerne ud til fornægterne for at ophidse (dem) voldsomt?

أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ٨٣

84. Så forhast dig (O, Muḥammad) ikke over dem. Sandelig, Vi er ved at tælle (dagene og nætterne) for dem[1].

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ٨٤

85. (Husk) den Dag, hvor Vi vil lede de Gudfrygtige i samlet flok til Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).

يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ٨٥

86. Og Vi vil drive synderne mod Djahannam (Helvedet) som (en) tørstig (flok).

وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ٨٦

87. De vil ikke have (nogen) magt til at gå i forbøn, undtagen den, der har sluttet en pagt med Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).

لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ
ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٨٧

88. Og de siger: "Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) har taget Sig en søn".

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ٨٨

89. I har sandelig ytret noget frygteligt.

لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ٨٩

90. Himlene er næsten ved at eksplodere derved, og Jorden ved at revne, og bjergene ved at falde smuldrende sammen.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ٩٠

91. Fordi de tilskriver Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) en søn.

أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ٩١

92. Når det ikke passer sig for Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) at tage Sig en søn.

وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ٩٢

---

1 Āyah (verset) betyder, at muslimerne ikke skal haste i at straffe lovovertræderne. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har udpeget en tid for alt, herunder deres straf. Deres dage bliver talt, og når det aftalte tidspunkt indtræffer, vil de blive grebet af det Guddommelige dekret, enten i denne verden eller i det Hinsides.

93. Der er ingen i Himlene og på Jorden, som ikke vil komme til Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) som en (ydmyg) tjener.

إِن كُلُّ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ إِلَّآ
ءَاتِي ٱلرَّحۡمَٰنِ عَبۡدٗا ٩٣

94. Sandelig, Han har opregnet dem og talt dem (præcist).

لَّقَدۡ أَحۡصَىٰهُمۡ وَعَدَّهُمۡ عَدّٗا ٩٤

95. Og enhver af dem skal komme (helt) alene til Ham på Opstandelsens Dag.

وَكُلُّهُمۡ ءَاتِيهِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَرۡدًا ٩٥

96. Sandelig, dem, som tror og udøver gode gerninger, for dem vil Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) skabe kærlighed.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وُدّٗا ٩٦

97. Sandelig, Vi har gjort den (Koranen) let i dit sprog, for at du, med den, skal give den gode nyhed til de Gudfrygtige og advare et stædigt folk dermed.

فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
ٱلۡمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوۡمٗا لُّدّٗا ٩٧

98. Og hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort før dem. Kan du mærke noget til nogen af dem eller høre blot en hvisken fra dem?

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هَلۡ تُحِسُّ
مِنۡهُم مِّنۡ أَحَدٍ أَوۡ تَسۡمَعُ لَهُمۡ رِكۡزَۢا ٩٨

SŪRAH ṬĀ-HĀ

سُورَةُ طه

Titlen på denne Sūrah er "Ṭā-Hā", idet bogstaverne Ṭā og Hā forekommer i Āyah (vers) 1.

I Allāhs navn Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ṭā - Hā[1].

طه ١

2. Vi har ikke sendt Koranen ned til dig (O, Muḥammad), for at du skulle blive ulykkelig.

مَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لِتَشۡقَىٰٓ ٢

3. Men som en påmindelse for den, der frygter (Allāh).

إِلَّا تَذۡكِرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰ ٣

4. En åbenbaring fra Den, der skabte Jorden og de højere Himle.

تَنزِيلٗا مِّمَّنۡ خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلۡعُلَى ٤

5. Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) Istawā (hævede Sig) over Tronen.

ٱلرَّحۡمَٰنُ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ ٱسۡتَوَىٰ ٥

6. Alt i Himlene og på Jorden og (alt), hvad der er imellem dem, og hvad der er under jordbunden, tilhører Ham.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ ٱلثَّرَىٰ ٦

7. Og hvis du taler højt (gør det ingen forskel), for Han kender sandelig det hemmelige[2] og det, som er endnu mere skjult.

وَإِن تَجۡهَرۡ بِٱلۡقَوۡلِ فَإِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخۡفَى ٧

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 "Hemmelige" refererer til noget en person tænker, men holder det skjult fra andre, og "endnu mere skjult" henviser til noget man endnu ikke har tænkt på.

8. Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. De smukkeste navne tilhører Ham.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ ٨

9. Og er beretningen om Mūsā (Moses) kommet til dig?

وَهَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ٩

10. Da han så ild og sagde til sin familie: ”Bliv her! Sandelig, jeg har set en ild. Måske kan jeg bringe jer en glød derfra eller finde retledning ved ilden[1]”.

إِذۡ رَءَا نَارٗا فَقَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ
ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِقَبَسٍ أَوۡ أَجِدُ
عَلَى ٱلنَّارِ هُدٗى ١٠

11. Og da han kom til den, blev han tilråbt: ”O, Mūsā (Moses).

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ يَٰمُوسَىٰٓ ١١

12. Sandelig, Jeg er din Herre, så tag dine sko af. Du er i den hellige dal Ṭuwā.

إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ
ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ١٢

13. Og Jeg har udvalgt dig, så lyt til det, der bliver åbenbaret (dig).

وَأَنَا ٱخۡتَرۡتُكَ فَٱسۡتَمِعۡ لِمَا يُوحَىٰٓ ١٣

14. Sandelig, Jeg er Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Mig, så tilbed Mig og oprethold Ṣalāh (Bøn) til Min ihukommelse.

إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ
ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ ١٤

15. Sandelig, Timen vil komme. (Men) Jeg vil holde den skjult, så enhver kan få gengældelse for (sin) stræben.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخۡفِيهَا لِتُجۡزَىٰ
كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا تَسۡعَىٰ ١٥

16. Så lad ikke den, der ikke tror på den, og som følger sine lyster, vende dig bort fra den, så du går til grunde.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنۡهَا مَن لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ
هَوَىٰهُ فَتَرۡدَىٰ ١٦

17. Og hvad er det, der er i din højre hånd, o, Mūsā (Moses)?”

وَمَا تِلۡكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ١٧

1 Som beskrevet i Sūrah Al-Qaṣaṣ fandt denne begivenhed sted, da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) var draget ud fra Madyan (Midjan) mod Egypten med sin hustru.

18. Han sagde: ”Det er min stav. Jeg støtter mig til den, og jeg slår blade af til mine får, og jeg har (også) anden brug af den”.

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُاْ عَلَيۡهَا وَأَهُشُّ
بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخۡرَىٰ ١٨

19. Han sagde: ”Kast den, o, Mūsā (Moses)”.

قَالَ أَلۡقِهَا يَٰمُوسَىٰ ١٩

20. Så kastede han den, og (se); den blev en slange der bevægede sig hurtigt.

فَأَلۡقَىٰهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٞ تَسۡعَىٰ ٢٠

21. Han sagde: ”Tag den op og frygt ikke. Vi vil bringe den tilbage til dens oprindelige form.

قَالَ خُذۡهَا وَلَا تَخَفۡۖ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا ٱلۡأُولَىٰ ٢١

22. Og stik din hånd ind under din arm, og den vil komme frem igen hvid (lysende), uden fejl. (Dette er) endnu et tegn.

وَٱضۡمُمۡ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ
غَيۡرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخۡرَىٰ ٢٢

23. For at Vi kan vise dig (nogle) af Vores største tegn.

لِنُرِيَكَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا ٱلۡكُبۡرَى ٢٣

24. Gå til Fir‘aun (Farao). Han har sandelig overtrådt (grænserne)”.

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ٢٤

25. Han (Mūsā) sagde: ”Min Herre, udvid mit hjerte for mig.

قَالَ رَبِّ ٱشۡرَحۡ لِي صَدۡرِي ٢٥

26. Og gør min sag let for mig.

وَيَسِّرۡ لِيٓ أَمۡرِي ٢٦

27. Og løsn knuden fra min tunge[1].

وَٱحۡلُلۡ عُقۡدَةٗ مِّن لِّسَانِي ٢٧

28. Så at de kan forstå min tale.

يَفۡقَهُواْ قَوۡلِي ٢٨

29. Og skænk mig en rådgiver fra min familie.

وَٱجۡعَل لِّي وَزِيرٗا مِّنۡ أَهۡلِي ٢٩

30. Hārūn (Aron), min broder.

هَٰرُونَ أَخِي ٣٠

31. Forøg min styrke gennem ham.

ٱشۡدُدۡ بِهِۦٓ أَزۡرِي ٣١

1 Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) havde engang i sin barndom lagt et stykke brændende kul på sin tunge, og derfor kunne han ikke tale tydeligt. Denne hindring omtales her som en ’knude’. Det er den eneste fejl, som Farao var i stand til at finde hos Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), da han sagde: ”Han kan ikke udtrykke sig klart”.

32. Og lad ham få del i min sag.
وَأَشۡرِكۡهُ فِيٓ أَمۡرِي ٣٢

33. Så vi kan lovprise Dig meget.
كَيۡ نُسَبِّحَكَ كَثِيرٗا ٣٣

34. Og ihukomme Dig meget.
وَنَذۡكُرَكَ كَثِيرًا ٣٤

35. Sandelig, Du ser os (altid)".
إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرٗا ٣٥

36. Han (Allāh) sagde: "Du er blevet skænket, hvad du bad om, o, Mūsā (Moses).
قَالَ قَدۡ أُوتِيتَ سُؤۡلَكَ يَٰمُوسَىٰ ٣٦

37. Og Vi har sandelig skænket dig Vores gunst en anden gang (før).
وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً أُخۡرَىٰٓ ٣٧

38. Da Vi åbenbarede[1] til din moder, hvad Vi åbenbarede.
إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ٣٨

39. (Idet Vi sagde): "Kom ham (Moses) i en Tābūt (kasse)[2], (og) anbring
أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ

1 De oprindelige ord der anvendes her for åbenbaring, er Waḥi. Bogstaveligt betyder det "en hemmelig besked", som kun kan forstås af den person, den er blevet adresseret til. Ifølge denne bogstavelig forstand, er ordet Waḥi ikke begrænset til Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَام). Ordet er endda blevet brugt for dyr, såsom i Sūrah An-Naḥl (16:68), hvor en honningbi er blevet adresseret gennem Waḥi. For andre mennesker ud over Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَام), er den blevet anvendt som en Guddommelig inspiration (Ilhām). Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sætter en idé i en eller anden persons hjerte og får personen til at bekræfte, at den er fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Det var denne form for åbenbaring, som Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَام)) moder havde modtaget. Det bør huskes at denne type for Waḥi (i bogstavelig forstand) der modtages af en anden person end en profet, normalt ikke vedrører et religiøst anliggende, ej heller er den bindende for nogen. Den er ikke engang beregnet til at blive ført videre til enhver person, ud over den der har modtaget den. I modsætning til dette, bliver Waḥi i dens tekniske forstand kun modtaget af Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَام). Den er bindende for dem og er beregnet til at blive videreført til andre, som er lige så meget bundet af den, som Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ السَّلَام) er.

2 Som nævnt i Sūrah Al-Qaṣaṣ havde Farao, Egyptens tyran, slavebundet israelitterne. Som forudsagt af en astrolog, at hans imperium ville falde i hænderne på en israelit, begyndte Farao at dræbe alle drengebørn blandt israelitterne. Da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَام)) blev født, blev hans mor bange for, at han ville blive dræbt af Faraos embedsmænd. Det var på det tidspunkt, at hun modtog åbenbaringen nævnt i Āyah (verset). Hun blev pålagt at placere barnet i en kasse og sætte den i floden. Flydende på floden nåede kassen Faraos palads og blev samlet op af hans mænd. Til deres overraskelse indeholdt den et levende spædbarn. Faraos kone Āsiyah kunne godt

ham så i floden. Og lad floden kaste den op på bredden, så Min fjende og hans fjende vil tage ham op". Og Jeg har kastet Min kærlighed på dig, for at du måtte blive opdraget under Mit øje (dvs. iagttagelse og varetægt).

ٱلْيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُۥ ۚ وَأَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِيٓ ﴿٣٩﴾

40. (Husk), da din søster gik hen (til Faraos familie) og sagde: "Skal jeg vise jer én, der kan tage vare på ham?" Så bragte vi dig tilbage til din moder, for at hendes øjne kunne køles, og for at hun ikke skulle sørge. Og du dræbte et menneske, hvorpå Vi frelste dig fra sorgen[1], og Vi prøvede dig med en stor prøve. Da levede du nogle år blandt Madyans folk. (Og) så kom du, o, Mūsā (Moses), til den fastsatte tid".

إِذْ تَمْشِيٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن
يَكْفُلُهُۥ ۖ فَرَجَعْنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَٰكَ مِنَ ٱلْغَمِّ
وَفَتَنَّٰكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِيٓ أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَٰمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

41. Og Jeg har udvalgt dig for Mig Selv.

وَٱصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

42. Gå du og din bror af sted med Mine tegn, og slæk ikke på (jeres) ihukommelse af Mig.

ٱذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِي وَلَا تَنِيَا فِي
ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

43. Gå I begge til Fir'aun (Farao). Han har sandelig overtrådt (grænserne).

ٱذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44. Og tal til Ham (med) et mildt ord. Måske vil han lade sig påminde eller frygte (Allāh)[2].

فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

---

lide barnet og adopterede ham. Således nåede Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عليه السلام)) Faraos kongelige palads. De havde bestemt sig for at ansætte en kvinde til at amme ham, men hver gang en kvinde kom for at amme ham, nægtede han at blive ammet af kvinden. Bekymret over situationen, sendte Āsiyah sine slavepiger sammen med barnet for at lede efter en kvinde, der kunne amme ham. Imidlertid havde Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عليه السلام)) søster forladt hjemmet for at se, hvad der ville ske med hendes bror. Her mødte hun Āsiyahs slave piger, der var på udkig efter en ammemor. Hun genkendte sin bror, som de bar på. Hun bragte lykkeligt sin mor til dem, som tilbød sin tjeneste, og barnet begyndte øjeblikkeligt at indtage hendes mælk. Det er disse dele af den historie, der er hentydet til i denne og de følgende Āyāt (vers).

1 Se Sūrah Al-Qaṣaṣ (28:15-28) for yderligere detaljer omkring denne begivenhed.

2 Selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) godt var klar over, at han aldrig

45. De sagde: ”Vor Herre, sandelig, vi frygter for, at han skal forgribe sig på os, eller at (han) skal overtræde (alle) grænser”.

قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفۡرُطَ عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن
يَطۡغَىٰ ٤٥

46. Han sagde: ”Frygt ikke. Jeg er sandelig med jer. Jeg hører, og Jeg ser.

قَالَ لَا تَخَافَآۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسۡمَعُ وَأَرَىٰ ٤٦

47. Gå da til ham og sig: ”Sandelig, vi er din Herres sendebud, så send Banī Isrā’īl (Israels børn) af sted med os, og straf dem ikke. Vi er sandelig kommet til dig med et tegn fra din Herre. Og fred være med den, der følger retledningen.

فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا
بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ قَدۡ جِئۡنَٰكَ بِـَٔايَةٖ مِّن
رَّبِّكَۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلۡهُدَىٰٓ ٤٧

48. Sandelig, det er blevet åbenbaret os, at straffen skal komme over den, der kalder det for løgn og vender sig bort”.

إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن
كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ٤٨

49. Han (Farao) sagde: ”Så hvem er jeres Herre, o, Mūsā (Moses)?”

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ٤٩

50. Han (Mūsā) sagde: ”Vor Herre er Ham, der gav alle deres rette form og derefter retledede (dem)”.

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ
هَدَىٰ ٥٠

51. Han (Farao) sagde: ”Hvordan var det med de tidligere generationer?”

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ ٥١

52. Han (Mūsā) svarede: ”Viden derom findes hos min Herre i en Bog[1]. Min Herre tager hverken fejl eller glemmer”.

قَالَ عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَٰبٖۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنسَى ٥٢

ville acceptere rådet, bliver disse ord brugt i forhold til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), for at angive, at en prædikant ikke må miste håbet til sine adressater. Man skal altid være blid i sine ord, selv overfor en person der har overskredet alle grænser i overtrædelse af de Guddommelige påbud.

1 Dette spørgsmål blev stillet af Farao imod Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) udtalelse, ”straffen skal komme over den, der kalder det for løgn og vender sig bort”. (Āyah (Vers) 48). Han spurgte om alle de tidligere generationer var blevet straffet for deres benægtelse. Svaret der gives er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender til deres gerninger, og det er Ham, Der beslutter, om de skal underkastes en straf i denne verden eller i det Hinsides.

53. (Han er) Den, der skabte jorden som en vugge for jer og lavede veje for jer på den og sendte vand ned fra himlen. Og Vi frembragte derved par af forskellige slags planter[1].

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مَهۡدٗا وَسَلَكَ لَكُمۡ
فِيهَا سُبُلٗا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا
بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّن نَّبَاتٖ شَتَّىٰ ٥٣

54. Spis, og lad jeres kvæg græsse. Sandelig, deri er der tegn for folk med fornuft.

كُلُواْ وَٱرۡعَوۡاْ أَنۡعَٰمَكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ
لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ٥٤

55. Fra denne (jord) skabte Vi jer, og til den skal I vende tilbage. Og fra den skal Vi frembringe jer endnu en gang.

۞مِنۡهَا خَلَقۡنَٰكُمۡ وَفِيهَا نُعِيدُكُمۡ وَمِنۡهَا
نُخۡرِجُكُمۡ تَارَةً أُخۡرَىٰ ٥٥

56. Og sandelig, Vi viste ham (Farao) alle Vores tegn. Men han kaldte dem for løgn og nægtede (at tro).

وَلَقَدۡ أَرَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ٥٦

57. Han sagde: "Er du kommet for at drive os ud af vores land med din trolddom, o, Mūsā (Moses)?

قَالَ أَجِئۡتَنَا لِتُخۡرِجَنَا مِنۡ أَرۡضِنَا بِسِحۡرِكَ
يَٰمُوسَىٰ ٥٧

58. Så vil vi sandelig bringe dig trolddom magen til. Så fastsæt et møde for os og dig, som hverken vi eller du skal holde os væk fra, på et sted i midten".

فَلَنَأۡتِيَنَّكَ بِسِحۡرٖ مِّثۡلِهِۦ فَٱجۡعَلۡ بَيۡنَنَا
وَبَيۡنَكَ مَوۡعِدٗا لَّا نُخۡلِفُهُۥ نَحۡنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانٗا
سُوٗى ٥٨

59. Han (Mūsā) sagde: "Mødet med jer skal være på festivalsdagen, og lad menneskene forsamles om formiddagen".

قَالَ مَوۡعِدُكُمۡ يَوۡمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحۡشَرَ ٱلنَّاسُ
ضُحٗى ٥٩

60. Så Fir'aun (Farao) vendte sig bort og lagde sin listige plan. Så kom han (til mødet).

فَتَوَلَّىٰ فِرۡعَوۡنُ فَجَمَعَ كَيۡدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ٦٠

61. Mūsā (Moses) sagde til dem: "Ve jer, opdigt ikke løgn om Allāh, så

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيۡلَكُمۡ لَا تَفۡتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ

1 I denne sidste sætning er der et skift fra tredje person til første person for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Ifølge arabisk formsprog er det en form for udtryk, der anvendes til fremhævelse i veltalende diskurser og betegnes som Iltifāt. Den Hellige Koran har brugt denne form 'Iltifāt' på adskillige steder.

Han ikke skal udrydde jer med en straf". Og sandelig, den, der opdigter løgn om Allāh, vil mislykkes.

كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ
ٱفْتَرَىٰ ٦١

62. Så stredes de indbyrdes om deres sag og holdt hemmelig rådslagning.

فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ ٦٢

63. De sagde: "Disse to er sandelig troldmænd, der ønsker at drive jer ud af jeres land med deres trolddom og aflede jer fra jeres eksemplariske (forfædres) vej.

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن
يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ٦٣

64. Så saml alle jeres listige planer, og stil op på række. For sandelig, den, der står højest i dag, vil være succesfuld".

فَأَجْمِعُوا۟ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ
مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ ٦٤

65. De sagde: "O, Mūsā (Moses), enten kaster du, eller også vil vi være de første til at kaste".

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَلْقَىٰ ٦٥

66. Han (Mūsā) sagde: "Nej, kast I!" Da forekom det ham, på grund af deres trolddom, at deres reb og stave krøb.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا۟ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٦

67. Så følte Mūsā (Moses) frygt i sig.

فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ٦٧

68. Vi (Allāh) sagde: "Frygt ikke. Sandelig, du vil være den overlegne.

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ٦٨

69. Og kast, hvad du har i din højre hånd, og den vil opsluge, hvad de har lavet. Sandelig, hvad de har lavet er ikke andet end troldmandslist. Og troldmanden vil ikke få succes, hvorend han kommer (fra)".

وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟
كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٦٩

70. Da kastede troldmændene (deres) ansigter mod jorden (i tilbedelse). De sagde: "(Nu) tror vi på Hārūns (Arons) og Mūsās (Moses') Herre".

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ
وَمُوسَىٰ ٧٠

71. Han (Farao) sagde: ”Tror I på ham, før jeg har givet jer tilladelse til det? Han er sandelig jeres leder, der har lært jer trolddom. Jeg vil sandelig hugge jeres hænder og jeres fødder af på modsat side, og sandelig vil jeg korsfæste jer på palmetræernes stammer. Og I skal sandelig vide, hvem af os[1] der er strengest i straf og mest vedholdende”.

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ
ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِى جُذُوعِ
ٱلنَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ٧١

72. De sagde: ”Vi vil aldrig foretrække dig frem for det, der er kommet til os af klare tegn, og (frem for) Ham, der har skabt os. Afsig hvilken dom, du vil. Sandelig, du kan kun dømme i dette verdslige liv.

قَالُوا۟ لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ
وَٱلَّذِى فَطَرَنَا ۖ فَٱقْضِ مَآ أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِى
هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَآ ٧٢

73. Sandelig, vi tror på vores Herre, så Han kan tilgive os vores synder og den trolddom, du har tvunget os til at udøve. Og Allāh er Den Bedste og Den Evindelige”.

إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ ٱلسِّحْرِ ۗ وَٱللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ٧٣

74. Sandelig, den, der kommer til sin Herre som en synder, for ham er der Djahannam (Helvede). Deri vil han hverken dø eller leve.

إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ٧٤

75. Og den, der kommer til Ham som en troende, der har udøvet gode gerninger. Til sådanne folk er der de højeste rangtrin.

وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ ٧٥

76. Edens Haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Og det er belønningen for den, der holder sig ren (fra synder).

جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ٧٦

---

1 Farao mente, 'I vil komme til at vide, om Allāhs straf eller min straf er hårdest og mest langtrukken.'

77. Og Vi åbenbarede til Mūsā (Moses): ”Drag ud med Mine tjenere i natten, og slå (med din stav) en tør vej for dem gennem havet. Frygt ikke for at blive indhentet (af Farao), og vær ej heller bange (for at drukne)”.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى
فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَٰفُ
دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

78. Og Fir‘aun (Farao) forfulgte dem med sine tropper. Og havet overvældede dem og dækkede dem fuldstændigt.

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

79. Og Fir‘aun (Farao) vildledte sit folk, og han retledede det ikke.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

80. O, Banī Isrā’īl (Israels børn), Vi frelste jer fra jeres fjende, og Vi udpegede højre side af Ṭūr-bjerget som mødested for jer, og Vi sendte al-Manna (en slags sød substans) og as-Salwā[1] (vagtler) ned til jer (og sagde):

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ
وَوَٰعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

81. ”Spis af det gode, som Vi har forsynet jer med, og overtræd ikke derved, for så vil Min vrede komme over jer. Og den, som Min vrede kommer over, vil sandelig gå til grunde.

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا۟ فِيهِ
فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ
غَضَبِى فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

82. Og sandelig, Jeg er Tilgivende over for den, der angrer og tror og handler retfærdigt, og (som) derpå lader sig retlede.

وَإِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا ثُمَّ ٱهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

83. Og hvad har fået dig til at haste forud for dit folk, o, Mūsā (Moses)[2]?”

۞ وَمَآ أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-Baqarah (2:55 til 57) for en kort redegørelse omkring disse begivenheder.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde instrueret Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) til at komme til Ṭūr-bjerget sammen med sit folk, så at Toraen kunne overleveres til ham. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ))

84. Han sagde: ”De følger efter i mine fodspor, og jeg hastede mod Dig, min Herre, for at Du kunne blive tilfreds”.

قَالَ هُمْ أُوْلَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ٨٤

85. Han (Allāh) sagde: ”Vi har sandelig prøvet dit folk i dit fravær, og as-Sāmirī[1] har vildledt dem”.

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ ٱلسَّامِرِيُّ ٨٥

86. Da vendte Mūsā (Moses) tilbage til sit folk, vred (og) bedrøvet. Han sagde: ”O, mit folk, har jeres Herre ikke givet jer et skønt løfte?[2] Blev tiden da for lang for jer, eller ønskede I, at vrede fra jeres Herre skulle komme over jer, så I brød jeres løfte til mig?[3]”

فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًاۚ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ ٱلْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ٨٦

87. De sagde: ”Vi brød ikke løftet til dig af egen vilje. Men vi blev belæsset med byrden af folkets smykker[4]. Så

قَالُواْ مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَآ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ ٱلْقَوْمِ فَقَذَفْنَٰهَا

---

drog i sin iver efter at tale med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) mod Ṭūr-bjerget før sit folk, og ankom derfor alene. Han forventede, at de ville slutte sig til ham i rette tid, hvilket var blevet aftalt mellem dem og ham. Men i mellemtiden havde Sāmirī opdigtet kalven som nævnt i de næste Āyāt (vers). Dette delte hans folk i tre grupper, og de kunne ikke fortsætte til bjerget på grund af uenigheden.

1 Sāmirī var en hyklerisk troldmand, der havde sluttet sig til israelitterne. Han opdigtede en kalv ud af nogle smykker, hvilket vil fremgå af de følgende Āyāt (vers), og forledte israelitterne til at tilbede den som gud.

2 ”Løftet” i denne Āyah (vers) refererer til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) løfte om, at Han ville give dem Toraen. Sāmirī havde argumenteret for dem, at Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) var udeblevet i ubestemt tid uden at opfylde løftet om at bringe Toraen. Dette viste, at den virkelige gud ikke var den, der var blevet indikeret af Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). Den virkelige gud var kalven. I denne Āyah (vers) bebrejder Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) dem for, at fristen på fyrre dage ikke var så lang, at det kunne retfærdiggøre Sāmirīs argument om, at løftet ikke var blevet opfyldt.

3 Her refererer ”løftet” til det løfte, som israelitterne havde givet til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) om, at de ville følge og slutte sig til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) på Ṭūr-bjerget.

4 Det betyder, at israelitterne havde en tung last af smykker, som de smed væk, og Sāmirī formåede at udskære en kalv ud af disse smykker. Den Hellige Koran giver ikke nogen detaljer ud over dette.

kastede vi dem fra os, og det samme
gjorde as-Sāmirī".

فَكَذَٰلِكَ أَلۡقَى ٱلسَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. Så frembragte han (as-Sāmirī) for
dem en kalv, en krop med en lav
stemme. Så sagde de: "Dette er jeres
gud og Mūsās (Moses') gud, men
han (Mūsā) har glemt det".

فَأَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلٗا جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٞ فَقَالُواْ
هَٰذَآ إِلَٰهُكُمۡ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

89. Kunne de ikke se, at den ikke
svarede dem med noget ord, og at
den ikke havde magt til at skade eller
gavne dem?

أَفَلَا يَرَوۡنَ أَلَّا يَرۡجِعُ إِلَيۡهِمۡ قَوۡلٗا وَلَا
يَمۡلِكُ لَهُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا ﴿٨٩﴾

90. Og Hārūn (Aron) havde visselig
sagt til dem forinden: "O, mit folk,
I bliver kun prøvet dermed, og jeres
Herre er sandelig Ar-Raḥmān (Den
mest Nådige). Så følg mig og adlyd
min befaling[1]".

وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هَٰرُونُ مِن قَبۡلُ يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا
فُتِنتُم بِهِۦۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ فَٱتَّبِعُونِي
وَأَطِيعُوٓاْ أَمۡرِي ﴿٩٠﴾

91. De sagde: "Vi vil ikke stoppe med
at holde fast ved den (ved at tilbede
den), førend Mūsā (Moses) vender
tilbage til os".

قَالُواْ لَن نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرۡجِعَ
إِلَيۡنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

92. Han (Mūsā) sagde: "O, Hārūn
(Aron), hvad forhindrede dig, da du
så dem fare vild.

قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذۡ رَأَيۡتَهُمۡ ضَلُّوٓاْ ﴿٩٢﴾

93. I at følge mig? Har du da været
ulydig mod min befaling?"

أَلَّا تَتَّبِعَنِۖ أَفَعَصَيۡتَ أَمۡرِي ﴿٩٣﴾

---

1 Den Hellige Koran hævder helt klart og tydeligt, at Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) aldrig havde støttet tilbedelsen af kalven. Den Hellige Korans erklæring afviser på det kraftigtste versionen omkring denne begivenhed, der findes i den nuværende Bibel. Der siges, at det var Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)), der lavede kalven og opfordrede israelitterne til at bede til den. (Se Anden Mosebog 32: 1-6). Denne version er for absurd til, at man kan tro på den. For det første fordi Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) var en profet, og det er utænkeligt, at en profet kalder folk til tilbedelsen af en kalv. For det andet blev de, som tilbad kalven, beordret til at dræbe hinanden. Hver mand blev beordret til at dræbe sin egen bror, ven og nabo, som nævnt i Anden Mosebog 32:28. Men Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) blev aldrig dræbt af sin bror, Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)). Hvis han havde opfundet kalven, skulle han have været den første person, der skulle dræbes.

94. Han sagde: ”O, min moders søn, hold ikke fast i mit skæg og ej heller i mit hoved. Sandelig, jeg frygtede, at du ville sige: ”Du har skabt splid blandt Banī Isrā’īl (Israels børn), og du ventede ikke på mine ord”.

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِيٓ إِنِّي
خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

95. Han (Mūsā) sagde: ”Og hvad har du at sige, o, Sāmirī?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَٰسَٰمِرِيُّ ﴿٩٥﴾

96. Han sagde: ”Jeg så noget, som de ikke så. Så jeg tog en håndfuld (støv) fra sendebuddets (Gabriels) spor, (og) så kastede jeg det[1]. Og således fristede mit sind mig”.

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُواْ بِهِۦ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ ٱلرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

97. Han (Mūsā) sagde: ”Gå bort! Det skal være din skæbne i livet at sige: ”Rør mig ikke[2]”. Og sandelig, du har et aftalt møde, som du ikke vil undgå[3]. Og se på din gud, til hvem du fortsat holdt fast i tilbedelsen af. Vi vil sandelig brænde den, (og) derefter vil vi sprede den (som) støv i havet.

قَالَ فَٱذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي ٱلْحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ
لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُۥ وَٱنظُرْ
إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِي ٱلْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

---

1 Ifølge de fleste lærde refererer ordet ”sendebud” i denne Āyah (vers) til englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). Da han kom for at hjælpe israelitterne, var han i menneskelig form og red på en hest. Sāmirī hævdede at han bemærkede, at støvet under hestens hove havde en form for liv som en særlig velsignelse fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Han tog en håndfuld af støvet og hældte det på kalven, på baggrund af hvilke kalven begyndte at give en jamrelyd. Andre lærde er af den opfattelse, at det blot var et falsk påbud, der var blevet fremsat af ham. Intet af det havde fundet sted i virkeligheden, og lyden der kom ud af kalven var båret af vinden, der passerede gennem nogle af dens hule passager.

2 Sāmirī blev udstødt og blev erklæret urørlig. Bibelen sætter reglen om en spedalsk som følger, ”Den spedalske, der er angrebet, skal bære iturevne klæder, hans hår skal hænge løst, han skal tilhylle sit ansigt og råbe: ”Uren, uren!” (Tredje Mosebog 13:45). Straffen der blev tildelt Sāmirī lignede dette. Måske, i stedet for dødsstraffen der blev tildelt alle andre tilbedere af kalven, blev Sāmirī udsat for denne straf, som er hårdere end en øjeblikkelig død, så folk kunne tage ved lære af ham i hele hans levetid.

3 Dette refererer til hans ultimative straf i det Hinsides.

98. Sandelig, jeres gud er Allāh, der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Han omfavner alt i (Sin) viden”.

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَسِعَ
كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمٗا ٩٨

99. Således fortæller Vi dig beretninger om det, der tidligere er hændt, og Vi har sandelig givet dig en Påmindelse (Koranen) fra Os.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ مَا قَدۡ سَبَقَۚ وَقَدۡ
ءَاتَيۡنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكۡرٗا ٩٩

100. Den, der vender sig bort fra den, skal sandelig bære en (tung) byrde på Opstandelsens Dag.

مَّنۡ أَعۡرَضَ عَنۡهُ فَإِنَّهُۥ يَحۡمِلُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وِزۡرًا ١٠٠

101. Deri vil de blive for evigt. Og ond er den byrde for dem på Opstandelsens Dag.

خَٰلِدِينَ فِيهِۖ وَسَآءَ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ حِمۡلٗا ١٠١

102. På den Dag, hvor der skal blæses i aṣ-Ṣūr (Hornet), og Vi vil samle synderne på den Dag, (og de vil på den Dag være helt) blå.

يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِۚ وَنَحۡشُرُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ
يَوۡمَئِذٖ زُرۡقٗا ١٠٢

103. De vil hviske til hinanden: ”I har dvælet i ti (dage)”.

يَتَخَٰفَتُونَ بَيۡنَهُمۡ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا عَشۡرٗا ١٠٣

104. Vi ved bedst, hvad de vil sige, når den bedste blandt dem (i viden og visdom) vil sige til det: ”I har kun dvælet én dag[1]”.

نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذۡ يَقُولُ أَمۡثَلُهُمۡ
طَرِيقَةً إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا يَوۡمٗا ١٠٤

105. Og de spørger dig om bjergene[2]. Sig da: ”Min Herre vil knuse dem til støv.

وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡجِبَالِ فَقُلۡ يَنسِفُهَا رَبِّي
نَسۡفٗا ١٠٥

---

1 Når fornægtere der ikke tror på et liv efter døden, vil se Domme Dagens rædsler, vil deres liv i verden og deres ophold i graven føles meget kort. Nogle vil gætte på, at det kun varede ti dage, mens dem der blev betragtet som klogere mennesker blandt dem vil gætte, at det var endnu kortere. At sidstnævnte blandt dem kaldes ”den bedste af dem” betyder ikke, at hans gæt vil være rigtigt. Det betyder blot, at selv de klogere mennesker blandt dem vil begå en større fejl, i beregningen af denne periode.

2 Da det blev fortalt, at alle mennesker vil blive samlet på Maḥshar (Forsamling) sletten på Domme Dagen, spurgte nogle vantro om, hvad der vil ske med bjergene. Āyah (verset) besvarer dette spørgsmål med, at alle bjerge vil blive jævnet med jorden.

106. Så vil Han efterlade den (jorden) som en jævn slette.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ١٠٦

107. I hvilken du hverken vil se nogen krumhed eller nogen forhøjning”.

لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ١٠٧

108. På den Dag vil de følge den, der kalder, i hvilket der ikke vil være nogen afvigelse. Og stemmerne vil være dæmpede i ydmyghed for Ar-Raḥmān (Den mest Nådige). Så du vil ikke høre andet end en hvisken.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهُۥ ۖ وَخَشَعَتِ
ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ١٠٨

109. På den Dag vil ingen forbøn være til gavn for nogen, undtagen for den, til hvem Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) giver tilladelse, og for den, hvis tale Han er tilfreds med.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا ١٠٩

110. Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de kan ikke omfatte Ham med (deres) viden.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا ١١٠

111. Og ansigterne skal ydmyge sig for Den Evige Levende, Den Opretholdende. Og den, der bærer (byrden af sin) overtrædelse, vil sandelig være taberen.

۞ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ١١١

112. Men den, der udøver gode gerninger og er troende, skal hverken frygte uret eller beskæring (af sine belønninger).

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ١١٢

113. Og således har Vi sendt den ned, (som) en arabisk Koran, og Vi har fremlagt (udsagn om) advarsler i den. For at de måtte blive Gudfrygtige, eller Den (Koranen) vil fremkalde ihukommelse hos dem.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ ٱلْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ
ذِكْرًا ١١٣

114. Så Ophøjet er Allāh, Den Sande Konge. Og forhast dig ikke med (at recitere) Koranen, førend dens åbenbaring til dig er afsluttet[1], og sig: "Min Herre, øg mig i viden".

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۗ وَلَا تَعۡجَلۡ
بِٱلۡقُرۡءَانِ مِن قَبۡلِ أَن يُقۡضَىٰٓ إِلَيۡكَ وَحۡيُهُۥۖ
وَقُل رَّبِّ زِدۡنِي عِلۡمٗا ١١٤

115. Og Vi sluttede sandelig en pagt med Ādam tidligere. Men han glemte (den), og Vi fandt ikke en viljestyrke hos ham.

وَلَقَدۡ عَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبۡلُ فَنَسِيَ وَلَمۡ
نَجِدۡ لَهُۥ عَزۡمٗا ١١٥

116. Og (husk), da Vi sagde til englene: "Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ādam". Da kastede de sig ned, undtagen Iblīs (Satan); han nægtede.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ
فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ ١١٦

117. Så sagde Vi: "O, Ādam, denne er sandelig en fjende af dig og din hustru. Så lad ham ikke fordrive jer fra Haven, så du bliver ulykkelig.

فَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوّٞ لَّكَ وَلِزَوۡجِكَ
فَلَا يُخۡرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلۡجَنَّةِ فَتَشۡقَىٰٓ ١١٧

118. For dig er det (således) i den, at du hverken vil sulte eller være nøgen.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعۡرَىٰ ١١٨

119. Og i den skal du hverken tørste eller udsættes for solen (s stråler)".

وَأَنَّكَ لَا تَظۡمَؤُاْ فِيهَا وَلَا تَضۡحَىٰ ١١٩

120. Så hviskede Satan til ham. Han sagde: "O, Ādam, skal jeg lede dig til evighedens træ og et rige, der ikke forfalder?[2]"

فَوَسۡوَسَ إِلَيۡهِ ٱلشَّيۡطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلۡ
أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلۡخُلۡدِ وَمُلۡكٖ لَّا يَبۡلَىٰ ١٢٠

121. Da spiste de begge (Ādam og Eva) deraf, og deres kønsdele blev

فَأَكَلَا مِنۡهَا فَبَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا

1 Når den Hellige Korans Āyāt (vers) blev åbenbaret til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), plejede han at gentage dens ord hurtigt, af frygt for at han skulle glemme dem. Denne Āyah (vers) har trøstet ham med, at han ikke skal forhaste sig med at gentage ordene, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har lovet ham at han aldrig vil glemme det, der bliver åbenbaret til ham. Denne instruks er blevet givet til ham i slutningen af den foregående diskurs. Se også Sūrah Al-Qiyāmah (75:16) og Sūrah Al-A'lā (87:6)

2 Satan bedrog dem med, at spise fra det forbudte træ ville sikre dem et evigt liv i Paradis.

synlige for dem, og de begyndte at hæfte blade fra Haven til at dække sig med. Og Ādam lyttede ikke til sin Herre og fejlede[1].

وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۚ
وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ١٢١

122. Derefter udvalgte hans Herre ham. Så Han accepterede hans anger og retledede (ham).

ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ١٢٢

123. Han sagde: "(O, Ādam og Iblīs), Gå I begge ned herfra (fra Paradiset til jorden). I er alle sammen hinandens fjender. Så hvis der skulle komme retledning til jer fra Mig, så skal den, der følger Min retledning, ikke blive vildledt eller være ulykkelig.

قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًۢا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَنِ
ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ١٢٣

124. Og den, der vender sig bort fra Min påmindelse, skal få et anstrengt liv, og på Opstandelsens Dag vil Vi rejse ham (som) blind[2]".

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً
ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ ١٢٤

125. Han vil sige: "Min Herre, hvorfor har du rejst mig (som) blind, når jeg (tidligere) kunne se?"

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ
بَصِيرًا ١٢٥

126. Han (Allāh) vil sige: "Sådan er det. Vores tegn kom til dig, men du glemte dem, og på samme måde vil du blive glemt i dag".

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ
ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ ١٢٦

---

1 Den Hellige Koran har selv i Āyah (vers) 115 ovenfor nævnt, at Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) glemte, hvilket betyder, at han enten glemte det forbud, som var blevet pålagt ham om træet, eller Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) advarsel om Satan. I begge tilfælde var det ikke en synd, fordi at glemme noget er uden for ens kontrol, og det udgør ikke en synd. Men den høje rang af en profet påbyder ham om at træffe alle foranstaltninger til at være opmærksom på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger. Værende en profet forventedes det af Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) at han gjorde brug af alle sådanne midler, men som måske ikke blev anvendt. Det er grunden til, at denne fejl her betegnes som "lyttede ikke".

2 Denne blindhed vil blive fjernet på et senere tidspunkt, som nævnt i Sūrah Al-Kahf, "Og synderne vil se Ilden, (og) de vil indse, at de vil falde i den, og de vil ikke finde nogen vej (væk) fra den.. "(Sūrah Al-Kahf, 18:53).

127. Og således gør Vi gengæld mod den, der overtræder (grænserne), og som ikke tror på sin Herres tegn. Og sandelig, det Hinsidiges straf er mere hård og vedvarende.

وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَنۡ أَسۡرَفَ وَلَمۡ يُؤۡمِنۢ بِـَٔايَٰتِ
رَبِّهِۦۚ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبۡقَىٰٓ ١٢٧

128. Var det ikke en retledning for dem (at se), hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, i hvis boliger de vandrer? Sandelig, i dette er der tegn for folk med fornuft.

أَفَلَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ
لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ١٢٨

129. Og hvis der ikke allerede var udgået et ord fra din Herre og en fastsat tid, så havde den (straffen) været uundgåelig.

وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامٗا
وَأَجَلٞ مُّسَمّٗى ١٢٩

130. Så (O, Muḥammad) vær tålmodig med, hvad de siger, og proklamer din Herres renhed, sammen med (Hans) lovprisning før solens opgang og før dens nedgang. Og lovpris (Ham) i nattens timer og ved dagens yderpunkter. Måske vil du blive tilfreds.

فَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ
طُلُوعِ ٱلشَّمۡسِ وَقَبۡلَ غُرُوبِهَاۖ وَمِنۡ ءَانَآيِٕ
ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡ وَأَطۡرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرۡضَىٰ ١٣٠

131. Og stræk ikke dit blik ud mod nydelsen af det verdslige livs glans, som Vi har givet nogle grupper blandt dem. (Dette har vi gjort) for at prøve dem dermed. Og din Herres forsyning er bedre (og) vedvarende.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا
مِّنۡهُمۡ زَهۡرَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا لِنَفۡتِنَهُمۡ فِيهِۚ وَرِزۡقُ
رَبِّكَ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ ١٣١

132. Og påbyd din familie at opretholde Ṣalāh (Bøn), og vær selv udholdende dermed. Vi beder dig ikke om forsørgelse. Vi forsørger dig. Og den (bedste) ende (vil være for) de Gudsfrygtige.

وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَاۖ لَا نَسۡـَٔلُكَ
رِزۡقٗاۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُكَۗ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلتَّقۡوَىٰ ١٣٢

133. Og de siger: ”Hvorfor bringer han os ikke et tegn fra sin Herre?” Er der ikke kommet et klart bevis til dem (i form) af det, som er i de tidligere Skrifter[1]?”

وَقَالُواْ لَوۡلَا يَأۡتِينَا بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّهِۦٓۚ أَوَلَمۡ
تَأۡتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِي ٱلصُّحُفِ ٱلۡأُولَىٰ ١٣٣

134. Og hvis Vi havde tilintetgjort dem med en straf før ham (Profeten Muḥammad), så havde de sagt: ”Vor Herre, hvorfor sendte du ikke et sendebud til os, så vi kunne følge Dine tegn, før vi blev ydmyget og vanæret?”

وَلَوۡ أَنَّآ أَهۡلَكۡنَٰهُم بِعَذَابٖ مِّن قَبۡلِهِۦ لَقَالُواْ
رَبَّنَا لَوۡلَآ أَرۡسَلۡتَ إِلَيۡنَا رَسُولٗا فَنَتَّبِعَ
ءَايَٰتِكَ مِن قَبۡلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخۡزَىٰ ١٣٤

135. Sig: ”Alle venter. Vent I da (også)! Så vil I (få at) vide, hvem den rette vejs folk er, og hvem der har ladet sig retlede”.

قُلۡ كُلّٞ مُّتَرَبِّصٞ فَتَرَبَّصُواْۖ فَسَتَعۡلَمُونَ مَنۡ
أَصۡحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِيِّ وَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ١٣٥

---

1 Āyah (verset) betyder, at den Hellige Koran i sig selv er et klart tegn, da den indeholder essensen af tidligere Guddommelige Bøger, mens den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er ulærd. Og der er ingen anledning overhovedet til at hævde, at han har lært det fra en anden.

SŪRAH AL-ANBIYĀ’

سُورَةُ الأَنبِيَاءِ

Titlen på denne Sūrah er ”Profeterne”, fordi en række Profeter (Fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) er blevet nævnt i denne Sūrah.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

1. Menneskenes afregning er kommet dem nær, men de vender sig bort i ligegyldighed.
2. Der kommer ikke nogen ny påmindelse til dem fra deres Herre, uden at de lytter til den, som var det en leg.
3. Med optaget hjerter (af onde ting). Og de, der handler uret, taler i hemmelighed, (idet de siger): ”Er dette andet end et menneske ligesom jer. Vil I da følge magien, selvom I kan se[1]?”
4. Han (Profeten Muḥammad) sagde: ”Min Herre ved, hvad der bliver sagt i Himlene og på Jorden, og Han er Den Althørende, Den Alvidende”.
5. Nej, men de siger: Det (Koranen) er et virvar af drømme. Nej, han (Profeten) har opdigtet det. Nej, han er digter. Så lad ham bringe os et tegn ligesom dem, der var sendt tidligere”.
6. Ingen by, som Vi tilintetgjorde før dem, troede. Vil de så tro?

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ
مُّعۡرِضُونَ ١

مَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّن رَّبِّهِم مُّحۡدَثٍ إِلَّا
ٱسۡتَمَعُوهُ وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ ٢

لَاهِيَةٗ قُلُوبُهُمۡۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجۡوَى ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ هَلۡ هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡۖ أَفَتَأۡتُونَ
ٱلسِّحۡرَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ٣

قَالَ رَبِّي يَعۡلَمُ ٱلۡقَوۡلَ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٤

بَلۡ قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمِۭ بَلِ ٱفۡتَرَىٰهُ بَلۡ
هُوَ شَاعِرٞ فَلۡيَأۡتِنَا بِـَٔايَةٖ كَمَآ أُرۡسِلَ
ٱلۡأَوَّلُونَ ٥

مَآ ءَامَنَتۡ قَبۡلَهُم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآۖ
أَفَهُمۡ يُؤۡمِنُونَ ٦

1 De argumenterede imod den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ), at han var et menneske ligesom dem, og at den Hellige Koran var trolddom. Derfor skulle man ikke lytte til den.

7. Og Vi sendte før dig kun mænd, til hvem Vi gav åbenbaring. Så spørg folk, der har viden, hvis I ikke ved[1].

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧

8. Og Vi gav dem ikke kroppe, der ikke tog føde til sig, og de var ikke udødelige.

وَمَا جَعَلۡنَٰهُمۡ جَسَدٗا لَّا يَأۡكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُواْ خَٰلِدِينَ ٨

9. Så opfyldte Vi løftet til dem, og Vi reddede dem, og dem Vi ellers ville, og Vi tilintetgjorde overtræderne.

ثُمَّ صَدَقۡنَٰهُمُ ٱلۡوَعۡدَ فَأَنجَيۡنَٰهُمۡ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهۡلَكۡنَا ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٩

10. Sandelig, Vi har sendt en Bog ned til jer, hvori I omtales[2]. Vil I da ikke forstå?

لَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ كِتَٰبٗا فِيهِ ذِكۡرُكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠

11. Og hvor mange byer, der handlede uretfærdigt, har Vi ikke knust! Og Vi oprejste efter dem et andet folk.

وَكَمۡ قَصَمۡنَا مِن قَرۡيَةٖ كَانَتۡ ظَالِمَةٗ وَأَنشَأۡنَا بَعۡدَهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ ١١

12. Og da de fornemmede Vores straf, begyndte de at flygte fra den.

فَلَمَّآ أَحَسُّواْ بَأۡسَنَآ إِذَا هُم مِّنۡهَا يَرۡكُضُونَ ١٢

13. (Men englene sagde til dem): "Flygt ikke, men vend tilbage til den velstand, I levede i, og til jeres boliger. Måske vil I blive spurgt[3]".

لَا تَرۡكُضُواْ وَٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰ مَآ أُتۡرِفۡتُمۡ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡـَٔلُونَ ١٣

14. De sagde: "Ve os, vi var sandelig uretfærdige".

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ١٤

---

1 "Spørg folk" henviser i denne Āyah (vers) til Bogens Folk, jøderne og de kristne. Makkahs hedninge var uvidende om de Guddommelige Bøger. De rådes til at spørge Bogens Folk om, hvorvidt de tidligere Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيۡهِمُ ٱلسَّلَامُ) blev sendt fra blandt mennesker eller ej?

2 "Sandelig, Vi har sendt en Bog ned til jer, hvori I omtales". Ifølge denne oversættelse, ville denne Āyah (vers) betyde, at det er et stoltheds moment for araberne, at den sidste Guddommelige Bog er blevet sendt ned på deres sprog, og de er blevet valgt til at være de direkte adressater. Det vil bære et godt navn for araberne for al tid fremover.

3 Dette vil blive sagt til dem i ironi. Det betyder, da I plejede at nyde jeres luksuriøse hjem, plejede jeres tjenere at spørge jer om, hvad de skulle gøre for jer. Gå nu tilbage til de samme boliger for at høre lignende spørgsmål fra dem, men I vil hverken finde jeres overdådighed ej heller jeres tjenere.

15. Og dette ophørte ikke (med) at være deres råb, indtil Vi gjorde dem (til) afhøstede (korn), udslukte.

فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ
حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ﴿١٥﴾

16. Og Vi skabte ikke Himlene og Jorden, og det der er imellem dem, bare for morskab.

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَٰعِبِينَ ﴿١٦﴾

17. Hvis Vi havde ønsket fornøjelse, så havde Vi sandelig skaffet det fra Os Selv, hvis Vi (overhovedet) ville gøre det[1].

لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّٱتَّخَذْنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ
إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿١٧﴾

18. Nej, men Vi vil slynge sandheden mod falskheden, så (den) vil tilintetgøre den, (og) på ingen tid er den væk. Og ve jer for det, som I tilskriver (Allāh).

بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا
هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. Og alle i Himlene og på Jorden tilhører Ham. Og de, som er hos Ham, vender sig ikke arrogant fra Hans tilbedelse, ej heller bliver de trætte.

وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُۥ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

20. De lovpriser Ham nat og dag uden at blive sløje.

يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Eller har de taget sig guder fra jorden, som genopliver (de døde)?

أَمِ ٱتَّخَذُوٓا۟ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Hvis der havde været andre guder i dem (Himlene og Jorden) end Allāh, så ville de begge sandelig være fordærvede[2]. Så Lovpriset være

لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ
فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

---

1 De, der benægter livet i det Hinsidige, hævder faktisk, at dette univers blev skabt uden et meningsfuldt formål, som om Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ønskede at spille en formålsløs leg. Naturligvis er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hævet over at spille spil, men selv om Han nogensinde havde ønsket at have en hobby for Sig Selv, ville Han have opfundet et tidsfordriv i Sit Eget Højere Rige i stedet for at skabe dette univers og forårsage mange menneskers lidelser og trængsler i denne verden blot for at underholde deres Skaber. Det viser, at universet er skabt for et meningsfuldt formål, hvilket er utænkeligt, hvis der ikke er noget liv efter døden for at gengælde alle for deres gode eller dårlige gerninger.

2 Dette er et argument for fælles forståelse mod polyteisme. Havde der været mere end én

Allāh, Tronens Herre! (Han er Fri for det), de beskriver.

23. Han vil ikke blive spurgt om, hvad Han laver, men de bliver spurgt.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ٢٣

24. Eller har de taget sig guder foruden Ham? Sig: "Kom med jeres bevis". Dette (Koranen) er Påmindelsen til dem, der er med mig, og en Påmindelse til dem, der var før mig[1]". Men de fleste af dem kender ikke sandheden, og derfor vender de sig bort.

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا۟
بُرْهَـٰنَكُمْ ۖ هَـٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِى ۗ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم
مُّعْرِضُونَ ٢٤

25. Og Vi sendte ikke noget sendebud før dig, uden at Vi åbenbarede til ham: "Der er ingen gud undtagen Mig. Så tilbed Mig".

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ
إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ٢٥

26. Og de sagde: "Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) har taget Sig en søn. Lovpriset være Han". Nej, de er kun ærede tjenere[2].

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَـٰنَهُۥ ۚ بَلْ
عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ٢٦

27. De tager ikke ordet før Ham, og de handler (kun) på Hans befaling.

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ
يَعْمَلُونَ ٢٧

28. Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og de går ikke

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

---

gud, og hver enkelt af dem var udstyret med fulde beføjelser og attributter af guddom og var uafhængig af de andre, ville de helt sikkert været blevet uenige i nogle beslutninger. Det ville have ført til skænderi mellem dem, for at finde på en måde at overmande Tronens Herre, der styrer hele universet, og dermed ville hele universets system være blevet ødelagt af deres indbyrdes skænderier, som ville have medført anarki. Hvis andre guder formodes at være ude af i stand til at være uenige med Tronens Herre, så er der ingen guder, fordi manglende evne til at gøre noget, ikke er tænkeligt om en gud.

1 Det betyder, at eksistensen af en anden gud kun kan bekræftes gennem en Guddommelig Bog, men ingen Guddommelig Bog har nogensinde henvist til en anden gud foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

2 Makkahs hedninge plejede at sige, at engle var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) døtre. Āyah (verset) afviser denne tro.

i forbøn undtagen for den, Han er tilfreds med. Og de skælver i frygt for Ham.

يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ
خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og den af dem, der siger: "Jeg er gud foruden Ham". Sådan en vil Vi gengælde med Djahannam (Helvede). Således gengælder Vi aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

۞ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّىٓ إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِۦ
فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Har de, der fornægter, ikke set, at Himlene og Jorden (før) hang sammen, (men) så skilte Vi (dem) ad? Og Vi skabte af vand alt levende. Vil de da ikke tro[1]?

أَوَلَمْ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا
مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

31. Og Vi skabte faste bjerge på jorden, for at den ikke skal ryste under dem. Og Vi skabte bjergpas som veje derpå. Således at de måtte blive retledte.

وَجَعَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ
وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. Og Vi skabte himlen (som) et beskyttet tag, og alligevel vender de sig bort fra dens tegn.

وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ
ءَايَٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og Han er Den, der skabte natten og dagen og solen og månen. Hver af dem løber i (sin egen) bane.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ
وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og Vi har ikke givet noget menneske før dig det evige liv. Hvis du da dør, skal de så leve for evigt?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِي۟ن مِّتَّ
فَهُمُ ٱلْخَٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾

---

1 Den klassiske fortolkning af denne Āyah (vers) er, at himlen i begyndelsen var lukket i den forstand, at det ikke regnede, og jorden var lukket i den forstand, at der ikke voksede nogen vegetation. Så åbnede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) himlen, og det begyndte at regne, og han åbnede jorden, så den begyndte at frembringe planter. Men en anden mulig oversættelse af Āyah (verset) er måske som følger: 'Himlen og jorden var en fælles masse, så skilte Vi dem ad'. I dette tilfælde ville Āyah (verset) henvise til den indledende fase af deres skabelse, hvor himlen og jorden blev forenet og derefter adskilt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) på et senere tidspunkt. Den moderne 'Big Bang'-teori synes at være tæt på dette koncept. Og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved bedst!

35. Enhver skal smage døden. Og Vi vil teste jer med ondt og godt som en prøvelse. Og til Os skal I blive bragt tilbage.

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ
وَٱلۡخَيۡرِ فِتۡنَةٗۖ وَإِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ ٣٥

36. Og når de, der fornægter, ser dig, driver de kun spot med dig, (idet de siger): "Er det ham, der taler om jeres guder?" Mens de selv er benægtere af (overhovedet) at nævne Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِي يَذۡكُرُ ءَالِهَتَكُمۡ
وَهُم بِذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٣٦

37. Mennesket er skabt af hastværk[1]. Jeg skal vise jer Mine tegn, så skynd ikke på Mig.

خُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ مِنۡ عَجَلٖۚ سَأُوْرِيكُمۡ
ءَايَٰتِي فَلَا تَسۡتَعۡجِلُونِ ٣٧

38. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive (opfyldt), hvis I er sandfærdige?"

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ٣٨

39. Hvis de, der fornægter, blot vidste, hvornår de ikke vil (være i stand til at) holde Ilden (borte) fra deres ansigter eller fra deres rygge. Og de vil ikke blive hjulpet.

لَوۡ يَعۡلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ حِينَ لَا
يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن
ظُهُورِهِمۡ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٣٩

40. Nej, men den (Opstandelsens Dag) vil pludselig komme over dem og forvirre dem. Og da vil de ikke være i stand til at afvise den, og de vil ikke få udsættelse.

بَلۡ تَأۡتِيهِم بَغۡتَةٗ فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا
يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ٤٠

41. Og sandelig, sendebud er blevet spottet før dig. Men de, der spottede dem, blev omringet af det, de plejede at håne (med).

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ
بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ
يَسۡتَهۡزِءُونَ ٤١

42. Sig: "Hvem kan beskytte jer ved nat og dag mod Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)?" Men nej, de

قُلۡ مَن يَكۡلَؤُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ
ٱلرَّحۡمَٰنِۗ بَلۡ هُمۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِم

---

1 Hver gang de vantro blev advaret om den Guddommelige straf, enten i denne verden eller i det Hinsides, plejede de at spørge om, hvorfor straffen ikke havde indhentet dem endnu. Denne Āyah (vers) kommenterer denne holdning.

vender sig bort fra deres Herres påmindelse.

مُّعۡرِضُونَ ٤٢

43. Eller har de guder, der kan forsvare dem, ud over Os? De formår ikke at hjælpe sig selv, ej heller vil de kunne undslippe Os (Vores straf).

أَمۡ لَهُمۡ ءَالِهَةٞ تَمۡنَعُهُم مِّن دُونِنَاۚ لَا
يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَ أَنفُسِهِمۡ وَلَا هُم مِّنَّا
يُصۡحَبُونَ ٤٣

44. Nej, men Vi gav disse (fornægtere) og deres fædre nydelse, indtil de nåede en høj alder. Ser de ikke, at Vi gradvist reducerer landet fra de omkringliggende grænser? Skulle de da blive al-Ghālibūn (de sejrende)[1]?

بَلۡ مَتَّعۡنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ طَالَ
عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُۗ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَنَّا نَأۡتِي
ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا مِنۡ أَطۡرَافِهَآۚ أَفَهُمُ
ٱلۡغَٰلِبُونَ ٤٤

45. Sig: "Sandelig, jeg advarer jer kun med åbenbaring!" Men de døve hører ikke kaldet, når de bliver advaret.

قُلۡ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلۡوَحۡيِۚ وَلَا يَسۡمَعُ
ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ٤٥

46. Og hvis et pust af din Herres straf rammer dem, så vil de sandelig sige: "O, ve os. Vi var sandelig uretfærdige".

وَلَئِن مَّسَّتۡهُمۡ نَفۡحَةٞ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٤٦

47. Og Vi vil stille de retfærdige vægte frem til Opstandelsens Dag, og ingen vil blive forurettet det mindste. Og selv om den (handlingen) er på størrelse med vægten af et sennepskorn, vil Vi bringe den frem. Og Vi er tilstrækkelig til at holde regnskab.

وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَلَا
تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ
مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ٤٧

48. Og Vi gav sandelig Mūsā (Moses) og Hārūn (Aron) Sondringen

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلۡفُرۡقَانَ

1 Āyah (vers) 43 har erklæret, at de ikke vil finde nogen, der kan stå ved deres side i det Hinsides. Denne Āyah (vers) siger, at selv i denne verden er deres sfære af indflydelse faldende dag for dag, fordi folk i deres land omfavner Islām i stigende grad "Vi kommer til landet" betyder Islāms stigende indflydelse, og "indsnævre den fra alle dens sider" refererer til fornægternes faldende indflydelse overalt på den arabiske halvø. Det samme udtryk er også blevet anvendt i Sūrah Ar-Ra'd (13:41).

(mellem ret og uret) og et lys og en påmindelse for de Gudfrygtige.

وَضِيَآءٗ وَذِكۡرٗا لِّلۡمُتَّقِينَ ٤٨

49. De, som frygter deres Herre i det skjulte og ængstes for Timen.

ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ وَهُم مِّنَ
ٱلسَّاعَةِ مُشۡفِقُونَ ٤٩

50. Og denne (Koran) er en velsignet Påmindelse, som Vi har sendt ned. Vil I da forkaste den?

وَهَٰذَا ذِكۡرٞ مُّبَارَكٌ أَنزَلۡنَٰهُۚ أَفَأَنتُمۡ لَهُۥ
مُنكِرُونَ ٥٠

51. Og Vi havde sandelig givet Ibrāhīm (Abraham) hans retledning tidligere, og Vi var Vidende om ham.

۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ إِبۡرَٰهِيمَ رُشۡدَهُۥ مِن قَبۡلُ
وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ ٥١

52. Da han sagde til sin far og sit folk: ”Hvad er disse statuer, (som) I er hengivne (tilbedere af)?”

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ
ٱلَّتِيٓ أَنتُمۡ لَهَا عَٰكِفُونَ ٥٢

53. De sagde: ”Vi fandt, at vore forfædre tilbad dem”.

قَالُواْ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ٥٣

54. Han sagde: ”Sandelig, I og jeres forfædre har været i åbenbar vildfarelse”.

قَالَ لَقَدۡ كُنتُمۡ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمۡ فِي ضَلَٰلٖ
مُّبِينٖ ٥٤

55. De sagde: ”Er du kommet til os med sandheden, eller er du en af dem, der gør grin?”

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ٥٥

56. Han sagde: ”Nej, jeres Herre er Himlenes og Jordens Herre, (Ham), som skabte dem, og jeg er blandt dem, der bevidner dette.

قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي
فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٥٦

57. Og ved Allāh, jeg vil sandelig overliste jeres afguder, efter at I er gået bort og har vendt (mig) ryggen[1]”.

وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن
تُوَلُّواْ مُدۡبِرِينَ ٥٧

1 Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) mente, at når hans folk ville ”forlade byen for at fejre deres festival, ville han ødelægge deres afguder”. Som det vil fremgå i Sūrah Aṣ-Ṣāffāt (37:83-94) inviterede hans folk ham, til at deltage i festivalen, men han undskyldte sin manglende evne til at deltage og udførte det, der er nævnt i Āyah (vers) 58. Hans udsagn i Āyah (vers) 63: ”Det er snarere den største her (blandt dem), der

58. Så slog han dem i stykker, undtagen den store af dem. Måske ville de vende tilbage til den (afguden).

فَجَعَلَهُمْ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٥٨

59. De sagde: ”Hvem har gjort dette ved vore guder? Han er sandelig blandt aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

قَالُوا۟ مَن فَعَلَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٩

60. De sagde: ”Vi har hørt en ung mand nævne dem. Han kaldes Ibrāhīm (Abraham)”.

قَالُوا۟ سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُۥٓ
إِبْرَٰهِيمُ ٦٠

61. De sagde: ”Så bring ham frem for øjnene af menneskene. Således at de måtte vidne”.

قَالُوا۟ فَأْتُوا۟ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعْيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ٦١

62. De sagde: ”Har du gjort dette ved vore guder, o, Ibrāhīm (Abraham)?”

قَالُوٓا۟ ءَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا
يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ٦٢

63. Han sagde: ”Det er snarere den største her (blandt dem), der har gjort dette. Så spørg dem, hvis de (da) kan tale”.

قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ إِن
كَانُوا۟ يَنطِقُونَ ٦٣

64. Så vendte de sig (tænkende) mod sig selv og sagde: ”Sandelig, det er jer, der er aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige)”.

فَرَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ
أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٦٤

65. Derefter vendte de tilbage (til vantro) med hovederne bøjede og sagde: ”Du ved sandelig, at de ikke kan tale”.

ثُمَّ نُكِسُوا۟ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا
هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ٦٥

66. Han sagde: ”Tilbeder I da foruden Allāh, hvad der hverken kan gavne jer det mindste eller skade jer?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ٦٦

67. Skam få jer, og hvad I tilbeder foruden Allāh. Vil I da ikke forstå?”

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٧

---

har gjort dette” henviser ironisk til den største af afguderne i templet. Formålet var at vise, at afguder hverken kan skade eller gavne nogen.

68. De sagde: "Brænd ham og hjælp jeres guder, hvis I vil gøre noget".

قَالُواْ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓاْ ءَالِهَتَكُمۡ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ٦٨

69. Vi sagde: "O, ild, vær kølig og sikker for Ibrāhīm (Abraham)".

قُلۡنَا يَٰنَارُ كُونِي بَرۡدٗا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ٦٩

70. Og de ønskede at overliste ham, men Vi gjorde dem til al-Akhsarīn (de største tabere).

وَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيۡدٗا فَجَعَلۡنَٰهُمُ ٱلۡأَخۡسَرِينَ ٧٠

71. Og Vi reddede ham[1] og Lūṭ (Lot) til det land[2], som Vi har velsignet for verdenerne.

وَنَجَّيۡنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَا لِلۡعَٰلَمِينَ ٧١

72. Og Vi skænkede ham Isḥāq (Isak) og Yā'qūb (Jakob) som tilføjelse, og dem alle gjorde Vi retskafne.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ نَافِلَةٗۖ وَكُلّٗا جَعَلۡنَا صَٰلِحِينَ ٧٢

73. Og Vi gjorde dem til ledere, der skulle retlede (folk) på Vores befaling, og Vi åbenbarede til dem at udøve gode gerninger og at opretholde Ṣalāh (Bøn) og give Zakāh (obligatorisk almisse). Og de tilbad Os (alene).

وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَئِمَّةٗ يَهۡدُونَ بِأَمۡرِنَا وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِمۡ فِعۡلَ ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِۖ وَكَانُواْ لَنَا عَٰبِدِينَ ٧٣

74. Og Lūṭ (Lot) skænkede Vi dømmekraft og viden, og Vi reddede ham fra byen, der plejede at begå Al-Khabā'ith (skændige handlinger)[3]. Sandelig, de var et ondt (og) syndigt folk.

وَلُوطًا ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا وَعِلۡمٗا وَنَجَّيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَت تَّعۡمَلُ ٱلۡخَبَٰٓئِثَۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمَ سَوۡءٖ فَٰسِقِينَ ٧٤

---

1 Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) blev født i Irak og blev sendt som profet til Nimrūd, der prøvede at brænde ham i ilden som nævnt i teksten ovenfor. Men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) reddede ham, og han udvandrede til Bilād ash-Shām. Han blev ledsaget af sin nevø Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)), der var den eneste fra hans klan, der fulgtes med ham.

2 Bilād ash-Shām: Palæstina, Libanon, Syrien, og Jordan.

3 Dette refererer til Sodomas folk og deres naturstridige handlinger. Se Sūrah Hūd (11: 25-48) og de relevante fodnoter.

75. Og Vi lod ham træde ind i Vores barmhjertighed. Sandelig, han var blandt de retskafne.

وَأَدۡخَلۡنَٰهُ فِي رَحۡمَتِنَآۖ إِنَّهُۥ مِنَ
ٱلصَّٰلِحِينَ ٧٥

76. Og (husk) Nūḥ (Noa), da han kaldte (på Os) tidligere. Og Vi besvarede ham og reddede ham og hans familie fra den mægtige sorg.

وَنُوحًا إِذۡ نَادَىٰ مِن قَبۡلُ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ
فَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٦

77. Og Vi hjalp ham mod det folk, der kaldte Vores tegn for løgn. De var sandelig et ondt folk, derfor druknede Vi dem alle[1].

وَنَصَرۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآۚ
إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمَ سَوۡءٖ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٧٧

78. Og (husk) Dāwūd (David) og Sulaymān (Salomon), da de afsagde dom om agerjorden[2], da folkets får græssede derpå (ved nat). Og Vi var Vidne til deres dom.

وَدَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ إِذۡ يَحۡكُمَانِ فِي ٱلۡحَرۡثِ
إِذۡ نَفَشَتۡ فِيهِ غَنَمُ ٱلۡقَوۡمِ وَكُنَّا
لِحُكۡمِهِمۡ شَٰهِدِينَ ٧٨

79. Og Vi gav Sulaymān (Salomon) forståelse deraf, og til enhver af dem gav Vi dømmekraft og viden. Og Vi undertvang bjergene til at lovprise Allāh (sammen) med Dāwūd (David) og fuglene[3]. Og sandelig gjorde Vi (dette).

فَفَهَّمۡنَٰهَا سُلَيۡمَٰنَۚ وَكُلًّا ءَاتَيۡنَا حُكۡمٗا
وَعِلۡمٗاۚ وَسَخَّرۡنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلۡجِبَالَ يُسَبِّحۡنَ
وَٱلطَّيۡرَۚ وَكُنَّا فَٰعِلِينَ ٧٩

1 Se Sūrah Hūd (11: 69-83) og de relevante fodnoter.

2 Nogle geder trængte ind på en mands mark og trampede den ned. Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) besluttede, at gederne skulle gives til ejeren af marken som erstatning for hans tab, fordi værdien af afgrøden var næsten lig værdien af gederne. Da Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) fik viden om den dom, foreslog han til sin fader Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), at gederne kunne lånes ud til ejeren af marken, så han kunne drage fordel af deres mælk og uld, og jorden skulle udlånes til ejeren af gederne, så han kunne dyrke afgrøder på den. Når afgrøden ville komme til samme niveau, som den var, før gederne havde trampet den ned, skulle jorden gives tilbage til jordejeren, og gederne til ejeren af gederne. Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) godkendte forslaget, og besluttede at afgive kendelse i overensstemmelse hermed.

3 Som et af Profeten Dāwūds (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) mirakler blev bjergene og fuglene befalet til at gøre tasbīḥ (lovprise Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)). Nogle moderne kommentatorer mener, at det var ekkoet af profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) selv, der er blevet nævnt i denne Āyah (vers) som tasbīḥ af bjergene, men denne fortolkning er ikke i tråd med udtrykket brugt af den

80. Og Vi lærte ham at fremstille rustning, til at beskytte jer mod hinandens krigsfærd. Er I da taknemmelige?

وَعَلَّمْنَٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. Og (Vi undertvang) for Sulaymān (Salomon) den voldsomme vind[1], der under hans befaling blæste til landet[2], som Vi har velsignet. Og Vi var Vidende om alt.

وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَٰلِمِينَ ﴿٨١﴾

82. Og (Vi undertvang) blandt satanerne nogle, der dykkede (i vandet) for ham og udførte andre opgaver end det. Og Vi var Vagtsomme over dem.

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. Og (husk) Ayyūb (Job), da han kaldte på sin Herre, (idet han sagde): "Sandelig, jeg er blevet ramt af modgang, og Du er Den Barmhjertigste af alle barmhjertige".

۞ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Da bønhørte Vi ham og fjernede den modgang, der havde ramt ham. Og Vi gav ham hans familie (tilbage) og deres lige, som en barmhjertighed fra Os og en påmindelse til de tilbedende[3].

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

Hellige Koran her og i Sūrah Saba' (34:10), hvor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har befalet bjergene at gøre tasbīḥ med Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). Havde det kun været et ekko, var de ikke blevet nævnt som en særegenhed for Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), ej heller havde der været grund til at sige, at bjergene var 'underkuede' til at gøre tasbīḥ, og intet ekko kan forestilles med hensyn til fuglenes tasbīḥ.

1 Den Hellige Koran har flere steder nævnt, at vinden var underlagt Profeten Sulaymāns (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) vilje på en måde, at den bragte ham til fjerne steder inden for en meget kort tid. Som nævnt i Sūrah Saba' (34:12) var dens rejse om morgenen lig med rejsen på en måned, og rejsen om eftermiddagen var også lig med rejsen på en måned.

2 Bilād ash-Shām: Palæstina, Libanon, Syrien, og Jordan.

3 Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) led af en smertefuld sygdom, hvis karakter ikke afsløres af den Hellige Koran. Hans familie og hans venner, undtagen hans hustru, forlod ham. Trods disse prøvelser forblev han tålmodig og taknemmelig over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Til sidst helbredte Allāh (Den Lovpriste

85. Og (husk) Ismā'īl (Ishmael) og Idrīs og Dhul-Kifl. De hører alle til aṣ-Ṣābirīn (de tålmodige).

وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og Vi lod dem træde ind i Vores barmhjertighed. Sandelig, de hører til blandt aṣ-Ṣālihīn (de retskafne).

وَأَدْخَلْنَٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og (husk) Dhan-Nūn[1] (Jonas)[2], da han gik bort i vrede[3] og troede,

وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبًا فَظَنَّ أَن

og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ham, hans familie blev gendannet, og han blev velsignet med andre sønner eller sønnesønner. Dette fordoblede antallet af hans familiemedlemmer, i forhold til før han blev syg.

1 Fiske manden.

2 Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) blev sendt til Nināwa, en by i Irak. Da hans folk vedblev i fornægtelse, advarede han dem om, at den Guddommelige svøbe ville ramme dem inden for tre dage, hvorpå han forlod byen. Hans afgang fra byen efter en sådan advarsel fik folk til at tænke over deres holdning, og af frygt for den Guddommelige svøbe, omvendte de sig og søgte tilgivelse hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Da det var en ægte omvendelse, accepterede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) den, og straffen blev fjernet fra dem. Da Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) fandt ud af, at den Guddommelige svøbe ikke havde ramt dem, som forudsagt af ham, blev han grebet af frygt for, at hans folk ville kalde ham for en løgner. Derfor, i stedet for at vende tilbage til sit folk, valgte han at migrere til et andet sted uden at vente på et klart tegn fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Den Guddommelige Visdom fandt ikke denne beslutning i tråd med den høje status, som en profet besidder. Som gengæld blev han stillet over for en stor prøve. Han gik om bord på en båd, som blev overbelastet. Efter at have sejlet på havet et stykke tid, opstod der en stor fare for at båden ville synke. Matroserne besluttede, at én person måtte forlade båden. De trak derfor lod om, hvem der skulle forlade båden. Loddet landede på profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Han blev således kastet i havet. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sendte en stor fisk, der slugte ham, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) beordrede fisken til ikke at æde ham som mad, men at han kun blev holdt som en fange, så hans krop forblev uskadt. Han forblev i fiskens mave i nogle dage, hvilket er blevet nævnt i denne Āyah (vers) som 'mørkets dybder'. Han bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) med de ord, der er nævnt i denne Āyah (vers). Omsider blev hans bøn accepteret, og han blev smidt ud af fisken på en kyst. Det skal bemærkes, at udtrykket 'han gik bort i vrede' henviser til hans første afrejse fra sit folk, og ordene 'og tænkte at Vi aldrig ville irettesætte ham' skildrer hans antagelse om hans anden afrejse, efter straffen var blevet fjernet fra hans folk. Nogle yderligere detaljer omkring denne hændelse er blevet nævnt i Sūrah Al-Qalam (68: 48-50) og Sūrah aṣ-Ṣāffāt (37: 139-148).

3 Fra sit folk.

at Vi ikke ville irettesætte[1] ham[2]. Så kaldte han (på Os) i mørket (s dybder)[3]: ”Der er ingen gud undtagen dig. Lovprist være Du. Jeg var sandelig blandt aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige)”.

لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ أَن
لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَٰنَكَ إِنِّي كُنتُ
مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٧

88. Da bønhørte Vi ham og reddede ham fra sorgen. Og således redder Vi al-Mu’minīn (de troende).

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ
وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ٨٨

89. Og (husk) Zakariyyā (Zacharias), da han kaldte på sin Herre: ”O, min Herre, efterlad mig ikke alene (uden arving), og Du er Den bedste Arvtager[4]”.

وَزَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى
فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ٨٩

90. Da bønhørteVi ham og skænkede ham Yaḥyā (Johannes) og kurerede hans hustru for ham. Sandelig, de plejede at kappes i gode handlinger, og de påkaldte Os i håb og frygt, og de var ydmyge over for Os.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟
يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ ٩٠

91. Og (husk) hende (Maria), der bevarede sin kyskhed. Så blæste Vi (et liv i) hende gennem Vores Ånd (Gabriel) og gjorde hende og hendes søn (Jesus) til et tegn for verdenerne.

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ
ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ٩١

92. ”Sandelig, dette er jeres fællesskab, ét fællesskab, og Jeg er jeres Herre, så tilbed Mig (alene)!”

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً
وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ ٩٢

93. Men de har brudt med hinanden i deres sag. De skal alle vende tilbage til Os.

وَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ
إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ ٩٣

---

1 Dvs. at irettesætte ham, fordi han ikke var tålmodig nok.

2 Så Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) prøvede ham med en meget hård indskrænkelse og indelukkethed ved at lade en stor fisk sluge ham.

3 Mørke kan her forstås som nat, havet, eller fisken.

4 Se Sūrah Āl-‘Imrān (3: 38-41) og Sūrah Maryam (19: 1-15).

94. Og den, der udøver gode gerninger og er troende, hans anstrengelse vil ikke blive afvist. Og Vi vil sandelig nedskrive det for ham.

فَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ
فَلَا كُفۡرَانَ لِسَعۡيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ
كَٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾

95. Der hviler et forbud[1] over en by (s folk), som Vi har tilintetgjort, mod at de vender tilbage.

وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآ أَنَّهُمۡ
لَا يَرۡجِعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Indtil der bliver åbnet for Ya'djūdj (Gog) og Ma'djūdj (Magog), og de iler frem fra enhver højde[2].

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتۡ يَأۡجُوجُ وَمَأۡجُوجُ وَهُم
مِّن كُلِّ حَدَبٖ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Og det sandfærdige løfte er kommet nær. Da vil fornægternes øjne være stirrende (af frygt, og de vil sige): "Ve os! Vi var sandelig uvidende om denne (Dag). Nej, men vi var sandelig Ẓālimīn (uretfærdige)".

وَٱقۡتَرَبَ ٱلۡوَعۡدُ ٱلۡحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَٰخِصَةٌ
أَبۡصَٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَٰوَيۡلَنَا قَدۡ كُنَّا
فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا بَلۡ كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾

98. Sandelig, I og det, som I tilbeder foruden Allāh, skal være Djahannams (Helvedes)[3]

إِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمۡ لَهَا وَٰرِدُونَ ﴿٩٨﴾

1 Mennesker, der engang bliver tilintetgjort, kan ikke vende tilbage til denne verden for at rette op på dem selv, men de vil blive genoprejst på Dommens Dag. Et af tegnene på Domme Dagens nærhed er frigørelsen af Ya'djūdj og Ma'djūdj.

2 Det er to vilde stammer, der boede uden for disse bjerge. De plejede at iværksætte angreb på de civiliserede mennesker, der levede på den anden side af bjergene. Folk ønskede at udfylde kløften mellem de to bjerge som en barriere mellem dem og Ya'djūdj og Ma'djūdj (Gog og Magog) for at beskytte sig selv mod deres brutale angreb. De tilbød at betale Dhul Qrnayan et gebyr eller afgift for denne hjælp, men han afslog pengene. Derimod bad han dem om at få stillet nogle arbejdere til rådighed, som kunne hjælpe ham med at bygge barrieren. Det er næsten sikkert, at muren, der blev bygget af Dhul Qarnayn, var i det ekstreme nord, og det er helt forkert at forveksle dette med den Kinesiske Mur. Historien om de nordlige lande viser, at mange sådanne mure blev bygget til lignende formål på forskellige steder i Norden. Det er derfor vanskeligt at identificere en af dem som muren, der blev bygget af Dhul Qarnayn.

3 Alle dem der beordrede deres tilhængere til at tilbede dem, vil være i Helvede. Tilsvarende vil Satan, som blev adlydt af de vantro, og dermed blev tilbedt direkte, være sammen med sine tilhængere i Djahannam (Helvede). Desuden vil afguder lavet af sten, træ eller andet metal blive anvendt som brændstof til Helvede, så hedningene kan se skæbnen for dem, som de tog som guder eller forbedere foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Men Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og 'Uzair, der henholdsvis blev tilbedt af de kristne og nogle jøder, er ikke inkluderet i den generelle

brændsel. Til det skal I komme.

99. Hvis disse havde været guder, var de ikke kommet derned. Og deri vil de alle blive for evigt.

لَوۡ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةٗ مَّا وَرَدُوهَاۖ
وَكُلّٞ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٩٩

100. Deri vil der være en råben fra dem, og de vil ikke høre noget (andet) deri.

لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَهُمۡ فِيهَا لَا يَسۡمَعُونَ ١٠٠

101. Sandelig, de, til hvem (løftet om) den skønneste (belønning) er gået forud for Os, vil blive holdt borte derfra (Helvedet).

إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتۡ لَهُم مِّنَّا ٱلۡحُسۡنَىٰٓ
أُوْلَٰٓئِكَ عَنۡهَا مُبۡعَدُونَ ١٠١

102. De vil ikke høre den svageste lyd derfra, og de vil blive for evigt i det, som de begærer.

لَا يَسۡمَعُونَ حَسِيسَهَاۖ وَهُمۡ فِي مَا
ٱشۡتَهَتۡ أَنفُسُهُمۡ خَٰلِدُونَ ١٠٢

103. Den største rædsel skal ikke bedrøve dem, og englene vil modtage dem (og sige): "Dette er jeres Dag, som I er blevet lovet".

لَا يَحۡزُنُهُمُ ٱلۡفَزَعُ ٱلۡأَكۡبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوۡمُكُمُ ٱلَّذِي كُنتُمۡ
تُوعَدُونَ ١٠٣

104. Den Dag, hvor Vi ruller himlen sammen, ligesom skriften bliver rullet sammen (på skriftruller). Sådan som Vi skabte den første skabelse, vil Vi bringe den tilbage (igen). Et (bindende) løfte for Os. Vi vil sandelig gøre det.

يَوۡمَ نَطۡوِي ٱلسَّمَآءَ كَطَيِّ ٱلسِّجِلِّ
لِلۡكُتُبِۚ كَمَا بَدَأۡنَآ أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ
وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ ١٠٤

105. Sandelig, Vi har skrevet i az-Zabūr (Bøgerne) efter Påmindelsen (den Beskyttede Bog, som er hos Allāh), at Mine retskafne tjenere skal arve[1] landet.

وَلَقَدۡ كَتَبۡنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعۡدِ
ٱلذِّكۡرِ أَنَّ ٱلۡأَرۡضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
ٱلصَّٰلِحُونَ ١٠٥

---

betydning af denne Āyah (vers), fordi de aldrig beordrede deres følger til at tage dem som guder eller Guds sønner. Āyah (vers) 101 afklarer deres position.

1 Denne Āyah (vers) henviser til det evige liv i det Hinsidige, hvor det kun er de retskafne mennesker, der vil arve landet, og tyranernes regeringstid vil komme til en ende for evigt. I Sūrah Az-Zumar (39:74) har den Hellige Koran citeret Paradisets beboers erklæring i

106. Sandelig, i denne (Koran) er der et budskab for et folk, der tilbeder (Allāh).

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغًا لِّقَوْمٍ عَٰبِدِينَ ١٠٦

107. Og Vi har kun sendt dig (O, Muḥammad) som en barmhjertighed for verdenerne.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ١٠٧

108. Sig: ”Det er sandelig blevet åbenbaret mig, at jeres gud er én Gud. Vil I da underkaste jer (Ham)?”

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ
وَٰحِدٌ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ١٠٨

109. Men hvis de vender sig bort, så sig (til dem): ”Jeg har meddelt jer det alle ligeligt. Og jeg ved ikke, om det, I er blevet lovet, er nært eller fjernt.

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُلْ ءَاذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ وَإِنْ
أَدْرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ١٠٩

110. Sandelig, Han ved, hvad der ytres åbent, og Han ved, hvad I holder skjult.

إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا
تَكْتُمُونَ ١١٠

111. Og jeg ved ikke[1], om det måske er en prøvelse for jer og en nydelse for en stund”.

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُۥ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَٰعٌ
إِلَىٰ حِينٍ ١١١

112. Han (Muḥammad) sagde: ”Min Herre, døm med sandhed. Og vores Herre er Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), Den, Hvis hjælp opsøges imod det, som I beskriver.

قَٰلَ رَبِّ ٱحْكُم بِٱلْحَقِّ وَرَبُّنَا ٱلرَّحْمَٰنُ
ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٢

---

følgende ord: ”Alḥamdulillāh (Al Lovprisning tilkommer Allāh), Der opfyldte sit løfte over for os og gjorde os til Jordens arvinger, så at vi kan slå os ned, hvor vi vil i Djannah (Paradis)”.

1 Det betyder: ”Jeg kender ikke den fulde visdom bag forsinkelsen af Domme Dagen på ubestemt tid, men måske er visdommen at teste jer og give jer tid til at nyde de verdslige fordele, hvorefter I intet vil få, men en varig straf”.

SŪRAH AL-ḤADJJ

سُورَةُ الحَجِّ

**Titlen på denne Sūrah er ”Al-Ḥadjj (Valfarten)”.
Ordet ”Al-Ḥadjj (Valfarten)” er nævnt i Āyah (vers) 27
i forbindelse med pilgrimsfærden.**

*I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige*

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, I mennesker, frygt jeres Herre. Sandelig, Timens (Domme Dagens) jordskælv er en mægtig ting.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ إِنَّ زَلۡزَلَةَ
ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ ١

2. Den Dag, hvor I ser det, vil enhver ammende kvinde glemme det (barn), som hun ammer, og enhver gravid vil kaste sin byrde. Og du vil se menneskene (som) berusede, men de er ikke berusede. Men Allāhs straf er streng.

يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ
أَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا
وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ
وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ ٢

3. Og blandt mennesker er der dem, som strides om Allāh uden viden og følger enhver oprørsk satan.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيۡطَٰنٖ مَّرِيدٖ ٣

4. Om hvilken det er bestemt, at den, der tager ham som ven, ham vil han vildlede og føre til den Rasende Ilds straf.

كُتِبَ عَلَيۡهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ
يُضِلُّهُۥ وَيَهۡدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٤

5. O, I mennesker, hvis I er i tvivl om Genopstandelsen, så (overvej, at) Vi sandelig har skabt jer af støv, derefter af en dråbe (sæd), dernæst af en blodklump og så af en klump kød, formet og uformet, for at Vi må gøre det klart for jer. Og Vi etablerer i livmoderen, hvad Vi vil, til en fastsat frist. Så bringer Vi jer frem som børn, for at I kan nå jeres modenhed. Og blandt jer er der nogle, som dør,

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ
ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ
مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ
مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ
فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ
نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ
وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ

og blandt jer er der nogle, som bliver ført til den sværeste del af livet, så at han efter at have haft viden (nu) intet ved. Og du ser jorden være livløs, men når Vi sender vand ned over den, så røres den og svulmer op, og den frembringer (planter) af enhver smuk art.

أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

6. Det er, fordi Allāh er Sandheden, og Han gør de døde levende, og Han har magt over alle ting.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

7. Og Timen (Dommens Dag) vil komme, hvorom der ikke hersker tvivl, og Allāh vil oprejse dem, der er i gravene.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

8. Og blandt mennesker er der nogen, der strides om Allāh uden viden, uden retledning og uden en oplysende bog.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾

9. (Idet han) vender sin side til (i stolthed), for at vildlede (folk) fra Allāhs vej, for ham er der vanære i dette liv, og på Opstandelsens Dag vil Vi lade ham smage den Brændende Ilds straf.

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

10. (Og Vi vil sige til ham): "Dette er, for hvad dine hænder har sendt forud". Og sandelig, Allāh er ikke uretfærdig mod (Sine) tjenere.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

11. Og blandt menneskene er der nogle, der tilbeder Allāh på kanten (til det tvivlsomme). Så hvis der sker ham noget godt, er han tilfreds med det, men hvis en prøvelse rammer ham, vender han sig rundt (til fornægtelse). Han mister dette

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾

liv og det Hinsidige. Det er det åbenbare tab[1].

12. Han påkalder (det), foruden Allāh, der hverken kan skade ham eller gavne ham. Det er den fjerne vildfarelse.

يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا
يَنفَعُهُۥۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٢

13. Han påkalder den, hvis skade er mere sandsynlig end hans gavn. Slet er sandelig beskytteren, og slet er sandelig ledsageren.

يَدۡعُواْ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقۡرَبُ مِن نَّفۡعِهِۦۚ لَبِئۡسَ
ٱلۡمَوۡلَىٰ وَلَبِئۡسَ ٱلۡعَشِيرُ ١٣

14. Allāh lader sandelig dem, der tror og udøver gode gerninger, træde ind i haver, i hvilke floder løber. Sandelig, Allāh gør, hvad Han vil.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤

15. Den, som tror, at Allāh ikke vil hjælpe ham (dvs. Muḥammad) i dette liv og i det Hinsidige, lad ham spænde et reb (op) til Himlen, (og) lad ham derefter afskære (hjælpen, der stiger ned fra Himlen). Lad ham da se, om hans (listige) planer fjerner det, der gør (ham) rasende[2].

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لۡيَقۡطَعۡ
فَلۡيَنظُرۡ هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهُۥ مَا يَغِيظُ ١٥

---

1 Nogle folk omfavnede Islām uden at have fuld overbevisning. Hvis de, efter at have accepteret troen, oplevede økonomiske fordele, beundrede de Islām. Men hvis de stod over for modgang, bebrejdede de religionen og vendte sig bort fra den i fornægtelse.

2 De der anstrengte sig for at stoppe den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fremgang, baserede deres tro på at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) aldrig ville hjælpe ham imod deres modstand. Āyah (verset) siger, at så længe han er en Profet, der kommunikerer med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), vil han blive ved med at modtage Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp. Hvis nogen er irriteret over dette faktum, så er den eneste mulighed for ham at afskære den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kommunikation med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ved at spænde et reb til himlen, hvis dette kan stille ham tilfreds for hans irritation over Islāms fremgang. Ifølge en anden fortolkning står "spænde et reb (op) til himlen" for at yde ens yderste, og pronomen i "aldrig vil hjælpe ham" refererer til personen selv og ikke til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Āyah (verset) vil ifølge denne fortolkning betyde, at hvis en person der er skuffet over Allāh (Den Lovpriste og

16. Og således sendte Vi den (Koranen) ned som klare Āyāt (vers), og sandelig, Allāh retleder, hvem Han vil.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يُرِيدُ ١٦

17. Sandelig, dem, som tror, og jøderne og sabæerne[1] og de kristne og zoroasterne[2] og afgudsdyrkerne, (dem) vil Allāh sandelig dømme imellem på Opstandelsens Dag. Sandelig, Allāh er Vidne over alle ting.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلۡمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١٧

18. Har du ikke set, at alt, som er i Himlene og på Jorden, og solen og månen og stjernerne og bjergene og træerne og dyrene og mange af menneskene gør sudjūd (kaster sig ned med ansigtet mod jorden) for Allāh? Og over mange er straffen blevet til virkelighed. Og den, som Allāh vanærer, er der ingen, der kan ære. Sandelig, Allāh gør, hvad Han vil[3].

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسۡجُدُۤ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلۡجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٞ مِّنَ ٱلنَّاسِۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيۡهِ ٱلۡعَذَابُۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكۡرِمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ١٨

Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), på grund af nogle prøvelser han har stået over for, og i troen på at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) aldrig vil hjælpe ham, påberåber falske guder til at hjælpe ham, kan han gøre sit yderste for at forhindre Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) dekret. Men det vil aldrig ændre den forudbestemte situation, som han ikke kan lide.

1 Der er forskellige fortolkninger af, hvem Sabæerne var. Nogle siger, at det var en gruppe fra Bogens folk, der læste Zabūr (Salmernes Bog). Andre mener, at det var nogle, der tilbad engle, og andre, at de tilbad stjerner. Men ifølge Koran-fortolkeren Ibn Kathīr var de: "Et folk, der hverken var jøder, kristne, madūjs (ildtilbedere) eller afgudsdyrkere. Det var et folk, der fulgte fiṭrah (naturens vej), de fulgte ikke nogen himmelsk religion". Og dette er det mest foretrukne synspunkt.

2 Ildtilbedere.

3 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

19. Dette er to modparter, der strides om deres Herre. Til dem, der fornægter, vil der blive skåret klæder af ild. (Og) kogende vand vil blive hældt ned over deres hoveder.

۞ هَٰذَانِ خَصْمَانِ ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ
فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن
نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

20. Hvorved alt i deres maver og (deres) hud vil smelte.

يُصْهَرُ بِهِۦ مَا فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

21. Og for dem vil der være stridskøller af jern.

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾

22. Hver gang de i deres smerte ønsker at komme ud af den (Ilden), vil de blive sendt tilbage i den, (og det skal siges til dem): ”Smag den Brændende Ilds straf”.

كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

23. Allāh lader sandelig dem, der tror og udøver gode gerninger, træde ind i haver, i hvilke floder løber. Dér vil de blive smykket med armbånd af guld og perler, og deres klædning dér vil være (af) silke.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن
ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Og de er blevet retledt til den gode tale (Troen), og de er blevet retledt til Den Lovpristes vej.

وَهُدُوٓا۟ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَهُدُوٓا۟ إِلَىٰ
صِرَٰطِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

25. Sandelig, de, der fornægter og holder (folk) borte fra Allāhs vej og al-Masdjid al-Ḥarām (den Hellige Moské), som Vi har gjort (hellig) for (alle) mennesker, for dens indbyggere og de besøgende, uden forskel[1], og den, der dér ønsker frafald i uretfærdighed, vil Vi lade smage en smertefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ٱلَّذِى جَعَلْنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً
ٱلْعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلْبَادِ ۚ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍۭ
بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. Og (husk), da Vi udpegede Husets (Kabaens) sted (placering) for

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ أَن

1 Den Hellige Moské er ikke nogens personlige ejendel. Enhver muslim har ret til at indtræde den og udføre tilbedelse deri. I dette henseende er Makkahs beboere og besøgende fra alle dele af verden, lige.

Ibrāhīm (Abraham) (og sagde): ”Sæt ikke nogen ved Min side, og rens Mit Hus (for afgudsdyrkelse) til dem, der går rundt om det, og til dem, der står (oprejst), og dem, som går i rukū‘ (bøjer sig) og går i sudjūd (kaster sig ned med ansigtet mod jorden).

لَّا تُشۡرِكۡ بِي شَيۡـٔٗا وَطَهِّرۡ بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ
وَٱلۡقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ٢٦

27. Og kald menneskene til al-Ḥadjj (valfarten), så de kommer til dig til fods og på enhver mager kamel gennem hvert et dybt bjergpas.

وَأَذِّن فِي ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَجِّ يَأۡتُوكَ رِجَالٗا وَعَلَىٰ
كُلِّ ضَامِرٖ يَأۡتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٖ ٢٧

28. For at de kan være vidner til det, som gavner dem, og for at recitere Allāhs navn på bestemte dage over det kvæg[1], (der skal ofres), Han har forsynet dem med. Så spis deraf, og brødfød den ulykkelige (og) fattige.

لِّيَشۡهَدُواْ مَنَٰفِعَ لَهُمۡ وَيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ
ٱللَّهِ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡلُومَٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم
مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۖ فَكُلُواْ مِنۡهَا
وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡبَآئِسَ ٱلۡفَقِيرَ ٢٨

29. Så lad dem fuldende deres manglende renhed[2] (ved at gennemføre de resterende ritualer), og lad dem opfylde deres løfter og gå rundt[3] om det Ældgamle Hus (Kabaen)”.

ثُمَّ لۡيَقۡضُواْ تَفَثَهُمۡ وَلۡيُوفُواْ نُذُورَهُمۡ
وَلۡيَطَّوَّفُواْ بِٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٢٩

30. Sådan skal det være. Og den, der ærer Allāhs hellige ting, vil få det godt hos Sin Herre. Og tilladt for jer er kvæg, undtagen det, der er forelæst for jer. Så undgå afgudernes smuds og undgå falsk tale.

ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيۡرٞ
لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦۗ وَأُحِلَّتۡ لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ
إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱجۡتَنِبُواْ ٱلرِّجۡسَ
مِنَ ٱلۡأَوۡثَٰنِ وَٱجۡتَنِبُواْ قَوۡلَ ٱلزُّورِ ٣٠

1 ”Recitere Allāhs navn på kvæget” betyder at ofre et dyr, som er obligatorisk for dem, der kombinerer Ḥadjj og ‘Umrah sammen, mens det er valgfrit for dem, der kun udfører Ḥadjj. Det er tilladt for dem at spise kødet fra deres offerdyr selv, samt give det til fattige mennesker.

2 ”Lad dem fuldende deres manglende renhed” betyder at barbere deres hoveder eller klippe deres hår og derved komme ud af Iḥrām-tilstanden.

3 Dette henviser til Ṭawāf az-Ziyārah, som er obligatorisk i forbindelse med Ḥadjj.

31. Vær Ḥunafā (ren for afguderi) til Allāh uden at sætte nogen op ved Hans side. Og den, der sætter nogen ved Allāhs side, er som en, der falder ned fra himlen, og som fuglene fører bort, eller som vinden blæser til et fjernt sted[1].

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيۡرَ مُشۡرِكِينَ بِهِۦۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ
فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخۡطَفُهُ ٱلطَّيۡرُ
أَوۡ تَهۡوِي بِهِ ٱلرِّيحُ فِي مَكَانٖ سَحِيقٖ ٣١

32. Sådan er det. Og (hvad angår) den, som ærer Allāhs symboler, (så er dette) sandelig fra hjerternes Gudsfrygt.

ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقۡوَى
ٱلۡقُلُوبِ ٣٢

33. I disse (kvæg) er der gavn for jer indtil en fastsat tid (dvs. offertidspunktet). Derefter er deres ofringssted ved det Ældgamle Hus[2].

لَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ مَحِلُّهَآ
إِلَى ٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٣٣

34. Og for ethvert fællesskab har Vi lavet et (helligt) ritual, for at de kan recitere Allāhs navn over det, som Han har forsynet dem med af kvæg. For jeres gud er Én Gud, så underkast jer Ham (alene). Og bring gode nyheder til al-Mukhbitīn (de ydmyge).

وَلِكُلِّ أُمَّةٖ جَعَلۡنَا مَنسَكٗا لِّيَذۡكُرُواْ
ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۗ
فَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ فَلَهُۥٓ أَسۡلِمُواْۗ وَبَشِّرِ
ٱلۡمُخۡبِتِينَ ٣٤

35. Dem, hvis hjerter skælver, når Allāh nævnes, og dem, der tålmodigt udholder, hvad der end rammer dem, og dem, der opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ قُلُوبُهُمۡ
وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمۡ وَٱلۡمُقِيمِي
ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣٥

---

1 I denne lignelse står 'himmel' for den højste rang af sand tro. Hvis nogen afviger fra den sande tro, vil han falde ned fra himlen. Derefter vil enten djævle bruge ham som et redskab for deres onde motiver, eller hans eget selviske begær vil trække ham længere og længere væk fra den rette vej.

2 Det betyder, at I kan drage fordel af kvæget ved at malke det, ride på det osv., så længe I ikke har udvalgt dem for at blive ofret under Ḥadjj. Men når I har udpeget dem som sådan, skal de bringes til Ḥaram, og ingen fordel kan drages af dem, førend de bliver slagtet indenfor Ḥarams enemærker.

36. Og de store offer dyr (såsom kameler og køer) har Vi skabt for jer, som (et af) Allāhs symboler, (og) i dem er der for jer det gode. Så recitér Allāhs navn over dem, når de er stillet på række (til ofring). Og når de falder ned på deres sider, så spis af dem og brødføde al-Qāni‘ (den fattige, der ikke tigger) og al-Mu‘tar (den, der tigger)[1]. Således har Vi underlagt jer dem. Således at I måtte være taknemmelige.

وَٱلۡبُدۡنَ جَعَلۡنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمۡ
فِيهَا خَيۡرٞۖ فَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا صَوَآفَّۖ
فَإِذَا وَجَبَتۡ جُنُوبُهَا فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ
ٱلۡقَانِعَ وَٱلۡمُعۡتَرَّۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرۡنَٰهَا لَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُونَ ٣٦

37. Hverken deres kød eller deres blod når Allāh, men Gudfrygtighed fra jer når Ham. Således har Han underlagt jer dem, for at I må ophøje Allāh, fordi Han har retledt jer. Og bring gode nyheder til al-Muḥsinīn (dem, der handler godt).

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
ٱلتَّقۡوَىٰ مِنكُمۡۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمۡ لِتُكَبِّرُواْ
ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمۡۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٣٧

38. Sandelig, Allāh forsvarer dem, der tror. Allāh elsker sandelig ikke enhver forræderisk (og) utaknemmelig (person).

۞إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۗ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٖ كَفُورٍ ٣٨

39. Tilladelse (til kamp) er givet til dem, der bliver bekæmpet, fordi de er blevet forurettet. Og Allāh er sandelig Mægtig nok til at hjælpe dem.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمۡ ظُلِمُواْۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
نَصۡرِهِمۡ لَقَدِيرٌ ٣٩

40. (De er) dem, der er blevet fordrevet fra deres hjem med urette, blot fordi de sagde: ”Vores Herre er Allāh”. Og hvis Allāh ikke havde drevet nogle mennesker tilbage ved hjælp af andre, så ville klostre,

ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيۡرِ حَقٍّ إِلَّآ
أَن يَقُولُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ
ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لَّهُدِّمَتۡ صَوَٰمِعُ
وَبِيَعٞ وَصَلَوَٰتٞ وَمَسَٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيهَا

---

1 ”Al-Qāni‘” betyder en person, der selvom han er i nød, ikke går nogen steder for at tigge eller modtage hjælp. ”Al-Mu‘tar” betyder en person, der ikke tigger ved tale, men han opsøger steder, hvorfra han forventer at modtage mad eller økonomisk hjælp.

kirker, synagoger og moskeer, hvori Allāhs navn ihukommes meget, sandelig blive ødelagt[1]. Og Allāh vil sandelig hjælpe dem, der hjælper Ham (støtter Hans sag). Sandelig, Allāh er Stærk, Almægtig.

ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن
يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

41. (De er) dem, der, hvis Vi giver dem magt på jorden, vil opretholde Ṣalāh (Bøn), give Zakāh (obligatorisk almisse), påbyde det gode og forbyde det utækkelige. Og hos Allāh er sagernes ende.

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٤١﴾

42. Og hvis de fornægter dig, så har Nūḥs (Noas), ʻĀds og Thamūds folk før dem fornægtet (deres profeter).

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾

43. Og (ligeledes) Ibrāhīms (Abrahams) folk og Lūṭs (Lots) folk.

وَقَوْمُ إِبْرَٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

44. Og Madyans folk. Og Mūsā (Moses) blev (også) fornægtet. Så Jeg gav fornægterne udsættelse, (og) derefter greb Jeg dem (med Min straf). Og hvor (intens) var (Min) irettesættelse!

وَأَصْحَٰبُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ ۖ فَأَمْلَيْتُ
لِلْكَٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

45. Og hvor mangen en by har Vi ikke tilintetgjort, mens den (s befolkning) handlede uret, så den nu ligger sunket sammen på sine tage og med en forladt brønd og et højt slot!

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَا وَهِىَ
ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

---

1 Dette er visdommen bag tilladelsen til Djihād. Tilhængere af falskhed har forsøgt at undertrykke tilhængere af sandhed i enhver alder samt at nedrive deres respektive bedesteder, som til tider var i form af kirker og klostre, og sommetider i form af synagoger, og til sidst og ikke mindst i form af moskeer. Hvis tilhængere af sandhed ikke var blevet givet tilladelse til at kæmpe imod deres undertrykkere, vil alle sådanne bedesteder være blevet revet ned i deres respektive tidsaldre.

46. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de kan få hjerter til at forstå med og ører til at høre med? Sandelig, det er ikke øjnene, der er blinde, men hjerterne, som er i brystet, der er blinde.

أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَتَكُونَ لَهُمۡ قُلُوبٞ
يَعۡقِلُونَ بِهَآ أَوۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۖ
فَإِنَّهَا لَا تَعۡمَى ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَلَٰكِن تَعۡمَى ٱلۡقُلُوبُ
ٱلَّتِي فِي ٱلصُّدُورِ ٤٦

47. Og de beder dig fremskynde straffen. Og Allāh bryder aldrig Sit løfte. Og sandelig, én Dag hos din Herre er som tusind år af dem, I regner.

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ وَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ
وَعۡدَهُۥۚ وَإِنَّ يَوۡمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلۡفِ سَنَةٖ
مِّمَّا تَعُدُّونَ ٤٧

48. Og hvor mangen en by har Jeg ikke givet henstand, mens den handlede uret, (men) så greb Jeg dem. Og til Mig er tilbagevendelsen.

وَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ أَمۡلَيۡتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ
ثُمَّ أَخَذۡتُهَا وَإِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ ٤٨

49. Sig (O, Muḥammad): ”O, I mennesker, jeg er jer kun en tydelig advarer”.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمۡ نَذِيرٞ
مُّبِينٞ ٤٩

50. De, som tror og udøver gode gerninger, for dem er der tilgivelse og et gavmildt underhold.

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم
مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٥٠

51. Men de, som bestræber sig på at forhindre Vores tegn, de er den Flammende Ilds beboere.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡاْ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ٥١

52. Og Vi har ikke sendt noget sendebud eller nogen profet før dig, uden at Satan kastede (tvivl) i hans recitation, når han reciterede (åbenbaringen). Men Allāh ophæver, hvad Satan kaster. Derpå stadfæster Allāh Sine Āyāt (vers).Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٖ وَلَا نَبِيٍّ
إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلۡقَى ٱلشَّيۡطَٰنُ فِيٓ أُمۡنِيَّتِهِۦ
فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ ثُمَّ يُحۡكِمُ
ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٥٢

53. (Dette sker) for at Han kan gøre det, som Satan kaster, til en prøvelse for dem, i hvis hjerter der er sygdom, og hvis hjerter er forhærdede. Og sandelig, de uretfærdige er i fjern strid.

لِّيَجۡعَلَ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ
ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ٥٣

54. Og for at de, der er blevet givet viden, kan vide, at den (Koranen) er sandheden fra din Herre, så de kan tro derpå, og (så) deres hjerter kan ydmyges for den. Og Allāh er sandelig Den, der retleder de, som tror, til en ret vej.

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ
مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا۟ بِهِۦ فَتُخْبِتَ لَهُۥ
قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِلَىٰ
صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

55. Og de, der fornægter, vil ikke ophøre med at være i tvivl om den (Koranen), indtil Timen pludselig er over dem, eller der kommer en gold Dags straf til dem.

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. Herredømmet tilkommer Allāh på den Dag, Han vil dømme mellem dem. Så de, der tror og udøver gode gerninger, vil være i lyksalighedens haver.

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ
فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

57. Men de, der fornægter og kalder Vores tegn for løgn, de er dem, for hvilke der vil være en vanærende straf.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

58. Og de, der udvandrede for Allāhs sag, (og som) så blev dræbt eller døde, dem vil Allāh sandelig forsørge med et smukt underhold, og sandelig, Allāh er Den bedste Forsørger.

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓا۟
أَوْ مَاتُوا۟ لَيَرْزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ
وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٥٨﴾

59. Han vil sandelig lade dem indtræde ad en indgang, som de vil være tilfredse med. Og Allāh er sandelig Alvidende, Overbærende.

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُۥ ۗ وَإِنَّ
ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Sådan (er det). Og den, der gengælder med det samme, som han er blevet udsat for, og derefter forulempes, ham vil Allāh

۞ ذَٰلِكَ ۖ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِۦ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ

sandelig hjælpe. Sandelig, Allāh er
Benådende, Tilgivende[1].

ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٞ ٦٠

61. Denne (hjælp kommer), fordi Allāh
lader natten trænge ind i dagen, og
lader dagen trænge ind i natten[2],
og fordi Allāh er Althørende,
Altseende.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي
ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَأَنَّ
ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ٦١

62. Det er, fordi Allāh er Sandheden,
og fordi det, de påkalder foruden
Ham, er falskt, og fordi Allāh er Den
Ophøjede, Den Store.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا
يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢

63. Har du ikke set, at Allāh har sendt
vand ned fra himlen, så jorden bliver
grøn? Sandelig, Allāh er Subtil, vel
Vidende.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ
فَتُصۡبِحُ ٱلۡأَرۡضُ مُخۡضَرَّةًۚ إِنَّ ٱللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٞ ٦٣

64. Alt i Himlene og på Jorden tilhører
Ham, og sandelig, Allāh Han er Fri
for alle Behov, Den Evig Priste.

لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٦٤

65. Har du ikke set, at Allāh har
undertvunget jer, hvad der er på
Jorden, og skibene, der sejler på
havet, på Hans befaling? Og Han
holder himlen oppe, så den ikke

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَٱلۡفُلۡكَ تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِأَمۡرِهِۦ وَيُمۡسِكُ
ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦٓۚ إِنَّ

1 Denne Āyah (vers) betyder, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp til en undertrykt person ikke er begrænset til den, der forblev tålmodig og ikke gengældte. Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp er også udvidet til en person, der tog hævn fra sin undertrykker i samme målestoksforhold, men blev udsat for aggression igen. Denne situation er nævnt specifikt i denne Āyah (vers), fordi andre Āyāt (vers) i den Hellige Koran har overtalt muslimer til at tilgive og give afkald på hævn. Den, der ikke tilgav sin modstander og valgte gengældelse, tror måske, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp vil blive tilbageholdt fra ham. Denne Āyah (vers) præciserer, at så længe ens gengældelse er i forhold til den lidelse, man har lidt, vil man stadig modtage Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp, hvis man igen udsættes for yderligere ulovlig handling.

2 Denne Āyah (vers) henviser til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Almagt, og at Han er magtfuld nok til at hjælpe de undertrykte. Hvis Han har magt til at få dagen og natten til at gå ind i hinanden, så er Hans hjælp til de undertrykte folk endnu lettere for Ham.

falder ned på Jorden, undtagen med Hans tilladelse. Sandelig, Allāh er Blid og Barmhjertig over for menneskene.

ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٦٥

66. Og Han er Den, der gav jer liv, (for) dernæst (at) lade jer dø, og så giver jer liv (igen). Sandelig, mennesket er utaknemmeligt.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَحۡيَاكُمۡ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ ثُمَّ
يُحۡيِيكُمۡۗ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَكَفُورٞ ٦٦

67. Og for ethvert fællesskab har Vi bestemt et (helligt) ritual, som de skal overholde. Lad dem da ikke strides med dig om sagen, og kald (dem) til din Herre. Sandelig, du følger den lige retledning.

لِّكُلِّ أُمَّةٖ جَعَلۡنَا مَنسَكًا هُمۡ
نَاسِكُوهُۖ فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ فِي ٱلۡأَمۡرِۚ وَٱدۡعُ
إِلَىٰ رَبِّكَۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدٗى مُّسۡتَقِيمٖ ٦٧

68. Og hvis de strides med dig, så sig: "Allāh ved bedst, hvad I gør".

وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا
تَعۡمَلُونَ ٦٨

69. Allāh vil dømme mellem jer på Opstandelsens Dag i det, hvorom I var uenige.

ٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا
كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٦٩

70. Ved du ikke, at Allāh ved, hvad der er i Himlen og på Jorden? Sandelig, det er (nedskrevet) i en Bog[1]. Det er sandelig let for Allāh.

أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ
ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧٠

71. Og de tilbeder foruden Allāh det, for hvilket Han ikke har sendt nogen autoritet ned, og hvorom de ingen viden har. Og de uretfærdige vil ikke have nogen hjælper.

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ
سُلۡطَٰنٗا وَمَا لَيۡسَ لَهُم بِهِۦ عِلۡمٞۗ وَمَا
لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٖ ٧١

---

1 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62).

72. Og når Vores klare Āyāt (vers) reciteres for dem, vil du bemærke benægtelse i fornægternes ansigter. De er lige ved at angribe dem, der reciterer dem Vores Āyāt (vers). Sig: "Skal jeg fortælle jer om noget, der er værre end dette? (Det er) Ilden! Allāh har lovet den til dem, der fornægter. Og det er en slet tilbagevendelse".

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ تَعۡرِفُ فِي
وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمُنكَرَۖ يَكَادُونَ
يَسۡطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِنَاۗ قُلۡ
أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرّٖ مِّن ذَٰلِكُمُۚ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٧٢

73. O, I mennesker! En lignelse er blevet givet, så lyt dertil. Sandelig, dem, som I påkalder foruden Allāh, vil aldrig kunne skabe en flue, selvom de sluttede sig sammen om det. Og hvis en flue skulle tage noget fra dem, så vil de ikke kunne tage det tilbage fra den. Svag er den, der søger, og den, der søges[1].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ
إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن
يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن
يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ
مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ٧٣

74. De erkendte ikke Allāh i Hans sande agtelse. Sandelig, Allāh er Stærk, Almægtig.

مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ٧٤

75. Allāh udvælger sendebud blandt engle og mennesker. Sandelig, Allāh er Althørende, Altseende.

ٱللَّهُ يَصۡطَفِي مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلٗا
وَمِنَ ٱلنَّاسِۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ٧٥

76. Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og til Allāh vender (alle) anliggender tilbage.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۗ
وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٧٦

77. O, I troende, bøj jer og Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) og tilbed jeres Herre, og gør det gode. Således at I måtte blive succesfulde[2].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرۡكَعُواْ وَٱسۡجُدُواْۤ
وَٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمۡ وَٱفۡعَلُواْ ٱلۡخَيۡرَ
لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ۩ ٧٧

---

1 Søgerne er dem, der tilbeder andre guder end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og de, der søges, er de guder, de tilbeder. Begge er svage, og de har ingen magt til at gøre noget uden Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vilje eller hjælp.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller

78. Og stræb for Allāh (s sag) med den rette stræben. Han har udvalgt jer, og Han har ikke pålagt jer nogen byrde i religionen, jeres fader Ibrahīms (Abrahams) tro. Han (Allāh) har kaldt jer muslimer før og (også) i denne (Koranen), for at Sendebuddet kan være vidne for jer, og I kan være vidner for menneskene[1]. Så opretthold Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh (obligatorsik almisse) og hold fast ved Allāh. Han er jeres Beskytter. Hvilken herlig Beskytter og hvilken herlig Hjælper.

وَجَٰهِدُواْ فِي ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦۚ هُوَ ٱجۡتَبَىٰكُمۡ وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمۡ إِبۡرَٰهِيمَۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ مِن قَبۡلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيۡكُمۡ وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِۚ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱعۡتَصِمُواْ بِٱللَّهِ هُوَ مَوۡلَىٰكُمۡۖ فَنِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ٧٨

---

hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

1 På Domme Dag vil fornægterne, som afviste de tidligere profeters kald foregive, at de aldrig havde modtaget en Guddommelig Bog, ej heller var nogen profet kommet til dem. Den islamiske Ummah vil derefter blive kaldt, og den vil bevidne, at Profeterne (Fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَام) kom til dem med vejledning. Selv om den islamiske Ummah ikke var øjenvidne til dette faktum, vil dens vidnesbyrd være baseret på den mest autentiske beretning (Koranen), den havde modtaget fra den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), som er den mest pålidelige kilde til information. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) vil så vidne til fordel for sin Ummah. Den nuværende Āyah (vers) hentyder til dette vidnesbyrd.

SŪRAH AL-MU'MINŪN

سُورَةُ المُؤۡمِنُونَ

Titlen på denne Sūrah er "De Troende". Ordet 'de troende' er nævnt i Āyah (vers) 1.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sandelig, det er de troende, der er de succesrige.

قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١

2. De, som i deres Ṣalāh (Bøn) er Khāshi'ūn (ydmyge).

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ ٢

3. Og som holder sig væk fra unyttig snak.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنِ ٱللَّغۡوِ مُعۡرِضُونَ ٣

4. Og de, der giver Zakāh (obligatorisk almisse)[1].

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِلزَّكَوٰةِ فَٰعِلُونَ ٤

5. Og som vogter over deres kønsdele (er kyske).

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ٥

6. Undtagen (over for) deres hustruer eller over for det, deres højre hånd besidder (slavinder). For de er fri for bebrejdelse.

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ
فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ٦

7. Og de, der søger (kønslig forlystelse) ud over dette, er overtrædere.

فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡعَادُونَ ٧

8. Og (succes opnås af) dem, der ærligt passer på deres forvaring og pagt.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ٨

9. Og som konstant overholder deres Ṣalawāt (Bønner).

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ٩

10. Det er dem, der er arvingerne.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ١٠

1 I islamisk terminologi har Zakāh to forskellige betydninger. For det første henviser den til den obligatoriske almisse, der betales en gang årligt, og for det andet betyder den rensning af ens indre. Begge betydninger er mulige her.

11. Som vil arve Firdaus[1]. Deri vil de blive for evigt.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١﴾

12. Og Vi har sandelig skabt mennesket af en ekstrakt af lerjord.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

13. Derefter gjorde Vi ham til en dråbe sæd med et fast hvilested.

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾

14. Derefter forvandlede Vi sæddråben til en klump, for så at forvandle klumpen til en fosterklump. Så forvandlede Vi fosterklumpen til knogler, for så at beklæde knoglerne med kød. Da forvandlede Vi det til en anden skabning. Så Ærefuld er Allāh, Den bedste af skaberne.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا
الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. Derefter skal I sandelig dø.

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. Derefter vil I sandelig blive genoprejst på Dommens Dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

17. Og Vi skabte over jer syv veje (Himle), og Vi var aldrig uopmærksom over for skabelsen.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا
عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi sendte vand ned fra himlen i passende mængde, (og) så anbragte Vi det i jorden. Og Vi kan sandelig få det til at forsvinde.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي
الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Så Vi lod haver af dadelpalmer gro i den, og vinranker til jer (es fordel). I dem er der mange frugter for jer, og af dem spiser I.

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

20. Og (Vi frembragte) et træ (af oliven), som udspringer fra Ṭūr (bjerget) i Sinai, som giver olie og dyppelse for de spisende.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ
بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ ﴿٢٠﴾

1 Firdaus er det ypperste sted i Paradiset, og det ligger midt i Paradiset.

21. Og sandelig, for jer er der en lære i kvæget. Vi giver jer en drik, af det som ligger i deres maver, og i dem er der mange fordele for jer, og af dem spiser I.

وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم مِّمَّا فِي
بُطُونِهَا وَلَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٞ وَمِنۡهَا
تَأۡكُلُونَ ٢١

22. Og på dem og på bådene bliver I båret.

وَعَلَيۡهَا وَعَلَى ٱلۡفُلۡكِ تُحۡمَلُونَ ٢٢

23. Og sandelig, Vi sendte Nūḥ (Noa) til hans folk. Da sagde han: "O, mit folk, tilbed Allāh. I har ingen anden gud end Ham. Frygter I da ikke Allāh?"

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٢٣

24. Så sagde lederne, som fornægtede, fra hans folk: "Denne (mand) er ikke andet end et menneske som jer. Han ønsker at påtvinge sin autoritet over jer. Havde Allāh villet, havde Han sendt engle ned. Vi har ikke hørt om det fra vores tidligere forfædre.

فَقَالَ ٱلۡمَلَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ مَا هَٰذَآ
إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيۡكُمۡ وَلَوۡ شَآءَ
ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ مَّا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِيٓ
ءَابَآئِنَا ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٤

25. Han er intet andet end en mand, der er besat af galskab. Så vent på, (hvad der sker med) ham en tid.

إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلُۢ بِهِۦ جِنَّةٞ فَتَرَبَّصُواْ بِهِۦ حَتَّىٰ
حِينٖ ٢٥

26. Han sagde: "Min Herre! Hjælp mig, for de har fornægtet mig".

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦

27. Så sendte Vi Vores åbenbaring til ham, (idet Vi sagde): "Byg skibet under Vores opsyn og Vores åbenbaring. Så når Vores befaling kommer, og ovnen[1] flyder over, før (da) til dets dæk et par af hver (art) og din familie, undtagen dem mod hvilke ordet (dommen) allerede er blevet afsagt. Og tal ikke til Mig (til

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ أَنِ ٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا
وَوَحۡيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ فَٱسۡلُكۡ
فِيهَا مِن كُلّٖ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا
مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡۖ وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي
ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ٢٧

---

1 I gamle dage havde man ovne i jorden, hvori man brændte brændsel. Op fra disse ovne begyndte vandet at strømme. Dette er en betegnelse for, at vandet begyndte at komme op fra jorden ligesom springvand.

fordel) for dem, der handlede uret. De vil sandelig blive druknet.

28. Så når du, og dem, (der er) sammen med dig, har sat sig på skibet, sig da: "Al lovprisning tilkommer Allāh, der frelste os fra de forseende folk".

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾

29. Og sig: "Min Herre! Få mig til at landsætte på et velsignet sted. Og Du er Den Bedste af dem, der bringer (nogen) til land[1]".

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ
ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Sandelig, der er tegn i det, og Vi tester hele tiden (mennesket).

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Så skabte Vi efter dem en anden generation.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾

32. Og til dem sendte Vi et sendebud fra iblandt dem selv (til at overbringe budskabet): "Tilbed Allāh, I har ingen anden gud end Ham. Frygter I da ikke Allāh?"

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Så sagde lederne fra hans folk, som fornægtede og benægtede mødet i det Hinsides, og som Vi gjorde velhavende i det verdslige liv: "Denne (mand) er ikke andet end et menneske ligesom jer. Han spiser af det, I spiser, og drikker af det, I drikker.

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟
بِلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا
تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og hvis I følger et menneske som jer, vil I da sandelig være taberne.

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Lover han jer, (at) I vil blive bragt frem, når I dør og er forvandlet til støv og knogler?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَٰمًا
أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

---

1 Den mest omfattende redegørelse for Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) og hans folk i den Hellige Koran findes i Sūrah Hūd (11:25-49) og Sūrah Nūḥ (71:1 og fremefter). Se fodnoter til disse Āyāt (vers).

36. Umuligt er det, I bliver lovet.

۞ هَيۡهَاتَ هَيۡهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ٣٦

37. Der er intet andet end vores verdslige liv. Vi dør, og vi lever, og vi vil ikke blive genoprejst.

إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا نَمُوتُ وَنَحۡيَا وَمَا نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ ٣٧

38. Han er intet andet end en mand, som har opdigtet en løgn om Allāh, og vi vil ikke tro ham”.

إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا وَمَا نَحۡنُ لَهُۥ بِمُؤۡمِنِينَ ٣٨

39. Han sagde: ”Min Herre! Hjælp mig, for de har fornægtet mig”.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٣٩

40. Han (Allāh) sagde: ”Om en lille stund vil de fortryde det”.

قَالَ عَمَّا قَلِيلٖ لَّيُصۡبِحُنَّ نَٰدِمِينَ ٤٠

41. Så Skriget greb dem i sandhed, (som det var blevet lovet), og Vi forvandlede dem til (visnede) strå. Så væk med det forseende folk.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ بِٱلۡحَقِّ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ غُثَآءٗۚ فَبُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤١

42. Så skabte Vi efter dem andre generationer.

ثُمَّ أَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ٤٢

43. Intet samfund kan fremskynde sin fastsatte tid, ej heller kan de tilbageholde den.

مَا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ٤٣

44. Derefter sendte Vi Vores sendebud efter hinanden (en efter en). Hver gang et sendebud kom til et samfund, fornægtede de ham. Og vi udslettede dem, en efter en. Og gjorde dem til historie. Så væk med et folk, der ikke tror.

ثُمَّ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا تَتۡرَاۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةٗ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُۖ فَأَتۡبَعۡنَا بَعۡضَهُم بَعۡضٗا وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَحَادِيثَۚ فَبُعۡدٗا لِّقَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ ٤٤

45. Derefter sendte Vi Mūsa (Moses) og hans broder Hārūn (Aron) med Vores tegn og et klart bevis.

ثُمَّ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٤٥

46. Til Fir‘aun (Faraoen) og hans ledere. Men de udviste arrogance, og de var et hovmodigt folk.

إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمًا عَالِينَ ٤٦

47. Så sagde de: "Skal vi tro på to mennesker som os selv, og deres folk tjener os som slaver?"

فَقَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ ٤٧

48. Så fornægtede de dem (begge) og blev blandt dem, som blev udslettet.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ ٤٨

49. Og sandelig, Vi gav Mūsā (Moses) Bogen, således at de måtte følge den rette vej.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٤٩

50. Og Vi gjorde Maryams (Marias) søn og hans mor til et tegn og gav dem ly på en høj;[1] et hvilested med rindende kilder.

وَجَعَلْنَا ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ٥٠

51. O, Sendebud, spis af de gode ting, og udøv gode gerninger. Jeg er Vidende om det, I laver.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُوا۟ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٥١

52. Og sandelig, denne jeres tro er én tro, og Jeg er jeres Herre. Så frygt Mig.

وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱتَّقُونِ ٥٢

53. Men de har brudt med hinanden i deres sag. Hver gruppe er glad for det, der er hos dem.

فَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ٥٣

54. Så efterlad dem i deres uagtsomhed et stykke tid.

فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ٥٤

55. Tror de, at (Vi) ved at forsyne dem med rigdom og børn.

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ٥٥

56. Fremskynder de gode ting for dem? Men de sanser (det) ikke[2].

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ٥٦

1 Den Hellige Koran siger, at hun fandt tilflugt på et plateau, der akkurat havde plads nok til at give hende og hendes barn et behageligt opholdssted, idet det havde frugtbare træer og springvand, der strømmede i nærheden af det. Historiske rapporter varierer i identifikationen af dette sted.

2 Nogle fornægtere argumenterede for deres falske tro, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) konstant gav dem rigdom og børn i deres jordiske liv, hvilket var et tegn på godkendelse af deres tro og gerninger. Og hvis der skulle være et liv efter døden, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) også fortsætte med at give dem af Sin gunst i det liv også. Disse Āyāt (vers) tilbageviser sådan en påstand. Det grundlæggende

57. Sandelig, (modsat er det med) de, der (lever i) frygt for deres Herre.

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ٥٧

58. Og de, som tror på deres Herres Āyāt (vers).

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ٥٨

59. Og de, der ikke sætter nogen ved siden af deres Herre.

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ٥٩

60. Og de, som giver, hvad end de giver[1], med deres hjerter fyldte af frygt. Sandelig, til deres Herre er deres tilbagevenden.

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ٦٠

61. De er disse (folk), der iler mod gode gerninger, og de er de første til (at opnå) dem.

أُو۟لَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا
سَٰبِقُونَ ٦١

62. Vi bebyrder ingen over dens evne. Og hos Os er der en Bog, som taler sandhed, og de vil ikke blive forurettet.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ
يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٦٢

63. Men deres hjerter er uvidende om dette, og de har (andre) handlinger ud over det, som de gør[2].

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ
مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ٦٣

64. Indtil Vi griber deres velhavende med straffen, da vil de skrige.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْـَٔرُونَ ٦٤

---

formål med det nuværende jordiske liv er at teste folk, og derfor giver Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) rigdom og børn til alle mennesker, herunder også til fornægterne., Men det skal på ingen måde tages som et tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) accept. Faktisk er velvære i det Hinsidige bestemt for de troende, hvis kvaliteter er beskrevet i Āyāt (vers) 56-60.

1 Selvom udtrykket henviser direkte til velgørenhed, dækker det ifølge arabisk formsprog alle dydige handlinger. Denne Āyah (vers) angiver, at de gode gerninger aldrig involverer de sande troende i pralende påstande om deres fromhed, ej heller er de stolte eller arrogante efter udførelsen af dem. Tværtimod, selv når de udfører dydige handlinger, er deres hjerter fulde af frygt for, at deres mangler i udførelsen af gode gerninger vil medføre en afvisning fra Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) side, til Hvem de skal vende tilbage.

2 Det betyder, at fornægternes onde adfærd ikke kun er begrænset til deres polyteisme og fornægtelse af livet efter døden. De har også mange andre ugerninger, som de udøver som normal praksis.

65. ”Skrig ikke i dag. I vil ikke blive hjulpet af Os.

لَا تَجْـَٔرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٥

66. Sandelig, Mine Āyāt (vers) plejede at blive reciteret for jer, men I plejede at vende om på jeres hæle.

قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ تَنكِصُونَ ٦٦

67. I stolthed over den (Kabaen), taler de ondt om den (Koranen), siddende om natten”.

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ ٦٧

68. Tænker de ikke over Ordet (Koranen), eller er der kommet noget til dem, som ikke kom til deres forfædre[1]?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا۟ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ٦٨

69. Eller kender de ikke deres Sendebud, så de fornægter ham?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا۟ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ٦٩

70. Eller siger de: ”Han er besat af galskab?” Men (sandheden er, at) han er kommet til dem med sandheden, og det er sandheden, de fleste af dem afskyer.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۚ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ ٧٠

71. Og havde sandheden fulgt deres lyster, (så) ville Himlene og Jorden og alt deri være i kaos. Men vi har bragt dem deres påmindelse, og de vender sig imod deres påmindelse.

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ٧١

72. Eller er det (sådan), at du (O, Muḥammad) kræver en godtgørelse fra dem? Men godtgørelsen fra din Herre er bedst, og Han er Den bedste af alle givere.

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٧٢

73. Og sandelig, du kalder dem til den rette vej.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٧٣

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) s budskab er ikke noget nyt. Det samme budskab er blevet givet af de tidligere budbringere til disse polyteisters forfædre.

74. Og de, som ikke tror på det Hinsides, er sandelig afvigere fra Vejen.

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ عَنِ
ٱلصِّرَٰطِ لَنَـٰكِبُونَ ٧٤

75. Og selv hvis Vi viser dem nåde og fjerner, hvad de end har af sorger, vil de i deres stædighed fortsætte i deres overtrædelser, vandrende blindt.

۞ وَلَوْ رَحِمْنَـٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ
لَّلَجُّوا۟ فِى طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٥

76. Og Vi har allerede grebet dem med straffen, men de vender sig ikke mod deres Herre i underdanighed, ej heller beder de i ydmyghed[1].

وَلَقَدْ أَخَذْنَـٰهُم بِٱلْعَذَابِ فَمَا ٱسْتَكَانُوا۟
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ٧٦

77. Indtil Vi åbner døren til en hård straf for dem, da vil de være blottet for håb i den.

حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٧

78. Og Han er Den, der for jer har skabt hørelsen, synet og hjerterne. (Men lige) lidt er I taknemmelige.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٧٨

79. Og Han er Den, der har spredt jer på jorden, og hos Ham vil I blive samlet.

وَهُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٧٩

80. Og Han er Den, der giver liv og bringer død, og til Ham hører nattens og dagens vekslen. Forstår I ikke?

وَهُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخْتِلَـٰفُ ٱلَّيْلِ
وَٱلنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٨٠

81. Men de sagde, hvad tidligere (folk) havde sagt.

بَلْ قَالُوا۟ مِثْلَ مَا قَالَ ٱلْأَوَّلُونَ ٨١

82. De sagde: "Er det sådan, når vi dør og bliver til støv og knogler, at vi vil blive genoprejst?

قَالُوٓا۟ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ٨٢

1 Engang blev Makkahs indbyggere udsat for en alvorlig hungersnød. De anmodede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at bede til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) om at fjerne hungersnøden fra dem. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og hungersnøden blev fjernet. Men da straffen blev fjernet, faldt de tilbage til deres arrogance og oprør.

83. Det er det, vi og vores forfædre var blevet lovet før. Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)".

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ
إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٨٣

84. Sig: "Hvem tilhører jorden og dem, der er på den, hvis I blot ved (det)?"

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ٨٤

85. De vil sige: "Det tilhører Allāh". Sig: "Vil I da ikke huske?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٨٥

86. Sig: "Hvem er de syv Himles Herre og den Store Trones Herre?"

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ
ٱلْعَظِيمِ ٨٦

87. De vil sige: "Allāh". Sig: "Frygter I da ikke (Allāh)?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٧

88. Sig: "I Hvis hænder ligger hele Herredømmet? Og Han giver beskyttelse, og ingen beskyttelse kan gives mod Ham. hvis I blot ved (det)?"

قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ
يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٨

89. De vil sige: "(Alt dette tilkommer) Allāh". Sig: "Så hvordan kan I bedrages?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ٨٩

90. Vi har bragt dem sandheden, og de er sandelig løgnere.

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ٩٠

91. Allāh tog (sig) ingen søn, ej heller var der nogen gud med Ham. (Havde der været flere guder), ville hver gud have taget det, som han (selv) havde skabt, og (de) havde prøvet at overvinde hinanden. Ophøjet er Allāh over det, de beskriver.

مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ
إِلَٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ٩١

92. Han er Den, der kender det skjulte og det åbenlyse. Så Han er Ophøjet over dem, de sætter ved siden af Ham.

عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٩٢

93. (O, Profet) sig (i bøn): ”O, min Herre, hvis Du vil vise mig det (straffen), som de (fornægterne) bliver lovet.

قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ٩٣

94. Min Herre! Sæt mig da ikke blandt det uretfærdige folk”.

رَبِّ فَلَا تَجۡعَلۡنِي فِي ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٩٤

95. Og sandelig, Vi har magt til at vise dig det, som Vi har lovet dem.

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمۡ لَقَٰدِرُونَ ٩٥

96. Afvis ondskab med det, der er bedre. Vi ved, hvad de beskriver.

ٱدۡفَعۡ بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ ٱلسَّيِّئَةَۚ نَحۡنُ أَعۡلَمُ
بِمَا يَصِفُونَ ٩٦

97. Og sig: ”O, min Herre, jeg søger tilflugt hos Dig mod satanernes tilskyndelser.

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنۡ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ٩٧

98. Og jeg søger tilflugt hos Dig, min Herre; imod at de kommer mig nær”.

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحۡضُرُونِ ٩٨

99. (Fornægterne fortsætter med deres ugerninger) indtil, når døden kommer til en af dem, (da) vil han sige: ”Min Herre, send mig tilbage.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ قَالَ رَبِّ
ٱرۡجِعُونِ ٩٩

100. Så jeg må handle retfærdigt i det, som jeg har efterladt mig”. Aldrig! Det er kun et ord, han ytrer. Og foran dem er der en barriere[1], (ind) til den Dag de vil blive genoplivet.

لَعَلِّيٓ أَعۡمَلُ صَٰلِحٗا فِيمَا تَرَكۡتُۚ كَلَّآۚ
إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَاۖ وَمِن وَرَآئِهِم
بَرۡزَخٌ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ١٠٠

101. Når så der bliver blæst i Hornet, da er der ingen slægtskabsbånd mellem dem på den Dag, ej heller vil de spørge om hinanden[2].

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ
وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ١٠١

---

1 Det oprindelige ord der anvendes af den Hellige Koran er Barzakh, som bogstaveligt betyder ”barriere”. Men som en betegnelse refererer den til ”perioden mellem ens død og Opstandelsens Dag”. Āyah (verset) betyder, at efter døden vil fornægterne udtrykke deres ønske om at komme tilbage til verden, men når de når Barzakhs grænser, vil der være en barrier, der vil forhindre dem i at tage tilbage til det verdslige liv.

2 Nære slægtninge formodes normalt at hjælpe hinanden og forhøre sig om hinandens ve og vel. Men scenariet på Dommens Dag vil være så forfærdeligt, at enhver kun vil bekymre sig om sig selv. Slægtsbånd vil ophøre, og man vil ikke drage omsorg for andre.

102. Så de, hvis vægte (med gode gerninger) viser sig at være tunge, disse er da de (folk), der er de succesfulde.

فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٠٢

103. Og de, hvis vægte viser sig at være lette (på grund af ugerninger), det er da dem, som voldte sig selv skade. I Djahannam (Helvede) skal de blive for evigt.

وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فِي جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ١٠٣

104. Ilden vil svide deres ansigter, og de vil blive vansiret deri.

تَلۡفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمۡ فِيهَا كَٰلِحُونَ ١٠٤

105. (Der vil blive sagt til folk som disse): ”Plejede Mine Āyāt (vers) ikke at blive reciteret for jer, og I plejede at fornægte dem?”

أَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُم بِهَا
تُكَذِّبُونَ ١٠٥

106. De vil sige: ”Vor Herre, vores nederdrægtighed fik overhånd over os, og vi var et vildfarent folk.

قَالُواْ رَبَّنَا غَلَبَتۡ عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمٗا
ضَآلِّينَ ١٠٦

107. O, vor Herre, få os ud herfra. Hvis Vi gør det igen, så vil Vi være Ẓālimūn (uretfærdige)”.

رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا مِنۡهَا فَإِنۡ عُدۡنَا فَإِنَّا
ظَٰلِمُونَ ١٠٧

108. Han (Allāh) vil sige: ”Forbliv deri, foragtede og udstødte, og tal ikke til Mig”.

قَالَ ٱخۡسَـُٔواْ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ١٠٨

109. Der var sandelig en gruppe af Mine tjenere, der plejede at sige: ”Vor Herre, vi tror, så tilgiv os og vis os nåde. Og Du er Den bedste af alle barmhjertige”.

إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا
فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١٠٩

110. Men I gjorde grin med dem, så det fik jer til at glemme Min påmindelse. Og I plejede at grine ad dem.

فَٱتَّخَذۡتُمُوهُمۡ سِخۡرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوۡكُمۡ ذِكۡرِي
وَكُنتُم مِّنۡهُمۡ تَضۡحَكُونَ ١١٠

111. Jeg har i dag belønnet dem for deres tålmodighed. De er sandelig de sejrende.

إِنِّي جَزَيۡتُهُمُ ٱلۡيَوۡمَ بِمَا صَبَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ هُمُ
ٱلۡفَآئِزُونَ ١١١

112. Han (Allāh) vil sige: "Hvor mange år blev I på jorden?"

قَٰلَ كَمۡ لَبِثۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ عَدَدَ سِنِينَ ١١٢

113. De vil sige: "Vi blev der en dag, eller en del af en dag". Spørg dem, der tæller.

قَالُواْ لَبِثۡنَا يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖ فَسۡـَٔلِ ٱلۡعَآدِّينَ ١١٣

114. Han vil sige: "I blev der kun en kort (stund). Hvis I (blot) havde forstået (det, da I var på jorden).

قَٰلَ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗاۖ لَّوۡ أَنَّكُمۡ كُنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ١١٤

115. Så troede I, at Vi skabte jer for intet? Og at I ikke skal bringes tilbage til Os?"

أَفَحَسِبۡتُمۡ أَنَّمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ عَبَثٗا وَأَنَّكُمۡ إِلَيۡنَا
لَا تُرۡجَعُونَ ١١٥

116. Så Hævet over alle er Allāh, Kongen, Sandheden. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den Noble Trones Herre.

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡكَرِيمِ ١١٦

117. Og den, der påkalder en anden gud ved siden af Allāh, (som han) ikke har noget bevis for, hans regnskab ligger hos hans Herre. Sandelig, fornægterne vil ikke opnå succes.

وَمَن يَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرۡهَٰنَ لَهُۥ
بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ
ٱلۡكَٰفِرُونَ ١١٧

118. Og sig (O, Muḥammad): "Min Herre, tilgiv og vær barmhjertig. Og Du er Den Bedste af alle barmhjertige".

وَقُل رَّبِّ ٱغۡفِرۡ وَٱرۡحَمۡ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١١٨

SŪRAH AN-NŪR

سُورَةُ النُّورِ

Titlen på denne Sūrah er ”Lyset”. Ordet ’lys’ er nævnt i Āyah (vers) 35 i forbindelse med Allāhs Navn ”Lys”.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Dette er) en Sūrah, som Vi har nedsendt og foreskrevet, og i den har Vi sendt klare tegn, således at I måtte huske.

سُورَةٌ أَنزَلْنَٰهَا وَفَرَضْنَٰهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَآ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

2. Den kvinde, der bedriver utugt, og den mand, der bedriver utugt, pisk hver af dem med et hundrede slag. Og ingen medlidenhed med dem skal afholde jer fra (at efterkomme) Allāhs religion, hvis I virkelig tror på Allāh og den Yderste Dag. Og en gruppe af troende skal bevidne deres straf.

ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِى فَٱجْلِدُوا۟ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا مِا۟ئَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. En utugtig mand gifter sig ikke, undtagen med en utugtig kvinde eller en polyteist. og ingen gifter sig med en utugtig kvinde undtagen en utugtig mand eller en polyteist. Og dette[1] er blevet forbudt for de troende.

ٱلزَّانِى لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Og dem, der beskylder kyske kvinder (for utugt og) derefter ikke kommer med fire vidner, pisk da dem, (der beskylder), med firs slag, og godkend aldrig deres vidnesbyrd. Og det er dem, der er synderne.

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا۟ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجْلِدُوهُمْ ثَمَٰنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا۟ لَهُمْ شَهَٰدَةً أَبَدًا ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٤﴾

5. Undtagen dem, der derefter angrer og forbedrer sig. Så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

1 Dvs. at foretrække at ægte sådanne mænd eller kvinder, undtagen efter at de har angret.

6. Og dem, der beskylder deres hustruer (for utugt), når de ikke har nogen vidner ud over dem selv[1], da vil beviset for dem være, at (de skal) sværge fire eder ved Allāh, (som beviser) at de er blandt de sandfærdige.

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ أَزۡوَٰجَهُمۡ وَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ
شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمۡ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمۡ أَرۡبَعُ
شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٦

7. Og den femte (ed, som han skal afsige, skal være,) at Allāhs forbandelse skal være over ham, hvis han er blandt løgnere.

وَٱلۡخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كَانَ مِنَ
ٱلۡكَٰذِبِينَ ٧

8. Og det vil fjerne straffen fra kvinden, hvis hun sværger fire eder ved Allāh, at han (hendes ægtefælle) sandelig er blandt løgnerne.

وَيَدۡرَؤُاْ عَنۡهَا ٱلۡعَذَابَ أَن تَشۡهَدَ أَرۡبَعَ شَهَٰدَٰتِۭ
بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٨

9. Og den femte (ed, hun skal afsige, vil være,) at Allāhs vrede skal være over hende, hvis han (hendes ægtefælle) er blandt de sandfærdige.

وَٱلۡخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَآ إِن كَانَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ٩

10. Og havde det ikke været for Allāhs gunst over jer og Hans nåde, og (havde det ikke været således), at Allāh er den Ofte Tilgivende, Alvise (så var I blevet ruineret).

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠

11. Sandelig, de, som er kommet med den falske beskyldning[2], er en

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلۡإِفۡكِ عُصۡبَةٞ مِّنكُمۡۚ لَا

1 Dette er en særlig procedure, der er blevet foreskrevet i tilfælde af, at en mand beskylder sin kone for utroskab. Hvis han ikke er i stand til at frembringe fire vidner til støtte for sin anklage, har hustruen ret til at indkalde ham for en domstol for at sværge ederne, som er foreskrevet af denne Āyah (vers). Hvis han nægter at sværge disse eder og indrømmer, at han var kommet med en falsk anklage, vil han blive udsat for straf på firs piskeslag som foreskrevet af Āyah (vers) 4 ovenfor. Men hvis han sværger disse eder, vil konen blive indkaldt til at sværge ederne om sin uskyld. Hvis hun nægter at sværge disse eder og indrømmer sin skyld, vil hun blive straffet efter loven om utroskab. Men hvis hun sværger disse foreskrevne eder, bliver ægteskabet mellem dem opløst af domstolen. Denne procedure kaldes for Li'ān i islamisk retslære.

2 Dette handler om løgnen om Sayyidah 'Āishah (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها), da hun blev beskyldt for ikke at være kysk. Disse Āyāt (vers) blev åbenbaret af Allāh (Den

gruppe blandt jer. Tro ikke, det er dårligt for jer. Nej, det er godt for jer. Enhver blandt dem vil blive gengældt, for det denne tjente af synden. Og den, der tog en stor del i det, for ham er der en mægtig straf.

تَحۡسَبُوهُ شَرّٗا لَّكُمۖ بَلۡ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ لِكُلِّ
ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُم مَّا ٱكۡتَسَبَ مِنَ ٱلۡإِثۡمِۚ وَٱلَّذِي تَوَلَّىٰ
كِبۡرَهُۥ مِنۡهُمۡ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١

12. Hvorfor var det ikke, at de troende mænd og de troende kvinder, da de hørte om det, tænkte godt om sit eget folk, og (hvorfor sagde de ikke): ”Dette er en åbenlys løgn”.

لَّوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ ظَنَّ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ
بِأَنفُسِهِمۡ خَيۡرٗا وَقَالُواْ هَٰذَآ إِفۡكٞ مُّبِينٞ ١٢

13. Hvorfor bragte de (anklagerne) ikke fire vidner for at bevise det? Idet de ikke frembragte (fire) vidner, da er det dem, som er løgnerne hos Allāh.

لَّوۡلَا جَآءُو عَلَيۡهِ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَۚ فَإِذۡ لَمۡ يَأۡتُواْ
بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُوْلَٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٣

14. Og havde det ikke været for Allāhs gunst over jer og Hans nåde i denne verden og i det Hinsides, da ville en mægtig straf have nået jer, for det I var forfaldet til.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِي مَآ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ١٤

15. Da I bød det velkommen med jeres tunger og sagde med jeres munde det, som I ingen viden havde om, og regnede det som noget ubetydeligt, mens det hos Allāh var alvorligt.

إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ وَتَقُولُونَ بِأَفۡوَاهِكُم مَّا
لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ وَتَحۡسَبُونَهُۥ هَيِّنٗا وَهُوَ عِندَ
ٱللَّهِ عَظِيمٞ ١٥

16. Og hvorfor sagde I ikke, da I hørte om det: ”Det ikke for os at tale om det. Lovprist er Du (O, Allāh). Det er en frygtelig beskyldning”.

وَلَوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ قُلۡتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن
نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبۡحَٰنَكَ هَٰذَا بُهۡتَٰنٌ عَظِيمٞ ١٦

17. Allāh formaner jer til aldrig at gentage sådan en ting, hvis I er troende.

يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثۡلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ١٧

Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) for at rense Sayyidah ʻĀishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهَا) for denne falske beskyldning.

18. Og Allāh gør tegnene klare for jer, og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٨

19. Sandelig, for dem, der ønsker, at skamløshed skal sprede sig blandt de troende, er der en smertefuld straf i denne verden og i det Hinsides. Og Allāh ved, og I ved ikke.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ١٩

20. Og havde det ikke været for Allāhs gunst og Hans nåde over jer, og fordi Allāh er Blid, Barmhjertig, (så var I blevet udslettet).

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٢٠

21. O, I troende, følg ikke i Satans fodspor. Og den, der følger i Satans fodspor, sandelig, han beordrer (til) skamløse og onde handlinger. Og havde det ikke været for Allāhs gunst over jer og Hans nåde, ville ingen blandt jer nogensinde have opnået renhed. Men Allāh renser den, Han vil. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ وَمَن يَتَّبِعۡ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأۡمُرُ بِٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِۚ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ أَبَدٗا وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢١

22. Og mænd med gunst og rigdom blandt jer bør ikke sværge, at de ikke vil give (af deres rigdomme) til slægtninge og de fattige og til dem, der emigrerer for Allāhs skyld. Og de bør tilgive og bære over. Ønsker I ikke, at Allāh tilgiver jer? Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig[1].

وَلَا يَأۡتَلِ أُوْلُواْ ٱلۡفَضۡلِ مِنكُمۡ وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤۡتُوٓاْ أُوْلِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلۡيَعۡفُواْ وَلۡيَصۡفَحُوٓاْۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٢٢

---

1 Selvom beskyldningen mod Sayyidah ʻĀishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) blev indledt af hyklerne, blev nogle oprigtige muslimer også bytte for rygterne. En af disse muslimer var Misṭaḥ Bin Uthāthah (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ), en fattig person, som modtog velgørenhedsstøtte fra Sayyidunā Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ), far til Sayyidah ʻĀishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا). Da Sayyidunā Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) fik at vide, at Misṭaḥ Bin Uthāthah (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) var involveret i beskyldningen, svor han, at han aldrig mere ville tilbyde ham nogen økonomisk støtte. Āyah (vers) 22 blev åbenbaret ved den lejlighed til at understrege,

23. Sandelig, de, der retter en falsk anklage mod de kyske, godlidende og troende kvinder, er forbandet i denne verden og i det Hinsides, og for dem er der en mægtig straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡغَٰفِلَٰتِ
ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ لُعِنُواْ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَلَهُمۡ
عَذَابٌ عَظِيمٞ ٢٣

24. På Dagen vil deres tunger, deres hænder og deres ben vidne imod dem, for det de plejede at gøre.

يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ أَلۡسِنَتُهُمۡ وَأَيۡدِيهِمۡ
وَأَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٤

25. På den Dag vil Allāh give dem den passende belønning i dens helhed, og de vil vide, at Allāh er Den åbenbare Sandhed.

يَوۡمَئِذٖ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلۡحَقَّ وَيَعۡلَمُونَ أَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ ٱلۡمُبِينُ ٢٥

26. Slette kvinder er for slette mænd, og slette mænd er for slette kvinder. Og gode kvinder er for gode mænd, og gode mænd er for gode kvinder. De er fri for, hvad (anklagerne) siger. For dem er der tilgivelse og en ærefuld provision.

ٱلۡخَبِيثَٰتُ لِلۡخَبِيثِينَ وَٱلۡخَبِيثُونَ
لِلۡخَبِيثَٰتِۖ وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ
وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِۚ أُوْلَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَۖ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٢٦

27. O, I troende, gå ikke ind i huse, ud over jeres egne huse, uden at have spurgt om tilladelse og hilst på beboerne. Det er godt for jer, for at I måtte ihukomme.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ
بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ
أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٢٧

28. Så hvis I ikke finder nogen der (i husene), (så) indtræd ikke, før der gives jer tilladelse[1]. Og hvis der bliver sagt til jer: "Vend om", så vend om, (da) det er mere passende for jer. Og Allāh er Vidende om, hvad I foretager jer.

فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدٗا فَلَا تَدۡخُلُوهَا
حَتَّىٰ يُؤۡذَنَ لَكُمۡۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ
ٱرۡجِعُواْ فَٱرۡجِعُواْۖ هُوَ أَزۡكَىٰ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ٢٨

at Sayyidunā Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ikke skulle nægte at give sin støtte til Misṭaḥ Bin Uthāthah (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ), fordi hans involvering, i modsætning til hyklerne, var baseret på misforståelser snarere end af ond vilje eller dårlig intention. Derfor bør han, efter sin anger, blive tilgivet for sin opførsel.

1 Selv om det ser ud som om, at et hus er ledigt, er det stadig nødvendigt at søge tilladelse fra ejeren af huset, inden man indtræder det.

29. Der er ingen synd over jer, hvis I indtræder ubeboede huse, i hvilke i har en retmæssig gavn. Og Allāh ved bedst, hvad I afslører, og hvad I skjuler[1].

لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا۟ بُيُوتًا غَيْرَ
مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَٰعٌ لَّكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ٢٩

30. Sig til de troende mænd, at de skal sænke deres blikke og beskytte deres kønsdele. Det er mere anstændigt for dem. Sandelig, Allāh er opmærksom på, hvad de foretager sig.

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا۟ مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ
وَيَحْفَظُوا۟ فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ
خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ٣٠

31. Og sig til de troende kvinder, at de skal sænke deres blikke og beskytte deres kønsdele, og de må ikke afsløre deres prydelse, undtagen det, der ikke lader sig tildække[2]. Og de skal dække deres barm med deres sjaler, og de må ikke afsløre deres prydelse undtagen til deres ægtefæller eller deres fædre eller deres ægtefællers fædre eller til deres sønner eller til deres ægtefællers sønner eller til deres brødre eller deres brødres sønner eller deres søstres sønner eller til deres kvinder eller til dem, som deres højre hånd besidder, eller mandlige tjenere, der ikke har (seksuel) trang, eller til børn, der endnu ikke er bevidste om kvinders skam. Og lad dem ikke stampe deres fødder på en måde, så den prydelse,

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ
جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ
أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ
أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ
ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ
عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا
أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٣١

---

1 Denne Āyah (vers) henviser til de offentlige steder, hvor alle mennesker har retmæssig adgang på alle tidspunkter. Der kræves ingen tilladelse for at komme ind sådanne steder.

2 Det er forbudt for kvinder at vise de dele af deres krop, som normalt prydes af smykker. Forbuddet er underlagt to undtagelser. Første undtagelse vedrører de dele af kroppen, som naturligt forekommer uden fri vilje, når en kvinde er engageret i noget arbejde. Udtrykket ”det der ikke lader sig tildække” henviser til denne undtagelse. Som forklaret i en Ḥadīth, henviser det til ansigt og hænder. Den anden undtagelse der tillader kvinder at vise disse dele af kroppen, er over for deres slægtninge med hvem ægteskab er forbudt. En liste over sådanne slægtninge er givet i denne Āyah (vers).

de skjuler, bliver kendt. Og angrer I alle til Allāh, O, I troende, for at I måtte opnå succes.

32. Og vi de ugifte blandt jer og de retskafne blandt jeres mandlige slaver og kvindelige slaver. Hvis de er fattige, vil Allāh berige dem med Sin gunst. Og Allāh er Altomfavnende, Alvidende.

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن
فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. Og de, der ikke har råd til ægteskab, bør holde sig kyske, indtil Allāh beriger dem med Sin gunst. Og de, blandt jeres slaver, der ønsker Kitābah-kontrakten (frigørelse ved betaling af penge)[1], stift da Kitābah med dem, hvis I ved, at der findes godt i dem. Og giv dem af Allāhs rigdom, som Han har givet jer. Og tving ikke jeres tjenestepiger til prostitution, hvis de vil overholde kyskhed, (blot) for at I kan søge den midlertidige gavn af det verdslige liv. Og hvis nogen tvinger dem, så er Allāh sandelig, efter at de er blevet påtvunget, Tilgivende, Barmhjertig[2].

وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ
يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَـٰبَ
مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ
فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ ءَاتَىٰكُمْ ۚ
وَلَا تُكْرِهُوا۟ فَتَيَـٰتِكُمْ عَلَى ٱلْبِغَآءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا
لِّتَبْتَغُوا۟ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَمَن يُكْرِههُّنَّ
فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. Og sandelig, Vi har nedsendt til jer åbenbare Āyāt (vers) og et eksempel på dem, der gik bort før jer og et godt råd til de Gudfrygtige.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ ءَايَـٰتٍ مُّبَيِّنَـٰتٍ وَمَثَلًا
مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

---

1 Kitābah var en kontrakt mellem en slave og hans herre, hvorved en slave ville opnå sin frihed efter at have betalt et aftalt beløb til sin herre. Āyah (verset) overtaler ejerne til at acceptere Kitābah-kontrakten, hvis slaverne ønsker at indgå den, og muslimer bliver opmuntret til at yde finansiel hjælp til sådanne slaver for at lette deres frihed.

2 Det betyder, at hvis en slavepiges herre tvinger hende til at hengive sig til utugt i strid med forbuddet, og slavepigen ikke har et andet valg end at underkaste sig hans onde motiver. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil i dette tilfælde tilgive hende, hvis hun gjorde sit bedste for at redde sig selv fra den afskyelige handling.

35. Allāh er Himlenes og Jordens Lys[1]. Hans Lys er som en niche, hvori der er en lampe: Lampen er i et glas. Glasset er som en funklende stjerne. (Den er) oplyst af et velsignet træ (s olie), oliven (træet)[2], som hverken er østligt eller vestligt. Dens olie udstråler næsten lys, selvom ilden ikke har rørt den. Lys på lys! Allāh leder til Sit lys, den Han vil. Og Allāh giver eksempler til folk, og Allāh er Vidende om alt.

۞ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِۦ
كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ ٱلْمِصْبَاحُ فِى
زُجَاجَةٍ ۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن
شَجَرَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ
يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُّورٌ
عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَيَضْرِبُ
ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَٰلَ لِلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ٣٥

36. (De retledede folk tilbeder Allāh) i huse, som Allāh har beordret oprejst, og hvori Hans navn bliver gentaget. Deri prises Han om morgenen og om aftenen.

فِى بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
ٱسْمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْءَاصَالِ ٣٦

37. Af mænd, som hverken bliver afledt af handel eller salg, i ihukommelsen af Allāh eller i opretholdelsen af Ṣalāh (Bøn) eller i at give Zakāh (obligatorisk almisse). De frygter for en Dag, på hvilken hjerter og øjne vil blive fordrejede.

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ
وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَٰرُ ٣٧

38. Allāh vil belønne dem ud fra de bedste af deres handlinger, som de udførte, og vil give dem mere af Sin

لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَيَزِيدَهُم
مِّن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٨

1 Definition af Nūr (lys): Der er enighed blandt de lærde, at brugen af ordet Nūr for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) der refereres til i denne Āyah (vers) betyder Munawwir, den der oplyser, eller Herren over lys. På samme måde som besidderen af nåde sommetider kaldes Nåden, eller besidderen af retfærdighed kaldes Retfærdigheden. Således er betydningen af Āyah (vers), at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) skænker Nūr (lys) til Jorden og Himlene, og alt levende deri. Nūr betyder således Retfærdighedens Nūr. Ibn Kathīr har rapporteret forklaringen som er blevet fremført af Sayyidunā 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), at "Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er Retlederen af alt levende i Himlene og på Jorden".

2 Det refererer til et oliventræ, der modtager sollys fra begge sider, øst og vest. Olien fra et sådant oliventræ er mere fin og ren end den, der kun modtager sollys fra øst eller vest.

gunst. Og Allāh giver i overflod, til den Han vil.

39. Hvad angår dem, der fornægter, er deres gerninger som et spejlbillede i en plan ørken. En tørstig person tror, det er vand, indtil han kommer hen til det (og) finder, at der intet er; Og han finder Allāh (s kendelse) hos ham. Så Han betaler ham hans regnskab fuldt ud. Og Allāh er hurtig i Afregningen.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَعۡمَٰلُهُمۡ كَسَرَابِۭ بِقِيعَةٖ يَحۡسَبُهُ
ٱلظَّمۡـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمۡ يَجِدۡهُ شَيۡـٔٗا
وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥۗ وَٱللَّهُ
سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٣٩﴾

40. Eller (deres gerninger er) som et lag af mørke i et umådeligt dybt hav, overvældet af en bølge, over hvilken der er endnu en bølge, over hvilken der er skyer. Lag af mørke, det ene (lag) over det andet. Når han strækker sin hånd frem, kan han knap nok se den. Og den, som Allāh ikke giver lys, for ham er der intet lys.

أَوۡ كَظُلُمَٰتٖ فِي بَحۡرٖ لُّجِّيّٖ يَغۡشَىٰهُ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ
مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ سَحَابٞۚ ظُلُمَٰتُۢ بَعۡضُهَا فَوۡقَ
بَعۡضٍ إِذَآ أَخۡرَجَ يَدَهُۥ لَمۡ يَكَدۡ يَرَىٰهَاۗ وَمَن
لَّمۡ يَجۡعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورٗا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

41. Har du ikke set, at Allāh bliver lovprist af alle dem i Himlene og på Jorden og af fuglene med deres udspredte vinger? Enhver kender sin Ṣalāh (Bøn) og sin lovprisning (af Allāh). Og Allāh er Vidende om, hvad de foretager sig.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلطَّيۡرُ صَٰٓفَّٰتٖۖ كُلّٞ قَدۡ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ
وَتَسۡبِيحَهُۥۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Og til Allāh hører Himlenes og Jordens Herredømme, og til Allāh er tilbagevendelsen.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَإِلَى ٱللَّهِ
ٱلۡمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

43. Ser du ikke, at Allāh driver skyerne (blidt), (for) så at binde dem sammen. Derefter forvandler Han dem til en masse, (og) du ser da regnen komme ud fra deres midte. Og Han nedsender fra himlen bjerge (af skyer), i hvilke

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزۡجِي سَحَابٗا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيۡنَهُۥ ثُمَّ
يَجۡعَلُهُۥ رُكَامٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ خِلَٰلِهِۦ
وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٖ فِيهَا مِنۢ بَرَدٖ فَيُصِيبُ بِهِۦ
مَن يَشَآءُ وَيَصۡرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُۖ يَكَادُ سَنَا

der er hagl. Så rammer Han med det, hvem Han vil, og vender det bort, fra hvem Han vil. Det er lige før glimtet af dets lyn tager synet.

بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٣﴾

44. Allāh skifter mellem natten og dagen. Sandelig, i det er der en lære for dem, der kan se.

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٤﴾

45. Og Allāh har skabt ethvert væsen af vand. Nogle af dem bevæger sig da på deres maver, og nogle af dem bevæger sig på to ben, og nogle af dem bevæger sig på fire. Allāh skaber, hvad Han vil. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّن مَّآءٍ ۖ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ
بَطْنِهِۦ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُم
مَّن يَمْشِى عَلَىٰٓ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Vi har sandelig nedsendt åbenbare Āyāt (vers). Og Allāh retleder, den Han vil, til den rette vej.

لَّقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَٰتٍ مُّبَيِّنَٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن
يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

47. Og de siger: "Vi tror på Allāh og på Sendebuddet, og vi har adlydt". Så efter alt dette vender en gruppe blandt dem sig bort. Og de er ikke troende[1].

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ
يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَآ أُو۟لَٰٓئِكَ
بِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og når de bliver kaldt til Allāh og Hans Sendebud, for at han (Sendebuddet) skal dømme imellem dem, vender en gruppe af dem sig bort.

وَإِذَا دُعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og hvis sandheden er på deres side, kommer de til ham, som (var de) lydige.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلْحَقُّ يَأْتُوٓا۟ إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾

---

1 Bishr, en hykler, havde en gang en tvist med en jøde, som foreslog at indbringe sagen for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), fordi han vidste, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ville dømme retfærdigt. Men Bishr afviste forslaget og indbragt sagen for den jødiske leder Ka'b Bin Ashraf, der var en svoren fjende af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Han forventede, at han ville give nogle indrømmelser til hans fordel. Āyah (verset) hentyder til denne hyklernes holdning.

50. Er der en sygdom i deres hjerter, eller er de i tvivl, eller frygter de, at Allāh og Hans Sendebud vil udøve uret mod dem? Nej, det er dem selv, der er aẓ-Ẓālimūn (de uretfærdige).

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرۡتَابُوٓاْ أَمۡ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ
ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَرَسُولُهُۥۚ بَلۡ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٥٠

51. Det eneste svar fra de (sande) troende, når de bliver kaldt til Allāh og Hans Sendebud, for at han (Sendebuddet) skal dømme imellem dem, er, at de siger: ”Vi lytter og adlyder”. Og disse folk er de succesfulde.

إِنَّمَا كَانَ قَوۡلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ أَن يَقُولُواْ سَمِعۡنَا
وَأَطَعۡنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٥١

52. Og den, der adlyder Allāh og Hans Sendebud og har frygt for Ham og overholder Hans Taqwā (Gudfrygtighed)[1], disse folk er de sejrrige.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ
فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ ٥٢

53. Og de (hyklerne) sværger, med deres kraftfulde eder, ved Allāh, at hvis du (O, Muḥammad) befaler dem, vil de bestemt forlade (deres hjem for Djihād). Sig: ”Sværg ikke. (Realiteten af jeres) lydighed er velkendt. Sandelig, Allāh er fuldt Bevidst om, hvad I gør”.

۞وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِنۡ أَمَرۡتَهُمۡ
لَيَخۡرُجُنَّۖ قُل لَّا تُقۡسِمُواْۖ طَاعَةٞ مَّعۡرُوفَةٌۚ
إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٥٣

54. Sig: ”Adlyd Allāh og adlyd Sendebuddet. Men hvis I vender (jer) bort, så hviler der kun på ham (Sendebuddet), hvad han er bebyrdet med, og på jer hviler der, hvad I er bebyrdet med. Og hvis I adlyder ham, vil I få retledning. Og der (ligger ikke et ansvar) på Sendebuddet, foruden klart at videregive budskabet.

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ
فَإِنَّمَا عَلَيۡهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيۡكُم مَّا حُمِّلۡتُمۡۖ
وَإِن تُطِيعُوهُ تَهۡتَدُواْۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا
ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٥٤

---

1 For forklaring af dette udtryk se fodnote 52 i Sūrah Āl-‘Imrān (3:200).

55. Allāh har lovet dem iblandt jer, som tror og udøver gode gerninger, at Han med sikkerhed vil gøre dem til (Hans) stedfortrædere på jorden, ligesom Han gjorde dem, (der var) før dem, til stedfortrædere. Og for dem vil Han bestemt etablere deres religion, som Han har valgt for dem. Og Han vil uden tvivl bytte deres frygt med fred, (hvis) de tilbeder Mig, uden at sætte nogen ved Min side. Og de, der fornægter efter dette, disse folk er de syndige.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ
كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ
لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ
يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٥٥﴾

56. Og opretholdt Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh (obligatorisk almisse) og adlyd Sendebuddet. Således at I måtte blive begunstiget med nåde.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟
ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. Tro aldrig, at de, der fornægter, er (i stand til) at forhindre (Hans plan) på jorden. Og deres bolig er Ilden. Og sandelig er det en slet ende.

لَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ
وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾

58. O, I troende, slaverne, der ejes af jer, og de af jer, der ikke har nået puberteten endnu, skal spørge jer om lov (til at besøge jer) tre gange: Før Fadjr Ṣalāh (Morgenbøn), når I tager jeres tøj af ved middagstid, og efter 'Ishā' Ṣalāh (natbønnen). Disse er de tre tidspunkter for jeres privatliv. Ud over disse (tre tidspunkter)[1] er der ingen harme, hverken for jer eller dem. De er jeres hyppige besøgende, ligesom nogle af jer er (hyppige

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِيَسْتَـْٔذِنكُمُ ٱلَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ وَٱلَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا۟ ٱلْحُلُمَ مِنكُمْ
ثَلَٰثَ مَرَّٰتٍ ۚ مِّن قَبْلِ صَلَوٰةِ ٱلْفَجْرِ وَحِينَ
تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعْدِ
صَلَوٰةِ ٱلْعِشَآءِ ۚ ثَلَٰثُ عَوْرَٰتٍ لَّكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم
بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ
لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

1 Āyah (vers) 27 fastsatte den regel, at ingen person skal indtræde en andens hus uden at søge dennes tilladelse. Den nuværende Āyah (vers) fritager børn og slaver, der bor i samme hus, fra denne regel. De kan indtræde husene uden særlig tilladelse. Men der er tre tilfælde af privatlivets fred, hvori det også kræves af dem at søge tilladelse.

besøgende) for andre. Det er sådan, Allāh forklarer Āyat (versene) til jer. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

59. Og når jeres børn når puberteten, skal de spørge om lov, som de før dem har spurgt om lov. Det er sådan, Allāh forklarer Sine Āyāt (vers) til jer. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ
فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٥٩

60. Og for de gamle kvinder, der ikke har håb om ægteskab, er der ingen synd, hvis de tager deres (ekstra) tøj af, så (længe) de ikke viser deres prydelse. Og hvis de afholder sig fra (dette), er det bedre for dem. Og Allāh er Althørende, Alvidende.

وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ
نِكَاحٗا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ وَأَن
يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٞ ٦٠

61. Der er ingen bebrejdelse over den blinde, ej heller er der nogen bebrejdelse over den haltende. Og der er ingen bebrejdelse over den syge, ej heller over jer selv, at I spiser (noget) fra jeres egne huse[1] eller jeres fædres huse eller jeres mødres huse eller jeres brødres huse eller jeres søstres huse eller jeres farbrødres huse eller jeres fastres huse eller jeres morbrødres huse eller jeres mostres huse eller fra de steder, hvis nøgler er under jeres kontrol[2], eller fra jeres vens (hus).

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ
حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞ وَلَا عَلَىٰٓ
أَنفُسِكُمۡ أَن تَأۡكُلُواْ مِنۢ بُيُوتِكُمۡ أَوۡ
بُيُوتِ ءَابَآئِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمۡ
أَوۡ بُيُوتِ إِخۡوَٰنِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمۡ
أَوۡ بُيُوتِ أَعۡمَٰمِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ
عَمَّٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخۡوَٰلِكُمۡ أَوۡ
بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمۡ أَوۡ مَا مَلَكۡتُم
مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوۡ صَدِيقِكُمۡۚ لَيۡسَ
عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَأۡكُلُواْ جَمِيعًا أَوۡ

1 Nogle handicappede muslimer følte forlegenhed i at deltage i måltider med sunde og raske mennesker, af frygt for at de ville afsky deres selskab, mens de spiste. Omvendt undgik nogle sunde og raske mennesker måltider i sådanne handicappedes selskab, ikke på grund af foragt for dem, men af frygt for at de ikke ville være i stand til at få deres korrekte andel i fælles måltidet. Denne Āyah (vers) har instrueret begge disse grupper til ikke at være så omhyggelige i sådanne sager. Det er tilladt for dem alle at indtage måltider sammen.

2 Nogle af Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) plejede at overdrage nøglerne til deres hjem til nogle invalide

Der er ingen synd over jer, hvis I spiser sammen eller separat. Så når I indtræder huse, hils da på jer selv med Salām, en hilsen foreskrevet af Allāh, (og) som er velsignet og god. Det er således, Allāh forklarer Āyat (versene) til jer, for at I måtte forstå.

أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ
أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦١

62. Sandelig de troende er kun dem, som tror på Allāh og Hans Sendebud, og som, når de er sammen med ham om en fælles sag, ikke forlader (den), medmindre de søger hans tilladelse[1]. Sandelig, de, der søger din tilladelse, er de, der (virkelig) tror på Allāh og Hans Sendebud. Så hvis de søger tilladelse fra dig for (private) anliggender, giv (da) tilladelse til dem, du ønsker blandt dem, og bed Allāh om tilgivelse for dem. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا
حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا
اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦٢

63. Tag ikke Sendebuddets kald blandt jer som et kald på en af jer til en anden[2]. Allāh kender dem af jer, der sniger sig ud, dækkende over

لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُم بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ

---

muslimer, når de drog ud på Djihād, med direktivet om, at de kunne spise hvad end af spiseligt de fandt i deres hjem. Men de invalide personer plejede at undgå at spise fra sådanne hjem på grund af forsigtighed. Denne Āyah (vers) underrettede dem om, at dem, ejerne velvilligt har tilladt at spise fra deres hjem, bør ikke afholde sig fra at drage nytte af tilladelsen i nødstilfælde.

1 I anledning af Aḥzāb slaget, var alle muslimer optaget af at grave en grøft for at forsvare deres by. Hyklerne plejede at slippe væk uden at søge tilladelse fra den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), mens de sande muslimer ikke ville forlade stedet uden tilladelse. Den nuværende Āyah (vers) beundrer holdningen hos de sande troende, og den næste Āyah (vers) fordømmer hyklerenes praksis.

2 Āyah (verset) fremsætter den korrekte etikette for at tale til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Det betyder, at når man taler til ham, bør man ikke kalde ham ved hans navn. I stedet bør man kalde ham ved hans titel såsom "Allāhs Sendebud" eller "Allāhs Profet".

hinanden. Så dem, der overtræder hans (Sendebuddets) bestemmelse, skal tage sig i agt for, at de ikke bliver ramt af en prøvelse eller ramt af en smertefuld straf.

يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ
أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٣

64. Sandelig, alt i Himlene og på Jorden tilkommer Allāh. Han kender den tilstand, I er i, og den Dag de vil blive bragt tilbage til Ham. Han vil fortælle dem, hvad de gjorde. Og Allāh er Vidende om alt.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قَدْ
يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ
فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ٦٤

SŪRAH AL-FURQĀN

سُورَةُ الفُرْقَانِ

Titlen på denne Sūrah er ”Sondringen”. Ordet ’sondringen’ er nævnt i Āyah (vers) 1 af denne Sūrah i forbindelse med sondringen mellem ret og uret.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ærefuld er Den, der har åbenbaret Sondringen til Sin tjener (Profeten Muḥammad), så han kunne blive en formaner for hele verden.

تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ
لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ١

2. Den, til hvem Himlenes og Jordens Herredømme tilhører, og som hverken har en søn eller nogen partner i Herredømmet, og som har skabt alt og formgivet det i et perfekt mål.

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَخَلَقَ
كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا ٢

3. Og de har, ud over Ham, taget guder, som ikke skaber noget, men de er selv skabte. Og de besidder ingen magt til at gavne eller skade sig selv, ej heller har de magt over liv eller død eller genopstandelse.

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً
وَلَا نُشُورًا ٣

4. Og de, der fornægter, siger: ”Det er intet andet end en løgn, som han (Profeten Muḥammad) har opdigtet, og andre folk har hjulpet ham deri”. Således kommer de med synd og falskhed.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ
ٱفْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدْ
جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا ٤

5. Og de sagde: ”(Disse er) intet andet end sagn fra de tidligere (tider), som han (Sendebuddet) har fået nedskrevet, og de bliver dikteret for ham morgen og aften”.

وَقَالُوٓا۟ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا فَهِىَ
تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٥

6. Sig: ”Den er nedsendt af Den, der kender Himlenes og Jordens

قُلْ أَنزَلَهُ ٱلَّذِى يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ

hemmelighed. Sandelig, Han er Tilgivende, Barmhjertig”.

وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٦

7. Og de siger: ”Hvilken slags Sendebud er det, der spiser mad og går på markederne? Hvorfor bliver en engel ikke sendt ned til ham for at være en formaner sammen med ham.

وَقَالُواْ مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأۡكُلُ
ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشِي فِي ٱلۡأَسۡوَاقِ لَوۡلَآ أُنزِلَ
إِلَيۡهِ مَلَكٞ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ٧

8. Eller (hvorfor bliver) en skat (ikke) kastet ned til ham, eller (hvorfor) har han (ikke) en have, som han kan spise af?” Og synderne sagde: ”I følger ingen anden end en forhekset mand”.

أَوۡ يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٞ
يَأۡكُلُ مِنۡهَاۚ وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٨

9. Se, hvordan de opdigter sammenligninger om dig. De er da faret vild (og) kan da ikke finde en vej.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَٰلَ
فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ٩

10. Ærefuld er Den, som, hvis Han vil, kan give dig bedre end dette; haver, i hvilke floder løber, og paladser[1].

تَبَارَكَ ٱلَّذِيٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيۡرٗا مِّن
ذَٰلِكَ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ وَيَجۡعَل
لَّكَ قُصُورَۢا ١٠

11. Men de har fornægtet Timen (Domme Dagen), og Vi har gjort en Rasende Ild klar for dem, der fornægter Timen.

بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلسَّاعَةِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِمَن كَذَّبَ
بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ١١

12. Når det (Helvedet) ser dem fra et fjernt sted, vil de høre (lyden af) dets rasen og dets brølen.

إِذَا رَأَتۡهُم مِّن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ سَمِعُواْ لَهَا
تَغَيُّظٗا وَزَفِيرٗا ١٢

1 At den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke er blevet givet haver eller paladser i denne verden, er det ikke fordi, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke kan skænke ham sådanne gaver i denne verden. Han har magt til at give ham gaver, der er meget bedre end de gaver, de beder om. Men det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) dekret, der har reserveret disse gaver for Sin Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i det næste liv. Da de vantro ikke anerkender det evige liv i det Hinsidige, er de ude af stand til at forestille sig noget ud over denne dødelige verdens fordele.

13. Og når de bliver smidt ind i et snævert sted deri, (mens de er) lænket sammen, vil de kalde på tilintetgørelse.

وَإِذَآ أُلۡقُواْ مِنۡهَا مَكَانٗا ضَيِّقٗا مُّقَرَّنِينَ
دَعَوۡاْ هُنَالِكَ ثُبُورٗا ١٣

14. Kald ikke på én tilintetgørelse i Dag, men kald på tilintetgørelser mange (gange).

لَّا تَدۡعُواْ ٱلۡيَوۡمَ ثُبُورٗا وَٰحِدٗا وَٱدۡعُواْ ثُبُورٗا
كَثِيرٗا ١٤

15. Sig: ”Er dette bedst, eller er det evige Paradis, som de Gudfrygtige er blevet lovet (bedst)?” Det vil være en belønning for dem og en endelig bolig.

قُلۡ أَذَٰلِكَ خَيۡرٌ أَمۡ جَنَّةُ ٱلۡخُلۡدِ ٱلَّتِي وُعِدَ
ٱلۡمُتَّقُونَۚ كَانَتۡ لَهُمۡ جَزَآءٗ وَمَصِيرٗا ١٥

16. For dem vil der være, hvad end de ønsker deri, (mens) de vil leve for evigt. Dette er et bindende løfte fra din Herre.

لَّهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَۚ كَانَ
عَلَىٰ رَبِّكَ وَعۡدٗا مَّسۡـُٔولٗا ١٦

17. Og (husk) Dagen, hvor Han vil samle dem og det, som de plejede at tilbede ud over Allāh, og Han vil sige (til de sidstnævnte): ”Vildledte I disse Mine tjenere, eller mistede de (selv) vejen?”

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ مِن دُونِ
ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمۡ أَضۡلَلۡتُمۡ عِبَادِي
هَٰٓؤُلَآءِ أَمۡ هُمۡ ضَلُّواْ ٱلسَّبِيلَ ١٧

18. De vil sige: ”Lovprist er Du, det var ikke for os at tage andre beskyttere end Dig. I stedet gav Du dem og deres fædre (verdslige) fordele, til de glemte rådet og blev et ruineret folk”.

قَالُواْ سُبۡحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِي لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ
مِن دُونِكَ مِنۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعۡتَهُمۡ
وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ نَسُواْ ٱلذِّكۡرَ وَكَانُواْ
قَوۡمَۢا بُورٗا ١٨

19. Således vil de modsige jer i det, I siger; Da vil I ikke være i stand til at undslippe (straffen) eller finde hjælp. Og den, der begår uret iblandt jer, ham vil Vi få til at smage en stor straf.

فَقَدۡ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا
تَسۡتَطِيعُونَ صَرۡفٗا وَلَا نَصۡرٗاۚ وَمَن يَظۡلِم
مِّنكُمۡ نُذِقۡهُ عَذَابٗا كَبِيرٗا ١٩

20. Og Vi sendte ingen sendebud før dig, undtagen at de, sandelig, plejede

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمۡ

at spise mad og gå på markederne. Og Vi har gjort nogle af jer til en prøvelse for andre. Vil I opretholde tålmodighed? Og jeres Herre er Evigt Seende.

لَيَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Og de, som ikke forventer et møde med Os, siger: "Hvorfor bliver englene ikke sendt ned til os, eller (hvorfor) ser vi (ikke) vor Herre?" Sandelig, de tænker meget højt om dem selv og er gået for langt i (deres) oprør.

۞ وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. Den Dag (Domme Dagen), hvor de vil se englene, vil der ikke være nogen god nyhed for synderne den Dag. Og de (englene) vil sige: "forbudt (for jer og) ingen adgang (til Paradiset)".

يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

23. Og Vi vil vende Os mod, hvad end de har udøvet af gerninger og forvandle dem til støv[1], som spredes.

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾

24. Paradisets beboere vil den Dag have den bedste bolig og det bedste hvilested.

أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Og (husk) den Dag, hvor himlen med (dens) skyer vil sprænges, og englene bliver sendt ned i rækker.

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلْغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Herredømmet den Dag vil i sandhed tilhøre Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), og det vil være en meget vanskelig Dag for fornægterne.

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

---

1 Fornægterne bliver kun belønnet for deres dydige gerninger i det verdslige liv. Hvad angår det Hinsidige, vil deres dydige gerninger være lige så ineffektive som støv, der spredes i luften. Dette vil være deres lod, fordi de ikke opfyldte den grundlæggende betingelse for godkendelse af sådanne handlinger i det Hinsidige, dvs. den rigtige Tro.

27. (Og husk på) Dagen, hvor synderen vil bide i sin hånd, idet han siger: ”Gid jeg havde valgt vejen sammen med Sendebuddet.

وَيَوۡمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيۡهِ يَقُولُ
يَٰلَيۡتَنِي ٱتَّخَذۡتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلٗا ٢٧

28. O, ve mig! Gid jeg ikke havde taget den og den som ven!

يَٰوَيۡلَتَىٰ لَيۡتَنِي لَمۡ أَتَّخِذۡ فُلَانًا خَلِيلٗا ٢٨

29. Uden tvivl ledte han mig bort fra formaningen, efter at den var kommet til mig”. Og Satan er menneskets forræder.

لَّقَدۡ أَضَلَّنِي عَنِ ٱلذِّكۡرِ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَنِيۗ
وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِلۡإِنسَٰنِ خَذُولٗا ٢٩

30. Og Sendebuddet vil sige: ”O, min Herre, mit folk havde sandelig taget denne Koran som en forladt (ting)”.

وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ إِنَّ قَوۡمِي ٱتَّخَذُواْ هَٰذَا
ٱلۡقُرۡءَانَ مَهۡجُورٗا ٣٠

31. Og således har Vi lavet fjender for enhver profet fra iblandt forbryderne. Men din Herre er tilstrækkelig som en Retleder og Hjælper.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّٗا مِّنَ
ٱلۡمُجۡرِمِينَۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيٗا وَنَصِيرٗا ٣١

32. Og fornægterne Siger: ”Hvorfor er Koranen ikke blevet åbenbaret til ham på en gang?” (Den er blevet nedsendt) således, så at Vi kunne styrke dit hjerte[1]. Og Vi åbenbarede den lidt efter lidt.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلۡقُرۡءَانُ
جُمۡلَةٗ وَٰحِدَةٗۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَۖ
وَرَتَّلۡنَٰهُ تَرۡتِيلٗا ٣٢

33. Og de giver dig intet eksempel, uden at Vi afslører sandheden for dig og (giver dig) en bedre forklaring.

وَلَا يَأۡتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ
وَأَحۡسَنَ تَفۡسِيرًا ٣٣

34. De, der vil blive slæbt på deres ansigter til Helvede; Disse vil være i den værste situation og mest vildledte fra vejen.

ٱلَّذِينَ يُحۡشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُوْلَٰٓئِكَ شَرّٞ مَّكَانٗا وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٣٤

1 Ved en gradvis åbenbaring af den Hellige Koran, modtog den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Guddommelig vejledning og trøst ved hver relevant lejlighed. Denne fordel kunne ikke være blevet opnået, hvis hele Bogen var blevet åbenbaret i en enkel åbenbaring.

35. Og sandelig, Vi gav Mūsā (Moses) Bogen og udpegede sammen med ham hans broder Hārūn (Aron) som hjælper.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلۡنَا مَعَهُۥٓ
أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرٗا ٣٥

36. Så sagde Vi: "Gå I til folket, der har afvist Vores tegn". Så tilintetgjorde Vi dem fuldstændigt.

فَقُلۡنَا ٱذۡهَبَآ إِلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرۡنَٰهُمۡ تَدۡمِيرٗا ٣٦

37. Og (hvad angår) Nūḥs (Noas) folk, da de fornægtede sendebuddene, druknede Vi dem og gjorde dem til et eksempel for menneskeheden. Og Vi har forberedt en smertefuld straf for aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige).

وَقَوۡمَ نُوحٖ لَّمَّا كَذَّبُواْ ٱلرُّسُلَ أَغۡرَقۡنَٰهُمۡ
وَجَعَلۡنَٰهُمۡ لِلنَّاسِ ءَايَةٗۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ
عَذَابًا أَلِيمٗا ٣٧

38. Og (Vi tilintetgjorde også) 'Āds og Thamūds og ar-Rass[1]' folk og mange generationer imellem disse.

وَعَادٗا وَثَمُودَاْ وَأَصۡحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونَۢا
بَيۡنَ ذَٰلِكَ كَثِيرٗا ٣٨

39. Og for hver (af dem) satte Vi eksempler, og hver af dem bragte Vi til fuldkommen ødelæggelse.

وَكُلّٗا ضَرَبۡنَا لَهُ ٱلۡأَمۡثَٰلَۖ وَكُلًّا
تَبَّرۡنَا تَتۡبِيرٗا ٣٩

40. Og sandelig, de (Makkahs hedninge) er gået forbi byen[2], der blev udsat for en slet regn (af sten) som straf. Så har de ikke set den? Nej, de plejede ikke at tro på Genopstandelsen.

وَلَقَدۡ أَتَوۡاْ عَلَى ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِيٓ أُمۡطِرَتۡ مَطَرَ
ٱلسَّوۡءِۚ أَفَلَمۡ يَكُونُواْ يَرَوۡنَهَاۚ بَلۡ كَانُواْ
لَا يَرۡجُونَ نُشُورٗا ٤٠

41. Og når de ser dig, gør de grin med dig, (idet de siger):"Er det ham, som Allāh har sendt som Sendebud?

وَإِذَا رَأَوۡكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا
ٱلَّذِي بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ٤١

42. Han havde næsten vildledt os fra vores guder, (hvis) vi ikke havde været (tro) faste mod dem". Og de

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا لَوۡلَآ أَن
صَبَرۡنَا عَلَيۡهَاۚ وَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ حِينَ

1 "Rass" betyder bogstaveligt "brønd". Disse mennesker levede i nærheden af en brønd. Ingen detaljer om deres historie er givet i den Hellige Koran eller de autentiske Aḥādith.

2 Dette er en henvisning til Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عليه السلام)) folk. Deres ødelagte boliger var synlige for Makahs hedninge under deres rejser til ash-Shām (Jordan, Palæstina, Libanon og Syrien).

vil vide, når de ser straffen, hvem det er, der er mest vildledt på (sin) vej.

يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. Har du set den, som betragter sit begær som sin gud. Vil du da være ansvarlig for ham?

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Eller tror du, at de fleste af dem lytter eller forstår? De er ikke andet end kvæg. Nej, de er endnu mere vildledte fra (den rette) vej.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَٰمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Har du ikke set, hvordan din Herre forlænger skyggen? Og hvis Han ville, havde Han fået den til at stå stille. Derefter gjorde Vi solen til dens indikator[1].

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ
لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

46. Derpå trak Vi den gradvist mod Os.

ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

47. Og Han er Den, der har skabt natten som et klæde for jer, og søvnen som en hvile og gjort dagen til en genoplivelse.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

48. Og Han er Den, der har sendt vindene, som bringer gode nyheder før Hans nåde[2]. Og Vi har sendt rent vand ned fra himlene.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ
رَحْمَتِهِۦ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

49. Så Vi genopliver et (stykke) dødt jord dermed og giver drikke (dermed) til en masse kvæg og mennesker, (som) Vi har skabt.

لِّنُحْۦِىَ بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُۥ مِمَّا
خَلَقْنَآ أَنْعَٰمًا وَأَنَاسِىَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

---

1 Denne Āyah (vers) henleder opmærksomheden på solens skygges bevægelser. I de tidlige morgentimer er den udstrakt over hele landskabet. Så, som solen står op, bliver den klemt på en gradvis måde. Hvis den stod stille, som den gør om morgenen, kunne verden ikke have draget fordel af solskinnet, og hvis den forblev klemt, som den er ved middagstid, ville den brændende varme fra solen have været uudholdeligt. Det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Almagt, der har fastholdt en vis balance mellem sollys og skygge.

2 "Nåde" refererer her til regn. Vinde der blæser på en overskyet årstid, indikerer at regnen er på vej.

50. Og Vi har fordelt det (vandet) imellem dem, for at de måtte tage ved lære. Men de fleste mennesker afviser (alt) undtagen utaknemmelighed.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا۟ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ
ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٥٠

51. Og havde Vi villet det, havde Vi sendt en formaner til enhver by.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ٥١

52. Så adlyd ikke fornægterne, og kæmp med den (Koranen) en anstrengende kamp mod dem.

فَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدْهُم بِهِۦ جِهَادًا
كَبِيرًا ٥٢

53. Og Han er Den, der forbinder de to Have. Det ene er (meget) velsmagende og sødt, og det andet er (meget) saltet og bittert; Og imellem dem satte Han en barriere og en forhindring, (som) forhindrer, (at de to have blandes).

۞ وَهُوَ ٱلَّذِى مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ٥٣

54. Og Han er Den, der skabte mennesket af vand. Så gav Han det slægtskab af blod og slægtskab ved ægteskab. Og din Herre er Almægtig.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا
وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٥٤

55. Og de tilbeder ud over Allāh, hvad der hverken kan gavne dem eller skade dem. Og fornægteren er altid en støtte (til Satan) mod hans Herre.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرًا ٥٥

56. Og Vi har ikke sendt dig som andet end en overbringer af gode nyheder og en formaner.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٥٦

57. Sig: "Jeg forlanger ingen godtgørelse af jer for dette, men hvem, der end vil, bør vælge en (ret) vej til sin Herre.

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ
أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ٥٧

58. Og sæt din lid til Den Evigt Levende, som ikke kan dø, Og

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ

proklamer Hans renhed sammen med Hans Lovprisning. Og Han er tilstrækkelig til at vide besked om Sine tjeneres synder.

بِحَمۡدِهِۦۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ
خَبِيرًا ٥٨

59. Den, der skabte Himlene og Jorden, og hvad end der er imellem dem, på seks dage. Derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Tronen. Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)! Så spørg nogen, som ved, om Ham.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ
ٱلرَّحۡمَٰنُ فَسۡـَٔلۡ بِهِۦ خَبِيرٗا ٥٩

60. Og når der bliver sagt til dem: ”Isdjudū (kast jer ned med ansigtet mod jorden) for Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)”, siger de: ”Og hvad er Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)[1]? Skal vi gøre sadjdah (kaste os ned med ansigtet mod jorden) for den, du beordrer os til?” Og det øger kun uvilje i dem[2].

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسۡجُدُواْۤ لِلرَّحۡمَٰنِ قَالُواْ وَمَا
ٱلرَّحۡمَٰنُ أَنَسۡجُدُ لِمَا تَأۡمُرُنَا وَزَادَهُمۡ
نُفُورٗا۩ ٦٠

61. Ærefuld er Den, der placerede al-Burūdj (stjerneformationer) på himlen og deri satte en lampe (solen) og en lysende måne.

تَبَارَكَ ٱلَّذِي جَعَلَ فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجٗا
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجٗا وَقَمَرٗا مُّنِيرٗا ٦١

62. Og Han er Den, der skabte dagen og natten efterfulgt af hinanden, for den, der ønsker at ihukomme eller ønsker at vise taknemmelighed.

وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ خِلۡفَةٗ لِّمَنۡ
أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوۡ أَرَادَ شُكُورٗا ٦٢

63. Og Ar-Raḥmāns (Den mest Nådiges) tjenere er dem, der går ydmyge på jorden, og når de tåbelige folk tiltaler dem, svarer de fredfyldt.

وَعِبَادُ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمۡشُونَ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ هَوۡنٗا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلۡجَٰهِلُونَ قَالُواْ سَلَٰمٗا ٦٣

1 Makkahs hedninge anerkendte ikke Ar-Raḥmān som en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) velsignede navne.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

64. Og de, der tilbringer natten foran deres Herre; i sudjūd (med ansigtet mod jorden) og stående.

وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمۡ سُجَّدٗا وَقِيَٰمٗا ٦٤

65. Og de, som siger: ”Vor Herre, led os bort fra Djahannams (Helvedes) straf. Sandelig, dens straf er vedvarende (lidelse).

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصۡرِفۡ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ٦٥

66. Sandelig, slet er den som en bolig og et sted at være i.

إِنَّهَا سَآءَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ٦٦

67. Og de, som, når de giver, hverken er ødsle eller gerrige. Og det (deres forbrug) er moderat imellem disse (to ekstremer).

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُواْ لَمۡ يُسۡرِفُواْ وَلَمۡ يَقۡتُرُواْ
وَكَانَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ قَوَامٗا ٦٧

68. Og de, som ikke påkalder nogen anden gud ved siden af Allāh og ikke dræber en person, som Allāh har givet ukrænkelighed, undtagen retfærdigt, og ej heller begår utugt. Og den, som gør dette, skal modtage athāma (straffen for sin synd).

وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا
يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ
وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ يَلۡقَ أَثَامٗا ٦٨

69. Straffen vil være dobbelt for ham på Opstandelsens Dag, og han vil blive deri[1], forsmået for evigt.

يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ
فِيهِۦ مُهَانًا ٦٩

70. Undtagen de, der angrer og tror og udøver gode gerninger. For disse vil Allāh da ændre de dårlige gerninger til gode gerninger[2]. Og Allāh er evigt Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا
فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧٠

71. Og den, der angrer og udøver gode gerninger, han har da sandelig vendt sig mod Allāh med matāba (sand omvendelse).

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى
ٱللَّهِ مَتَابٗا ٧١

---

1 En advarsel til den, der begår de ovennævnte synder tilsammen, eller kun begår Shirk (afgudsdyrkelse), da det kun er Shirk (afgudsdyrkelse), der udløser evig straf.

2 Det betyder, at hvis en ikke troende accepterer troen, bliver alle hans tidligere synder afskrevet. De erstattes af de gode gerninger, han udfører som troende.

72. Og de, der ikke bevidner falskhed. Og når de går forbi dårlig tale, passerer de forbi (det) med værdighed.

وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّواْ
بِٱللَّغۡوِ مَرُّواْ كِرَامٗا ٧٢

73. Og de, som, når de bliver påmindet om deres Herres Āyāt (vers), ikke falder døve og blinde derved.

وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَمۡ
يَخِرُّواْ عَلَيۡهَا صُمّٗا وَعُمۡيَانٗا ٧٣

74. Og de, som siger: "Vor Herre, Giv os, fra vores ægtefæller og børn, øjnenes salighed og gør os til ledere af de Gudfrygtige[1]".

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبۡ لَنَا مِنۡ أَزۡوَٰجِنَا
وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعۡيُنٖ وَٱجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِينَ
إِمَامًا ٧٤

75. Disse vil blive belønnet med den højeste plads (i Paradiset) på grund af deres tålmodighed. Og de vil blive modtaget deri med hilsner og fred.

أُوْلَٰٓئِكَ يُجۡزَوۡنَ ٱلۡغُرۡفَةَ بِمَا صَبَرُواْ
وَيُلَقَّوۡنَ فِيهَا تَحِيَّةٗ وَسَلَٰمًا ٧٥

76. Deri (Paradiset) skal de blive for evigt. Det er den bedste bolig og (det bedste) sted at være i.

خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرّٗا
وَمُقَامٗا ٧٦

77. Sig (O, Profet): "Min Herre vil aldrig tage sig af jer, hvis I ikke påkalder Ham. Sandelig, I har fornægtet (Allāh), derfor vil straffen være jeres (for altid).

قُلۡ مَا يَعۡبَؤُاْ بِكُمۡ رَبِّي لَوۡلَا دُعَآؤُكُمۡۖ
فَقَدۡ كَذَّبۡتُمۡ فَسَوۡفَ يَكُونُ لِزَامَۢا ٧٧

1 Denne bøn betyder, at alle ens familiemedlemmer, kan blive retskafne, så de bliver øjnenes salighed, når man ser dem engageret i Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) lydighed. Familiens overhoved bliver de Gudfrygtiges overhoved.

SŪRAH ASH-SHU‘ARĀ’

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

Titlen på denne Sūrah er ”Poeterne”. Ordet ’poeterne’ er nævnt i Āyah (vers) 224 af denne Sūrah i forbindelse med beskrivelse af de poeter, der bygger deres poesi på løgne og falskhed.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ṭā - Sīn - Mīm[1].

طسٓمٓ ١

2. Dette er den tydelige Bogs Āyāt (vers).

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢

3. Måske vil du (O, Muḥammad) tage dig selv af dage (i sorg), fordi de ikke er troende.

لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ٣

4. Hvis Vi vil, kan Vi sende et tegn ned til dem fra himlen, i hvis nærværelse deres nakker vil forblive bukkede i lydighed[2].

إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ٤

5. Og der kommer ikke et nyt budskab til dem fra Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), uden at de vender sig (uvilligt) bort fra det.

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ مُحۡدَثٍ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ٥

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har magt til, ikke kun at vise de tegn (mirakler) de kræver, men Han kan også bringe dem et tegn, der tvinger dem til at tro. Men det er ikke i overensstemmelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vilje at få dem til at tro ved tvang, da det vil forpurre selve formålet med prøvelsen, for hvilket de er skabt. De skal tro af egen fri vilje og ikke af en tvangsmæssig kraft.

6. Således afviste de (sandheden). Så snart skal nyhederne om det, de bespottede, komme til dem.

فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٦

7. Og har de ikke set på jorden, hvor mange af de noble par (planteliv), Vi har fået til at gro deri?

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَمۡ أَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ كَرِيمٍ ٧

8. Sandelig, i det er der et tegn, og de fleste er dem er ikke troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ٨

9. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٩

10. Og (husk), da din Herre kaldte på Mūsā (Moses), (idet Han sagde): ”Gå til det uretfærdige folk”.

وَإِذۡ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئۡتِ ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠

11. Fir‘auns (Faraoens) folk. Frygter de ikke Allāh?

قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَۚ أَلَا يَتَّقُونَ ١١

12. Han (Mūsā) sagde: ”Min Herre, jeg frygter, at de vil fornægte mig.

قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ١٢

13. Og mit hjerte bliver trangt, og min tunge er ikke veltalende, så send (åbenbaringen) til Hārūn (Aron).

وَيَضِيقُ صَدۡرِي وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِي فَأَرۡسِلۡ إِلَىٰ هَٰرُونَ ١٣

14. Og de har en anklage mod mig[1], så jeg frygter, at de vil dræbe mig”.

وَلَهُمۡ عَلَيَّ ذَنۢبٞ فَأَخَافُ أَن يَقۡتُلُونِ ١٤

15. Han (Allāh) sagde: ”Aldrig! Så gå begge med Vores tegn. Vi er sandelig med jer, idet Vi lytter.

قَالَ كَلَّاۖ فَٱذۡهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسۡتَمِعُونَ ١٥

16. Så I to skal tage til Fir‘aun (Faraoen) og sige: ”Vi er sandelig begge sendebud fra verdnernes Herre.

فَأۡتِيَا فِرۡعَوۡنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦

17. (Sendt med budskabet om) at du skal sende Banī Isrā'īl (Israels børn) med os”.

أَنۡ أَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٧

1 Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) havde dræbt en egypter ved en fejltagelse.

18. Han (Fir‘aun) sagde (til Mūsā): ”Forsørgede vi dig ikke, iblandt os, som barn? Og i mange af dine år blev du hos os.

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ
عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Og du gjorde den handling, som du gjorde, og blev blandt de utaknemlige”.

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Han (Mūsā) sagde: ”Jeg gjorde det dengang, hvor jeg var blandt de uvidende.

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢٠﴾

21. Så jeg flygtede fra jer, da jeg frygtede jer. Da skænkede min Herre mig visdom og gjorde mig til (et af) sendebuddene.

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا
وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. Og det er den velvilje, du påminder mig, mens du har trælbundet Banī Isrā’īl (Israels børn)”.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِىٓ
إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٢﴾

23. Fir‘aun (Faraoen) sagde: ”Og hvad er verdnernes Herre?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. Han (Mūsā) sagde: ”Herren over Himlene og Jorden og hvad der er imellem dem, hvis I tror med vished”.

قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن
كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. Han (Fir‘aun) sagde til dem, (der var) omkring ham: ”Lytter I ikke?”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

26. Han (Mūsā) sagde: ”Jeres Herre og jeres forfædres Herre”.

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. Han (Fir‘aun) sagde: ”Sandelig, jeres sendebud, som er sendt til jer, er gal”.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

28. Han (Mūsā) sagde: ”Herren af øst og vest og hvad der er imellem dem, hvis blot I ville forstå”.

قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ
إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Han (Fir‘aun) sagde: ”Hvis du tager en anden gud end mig, vil jeg gøre dig til (en af) de fængslede”.

قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذۡتَ إِلَٰهًا غَيۡرِي لَأَجۡعَلَنَّكَ
مِنَ ٱلۡمَسۡجُونِينَ ٢٩

30. Han (Mūsā) sagde: ”Selvom jeg bringer dig noget åbenbart?”

قَالَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكَ بِشَيۡءٖ مُّبِينٖ ٣٠

31. Han (Fir‘aun) sagde: ”Så kom med det, hvis du er en af de sandfærdige”.

قَالَ فَأۡتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٣١

32. Så smed han sin stav, og den blev (til) en tydelig slange.

فَأَلۡقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ٣٢

33. Og han trak sin hånd frem, og den blev hvid (strålende) for beskuerne.

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيۡضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ٣٣

34. Han (Fir‘aun) sagde til lederne, (der var) omkring ham: ”Det er sandelig en kyndig troldmand.

قَالَ لِلۡمَلَإِ حَوۡلَهُۥٓ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٞ ٣٤

35. Han ønsker at uddrive jer fra jeres land med sin trolddom. Så hvad foreslår I?”

يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُم بِسِحۡرِهِۦ
فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ ٣٥

36. De sagde: ”Giv ham og hans bror en frist og send herolder til byerne.

قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَٱبۡعَثۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ٣٦

37. For at bringe dig enhver vidende troldmand”.

يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٖ ٣٧

38. Så troldmændene blev samlet til en aftalt tid på en bestemt dag.

فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ٣٨

39. Og der blev sagt til folk: ”Vil I (også) samle jer?

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلۡ أَنتُم مُّجۡتَمِعُونَ ٣٩

40. Måske kan vi følge troldmændene, hvis de er sejrrige”.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ٤٠

41. Så da troldmændene ankom, sagde de til Fir‘aun (Farao): ”Er der en belønning til os, hvis vi er de sejrrige?”

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُواْ لِفِرۡعَوۡنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجۡرًا
إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ٤١

42. Han (Fir‘aun) sagde: ”Ja, I vil da være blandt (mine) nære”.

قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٤٢

43. Mūsā (Moses) sagde til dem: ”Kast I, hvad I har at kaste”.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾

44. Så kastede de deres reb og deres stave og sagde: ”Ved Fir‘auns vælde, vi vil sandelig være de sejrende”.

فَأَلْقَوْا۟ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا۟ بِعِزَّةِ
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så kastede Mūsā (Moses) sin stav, og straks begyndte den at sluge det bedrag, de havde lavet.

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. Så kastede troldmændene sig ned med deres ansigter mod jorden.

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. De sagde: ”Vi tror på verdnernes Herre.

قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Mūsās (Moses) og Hārūns (Arons) Herre”.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Han (Fir‘aun) sagde: ”Tror I på ham, før jeg har givet jer lov? Sandelig, han (Mūsā) er jeres leder, som har lært jer magien. Så I vil snart kende jeres (skæbne). Jeg vil sandelig afhugge jeres hænder og jeres fødder af på modsat side. Og jeg vil korsfæste jer alle sammen”.

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ
لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ
لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ
وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

50. De sagde: ”Der er ingen harme. Sandelig, vi skal vende tilbage til vor Herre.

قَالُوا۟ لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

51. Vi håber sandelig, at vor Herre vil tilgive os vores fejl, idet vi er de første blandt de troende”.

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ
أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

52. Og Vi åbenbarede til Mūsā (Moses), (idet Vi sagde): ”Rejs med Mine tjenere om natten. I vil sandelig blive forfulgt[1]”.

۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم
مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾

1 Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) blev pålagt at tage alle israelitterne ud af Egypten, så de kunne befries fra Faraos slaveri.

53. Så sendte Fir‘aun (Faraoen) herolder ind til byerne.

فَأَرۡسَلَ فِرۡعَوۡنُ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ٥٣

54. (Idet de sagde): "Disse er sandelig en lille flok.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَشِرۡذِمَةٞ قَلِيلُونَ ٥٤

55. Og sandelig vækker de vores vrede.

وَإِنَّهُمۡ لَنَا لَغَآئِظُونَ ٥٥

56. Og vi er sandelig alle vagtsomme.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ ٥٦

57. Og Vi uddrev dem fra haver og kilder.

فَأَخۡرَجۡنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ٥٧

58. Og (fra) rigdomme og en nobel bolig[1]".

وَكُنُوزٖ وَمَقَامٖ كَرِيمٖ ٥٨

59. Således (var det). Og Vi gjorde Banī Isrā'īl (Israels børn) til arvtagere af alt dette[2].

كَذَٰلِكَۖ وَأَوۡرَثۡنَٰهَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٥٩

60. Så de (Firauns folk) fulgte dem (Mūsās folk) ved solopgang.

فَأَتۡبَعُوهُم مُّشۡرِقِينَ ٦٠

61. Og da de to skarer så hinanden, sagde Mūsās (Moses) ledsagere: "Sandelig, vi bliver indhentet".

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلۡجَمۡعَانِ قَالَ أَصۡحَٰبُ مُوسَىٰٓ
إِنَّا لَمُدۡرَكُونَ ٦١

62. Han (Mūsā) sagde: "Aldrig! Sandelig, min Herre er med mig. Han vil retlede mig".

قَالَ كَلَّآۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ٦٢

63. Så Vi åbenbarede til Mūsā (Moses), (idet Vi sagde): "Slå i havet med din stav". Så blev det delt, (og) hver del blev da som et mægtigt bjerg.

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ
ٱلۡبَحۡرَۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرۡقٖ كَٱلطَّوۡدِ ٱلۡعَظِيمِ ٦٣

1 Ved at beslutte sig for at forfølge Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) og hans folk, forviste Farao faktisk sig selv og sit folk fra sit land. Havde han ikke forfulgt Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), kunne han have beholdt magten, selv efter israelitternes udvandring. Men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), gennem Sin uendelige Visdom, fik ham til at tage en beslutning, der i sidste ende forårsagede hans totale ødelæggelse.

2 Det betyder ikke at israelitterne arvede jorden i Egypten, da israelitterne ikke vendte tilbage til Egypten efter at Farao var druknet. Hvad Āyah (verset) tilsyneladende betyder, er, at Faraos folk blev berøvet bekvemmelighederne de nød under Farao, mens lignende gunst blev skænket til israelitterne i Palæstina.

64. Så bragte Vi derefter de andre (Fir‘auns folk) nær.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْـَٔاخَرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Og Vi reddede Mūsā (Moses) og alle dem, (der var sammen) med ham.

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66. Derefter druknede vi de andre.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

69. Og recitér for dem, beretningen om Ibrāhīm (Abraham).

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. Da han sagde til sin fader og til sit folk: ”Hvad tilbeder I?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. De sagde: ”Vi tilbeder afguder, og vi forbliver hengivende over for dem”.

قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَـٰكِفِينَ ﴿٧١﴾

72. Han sagde: ”Lytter de til jer, når I påkalder (dem)?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Eller bringer de jer gavn eller skade?”

أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. De sagde: ”Nej, (men) vi har set vores fædre gøre således”.

قَالُوا۟ بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Han sagde: ”Har I så overvejet, hvad det er, I tilbeder.

قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. I og jeres forfædre fra før?

أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. De er alle en fjende af mig, undtagen verdnernes Herre.

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Der skabte mig, og så retleder Han mig.

ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. Og (Han er) Den, som giver mig føde og drikke.

وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. Og når jeg bliver syg, helbreder Han mig.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. Og (Han er Den), som vil få mig til at dø for derefter at give mig liv.

وَٱلَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحۡيِينِ ٨١

82. Og som, jeg håber, vil tilgive mig mine fejl på Afregningens Dag".

وَٱلَّذِيٓ أَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي يَوۡمَ ٱلدِّينِ ٨٢

83. "O, Min Herre, skænk mig visdom og foren mig med de retskafne.

رَبِّ هَبۡ لِي حُكۡمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ٨٣

84. Og giv mig godt omdømme i de kommende generationer.

وَٱجۡعَل لِّي لِسَانَ صِدۡقٖ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٨٤

85. Og gør mig til (en af) dem, der vil arve Lyksalighedens Have.

وَٱجۡعَلۡنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ٨٥

86. Og tilgiv min fader. Sandelig, han var blandt de vildledte.

وَٱغۡفِرۡ لِأَبِيٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ٨٦

87. Og vanær mig ikke (på) en Dag, (hvor) alle vil blive genoprejst.

وَلَا تُخۡزِنِي يَوۡمَ يُبۡعَثُونَ ٨٧

88. En Dag, hvor rigdom ikke vil være til nogen nytte, og ej heller sønner.

يَوۡمَ لَا يَنفَعُ مَالٞ وَلَا بَنُونَ ٨٨

89. Undtagen den, der vil komme til Allāh med et rent hjerte".

إِلَّا مَنۡ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلۡبٖ سَلِيمٖ ٨٩

90. Og Paradiset vil blive bragt tæt på de Gudfrygtige.

وَأُزۡلِفَتِ ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ ٩٠

91. Og den Flammende Ild (Helvedet) vil blive afsløret for de trodsige.

وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِلۡغَاوِينَ ٩١

92. Og der vil blive sagt til dem: "Hvor er det, I plejede at tilbede?

وَقِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡبُدُونَ ٩٢

93. Ud over Allāh? Kan de hjælpe jer eller hjælpe sig selv?"

مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلۡ يَنصُرُونَكُمۡ أَوۡ يَنتَصِرُونَ ٩٣

94. Så de (deres falske guder) vil blive smidt ind i den (Helvede) på deres ansigter: Dem og det forseende folk.

فَكُبۡكِبُواْ فِيهَا هُمۡ وَٱلۡغَاوُۥنَ ٩٤

95. Og Iblīs (Satans) hær, alle (og enhver).

وَجُنُودُ إِبۡلِيسَ أَجۡمَعُونَ ٩٥

96. De vil sige, når de strides (med hinanden) deri:

قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97. "Ved Allāh, vi var i en åbenbar vildfarelse.

تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

98. Da vi plejede at ligestille jer med verdnernes Herre.

إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾

99. Og ingen vildledte os undtagen synderne.

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

100. Så nu har vi hverken nogen til at gå i forbøn.

فَمَا لَنَا مِن شَـٰفِعِينَ ﴿١٠٠﴾

101. Eller nogen sand ven.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Hvis der bare var en chance for at vende tilbage for os, så ville vi være blandt de troende".

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. Og Nūḥs (Noas) folk fornægtede sendebuddene.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Da deres broder Nūḥ (Noa) sagde til dem: "Frygter I ikke (Allāh)?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Jeg er et troværdigt sendebud (sendt) til jer.

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾

109. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er ikke hos nogen, undtagen verdnernes Herre.

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Så frygt Allāh, og adlyd mig".

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾

111. De sagde: "Skal vi tro på dig, når du er fulgt af de laveste (rangerende) folk?"

۞ قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

112. Han sagde: ”Og hvilken viden har jeg, om det de plejede at gøre?

قَالَ وَمَا عِلۡمِي بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٢

113. Deres regnskab er ikke hos nogen, undtagen min Herre. Hvis I har fornuft.

إِنۡ حِسَابُهُمۡ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّيۖ لَوۡ تَشۡعُرُونَ ١١٣

114. Og jeg vil ikke jage de troende væk.

وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٤

115. Jeg er ikke andet end en åbenbar advarer”.

إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ١١٥

116. De sagde: ”Hvis du ikke stopper, o, Nūḥ (Noa), så vil du være blandt dem, der bliver stenet”.

قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمَرۡجُومِينَ ١١٦

117. Han sagde: ”O, min Herre, mit folk har fornægtet mig.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوۡمِي كَذَّبُونِ ١١٧

118. Så døm mellem mig og dem med en åben kendelse, og frels mig og dem af de troende, der er sammen med mig”.

فَٱفۡتَحۡ بَيۡنِي وَبَيۡنَهُمۡ فَتۡحٗا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٨

119. Så Vi frelste ham og dem, der var sammen med ham, i den fyldte Ark.

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ١١٩

120. Derefter druknede Vi de resterende.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا بَعۡدُ ٱلۡبَاقِينَ ١٢٠

121. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٢١

122. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٢

123. ‘Ād (folket) fornægtede sendebuddene.

كَذَّبَتۡ عَادٌ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٢٣

124. Da deres broder Hūd sagde til dem: ”Frygter I ikke (Allāh)?

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤

125. Jeg er et troværdigt sendebud (sendt) til jer.

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٢٥

126. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٢٦

127. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er ikke hos nogen, undtagen verdnernes Herre.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٧

128. Bygger i et tegn (symbol) på enhver højde, uden formål[1].

أَتَبۡنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةٗ تَعۡبَثُونَ ١٢٨

129. Og tager jer boliger[2], som om I skal leve for evigt?

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمۡ تَخۡلُدُونَ ١٢٩

130. Og når I griber (nogen), griber I (dem) som tyranner?

وَإِذَا بَطَشۡتُم بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِينَ ١٣٠

131. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٣١

132. Og frygt Den, der har forsørget jer, med det I kender.

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِيٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعۡلَمُونَ ١٣٢

133. Han har forsørget jer med kvæg og sønner.

أَمَدَّكُم بِأَنۡعَٰمٖ وَبَنِينَ ١٣٣

134. Og med haver og kilder.

وَجَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ١٣٤

135. Sandelig, jeg frygter, for jer, straffen på en stor dag".

إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٣٥

136. De sagde: "Det er det samme for os, hvad enten du giver os råd eller er blandt dem, der ikke giver råd.

قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَوَعَظۡتَ أَمۡ لَمۡ تَكُن مِّنَ
ٱلۡوَٰعِظِينَ ١٣٦

137. Det er intet andet end de gamles skik.

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣٧

138. Og vi vil ikke blive straffet".

وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٨

---

1 De plejede at opføre et monument på næsten hver bakke, bare for at vise deres magt og storhed.

2 Det oprindelige ord er Maṣāni' (flertal af maṣna'), hvilket betyder noget bygget med kunst og håndværk. Det skal bemærkes, at kritikken i denne Āyah (vers) ikke er rettet mod selve bygningerne. Den er i virkeligheden rettet mod følelsen af stolthed og for at vise sig, da det var grunden til, at de byggede dem, samt fornægtelsen af det Hinsidige der førte til troen på, at de verdslige fornøjelser var det eneste formål med ens liv. Målet om at opnå maksimale verdslige fordele, fik dem til at ignorere alle moralske værdier og til at underkue de fattige mennesker. Det er derfor, at den Hellige Koran har, efter at have henvist til praksissen om at opføre store bygninger, afsluttet beskrivelsen af deres onde praksis ved at sige, "Og når I griber (nogen), griber I (dem) som tyranner?" (Āyah 130).

139. Således fornægtede de ham, så Vi tilintetgjorde dem[1]. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَٰهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ١٣٩

140. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٤٠

141. Thamūds (folk) fornægtede sendebuddene[2].

كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٤١

142. Da deres broder Ṣāliḥ sagde til dem: ”Frygter I ikke (Allāh)?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢

143. Jeg er et troværdigt sendebud (sendt) til jer.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٤٣

144. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٤٤

145. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er ikke hos nogen, undtagen verdnernes Herre.

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٤٥

146. Vil I blive ladt i fred, i det I har her (i jeres liv)?

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ١٤٦

---

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-A‘rāf (7:65-72).

2 Thamūd var en anden arabisk stamme, og de levede i Al-Ḥidjr, en gammel by nord for Madīnah. I dag kaldes den ”Madāin Ṣaliḥ”, hvor ruinerne af deres boliger stadig er synlige. Denne stamme havde en blomstrende civilisation og var kendt for deres klippeudhugninger og for at bygge huse og monumenter. Udover polyteisme udviklede de mange sociale onder, og Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عليه السلام) blev sendt til dem. Efter lang tids vedholdende afvisning af at acceptere sandheden, bad de ham om at bringe en gravid Hunkamel fra et bjerg. De lovede at tro på ham, hvis han kunne gøre det. Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عليه السلام) bad til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), og Hunkamelen kom frem af bjerget som krævet. Ved at bevidne denne mirakuløse fødsel af Hunkamelen, omfavnede nogle mennesker troen. Andre mennesker hældede også til troen, men deres ledere forhindrede dem i at omfavne troen. Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عليه السلام) frygtede at en Guddommelig svøbe ville overgå dem. Han bad dem derfor om at beskytte Hunkamelen og overholde de betingelser, hvorunder den blev født, herunder at de ville lade den græsse frit, og at den udelukkende ville drikke vand af brønden på én dag, mens de ville drikke af den næste dag. De overtrådte betingelserne og fik Hunkamelen dræbt. For dette blev de grebet af den Guddommelige svøbe i form af et højt skrig og et jordskælv, som tilintetgjorde dem alle.

147. I haver og kilder.

فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ١٤٧

148. Og marker og daddelpalmer med bløde frugter i overflod?

وَزُرُوعٖ وَنَخۡلٖ طَلۡعُهَا هَضِيمٞ ١٤٨

149. Og I udhugger huse ud af bjergene med stor erfaring.

وَتَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا فَٰرِهِينَ ١٤٩

150. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٥٠

151. Og adlyd ikke syndernes befalinger.

وَلَا تُطِيعُوٓاْ أَمۡرَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ١٥١

152. Der stifter ufred på jorden og ikke skaber fred”.

ٱلَّذِينَ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا يُصۡلِحُونَ ١٥٢

153. De sagde: ”Du er sandelig en af de forheksede.

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٥٣

154. Du er ikke andet end et menneske som os. Så kom med et tegn, hvis du er en af de sandfærdige”.

مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٥٤

155. Han sagde: ”Det er en Hunkamel. Den har ret til at drikke (af vandet), og I har ret til at drikke (af vandet) på en bestemt dag.

قَالَ هَٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ شِرۡبُ يَوۡمٖ
مَّعۡلُومٖ ١٥٥

156. Så rør den ikke med en ond (hensigt), (men hvis I gør det) vil I blive ramt af en mægtig dags straf”.

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ
عَظِيمٖ ١٥٦

157. Men de slagtede den, (og) så fortrød de.

فَعَقَرُوهَا فَأَصۡبَحُواْ نَٰدِمِينَ ١٥٧

158. Så tog straffen dem[1]. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ
وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٥٨

159. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٥٩

160. Lūṭs (Lot) folk fornægtede sendebuddene[2].

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٦٠

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-A‘rāf (7:73-79).

2 Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) var en nevø til Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), der udvandrede fra Irak sammen med ham. Derefter, efter

161. Da deres broder Lūṭ (Lot) sagde til dem: "Frygter I ikke (Allāh)?

إذ قال لهم أخوهم لوط ألا تتقون ١٦١

162. Jeg er et troværdigt sendebud (sendt) til jer.

إني لكم رسول أمين ١٦٢

163. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فاتقوا الله وأطيعون ١٦٣

164. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er ikke hos nogen, undtagen verdnernes Herre.

وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب العالمين ١٦٤

165. Går i til mænd af alle skabninger (begår sodomi).

أتأتون الذكران من العالمين ١٦٥

166. Og efterlader det, som jeres Herre har skabt til jer, som jeres hustruer? Nej, I er et folk, der overskrider (alle) grænser".

وتذرون ما خلق لكم ربكم من أزواجكم بل أنتم قوم عادون ١٦٦

167. De sagde: "Hvis du ikke stopper, o, Lūṭ (Lot), vil du være blandt de udstødte".

قالوا لئن لم تنته يلوط لتكونن من المخرجين ١٦٧

168. Han sagde: "Sandelig, jeg er en af dem, der afskyer jeres handling.

قال إني لعملكم من القالين ١٦٨

169. O, min Herre, frels mig og min familie fra det, de gør".

رب نجني وأهلي مما يعملون ١٦٩

170. Så Vi frelste ham og hans familie, alle og enhver.

فنجيناه وأهله أجمعين ١٧٠

171. Undtagen en gammel kvinde, der blev blandt dem, der blev tilbage.

إلا عجوزا في الغابرين ١٧١

172. Derefter tilintetgjorde Vi de andre.

ثم دمرنا الآخرين ١٧٢

---

sin ædle onkels anvisninger, bosatte Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)) sig i Syrien og Palæstina. Han blev senere skænket profetgerningen og sendt til befolkningen i Sodoma og de tilstødende byer, der, bortset fra deres polyteisme, var berygtet for sodomi. Da de ikke ville lytte til de oprigtige råd fra Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عليه السلام)), blev de grebet af den Guddommelige svøbe, og alle deres byer blev vendt på hovedet. Ingen spor af disse byer findes i dag, og sandsynligvis blev de nedsænket i det Døde Hav i Jordan, som også er nævnt som Lūṭs (Lots) Hav.

173. Og Vi (lod en) regn (af sten) regne ned over dem. (Og) slet var regnen da for dem, der var blevet advaret[1].

وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِم مَّطَرٗاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلۡمُنذَرِينَ ١٧٣

174. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٧٤

175. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٧٥

176. Aykah-(skov) folket[2] fornægtede sendebuddene.

كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ لۡـَٔيۡكَةِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٧٦

177. Da Shu'aib sagde til dem: "Frygter I ikke (Allāh)?

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ شُعَيۡبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٧٧

178. Jeg er et troværdigt sendebud (sendt) til jer.

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٧٨

179. Så frygt Allāh og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٧٩

180. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er ikke hos nogen, undtagen verdnernes Herre.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٨٠

181. Giv fuldt mål, og vær ikke blandt dem, som bedrager ved afmåling.

۞أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ ١٨١

182. Og vej med en ligelig vægt.

وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِ ١٨٢

183. Og giv ikke menneskene for lidt for deres ting. Og gå ikke på jorden, idet I stifter ufred.

وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ١٨٣

184. Og frygt Den, der skabte jer og de tidligere generationer".

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلۡجِبِلَّةَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٨٤

185. De sagde: "Du er sandelig en af de forheksede.

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٨٥

186. Og du er ikke andet end et menneske som os. Og vi anser dig sandelig for at være en af løgnerne.

وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ١٨٦

---

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:80-84).

2 Folk fra Madyan, til hvem Profeten Shu'aib (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ) var sendt til.

187. Så få et stykke af himlen til at falde ned over os, hvis du er blandt de sandfærdige”.

فَأَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٨٧

188. Han sagde: ”Min Herre ved bedst, hvad I gør”.

قَالَ رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٨٨

189. Således fornægtede de ham, så de blev grebet af straffen på Skyggens Dag. Sandelig, det var en mægtig dags straf.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمِ ٱلظُّلَّةِۚ إِنَّهُۥ كَانَ
عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ١٨٩

190. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem tror ikke.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٩٠

191. Og sandelig, din Herre, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٩١

192. Og den (Koranen) er sandelig verdnernes Herres åbenbaring.

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٩٢

193. Bragt ned af den Betroede Ånd (Gabriel).

نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ ١٩٣

194. Til dit hjerte, således at du kan blive en af formanerne.

عَلَىٰ قَلۡبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ١٩٤

195. På et tydeligt arabisk sprog.

بِلِسَانٍ عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ ١٩٥

196. Og den er (nævnt) i de tidligere folks Skrifter[1].

وَإِنَّهُۥ لَفِي زُبُرِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٩٦

197. Er det ikke et bevis for dem, at de kyndige blandt Banī Isrā’īl (Israels børn) genkender ham (Profeten Muḥammad)?[2]

أَوَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ ءَايَةً أَن يَعۡلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُاْ
بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٩٧

---

1 Koranens grundlæggende lære, såsom troen på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Enhed og det Hinsidige, blev hele tiden omtalt i alle de tidligere Guddommelige Bøger. Āyah (verset) kan også betyde, at de tidligere Skrifter indeholdt profetier om Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) som Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sidste Sendebud og Koranen som Hans Sidste Bog.

2 Makkahs hedninge var fuldstændig uvidende om de tidligere Guddommelige Bøger, men mange lærde blandt jøderne og de kristne havde bekræftet over for dem, at Koranens lære var den samme som fandtes i deres Skrifter. Mange af dem havde også bekræftet,

198. Og (selvom) Vi havde åbenbaret den til en anden end en araber.
وَلَوۡ نَزَّلۡنَٰهُ عَلَىٰ بَعۡضِ ٱلۡأَعۡجَمِينَ ١٩٨

199. Og han havde reciteret den for dem, ville de ikke have troet på den.
فَقَرَأَهُۥ عَلَيۡهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ مُؤۡمِنِينَ ١٩٩

200. Således har Vi fået den til at indtræde i syndernes hjerter[1].
كَذَٰلِكَ سَلَكۡنَٰهُ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٠٠

201. De vil ikke tro på den, før de ser den smertefulde straf.
لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٢٠١

202. Og den vil komme til dem pludseligt, mens de ikke forventer (den).
فَيَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٠٢

203. Da vil de sige: "Er det muligt, at vi bliver givet en frist?"
فَيَقُولُواْ هَلۡ نَحۡنُ مُنظَرُونَ ٢٠٣

204. Er det Vores straf, de tilskynder?
أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ٢٠٤

205. Så ser du, hvis Vi giver dem glæde (i) nogle år.
أَفَرَءَيۡتَ إِن مَّتَّعۡنَٰهُمۡ سِنِينَ ٢٠٥

206. (Og) derefter kommer det, som de er blevet lovet.
ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُواْ يُوعَدُونَ ٢٠٦

207. Det, de plejede at nyde, gjorde dem ingen gavn.
مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ ٢٠٧

208. Og Vi har aldrig tilintetgjort en by, uden at den havde haft formaner.
وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ٢٠٨

209. For at give råd, og Vi har aldrig været uretfærdige.
ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٢٠٩

210. Og den (Koranen) er ikke nedsendt med djævle[2].
وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ٢١٠

---

at profeterne anført i disse Skrifter omhandler den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

1 Hvis den Hellige Koran var blevet åbenbaret til en ikke arabisktalende, ville dens mirakuløse natur have været mere tydelig, men selv da ville de stædige mennesker ikke have troet på den. På grund af deres syndige og stædige natur, får Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Koranen til at passere gennem deres hjerter uden positiv effekt.

2 Dette er et svar på hedningenes påstand om, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er en spåmand, der modtager denne diskurs fra djævle.

211. Det tilkommer dem ikke, og de vil ikke være i stand til at gøre det.

وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيعُونَ ٢١١

212. Sandelig, de bliver holdt langt væk fra at høre (den på åbenbaringstidspunktet).

إِنَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّمۡعِ لَمَعۡزُولُونَ ٢١٢

213. Så påkald ingen anden gud ved siden af Allāh, ellers vil du være blandt dem, der bliver straffet.

فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ٢١٣

214. Og advar de nærmeste folk i din stamme.

وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ٢١٤

215. Og sænk din vinge[1] mod de troende, der fulgte dig.

وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢١٥

216. Så hvis de er ulydige over for dig, så sig: ”Jeg siger mig fri af det, I gør”.

فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٢١٦

217. Og sæt din lid til Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ٢١٧

218. Der ser dig, når du står (i bøn).

ٱلَّذِي يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ٢١٨

219. Og (som ser) dine bevægelser blandt dem, der kaster sig (med ansigtet mod jorden).

وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ٢١٩

220. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٢٢٠

221. Skal Jeg fortælle jer, hvem satanerne stiger ned til?

هَلۡ أُنَبِّئُكُمۡ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ٢٢١

222. De stiger ned til enhver syndig løgner.

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ٢٢٢

223. De lytter (i smug), og de fleste af dem er løgnere.

يُلۡقُونَ ٱلسَّمۡعَ وَأَكۡثَرُهُمۡ كَٰذِبُونَ ٢٢٣

224. Og (hvad angår) poeterne, (så) bliver de fulgt af det vildledende folk[2].

وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلۡغَاوُۥنَ ٢٢٤

---

1 Sænk din vinge” er et arabisk udtryk, som betyder at være eftergivelig og høflig over for de troende.

2 Dette er svaret på hedningenes påstand om, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var en digter, og den Hellige Koran var poesi.

225. Ser du ikke, at de vandrer i enhver dal[1]?

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. Og at de siger det, som de ikke (selv) gør.

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. Undtagen dem, som tror og udøver gode gerninger og ihukommer Allāh meget og forsvarer sig selv, efter at de er blevet forurettet[2]. Og forbryderne vil snart vide, hvilket sted de skal vende tilbage til.

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ۗ
وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

---

1 "De vandrer i enhver dal", refererer til deres imaginære beskrivelser, mens "de siger det, som de ikke (selv) gør', betyder at deres poesi indeholder pralende påstande om deres tapperhed, gavmildhed etc.

2 Efter at have beskrevet de normale kendetegn for digtere, har den Hellige Koran undtaget de troende, hvis poesi ikke distraherer dem fra retfærdighedens sti. Den bruges til at forsvare sig mod de digtere, der udbreder falsk tro, og bruger muslimerne som skydemål for deres uretfærdige kritik.

SŪRAH AN-NAML

سُورَةُ النَّمْلِ

Titlen på denne Sūrah er ”Myrerne”. Ordet ’myrerne’ er nævnt i Āyah (vers) 18 af denne Sūrah i forbindelse med historien om myren, der advarer sine fæller mod Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) og hans hær.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ṭā - Sīn[1]. Dette er Koranens Āyāt (vers) og en tydelig Bog.

طسٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡقُرۡءَانِ وَكِتَابٖ مُّبِينٍ ١

2. En retledning og gode nyheder til de troende.

هُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٢

3. Der opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), og de tror med vished på det Hinsidige.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٣

4. Sandelig, for de, der ikke tror på det Hinsidige, har Vi prydet deres gerninger for dem, så de vandrer rundt i blinde.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُمۡ يَعۡمَهُونَ ٤

5. Disse (er et folk), som får den værste straf. Og i det Hinsidige vil de være de værste tabere.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ وَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ٥

6. Og sandelig, du modtager Koranen fra Én, der er Vis (og) Vidende.

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلۡقُرۡءَانَ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦

7. (Husk), da Mūsā (Moses) sagde til sin familie: ”Jeg har sandelig set en

إِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهۡلِهِۦٓ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا سَـَٔاتِيكُم مِّنۡهَا

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

ild. Jeg skal bringe jer nogle nyheder derfra eller bringe jer en levende glød, så at I kan varme jer selv?”

بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٧

8. Så da han kom til den, blev han (på) kaldt: ”Velsignet er den, som er i ilden, og den, som er omkring den. Og Ophøjet er Allāh, verdnernes Herre[1].

فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِيَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِي ٱلنَّارِ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٨

9. O, Mūsā (Moses), sandelig, Jeg er Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٩

10. Og kast din stav”. Så da han så den bevæge sig, som om det var en slange, trak han sig tilbage, idet han vendte ryggen til uden at kigge tilbage. ”O, Mūsā (Moses), frygt ikke. Sandelig, sendebuddene frygter ikke (noget) i Mit nærvær.

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَيَّ ٱلْمُرْسَلُونَ ١٠

11. Undtagen den, der har gjort uret, for derefter at erstatte uret med godt[2]. Så er Jeg sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ١١

12. Og put din hånd ind i åbningen på tøjet (ved brystet), og den vil komme ud, hvid (skinnende), uden fejl. (Dette er) et af de ni tegn[3] (sendt) til Fir‘aun (Faraoen) og hans folk. Sandelig, de var et syndende folk.

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوٓءٍ ۖ فِي تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ
كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ١٢

---

1 Det betyder, at det sted, hvor branden er set, er et velsignet sted, fordi det var det landområde, der blev valgt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) for Hans profeter.

2 Profeter er ikke bange, når de får pålagt profetgerningen, men Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) kunne have været bange på grund af den fejl, han begik ved at dræbe en egypter. For at fjerne hans frygt erklærede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), at den, der angrer efter at have begået en forkert handling, er ligesom den, der ikke har begået en fejl. Derfor havde han ingen anledning til at være bange på grund af en fejl, som han allerede havde angret.

3 De ni tegn er følgende: 1. Staven der kunne blive til en slange. 2. Hånden der kunne lyse. 3. Tørke. 4. Mangel på afgrøder. 5. Oversvømmelse. 6. Græshopper. 7. Lus. 8. Frø. 9. Blod.

13. Så da Vores tegn kom til dem synligt, sagde de: ”Det er åbenbar magi”.

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَٰتُنَا مُبۡصِرَةٗ قَالُواْ هَٰذَا
سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١٣

14. Og de fornægtede dem af uretfærdighed og arrogance, selvom deres hjerter troede på dem. Så se, hvordan skæbnen var for stifterne af ufred.

وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسۡتَيۡقَنَتۡهَآ أَنفُسُهُمۡ ظُلۡمٗا
وَعُلُوّٗاۚ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤

15. Og sandelig, Vi gav viden til Dāwūd (David) og Sulaymān (Salomon). Og de sagde: ”Al Lovprisning tilkommer Allāh, som ophøjede os over mange af Sine troende tjenere”.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ عِلۡمٗاۖ وَقَالَا
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّنۡ عِبَادِهِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٥

16. Og Sulaymān (Salomon) arvede[1] Dāwūds (Davids visdom) og sagde: ”O, folk, vi er blevet lært fuglenes sprog, og vi er blevet givet alt. Sandelig, det er den åbenbare gunst (fra Allāh)”.

وَوَرِثَ سُلَيۡمَٰنُ دَاوُۥدَۖ وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ
عُلِّمۡنَا مَنطِقَ ٱلطَّيۡرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيۡءٍۖ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡمُبِينُ ١٦

17. Og for Sulaymān (Salomon) blev hans hær af djinner[2] og mennesker og fugle samlet, så de (alle) var under (hans) kontrol.

وَحُشِرَ لِسُلَيۡمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلۡجِنِّ
وَٱلۡإِنسِ وَٱلطَّيۡرِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ١٧

18. Da de nåede myrernes dal, sagde en myre: ”O, myrer, gå ind i jeres bo, så at Sulaymān (Salomon) og hans hær ikke knuser jer i uvidenhed”.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوۡاْ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمۡلِ قَالَتۡ نَمۡلَةٞ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمۡلُ ٱدۡخُلُواْ مَسَٰكِنَكُمۡ لَا يَحۡطِمَنَّكُمۡ
سُلَيۡمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٨

---

1 Arv i denne Āyah (vers) henviser ikke til arv i rigdom eller ejendom. Arv i denne Āyah (vers) betyder, at Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) arvede profetgerningen og ædle egenskaber fra sin fader Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

2 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

19. Så han (Sulaymān) smilte, (idet han) lo ad dens tale, og sagde: ”Min Herre, gør mig i stand til at være taknemmelig over for Dine gaver, som Du har skænket mig og mine forældre. Og (sørg for), at jeg udøver gode gerninger, (som) Du kan lide, og luk mig ind, med Din nåde, blandt Dine retskafne tjenere[1]”.

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِيٓ
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ
وَٰلِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِي
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٩

20. Og han (Sulaymān) optalte fuglene og sagde: ”Hvorfor er det, at jeg ikke kan se Hudhud (hærfuglen)? Eller er den blandt de fraværende?

وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ٢٠

21. Jeg vil straffe den med en hård straf eller slagte den, hvis ikke den kommer til mig med et åbenbart påskud”.

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ٢١

22. Da tog (fuglen) ikke så lang tid, (før den var der), og sagde (så til Sulaymān): ”Jeg har opdaget det, som du ikke opdagede, og jeg er kommet til dig fra Saba’ [2]med en sandfærdig information.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ
تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ٢٢

23. Jeg har opdaget en kvinde, der hersker over dem, og hun er blevet givet alt (det, hun behøver), og hun har en stor trone.

إِنِّي وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ٢٣

1 Som nævnt i Āyah (vers) 16 ovenfor, var et af Profeten Sulaymāns (Salomons (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) mirakler, at han kunne forstå dyrenes sprog. Dalen han rejste igennem var fuld af myrer, og da han hørte en myre advare de andre myrer, huskede han Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) gunst, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) havde skænket ham. Han viste derfor sin taknemmelighed over for sin Herre.

2 Saba’ var en stat i Yemen, der var berømt for sin rige civilisation. Dronningen af Saba’ kaldes på arabisk for Bilqīs. Naturligvis var Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) ikke helt klar over eksistensen af sådan en stat, men hærfuglen bragte detaljerede oplysninger om dets folk, der ikke tidligere var kendt for Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)).

24. Jeg har set hende og hendes folk tilbede solen i stedet for Allāh. Og Satan har forskønnet deres gerninger for dem, og han har forhindret dem i (at følge) vejen, så de følger ikke retledningen”.

وَجَدتُّهَا وَقَوۡمَهَا يَسۡجُدُونَ لِلشَّمۡسِ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ
فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ فَهُمۡ لَا يَهۡتَدُونَ ٢٤

25. De udfører (derfor) ikke sudjūd for Allāh[1], Der frembringer, hvad der er skjult i Himlene og på Jorden, og Som ved, hvad I skjuler, og hvad I fremhæver.

أَلَّا يَسۡجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِي يُخۡرِجُ ٱلۡخَبۡءَ فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُخۡفُونَ
وَمَا تُعۡلِنُونَ ٢٥

26. Allāh! Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham, den Mægtige Trones Herre[2].

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ۩ ٢٦

27. Han (Sulaymān) sagde: ”Vi skal se, om du har talt sandt, eller om du er en af løgnerne.

۞ قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ
ٱلۡكَٰذِبِينَ ٢٧

28. Gå med dette mit brev og smid det ned over dem. Vend dig derefter bort fra dem (og) se da, hvad de svarer”.

ٱذۡهَب بِّكِتَٰبِي هَٰذَا فَأَلۡقِهۡ إِلَيۡهِمۡ ثُمَّ تَوَلَّ عَنۡهُمۡ
فَٱنظُرۡ مَاذَا يَرۡجِعُونَ ٢٨

29. Hun (dronning Saba’) sagde (til sine ledere, efter at have modtaget brevet): ”O, ledere, sandelig, der er blevet afleveret et højt agtet brev til mig.

قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ إِنِّيٓ أُلۡقِيَ إِلَيَّ كِتَٰبٞ
كَرِيمٌ ٢٩

30. Sandelig, det er fra Sulaymān (Salomon), og det er (med de følgende ord): ”I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

إِنَّهُۥ مِن سُلَيۡمَٰنَ وَإِنَّهُۥ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣٠

31. Vær ikke hovmodige overfor mig og kom til mig underdanige (som muslimer).

أَلَّا تَعۡلُواْ عَلَيَّ وَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ٣١

1 Dvs. de tilbeder ikke Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

32. Hun sagde: ”O, ledere, rådgiv mig i min sag. Jeg foretager intet uden jeres tilstedeværelse”.

قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَفۡتُونِي فِيٓ أَمۡرِي مَا كُنتُ
قَاطِعَةً أَمۡرًا حَتَّىٰ تَشۡهَدُونِ ٣٢

33. De sagde: ”Vi er stærke og hærdede krigere, og beslutningen ligger hos dig. Så tænk dig om, (og beslut), hvilken befaling du vil give”.

قَالُواْ نَحۡنُ أُوْلُواْ قُوَّةٖ وَأُوْلُواْ بَأۡسٖ شَدِيدٖ
وَٱلۡأَمۡرُ إِلَيۡكِ فَٱنظُرِي مَاذَا تَأۡمُرِينَ ٣٣

34. Hun sagde: ”Det er sådan, at når konger indtræder en by, hærger de den og bringer dens ærede borgere i vanære. Og således gør de (normalt).

قَالَتۡ إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ
أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةٗۚ وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ٣٤

35. Og jeg vil sandelig sende dem en gave, (og) så se, hvilket (svar) udsendingene vil vende tilbage med”.

وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ فَنَاظِرَةُۢ بِمَ يَرۡجِعُ
ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣٥

36. Så da han (udsendingen) kom til Sulaymān (Salomon), sagde han: ”Strækker I rigdom ud til mig? Det, Allāh har givet mig, er bedre end det, Han har givet jer! Nej, I kan selv fryde jer over jeres gave.

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٖ فَمَآ
ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ ءَاتَىٰكُمۚ بَلۡ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمۡ
تَفۡرَحُونَ ٣٦

37. Gå tilbage til dem. Så vil vi bringe styrker til dem, som de ikke magter at stå over for, og vi vil sandelig fordrive dem derfra i ydmyghed. Og de vil være vanærede”.

ٱرۡجِعۡ إِلَيۡهِمۡ فَلَنَأۡتِيَنَّهُم بِجُنُودٖ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا
وَلَنُخۡرِجَنَّهُم مِّنۡهَآ أَذِلَّةٗ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٣٧

38. Han sagde:[1] ”O, ærede, hvem af jer vil bringe mig hendes trone, før de kommer til mig underdanige (som muslimer)?”

قَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَيُّكُمۡ يَأۡتِينِي بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ أَن
يَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ٣٨

1 Udsendingen tog tilbage til dronningen og fortalte hende, hvad han havde set og hørt fra Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Hun besluttede sig for at besøge Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), og forlod sit land for at møde ham. Da Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) fik kendskab til dette, ønskede han at vise hende endnu et mirakel og bad djinn om at bringe hendes trone til ham før hendes ankomst.

39. En ‘Ifrīt (kraftkarl) iblandt djinn sagde: ”Jeg vil bringe den til dig, før du rejser dig fra din plads. Og sandelig, jeg er magtfuld og troværdig til denne (opgave)”.

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَن تَقُومَ
مِن مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّى عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ أَمِينٌ ٣٩

40. (Da) sagde den (djinn)[1], der havde viden om bogen: ”Jeg vil bringe den til dig, før du (kan nå at) blinke med øjnene”. Så da han så den (tronen) velplaceret foran ham, sagde han: ”Det er fra min Herres gunst, for at Han kan prøve mig, om jeg er taknemmelig eller utaknemmelig. Og den, som er taknemmelig, er sandelig kun taknemmelig mod sig selv. Og (hvad angår) den, der er utaknemmelig, (så) er min Herre sandelig Fri for alle Behov, Gavmild”.

قَالَ ٱلَّذِى عِندَهُۥ عِلْمٌ مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ أَنَا۠ ءَاتِيكَ
بِهِۦ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهُ
مُسْتَقِرًّا عِندَهُۥ قَالَ هَٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّى لِيَبْلُوَنِىٓ
ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ
وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ٤٠

41. Han sagde: ”Skjul tronen for hende, og vi vil se, om hun bliver retledet, eller om hun er en af dem, der ikke lader sig retlede”.

قَالَ نَكِّرُوا۟ لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِىٓ أَمْ
تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ٤١

42. Så da hun kom, blev der sagt (til hende): ”Er din trone ligesom denne?” Hun sagde: ”Det ser ud til at være den samme”. ”Og viden (om sandheden) var blevet givet til os før dette, og vi har allerede underkastet os”.

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُۥ هُوَ ۚ
وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ٤٢

43. Og hun var forhindret (i at underkaste sig tidligere) af det, som hun plejede at tilbede i stedet for Allāh. Sandelig, hun var fra et fornægtende folk.

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن
قَوْمٍ كَٰفِرِينَ ٤٣

---

1 Den Hellige Koran har ikke identificeret denne person. Sandsynligvis var han en af Profeten Sulaymāns (Salomons (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) retskafne følger, for hvem Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) gjorde det muligt at bringe tronen øjeblikkeligt, hvilket udgjorde et af Profeten Sulaymāns (Salomons (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) mirakler.

44. Der blev sagt til hende: ”Gå ind i paladset”. (Og) da hun så det, troede hun, at det var rindende vand, og blottede sine ben. Han (Sulaymān) sagde: ”Sandelig, det er et palads lavet af glas”. Hun sagde: ”Min Herre, jeg har sandelig forurettet mig selv, og nu underkaster jeg mig, sammen med Sulaymān (Salomon), til Allāh, verdnernes Herre”.

قِيلَ لَهَا ٱدْخُلِى ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ
لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرْحٌ
مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى
وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. Og sandelig, Vi sendte til Thamūd deres broder Ṣāliḥ, (som sagde til dem): ”Tilbed Allāh”. Så blev de pludselig til to grupper, (som) stredes med hinanden.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا أَنِ
ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Han sagde: ”O, mit folk, hvorfor fremskynder I det onde før det gode? Hvorfor søger I ikke Allāhs tilgivelse. Således at I måtte blive behandlet med nåde?”

قَالَ يَٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ
ٱلْحَسَنَةِ ۖ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. De sagde: ”Vi anser dig og de, som er med dig, som et tegn på dårlig varsel”. Han sagde: ”Jeres dårlige varsel er hos Allāh. Men I er et folk, der er sat på prøve”.

قَالُوا۟ ٱطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمْ
عِندَ ٱللَّهِ ۖ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og der var ni personer i byen, der plejede at stifte ufred på jorden, og som ikke ville gøre tingene ret.

وَكَانَ فِى ٱلْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ
يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

49. De sagde: ”Lad os sværge en fælles ed ved Allāh, at vi vil angribe ham (Ṣāliḥ) og hans familie om natten. Derefter vil vi sige til hans nærmeste (slægtninge): ’Vi bevidnede ikke hans families udslettelse, og vi er sandelig sandfærdige”.

قَالُوا۟ تَقَاسَمُوا۟ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥ ثُمَّ
لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِۦ
وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og (Således) udtænkte de en plan[1], og Vi udtænkte en plan. Og de var ikke bevidste om det.

وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Så se, hvordan deres plans skæbne blev! Sandelig, Vi tilintetgjorde dem og alle deres folk.

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا
دَمَّرْنَـٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

52. Så det er deres huse, der ligger i ruiner på grund af den uret, de begik. Sandelig, i det er der et tegn for et folk, som har viden.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوٓا۟ ۗ إِنَّ
فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og Vi frelste dem, som troede, og dem, som plejede at være Gudfrygtige.

وَأَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og Lūṭ (Lot), da han sagde til sit folk: "Begår i den skamfulde handling, mens I er seende?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ
ٱلْفَـٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. (Er det rigtigt), at I går til mænd vellystige (begår sodomi) i stedet for (til) kvinder? Nej, I er et folk, der begår handlinger af uvidenhed".

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ
ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. Så hans folks svar var ikke andet, end at de sagde: "Udvis Lūṭs (Lots) familie fra jeres by. Sandelig, de er et folk, der overdriver i renhed".

۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟
أَخْرِجُوٓا۟ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ
يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Så Vi reddede ham og hans familie, undtagen hans hustru. Vi bestemte, at hun skulle være blandt dem, der blev tilbage.

فَأَنجَيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَـٰهَا
مِنَ ٱلْغَـٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Og Vi (lod en) regn (af sten) regne ned over dem. (Og) slet var regnen da for dem, der var blevet advaret.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ
ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾

1 Efter at Hunkamelen var blevet dræbt, havde disse ni personer lagt en plan om at dræbe Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ), men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilintetgjorde dem, før de kunne gennemføre deres plan. Ifølge nogle lærde, blev disse ni personer dræbt af en tung klippe, der faldt ned over dem, før den Guddommelige svøbe. Og ifølge andre, blev de tilintetgjort af den Guddommelige svøbe, der greb hele nationen. Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7: 73-79, og 81).

59. Sig: ”Al Lovprisning tilkommer Allāh, og fred være med dem af Hans tjenere, som Han har udvalgt”. Er Allāh bedst, eller det, de sætter ved Hans side?

قُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ
ٱصۡطَفَىٰٓۗ ءَآللَّهُ خَيۡرٌ أَمَّا يُشۡرِكُونَ ٥٩

60. Er det ikke Ham, der skabte Himlene og Jorden og sendte vand ned til jer fra himlen? Så fik Vi derved haver til at gro, fulde af pynt. Det var ikke i jeres magt at få dens træer til at gro. Er der nogen gud foruden Allāh? Nej, (men) de er et folk, der sidesætter (andre med Allāh).

أَمَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَأَنزَلَ لَكُم
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ
بَهۡجَةٖ مَّا كَانَ لَكُمۡ أَن تُنۢبِتُواْ
شَجَرَهَآۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٞ
يَعۡدِلُونَ ٦٠

61. Er det ikke Ham, der skabte jorden som et sted at slå sig ned, og skabte floder i dens midte og skabte bjerge for (at gøre) den (fast)? Og skabte en barriere mellem de to have (af salt og fersk vand)? Er der nogen gud foruden Allāh? Nej, (men) de fleste af dem har ingen viden.

أَمَّن جَعَلَ ٱلۡأَرۡضَ قَرَارٗا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ
أَنۡهَٰرٗا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِيَ وَجَعَلَ بَيۡنَ
ٱلۡبَحۡرَيۡنِ حَاجِزًاۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلۡ
أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٦١

62. Er det ikke Ham, der besvarer den hjælpeløse person, når han påkalder Ham, og fjerner sorgen og gør jer til stedfortrædere på jorden? Er der nogen gud foruden Allāh? (Det er kun) lidt, I husker.

أَمَّن يُجِيبُ ٱلۡمُضۡطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكۡشِفُ
ٱلسُّوٓءَ وَيَجۡعَلُكُمۡ خُلَفَآءَ ٱلۡأَرۡضِۗ
أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ٦٢

63. Er det ikke Ham, der leder jer gennem mørkets dybder på land og på havet, og som sender vindene, (idet de) bærer gode nyheder før Hans nåde? Er der nogen gud foruden Allāh? Ophøjet er Allāh over det, de sætter ved Hans side.

أَمَّن يَهۡدِيكُمۡ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ
وَمَن يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَيۡ
رَحۡمَتِهِۦٓۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا
يُشۡرِكُونَ ٦٣

64. Er det ikke Ham, der skabte skabelsen første gang (og) derefter vil frembringe den igen? Og (hvem er det), som forsyner jer fra Himlen og Jorden? Er der nogen gud foruden Allāh? Sig: ”Frembring jeres bevis, hvis I er sandfærdige”.

أَمَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قُلۡ هَاتُواْ
بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٦٤

65. Sig: ”Ingen i Himlene eller på Jorden har viden om det Usete, undtagen Allāh”. Og de ved ikke, hvornår de vil blive genoplivet.

قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا
ٱللَّهُۚ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٦٥

66. Nej, deres viden fejlede i (denne sag om) det Hinsides. Nej, de er i tvivl derom. Nej, de er blinde over for det.

بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلۡمُهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ
مِّنۡهَاۖ بَلۡ هُم مِّنۡهَا عَمُونَ ٦٦

67. Og de, der fornægtede, sagde: ”Når vi og vores fædre bliver til støv, vil vi (da) virkelig blive bragt frem (fra jorden)?

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبٗا
وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخۡرَجُونَ ٦٧

68. Sandelig, det var blevet lovet os og vore fædre tidligere. Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)”.

لَقَدۡ وُعِدۡنَا هَٰذَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ إِنۡ
هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٨

69. Sig: ”Rejs (rundt) på jorden, (og) se da, hvordan syndernes skæbne var.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٦٩

70. Og sørg ikke over dem, og bliv ikke nedtrykt over det det, de planlægger”.

وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُن فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا
يَمۡكُرُونَ ٧٠

71. Og de siger: ”Hvornår vil det løfte (blive opfyldt), hvis I er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ٧١

72. Sig: ”Det kan være, at en del af den (straf), som I siger, skal komme snart, allerede følger jer tæt”.

قُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي
تَسۡتَعۡجِلُونَ ٧٢

73. Og sandelig, din Herre er fuld af nåde over for folk, men de fleste (folk) er ikke taknemmelige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَشۡكُرُونَ ٧٣

74. Og sandelig, din Herre ved med sikkerhed, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de afslører.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٤

75. Og der er intet gemt i Himlene og på Jorden, uden (det er nedfældet) i en åbenbar Bog.

وَمَا مِنۡ غَآئِبَةٖ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ٧٥

76. Sandelig, denne Koran nævner for Banī Isrā'īl (Israels børn) det meste af det, som de strides (om).

إِنَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَكۡثَرَ ٱلَّذِي هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٧٦

77. Og den er sandelig en retledning og en nåde for de troende.

وَإِنَّهُۥ لَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٧٧

78. Sandelig, din Herre vil dømme imellem dem med Sin dom, og Han er Den Almægtige, Den Alvidende.

إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُم بِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡعَلِيمُ ٧٨

79. Så sæt din lid til Allāh. Sandelig, du er på den åbenbare sandhed (s vej).

فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنَّكَ عَلَى ٱلۡحَقِّ ٱلۡمُبِينِ ٧٩

80. Sandelig, du kan ikke få den døde til at høre, ej heller kan du få den døve til at høre kaldet, når de vender deres rygge til.

إِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ٨٠

81. Og du er ikke (i stand) til at retlede de blinde I deres vildfarelse. Du kan ikke få nogen til at høre, undtagen dem som tror på Vores tegn, (og) de har underkastet sig (Allāh).

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِي ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ٨١

82. Og når ordet bliver opfyldt for dem, vil Vi frembringe et bæst til dem fra jorden, som vil tale til dem, (fordi) menneskene (fornægterne) ikke troede på Vores tegn[1].

۞ وَإِذَا وَقَعَ ٱلۡقَوۡلُ عَلَيۡهِمۡ أَخۡرَجۡنَا لَهُمۡ دَآبَّةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ تُكَلِّمُهُمۡ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ ٨٢

---

1 "Ordet" i denne Āyah (vers) betyder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) dekret om Domme Dagen. Når denne Dag nærmer sig, vil et bæst komme op af jorden

83. Og (husk) den Dag, hvor Vi vil samle en skare fra enhver nation, som plejede at fornægte Vores Āyāt (vers). (Og) de vil da samlet blive ført (til Afregningspladsen).

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ
بِـَٔايَٰتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. Indtil de kommer, vil Han (Allāh) sige: "Fornægtede I Mine Āyāt (vers) uden at ville forstå, eller hvad var det, I plejede at gøre?"

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَٰتِى وَلَمْ
تُحِيطُوا۟ بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

85. Og ordet vil blive opfyldt for dem, fordi de syndede. Da vil de ikke (være i stand til at) tale.

وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا۟ فَهُمْ لَا
يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾

86. Så de ikke, at Vi skabte natten, så de kunne hvile i den, og (skabte) dagen for at de kunne se? Sandelig, i dette er der tegn for et folk, som tror.

أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا۟ فِيهِ
وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og (husk) den Dag, hvor der vil blive blæst i Hornet. Da vil alle dem i Himlene og på Jorden blive forfærdet, undtagen dem Allāh vil[1]. Og (de) vil alle komme til Ham i ydmyghed.

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَكُلٌّ
أَتَوْهُ دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Og (på nuværende tidspunkt) ser du bjergene som værende fikserede. Men de vil passere som skyerne passere. En handling fra Allāh, som har gjort alt perfekt. Sandelig, Han er Vidende om det, I foretager jer.

وَتَرَى ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ
ٱلسَّحَابِ ۚ صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ
إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. Den, som kommer med en god handling, vil få (en belønning) bedre end den, og de vil på (den) Dag være beskyttet mod enhver forfærdelse.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُم مِّن فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾

---

som et tegn. Dette dyr vil have evnen til at tale til folket og vil fortælle dem, at den Dag, som de har benægtet, er kommet tættere på dem.

1 Under denne panik vil enhver levende skabning dø, bortset fra nogle engle, der vil overleve i nogen tid, og som så vil dø på et senere tidspunkt. Så på Opstandelses Dagen vil de alle blive genoprejst.

90. Og den, som kommer med den dårlige handling; de vil da blive kastet ind i Ilden på deres ansigter. (Og der vil blive sagt til dem): ”I vil ikke blive belønnet, undtagen for det I plejede at gøre”.

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتۡ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ
هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٩٠

91. Jeg er kun blevet beordret till at tilbede denne bys (Makkahs) Herre, som Han har helliggjort. Og alt tilhører Ham. Og jeg er blevet beordret til at være en af dem, der underkaster sig (muslim).

إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ ٱلۡبَلۡدَةِ
ٱلَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَيۡءٖۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ
مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٩١

92. Og at recitere Koranen. Så den, der modtager retledning, modtager den til sin egen fordel. Og (hvad angår) den, der farer vild, sig da (til ham): ”Sandelig, jeg er kun en af formanerne”.

وَأَنۡ أَتۡلُوَاْ ٱلۡقُرۡءَانَۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ
ٱلۡمُنذِرِينَ ٩٢

93. Og sig: ”Al Lovprisning tilkommer Allāh. Han vil vise jer Sine tegn, så I vil genkende dem. Og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad I foretager jer”.

وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ فَتَعۡرِفُونَهَاۚ
وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٩٣

SŪRAH AL-QAṢAṢ

سُورَةُ القَصَصِ

Titlen på denne Sūrah er ”Fortællingen”. Ordet ’fortællingen’ er nævnt i Āyah (vers) 25 af denne Sūrah i forbindelse med en del af Profeten Mūsās (Moses’ (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) fortælling.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ṭā - Sīn - Mīm[1].

طسٓمٓ ١

2. Dette er den tydelige Bogs Āyāt (vers).

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢

3. Vi reciterer i sandhed for dig en del af Mūsās (Moses) og Fir‘auns (Faraoens) historie for et folk, som tror.

نَتۡلُواْ عَلَيۡكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرۡعَوۡنَ
بِٱلۡحَقِّ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٣

4. Sandelig, Fir‘aun (Faraoen) var blevet egenmægtig i landet og havde delt folket i forskellige grupper. Han plejede at forfølge en gruppe af dem, (idet han) dræbte deres sønner og lod deres kvinder leve. Sandelig, han var en af ufredsstifterne.

إِنَّ فِرۡعَوۡنَ عَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلَ
أَهۡلَهَا شِيَعٗا يَسۡتَضۡعِفُ طَآئِفَةٗ مِّنۡهُمۡ
يُذَبِّحُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَيَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ
مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٤

5. Og Vi ønsker at begunstige dem, der blev undertrykt i landet og gøre dem til ledere og gøre dem til arvinger (af landet).

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَنَجۡعَلَهُمۡ أَئِمَّةٗ وَنَجۡعَلَهُمُ
ٱلۡوَٰرِثِينَ ٥

6. Og give dem magt i landet og vise Fir‘aun (Faraoen), Hāmān[2] og deres

وَنُمَكِّنَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَنُرِيَ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Faraoens nærmeste rådgiver.

hære det, de frygtede, (der ville ske)[1].

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

7. Og Vi inspirerede[2] Mūsās (Moses) mor, (idet Vi sagde): ”Am ham. Når du så frygter for ham (hans liv), anbring ham da i floden, og frygt ikke og sørg ikke. Sandelig, Vi vil bringe ham tilbage til dig, og Vi vil gøre ham til et af sendebuddene.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا
خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

8. Så samlede Fir‘auns (Faraoens) familie ham op, så at han kunne blive en fjende for dem og (forårsage) pine. Sandelig, Fir‘aun (Faraoen), Hāmān og deres hære var fejlslagne.

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾

9. Og Fir‘auns (Faraoens) hustru sagde: ”Han kan være en fryd for øjnene for mig og for dig. Dræb ham ikke, måske vil han være til gavn for os, eller (måske) vil vi adoptere ham som en søn”. Og de var ikke klar over (om, hvad der ville ske).

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّي
وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. Og Mūsās (Moses) mors hjerte blev uroligt. Sandelig, hun var tæt på at afsløre det (hele om Mūsā), hvis Vi ikke havde styrket hendes hjerte til at forblive blandt de troende.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِن كَادَتْ
لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا
لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

11. Og hun sagde til hans søster: ”Følg ham”. Og hun holdt øje med ham på afstand (i al hemmelighed). Og de var uvidende.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن
جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

1 Farao blev forudsagt af en astrolog, at hans imperium ville falde i hænderne på en israelit. Af frygt for det beordrede han alle israelske drengebørn dræbt. Denne Āyah (vers) siger, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ville vise ham, at på trods af sådanne barbariske forholdsregler, kunne han ikke redde sig selv fra det, han frygtede, nemlig hans imperiums fald i hænderne på israelitterne.

2 Se fodnote til Sūrah Ṭā-Hā (20:38).

12. Og Vi havde allerede gjort de ammende kvinder forbudt[1] for ham (Mūsā), da hun (hans søster) sagde (til Fir'auns folk): "Skal jeg udpege en familie for jer, der vil amme ham for jer, og som vil være til hans bedste?"

۞وَحَرَّمۡنَا عَلَيۡهِ ٱلۡمَرَاضِعَ مِن قَبۡلُ فَقَالَتۡ
هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰٓ أَهۡلِ بَيۡتٖ يَكۡفُلُونَهُۥ
لَكُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ نَٰصِحُونَ ١٢

13. Så bragte Vi ham tilbage til sin mor, for at hendes øjne kunne finde trøst, og (for at) hun ikke skulle sørge. Og (så) hun kunne vide, at Allāhs løfte er sandt. Men de fleste af dem ved det ikke.

فَرَدَدۡنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا
تَحۡزَنَ وَلِتَعۡلَمَ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٣

14. Og da han nåede sin fulde manddom og var fuld voksen, gav Vi ham visdom og viden. Og således belønner Vi dem, der handler godt.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسۡتَوَىٰٓ ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا
وَعِلۡمٗاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤

15. Og han gik ind i byen, på det tidspunkt hvor dens folk var uopmærksomme[2]. Da fandt han deri to mænd, der sloges mod hinanden. Den (ene) var fra hans egen gruppe, og den (anden) var fra hans fjende (s gruppe). Da kaldte den (person, der var) fra hans egen gruppe, på ham for at få hjælp mod den, der var fra hans fjende (s gruppe). Da slog Mūsā (Moses) ham med sin næve og gjorde det af med ham. (Så) sagde han (Mūsā, i anger): "Dette er en af Satans handlinger. Sandelig, han er en åbenbar fjende, der vildleder".

وَدَخَلَ ٱلۡمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفۡلَةٖ مِّنۡ أَهۡلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيۡنِ يَقۡتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ
وَهَٰذَا مِنۡ عَدُوِّهِۦۖ فَٱسۡتَغَٰثَهُ ٱلَّذِي مِن شِيعَتِهِۦ
عَلَى ٱلَّذِي مِنۡ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ
عَلَيۡهِۖ قَالَ هَٰذَا مِنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِۖ إِنَّهُۥ عَدُوّٞ
مُّضِلّٞ مُّبِينٞ ١٥

1 Se fodnote til Sūrah Ṭā-Hā (20:39).

2 Det var enten ved middagstid, hvor de fleste af byens folk tog sig en middagssøvn. Derfor var der ingen, der kunne bevidne hændelsen. Eller også var det efter at natten var faldet på.

16. Han sagde: ”O, min Herre, jeg har forurettet mig selv, så tilgiv mig”. Så Han tilgav ham[1]. Sandelig, Han er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي فَٱغۡفِرۡ لِي فَغَفَرَ لَهُۥٓۚ
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٦

17. Han (Mūsā) sagde: ”O, min Herre, for det, Du har begunstiget mig med, vil jeg aldrig være en støtte for synderne”.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ فَلَنۡ أَكُونَ ظَهِيرٗا
لِّلۡمُجۡرِمِينَ ١٧

18. Han gik ængstelig og afventende i byen, da den, der søgte hans hjælp dagen før, råbte til ham om hjælp (igen). Mūsā (Moses) sagde til ham: ”Sandelig, du er en klar uromager”.

فَأَصۡبَحَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ خَآئِفٗا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا ٱلَّذِي
ٱسۡتَنصَرَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَسۡتَصۡرِخُهُۥۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ
إِنَّكَ لَغَوِيّٞ مُّبِينٞ ١٨

19. Da han havde i sinde at tage fat i den, der var en fjende af dem begge, sagde han: ”O, Mūsā (Moses), vil du dræbe mig, som du dræbte en person i går[2]? Du har intet andet i sinde end at blive en tyran i landet, og du har ikke i sinde at blive en af fredsstifterne”.

فَلَمَّآ أَنۡ أَرَادَ أَن يَبۡطِشَ بِٱلَّذِي هُوَ عَدُوّٞ لَّهُمَا
قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقۡتُلَنِي كَمَا قَتَلۡتَ
نَفۡسَۢا بِٱلۡأَمۡسِۖ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارٗا
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ ١٩

20. Og der kom en mand løbende fra den fjerneste del af byen. Han sagde: ”O, Mūsā (Moses), lederne er sandelig ved at rådføre sig med hinanden omkring dig, så at de kan dræbe dig. Så forlad (byen). Jeg er en (god) formaner for dig”.

وَجَآءَ رَجُلٞ مِّنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ يَسۡعَىٰ قَالَ
يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلۡمَلَأَ يَأۡتَمِرُونَ بِكَ لِيَقۡتُلُوكَ
فَٱخۡرُجۡ إِنِّي لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢٠

---

1 Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) havde aldrig til hensigt at dræbe egypteren, ej heller var det forventet, at en person kunne dø alene ved et knytnæveslag. Manden døde som et enestående fænomen.

2 Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) ønskede faktisk at stoppe egypteren fra at angribe israelitten, men da han havde bebrejdet israelitten for hans stridbar natur, troede israelitten, at Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) havde til hensigt at dræbe ham i stedet for egypteren, og han afslørede derfor hændelsen fra dagen før.

21. Så han gik ud af den (byen) ængstelig og afventende, (hvad der ville blive det næste). Han sagde: ”O, min Herre, frels mig fra det uretfærdige folk”.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢١

22. Og da han satte ud mod Madyan (Midjan), sagde han: ”Jeg håber, min Herre vil lede mig til den rette vej”.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن
يَهْدِيَنِي سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ٢٢

23. Og da han nåede Madyans (Midjan) vandingssted, fandt han et stort antal folk vande (deres dyr) og fandt foruden dem to kvinder, der holdt (deres dyr) tilbage. Han sagde: ”Hvad er jeres sag?” De sagde: ”Vi kan ikke vande (vores dyr), før hyrderne driver (deres dyr) tilbage, og (da) vores fader er en meget gammel mand”.

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ
ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَاۖ قَالَتَا لَا
نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ
كَبِيرٌ ٢٣

24. Så han (Mūsā) vandede (deres dyr) for dem. Derefter vendte han tilbage til skyggen (og) sagde da: ”O, min Herre, sandelig, jeg har behov for, hvad end du sender mig af godt”.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ٢٤

25. Så kom en af de to (kvinder) til ham, (idet) hun gik i generthed. Hun sagde: ”Sandelig, min fader kalder på dig, for at han kan belønne dig, som gengæld for at du vandede (vores dyr) for os”. Så da han (Mūsā) kom til ham (kvindernes fader) og fortalte ham (hele) historien, sagde han: ”Frygt ikke, du er undsluppet fra det uretfærdige folk”.

فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِي عَلَى ٱسْتِحْيَآءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَاۚ فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيْهِ ٱلْقَصَصَ
قَالَ لَا تَخَفْۖ نَجَوْتَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥

26. En af de to (kvinder) sagde: ”O, min fader, ansæt ham. Den bedste (mand), du kan ansætte, er den stærke (og) den troværdige”.

قَالَتْ إِحْدَىٰهُمَا يَٰٓأَبَتِ ٱسْتَـْٔجِرْهُۖ إِنَّ خَيْرَ
مَنِ ٱسْتَـْٔجَرْتَ ٱلْقَوِيُّ ٱلْأَمِينُ ٢٦

27. Han (faderen) sagde (til Mūsā): ”Sandelig, jeg ønsker at bortgifte en af disse mine to døtre til dig, på betingelse af at du tjener mig i otte år. (Og) hvis du så fuldender ti (år), så vil det være (en tjeneste) fra dig. Og jeg vil ikke sætte dig i besvær. Hvis Allāh vil, vil du finde mig blandt de retskafne”.

قَالَ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنۡ أُنكِحَكَ إِحۡدَى ٱبۡنَتَيَّ
هَٰتَيۡنِ عَلَىٰٓ أَن تَأۡجُرَنِي ثَمَٰنِيَ حِجَجٖۖ
فَإِنۡ أَتۡمَمۡتَ عَشۡرٗا فَمِنۡ عِندِكَۖ وَمَآ
أُرِيدُ أَنۡ أَشُقَّ عَلَيۡكَۚ سَتَجِدُنِيٓ
إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٢٧

28. Han (Mūsā) sagde: ”Dette er (en aftale) mellem mig og dig. Hvilken periode jeg end fuldfører, skal der ikke være nogen forurettelse[1] mod mig, og Allāh er Vidne til det, vi siger”.

قَالَ ذَٰلِكَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَۖ أَيَّمَا ٱلۡأَجَلَيۡنِ
قَضَيۡتُ فَلَا عُدۡوَٰنَ عَلَيَّۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكِيلٞ ٢٨

29. Så da Mūsā (Moses) havde fuldendt perioden og drog ud med sin familie, så han en ild fra Ṭūr-(bjergets) retning. Han sagde til sin familie: ”Bliv her, jeg har sandelig set en ild. Måske kan jeg bringe jer noget information derfra eller en glød fra ilden. Måske kan I varme jer derved”.

۞فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلۡأَجَلَ وَسَارَ بِأَهۡلِهِۦٓ
ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارٗاۖ قَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ
إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِخَبَرٍ
أَوۡ جَذۡوَةٖ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمۡ
تَصۡطَلُونَ ٢٩

30. Så da han kom dertil, blev han påkaldt af en stemme, (som) kom fra højre side af dalen, fra træet på den velsignede jord, (idet den sagde): ”O, Mūsā (Moses), sandelig, jeg er Allāh, verdnernes Herre.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ مِن شَٰطِيِٕ ٱلۡوَادِ ٱلۡأَيۡمَنِ
فِي ٱلۡبُقۡعَةِ ٱلۡمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن
يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّيٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٠

31. Og Kast din stav”. Så da han så den bevæge sig, som om den var en slange, vendte han ryggen til og kiggede ikke tilbage. (Allāh sagde til ham): ”O, Mūsā (Moses), nærm dig

وَأَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا
جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰٓ
أَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡۖ إِنَّكَ مِنَ ٱلۡأٓمِنِينَ ٣١

1 Dvs. Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) skal ikke forlanges mere udover det aftalte.

og frygt ikke. Sandelig, du er en af de beskyttede.

32. Og put din hånd ind i åbningen på tøjet (ved brystet), og den vil komme ud, hvid (lysende), uden fejl, og pres din hånd til din side, (idet du fjerner din) frygt[1]. Således er to beviser fra din Herre (sendt) til Fir'aun (Faraoen) og hans ledere. Sandelig, de er et syndigt folk".

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ
مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ
ٱلرَّهْبِ ۖ فَذَٰنِكَ بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا
فَٰسِقِينَ ٣٢

33. Han sagde: "Min Herre, jeg har sandelig dræbt en person iblandt dem, så jeg frygter, at de vil dræbe mig.

قَالَ رَبِّ إِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن
يَقْتُلُونِ ٣٣

34. Og min broder Hārūn (Aron), han er mere veltalende end jeg. Så send ham med mig, som en hjælper der vil bekræfte mig. Sandelig, jeg frygter, at de vil fornægte mig".

وَأَخِى هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ
مَعِىَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن
يُكَذِّبُونِ ٣٤

35. Han (Allāh) sagde: "Vi vil styrke dig gennem din broder og give jer begge magt, så at de ikke vil (være i stand til at) nå jer (for at gøre jer fortræd) på grund af Vores tegn[2]. I begge, og de, som følger jer, vil være sejrrige".

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِـَٔايَٰتِنَآ
أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ ٣٥

---

1 Da Profeten Mūsās (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) stav blev forvandlet til en slange, og hans hånd lyste klart, følte han naturligvis en slags frygt. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) befalede ham til at presse sin hånd til siden nær armhulen, fordi det ville fjerne hans frygt. Nogle lærde er af den opfattelse, at det var en permanent befaling for ham. Da han blev sendt til en tyran, og der ville være mange anledninger, hvor han måske kunne føle frygt, blev han instrueret til at presse sin hånd til siden, for hver gang han følte frygt.

2 Det betyder, at de tegn der blev givet til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) og Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) ikke ville tillade deres modstandere til at forårsage dem nogen skade.

36. Så da Mūsā (Moses) kom til dem med Vores klare tegn, sagde de: ”Det er ikke andet end opdigtet magi, og vi har ikke hørt om det fra vores tidligere forfædre”.

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُواْ مَا
هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا
فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

37. Og Mūsā (Moses) sagde: ”Min Herre ved bedst, hvem der er kommet med retledning fra Ham, og for hvem det skal ende godt[1]. Sandelig, de uretfærdige vil ikke opnå succes”.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ
مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ
إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Og Fir‘aun (Farao) sagde: ”O, ledere, jeg kender ikke til nogen gud for jer ud over mig. Så tænd for mig (en ild) på ler (brændte mursten), o, Hāmān, (og) byg da et tårn til mig. Måske kan jeg se på Mūsās (Moses) gud. Og jeg anser ham sandelig for at være en af løgnerne”.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ
لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَٰهَٰمَٰنُ
عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ
إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ
ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Og han og hans hær blev arrogant på jorden, uden berettigelse, og de troede, at de aldrig ville blive bragt tilbage til Os.

وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ
بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

40. Så Vi greb ham og hans hær og kastede dem i havet[2]. Så se, hvordan de uretfærdiges skæbne var.

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ فَٱنظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Og Vi havde gjort dem til ledere, der kaldte (folk) til Ilden. Og på Dommens Dag vil de ikke blive hjulpet.

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ
وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. Og Vi lod en forbandelse følge dem i denne verden. Og på Opstandelses

وَأَتْبَعْنَٰهُمْ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ

1 Ordet ”ende” her kan være en henvisning til denne verden, i hvilket tilfælde ”den bedste ende” ville betyde triumfen, som Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) opnåede til sidst. Det kunne også være en henvisning til den bedste ende (succes) i det Hinsides.

2 Se Sūrah Yūnus (10:90) og Sūrah Ash-Shu‘arā’ (26:63).

Dagen vil de være blandt de foragtede.

ٱلْقِيَٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ٤٢

43. Og efter at Vi tilintetgjorde de tidligere generationer, gav Vi Mūsā (Moses) Bogen, som var en indsigt for folk og en retledning og en nåde. Således at de måtte huske.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ
بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٤٣

44. Og du (O, Muḥammad) var der ikke på den vestlige side (af Ṭūr-bjerget), da Vi afgjorde sagen[1] for Mūsā (Moses), ej heller var du blandt de tilstedeværende.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِىِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى
ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٤٤

45. Men Vi skabte generationer (efter ham), og en lang periode hengik. Og du opholdt dig ikke blandt Madyans (Midjans) folk, (idet du) reciterede Vores Āyāt (vers) for dem. Men det er Os, der blev ved med at sende sendebud.

وَلَٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ ٤٥

46. Og du var ikke ved Ṭūr (bjergets) side, da Vi kaldte (på Mūsā). Men den (din Profetgerning gennem hvilke du fik kendskab til alt dette) var en nåde fra din Herre, så at du advarer et folk, hvortil ingen formaner før dig er kommet. For at de måtte huske.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ٤٦

47. Og (Vi sendte dig, O, Muḥammad, som Sendebud), for at det ikke skulle være sådan, at en ulykke skulle ramme dem på grund af det, de havde gjort, (og) de så ville sige: "Vor Herre, hvorfor sendte du ikke et sendebud til os? Så ville vi have

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ٤٧

1 "Vi afgjorde sagen for Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ))" betyder her, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gav ham åbenbaringen.

fulgt dine Āyāt (vers), og vi kunne have været blandt de troende".

48. Så da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: "Hvorfor er han (Sendebuddet) ikke blevet givet (en Bog) lig den, Mūsā (Moses) blev givet?" Er det ikke sådan, at de fornægtede det, der blev givet til Mūsā (Moses) tidligere?[1] De sagde: "Begge (Koranen og Toraen) er værker af magi, der støtter hinanden". Og de sagde: "Sandelig, vi fornægter dem begge".

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُواْ لَوۡلَآ
أُوتِيَ مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ مُوسَىٰٓۚ أَوَلَمۡ
يَكۡفُرُواْ بِمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۖ قَالُواْ
سِحۡرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓاْ إِنَّا بِكُلّٖ كَٰفِرُونَ ٤٨

49. Sig: "Så bring en bog fra Allāh, som er bedre end dem begge i retledning, og jeg vil følge den, hvis I er sandfærdige".

قُلۡ فَأۡتُواْ بِكِتَٰبٖ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهۡدَىٰ
مِنۡهُمَآ أَتَّبِعۡهُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٤٩

50. Så hvis de ikke svarer dig, så vid, at de kun følger deres lyster. Og hvem er mere vildledt end den, der følger sine lyster, uden retledning fra Allāh? Sandelig, Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ
هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠

51. Og Vi har overbragt Ordet (Koranen) til dem. Således at de måtte lade sig påminde.

۞وَلَقَدۡ وَصَّلۡنَا لَهُمُ ٱلۡقَوۡلَ لَعَلَّهُمۡ
يَتَذَكَّرُونَ ٥١

52. (Hvad angår) dem, som Vi tidligere gav Bogen, (så) tror de på den (Koranen)[2].

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِهِۦ هُم بِهِۦ
يُؤۡمِنُونَ ٥٢

53. Og når den (Koranen) bliver reciteret for dem, siger de: "Vi tror på den. Det er sandheden fra vores

وَإِذَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن
رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلِهِۦ مُسۡلِمِينَ ٥٣

1 Hedningene gjorde indvendinger mod den gradvise åbenbaring af den Hellige Koran og krævede, at den skulle åbenbares til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) som en komplet Bog på én gang, ligesom Toraen var blevet givet til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Det ironiske var, at de slet ikke troede på Toraen, og de nægtede at acceptere begge Bøger.

2 Dette refererer til de jøder eller kristne, som havde omfavnet Islām.

Herre, (selv) før den var vi sandelig blandt dem, som underkastede sig (muslimer).

54. Disse (folk) vil blive givet deres belønning to gange, fordi de var tålmodige[1]. Og de gengælder det onde med det gode og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡتَوۡنَ أَجۡرَهُم مَّرَّتَيۡنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدۡرَءُونَ
بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٥٤

55. Og når de hører meningsløs tale, vender de sig bort derfra og siger: "Til os er vores gerninger, og til jer er jeres gerninger. Fred[2] være med jer. Vi søger ikke de uvidende (s vej)".

وَإِذَا سَمِعُواْ ٱللَّغۡوَ أَعۡرَضُواْ عَنۡهُ وَقَالُواْ لَنَآ
أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ
لَا نَبۡتَغِي ٱلۡجَٰهِلِينَ ٥٥

56. Sandelig, du kan ikke retlede den, du ønsker, men Allāh retleder den, Han vil. Og Han kender bedst de retledede.

إِنَّكَ لَا تَهۡدِي مَنۡ أَحۡبَبۡتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ٥٦

57. Og de sagde: "Hvis vi følger retledningen med dig (O, Muḥammad), vil vi blive fordrevet fra vores land[3]. Har vi ikke bosat

وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ
مِنۡ أَرۡضِنَآۚ أَوَلَمۡ نُمَكِّن لَّهُمۡ حَرَمًا ءَامِنٗا
يُجۡبَىٰٓ إِلَيۡهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَيۡءٖ رِّزۡقٗا مِّن لَّدُنَّا

---

1 "Tålmodighed" er oversættelsen af Ṣabr. Ṣabr er et begreb, som har en bredere bibetydning end ordet "tålmodighed". Ṣabr er ikke begrænset til kun at udvise tålmodighed, når man bliver ramt af en ulykke. Ṣabr omfatter også at afstå fra syndige handlinger og være standhaftig i lydighed overfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Dette er oversættelsen af Salām. Der er to former for Salām. Den ene er Salām som hilsen, og den anden er hvor vejene skilles. Her menes den sidstnævnte form for Salām.

3 Nogle mennesker fra Quraish påberåbte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ), at hvis de accepterede Islām, ville alle andre stammer i Arabien blive vrede på dem og drive dem ud af Makkah og fratage dem deres status som Kabaens vogtere. Āyat (vers) 57 til 60 har givet tre svar på deres ængstelse. For det første er det Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), der har givet dem fred og sikkerhed på et tidspunkt, hvor tilfælde af røverier, vold og hærgen var dagens orden i hele Arabien, og dette i kraft af deres status som Kabaens vogtere. Hvordan kan Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) berøve dem denne sikkerhed, hvis de oprigtigt tror på Hans Enhed og observerer Hans lydighed? For det andet, i stedet for at frygte andre mennesker i Arabien, skal de frygte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), der praktisk talt har tilintetgjort mange folk, da de insisterede på deres falske tro og ulydighed. For

dem i Ḥaram, et fredhelligt (sted), hvortil frugter af alle (slags) bliver bragt, som en forsyning fra Os? Men de fleste af dem ved det ikke.

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧

58. Og hvor mange byer har vi ikke tilintetgjort, da de blev hovmodige på grund af deres velstand. Så det er deres bosteder, som ikke blev beboet efter dem, undtagen nogle få. Og Vi alene var deres arvinger.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ
فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ٥٨

59. Og din Herre vil ikke tilintetgøre nogen by, før Han til deres (hoved) stad har sendt sendebud, som reciterer Vores Āyāt (vers) for dem. Og Vi vil ikke tilintetgøre nogen by, medmindre dens beboere er uretfærdige.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ
فِىٓ أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۚ وَمَا
كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَٰلِمُونَ ٥٩

60. Og hvad I end er blevet givet, er (det ikke andet end) en nydelse af det verdslige liv og dets pragt. Og det, der er hos Allāh, er (meget) bedre og langt mere vedvarende. Så vil I ikke forstå?

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٠

61. Er den, som Vi har givet et godt løfte (Paradis), og som han vil få, være lig den, som Vi har givet nydelse af det verdslige liv, og på Opstandelsens Dag, vil han da være blandt de frembragte (der skal stå til Afregning)?

أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن
مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ٦١

62. Og (husk) en Dag, hvor Han (Allāh) vil kalde på dem (fornægterne), (og) så sige: "Hvor er Mine 'partnere', som I plejede at hævde (var medguder)?"

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ
ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٢

---

det tredje, selv om de står over for nogle prøvelser i denne verden på grund af deres omfavnelse af Islām, vil dette være en midlertidig lidelse, som vil resultere i den evige fred og lyksalige liv i det Hinsides.

63. De, for hvem ordet vil blive fuldendt, vil sige: ”Vor Herre, det er dem, vi vildledte. Vi vildledte dem, som vi selv for vild. Vi benægter vores ansvar over for Dig (i forhold til dem). Det var ikke (kun) os, de tilbad[1]”.

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ
ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَاۖ
تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعۡبُدُونَ ٦٣

64. Og der vil blive sagt: ”Kald på jeres partnere”. De vil da kalde på dem, men de vil ikke besvare dem, og de vil se straffen. Havde de blot ladet sig retlede.

وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ
يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ
كَانُواْ يَهۡتَدُونَ ٦٤

65. Og (husk) en Dag, hvor Han (Allāh) vil kalde på dem (og) så sige: ”Hvilket svar gav I sendebuddene?”

وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبۡتُمُ
ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٦٥

66. Så vil hændelserne blive tilsløret for dem på Dagen. Da vil de ikke (være i stand til at) spørge hinanden.

فَعَمِيَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَنۢبَآءُ يَوۡمَئِذٖ فَهُمۡ لَا
يَتَسَآءَلُونَ ٦٦

67. Så (hvad angår) den, der angrer og bliver troende og handler retfærdigt, han vil være blandt de succesfulde.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَعَسَىٰٓ أَن
يَكُونَ مِنَ ٱلۡمُفۡلِحِينَ ٦٧

68. Og din Herre skaber, hvad Han vil og vælger hvem Han vil. Valget er ikke hos dem. Lovprist er Allāh, og Han er Ophøjet over det, de sætter ved Hans side.

وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ
سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨

69. Og din Herre ved, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de afslører.

وَرَبُّكَ يَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمۡ وَمَا
يُعۡلِنُونَ ٦٩

70. Og Han er Allāh, der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Al lovprisning

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأُولَىٰ
وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٧٠

1 Dette er de djævles erklæring, som af fornægterne blev anset som guder eller herrer. De vil erklære foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), at selv om de havde vildledt dem i det verdslige liv, havde de på ingen måde tvunget dem til at blive vantro. Derfor er de ikke ansvarlige for deres ugerninger, fordi de kun fulgte deres eget begær.

tilkommer Ham i begyndelsen (i dette liv) og i det Hinsides. Og Han alene har retten til at dømme, og til Ham bliver I bragt tilbage til.

71. Sig: ”Fortæl mig, hvis Allāh lader det være nat for jer indtil Opstandelsens Dag? Hvilken gud foruden Allāh vil (da) kunne bringe jer lys? Så lytter I ikke?”

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ
يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Sig: ”Fortæl mig, hvis Allāh lader det være dag for jer indtil Opstandelsens Dag? Hvilken gud foruden Allāh vil (da) kunne bringe jer nat, i hvilken I måtte finde hvile? Så ser I ikke?”

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ
يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

73. Og det er fra Hans nåde, at Han skabte natten og dagen for jer, så at I måtte finde hvile deri, og at I måtte søge Hans gunst[1]. Således at I måtte blive taknemmelige.

وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Og (husk) en Dag, hvor Han (Allāh) vil kalde på dem (fornægterne), (og) så sige: ”Hvor er Mine ’partnere’, som I plejede at hævde (var medguder)?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

75. Og Vi vil trække et vidne frem fra ethvert folk (for at bevise deres fornægtelse). Så vil Vi sige: ”Bring jeres bevis”. Da vil de vide, at sandheden er hos Allāh, og det, de plejede at opdigte, vil forsvinde fra dem.

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا۟
بُرْهَٰنَكُمْ فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. Sandelig, Qārūn (Kora) var fra Mūsās (Moses) folk. Så gjorde han

۞ إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ

1 ”Søge Allāhs gunst” er et begreb, der ofte bruges af den Hellige Koran for handel og andre lovlige økonomiske aktiviteter. Dagstid er beregnet til sådanne aktiviteter, mens natten er beregnet til hvile.

oprør imod dem. Og vi havde givet ham af skattene, hvis nøgler ville være en (tung) byrde for (selv) en flok stærke mænd. (Og husk), da hans folk sagde til ham: ”Vær ikke henrykt. Sandelig, Allāh elsker ikke den, der viser glæde (over andres ulykke)[1].

وَءَاتَيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ
بِٱلۡعُصۡبَةِ أُوْلِي ٱلۡقُوَّةِ إِذۡ قَالَ لَهُۥ قَوۡمُهُۥ لَا تَفۡرَحۡۖ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَرِحِينَ ٧٦

77. Og søg, med det Allāh har givet dig (af jordiske goder), det Hinsides hjem, og forsøm ikke din del af denne verden, og gør godt, som Allāh gjorde godt mod dig, og prøv ikke på at stifte ufred på jorden. Sandelig, Allāh elsker ikke ufredsstifterne”.

وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ وَلَا
تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ وَأَحۡسِن كَمَآ
أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٧٧

78. Han sagde: ”Dette har jeg opnået fra den viden, (som jeg har) hos mig”. Vidste han ikke, at Allāh har tilintetgjort generationerne før ham, de, der havde mere magt end ham, og var mere velhavende end ham? Og synderne vil ikke blive spurgt om deres synder[2].

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلۡمٍ عِندِيٓۚ أَوَلَمۡ يَعۡلَمۡ
أَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَهۡلَكَ مِن قَبۡلِهِۦ مِنَ ٱلۡقُرُونِ مَنۡ
هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرُ جَمۡعٗاۚ وَلَا يُسۡـَٔلُ
عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٧٨

79. Så da han kom ud til sit folk i sin pragt, sagde de, der begærede det verdslige liv: ”Gid vi havde det

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ فِي زِينَتِهِۦۖ قَالَ ٱلَّذِينَ
يُرِيدُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا يَٰلَيۡتَ لَنَا مِثۡلَ مَآ

1 Qārūn (Kora) var en fætter til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Ifølge nogle rapporter blev han udnævnt af Farao som leder af israelitterne, men da Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) blev udpeget af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som profet, og alle hans folk fulgte ham, udviklede han nidkærhed imod Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) og Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Han var den rigeste person, blandt israelitterne. Den Hellige Koran har nævnt, at selv nøglerne til hans skatte plejede at blive båret af et antal personer.

2 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), Der har fuldt kendskab til deres synder, ikke behøver at spørge dem om deres gerninger. Hvis Han vil stille dem spørgsmål på Dommens Dag, vil det være med henblik på anklageskriftet og ikke som en forespørgsel om en ukendt kendsgerning.

samme, som Qārūn (Kora) er blevet givet! Han er sandelig (en mand) af mægtigt held".

أُوتِىَ قَـٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ٧٩

80. Og de, der var blevet givet viden, sagde: "Ve til jer, Allāhs belønning er (meget) bedre for de, der tror og handler retfærdigt. Og kun de tålmodige opnår dette".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ
خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا وَلَا
يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّـٰبِرُونَ ٨٠

81. Så lod Vi ham og hans hus synke i jorden[1]. Så han havde ingen gruppe, der kunne hjælpe ham imod Allāh, ej heller var han en af dem, som kunne hjælpe sig selv.

فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا
كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ
وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُنتَصِرِينَ ٨١

82. Og de, der ønskede at være i hans sted den foregående dag, begyndte at sige: "O, det ser ud til, at Allāh øger forsyningen for den, Han vil af Sine tjenere, og indsnævrer, (for den Han vil). Havde Allāh ikke begunstiget os, havde Han (ligeledes) fået os til at synke. O, det ser ud til, at fornægterne ikke (får) succes.

وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟ مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ
يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا
لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ٨٢

83. Det er den ultimative bolig (det Hinsides), som Vi tilskriver dem, der hverken agter hovmod på jorden og ej heller stifter ufred. Og det (bedste) udfald er for de Gudfrygtige.

تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ
عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ٨٣

84. Den, der kommer med en god gerning, skal få (noget, der er) bedre end den, og den, der kommer med en dårlig gerning, vil ikke blive tilskrevet andet end det, de plejede at gøre.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ
بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟
ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٨٤

1 Bibelen nævner ikke, at han var en rig mand, men har henvist til hans jalousi mod Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)) og Profeten Hārūn (Aron (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَام)). Til sidst blev han opslugt af jorden. (Fjerde Mosebog, 16: 31-34).

85. Sandelig, Den, der har pålagt dig Koranen, skal uden tvivl bringe dig tilbage til tilbagevendelsesstedet[1]. Sig: ”Min Herre kender bedst den, der er kommet med retledning, og den, der er i åbenbar vildfarelse”.

إِنَّ ٱلَّذِي فَرَضَ عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ
مَعَادٖۚ قُل رَّبِّيٓ أَعۡلَمُ مَن جَآءَ بِٱلۡهُدَىٰ وَمَنۡ
هُوَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٨٥

86. Og du forventede ikke, at Bogen ville blive sendt ned til dig, men det var en nåde fra din Herre. Så vær aldrig en støtte for fornægterne.

وَمَا كُنتَ تَرۡجُوٓاْ أَن يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبُ
إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرٗا
لِّلۡكَٰفِرِينَ ٨٦

87. Og lad dem ikke forhindre dig i (at følge) Allāhs Āyāt (vers), efter at de er blevet sendt ned til dig. Og kald (folk) til din Herre, og bliv aldrig en af afgudsdyrkerne.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعۡدَ إِذۡ أُنزِلَتۡ
إِلَيۡكَۖ وَٱدۡعُ إِلَىٰ رَبِّكَۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٨٧

88. Og påkald ikke nogen anden gud ved siden af Allāh. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Alt vil gå til grunde, undtagen Hans Ansigt. Ham tilhører Dommen, og til Ham bliver I bragt tilbage til.

وَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۘ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ
كُلُّ شَيۡءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجۡهَهُۥۚ لَهُ ٱلۡحُكۡمُ
وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٨

1 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret, da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forlod Makkah og emigrerede til Madīnah. Han blev i denne Āyah (vers) lovet at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ville bringe ham tilbage til Makkah efter en vis tid, og at han ville indtræde den som sejrherre.

SŪRAH AL-‘ANKABŪT

سُورَةُ العَنكَبُوتِ

Titlen på denne Sūrah er ”Edderkoppen”. Ordet ’edderkoppen’ er nævnt i Āyah (vers) 41.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

1. Alif – Lām – Mīm[1].
2. Tror folk, at de vil blive ladt (i fred) kun (på baggrund af) deres udtalelse: ”Vi tror”. Og at de ikke vil blive prøvet?
3. Og Vi har sandelig prøvet dem, der var før dem. Så Allāh vil uden tvivl vide, hvem der er sandfærdige, og Han vil sandelig vide, hvem der er løgnerne.
4. Eller tror de, der begår dårlige gerninger, at de vil undslippe Os? Ond er deres beslutning.
5. Den, der håber på at møde Allāh, (kan) da (være sikker på, at) Allāhs fastsatte tid sandelig vil komme. Og Han er Den Althørende, Den Alvidende.
6. Og den, der anstrenger (sig), anstrenger (sig) for sin egen skyld. Sandelig, Allāh er Uafhængig af (alle) verdnerne.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ١

أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتۡرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ
ءَامَنَّا وَهُمۡ لَا يُفۡتَنُونَ ٢

وَلَقَدۡ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
صَدَقُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٣

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن
يَسۡبِقُونَاۚ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ٤

مَن كَانَ يَرۡجُواْ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَأٓتٖۚ
وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٥

وَمَن جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفۡسِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

7. Og dem, der tror og udøver gode gerninger, for dem vil Vi udviske deres dårlige gerninger. Og Vi vil give dem en bedre (belønning, end det de forventer), for hvad de plejede at gøre.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٧

8. Og Vi har pålagt mennesket at være god mod sine forældre. Og hvis de tvinger dig til at sætte partnere ved Min side, som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke[1]. Til Mig er jeres tilbagevenden. Da vil Jeg fortælle jer, hvad I plejede at gøre.

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٨

9. Og dem, som tror og udøver gode gerninger, dem vil Vi lade indtræde blandt de retskafne.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى ٱلصَّٰلِحِينَ ٩

10. Og blandt folk er der dem, der siger: "Vi tror på Allāh". Men når de bliver pint på Allāh (s vej), opfatter de folks forfølgelse som Allāhs straf. Og skulle der komme en sejr fra din Herre, vil de bestemt sige: "Sandelig, vi var med jer[2]". Er det

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٠

1 Ifølge autentiske beretninger nedfældet af Bukhārī og Tirmidhī, blev denne Āyah (vers) åbenbaret, da Sa'd Bin Abī Waqqāṣ (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) omfavnede Islām, og hans elskede mor erklærede overfor ham, at hun hverken ville spise eller drikke noget, medmindre han afviste Islām og vendte tilbage til sin religion. Sa'd Bin Abī Waqqāṣ (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) var bekymret over situationen, fordi han var sin mor lydig. Da han fremlagde sagen for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم), blev denne Āyah (vers) åbenbaret. Āyah (verset) fastlagde grænserne for, hvad man skal overholde i sin adfærd over for sine forældre. Efter åbenbaringen af denne Āyah, (vers) tog Sa'd Bin Abī Waqqāṣ (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) tilbage til sin mor og fortalte hende på en høflig, men viljefast måde, at han aldrig ville forlade Islām. Til sidst var han i stand til at overtale hende til at genoptage sine normale madvaner.

2 Det betyder, at disse mennesker slutter sig til fornægterne, når de står over for forfølgelse. Men når Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) hjælp kommer til muslimerne i en kamp mod fornægterne, foregiver de at være muslimer med den begrundelse, at de kun tilsluttede sig fornægterne, fordi de frygtede forfølgelse.

ikke sådan, at Allāh ved, hvad der skjuler sig i alverdens hjerter?[1]

11. Og Allāh kender bestemt dem, som tror, og Han kender bestemt hyklerne.

وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ
ٱلْمُنَٰفِقِينَ ﴿١١﴾

12. Og dem, som fornægter, siger til dem, som tror: "Følg vores vej, og vi vil bære (byrden af) jeres synder". Og de er overhovedet ikke (i stand til) at bære (byrden af) deres synder. Sandelig, de er løgnere.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
ٱتَّبِعُوا۟ سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَٰيَٰكُمْ وَمَا
هُم بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَٰيَٰهُم مِّن شَىْءٍ ۖ
إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. Og de skal bestemt bære deres egen last og noget last[2] ved siden af deres egen last. Og på Opstandelsens Dag vil de med sikkerhed blive spurgt om, hvad de plejede at opdigte.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ
وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُوا۟
يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

14. Og sandelig, Vi sendte Nūḥ (Noa) til sit folk. Da opholdt han sig hos dem i tusinde år på nær halvtreds år. Så greb stormen dem, og de var uretfærdige[3].

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمْ
أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ
ٱلطُّوفَانُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١٤﴾

15. Så frelste Vi ham og Arkens folk og gjorde den til et tegn for verdnerne.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَصْحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلْنَٰهَآ
ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٥﴾

16. Og (husk) Ibrāhīm (Abraham), da han sagde til sit folk: "Tilbed Allāh og frygt Ham. Det er bedre for jer, hvis I ved det.

وَإِبْرَٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ ۖ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

17. Sandelig, I tilbeder kun afguder ved siden af Allāh, og I opdigter en løgn. Dem, I tilbeder ved siden af Allāh,

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن

---

1 Denne Āyah (vers) betyder, at de ikke tror på Islām med deres hjerter, og at dette faktum ikke kan skjules fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Han ved, hvad ens hjerte skjuler.

2 "Noget last" er andre folks last, som de vildledte eller overtalte til at begå synder.

3 Se fodnoter til Sūrah Hūd (11: 25-48) og Sūrah Al-Mu'minūn (23: 23-29).

har sandelig ikke magt til at give jer forsørgelse. Så søg forsørgelsen hos Allāh og tilbed Ham og vær taknemmelige over for Ham. Til Ham bliver I bragt tilbage til.

دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ لَكُمۡ رِزۡقٗا فَٱبۡتَغُواْ
عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزۡقَ وَٱعۡبُدُوهُ وَٱشۡكُرُواْ
لَهُۥٓۖ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ١٧

18. Og hvis I benægter (Profeten Muḥammad), så har mange nationer fornægtet (deres sendebud) før jer. Og Sendebuddet har intet (ansvar) ud over at viderebringe det åbenbare budskab”.

وَإِن تُكَذِّبُواْ فَقَدۡ كَذَّبَ أُمَمٞ مِّن
قَبۡلِكُمۡۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ
ٱلۡمُبِينُ ١٨

19. Og ser de ikke, hvordan Allāh skabte skabelsen (første gang) og derefter vil frembringe den igen? Sandelig, det er let for Allāh.

أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ كَيۡفَ يُبۡدِئُ ٱللَّهُ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥٓۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ١٩

20. Sig: ”Rejs rundt på jorden og se, hvordan Han grundlagde skabelsen. Derefter vil Allāh frembringe skabelsen fra det Hinsides[1]. Sandelig, Allāh har magt over alle ting”.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ بَدَأَ
ٱلۡخَلۡقَۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأٓخِرَةَۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٠

21. Han straffer, den Han vil, og viser nåde over den, Han vil. Og til Ham skal I bringes tilbage.

يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرۡحَمُ مَن يَشَآءُۖ وَإِلَيۡهِ
تُقۡلَبُونَ ٢١

22. Og I er ikke (i stand) til at forhindre (Allāhs plan), hverken på Jorden eller i Himlen. Og ud over Allāh har I ingen beskytter eller hjælper.

وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن
وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٢٢

23. Og dem, som fornægter Allāhs tegn og mødet med Ham, de har opgivet håbet om Min nåde. Og det er dem, for hvem der er en smertefuld straf.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ
أُوْلَٰٓئِكَ يَئِسُواْ مِن رَّحۡمَتِي وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٣

---

1 Denne Āyah (vers) hentyder til et argument for at bevise Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt til at give liv til de døde på Opstandelsens Dag. Argumentet er, at skabe noget for første gang, er sværere end at skabe det for anden gang. Hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har skabt universet fra intetheden, som det blev erkendt af adressaterne, er det meget nemmere for Ham at genoplive menneskene efter deres død.

24. Så hans (Ibrāhīms) folks svar var ikke andet, end at de sagde: ”Dræb ham eller brænd ham”. Da frelste Allāh ham fra ilden[1]. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tror.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوا۟
ٱقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og han (Ibrāhīm) sagde: ”I har taget afguder (til jer) i stedet for Allāh på grund af den kærlighed I har for hinanden i det verdslige liv[2]. Derefter vil I på Opstandelsens Dag afvise hinanden og forbande hinanden. Og jeres bolig er Ilden, og I vil ikke have nogen hjælpere”.

وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ
ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Så Lūṭ (Lot) troede på ham, og han (Ibrāhīm) sagde: ”Sandelig, jeg vil udvandre for min Herre. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den Alvise”.

۞ فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّى مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

27. Og Vi skænkede ham Isḥāq (Isak) og Yā‘qūb (Jakob) og bestemte for hans efterkommere profetgerningen og Bogen. Og Vi gav ham hans belønning i denne verden, og i det Hinsides er han sandelig en af de retskafne.

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ
وَٱلْكِتَٰبَ وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ
وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾

28. Og (husk) Lūṭ (Lot), da han sagde til sit folk: ”Sandelig, I begår den skamløse handling, som ingen i verden har begået før jer[3].

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. (Er det ikke rigtigt), at I går til mænd (for at begå sodomi) og røver de

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ

1 Se fodnoter til Sūrah Al-Anbiyā’ (21: 51-70).

2 Denne Āyah (vers) henviser til de mennesker, der vælger afgudsdyrkelse, ikke på baggrund af deres egen overbevisning, men kun fordi de elsker deres klan eller venner, der tror på det. De kan derfor ikke lide at have en tro, der er anderledes end deres klan eller venner.

3 Se fodnoter til Sūrah Al-A‘rāf (7: 80-84) og Sūrah Hūd (11:69-82).

vejfarende, og begår synd i jeres forsamling?” Så hans folks svar var ikke andet, end at de sagde: ”Bring os Allāhs straf, hvis du er en af de sandfærdige”.

وَتَأۡتُونَ فِي نَادِيكُمُ ٱلۡمُنكَرَۖ فَمَا كَانَ
جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱئۡتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ
إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٩

30. Han sagde. ”Min Herre, hjælp mig mod de folk, der stifter ufred”.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٣٠

31. Og da Vores sendebud kom til Ibrāhīm (Abraham) med gode nyheder, sagde de: ”Sandelig, vi vil tilintetgøre denne bys folk. Sandelig, dens folk har været uretfærdige”.

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ بِٱلۡبُشۡرَىٰ
قَالُوٓاْ إِنَّا مُهۡلِكُوٓاْ أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِۖ إِنَّ
أَهۡلَهَا كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ٣١

32. Han (Ibrāhīm) sagde: ”Lūṭ (Lot) er i den”. De (sendebuddene) sagde: ”Vi ved bedst, hvem der er i den. Vi vil sandelig redde ham og hans familie, undtagen hans hustru, som vil være blandt de, der bliver tilbage”.

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطٗاۚ قَالُواْ نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَن
فِيهَاۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥٓ إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ
كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٣٢

33. Og da Vores sendebud kom til Lūṭ (Lot), blev han bedrøvet på grund af dem, og han (var) magtesløs[1] med hensyn til (at beskytte) dem, og de (sendebuddene) sagde: ”Frygt ikke og sørg ikke. Vi vil redde dig og din familie, undtagen din hustru, som vil være blandt de, der bliver tilbage.

وَلَمَّآ أَن جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ
بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗاۖ وَقَالُواْ لَا تَخَفۡ
وَلَا تَحۡزَنۡ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهۡلَكَ إِلَّا
ٱمۡرَأَتَكَ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ٣٣

34. Vi vil bringe en straf ned over denne bys folk fra Himlen, fordi de plejede at handle syndigt”.

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ رِجۡزٗا
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٣٤

35. Og Vi efterlod fra den (byen) et tydeligt tegn for et folk, der forstår.

وَلَقَد تَّرَكۡنَا مِنۡهَآ ءَايَةَۢ بَيِّنَةٗ لِّقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ٣٥

1 Englene var kommet til Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) i form af smukke unge mænd. Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) var klar over sit folks naturstridige karakter. Han forstod, at når de så hans smukke gæster, ville deres stridige natur få dem til at underkaste disse smukke drenge til deres velkendte umoralitet.

36. Og Vi sendte til Madyan (Midjan) deres broder Shu‘aib. Da sagde han: ”O, mit folk, tilbed Allāh og frygt den Sidste Dag og strejf ikke om i landet som ufredsstiftere”.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَٰقَوْمِ
ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱرْجُوا۟ ٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَلَا
تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٣٦

37. Da fornægtede de ham. Så blev de grebet af jordskælvet og de lå livløse (på deres knæ og ansigter) i deres hjem[1].

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟
فِى دَارِهِمْ جَٰثِمِينَ ٣٧

38. Og (Vi tilintetgjorde) ‘Ād og Thamūd[2], og det (står) tydeligt for jer gennem deres bosteder, og Satan havde prydet deres gerninger for dem. Så han forhindrede dem i (at følge) den (rette) vej, og (så selvom) de var et folk med indblik.

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم
مِّن مَّسَٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ
ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
ٱلسَّبِيلِ وَكَانُوا۟ مُسْتَبْصِرِينَ ٣٨

39. Og (Vi tilintetgjorde) Qārūn[3] (Kora) og Fir‘aun (Faraoen) og Hāmān. Og Mūsā (Moses) kom til dem med klare tegn. Og de var (trods budskabet) arrogante på jorden og var ikke (i stand til) at undslippe (Os).

وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم
مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَٰبِقِينَ ٣٩

40. Så greb Vi hver af dem med sin synd. (Og) til nogle af dem sendte Vi da en voldsom storm med sten, og nogle af dem blev grebet af et Skrig, og nogle af dem fik Vi til at synke i jorden, og nogle af dem druknede Vi. Og Allāh gjorde dem ikke uret, men de plejede at forurette sig selv.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ
وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ وَمِنْهُم
مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن
كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٤٠

41. De, som har taget beskyttere ud over Allāh, er ligesom edderkoppen, der har bygget et hus. Og sandelig,

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ
أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلْعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتْ

1 Se Sūrah Al-A‘rāf (7:85).
2 Se Sūrah Al-A‘rāf (7:65-79).
3 Se Sūrah Al-Qaṣaṣ (28:76-82)

det svageste hus (af alle huse) er edderkoppens hus. Hvis de bare vidste.

بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ
ٱلْعَنكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٤١

42. Sandelig, Allāh ved, hvad de påkalder ved siden af Ham af ting. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مِن
شَىْءٍ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٤٢

43. Og disse eksempler beretter Vi for folk. Og ingen vil forstå dem ud over de kyndige.

وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا
يَعْقِلُهَآ إِلَّا ٱلْعَٰلِمُونَ ٤٣

44. Allāh har i sandhed skabt Himlene og Jorden. Sandelig, i dette er der et tegn for de troende.

خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ٤٤

45. Recitér (O, Muḥammad), hvad der er blevet åbenbaret til dig af Bogen, og oprethold Ṣalāh (Bøn). Sandelig, Ṣalāh (Bøn) forhindrer skamløshed og utækkelighed. Og Allāhs ihukommelse er størst. Og Allāh ved, hvad I foretager jer.

ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَأَقِمِ
ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ
ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ
أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٤٥

46. Og diskutér ikke med Bogens folk, bortset fra (hvis det er) på en god måde, undtagen (med) de af dem, der begår uret. Og sig (til dem): "Vi tror på det, der er blevet sendt ned til os, og det der er blevet sendt ned til jer, og vores Gud og jeres Gud er Én, og til Ham underkaster (vi os)".

۞ وَلَا تُجَٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى
هِىَ أَحْسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓا۟
ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَٰحِدٌ وَنَحْنُ لَهُۥ
مُسْلِمُونَ ٤٦

47. Og således har Vi sendt Bogen ned til dig. Så de, som Vi har givet Bogen, tror på den, og blandt disse (Makkahs folk) er der nogle, der tror på den. Og ingen afviser Vores Āyāt (vers) undtagen fornægterne.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ
فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يُؤْمِنُونَ
بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ
بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَٰفِرُونَ ٤٧

48. Og du har aldrig reciteret nogen bog før denne, ej heller har du skrevet den med din højre hånd. Havde det været sådan, ville usandfærdige (folk) have rejst tvivl[1].

وَمَا كُنتَ تَتۡلُواْ مِن قَبۡلِهِۦ مِن كِتَٰبٖ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَۖ إِذٗا لَّٱرۡتَابَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٤٨

49. Nej, den (Koranen) er klare Āyāt (vers), (som er beskyttet) i de hjerter, som er blevet givet viden. Og ingen afviser Vores Āyāt (vers) undtagen de uretfærdige.

بَلۡ هُوَ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ فِي صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٩

50. Og de sagde: "Hvorfor er det (således), at ingen tegn er blevet sendt ned til ham fra hans Herre?" Sig: "Sandelig, tegnene er kun hos Allāh, og jeg er kun en simpel formaner".

وَقَالُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَٰتٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٥٠

51. Er det ikke nok for dem, at Vi har nedsendt Bogen til dig (O, Muḥammad), som bliver reciteret for dem? Sandelig, i denne er der nåde og påmindelse for et folk, som tror.

أَوَلَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٥١

52. Sig: "Allāh er tilstrækkelig som et vidne mellem mig og jer. Han ved, hvad der er i Himlene og på Jorden. Og de, som tror på det usande og fornægter Allāh, det er dem, der er taberne.

قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ شَهِيدٗاۖ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٥٢

53. Og de spørger dig om at fremskynde straffen. Og havde der ikke været en fastsat tid, var straffen kommet til dem. Og sandelig, den vil komme til dem pludseligt, og de vil være ubevidste (derom).

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ وَلَوۡلَآ أَجَلٞ مُّسَمّٗى لَّجَآءَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ وَلَيَأۡتِيَنَّهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٥٣

1 Denne Āyah (vers) betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har gjort den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) ulærd, så det kunne vise Bogens Guddommelige natur, som han reciterer, fordi en ulærd person ikke kan komponere sådan en veltalende Bog. Hvis den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) kunne læse og skrive, ville fornægterne have haft lejlighed til at gøre indsigelse mod, at Bogen var blevet forfattet af ham.

54. (Og) de spørger dig om at fremskynde straffen. Og sandelig, Djahannam (Helvede) vil omringe fornægterne.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَـٰفِرِينَ ٥٤

55. På den Dag, hvor straffen vil indhylle dem fra oven og fra under deres fødder, og Han (Allāh) vil sige: "Smag det, som I plejede at foretage jer".

يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن
تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٥

56. O, Mine tjenere, som tror. Sandelig, Min jord er vid, så tilbed Mig alene[1].

يَـٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ
فَإِيَّـٰىَ فَٱعْبُدُونِ ٥٦

57. Enhver skal smage døden, (og) derefter skal I bringes tilbage til Os.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧

58. Og de, som tror og udøver gode gerninger, dem vil Vi bosætte i Paradisets høje palæer, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Fortræffelig er belønningen for dem, der udøver (gode gerninger).

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم
مِّنَ ٱلْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ
خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ ٥٨

59. De, som var tålmodige og satte deres lid til deres Herre.

ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٩

60. Og hvor mange dyr er der (ikke), som ikke bære (oplagre) deres (egen) forsyning. Allāh forsyner dem såvel som jer. Og Han er Den Althørende, Den Alvidende.

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ٱللَّهُ
يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٦٠

61. Og hvis du spørger dem, hvem der har skabt Himlene og Jorden og har undertvunget solen og månen, vil de bestemt sige: "Allāh". Til hvor bliver de så ledet hen (af deres luner)?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
يُؤْفَكُونَ ٦١

---

1 Dette er en indikation til de muslimer, der blev forfulgt, at de kunne migrere til et sikkert sted, hvis de ikke kunne opfylde forpligtelserne i deres religion, mens de var bosiddende i Makkah.

62. Allāh øger forsørgelsen, for hvem Han vil af Sine tjenere, og indskrænker den, for hvem (Han vil). Sandelig, Allāh er Vidende om alt.

ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ
وَيَقْدِرُ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ٦٢

63. Og hvis du spørger dem: "Hvem sender vand ned fra himlen, og genopliver jorden med det efter dens død?" vil de bestemt sige: "Allāh". Sig: "Al lovprisning tilkommer Allāh". Men de fleste af dem forstår ikke.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً
فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ
ٱللَّهُ ۚ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ٦٣

64. Og det verdslige liv er ikke andet end spøg og tidsfordriv, og Boligen i det Hinsides er sandelig det virkelige (og evige) liv, hvis de blot vidste det.

وَمَا هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ
ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ لَهِىَ ٱلْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٦٤

65. Så når de går om bord på et skib, påkalder de Allāh, oprigtige i troen på Ham (alene). Når Han så redder dem (og bringer dem) sikkert på land, begynder de på ingen tid at sætte andre ved Allāhs side.

فَإِذَا رَكِبُوا۟ فِى ٱلْفُلْكِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ٦٥

66. Så lad dem være utaknemmelige for det, Vi gav til dem, og lad dem fornøje sig, for de vil snart komme til at kende (konsekvensen af deres utaknemmelighed).

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا۟ ۖ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٦٦

67. Og så de ikke, at Vi gjorde Ḥaram(1) til et fredhelligt (sted), mens folkene omkring dem bliver revet væk? Tror de så på det usande, og afviser de Allāhs gunst(2)?

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا
وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِٱلْبَٰطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ ٦٧

---

1 Vi gjorde Makkah til et helligt sted.

2 Alle stammer i Arabien var utrygge under deres rejser som følge af landevejsrøverier og fjendtligheder stammefolk imellem, men det var kun Quraish-stammen, der plejede at rejse sikkert, fordi alle andre stammer ærede deres position som Ḥarams Helligholder. Denne Āyah (vers) minder dem om, at denne ekstraordinære position er blevet givet til dem af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og at de burde have været

68. Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allāh eller benægter sandheden, når den kommer til ham? Er der ikke en bolig for fornægterne i Djahannam (Helvede)?

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ
بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓۚ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى
لِّلۡكَٰفِرِينَ ٦٨

69. Og (hvad angår) dem, der stræber hårdt for Os (Vores sag), dem vil Vi bestemt retlede til Vores veje. Og sandelig, Allāh er med dem, der handler godt[1].

وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ فِينَا لَنَهۡدِيَنَّهُمۡ سُبُلَنَاۚ
وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٦٩

---

taknemmelige over for Ham ved at tilbede Ham alene uden at tilskrive nogen partner til Ham i Hans Guddommelighed.

1 Denne Āyah (vers) betyder, at når en person gør en oprigtig indsats for at blive retskaffen, og lydig over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), hjælper Han ham til at nå den rette vej.

SŪRAH AR-RŪM

سُورَةُ الرُّومِ

Titlen på denne Sūrah er ”Byzantinerne”. Ordet ’byzantinerne’ er nævnt i Āyah (vers) 2 af denne Sūrah i forbindelse med deres nederlag mod perserne og dernæst deres sejr over dem nogle år senere.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm[1].

الٓمٓ ﴿١﴾

2. Byzantinerne er blevet besejret.

غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ﴿٢﴾

3. I det nærmeste land[2]. Og de vil, efter deres nederlag, blive sejrrige.

فِيٓ أَدْنَى ٱلْأَرْضِ وَهُم مِّنۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾

4. Inden for nogle få år. Til Allāh hører anliggendet før og efter. Og på (den) dag vil de troende glæde sig.

فِي بِضْعِ سِنِينَۗ لِلَّهِ ٱلْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِنۢ بَعْدُۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

5. Med Allāhs hjælp[3]. Han hjælper, den Han vil. Og Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

بِنَصْرِ ٱللَّهِۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾

6. (Det er) et løfte fra Allāh. Allāh bryder ikke Sit løfte,

وَعْدَ ٱللَّهِۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser, at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

2 Byzantinske rige.

3 Ifølge ‘Abdullāh Bin ‘Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) nåede nyheden om Byzantinernes sejr muslimerne, den dag de besejrede Makkahs hedninge i slaget ved Badr. Muslimerne var henrykte over deres egne sejr, og nyheden om Byzantinernes sejr forøgede deres glæde. ”Og på (den) dag vil de troende glæde sig med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) hjælp”. Dette refererer til muslimernes sejr i slaget ved Badr. Således har profetien i denne Āyah (vers) dobbelt betydning. En i forhold til byzantinernes sejr og den anden i forhold til muslimernes egne sejr.

men de fleste mennesker ved det ikke.

ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٦

7. De har (kun) viden om det overfladiske i det verdslige liv, og om det Hinsides er de skødesløse.

يَعْلَمُونَ ظَٰهِرًا مِّنَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
ٱلْءَاخِرَةِ هُمْ غَٰفِلُونَ ٧

8. Reflekterer de ikke over sig selv? Allāh skabte kun Himlene og Jorden, og hvad der er imellem dem, i sandhed og for en fastsat tid[1]. Og de fleste mennesker fornægter sandelig mødet med deres Herre.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِم ۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ
بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَٰفِرُونَ ٨

9. Og har de ikke vandret på Jorden, så at de kunne se, hvad enden blev for dem, (der levede) før dem? De var stærkere end dem i magt, og de havde dyrket landet og havde gjort det mere folkerigt, end de (selv) har gjort det. Og deres sendebud var kommet til dem med klare beviser. Så Allāh var ikke den, der gjorde dem uret, men de forurettede sig selv.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا۟ ٱلْأَرْضَ وَعَمَرُوهَآ
أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٩

10. Derefter var enden slet for dem, der var syndige, fordi de fornægtede Allāhs Āyāt (vers) og plejede at drive spot med dem.

ثُمَّ كَانَ عَٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔوا۟ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن
كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ١٠

11. Allāh begynder skabelsen, (for) derefter at frembringe den igen. Derefter vil I blive bragt tilbage til Ham.

ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ١١

1 Dette er et stærkt argument for at bevise livet efter døden. Hvis det antages, at der ikke er noget liv efter døden, hvor folk skal give en redegørelse for, hvad de gjorde i deres jordiske liv, og kan belønnes for deres gerninger, ville det betyde, at der ikke er noget retfærdigt formål bag oprettelsen af dette univers. Hvis man tror på universets Skabers uendelige Visdom, må man indrømme, at dette univers er skabt for en retfærdig sag. For at opnå formålet med skabelsen, er det nødvendigt at tro, at det verdslige liv er beregnet til en fastsat tid, og det vil blive fulgt op af et evigt liv, hvor ethvert menneske vil blive behandlet i henhold til dets gerninger.

12. Og på en Dag, hvor Timen (Opstandelsens Dag) indtræffer, vil synderne blive blottet for håb.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبۡلِسُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٢

13. Og de vil ikke have nogen mæglere blandt dem, de har ligestillet (med Allāh), og de vil afvise (og benægte) deres partnere.

وَلَمۡ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعَـٰٓؤُاْ
وَكَانُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ كَٰفِرِينَ ١٣

14. Og en dag, hvor Timen (Opstandelsens Dag) indtræffer, (den) Dag vil de blive adskilt.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوۡمَئِذٖ يَتَفَرَّقُونَ ١٤

15. Så hvad angår dem, som tror og udøver gode gerninger, de vil være i en have, henrykte.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَهُمۡ فِي رَوۡضَةٖ يُحۡبَرُونَ ١٥

16. Og hvad angår dem, som fornægter og modsiger sig Vores Āyāt (vers) og mødet i det Hinsides, disse vil blive bragt til straffen.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
وَلِقَآيِٕ ٱلۡأٓخِرَةِ فَأُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ
مُحۡضَرُونَ ١٦

17. Så lovpris Allāh, når I når aftenen, og når I når morgenen.

فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمۡسُونَ وَحِينَ تُصۡبِحُونَ ١٧

18. Og til Ham er al lovprisning i Himlene og på Jorden og om eftermiddagen, og når I indtræder Ẓuhrs[1] tid.

وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَعَشِيّٗا وَحِينَ تُظۡهِرُونَ ١٨

19. Han bringer det levende fra det døde og bringer det døde fra det levende, og giver liv til jorden efter dens død. Og således vil I (også) blive bragt frem.

يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ
وَيُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ وَكَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ ١٩

20. Og blandt Hans tegn er, at Han har skabt jer af støv, (og) derefter er I mennesker bredt ud (på jorden).

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ
إِذَآ أَنتُم بَشَرٞ تَنتَشِرُونَ ٢٠

1 Ẓuhrs tid indtræffer, lige efter at solen begynder at hælde mod vest.

21. Og blandt Hans tegn er, at Han, for jer, har skabt hustruer fra iblandt jer selv, så at I måtte finde ro hos dem. Og Han har skabt kærlighed og godhed mellem jer. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tænker sig om.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ
أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم
مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَتَفَكَّرُونَ ٢١

22. Og blandt Hans tegn er skabelsen af Himlene og Jorden og forskellen i jeres tungemål (sprog) og farver. Sandelig, i dette er der tegn for folk med viden.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَٱخۡتِلَٰفُ أَلۡسِنَتِكُمۡ وَأَلۡوَٰنِكُمۡۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡعَٰلِمِينَ ٢٢

23. Og blandt Hans tegn er jeres søvn om natten og dagen, og jeres søgen efter Hans gunst. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der lytter.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ
وَٱبۡتِغَآؤُكُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٢٣

24. Og blandt Hans tegn er, at Han viser jer lyn, som (skaber) frygt og håb. Og at Han sender vand fra himlen. Så genopliver Han jorden dermed efter dens død. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der forstår.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا
وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَيُحۡيِۦ بِهِ ٱلۡأَرۡضَ
بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ٢٤

25. Og blandt Hans tegn er, at Himlen og Jorden opretholdes med Hans befaling. Derefter når Han kalder jer (frem) fra jorden med et enkelt kald, vil I alle komme frem.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ
بِأَمۡرِهِۦۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمۡ دَعۡوَةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ إِذَآ
أَنتُمۡ تَخۡرُجُونَ ٢٥

26. Og til Ham hører alt, hvad der er i Himlene og på Jorden. Alle er (de) lydige over for Ham.

وَلَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ
قَٰنِتُونَ ٢٦

27. Og det er Ham, der begynder skabelsen (for) derefter at frembringe den igen. Og det er lettere for Ham. Og Ham tilkommer den højeste beskrivelse[1], i Himlene og Jorden, og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

وَهُوَ ٱلَّذِي يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهۡوَنُ
عَلَيۡهِۚ وَلَهُ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٧

1 Intet kan sammenlignes med Ham.

28. Han (Allāh) giver jer et eksempel fra jer selv. Har I, fra iblandt jeres slaver, nogle partnere i den rigdom, som Vi har givet jer, så at de og I er ligestillede i den, at I så frygter dem, som I frygter hinanden? Således forklarer Vi tegnene for et folk, der forstår[1].

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَل
لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن
شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ
كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Nej, de, som synder, har fulgt deres lyster uden viden. Så hvem kan retlede dem, som Allāh har ladet fare vild? Og for dem er der ingen hjælpere.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
فَمَن يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَا لَهُم مِّن
نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Så ret dit ansigt mod den rette tro, Ḥanīfa (ren for afguderi). Allāhs Fiṭrah (monoteisme), hvori Han har skabt menneskeheden. Der er ingen ændring i Allāhs skabelse[2]. Dette er den rette tro. Og de fleste mennesker forstår ikke.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. (Og forbliv altid) vendt mod Ham. Og frygt Ham og oprethold Ṣalāh (Bøn), og vær ikke blandt dem, der sætter andre ved Allāhs side.

۞ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

32. De, der splitter deres religion og bliver til sekter. Hver gruppe er glad for det, den har i sig selv.

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا ۖ
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

---

1 Når to eller flere personer er ligeværdige partnere i en virksomhed, kan ingen af dem tage uafhængige og vigtige beslutninger om virksomheden, fordi man vil frygte, at hvis man gør det, kan den anden partner eller partnere blive irriteret. Denne Āyah (vers) siger, at ingen af jer ville kunne lide, at jeres egen slave bliver en ligeværdig partner i jeres rigdom, så I frygter hans ærgrelse, når I tager selvstændige beslutninger. Men når det kommer til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), tilskriver I partnere i Hans Guddom, og derved tilskriver I Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), hvad I ikke ønsker for jer selv.

2 Denne Āyah (vers) har erklæret Islām som ”Allāhs Fiṭrah, på hvilke Han har skabt mennesket. Meningen er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har begavet ethvert menneske med evnen til at forstå og adoptere den korrekte tro, hvis det altså ikke hindres af ydre faktorer.

33. Og når en ulykke rammer folk, påkalder de deres Herre, idet de vender sig mod Ham (i anger). Når Han derefter (så) lader dem mærke Sin nåde, begynder en gruppe af dem at sætte andre ved siden af deres Herre.

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا۟ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ٣٣

34. De bliver da utaknemmelige for det, Vi gav dem. Så nyd, og I vil snart kende (konsekvensen af jeres utaknemmelighed).

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ٣٤

35. Eller har Vi sendt en myndighed til dem, der taler om det, de plejede at sætte ved Hans side?

أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا۟ بِهِۦ يُشْرِكُونَ ٣٥

36. Og når Vi lader menneskene mærke nåde, er de glade for den, og hvis de bliver ramt af en lidelse, på grund af (de synder og onde gerninger) som de plejede at udføre, bliver de fortvivlede (med det samme).

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا۟ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ٣٦

37. Ser de ikke, at Allāh øger forsørgelsen, for hvem Han vil, og indskrænker (den, for den Han vil)? Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tror.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٧

38. Så giv slægtningen dennes ret, og den nødlidende og den vejfarende. Dette er bedre for dem, der søger Allāhs Ansigt (tilfredsstillelse). Og disse er de succesfulde.

فَـَٔاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ
ٱلسَّبِيلِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ
ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ٣٨

39. Og det, som I giver af Ribā[1], for at det måtte forøges

وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ

1 Leksikalt betyder ordet Ribā forøgelse, men normalt bliver det anvendt til åger og renter. Ifølge nogle lærde, er ordet her blevet anvendt i dets tekniske forstand. Nogle andre er af den opfattelse, at Ribā i denne Āyah (vers) er blevet anvendt som en gave, der tilbydes til en person med en hensigt om at modtage en større gave fra denne i fremtiden. Begge

i folks rigdom, vil det ikke forøges hos Allāh. Og hvad end I giver af Zakāh (obligatorisk almisse), søgende Allāhs Ansigt (tilfredsstillelse), er det disse (folk), der får mangfoldigt (igen).

فَلَا يَرْبُوا عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْمُضْعِفُونَ ٣٩

40. Allāh er Den, der skabte jer, for derefter at forsyne jer. Derefter vil Han lade jer dø, for derefter at genoplive jer. Er der nogen af jeres partnere (dem, I sætter ved siden af Allāh), der gør noget af det? Lovprist er Han og Ophøjet er Han over det, de sætter ved (Hans) side.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ
مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٤٠

41. Ødelæggelse (hærgen og undertrykkelse) er synligt (både) til lands (og til) vands som følge af det, menneskenes hænder har tjent, for at Han kan lade dem smage noget af det, som de har gjort. Måske vil de vende tilbage (til den rette vej)[1].

ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٤١

42. Sig: "Rejs rundt på jorden (og) se da, hvad enden blev for dem, som var før (jer). De fleste af dem var Mushrikīn (afgudsdyrkere)".

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ٤٢

43. Så vend dit ansigt mod den rette tro, før der fra Allāh kommer en Dag, som ingen kan undslippe. En Dag, hvor (folk) vil blive splittede.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ ٱلْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ
يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ٤٣

---

betydninger er mulige her. Hvis ordet anvendes med betydningen åger eller rente, vil denne Āyah (vers) betyde, at udbytteriske forretninger ikke velsignes af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ). Denne Āyah (vers) indebærer en indikation på, at Ribā ville blive forbudt på et senere tidspunkt. Således blev Ribā udtrykkeligt forbudt i Sūrah Āl-'Imrān (3:130) og Sūrah Al-Baqarah (2: 275-278).

1 Det betyder, at katastrofer, der overgår forskellige mennesker, enten på land eller på vand, alle er på grund af deres dårlige gerninger. Disse advarsler gives af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ), så folk kan tage ved lære og vende tilbage til den rette vej.

44. Den, der fornægter, hans fornægtelse vil være imod ham. Og den, der handler retfærdigt, de forbereder for sig selv (et godt sted i Paradis).

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا
فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ٤٤

45. For at Han (Allāh) kan belønne dem, der tror og udøver gode gerninger, med Sin gunst. Sandelig, Han elsker ikke fornægterne.

لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن
فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْكَٰفِرِينَ ٤٥

46. Og blandt Hans tegn er, at Han sender vinde, som bringer gode nyheder (i form af regn), og at Han lader jer mærke Sin gunst. Og at skibene kan sejle med Hans befaling, og at I kan søge Hans gunst. Og at I måtte være taknemmelige.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن يُرْسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٍ
وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَلِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ بِأَمْرِهِۦ
وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٤٦

47. Og Vi havde sandelig, før dig, sendt sendebud til deres folk, (og) de kom til dem med klare tegn. Så tog Vi hævn over dem, der var skyldige, og det tilkom Os at hjælpe de troende.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱنتَقَمْنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ ۖ
وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٤٧

48. Allāh er Den, der sender vinde, så de rejser skyer op. Så spreder Han dem på himlen, som Han vil, og får dem opløst. Så ser I regnen komme frem fra dens midte, (og) når Han så bringer den, til dem Han vil af Sine tjenere, glædes de derved.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُۥ
فِى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهُۥ كِسَفًا فَتَرَى
ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ ۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ٤٨

49. Selvom de før, inden den (regnen) blev sendt ned over dem, var blottet for håb.

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِۦ
لَمُبْلِسِينَ ٤٩

50. Så se på følgerne af Allāhs nåde, hvordan Han giver liv til jorden efter dens død. Sandelig, Denne (Allāh) er Den, som vil give liv til de døde. Og Han har magt over alle ting.

فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحْمَتِ ٱللَّهِ كَيْفَ يُحْىِ
ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْىِ
ٱلْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٥٠

51. Og skulle Vi sende en (skadelig) vind, og de ser den (afgrøden) blive gul, så ville de derefter blive utaknemmelige.

وَلَئِنۡ أَرۡسَلۡنَا رِيحٗا فَرَأَوۡهُ مُصۡفَرّٗا لَّظَلُّواْ مِنۢ
بَعۡدِهِۦ يَكۡفُرُونَ ٥١

52. Sandelig, du kan ikke få den døde[1] til at høre, ej heller kan du få den døve til at høre kaldet, når de vender deres rygge til.

فَإِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ
ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ٥٢

53. Og du (O, Muḥammad) er ikke (i stand) til at retlede de blinde i deres vildfarelse. Du kan ikke få nogen til at høre, undtagen dem som tror på Vores tegn, (og) de har underkastet sig (Allāh).

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ
إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ٥٣

54. Allāh er Den, der skabte jer i svaghed, for derefter at skabe styrke efter svaghed. Derefter skabte Han svaghed og alderdom efter styrke. Han skaber det, Han vil. Og Han er Den Alvidende, Den Almægtige.

۞ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعۡفٖ ثُمَّ جَعَلَ
مِنۢ بَعۡدِ ضَعۡفٖ قُوَّةٗ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ قُوَّةٖ
ضَعۡفٗا وَشَيۡبَةٗۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَهُوَ
ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡقَدِيرُ ٥٤

55. Og en Dag, når Timen (Opstandelsens Dag) indtræffer, vil synderne sværge, at de ikke levede, undtagen en kort (stund). Således plejede de at blive ledt bort (af deres luner).

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقۡسِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ
مَا لَبِثُواْ غَيۡرَ سَاعَةٖۚ كَذَٰلِكَ كَانُواْ
يُؤۡفَكُونَ ٥٥

56. Og de, som er blevet givet viden og tro, vil sige: "I forblev, ifølge Allāhs dekret, indtil Genopstandelsens Dag. Og dette er Genopstandelsens Dag, men I vidste det ikke".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ وَٱلۡإِيمَٰنَ لَقَدۡ
لَبِثۡتُمۡ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡبَعۡثِۖ فَهَٰذَا
يَوۡمُ ٱلۡبَعۡثِ وَلَٰكِنَّكُمۡ كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٥٦

57. Så den Dag vil en undskyldning fra de syndige ikke gavne dem, ej heller vil de få tilladelse til at søge tilgivelse.

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَعۡذِرَتُهُمۡ
وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ٥٧

1 Dvs. fornægterne.

58. Og sandelig, Vi har i denne Koran givet alle former for eksempler til menneskene. Og hvis du (alligevel) bringer dem et tegn, vil de, der fornægter, sige: ”I er ikke andet end usandfærdige (folk)”.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَلَئِن جِئْتَهُم بِـَٔايَةٍ لَّيَقُولَنَّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. Således forsegler Allāh hjerterne på dem, der ikke tror.

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Så vær tålmodig. Sandelig, Allāhs løfte er sandt, og lad ikke dem, der ikke har vished, afskrække dig (fra at levere budskabet).

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ
ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

SŪRAH LUQMĀN

سُورَةُ لُقۡمَانَ

Titlen på denne Sūrah er ”Luqmān”. Ordet ’Luqmān’ er nævnt i Āyah (vers) 12 i forbindelse med historien om den vise mand Luqmān.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm[1].

الٓمٓ ١

2. Dette er den vise Bogs Āyāt (vers).

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ٢

3. En retledning og barmhjertighed for dem, der handler godt.

هُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّلۡمُحۡسِنِينَ ٣

4. De, som opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver Zakāh (obligatorisk almisse), og de tror med vished på det Hinsidige.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم
بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٤

5. De følger retledning fra deres Herre, og de er de succesfulde.

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٥

6. Og iblandt menneskene er der den, der køber tom snak[2], så at han, idet han er blottet for viden, kan vildlede (folk) fra Allāhs vej og drive spot

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡتَرِي لَهۡوَ ٱلۡحَدِيثِ لِيُضِلَّ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًاۚ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ٦

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser, at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 Ifølge nogle beretninger, blev denne Āyah (vers) åbenbaret om Naḍr Bin Ḥārith, et medlem af Quraish stammen, der bragte nogle underholdende bøger med historier fra Iran og opfordrede folk til at lytte til disse historier. Han ønskede at tiltrække folks opmærksomhed til disse interessante bøger og aflede deres opmærksomhed fra den Hellige Koran. Samtidig købte han en slavepige, som var en professionel sangerinde. Når han fornemmede, at en person begyndte at hælde mod Islām, fik han slavepigen til at lokke vedkommende med sine sange. Sætningen ”der køber tom snak” omfatter begge disse typer af forlystelser.

med det. Disse (folk) er dem, for hvilke der er en vanærende straf.

7. Og når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for ham, vender han sig bort i arrogance, som om han ikke hørte dem. Som om der var tunghørighed i hans ører. Så giv ham nyheden om en smertefuld straf.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِىٓ أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٧

8. Sandelig, for dem, som tror og udøver gode gerninger, for dem er der lyksalighedens haver.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ
جَنَّٰتُ ٱلنَّعِيمِ ٨

9. Hvori de vil blive for evigt. Et sandt løfte fra Allāh. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ٩

10. Han har skabt Himlene uden søjler, som I kan se, og placeret bjerge på jorden, for at den ikke ryster med jer. Og spredt over den alle former for væsener. Og Vi sendte vand ned fra himlen, og lod (planter) af enhver slags (gro) deri i ædle par.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِى
ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن
كُلِّ دَآبَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ١٠

11. Det er Allāhs skabelse. Så vis mig, hvad der er skabt af andre end Ham. Nej, de uretfærdige er i åbenbar vildfarelse.

هَٰذَا خَلْقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِى مَاذَا خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن
دُونِهِۦ ۚ بَلِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ١١

12. Og Vi gav visdommen til Luqmān[1] (og sagde): "Vær taknemmelig over for Allāh". Sandelig, den, der er taknemmelig, er da taknemmelig for sin egen skyld. Og den, der er

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَٰنَ ٱلْحِكْمَةَ أَنِ ٱشْكُرْ لِلَّهِ ۚ
وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن
كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ١٢

1 Ifølge flertallet af de lærde, var Luqmān ikke en profet. Han var en retskaffen mand, der var blevet skænket stor visdom af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Ifølge nogle rapporter var han en nevø til Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)). Āyah (verset) siger, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tiltalte ham ved at sige, "Vær taknemmelig over for Allāh". Denne tale kunne have været i form af en īlhām eller inspiration, som kan modtages af retskafne mennesker.

utaknemmelig, da er Allāh sandelig Fri for alle Behov, Evig Prist.

13. Og da Luqmān sagde til sin søn og formanede ham: ”Min søn, sæt ikke andre ved Allāhs side. Sandelig, Shirk (at sætte andre ved Allāhs side) er en mægtig uret”.

وَإِذۡ قَالَ لُقۡمَٰنُ لِٱبۡنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَيَّ
لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ١٣

14. Vi har befalet mennesket (at være god) mod sine forældre. Hans moder bar ham, idet hun stod over for svaghed efter svaghed, og hans afvænning er på to år: ”Vær taknemmelig mod Mig og mod dine forældre. Til Mig er den endelige tilbagevenden.

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ
وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ أَنِ
ٱشۡكُرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيۡكَ إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ ١٤

15. Og hvis de tvinger dig til at sidestille partnere med Mig, som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke. Og vær med dem i denne verden med passende rimelighed. Og følg dens vej, der har vendt sig til Mig. Så til Mig er jeres tilbagevenden. Så vil Jeg fortælle jer, hvad I plejede at foretage jer”.

وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ
لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَاۖ وَصَاحِبۡهُمَا فِي
ٱلدُّنۡيَا مَعۡرُوفٗاۖ وَٱتَّبِعۡ سَبِيلَ مَنۡ أَنَابَ إِلَيَّۚ
ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا
كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٥

16. ”O, min søn, sandelig, hvis der er noget på størrelse med vægten af et sennepskorn, og det er (gemt) i en sten eller i Himlene eller på Jorden, vil Allāh bringe den frem. Sandelig, Allāh er Subtil, Alvidende.

يَٰبُنَيَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٖ فَتَكُن
فِي صَخۡرَةٍ أَوۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَوۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَأۡتِ
بِهَا ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ١٦

17. O, min søn, oprethold Ṣalāh (Bøn) og påbyd det gode og forbyd det utækkelige og vær tålmodig, (hvad angår) det, der overgår dig. Sandelig, dette er viljestyrke.

يَٰبُنَيَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱنۡهَ
عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَۖ إِنَّ ذَٰلِكَ
مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٧

18. Og vend ikke din kind bort fra folk og gå ikke hovmodigt på jorden. Sandelig, Allāh elsker ikke enhver arrogant pralhals.

وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَرَحًاۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٖ ١٨

19. Og vær middelmådig i din gang, og dæmp din stemme. Sandelig, den mest modbydelige stemme er æslets stemme”.

وَٱقۡصِدۡ فِي مَشۡيِكَ وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ إِنَّ
أَنكَرَ ٱلۡأَصۡوَٰتِ لَصَوۡتُ ٱلۡحَمِيرِ ١٩

20. Har I ikke set, at Allāh har undertvunget for jer, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden, og har fuldendt Hans velsignelser over jer, åbenbart og skjult? Og blandt menneskene er der den, som diskuterer om Allāh uden viden eller retledning, eller en oplysende bog.

أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَأَسۡبَغَ عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ
وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ
وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٢٠

21. Og når der bliver sagt til dem: ”Følg det, som Allāh har sendt”, siger de: ”Nej, vi vil følge, hvad vi fandt, vores forfædre (fulgte)”. Og (så) selvom Satan har kaldt dem (deres forfædre) til den Rasende Ilds straf?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ
نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ
ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٢١

22. Og den, der underkaster sit ansigt (sig selv) til Allāh og er god i gerninger, har taget fat i det stærkeste greb. Og hos Allāh er sagernes ende.

۞وَمَن يُسۡلِمۡ وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ
فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ وَإِلَى ٱللَّهِ
عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ٢٢

23. Og den, der fornægter, lad ikke hans fornægtelse bedrøve dig. Til Os er deres tilbagevenden. Så vil Vi fortælle dem, hvad de plejede at foretage sig. Sandelig, Allāh har viden om, hvad der er i hjerterne.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحۡزُنكَ كُفۡرُهُۥٓۚ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ
فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٢٣

24. Vi lader dem nyde (det i en) kort (stund). Derefter vil Vi slæbe dem til en heftig straf.

نُمَتِّعُهُمۡ قَلِيلٗا ثُمَّ نَضۡطَرُّهُمۡ إِلَىٰ عَذَابٍ
غَلِيظٖ ٢٤

25. Og hvis du spørger dem: ”Hvem har skabt Himlene og Jorden?” vil de med sikkerhed sige: ”Allāh”. Sig: ”Al lovprisning tilkommer Allāh”. Men de fleste af dem ved ikke.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٥

26. Til Allāh hører, hvad der er i Himlene og på Jorden. Sandelig, Allāh, Han er Den Uafhængige, Den Prisværdige.

لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٢٦

27. Og hvis alle træer på jorden var penne, og havet blev suppleret med yderligere syv have efterfølgende det, ville Allāhs Ord (stadig) ikke komme til en ende[1]. Sandelig, Allāh er Mægtig, Vis.

وَلَوۡ أَنَّمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن شَجَرَةٍ أَقۡلَٰمٞ وَٱلۡبَحۡرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦ سَبۡعَةُ أَبۡحُرٖ مَّا نَفِدَتۡ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٧

28. Skabelsen af jer (alle) og genopstandelsen af jer (alle) er som en enkelt (persons skabelse og genopstandelse). Sandelig, Allāh er Althørende, Altseende.

مَّا خَلۡقُكُمۡ وَلَا بَعۡثُكُمۡ إِلَّا كَنَفۡسٖ وَٰحِدَةٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ ٢٨

29. Har du ikke set, at Allāh lader natten trænge ind i dagen, og lader dagen trænge ind i natten? Og at Han har undertvunget solen og månen Sin befaling, hver af dem løber (i sit kredsløb) mod en fastsat tid? Og Allāh er vidende om det, I foretager jer.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِيٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَأَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٩

30. Det er, fordi Allāh er Sandheden, og fordi det, de påkalder ud over Ham, er falskt, og fordi Allāh er Den Ophøjede, Den Store.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٣٠

1 Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord i denne Āyah (vers) refererer til de ord, der beskriver Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) attributter af perfektion, Hans uendelige magt, ufattelig visdom og Hans gunst, som Han har skænket Sin skabelse. Da alle disse fuldkommenheder er uendelige, kan ingen beskrivelse være tilstrækkelig til at dække dem alle, selv om alle verdenshave blev omdannet til blæk, for at nedfælde denne beskrivelse.

31. Har du ikke set, at skibene sejler gennem havet med Allāhs gunst, for at Han kan vise jer nogle af Hans tegn? Sandelig, i dette er der tegn for ethvert tålmodigt og taknemmeligt (menneske).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِنِعْمَتِ ٱللَّهِ
لِيُرِيَكُم مِّنْ ءَايَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

32. Og når bølger dækker dem, som skærme, påkalder de Allāh, oprigtige i troen på Ham (alene). Når Han så redder dem (og bringer dem) sikkert på land, er nogle af dem middelmådige[1] (når de takker Allāh). Og ingen fornægter Vores tegn undtagen enhver utaknemmelig forræder.

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَٱلظُّلَلِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ
فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

33. O, I mennesker! Frygt jeres Herre og frygt en Dag, hvor ingen fader vil være til gavn for sin søn, ej heller vil en søn være til gavn for sin fader. Sandelig, Allāhs løfte er sandt. Så lad ikke det verdslige liv bedrage jer, og lad jer ikke blive bedraget om Allāh af den store bedrager (Satan).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا
يَجْزِى وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن
وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا
تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَلَا
يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٣٣﴾

34. Sandelig, det er Allāh, hos Hvem viden om Timen er. Og Han sender regn ned, og Han ved, hvad der er i livmoderne. Og ingen ved, hvad man vil tjene i morgen, og ingen ved, hvor på jorden man vil dø. Sandelig, Allāh er Alvidende, vel Vidende.

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ
ٱلْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِى
نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌۢ
بِأَىِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌۢ ﴿٣٤﴾

1 Det betyder, at nogle af dem vælger en balanceret holdning ved at give afkald på Shirk og acceptere den sande Tro.

SŪRAH AS-SADJDAH

سُورَةُ السَّجۡدَةِ

Titlen på denne Sūrah er "As-Sadjdah".
Ordet 'Sadjdah' er nævnt i
Āyah (vers) 15 i forbindelse med de troendes tilstand,
som underkaster sig Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Alif – Lām – Mīm[1].

الٓمٓ ١

2. (Denne) åbenbaring af Bogen, hvori der ikke er nogen tvivl, er fra verdnernes Herre.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢

3. Eller siger de: "Han (Profeten Muḥammad) har opdigtet den". Nej, det er sandheden fra din Herre, så at du kan advare et folk, til hvem ingen formaner, er kommet før dig. Således at de måtte blive retledet.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۚ بَلۡ هُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ
لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٖ مِّن قَبۡلِكَ
لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ٣

4. Allāh er Den, der skabte Himlene og Jorden og alt det, der er imellem dem, på seks dage. Derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Tronen. Der er ingen beskytter for jer undtagen Ham, ej heller nogen mægler. Så vil I da ikke lade jer påminde?

ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا
بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى
ٱلۡعَرۡشِۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا شَفِيعٍۚ
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤

5. Han styrer (alle) anliggender[2] fra Himlen til jorden.

يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يَعۡرُجُ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser, at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Polyteisterne troede, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde betroet

Derefter vil det (anliggendet) stige op til Ham på en Dag, hvis længde er tusinde år i jeres måde at regne (på)[1].

إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥٓ أَلۡفَ سَنَةٖ مِّمَّا تَعُدُّونَ ٥

6. Det er Ham, der kender det usete og det sete. Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

ذَٰلِكَ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٦

7. Der fuldendte Sin skabelse af alt og påbegyndte menneskets skabelse af ler (jord).

ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥۖ وَبَدَأَ خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ ٧

8. Derefter skabte Han hans slægt af en dråbe sæd af foragtet vand.

ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ٨

9. Derefter gav Han ham en afpasset form og pustede Sin ånd i ham. Og Han skænkede jer hørelsen og synet og hjerterne. (Kun) lidt er I taknemmelige.

ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ٩

---

forvaltningen af denne verden til nogle guder, hvem de påberåbte for deres verdslige behov. Denne Āyah (vers) siger, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke har brug for nogen til at varetage ledelsen af jorden. Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) alene, der styrer alle anliggender af himlene og jorden.

1 Denne Āyah (vers) er blevet fortolket på to forskellige måder. De fleste blandt de tidligere lærde er af den opfattelse, at henvisningen her er til Dommens Dag, som vil være lig med et tusinde år sammenlignet med dette verdslige liv. Meningen med Āyah (verset) er, at ligesom alle forhold henvises til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i denne verden, vil de også blive henvist til Ham på Dommens Dag, som vil være lige så lang som tusind år efter verdslig beregning. Nogle andre lærde har dog forklaret Āyah (verset) på en anden måde. Ifølge dem, er Āyah (verset) et svar på hedningenes spørgsmål om, hvorfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke sendte en Guddommelig svøbe over dem, hvis de var forkerte i deres tro. Āyah (verset) siger, at den periode I beregner som tusind år, ikke er mere end en enkelt dag hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Hans beslutninger gennemføres på deres rette tid, hvilket i henhold til jeres beregning kan vare så længe som tusind år. Til støtte for denne forklaring, har man citeret følgende Āyah (vers) fra Sūrah Al-Ḥadjj (22:47), "Og de beder dig fremskynde straffen, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) bryder aldrig Sit løfte. Sandelig, én dag hos din Herre er som tusind år af dem, som I regner". Nogle andre lærde, såsom 'Abdullāh Bin 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ), har taget denne Āyah (vers) som Mutashābiḥah. Det er en Āyah (vers), hvis nøjagtige betydning ikke kendes med sikkerhed.

10. Og de sagde: ”(Er det sådan, at) når vi forsvinder i jorden, skal vi komme (frem igen) i en ny skabelse?” Nej, det er dem, der fornægter mødet med deres Herre.

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا ضَلَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ
جَدِيدِۭۚ بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ ١٠

11. Sig: ”Dødsenglen, som er blevet anvist jer, vil tage jer (es sjæle). Derefter vil I blive bragt tilbage til jeres Herre”.

۞قُلۡ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ ٱلَّذِي وُكِّلَ
بِكُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١١

12. Og (du vil undre dig), når du ser synderne, idet de bøjer deres hoveder foran deres Herre (og siger): ”Vor Herre, vi har (nu) set og hørt, så send os tilbage, (så) vi kan udøve gode gerninger. Sandelig, vi tror (nu) med vished”.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ نَاكِسُواْ
رُءُوسِهِمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ رَبَّنَآ أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا
فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٢

13. Og havde Vi villet det, havde Vi givet enhver dens retledning. Men ordet fra Mig er sandt: ”Jeg vil sandelig fylde Djahannam (Helvede) op med Djinner[1] og mennesker tilsammen[2].

وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا
وَلَٰكِنۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ١٣

14. Så smag (straffen), fordi I havde glemt mødet (med Mig) på denne jeres Dag. Sandelig, Vi vil (også) glemme jer. Og smag den evige straf for det, I plejede at gøre”.

فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا
نَسِينَٰكُمۡۖ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا
كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٤

---

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Henvisningen her er til de af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ord, som Han sagde til Iblīs (Satan): ”Jeg vil helt sikkert fylde Djahannam med dig og med dem, der vil følge dig”. Som nævnt på forskellige steder i den Hellige Koran var det i Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt at påtvinge alle mennesker til at acceptere den sande tro med magt, men det ville have været imod selve formålet, for hvilke mennesket blev skabt, nemlig at teste det, om hvorvidt det vælger den rette vej af eget valg og fri vilje, eller ej.

15. Sandelig, de, som tror på Vores Āyāt (vers), er dem, der når de bliver påmindet om dem (versene), kaster sig ned med panden mod jorden og proklamerer deres Herres renhed sammen med (Hans) lovprisning, og de er ikke arrogante[1].

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا۟ بِهَا
خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَسَبَّحُوا۟ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ۩ ﴿١٥﴾

16. Deres sider (kroppe) forbliver adskilte fra deres senge, idet de påkalder deres Herre af frygt og håb, og giver ud af det, Vi har forsynet dem (med).

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ ٱلْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ
يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Så ingen ved, hvilken fryd for øjnene der er blevet gemt til dem som en belønning for det, de plejede at gøre.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Så er den, der er troende, lig den, der er en synder? De er ikke lige (stillede).

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۚ لَّا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾

19. Hvad angår dem, som tror og udøver gode gerninger: For dem er der da haver at dvæle i, en æret gæstfrihed for det, de plejede at gøre.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ
جَنَّٰتُ ٱلْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. Og de, der var ulydige, deres bolig er Ilden. Hver gang de prøver at komme ud af den, vil de blive bragt tilbage til den, og der vil blive sagt til dem: "Smag Ildens straf, som I plejede at fornægte".

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُوا۟ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ كُلَّمَآ
أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَآ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og Vi vil sandelig få dem til at smage den nærtstående straf før den store straf. Således at de måtte vende tilbage[2].

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَدْنَىٰ دُونَ
ٱلْعَذَابِ ٱلْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

---

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

2 Det betyder, at forud for straffen i det Hinsidige, vil de blive udsat for en mindre straf i

22. Og hvem er mere uretfærdig end den, der blev påmindet om sin Herres Āyāt (vers) for derefter at vende sig bort fra dem? Sandelig, Vi vil tage hævn over synderne.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآ ۚ إِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi gav Bogen til Mūsā (Moses), så du skal ikke være i tvivl om mødet med ham. Og Vi gjorde den (Toraen) til en retledning for Banī Isrā'īl (Israels børn).

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَلَا تَكُن فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآئِهِۦ ۖ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٣﴾

24. Og Vi skabte ledere, fra iblandt dem som retledede (folk) under Vores befaling, (fordi) de var tålmodige og faste i troen på Vores Āyāt (vers).

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا۟ ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

25. Sandelig, din Herre vil på Opstandelsens Dag dømme imellem dem, (hvad angår) det, de plejede at være uenige om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

26. Er det ikke indlysende for dem (at se), hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, og de færdes i deres boliger? Sandelig, i dette er der tegn. Vil de da ikke lytte?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

27. Har de ikke set, at Vi driver vandet til det tørre land, (hvori der ingen planter gror)? Så frembringer Vi afgrøder derved, fra hvilke deres kvæg og de selv får mad. Vil de da ikke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَسُوقُ ٱلْمَآءَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَٰمُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Og de siger: "Hvornår vil denne beslutning finde sted, hvis I er sandfærdige?"

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٨﴾

---

denne verden i form af forskellige katastrofer, der kan tjene som advarsler for dem, så de kan blive givet en mulighed for at revidere deres holdning og vende tilbage til den rette vej. Dette indebærer, at de ulykker, man lider i denne verden, i virkeligheden er Guddommelige advarsler, der opfordrer en til at korrigere sig selv, før man kommer til at stå til regnskab over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) på Domme Dag.

29. Sig: ”På Beslutningens Dag vil det ikke være til nogen gavn for dem, som fornægter, at tro (på Allāh), ej heller vil de blive givet nogen udsættelse”.

قُلۡ يَوۡمَ ٱلۡفَتۡحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
إِيمَٰنُهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ٢٩

30. Så vend (dig) bort fra dem og vent. Sandelig, de venter (også).

فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَٱنتَظِرۡ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ٣٠

SŪRAH AL-AḤZĀB

سُورَةُ الأَحۡزَابِ

Titlen på denne Sūrah er "Koalitionsstyrkerne". Ordet 'koalitionsstyrkerne' er nævnt i Āyah (vers) 20 i forbindelse med koalitionsstyrkerne (der bestod af afgudsdyrkere). De havde belejret Madīnah år 5 efter Hidjrah.

I Allāhs navn Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, Profet (Muḥammad), frygt Allāh, og følg ikke fornægterne og hyklerne. Sandelig, Allāh er Alvidende, Vis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ
وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمٗا ١

2. Og følg det, der er åbenbaret for dig, fra din Herre. Sandelig, Allāh er Vidende om, hvad I foretager jer.

وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ٢

3. Og sæt din lid til Allāh, og Allāh er tilstrækkelig som Beskytter.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ٣

4. Allāh har ikke i nogen mand skabt to hjerter i hans (bryst) rum. Og Han gjorde ikke jeres hustruer, som I gjorde til genstand for Ẓihār[1], til jeres (rigtige) mødre. Ej heller gjorde Han jeres adopterede sønner (til) jeres (rigtige) sønner[2]. Det er (blot)

مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٖ مِّن قَلۡبَيۡنِ فِي جَوۡفِهِۦۚ
وَمَا جَعَلَ أَزۡوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔي تُظَٰهِرُونَ
مِنۡهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمۡۚ وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ
أَبۡنَآءَكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ قَوۡلُكُم بِأَفۡوَٰهِكُمۡۖ وَٱللَّهُ
يَقُولُ ٱلۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِي ٱلسَّبِيلَ ٤

1 Ẓihār: Når en mand siger til sin hustru, at hun er ligesom hans mors ryg, med den intention, at hun er illegitim for ham, ligesom hans mor, bliver ethvert forhold til hustruen derefter ulovlig for ham. Manden bliver for denne forseelse, der ifølge Islām er Ḥarām (forbudt), idømt at frigive en slave. Hvis han ikke kan frigive en slave, skal han faste to måneder i træk. Og hvis han ikke kan faste to måneder i træk, skal han bespise 60 fattige, inden han kan vende tilbage til sin hustru. Dette er også gældende, hvis man sværger ved andre kropsdele.

2 Dette er i tilbagevisning af de tre falske forudsætninger, der var herskende blandt de hedenske arabere. For det første, hvis de fandt en person eller flere der var mere intelligente end andre, ville de hævde, at vedkommende havde to hjerter i brystet. For det andet, hvis nogen sagde til sin kone, at hun var ligesom hans mors ryg (som er defineret i Ẓihār), antog de deres hustruer som forbudte for dem for evigt, ligesom deres mor. For det tredje antog de en adopteret søn som en virkelig søn i alle henseender, og de tilskrev hans herkomst til den, der havde adopteret ham.

et ord, der er ytret fra jeres munde. Og Allāh siger sandheden, og Han leder (til) den (rette) vej.

5. Kald dem ved deres (rigtige) fædres (navne). Det er det rette hos Allāh. (Og) hvis I da ikke kender deres fædre, så er de jeres brødre i troen og jeres venner. Og der er ingen synd over jer, (hvad angår) den fejl I har begået, bortset fra det jeres hjerter havde til hensigt. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

ٱدْعُوهُمْ لِآبَآئِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ
تَعْلَمُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ
وَمَوَٰلِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ
أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ
قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾

6. Profeten er tættere på de troende end dem selv, og hans hustruer er deres mødre. Og de med slægtskab[1] er tættere på hinanden (med arv til formål) ifølge Allāhs Bog end (andre) troende og emigranter, medmindre I gør noget godt for jeres venner (ved at lave et testamente i deres favør). Dette er blevet skrevet i Bogen[2].

ٱلنَّبِىُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ
وَأَزْوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمْ ۗ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفْعَلُوٓا۟ إِلَىٰٓ
أَوْلِيَآئِكُم مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى
ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

7. Og (husk), da Vi indgik en pagt med profeterne og med dig (Muḥammad)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّۦنَ مِيثَٰقَهُمْ وَمِنكَ

1 Da muslimerne i begyndelsen emigrerede fra Makkah til Madīnah, havde de fleste af dem efterladt alle deres slægtninge i Makkah. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) etablerede et broderskab (Muākhāh) mellem dem og deres Hjælpere (Anṣār) i Madīnah og erklærede, at de ville arve hinanden. Senere da Muhādjirs (Emigranternes) pårørende, efter at have omfavnet Islām, ankom til Madīnah, blev arven mellem Muhādjir (Emigranterne) og Anṣār (Hjælperne) ophævet af denne Āyah (vers).

2 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62).

og med Nūḥ (Noa) og Ibrāhīm (Abraham) og Mūsā (Moses) og ʻĪsā (Jesus), Maryams (Marias) søn. Og Vi sluttede en stærk pagt[1] med dem.

وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ٧

8. Så at Han (Allāh) kan spørge de sandfærdige om deres sandfærdighed (omkring forkyndelsen af budskabet). Og Han har forberedt en smertefuld straf for fornægterne.

لِّيَسْـَٔلَ ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ
لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ٨

9. O, I troende, husk Allāhs gunst over jer, da (fornægternes) styrker kom imod jer. Og Vi sendte en vind over dem og styrker (af engle), I ikke kunne se. Og Allāh ser alt, hvad I foretager jer[2].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ٩

10. (Husk), da de kom til jer fra oven og fra under jer, og da øjnene blev urolige, og hjerterne nåede halsene, og I tænkte om Allāh (forskellige vildfarne) tanker.

إِذْ جَآءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ ٱلْأَبْصَٰرُ وَبَلَغَتِ
ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠ ١٠

11. Dér (ved den lejlighed) blev de troende sat på en prøve og blev rystet med en voldsom styrke.

هُنَالِكَ ٱبْتُلِىَ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا۟ زِلْزَالًا
شَدِيدًا ١١

12. Og (husk), da hyklerne og de, der havde sygdom i deres hjerter, (sagde): "Allāh og Hans Sendebud lovede os intet andet end et bedrag".

وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا ١٢

13. Og da en gruppe blandt dem sagde: "O, Yathribs (Madīnahs) folk, der er intet sted for jer (at blive),

وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَٱرْجِعُوا۟ وَيَسْتَـْٔذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِىَّ

1 Pagten var, at enhver profet ville handle i overensstemmelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) påbud, og hans følger skulle følge ham.

2 Dette refererer til Aḥzāb slaget. Koalitionsstyrkernes invasion fortsatte i et par dage, og muslimerne befandt sig i en ekstrem svær tilstand, men i sidste ende blev en voldsom vind sendt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) mod koalitionsstyrkerne, og de måtte flygte fra slagmarken efter hård modgang. Således behøvede muslimerne, ud over nogle få individuelle træfninger, ikke at udkæmpe et formelt slag.

så gå tilbage[1]". Og en gruppe af dem søgte tilladelse hos Profeten (Muḥammad om at forlade stedet), idet de sagde: "Sandelig, vores hjem er sårbare", og de var ikke sårbare. (Men) de ønskede kun at flygte.

يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن
يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ١٣

14. Og hvis (fjenden) var trængt ind i den (Madīnah) fra alle dens sider, og de var blevet opfordret til ufred, ville de med sikkerhed have begået den, og de ville ikke have opholdt sig i dem (deres hjem), undtagen i en kort periode[2].

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا
الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ١٤

15. Og de havde tidligere indgået en pagt med Allāh om ikke at vende om (og flygte). Og der vil blive spurgt til Allāhs pagt[3].

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ١٥

16. Sig: "Flugten vil ikke være til gavn for jer, hvis I flygter fra døden eller (fra) drab. Og selv da vil I ikke nyde (livet), men kun for en kort stund".

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ
أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٦

17. Sig: "Hvem er det, som kan beskytte jer mod Allāh, hvis Han tilsigter jer ondt? Eller (hvem er det, der kan forhindre det, hvis) Han tilsigter jer nåde?" Og foruden Allāh vil

قُلْ مَن ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم
مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧

1 Da invasionen fortsatte i et par dage uden noget synligt håb for dens afslutning, hævdede hyklerne at løftet om sejren, som den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde påstået, ikke var sand og at Madīnahs folk derfor intet andet valg havde end at trække sig fra krigen.

2 Hyklerne plejede at søge tilladelse fra den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at forlade slagmarken under det påskud, at deres hjem ikke var sikrede. Āyah (verset) siger, at selvom de under dette påskud flygtede fra slagmarken, ville de, hvis fjenden efter at være gået ind i byen fra alle dens sider, havde inviteret dem til at deltage i kampen mod muslimerne, snildt have sluttet sig til dem i deres fortræd mod muslimerne. De ville der efter ikke være forblevet i deres hjem. Dette viser at deres påskud var et bedrag.

3 Det vil sige, at alle der indgår en pagt med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), skal svare på, hvordan de opfyldte pagten.

de hverken finde nogen ven eller hjælper for dem selv.

18. Allāh kender allerede dem iblandt jer, der forhindrer (andre i at tilslutte sig slaget) og dem, der siger til sine brødre: ”Kom til os”, og som ikke (selv) kom til slaget, men kun for en kort stund.

۞قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَٱلْقَآئِلِينَ
لِإِخْوَٰنِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٨﴾

19. Gerrighed mod jer[1]. (Men) når frygten så kommer, vil du se dem kigge hen imod dig, idet de ruller med deres øjne, ligesom dem der besvimer på grund af døden. Når frygten så forsvinder, overøser de jer med skarpe tunger i gerrighed efter det gode[2]. Disse (folk) troede ikke, (og) derfor har Allāh gjort deres handlinger ugyldige[3]. Og alt dette er let for Allāh.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَٱلَّذِى يُغْشَىٰ
عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ سَلَقُوكُم
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلْخَيْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا۟ فَأَحْبَطَ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ
عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

20. De tror, at koalitionsstyrkerne ikke er taget af sted (endnu). Og skulle koalitionsstyrkerne komme (igen), ville de ønske, at de boede på landet blandt beduinerne, idet de ville spørge (andre) om nyheder om jer. Og selv hvis de skulle forblive blandt jer, ville de ikke kæmpe, men kun en smule.

يَحْسَبُونَ ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا۟ ۖ وَإِن يَأْتِ
ٱلْأَحْزَابُ يَوَدُّوا۟ لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِى
ٱلْأَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ أَنۢبَآئِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا۟
فِيكُم مَّا قَٰتَلُوٓا۟ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

---

1 De bistod ikke muslimerne med økonomisk eller fysisk hjælp.

2 Āyah (verset) afslører hyklernes fejhed på den ene side og deres grådighed efter rigdom på den anden side. Når et angreb fra fjenden frygtes, bliver de skræmte som en person, der besvimer i frygt for døden. Men når fjenden bliver drevet bort af muslimerne, og krigsbyttet bliver fordelt, kommer de frem og plager muslimerne med deres skarpe tunger. De hævder, at sejren er opnået med deres hjælp, og de derfor fortjener en andel i krigsbyttet.

3 Dette betyder, at dydige handlinger kun fortjener belønning i det Hinsides, hvis de ledsages af den sande tro på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Da det helt klart har vist sig, at hyklerne ikke har den sande tro, vil selv deres dydige handlinger ikke være til nogen nytte for dem i det Hinsidige, og de vil blive gjort ugyldige.

21. I har sandelig i Allāhs Sendebud et godt eksempel for den, der sætter (sit) håb til Allāh og den Yderste Dag og ihukommer Allāh meget[1].

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

22. Og da de troende så koalitionsstyrkerne, sagde de: "Det er, hvad Allāh og Hans Sendebud havde lovet os, og Allāh og Hans Sendebud har fortalt os sandheden". Og det forøgede dem kun i tro og underkastelse.

وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ قَالُوا۟ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّآ إِيمَٰنًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

23. Blandt de troende er der mænd, der var sandfærdige (over for) pagten, som de havde (indgået) med Allāh. Så nogen af dem har fuldbyrdet deres løfte (ved at ofre deres liv på Allāhs vej). Og nogle af dem er (stadig) afventende, og de ændrede ikke (deres forpligtelse) det mindste[2].

مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا۟ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. (Alt dette skete), så at Allāh kan give belønning til de sandfærdige for deres sandfærdighed og straffe hyklerne, hvis Han vil, eller acceptere deres anger. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

لِّيَجْزِىَ ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

---

1 I forbindelse med Aḥzāb slaget har denne Āyah (vers) oprindeligt til hensigt at påminde hyklerne om, at de burde have fulgt den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) eksempel, som stod fast under slaget. Men ifølge den Hellige Korans unikke stil er befalingen blevet givet med et simpelt udtryk for at fastsætte en universel regel om, at muslimerne bør følge den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) eksempel i alle livets anliggender.

2 Denne Āyah (vers) beundrer de af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ), som af gyldige grunde ikke havde deltaget i slaget ved Badr og havde lovet, at når det næste slag ville finde sted, ville de ofre deres liv for at forsvare troen. Nogle af dem opfyldte efterfølgende deres løfter ved at ofre deres liv i slaget ved Uḥud, såsom Anas Bin Naḍr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) og Muṣ'ab Bin 'Umair (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ). Mens andre, såsom 'Uthmān (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) og Ṭalḥah (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), forblev i live, og de ventede med længsel på at få æren af at blive martyrer på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej.

25. Og Allāh afviste fornægterne med al deres raseri. De opnåede intet godt. Og Allāh var tilstrækkelig for de troende i slaget[1]. Og Allāh er Stærk, Mægtig.

وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا۟
خَيْرًا ۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلْقِتَالَ ۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

26. Og Han har bragt Bogens folk, som bakkede dem op (imod Allāhs Sendebud), ned fra deres forter og kastet ærefrygt i deres hjerter. Så dræbte I nogen og tog andre som fanger.

وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَٰهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

27. Og Han lod jer arve deres land og deres hjem og deres rigdomme og et land, som I ikke har betrådt[2] (endnu). Og Allāh har magt over alle ting.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَٰرَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُمْ
وَأَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

28. O, Profet, sig til dine hustruer: ”Hvis I ønsker det verdslige liv (s nydelse) og dets herligheder, så kom, og jeg vil give jer nogle ting og lade jer gå på en pæn måde[3].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ
ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾

---

1 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sørgede for en Guddommelig ordning ved at sende en voldsom vind mod koalitionsstyrkerne, der tvang dem til at trække sig tilbage. Således behøvede muslimerne, ud over nogle få individuelle træfninger, ikke at udkæmpe et formelt slag.

2 Disse to Āyāt (vers) refererer til Banū Quraiẓah, den jødiske stamme, der havde indgået en pagt med muslimerne om ikke at kæmpe imod dem, og ikke at støtte muslimernes fjender. Men ved Aḥzāb slaget overtrådte de pagtens betingelser og støttede koalitionsstyrkerne. Før dette, havde de også konstant konspireret mod muslimerne til en uacceptable grad. Efter at Aḥzāb slaget var forbi, belejrede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) Banū Quraiẓahs fæstning, og til sidst måtte de overgive sig. De fleste af deres mænd blev dræbt, og kvinder og børn blev taget som fanger. Denne begivenhed er blevet nævnt i disse Āyāt (vers). Samtidig har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) givet en god nyhed til muslimerne, at de ville erobre nogle andre lande, som de ikke havde indtrådt før. ”Og et land, som I ikke har betrådt (endnu)” henviser til sådanne fremtidige sejre, især til erobringen af Khaybar der fulgte et par år efter Aḥzāb slaget.

3 Den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) noble hustruer (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُنَّ) boede med ham, og de udholdt alle de prøvelser de stod over for i forbindelse med hans ædle sag. Men da de økonomiske betingelser, efter

29. Og hvis I ønsker (at opnå) Allāhs og Sendebuddets (tilfredshed) og det (gode i det) Hinsides, så har Allāh forberedt en mægtig belønning for de af jer, der handler godt.

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ
ٱلْـَٔاخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَٰتِ مِنكُنَّ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

30. O, Profetens (Muḥammads) hustruer, (for) den af jer, der begår en åbenbar skamløs handling, (da) vil straffen for hende være det dobbelte. Og dette er let for Allāh.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٍ
مُّبَيِّنَةٍ يُضَٰعَفْ لَهَا ٱلْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ
وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

31. Og hvem end af jer, der forbliver lydige over for Allāh og Hans Sendebud og handler retfærdigt, hende vil Vi give det dobbelte i belønning, og for hende har Vi forberedt et ærefuldt underhold.

۞ وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ
صَٰلِحًا نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا
رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. O, Profetens hustruer, I er ikke som de andre kvinder. Hvis I er Gudfrygtige, vær da ikke for bløde I jeres tale af frygt for, at den, som har en sygdom i sit hjerte, skulle danne forestillinger (om jer). Og tal med passende ord.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ۚ
إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى
فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

33. Og forbliv i jeres hjem, og udstil ikke (jeres) skønhed, som den plejede at blive udstillet i de tidligere dage i uvidenheds (tiden). Og oprethold Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh

وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ

---

erobringen af Khaybar, blev forbedret for muslimerne, bad de engang den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at forhøje deres underhold. Selvom deres efterspørgsel var forståeligt, krævede deres noble status som Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustruer, at deres tilgang burde have været på et højere niveau end for almindelige kvinder. I denne forbindelse blev den nuværende Āyah (vers) åbenbaret, som gav dem et valg om at leve med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) eller at blive skilt fra ham, efter at have modtaget alt det der tilkom dem af økonomiske goder. Det er rapporteret i autentiske Aḥādīth, at de alle valgte at leve med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

(obligatorisk almisse), og adlyd Allāh og Hans Sendebud. Sandelig, Allāh tilsigter kun at holde (alle former for) smuds væk fra jer, Ahl Al-Bayt[1] (husets folk), og gør jer rene gennem en perfekt renselse.

وَرَسُولَهُۥٓۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذۡهِبَ عَنكُمُ
ٱلرِّجۡسَ أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيرٗا ٣٣

34. Og husk det, som bliver reciteret i jeres hjem af Allāhs Āyāt (vers) og visdommen. Sandelig, Allāh er Mild, Alvidende.

وَٱذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلۡحِكۡمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٣٤

35. Sandelig, muslimske mænd og muslimske kvinder[2], troende mænd og troende kvinder, hengivne mænd og hengivne kvinder, sandfærdige mænd og sandfærdige kvinder, tålmodige mænd og tålmodige kvinder, ydmyge mænd og ydmyge kvinder, og mænd, der giver ṣadaqah (velgørenhed), og kvinder, der giver ṣadaqah (velgørenhed), og mænd, der faster, og kvinder, der faster, og mænd, der beskytter deres kønsdele (mod skamløshed), og kvinder, der beskytter (mod skamløshed). Og mænd, der ihukommer Allāh meget, og kvinder, der ihukommer (Allāh meget). For dem har Allāh forberedt tilgivelse og en mægtig belønning.

إِنَّ ٱلۡمُسۡلِمِينَ وَٱلۡمُسۡلِمَٰتِ
وَٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡقَٰنِتِينَ
وَٱلۡقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ
وَٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلۡخَٰشِعِينَ
وَٱلۡخَٰشِعَٰتِ وَٱلۡمُتَصَدِّقِينَ وَٱلۡمُتَصَدِّقَٰتِ
وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ وَٱلۡحَٰفِظِينَ
فُرُوجَهُمۡ وَٱلۡحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ
ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ
أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمٗا ٣٥

36. Og det er ikke (tilladt) for en troende mand eller en troende kvinde, når Allāh og Hans Sendebud har besluttet en ting, at de skulle have et

وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٖ وَلَا مُؤۡمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ
وَرَسُولُهُۥٓ أَمۡرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُ مِنۡ أَمۡرِهِمۡۗ
وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلٗا

1 Ahl Al-Bayt (husets folk) er en betegnelse for Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) familie.

2 Når den Hellige Koran giver direktiver til muslimerne, anvender den det maskuline køn, som også omfatter kvinder. Det forlyder, at nogle kvinder ønskede, at det ville være en ære for dem, hvis de blev adresseret ved brugen af det feminine køn. Den nuværende Āyah (vers) blev åbenbaret for at ære deres ønske.

مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

valg i deres afgørelse. Og hvem der end er ulydig over for Allāh og Hans Sendebud, han er faret vild i åbenbar vildfarelse.

وَإِذۡ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَأَنۡعَمۡتَ
عَلَيۡهِ أَمۡسِكۡ عَلَيۡكَ زَوۡجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ
وَتُخۡفِي فِي نَفۡسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبۡدِيهِ وَتَخۡشَى

37. Og (husk), da du sagde til den, der var blevet begunstiget[1] af Allāh og begunstiget[2] af dig[3]: "Hold din hustru for dig selv[4], og frygt Allāh". Men du skjulte i dig selv[5], hvad

1 Indtrædelse i Islām.

2 Frigivet fra slaveri.

3 Zayd Bin Ḥārithah (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه).

4 Zayd bin Ḥārithah (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) hustru Zaynab Bint Djaḥsh (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها).

5 Disse ord refererer til Zayd Bin Ḥārithah (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), som oprindeligt havde været slavebundet af nogle mennesker i Quraish. Efter at have accepteret Islām, havde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) adopteret ham som sin søn. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) havde arrangeret hans ægteskab med sin kusine Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها), men de ægteskabelige relationer mellem dem gik ikke så godt, og Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) havde til hensigt at lade sig skille fra hende. I mellemtiden havde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) instrueret Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) til at gifte sig med Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) efter hendes skilsmisse fra Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه). Da sidstnævnte henvendte sig til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) og udtrykte sin intention om at lade sig skille fra Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها), rådede Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) ham til at beholde sin hustru og opfylde hendes rettigheder. På det tidspunkt havde han ikke oplyst Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), at han var blevet befalet til at gifte sig med hende, efter at Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) var blevet skilt fra hende. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) gjorde det af to grunde. For det første, havde Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) søgt hans råd omkring skilsmisse, og han rådede normalt folk til ikke at ty til skilsmisse, så længe der var en mulighed for at opretholde ægteskabsbåndet. For det andet vidste han, at indgå ægteskab med ens adoptivsøns fraskilte hustru var dadelværdig. Dette er betydningen af "Men du skjulte i dig selv, hvad Allāh ville åbenbare, og du frygtede menneskene, selvom Allāh er mere berettiget til at blive frygtet af dig". Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) kan på dette tidspunkt have formodet, at den Guddommelige instruks var at varetage Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) interesse, og hvis Zayd (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) vandt hendes hjerte, kunne formålet opnås uden skilsmisse. At det grundlæggende formål med den Guddommelige befaling var, at fjerne den falske skik (ikke at tillade ægteskab med ens adoptivsøns fraskilte hustru) kunne have været kommet til hans opmærksomhed på et senere tidspunkt. Og det var på det tidspunkt, at han tillod

Allāh ville åbenbare, og du frygtede menneskene, selvom Allāh er mere berettiget til at blive frygtet af dig. Så da Zayd havde afsluttet sit hig for hende, (og de var blevet skilt), gav Vi hende til dig i ægte, så at der ikke skulle være nogen bebrejdelse for de troende (hvad angår) at ægte deres adopterede sønners hustruer, når de har afsluttet deres hig for dem. Og Allāhs dekret skal håndhæves[1].

ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَىٰهُۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيۡدٞ مِّنۡهَا وَطَرٗا زَوَّجۡنَٰكَهَا لِكَيۡ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ حَرَجٞ فِيٓ أَزۡوَٰجِ أَدۡعِيَآئِهِمۡ إِذَا قَضَوۡاْ مِنۡهُنَّ وَطَرٗاۚ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولٗا ٣٧

38. Der er ingen bebrejdelse for Profeten i (at gøre), hvad Allāh har forskrevet ham. (Dette er) Allāhs sædvane for dem, der tidligere er gået (bort). Og Allāhs befaling er forudbestemt af skæbnen.

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنۡ حَرَجٖ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُۚ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ قَدَرٗا مَّقۡدُورًا ٣٨

39. De, der viderebringer Allāhs budskaber og har ærefrygt for Ham og ikke har ærefrygt for nogen anden undtagen Allāh. Og Allāh er tilstrækkelig til regnskab.

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَٰلَٰتِ ٱللَّهِ وَيَخۡشَوۡنَهُۥ وَلَا يَخۡشَوۡنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا ٣٩

40. Muḥammad er ikke fader til en eneste af jer mænd, men han er Allāhs Sendebud og den Sidste af Profeterne[2]. Og Allāh er Vidende om alt.

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا ٤٠

Zayd (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) at give skilsmisse til Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) for derefter at gifte sig med hende i overensstemmelse med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling.

1 Āyah (vers) er bevis på at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ville ophæve det, der ikke var tilladt i Djāhiliyyah (Uvidenheds tiden), nemlig at man ægtede sine adopterede sønners hustruer.

2 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) havde ingen søn, der kunne overleve ham. Han havde kun døtre. Denne Āyah (vers) afviser for det første nogle hykleres påstand om, at han havde giftet sig med sin egen søns hustru. Derudover afviser den hedningenes kritik, der plejede at bebrejde ham for, at han ingen søn havde, der kunne fortsætte hans mission efter ham. Āyah (verset) siger, at selvom han ikke har nogen søn, vil hans følger fortsætte indtil Dommens Dag, fordi han er den Sidste Profet, og hans direktiver er for alle kommende tider.

41. O, I, som tror, ihukom Allāh i høj grad.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ ذِكۡرٗا كَثِيرٗا ٤١

42. Og Lovpris Ham morgen og aften.

وَسَبِّحُوهُ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلًا ٤٢

43. Det er Ham, der sender velsignelser over jer og (ligeledes) Hans engle, for at Han kan bringe jer ud af mørke og ind i lyset. Og Han er Barmhjertig over for de troende.

هُوَ ٱلَّذِي يُصَلِّي عَلَيۡكُمۡ وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ
لِيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَكَانَ
بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ رَحِيمٗا ٤٣

44. Deres hilsen, den Dag de vil møde Ham, vil være: "Salām (Fred)[1]". Og Han har forberedt en ærefuld belønning for dem.

تَحِيَّتُهُمۡ يَوۡمَ يَلۡقَوۡنَهُۥ سَلَٰمٞۚ وَأَعَدَّ لَهُمۡ أَجۡرٗا
كَرِيمٗا ٤٤

45. O, Profet (Muḥammad), Vi har sandelig sendt dig som et vidne[2] og en bærer af gode nyheder og (som) en formaner.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا
وَنَذِيرٗا ٤٥

46. Og som en, der kalder (folk) til Allāh med Hans tilladelse og som en lysende lampe.

وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ بِإِذۡنِهِۦ وَسِرَاجٗا مُّنِيرٗا ٤٦

47. Og giv de troende gode nyheder om, at de vil modtage en stor gunst fra Allāh.

وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَضۡلٗا
كَبِيرٗا ٤٧

48. Og adlyd ikke fornægterne og hyklerne og ignorer deres krænkelse, og sæt din lid til Allāh. Og Allāh er tilstrækkelig som Beskytter.

وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَدَعۡ أَذَىٰهُمۡ
وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ٤٨

49. O, I, som tror, når I ægter de troende kvinder (og) derefter lader jer

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَكَحۡتُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ

1 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vil hilse dem med ordene, As-Salāmu-'alaykum (Fred være med jer). En hilsen med disse ord vil i sig selv være en stor ære på den Dag, især når en sådan hilsen bliver givet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Selv.

2 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) vil være et vidne for dem der adlød Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og et vidne mod dem der ikke adlød Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Se også Sūrah Al-Baqarah (2:143), Sūrah An-Nisā'(4:41), og Sūrah An-Naḥl (16:89).

skille fra dem, før I har rørt dem, så (påhviler) det jer ikke at beregne nogen ‘Iddah (venteperiode) for dem. Så giv dem nogle ting, og lad dem gå på en pæn måde[1].

ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا
لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ
وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

50. O, Profet (Muḥammad), Vi har tilladt dig alle dine hustruer, som du har givet (deres) medgift, og det din højre hånd besidder (slavinder), som Allāh har givet dig i krigsbytte, og dine farbrødres døtre og dine fastres døtre og dine morbrødres døtre og dine mostres døtre, som er emigreret med dig. Og en troende kvinde, der tilbyder sig selv (i ægteskab) til Profeten uden en medgift[2], hvis

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي
آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا
أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ
عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي
هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ
نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ

1 Dette er nogle regler, der er foreskrevet for de kvinder, der bliver skilt, før de har haft kønsligt samkvem med deres mænd. ”Rørt” i denne Āyah (vers) refererer til kønsligt samkvem med ens hustru. I dette tilfælde behøver kvinden ingen ‘Iddah periode, som normalt er obligatorisk, hvis skilsmisse gives efter at man har fuldbyrdet ægteskabet. Manden er forpligtet til at give medgiften tilbage, hvilket i et sådant tilfælde vil være halvdelen af det beløb, der blev aftalt ved tidspunktet for indgåelse af ægteskabet. Hvis der ikke blev fastsat et beløb på det tidspunkt, er manden forpligtet til at give hende nogle beklædningsgenstande som mut‘ah (afskedsgave). Āyah (verset) har også understreget, at afslutningen på ægteskabsbåndet skal foregå på en smuk og behagelig måde og ikke i fjendtlig atmosfære.

2 Āyah (verset) 50 angiver nogle ekstraordinære regler for ægteskab, der kun var tilladt for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). For det første bliver det erklæret, at alle hans hustruer (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهن) er lovlige for ham, selvom de er mere end fire i antal, mens almindelige muslimer ikke må have mere end fire hustruer på én gang. For det andet hvis en muslimsk kvinde, uden medgift, foreslår sig selv i ægteskab til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), er det tilladt for ham at acceptere tilbuddet. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) drog dog aldrig fordel af denne tilladelse. For det tredje, enhver mand der har flere hustruer skal opretholde fuld ligestilling mellem dem, ikke kun i underhold og økonomiske forhold, men også i at være hos dem skiftevis om natten. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fik en lempelse i denne Āyah (vers) til at bo med, hvem han ønskede, og hvor mange dage han ønskede. Dette er betydningen af ordene: ”Du kan udskyde den af dem, du ønsker, og du kan modtage den af dem, du ønsker. Og skulle du (ønske at) tilbagekalde nogen af dem, som du havde holdt hen, så hviler der ingen bebrejdelse over dig”. Men igen drog den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) aldrig fordel af denne

Profeten (altså) ønsker at bringe hende ind i sit ægteskab. Dette er kun for dig (og) ikke for (resten af) de troende. Vi ved (allerede), hvad Vi har forskrevet for dem i deres ægtefæller og det deres højre hånd besidder (slavinder), for at der ikke skulle være nogen bebrejdelse over dig. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَٰجِهِمْ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

51. Du kan udskyde den af dem, du ønsker, og du kan modtage den af dem, du ønsker. Og skulle du (ønske at) tilbagekalde nogen af dem, som du havde holdt hen, så hviler der ingen bebrejdelse over dig. (Det er mere sandsynligt på) denne måde, at deres øjne bliver tilfredsstillede, og de ikke vil sørge, og de vil alle sammen være glade for, hvad end du giver dem[1]. Og Allāh ved, hvad der er i jeres hjerter. Og Allāh er Alvidende, Overbærende.

۞ تُرْجِى مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ إِلَيْكَ مَن
تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا
يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ
وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

---

lempelse, og han opretholdt fuld ligestilling mellem sine hustruer (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُنَّ) gennem hele sit ægteskabelige liv. For det fjerde blev det påbudt Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at han kun kunne gifte sig med de kvinder, der var migreret fra Makkah til Madīnah. Ingen lignende betingelse blev pålagt almindelige muslimer. For det femte havde almindelige muslimer lov til at gifte sig med kristne eller jødiske kvinder, men det blev forbudt den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at gifte sig med ikke-muslimske kvinder.

1 Dette betyder, at når Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustruer (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُنَّ) får kendskab til, at han ikke er under nogen Guddommelig forpligtelse til at opretholde fuld ligestilling mellem dem, vil de ikke stille urimelige krav. Hvilken opmærksomhed den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) end vil give hver af dem, vil det være ud over deres forventning, og de vil være helt tilfreds med det. De faktiske kendsgerninger er dog, at på trods af lempelsen der er blevet givet i denne Āyah (vers), opretholdt den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fuld ligestilling mellem alle sine velsignede hustruer (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُنَّ), som alle klart og tydeligt tilkendegav, at de var blevet givet mere, end det de fortjente i henhold til den Hellige Koran.

52. Ingen kvinder er tilladt for dig efter dette, ej heller (er det tilladt), at du erstatter dem (de nuværende hustruer) med andre hustruer, selvom deres skønhed måske tiltrækker dig[1], undtagen hvad din højre hånd besidder (slavinder). Og Allāh er Vogter over alle ting.

لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعۡدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ
بِهِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكَ حُسۡنُهُنَّ إِلَّا
مَا مَلَكَتۡ يَمِينُكَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ رَّقِيبٗا ٥٢

53. O, I, som tror, indtræd ikke Profetens hjem, medmindre I bliver indbudt til et måltid (og stadig) ikke (så tidligt, at I skal) vente på dens forberedelse. Men når I bliver inviteret, så gå ind. Så når I har indtaget måltidet, så rejs jer uden at sidde for (længe) for at snakke[2]. Dette (jeres opførsel)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ
إِلَّآ أَن يُؤۡذَنَ لَكُمۡ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيۡرَ نَٰظِرِينَ
إِنَىٰهُ وَلَٰكِنۡ إِذَا دُعِيتُمۡ فَٱدۡخُلُواْ فَإِذَا
طَعِمۡتُمۡ فَٱنتَشِرُواْ وَلَا مُسۡتَـٔۡنِسِينَ لِحَدِيثٍۚ
إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ يُؤۡذِي ٱلنَّبِيَّ فَيَسۡتَحۡيِۦ

1 Denne Āyah (vers) har fastlagt to yderligere regler, der udelukkende var for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Den første regel er, at det blev forbudt for ham at erstatte en af de eksisterende hustruer (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهن) med en anden hustru. Dette var sandsynligvis i påskønnelse af hans hustruer (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهن), der efter at være blevet givet valget mellem de verdslige fordele og den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) selskab (i Āyah (vers) 28 og 29) enstemmigt valgte den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) selskab. Med hensyn til den anden regel, er der en uenighed om fortolkningen. Ifølge nogle lærde, betyder "Ingen kvinder er tilladt for dig efter dette", at det blev forbudt den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at indgå et nyt ægteskab, og tilladelsen der tidligere var blevet givet til ham, hvorved han kunne gifte sig med en ny kvinde, hvis han ønskede, blev ophævet. Ifølge denne fortolkning, blev denne Āyah (vers) åbenbaret lang tid efter at tilladelsen om at ægte nye kvinder, var blevet givet til ham. Ifølge denne opfattelse var det igen i påskønnelse af Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) eksisterende hustruers (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهن) trofaste adfærd. Men ifølge andre lærde, var dette på ingen måde en ophævelse af tilladelsen givet i begyndelsen. Snarere, denne sætning understreger de betingelser denne Āyah (vers) pålægger ham med henblik på nye ægteskaber. Han kunne ikke gifte sig med en kvinde, der ikke var migreret til Madīnah, ej heller kunne han gifte sig med en ikke-muslimsk kvinde. Ordene "Ingen kvinder er tilladt for dig efter dette" betyder ifølge dem: "ud over de ovennævnte betingelser".

2 Denne Āyah (vers) refererer til en begivenhed der fandt sted, da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ægtede Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) og inviterede nogle af sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) til Walīmah (fest måltid). Efter at måltidet var blevet serveret, forblev nogle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) siddende i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham

belaster Profeten. Men han føler sig genert over for jer. Og Allāh føler sig ikke genert over for (at sige) sandheden. Og når I spørger dem (Profetens velsignede hustruer) om noget, så spørg dem fra bag sløret. Det er bedre for jeres hjerters renhed og deres hjerters (renhed). Og det er ikke tilladt for jer at såre Allāhs Sendebud, ej heller at I nogensinde ægter hans hustruer efter ham. Sandelig, dette vil hos Allāh være en mægtig (forbrydelse).

مِنكُمْۖ وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْيِۦ مِنَ ٱلْحَقِّۚ وَإِذَا
سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ
حِجَابٍۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ
ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ
ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

54. Hvis I afslører noget eller gemmer det, så er Allāh sandelig Vidende om alle ting.

إِن تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ
شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

55. Der er ingen synd over dem (Profetens hustruer), (hvis de viser sig uden tildækning) for deres fædre eller deres brødre eller deres brødres sønner eller deres søstres sønner eller deres egne (troende) kvinder eller for dem, deres højre hånd besidder (slavinder). Og frygt Allāh (o, Profetens hustruer). Sandelig, Allāh er Vidne til alle ting.

لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ
وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ
أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّۗ
وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

56. Sandelig, Allāh og Hans engle lovpriser Profeten. O, I, som tror, (bed til Allāh, om at Han vil) velsigne ham og send jeres hilsner til ham i overflod.

إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِىِّۚ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا۟
تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

57. Sandelig, dem, der krænker Allāh og Hans Sendebud, er forbandet

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِى

ﷺ) hus i lang tid og snakkede. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde kort tid, og som en gestus over for sine gæster, kunne han hverken forlade dem eller anmode dem om at forlade huset. De nuværende Āyāt (vers) blev åbenbaret for at belære muslimerne om etiketten, der skal overholdes af gæster over for deres værter.

af Allāh i denne verden og i det Hinsides. Og Han har forberedt en vanærende straf for dem.

ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾

58. Og de, der krænker troende mænd og troende kvinder, uden at de har gjort noget (forkert), de skal da bære byrden for bagtalelse og en åbenbar synd.

وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ
بِغَيْرِ مَا ٱكْتَسَبُوا۟ فَقَدِ ٱحْتَمَلُوا۟
بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

59. O, Profet, sig til dine hustruer og dine døtre og de troendes kvinder, at de skal trække deres overklædning ned over sig. Dette vil gøre det lettere for dem at blive genkendt, (og) så de ikke forulempes[1]. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن
جَلَٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

60. Hvis hyklerne og de, i hvis hjerter der er sygdom, og de, der spreder rygter i Madīnah, ikke holder op, vil Vi bestemt sætte dig op imod dem. Da skal de ikke længere bo i den ved din side, men for en kort (stund).

۞ لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

61. (De er de) forbandede. Hvor end de befinder sig, tages de og dræbes på den voldsomste måde[2].

مَّلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟
تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾

62. (Dette) er Allāhs sædvane, hvad angår dem, der tidligere er passeret[3]. Og du vil aldrig finde en ændring i Allāhs sædvane.

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۖ
وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

1 Nogle hyklere i Madīnah plejede at drille kvinder. Denne Āyah (vers) befalede kvinder til at observere Ḥidjāb ved at trække deres sjaler over deres ansigter, så de kunne blive genkendt som noble og beskedne kvinder. Så ville hyklerne måske ikke vove at forstyrre dem. Samtidig advarede Āyah (verset) hyklerne om, at de skulle afstå fra at drille kvinder, ellers ville de blive straffet for deres onde adfærd.

2 Āyah (verset) betyder, at hvis hyklerne åbenlyst overtræder de ovennævnte Guddommelige anvisninger, vil deres hykleri blive afsløret. De vil da blive behandlet som åbenlyse vantro, der ligger i krig med muslimerne. Dermed kan de dræbes som enhver anden fjende.

3 "Allāhs sædvane" er, at dem der stifter ufred i samfundet, oprindeligt bliver advaret. Hvis de ikke retter op på sig selv, bliver de udsat for strenge straffe.

63. Menneskene spørger dig om Timen (Opstandelsens Dag). Sig: "Sandelig, dens viden er kun hos Allāh". Og hvad ved du? Måske er Timen nær.

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ
ٱللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

64. Sandelig, Allāh har forbandet fornægterne og har forberedt en Rasende Ild for dem.

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

65. Hvori de vil blive for evigt uden at finde nogen beskytter eller hjælper.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

66. En Dag, hvor deres ansigter vil blive kastet i Ilden, vil de sige: "O, gid vi havde fulgt Allāh og havde fulgt Profeten".

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ
يَٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا۠ ﴿٦٦﴾

67. Og de vil sige: "Vor Herre, sandelig, vi adlød vores ledere og vores højtstående, og de vildledte os fra vejen.

وَقَالُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا
فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠ ﴿٦٧﴾

68. Vor Herre, giv dem den dobbelte straf, og forband dem med en stor forbandelse".

رَبَّنَآ ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ ٱلْعَذَابِ وَٱلْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

69. O, I, som tror, vær ikke ligesom dem, der krænkede Mūsā (Moses). Så rensede Allāh ham for det[1], de sagde. Og hos Allāh var han ærefuld.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوْا۟
مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُوا۟ ۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ
وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

70. O, I, som tror, frygt Allāh, og sig (altid) sandheden.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا
سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71. Han (Allāh) vil retlede jer i jeres gerninger og tilgive jer for jeres synder. Og den, der adlyder Allāh og Hans Sendebud, vil opnå stor succes.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ
وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

1 Israelitterne generede Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) ved forskellige lejligheder. De rettede falske anklager mod ham, men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) rensede ham for alle sådanne beskyldninger.

72. Sandelig, Vi tilbød Amānah[1] til Himlene og Jorden og bjergene, men de afviste at bære dens byrde og var bange for den, og mennesket samlede den op. Sandelig, det (mennesket) var uretfærdigt, uvidende[2].

إِنَّا عَرَضۡنَا ٱلۡأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَٱلۡجِبَالِ فَأَبَيۡنَ أَن يَحۡمِلۡنَهَا وَأَشۡفَقۡنَ مِنۡهَا
وَحَمَلَهَا ٱلۡإِنسَٰنُۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومٗا جَهُولٗا ٧٢

73. (Og det skete med det resultat), at Allāh vil straffe hyklerne, mænd og kvinder, og afgudsdyrkerne, mænd og kvinder, og vil acceptere de troende mænds og de troende kvinders anger. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ
وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ وَيَتُوبَ
ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورٗا رَّحِيمَۢا ٧٣

---

1 "Amānah" i Āyah (verset) betyder "ansvar for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) lydighed med ens frie vilje". Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tilbød, ud af Sin uendelige Visdom, nogle af Sine forskellige skabninger, at de kunne blive givet et valg om at adlyde eller være ulydig over for nogle af Hans befalinger. Hvis de valgte at tage imod et sådan valg, ville de blive nødt til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) med deres frie vilje, i hvilket tilfælde de ville fortjene den evige Salighed, Paradiset. Men i tilfælde af, at de ikke adlød Ham, ville de blive straffet i Helvede. De blev spurgt, om de var parate til at påtage sig et sådant ansvar. Dette tilbud blev fremsat til Himlene og Jorden og bjergene, men alle af dem afslog at påtage sig et sådant risikabelt ansvar og valgte at forblive i deres eksisterende tilstand, hvor de hverken har et valg eller nogen frygt for straf i Helvede. Da dette ansvar blev tilbudt mennesket, accepterede det det uden videre. Ifølge de fleste lærde, blev dette tilbudt til Himlene og Jorden og bjergene i virkeligheden, fordi alle disse skabninger har en form for fornuft, der er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Dette fremgår af forskellige Āyāt (vers) fra Koranen såsom Sūrah Al-Isrā' (17: 44). Nogle lærde har taget det i overført betydning. Den Hellige Korans sprog understøtter flertallet.

2 Āyah (verset) refererer til de mennesker, der er ligegyldige over for det ansvar, de har påtaget sig, og som uden frygt overtræder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger. De forurettter sig selv, idet de udsætter sig selv for en forfærdelig straf, og de er uvidende om den slette ende, de står over for.

SŪRAH SABA’

سُورَةُ سَبَإٍ

Titlen på denne Sūrah er ”Saba’”. Ordet ”Saba’” er nævnt i Āyah (vers) 15 i forbindelse med beretningen om Saba’s folk.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Al lovprisning tilkommer Allāh, Ham som ejer alt det, der er i Himlene og alt det, der er på Jorden. Og for Ham er lovprisningen i det Hinsides. Han er Den Alvise, Den Alvidende.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ
ٱلْخَبِيرُ ١

2. Han kender til det, der går ind i Jorden, og til det, der kommer ud af den. Og det, der kommer ned fra Himlen, og det, der stiger derop. Og Han er Den mest Barmhjertige, Den Tilgivende.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ
ٱلرَّحِيمُ ٱلْغَفُورُ ٢

3. Men de der fornægter, siger: ”Timen (Opstandelsens Dag) vil ikke komme til os”. Sig: ”Jo, ved min Herre, Den, der Kender det usete, den vil komme til jer. Intet i Himlene eller Jorden, selv vægten på et atom, kan undslippe Ham, ej heller er der noget, der er mindre end det eller større, som ikke er nedfældet i en åbenbar Bog[1]”.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَأْتِينَا ٱلسَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ
وَرَبِّى لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ
عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَآ أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ
أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ٣

4. (Timen vil komme), for at Han kan belønne dem, der troede og udøvede gode gerninger. For disse er der

لِّيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۚ
أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤

1 Fornægternes grundlæggende argument mod muligheden for Genopstandelsen var, at når de er blevet forvandlet til små partikler spredt i jorden, hvordan kan de samles igen? Āyah (verset) siger, at ingen partikel i Himlene eller på jorden kan undslippe Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Viden og Magt. ”Åbenbar Bog” i denne Āyah (vers) refererer til den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ).

tilgivelse (fra Allāh) og en ærefuld forsyning.

5. Og de, der kæmpede mod Vores tegn for at forhindre (Vores plan), for disse er der en voldsom smertefuld straf.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٞ ٥

6. Og de, der er givet viden, ser, at det, der er nedsendt til dig fra din Herre, er sandheden, og den retleder (folk) til Den Almægtiges, Den mest Lovpristes vej.

وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ
مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلۡحَقَّ وَيَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ
ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ٦

7. Og fornægterne siger: "Skal vi vise jer en mand (Profeten Muḥammad), der vil fortælle jer, (at) når I er gået helt til grunde, vil I sandelig blive genskabt i en ny skabelse?

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هَلۡ نَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ رَجُلٖ
يُنَبِّئُكُمۡ إِذَا مُزِّقۡتُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمۡ لَفِي
خَلۡقٖ جَدِيدٍ ٧

8. Har han opdigtet en løgn om Allāh, eller er der galskab i ham?" Nej, men de, der ikke tror på det Hinsides, er i straffen og (i) fjern vildfarelse.

أَفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةُۢۗ بَلِ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ فِي ٱلۡعَذَابِ وَٱلضَّلَٰلِ
ٱلۡبَعِيدِ ٨

9. Så har de ikke set, hvad der ligger foran dem og bag dem af Himlen og Jorden? Hvis Vi ville, kunne Vi få Jorden til at sluge dem eller få et stykke af Himlen til at falde ned over dem. Sandelig, i dette er der et tegn for enhver tjener (af Allāh), der vender sig til Ham.

أَفَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِن نَّشَأۡ نَخۡسِفۡ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ
أَوۡ نُسۡقِطۡ عَلَيۡهِمۡ كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّكُلِّ عَبۡدٖ مُّنِيبٖ ٩

10. Og Vi skænkede sandelig Dāwūd (David) Vores gunst, (idet Vi sagde): "O, bjerge, erklær med ham (Allāhs) renhed. Og (også I, o) fugle[1]". Og Vi gjorde jernet blødt for ham.

۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضۡلٗاۖ يَٰجِبَالُ
أَوِّبِي مَعَهُۥ وَٱلطَّيۡرَۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلۡحَدِيدَ ١٠

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-Anbiyā' (21:79).

11. (Idet Vi sagde til ham): "Lav udrustninger og opretthold balance i samlingen (af deres) ringe, og gør I (alle) gode gerninger. Sandelig, Jeg ser, hvad I foretager jer.

أَنِ ٱعۡمَلۡ سَٰبِغَٰتٖ وَقَدِّرۡ فِي ٱلسَّرۡدِۖ
وَٱعۡمَلُواْ صَٰلِحًاۖ إِنِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١١

12. Og for Sulaymān (Salamon undertvang Vi) vinden. Dens (rejse om) morgenen var (ligesom en rejse på) en måned, og dens (rejse om) eftermiddagen var (ligeledes som en rejse på) endnu en måned[1]. Og Vi lod en kilde af kobber flyde for ham. Og blandt djinn[2] var der nogle, der arbejdede for ham med hans Herres tilladelse. Og hvem end af dem, der ville afvige fra Vores befaling, ham vil Vi få til at smage straffen af den rasende ild[3].

وَلِسُلَيۡمَٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهۡرٞ وَرَوَاحُهَا
شَهۡرٞۖ وَأَسَلۡنَا لَهُۥ عَيۡنَ ٱلۡقِطۡرِۖ وَمِنَ ٱلۡجِنِّ مَن
يَعۡمَلُ بَيۡنَ يَدَيۡهِ بِإِذۡنِ رَبِّهِۦۖ وَمَن يَزِغۡ
مِنۡهُمۡ عَنۡ أَمۡرِنَا نُذِقۡهُ مِنۡ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ١٢

13. De plejede at lave for ham, hvad end han ønskede, af palæer, skulpturer (og) skåle (så store som) bassiner og store gryder fæstnet (på deres pladser). Udfør (gode gerninger) af taknemmelighed, o, Dāwūds (Davids) familie. Og (kun) få af Mine tjenere er taknemmelige.

يَعۡمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ
وَجِفَانٖ كَٱلۡجَوَابِ وَقُدُورٖ رَّاسِيَٰتٍۚ ٱعۡمَلُوٓاْ
ءَالَ دَاوُۥدَ شُكۡرٗاۚ وَقَلِيلٞ مِّنۡ عِبَادِيَ ٱلشَّكُورُ ١٣

14. Så da Vi besluttede, (at) døden (skulle komme til) ham, var der intet (tegn), der viste dem (djinn) hans

فَلَمَّا قَضَيۡنَا عَلَيۡهِ ٱلۡمَوۡتَ مَا دَلَّهُمۡ عَلَىٰ مَوۡتِهِۦٓ
إِلَّا دَآبَّةُ ٱلۡأَرۡضِ تَأۡكُلُ مِنسَأَتَهُۥۖ فَلَمَّا

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-Anbiyā' (21:81).

2 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

3 Det kan være en henvisning til straffen i det Hinsidige, og det er også muligt, at en slags flammende ild blev oprettet for dem som straf i denne verden, hvis de ikke adlød Profeten Sulaymān (Salomom (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

død, undtagen et dyr fra Jorden, der havde ædt hans stav. Så da han faldt ned, fandt djinn ud af, at hvis de havde haft kendskab til det Usete, var de ikke forblevet (så længe) i den ydmygende straf[1].

خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ
مَا لَبِثُوا۟ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿١٤﴾

15. Der var sandelig et tegn for Saba' i deres bosted. To haver på højre og på venstre (side)[2]. (Og der blev sagt til dem): "Spis af jeres Herres forsyning og vær taknemmelige over for Ham". Et godt land og en Tilgivende Herre.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِى مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن
يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا۟ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَٱشْكُرُوا۟
لَهُۥ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

16. Så vendte de bort. (Og) Vi sendte da dammens vand[3] over dem og erstattede deres to haver med to (andre) haver, der havde frugter med bitter smag, og tamarisk[4] og nogle få lot-træer.

فَأَعْرَضُوا۟ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَٰهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ أُكُلٍ
خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَىْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

---

1 Profeten Sulaymān (Salomom (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) havde overdraget opførelsen af Bait-ul-Maqdis (Jerusalem) til Djinn. De plejede kun at arbejde under profeten Sulaymān (Salomom (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) opsyn. Da tidspunktet for hans død nærmede sig, stod han foran dem (på hans tilbedelsessted) tilbagelænet på sit scepter. Da han døde i denne stilling, forblev hans krop oprejst med støtte af sceptret. Djinn troede, at han var i live, og fortsatte derfor deres arbejde, indtil det resterende arbejde var afsluttet. På det tidspunkt sendte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) en termit, der åd træet af sceptret, og Profeten Sulaymān (Salomom (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) krop faldt ned. Kun da fandt Djinn ud af, at han var død. Denne hændelse afviser også formodningen om, at Djinn havde kendskab til det Usete.

2 Saba's folk levede i Yemen. De havde en blomstrende civilisation. Deres veje havde smukke haver på begge sider. De burde have udvist deres taknemmelighed over for deres Skaber, som velsignede dem med sådan et smukt område og økonomisk velfærd. Men fordybet i deres luksusforbrug, glemte de deres Herre, og opfandt guder som de påkaldte i stedet for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og forsømte deres forpligtelser over for Ham. Profeterne sparede ingen kræfter på at vise dem den rette vej. Ifølge Ibn Kathīr blev tretten profeter sendt til dem, den ene efter den anden, men de fleste af dem ænsede dem ikke. Til sidst blev de udsat for den Guddommelige straf. Ma'ārib dæmningen der var den vigtigste kilde til deres kunstvanding, blev brudt. Oversvømmelsen ødelagde byen, og alle deres gårde og haver blev forvandlet til buske af tamarisk og vilde bær.

3 Dæmningen blev brudt og oversvømmede deres haver og afgrøder.

4 Tamarisk er et lille og nu sjældent træ.

17. Dette straffede Vi dem (med) på grund af deres utaknemmelighed. Og Vi giver ikke en (sådan) straf, undtagen til de utaknemmelige.

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُوا۟ ۖ وَهَلْ نُجَٰزِىٓ إِلَّا
ٱلْكَفُورَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi byggede mellem dem og byerne, i hvilke Vi havde placeret Vores velsignelser[1], (andre) byer, (der nemt) kunne ses. Og Vi havde vurderet rejsen mellem dem: ”Rejs fredeligt langs dem i nætterne og dagene”.

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا
فِيهَا قُرًى ظَٰهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَ ۖ سِيرُوا۟
فِيهَا لَيَالِىَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Så sagde de: ”Vor Herre, gør (etaperne på) vores rejser mere fjerne[2]”. Og de forurettede sig selv. Så Vi forvandlede dem til historier (i landet) og fik dem til at gå helt til grunde[3]. Sandelig, i dette er der tegn for enhver tålmodig (og) taknemmelig (person).

فَقَالُوا۟ رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا۟
أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ
مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾

20. Og Iblīs (Satan) har fået bekræftet sin tanke om dem, så de fulgte ham, undtagen en gruppe af de troende.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ
إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. Og han (Iblīs) havde ingen magt over dem, men (det var på denne

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ

---

1 Bilād ash-Shām: Palæstina, Libanon, Syrien, og Jordan.

2 Udtrykket ”de to byer velsignet af Os” refererer til byerne i Syrien og Palæstina. Befolkningen i Saba' plejede at rejse til disse byer for at handle. Det var en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) velsignelser over dem, at deres landeveje, der førte til Syrien og Palæstina, havde en række kommuner fordelt over strækningen, hvilket gjorde deres rejser lettere, fordi de kunne få mad og hvile i et befolket område, når og hvor de ønskede at gøre ophold under deres rejse, og dermed kunne deres rejser let måles i passende strækninger. Dette er meningen med ordene: ”Og Vi havde vurderet rejsen mellem dem”. Denne indretning beskyttede dem også mod landevejsrøverier. Dette aspekt er påpeget i ordene: ”Rejs fredeligt langs dem om nætterne og dagene”. Men den utaknemmelige nation afviste Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) velsignelser i stedet for at værdsætte sådanne faciliteter, og krævede i stedet rejser gennem store jungler og ørkener.

3 De, der overlevede svøben af oversvømmelsen, blev spredt i forskellige retninger og blev slået sammen med forskellige stammer. Således mistede Saba's folk deres identitet som en særskilt nation.

måde, for) at Vi tydelig skulle (kunne) kende (og skelne) dem, der tror på det Hinsides fra dem, der er i tvivl derom. Og din Herre er Vogter over alle ting.

مَن يُؤْمِنُ بِٱلْءَاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى
شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾

22. Sig: "Kald på dem, som I påstår (er jeres guder) ved siden af Allāh. De besidder ikke (så meget som) vægten af et atom, hverken i Himlene eller på Jorden. De har ingen andel i dem, og Han (Allāh) har ingen hjælper iblandt dem.

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۖ لَا
يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا
فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُۥ
مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

23. Og forbøn foran Ham er til ingen nytte, undtagen for den, Han tillader (det for blandt englene). Når frygten bliver fjernet fra deres (englenes) hjerter, (og) de vil sige (til hinanden): "Hvad sagde jeres Herre?" De vil sige: "Sandheden". Og Han er Den Ophøjede, Den Store[1].

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُۥ ۚ
حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا۟ مَاذَا قَالَ
رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا۟ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

1 Āyah (Vers) 22 og 23 tilbageviser nogle af afgudsdyrkernes doktriner. Nogle af dem troede at deres opdigtede afguder var ligeså stærke som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). For at tilbagevise dem, siges der: "De besidder ikke (så meget som) vægten af et atom, hverken i Himlene eller på Jorden". Der var andre, der kun troede på dem som Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) hjælpere. Den næste sætning tilbageviser deres tro ved at sige: "De har ingen andel i dem, og Han (Allāh) har ingen hjælper iblandt dem". Endnu en gruppe blandt polyteisterne, påkaldte kun sådanne guder som forbedere foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Det er for at gendrive deres påstand, at Āyah (Vers) 23 siger: "Og forbøn foran Ham er til ingen nytte, undtagen for den, Han tillader". Meningen med denne Āyah (vers) er, at deres opdigtede guder ikke har nogen indflydelse på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Forbøn foran Ham (Allāh) er kun mulig for dem, som Han tillader. Selv engle tør ikke søge tilladelse til at gå i forbøn til nogens fordel, fordi de altid vil forblive bange i ærefrygt for Ham, og det i den grad at når Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaler dem til at udføre noget, bliver de nervøse. Når de så vender tilbage til deres normale tilstand, spørger de hinanden om Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling for at sikre at den bliver udført korrekt. Dette er betydningen af den sidste del af Āyah (verset), "Når frygten bliver fjernet fra deres (englenes) hjerter, (og) de vil sige (til hinanden): "Hvad sagde jeres Herre?" De vil sige: "Sandheden".

24. Sig: ”Hvem giver jer forsyning fra Himlene og Jorden?” Sig: ”Allāh. Og sandelig, det er enten os eller jer, der er retledede eller i åbenbar vildfarelse”.

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ
هُدًى أَوْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ٢٤

25. Sig: ”I vil ikke blive spurgt om de synder, vi begik, og vi vil ikke blive spurgt om, hvad I foretog jer”.

قُل لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ٢٥

26. Sig: ”Vor Herre vil samle os sammen, (og) derefter vil Han dømme imellem os med sandheden. Og Han er Den bedste Dommer, Den Alvidende”.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ
وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ ٢٦

27. Sig: ”Vis mig dem, som I har tilknyttet Ham (Allāh) som partnere”. Aldrig! Han er Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

قُلْ أَرُونِىَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ ۖ كَلَّا ۚ
بَلْ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٢٧

28. Og Vi sendte dig ikke (O, Muḥammad) undtagen som en bærer af gode nyheder og en formaner til hele menneskeheden. Og de fleste mennesker ved det ikke.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ٢٨

29. Og de siger: ”Hvornår vil dette løfte (om Opstandelsens Dag blive opfyldt), hvis I er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ٢٩

30. Sig: ”I har løftet om en Dag, I kan ikke forsinke den en stund, ej heller kan I fremskynde den”.

قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَـْٔخِرُونَ عَنْهُ
سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ٣٠

31. Og de, der fornægtede, sagde: ”Vi vil aldrig tro på denne Koran, ej heller på det, der var før den”. Men hvis du kunne se, når de uretfærdige vil blive tvunget til at stå foran deres Herre, idet de kaster (beskyldende) ord til hinanden! De, der blev anset for at være svage, vil sige til dem, der var hoverende: ”Havde I ikke været der, havde vi været troende”.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا
ٱلْقُرْءَانِ وَلَا بِٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ
ٱلظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ٱلْقَوْلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ
ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ لَوْلَآ أَنتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ٣١

32. De, der var hoverende, vil sige til dem, der var svage: ”Var det os, der afholdt jer fra (at acceptere) retledningen, efter den kom til jer? Nej, I var selv skyldige”.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُوٓاْ أَنَحۡنُ صَدَدۡنَٰكُمۡ عَنِ ٱلۡهُدَىٰ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَكُمۖ بَلۡ كُنتُم مُّجۡرِمِينَ ٣٢

33. Og de, der var svage. vil sige til dem, der var hoverende: ”Nej, (men det var jeres) bedrag dag og nat, (der afholdt os fra at acceptere retledningen), da I ledte os til ikke at tro på Allāh og sætte rivaler op mod Ham”. Og de vil alle skjule deres fortrydelse, når de ser straffen. Og Vi vil lægge kraver af jern rundt om halsene på dem, der fornægtede. De vil ikke blive gengældt, undtagen for det de plejede at gøre.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ بَلۡ مَكۡرُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ إِذۡ تَأۡمُرُونَنَآ أَن نَّكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجۡعَلَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَغۡلَٰلَ فِيٓ أَعۡنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۖ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٣٣

34. Og Vi sendte ikke en formaner til en by, uden at de, der levede i overdådighed deri, sagde: ”Sandelig, vi fornægter det, som I er blevet sendt med”.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٣٤

35. Og de sagde: ”Vi er overlegne i rigdom og børn, og vi vil ikke blive straffet”.

وَقَالُواْ نَحۡنُ أَكۡثَرُ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٥

36. Sig: ”Sandelig, min Herre udvider forsørgelsen for den, Han vil, og indskrænker (den, for den Han vil). Men de fleste af menneskene ved det ikke”.

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٦

37. Og hverken jeres rigdomme eller børn er ting, der bringer jer tæt på Os, undtagen den der tror og handler retfærdigt. Så for disse folk er der dobbelt belønning for det, de plejede at foretage sig, og de vil være i fred i de høje palæer (i Paradis).

وَمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُم بِٱلَّتِي تُقَرِّبُكُمۡ عِندَنَا زُلۡفَىٰٓ إِلَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَزَآءُ ٱلضِّعۡفِ بِمَا عَمِلُواْ وَهُمۡ فِي ٱلۡغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ٣٧

38. Og (hvad angår) de, der kæmper mod Vores tegn (og) prøver at forhindre (Vores plan). Disse vil blive bragt til straffen.

وَٱلَّذِينَ يَسۡعَوۡنَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ
فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ٣٨

39. Sig: "Sandelig, min Herre øger forsørgelsen, for hvem Han vil af Sine tjenere, og indskrænker den, for hvem (Han vil). Og hvad end I spenderer af ting, så erstatter Han det. Og Han er Den bedste Forsørger.

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ
عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ لَهُۥۚ وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن شَيۡءٖ
فَهُوَ يُخۡلِفُهُۥۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٣٩

40. Og (husk) en Dag, hvor Han vil samle dem alle sammen. Derefter vil Han sige til englene: "Er det jer, disse folk plejede at tilbede?"

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا ثُمَّ يَقُولُ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ
أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمۡ كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ٤٠

41. De vil sige: "Lovprist være Du! Du er vores Beskytter, ikke dem. Nej, de plejede at tilbede djinn[1]. De fleste af dem troede på dem[2]".

قَالُواْ سُبۡحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِمۖ بَلۡ كَانُواْ
يَعۡبُدُونَ ٱلۡجِنَّۖ أَكۡثَرُهُم بِهِم مُّؤۡمِنُونَ ٤١

42. Så I har ingen magt i dag til at gavne eller skade hinanden, og Vi vil sige til de, der syndede: "Smag Ildens straf, som I plejede at fornægte".

فَٱلۡيَوۡمَ لَا يَمۡلِكُ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٖ نَّفۡعٗا وَلَا ضَرّٗا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِي
كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ٤٢

43. Og når Vores tydelige Āyāt (vers) bliver reciteret for dem, siger de: "Det er intet andet end en mand, der prøver på at forhindre jer fra det, jeres fædre plejede at tilbede".

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالُواْ مَا هَٰذَآ
إِلَّا رَجُلٞ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمۡ عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ
ءَابَآؤُكُمۡ وَقَالُواْ مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفۡكٞ مُّفۡتَرٗىۚ وَقَالَ

---

1 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Det betyder, at selv om hedningene foregav at tilbede engle, var det faktisk tilbedelsen af djinn, der vildledte dem, fordi deres lydighed over for djinn var det samme som at tilbede dem.

Og de siger: "Det er intet andet end en opdigtet løgn". Og de, som fornægter, siger om Sandheden, når den kommer til dem: "Det er ikke andet end åbenbar magi".

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ إِنْ هَٰذَآ
إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

44. Og Vi gav dem ingen bøger, som de kunne læse, ej heller sendte Vi en formaner til dem før dig.

وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ
أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾

45. Og de, (der var) før dem, benægtede (sendebuddene), og de (ikke troende i Makkah) har ikke modtaget en tiendedel[1] af det, som Vi gav til dem, (der var før dem). Så de[2] afviste Mine sendebud. Og hvor (intens) var (Min) irettesættelse!

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا۟
مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَكَذَّبُوا۟ رُسُلِى ۖ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

46. Sig: "Jeg råder jer kun til en ting, at I stiller jer foran Allāh, i par og enkeltvis, og så overvejer. Der er ingen galskab i jeres fælle (Profeten Muḥammad). Han er intet andet end en formaner til jer, før en streng straf (kommer over jer).

۞ قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا۟ لِلَّهِ
مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ ۚ مَا بِصَاحِبِكُم
مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ
عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

47. Sig: "Hvis jeg nogensinde har krævet nogen belønning fra jer, så er den jeres. Min belønning er hos ingen anden end Allāh. Og Han er Vidne over alle ting".

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا
عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

48. Sig: "Min Herre sender sandheden frem[3]. Han alene

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

---

1 De ikke troende i Makkah var ikke engang blevet givet en tiendedel af de tidligere folkefærds rigdom, magt, styrke, levealder etc.

2 De: de tidligere folkefærd.

3 Denne sætning er blevet fortolket på forskellige måder. Det oprindelige ord der anvendes her er qadhf, som betyder "at kaste noget nedad". Nogle lærde har tillagt den betydningen "at sende åbenbaringen ned". Ifølge dem, betyder Āyah (verset), at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) åbenbarer sandheden. Nogle andre har tillagt ordet qadhf betydningen

har den fulde Viden om det skjulte".

49. Sig: "Ret er kommet, og uret kan ikke skabe noget nyt, ej heller genskabe (noget som helst)".

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

50. Sig: "Hvis jeg farer vild, så vil jeg sandelig kun fare vild til skade for mig selv. Og hvis jeg bliver retledet, er det på grund af det, som min Herre åbenbarer for mig. Sandelig, Han er Althørende, Evig Nær.

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

51. Og hvis bare du kunne se, når de vil blive forfærdede! Da vil der ikke være nogen flugt, og de vil blive grebet fra et nært sted.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

52. Og de vil sige: "Vi tror på Ham (nu)". Og hvordan kan de opnå den (troen) fra et sted (så) fjernt[1].

وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

53. Og de havde sandeligt fornægtet den tidligere, og de plejede at lave formodninger om det usete fra et sted (så) fjernt.

وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Og en barriere vil blive sat mellem dem og det, som de begærede, som det blev gjort med folk af deres slags, der var før (dem). Sandelig, de var i dyb tvivl.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍۭ ﴿٥٤﴾

"at få noget til at dominerer over noget andet". Ifølge dem, betyder Āyah, (verset) at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) får Sandheden til at sejre over løgnen.

1 Āyah (verset) betyder, at troen kun var acceptabel i det verdslige liv. De kan ikke hævde at være troende efter at have nået den nye skabelse, der er så langt fra det liv, i hvilket de var forpligtet til at tro.

SŪRAH FĀṬIR

سُورَةُ فَاطِرٍ

Titlen på denne Sūrah er"Skaber". Ordet 'Skaber' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med lovprisning af Allāh ((Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i tilknytning til Hans velsignelser. Denne Sūrah kaldes også for Sūrah al-Malā'ikah (Englene).

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Al lovprisning tilkommer Allāh, Himlenes og Jordens Skaber, der gjorde engle til sendebud, med vinger, to, tre eller fire. Han tilføjer til skabelsen, hvad Han vil. Sandelig, Allāh har magt over alle ting.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَاعِلِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُوْلِىٓ أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Hvad end af velsignelser Allāh giver menneskene, så kan ingen holde det tilbage, og hvad end Han holder tilbage, så kan ingen frigøre det derefter. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. O, I mennesker, husk Allāhs velsignelse over jer. Er der nogen skaber ud over Allāh, der forsyner jer fra Himlen og Jorden? Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Til hvor bliver I så ledet hen (af jeres luner)?"

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

4. Og hvis de fornægter dig, så er mange sendebud allerede før dig blevet fornægtet. Og til Allāh vender alle anliggender tilbage.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٤﴾

5. O, I mennesker, sandelig, Allāhs løfte er sandt. Så lad ikke det verdslige liv bedrage jer, og lad jer

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٥﴾

ikke blive bedraget om Allāh af den store bedrager (Satan).

6. Sandelig, Satan er en fjende af jer. Så tag ham som en fjende. Han kalder sin gruppe til at være blandt den Rasende Ilds beboere.

إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۚ إِنَّمَا
يَدۡعُواْ حِزۡبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ٦

7. De, som fornægter, vil få en streng straf. Og de, som tror og udøver gode gerninger, vil få tilgivelse og en stor belønning.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٌ ٧

8. Så er den, hvis dårlige gerninger er blevet prydet for ham så meget, at han anser dem for at være gode, (lig den, der skelner mellem ret og uret)? Sandelig, Allāh lader da den, Han vil, fare vild, og retleder den, Han vil. Så ødelæg ikke dig selv i sorg over dem. Sandelig, Allāh er Vidende om, hvad de foretager sig.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنٗاۖ فَإِنَّ ٱللَّهَ
يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۖ فَلَا تَذۡهَبۡ
نَفۡسُكَ عَلَيۡهِمۡ حَسَرَٰتٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا
يَصۡنَعُونَ ٨

9. Og Allāh er Den, der sender vindene, så de rejser skyer op. Så driver Vi dem til et dødt land og genopliver jorden dermed efter dens død. Således vil Genopstandelsen blive.

وَٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابٗا فَسُقۡنَٰهُ
إِلَىٰ بَلَدٖ مَّيِّتٖ فَأَحۡيَيۡنَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ
كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ ٩

10. Den, der ønsker æren, (skal vide, at) al æren ligger hos Allāh. Mod Ham stiger det gode ord, og den gode gerning, ophøjer den (ordet)[1]. Og (hvad angår) de, der planlægger ondt, for dem er der en streng straf. Og deres plan vil gå til grunde.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ جَمِيعًاۚ إِلَيۡهِ يَصۡعَدُ
ٱلۡكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلۡعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرۡفَعُهُۥۚ
وَٱلَّذِينَ يَمۡكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمۡ عَذَابٞ
شَدِيدٞۖ وَمَكۡرُ أُوْلَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ١٠

1 "Det gode ord" refererer til de ord, man ytrer, når man bekender den sande tro, såsom trosbekendelsen Lā ilāha illallāh (Der er ingen anden gud, der har ret til at blive tilbedt undtagen Allāh). Opstigningen af sådanne ord til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) betyder, at de er godkendt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) som et bevis på ens sande tro. Men deres perfekte godkendelse der kan frelse en fra alle former for straf, afhænger af ens retskafne gerninger. Dette er betydningen af ordene "og den gode gerning, ophøjer den (ordet)".

11. Og Allāh har skabt jer af støv (og) derefter af en dråbe sæd. Derefter skabte Han jer (som) par. Og ingen kvinde undfanger eller føder uden Hans viden. Og ingen, som har levet længe, får forlænget sin alder, ej heller bliver noget beskåret fra hans alder, uden (at alt dette er nedfældet) i en Bog[1]. Sandelig, (alt) dette er let for Allāh.

وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ
جَعَلَكُمۡ أَزۡوَٰجٗاۚ وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٖ وَلَا يُنقَصُ مِنۡ
عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ١١

12. Og de to Have er ikke ens. Det ene er (meget) velsmagende og sødt, (og) behageligt at drikke, og det andet er (meget) saltet og bittert. Og fra hver (af dem) spiser I friskt kød og udleder smykker, som I bærer. Og I ser bådene deri, idet de kløver igennem det, for at I kan søge Hans gunst[2]. Og for at I måtte være taknemmelige.

وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡبَحۡرَانِ هَٰذَا عَذۡبٞ فُرَاتٞ
سَآئِغٞ شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا مِلۡحٌ أُجَاجٞۖ وَمِن كُلّٖ
تَأۡكُلُونَ لَحۡمٗا طَرِيّٗا وَتَسۡتَخۡرِجُونَ
حِلۡيَةٗ تَلۡبَسُونَهَاۖ وَتَرَى ٱلۡفُلۡكَ فِيهِ مَوَاخِرَ
لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُونَ ١٢

13. Han lader natten trænge ind i dagen, og lader dagen trænge ind i natten. Og Han har undertvunget solen og månen Sin befaling, hver af dem løber (i sit kredsløb) mod en fastsat tid. Dette er Allāh, jeres Herre. Ham

يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي
ٱلَّيۡلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ
يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ
رَبُّكُمۡ لَهُ ٱلۡمُلۡكُۚ وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن

1 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62)

2 "For at I kan søge Hans gunst" refererer til kommercielle aktiviteter. Āyah (verset) betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har gjort det muligt for jer at sejle jeres både og skibe gennem have og floder, så I kan udføre jeres oversøiske handel.

tilhører Herredømmet. Og dem, I påkalder ud over Ham, ejer ikke engang en daddelstens hinde.

دُونِهِۦ مَا يَمۡلِكُونَ مِن قِطۡمِيرٍ ١٣

14. Hvis I kalder på dem, hører de ikke jeres kald, og selv hvis de skulle høre jer, ville de ikke svare jer. Og På Opstandelsens Dag vil de benægte, at I havde sat dem ved Allāhs side. Og ingen kan informere dig som Ham, der er Vidende.

إِن تَدۡعُوهُمۡ لَا يَسۡمَعُواْ دُعَآءَكُمۡ وَلَوۡ سَمِعُواْ
مَا ٱسۡتَجَابُواْ لَكُمۡۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يَكۡفُرُونَ
بِشِرۡكِكُمۡۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثۡلُ خَبِيرٖ ١٤

15. O, I mennesker, I er dem, der har behov for Allāh, og Allāh er Den, der er Fri for Behov, Den Evigt Priste.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلۡفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِۖ
وَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ١٥

16. Hvis Han ville, kunne Han tilintetgøre jer og frembringe en ny skabelse.

إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَأۡتِ بِخَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٦

17. Og for Allāh er dette ikke svært.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٖ ١٧

18. Og ingen, som bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Og hvis en person, der bærer en tung last, kalder (på nogen) til (at dele) sin last, vil intet af det blive båret, selvom han er af nærmeste slægt. Du kan kun advare dem, der frygter deres Herre, uset, og opretholder Ṣalāh (Bøn). Og den, der renser sig selv, renser sig selv til sin egen fordel. Og til Allāh er tilbagevendelsen.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۚ وَإِن تَدۡعُ مُثۡقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمۡلِهَا لَا يُحۡمَلۡ مِنۡهُ شَيۡءٞ وَلَوۡ كَانَ ذَا
قُرۡبَىٰٓۗ إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم
بِٱلۡغَيۡبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا
يَتَزَكَّىٰ لِنَفۡسِهِۦۚ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٨

19. Og den blinde og den seende er ikke lige.

وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ ١٩

20. Ej heller mørke og lys.

وَلَا ٱلظُّلُمَٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ ٢٠

21. Ej heller (solens) skygge og (dens) varme.

وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلۡحَرُورُ ٢١

22. Og den levende og den døde er ikke lige. Sandelig, Allāh får den, Han vil, til at høre. Og du kan ikke få dem i gravene til at høre.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي
الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

23. Du (O, Muḥammad) er kun en formaner.

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Sandelig, Vi har sendt dig med sandheden, som en bærer af gode nyheder og en formaner. Og der findes ikke noget samfund, uden at en formaner er kommet til dem.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن
مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Og hvis de fornægter dig, så har dem før dem (også) fornægtet (sendebuddene). Deres sendebud kom til dem med klare beviser og med hellige Skrifter og med den oplysende Bog.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

26. Derefter greb Jeg dem, der fornægtede. Og hvor (intens) var (Min) irettesættelse!

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Har du ikke set, at Allāh har sendt vand ned fra himlen? Så frembragte Vi dermed frugter (i) forskellige farver. Og i bjergene er der stier, hvide og røde (i) forskellige farver, og (andre) fuldstændig sorte[1].

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

28. Og blandt mennesker og dyr og kvæg er der ligeledes dem, der har forskellige farver. Kun de, der har viden blandt Hans tjenere, frygter Allāh. Sandelig, Allāh er Mægtig, Tilgivende.

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

1 I denne sidste sætning er der et skift fra tredje person til første person for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Ifølge arabisk formsprog er det en form for udtryk, der anvendes til fremhævelse i veltalende diskurser og betegnes som Iltifāt . Den Hellige Koran har brugt denne form 'Iltifāt' på adskillige steder.

29. Sandelig, de, der reciterer Allāhs Bog og opretholder Ṣalāh (Bøn) og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, skjult og åbent, de håber på en handel, der aldrig ophører.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ يَرۡجُونَ
تِجَٰرَةٗ لَّن تَبُورَ ٢٩

30. Så at Han giver dem deres belønning fuldt ud og forøger dem med mere af Sin gunst. Sandelig, Han er Tilgivende, Meget Anerkendende.

لِيُوَفِّيَهُمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ
إِنَّهُۥ غَفُورٞ شَكُورٞ ٣٠

31. Og det, som Vi har åbenbaret til dig af Bogen, er Sandheden, idet (den) bekræfter, hvad der er blevet (åbenbaret) før den. Sandelig, Allāh er Alvidende (og) Altseende, (hvad angår) Hans tjenere.

وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ هُوَ ٱلۡحَقُّ
مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ
لَخَبِيرُۢ بَصِيرٞ ٣١

32. Derefter overbragte Vi Bogen som en arv til dem af Vores tjenere, som Vi valgte. Så iblandt dem er der nogen, der gør sig selv uret, og iblandt dem er nogen, der er middelmådige, og iblandt dem er der nogen, der kappes i retfærdige gerninger med Allāhs tilladelse[1]. Dette er den store gunst.

ثُمَّ أَوۡرَثۡنَا ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِينَ ٱصۡطَفَيۡنَا مِنۡ
عِبَادِنَاۖ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ وَمِنۡهُم
مُّقۡتَصِدٞ وَمِنۡهُمۡ سَابِقُۢ بِٱلۡخَيۡرَٰتِ بِإِذۡنِ
ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ٣٢

33. De indtræder Edens Haver. Deri vil de blive smykket med armbånd af guld og perler, og deres klæder deri vil være (af) silke.

جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ
أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا
حَرِيرٞ ٣٣

34. Og de vil sige: ”Al lovprisning tilkommer Allāh, der har fjernet al sorg fra os. Sandelig, vores Herre er Tilgivende, Meget Anerkendende.

وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَذۡهَبَ عَنَّا ٱلۡحَزَنَۖ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٞ شَكُورٌ ٣٤

---

1 Disse er de tre kategorier af modtagere af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Bog. ”De, der forurettede sig selv” er fornægterne, ’de middelmådige’ er dem, der troede, men blandede deres gode gerninger med nogle onde, og til sidst er der ”de retskafne mennesker”, som overholder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befalinger i alle deres anliggender i livet.

35. Som af Sin gunst har ladet os bosætte i evighedsboligen, hvor vi hverken bliver berørt af træthed ej heller udmattelse".

ٱلَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِۦ لَا
يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ٣٥

36. Og de, der fornægter, for dem skal der være Djahannams (Helvedes) Ild. Der vil hverken blive afsagt en dom over dem, så de kan dø, ej heller vil dens straf blive lettet for dem. Således gengælder Vi enhver fornægter.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ
عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا۟ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ
عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى كُلَّ كَفُورٍ ٣٦

37. Og de vil skrige deri: "Vor Herre, tag os ud (herfra, og) vi vil gøre gode gerninger. Ikke som vi har gjort før". (Og Allāh vil sige til dem): "Gav Vi jer ikke en alder (på jorden), i hvilken de, der ville lade sig påminde, kunne lade sig påminde? Og formaneren kom (også) til jer. Så smag (da straffen), for de uretfærdige vil ikke have nogen hjælper.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَٰلِحًا غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ۚ
أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا۟ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ
مِن نَّصِيرٍ ٣٧

38. Sandelig, Allāh er Alvidende om det Usete i Himlene og på Jorden. Han er sandelig Vidende om det, der er i hjerterne.

إِنَّ ٱللَّهَ عَٰلِمُ غَيْبِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ
إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٣٨

39. Han er Den, der har gjort jer til efterfølgere (af de foregående generationer) på jorden. Så den, som fornægter, hans fornægtelse vil gå imod ham. Og deres fornægtelse vil ikke bringe fornægterne andet end vrede hos deres Herre. Og deres fornægtelse vil ikke bringe fornægterne andet end tab.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ
إِلَّا خَسَارًا ٣٩

40. Sig: "Fortæl mig om jeres (formodede) afguder, som I påkalder

قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ

ved siden af Allāh. Vis mig den del af Jorden, som de har skabt, eller har de en andel i (skabelsen) af Himlene?" Eller har Vi givet dem en bog, så at de (handler ud) fra et klart bevis derfra? Nej, men de uretfærdige lover hinanden intet andet end bedrag.

ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ
مِّنْهُ ۚ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا
إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

41. Allāh holder uden tvivl Himlene og Jorden tilbage fra at forlade (deres eksisterende steder, så der ikke opstår kaos). Og hvis de skulle forlade (deres steder), er der ingen, der kan holde dem tilbage undtagen Ham. Sandelig, Han er Overbærende, Tilgivende.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ أَن
تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنۢ
بَعْدِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

42. Og de svor deres kraftigste eder ved Allāh, at hvis der kom en formaner til dem, ville de være de mere retledede, end noget andet samfund (havde været). Men da en formaner kom til dem, forøgede det dem ikke andet end undvigelse (fra sandheden).

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى ٱلْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا
جَآءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

43. (Og) arrogance på jorden og planlægning af ondt. Og den onde plan indhyller ingen undtagen de selvsamme folk, (der lægger den). Så kan de forvente andet end tidligere (generationers) sædvane? Du vil da aldrig finde en ændring i Allāhs sædvane, og du vil aldrig finde nogen afledning i Allāhs sædvane.

ٱسْتِكْبَارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَكْرَ ٱلسَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
ٱلْمَكْرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِۦ ۚ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا
سُنَّتَ ٱلْأَوَّلِينَ ۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَن
تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Rejste de ikke rundt på Jorden og så, hvordan udfaldet var for dem, (der levede) før dem? Og de var stærkere end dem i styrke, og Allāh er ikke

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ

sådan, at noget i Himlene eller Jorden kan forhindre Ham (i Hans plan). Sandelig, Han er Alvidende, Almægtig.

45. Og hvis Allāh skulle gribe menneskene for det, de havde gjort, så ville Han ikke efterlade noget på dens (jordens) overflade. Men Han giver dem udsættelse til en fastsat tid. Og når deres tid kommer, så er Allāh sandelig Den, som ser Sine tjenere.

قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ مِن شَىْءٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُوا۟ مَا
تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ
أَجَلُهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ
بَصِيرًۢا ﴿٤٥﴾

SŪRAH YĀ-SĪN

سُورَةُ يسٓ

Titlen på denne Sūrah er ”Yā-Sīn”, idet bogstaverne Yā og Sīn forekommer i Āyah (vers) 1.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Yā – Sīn[1].

يسٓ ﴿١﴾

2. (Jeg, Allāh, sværger)[2] ved Koranen, der er fuld af visdom.

وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. Du (O, Muhammad) er sandelig et af Sendebuddene.

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

4. På den rette vej.

عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

5. (Denne Koran er) en åbenbaring fra Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾

6. For at du kan advare et folk, hvis forfædre ikke var blevet advaret, så de (derfor) er uvidende.

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾

7. Ordet[3] (har vist sig at være) sandt,

لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ

---

1 Al-Hurūf Al-Muqatta'ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser, at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

3 ”Ordet” i denne Āyah (vers) henviser til ordet nedfældet i deres skæbne: at de ikke vil tro. Men det betyder ikke, at de blev tvunget af dette ord til at adoptere falsk tro. Meningen er snarere, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) var bevidst om de fleste hedninges stædighed, der ville få dem til at holde fast i deres falske tro, også efter den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) advarsel. De valgte den falske tro af egen fri vilje og efter eget valg, og ikke ved tvang. Hvad Allāh (Den

hvad angår de fleste af dem: Så de vil ikke tro.

لَا يُؤْمِنُونَ ٧

8. Sandelig, Vi har placeret kraver af jern om deres halse, så de når (dem) op til hagerne, og deres hoveder er (tvunget til at forblive) oprejste[1].

إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَٰقِهِمْ أَغْلَٰلًا فَهِيَ إِلَى
ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ٨

9. Og Vi har placeret en barriere foran dem og en barriere bag dem, og Vi har tilsløret dem, så de kan ikke se.

وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩

10. For dem er det ligegyldigt, om du advarer dem, eller om du ikke advarer dem, (for) de vil ikke tro.

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٠

11. Du kan kun advare den, der følger rådet (Koranen) og frygter Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), uset[2]. Så giv ham den gode nyhed om tilgivelse og en nobel belønning.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِيَ
ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ
كَرِيمٍ ١١

12. Sandelig, Vi vil give nyt liv til de døde, og Vi nedfælder, hvad end (af gerninger) de sender forud, og hvad end de efterlader. Og alt er fuldt udregnet af Os i en åbenbar bog.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟
وَءَاثَٰرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِيٓ
إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

13. Og fortæl dem eksemplet om Byens Folk, da sendebuddene kom til den[3].

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ إِذْ
جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ١٣

Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) havde nedfældet i deres skæbne berøvede dem på ingen måde for deres frie valg. Det var snarere en afspejling af deres forkerte valg, som de plejede at foretage af egen fri vilje.

1 Dette er en metaforisk erklæring. På trods af den klare sandhed, der kan ses med åbne øjne, er det mislykkedes for dem at se den, som om deres hoveder er hævet opad ved deres kraver omkring deres halse, eller der er en barriere, der har forhindret dem i at opfatte den åbenbare virkelighed.

2 Uden at have set Ham (Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)) i virkeligheden.

3 Den Hellige Koran har hverken angivet nogen identifikation af denne by eller Sendebuddene (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ), der blev sendt til dem. Formålet med at citere deres eksempel er at vise, at afvisningen af Budbringerne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) og forfølgelse af deres tilhængere medfører

14. Da Vi sendte to (sendebud) til dem, og de afviste dem begge. Så støttede Vi dem med en tredje. Da sagde de: ”Sandelig, (vi er) sendt til jer som sendebud”.

إِذۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزۡنَا
بِثَالِثٖ فَقَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَيۡكُم مُّرۡسَلُونَ ١٤

15. De (Byens Folk) sagde: ”I er ikke andet end mennesker som os, og Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) har ikke sendt noget. I fortæller intet andet end løgn”.

قَالُواْ مَآ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَمَآ أَنزَلَ
ٱلرَّحۡمَٰنُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَكۡذِبُونَ ١٥

16. De (sendebuddene) sagde: ”Vor Herre ved, at Vi sandelig er blevet sendt til jer som sendebud.

قَالُواْ رَبُّنَا يَعۡلَمُ إِنَّآ إِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُونَ ١٦

17. Og vores pligt er ikke andet end at viderebringe det åbenbare budskab.

وَمَا عَلَيۡنَآ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٧

18. De (Byens Folk) sagde: ”Sandelig, vi anser jer som et dårligt varsel for os. Hvis I ikke holder op, vil vi stene jer, og I vil blive udsat for en smertefuld straf af os”.

قَالُوٓاْ إِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡۖ لَئِن لَّمۡ تَنتَهُواْ
لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨

19. De sagde: ”Jeres dårlige varsel er hos jer selv. (Tager I det som et dårligt varsel), hvis I bliver rådgivet? Nej, I er et folk, der bryder alle grænser”.

قَالُواْ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمۡۚ أَئِن ذُكِّرۡتُمۚ بَلۡ
أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ١٩

20. Og der kom en mand løbende til dem fra den fjerneste del af byen[1]. Han sagde: ”O, mit folk, følg sendebuddene.

وَجَآءَ مِنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ رَجُلٞ يَسۡعَىٰ قَالَ
يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٠

---

alvorlige konsekvenser, herunder Guddommelig straf i denne verden. Dette formål er ikke afhængig af identificeringen af byen eller Budbringerne (Allāhs velsignelser og fred være med dem صَلَوَاتُ اللهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِمْ).

1 Ifølge beretningerne var manden en tømrer ved navn Ḥabīb. Han troede på budbringerne og opfordrede sit folk på en meget sympatisk og imponerende måde til at acceptere sandheden, men synderne dræbte ham på en barbarisk måde. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) gav ham den gode nyhed om, at han ville leve et lyksaligt liv i Paradis. Selv efter den grusomme behandling, som hans folk havde pådraget ham, udtrykte han, i stedet for at bære nag mod dem, sit ønske om, at de også skulle komme til at vide om det salige liv, som han nød, så at de måske ville acceptere den sande tro.

21. Følg dem, der ikke kræver nogen belønning fra jer, og de er retledede”.

ٱتَّبِعُوا۟ مَن لَّا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

22. ”Og hvorfor skulle jeg ikke tilbede Den, der skabte mig, og til Hvem I vil blive bragt tilbage?

وَمَا لِىَ لَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِى فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Skal jeg tage guder ved siden af Ham, (således at) hvis Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) tilsigter at skade mig, (da) kan deres forbøn ikke hjælpe mig det mindste, ej heller kan de redde mig?

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدْنِ ٱلرَّحْمَـٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّى شَفَـٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾

24. Sandelig, jeg vil (da) være i åbenbar vildfarelse.

إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Sandelig, jeg har troet på jeres Herre, så lyt til mig”.

إِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

26. (Efter hans folk havde dræbt ham), blev der sagt (til ham): ”Indtræd Paradis”. Han sagde: ”Gid mit folk vidste.

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَـٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. (Hvordan) min Herre har tilgivet mig og placeret mig blandt de ærede!”

بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

28. Og Vi sendte ingen hær ned fra himlen til hans folk efter ham. Og Vi havde ikke (et behov for) at sende (dem) ned[1].

۞ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾

29. Det var ikke andet end et enkelt skrig, (og) så var de udslettet.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَـٰمِدُونَ ﴿٢٩﴾

30. Ak og ve for tjenerne! Der kom ikke noget sendebud til dem, uden at de plejede at gøre nar ad ham.

يَـٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

---

1 Det betyder, at for at tilintetgøre disse mennesker behøvede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ikke at sende en hel hær af engle fra Himlen. I stedet blev de udslettet af et enkelt Skrig, ligesom et lys slukkes med et enkelt pust.

31. Så de ikke, hvor mange generationer Vi udslettede før dem, som ikke vil vende tilbage til dem?

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ٣١

32. Og de vil alle sammen blive samlet (og) stillet foran Os.

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٣٢

33. Og et tegn for dem er det døde land. Vi gav det liv og frembragte korn fra det, så de spiser deraf.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ٣٣

34. Og Vi har deri placeret haver af daddelpalmer og vindruer og fået kilder til at springe frem deri.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ ٣٤

35. For at de kan spise frugter derfra. Og det var ikke lavet af deres hænder. Så vil de ikke være taknemmelige?

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ٣٥

36. Lovprist være Den, der skabte alle par af det, som jorden frembringer, og af (menneskene) dem selv og af det, som de ikke har viden om[1].

سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا
مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
يَعْلَمُونَ ٣٦

37. Og et tegn for dem er natten. Vi fjerner dagens (omslag) derfra, så de pludselig er i mørke.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا
هُم مُّظْلِمُونَ ٣٧

38. Og solen løber i sin faste kurs for en fastsat tid. Dette er en bestemmelse fra Den Almægtige, Den Alvidende.

وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ٣٨

39. Og for månen har Vi fastsat afmålte faser, indtil den bliver (bleg, kurvet og fin) ligesom en gammel daddelpalmes gren.

وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ
ٱلْقَدِيمِ ٣٩

40. Det er ikke for solen at overhale månen, og ej heller kan natten løbe

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ

1 Den Hellige Koran fortalte om dette fænomen på et tidspunkt, hvor forskerne ikke vidste, at der fandtes par i vegetationen, et faktum, som blev opdaget af videnskaben længe efter denne erklæring. Den Hellige Koran siger, at der også findes par af andre, som endnu ikke er kommet til menneskets kendskab. Denne erklæring omfatter alle nye opdagelser, hvor det bevises, at en genstand består af et par.

fra dagen. Og enhver af dem flyder i et kredsløb.

سَابِقُ ٱلنَّهَارِۚ وَكُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ٤٠

41. Og det er et tegn for dem, at Vi satte deres (Adams og Evas) afkom om bord på det lastede skib.

وَءَايَةٞ لَّهُمۡ أَنَّا حَمَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُمۡ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ٤١

42. Og Vi har skabt for dem lignende ting, hvorpå de stiger[1].

وَخَلَقۡنَا لَهُم مِّن مِّثۡلِهِۦ مَا يَرۡكَبُونَ ٤٢

43. Og hvis Vi ville, kunne Vi drukne dem. Så ville ingen besvare deres råb, ej heller ville de blive reddet.

وَإِن نَّشَأۡ نُغۡرِقۡهُمۡ فَلَا صَرِيخَ لَهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنقَذُونَ ٤٣

44. Kun med nåde fra Os, og som en nydelse for en stund.

إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ ٤٤

45. Og (de ænser ikke), når der bliver sagt til dem: "Frygt det (straffen), som er foran jer (i denne verden), og det, som vil komme efter jer (es død). For at I måtte blive vist barmhjertighed".

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُواْ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٤٥

46. Og der kommer ingen af deres Herres tegn til dem, uden at de vender sig bort fra dem.

وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٤٦

47. Og når der bliver sagt til dem: "Giv (til den nødlidende) af det, som Allāh har forsynet jer med". (Da) vil de, som fornægter, sige til dem, som tror: "Skal vi bespise den, som Allāh ville have bespist, hvis Han havde villet det? I er ikke i andet end åbenbar vildfarelse".

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنُطۡعِمُ مَن لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطۡعَمَهُۥٓ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٤٧

---

1 Den Hellige Koran har her henvist til et andet transportmiddel, der ligner både og skibe. De tidligere lærde har forklaret, at det hentyder til kameler, fordi de af araberne blev antaget som "ørkens skibe". Men ifølge den arabiske grammatik, kan Āyah (verset) også oversættes som "og skabt for dem ting der ligner det, som de vil ride på". Dette udtryk omfatter alle transportmidler, der ligner skibe, som måske vil blive opfundet i fremtiden, såsom ubåde. Dette kan også hentyde til fly, fordi de ligner skibe, idet de svæver i luften, ligesom skibe flyder på havet.

48. Og de siger: ”Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. De afventer intet andet end et enkelt skrig, som vil gribe dem, mens de strides.

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

50. Da vil de ikke være i stand til at lave et testamente, og de vil ikke vende tilbage til deres familie.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og der vil blive blæst i Hornet, og pludselig vil de haste fra deres grave mod deres Herre.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾

52. De vil sige: ”Ve os! Hvem rejste os fra vores hvile?” (Der vil blive sagt til dem): ”Det er, hvad Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) havde lovet, og sendebuddene talte sandt”.

قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا
وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Det vil ikke være andet end et skrig, (og) på ingen tid vil de alle sammen da blive stillet foran Os.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Så ingen vil på denne Dag blive forurettet det mindste, og I vil ikke blive gengældt (for noget) ud over det, I plejede at foretage jer.

فَٱلْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Sandelig, Paradisets folk vil på denne Dag være optaget af frydefulde ting.

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ﴿٥٥﴾

56. De og deres hustruer vil være i (behagelige) skygger, tilbagelænede på chaiselonger.

هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ
مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٦﴾

57. For dem er der frugter deri, og for dem er der, hvad end de spørger om.

لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

58. ”Salām (Fred være med jer)”, er Ordet, (de modtager) fra en Barmhjertig Herre.

سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. (Og der vil blive sagt til fornægterne): ”Og adskil jer i dag fra (de troende), o, I syndige.

وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٥٩

60. Befalede Jeg jer ikke, o, I Ādams børn, at I ikke skulle tilbede Satan? Sandelig, han er en åbenbar fjende af jer.

۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا
تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ
مُّبِينٞ ٦٠

61. Og at I skal tilbede Mig (alene)? Det er (den) rette vej.

وَأَنِ ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٦١

62. Og han (Satan) havde vildledt en stor mængde iblandt jer. Forstod I det da ikke?”

وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ
تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ٦٢

63. Det er Djahannam (Helvede), som I blev lovet.

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٦٣

64. Indtræd det i Dag, fordi I plejede at benægte (sandheden).

ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٦٤

65. I Dag vil Vi sætte et segl for deres munde, og deres hænder vil tale til Os, og deres ben vil bevidne det, de plejede at foretage sig.

ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ
وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٦٥

66. Og havde Vi villet, havde Vi udvisket deres øjne. Så havde de kappes om (at finde) vejen (retledningen). Hvordan ville de da se?

وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ فَٱسۡتَبَقُواْ
ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبۡصِرُونَ ٦٦

67. Og havde Vi villet, havde Vi vansiret dem på deres pladser. Da havde de ikke været i stand til at bevæge sig fremad, ej heller tilbage.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ
فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مُضِيّٗا وَلَا يَرۡجِعُونَ ٦٧

68. Og den, som Vi giver et langt liv, vil blive aftaget i styrke[1]. Vil de da ikke forstå?

وَمَن نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي ٱلۡخَلۡقِۚ أَفَلَا
يَعۡقِلُونَ ٦٨

---

1 Det betyder, at når et menneske bliver meget gammelt, bliver dets evner til at se, høre, forstå osv. svækket, og det vender tilbage til barndomstilstanden i mange henseender. Hvis en klog og intellektuel person kan blive lige så uvidende som et barn, så har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) magt til at udslette øjnene eller fordreje en persons form, når Han end vil.

69. Og Vi lærte ham (Muḥammad) ikke poesien, og det er ikke passende for ham[1]. Det er intet andet end et råd og en åbenbar Koran, (der forklarer sandheden).

وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ٦٩

70. For at advare den, der er i live, og for at ordet kan være bevis mod fornægterne.

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَى
ٱلْكَٰفِرِينَ ٧٠

71. Og har de ikke set, at Vi har skabt kvæg for dem blandt de ting, som Vores Hænder har skabt, så at de kan være deres ejere?

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَآ
أَنْعَٰمًا فَهُمْ لَهَا مَٰلِكُونَ ٧١

72. Og Vi har tæmmet dem (dyrene) for dem (menneskene), nogle af dem rider de på, og nogle af dem spiser de.

وَذَلَّلْنَٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ٧٢

73. Og i disse er der for dem andre fordele og drikke. Vil de da ikke være taknemmelige?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ٧٣

74. Og de har taget andre guder end Allāh. For at de måtte blive hjulpet (af dem).

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ
يُنصَرُونَ ٧٤

75. De kan ikke hjælpe dem. Og de vil blive bragt frem som en hær imod dem, (som tilbad dem)[2].

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ
مُّحْضَرُونَ ٧٥

76. Så lad ikke deres bemærkninger bedrøve dig. Sandelig, Vi ved, hvad de skjuler, og hvad de afslører.

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ٧٦

1 Makkahs hedninge plejede at sige, at Koranen var en form for poesi, der var blevet komponeret af Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Āyah (verset) siger, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) aldrig havde lært ham poesi, og ej heller passede det hans høje status at være kendt som en digter. Fyrre år af hans tidligere liv er et bevis på, at han aldrig havde komponeret poesi, og ej heller havde han vist nogen interesse for det. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) holdt ham væk fra poesi, så ingen fornuftig person kunne antage ham som en digter og åbenbaringen som poesi.

2 Afguderne vil, i stedet for at hjælpe deres tilbedere, stå som en hær imod dem der tilbad dem på Domme Dagen og vidne imod dem.

77. Og har mennesket ikke set, at Vi har skabt det af en dråbe sæd? Da stod det pludselig som en åbenbar modstander (af Os).	أَوَلَمْ يَرَ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾
78. Og han opstillede for Os et argument, og glemte sin egen skabelse. Han sagde: ”Hvem vil give liv til knoglerne, når de er rådnet (og er blevet til støv)?”	وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۥ ۖ قَالَ مَن يُحْيِ ٱلْعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
79. Sig: ”De vil blive genoplivet af Den samme, som skabte dem første gang. Og Han er Vidende om enhver skabelse.	قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
80. Den, der skabte ilden for jer af det grønne træ. Så brændte i deraf”.	ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾
81. Og er Den, der skabte Himlene og Jorden, ikke i stand til at skabe noget lig dem? Jo, og Han er Den Suveræne Skaber, Den Alvidende.	أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
82. Sandelig, Hans befaling, når Han tilsigter noget, er kun, at Han siger: ”Bliv!” Og det bliver til.	إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
83. Så Lovprist være Den, i Hvis Hånd Herredømmet over alle ting ligger. Og til Ham skal I blive bragt tilbage.	فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

SŪRAH AṢ-ṢĀFFĀT

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

Titlen på denne Sūrah er ”De, der står i rækker”. Ordet ’de, der står i rækker’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med engle, der står i rækker.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg Allāh sværger)[1] ved de (engle), der står i rækker.

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ١

2. Og ved de (engle), der driver skyerne.

فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ٢

3. Og ved de (engle), der reciterer Dhikr (Allāhs Bog)[2].

فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ٣

4. Sandelig, jeres Gud (Allāh) er En[3].

إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ٤

5. Herren over Himlene og Jorden, og hvad der er imellem dem, og Herren over solens opgang (over hele verden).

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ٥

6. Sandelig, Vi har prydet den nærmeste himmel med udsmykning af stjerner.

إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ٦

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Henvisningen i disse tre Āyāt (vers) er til de engle, som står i rækker og er parate til at udføre, hvad de bliver befalet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) til at udføre. De forhindrer også djævle i at nærme sig det øvre Rige, som nævnt i Āyāt (versene) 7 til 10. Desuden er de altid engagerede i Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Dhikr (ihukommelse). Selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke behøver at aflægge en ed for at bekræfte Sit udsagn, har den Hellige Koran benyttet forskellige eder på forskellige steder for at tilføje veltalenhed og vægt til stilen. Meningen med disse tre egenskaber hos englene er, at hvis man betragter deres egenskaber, må man indrømme, at deres forhold til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er et forhold mellem Gud og Hans tjenere og ikke et forhold mellem en far og hans datter, som det formodes af Makkahs hedninge.

3 Ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Ham.

7. Og beskyttelse mod enhver oprørsk satan.

وَحِفۡظٗا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ٧

8. De kan ikke lytte til det øverste råd, og de bliver ramt fra enhver side.

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٖ ٨

9. Udstødte, og for dem er der en vedvarende straf.

دُحُورٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ ٩

10. Bortset fra hvis en (af dem) opfanger en lille del (af det, der bliver sagt i det øverste råd), da bliver han forfulgt af en strålende flamme[1].

إِلَّا مَنۡ خَطِفَ ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ ثَاقِبٞ ١٠

11. Så spørg dem: "Er de vanskeligere at skabe, end de (andre væsner) Vi har skabt?" Sandelig, Vi skabte dem af en klæbrig lerjord.

فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ١١

12. Nej, du (O, Muḥammad) undrer (dig over deres fornægtelse), og de gør nar ad (dig og Koranen).

بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ ١٢

13. Og når de bliver påmindet, lader de sig ikke påminde.

وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ١٣

14. Og når de ser et tegn, gør de grin (med det).

وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ١٤

15. Og siger: "Det er intet andet end åbenbar magi.

وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ١٥

16. (Er det sådan, at) når vi er døde og er blevet til støv og knogler, at vi vil blive genoprejst?

أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ١٦

17. Og (ligeledes) vores forfædre fra en tidligere tid?"

أَوَءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ١٧

18. Sig: "Ja, og I vil (også) blive vanæret".

قُلۡ نَعَمۡ وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ ١٨

19. Det er kun et enkelt skrig, (og) så vil de begynde at se.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ ١٩

---

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-Ḥidjr (15:18).

20. Og de vil sige: "O, ve os, dette er Gengældelsens Dag".

وَقَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ٢٠

21. (Der vil blive sagt til dem): "Dette er Afgørelsens Dag, som I plejede at fornægte".

هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢١

22. (Der vil blive sagt til englene): "Saml alle dem, der plejede at være uretfærdige, og deres fæller, og det, de plejede at tilbede.

۞ٱحۡشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزۡوَٰجَهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ٢٢

23. Ved siden af Allāh, og led dem til den Flammende Ilds (Helvede) vej.

مِن دُونِ ٱللَّهِ فَٱهۡدُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡجَحِيمِ ٢٣

24. Og stop dem (for en stund). Sandelig, de skal udspørges:

وَقِفُوهُمۡۖ إِنَّهُم مَّسۡـُٔولُونَ ٢٤

25. "Hvad er der med jer, siden I ikke hjælper hinanden?"

مَا لَكُمۡ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٥

26. Nej, de er (alle) underkastede (Allāh) i Dag.

بَلۡ هُمُ ٱلۡيَوۡمَ مُسۡتَسۡلِمُونَ ٢٦

27. Og nogle af dem vil vende sig mod hinanden og stille hinanden spørgsmål.

وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ٢٧

28. De vil sige: "Sandelig, det var jer, der plejede at komme til os fra højre side (og vildledte os)".

قَالُوٓاْ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَأۡتُونَنَا عَنِ ٱلۡيَمِينِ ٢٨

29. De vil sige: "Nej, I var selv ikke troende.

قَالُواْ بَل لَّمۡ تَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ٢٩

30. Og vi havde ingen magt over jer. Nej, I var selv et syndende folk.

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭۖ بَلۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا طَٰغِينَ ٣٠

31. Så vores Herres Ord er blevet opfyldt over os. Sandelig, vi skal smage (straffen).

فَحَقَّ عَلَيۡنَا قَوۡلُ رَبِّنَآۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ٣١

32. Så vi vildledte jer. Sandelig, vi var selv vildledte".

فَأَغۡوَيۡنَٰكُمۡ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ٣٢

33. Så sandelig, den Dag vil de dele straffen sammen.

فَإِنَّهُمۡ يَوۡمَئِذٖ فِي ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ٣٣

34. Sandelig, således behandler Vi de syndige.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ٣٤

35. Det var sandelig dem, der, når der blev sagt til dem: ”Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Allāh”, viste arrogance.

إِنَّهُمۡ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمۡ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ
يَسۡتَكۡبِرُونَ ٣٥

36. Og plejede at sige: ”Skal vi virkelig forlade vores guder på grund af en gal poet?”

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٖ
مَّجۡنُونِۭ ٣٦

37. Nej, han er kommet med sandheden og har bekræftet alle sendebuddene.

بَلۡ جَآءَ بِٱلۡحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٣٧

38. Sandelig, I skal smage den smertefulde straf.

إِنَّكُمۡ لَذَآئِقُواْ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَلِيمِ ٣٨

39. Og I vil ikke blive gengældt for andet end det, I plejede at foretage jer.

وَمَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٣٩

40. I modsætning til Allāhs udvalgte tjenere.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٤٠

41. Det er dem, for hvem der er en kendt forsyning.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ رِزۡقٞ مَّعۡلُومٞ ٤١

42. Frugter: Og de vil blive æret.

فَوَٰكِهُ وَهُم مُّكۡرَمُونَ ٤٢

43. I Lyksalighedens Haver.

فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٤٣

44. (Siddende) over for hinanden på divaner.

عَلَىٰ سُرُرٖ مُّتَقَٰبِلِينَ ٤٤

45. Et bæger (med ren vin) fra en rindende kilde vil blive sendt rundt mellem dem.

يُطَافُ عَلَيۡهِم بِكَأۡسٖ مِّن مَّعِينِۭ ٤٥

46. Hvid (og) velsmagende for dem, der drikker.

بَيۡضَآءَ لَذَّةٖ لِّلشَّٰرِبِينَ ٤٦

47. I den vil der ikke være (noget, der giver) hovedpine, ej heller vil de blive beruset af den.

لَا فِيهَا غَوۡلٞ وَلَا هُمۡ عَنۡهَا يُنزَفُونَ ٤٧

48. Og hos dem vil der være kvinder med store øjne og sænkede blikke.

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

49. Som om de var æg, velbeskyttede.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

50. Og nogle af dem vil vende sig mod hinanden og stille hinanden spørgsmål.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾

51. En af talerne iblandt dem vil sige: "Sandelig, jeg havde en følgesvend (på jorden).

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥١﴾

52. Der plejede, at sige (til mig): "Er du en af dem, der tror?

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

53. Når vi er døde og blevet til støv og knogler, skal vi da gengældes (for vores gerninger)?"

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

54. Han (taleren) vil sige (til de andre folk i Paradiset): "Vil I gerne have et kig (i Djahannam (Helvede) for at finde ud af, hvad der skete med min følgesvend)?"

قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så vil han kigge og se ham i midten af Djahannam (Helvedet).

فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

56. Han (taleren) vil sige (til sin følgesvend, der er i Helvede): "Ved Allāh, du havde næsten ruineret mig.

قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾

57. Og havde det ikke været for min Herres gunst, havde jeg været blandt dem, der blev bragt frem (i Helvede)".

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

58. (Så vil taleren sige): "Skal vi så ikke dø (mere)?

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

59. Ud over vores første død, og vil vi ikke blive straffet?"

إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

60. Det er sandelig den største succes.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. For noget som dette må alle arbejdere arbejde på (at opnå).

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Er dette en bedre bolig, eller Zaqqūm-træet[1]?

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ ٦٢

63. Vi har Sandelig gjort det til en prøve for de uretfærdige.

إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ ٦٣

64. Sandelig, det er et træ, der kommer frem fra bunden af Djahannam (Helvede).

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ٦٤

65. Dens frugter er lig satanernes hoveder.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ ٦٥

66. Da skal de sandelig spise af det og fylde deres maver dermed.

فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ٦٦

67. Derefter vil de sandelig, ovenpå det, få en mikstur lavet af kogende vand.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ٦٧

68. Sandelig, derefter er deres tilbagevenden kun til den Flammende Ild.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ٦٨

69. Sandelig, de fandt deres forfædre i vildfarelse.

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ٦٩

70. Så de fulgte hurtigt i deres fodspor.

فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠

71. Og de fleste af de tidligere (generationer) var (også) faret vild før dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٧١

72. Og Vi sendte formanere blandt dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ٧٢

73. Så se, hvordan enden var for dem, der blev advaret.

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ٧٣

74. Undtagen Allāhs udvalgte tjenere.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ٧٤

1 Zaqqūm træet var et træ med en bitter smag, der fandtes i den Arabiske ørken. Da den Hellige Koran nævnte, at det ville være føden, der vil blive tilbudt Helvedes beboere, gjorde de vantro grin med det og sagde, hvordan et træ kunne vokse i Ild. Det er derfor, at den Hellige Koran har sagt, at bortset fra at være føde for Ildens beboere var det også en test for mennesker, om de ville tro på det, eller gøre grin med det. Derefter bliver der sagt i Āyah (vers) 65, at det ikke er umuligt for et træ at vokse i Ild, fordi den på grund af sin natur vokser i bunden af Helvede.

75. Og sandelig, Nūḥ (Noa) påkaldte Os, og Vi er Den bedste af dem, der svarer.

وَلَقَدۡ نَادَىٰنَا نُوحٞ فَلَنِعۡمَ ٱلۡمُجِيبُونَ ٧٥

76. Og Vi reddede ham og hans familie fra den mægtige sorg.

وَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ٧٦

77. Og gjorde hans slægt til de eneste overlevende.

وَجَعَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلۡبَاقِينَ ٧٧

78. Og Vi efterlod for ham (et godt minde) blandt de senere (generationer).

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٧٨

79. "Fred være med Nūḥ (Noa) iblandt alle verdnerne[1]".

سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٖ فِي ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٩

80. Sandelig, således belønner Vi dem, der handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٠

81. Sandelig, han er blandt Vores troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨١

82. Derefter druknede Vi de andre.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ٨٢

83. Og sandelig, blandt hans følgere var Ibrāhīm (Abraham).

۞وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبۡرَٰهِيمَ ٨٣

84. (Husk), da han kom til sin Herre med et rent hjerte.

إِذۡ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلۡبٖ سَلِيمٍ ٨٤

85. Da han sagde til sin fader og sit folk: "Hvad er det, I tilbeder?

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَاذَا تَعۡبُدُونَ ٨٥

86. Begærer I falske guder i stedet for Allāh?

أَئِفۡكًا ءَالِهَةٗ دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ٨٦

87. Så hvad er jeres mening om verdnernes Herre?

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٧

88. Da kastede han et blik på stjernerne.

فَنَظَرَ نَظۡرَةٗ فِي ٱلنُّجُومِ ٨٨

89. Og sagde: "Sandelig, jeg er syg[2]".

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٞ ٨٩

1 Det betyder, at alle der følger en Himmelsk religion, beundrer Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) og beder for ham med disse ord. Dette er grunden til at ikke kun muslimer, men også jøder og kristne holder ham i høj agtelse.

2 Hans folk plejede at fejre en festival. De inviterede ham til at slutte sig til festivalen.

90. Så de forlod ham, idet de vendte ryggene (mod ham).

فَتَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ مُدۡبِرِينَ ٩٠

91. Så gik han til deres guder og sagde: ”(Hvorfor) vil I ikke spise?

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمۡ فَقَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ٩١

92. Hvad er der galt med jer, (siden) I ikke taler?”

مَا لَكُمۡ لَا تَنطِقُونَ ٩٢

93. Så angreb han dem, idet han slog med sin højre hånd.

فَرَاغَ عَلَيۡهِمۡ ضَرۡبَۢا بِٱلۡيَمِينِ ٩٣

94. Så kom de (afgudsdyrkerne) løbende til ham.

فَأَقۡبَلُوٓاْ إِلَيۡهِ يَزِفُّونَ ٩٤

95. Han sagde: ”Tilbeder I det, som I selv har udhugget?

قَالَ أَتَعۡبُدُونَ مَا تَنۡحِتُونَ ٩٥

96. (Når) Allāh har skabt jer og det, I laver?”

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ وَمَا تَعۡمَلُونَ ٩٦

97. De sagde: ”Byg en (høj) struktur for ham, og kast ham i den flammende ild”.

قَالُواْ ٱبۡنُواْ لَهُۥ بُنۡيَٰنٗا فَأَلۡقُوهُ فِي ٱلۡجَحِيمِ ٩٧

98. Så de lagede en plan imod ham, men Vi gjorde dem til de laveste (ved at forpurre deres plan)[1].

فَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيۡدٗا فَجَعَلۡنَٰهُمُ ٱلۡأَسۡفَلِينَ ٩٨

99. Og han sagde: ”Sandelig, jeg udvandrer for min Herre. Han vil retlede mig[2].

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ٩٩

Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) fortalte dem, at han ikke havde det godt, og derfor blev han undskyldt. Sandsynligvis havde han en form for let sygdom, men den var ikke af en sådan karakter, at den virkelig ville forhindre ham i at deltage i festivalen. Men han tog det som en mulighed for at slippe for fremmødet. Erklæringen han ytrede, kaldes for en tauriyah, dvs. at bruge et udtryk hvis tilsyneladende betydning er forskellig fra, hvad man egentlig har til hensigt. Han havde faktisk planlagt at angribe deres afguder, efter at de havde forladt byen, så de med egne øjne kunne se, at deres såkaldte ”guder” var så hjælpeløse, at de endda ikke kunne forsvare sig selv, endsige at have nogen magt til at skade eller gavne andre.

1 Det er nævnt i Sūrah Al-anbiyā’ (21:69), at da de kastede Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) i ilden, befalede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ilden til at være kølig og sikker for ham, og dermed forblev han uskadt i ilden.

2 Denne erklæring betyder, at han havde til hensigt at migrere fra Irak. Derfor udvandrede

100. Min Herre, skænk mig (en søn) blandt de retskafne”.

رَبِّ هَبۡ لِي مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٠٠

101. Så Vi gav ham nyheden om en langmodig dreng.

فَبَشَّرۡنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٖ ١٠١

102. (Og) da han nåede en alder, hvori han kunne arbejde med ham, sagde han: ”O, min søn, jeg har set i en drøm, at jeg slagter dig, så overvej det, hvad synes du?” Han sagde: ”O, min fader, gør det, som du er blevet beordret til. Du vil InshāAllāh (hvis Allāh vil) finde mig blandt dem, der udviser tålmodighed”.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعۡيَ قَالَ يَٰبُنَيَّ إِنِّيٓ أَرَىٰ فِي
ٱلۡمَنَامِ أَنِّيٓ أَذۡبَحُكَ فَٱنظُرۡ مَاذَا تَرَىٰۚ قَالَ
يَٰٓأَبَتِ ٱفۡعَلۡ مَا تُؤۡمَرُۖ سَتَجِدُنِيٓ إِن
شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٠٢

103. Da de begge underkastede sig (Allāhs vilje), og han lagde ham ned med panden på jorden.

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ١٠٣

104. Og så kaldte Vi på ham: ”O, Ibrāhīm (Abraham).

وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ١٠٤

105. Du opfyldte drømmen”. Sandelig, således belønner Vi dem, der handler godt.

قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٠٥

106. Det var sandelig den åbenbare prøvelse.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ١٠٦

107. Og Vi løskøbte ham med et mægtigt offer[1].

وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ ١٠٧

108. Og Vi efterlod for ham (et godt minde) blandt de senere (generationer).

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١٠٨

---

han til Syrien (Bilād ash-Shām: Palæstina, Syrien, Lipanon og Jordan).

1 Drengen var Profeten Ismā‘īl (Ishmael (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)). Da profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) tog alle foranstaltninger for at ofre ham, og faderens og sønnens lydighed over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) blev påvist, så de, at et slagtet får lå foran dem. Således frelste Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Profeten Ismā‘īl (Ishmael (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

109. ”Fred være med Ibrāhīm (Abraham)”.

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ١٠٩

110. Således belønner Vi dem, der handler godt.

كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١١٠

111. Sandelig, han er blandt Vores troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١١

112. Og Vi gav ham den gode nyhed om Isḥāq (Isak), en profet iblandt de retskafne.

وَبَشَّرۡنَٰهُ بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٢

113. Og Vi velsignede ham og Isḥāq (Isak). Og blandt deres slægt (er nogle), der handler godt, og (nogle), der åbenlyst handler uretfærdigt mod sig selv.

وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ١١٣

114. Og Vi skænkede Vores gunst til Mūsā (Moses) og Hārūn (Aron).

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١١٤

115. Og Vi reddede dem begge og deres folk fra den mægtige sorg.

وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ ١١٥

116. Og Vi hjalp dem, så de blev de sejrrige.

وَنَصَرۡنَٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ١١٦

117. Og Vi gav dem den klare Bog.

وَءَاتَيۡنَٰهُمَا ٱلۡكِتَٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ١١٧

118. Og Vi retledede dem begge til den rette vej.

وَهَدَيۡنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ١١٨

119. Og Vi efterlod for dem begge (et godt minde) blandt de senere (generationer).

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ١١٩

120. ”Fred være med Mūsā (Moses) og Hārūn (Aron)”.

سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١٢٠

121. Sandelig, således belønner Vi dem, der handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٢١

122. Sandelig, de er begge blandt Vores troende tjenere.

إِنَّهُمَا مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٢٢

123. Og Sandelig, Ilyās (Elias) var et af sendebuddene.

وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٢٣

124. (Husk), da han sagde til sit folk: ”Frygter I ikke Allāh?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤

125. Påkalder I Ba‘l[1] og ignorerer Den Bedste Skaber?

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ ٱلْخَٰلِقِينَ ١٢٥

126. Allāh: Jeres Herre og jeres forfædres Herre?”

ٱللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ١٢٦

127. Så de fornægtede ham. Sandelig, de vil blive bragt frem.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ١٢٧

128. Undtagen Allāhs udvalgte tjenere.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ١٢٨

129. Og Vi efterlod for ham (et godt minde) iblandt de senere (generationer).

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ١٢٩

130. ”Fred være med Ilyāsīn (Elias)”.

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ١٣٠

131. Således belønner Vi dem, der handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ١٣١

132. Sandelig, han er blandt Vores troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٣٢

133. Og sandelig, Lūṭ (Lot) var et af sendebuddene.

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٣٣

134. (Husk), da Vi reddede ham og hans familie, dem alle sammen.

إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ١٣٤

135. Undtagen en gammel kvinde (hans kone), der var blandt dem, der blev tilbage.

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ ١٣٥

136. Derefter tilintetgjorde Vi de andre.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ١٣٦

137. Og I passerer sandelig forbi dem om morgenen.

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ١٣٧

138. Og om natten[2]. Vil I da ikke forstå?

وَبِٱلَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٣٨

---

1 Ba‘l: Navnet på en kendt afgud, som hedningene plejede at tilbede.

2 Folk i Arabien plejede at passere Sodoma og Amura (Gomorra), Profeten Luṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) folks boliger, på deres rejse til Syrien. Se også fodnoterne til Sūrah Al-A‘rāf (7:80) og Sūrah Hūd (11:69-82).

139. Og sandelig, Yūnus (Jonas) var et af sendebuddene[1].

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٣٩

140. (Husk), da han løb væk hen mod det lastede skib.

إِذۡ أَبَقَ إِلَى ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ١٤٠

141. Da deltog han i at trække lod (om at slippe af med en passager), og han var blandt taberne.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلۡمُدۡحَضِينَ ١٤١

142. Så slugte fisken ham, og han var den bebrejdede.

فَٱلۡتَقَمَهُ ٱلۡحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٞ ١٤٢

143. Havde han ikke været blandt dem, der proklamer Allāhs renhed.

فَلَوۡلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلۡمُسَبِّحِينَ ١٤٣

144. Var han forblevet i dens mave. til den Dag de vil genopstå.

لَلَبِثَ فِي بَطۡنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ١٤٤

145. Så kastede Vi ham på et goldt land, mens han var syg.

۞ فَنَبَذۡنَٰهُ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٞ ١٤٥

146. Og Vi lod en græskarplante vokse over ham.

وَأَنۢبَتۡنَا عَلَيۡهِ شَجَرَةٗ مِّن يَقۡطِينٖ ١٤٦

147. Og Vi havde sendt ham (som et sendebud) til hundrede tusinde eller mere.

وَأَرۡسَلۡنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلۡفٍ أَوۡ يَزِيدُونَ ١٤٧

148. Så de troede (på ham). Så Vi gav dem nydelse for en stund.

فَـَٔامَنُواْ فَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٖ ١٤٨

149. Så spørg dem: "Har jeres Herre døtre, mens de har sønner?[2]"

فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَلِرَبِّكَ ٱلۡبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلۡبَنُونَ ١٤٩

150. Eller skabte Vi englene som hunkøn, mens de bevidnede?

أَمۡ خَلَقۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثٗا وَهُمۡ شَٰهِدُونَ ١٥٠

151. Sandelig, der er dem, der ved hjælp af deres løgn siger:

أَلَآ إِنَّهُم مِّنۡ إِفۡكِهِمۡ لَيَقُولُونَ ١٥١

152. "Allāh har fået børn". Og de er sandelig løgnere.

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٥٢

---

1 Se fodnoten til Sūrah Al-Anbiyā' (21:88).

2 Makkahs hedninge mente, at engle var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) døtre. Disse Āyāt (vers) gendriver denne absurde tro.

153. Har Han valgt døtre (For Sig Selv) i stedet for sønner?

أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Hvad er der i vejen med jer? Hvordan dømmer I?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Så vil I ikke tænke (over det)?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Eller er der for jer en åbenbar myndighed?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Så bring jeres bog, hvis I er sandfærdige.

فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Og de har opdigtet et slægtskab[1] mellem Ham (Allāh) og djinnerne[2], mens djinnerne allerede ved, at de (der påstår dette) sandelig skal blive bragt frem (for at blive straffet).

وَجَعَلُوا۟ بَيْنَهُۥ وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Lovprist være Allāh! (Og Fri for det) de beskriver.

سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Undtagen Allāhs udvalgte tjenere[3].

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Så I og dem, I tilbeder.

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. Ingen af jer kan vildlede nogen[4] fra Ham.

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾

---

1 Nogle hedninge mente, at Iblīs (Satan) var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) bror, der skabte det onde, mens Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skabte det gode. Nogle andre fremsatte, at mens engle var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) døtre, var deres mødre nogle dronninger blandt djinn, hvilket betød at dronningerne blandt djinn var (Gud forbyde) Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) hustruer. Disse Āyāt (vers) gendriver alle sådanne fejlagtige påstande.

2 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

3 Denne undtagelse vedrører erklæringen i Āyah (vers) 158, "mens djinnerne allerede ved, at de (der påstår dette) sandelig skal blive bragt frem (for at blive straffet)". Det betyder, at bortset fra Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) udvalgte tjenere, der tror og udøver gode gerninger, vil alle andre blive ramt af den Guddommelige straf.

4 De troende.

163. Undtagen den, der skal brænde i den Flammende Ild.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. Og (englene siger): "Der er ingen blandt os, undtagen at han har (sit) kendte sted.

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Og vi (englene) er sandelig dem, der står i rækker.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og vi er sandelig dem, der proklamerer Allāhs renhed.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Og de (hedningene) plejede at sige:

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. "Hvis vi havde haft en påmindelse (en hellig skrift) hos os, ligesom de tidligere (generationers).

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Havde vi sandelig været Allāhs udvalgte tjenere[1]".

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Så fornægtede de den (Koranen). De vil snart vide (sandheden).

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Og Vores Ord er allerede gået forud for Vores tjenere, sendebuddene.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. Sandelig, det er dem, der vil have (Allāhs) støtte.

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Og sandelig, det vil være Vores hær (af udvalgte tjenere) der vil være de sejrende.

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Så træk (dig) væk fra dem for en stund.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. Og iagttag dem, for snart skal de se.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Er det vores straf, de ønsker at fremskynde?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

---

1 Nogle arabere plejede I Djāhiliyyah (Uvidenheds dagene) at sige, at hvis de blev givet en Guddommelig Bog, ligesom jøderne og de kristne havde fået Toraen og Indjīl (Evangeliet), ville de følge Bogen. Men da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev sendt med den Noble Koran, afviste de den.

177. Når den (straffen) så stiger ned i deres gårdsplads, da vil morgenen være slet for dem, der var blevet advaret.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنذَرِينَ ١٧٧

178. Så træk (dig) væk fra dem for en stund.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ١٧٨

179. Og iagttag (dem), for snart skal de se.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ١٧٩

180. Lovprist være din Herre, Herren over al Magt og Ære! (Han er Fri for det), de beskriver.

سُبْحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٨٠

181. Og fred være med sendebuddene.

وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ١٨١

182. Og al lovprisning tilkommer Allāh, verdnernes Herre.

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٨٢

SŪRAH ṢĀD

سُورَةُ صٓ

Titlen på denne Sūrah er ”Ṣād”, da bogstavet Ṣād forekommer i Āyah (vers) 1. Sūrah Ṣād er en af tre Sūraher, Ṣād, Qāf og Nūn, der starter med ét bogstav.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ṣād[1]. (Jeg Allāh sværger)[2] Ved Koranen, (der er) fuld af råd.

صٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ذِي ٱلذِّكۡرِ ١

2. Men de, der fornægter, er i (falsk) stolthed og modstand.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٖ وَشِقَاقٖ ٢

3. Hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort før dem? De råbte da (efter nåde), men tiden for flugt var udløbet.

كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ فَنَادَواْ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٖ ٣

4. Og de undrer sig (over), at der er kommet en formaner (Profeten Muḥammad) til dem fra iblandt dem selv. Og fornægterne siger: ”Det er en troldmand, en løgner”.

وَعَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡۖ وَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٞ كَذَّابٌ ٤

5. Har han gjort (alle) guderne til en enkelt Gud? Sandelig, det er en yderst mærkværdig ting”.

أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ٥

6. Og lederne blandt dem gik frem (og sagde til deres følge): ”Gå væk (fra

وَٱنطَلَقَ ٱلۡمَلَأُ مِنۡهُمۡ أَنِ ٱمۡشُواْ وَٱصۡبِرُواْ عَلَىٰٓ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser, at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

Profeten Muḥammad) og stå fast ved jeres guder. Sandelig, det er en ting, der er planlagt (imod jer).

ءَالِهَتِكُمْۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝٦

7. Vi har ikke hørt om (noget lignende) det i (vores) tidligere tro. Det er intet andet end et påfund.

مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي ٱلْمِلَّةِ ٱلْءَاخِرَةِ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا
ٱخْتِلَٰقٌ ۝٧

8. Er rådet (Koranen) blevet nedsendt til ham (alene) iblandt os?" Nej, de er i tvivl om Mit råd (Koranen). Nej, de har (endnu) ikke smagt Min straf.

أَءُنزِلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَاۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّن
ذِكْرِيۖ بَل لَّمَّا يَذُوقُواْ عَذَابِ ۝٨

9. Eller har de skattene af din Herres nåde, Den Almægtige, Giveren?(1)

أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ ٱلْعَزِيزِ ٱلْوَهَّابِ ۝٩

10. Eller er herredømmet over Himlene og Jorden, og hvad der er imellem dem, deres? Lad dem da stige til op (til Himlen) med midler.

أَمْ لَهُم مُّلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۖ
فَلْيَرْتَقُواْ فِي ٱلْأَسْبَٰبِ ۝١٠

11. De vil være en hær besejret, ligesom tidligere grupper (blev besejret).

جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ ٱلْأَحْزَابِ ۝١١

12. Før dem fornægtede Nūḥs (Noas) folk, ʻĀd og Firʻaun (Faraoen) ham med pælene(2).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو ٱلْأَوْتَادِ ۝١٢

13. Og Thamūd og Lūṭs (Lots) folk og Aykah-(skov) folket(3). Disse var grupperne.

وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِۚ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلْأَحْزَابُ ۝١٣

1 Dette er et svar på deres indsigelse imod, hvorfor Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev udvalgt til Profetgerningen. Āyah (verset) siger, at denne indvending indeholder en påstand om, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) barmhjertigheds skatte skal eller burde være under deres kontrol, og at de burde udvælge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) profeter. Denne påstand er for absurd til, at man kan kommentere på den.

2 Meningen med at "pælene" er blevet nævnt her er, at de var hans torturinstrumenter, eller fordi de er en metafor for hans hær, som holdt ham ved magten.

3 Folk fra Madyan (Midjan), til hvem Profeten Shuʻaib (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) var blevet sendt til.

14. Ingen gjorde andet end at benægte sendebuddene. Så Min straf (var) berettiget (for dem).

إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

15. Og disse (folk) venter på intet andet end et enkelt skrig[1], uden ende[2].

وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

16. Og de vil sige: ”Vor Herre, fremskynd os vores andel[3], før Regnskabets Dag.

وَقَالُواْ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿١٦﴾

17. Vær tålmodig med det, de siger, og husk Vores tjener Dāwūd (David), (manden) med magt. Sandelig, han vendte sig til Allāh (i alle anliggender).

ٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلْأَيْدِ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

18. Sandelig, Vi havde undertvunget bjergene til at tilslutte sig ham i at proklamere Allāhs renhed om aftenen og ved solopgang.

إِنَّا سَخَّرْنَا ٱلْجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحْنَ بِٱلْعَشِيِّ وَٱلْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

19. Og (ligeledes) fuglene (i) samlet (flok). Alle underlagt ham[4].

وَٱلطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

20. Og Vi gjorde hans kongedømme stærkt og gav ham visdommen og dømmekraft (mellem folk).

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُۥ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحِكْمَةَ وَفَصْلَ ٱلْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

21. Og er historien om de stridende[5] nået dig, da de

۞ وَهَلْ أَتَىٰكَ نَبَؤُاْ ٱلْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُواْ

---

1 Lyden af Hornet, i hvilket der vil blive blæst på Dommens Dag.

2 Uden ende: et konstant skrig, der ikke vil ophøre, før alt i universet er tilintetgjort.

3 Vores andel: Dvs. registret over vores gode og dårlige gerninger, så vi kan beskue dem.

4 Se fodnoten til Sūrah Al-Anbiyā’ (21:79).

5 Resumé af den følgende historie er, at Profeten Dāwūd (David (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) havde begået en fejl. For at gøre ham opmærksom på dette, sendte Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) to stridende parter til ham, mens han var hengivet til tilbedelse i sit bedested. De kom til ham på en usædvanlig måde ved at klatre over muren, og fremlagde sagen for ham. Han dømte imellem dem, men på samme tid indså han, at det var et subtilt tegn fra Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) side om hans fejltagelse. Derfor kastede han sig med ansigtet mod jorden foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og angrede. Den Hellige Koran har ikke nævnt karakteren af

kravlede op ad muren til bedestedet?

ٱلۡمِحۡرَابَ ٢١

22. De trådte ind til Dāwūd (David). Da han blev bange for dem, sagde de: "Frygt ikke, vi er to stridende. En af os har forurettet den anden, så døm mellem os med sandheden, og afvig ikke og led os til den lige vej.

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنۡهُمۡۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ
خَصۡمَانِ بَغَىٰ بَعۡضُنَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فَٱحۡكُم بَيۡنَنَا
بِٱلۡحَقِّ وَلَا تُشۡطِطۡ وَٱهۡدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ ٢٢

23. Sandelig, det er min broder, han har nioghalvfems moderfår, og jeg har (kun) et enkelt moderfår. Alligevel sagde han: "Giv mig det (i min varetægt)". Og han overmandede mig i tale".

إِنَّ هَٰذَآ أَخِي لَهُۥ تِسۡعٞ وَتِسۡعُونَ نَعۡجَةٗ وَلِيَ نَعۡجَةٞ
وَٰحِدَةٞ فَقَالَ أَكۡفِلۡنِيهَا وَعَزَّنِي فِي ٱلۡخِطَابِ ٢٣

24. Han (Dāwūd) sagde: "Han har forurettet dig ved at kræve, at dit moderfår (bliver) tilføjet hans moderfår. Og sandelig, de fleste partnere undertrykker hinanden, undtagen de, som tror og udøver gode gerninger, og de er (meget) få". Og Dāwūd (David) indså, at Vi sandelig havde sat ham på en prøve[1], så han bad til sin Herre om tilgivelse, og idet han bukkede sig ned, faldt han i underkastelse og vendte (sig til Allāh)[2].

قَالَ لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦۖ وَإِنَّ
كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡخُلَطَآءِ لَيَبۡغِي بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَقَلِيلٞ مَّا هُمۡۗ
وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ فَٱسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّۤ رَاكِعٗاۤ
وَأَنَابَ ۩ ٢٤

---

hans fejltagelse. Det lader til, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke har fundet det passende, for en profets høje rang, at oplyse om karakteren af hans fejl efter han behørigt havde angret. Derfor er det helt unødvendigt og snarere upassende at forsøge at fremdrage noget, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har valgt ikke at afsløre. Lektien der skal læres fra historien er, at i stedet for at stå stejlt på ens fejl bør man acceptere fejlen og angre sig, selv om man er en konge eller en profet. Denne lektion er nok til at søge retledning fra den Hellige Koran, istedet for at involvere sig i noget der er blevet efterladt ufortalt i historien.

1 Han kom til at dømme for den ene part, før han havde lyttet til den anden part.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

25. Så Vi tilgav ham dette, og han har sandelig en nær plads hos Os, og et godt sted at vende tilbage til (Paradiset).

فَغَفَرۡنَا لَهُۥ ذَٰلِكَۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ
وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٢٥

26. O, Dāwūd (David), Vi har sandelig gjort dig til stedfortræder på Jorden, så døm mellem menneskene med ret og følg ikke det selviske begær, for det vil lede dig væk fra Allāhs vej. Sandelig, de, der farer vild fra Allāhs vej, for dem vil der være en hård straf, fordi de havde glemt Regnskabets Dag.

يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلۡنَٰكَ خَلِيفَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱحۡكُم
بَيۡنَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلۡهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا نَسُواْ يَوۡمَ ٱلۡحِسَابِ ٢٦

27. Og Vi skabte ikke Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, uden grund. Dette er fornægternes tankegang. Så ve over fornægterne for Ilden, (som de skal stå over for).

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا بَٰطِلٗاۚ
ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنَ
ٱلنَّارِ ٢٧

28. Skal Vi behandle dem, som tror og udøver gode gerninger, ligesom dem, der stifter ufred på jorden? Eller skal Vi gøre de Gudfrygtige lig syndere?

أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلۡمُفۡسِدِينَ
فِي ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلۡمُتَّقِينَ كَٱلۡفُجَّارِ ٢٨

29. (Dette er) en velsignet Bog, som Vi har nedsendt til dig, for at de kan reflektere over dens Āyāt (vers), og for at de forstandige kan lade sig påminde.

كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ لِّيَدَّبَّرُوٓاْ ءَايَٰتِهِۦ
وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٩

30. Og Vi velsignede Dāwūd (David) med Sulaymān (Salomon). (Han var) en herlig tjener (af Allāh). Sandelig, han vendte sig til Allāh (i alle anliggender).

وَوَهَبۡنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيۡمَٰنَۚ نِعۡمَ ٱلۡعَبۡدُ إِنَّهُۥٓ
أَوَّابٌ ٣٠

31. (Husk), da de hurtige heste af ædel avl blev præsenteret for ham om aftenen.

إِذۡ عُرِضَ عَلَيۡهِ بِٱلۡعَشِيِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلۡجِيَادُ ٣١

32. Da sagde han: ”Sandelig, kærlighed til gode ting (disse heste) afholdt mig fra at ihukomme min Herre, indtil den (solen) er gået bag sløret, (og det er blevet nat).

فَقَالَ إِنِّيٓ أَحۡبَبۡتُ حُبَّ ٱلۡخَيۡرِ عَن ذِكۡرِ رَبِّي حَتَّىٰ
تَوَارَتۡ بِٱلۡحِجَابِ ٣٢

33. Bring dem tilbage til mig”. Så lod han (sværdet) strejfe hen over benene og halsene på hestene[1], (indtil han havde slagtet dem alle for at tilfredsstille Allāh)[2].

رُدُّوهَا عَلَيَّۖ فَطَفِقَ مَسۡحَۢا بِٱلسُّوقِ
وَٱلۡأَعۡنَاقِ ٣٣

34. Og sandelig, Vi prøvede Sulaymān (Salomon). Og Vi kastede en krop[3] på hans trone, hvorefter han vendte (mod Allāh i anger).

وَلَقَدۡ فَتَنَّا سُلَيۡمَٰنَ وَأَلۡقَيۡنَا عَلَىٰ كُرۡسِيِّهِۦ
جَسَدٗا ثُمَّ أَنَابَ ٣٤

35. Han sagde: ”Min Herre, tilgiv mig, og velsign mig med et kongedømme, der ikke vil være tilgængeligt for nogen efter mig. Sandelig, Du er Giveren”.

قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَهَبۡ لِي مُلۡكٗا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٖ
مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٣٥

36. Så undertvang Vi vinden for ham. Den blæste behageligt ved hans befaling, hvor end han ønskede (det)[4].

فَسَخَّرۡنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦ رُخَآءً حَيۡثُ
أَصَابَ ٣٦

1 Det var tilladt at slagte heste på Profeten Sulāymāns (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) tid.

2 Formålet med at fortælle denne begivenhed er, at et stort rige og enorm rigdom ikke påvirkede Profeten Sulāymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) til at blive ligegyldig over for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ihukommelse og lydighed. Han elskede heste, fordi de var midler til at udføre Djihād på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej. Der er nogle andre fortolkninger af denne historie, men hvad der er nævnt ovenfor, synes mere passende i betragtning af Koranens udtryk, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ved bedst!

3 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) prøvede Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَام)) og kastede en halv dreng på hans trone. Denne halve dreng blev født til ham, da han sværgede, at han ville ligge hos alle sine hustruer, og de skulle hver føde ham en ridder, der skulle kæmpe på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vej. Men han glemte at sige InshāAllāh (hvis Allāh vil). Ingen af hustruerne bar frugt undtagen en af dem, der til gengæld kun fik et halvt drengebarn, der var dødfødt. (Ṣaḥīḥ Bukhārī).

4 Se fodnoten til Sūrah Al-Anbiyā’ (21:81).

37. Og (Vi undertvang for ham) satanerne (blandt djinn), enhver håndværker og dykker.

وَٱلشَّيَٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٖ وَغَوَّاصٖ ٣٧

38. Og mange andre, som var bundet i lænker[1].

وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٣٨

39. (Og Allāh sagde til Sulaymān): ”Det er Vores gave. Så spender (af den) eller hold (den) tilbage uden (at stå til) regnskab[2].

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَٱمۡنُنۡ أَوۡ أَمۡسِكۡ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٣٩

40. Og han har sandelig en nær plads hos Os, og et godt sted at vende tilbage til (Paradiset).

وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٤٠

41. Og husk Vores tjener Ayyūb (Job), da han påkaldte sin Herre: ”Shayṭān (Satan) har forvoldt mig udmattelse og pinsel”.

وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَآ أَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ
ٱلشَّيۡطَٰنُ بِنُصۡبٖ وَعَذَابٍ ٤١

42. (Da sagde Allāh til ham): ”Slå (på jorden) med din fod. Det (her) er koldt (vand) til at bade i og en drik![3]”

ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَۖ هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ ٤٢

43. Og Vi gav ham hans familie (tilbage) og deres lige, som en barmhjertighed fra Os og en påmindelse til de forstandige.

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَذِكۡرَىٰ
لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٤٣

44. Og (Vi sagde til ham): ”Tag (et bundt) græs i din hånd og slå

وَخُذۡ بِيَدِكَ ضِغۡثٗا فَٱضۡرِب بِّهِۦ وَلَا تَحۡنَثۡۗ إِنَّا

1 Se fodnoten til Sūrah Saba’ (34:13-14).

2 Det betyder, at al den rigdom der var blevet givet til Profeten Sulaymān (Salomon (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), blev stillet til hans rådighed. Han kunne give den til andre som en tjeneste fra sig eller kunne beholde den for sig selv, hvis han ville, uden at skulle aflægge regnskab for det.

3 Som nævnt i Sūrah Al-anbiyā’ (21:84) led Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) af en alvorlig sygdom. Som svar på sin bøn, blev han befalet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) til at slå på jorden med sin fod. Følgelig gjorde han det, og en kilde sprang frem. Han blev befalet til at tage et bad med vandet og drikke af det. Så snart han gjorde det, forsvandt hans sygdom helt, og hans familiemedlemmer, der havde forladt ham, kom tilbage til ham.

dermed, og bryd ikke din ed[1]. Sandelig, Vi fandt ham tålmodig. (Han var) en herlig tjener (af Allāh). Sandelig, han vendte sig til Allāh (i alle anliggender og i anger).

وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

45. Og husk Vores tjenere Ibrāhīm (Abraham) og Isḥāq (Isak) og Ya'qūb (Jakob). Mænd med styrke og indsigt.

وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٥﴾

46. Sandelig, Vi udvalgte for dem en særlig egenskab; at huske det (evige) Hjem (i det Hinsides).

إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾

47. Og sandelig, hos Os er de, blandt de udvalgte, og de enestående.

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

48. Og husk Ismā'īl (Ishmael) og Al-Yasa' og Dhul-Kifl. Enhver af dem var enestående.

وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

49. Dette er en påmindelse. Og sandelig, for de Gudfrygtige vil der være et godt sted at vende tilbage til (Paradiset).

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾

50. Edens Haver, hvis døre er åbne for dem.

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾

---

1 Profeten Ayyūbs (Jobs (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) hustru tjente ham under hele hans sygdom. Men en gang viste Iblīs (Satan) sig for hende i form af en helbreder. Hun bad ham om at behandle hendes mand. Iblīs der foregav at være en helbreder stillede en betingelse, at hvis hendes mand blev helbredt med hans behandling, skulle hun sige, at hendes mand var blevet helbredt af ham (dvs. helbrederen). Tilbøjelig til at acceptere hans betingelse, fortalte hun Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) om det. Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) fortalte hende, at det var Iblīs, der ønskede, at hun skulle begå Shirk (afgudsdyrkelse). Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) blev bedrøvet over, at Iblīs havde lokket hans hustru. Overvældet af sorg svor han en ed, at efter at blive helbredt, ville han give sin hustru et hundrede stokkeslag. Da han blev helbredt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), blev han bekymret for, hvordan han kunne slå sin trofaste hustru, der havde tjent ham under hele hans sygdom. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) instruerede ham til at opfylde sin ed ved at tage et bundt græs og slå hende symbolsk én gang med bundtet. Dette var en særlig undtagelse, der blev givet til Profeten Ayyūb (Job (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) så han både kunne undgå at bryde sin ed, og undgå at udsætte sin hustru for unødig smerte.

51. Lænende deri, idet de deri kalder efter frugter i rigelige (mængder) og drikke.

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدۡعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ وَشَرَابٖ ٥١

52. Og I deres selskab vil der være kvinder med sænkede blikke på samme alder.

۞وَعِندَهُمۡ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ أَتۡرَابٌ ٥٢

53. Det er det, I er blevet lovet på Regnskabets Dag.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ٥٣

54. (Der vil blive sagt til dem): ”Sandelig, det er Vores forsyning, som aldrig vil ende”.

إِنَّ هَٰذَا لَرِزۡقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ٥٤

55. Det (er således)! Og sandelig, for overtræderne vil der være et ondt sted at vende tilbage til.

هَٰذَاۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٖ ٥٥

56. Djahannam (Helvede), hvori de vil indtræde. Et slet hvilested.

جَهَنَّمَ يَصۡلَوۡنَهَا فَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ٥٦

57. Det (er således)! Lad dem smage det: kogende vand og materie.

هَٰذَا فَلۡيَذُوقُوهُ حَمِيمٞ وَغَسَّاقٞ ٥٧

58. Og andre ting af samme slags.

وَءَاخَرُ مِن شَكۡلِهِۦٓ أَزۡوَٰجٌ ٥٨

59. (Dem, der vildledte), vil sige: ”Det er en stor hob, der haster i (Helvedet) med jer. Ingen velkomst til dem”. Sandelig, de skal brænde i Ilden.

هَٰذَا فَوۡجٞ مُّقۡتَحِمٞ مَّعَكُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِهِمۡۚ إِنَّهُمۡ صَالُواْ ٱلنَّارِ ٥٩

60. De (følgerne) vil sige: ”Nej, det er jer. Ingen velkomst til jer. I er dem, der bragte det over os”. Et slet opholdssted.

قَالُواْ بَلۡ أَنتُمۡ لَا مَرۡحَبَۢا بِكُمۡۖ أَنتُمۡ قَدَّمۡتُمُوهُ لَنَاۖ فَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ ٦٠

61. De vil sige: ”Vor Herre, den, der end har bragt dette over os, forøg hans straf i Ilden med det dobbelte.

قَالُواْ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدۡهُ عَذَابٗا ضِعۡفٗا فِي ٱلنَّارِ ٦١

62. Og de (fornægterne) vil sige: ”Hvad er der i vejen med os, siden vi ikke kan se de mænd, som vi plejede

وَقَالُواْ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالٗا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلۡأَشۡرَارِ ٦٢

at regne (som værende) blandt de værste?[1]

63. Havde vi gjort dem til genstand for grin, eller kan (vi) ikke få øje på dem?"

أَتَّخَذْنَٰهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ ٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٦٣﴾

64. Sandelig, dette er sandheden: Den gensidige strid blandt Ildens folk.

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ ٱلنَّارِ ﴿٦٤﴾

65. Sig: "Sandelig, jeg er kun en formaner. Og der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Allāh. Den Ene, Den Dominante.

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

66. Herre over Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, Den Almægtige, Den Tilgivende.

رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّٰرُ ﴿٦٦﴾

67. Sig: "Det er en mægtig nyhed.

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا۟ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. Fra hvilken I vender (jer) bort.

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. Jeg havde ingen viden om det øverste råd (englene), da de diskuterede (om Ādams skabelse)[2].

مَا كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍۭ بِٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰٓ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. Det er blevet åbenbaret for mig, at jeg kun er en klar formaner[3]".

إِن يُوحَىٰٓ إِلَىَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. (Husk), da din Herre sagde til englene: "Sandelig, Jeg vil skabe et menneske af ler.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

1 Dvs. muslimerne, som fornægterne plejede at behandle som de værste folk iblandt dem.

2 Henvisningen her er til samtalen, der fandt sted mellem Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans engle, da Han udtrykte Sin hensigt om at skabe Ādam (Fred være med ham سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og som bliver nævnt i Āyah (vers) 71 forneden.

3 Det betyder: "Jeg har aldrig vidst om, hvad Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sagde til Sine engle, da Han bestemte sig for at skabe Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام), ej heller var der nogen videnskilde til rådighed for mig ud over åbenbaringen fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Nu, hvor jeg fortæller jer om disse begivenheder uden at have nogen anden videnskilde, beviser det klart at jeg modtager åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Den er blevet sendt til mig alene med det formål, at jeg klart og tydeligt kan advare jer om den slette skæbne for dem, der afviser sandheden".

72. Så når Jeg har formet ham og pustet Min Ånd i ham, (så) fald ned i sudjūd (med ansigtet mod jorden) for ham[1].

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ٧٢

73. Så kastede alle englene sig (med ansigtet mod jorden) for ham.

فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ٧٣

74. Undtagen Iblīs (Satan). Han var arrogant og blev en af fornægterne.

إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٧٤

75. Han (Allāh) sagde: "O, Iblīs (Satan), hvad forhindrede dig i at falde ned i sudjūd (med ansigtet mod jorden) for det, som Jeg skabte med Mine Hænder? Er du arrogant, eller er du blandt de overlegne?"

قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ٧٥

76. Han (Satan) sagde: "Jeg er bedre end ham. Du skabte mig af ild og skabte ham af ler".

قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ٧٦

77. Han (Allāh) sagde: "Så gå ud herfra, du er sandelig udstødt.

قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٧

78. Og sandelig, Min forbandelse skal være over dig indtil Dommens Dag".

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ٧٨

79. Han (Satan) sagde: "O, min Herre, giv mig udsættelse til den Dag, hvor de (døde mennesker) genopstår".

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٧٩

80. Han (Allāh) sagde: "Du er da sandelig blandt dem, der er blevet givet en frist.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ٨٠

81. Indtil den Fastsatte Tids Dag".

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ٨١

82. Han (Satan) sagde: "Så sværger jeg ved Din Magt, at jeg sandelig vil lede dem alle på vildspor.

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٨٢

---

1 Efter Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde skabt Ādam (Adam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), beordrede Han englene og djinnerne at gå i Sudjūd (at kaste sit ansigt mod jorden) i lydighed over for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling og i respekt for Ādam (Adam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), da han havde lært det, som de andre ikke havde lært.

83. Undtagen Dine udvalgte tjenere blandt dem.”	إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾
84. Han (Allāh) sagde: ”Så er sandheden - og Jeg siger sandheden.	قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾
85. At Jeg vil fylde Djahannam (Helvede) med dig og med alle dem, der vil følge dig.”	لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾
86. Sig: ”Jeg beder ikke om belønning for det, og jeg er ikke en af dem, der finder på opspind.”	قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾
87. Det (Koranen) er intet andet end en påmindelse til verdnerne.	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾
88. Og I vil kende dens virkelighed efter en stund.	وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ ﴿٨٨﴾

SŪRAH AZ-ZUMAR

سُورَةُ الزُّمَرِ

Titlen på denne Sūrah er ”Grupperne”. Ordet ’grupperne’ er nævnt i Āyah (vers) 71-73 i forbindelse med omtalen af dem, der bliver trukket mod Helvede, og dem, der bliver ført mod Paradis.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Bogens åbenbaring er fra Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ۝١

2. Sandelig, Vi har sendt Bogen ned til dig (O, Muḥammad) med sandheden. Så tilbed Allāh (ved at udøve gode gerninger med) oprigtighed til Ham alene.

إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ
مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢

3. (Husk, at) religionen er for Allāh alene. Og de, der har taget beskyttere ud over Ham (siger): ”Vi tilbeder dem kun, for at de kan bringe os tættere på Allāh”. Sandelig, Allāh vil dømme mellem dem i det, de var uenige om. Sandelig, Allāh retleder ikke den, der er en løgner (og) en fornægter.

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ
مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا
لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ
بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا
يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣

4. Havde Allāh valgt at tage en søn, havde han valgt en, som Han ønskede, ud af det, Han havde skabt. Lovprist være Han. Han er Allāh. Den Eneste Ene, Den Dominante.

لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا لَّٱصۡطَفَىٰ مِمَّا
يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ
ٱلۡقَهَّارُ ۝٤

5. Han skabte Himlene og Jorden i sandhed. Han indhyller natten i dagen og indhyller dagen i natten, og Han har undertvunget solen og månen Sin befaling, hver af dem løber (i sit kredsløb) til en fastsat

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ يُكَوِّرُ
ٱلَّيۡلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيۡلِۖ
وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِي
لِأَجَلٖ مُّسَمًّىۗ أَلَا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ۝٥

tid. Han er Den Almægtige, Den Tilgivende.

6. Han skabte jer af en enkelt person, derefter skabte Han for ham hans mage og sendte otte par kvæg[1] ned til jer. Han skaber jer i jeres mødres livmodere, skabelse efter skabelse, i tre lag af mørke[2]. Dette er Allāh, jeres Herre. Til Ham hører Herredømmet. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Til hvor bliver I så ledet hen (af jeres luner)?

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ
أَزْوَٰجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ خَلْقًا
مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ
رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ
تُصْرَفُونَ ٦

7. Hvis I fornægter, så har Allāh sandelig ikke behov for jer. Og Han kan ikke lide fornægtelse for Sine tjenere. Og hvis I er taknemmelige, er Han tilfreds med jer. Og ingen vil bære en andens byrde. Derefter er jeres tilbagevenden til jeres Herre. Da vil Han fortælle jer, hvad I plejede at foretage jer. Sandelig, Han er Vidende om det, der er i hjerterne.

إِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ
لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا۟ يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُۥ
عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٧

8. Og når mennesket bliver ramt af en ulykke, kalder det på sin Herre, idet det vender sig mod Ham (i anger). Når Han derefter skænker det Sin gunst fra Ham, glemmer det, hvad det påkaldte Ham for tidligere, og det stiller partnere op ved siden af Allāh, for at det kan føre andre på afveje (væk) fra Hans vej. Sig: ”Nyd din fornægtelse for en stund. Sandelig, du er en af Ildens folk”.

۞ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن
سَبِيلِهِۦ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ
أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ ٨

1 Disse er kameler, tyre, geder, får og deres hunner, som nævnt i Sūrah Al-An‘ām (6: 143). Denne særlige henvisning til disse otte par er, at Makkahs hedninge plejede at gøre nogle af dem forbudte, selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) aldrig havde dekreteret et sådant forbud.

2 Maven, livmoderen, og fosterhinden.

9. Er (disse folk lig) den, der hengiver sig i løbet af natten, (både) i sudjūd (med ansigtet mod jorden) og stående, idet han frygter det Hinsides og har håb om sin Herres nåde? Sig: ”Er de, der ved, og de, der ikke ved, lige?” Sandelig, kun forstandige folk lader sig påminde.

أَمَّنْ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا
يَحْذَرُ ٱلْءَاخِرَةَ وَيَرْجُوا۟ رَحْمَةَ رَبِّهِۦ ۗ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٩﴾

10. Sig (på Mine vegne): ”O, Mine tjenere, som tror, frygt jeres Herre. De, der gør godt i denne verden, vil få gengældt godt, og Allāhs jord er rummelig[1]. Sandelig, de, der er tålmodige, vil blive givet deres belønning fuldt ud, uden afregning.

قُلْ يَٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ
ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿١٠﴾

11. Sig: ”Sandelig, jeg er blevet befalet at tilbede Allāh (og) være oprigtig over for Ham i religionen (Islām).

قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾

12. Og jeg er blevet befalet at være den første, der underkaster sig”.

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. Sig: ”Jeg frygter sandelig en mægtig Dags straf, hvis jeg er ulydig over for min Herre”.

قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14. Sig: ”Det er Allāh, som jeg tilbeder, (og jeg er) oprigtig over for Ham i religionen (Islām).

قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِى ﴿١٤﴾

15. Så tilbed det, I ønsker, ved siden af Ham”. Sig: ”Sandelig, taberne er dem, der (vil) miste sig selv og deres familier på Opstandelsens Dag. Er dette ikke det åbenbare tab?”

فَٱعْبُدُوا۟ مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ
ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٥﴾

16. For dem er der et dække af Ild over (dem) og under dem. Med dette

لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ

1 Dette er en indikation for de forfulgte muslimer om, at de kan migrere fra Makkah til et sted, hvor de kan praktisere deres religion i fred.

skræmmer Allāh Sine tjenere. "O, Mine tjenere, så frygt (Mig)".

ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ١٦

17. Og de, der afholder sig fra at tilbede Ṭāghūt[1] og vender sig til Allāh, for dem er der gode nyheder. Så giv gode nyheder til Mine tjenere.

وَٱلَّذِينَ ٱجۡتَنَبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعۡبُدُوهَا وَأَنَابُوٓاْ إِلَى
ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلۡبُشۡرَىٰۚ فَبَشِّرۡ عِبَادِ ١٧

18. De, som lytter til det, der bliver sagt, (og) så følger det bedste af det, det er dem, Allāh har retledet, og det er dem, der er forstandige.

ٱلَّذِينَ يَسۡتَمِعُونَ ٱلۡقَوۡلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحۡسَنَهُۥٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ
أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٨

19. Så er den, for hvem ordet om straf er bestemt (lig den, som er retledet?) Så vil du redde den, der (allerede) er i Ilden?

أَفَمَنۡ حَقَّ عَلَيۡهِ كَلِمَةُ ٱلۡعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ
مَن فِي ٱلنَّارِ ١٩

20. Men for dem, der frygter deres Herre, er der bygget kamre oven på hinanden, i hvilke floder løber. (Dette er) et løfte fra Allāh. Allāh bryder ikke (Sit) løfte.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ غُرَفٞ مِّن فَوۡقِهَا غُرَفٞ
مَّبۡنِيَّةٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ
لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ ٱلۡمِيعَادَ ٢٠

21. Har du ikke set, at Allāh sender vand ned fra himlen, for da at få det til at trænge ind i jorden (og strømme frem) i form af kilder? Derefter frembringer Han, med det, afgrøder af forskellige farver for derefter at lade (dem) visne. Så ser du dem blive gule, (og) derefter gør Han dem til strå. Sandelig, i dette er der en påmindelse for de forstandige.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَلَكَهُۥ
يَنَٰبِيعَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يُخۡرِجُ بِهِۦ زَرۡعٗا مُّخۡتَلِفًا
أَلۡوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصۡفَرّٗا ثُمَّ
يَجۡعَلُهُۥ حُطَٰمًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكۡرَىٰ
لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢١

22. Så er den, hvis hjerte Allāh har åbnet for Islām, så han er i et lys fra sin Herre, (lig den, hvis hjerte

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ
نُورٖ مِّن رَّبِّهِۦۚ فَوَيۡلٞ لِّلۡقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكۡرِ

1 At-Ṭāghūt har flere betydninger. Her menes der alt, hvad der bliver tilbedt foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), såsom falske ledere og falske guder. Men en person, der bliver genstand for tilbedelse uden sin accept, kan ikke betragtes som Ṭāghūt.

er hærdet)? Så ve over dem, hvis hjerter er for hårde til at huske Allāh. Disse er i åbenbar vildfarelse.

ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٢

23. Allāh har nedsendt den bedste tale, en Bog, der indeholder emner, der ligner hinanden, omtalt igen og igen, som får huden på dem, der frygter deres Herre, til at skælve. Derefter bliver deres hud og deres hjerter bløde nok til at vende sig mod Allāhs ihukommelse. Dette er retledningen fra Allāh, med hvilken Han retleder, hvem Han vil. Og den, som Allāh lader fare vild, for ham er der ikke nogen til at retlede.

ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحۡسَنَ ٱلۡحَدِيثِ كِتَٰبٗا مُّتَشَٰبِهٗا
مَّثَانِيَ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ
رَبَّهُمۡ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمۡ وَقُلُوبُهُمۡ إِلَىٰ
ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن
يَشَآءُۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٍ ٢٣

24. Er den, der prøver at frelse sig selv fra den værste straf med sit ansigt[1] på Opstandelsens Dag, (lig den, der ikke skal straffes)? Og der vil blive sagt til de uretfærdige: "Smag (konsekvensen af) det, I plejede at tjene".

أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجۡهِهِۦ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ
تَكۡسِبُونَ ٢٤

25. Dem, (der levede) før dem, havde (også) afvist (sendebuddene). Så straffen kom til dem, fra hvor de ikke sansede det.

كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ
مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٥

26. Så fik Allāh dem til at smage vanæren i det verdslige liv, og straffen i det Hinsides er meget større. Hvis bare de vidste (det)!

فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ
ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٢٦

27. Og Vi har nævnt alle former for eksempler for folk i denne Koran, således at de måtte lade sig påminde.

وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ
مَثَلٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٧

---

1 Denne Āyah (vers) skildrer et frygteligt scenarie af Ildens straf. Normalt vil en person forsøge at forsvare sig selv med sine hænder, hvis han står over for noget, der kan skade ham. Men folk i Helvede vil ikke være i stand til at bruge deres hænder til deres forsvar, da de vil være bundet til ryggen eller nakken. De vil således ikke have nogen anden mulighed end at bruge deres ansigter som skjolde.

28. En arabisk Koran, hvor der ikke er noget skævhed i. Således at de måtte blive Gudfrygtige.

قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا غَيۡرَ ذِي عِوَجٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Allāh har givet et eksempel: En mand, der (tilhører mange) partnere, (der) strides med hinanden, og en mand, der kun (tilhører) en mand. Er de lige i sammenligning?[1] Al lovprisning tilkommer Allāh! Men de fleste af dem ved det ikke.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلٗا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ
وَرَجُلٗا سَلَمٗا لِّرَجُلٍ هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًاۚ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Sandelig, du vil dø (O, Muḥammad), og de vil dø.

إِنَّكَ مَيِّتٞ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

31. Derefter vil I sandelig på Opstandelsens Dag strides hos jeres Herre.

ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمۡ تَخۡتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

32. Så hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allāh og benægter sandheden, når den er kommet til ham? Er der ikke i Djahannam (Helvede) et bosted for fornægterne?

۞ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ
وَكَذَّبَ بِٱلصِّدۡقِ إِذۡ جَآءَهُۥٓۚ أَلَيۡسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡكَٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og den, der er kommet med sandheden (Profeten Muḥammad) og (dem der) har troet på, at den er sand, disse er dem, der er de Gudfrygtige.

وَٱلَّذِي جَآءَ بِٱلصِّدۡقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

34. For dem er der, hvad de ønsker, hos deres Herre. Dette er en belønning for dem, der handler godt.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٣٤﴾

---

1 En slave, der ejes af flere mennesker, er altid i forvirring og elendighed, fordi han er nødt til at adlyde alle sine ejeres befalinger, mens de måske modsiger hinanden. Tilsvarende kan en polyteist, der tror på flere guder, være forvirret. Til tider beder han til sine opfundne guder, og til tider bønfalder han Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). På den anden side koncentrerer en slave ejet af en enkelt herre sig udelukkende om hans befalinger, og således føler han ro og fred i sindet. Ligeledes har de, der tror på Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) alene og underkaster sig Ham alene, fred i sindet og sjælen.

35. Allāh sletter for dem det slette, de begik, og giver dem deres belønning for det gode, som de plejede at gøre.

لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ أَسۡوَأَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ
وَيَجۡزِيَهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ ٱلَّذِي كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٣٥

36. Er Allāh ikke tilstrækkelig for Sin tjener? Og de afskrækker dig med dem, (som de tilbeder) ud over Ham. Og den som Allāh lader fare vild, for ham er der ikke nogen til at retlede.

أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبۡدَهُۥۖ وَيُخَوِّفُونَكَ
بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦۚ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا
لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٦

37. Og den, Allāh retleder, for ham er der ikke nogen til at vildlede. Er Allāh ikke Mægtig, Gengældelsens Herre?

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّۗ أَلَيۡسَ
ٱللَّهُ بِعَزِيزٖ ذِي ٱنتِقَامٖ ٣٧

38. Og hvis du spørger dem, hvem der skabte Himlene og Jorden, vil de uden tvivl sige: ”Allāh”. Sig: ”Så fortæl mig om dem, I påkalder foruden Allāh: Hvis Allāh tilsigter at skade mig, er de (da i stand til) at fjerne skaden, (som er påført) af Ham? Eller hvis Han tilsigter at velsigne mig med gunst, er de (da i stand til) at holde Hans gunst tilbage?” Sig: ”Allāh er tilstrækkelig for mig. Og det er Ham (Allāh), de tillidsfulde skal sætte deres lid til”.

وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلۡ أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَدۡعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ إِنۡ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلۡ هُنَّ
كَٰشِفَٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوۡ أَرَادَنِي بِرَحۡمَةٍ هَلۡ
هُنَّ مُمۡسِكَٰتُ رَحۡمَتِهِۦۚ قُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُۖ
عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ٣٨

39. Sig: ”O, mit folk, handl på jeres måde. Jeg vil handle (efter hvad jeg er blevet befalet til). I vil da snart komme til at vide.

قُلۡ يَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي
عَٰمِلٞۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٣٩

40. Til hvem, der vil komme en straf, som vil ydmyge ham (i denne verden), og på hvem der vil være en varig straf (i det Hinsidige)”.

مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٞ
مُّقِيمٌ ٤٠

41. Sandelig, Vi har, for menneskene, nedsendt Bogen til dig med

إِنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّۖ

sandheden. Så den, der følger retledningen, (følger den) for sit bedste, Og den, der farer vild, gør det til skade for sig selv. Og du er ikke værge over dem.

فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

42. Allāh tager (folks) sjæle ved deres død, og de, der ikke dør, (deres sjæle tager Han) i deres søvn. Så tilbageholder Han dem, for hvilke Han har bestemt død, og sender de andre tilbage til en fastsat tid. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tænker sig om.

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى
لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ
عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Har de taget mæglere ud over Allāh? Sig: ”(Tager I dem som mæglere), selvom de ingen magt har og ikke forstår?”

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ
كَانُوا۟ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا
يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Sig: ”Al forbøn tilkommer udelukkende Allāh. Himlene og Jordens Herredømme tilhører Ham. Derefter skal I blive bragt tilbage til Ham.

قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og når Allāh bliver nævnt alene, bliver hjerterne fyldt med afsky (i) dem, der ikke tror på det Hinsides, og når dem, (de tilbeder) ved siden af Ham, bliver nævnt, da bliver de glade.

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ
ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Sig: ”O, Allāh, Himlenes og Jordens Skaber, Den, der kender det Usete og det Sete, Du vil dømme mellem Dine tjenere i det, de plejede at være uenige om.

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ
ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِى مَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

47. Sandelig, de, der forurettter; hvis de ejede alt, hvad der er på jorden, og lige så meget igen, ville de have

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ

يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟
يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

løskøbt sig fra den slette straf på Opstandelsens Dag. Og det, som de aldrig havde regnet med, vil blive gjort synligt for dem af Allāh.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم
مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

48. Og de onde gerninger, som de plejede at gøre, vil blive synliggjort for dem, og omringet vil de blive af det, som de plejede at spotte.

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِىَ
فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

49. Så når mennesket bliver ramt af en ulykke, påkalder det Os. Men når Vi skænker det Vores gunst, siger det: ”Sandelig, det er givet til mig på grund af (min) viden”. Nej! Det er en prøvelse, men de fleste af dem ved det ikke.

قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم
مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

50. Det samme sagde de, (der levede) før dem. Så det, de plejede at tjene, gavnede dem ikke.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱلَّذِينَ
ظَلَمُوا۟ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُوا۟ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

51. Da blev de grebet af det onde, som de havde tjent. Og de blandt dem, (som du, O, Muḥammad er blevet sendt til), som handlede uret, vil også blive grebet af det onde, som de har tjent. Og de vil ikke (være i stand til) at undslippe (Allāh).

أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52. Og ved de ikke, at Allāh øger forsørgelsen, for hvem Han vil, og indskrænker (den, for den Han vil)? Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tror.

۞ قُلْ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ
ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ
ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

53. Sig (på Mine vegne): ”O, Mine tjenere, som har overskredet grænsen mod dem selv (ved at begå synder). Mist ikke håbet på Allāhs nåde. Sandelig, Allāh tilgiver alle synder. Sandelig, Han er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

54. Og vend (jer helhjertet) til jeres Herre, og underkast jer Ham, før straffen kommer til jer. Derefter vil I ikke blive hjulpet.

وَأَنِيبُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا۟ لَهُۥ مِن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. Og følg det gode, som er blevet nedsendt til jer fra jeres Herre, inden straffen pludselig kommer til jer, og I ikke sanser den.

وَٱتَّبِعُوٓا۟ أَحْسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن
رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. (Af frygt for, at) nogen skal sige: "Ak og ve mig, fordi jeg var mangelfuld i lydighed over for Allāh, og jeg var en af dem, som drev spot".

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَٰحَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ
فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. Eller (af frygt for, at nogen skal) sige: "Havde Allāh retledet mig, havde jeg uden tvivl været blandt de Gudfrygtige".

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِى لَكُنتُ مِنَ
ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

58. Eller (af frygt for, at nogen skal) sige, når han ser straffen: "Gid jeg havde en chance for at vende tilbage, så ville jeg være en af dem, der handler godt".

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِى كَرَّةً
فَأَكُونَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Nej! Mine Āyāt (vers) kom til dig, (men) da fornægtede du dem, og du blev arrogant og var blandt dem, der fornægtede.

بَلَىٰ قَدْ جَآءَتْكَ ءَايَٰتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَٱسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

60. Og på Opstandelsens Dag vil du se dem, der løj om Allāh (i en tilstand, hvor) deres ansigter vil være sorte. Er der ikke i Djahannam (Helvede) en bolig for de arrogante?

وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ
وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Og Allāh vil frelse de Gudfrygtige (fra Djahannam) til deres ultimative succes (Paradis). Intet ondt skal ramme dem, og ej heller vil de sørge.

وَيُنَجِّى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ بِمَفَازَتِهِمْ لَا
يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

62. Allāh er Skaber af alle ting, og Han er Formynder over alle ting.

ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ٦٢

63. Til Ham hører Himlenes og Jordens nøgler. (Hvad angår) de, der har fornægtet Allāhs Āyāt (vers), disse er dem, der er taberne.

لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۗ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْخَٰسِرُونَ ٦٣

64. Sig: "Beordrer I mig at tilbede andre end Allāh, o, I uvidende (folk)?"

قُلْ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَأْمُرُوٓنِّىٓ أَعْبُدُ أَيُّهَا
ٱلْجَٰهِلُونَ ٦٤

65. Og det er allerede blevet åbenbaret til dig og til dem, (der levede) før dig: "Hvis du sidesætter (partnere med Allāh), vil dine gerninger være forgæves, og du vil være blandt taberne".

وَلَقَدْ أُوحِىَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن
قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٦٥

66. Nej, det er Allāh, som du skal tilbede, og vær (da) blandt de taknemmelige.

بَلِ ٱللَّهَ فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٦

67. De erkendte ikke Allāh i Hans sande agtelse. Og hele jorden vil være i et greb af Hans (Hånd) på Opstandelsens Dag, og Himlene (vil være) rullet op på Hans højre (Hånd). Lovprist er Han og Ophøjet er Han over det, de sætter ved Hans side.

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ
بِيَمِينِهِۦۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٧

68. Og der vil blive blæst i Hornet, og dem i Himlene og dem på Jorden vil dø, undtagen dem, som Allāh vil (det anderledes for)[1]. Derefter vil der blive blæst i den igen, og de vil stå op, idet de kigger sig omkring.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ
فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ ٦٨

1 Efter det første blæst i Hornet, vil alle dem, der er i live dø, og de sjæle som var afgået ved døden forinden, vil besvime. Dog vil nogle engle ikke dø på det tidspunkt. De vil dø på et senere tidspunkt. Deraf undtagelsen: "undtagen dem, som Allāh vil (det anderledes for)".

69. Og jorden vil skinne med sin Herres lys, og Bogen (med alles gerninger) vil blive anbragt, og profeterne og vidnerne vil blive bragt frem, og der vil blive dømt mellem dem med sandheden, og de vil ikke blive forurettet.

وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
ٱلْكِتَٰبُ وَجِاْىٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ
وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٦٩

70. Og enhver vil blive fuldt gengældt for det, denne foretog sig, og Han ved bedst, hvad de foretager sig.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا
يَفْعَلُونَ ٧٠

71. Og de, der fornægtede, vil blive trukket mod Djahannam (Helvedet) i grupper. Når de når det, (og) dets porte vil blive åbnet, og dets vogtere vil sige til dem: ”Kom der ikke sendebud til jer fra iblandt jer (es egne), idet de reciterede jeres Herres Āyāt (vers) for jer og advarede jer om mødet på denne jeres Dag?”, vil de sige: ”Jo, (der gjorde), men (Allāhs) Ord om straffen vil blive fuldendt over fornægterne”.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ٧١

72. Der vil blive sagt: ”Indtræd Djahannams (Helvedets) porte, deri skal I blive for evigt. Så slet er de arrogantes bolig”.

قِيلَ ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا
فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ٧٢

73. Og de, som plejede at frygte deres Herre, vil blive ført mod Djannah (Paradiset) i grupper, når de når det, og dets porte vil (allerede) være åbne (for dem), og dets vogtere vil sige til dem: ”Salāmun ‘alaykum (fred være med jer). I er rene (for synder). Så indtræd det, for evigt”.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ٧٣

74. Og de vil sige: ”Alḥamdulillāh (Al lovprisning tilkommer Allāh), Der

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ

opfyldte Sit løfte over for os og gjorde os til arvinger af Landet, så at vi kan slå os ned, hvor vi vil i Djannah (Paradis). Og fortræffelig er belønningen for dem, der handler”.

وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ
حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ﴿٧٤﴾

75. Og du vil se englene omringe Tronen, idet de proklamerer deres Herres renhed, sammen med (Hans) Lovprisning, og der vil blive dømt mellem dem i sandhed, og der vil blive sagt: ”Alḥamdulillāhi rabbil ‘ālamīn (Al lovprisning tilkommer Allāh, verdnernes Herre)”.

وَتَرَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ
وَقِيلَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٥﴾

SŪRAH GHĀFIR

سُورَةُ غَافِرٍ

Titlen på denne Sūrah er ”Den, der tilgiver”. Ordet ’Den, der tilgiver’ er nævnt i Āyah (vers) 3. Ghāfir er en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Navne, dvs. at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) tilgiver Sine tjeners synder. Denne Sūrah har også et andet navn, Sūrah Al-Mu’min, på grund af en troendes samtale med Faraoen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ١

2. Bogens åbenbaring er fra Allāh, Den Almægtige, Den Alvidende.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٢

3. Den, der tilgiver synder og accepterer anger. Den, der er hård i straf. Den, der er Ejeren af overflod (alt det gode). Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Til Ham er tilbagevendelsen.

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٣

4. Ingen strides om Allāhs Āyāt (vers), undtagen dem der fornægter. Så deres færden i landet bør ikke bedrage dig[2].

مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَا يَغۡرُرۡكَ تَقَلُّبُهُمۡ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٤

5. Før dem havde Nūḥs (Noas) folk, og grupperne efter dem, fornægtet

كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqatta‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

2 Fornægternes velstand i denne verden anses af nogle mennesker som et tegn på rigtigheden af deres tro, og de antager, at de aldrig vil blive udsat for Guddommelig straf. Āyah (verset) tilbageviser denne antagelse ved at citere eksempler på tidligere fornægtere, der fik udsættelse i lang tid, hvor de nød alle verdslige fordele, men i sidste ende blev de alle grebet af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) straf.

(sendebuddene). Og hver gruppe havde til hensigt at gribe deres sendebud, og de rejste strid på (basis af) falskhed, for at modbevise sandheden med den (falskheden). Så greb Jeg dem. Så hvordan var Min straf?

بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٥

6. Og således blev din Herres Ord fuldendt over dem, der fornægter, at de vil være Ildens folk.

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٦

7. De, der bærer Tronen, og de, der omringer den[1], erklærer deres Herres renhed sammen med (Hans) Lovprisning. Og de tror på Ham og beder om tilgivelse for dem, som tror: "Vor Herre, Din nåde og viden omfatter alle ting, så tilgiv dem, der angrer og følger Din vej, og frels dem fra Ildens straf.

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا ۖ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا
سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٧

8. Vor Herre, og luk dem ind i Edens Haver, som Du har lovet dem. Og (luk også) dem (ind), der handlede godt iblandt deres fædre og hustruer og børn. Sandelig, Du er Den Almægtige, Den Alvise.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٨

9. Og frels dem mod de onde (konsekvenser af deres dårlige gerninger). Og den Du frelser fra de onde (konsekvenser) den Dag (Afregnings Dagen), har Du da vist nåde. Og dette er den mægtige succes".

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ٩

10. Sandelig, de, der fornægter, vil blive tiltalt (af en stemme, der vil sige): "Allāhs afsky (for jer), da I blev kaldt til den sande tro (og) så fornægtede

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ
أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ١٠

1 Henvisningen her er til englene.

(den), plejede at være større end jeres afsky for jer selv (i Dag).

11. De vil sige: ”Vor Herre, du lod os dø to gange, og Du gav os liv to gange[1], så (nu) tilstår vi vores synder. Er der så en udvej herfra?”

قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا ٱثْنَتَيْنِ
فَٱعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن
سَبِيلٍ ١١

12. (Der vil blive sagt): ”(Nej!) Dette er, fordi når Allāh blev påkaldt alene, plejede I at fornægte, og hvis partnere blev sidestillet med Ham, plejede I at tro. Så beslutningen ligger hos Allāh, Den Ophøjede, Den Store”.

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِىَ ٱللَّهُ وَحْدَهُۥ
كَفَرْتُمْ ۖ وَإِن يُشْرَكْ بِهِۦ تُؤْمِنُوا۟ ۚ
فَٱلْحُكْمُ لِلَّهِ ٱلْعَلِىِّ ٱلْكَبِيرِ ١٢

13. Det er Ham, der viser jer Sine tegn og sender forsyning ned til jer fra himlen, og ingen lader sig påminde, undtagen den, der vender sig (til Ham) i anger.

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ١٣

14. Så tilbed Allāh, og vær oprigtige til Ham i religionen, om så fornægterne afskyr det.

فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ
كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ١٤

15. Han er Ophøjet i rang, Ejeren af Tronen. Han sender ånden[2] ned med Sin befaling, til hvem Han vil af Sine tjenere, for at han kan advare om Mødets Dag.

رَفِيعُ ٱلدَّرَجَٰتِ ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ
يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ ١٥

16. En Dag, hvor de vil komme frem. Intet om dem vil forblive skjult for Allāh. Hvem tilhører Herredømmet i dag? Allāh (alene), Den Ene, Den Dominante.

يَوْمَ هُم بَٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۚ
لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ١٦

17. I dag vil enhver blive gengældt for det, denne har tjent. Der er ingen

ٱلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا

1 ’Døden to gange’ refererer dels til menneskets tilstand før det blev født, og for det andet til døden, som mennesket står over for ved slutningen af dets liv. Og ’liv to gange’ refererer for det første til det verdslige liv og for det andet til livet i det Hinsides.

2 Ånden: Åbenbaringen.

uret i Dag. Sandelig, Allāh er hurtig i Afregningen.

ظُلْمَ ٱلْيَوْمَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ١٧

18. Og advar dem om en forestående Dag. (En Dag) når hjerterne vil når halsene, og de vil være fulde af frygt. Der vil hverken være en ven for de uretfærdige ej heller en mægler, som der vil blive lyttet til.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْـَٔازِفَةِ إِذِ ٱلْقُلُوبُ لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ كَـٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ١٨

19. Han kender øjnenes forræderi og det, der er skjult i hjerterne.

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى ٱلصُّدُورُ ١٩

20. Og Allāh dømmer i sandhed. Og dem, som de påkalder ved siden af Ham, kan ikke dømme noget som helst. Sandelig, Allāh, Han er Den Althørende, Den Altseende.

وَٱللَّهُ يَقْضِى بِٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقْضُونَ بِشَىْءٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ٢٠

21. Har de ikke rejst rundt på jorden og set, hvordan enden (var) for dem, (der levede) før dem? De var dem overlegne i styrke og (i de) spor, (de har) efterladt på jorden. Så Allāh greb dem for deres synder. Og de havde ingen beskytter mod Allāh.

۞ أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا۟ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ ٢١

22. Dette var, fordi deres sendebud plejede at komme til dem med klare tegn, men de fornægtede. Så Allāh greb dem. Sandelig, Han er Stærk, Hård i (Sin) straf.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَكَفَرُوا۟ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ٢٢

23. Og sandelig, Vi sendte Mūsā (Moses) med Vores tegn og et åbenbart bevis.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ٢٣

24. Til Fir'aun (Faraoen) og Hāmān og Qārūn (Kora), (men) de sagde da: "Han er en troldmand, en løgner[1]".

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَقَـٰرُونَ فَقَالُوا۟ سَـٰحِرٌ كَذَّابٌ ٢٤

---

1 Hāmān var en af Faraos ministre, og Qārūn (Kora) blev udpeget af Farao som israelitternes leder. Se fodnoten til Sūrah Al-Qaṣaṣ (28:76-82).

25. (Og) da han bragte dem sandheden fra Os, sagde de: ”Dræb sønnerne af dem, der tror med ham, og lad deres kvinder leve”. Og fornægternes plot er intet andet end en vildfarelse.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ مِنۡ عِندِنَا قَالُواْ
ٱقۡتُلُوٓاْ أَبۡنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ
وَٱسۡتَحۡيُواْ نِسَآءَهُمۡۚ وَمَا كَيۡدُ
ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ٢٥

26. Og Fir‘aun (Faraoen) sagde: ”Lad mig dræbe Mūsā (Moses) og lad ham kalde på sin Herre. Sandelig, jeg er bange for, at han vil ændre jeres tro, eller at han vil få ufred til at sprede sig på jorden”.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ذَرُونِيٓ أَقۡتُلۡ مُوسَىٰ وَلۡيَدۡعُ
رَبَّهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمۡ أَوۡ أَن
يُظۡهِرَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡفَسَادَ ٢٦

27. Og Mūsā (Moses) sagde: ”Jeg har sandelig søgt min Herres og jeres Herres beskyttelse mod enhver arrogant (person), der ikke tror på Regnskabets Dag”.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ
مُتَكَبِّرٖ لَّا يُؤۡمِنُ بِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ٢٧

28. Og en troende mand fra Fir‘auns (Faraoens) Hus, der havde holdt sin tro skjult, sagde: ”Vil I dræbe en mand, fordi han siger: ’Allāh er min Herre’, og han er kommet til jer med klare tegn fra jeres Herre? Og hvis han er en løgner, vil hans løgn falde tilbage på ham selv, og hvis han er sandfærdig, vil noget af det (straffen), som han advarer jer imod, ramme jer. Sandelig, Allāh retleder ikke en, der er synder, en løgner”.

وَقَالَ رَجُلٞ مُّؤۡمِنٞ مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ
يَكۡتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ
رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدۡ جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِن
رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا فَعَلَيۡهِ كَذِبُهُۥۖ
وَإِن يَكُ صَادِقٗا يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي
يَعِدُكُمۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ
مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ ٢٨

29. O, mit folk, herredømmet (magten) er jeres i dag, og I er dominerende på jorden. Men hvem vil hjælpe os mod Allāhs straf, hvis den kommer over os?” Fir‘aun (Faraoen) sagde: ”Jeg viser jer kun det, som jeg (an) ser (for at være korrekt), og jeg leder jer kun mod den rette vej”.

يَٰقَوۡمِ لَكُمُ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ ظَٰهِرِينَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأۡسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَاۚ
قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَآ أُرِيكُمۡ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ
أَهۡدِيكُمۡ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٢٩

30. Og ham, der troede, sagde: ”O, mit folk, sandelig, jeg frygter for jer noget lig de (tidlige fornægtende) gruppers dag.

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُم
مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ ٣٠

31. Ligesom skæbnen for Nūḥs (Noa) folk og ‘Ād og Thamūd og dem, der kom efter dem. Og Allāh ønsker ikke at gøre Sine tjenere uret.

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ
مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ٣١

32. Og: ”O, mit folk, jeg frygter for jer den Dag, hvor folk vil kalde på hinanden”.

وَيَٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ ٣٢

33. En Dag, hvor I vil vende om på jeres hæle, uden at have nogen til at redde jer fra Allāh. Og den som, Allāh lader fare vild, for ham er der ikke nogen til at retlede.

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ
وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ٣٣

34. Og sandelig, Yūsuf (Josef) kom til jer tidligere med klare tegn. Men I blev ved med at være i tvivl om det, han havde bragt jer, indtil han døde. (Da) sagde I: ”Allāh vil aldrig sende et sendebud efter ham”. Således lader Allāh den, som overtræder grænserne og lever i tvivl, fare vild.

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِٱلْبَيِّنَٰتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ
حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ ٱللَّهُ مِنۢ
بَعْدِهِۦ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ
هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ٣٤

35. De, der strides om Allāhs Āyāt (vers), uden nogen autoritet er nået dem. Det er meget foragtet hos Allāh og hos dem, som tror. Således forsegler Allāh hjertet på enhver arrogant tyran”.

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ
وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ٣٥

36. Og Fir‘aun (Faraoen) sagde: ”O, Hāmān, byg et tårn til mig. Måske kan jeg nå vejene.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰهَٰمَٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ
أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَٰبَ ٣٦

37. Vejene til Himlene (og) så kigge mod Mūsās (Moses’) Gud. Og

أَسْبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ

sandelig, jeg tror virkelig, at han er en løgner”. Og således blev Fir‘auns (Faraoens) onde gerninger prydet for ham, og han blev holdt væk fra vejen. Og Fir‘auns (Faraoens) plot ledte kun til ødelæggelse.

وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبٗاۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ
لِفِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِۚ
وَمَا كَيۡدُ فِرۡعَوۡنَ إِلَّا فِي تَبَابٖ ٣٧

38. Og han, som troede, sagde: ”O, mit folk, følg mig. Jeg vil lede jer til den rette vej.

وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُونِ
أَهۡدِكُمۡ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ٣٨

39. O, mit folk, det verdslige liv er intet andet end en (forbigående) nydelse, og det Hinsides, det er sandelig evighedens bolig.

يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا مَتَٰعٞ
وَإِنَّ ٱلۡأٓخِرَةَ هِيَ دَارُ ٱلۡقَرَارِ ٣٩

40. Den, der udfører en ond gerning, vil kun få det samme til gengæld. Og den, der udfører en god gerning, om det er mand eller kvinde, og denne er en troende, da vil disse (folk) indtræde Djannah (Paradis), hvori de vil blive forsynet (med gaver) uden begrænsning.

مَنۡ عَمِلَ سَيِّئَةٗ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَاۖ
وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ
يُرۡزَقُونَ فِيهَا بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٤٠

41. Og, o, mit folk, hvad er der med mig, siden jeg kalder jer mod frelse, og I kalder mig til Ilden?

۞ وَيَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ
وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ ٤١

42. I kalder mig til at fornægte Allāh og sætte ved Hans side dem, om hvilke jeg ingen viden har. Og jeg kalder jer til Den Almægtige, Den Tilgivende.

تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا
لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى
ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ٤٢

43. Uden tvivl, disse (guder), som I kalder mig til, er ikke værd at påkalde, hverken i denne verden eller i det Hinsides. Og vi skal sandelig vende tilbage til Allāh, og sandelig, synderne er Ildens folk.

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ
فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ
إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِ ٤٣

44. Og I vil snart huske det, jeg fortæller jer. Og jeg overlader min sag til Allāh. Sandelig, Allāh ser tjenerne”.

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ
أَمْرِيٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

45. Så frelste Allāh ham fra det onde, som de havde planlagt, og Fir‘auns (Faraoens) folk blev omringet af den onde straf.

فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا۟ ۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ
فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

46. Det er ilden, som de bliver udsat for morgen og aften[1] (i graven). Og en Dag, når Timen (Dommens Dag) vil finde sted, (vil ordren blive givet): ”Luk Fir‘auns (Faraoens) folk ind i den hårdeste straf”.

ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ
وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا۟ ءَالَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. Og når de (fornægterne) vil diskutere med hinanden i Ilden, da vil de svage sige til dem, der var hovmodige: ”Sandelig, vi plejede at følge jer. Kan I tage en del af Ilden (s straf) for os?”

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى ٱلنَّارِ فَيَقُولُ
ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا
نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٧﴾

48. De, der var hovmodige, vil sige: ”Vi er alle i den. Sandelig, Allāh har allerede dømt imellem (Sine) tjenere”.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُلٌّ
فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

49. Og de, der er i Ilden, vil sige til Djahannams (Helvedes) vogtere: ”Bed til jeres Herre om at lette straffen for os, (bare) en dag”.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِى ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
ٱلْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

50. De vil sige: ”Plejede sendebuddene ikke at komme til jer med klare tegn?” De vil sige: ”Jo”. De

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَٰٓؤُا۟

1 Der henvises her til Barzakh, perioden mellem ens død og Dommens Dag, hvor man fysisk er død, men ens sjæl har en form for liv, som kaldes ”livet i Barzakh”. Āyah (verset) siger, at i løbet af dette liv (i graven) bliver Farao og hans folk præsenteret for Ilden, så de kan se deres ultimative bolig.

(vogterne) vil sige: ”Så bed”. Og fornægternes bøn (i det Hinsides) er ikke andet end forgæves.

ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٥٠﴾

51. Sandelig, Vi hjælper Vores sendebud og dem, som tror, i det verdslige liv, og på en Dag, hvor vidner vil stå frem (for at give vidnesbyrd).

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَٰدُ ﴿٥١﴾

52. En Dag, hvor de uretfærdiges undskyldning ikke vil bringe dem nogen gavn, og over dem skal forbandelsen være, og for dem vil der være den onde bolig.

يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ
ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٥٢﴾

53. Og sandelig, Vi gav retledningen til Mūsā (Moses) og lod Banī Isrā’īl (Israels børn) arve Bogen.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ ﴿٥٣﴾

54. Som en retledning og en påmindelse for et forstandigt folk.

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٤﴾

55. Så vær tålmodig. Sandelig, Allāhs løfte er sandt. Og søg tilgivelse for dine synder, og proklamer din Herres renhed, sammen med (Hans) lovprisning om aftenen og ved daggry.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱسْتَغْفِرْ
لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ
وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٥٥﴾

56. Sandelig, de, der strides om Allāhs Āyāt (vers), uden nogen autoritet er kommet til dem, i deres hjerter er der intet andet end stolthed. De vil aldrig være (i stand til) at opnå den[1]. Så søg tilflugt hos Allāh. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Altseende.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ
بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

57. Himlenes og Jordens skabelse er større end skabelsen af mennesket. Men de fleste mennesker ved det ikke.

لَخَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

1 Profetgerningen, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) har skænket dig, O, Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

58. Og den blinde og den seende er ikke lige. Og de, som tror og udøver gode gerninger, og de syndige (er heller ikke lige). (Kun) lidt tænker I (jer om).

وَمَا يَسْتَوِي ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ
قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٨

59. Sandelig, Timen skal komme. Der er ingen tvivl derom, men de fleste mennesker tror ikke.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٩

60. Og jeres Herre har sagt: ”Kald på Mig, (og) Jeg vil svare jer. Sandelig, de, der er for hovmodige til at tilbede Mig, skal indtræde Djahannam (Helvede), vanærede.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠

61. Allāh er Den, der skabte for jer natten, for at I måtte finde hvile deri. Og dagen for at I kan se. Sandelig, Allāh er meget Gavmild mod menneskene, men de fleste mennesker udviser ikke taknemmelighed.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟
فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ٦١

62. Dette er Allāh, jeres Herre, Skaberen af alle ting. Der er ingen gud undtagen Ham. Hvorfor vender I jer så bort (fra sandheden)?

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ
لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ٦٢

63. Således bliver de, som fornægter Allāhs tegn, vendt bort (fra sandheden).

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
يَجْحَدُونَ ٦٣

64. Allāh er Den, der har skabt for jer jorden (som) et sted at leve på, og himlen som et tag. Og Han har formgivet jer og gjort jeres form god. Og forsynet jer med de gode (ting). Dette er Allāh, jeres Herre. Så Ærefuld er Allāh, verdnernes Herre.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا
وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ
رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٤

65. Han er Den Evigt Levende. Der er ingen gud (der har ret til at blive

هُوَ ٱلْحَىُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ

tilbedt) undtagen Ham. Så tilbed Ham, og vær oprigtige til Ham i religionen. Al lovprisning tilkommer Allāh, verdnernes Herre.

لَهُ ٱلدِّينَ ۗ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٥

66. Sig: ”Jeg er blevet befalet ikke at tilbede dem, som I påkalder ved siden af Allāh, når klare tegn fra min Herre (allerede) er kommet til mig. Og jeg er blevet befalet at underkaste mig verdnernes Herre”.

۞ قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِىَ ٱلْبَيِّنَٰتُ
مِن رَّبِّى وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ٦٦

67. Han er Den, der skabte jer af støv, derefter af en dråbe sæd (og) derefter af en blodklump. Så bringer Han jer frem som børn. Derefter (får Han jer til at vokse, så) I når jeres modenhed for derefter at blive gamle. Og blandt jer er der dem, som dør før (de bliver gamle), og at I fuldbyrder den fastsatte tid (i denne verden), således at I måtte forstå.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟
أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا۟ شُيُوخًا ۚ وَمِنكُم مَّن
يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۖ وَلِتَبْلُغُوٓا۟ أَجَلًا مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٦٧

68. Han er Den, der giver liv og forårsager død. Så når Han beslutter sig for at gøre noget, siger Han (blot): ”Bliv!” Og det bliver til.

هُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٦٨

69. Har du ikke set dem, der strides om Allāhs Āyāt (vers)? til hvor bliver de så ledet hen (af deres luner)?

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ٦٩

70. De, der benægter Bogen og det, som Vi sendte med Vores sendebud. De vil snart komme til at vide det.

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِٱلْكِتَٰبِ وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِۦ
رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٧٠

71. Når kraver af jern vil være rundt om deres halse, og lænkerne. De vil blive slæbt.

إِذِ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ وَٱلسَّلَٰسِلُ
يُسْحَبُونَ ٧١

72. Ind i det kogende vand. Derefter vil de blive smidt i Ilden, som brændsel.

فِى ٱلْحَمِيمِ ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسْجَرُونَ ٧٢

73. Derefter vil der blive sagt til dem: ”Hvor er dem, som I plejede at sidesætte (som partnere).

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

74. Foruden Allāh?” De vil sige: ”De er forsvundet fra os”. Nej, vi plejede slet ikke at påkalde noget før det[1]. Således vildleder Allāh fornægterne.

مِن دُونِ ٱللَّهِ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن
نَّدْعُوا۟ مِن قَبْلُ شَيْـًٔا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. (Der vil blive sagt til dem): ”Dette er, fordi I plejede at fryde jer på jorden uden rette, og fordi I plejede at udvise hovmod.

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ
ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

76. Indtræd Djahannams (Helvedes) porte, deri vil I blive for evigt. Hvilket slet bosted for de hovmodige.

ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

77. Så vær tålmodig. Sandelig, Allāhs løfte er sandt. Og hvad enten Vi viser dig (O, Muḥammad) noget af det, Vi har lovet dem, eller Vi lader dig dø, (før de får straffen), (i begge tilfælde) så skal de bringes tilbage til Os (uanset hvad).

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

78. Og Vi har sendt sendebud før dig. Blandt dem er der dem, hvis historie Vi har fortalt til dig. Og blandt dem er der dem, som Vi ikke har fortalt dig om. Og det tilkommer ikke noget sendebud, at han kan komme med et tegn uden Allāhs tilladelse[2]. Så når

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن
قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ
عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِىَ بِـَٔايَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ فَإِذَا جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ قُضِىَ بِٱلْحَقِّ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

1 Det betyder: ”Vi har nu indset, at dem som vi plejede at påberåbe i det verdslige liv, var intet”. Nogle lærde mener dog, at denne erklæring betyder, at de løgnagtigt vil benægte, at de deltog i tilbedelse af andre end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som nævnt i Sūrah Al-An‘ām (6:23).

2 Makkahs hedninge plejede at bede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) om at vise dem mirakler efter deres valg. Āyah (verset) siger, at vise mirakler ikke er i en profets magt, medmindre Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tillader ham at udføre dem. Eftersom de ikke troede, på trods af de mange

Allāhs befaling kommer, vil sagen blive afgjort med sandhed. Og her vil alle tilhængere af falskhed blive tabere.

79. Allāh er Den, der skabte kvæget for jer, for at I kunne ride på nogle af dem og spise af dem.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمَ
لِتَرْكَبُوا۟ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٧٩

80. Og for jer er der (mange andre) fordele i dem. Og for at I på dem kan opnå et behov, som er i jeres hjerter. Og på dem og i bådene bliver I båret.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَلِتَبْلُغُوا۟ عَلَيْهَا حَاجَةً
فِى صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ٨٠

81. Og Han viser jer Sine tegn. Så hvilke af Allāhs tegn vil I fornægte?

وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَأَىَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
تُنكِرُونَ ٨١

82. Så har de ikke rejst på jorden og set, hvordan enden var for dem, (der levede) før dem? De var flere i antal og overlegne i styrke, og i (de) spor de har efterladt på jorden. Så det, de plejede at tjene, gavnede dem ikke.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوٓا۟
أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ
فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ٨٢

83. Så når deres sendebud kom til dem med klare tegn, blev de glade (og stolte) for den viden, de havde, og de blev omringet af det, de plejede at spotte.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرِحُوا۟ بِمَا
عِندَهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ٨٣

84. Så (da) de så Vores straf, sagde de: "Vi tror på Allāh alene, og vi fornægter det, som vi plejede at stille ved siden af Ham".

فَلَمَّا رَأَوْا۟ بَأْسَنَا قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشْرِكِينَ ٨٤

85. Men deres bekendelse af deres tro kunne ikke gavne dem, da de så Vores straf. (Dette er) Allāhs sædvane, der er gået forud over for Hans tjenere. Og der blev fornægterne taberne.

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَٰنُهُمْ لَمَّا رَأَوْا۟ بَأْسَنَا ۖ
سُنَّتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى قَدْ خَلَتْ فِى عِبَادِهِۦ ۖ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ ٱلْكَٰفِرُونَ ٨٥

---

mirakler der var blevet vist til dem, er der ingen mening i at vise dem mirakler, når de spørger.

SŪRAH FUṢṢILAT

سُورَةُ فُصِّلَتۡ

Titlen på denne Sūrah er ”Fuṣṣilat”. Ordet ’fuṣṣilat’ er nævnt i Āyah (vers) 2. Denne Sūrah kaldes også for Ḥā Mīm As-Sadjdah.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ١

2. (Dette er) en åbenbaring fra Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige.

تَنزِيلٞ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٢

3. En Bog, hvis Āyāt (vers) er blevet uddybet. En Koran på arabisk for et folk, der ved det.

كِتَٰبٞ فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٣

4. (Som) en overbringer af gode nyheder og en advarer. Men de fleste af dem vender sig bort, så de lytter ikke.

بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ٤

5. Og de siger: ”Vores hjerter er dækkede mod det, du kalder os til, og i vores ører er der tunghørighed, og imellem dig og os er der et slør. Så handl (på din måde), sandelig, vi handler (også på vores måde)”.

وَقَالُواْ قُلُوبُنَا فِيٓ أَكِنَّةٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ وَفِيٓ ءَاذَانِنَا وَقۡرٞ وَمِنۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ حِجَابٞ فَٱعۡمَلۡ إِنَّنَا عَٰمِلُونَ ٥

6. Sig (O, Muḥammad): ”Sandelig, jeg er kun et menneske som jer. Det er åbenbaret til mig, at jeres gud kun er En Gud. Så tag den lige vej til Ham, og søg tilgivelse af Ham. Og ve over dem, der tillægger Allāh partnere.

قُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ فَٱسۡتَقِيمُوٓاْ إِلَيۡهِ وَٱسۡتَغۡفِرُوهُۗ وَوَيۡلٞ لِّلۡمُشۡرِكِينَ ٦

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

7. De, som ikke giver Zakāh (den obligatoriske almisse), og er fornægtere af det Hinsides.

ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ كَٰفِرُونَ ٧

8. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger, for dem vil der være en belønning uden ende (Paradis).

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ٨

9. Sig: "Fornægter I virkelig Den, der har skabt jorden på to dage? Og sætter I partnere op ved siden af Ham? Dette er verdnernes Herre.

۞ قُلۡ أَئِنَّكُمۡ لَتَكۡفُرُونَ بِٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ فِي يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩

10. Han har placeret faste bjerge i den (jorden) fra oven, og Han velsignede den. Og Han afpassede dens afgrøder deri på fire dage. Ligeligt for dem, der spørger[1].

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ مِن فَوۡقِهَا وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقۡوَٰتَهَا فِيٓ أَرۡبَعَةِ أَيَّامٖ سَوَآءٗ لِّلسَّآئِلِينَ ١٠

11. Derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Himlen, mens den (stadig) var røg, og sagde til den og til jorden: "Kom I begge (til Min lydighed), frivilligt eller tvungent". Begge sagde: "Vi kommer frivilligt".

ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٞ فَقَالَ لَهَا وَلِلۡأَرۡضِ ٱئۡتِيَا طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا قَالَتَآ أَتَيۡنَا طَآئِعِينَ ١١

12. Så Han fuldendte dem som syv Himle på to dage, og inspirerede hver Himmel dens (behørige) ting. Og Vi har prydet den nærmeste Himmel med lamper og beskyttelse[2]. Dette er en bestemmelse fra Den Almægtige, Den Alvidende.

فَقَضَىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَاتٖ فِي يَوۡمَيۡنِ وَأَوۡحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ أَمۡرَهَاۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفۡظٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ١٢

13. Så hvis de vender sig bort, så sig: "Jeg har advaret jer om en straf, (der er) ligesom 'Ād og Thamūds straf.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ صَٰعِقَةِ عَادٖ وَثَمُودَ ١٣

---

1 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har gjort det muligt for alle dem, der beder om mad, at få den fra jorden.

2 Hvordan himlen bliver beskyttet mod djævlene er blevet nævnt i Āyah (vers) 17 og 19 i Sūrah Al-Ḥidjr. Se fodnoterne dertil.

14. Sendebuddene kom til dem fra foran dem og fra bag dem, (idet de sagde): ”Tilbed ingen undtagen Allāh”. De sagde: ”Havde vores Herre (virkelig) ønsket (at sende et sendebud), havde Han nedsendt engle. Så vi er sandelig fornægtere af det, som I er blevet sendt med”.

إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ
خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا
لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ
كَٰفِرُونَ ١٤

15. Og (Hvad angår) ‘Ād, så var de hovmodige på jorden uden rette. Og de sagde: ”Hvem er mægtigere end os i styrke?” Så de ikke, at Allāh, der skabte dem, er mægtigere end dem i styrke? Og de plejede at afvise Vores tegn.

فَأَمَّا عَادٞ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ
وَقَالُواْ مَنۡ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ
ٱلَّذِي خَلَقَهُمۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۖ وَكَانُواْ
بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ١٥

16. Så Vi sendte en rasende vind over dem på (deres) ulykkes dage for at få dem til at smage den ydmygende straf i dette verdslige liv. Og straffen i det Hinsides vil være (meget mere) ydmygende. Og de vil ikke blive hjulpet.

فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِيٓ أَيَّامٖ نَّحِسَاتٖ
لِّنُذِيقَهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ
وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَخۡزَىٰۖ وَهُمۡ لَا يُنصَرُونَ ١٦

17. Og (hvad angår) Thamūd-folket, så viste Vi dem vejen, men de foretrak blindheden frem for retledningen. Derfor blev de grebet af tordenskraldet af en vanærende straf, på grund af det som de plejede at tjene.

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيۡنَٰهُمۡ فَٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡعَمَىٰ عَلَى
ٱلۡهُدَىٰ فَأَخَذَتۡهُمۡ صَٰعِقَةُ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡهُونِ
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٧

18. Og Vi frelste dem, som troede og plejede at være Gudfrygtige.

وَنَجَّيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ١٨

19. (Og husk) en Dag, hvor Allāhs fjender vil blive samlet ved Ilden. Da vil de blive delt (i grupper).

وَيَوۡمَ يُحۡشَرُ أَعۡدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمۡ
يُوزَعُونَ ١٩

20. Indtil de vil komme til den (Ilden), vil deres hørelse og deres syn og deres hud vidne imod dem, om det de plejede at foretage sig.

حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيۡهِمۡ سَمۡعُهُمۡ
وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٢٠

21. Og de vil sige til deres huder: ”Hvorfor vidnede I imod os?” De (huderne) vil sige: ”Allāh fik os til at tale: Den som har fået alle ting til at tale”. Og Han havde skabt jer den første gang, og til Ham vil I blive bragt tilbage.

وَقَالُوا۟ لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوٓا۟
أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنطَقَ كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ
خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢١

22. Og I havde ikke skjult jer selv (da I begik synder i denne verden i frygt for at) jeres hørelse og jeres syn og jeres hud ville vidne mod jer. Men I troede, at Allāh ikke kendte til så meget af det, som I foretog jer[1].

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن
ظَنَنتُمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ٢٢

23. Og denne jeres tanke, som I forestillede jer om jeres Herre, bragte jer til fordærv. I blev da blandt taberne.

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِى ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ
أَرْدَىٰكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٢٣

24. Så selv hvis de udholder (straffen) tålmodigt, da er Ilden deres bolig, og hvis de søger at behage (Allāh), så er de ikke blandt dem, der nogensinde vil få lov til at behage (Allāh).

فَإِن يَصْبِرُوا۟ فَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا۟
فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ ٢٤

25. Og Vi havde tilskrevet dem ledsagere (i det verdslige liv), som forskønnede for dem, hvad der var foran dem, og hvad der var bag dem[2]. Og (derfor) blev ordet (om straf) opfyldt for dem, ligesom (det blev opfyldt) for de samfund, der

۞ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا۟ لَهُم مَّا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ
فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ
وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ ٢٥

1 Det betyder: ”At da I begik synder i det verdslige liv, havde I aldrig forestillet jer at jeres lemmer vil vidne imod jer. Da I derfor forsøgte at skjule jer selv, når I begik synder, var det med den tåbelige tro på, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke ville vide, hvad I havde gjort I det skjulte”. Det er rapporteret af Imām Bukhārī i forklaring til denne Āyah (vers), at nogle af hedninge virkelig troede, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kun kendte til det, mennesket gør åbentlyst, og at Han ikke vidste, hvad det gør I det skjulte.

2 ”Hvad der var foran dem” refererer til deres nuværende handlinger, mens ”hvad der var bag dem” refererer til deres tidligere handlinger.

var passeret før dem af djinner[1] og mennesker. Sandelig, de var tabere.

26. Og de, der fornægter, siger: "Lyt ikke til denne Koran, og lav støj under dens recitation. Måske vil I overvinde (den)".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَسْمَعُوا۟ لِهَـٰذَا
ٱلْقُرْءَانِ وَٱلْغَوْا۟ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ٢٦

27. Sandelig, Vi vil få dem, der fornægter, til at smage en hård straf, og Vi vil gengælde dem for det værste, de plejede at foretage sig.

فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَذَابًا شَدِيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٢٧

28. Dette er Allāhs fjenders belønning: Ilden. For dem er der deri et evigt hjem. En gengældelse for at de plejede at afvise Vores Āyāt (vers).

ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ ٱللَّهِ ٱلنَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ ٱلْخُلْدِ
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا يَجْحَدُونَ ٢٨

29. Og de, der fornægtede, vil sige: "Vor Herre, vis os dem, som ledte os på afveje blandt djinn og mennesker, og vi vil lægge dem under vores fødder, for at de bliver blandt de laveste[2].

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيْنِ
أَضَلَّانَا مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ
أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلْأَسْفَلِينَ ٢٩

30. Sandelig, de, der sagde: "Vor Herre er Allāh", (og) derefter forblev standhaftige, over dem vil engle nedstige, (idet de siger): "Frygt ikke, og sørg ikke, og modtag den gode nyhed om Djannah (Paradis), som I var blevet lovet.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَـٰمُوا۟
تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا۟
وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَبْشِرُوا۟ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ٣٠

31. Vi har været jeres venner i det verdslige liv og (vil forblive det) i det Hinsides. Og for jer vil der være

نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى
ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 De som vildledte folk er enten fra djinn eller fra mennesker.
De vantro vil have hævn, og de vil ønske, at de skyldige i vildledelsen blandt djinn og mennesker bliver vist frem, så de også kan gøre gengæld og ydmyge dem.

(alt), hvad I begærer deri, og for jer vil der deri være (alt det), I kalder på.

أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ٣١

32. Gæstfrihed fra Den Tilgivende, Den Barmhjertige".

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ٣٢

33. Og hvem er bedre i ord end den, der kalder til Allāh og handler retfærdigt og siger: "Jeg er sandelig en af dem, der underkaster sig (Allāh)?"

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ٣٣

34. Og det gode og det onde er ikke lige. Afvis (ondt) med det, der er godt, og (du vil se), at den, du havde et fjendskab med (vil omvende sig), som om han var en nær ven.

وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ٱدْفَعْ
بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ
عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ٣٤

35. Og ingen kan opnå det, undtagen dem der er tålmodige, og ingen kan opnå det, undtagen en med stort held.

وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ٣٥

36. Hvis Satan hvisker en ond hvisken til dig, søg da tilflugt hos Allāh. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ
بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٣٦

37. Og blandt Hans tegn er natten og dagen og solen og månen. Lav ikke sudjūd (kaste sig med panden mod jorden) til solen eller til månen. Men lav sudjūd til Allāh, som har skabt dem, hvis det er Ham alene, som I tilbeder.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ
وَٱلْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا۟ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ٣٧

38. Så hvis de er hovmodige, så er der dem (englene), der er hos Din Herre, (idet de) proklamerer Hans renhed dag og nat, og de bliver ikke trætte[1].

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْـَٔمُونَ ۩ ٣٨

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah, kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

39. Og blandt Hans tegn er, at I ser jorden ligge gold. Så når Vi sender vand ned over den, så røres den og svulmer op. Sandelig, Den, der har givet liv til den, er Den, der giver liv til de døde. Sandelig, Han (Allāh) har magt over alle ting.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَآ
أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ
أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Sandelig, dem, der fordrejer Vores Āyāt (tegn), er ikke skjult for Os. Så er den, der bliver smidt i Ilden, bedre end den, der vil komme og være i sikkerhed på Opstandelsens Dag? Gør, hvad I vil. Sandelig, Han ser, hvad I foretager jer.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ
ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ ۖ إِنَّهُۥ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Sandelig, de, der har fornægtet påmindelsen (Koranen), da den kom til dem, (er ikke skjult for Os). Og sandelig, det er en ærefuld Bog, (som aldrig vil blive forvansket).

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُۥ
لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. Som ikke kan tilnærmes med falskhed, hverken forfra eller bagfra. En åbenbaring fra Den Vise, Den Evigt Lovpriste.

لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦ ۖ
تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

43. Intet bliver sagt til dig, undtagen det der blev sagt til sendebuddene før dig. Din Herre er sandelig Tilgivelsens Herre og Herren over smertefuld straf.

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. Og havde Vi gjort den til en ikke-arabisk Koran, havde de sagt: "Hvorfor er dens Āyāt (vers) ikke tydeligt forklaret? Er det en ikke-arabisk (Bog) og et arabisk (Sendebud)?[1]" Sig: "For de, som

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا
فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓ ۖ ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ ۗ قُلْ هُوَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ

1 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret som svar på en indsigelse fra nogle folk blandt Quraish stammen, der ifølge en beretning fra Sa'd Ibn Djubair (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ),

tror, er den en retledning og en helbredelse. (Hvad angår) de, som ikke tror, er der tunghørighed i deres øre, og for dem er den et blinde[1]. Disse (folk) bliver påkaldt fra et fjernt sted[2]".

يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٤٤

45. Og Vi gav sandelig Mūsā (Moses) Bogen, men der opstod uenigheder om den. Og hvis det ikke havde været for et ord, der allerede var kommet fra din Herre, så var det (sagen) allerede blevet afgjort imellem dem. Og de er sandelig i foruroligende tvivl om den (Koranen).

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ٤٥

46. Den, der handler retfærdigt, gør det til gavn for sig selv, og den, der begår ondt, gør det mod sig selv. Og din Herre er ikke uretfærdig over for Sine tjenere.

مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ وَمَنْ أَسَآءَ
فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ٤٦

47. Viden om Timen (Opstandelsens Dag) er tilskrevet Ham alene[3].

۞ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِن

---

gengivet af Suyūṭī i sin bog Ad-Durr-ul-Manthūr, havde sagt, at en del af Koranen skulle have været på et andet sprog end det arabiske sprog. Således ville dens mirakuløse natur have været mere markant i den forstand, at en arabisk profet ville have reciteret Āyāt (vers) på et sprog, som han ikke kender. Kernen af svaret i denne Āyah (vers) er, at der ingen ende er på sådanne absurde indsigelser. Havde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) åbenbarede Koranen på et andet sprog, ville de være kommet med en anden indvending såsom, at den ikke var forståelig, og at et arabisk sendebud ikke skulle formidle sit budskab på et andet sprog end arabisk.

1 Dvs. Den Hellige Korans Āyāt (vers) er tydelige, men alligevel kan de ikke finde retledning i dem og afviser sandheden.

2 Dette er eksemplet på et folk, der ikke lytter og accepterer sandheden. Som en der bliver påkaldt fra et fjernt sted, og som på grund af afstanden hverken kan høre eller forstå, hvad der bliver sagt.

3 Det betyder: Hver gang spørgsmålet om det præcise tidspunkt for Domme Dagens komme bliver stillet, bør svaret altid henvises til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, fordi ingen undtagen Han har viden om det. Den næste Āyah (vers) erklærer, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) eksklusive viden ikke er begrænset til

Og ingen frugter kommer ud af deres skaller, ej heller undfanger en kvinde et barn, ej heller føder hun det, undtagen med Hans viden. Og (husk) en Dag, hvor Han vil kalde på dem, (idet Han siger): "Hvor er Mine (såkaldte) partnere?" De vil sige: "Vi erklærer, at ingen af os bevidner, (at Du har partnere)".

ثَمَرَٰتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ
وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
شُرَكَآءِى قَالُوٓا۟ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ٤٧

48. Og dem, som de plejede at påberåbe sig før, vil forsvinde fra dem, og de vil indse, at de ikke har noget sted at flygte (hen).

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ
وَظَنُّوا۟ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ٤٨

49. Og mennesket[1] bliver ikke træt af at bede om gode (ting). Og hvis det onde rammer det, mister det modet, opgiver håbet.

لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن
مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ ٤٩

50. Og hvis Vi giver det smagen af nåde fra Os, efter en ulykke har ramt det, vil det sige: "Det er min (ret). Og jeg tror ikke, Timen (Opstandelsens Dag) vil komme. Og selv hvis jeg bliver bragt tilbage til min Herre, vil jeg sandelig (også) have det bedste (liv) hos Ham". Så Vi vil lade dem, som fornægter, vide, hvad de plejede at foretage sig, og lade dem smage en heftig straf.

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ
قَآئِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ
لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟
وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٠

51. Og når Vi skænker Vores gunst til mennesket, vender det sig (bort) og afholder sig langt (fra lydighed), og

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ
وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ ٥١

---

tidspunktet for Dommens Dag. Han kender til den mindste hændelse, der finder sted i dette univers, ligesom frugterne der kommer ud af deres skaller, kvinder der undfanger og føder børn. Derfor er det på ingen måde svært for Ham at samle alle de døde på denne Dag.

1 "Mennesket" refererer her til de ikke-troende. Āyah (verset) henviser til nogle onde konsekvenser, som vantro eller kufr kan forårsage hos et menneske. Det bliver grådigt og utaknemmeligt i medgang, og helt forfærdet i modgang.

når noget ondt rammer det, er det fuld af lange bønner.

52. Sig (til fornægterne): ”Fortæl mig, hvis den (Koranen) er fra Allāh, og I derefter (stadig) fornægter den, hvem er da mere vildledt end den, der er langt ude i splittelse?”

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ
كَفَرْتُم بِهِۦ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى
شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

53. Vi vil vise dem Vores tegn i universet og i dem selv, indtil det bliver klart for dem, at det er sandheden[1]. Er det ikke tilstrækkeligt for din Herre, at Han er Vidne over alle ting?

سَنُرِيهِمْ ءَايَٰتِنَا فِى ٱلْءَافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

54. Sandelig, de er i tvivl om et møde med deres Herre. Sandelig, Han er Den, der omfatter alt.

أَلَآ إِنَّهُمْ فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَآ إِنَّهُۥ
بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطٌۢ ﴿٥٤﴾

---

1 Den fremtidige tid, der er anvendt af den Hellige Koran, indikerer, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) tegn på Almagt og Visdom ikke er begrænset til de tegn, der er blevet åbenbaret for menneskeheden hidtil. I virkeligheden vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fortsætte med at vise Sine tegn, både i universet og i menneskets egen skabelse, indtil Dommens Dag. Den indeværende Āyah (vers) dækker derfor alle nye opdagelser inden for videnskaben, som mennesket vil opdage indtil universets endeligt.

SŪRAH ASH-SHŪRĀ

سُورَةُ الشُّورَىٰ

Titlen på denne Sūrah er ”Rådslagning”. Ordet ’rådslagning’ er nævnt i Āyah (vers) 38, som er en af de troendes egenskaber.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ١

2. ‘Ayn - Sīn - Qāf.

عٓسٓقٓ ٢

3. Således åbenbarer Allāh, Den Almægtige, Den Alvise, åbenbaringen til dig og til dem (sendebud), som var før dig.

كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣

4. Til Ham hører det, der er i Himlene, og det, der er på Jorden. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٤

5. Nær er det, at Himlene sprænges[2] over dem, og englene proklamerer deres Herres renhed og lovprisning og beder om tilgivelse for dem, der er på jorden. Sandelig, Allāh er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٥

6. Og (hvad angår) de, der har taget beskyttere foruden Ham, (da) er Allāh vogter over dem, og du er ikke værge for dem.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ٦

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

2 På grund af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Storhed over dem.

7. Og Således har Vi åbenbaret en Koran på arabisk til dig, for at du kan advare byernes moder[1] og de (byer) rundt om den. Og advare (dem) om Forsamlingens Dag, hvorom der ikke hersker tvivl. (Da) vil en gruppe være i Djannah (Paradiset), og en (anden) gruppe i den Rasende Ild (Helvede).

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ
ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا
رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي ٱلسَّعِيرِ ٧

8. Og havde Allāh ønsket (det), havde Han gjort dem til én Ummah (fællesskab). Men Han lukker den, Han vil, ind i Sin nåde. Og de uretfærdige har hverken en beskytter eller en hjælper.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُدۡخِلُ
مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ
وَلَا نَصِيرٍ ٨

9. Eller har de taget beskyttere foruden Ham? Men det er Allāh, der er Beskytteren. Og Han giver liv til de døde. Og Han har magt over alle ting.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ
يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٩

10. (Sig, O, Muḥammad, til dine modstandere): "Og hvad end I strides om i en sag, ligger dens afgørelse hos Allāh. Dette er Allāh, min Herre. Til Ham (alene) har jeg sat min lid, og til Ham (alene) vender jeg mig (i anger)".

وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى
ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ
أُنِيبُ ١٠

11. Han er Himlenes og Jordens Skaber. Han har skabt for jer par fra iblandt jer selv, og par til kvæget (også). (Således) får Han jer til at forøge jer på den (jorden). Intet er lig Ham. Og Han er Den Althørende, Den Altseende.

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ
أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ أَزۡوَٰجٗا
يَذۡرَؤُكُمۡ فِيهِۚ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١١

12. Til Ham hører nøglerne til Himlene og Jorden. Han øger forsørgelsen,

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ

1 Byernes moder: den Hellige by Makkah.

for hvem Han vil, og indskrænker (den, for den Han vil). Sandelig, Han er Vidende om alt.

لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٢

13. Han har påbudt jer den samme religion, som Han har påbudt Nūḥ (Noa), og det, som Vi har åbenbaret til dig (O, Muḥammad), og det, som Vi havde pålagt Ibrāhīm (Abraham) og Mūsā (Moses) og ‘Īsā (Jesus), (idet Vi sagde): ”Etabler religionen, og bliv ikke delt deri”. Svært (at acceptere) for Al-Mushrikīn (polyteisterne) er det, til hvilket du kalder dem. Allāh vælger for Sig Selv den, Han vil, og retleder til Sig Selv enhver, der vender sig til Ham (i anger).

۞شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحٗا
وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ
إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ
ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ كَبُرَ عَلَى ٱلۡمُشۡرِكِينَ
مَا تَدۡعُوهُمۡ إِلَيۡهِۚ ٱللَّهُ يَجۡتَبِيٓ إِلَيۡهِ مَن يَشَآءُ
وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَن يُنِيبُ ١٣

14. Og de delte sig ikke, undtagen efter at viden var kommet til dem, på grund af had imod hinanden. Og hvis det ikke havde været for et ord, der (allerede) var gået forud fra din Herre (og var virkningsfuldt) indtil en fastsat tid, så var sagen blevet afgjort mellem dem[1]. Og Sandelig, de, der blev gjort til arvinger af Bogen efter dem, er i foruroligende tvivl om den (Koranen).

وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا
بَيۡنَهُمۡۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ
أَجَلٖ مُّسَمّٗى لَّقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ
مُرِيبٖ ١٤

15. Så (O, Muḥammad), kald (folk) til denne (tro) og vær standhaftig, som du er blevet befalet, og følg ikke deres lyster. Og sig: ”Jeg tror på enhver Bog, som Allāh har nedsendt.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدۡعُۖ وَٱسۡتَقِمۡ كَمَآ أُمِرۡتَۖ وَلَا
تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡۖ وَقُلۡ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
مِن كِتَٰبٖۖ وَأُمِرۡتُ لِأَعۡدِلَ بَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا

1 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde bestemt, at disse mennesker ikke vil blive straffet af en almindelig svøbe i denne verden. Deres ultimative straf var blevet bestemt for det Hinsides. ”Ordet” i denne Āyah (vers) refererer til dette dekret. Men havde det ikke været for dette ”Ord”, ville de være blevet tilintetgjort lige her i denne verden, og sagen ville være blevet afgjort for altid.

Og jeg er blevet befalet at dømme retfærdigt mellem jer. Allāh er vores Herre og jeres Herre. For os er der vores gerninger, og for jer er der jeres gerninger. Der er ingen (grund til) strid mellem os og jer. Allāh vil samle os sammen, og til Ham er tilbagevendelsen".

وَرَبُّكُمۡۖ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡۖ لَا
حُجَّةَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُۖ ٱللَّهُ يَجۡمَعُ
بَيۡنَنَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٥

16. Og de (ikke troende), der strides om Allāhs (kald), efter at (folk) har accepteret det[1], deres argument er ugyldigt hos deres Herre, og over dem er der vrede, og for dem er der en hård straf.

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا
ٱسۡتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمۡ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ
وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ وَلَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٌ ١٦

17. Allāh er Den, der har sendt Bogen ned med sandheden og vægten. Og hvordan kan du vide? Måske er Timen (Opstandelsens Dag) nær.

ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ وَٱلۡمِيزَانَۗ
وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٞ ١٧

18. De, der ikke tror på den, kræver, at den bliver fremskyndet, og de, der tror, er ængstelige for den, og ved, at den er sand. Sandelig, de, der strides om Timen, er i fjern vildfarelse.

يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِهَاۖ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مُشۡفِقُونَ مِنۡهَا وَيَعۡلَمُونَ
أَنَّهَا ٱلۡحَقُّۗ أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِي
ٱلسَّاعَةِ لَفِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٍ ١٨

19. Allāh er Mild over for Sine tjenere. Han forsyner den, Han vil. Og Han er Den Stærke, Den Almægtige.

ٱللَّهُ لَطِيفُۢ بِعِبَادِهِۦ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ
ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ١٩

20. Den, der foretrækker (sin) høst i det Hinsides, ham forøger Vi i høst. Og den, der foretrækker denne verdens høst, ham vil Vi give deraf, og for ham er der ikke nogen andel i det Hinsides.

مَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلۡأٓخِرَةِ نَزِدۡ لَهُۥ فِي
حَرۡثِهِۦۖ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ
مِنۡهَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ ٢٠

---

1 Det vil sige: "Når mange mennesker har reageret på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kald og har accepteret den sande tro".

21. Eller har de sidestillet partnere (med Allāh), der har foreskrevet en religion for dem, som Allāh ikke har forordnet? Og havde det ikke været for det afgørende ord (om, at de skal stå til ansvar i det Hinsides), var sagen blevet afgjort mellem dem (her i denne verden). Og sandelig, for de uretfærdige er der en smertefuld straf.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ ٱلْفَصْلِ
لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢١

22. Du vil se de uretfærdige ængstelige for det, de har tjent, og (straffen) den vil ramme dem. Og de, der tror og udøver gode gerninger, vil være i Paradisets haver. For dem er der, hos deres Herre, det, de ønsker. Dette er den store Gunst.

تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
كَسَبُوا۟ وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۗ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِى رَوْضَاتِ
ٱلْجَنَّاتِ ۖ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ ٢٢

23. Dette er den gode nyhed, som Allāh giver til dem af Sine tjenere, som tror og udøver gode gerninger. Sig: "Jeg beder jer ikke om en belønning for det, undtagen (at I er) venlige (over for mig for mit) slægtskab[1] (til jer)". Og den, der udfører en god handling, for ham vil Vi forøge godhed deri[2]. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Meget Påskønnende.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۗ قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا
إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ٢٣

24. Eller siger de: "Han har opdigtet en løgn om Allāh?" Så hvis Allāh vil, kan Han forsegle dit hjerte[3].

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ ٱللَّهُ ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde slægtskab med alle de vantro i Makkah. Han havde aldrig bedt om noget til gengæld for en tjeneste, som han havde udført for en person. I denne Āyah (vers) bliver han befalet til at bede de vantro om, at de i det mindste skal opretholde slægtskabsbåndet og ikke udsætte ham for forfølgelse.

2 Det betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil give de retskafne mennesker en større belønning i forhold til deres gode gerninger og således øge godheden af deres handlinger.

3 Det betyder, at den mirakuløse Koran, som reciteres af den ulærde Profet (Allāhs

ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

Og Allāh udsletter falskheden og etablerer sandheden med Sine ord. Sandelig, Han ved, hvad der er i hjerterne.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُوا۟
عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

25. Og Han er Den, der accepterer anger fra Sine tjenere og tilgiver de dårlige gerninger og ved, hvad I foretager jer.

وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۚ
وَٱلْكَٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

26. Og Han besvarer (bønnerne fra) dem, som tror og udøver gode gerninger, og Han forøger dem med Sin gunst. Og fornægterne, for dem er der en hård straf.

۞ وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ
بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

27. Og skulle Allāh udvide forsyningen for Sine tjenere, ville de sprede ødelæggelse på jorden. Men Han nedsender, hvad Han vil i (passende) mål. Sandelig, Han er Alvidende (og) Altseende (hvad angår) Sine tjenere.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا۟ وَيَنشُرُ
رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

28. Og Han er Den, der nedsender regnen, efter at de har mistet håbet, og Han spreder Sin nåde. Og Han er Beskytteren, Den Evigt Priste.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

29. Og blandt Hans tegn er skabelsen af Himlene og Jorden og ethvert levende væsen, som Han har spredt i dem begge. Og Han har magt til at samle dem, når Han vil.

---

velsignelser og fred være med ham ﷺ) i sig selv er et klart bevis på, at den er blevet åbenbaret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sædvane er sådan, at hvis en person hævder at være profet, vil Han ikke lade ham vise noget mirakel. Derfor, havde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), må Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) forbyde det, smedet noget i Koranen, ville Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) have sat et segl på hans hjerte, og han ville aldrig have været i stand til at frembringe sådan en mirakuløs tale.

30. Og hvad end af ulykke, der rammer jer, (så er det) på grund af det, jeres hænder har tjent. Og Han tilgiver meget.

وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٖ فَبِمَا كَسَبَتۡ أَيۡدِيكُمۡ
وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖ ٣٠

31. Og I kan ikke forhindre (Hans plan) på jorden. Og ud over Allāh har I hverken nogen beskytter eller (nogen) hjælper.

وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ٣١

32. Og blandt Hans tegn er skibene i havet, ligesom bjerge.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ ٱلۡجَوَارِ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ٣٢

33. Hvis Han vil, kan Han stoppe vinden, så de står stille på dens (havets) ryg. Sandelig, i dette er der tegn for enhver tålmodig (og) taknemmelig (person).

إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ
ظَهۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٍ ٣٣

34. Eller Han kan tilintetgøre dem på grund af det, som de gjorde. Og Han tilgiver meget.

أَوۡ يُوبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُواْ وَيَعۡفُ عَن كَثِيرٖ ٣٤

35. Og de, der strides om Vores tegn, vil komme til at vide, at de ikke har noget sted at flygte (hen).

وَيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن
مَّحِيصٖ ٣٥

36. Så alt, hvad der er blevet givet jer, er en nydelse af det verdslige liv. Og det, der er hos Allāh, er bedre og vedvarende for dem, som tror, og de sætter deres lid til deres Herre.

فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَمَا عِندَ
ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَتَوَكَّلُونَ ٣٦

37. Og (for) dem, der afholder sig fra store synder og fra skamfulde handlinger, og (for dem, der) når de bliver vrede, tilgiver.

وَٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ
وَإِذَا مَا غَضِبُواْ هُمۡ يَغۡفِرُونَ ٣٧

38. Og dem, der besvarer deres Herre (i underdanighed) og opretholder Ṣalāh (Bøn), og deres anliggender afgøres efter rådslagning iblandt dem, og som giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمۡرُهُمۡ
شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣٨

39. Og dem, som, når de bliver udsat for aggression, forsvarer sig selv.

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡبَغۡيُ هُمۡ يَنتَصِرُونَ ٣٩

40. Og gengældelse for en ond (handling) er en ond lig den. Så den, der tilgiver og skaber forsoning, får sin belønning fra Allāh. Sandelig, Han elsker ikke de uretfærdige.

وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَاۖ فَمَنۡ عَفَا وَأَصۡلَحَ
فَأَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٠

41. Og den, der forsvarer sig selv, efter at han er blevet forurettet, for disse er der ingen vej (til bebrejdelse) over dem.

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعۡدَ ظُلۡمِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِم مِّن
سَبِيلٍ ٤١

42. Sandelig, vejen (til bebrejdelse) er kun over dem, der forurетter (og undertrykker) menneskene og stifter ufred på jorden uden rette. For disse (folk) er der en smertefuld straf.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظۡلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبۡغُونَ
فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ٤٢

43. Og den, som er tålmodig og tilgiver. Sandelig, det er viljestyrke.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ
ٱلۡأُمُورِ ٤٣

44. Og den, som Allāh lader fare vild, for ham er der derefter ikke nogen beskytter. Og du vil se de uretfærdige, når de ser straffen. (Da) vil de sige: ”Er der nogen udvej, hvorigennem vi kan vende tilbage (til jorden)?”

وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ
وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ
إِلَىٰ مَرَدّٖ مِّن سَبِيلٖ ٤٤

45. Og du vil se dem blive stillet foran den (Ilden), nedslagne på grund af ydmygelse, idet de kigger med snigende blikke. Og de, som tror, vil sige: ”Sandelig, taberne er dem, der har tabt sig selv og deres familier på Opstandelsens Dag”. Sandelig, de uretfærdige er i en varig straf.

وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَٰشِعِينَ مِنَ
ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖۗ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ
خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ
أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ ٤٥

46. Og for dem vil der ikke være nogen beskytter, der kan hjælpe dem,

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۡ أَوۡلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّن

foruden Allāh. Og den, som Allāh lader fare vild, for ham er der ingen udvej.

دُونِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ٤٦

47. Besvar jeres Herre (s kald), før der fra Allāh kommer en Dag, som ikke kan undgås. For jer vil der hverken være tilflugt den Dag, ej heller vil I kunne nægte.

ٱسۡتَجِيبُواْ لِرَبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا
مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۚ مَا لَكُم مِّن مَّلۡجَإٖ
يَوۡمَئِذٖ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٖ ٤٧

48. Så hvis de vender sig bort, så sendte Vi dig ikke som en vogter over dem. Du er kun ansvarlig for at viderebringe budskabet. Og sandelig, når Vi får mennesket til at føle nåde fra Os, fryder det sig over den, og hvis noget ondt rammer dem på grund af det, deres hænder sendte forud, så bliver mennesket utaknemmeligt.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ
حَفِيظًاۖ إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ وَإِنَّآ إِذَآ أَذَقۡنَا
ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ فَرِحَ بِهَاۖ وَإِن
تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَإِنَّ
ٱلۡإِنسَٰنَ كَفُورٞ ٤٨

49. Til Allāh hører Himlenes og Jordens Herredømme. Han skaber, hvad Han vil. Han skænker piger til den, Han vil, og skænker drenge til den, Han vil.

لِّلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَخۡلُقُ مَا
يَشَآءُۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثٗا وَيَهَبُ لِمَن
يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ٤٩

50. Eller Han giver dem par, både drenge og piger. Og gør dem, Han vil, ufrugtbare. Sandelig, Han er Alvidende, meget Magtfuld.

أَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانٗا وَإِنَٰثٗاۖ وَيَجۡعَلُ مَن
يَشَآءُ عَقِيمًاۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٥٠

51. Og det tilkommer ikke et menneske, at Allāh taler til ham, undtagen (igennem) en åbenbaring eller fra bag et slør, eller at Han sender et sendebud (engle) for at åbenbare med Hans tilladelse, hvad Han vil. Sandelig, Han er Ophøjet, Vis[1].

۞وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحۡيًا
أَوۡ مِن وَرَآيِٕ حِجَابٍ أَوۡ يُرۡسِلَ رَسُولٗا فَيُوحِيَ
بِإِذۡنِهِۦ مَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٞ ٥١

1 Ifølge nogle lærde blev denne Āyah (vers) åbenbaret som svar på nogle jøders indsigelse mod, at Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) aldrig så Allāh

52. Og således har Vi til dig (O, Muḥammad) åbenbaret en Åbenbaring[1] med Vores befaling. Du vidste ikke, hvad Bogen var, eller hvad 'Īmān (sand Tro) var, men Vi har gjort den (Koranen) til et lys, med hvilket Vi retleder den, Vi vil af Vores tjenere. Og sandelig, du retleder (folk) til en ret vej.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ
تَدْرِى مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ
نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ
لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

53. Allāhs vej. Til Ham tilhører alt, hvad der er i Himlene og på Jorden. Sandelig, til Allāh skal alle anliggender vende (tilbage).

صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

(Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), ej heller talte Han (Allāh) til ham ansigt til ansigt, ligesom Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) havde modtaget Toraen direkte fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Āyah (verset) siger, at det ikke er muligt for et menneske i denne verden at se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) eller tale med Ham ansigt til ansigt. Der er kun tre måder man kan kommunikere med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) på. Sommetider fylder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ens hjerte med inspiration (i form af direkte åbenbaring). Nogle gange taler Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) til en profet bag et slør, som det var tilfældet med Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), da han gik op på Ṭūr bjerget. Andre gange sender Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) en engel som budbringer, der formidler Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) budskab.

1 Ordret "Ånd": "Ånd" i denne Āyah (vers) er den Guddommelig åbenbaring formidlet af englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), som også kaldes Helligånden.

SŪRAH AZ-ZUKHRUF

سُورَةُ الزُّخْرُفِ

Titlen på denne Sūrah er"Guldet". Ordet 'guld' er nævnt i Āyah (vers) 35, i forbindelse med at hvis folk blev givet guld og sølv, ville de fleste mennesker være blevet fornægtere, undtagen nogle få.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1]. — حمٓ ١

2. (Jeg, Allāh, sværger)[2] ved den åbenbare Bog. — وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢

3. Sandelig, Vi har gjort den til en arabisk Koran. For at I måtte forstå. — إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٣

4. Og sandelig, Den (Koranen) er i Bogens moder[3] hos Os, ophøjet (og) fuld af visdom. — وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ٤

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

3 Bogens moder: Den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ) hos Allāh. Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs.Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer, at Shayāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shayāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qurān s.62). Det betyder, at den Hellige Koran ikke er forfattet af noget menneske, som det hævdes af fornægterne. Den Beskyttede Tavle har haft denne Hellige tekst registreret siden 'azal (ud over grænserne for tid).

5. Så skal Vi fjerne påmindelsen (Koranen) fra jer, fordi I er et syndende folk?

أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا أَن
كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ٥

6. Og hvor mange Profeter har Vi (ikke) sendt til de tidligere folk?

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِى ٱلْأَوَّلِينَ ٦

7. Og ingen Profet kom til dem, uden at de spottede ham.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِىٍّ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ٧

8. Så Vi har tilintetgjort dem, der var stærkere end disse (Makkahs folk) i styrke, og de tidligere folks eksempel er (allerede) passeret.

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ
مَثَلُ ٱلْأَوَّلِينَ ٨

9. Og skulle du spørge dem: ”Hvem har skabt Himlene og Jorden?” vil de sige: ”De er skabt af Den Almægtige, Den Alvidende”.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ٩

10. Den, der har gjort jorden til et leje for jer og lavet veje derpå for jer, således at I måtte finde frem.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠

11. Og Den, der har sendt vand ned fra himlen i passende mængde. Vi har da genoplivet dødt land dermed. Således vil I blive bragt frem (fra gravene).

وَٱلَّذِى نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ
فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ١١

12. Og Den, der har skabt alle par og har skabt for jer skibene og kreaturerne, som I stiger på[1].

وَٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ١٢

---

1 Transportmidler er af to slags. Nogle er direkte skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i den forstand, at menneskets evner ikke har spillet nogen rolle i deres skabelse, såsom heste, kameler og andre dyr. Den anden slags er transportmidler, der er blevet produceret af menneskelige anstrengelser. Ordet ”kreaturer” i Āyahen (verset) refererer til den første slags, mens ’bådene’ repræsenterer den anden slags. Meningen med Āyah (vers) er, at selv de køretøjer, der er produceret af menneskelige anstrengelser, er skabt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Det er Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), der har skabt deres rå materiel og skænket mennesket intelligens og dygtighed, der gjorde det muligt for det at opfinde og fremstille sådanne køretøjer. Derfor tilkommer al taknemmelighed Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ),

13. For at I kan stige op på deres rygge for derefter at mindes jeres Herres gunst, når I er steget op på den. Og (for at I kan) sige: "Lovprist være Den, der har undertvunget det for os. Og vi ville ikke have magtet det.

لِتَسۡتَوُۥاْ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ
إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ وَتَقُولُواْ سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي
سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ ١٣

14. Og sandelig, vi skal vende tilbage til vores Herre".

وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ١٤

15. Og de har tillagt Ham en del (børn) blandt Hans tjenere[1]. Sandelig, mennesket er åbenlyst utaknemmeligt.

وَجَعَلُواْ لَهُۥ مِنۡ عِبَادِهِۦ جُزۡءًاۚ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ
لَكَفُورٞ مُّبِينٌ ١٥

16. Eller har Han taget døtre af dem, som Han har skabt, og valgt sønner til jer?

أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنَاتٖ وَأَصۡفَىٰكُم
بِٱلۡبَنِينَ ١٦

17. Og når en af dem bliver givet den gode nyhed (om fødslen af) det (en datter), som han tilskriver Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) i sammenligning, bliver hans ansigt formørket, og han kvæles af sorg.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمَٰنِ مَثَلٗا
ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٌ ١٧

18. Og (har Allāh valgt) dem, som er vokset op i prydelse, og som ikke kan udtrykke sig klart i en strid?

أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي ٱلۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ
غَيۡرُ مُبِينٖ ١٨

19. Og de har antaget englene, som er Ar-Raḥmāns (Den mest Nådiges)

وَجَعَلُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمۡ عِبَٰدُ ٱلرَّحۡمَٰنِ

---

når man nyder gavn af alle mulige transportformer, herunder mekaniske køretøjer såsom fly, skibe etc. og alle de transportmidler, som måske vil blive opfundet af mennesket indtil universets ende. Dette er årsagen til, at ordene, der nævnes i den følgende Āyah (vers), bør reciteres, når man gør brug af et transportmiddel, selv om det er et mekanisk et af slagsen.

1 Makkahs hedninge mente, at engle var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) døtre. Denne Āyah (vers) har modbevist denne påstand af følgende tre grunde. For det første, et hvert barn der skabes af en persons sæd, er dele af vedkommendes krop, mens Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) er Ren for at have krop eller dele. For det andet, er det ironisk, at de ikke kan lide at få døtre, men hævder at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har døtre. For det tredje, indebærer deres tro, at engle er kvinder, hvilket de ikke er.

tjenere, for at være hunkøn. Har de bevidnet deres skabelse? Deres vidneudsagn vil blive nedfældet, og de vil blive spurgt.

إِنَٰثًاۚ أَشَهِدُواْ خَلۡقَهُمۡۚ سَتُكۡتَبُ
شَهَٰدَتُهُمۡ وَيُسۡـَٔلُونَ ١٩

20. Og de siger: ”Havde Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) villet det, havde vi ikke tilbedt dem”. Om dette har de ingen viden. De gør intet andet end at gisne.

وَقَالُواْ لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَا عَبَدۡنَٰهُمۗ مَّا لَهُم
بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ٢٠

21. Eller har Vi givet dem en bog før denne (Koranen), til hvilken de holder sig?

أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ كِتَٰبٗا مِّن قَبۡلِهِۦ فَهُم بِهِۦ
مُسۡتَمۡسِكُونَ ٢١

22. Nej, de siger: ”Vi har sandelig fundet vores fædre på en bestemt vej (religion), og sandelig, vi er i deres fodspor, fuldstændig retledede”.

بَلۡ قَالُوٓاْ إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ
وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهۡتَدُونَ ٢٢

23. Og således sendte Vi ingen formaner til en by før dig, uden at dens velhavende folk sagde: ”Vi har sandelig fundet vores fædre på en bestemt vej (religion), og sandelig, vi vil følge i deres fodspor”.

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ
وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ٢٣

24. Han (formaneren) sagde: ”Selv hvis jeg bringer jer noget bedre i retledning end den (vej), I har fundet jeres fædre på?” De sagde: ”Sandelig, Vi fornægter det, som I er blevet sendt med”.

۞ قَٰلَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ
عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡۖ قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ
كَٰفِرُونَ ٢٤

25. Så Vi tog hævn over dem. Se da, hvordan enden blev for dem, der afviste (Vores sendebud).

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٢٥

26. Og (Husk), da Ibrāhīm (Abraham) sagde til sin fader og til sit folk: ”Sandelig, jeg siger mig fri af det, som I tilbeder”.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ إِنَّنِي بَرَآءٞ مِّمَّا
تَعۡبُدُونَ ٢٦

27. Undtagen Den, der har skabt mig. Så sandelig, Han vil retlede mig”.

إِلَّا ٱلَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ ٢٧

28. Og han gjorde det (ordet: Der er ingen gud undtagen Allāh) til et vedvarende ord blandt sin slægt. Således at de måtte vende tilbage[1].

وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ بَاقِيَةٗ فِي عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ٢٨

29. Nej, men Jeg gav dem og deres fædre nydelse, indtil sandheden kom til dem, og et klart Sendebud.

بَلۡ مَتَّعۡتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ
وَرَسُولٞ مُّبِينٞ ٢٩

30. Og da sandheden kom til dem, sagde de: ”Det er magi, og vi er sandelig fornægtere deraf”.

وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ وَإِنَّا بِهِۦ
كَٰفِرُونَ ٣٠

31. Og de siger: ”Hvorfor blev denne Koran ikke åbenbaret til en mægtig mand fra (en af) de to byer[2]?”

وَقَالُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنَ
ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٍ ٣١

32. Er det dem, der uddeler din Herres nåde?[3] Vi har uddelt deres livsophold i det verdslige liv blandt dem og har ophøjet nogle af dem i rang over andre, for at nogle af dem kunne drage nytte af andre. Og din Herres nåde er bedre, end det de samler.

أَهُمۡ يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم
مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ
فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم بَعۡضٗا
سُخۡرِيّٗاۗ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ٣٢

33. Og var det ikke, for at menneskene ville være blevet en enkelt nation (af fornægtere), ville Vi til gavn for de, der fornægter Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), have ladet tagene på deres

وَلَوۡلَآ أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ لَّجَعَلۡنَا
لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا مِّن
فِضَّةٖ وَمَعَارِجَ عَلَيۡهَا يَظۡهَرُونَ ٣٣

1 Det betyder, at Profeten Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) gjorde denne tro til en arv for sine efterkommere, så folk kunne lære den fra dem og vende tilbage til den efter at have været engageret i afgudsdyrkelse.

2 De to byer: Makkah og Ṭāif.

3 ”Din Herres nåde” betyder i denne Āyah (vers) Profetgerningen. Indvendingen om at Koranen skulle være blevet åbenbaret til en mand efter deres valg, er ensbetydende med påstanden om at tildelingen af profetgerningen skulle være blevet overgivet til dem. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har ikke givet dem en sådan myndighed, selv i anliggendet om tildeling eller fordeling af rigdom, som er meget ringere end profetgerningen. Hvordan kan tildeling af profetgerningen så overlades til dem?

huse blive lavet af sølv, og trapper (af sølv), med hvilke de ville gå (op).

34. Og dørene (af sølv) til deres hjem, og divaner (af sølv), på hvilke de ville hvile.

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ٣٤

35. Og (Vi ville have lavet disse ting) af guld. Og alt dette er ikke andet end det verdslige livs nydelse. Og det Hinsides, hos din Herre, er for de Gudfrygtige[1].

وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ۚ وَٱلْءَاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ٣٥

36. Og den, som vender sig blindt væk fra Ar-Raḥmāns (Den mest Nådiges) påmindelse, for ham anviser Vi en djævel, så han bliver hans ledsager.

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ
شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ٣٦

37. Og sandelig, de (djævlene) forhindrer dem i (at følge) den (rette) vej, mens de (menneskene) anser sig selv for at være retledede.

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ٣٧

38. Indtil han kommer til Os, (da) vil han sige (til djævlen): "Gid der var en afstand som (mellem) Øst og Vest mellem mig og dig. Du var da den værste ledsager".

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ
بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ٣٨

39. Og (der vil blive sagt til disse folk): "Dette (jeres beklagelser) hjælper jer ikke i dag. Da I har syndet (i jeres første liv), skal I alle have del i straffen[2]".

وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى
ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ٣٩

1 Dette er et svar på deres indsigelse, at den Hellige Koran skulle have været åbenbaret til en rig mand. Faktum er, at verdslig rigdom ikke er et tegn på nærhed til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), der nødvendigvis skal gives til profeterne. Den er beregnet som en midlertidig nydelse, og som så også gives til ikke troende. Gunsten i det Hinsides derimod er af varig karakter, der kun er bestemt for de fromme og retskafne mennesker.

2 Hvis mange mennesker bliver udsat for den samme straf i denne verden, bliver dens sværhedsgrad psykologisk lettet. Āyah (verset) siger, at det ikke vil være tilfældet med straffen i det Hinsides. På trods af at alle fornægtere deler den samme straf, vil dens sværhedsgrad på ingen måde blive lettet.

40. Så kan du (O, Muḥammad) få den døve til at høre, eller kan du retlede den blinde og den, der er i åbenbar vildfarelse?

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن
كَانَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

41. Så selvom Vi tager dig bort, vil Vi sandelig tage hævn over dem.

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

42. Eller (hvis) Vi viser dig den (straffen), som Vi har truet dem med. Så har Vi sandelig fuld kontrol over dem[1].

أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى وَعَدْنَٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم
مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Så hold fast i det, der er blevet åbenbaret dig. Sandelig, du er på den rette vej.

فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. Og sandelig, Den (Koranen) er en påmindelse for dig og dit folk. Og I vil blive spurgt[2].

وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og spørg de af vores sendebud, som Vi sendte før dig: "Har Vi udpeget guder til tilbedelse foruden Ar-Raḥmān (Den mest Nådige)?"

وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَآ
أَجَعَلْنَا مِن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og Vi sendte Mūsā (Moses) med Vores tegn til Fir'aun (Faraoen) og hans ledere. Da sagde han: "Sandelig, jeg er verdnernes Herres sendebud".

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِي۟هِۦ فَقَالَ إِنِّى رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) bliver her trøstet med, at hans ansvar kun er begrænset til at formidle budskabet til menneskeheden. Han kan derfor ikke få de standhaftige hedninge til at omfavne den sande tro, fordi deres stædighed har gjort dem ligesom de døve og de blinde. De vil blive straffet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i alle tilfælde, enten i Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) livstid, eller efter hans død.

2 Koranen er en anledning til ære for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), da den er blevet åbenbaret til ham direkte, og det er anledning til ære for hans folk, fordi de er dens første adressater. Nu hvor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har æret dem alle med den Hellige Bog, vil hver enkelt af dem blive udspurgt om, hvordan man værdsatte denne ære. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) vil kun være ansvarlig for at formidle sit budskab, mens fornægterne vil være ansvarlige for deres utaknemmelighed og vantro.

47. Så da han kom til dem med Vores tegn, gjorde de grin ad dem.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ٤٧

48. Og Vi viste dem ikke et tegn, undtagen at det var større end dets forgænger. Og Vi greb dem med straffen. Således at de måtte vende tilbage.

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِىَ أَكْبَرُ مِنْ
أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ٤٨

49. Og de sagde: ”O, troldmand, bed til din Herre for os, i kraft af den pagt Han har sluttet med dig. Sandelig, vi vil følge retledningen”.

وَقَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ٤٩

50. Så da Vi fjernede straffen fra dem, brød de deres løfte (med det samme).

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِذَا هُمْ
يَنكُثُونَ ٥٠

51. Og Fir‘aun (Faraoen) proklamerede for sit folk (og) sagde: ”O, mit folk, tilhører Egyptens herredømme ikke mig? Og disse floder, der løber under mig? Så ser I ikke?

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِۦ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِى
مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِى مِن
تَحْتِىٓ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٥١

52. Jeg er bedre end denne (Mūsā), der er foragtet, og som knap nok kan udtrykke sig.

أَمْ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ٥٢

53. Så hvorfor blev han ikke skænket armbånd af guld, eller (hvorfor) kom englene ikke sammen med ham som ledsagere?”

فَلَوْلَآ أُلْقِىَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ
مَعَهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ٥٣

54. Så han holdt sit folk for nar, (og) da adlød de ham. Sandelig, de var et syndigt folk[1].

فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ
كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ٥٤

---

1 Denne Āyah (vers) har holdt både Farao og hans folk som syndere. Farao var synder på grund af hans forkerte antagelse om, at hans rige var et tegn på, at han var gud, og fordi han holdt sit folk for nar. Faraos folk var syndere, fordi de accepterede en sådan tyran til at regere dem, og de adlød ham i alle henseender. Āyah (verset) viser således, at hvis en tyran har påtvunget sig selv et folk, og de ikke forsøger at slippe af med ham efter bedste formåen, er de også ansvarlige for den uret, der udføres af tyrannen.

55. Så da de vækkede Vores vrede, tog Vi hævn over dem. Da druknede Vi dem alle.

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا ٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٥٥

56. Og gjorde dem til et folk af fortiden og et eksempel for de senere generationer.

فَجَعَلۡنَٰهُمۡ سَلَفٗا وَمَثَلٗا لِّلۡأٓخِرِينَ ٥٦

57. Og da eksemplet om Maryams (Marias) søn blev nævnt, begyndte dit folk (med det samme) at råbe ad det (i fryd).

۞وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوۡمُكَ
مِنۡهُ يَصِدُّونَ ٥٧

58. Og de sagde: ”Er vores guder bedre, eller er han?[1]” Og de nævnte det ikke for andet end ordstriden (s skyld). Nej, de er et stridsomt folk.

وَقَالُوٓاْ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيۡرٌ أَمۡ هُوَۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ
إِلَّا جَدَلَۢاۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ خَصِمُونَ ٥٨

59. Han (Jesus) er ikke andet end en tjener, som Vi begunstigede og gjorde (til) et eksempel for Banī Isrā'īl (Israels børn).

إِنۡ هُوَ إِلَّا عَبۡدٌ أَنۡعَمۡنَا عَلَيۡهِ وَجَعَلۡنَٰهُ
مَثَلٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٥٩

60. Og hvis Vi ville, kunne Vi have skabt engle fra iblandt jer, som efterfølgere på jorden.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ
يَخۡلُفُونَ ٦٠

61. Og sandelig, han (Jesus) er et tegn[2] om Timen (Opstandelsens Dag), så vær ikke i tvivl derom, og følg Mig. Det er den rette vej.

وَإِنَّهُۥ لَعِلۡمٞ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمۡتَرُنَّ بِهَا
وَٱتَّبِعُونِۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٦١

62. Og lad ikke Shayṭān (Satan) forhindre jer (i at følge denne vej). Han er sandelig en åbenbar fjende af jer.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ
مُّبِينٞ ٦٢

1 De kristne antog Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) som gud, fordi han var født uden en far. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) siger, at denne fødsel uden en far ikke var andet end et mirakel fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), så israelitterne kunne tro på ham som profet. Det var ikke et bevis på hans guddom, fordi Ādam (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) blev født uden forældre. Alligevel var han ganske vist ikke gud. Āyah (verset) siger, at det kun var et tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Almagt, der har beføjelse til at vise endnu flere forunderlige mirakler, såsom at skabe engle fra mennesker.

2 Tegn: Et af tegnene på Domme Dagens nærhed er, at 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) vil blive sendt ned på jorden igen.

63. Og da ‘Īsā (Jesus) kom med klare beviser, sagde han: ”Jeg er kommet til jer med visdommen og for at forklare jer nogle af de anliggender, som I er uenige i. Så frygt Allāh og adlyd mig.

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم
بِٱلْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى تَخْتَلِفُونَ
فِيهِ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٦٣

64. Sandelig, Allāh, Han er min Herre og jeres Herre. Så tilbed Ham. Dette er den rette vej”.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا
صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ٦٤

65. Så de forskellige grupper blandt dem forfaldt til uenighed. Så ve over dem, der var uretfærdige, for straffen på en smertefuld Dag.

فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ٦٥

66. Afventer de kun, at Timen skal komme over dem pludseligt, og de er ubevidste (om Den)?

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٦

67. Venner den Dag vil blive hinandens fjender, undtagen de Gudfrygtige.

ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
ٱلْمُتَّقِينَ ٦٧

68. (Der vil blive sagt til de Gudfrygtige): ”O, Mine tjenere, Denne Dag vil der ingen frygt være for jer, og ej heller skal I sørge.

يَٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ
تَحْزَنُونَ ٦٨

69. (I), som troede på Vores Āyāt (vers) og underkastede (jer) (Allāh).

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا۟
مُسْلِمِينَ ٦٩

70. Indtræd Djannah (Paradiset), I og jeres lige (troende som jer), i lyksalighed”.

ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ تُحْبَرُونَ ٧٠

71. Fade af guld og bægre vil blive sendt rundt mellem dem. Og deri vil der være alt, hvad man begærer, og det, over hvilke øjne fryder (sig). Og I vil blive deri for evigt.

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَتَلَذُّ
ٱلْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٧١

72. Og det er Djannah (Paradiset), som I er blevet sat til at arve, på grund af det I plejede at foretage jer.

وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِىٓ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ٧٢

73. Deri er der for jer frugter i overflod, af hvilke I vil spise.

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ٧٣

74. Sandelig, forbryderne vil være i Djahannams (Helvedes) straf for evigt.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ٧٤

75. (Straffen) vil ikke blive lettet for dem, og de vil blive deri blottet for ethvert håb.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٥

76. Og Vi gjorde dem ikke uret, men de var de uretfærdige.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ٧٦

77. Og de vil kalde (på Mālik, Helvedets vogter): "O, Mālik, lad din Herre gøre det af med os". Han vil sige: "Sandelig, I skal forblive deri (for evigt)".

وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مَّاكِثُونَ ٧٧

78. Vi har bragt jer sandheden, men de fleste af jer afskyr sandheden.

لَقَدْ جِئْنَاكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٧٨

79. Eller har de lagt en plan? Sandelig, da planlægger Vi (også).

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ٧٩

80. Eller tror de, at Vi ikke hører deres hemmeligheder og deres hemmelige taler? Nej, og Vores sendebud (englene) er hos dem for at nedfælde.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُم ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ٨٠

81. Sig: "Hvis der havde været en søn af Ar-Raḥmān (Den mest Nådige), så havde jeg været den første af tilbederne[1]".

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ٨١

82. Lovprist er Himlenes og Jordens Herre, Tronens Herre, (og Fri for) det, de beskriver.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٨٢

---

1 Dette er en hypotetisk erklæring for at negere muligheden for, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har en søn.

83. Så lad dem forfalde til (deres vildfarelse) og morskab, indtil de står over for (denne) deres Dag, som de er blevet lovet.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ
ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. Og (det er) Ham, som er (Den Eneste) Gud, (der tilbedes) i Himlen, og (Den Eneste) Gud, (som tilbedes) på jorden. Og Han er Den Alvise, Den Alvidende.

وَهُوَ ٱلَّذِى فِى ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ وَفِى ٱلْأَرْضِ إِلَٰهٌ ۚ
وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Og Ærefuld er Den, til Hvem Herredømmet over Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, hører. Og hos Ham er viden om Timen (Opstandelsens Dag). Og til Ham skal I blive bragt tilbage.

وَتَبَارَكَ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. Og dem, som de påkalder ved siden af Ham, har ingen magt til at gå i forbøn, undtagen dem, der bevidner sandheden. Og de ved det.

وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og hvis du spørger dem, hvem der har skabt dem, vil de uden tvivl sige: "Allāh!" Til hvor bliver de så ledet hen (af deres luner)?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og (Profeten Muḥammad) vil sige: "O, min Herre, disse er sandelig et folk, der ikke tror[1]".

وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Så vend dig bort fra dem og sig: "Salām (fred)". Snart vil de da komme til at vide".

فَٱصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

---

1 Denne erklæring af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) som vil finde sted på Dommens Dag mod de vantro, er en streng advarsel for dem, fordi den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var kendt for sin barmhjertige natur og for sin høje rang som en forbeder for de syndige folk. Selv da, vil han klage over dem på Dommens Dag.

SŪRAH AD-DUKHĀN

سُورَةُ الدُّخَانِ

Titlen på denne Sūrah er ”Røgen”. Ordet ’røgen’ er nævnt i Āyah (vers) 10 i forbindelse med, at der en dag vil komme en synlig røg, som vil dække menneskeheden.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ١

2. (Jeg, Allāh, sværger[2]) ved den åbenbare Bog.

وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ ٢

3. Sandelig, Vi har nedsendt den på en velsignet nat[3]. Sandelig, Vi er (Evig) Formaner.

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ ۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٣

4. I den (nat) bliver alle vise ting besluttet.

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٤

5. (Gennem) en befaling fra Os. Sandelig, Vi sendte altid (sendebud).

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٥

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

3 Natten der refereres til i denne Āyah (vers) er Al-Qadr-natten (den Ærefulde nat), hvor anliggender som allerede er blevet dekreteret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) for det næste år, overdrages til de relevante engle, så de kan udføre dem på deres fastsatte tidspunkt i løbet af året. Dette er betydningen af sætningen, ”I den (nat) bliver alle vise ting besluttet”. At Koranen blev sendt ned i denne nat er også nævnt i Sūrah Al-Qadr (97:1) I følge nogle lærde betyder det, at dens gradvise åbenbaring startede i denne nat. Med andre ord, den nat hvor den første åbenbaring steg ned til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), var Laylat-ul-Qadr. Andre lærde mener dog, at denne Āyah (vers) betyder, at hele Koranen blev sendt ned i denne nat fra den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ-ul-Maḥfūẓ) til englene i den første Himmel. Og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved bedst.

6. Som en nåde fra din Herre. Sandelig, Han er Den Althørende, Den Alvidende.

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٦

7. Herren over Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, hvis I tror med vished.

رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن
كُنتُم مُّوقِنِينَ ٧

8. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Han giver liv og bringer død. Han er jeres Herre og jeres forfædres Herre.

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ
ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ٨

9. Nej, de er i tvivl, (idet de) fordriver tiden.

بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ يَلْعَبُونَ ٩

10. Så vent på en dag, hvor himlen vil komme med en synlig røg.

فَٱرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِى ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ١٠

11. Den vil indhylle menneskene. Dette er en smertefuld straf.

يَغْشَى ٱلنَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١

12. (Så vil de sige): "Vor Herre, fjern straffen fra os. Vi er sandelig troende![1]"

رَّبَّنَا ٱكْشِفْ عَنَّا ٱلْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ١٢

13. Hvordan kan der være en formaning for dem, når et åbenbart Sendebud er kommet til dem?

أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ
مُّبِينٌ ١٣

14. Derefter vendte de sig bort fra ham (Profeten Muḥammad) og sagde: "Han er oplært, gal".

ثُمَّ تَوَلَّوْا۟ عَنْهُ وَقَالُوا۟ مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ١٤

---

1 Oversættelsen givet ovenfor er baseret på fortolkningen af ʻAbdullāh Bin Masʻūd (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), der siger, at disse Āyāt (vers) blev åbenbaret før hungersnøden. Āyah (verset) forudsiger, ifølge hans fortolkning, at Quraish vil stå over for en alvorlig hungersnød, og på grund af ekstrem sult vil atmosfæren synes for dem som røg. På det tidspunkt vil de anmode om, at hungersnøden skal fjernes fra dem, og de vil blive troende. Men når den bliver fjernet, vil de vende tilbage til deres vantro. I følge nogle andre lærde, refererer røgen, nævnt i Āyah (vers) 10, til røgen på Yawm al-Qiyāmah (Dommens Dag). I dette tilfælde betyder Āyah (verset), at selv om straffen for hungersnød vil blive fjernet fra dem efter deres anmodning som nævnt i Āyah (vers) 12, vil de vende tilbage til deres vantro. Da vil den permanente straf forfølge dem på den dag, hvor himlen vil komme frem med en synlig røg.

15. Sandelig, Vi vil fjerne straffen for en stund, (men) I vil sandelig vende tilbage (til jeres benægtelse).

إِنَّا كَاشِفُوا۟ ٱلْعَذَابِ قَلِيلًا ۚ إِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾

16. (Så) en Dag vil Vi gribe (jer) med det store greb. Sandelig, Vi vil tage hævn.

يَوْمَ نَبْطِشُ ٱلْبَطْشَةَ ٱلْكُبْرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. Og Vi satte Fir'auns (Faraoens) folk på prøve før dem, og et nobelt sendebud kom til dem.

۞ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. (Idet Mūsā (Moses) sagde): "Udlever Allāhs tjenere[1] til mig. Sandelig, jeg er et troværdigt sendebud til jer.

أَنْ أَدُّوٓا۟ إِلَىَّ عِبَادَ ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. Og vær ikke hovmodige over for Allāh. Sandelig, jeg bringer jer åbenbare tegn.

وَأَن لَّا تَعْلُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّىٓ ءَاتِيكُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

20. Og sandelig, jeg har søgt tilflugt hos min Herre og jeres Herre (af frygt for, at) I skulle stene (mig til døde).

وَإِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

21. Og hvis I ikke tror på mig, så hold jer fra mig".

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا۟ لِى فَٱعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾

22. Så bad han til sin Herre, (idet han sagde): "De er et syndigt folk".

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. (Da besvarede Allāh hans bøn, idet Han sagde): "Rejs med mine tjenere om natten. Sandelig, I vil blive forfulgt.

فَأَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾

24. Og forlad havet i stilhed. Sandelig, de er en hær, der vil blive druknet".

وَٱتْرُكِ ٱلْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

25. Hvor mange haver og kilder har de efterladt (sig)?

كَمْ تَرَكُوا۟ مِن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

26. Og (hvor mange) marker og noble steder?

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

---

1 Se Sūrah Al-A'rāf (7:103-141), Sūrah Yūnus (10:90), Sūrah Ṭā-Hā (20:78) and Sūrah Ash-Shu'arā' (26:63).

27. Og (hvor meget) luksus, som de plejede at fryde sig med?

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٧﴾

28. Således (skete det). Og Vi lod et andet folk arve (alt) dette.

كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

29. Så hverken Himlen eller Jorden græd over dem. Og de blev ikke givet en frist.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og Vi reddede Banī Isrā'īl (Israels børn) fra den vanærende straf.

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. Fra Fir'aun (Faraoen). Sandelig, han var hovmodig, en af overtræderne.

مِنْ فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. Og Vi valgte dem over (alle folkeslag i) verdnerne, vel Vidende[1].

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi gav dem tegnene, i hvilke der var en åbenbar prøvelse.

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Sandelig, disse (folk) siger:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. "Der er ikke andet end vores første død, og vi vil ikke blive genoplivet.

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. Så (o, I troende), bring vores forfædre tilbage, hvis I er sandfærdige".

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Er de bedre, eller er Tubb'as[2] folk og dem, der var før dem? Vi har tilintetgjort dem. De var sandelig skyldige.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

---

1 Det betyder, at de blev udvalgt, da Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vidste, at de fortjente det, fordi de var de eneste mennesker på det tidspunkt, der troede på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Enhed og havde underlagt sig Hans befalinger.

2 Tubb'as folk: Tubb'a er navnet på et dynasti i Yemen. Den Hellige Koran har ikke givet den fulde identitet om Tubb'a. Ḥāfiẓ Ibn Kathīr har identificeret ham som As'ad Abū Kuraib der levede omkring 700 år før den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Han havde omfavnet den sande tro, men efter hans død tog hans folk afgudsdyrkelse til sig, og blev tilintetgjort.

38. Og Vi skabte ikke Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, bare for morskab.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا لَٰعِبِينَ ٣٨

39. Vi skabte dem ikke med andet end et sandt formål. Men de fleste af dem ved det ikke.

مَا خَلَقۡنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٩

40. Sandelig, Afgørelsens Dag er den fastsatte tid for dem alle.

إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ مِيقَٰتُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ٤٠

41. En Dag, hvor ingen ven kan være til nogen nytte for en (anden) ven. Og de vil ikke blive hjulpet.

يَوۡمَ لَا يُغۡنِي مَوۡلًى عَن مَّوۡلٗى شَيۡـٔٗا وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤١

42. Undtagen den, over hvilken Allāh har skænket Sin nåde. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den mest Barmhjertige.

إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٤٢

43. Sandelig, Zaqqūm-træet[1].

إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ٤٣

44. Vil være syndernes føde.

طَعَامُ ٱلۡأَثِيمِ ٤٤

45. Ligesom kogende bundfald fra olie. Det vil koge i deres maver.

كَٱلۡمُهۡلِ يَغۡلِي فِي ٱلۡبُطُونِ ٤٥

46. Ligesom kogende, skoldende vand.

كَغَلۡيِ ٱلۡحَمِيمِ ٤٦

47. (Der vil blive sagt): ”Grib ham (og) slæb ham da ind i midten af den Flammende Ild.

خُذُوهُ فَٱعۡتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلۡجَحِيمِ ٤٧

48. Hæld derefter straffen af kogende vand over hans hoved”.

ثُمَّ صُبُّواْ فَوۡقَ رَأۡسِهِۦ مِنۡ عَذَابِ ٱلۡحَمِيمِ ٤٨

49. Smag (da dette)! Sandelig, du (foregav at være) en af de mægtige, en af de ærede[2].

ذُقۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡكَرِيمُ ٤٩

50. Dette er, hvad I plejede at være i tvivl om”.

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمۡتَرُونَ ٥٠

1 Zaqqūm: et træ i Helvede. Se fodnote til Sūrah Aṣ-Ṣāffāt (37:62).

2 Dette vil være en ironisk erklæring til at påminde det syndige menneske, hvad det tænkte om sig selv i det verdslige liv.

51. Sandelig, de Gudfrygtige vil være i et sikkert sted.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٖ ٥١

52. I haver og springvand.

فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ٥٢

53. De vil være klædt i Sundus (fin silke) og Istabraq (tyk silke), idet de står over for hinanden.

يَلۡبَسُونَ مِن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ
مُّتَقَٰبِلِينَ ٥٣

54. Således (vil det være), og Vi vil vie dem med Ḥūr al-'Ayn (kvinder med store mørke øjne).

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجۡنَٰهُم بِحُورٍ عِينٖ ٥٤

55. Deri vil de kalde på enhver frugt i fred (og sikkerhed, idet de ved, at dette aldrig vil ende).

يَدۡعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ٥٥

56. De vil aldrig smage døden deri, bortset fra den første død (i det verdslige liv). Og Han vil frelse dem fra den Flammende Ilds straf.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلۡمَوۡتَ إِلَّا ٱلۡمَوۡتَةَ
ٱلۡأُولَىٰۖ وَوَقَىٰهُمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٥٦

57. (Som) en gunst fra din Herre. Det er den største succes.

فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكَۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٥٧

58. Så Vi har sandelig gjort den (Koranen) let for din tunge (O, Muḥammad), således at de måtte huske.

فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمۡ
يَتَذَكَّرُونَ ٥٨

59. Så vent. Sandelig, de venter (også).

فَٱرۡتَقِبۡ إِنَّهُم مُّرۡتَقِبُونَ ٥٩

SŪRAH AL-DJĀTHIYAH

سُورَةُ الجَاثِيَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Knæfaldet”. Ordet ’knæfald’ er nævnt i Āyah (vers) 28, i forbindelse med at ethvert fællesskab på Domme Dag vil gå i knæfald af frygt.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ﴿١﴾

2. Bogens åbenbaring er fra Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. Sandelig, der er i Himlene og på Jorden tegn for dem, som tror.

إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Og I jeres skabelse og i de levende væsner, som Han spreder over (jorden), er der tegn for et folk, som tror med vished.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٌ لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

5. Og i nattens og dagens vekslen og i den forsyning, Allāh har sendt ned fra himlen, for så at have genoplivet jorden med den efter dens død, og i vindenes skift er der tegn for et folk, der forstår.

وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

6. Disse er Allāhs Āyāt (vers), som Vi reciterer for dig i sandhed. Så på hvilket budskab vil de tro, efter (at have hørt) Allāh og Hans Āyāt (vers)?

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَ ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى).

7. Ve over enhver syndig løgner.

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧

8. Der hører Allāhs Āyāt (vers) blive reciteret for ham (og) derefter forbliver ubøjelig af hovmod, som om han aldrig havde hørt dem. Giv ham da nyheden om en smertefuld straf.

يَسْمَعُ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٨

9. Og når han får viden om nogle af Vores Āyāt (vers), tager han dem som en spøg. For disse (folk) er der en vanærende straf.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَٰتِنَا شَيْـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٩

10. Foran dem er Djahannam (Helvedet). Og det, de har tjent, vil ikke være til nogen gavn for dem, ej heller vil beskytterne, som de har taget foruden Allāh. Og for dem er der en mægtig straf.

مِّن وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِى عَنْهُم مَّا كَسَبُوا۟
شَيْـًٔا وَلَا مَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠

11. Dette er en retledning. Og dem, der benægter deres Herres Āyāt (vers), for dem er der en voldsom smertefuld straf.

هَٰذَا هُدًى ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ١١

12. Allāh er Den, der har undertvunget havet for jer, for at skibene kan sejle deri med Hans befaling, og for at I kan søge Hans nåde[1]. Og for at I måtte blive taknemmelige.

۞ ٱللَّهُ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَكُمُ ٱلْبَحْرَ لِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ فِيهِ
بِأَمْرِهِۦ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢

13. Og Han har undertvunget for jer det, der er i Himlene, og det, der er på Jorden. Alt sammen fra Ham. Sandelig, i dette er der tegn for et folk, der tænker.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا
مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٣

14. Sig til dem, som tror, at de skal tilgive dem, der ikke tror på Allāhs

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَغْفِرُوا۟ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

1 "Allāhs nåde" er et begreb, der ofte anvendes af den Hellige Koran for handel.

dage[1], så Han kan gengælde et folk
for det, de plejede at foretage sig.

أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجۡزِيَ قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٤

15. Den, der handler retfærdigt, gør
det til gavn for sig selv, og den, der
begår ondt, gør det mod sig selv.
Derefter vil I blive bragt tilbage til
jeres Herre.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَسَآءَ
فَعَلَيۡهَاۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١٥

16. Og Vi gav Banī Isrā'īl (Israels
børn) Bogen og visdommen og
profetgerningen og forsynede dem
med det gode. Og Vi foretrak dem
over verdnerne.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ
وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ
عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦

17. Og Vi gav dem klare beviser om
sagen. Så de var ikke uenige,
undtagen efter at viden var
kommet til dem, på grund af had
imod hinanden. Sandelig, din
Herre vil dømme mellem dem på
Opstandelsens Dag i det, som de
plejede at være uenige i.

وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ
إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ
رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا
كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١٧

18. Derefter satte Vi dig på en bestemt
vej[2] angående sagen (religionen). Så

ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ

1 "Allāhs dage" refererer i denne Āyah (vers) til det Hinsidige. Dette er et direktiv til muslimerne om at bære over med ikke-muslimernes dårlige opførsel over for dem og tilgive dem af følgende grunde: For det første, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) altid gerne vil tilgive folk for deres fejl. For det andet, fordi denne generøse holdning kan drage dem til Islām. Det er blevet rapporteret af nogle lærde, at en polyteist i Makkah verbalt havde misbrugt 'Umar (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ), og han agtede at tage hævn. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret ved denne lejlighed. Den næste Āyah (vers) siger, at enhver der gør noget forkert vil under alle omstændigheder blive straffet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) i det Hinsides. Muslimerne bør derfor ikke være opsat på at straffe dem her.

2 "Vej" er den bogstavelige oversættelse af ordet Sharī'ah, der er blevet brugt i den arabiske tekst. Teknisk set antyder den loven, der bliver foreskrevet for en profets følger. Āyah (verset) betyder derfor, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) er blevet givet en bestemt religiøs lov, som adskiller sig på visse punkter fra loven, der blev givet til israelitterne. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) og muslimerne skal følge den, og de må ikke blive påvirket af andre, der følger deres lyster i stedet for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) befalinger.

følg den, og følg ikke de uvidendes lyster.

فَٱتَّبِعۡهَا وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨

19. Sandelig, de vil aldrig være det mindste til gavn for dig mod Allāh. Og de uretfærdige er sandelig hinandens venner. Og Allāh er de Gudfrygtiges ven.

إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٩

20. Det (Koranen) er en indsigt for menneskene og en retledning og en nåde for et folk, som tror med vished.

هَٰذَا بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٢٠

21. Eller formoder de, der har begået onde handlinger, at Vi vil gøre dem lig dem, som tror og udøver gode gerninger, så deres liv og deres død bliver ens?[1] Slet er det, de dømmer.

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجۡتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجۡعَلَهُمۡ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءٗ مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡۚ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ٢١

22. Og Allāh har skabt Himlene og Jorden i sandhed, og for at enhver bliver gengældt for det, den tjente. Og de vil ikke blive forurettet.

وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَلِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٢

23. Så har du set den, der har taget sine lyster som sin gud? Og Allāh har ladet ham fare vild, efter at viden (var kommet til ham), og har forseglet hans hørelse og hans hjerte og lagt et dække over hans syn? Så hvem vil retlede ham efter Allāh? Så vil I ikke lade jer påminde?

أَفَرَءَيۡتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلۡمٖ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمۡعِهِۦ وَقَلۡبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةٗ فَمَن يَهۡدِيهِ مِنۢ بَعۡدِ ٱللَّهِۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٣

24. Og de siger: ”Der er intet (liv) undtagen vores verdslige liv. Vi dør, og vi lever (kun en gang), og intet (kan) tilintetgøre os, bortset fra

وَقَالُواْ مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا نَمُوتُ وَنَحۡيَا وَمَا يُهۡلِكُنَآ إِلَّا ٱلدَّهۡرُۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَظُنُّونَ ٢٤

1 Denne Āyah (vers) angiver behovet for Dommens Dag. Den siger, at i mangel på sådan en Dag, vil de retfærdige og synderne være ligestillede, hvilket er imod alle normer for retfærdighed.

tiden". Og de har ingen viden derom. Og de har kun formodninger.

25. Og når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for dem i al deres klarhed, er deres argument intet andet, end at de siger: "Frembring vores fædre, hvis I er sandfærdige".

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمۡ إِلَّآ
أَن قَالُواْ ٱئۡتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٥

26. Sig: "Allāh giver jer liv (og) får jer derefter til at dø. Derefter vil Han samle jer på Opstandelsens Dag, hvorom der ingen tvivl hersker. Men de fleste mennesker ved det ikke.

قُلِ ٱللَّهُ يُحۡيِيكُمۡ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ ثُمَّ يَجۡمَعُكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ
ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٦

27. Og til Allāh hører Himlenes og Jordens Herredømme. Og den Dag, hvor Timen (Opstandelsens Dag) finder sted, vil falskhedens tilhængere tabe.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ
يَوۡمَئِذٖ يَخۡسَرُ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٢٧

28. Og du vil se ethvert fællesskab på knæ. Hvert fællesskab vil blive kaldt til sin bog (dets gernings registre). I dag vil I blive gengældt for det, I plejede at foretage jer.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٖ جَاثِيَةٗۚ كُلُّ أُمَّةٖ تُدۡعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا ٱلۡيَوۡمَ
تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٨

29. Det er Vores bog, der taler mod jer med sandheden. Sandelig, Vi plejede at få registreret det, som I plejede at foretage jer.

هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيۡكُم بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّا كُنَّا
نَسۡتَنسِخُ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٢٩

30. Så (hvad angår) de, som udøver gode gerninger, vil deres Herre lukke dem ind i Sin Nåde. Det er den åbenbare succes.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُدۡخِلُهُمۡ رَبُّهُمۡ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ ذَٰلِكَ هُوَ
ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ ٣٠

31. Og (hvad angår) de, der fornægter, (så vil der blive sagt til dem): "Blev Mine Āyāt (vers) ikke reciteret for jer? I udviste da hovmod, og I var et syndigt folk".

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَفَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ
فَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ وَكُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٣١

32. Og når der blev sagt (til jer): ”Sandelig, Allāhs løfte er sandt, og der er ingen tvivl om Timen (s komme)”. Plejede I at sige: ”Vi ved ikke, hvad Timen er? Vi tror kun på den som en formodning, og vi har ikke en overbevisende tro (på den)”.

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيۡبَ
فِيهَا قُلۡتُم مَّا نَدۡرِي مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنّٗا
وَمَا نَحۡنُ بِمُسۡتَيۡقِنِينَ ٣٢

33. Og det onde, som de plejede at foretage sig, vil blive synliggjort for dem. Og de vil blive omringet af det, som de plejede at drive spot med.

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم
مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٣

34. Og der vil blive sagt: ”I Dag vil Vi glemme jer, ligesom I glemte jeres møde på denne jeres Dag, og jeres bolig er Ilden. Og for jer er der ingen hjælpere.

وَقِيلَ ٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰكُمۡ كَمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَا
وَمَأۡوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٤

35. Dette er, fordi I tog Allāhs Āyāt (vers) som en spøg, og det verdslige liv bedragede jer”. Så i Dag vil de hverken blive bragt ud af den (Ilden), ej heller vil de blive bedt om at angre.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذۡتُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗا وَغَرَّتۡكُمُ
ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ لَا يُخۡرَجُونَ مِنۡهَا وَلَا هُمۡ
يُسۡتَعۡتَبُونَ ٣٥

36. Så al lovprisning tilkommer Allāh, Herre over Himlene og Herre over Jorden, verdnernes Herre.

فَلِلَّهِ ٱلۡحَمۡدُ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلۡأَرۡضِ رَبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٦

37. Og Ærværdigheden i Himlene og på Jorden tilkommer Ham. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

وَلَهُ ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ
ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣٧

SŪRAH AL-AḤQĀF

سُورَةُ الأَحۡقَافِ

Titlen på denne Sūrah er ”Sandklitterne”. Ordet ’sandklitterne’ er nævnt i Āyah (vers) 21, i forbindelse med at ‘Ād folket, der levede ved sandklitterne i de sydlige Yemen, blev advaret af deres Profet Hūd (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ).

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ḥā – Mīm[1].

حمٓ ١

2. Bogens åbenbaring er fra Allāh, Den Almægtige, Den Alvise.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ٢

3. Vi skabte ikke Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, uden (det var) i sandhed og for en bestemt tid. Og de, der fornægter, vender sig bort fra det, de bliver advaret om.

مَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَمَّآ أُنذِرُواْ مُعۡرِضُونَ ٣

4. Sig: ”Ser I dem, I påkalder ved siden af Allāh. Vis mig, den del af Jorden, som de har skabt, eller har de andel i (skabelsen af) Himlene? Bring mig en bog (åbenbaret) før denne, eller et spor af viden, hvis I er sandfærdige.

قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٞ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِۖ ٱئۡتُونِي بِكِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ هَٰذَآ أَوۡ أَثَٰرَةٖ مِّنۡ عِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٤

5. Og hvem er mere vildledt end den, der påkalder foruden Allāh den, der ikke kan svare ham (helt) til Opstandelsens Dag? Og de er uvidende om deres bønner.

وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّن يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسۡتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَهُمۡ عَن دُعَآئِهِمۡ غَٰفِلُونَ ٥

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ).

6. Og når menneskene vil blive samlet (på Opstandelsens Dag), vil de (falske guder) være fjender (af dem) og vil benægte deres tilbedelse.

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُوا۟ لَهُمْ أَعْدَآءً وَكَانُوا۟
بِعِبَادَتِهِمْ كَٰفِرِينَ ٦

7. Og når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for dem i al deres klarhed, siger de, der fornægter, om sandheden, når den kommer til dem: ”Det er åbenbar magi”.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٧

8. Eller de siger: ”Han (Profeten Muḥammad) har opdigtet den (Koranen)”. Sig: ”Hvis jeg har opdigtet den, så har I ingen magt til at hjælpe mig mod Allāh. Han er Vidende om det, som I involverer jer i. Han er nok som Vidne mellem mig og jer. Og Han er Den Tilgivende, Den mest Barmhjertige”.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِى مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ كَفَىٰ بِهِۦ
شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٨

9. Sig: ”Jeg er ikke noget enestående tilfælde blandt sendebuddene, og jeg ved ikke, hvad der vil ske med mig eller med jer[1]. Jeg følger intet andet end det, der er blevet åbenbaret til mig, og jeg er intet andet end en åbenbar formaner”.

قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ ٱلرُّسُلِ وَمَآ أَدْرِى مَا
يُفْعَلُ بِى وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ وَمَآ
أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٩

10. Sig: ”Fortæl mig, hvis den (Koranen) er fra Allāh, og I benægter den, og et vidne fra Banī Isrā’īl (Israels børn) bevidner noget lignende til den og tror (på den), og I (så stadig) fastholder jeres hovmod[2]. Sandelig,

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِۦ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِۦ
فَـَٔامَنَ وَٱسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠

---

1 Denne erklæring bør læses side om side med den næste sætning. Hensigten med Āyah (verset) er, at den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) viden stammer fra det, der bliver åbenbaret til ham af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Men hvad angår denne åbenbaring, vil han ikke have nogen personlig viden om, hvad der ville ske med ham eller med hans modstandere.

2 Henvisningen her er til jøderne og de kristne, der forventes at tro på den Hellige Koran

(vid da, at) Allāh ikke retleder det uretfærdige folk".

11. Og de, der fornægter, siger om dem, der tror: "Havde det, (de bekender sig til), været noget godt, ville disse (svage og fattige) folk ikke været kommet os i forkøbet". Og når de ikke bliver retledet gennem den (Koranen), så vil de sige: "Det er en gammel løgn".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡ كَانَ
خَيۡرٗا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيۡهِۚ وَإِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُواْ بِهِۦ
فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ إِفۡكٞ قَدِيمٞ ١١

12. Og før denne var der Mūsās (Moses) Bog. En retledning og en barmhjertighed. Og dette er en Bog, der bekræfter (de tidligere Bøger) på arabisk, for at den kunne advare synderne og give gode nyheder til dem, der handler godt.

وَمِن قَبۡلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامٗا وَرَحۡمَةٗۚ
وَهَٰذَا كِتَٰبٞ مُّصَدِّقٞ لِّسَانًا عَرَبِيّٗا لِّيُنذِرَ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُحۡسِنِينَ ١٢

13. Sandelig, de, der sagde: "Vor Herre er Allāh", (og) derefter forblev standhaftige, for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ فَلَا
خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٣

14. Disse er Djannahs (Paradisets) folk. Deri skal de blive for evigt, som en belønning for det, de plejede at foretage sig.

أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا
كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤

15. Og Vi har pålagt mennesket godhed mod sine forældre. Hans moder bar ham med besvær og fødte ham med besvær. At bære ham og hans afvendelse er (på) tredive måneder[1], indtil han når modenhed og når fyrre år, så siger han: "Min Herre, giv mig

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ إِحۡسَٰنًاۖ حَمَلَتۡهُ
أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ
ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ
أَرۡبَعِينَ سَنَةٗ قَالَ رَبِّ أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ
نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ وَأَنۡ

såsom 'Abdullāh Bin Salām (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) og 'Adiyy Bin Ḥātim (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ اللهُ عَنْهُ).

1 30 måneder omfatter minimum perioden for graviditeten, der er seks måneder og den maksimale periode for et ammende barn, der er to år.

styrke til at udvise taknemmelighed for Din gunst, som Du har skænket mig og mine forældre, og til at jeg kan udøve gode gerninger, som tilfredsstiller Dig, og gør min slægt god. Sandelig, jeg har vendt mig til Dig i anger, og jeg er sandelig blandt dem, der har underkastet sig (Dig)”.

أَعۡمَلَ صَٰلِحٗا تَرۡضَىٰهُ وَأَصۡلِحۡ لِي فِي ذُرِّيَّتِيٓۖ
إِنِّي تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَإِنِّي مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٥

16. Disse er dem, fra hvilke Vi vil acceptere det bedste, de udførte, og Vi vil se bort fra deres dårlige (handlinger). (De vil være) blandt Paradisets folk. Det er det sande løfte, som de er blevet lovet.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ
وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمۡ فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَنَّةِۖ
وَعۡدَ ٱلصِّدۡقِ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ١٦

17. Og (modsat er det for) den, der sagde til sine forældre: ”Fy og skam over jer begge! Lover I mig, at jeg vil blive bragt frem (fra graven), når generationer allerede er passeret før mig?” Og de (forældrene) anråbte Allāh (efter) hjælp, (og sagde til deres søn): ”Ve over dig! Tro! Sandelig, Allāhs løfte er sandt”. Da vil han sige: ”Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)”.

وَٱلَّذِي قَالَ لِوَٰلِدَيۡهِ أُفّٖ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِيٓ أَنۡ
أُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلۡقُرُونُ مِن قَبۡلِي وَهُمَا
يَسۡتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيۡلَكَ ءَامِنۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ
فَيَقُولُ مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٧

18. Disse er dem, over hvilke ordet (om straf) er blevet opfyldt, sammen med nationer af djinn[1] og mennesker, der er passeret før dem. Sandelig, de var tabere.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ
مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ ١٨

1 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

19. Og for hver (af disse to grupper) er der (forskellig) rang på grund af det, de plejede at gøre, og for at Han kan gengælde dem fuldt ud for deres gerninger. Og de vil ikke blive forurettet.

وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۖ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ
وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٩

20. Og en Dag, hvor de, der fornægter, vil blive præsenteret for Ilden, (vil der blive sagt til dem): "I har fortæret jeres gode ting i jeres verdslige liv, og I har nydt dem. Så i Dag vil I blive gengældt med en vanærende straf for det hovmod, I plejede at udvise på jorden uden rette, og for de synder I plejede at begå.

وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ أَذۡهَبۡتُمۡ
طَيِّبَٰتِكُمۡ فِي حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنۡيَا وَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهَا
فَٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ
تَسۡتَكۡبِرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَبِمَا
كُنتُمۡ تَفۡسُقُونَ ٢٠

21. Og husk 'Āds broder (Profeten Hūd), da han advarede sit folk ved sandklitterne. Og mange formanere (med samme budskab) var passeret før ham og efter ham, (idet de sagde): "Tilbed ikke nogen undtagen Allāh. Sandelig, jeg frygter på jeres vegne en mægtig Dags straf".

۞ وَٱذۡكُرۡ أَخَا عَادٍ إِذۡ أَنذَرَ قَوۡمَهُۥ بِٱلۡأَحۡقَافِ
وَقَدۡ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦٓ
أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ
يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٢١

22. De sagde: "Er du kommet til os for at få os væk fra vores guder? Så bring os det, som du truer os med, hvis du er en af de sandfærdige".

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَأۡفِكَنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا فَأۡتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٢

23. Han sagde: "Sandelig, viden (om straffen) er hos Allāh alene, og jeg viderebringer til jer, hvad jeg er blevet sendt med, men jeg ser, at I er et uvidende folk".

قَالَ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ
بِهِۦ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ ٢٣

24. Så da de så den i form af en sky, der kom mod deres dale, sagde de: "Det er en sky, der vil bringe os regn". Nej! Det er, hvad I bad om, skulle fremskyndes. En vind, hvori der er en smertefuld straf.

فَلَمَّا رَأَوۡهُ عَارِضٗا مُّسۡتَقۡبِلَ أَوۡدِيَتِهِمۡ قَالُواْ
هَٰذَا عَارِضٞ مُّمۡطِرُنَاۚ بَلۡ هُوَ مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم
بِهِۦۖ رِيحٞ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٤

25. Den vil tilintetgøre alt på sin Herres befaling! Så det blev sådan, at intet kunne ses ud over deres bosteder. Således straffer Vi det skyldige folk.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيۡءِۭ بِأَمۡرِ رَبِّهَا فَأَصۡبَحُواْ لَا يُرَىٰٓ
إِلَّا مَسَٰكِنُهُمۡۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ
ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٥

26. Og Vi havde etableret dem i en mægtig position, som Vi ikke har etableret jer i. Og Vi havde givet dem hørelse og syn og hjerter[1]. Men deres hørelse var ikke det mindste til gavn for dem, ej heller var deres syn og deres hjerter, fordi de plejede at fornægte Allāhs tegn. Og de blev omringet af det, de plejede at drive spot med.

وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰهُمۡ فِيمَآ إِن مَّكَّنَّٰكُمۡ فِيهِ
وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ سَمۡعٗا وَأَبۡصَٰرٗا وَأَفۡـِٔدَةٗ فَمَآ أَغۡنَىٰ
عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ وَلَآ أَبۡصَٰرُهُمۡ وَلَآ أَفۡـِٔدَتُهُم
مِّن شَيۡءٍ إِذۡ كَانُواْ يَجۡحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَحَاقَ
بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٢٦

27. Og Vi har allerede tilintetgjort byer omkring jer. Og Vi havde vist tegnene på forskellig vis. For at de måtte vende tilbage (fra deres fornægtelse)[2].

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا مَا حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡقُرَىٰ
وَصَرَّفۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢٧

28. Så hvorfor hjalp de afguder, som de havde taget ved siden af Allāh for at komme tættere på (Ham), dem ikke? Nej, de forsvandt fra dem. Og dette var deres løgn og noget, de plejede at opdigte.

فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ
ٱللَّهِ قُرۡبَانًا ءَالِهَةَۢۖ بَلۡ ضَلُّواْ عَنۡهُمۡۚ وَذَٰلِكَ
إِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٨

29. Og (husk), da Vi sendte en gruppe djinn til dig (O, Muḥammad), som begyndte at lytte til Koranen. Så da de overværede den, sagde (til hinanden): "Vær stille". Da

وَإِذۡ صَرَفۡنَآ إِلَيۡكَ نَفَرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ يَسۡتَمِعُونَ
ٱلۡقُرۡءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓاْ أَنصِتُواْۖ
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوۡاْ إِلَىٰ قَوۡمِهِم مُّنذِرِينَ ٢٩

1 Dvs. forstand.

2 Henvisningen her er til byerne Thamūd og Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَام)) folk, der lå på den rute, som Arabiens befolkning benyttede, når de rejste til Syrien. 'Āds folk var bosat i Yemen syd for Makkah, mens Thamūds byer og Profeten Lūṭs (Lots (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَام)) folk var bosat mod nord, derfor ordene 'omkring jer'. Se Sūrah Al-A'rāf (7:65) og Sūrah Hūd (11:50)

den (recitationen) var afsluttet, gik de tilbage til deres folk som formanere[1].

30. De sagde: ”O, vore folk, sandelig, vi har lyttet til en Bog, (der er blevet) nedsendt efter Mūsā (Moses)[2], (og som) bekræfter det, der var før den, (og) som retleder til sandheden og til den rette vej.

قَالُوا يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ
بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىٓ
إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

31. O, vore folk, besvar den, der kalder til Allāh, og tro på ham, (og når I gør det), vil Allāh tilgive jer jeres synder og vil frelse jer fra en smertefuld straf.

يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِۦ
يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

32. Og den, der ikke besvarer den, der kalder til Allāh, er ikke i stand til at forhindre (Hans plan) på jorden, og for ham er der ingen beskyttere ved siden af Ham. Disse (folk) er i åbenbar vildfarelse”.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى
ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

33. Og har de ikke set, at Allāh, der har skabt Himlene og Jorden, og som ikke fejlede i deres skabelse, har magt til at give liv efter døden? Sandelig, Han har magt over alle ting.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن
يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. Og en Dag, hvor de, som fornægter, vil blive præsenteret for Ilden, (vil

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا

1 Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) vendte tilbage fra Ṭāif og fortsatte mod ‘Ukāẓ, gjorde han holdt ved et sted kaldet Nakhlah. Da han udførte Fadjr Ṣalāh (morgenbønnen), reciterede han den Hellige Koran. En gruppe djinn kom forbi og blev tiltrukket af recitationen. Den Hellige Korans budskab appellerede til dem, og efter at have omfavnet Islām gik de tilbage til deres nation og inviterede dem til Islām. Denne Āyah (vers) påminder fornægterne i Makkah om, at på trods af den større arrogance, der normalt opleves fra djinn, accepterede de den sande tro, mens de, fornægterne, har berøvet sig selv for den.

2 De nævnte At-Tawrāh (Toraen) og ikke Al-Indjīl (Evangeliet), enten fordi de var af den jødiske tro, eller fordi At-Tawrāh (Toraen) havde mere omfattende regler, som var blevet bibeholdt i Al-Indjīl (Evangeliet).

der blive sagt til dem): ”Er det ikke sandheden?” De vil sige: ”Jo, vor Herre!” Han vil sige: ”Så smag straffen, fordi I plejede at fornægte”.

بِٱلۡحَقِّۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ
بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣٤

35. Så (O, Muḥammad) vær tålmodig, som de viljestærke sendebud var tålmodige, og forhast dig ikke, hvad angår dem (fornægterne). En Dag vil de se, hvad de er blevet lovet. (Det vil være), som om de ikke har opholdt sig mere end en time på en enkelt dag. (Denne Koran) er et budskab. Så ingen vil blive tilintetgjort undtagen det syndige folk.

فَٱصۡبِرۡ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلۡعَزۡمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا
تَسۡتَعۡجِل لَّهُمۡۚ كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةٗ مِّن نَّهَارِۭۚ بَلَٰغٞۚ فَهَلۡ
يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٣٥

SŪRAH MUḤAMMAD

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

Titlen på denne Sūrah er ”Muḥammad”. Ordet ’Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ)’ er nævnt i Āyah (vers) 2. Denne Sūrah har også et andet navn; Sūrah Al-Qitāl.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. De, der fornægter og forhindrer (andre) i (at følge) Allāhs vej. Han (Allāh) har gjort deres gerninger frugtesløse[1].

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَٰلَهُمْ ﴿١﴾

2. Og de, der tror og udøver gode gerninger og tror på det, som blev åbenbaret til Muḥammad. Og det er sandheden fra deres Herre. For dem vil Han afskrive deres dårlige gerninger og forbedre deres forhold.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُوا۟ بِمَا
نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾

3. Dette er, fordi de, der fornægter, havde fulgt det falske, og de, som tror, havde fulgt sandheden, (som kom) fra deres Herre. Således fremsætter Allāh for menneskene deres lignelser.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْبَٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ٱللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَٰلَهُمْ ﴿٣﴾

4. Så når I støder på dem, der fornægter (i krig), så ram halsene, indtil I har knækket deres styrke fuldstændigt. Så stram lænkerne (og tag dem til

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَضَرْبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ
أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا۟ ٱلْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَآءً
حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ

---

1 De ikke-troende kan tro, at de er dydige og kan udføre mange handlinger, men i virkeligheden er disse gerninger syndige handlinger, såsom at forhindre andre fra Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) vej. Selvfølgelig vil disse handlinger aldrig yde dem nogen fordel i det Hinsides. Men nogle gange er deres handlinger virkelig dydige, såsom at bespise de fattige og andre velgørende handlinger. Princippet i forhold til sådanne handlinger er, at de ikke-troende kompenseres for sådanne handlinger her i denne verden, og de vil ikke blive belønnet for dem i det Hinsidige. Grunden til at sådanne handlinger bliver værdiløse, i det Hinsides, er at de har forpasset de fundamentale betingelser for deres godkendelse i det Hinsides, hvilket er Īmān (Troen på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) foreskrevne religion).

لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ
وَٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٤﴾

fange), (og sæt dem) da (fri) enten (som) en tjeneste eller (efter at have modtaget) løsesum[1], indtil krigen kaster dens læs af (ophører)[2]. Dette (er loven). Og havde Allāh villet, havde Han (Selv) taget hævn over dem[3], men (Allāh beordrede jer at kæmpe), for at Han kunne prøve nogle af jer gennem andre. Og de,

1 Under slaget ved Badr, der var det første formelle slag mellem Makkahs hedninge og muslimerne, blev halvfjerds mennesker blandt Quraish taget til fange. De fleste af dem var standhaftige fjender af Islām, der brutalt havde forfulgt muslimerne i Makkah. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) spurgte sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) til råds om, hvad man skulle stille op med dem. Nogle af dem var af den opfattelse, at de skulle dræbes, mens størstedelen mente, at de bør frigives mod en løsesum. Beslutningen blev truffet i henhold til flertallet. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) afviste denne beslutning, som nævnt i Sūrah Al-Anfāl (8:22-23), fordi fjendens styrke på det tidspunkt endnu ikke var helt nedbrudt. Frigivelsen af standhaftige fjender ved denne lejlighed ville svare til at befæste deres styrke i deres kommende angreb på muslimerne. På baggrund af Āyah (verset) i Sūrah Al-Anfāl (8:22-23), som misbilligede frigivelse af fangerne, blev det forstået af muslimerne, at frigivelsen af krigsfanger var forbudt for altid. Den nuværende Āyah (vers) har præciseret holdningen og erklæret, at under Djihād bør muslimerne dræbe deres fjender ved at ramme dem på halsene og derefter tage dem som fanger efter at have brudt deres styrke. Når deres styrke er knust, er det ikke længere nødvendigt for muslimerne at dræbe fangerne. I denne fase kan de frigive krigsfanger med eller uden løsesum. Efter åbenbaringen af disse Āyāt (vers), har den islamiske stat fire muligheder omkring krigsfanger. Én, at de kan frigive dem som en tjeneste, dvs. uden at kræve nogen løsesum. For det andet, kan de frigive dem mod en løsesum, som kan være i monetær form eller i form af udveksling af fanger. For det tredje, hvis staten føler, at deres løsladelse kan skabe problemer i fremtiden, kan de blive dræbt. For det fjerde, hvis staten føler, at de har potentiale til at tjene det islamiske samfund, kan de slavebindes i henhold til reglerne i Sharī'ah, der har givet dem alle de rettigheder, der er blevet ignoreret af andre nationer. Det står således klart, at alle disse fire muligheder er tilladte og ingen af dem er obligatoriske, også i mangel på en traktat med fjender. Hvis der er en pålidelig traktat med fjender, der forbyder drab eller at slavebinde, så skal fangerne behandles i henhold til den.

2 Det betyder, at dræbe ikke troende eller at anholde dem kun er tilladt i en tilstand af krig. Når krigen er slut, vil de ikke mere blive dræbt eller anholdt.

3 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) kunne have straffet dem Selv, ligesom Han straffede nogle tidligere nationer, men Han ønskede at straffe dem i hænderne på muslimerne ved at foreskrive Djihād for muslimerne, så Han kunne se, hvordan de ville ofre deres liv i lydighed mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى), og for at prøve fornægterne, om de ville lære af lektien eller ej.

der blev dræbt på Allāhs vej, deres gerninger vil Han aldrig lade blive frugtesløse.

5. Han vil retlede dem og forbedre deres forhold.

سَيَهۡدِيهِمۡ وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ٥

6. Og Han vil lade dem indtræde Djannah (Paradis), (som) Han har gjort kendt for dem.

وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ٦

7. O, I, som tror, hvis I vil hjælpe Allāh, vil han hjælpe jer og give jer fodfæste.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ
وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ ٧

8. (Hvad angår) de, der fornægter, så (venter der) dem ødelæggelse, og Han har gjort deres gerninger frugtesløse.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَتَعۡسٗا لَّهُمۡ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٨

9. Dette er, fordi de afskyer det, som Allāh har nedsendt. Så har Allāh ladet deres gerninger gå tabt.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأَحۡبَطَ
أَعۡمَٰلَهُمۡ ٩

10. Så har de ikke rejst på jorden, så de kunne se, hvordan enden blev for dem, (der levede) før dem? Allāh udslettede dem fuldkomment. Og noget lignende det (venter) fornægterne.

۞أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ
وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا ١٠

11. Dette er, fordi Allāh er en Beskytter for dem, som tror. Og (hvad angår) fornægterne, (så) er der ingen beskytter for dem.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ
ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ١١

12. Sandelig, Allāh vil lade dem, som tror og udøver gode gerninger, indtræde haver, i hvilke floder løber. Og de, der fornægter, nyder (det verdslige) liv og spiser som kvæg (uden omtanke). Og for dem er Ilden (den endelige) bolig.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ وَٱلنَّارُ
مَثۡوٗى لَّهُمۡ ١٢

13. Og der var mange byer, stærkere i magt end din by, som har udvist dig, som Vi tilintetgjorde! Da var der ingen hjælper for dem.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ ٱلَّتِيٓ
أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. Så kan den, der har (Koranen som) et klart bevis fra sin Herre være lig dem, hvis onde gerninger er forskønnede, og de fulgte deres begær?

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ
عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهْوَآءَهُم ﴿١٤﴾

15. (Her er) en beskrivelse af Djannah (Paradis), der er lovet de Gudfrygtige! I den er der floder af vand, (der) aldrig fordærves, og floder af mælk, hvis smag ikke vil blive fordærvet, og floder af vin, som en nydelse for dem, der drikker (den), og floder af fuldkommen ren honning. Og for dem er der deri alle former for frugter og tilgivelse fra deres Herre. Er de lig dem, der vil blive i Ilden og vil blive givet skoldende vand at drikke, og den vil rive deres tarme i stykker?

مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَآ أَنْهَٰرٌ مِّن مَّآءٍ
غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۥ وَأَنْهَٰرٌ
مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ
وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ
كَمَنْ هُوَ خَٰلِدٌ فِي ٱلنَّارِ وَسُقُواْ مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ
أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

16. Og blandt dem er der dem, som lytter til dig (O, Muḥammad), indtil de går væk fra dig. (Da) siger de til dem, der er blevet givet viden: "Hvad sagde han lige nu?[1]" Disse er dem, hvis hjerter Allāh har forseglet, fordi de fulgte deres lyster.

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُواْ مِنْ
عِندِكَ قَالُواْ لِلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۚ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَٱتَّبَعُوٓاْ
أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

1 Denne Āyah (vers) refererer til nogle hyklere, der plejede at foregive, at de nøje lyttede til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), mens de aldrig viste opmærksomhed over for den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) diskurs. Derfor plejede de, når de havde forladt mødet, at spørge den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kyndige Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) om, hvad han havde sagt, og dette gjorde de også på en afslappet måde. Det var faktisk en hån fra deres side. Derfor bliver denne praksis fordømt i denne Āyah (vers).

17. Og (hvad angår) de, der er blevet retledet, (så) forøger Han dem i retledning og giver dem deres Gudsfrygt.

وَٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ زَادَهُمۡ هُدٗى وَءَاتَىٰهُمۡ
تَقۡوَىٰهُمۡ ١٧

18. Så venter de kun på, at Timen (Opstandelsens Dag) skal komme over dem pludseligt? Men (nogle af) dens tegn er allerede kommet. og hvordan vil de lade sig påminde, når den er over dem?

فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗۖ
فَقَدۡ جَآءَ أَشۡرَاطُهَاۚ فَأَنَّىٰ لَهُمۡ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ
ذِكۡرَىٰهُمۡ ١٨

19. Så vid, at der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Allāh, og søg om tilgivelse for dine fejl og for de troende mænds og de troende kvinders (fejl). Og Allāh kender jeres bevægelse fra sted til sted (om dagen) og jeres hvilested (om natten).

فَٱعۡلَمۡ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسۡتَغۡفِرۡ
لِذَنۢبِكَ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۗ وَٱللَّهُ
يَعۡلَمُ مُتَقَلَّبَكُمۡ وَمَثۡوَىٰكُمۡ ١٩

20. Og de, som tror, siger: "Hvorfor er et (nyt) Sūrah (kapitel) ikke blevet nedsendt (til os)?[1]" Så når en praktisk Sūrah (kapitel) bliver sendt ned, og kamp (på Allāhs vej) er nævnt i det, ser du dem, der har sygdom i deres hjerter, kigger på dig som en, der er døden nær. Men det er bedre for dem.

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡلَا نُزِّلَتۡ سُورَةٞۖ فَإِذَآ
أُنزِلَتۡ سُورَةٞ مُّحۡكَمَةٞ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلۡقِتَالُ
رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ
نَظَرَ ٱلۡمَغۡشِيِّ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَأَوۡلَىٰ لَهُمۡ ٢٠

21. Lydighed og god tale[2]. Så havde de været sandfærdige over for Allāh, når sagen engang var blevet

طَاعَةٞ وَقَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلۡأَمۡرُ فَلَوۡ
صَدَقُواْ ٱللَّهَ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ ٢١

1 Det betyder, at sande troende altid er ivrige efter at modtage nye Guddommelige anvisninger gennem nye Sūraher (kapitler) af den Hellige Koran, selv anvisninger om Djihād. Derfor; når der er et betydeligt tidsrum mellem to åbenbaringer, stiller de dette spørgsmål i deres iver efter at modtage og følge den Guddommelige retledning. Men når det drejer sig om hyklere, er tilfældet det stik modsatte. De higer ikke efter en ny åbenbaring, og når der kommer en åbenbaring med en befaling, der er imod deres ønsker, såsom befalingen om Djihād, tager de det som modgang, og de besvimer næsten af frygt og fejhed. Den næste Āyah (vers) henviser til disse hyklere.

2 Hvilket betyder, at det ville have været bedre for dem at lytte og adlyde i den nuværende situation.

besluttet[1], havde det været bedre for dem.

22. Så (o, I hyklere) ville I måske, hvis I vendte bort (fra kamp), stifte ufred på jorden og afbryde jeres slægtsbånd?[2]

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا۟ أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

23. Disse er dem, som Allāh har forbandet. Så Han har gjort dem døve og har blændet deres syn.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰٓ
أَبْصَٰرَهُمْ ﴿٢٣﴾

24. Så reflekterer de ikke over Koranen, eller er der låse på deres hjerter?

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ ﴿٢٤﴾

25. Sandelig, de, der vender tilbage (til vantro), efter at retledningen har vist sig klart (og tydeligt) for dem; Satan har lokket dem og fyldt dem med falske forhåbninger.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِهِم مِّنۢ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَى ٱلشَّيْطَٰنُ سَوَّلَ
لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

26. Dette er, fordi de plejede at sige til dem, som afskyer det, Allāh har nedsendt: "Vi vil adlyde jer i nogle anliggender[3]". Og Allāh kender deres hemmeligheder.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ كَرِهُوا۟ مَا
نَزَّلَ ٱللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِى بَعْضِ ٱلْأَمْرِ ۖ
وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. Så hvordan (vil det være), når englene tager dem i døden, idet de slår deres ansigter og deres rygge?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَٰرَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. Dette er, fordi de fulgte det, som vakte Allāhs vrede, og de afskyede Hans tilfredshed. Så Han har ladet deres gerninger gå tabt.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُوا۟ مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ
وَكَرِهُوا۟ رِضْوَٰنَهُۥ فَأَحْبَطَ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٢٨﴾

---

1 Dvs. at Djihād var blevet obligatorisk.

2 Meningen er, at formålet med Djihād er at etablere retfærdighed på jorden og at fremme ædle kvaliteter blandt mennesker. Derfor, hvis I vender jer bort fra Djihād, er det ikke kun ulydighed fra jeres side, men det er også imod jeres egne interesser, fordi det vil medføre at uorden og uretfærdighed fortsat vil være at finde på jorden, hvilket omfatter krænkelse af rettighederne for slægtskab.

3 Dette er, hvad hyklerne plejede at sige til jødernes ledere i Madīnah. Det betyder: "Vi kan ikke afvise Islām åbenlyst, men vi afviser det i vores hjerter, og dermed adlyder vi jer i dette henseende".

29. Eller tror de, der har sygdom i deres hjerter, at Allāh aldrig vil afsløre deres uvilje (mod Islām)?

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن
يُخۡرِجَ ٱللَّهُ أَضۡغَٰنَهُمۡ ٢٩

30. Og hvis Vi havde villet, havde Vi vist dem til dig, så du uden tvivl kunne genkende dem ved deres karakteristiske træk. Men du vil sandelig genkende dem ved deres tone i (deres) tale[1]. Og Allāh kender (alle) jeres gerninger.

وَلَوۡ نَشَآءُ لَأَرَيۡنَٰكَهُمۡ فَلَعَرَفۡتَهُم
بِسِيمَٰهُمۡۚ وَلَتَعۡرِفَنَّهُمۡ فِي لَحۡنِ ٱلۡقَوۡلِۚ
وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٠

31. Og Vi vil sandelig prøve jer, indtil Vi kender dem af jer, der anstrenger sig og er tålmodige. Og Vi vil afprøve jeres forhold[2].

وَلَنَبۡلُوَنَّكُمۡ حَتَّىٰ نَعۡلَمَ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ مِنكُمۡ
وَٱلصَّٰبِرِينَ وَنَبۡلُوَاْ أَخۡبَارَكُمۡ ٣١

32. De, der fornægter og forhindrer (andre) fra Allāhs vej og modsætter sig Sendebuddet, efter Retledningen klart har vist sig for dem, skal aldrig volde den mindste skade på Allāh. Og Han vil gøre deres handlinger frugtesløse.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَشَآقُّواْ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
ٱلۡهُدَىٰ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيۡـٔٗا وَسَيُحۡبِطُ
أَعۡمَٰلَهُمۡ ٣٢

33. O, I, som tror, adlyd Allāh og adlyd Sendebuddet, og ugyldiggør ikke jeres gerninger.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَلَا تُبۡطِلُوٓاْ أَعۡمَٰلَكُمۡ ٣٣

34. Sandelig, de, der fornægter og forhindrer (andre) fra Allāhs vej (og) derefter dør som fornægtere, dem vil Allāh aldrig tilgive.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ
مَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡ ٣٤

---

1 Det lå i Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt at afsløre alle hyklerne ved at afsløre deres identitet, men Han gjorde det ikke i henhold til Sin Visdom. Men det Āyah (verset) siger, er, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) kunne genkende dem ved tonen i deres tale.

2 Og Vi vil afprøve jeres forhold: dvs. finde ud af, hvem der er sandfærdig, og hvem der er usandfærdig.

35. Så tab ikke modet, og appeller (ikke) om fred[1], (så længe) I er de overlegne. Og Allāh er med jer. Og Han vil aldrig berøve jer (belønningen for) jeres gerninger.

فَلَا تَهِنُوا۟ وَتَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّلْمِ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ
وَٱللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ ٣٥

36. Sandelig, det verdslige liv er kun leg og fornøjelse. Og hvis I tror og er Gudfrygtige, vil Han give jer jeres belønninger. Og Han vil ikke spørge jer om jeres rigdomme.

إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟
وَتَتَّقُوا۟ يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ
أَمْوَٰلَكُمْ ٣٦

37. Hvis Han skulle spørge jer om dem og (dermed) presse jer, ville I vise gerrighed, og Han ville afsløre jeres uvilje[2].

إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا۟ وَيُخْرِجْ
أَضْغَٰنَكُمْ ٣٧

38. I er dem, som bliver kaldt til at give på Allāhs vej, men nogle af jer er nærige. Og den, som er nærig, er kun nærig mod sig selv. Og Allāh er Den Rige (Uafhængig af alt), og I er de fattige (afhængige af Allāh). Og hvis I vender jer bort, vil Han erstatte jer med nogle andre folk. Så vil de ikke være ligesom jer.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ
عَن نَّفْسِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ ۚ
وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوٓا۟ أَمْثَٰلَكُم ٣٨

1 En appel om fred er blevet gjort forbudt ved denne Āyah (vers), når den viser svaghed hos muslimerne, eller er imod deres kollektive interesse i et hvilket som helst henseende. Men hvis en fredsaftale på ingen måde er imod muslimernes interesse, tillades den af den Hellige Koran med følgende ord:" Og hvis de viser tilbøjelighed til fred, så vis du (også) tilbøjelighed mod den, og sæt din lid til Allāh "(Sūrah Al-Anfāl: 8:61).

2 Meningen med Āyah (vers) 36 og 37 er som følger: "Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) beder jer ikke om at give al jeres rigdom i velgørenhed, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved, at hvis Han befaler jer til at gøre det, vil I ikke være i stand til at overholde den. Og det vil ikke kun vise jeres nærighed, men også jeres afsky mod at give ud vil blive afsløret". Āyah (vers) 38 siger så, at nogle af dem, der foregiver at være muslimer, efterkommer ikke engang befalingen om at spendere en lille del af deres formue, som ikke er ud over deres formåen. Sådanne mennesker skader ingen, men dem selv.

SŪRAH AL-FATḤ

سُورَةُ الفَتۡحِ

Titlen på denne Sūrah er "Sejren". Ordet 'sejr' er nævnt i Āyah (vers) 1, som henviser til Ḥudaybiyyah-traktaten, som var begyndelsen til indtagelsen af Makkah.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sandelig, Vi har skænket dig (O, Muḥammad) en åbenbar sejr[1].

إِنَّا فَتَحۡنَا لَكَ فَتۡحٗا مُّبِينٗا ١

2. For at Allāh kan tilgive dig dine tidligere fejl og fremtidige (fejl)[2] og fuldende Hans gunst over dig og retlede dig til en ret vej.

لِّيَغۡفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكَ وَيَهۡدِيَكَ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٢

3. Og Allāh vil hjælpe dig med en mægtig hjælp.

وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصۡرًا عَزِيزًا ٣

4. Han (Allāh) er Den, som nedsendte ro i de troendes hjerter, så at deres (allerede eksisterende) tro kunne vokse i styrke. Og til Allāh hører Himlenes og Jordens hære. Og Allāh er Den Alvidende, Den Vise.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِيمَٰنٗا مَّعَ إِيمَٰنِهِمۡۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٤

5. For Han vil lade de troende mænd og de troende kvinder indtræde haver, i hvilke floder løber, deri skal de blive for evigt. Og Han vil afskrive deres onde gerninger. Og dette er hos Allāh en mægtig succes.

لِّيُدۡخِلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٥

---

1 Ifølge nogle lærde henviser "åbenbar sejr" her til indtagelsen af Makkah, og Āyah (verset) er ment som at give den gode nyhed om, at Makkah vil blive erobret af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i nærmeste fremtid. Men andre lærde er af den opfattelse, at "åbenbar sejr" refererer til Ḥudaybiyyah traktaten, som under de relevante omstændigheder var en sejr i sig selv, da den banede vejen for en samlet sejr for muslimerne.

2 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var fri for alle slags syndige handlinger, men nogle mindre fejl der ikke udgjorde en synd, var mulige. Disse nævnes som "fejl".

6. Og Han vil straffe de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og de polyteistiske mænd og de polyteistiske kvinder, som tænker slette tanker om Allāh. Over dem er der en ond cirkel[1], og Allāhs vrede er over dem, og Han har forbandet dem, og Han har forberedt Djahannam (Helvede) for dem, og det er et ondt endeligt.

وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ
وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ
ظَنَّ ٱلسَّوۡءِۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ
ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَلَعَنَهُمۡ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَهَنَّمَۖ
وَسَآءَتۡ مَصِيرٗا ٦

7. Og til Allāh hører Himlenes og Jordens hære. Og Allāh er Almægtig, Vis.

وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧

8. Sandelig, Vi har sendt dig (O, Muḥammad) som et vidne og en bærer af gode nyheder og som en formaner.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ٨

9. For at I skal tro på Allāh og Hans Sendebud og støtte ham og ære ham og lovprise Ham (Allāh) morgen og aften.

لِّتُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُۚ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلًا ٩

10. Sandelig, de, der sværger troskab til dig (ved at placere deres hænder i din hånd), sværger sandelig troskab til Allāh. Allāhs Hånd er over deres hænder. Så den, der bryder (sit løfte), bryder det sandelig til skade for sig selv, og den, der opfylder pagten, som han har indgået med Allāh, da vil Han give ham en mægtig belønning.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوۡقَ أَيۡدِيهِمۡۚ فَمَن نَّكَثَ
فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِمَا
عَٰهَدَ عَلَيۡهُ ٱللَّهَ فَسَيُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ١٠

11. De af beduinerne, der forblev tilbage[2], vil sige til dig: "Vores

سَيَقُولُ لَكَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ

1 Ond cirkel: vanærende straf, der gentager sig hele tiden.

2 Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) besluttede sig for at tage til Makkah for at udføre 'Umrah (lille pilgrimsrejse), forventede han at

ejendele og vores familier opholdt os (derfor kunne vi ikke følge dig på din rejse til Ḥudaybiyyah[1]). Så bed om tilgivelse for os". De siger med deres tunger, hvad der ikke er i deres hjerter. Sig: "Hvem har da magten til at hjælpe jer mod Allāh, hvis Han ønsker at skade jer eller ønsker at gavne jer?" Men Allāh er vel Vidende om, hvad I gør.

شَغَلَتۡنَآ أَمۡوَٰلُنَا وَأَهۡلُونَا فَٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَاۚ
يَقُولُونَ بِأَلۡسِنَتِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ
قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ
ضَرًّا أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ نَفۡعَۢاۚ بَلۡ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا
تَعۡمَلُونَ خَبِيرَۢا ١١

12. "Nej, I troede, at Sendebuddet og de troende aldrig ville vende tilbage til deres familier, og dette blev prydet i jeres hjerter. Og I tænkte en ond tanke og blev et ruineret folk".

بَلۡ ظَنَنتُمۡ أَن لَّن يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ
وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهۡلِيهِمۡ أَبَدٗا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي
قُلُوبِكُمۡ وَظَنَنتُمۡ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِ وَكُنتُمۡ قَوۡمَۢا بُورٗا ١٢

13. Og den, der ikke tror på Allāh og Hans Sendebud. Sandelig, da har Vi forberedt en Rasende Ild for fornægterne.

وَمَن لَّمۡ يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعۡتَدۡنَا
لِلۡكَٰفِرِينَ سَعِيرٗا ١٣

14. Og til Allāh hører Herredømmet over Himlene og Jorden. Han tilgiver, den Han vil, og straffer, den Han vil. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن
يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا
رَّحِيمٗا ١٤

15. Og de, der forblev tilbage, vil sige, når I begiver jer frem mod (krigs) byttet for at modtage det: "Lad os følge jer[2]". De ønsker at ændre

سَيَقُولُ ٱلۡمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقۡتُمۡ إِلَىٰ
مَغَانِمَ لِتَأۡخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعۡكُمۡۖ يُرِيدُونَ

---

hedningene måske ville stoppe ham med magt. Han bad derfor et stort antal af hans følger til at ledsage ham. Da han spurgte beduinerne, der boede omkring Madīnah, og som var hyklere, undskyldte de sig ved at sige, at de havde for travlt med varetagelsen af deres familier, og derfor kunne de ikke udføre 'Umrah. Deres afslag var i virkeligheden baseret på faren for en væbnet konflikt med hedningene fra Makkah. Denne Āyah (vers) afslører falskheden i deres afslag.

1 Ḥudaybiyyah: Navnet på et sted nær Makkah, hvor muslimerne indgik en fredspagt på 10 år med Makkahs afgudsdyrkere.

2 Denne Āyah (vers) forudsiger, at når muslimerne vil marchere mod Khaibar, vil beduinerne, der ikke deltog i Ḥudaybiyyah-ekspeditionen anmode muslimerne om

Allāhs Ord. Sig: ”I skal aldrig følge os. Det har Allāh sagt på forhånd[1]”. Så vil de sige: ”Nej, men I misunder os”. Nej, de forstår ikke, men en smule.

أَن يُبَدِّلُوا۟ كَلَـٰمَ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ
قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ
بَلْ كَانُوا۟ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

16. Sig til dem blandt beduinerne, der blev tilbage: ”I vil blive kaldt mod et folk, der besidder en mægtig styrke. I skal kæmpe mod dem, eller de skal overgive sig[2]. Så hvis I adlyder, vil Allāh give jer en god belønning, og hvis I vender jer bort, ligesom I vendte jer bort før, vil Han straffe jer med en smertefuld straf.

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ
قَوْمٍ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَـٰتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ
فَإِن تُطِيعُوا۟ يُؤْتِكُمُ ٱللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن
تَتَوَلَّوْا۟ كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٦﴾

17. Der er ingen bebrejdelse over den blinde, ej heller er der nogen bebrejdelse over den haltende, ej

لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ

tilladelse til at deltage i ekspeditionen sammen med dem på grund af deres stærke forventning om, at muslimerne vil sikre sig en masse bytte i slaget ved Khaibar. Det er på grund af deres ønske om at få en andel i byttet, at de gerne vil deltage i kampen. Denne Āyah (vers) siger, at deres anmodning ikke bør imødekommes, fordi det allerede er besluttet og offentliggjort af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at kun de, der deltog i Ḥudaybiyyah-ekspeditionen, er berettigede til at deltage i slaget ved Khaibar.

1 Det skal bemærkes, at beslutningen om at kun deltagerne i Ḥudaybiyyah-ekspeditionen ville få lov til at deltage i Khaibar-ekspedition, intetsteds blev nævnt i den Hellige Koran, før denne Āyah (vers) blev åbenbaret. Det blev annonceret af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) mundtligt, da han vendte tilbage fra Ḥudaybiyyah. Alligevel tilskriver denne Āyah (vers) beslutningen til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved at erklære, at det er ”Allāhs Ord” og ved at sige, ”Det har Allāh sagt på forhånd”. Dette er et konkret bevis på, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) modtog andre Guddommelige åbenbaringer, ud over den Hellige Koran, og som kaldes for Waḥi ghair matluww (ikke-reciterende åbenbaring).

2 Selvom beduinerne blev udelukket fra at deltage i Khaibar-ekspeditionen, får de i denne Āyah (vers) at vide, at de i fremtiden vil blive indkaldt til kampe, hvor muslimerne vil møde fjender, der vil være stærkere i kampstyrke. Det vil være en lejlighed for dem til at udbedre de tab, de har lidt ved de to førnævnte ekspeditioner. Hvis de vil tilslutte sig disse kampe, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) give dem en god belønning, men hvis de udviser den samme fejhed, som de viste i forbindelse med Ḥudaybiyyah ekspeditionen, vil de blive straffet hårdt.

heller er der nogen bebrejdelse over den syge. Og den, der adlyder Allāh og Hans Sendebud, Ham vil Han lade indtræde haver, i hvilke floder løber. Og den, der vender sig bort, ham vil Han straffe med en smertefuld straf.

يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. Sandelig, Allāh var tilfreds med de troende, da de sværgede troskab til dig under træet. Han (Allāh) vidste da, hvad der var i deres hjerter. Så Han sendte ro over dem og belønnede dem med en nær sejr[1].

۞ لَّقَدْ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

19. Og meget krigsbytte som de ville tage. Og Allāh er Almægtig, Vis.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. Og Allāh havde lovet jer meget krigsbytte, som I vil tage. Så Han fremskyndte denne[2] for jer og stoppede menneskenes hænder i (at skade) jer[3]. Og (Han gjorde således), for at det kunne blive et

وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِۦ وَكَفَّ أَيْدِيَ ٱلنَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

1 Den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) var meget optændte på at bekæmpe hedningene, der forhindrede dem i at udføre 'Umrah. Men da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) indgik en fredsaftale med hedningene på de ugunstige vilkår, blev de modløse i starten, men senere underkastede de sig til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) vilje. Āyah (verset) beundrer deres holdning ved begge tilfælde. I begyndelsen aflagde de løfte om at kæmpe indtil sidste åndedræt. Trods fjendens store antal, viste ingen af dem svaghed fra deres side. Men da deres ildhu mod fjenden nåede sit højdepunkt, blev de bedt om at falde til ro og acceptere de ugunstige betingelser i traktaten. Også her underkastede de sig Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) vilje uden stor klagen. Ordene "Så Han sendte ro over dem" henviser til denne beundringsværdige holdning. Āyah (verset) siger endvidere, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) har belønnet dem med en nær sejr. Dette refererer til erobringen af Khaibar, der blev opnået kort efter Ḥudaybiyyah-ekspeditionen.

2 Ḥudaybiyyah traktaten.

3 Henvisningen er til jøderne i Khaibar og deres allierede, der ikke kunne volde muslimerne skade i slaget ved Khaibar.

tegn for de troende, og for at Han kunne retlede jer til en ret vej.

21. Og (der er) andre (sejre)[1], som endnu ikke er i jeres magt, (men) Allāh har omfattet dem. Og Allāh har magt over alle ting.

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

22. Og havde de, der fornægter, bekæmpet jer[2], (så) havde de vendt deres rygge (til jer), (og) derefter havde de hverken fundet en støtte eller en hjælper.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ
لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

23. (Dette er) Allāhs sædvane gennem tiderne. Og du vil aldrig finde en ændring i Allāhs sædvane.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. Og Han er Den, der holdt deres hænder væk fra jer og jeres hænder fra dem i Makkahs dal, efter (at) Han havde ladet jer sejre over dem. Og Allāh Ser, hvad I foretager jer.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ
بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Det er dem, der fornægtede og forhindrede jer fra Al-Masdjid-ul-Ḥarām (den Hellige Moské) og (forhindrede) offerdyrene, der var blevet tilbageholdt, i at nå deres rette sted. Og havde det ikke været for troende mænd og troende kvinder (i Makkah), som I ikke kendte, så at

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ
يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ
مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ
مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي

---

1 "Andre (sejre)" i denne Āyah (vers) betyder indtagelsen af Makkah, som var ud over muslimerne formåen på det pågældende tidspunkt. Men Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vidste, at det ville blive en realitet.

2 Hovedindholdet i Āyāt (versene) 22 til 26 er, at undgå krig ved Ḥudaybiyyah ikke var på grund af frygt for, at muslimerne ville blive besejret. Faktisk, hvis en kamp havde fundet sted, ville muslimerne have været sejrherrerne, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) bestemt ville hjælpe dem i overensstemmelse med Sin sædvane. At hedningene forhindrede muslimer fra den Hellige Moské og viste arrogance og harme, krævede at muslimerne skulle straffe dem. Men grunden til at undgå krig var, at et stort antal muslimer levede i Makkah, og hvis et angreb blev lanceret, kunne muslimerne ubevidst komme til at volde dem skade.

I i uvidenhed kunne have trampet dem ned (dræbt dem), og en pinlig situation ville have overgået jer på grund af dem. (Derfor gav Allāh jer ikke lov til at kæmpe imod dem). (Dette) for at Allāh kunne lukke den, Han vil, ind i Sin nåde. Og hvis de (troende mænd og kvinder) havde forladt (Makkah), havde Vi straffet fornægterne blandt dem (Makkahs indbyggere) med en smertefuld straf (ved at lade jer kæmpe imod dem).

رَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا۟ لَعَذَّبْنَا ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Da de, der fornægter, lod stædighed vinde indpas i deres hjerter, stædighed fra uvidenhedens tid, da sendte Allāh ro ned fra Ham Selv over Hans Sendebud og over de troende og fik dem til at holde fast ved Gudsfrygtens ord. Og de var berettigede til det og kvalificerede til det. Og Allāh er Alvidende om alle ting.

إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ
حَمِيَّةَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ
رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ
كَلِمَةَ ٱلتَّقْوَىٰ وَكَانُوٓا۟ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

27. Allāh har i sandhed gjort drømmen til virkelighed for Sit Sendebud[1] (indtagelsen af Makkah). I vil bestemt indtræde Al-Masdjid-ul-Ḥarām (den Hellige Moské), hvis Allāh vil, fredeligt, med jeres hoveder kronraget, og jeres hår

لَّقَدْ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءْيَا بِٱلْحَقِّ ۖ
لَتَدْخُلُنَّ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ
ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا
تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا۟ فَجَعَلَ مِن
دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde set i en drøm, at han og hans Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) indtrådte den Hellige Moské i Makkah og barberede deres hoveder efter udførelsen af ʻUmrah. Da Profeternes (Allāhs velsignelser og fred være med dem عليهم السلام) drømme er en form for åbenbaring, blev det angivet, at muslimerne ville udføre ʻUmrah. Imidlertid havde drømmen ikke angivet tidspunkt og dato for dens udførelse. Under det indtryk af, at ʻUmrah ville blive udført i det samme år, fortsatte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) til Makkah sammen med sine Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), men han måtte, efter Ḥudaybiyyah traktaten, vende tilbage uden at udføre ʻUmrah. Āyah (verset) påpeger, at ingen specifik dato blev fastsat i drømmen, som stadig er sand og vil indtræffe. Faktisk gik den i opfyldelse det efterfølgende år på tidspunktet for: ʻUmrat-ul-Qaḍā'.

(klippet) kort, idet I ingen frygt besidder. Så Han vidste, hvad I ikke vidste, (og) Han tilskrev da før dette en nær sejr[1].

28. Han er Den, der har sendt Sit Sendebud (Profeten Muḥammad) med retledningen og den sande religion, for at få den til at sejre over alle religioner. Og Allāh er tilstrækkelig som Vidne.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ
ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦۚ وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ٢٨

29. Muḥammad er Allāhs Sendebud, og de, der er med ham, er hårde mod fornægterne (og) barmhjertige blandt dem selv. Du vil se dem udføre Rukū‘ (bukke sig) (og) Sadjdah (kaste sig med panden mod jorden), idet de søger Allāhs gunst og (Hans) tilfredshed. Deres særlige kendetegn er på deres ansigter som følge af As-Sudjūd (at kaste sig med ansigtet mod jorden). Dette er deres beskrivelse i At-Tawrāh (Toraen)[2]. Og deres beskrivelse i

مُّحَمَّدٞ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى
ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ
فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي
وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمۡ فِي
ٱلتَّوۡرَىٰةِۚ وَمَثَلُهُمۡ فِي ٱلۡإِنجِيلِ كَزَرۡعٍ أَخۡرَجَ
شَطۡـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسۡتَغۡلَظَ فَٱسۡتَوَىٰ عَلَىٰ
سُوقِهِۦ يُعۡجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلۡكُفَّارَۗ
وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
مِنۡهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمَۢا ٢٩

1 Dette refererer igen til indtagelsen af Khaibar, som blev opnået kort efter Ḥudaybiyyah-ekspeditionen.

2 Trods mange ændringer er følgende profeti stadig tilgængelig i den eksisterende Tora: "Herren kom fra Sinai og gik op fra Se'ir over os, han skinnede fra Paran-bjerget, han kom fra de ti tusinder af hellige med flammende ild på sin højre hånd. Ja, han elskede sit folk, alle dem indviet til ham, var i hans højre hånd, så de fulgte i dine spor og modtog instruktioner fra dig (Femte Mosebog:33:2-3).
Dette er Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) sidste prædiken, hvori han har påpeget, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) åbenbaring først er kommet fra Sinai-Bjerget, som er Torah (Toraen), og for anden gang vil komme fra Se'ir-bjerget, og det er Indjīl (Evangeliet), da Se'ir-bjerget i dag kaldes Djabal al-Khalīl, som var et af centrene for Profeten 'Īsā (Jesus' (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) prædiken, og den tredje gang vil det skinne fra bjerget Paran, som er et bjerg nær Makkah. Dette er en klar hentydning til den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), da han modtog sin første åbenbaring (den Hellige Koran) i en hule på Paran-bjerget. Det skal bemærkes, at antallet af Ṣaḥabah (Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ)) af Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) var ti

Al-Indjīl (Evangeliet): som en tilsået afgrøde, der frembringer sine skud, så gør den stærk. Så vokser den sig tyk og står ret på sine stilke[1], idet den fryder bønderne[2]. For at Han måtte ophidse[3] fornægterne gennem dem. Allāh har lovet tilgivelse og en stor belønning til dem, der tror og udøver gode gerninger.

---

tusinde på tidspunktet for indtagelsen af Makkah, og dermed kan man sige, at "han kom fra de ti tusinder af hellige". Den Hellige Koran siger, at hans Ṣaḥabah (Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم)) er hårde mod fornægtere. Toraen siger "med flammende ild i sin højre hånd". Den Hellige Koran siger: "medfølende indbyrdes", Toraen siger: "Ja han elskede sit folk". Muligheden er således ikke langt fra, at den Hellige Koran refererer til denne profeti.

1 Sådan er den lignelse, som beskriver Allāhs Sendebuds (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم). De gav Sendebuddet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صلى الله عليه وسلم) hjælp, støtte og sejr, ligesom skuddet hærder planten.

2 Markusevangeliet har stadig følgende udtalelse af Profeten ʿĪsā (Jesus (Fred være med ham عليه السلام)) Og han sagde: "Med Guds rige er det ligesom med en mand, der har tilsået jorden; han sover og står op, nat og dag, og kornet spirer og vokser, uden at han ved hvordan. Af sig selv giver jorden afgrøde, først strå, så aks, så fuld kerne i akset. Men når kornet er modent, går han straks i gang med seglen, for det er tid for høst". (Markusevangeliet:4:26-29). Det samme ordsprog er også tilgængelig i Lukasevangeliet: 13:18-19 og Matthæusevangeliet: 13:31.

3 Fornægterne bliver vrede på Ledsagerne (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) på grund af deres standhaftighed i religionen, i deres sammenhold, og på slagmarken.

SŪRAH AL-ḤUDJURĀT

سُورَةُ الحُجُرَاتِ

Titlen på denne Sūrah er ”Kamrene”.
Ordet ’kamrene’ er nævnt i Āyah (vers) 4 i forbindelse med Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustruers (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُنَّ) kamre.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, I, som tror, før jer ikke frem foran Allāh og Hans Sendebud[1], og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er Althørende, Alvidende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىِ ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

2. O, I, som tror, hæv ikke jeres stemmer over Profetens stemme. Og vær ikke højrøstede, når I taler til ham, ligesom I er højrøstede, når I taler til hinanden, af frygt for at jeres gode gerninger bliver frugtesløse, mens I ikke sanser.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَرْفَعُوٓا۟ أَصْوَٰتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ ٱلنَّبِىِّ وَلَا تَجْهَرُوا۟ لَهُۥ بِٱلْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَٰلُكُمْ وَأَنتُمْ لَا
تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

3. Sandelig, de, der sænker deres stemmer foran Allāhs Sendebud,

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَٰتَهُمْ عِندَ رَسُولِ

---

1 Det er blevet rapporteret, at en delegation fra Banū Tamīm stammen kom til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Under deres ophold begyndte Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) og ‘Umar (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) tilstedeværelse, at diskutere om hvem der bør udnævnes som leder af Banū Tamīm stammen. Hver især kom de op med forskellige forslag. Mens de argumenterede for deres forslag, var deres stemmer højlydte. Disse Āyāt (vers) blev åbenbaret ved denne lejlighed. Den overordnede regel der blev fastsat i den allerførste Āyah (vers) er, at ingen bør drøfte et spørgsmål eller udtrykke sin mening i den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) tilstedeværelse, medmindre han selv indbyder eller tillader det, ej heller må nogen beslutte en sag på egen hånd, før han træffer en afgørelse. Alle de tilstedeværende skal vente på den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) anvisninger. Selvom Āyah (verset) blev åbenbaret i forbindelse med den førnævnte baggrund, er ordene der er blevet anvendt generelt, der forbyder alle situationer, hvor man giver sig selv forrang fremfor den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Derfor er det også forbudt at gå foran den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), når man ledsager ham, eller til at påstå større Gudfrygtighed end ham.

disse er dem, hvis hjerter Allāh har prøvet for Gudsfrygt. For dem er der tilgivelse og en mægtig belønning.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمۡتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡ
لِلتَّقۡوَىٰۚ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٌ ٣

4. Sandelig, de, der kalder på dig (O, Muḥammad) fra bag kamrene: De fleste af dem har ingen forståelse[1].

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلۡحُجُرَٰتِ
أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ٤

5. Og var de forblevet tålmodige, indtil du kom ud til dem, havde det været bedre for dem. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَوۡ أَنَّهُمۡ صَبَرُواْ حَتَّىٰ تَخۡرُجَ إِلَيۡهِمۡ لَكَانَ خَيۡرٗا
لَّهُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥

6. O, I, som tror, hvis en syndig person kommer til jer med en beretning, bekræft da dens rigtighed af frygt for, at I skader et folk af uvidenhed (og) så bliver angrende omkring det, I har gjort.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن جَآءَكُمۡ فَاسِقُۢ بِنَبَإٖ
فَتَبَيَّنُوٓاْ أَن تُصِيبُواْ قَوۡمَۢا بِجَهَٰلَةٖ فَتُصۡبِحُواْ
عَلَىٰ مَا فَعَلۡتُمۡ نَٰدِمِينَ ٦

7. Og vid, at Allāhs Sendebud er iblandt jer. Hvis han adlyder jer i mange sager, vil I bestemt komme i besvær[2]. Men Allāh har gjort troen elsket af jer og gjort den smuk i jeres hjerter. Og Han har gjort vantroen

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ فِيكُمۡ رَسُولَ ٱللَّهِۚ لَوۡ يُطِيعُكُمۡ فِي كَثِيرٖ
مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ لَعَنِتُّمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيۡكُمُ
ٱلۡإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِي قُلُوبِكُمۡ وَكَرَّهَ إِلَيۡكُمُ
ٱلۡكُفۡرَ وَٱلۡفُسُوقَ وَٱلۡعِصۡيَانَۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ

---

1 Delegationen fra Banū Tamīm var ankommet til Madīnah ved middagstid, hvor den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hvilede sig i sit hjem. De begyndte at råbe bagfra kamrene og bad den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at komme ud til dem. Āyah (verset) belærer dem til at antage den korrekte etikette, når man besøger den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ).

2 Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم) er i denne Āyah (vers) blevet befalet til, at de gerne må fremlægge et forslag for Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), men dog efter hans tilladelse. De bør ikke antage, at alle forslagene vil blive accepteret af ham. Hvis han ikke handler ud fra ens forslag, må man ikke føle sig forurettet, fordi den endelige beslutning ligger hos den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), som afgør alle spørgsmål i den bedste interesse for Ummah. Og hvis han adlyder jer i alle spørgsmål, vil det ikke kun være imod hans høje position, men det vil også være imod jeres egen interesse. I den næste sætning har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) beundret den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رضي الله عنهم), som helhjertet adlød befalingen, og dermed blev de frelst fra de mulige strabadser.

ٱلرَّٰشِدُونَ ٧

afskyværdig for jer og (ligeledes) synder og ulydighed. Disse (folk) er sandelig retledede.

فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعۡمَةٗۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٨

8. Som en nåde fra Allāh og en gunst. Og Allāh er Alvidende, Alvis.

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱقۡتَتَلُواْ
فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَاۖ فَإِنۢ بَغَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا عَلَى
ٱلۡأُخۡرَىٰ فَقَٰتِلُواْ ٱلَّتِي تَبۡغِي حَتَّىٰ تَفِيٓءَ إِلَىٰٓ أَمۡرِ ٱللَّهِۚ
فَإِن فَآءَتۡ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَا بِٱلۡعَدۡلِ
وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ٩

9. Og hvis to grupper af de troende kæmper mod hinanden, søg da forsoning imellem dem. Og hvis en af dem begår overgreb mod den anden, bekæmp da den, der begår overgreb, indtil den kommer tilbage til Allāhs befaling. Så hvis den kommer tilbage, søg da forsoning mellem dem med retfærdighed og oprethold retfærdighed. Sandelig, Allāh elsker dem, der opretholder retfærdighed.

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِخۡوَةٞ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَ
أَخَوَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٠

10. Sandelig, de troende er intet andet end brødre. Så søg forsoning mellem jeres brødre og frygt Allāh. For at I måtte blive vist barmhjertighed.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ
عَسَىٰٓ أَن يَكُونُواْ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَلَا نِسَآءٞ مِّن نِّسَآءٍ
عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهُنَّۖ وَلَا تَلۡمِزُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ
وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِۖ بِئۡسَ ٱلِٱسۡمُ ٱلۡفُسُوقُ
بَعۡدَ ٱلۡإِيمَٰنِۚ وَمَن لَّمۡ يَتُبۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلظَّٰلِمُونَ ١١

11. O, I, som tror, ingen folk bør latterliggøre andre folk. Måske er de, (der gøres grin med), bedre end dem, (der gør grin med andre). Og kvinder (bør ikke latterliggøre) andre kvinder. Måske er de, (der gøres grin med), bedre end dem, (der gør grin med andre). Og nedgør ikke hinanden og kald ikke hinanden øgenavne. Dårligt er det (at bruge det) syndige navn, efter (at man har omfavnet) troen[1].

1 Det betyder, at kalde andre ved dårlige øgenavne er en syndig handling, og det er virkelig et dårligt ry for en person, efter at denne har omfavnet Troen, at han er kendt blandt folk for sine syndige handlinger. Derfor, hvis en muslim begår den synd at kalde andre ved dårlige øgenavne, og det er velkendt blandt folk, at det er ham, der har givet øgenavnet, så

Og de, der ikke angrer, er de uretfærdige.

12. O, I, som tror, hold jer fra for mange mistanker. Sandelig, nogle mistanker (kan være) synd[1]. Og udspioner ikke og bagtal ikke hinanden. Kan nogen af jer lide, at han spiser sin døde broders kød? I vil afsky det[2]. Og frygt Allāh. Sandelig er Allāh Ofte Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجۡتَنِبُواْ كَثِيرٗا مِّنَ
ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعۡضَ ٱلظَّنِّ إِثۡمٞۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا
يَغۡتَب بَّعۡضُكُم بَعۡضًاۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمۡ أَن
يَأۡكُلَ لَحۡمَ أَخِيهِ مَيۡتٗا فَكَرِهۡتُمُوهُۚ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٞ رَّحِيمٞ ١٢

13. O, I mennesker, Vi har sandelig skabt jer af hankøn og hunkøn og gjort jer til folkeslag og stammer, for at I kan kendes. Sandelig, den nobleste af jer hos Allāh er den mest Gudfrygtige blandt jer. Sandelig, Allāh er Alvidende, Velvidende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ
شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ
ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ١٣

14. Beduinerne siger: ”Vi tror”. Sig: ”I har ikke troet”. Men I (bør i stedet) sige: ”Vi har overgivet os (til Islām)”. For troen er ikke indtrådt i jeres hjerter (endnu)[3]. Og hvis I

۞قَالَتِ ٱلۡأَعۡرَابُ ءَامَنَّاۖ قُل لَّمۡ تُؤۡمِنُواْ وَلَٰكِن
قُولُوٓاْ أَسۡلَمۡنَا وَلَمَّا يَدۡخُلِ ٱلۡإِيمَٰنُ فِي قُلُوبِكُمۡۖ
وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتۡكُم مِّنۡ

er det faktisk ham, der i virkeligheden får et dårligt navn og ikke den person, som han har misbrugt med det øgenavn.

1 At antage nogen for skyldig uden tilstrækkeligt bevis er ’mistanken’, som denne Āyah (vers) forbyder.

2 Bagtalelse er oversættelsen af ”Ghībah”. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) har defineret det således: ”Det er at fremsætte en erklæring om en person i hans fravær, som han ikke kan lide at høre om sig selv”. Det er også blevet præciseret ved den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at selv hvis udsagnet er sandt, er det stadig dækket af definitionen. Hvis erklæringen er falsk, falder den ind under definitionen for ”Buhtān”, altså falsk beskyldning, som er en endnu større synd.

3 Nogle folk fra Banū Asad stammen kom på et tidspunkt til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), hvor de stod overfor en alvorlig hungersnød. De foregav, at de havde omfavnet Islām, men i virkeligheden var de ikke-troende. De ønskede blot at opnå velgørenhed fra muslimerne. Da de var ukultiverede beduiner og ikke var fortrolige med den islamiske lære, spredte de snavs og skidt på gaderne i Madīnah og forøgede priserne på livsnødvendige vare på markedet. Alligevel hævdede de, at deres accept af

adlyder Allāh og Hans Sendebud, vil Han ikke indskrænke (belønningen) det mindste for jeres gerninger. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

أَعْمَٰلِكُمْ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٤

15. Sandelig, de troende er dem, der tror på Allāh og Hans Sendebud (og) derefter ikke har nogen tvivl. Og de kæmper med deres rigdomme og deres liv på Allāhs vej. Disse er de sandfærdige.

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ١٥

16. Sig: ”Vil I underrette Allāh om jeres religion, mens Allāh ved, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden? Og Allāh er Alvidende om alle ting”.

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيمٌ ١٦

17. De tilpligter dig med, at de har accepteret Islām, (som om det var en tjeneste for dig). Sig: ”Tilpligt ikke mig med jeres accept af Islām. Nej, det er Allāh, der tilpligter jer, fordi Han har retledet jer til Troen, hvis I er sandfærdige”.

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا۟ ۖ قُل لَّا تَمُنُّوا۟ عَلَىَّ
إِسْلَٰمَكُم ۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ
لِلْإِيمَٰنِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ١٧

18. Sandelig, Allāh kender til det Usete i Himlene og på Jorden. Og Allāh Ser, hvad I foretager jer.

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ
بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨

Islām var en tjeneste, de havde vist over for muslimerne, da de havde omfavnet Islām uden at bekæmpe dem. Disse Āyāt (vers) blev åbenbaret til at afsløre deres sande billede og for at præcisere, at simpel mundtlig erklæring ikke er nok for en til at blive en muslim. Ens hjerte skal have fast tro på de grundlæggende trosartikler, og man skal underkaste sig Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans Budbringer (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) i alle henseender.

SŪRAH QĀF

سُورَةُ قٓ

Titlen på denne Sūrah er "Qāf", da bogstavet Qāf forekommer i Āyah (vers) 1. Sūrah Qāf er en af tre Sūraher (kapitler) Ṣād, Qāf og Nūn, der starter med ét bogstav.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

1. Qāf[1]. (Jeg, Allāh, sværger)[2] ved den ærefulde Koran.

قٓ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

2. Nej, de undrer sig over, at en formaner (Profeten Muḥammad) er kommet til dem fra iblandt dem selv, så fornægterne siger: "Det er en besynderlig ting.

بَلْ عَجِبُوا أَن جَاءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

3. (At) når vi dør og bliver støv, (så skal vi bringes til live igen). Dette er en fjern (uvirkelig) tilbagevenden".

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۖ ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾

4. Vi ved, hvor mange af dem, der formindskes af jorden (døden), og hos Os er der en beskyttet Bog[3], (hvori alt er nedfældet).

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa'ah: "Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender". Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

3 Hedningene plejede at afvise muligheden for Genopstandelsen, fordi alle de døde kroppe med tiden bliver spist op af jorden Ifølge dem var det umuligt at bringe dem tilbage til deres oprindelige form. Āyah (verset) siger, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fuldt ud ved, hvor meget af et lig bliver spist op og formindsket af jorden, eller hvor meget af det bliver til støv. Derfor er det ikke vanskeligt for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) at samle kropsdelene og give dem et nyt liv.

5. Nej, de benægtede sandheden, da den kom til dem. Så de er i en fortvivlet tilstand.

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِىٓ أَمْرٍ مَّرِيجٍ ٥

6. Ser de ikke på himlen over dem, hvordan Vi har bygget den og forskønnet den, og at den ingen revner har?

أَفَلَمْ يَنظُرُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ ٦

7. Og jorden har Vi spredt ud og sat faste (urokkelige) bjerge på den, og Vi har plantet i den alle smukke (arter) i par.

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ٧

8. Som en kilde til indsigt og en påmindelse for enhver (af Allāhs) tjenere, der vender sig (til Ham i anger).

تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ٨

9. Og Vi nedsendte velsignet vand fra himlen. Så lod Vi fra det (vandet), haver og korn til høst, vokse.

وَنَزَّلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً مُّبَٰرَكًا فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ جَنَّٰتٍ وَحَبَّ ٱلْحَصِيدِ ٩

10. Og høje daddelpalmer med klynger i lag.

وَٱلنَّخْلَ بَاسِقَٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ١٠

11. Som en forsyning til (Allāhs) tjenere. Og Vi gav liv dermed til et dødt land. Således vil Opstandelsen (fra gravene) finde sted.

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلْخُرُوجُ ١١

12. Før dem blev (Genopstandelsen) benægtet af Nūḥs (Noa) folk og af Rass[1] folk og Thamūds (folk).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَٰبُ ٱلرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢

13. Og ʻĀd og Firʻaun (Faraoen) og Lūṭs (Lot) brødre.

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَٰنُ لُوطٍ ١٣

14. Og Aykah-(skov) folket[2] og Tubbaʻs folk[3]. Hver især,

وَأَصْحَٰبُ ٱلْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ

1 "Rass" betyder bogstaveligt "brønd". Disse mennesker levede i nærheden af en brønd. Ingen detaljer om deres historie er givet i den Hellige Koran eller autentiske Aḥādīth.

2 Folk fra Madyan, til hvem Profeten Shuʻaib (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ) var sendt til. Se fodnoterne til Sūrah Al-Aʻrāf (7:59-93).

3 Tubbaʻs folk: Tubbaʻ er navnet på et dynasti i Yemen. Se fodnoterne til Sūrah Ad-Dukhān (44:37).

benægtede de sendebuddene. Så blev Min trussel sand.

وَعِيدِ ١٤

15. Fejlede Vi ved den første skabelse? Nej, (men) de er forvirrede omkring den nye skabelse (Genopstandelsen).

أَفَعَيِينَا بِٱلۡخَلۡقِ ٱلۡأَوَّلِۚ بَلۡ هُمۡ فِي لَبۡسٖ مِّنۡ خَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٥

16. Og Vi har sandelig skabt mennesket, og Vi ved, hvad hans selv hvisker til ham. Og Vi er tættere på ham end (hans) halspulsåre.

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ وَنَعۡلَمُ مَا تُوَسۡوِسُ بِهِۦ نَفۡسُهُۥۖ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنۡ حَبۡلِ ٱلۡوَرِيدِ ١٦

17. Når de to modtagere (engle)[1] modtager (enhver menneskelig handling for at nedskrive den), idet de sidder på højre og på venstre (side).

إِذۡ يَتَلَقَّى ٱلۡمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٞ ١٧

18. Ikke et ord bliver ytret af nogen, uden at der er en iagttager tæt på ham, klar (til at nedskrive).

مَّا يَلۡفِظُ مِن قَوۡلٍ إِلَّا لَدَيۡهِ رَقِيبٌ عَتِيدٞ ١٨

19. Og dødens rus vil komme i sandhed: "Dette er, hvad du plejede at flygte fra.

وَجَآءَتۡ سَكۡرَةُ ٱلۡمَوۡتِ بِٱلۡحَقِّۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنۡهُ تَحِيدُ ١٩

20. Og der vil blive blæst i Hornet. Det vil være Dagen, (for hvilken) truslen (var givet).

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِۚ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡوَعِيدِ ٢٠

21. Og alle vil komme (til afregningen) sammen med en fører (engel) og en bevidner (engel).

وَجَآءَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّعَهَا سَآئِقٞ وَشَهِيدٞ ٢١

22. (Der vil blive sagt til synderne): "Sandelig, du var ligeglad med det. Nu har Vi fjernet dit slør fra dig. Så i dag er dit syn skarpt".

لَّقَدۡ كُنتَ فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا فَكَشَفۡنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلۡيَوۡمَ حَدِيدٞ ٢٢

1 Selv om Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender til enhver handling, som man udfører i denne verden, og Han er tættere på en end éns halsvene, vil Han ikke straffe en person udelukkende på grund af Sin viden. I stedet har Han udnævnt to engle for ethvert menneske, mand eller kvinde, der nedfælder alle hans eller hendes gerninger. Den ene engel nedfælder de gode gerninger, og den anden nedfælder de syndige handlinger. Efter Genopstandelsen vil ethvert menneske blive bragt til Ḥashr sletten (Forsamlingspladsen) af englene, og dets gerningsregister vil blive lagt frem foran det.

23. Og hans ledsager (englen) vil sige: ”Det er, hvad jeg har med mig, klart (til at blive præsenteret som hans gerningsregister)”.

وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ٢٣

24. (Så vil der blive sagt): ”(O, engle) kast I begge enhver stædig fornægter i Djahannam (Helvede).

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ٢٤

25. Enhver, der forhindrede (andre) i godhed, overtrådte alle grænser (og) såede tvivl (hos folk omkring den sande Tro).

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ٢٥

26. (Og) som satte en anden gud op ved siden af Allāh. (O, engle) Kast I ham begge i den smertefulde straf”.

ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي ٱلْعَذَابِ
ٱلشَّدِيدِ ٢٦

27. Hans ledsager (Satan) vil sige[1]: ”O, vor Herre, jeg fik ham ikke til at gøre oprør, men han var (selv) i fjern vildfarelse”.

۞ قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطْغَيْتُهُۥ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلٍۭ
بَعِيدٍ ٢٧

28. Han (Allāh) vil sige: ”Strides ikke foran Mig. Og Jeg havde allerede fremlagt min Trussel for jer.

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا۟ لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم
بِٱلْوَعِيدِ ٢٨

29. Ordet hos Mig kan ikke ændres, og Jeg er ikke en, der forurretter Mine tjenere”.

مَا يُبَدَّلُ ٱلْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ٢٩

30. (Og husk) en Dag, hvor Vi vil sige til Djahannam (Helvede):”Er du fyldt op?” Og det vil sige: ”Er der mere?”

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن
مَّزِيدٍ ٣٠

31. Og Djannah (Paradis) vil blive bragt nærmere de Gudfrygtige, ikke fjernt (fra dem).

وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٣١

32. (Og der vil blive sagt): ”Det er, hvad I blev lovet. (Det er) for enhver, der

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ٣٢

1 Som Koranen også har nævnt det andre steder, vil fornægterne, når de ser straffen påberåbe sig, at det faktisk var djævlene der havde vildledt dem, og de derfor bør straffes i stedet for dem. På det tidspunkt vil Satan komme med denne erklæring.

vendte sig mod Allāh i anger, (og som var) vagtsom (over for synder).

33. (Og) den, som frygter Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) uden at se Ham, og som kommer med et hjerte, der er vendt til (Ham i anger).

مَّنْ خَشِيَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ٣٣

34. Indtræd det (Paradis) i fred. Dette er Evighedens Dag".

ٱدْخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُلُودِ ٣٤

35. Deri vil der for dem være alt, hvad de ønsker, og hos Os er der mere[1].

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ٣٥

36. Og hvor mange generationer før dem har Vi (ikke) tilintetgjort, som var stærkere end disse i styrke? Så de trængte ind i landene; var der (da) noget sted at flygte (hen)?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ
مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا۟ فِى ٱلْبِلَٰدِ هَلْ مِن
مَّحِيصٍ ٣٦

37. Sandelig, i dette er der en påmindelse for den, der har et hjerte eller lægger øre (til sandheden), mens han er agtpågivende.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ٣٧

38. Og sandelig, Vi skabte Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, på seks dage, og ingen træthed berørte os.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ٣٨

39. Så vær tålmodig med det, de siger, og proklamer din Herres renhed sammen med Hans Lovprisning før solopgang og før solnedgang.

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ ٱلْغُرُوبِ ٣٩

40. Og proklamer Hans renhed i en del af natten, og efter sudjūd (at kaste sig med ansigtet mod jorden).

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَٰرَ ٱلسُّجُودِ ٤٠

41. Og lyt, en Dag, når kalderen vil kalde fra et nært sted.

وَٱسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ ٱلْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٤١

---

1 Den Hellige Koran har med sin smukke stil, udeladt disse ting uden nogen beskrivelse, fordi de er langt ud over ens fantasi. En af dem som er nævnt af Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i en autentisk Ḥadīth, er æren af at se Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

42. En Dag, hvor de i sandhed vil høre Braget (fra Hornet). Dette vil være Genopstandelsens Dag.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ ٱلصَّيْحَةَ بِٱلْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ
ٱلْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

43. Sandelig, Vi alene giver liv og bringer død, og til Os er tilbagevendelsen.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

44. På en Dag, når jorden vil revne for dem, (idet de vil komme ud af den), mens de vil skynde sig (mod Forsamlings Pladsen). Det vil være en samling, så let for Os.

يَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ
عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾

45. Vi ved, hvad de siger, og du er ikke en, (der kan) tvinge dem. Så giv råd, gennem Koranen, til den, der frygter Min advarsel.

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ
فَذَكِّرْ بِٱلْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

SŪRAH AD-DHĀRIYĀT

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

Titlen på denne Sūrah er ”Vinde der spreder støv”. Ordet ’vinde, der spreder støv’ er nævnt i Āyah (vers) 1.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved de vinde[1], der spreder støv.

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ ذَرۡوٗا ١

2. Og ved de (skyer), der bærer last (tunge vand skyer).

فَٱلۡحَٰمِلَٰتِ وِقۡرٗا ٢

3. Og ved de (skibe), der sejler med lethed.

فَٱلۡجَٰرِيَٰتِ يُسۡرٗا ٣

4. Og ved de (engle,) der fordeler[2], (hvad de er) befalet.

فَٱلۡمُقَسِّمَٰتِ أَمۡرًا ٤

5. Sandelig, det, I bliver lovet, er uden tvivl sandt.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٞ ٥

6. Og sandelig, Regnskabet vil bestemt finde sted.

وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٞ ٦

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Selv om Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke behøver at aflægge ed for at bekræfte Sit udsagn, har den Hellige Koran brugt forskellige eder på forskellige steder for at tilføje veltalenhed og vægt til stilen. Meget ofte er objekterne, der sværges ved sådan, at hvis man nøje overvejer, giver de beviser for erklæringen der følger. Her er erklæringen, der følger efter disse eder, at Afregnings Dagen vil indtræffe. Objekterne for eden er vinde, der bærer skyer til fjerne steder, genopliver den døde jord og fordeler Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) bestemmelse til forskellige dele af verden. De er således tegn på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt til at genoplive døde mennesker. Desuden er det logiske krav for disse gaver, der gennem dette fantastiske system er blevet skænket menneskeheden, at der bør være en Dag, hvor enhver skal redegøre for disse gaver, hvordan man brugte dem, og om man viste behørig taknemmelighed til sin Herre. Nogle lærde har forklaret disse eder på forskellige måder, men forklaringen givet ovenfor synes at være mere i tråd med rækkefølgen. Det er grunden til at oversættelsen er blevet baseret på den, selv om den også kan rumme andre muligheder.

7. Ved Himlen, som har veje.

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡحُبُكِ ٧

8. Sandelig, jeres udsagn er i modstrid.

إِنَّكُمۡ لَفِي قَوۡلٖ مُّخۡتَلِفٖ ٨

9. Bortvendt fra denne (Koran) er den, der er bortvendt (fra sandheden).

يُؤۡفَكُ عَنۡهُ مَنۡ أُفِكَ ٩

10. Død over dem, der har gisninger (mod den sande tro).

قُتِلَ ٱلۡخَرَّٰصُونَ ١٠

11. De, der er druknet i uvidenhed, (og er) ligegyldige.

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي غَمۡرَةٖ سَاهُونَ ١١

12. De spørger: "Hvornår er Afregnings Dagen?"

يَسۡـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلدِّينِ ١٢

13. (Det vil være) en Dag, hvor de vil blive brændt på Ilden.

يَوۡمَ هُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ يُفۡتَنُونَ ١٣

14. (Og der vil blive sagt til dem): "Smag straffen. Det er, hvad I plejede at bede om måtte blive fremskyndet".

ذُوقُواْ فِتۡنَتَكُمۡ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ ١٤

15. Sandelig, de Gudfrygtige (derimod) vil være i haver og kilder.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ١٥

16. Idet de modtager det, som deres Herre har givet dem. Sandelig, før dette var de dem, der handlede godt.

ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُحۡسِنِينَ ١٦

17. De plejede at sove (kun) lidt om natten.

كَانُواْ قَلِيلٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ مَا يَهۡجَعُونَ ١٧

18. Og i timerne før daggry plejede de at bede om tilgivelse.

وَبِٱلۡأَسۡحَارِ هُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ١٨

19. Og I deres rigdom var der en ret for den, der spurgte, og den, der var nødlidende.

وَفِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ لِّلسَّآئِلِ وَٱلۡمَحۡرُومِ ١٩

20. Og på jorden er der tegn for dem, der tror med vished.

وَفِي ٱلۡأَرۡضِ ءَايَٰتٞ لِّلۡمُوقِنِينَ ٢٠

21. Og I jer selv (er der tegn, som fører til Allāh)! Så vil I ikke indse?

وَفِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٢١

22. Og i Himlen er jeres forsyning og det, I er blevet lovet.

وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٢

23. Så ved Himlenes og Jordens Herre, sandelig, det, (I er blevet lovet), er sandhed, ligesom I taler.

فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِنَّهُۥ لَحَقّٞ مِّثۡلَ مَآ أَنَّكُمۡ تَنطِقُونَ ٢٣

24. Er beretningen om Ibrāhīms[1] ærede gæster nået dig?

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ٢٤

25. Da de trådte ind til ham og sagde: "Salām (Fred)". Han sagde: "Salām". (Og han sagde til sig selv): "(De er) et ukendt folk".

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ٢٥

26. Så vendte han sig til sin familie. Så hentede han en fed kalv.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجۡلٖ سَمِينٖ ٢٦

27. Så lagde han den foran dem og sagde: "Vil I ikke spise?"

فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيۡهِمۡ قَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ٢٧

28. Så følte han frygt for dem i sit hjerte. De sagde: "Frygt ikke". Og de gav ham den gode nyhed om (fødslen af) en kyndig dreng.

فَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ٢٨

29. Så hans hustru kom frem med et skrig og slog sit ansigt og sagde: "(Hvordan kan jeg få et barn, når jeg er) en ufrugtbar gammel kvinde?"

فَأَقۡبَلَتِ ٱمۡرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٖ فَصَكَّتۡ وَجۡهَهَا وَقَالَتۡ عَجُوزٌ عَقِيمٞ ٢٩

30. De sagde: "Således har din Herre sagt. Han er Sandelig, Den Alvise, Den Alvidende".

قَالُواْ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٠

31. Han (Ibrāhīm) sagde (til englene): "Så hvad er jeres hensigt, o, I sendebud?"

۞قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣١

32. De sagde: "Vi er blevet sendt til et syndigt folk.

قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ ٣٢

33. For at vi kunne sende sten af ler ned over dem.

لِنُرۡسِلَ عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن طِينٖ ٣٣

1 Se fodnoterne til Sūrah Hūd (11:69-84).

34. Mærket af din Herre til overtræderne”.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

35. Så Vi bragte de troende ud derfra.

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. Men Vi fandt ingen muslimsk husstand deri, undtagen en (Lūṭs (Lots)).

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Og Vi efterlod i denne (begivenhed) et tegn (som en afskrækkelse) for dem, der frygter den smertefulde straf.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. Og (Vi efterlod et lignende tegn) i (historien om) Mūsā (Moses), da Vi sendte ham til Fir‘aun (Faraoen) med en åbenbar bemyndigelse.

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Så vendte han (Faraoen) sig bort med sine følger og sagde: ”(Mūsā er) en troldmand eller en gal mand”.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

40. Så greb Vi ham og hans hær og kastede dem i havet. Og han var den bebrejdede.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Og (Vi efterlod et lignende tegn) i (historien om) ‘Ād, da Vi sendte den golde vind over dem.

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. Den skånede intet af det, som den kom over, undtagen at den forvandlede det til rådnet (masse).

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. Og (Vi efterlod et lignende tegn) i (historien om) Thamūd, da der blev sagt til dem: ”Nyd jer selv for en kort stund”.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Da gjorde de oprør mod deres Herres befaling. Så tordenslaget greb dem, mens de så til.

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Da var de hverken i stand til at stå oprejst, ej heller kunne de forsvare sig selv.

فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا۟ مُنتَصِرِينَ ٤٥

46. Og (Vi har tilintetgjort) Nūḥs (Noas) folk før. Sandelig, de var et syndigt folk[1].

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ٤٦

47. Og Vi har bygget Himlen med magt, og sandelig, Vi er Den, der udvider[2].

وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَٰهَا بِأَيْي۟دٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ٤٧

48. Og Vi har spredt jorden som et tæppe. Så fortræffelig en Forbereder, Vi er.

وَٱلْأَرْضَ فَرَشْنَٰهَا فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ ٤٨

49. Og af alle ting har Vi skabt (i) par. Således at I måtte ihukomme.

وَمِن كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ٤٩

50. (Sig, O, Muḥammad): ”Så flygt til Allāh[3]. Sandelig, jeg er en åbenbar formaner, (som er sendt) af Ham til jer.

فَفِرُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥٠

51. Og sæt ikke nogen anden gud ved siden af Allāh. Sandelig, jeg er en åbenbar formaner, (som er sendt) af Ham til jer”.

وَلَا تَجْعَلُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۖ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥١

52. Ligeledes kom intet sendebud til dem før dem, undtagen at de sagde: ”(Han er) en troldmand eller en gal mand”.

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا
قَالُوا۟ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٥٢

53. Har de overleveret til hinanden (denne udtalelse), som en arv? Nej, (men) de er et oprørsk folk.

أَتَوَاصَوْا۟ بِهِۦ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٥٣

---

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:59-79) for alle disse begivenheder.

2 På baggrund af denne bogstavelig oversættelse, kan det være et tegn på, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan udvide den enorme mængde af rummet. Nogle andre lærde har oversat denne sætning som, ”Ja, Vi har store beføjelser”.

3 Det betyder, at man skal flygte fra syndige fristelser og søge tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ved at tilbede Ham og underkaste sig Hans befalinger.

54. Så vend (dig) bort fra dem, for du er ikke at bebrejde.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَآ أَنتَ بِمَلُومٖ ٥٤

55. Og (bliv ved med at) påminde, for påmindelsen gavner sandelig de troende.

وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٥

56. Og jeg skabte ikke djinn[1] og menneskene, undtagen for tilbedelse (af Mig).

وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ٥٦

57. Jeg søger ikke forsyning fra dem, ej heller vil Jeg have, at de bespiser Mig.

مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٖ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطۡعِمُونِ ٥٧

58. Sandelig, Allāh er Forsyneren, Besidderen af magt, Den Stærke.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ ٥٨

59. Så de, der forurettede, for dem er der en andel (af straffen), ligesom deres forgængers andel[2]. Så de bør ikke bede Mig (Allāh) om at fremskynde.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبٗا مِّثۡلَ ذَنُوبِ أَصۡحَٰبِهِمۡ
فَلَا يَسۡتَعۡجِلُونِ ٥٩

60. Så ve over dem, der fornægter deres Dag, som de er blevet lovet.

فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوۡمِهِمُ ٱلَّذِي
يُوعَدُونَ ٦٠

---

1 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Dette er et svar på Makkahs hedninges efterspørgsel om, at straffen som de var blevet advaret imod skulle fremskyndes, så de kunne se og tro på den. Āyah (verset) siger, at ifølge Sin sædvane giver Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) lidt tid til hver gruppe af mennesker til at acceptere sandheden. Men når de ikke drager fordel af denne mulighed, bliver de straffet på et forudbestemt tidspunkt. De tidligere nationer har allerede fået deres andel af at nyde tiden, der var blevet givet til dem, og straffen der blev bestemt for dem. Nu er det Makkahs hedninges tur. De vil blive givet et pusterum for en stund, og så vil de blive udsat for deres forudbestemte straf, hvorefter de ingen frist vil få til at rette op på dem selv.

SŪRAH AṬ-ṬŪR

سُورَةُ الطُّورِ

Titlen på denne Sūrah er "bjerget". Ordet 'bjerget' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) sværger ved Bjerget.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved Aṭ-Ṭūr (bjerget)[1].
   وَٱلطُّورِ ١
2. Og ved en Bog, (der er) skrevet.
   وَكِتَٰبٖ مَّسۡطُورٖ ٢
3. På en åbnet rulle[2].
   فِي رَقّٖ مَّنشُورٖ ٣
4. Og ved Al-Bait-ul-Ma'mūr [3](Det Befolkede Hus).
   وَٱلۡبَيۡتِ ٱلۡمَعۡمُورِ ٤
5. Og ved taget, (der er) rejst højt (himlen).
   وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ٥
6. Og ved havet, (der er) fyldt op (med ild)[4].
   وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ٦
7. Sandelig, din Herres straf vil indtræffe.
   إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٞ ٧
8. Der er intet, der kan forhindre den.
   مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٖ ٨
9. En Dag, hvor himlen vil ryste (med) en voldsom rystelse.
   يَوۡمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوۡرٗا ٩

---

1 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh". Se fodnote til Sūrah Adh-Dhāriyāt (51:1).

2 Dette refererer enten til gerningsregistrene, eller den Hellige Koran.

3 Al-Bait-ul-Ma'mūr: Huset på den syvende Himmel, der er ligesom Kabaen i Makkah, og som kontinuert bliver besøgt af engle.

4 Som nævnt i Sūrah At-Takwīr (81:6) vil havene blive blusset op med ild og blive til en del af Helvede. Henvisning til Ṭūr kan være en hentydning til den Guddommelige lov, der blev givet til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)), og åbnet rulle hentyder til, hvorvidt en person opfyldte dens love. Henvisning til Al-Bait-ul-Ma'mūr kan være en indikation af, at selv engle tilbeder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Himlen kan tages som et symbol for Paradis og de opblussende have som et symbol på Helvede.

10. Og bjergene vil bevæge sig (ligesom skyernes) bevægelse.

وَتَسِيرُ ٱلۡجِبَالُ سَيۡرٗا ١٠

11. Så ve den Dag, over dem, der fornægter.

فَوَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١١

12. De, som er forfaldet til tom tale, idet de morer sig.

ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٖ يَلۡعَبُونَ ١٢

13. En Dag, hvor de vil blive skubbet mod Helvedes Ild med magt.

يَوۡمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ١٣

14. (Og der vil blive sagt til dem): ”Dette er Ilden, som I plejede at fornægte.

هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٤

15. Så er det magi, eller kan I ikke se?

أَفَسِحۡرٌ هَٰذَآ أَمۡ أَنتُمۡ لَا تُبۡصِرُونَ ١٥

16. Indtræd den, hvad enten I er tålmodige eller utålmodige. Det er det samme for jer. I er sandelig blevet gengældt for det, I plejede at foretage jer”.

ٱصۡلَوۡهَا فَٱصۡبِرُوٓاْ أَوۡ لَا تَصۡبِرُواْ سَوَآءٌ
عَلَيۡكُمۡۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٦

17. Sandelig, de Gudfrygtige vil være i haver og lyksalighed.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَعِيمٖ ١٧

18. (Så) de nyder det, deres Herre har givet dem, og deres Herre frelste dem fra den Flammende Ilds straf.

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ وَوَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ
عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ١٨

19. (Der vil blive sagt til dem): ”Spis og drik fornøjeligt på grund af det, I plejede at foretage jer.

كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٩

20. Afslappede på opstillede divaner”. Og Vi vil vie dem med Ḥūrin ‘Ayn (kvinder med store, smukke øjne).

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّصۡفُوفَةٖۖ وَزَوَّجۡنَٰهُم
بِحُورٍ عِينٖ ٢٠

21. Og de, som tror, og deres efterkommere, som fulgte dem i troen. Dem vil Vi forene med deres efterkommere. Og Vi vil ikke beskære (belønningen) det mindste for nogen af deres

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ
أَلۡحَقۡنَا بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم
مِّن شَيۡءٖۚ كُلُّ ٱمۡرِيِٕۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٞ ٢١

gerninger[1]. Enhver person er ansvarlig for det, det har tjent.

22. Og Vi vil give dem alt, hvad de begærer af frugter og kød.

وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ٢٢

23. De vil give hinanden et glas (vin), i hvilket der hverken er meningsløs tale eller noget, der leder til synd.

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ٢٣

24. Og deres tjenestedrenge vil vandre omkring dem, som var de skjulte perler.

۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ٢٤

25. Og nogle af dem vil vende sig mod hinanden og stille hinanden spørgsmål.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ٢٥

26. De vil sige: "Sandelig, vi var bange (for Allāhs straf), da vi var sammen med vores familie tidligere.

قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ٢٦

27. Så Allāh begunstigede os og reddede os fra den Gloende Røgfri Ilds straf.

فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ٢٧

28. Sandelig, Vi plejede at bede til Ham tidligere. Sandelig, Han er Den mest Venlige, Den mest Barmhjertige".

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ٢٨

29. Så (bliv ved med at) påminde (dem). For ved din Herres nåde, du er hverken en spåmand eller en gal mand.

فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ٢٩

30. Eller siger de: "(Han er) en poet, for hvem vi venter ulykken (døden) med tiden![2]"

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ ٱلْمَنُونِ ٣٠

---

1 Hvis børn af fromme muslimer har troen på Islām, men deres gode gerninger ikke nå deres faders niveau, vil de med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) nåde blive opgraderet, så de kan slutte sig til deres far i Paradis, uden at hans belønning bliver formindsket. Så siger den næste sætning: "Enhver person er ansvarlig for det, det har tjent ". Dette er for at præcisere, at i modsætning til de fromme handlinger der kan gavne ens egne børn, som nævnt ovenfor, vil en fars syndige handlinger på ingen måde have en negativ indvirkning på hans børn, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ikke vil straffe en person for synder, der er blevet begået af en anden person.

2 Nogle ledere blandt Quraish havde udtalt om den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), at han var en digter, og ligesom andre digtere var døde

31. Sig: ”Vent! Sandelig, så er jeg sammen med jer en af dem, der venter”.

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ٣١

32. Eller befaler deres intellekt dem at (sige) det? Eller er de et oprørsk folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٣٢

33. Eller siger de: ”Han har opdigtet den (Koranen)?” Nej! De er ikke troende.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ٣٣

34. Så lad dem bringe en tale lig den, hvis de er sandfærdige[1].

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ٣٤

35. Eller er de skabt af intet? Eller er de selv skaberne?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ٣٥

36. Eller har de skabt Himlene og Jorden? Nej! De tror ikke med vished (på Allāhs straf).

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٦

37. Eller har de hos sig din Herres rigdomme? Eller har de opnået kontrol (over dem)[2]?

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ٣٧

---

uden at efterlade spor af deres budskab, således ville hans mission også komme til en ende, så snart han døde. Derfor bør de vente til hans død, og intet alvorligt forsøg bør udvises for at tilbagevise hans påstande.

1 Herfra og fremefter har den Hellige Koran opført de forskellige muligheder, på baggrund af hvilke de kunne berettige deres fornægtelse af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) budskab. Deres første påstand er, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) selv har komponeret den Hellige Koran. Svaret er, at hvis dette er tilfældet, bør de acceptere hans udfordring om at komponere en lignende diskurs. Men ingen af dem stod frem for at bringe noget der lignede Koranen. Det er således et konkret bevis på, at denne Tale ikke er sammensat af et menneske.

2 Dette er et svar på en af de indvendinger, der ofte blev rejst af Makkahs vantro omkring den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) Profetgerning. De plejede at spørge om hvorfor han, og ikke en af de fremtrædende stammeledere, var blevet tildelt Profetgerningen. Svaret der gives i disse Āyāt (vers) er, at udvælgelsen af Profeterne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) eksklusive privilegium. Han besidder rigdom af Viden, og det er Ham, Der beslutter, hvem profetgerningen skal gives til. Holdningen hos dem der gør indsigelse mod Hans beslutning, er ensbetydende med at hævde at denne rigdom skulle have stået til deres rådighed, og de skulle have haft den afgørende magt til at vælge profeter.

38. Eller har de en trappe (til Himlene), ved hjælp af hvilken de lytter (til de Guddommelige dekreter)? Så lad deres lyttere bringe et åbenbart bevis[1].

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Eller har Han døtre, og I har sønner?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Eller beder du dem (O, Muḥammad) om belønning, så de derfor er bebyrdet med en gæld?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. Eller har de viden om det Usete, og de nedskriver det?

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. Eller har de til hensigt at lægge et plot (mod Profeten)? Så de, der fornægter, skal selv blive ofre for deres plot.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Eller har de en anden gud ved siden af Allāh? Ophøjet er Allāh, for hvad de sætter ved siden af Ham.

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og selvom de så et stykke af himlen falde ned, ville de sige: "(Det er) en ophobet sky[2]".

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. Så forlad dem, indtil de står over for deres Dag, på hvilken de vil blive gjort bevidstløse.

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. En Dag, hvor deres plot ikke vil kunne gavne dem det mindste, ej heller vil de blive hjulpet.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

---

1 Det betyder, at deres argumenter mod Islām på rationel plan har fejlet. Den eneste mulighed er nu, at de har en direkte forbindelse til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), hvorved de kan forsikre, at deres tro er sand. Men ingen af dem kunne bringe noget bevis på, at de havde en sådan forbindelse til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 Dette peger på Makkahs hedninges krav om, at de ikke ville tro på Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), medmindre han får nogle stykker af himlen til at falde ned fra oven. (Se Sūrah Al-Isrā' (17:92) og Sūrah Ash-Shu'arā' (26: 187)). Svaret er, at selvom Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) opfylder dette absurde krav, vil de stadig ikke tro, og de vil finde på andre undskyldninger, såsom at påstå at den masse de ser, er intet andet end en sky.

47. Og sandelig, for dem, der gjorde uret, er der en anden straf før denne[1], men de fleste af dem ved ikke.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og (O, Muḥammad) vær tålmodig omkring din Herres beslutning, da er du sandelig foran Vores Øjne (under vores beskyttelse). Og proklamer din Herres renhed sammen med Hans Lovprisning, når du står (i bøn).

وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

49. Og (ligeledes) i en del af natten (skal du) proklamere Hans renhed, og ved stjernernes nedgang.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَـٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾

1 Det refererer til den straf, som de vantro står over for lige her i denne verden, såsom hungersnød og det afskrækkende nederlag i slaget ved Badr.

SŪRAH AN-NADJM

سُورَةُ النَّجۡمِ

Titlen på denne Sūrah er ”Stjernen”. Ordet ’stjernen’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved stjernen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved stjernen[1], når den går ned[2].

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ١

2. Jeres ledsager (Profeten Muḥammad)[3] er ikke vildledt, ej heller afveg han.

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ٢

3. Og han taler ikke af (egen) lyst.

وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلۡهَوَىٰٓ ٣

4. (Det er) intet andet end en åbenbaring, åbenbaret (til ham).

إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ ٤

5. En (engel[4] med) stærke evner har lært ham det.

عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلۡقُوَىٰ ٥

6. En med kraft. Så stod han (Gabriel) ret (i sin sande skikkelse).

ذُو مِرَّةٖ فَٱسۡتَوَىٰ ٦

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 En stjerne har to karakteristika. Ét, den afviger aldrig fra sin vej. To, den er en kilde til vejledning for rejsende i ørkener. Tilsvarende fraveg Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) aldrig fra sandhedens vej, og han er en kilde til retledning for hele menneskeheden. Så, når stjernen har nået sit indstillingspunkt, bliver dens vejledning mere markant, forudsat at den der søger vejledning ikke kommer forsent til at drage nytte af den. Ligeledes bør man søge den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) retledning, før det bliver for sent.

3 Ved at kalde Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) ”Jeres ledsager” er det blevet pointeret, at han har levet i folkets midte i Makkah, i fyrre år, før han hævdede Profetgerningen. Ethvert aspekt af hans liv stod til fuldt skue for dem i denne periode. De har aldrig oplevet nogen falsk påstand fra ham, ej heller har de nogensinde fundet ham i at bedrage nogen. Snarere, han var kendt blandt dem som ”den sandfærdige og troværdige” person. Han er den samme person, der har bragt Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Budskab. Hvordan kan man så beskylde ham for at afvige fra sandhedens vej, som han ganske vist har fulgt hele sit liv?

4 Engel: Ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)).

7. Og han (Gabriel) var ved den øverste horisont[1].	وَهُوَ بِٱلْأُفُقِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾
8. Derefter nærmede han (Gabriel) sig og kom tættere på.	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
9. Så han (Gabriel) var i en afstand af to buers (længde) eller (endnu) nærmere[2].	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾
10. Så åbenbarede Han (Allāh) til Sin tjener det, som Han åbenbarede.	فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
11. Hjertet benægtede ikke, hvad det (øjet) så.	مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ﴿١١﴾
12. Så vil I strides med ham om, hvad han så?	أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾
13. Sandelig, han så ham (Gabriel)[3] (også) stige ned en anden gang.	وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

1 Disse Āyāt (vers) refererer til englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), der bragte åbenbaring til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Hans kraft og stærke fakulteter er blevet nævnt specielt her for at udelukke muligheden for enhver indblanding fra Satan i at formidle sit budskab, som blev hævdet af nogle hedninge. En anden indsigelse fra hedningene var om Djibrīls (Gabriels (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) identitet. Da han normalt kom til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) i menneskelig form, argumenterede de, at der ikke var noget bevis for, at han var en engel. Som svar på dette siger den Hellige Koran, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) har set Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) to gange i hans rigtige form. Āyāt (versene) 6-9 refererer til den første begivenhed, hvor Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), ifølge nogle Aḥādīth, anmodede Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) om at vise sig for ham i hans rigtige skikkelse. (Musnad Aḥmad som citeret af Ibn Kathīr). Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) viste sig for ham på den østlige horisont med sine vinger, der strækkede sig til hele horisonten. (Tirmidhī, 3278) Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) følte angst. (Bukhārī) Derefter kom Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) ned i menneskelig form og trøstede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (Aḥmad som citeret af Ibn Kathīr). Det er denne begivenhed, der er nævnt i Āyāt (versene) 7 til 9. Den anden begivenhed er omtalt i Āyāt (versene) 13-16.

2 Når to personer i Arabien indgik en pagt om alliance, bragte de begge deres buer så tæt på hinanden, at de lignede en bue. Med henvisning til denne tradition, blev "to buers (længde) eller (endnu) nærmere" taget som et udtryk for at angive ekstrem nærhed.

3 Han så Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) i hans oprindelige form.

14. Ved Lotustræet (Sidrat-ul-Muntahā)[1].
عِندَ سِدۡرَةِ ٱلۡمُنتَهَىٰ ١٤

15. Tæt på det er Djannat-ul-Ma'wā (Paradisets boliger)[2].
عِندَهَا جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ١٥

16. Da Lotustræet blev dækket[3] af det, det blev dækket med.
إِذۡ يَغۡشَى ٱلسِّدۡرَةَ مَا يَغۡشَىٰ ١٦

17. Synet[4] vendte ikke bort, ej heller overskred det grænsen.
مَا زَاغَ ٱلۡبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ١٧

18. Sandelig, Han så nogle af sin Herres største tegn.
لَقَدۡ رَأَىٰ مِنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ ١٨

19. Så har I set (afguderne) Lāt og 'Uzzā[5]?
أَفَرَءَيۡتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلۡعُزَّىٰ ١٩

20. Og Manāt[6], den tredje ud over de to?
وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ ٢٠

21. Har I hankøn, og Han (Allāh) har hunkøn?
أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلۡأُنثَىٰ ٢١

22. (Hvis det er således), er det en uretfærdig opdeling[7].
تِلۡكَ إِذٗا قِسۡمَةٞ ضِيزَىٰٓ ٢٢

---

1 Sidrat-ul-Muntahā er et Lotus træ, som findes i den yderste grænse af den syvende Himmel. Ingen kan passere dette træ.
Ifølge Ibn 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) er Lotus-træet beliggende på et punkt, hvor enhver kyndigs viden ophører, og ingen ved noget ud over det undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)".

2 Dette refererer til Mi'rādj (Himmelfarten), hvor den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), ledsaget af Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), tog til det øvre Rige. Djannat-ul-Ma'wā betyder "Paradisets boliger". Det er en del af Paradis. Også her så Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) i hans oprindelige skikkelse.

3 Dækket: En vældig ting af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling dækker det. Ingen ud over Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender til denne ting.

4 Dvs. den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) s syn.

5 Lāt og 'Uzzā: To af hedningenes berømte afguder.

6 Manāt: Endnu en af hedningenes berømte afguder.

7 De mente, at disse afguder og engle er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) døtre. De kunne dog ikke lide at få døtre selv. Āyah (verset) siger: "I henhold til jeres egen tro, har I drengebørn, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har pigebørn. I betragtning af jeres antagelse, at kvinder er ringere end mænd, er det ensbetydende med

23. De (afguderne) er intet andet end navne, som I og jeres fædre har opfundet. Allāh har ikke nedsendt nogen autoritet (derom). De (afgudsdyrkerne) følger intet andet end gisninger og det, de selv begærer. Og sandelig, retledningen fra deres Herre er nået dem.

إِنْ هِيَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ
أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ
وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ
ٱلْهُدَىٰٓ ٢٣

24. Eller skal mennesket have, hvad det ønsker[1]?

أَمْ لِلْإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ٢٤

25. Til Allāh (alene) hører det Hinsides og det tidligere (liv i denne verden).

فَلِلَّهِ ٱلْءَاخِرَةُ وَٱلْأُولَىٰ ٢٥

26. Og hvor mange engle er der (ikke) i Himlene, hvis forbøn ikke kan gavne (nogen) det mindste, undtagen efter at Allāh tillader (det) for den, Han vil og er tilfreds med.

۞ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغْنِى
شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَن
يَشَآءُ وَيَرْضَىٰٓ ٢٦

27. Sandelig, de, der ikke tror på det Hinsides, kalder englene ved hunkønsnavne.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ ٢٧

28. Og de har ingen viden derom. De følger intet andet end gisninger. Og sandelig, gisninger er til ingen nytte (overfor) Sandheden.

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَإِنَّ
ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ٢٨

29. Så vend (dig) bort fra den, der vender (sig) bort fra Vores påmindelse og ikke søger andet end det verdslige livs (nydelse).

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ٢٩

30. Det er, hvad de kunne opnå af viden. Sandelig, din Herre kender bedst den, der er faret vild fra Hans vej,

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن
ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ٣٠

---

at tro på, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) børn er af ringere grad, og jeres er overlegne i forhold til dem.

1 Hedningene troede, at disse afguder ville gå i forbøn for dem foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Den Hellige Koran siger, at det ikke er mere end et ønske, og at et menneske ikke kan få, hvad det ønsker.

og Han kender bedst den, der er retledet.

31. Og til Allāh hører det, der er i Himlene, og det, der er på Jorden. For at han kan straffe dem, der synder, for det, de foretog sig, og belønne dem, der handlede godt, for deres gode gerninger.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيَجۡزِيَ
ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ
بِٱلۡحُسۡنَى ٣١

32. De, der afholder sig fra de store synder og fra skamfulde handlinger, undtagen små fejl[1]. Sandelig, din Herre er Den meget Tilgivende. Han ved bedst, da Han skabte jer af jorden, og da I var fostre i jeres mødres livmodere. Så tilskriv ikke jer selv renhed. Han ved bedst, hvem der er Gudfrygtig.

ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ إِلَّا
ٱللَّمَمَۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِۚ هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ
إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ
أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ
ٱتَّقَىٰٓ ٣٢

33. Så du den, der vendte (sig) bort (fra Islām)?

أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي تَوَلَّىٰ ٣٣

34. Og han gav en lille smule (af sine goder) og stoppede (så)?

وَأَعۡطَىٰ قَلِيلٗا وَأَكۡدَىٰٓ ٣٤

35. Er der hos ham viden om det Usete, så han ser (sin rigdom forsvinde i fremtiden)?

أَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡغَيۡبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ٣٥

36. Eller er han ikke blevet informeret om det, der var (åbenbaret) i Mūsās (Moses') hellige skrifter?

أَمۡ لَمۡ يُنَبَّأۡ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ٣٦

37. Og om Ibrāhīm (Abraham), der opfyldte (sin pagt)?

وَإِبۡرَٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّىٰٓ ٣٧

38. (Det var åbenbaret i de tidligere skrifter), at ingen skal bære andres byrde (af synder).

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ ٣٨

---

1 Det oprindelige ord der er blevet brugt af den Hellige Koran er "Lamam". Dette refererer til mindre synder som man uforvarende begår eller synder, som man virkelig har omvendt sig fra og oprigtigt har angret (tawbah).

39. Og at der intet er til et menneske (af belønning), andet end det han anstrenger sig for.

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

40. Og at hans anstrengelser snart vil blive set.

وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

41. Derefter vil han blive gengældt fuldt ud (for sine anstrengelser).

ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

42. Og at enden er hos din Herre.

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

43. Og at det er Ham, der får (en) til at le og får (en) til at græde.

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

44. Og at det er Ham, der forårsager død og giver liv.

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

45. Og at Han skaber parrene, hankøn og hunkøn.

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

46. Fra en dråbe sæd, når den er sendt (ind i livmoderen).

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

47. Og at den anden skabelse (Genopstandelsen) tilkommer Ham.

وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

48. Og at det er Ham, der giver rigdom og bevarer (den).

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

49. Og at det er Ham, der er Ash-Shi'rās[1] Herre.

وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

50. Og at Han har tilintetgjort den tidligere 'Ād.

وَأَنَّهُۥٓ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

51. Og Thamūd. Så Han ikke skånede nogen.

وَثَمُودَا۟ فَمَآ أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾

52. Og Han (tilintetgjorde) Nūḥs (Noas) folk (allerede) før det. Sandelig, de var mere uretfærdige og mere oprørske.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾

53. Og (Han tilintetgjorde) de væltede byer (hos Lūṭs folk).

وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾

1 Ash-Shi'rā: En stjerne, der er tilbedt af hedninge.

54. Så blev de dækket af det, som de blev dækket af[1].

فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾

55. Så hvilke af dine Herres velsignelser vil du betvivle?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

56. Denne (Profeten Muḥammad) er en formaner fra (slægten af) de tidligere formanere.

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾

57. Det forestående (Timen) er kommet nærmere.

أَزِفَتِ ٱلْءَازِفَةُ ﴿٥٧﴾

58. Der er ingen foruden Allāh til at afværge den.

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

59. Så undrer I jer over denne tale?

أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

60. Og griner I (ad den) og græder ikke?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

61. Og I er skødesløse?

وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾

62. Så fald ned i Sudjūd (med ansigtet mod jorden) til Allāh og tilbed (Ham)[2].

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ۩ ﴿٦٢﴾

---

1 Det var det jordskælv, der væltede byerne. Dette udtryk på arabisk betyder den frygtelige karakter af jordskælvet og den forfærdelige regn af sten, der fulgte det. Det betyder, at ødelæggelsen anlagt af det var ud over enhver beskrivelse.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

SŪRAH AL-QAMAR

سُورَةُ القَمَر

Titlen på denne Sūrah er ”Månen”. Ordet ’månen’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med miraklet, hvor månen blev delt i to.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Timen (Opstandelsens Dag) er rykket nærmere, og månen er blevet delt[1].

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ١

2. Og når de ser et tegn, vender de (sig) bort og siger: ”(Dette er) en vedvarende magi”.

وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةٗ يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ سِحۡرٞ مُّسۡتَمِرّٞ ٢

3. Og de har benægtet (sandheden) og fulgt deres lyster. Og ethvert anliggende vil blive afgjort.

وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ٣

4. Og sandelig, der er kommet beretninger (om de tidligere folkeslag) til dem, hvori der er en afskrækkelse.

وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّنَ ٱلۡأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزۡدَجَرٌ ٤

5. En perfekt visdom, men advarslerne er ikke til (nogen) nytte (for dem).

حِكۡمَةُۢ بَٰلِغَةٞۖ فَمَا تُغۡنِ ٱلنُّذُرُ ٥

6. Så vend (dig) bort fra dem (O, Muḥammad). (De vil se virkeligheden) en Dag, hvor en kalder, vil kalde til en forfærdelig ting.

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡۘ يَوۡمَ يَدۡعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيۡءٖ نُّكُرٍ ٦

7. Med deres ydmygede øjne vil de komme ud af gravene, som var de græshopper der spredes.

خُشَّعًا أَبۡصَٰرُهُمۡ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ كَأَنَّهُمۡ جَرَادٞ مُّنتَشِرٞ ٧

---

1 Denne Āyah (vers) henviser til en af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) store mirakler. Ifølge autentiske Aḥādīth rapporteret af Bukhārī og Muslim, spurgte Makkahs hedninge Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at vise dem et mirakel. Han viste dem månen blive delt i to dele. Da hedningene så dette, hævdede de, at det var magi. Efterfølgende kom der folk fra forskellige retninger, som bevidnede at de havde set månen delt i to, mens de var langt fra Makkah.

8. Idet de haster imod den, der kalder. (Og) fornægterne vil sige: ”Det er en vanskelig Dag”.

مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ ۖ يَقُولُ ٱلْكَـٰفِرُونَ هَـٰذَا يَوْمٌ
عَسِرٌ ٨

9. Nūḥs (Noas) folk fornægtede (sendebuddene) før dem. Så de benægtede Vores tjener og sagde: ”(Han er) gal”. Og han blev truet (af dem).

۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا۟ عَبْدَنَا وَقَالُوا۟
مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ٩

10. Så han bad til sin Herre: ”Jeg er blevet overmandet, så hjælp (mig)!”

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ فَٱنتَصِرْ ١٠

11. Så åbnede Vi Himlens porte med vand, (og det) væltede ned (i overflod).

فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ١١

12. Og Vi lod kilder vælte frem fra jorden. Så mødte vandet (fra Himlen og Jorden) hinanden for en forudbestemt befaling.

وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ١٢

13. Og Vi bar ham (Nūḥ) på det (skib), som (var lavet af) planker og søm.

وَحَمَلْنَـٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ١٣

14. (Som sejlede) under Vores Øjne (opsyn), som en belønning for den, der var blevet afvist (af fornægterne).

تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ١٤

15. Og sandelig, Vi efterlod det (skibet) som et tegn. Så er der nogen, der vil tage ved lære?

وَلَقَد تَّرَكْنَـٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٥

16. Så hvordan var Min straf og Mine advarsler?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ١٦

17. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let til påmindelse. Så er der nogen, der vil tage ved lære?[1]

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٧

1 Nogle siger at Koranen selv har angivet at ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ﴾: ”Og sandelig har Vi gjort Koranen let til påmindelse”. Og da den Noble Koran er en simpel bog, er der næppe behov for støtte fra nogen færdighed eller videnskab. Men dette argument er frygteligt vildledende, og er i sig selv baseret på mangel på intellekt, og masser overfladiskhed.

18. 'Āds (folk) benægtede (deres profet). Så hvordan var Min straf og Mine advarsler?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾

19. Sandelig, Vi sendte en rasende vind over dem på en (ulykkes)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ

Faktum er, at Koranens Āyāt (vers) er af to slags. For det første er der Āyāt (vers) der tilbyder generelle gode råd, beretter om belærende begivenheder og introducerer emner der omhandler at tage imod advarsler og handle efter pålidelige råd. Eksempler på dette er jordens endelige, beretninger om Paradiset og Helvede, belæringer der vil kunne skabe frygt for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) og bekymring for det Hinsides, og andre af livets simple realiteter. Āyāt (vers) af denne slags er utvivlsom nemme, og enhver der kender til det arabiske sprog kan drage fordel fra deres gode råd ved at forstå dem. Det er i forbindelse med beskrivelsen af denne type, at der i den ovennævnte Āyah (vers) blev sagt at "Vi har gjort den let". Derfor peger ordet «لِلذِّكْرِ» (til påmindelse) i Āyah (verset) selv mod denne mening. I modsætning til dette, består den anden type af Āyāt (vers), Āyāt (vers) der omfatter påbud, love, tros artikler og intellektuelle emner. At forstå Āyāt (vers) af denne slags som de retmæssigt bør forstås og udlede og formulere påbud og kendelser, kan ikke lade sig gøre af enhver person, medmindre vedkommende har indsigt og trænger dybt ind i de islamiske vidensområder. Det er derfor at de noble Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ), hvis modersmål var arabisk og de ikke behøvede at tage nogen steder hen for at blive trænet i at forstå arabisk, plejede at tilbringe lange tidsperioder i at lære Koranen fra den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Det der er værd at bemærke er det faktum, at disse noble Ledsageres (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) modersmål var arabisk, og de havde den højeste grad af ekspertise i poesi og litteratur, og som uden besværlighed og perfektionisme kunne fæstne lange qaṣīdah (digte) i deres hukommelser. Hvorfor skulle de have behov for at memorere Koranen og forstå dens mening på så lang tid som otte år, og dette sågar for kun at beherske én Sūrah? Den eneste grund til dette var, at kyndighed i det arabiske sprog ikke var nok til at have viden om den Noble Koran og vidensområderne der lå bag den. For at kunne gøre dette, var det også nødvendigt at drage fordel af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) s lære og hans selskab. Dette er nu så indlysende, at de noble Ledsagere (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) på trods af at have ekspertise i det arabiske sprog, og på trods af at de var direkte vidner til åbenbaringen, alligevel havde behov for at gennemgå formel undervisning ved fødderne af den velsignede Mester (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), for at blive Koranens 'Ulamā' (lærde). Hvordan kan det så være at man efter alle disse århundreder efter åbenbaringen af Koranen kan påberåbe sig for at være en Koran fortolker, bare ved at udvikle et elementært kendskab til arabisk, eller bare ved at se på oversættelserne? Hvilken kæmpemæssig dristighed og hvilken tragisk spøg med viden og religion! Folk der vælger sådan en dristighed bør meget vel huske hvad den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) har sagt: (من قال في القرآن بغير علم فليتبوأ مقعده من النار) "Den der siger noget om Koranen uden viden, bør forberede sig en bolig i Helvede". (من تكلم في القرآن برأيه فأصاب فقد أخطأ) "Den der taler om Koranen baseret på sin egen mening begår stadig en fejl, selvom der er noget sandt i det".

dag med vedvarende dårlige varsler[1].

مُّسْتَمِرٍّ ١٩

20. Idet menneskene blev trukket bort, som var de stammer af løsrevne palmetræer.

تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ٢٠

21. Så hvordan var Min straf og Mine advarsler?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ٢١

22. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let til påmindelse. Så er der nogen, der vil tage ved lære?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ٢٢

23. Thamūds (folk) fornægtede advarslerne.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ٢٣

24. Så sagde de: "Skal vi følge et enkelt menneske fra iblandt os? Sandelig, da vil vi være i vildfarelse og vanvid.

فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرًا مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى
ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ٢٤

25. Er påmindelsen blevet sendt ned til ham alene blandt os? Nej, han er en pralende løgner".

أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ٢٥

26. I morgen vil de vide, hvem der er den pralende løgner!

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ ٢٦

27. Vi vil sende Hunkamelen som en prøvelse for dem. Så iagttag dem (o, Ṣāliḥ[2]) og vær tålmodig.

إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ
وَٱصْطَبِرْ ٢٧

28. Og fortæl dem, at (brøndens) vand skal deles mellem dem (og kamelen). Enhvers ret (runde til at tage vand) skal blive etableret.

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ٢٨

1 Det betyder, at deres pinsel ikke ophørte med deres død. Den vil fortsætte i deres grave og derefter i Helvede. Historierne om Profeten Nūḥs (Noas (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) og ' Āds og Thamūds folk er blevet berettet flere steder i den Hellige Koran. Sammendrag af historien om Profeten Nūḥ (Noa (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) kan findes i Sūrah Hūd (11:25-49) og historien om 'Ād og Thamūd i Sūrah Al-A'rāf (7:65-79). Se fodnoterne til disse referencer.

2 Ṣāliḥ (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) er Profeten, der blev sendt til Thamūd-stammen.

29. Så de kaldte på deres kammerat. Han påtog sig da (opgaven) og dræbte (den).

فَنَادَوۡاْ صَاحِبَهُمۡ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ٢٩

30. Så hvordan var Min straf og Mine advarsler?

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٠

31. Sandelig, Vi sendte et enkelt skrig over dem, og de blev ligesom Al-Muḥtaẓirs[1] tørre strå.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَكَانُواْ
كَهَشِيمِ ٱلۡمُحۡتَظِرِ ٣١

32. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let til påmindelse. Så er der nogen, der vil tage ved lære?

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٣٢

33. Lūṭs (Lots) folk fornægtede advarslerne.

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطِۭ بِٱلنُّذُرِ ٣٣

34. Sandelig, Vi sendte en regn af sten over dem, undtagen Lūṭs (Lots) familie. Vi frelste dem i de sidste timer af natten.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٖۖ
نَّجَّيۡنَٰهُم بِسَحَرٖ ٣٤

35. Som en nåde fra Os. Således belønner Vi dem, der udviser taknemmelighed.

نِّعۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَاۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَن شَكَرَ ٣٥

36. Og han (Lūṭ) havde advaret dem om Vores greb, (men) de betvivlede da advarslerne.

وَلَقَدۡ أَنذَرَهُم بَطۡشَتَنَا فَتَمَارَوۡاْ بِٱلنُّذُرِ ٣٦

37. Og de havde sandelig prøvet på at overtale ham mod hans gæster[2], så Vi udviskede deres øjne (og sagde): "Så smag Min straf og Mine advarsler!"

وَلَقَدۡ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيۡفِهِۦ فَطَمَسۡنَآ أَعۡيُنَهُمۡ
فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٧

38. Og den følgende morgen overrumplede en varig straf dem.

وَلَقَدۡ صَبَّحَهُم بُكۡرَةً عَذَابٞ مُّسۡتَقِرّٞ ٣٨

39. "Så smag Min straf og Mine advarsler".

فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٩

---

1 Al-Muḥtaẓir: Den, der bygger en fold af tørre strå.

2 De spurgte Profeten Lūṭ (Lot (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), om de måtte begå sodomi med hans gæster. Se fodnoterne til Sūrah Hūd (11:69-86).

40. Og sandelig, Vi har gjort Koranen let til påmindelse. Så er der nogen, der vil tage ved lære?

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٤٠

41. Og sandelig, advarsler kom til Firʿauns (Faraoens) familie.

وَلَقَدۡ جَآءَ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ ٱلنُّذُرُ ٤١

42. De fornægtede alle Vores tegn. Så greb Vi dem (med) et Mægtigt Stærkt greb.

كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذۡنَٰهُمۡ أَخۡذَ عَزِيزٖ مُّقۡتَدِرٍ ٤٢

43. Er jeres fornægtere bedre end disse, (som Allāh har straffet før)? Eller har I en fritagelse (hos jer, som er nedskrevet) i de hellige bøger?

أَكُفَّارُكُمۡ خَيۡرٞ مِّنۡ أُوْلَٰٓئِكُمۡ أَمۡ لَكُم بَرَآءَةٞ فِي ٱلزُّبُرِ ٤٣

44. Eller siger de: "Vi er en stor gruppe, (som er) sejrende?"

أَمۡ يَقُولُونَ نَحۡنُ جَمِيعٞ مُّنتَصِرٞ ٤٤

45. Denne gruppe vil blive besejret, og de vil vende deres rygge til[1].

سَيُهۡزَمُ ٱلۡجَمۡعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ٤٥

46. Nej, Timen (Opstandelsens Dag) er deres fastsatte tid, og Timen vil være mere katastrofal og mere bitter.

بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوۡعِدُهُمۡ وَٱلسَّاعَةُ أَدۡهَىٰ وَأَمَرُّ ٤٦

47. Sandelig, de skyldige er i vildfarelse og vanvid.

إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٖ ٤٧

48. (På) en Dag, hvor de vil blive trukket ind i Ilden på deres ansigter, (vil der blive sagt til dem): "Smag et stænk af Helvede".

يَوۡمَ يُسۡحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ ٤٨

49. Sandelig, Vi har skabt alle ting med Qadar[2].

إِنَّا كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ ٤٩

---

1 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i Makkah for at forudsige, at de hedenske ledere fra Quraish stammen ville blive besejret. Denne profeti indtraf i slaget ved Badr, da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) reciterede denne Āyah (vers). Mange af de hedenske ledere blev dræbt eller fængslet, og andre flygtede fra slagmarken idet de vendte deres rygge til.

2 Qadar: Guddommelig forudbestemmelse af alle ting før deres skabelse, som er nedfældet i Den Beskyttede Tavle - Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ. Al-lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-

50. Og Vores befaling er ikke andet end en (lille handling) som et blink med øjet.

وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ٥٠

51. Og sandelig, Vi har tilintetgjort jeres lige, så er der nogen, der vil tage ved lære?

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ أَشۡيَاعَكُمۡ فَهَلۡ مِن
مُّدَّكِرٖ ٥١

52. Og alt, hvad de har gjort, (er nedskrevet) i (gerningernes) bøger.

وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ ٥٢

53. Og alt (både) småt og stort er skrevet ned.

وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٌ ٥٣

54. Sandelig, de Gudfrygtige vil være i haver og floder.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ ٥٤

55. På sandfærdighedens sæde (Paradis), tæt på Den Enevældige Almægtige.

فِي مَقۡعَدِ صِدۡقٍ عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۭ ٥٥

---

498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: de fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer, at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qurān s.62)

SŪRAH AR-RAḤMĀN

سُورَةُ الرَّحۡمَٰنِ

Titlen på denne Sūrah er "Den mest Nådige". Ordet 'Den mest Nådige' som er en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Navne, er nævnt i Āyah (vers) 1.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ar-Raḥmān (Den mest Nådige).
ٱلرَّحۡمَٰنُ ١

2. Han har lært (jer) Koranen.
عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ٢

3. Han skabte mennesket.
خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ٣

4. Han Lærte det at udtrykke sig klart.
عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ٤

5. Solen og månen (løber) i (præcist) afregnede (baner).
ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٖ ٥

6. Og stjernerne og træerne bukker sig (for Allāh).
وَٱلنَّجۡمُ وَٱلشَّجَرُ يَسۡجُدَانِ ٦

7. Og Han hævede himlen og placerede vægten (for at skabe balance).
وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلۡمِيزَانَ ٧

8. (For at) I ikke skal snyde med vægten[1].
أَلَّا تَطۡغَوۡاْ فِي ٱلۡمِيزَانِ ٨

9. Og overhold vægten med rette, og gør ikke vejningen mangelfuld.
وَأَقِيمُواْ ٱلۡوَزۡنَ بِٱلۡقِسۡطِ وَلَا تُخۡسِرُواْ ٱلۡمِيزَانَ ٩

10. Og jorden, den har Han anbragt for skabelsen.
وَٱلۡأَرۡضَ وَضَعَهَا لِلۡأَنَامِ ١٠

11. På hvilken der er frugter og daddelpalmer med kapper.
فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَٱلنَّخۡلُ ذَاتُ ٱلۡأَكۡمَامِ ١١

12. Og kornene med avner og duftende blomster.
وَٱلۡحَبُّ ذُو ٱلۡعَصۡفِ وَٱلرَّيۡحَانُ ١٢

---

1 "Vægten" er et symbol på balance, lighed og retfærdighed. Āyah (verset) påbyder balance og retfærdighed i alle menneskelige handlinger.

13. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٣

14. Han har skabt mennesket af (tør og) klingende lerjord, ligesom keramik.

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٖ كَٱلۡفَخَّارِ ١٤

15. Og Han skabte al-Djānn[1] af en røgfri ild.

وَخَلَقَ ٱلۡجَآنَّ مِن مَّارِجٖ مِّن نَّارٖ ١٥

16. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦

17. Herren over begge solopgangspunkter, og begge solnedgangspunkter[2].

رَبُّ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ ٱلۡمَغۡرِبَيۡنِ ١٧

18. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٨

19. Han har frembragt de to have (af saltvand og ferskvand) som mødes.

مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ يَلۡتَقِيَانِ ١٩

20. Mellem dem er der en barriere, (som) de ikke overtræder.

بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٞ لَّا يَبۡغِيَانِ ٢٠

21. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢١

22. Ud af dem begge kommer perlen og koralen.

يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ٢٢

23. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٣

24. Og til Ham hører skibene, der sejler på havet (med sejl så store) som bjerge.

وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ٢٤

1 Al-Djānn (Iblīs) er alle Djinns fader.

2 Punkter: Solens opgangs- og nedgangspunkter er forskellige om sommeren og om vinteren.

25. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٥

26. Alt, hvad der er på den (Jorden), skal gå til grunde.

كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٖ ٢٦

27. Og din Herres Ansigt vil forblive tilbage, fuld af Majestæt, fuld af Ære.

وَيَبۡقَىٰ وَجۡهُ رَبِّكَ ذُو ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ٢٧

28. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٨

29. Alle dem I Himlene og på Jorden bønfalder Ham. Hver dag er Han (engageret) i gøremål.

يَسۡـَٔلُهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِي شَأۡنٖ ٢٩

30. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٠

31. Vi vil vende Os mod jer (for at dømme jer) o, I to vægtige (mennesker og djinner)!

سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ٣١

32. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٢

33. O, forsamling af djinner og mennesker, hvis I er i stand til at trænge igennem Himlenes og Jordens grænser, så træng igennem. I vil aldrig (blive i stand til at) trænge igennem[1], undtagen med en autoritet (fra Allāh).

يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ٣٣

34. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٤

1 Āyah (verset) betyder, at ingen kan flygte fra regnskab, fordi hele universet er under Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Magt, og ingen har magt til at krydse Hans Rige.

35. En flamme af ild og smeltet kobber vil blive sendt over jer begge. Da vil I ikke være (i stand) til at forsvare (jer).

يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا شُوَاظٞ مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ فَلَا تَنتَصِرَانِ ٣٥

36. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٦

37. Så når himlen splittes, da vil den blive rosenrød, som (sydende) olie.

فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ كَٱلدِّهَانِ ٣٧

38. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٨

39. Så på den Dag (Opstandelsens Dag) vil hverken mennesket eller djinn blive spurgt om dets synd[1].

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ٣٩

40. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٠

41. De skyldige vil blive genkendt (af englene) på grund af deres kendetegn, og de vil bliv grebet ved panderne og fødderne.

يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ ٤١

42. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٢

43. Det er Djahannam (Helvede), som de skyldige folk benægtede.

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٤٣

44. De vil cirkle rundt mellem det og intenst skoldende vand.

يَطُوفُونَ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَ حَمِيمٍ ءَانٖ ٤٤

---

1 Dette refererer til tidspunktet for udførelsen af straffen. Som nævnt i andre Āyāt (vers) i Koranen, såsom Sūrah Al-Ḥidjr (15:92), vil de skyldige blive stillet spørgsmål på tidspunktet for Afregningen, inden dommen bliver afsagt over dem. Men når straffen bliver annonceret, og mange mennesker bliver samlet for at blive straffet, vil ingen blive spurgt om deres synd for at fastslå arten af deres straf, fordi de vil, som den næste Āyah (vers) siger, blive genkendt på grund af deres tegn.

45. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?[1]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

46. Og for den, der frygter at stå foran sin Herre, vil der være to haver.

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾

47. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

48. Begge med (mange og smukke) grene.

ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

49. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

50. I begge er der to flydende kilder.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

52. I begge findes alt frugt i parvis.

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

54. (Menneskene i disse haver vil være tilbage) lænede på lejer, hvis beklædning er af tyk silke, og frugterne fra de to haver vil være ved hånden.

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

1 Henvisning til straffen i Helvede i forbindelse med de Guddommelige gaver, er revelant af to grunde. For det første, er det en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gaver, at mennesker og djinn på forhånd får at vide, hvad der vil ske på Domme Dag, så de kan forberede sig til den. For det andet, beskrivelsen af de mulige straffe, som de kan blive udsat for i det Hinsidige, bør få dem til at udvise taknemmelighed over for de Guddommelige gaver, der er blevet tildelt dem i denne verden.

56. I dem er der kvinder med sænket blikke[1], som hverken menneske eller djinn har rørt før dem.

فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ٥٦

57. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٧

58. De er som rubiner og koral.

كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ٥٨

59. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٩

60. Er der nogen belønning for godhed andet end godhed?

هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ ٦٠

61. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦١

62. Og der er to andre haver, ud over de to.

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ٦٢

63. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٣

64. Begge er mørkegrønne!

مُدْهَآمَّتَانِ ٦٤

65. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٥

66. I begge er der to kilder, som strømmer frem i overflod.

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ٦٦

67. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٧

68. I begge er der frugter og dadelpalmer og granatæbler.

فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ٦٨

---

1 Det betyder, at deres fulde opmærksomhed vil være fokuseret på deres mænd, og deres øjne vil ikke blive tiltrukket af andre.

69. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٩

70. I dem er der kvinder, gode (og smukke).

فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٞ ٧٠

71. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧١

72. Ḥūr (skønne kvinder) bevogtede i telte.

حُورٞ مَّقۡصُورَٰتٞ فِي ٱلۡخِيَامِ ٧٢

73. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٣

74. Som hverken menneske eller djinn har rørt før dem.

لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ٧٤

75. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٥

76. (Menneskene i disse haver vil være) lænede (tilbage) på grønne hynder og utrolig smukke tæpper.

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٖ وَعَبۡقَرِيٍّ
حِسَانٖ ٧٦

77. Så (o, mennesker og djinner), hvilke af jeres Herres velsignelser vil I benægte?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٧

78. Ærefuld er din Herres navn, Majestætens Herre, Ærens Herre.

تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ٧٨

SŪRAH AL-WĀQI'AH

سُورَةُ الوَاقِعَةِ

Titlen på denne Sūrah er "Den Forestående Begivenhed". Ordet 'Den Forestående Begivenhed" er nævnt i Āyah (vers) 1, og det er Domme Dagen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når den Forestående Begivenhed (Opstandelsens Dag) finder sted.

إِذَا وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ١

2. Dens indtræffen kan ikke benægtes.

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢

3. Fornedrende[1], ophøjende[2].

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ٣

4. Når jorden vil blive rystet af en voldsom skælven.

إِذَا رُجَّتِ ٱلْأَرْضُ رَجًّا ٤

5. Og bjergene vil blive knust fuldstændigt.

وَبُسَّتِ ٱلْجِبَالُ بَسًّا ٥

6. Så vil de blive til støv, spredt i luften.

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنۢبَثًّا ٦

7. Og I vil blive delt op (i) tre (grupper)[3].

وَكُنتُمْ أَزْوَٰجًا ثَلَٰثَةً ٧

8. Så højre hånds folket. Hvor (heldige er) højre hånds folket

فَأَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ٨

9. Og venstre hånds folket? Hvor (ynkelige er) venstre hånds folket

وَأَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ٩

10. Og de forreste[4] er de forreste[5].

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ١٠

---

1 Fornedre dem, der skal i Helvedet.

2 Ophøje dem, der skal i Paradis.

3 To grupper vil være fra de troende: "Højre hånds folket" er almindelige muslimer, hvis gerningsregister vil blive givet i deres højre hånd. Den anden kategori er nævnt i Āyah (vers) 10 som "de forreste". Denne kategori omfatter profeter, deres noble ledsagere og andre retskafne troende af højeste grad. Den tredje kategori er nævnt i Āyah (vers) 41 som "venstre hånds folket", som er de ikke-troende. De ikke-troendes gerningsregister vil blive givet i deres venstre hånd.

4 De forreste i troen og gode gerninger i denne verden.

5 Er de forreste i Paradiset.

11. Disse er dem, der er nær (Allāh).
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ ١١

12. I lyksalighedens haver.
فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ١٢

13. Mange (vil være) fra de tidligere generationer.
ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ١٣

14. Og få (vil være) fra de sidste[1].
وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ١٤

15. (De vil sidde) på divaner flettet af guld.
عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ١٥

16. (De vil være) lænede (tilbage) på dem, idet de sidder over for hinanden.
مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَٰبِلِينَ ١٦

17. Evigt unge drenge vil vandre omkring dem (for at servere).
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ١٧

18. Med krus og kander og et bæger (af ren vin) fra rindende kilder.
بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ١٨

19. De vil ikke få hovedpine af den, ej heller vil de blive beruset (af den).
لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ١٩

20. Og frugter, som de vælger.
وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ٢٠

21. Og kød fra fugle, som de begærer.
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ٢١

22. Og (for dem vil der være) Ḥūrin ‘Ayn (kvinder med store øjne).
وَحُورٌ عِينٌ ٢٢

23. (Pæne og rene) som velbeskyttede perler.
كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ ٢٣

24. En belønning for det, som de plejede at foretage sig.
جَزَآءًۢ بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ٢٤

25. Deri vil de hverken høre meningsløs tale eller noget, der leder til synd.
لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٥

26. Men kun ordet: ”Salām (fred), salām (fred)”. (Som en hilsen).
إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ٢٦

---

1 Folk i den ”forreste” gruppe vil hovedsaligt være fra de tidligere generationer, mens færre mennesker fra senere generationer vil falde ind under denne kategori, fordi standarden for fromhed i tidligere generationer var højere end hos de senere generationer.

27. Og højre hånds folket. Hvor (heldige er) højre hånds folket!
وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ ٢٧

28. (De vil være) under Lotus træer uden torne.
فِي سِدۡرٖ مَّخۡضُودٖ ٢٨

29. Og banantræer med frugter i lag.
وَطَلۡحٖ مَّنضُودٖ ٢٩

30. Og en skygge, som er udstrakt.
وَظِلّٖ مَّمۡدُودٖ ٣٠

31. Og vand, der strømmer frem (konstant).
وَمَآءٖ مَّسۡكُوبٖ ٣١

32. Og en masse frugter.
وَفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ ٣٢

33. (Hvis udbud) hverken er begrænset (af årstider) ej heller forbudt.
لَّا مَقۡطُوعَةٖ وَلَا مَمۡنُوعَةٖ ٣٣

34. Og ophøjede lejer.
وَفُرُشٖ مَّرۡفُوعَةٍ ٣٤

35. Sandelig, Vi har skabt dem (kvinder) i en særlig skabelse.
إِنَّآ أَنشَأۡنَٰهُنَّ إِنشَآءٗ ٣٥

36. Og Vi har gjort dem til jomfruer.
فَجَعَلۡنَٰهُنَّ أَبۡكَارًا ٣٦

37. Kærlige over for deres ægtefæller (og) matchende i alder.
عُرُبًا أَتۡرَابٗا ٣٧

38. For højre hånds folket.
لِّأَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٣٨

39. Mange (vil være) fra de tidligere generationer.
ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٩

40. Og mange (vil være) fra de sidste.
وَثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ ٤٠

41. Og venstre hånds folket. Hvor (ynkelige er) venstre hånds folket!
وَأَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ٤١

42. (De vil være) i en gloende vind og skoldende vand.
فِي سَمُومٖ وَحَمِيمٖ ٤٢

43. Og i skyggen af sort røg.
وَظِلّٖ مِّن يَحۡمُومٖ ٤٣

44. Hverken kold eller yndefuld.
لَّا بَارِدٖ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤

45. Sandelig, før dette plejede de at være hengivet til overdådighed.
إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُتۡرَفِينَ ٤٥

46. Og de blev ved med at begå mægtige synder.

وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. Og de plejede at sige: ”(Er det sådan, at) når vi er døde og er blevet til støv og knogler, at vi vil blive genoprejst?

وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og (ligeledes) vores forfædre?”

أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Sig: ”Sandelig, (både) de tidligere og de senere (generationer).

قُلْ إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. Vil blive samlet sammen til en fastsat tid på en bestemt Dag.

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. Så sandelig, o, I vildfarne, I fornægtende folk.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

52. Sandelig, I skal spise af Zaqqūm-træet[1].

لَءَاكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

53. Da skal I fylde maverne dermed.

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

54. (Og) så skal I drikke skoldende vand oven på det.

فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

55. I skal da drikke (det ligesom) tørstige kameler”.

فَشَٰرِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾

56. Det vil være deres (velkomst) underholdning på Afregningens Dag.

هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. Vi har skabt jer. Så hvorfor tror I ikke?

نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så ser I ikke (den sæd), I indgyder (i livmoderen)?

أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. Er det jer, der skaber den, eller er det Os, der er Skaberen?

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Vi har fastsat for jer døden (s tidspunkt). Og Vi kan ikke overgås.

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

---

1 Zaqqūm: et træ i Helvede. Se Sūrah Aṣ-Ṣāffāt (37:62) og Sūrah Ad-Dukhān (44:43).

61. (Når det kommer til) at erstatte jer med andre lig jer og skabe jer (på ny) i den (form), som I ikke kender.

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمۡثَٰلَكُمۡ وَنُنشِئَكُمۡ فِي مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦١

62. Og I kender allerede den første skabelse[1]. Så hvorfor lader I jer ikke påminde?

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُولَىٰ فَلَوۡلَا تَذَكَّرُونَ ٦٢

63. Ser I ikke det (frø), som I sår.

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَحۡرُثُونَ ٦٣

64. Er det jer, der får det til at gro, eller er det Os, der får det til at gro?

ءَأَنتُمۡ تَزۡرَعُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ٦٤

65. Hvis Vi vil, kan Vi forvandle det til tørre strå. Da vil I forblive undrende.

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنَٰهُ حُطَٰمٗا فَظَلۡتُمۡ تَفَكَّهُونَ ٦٥

66. (Og sige): "Sandelig, vi er i gæld.

إِنَّا لَمُغۡرَمُونَ ٦٦

67. Nej, Vi er berøvet (alt)".

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ٦٧

68. Så ser I ikke det vand, som I drikker?

أَفَرَءَيۡتُمُ ٱلۡمَآءَ ٱلَّذِي تَشۡرَبُونَ ٦٨

69. Er det jer, der har bragt det ned fra skyerne, eller er det Os, der sender (det) ned?

ءَأَنتُمۡ أَنزَلۡتُمُوهُ مِنَ ٱلۡمُزۡنِ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡمُنزِلُونَ ٦٩

70. Hvis Vi vil, kan Vi gøre det bittert i smag. Så hvorfor udviser I ikke taknemmelighed?

لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنَٰهُ أُجَاجٗا فَلَوۡلَا تَشۡكُرُونَ ٧٠

71. Så ser I ikke den ild, som I tænder?

أَفَرَءَيۡتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي تُورُونَ ٧١

72. Er det jer, der har skabt dens træer, eller er det Os, der er Skaberen?

ءَأَنتُمۡ أَنشَأۡتُمۡ شَجَرَتَهَآ أَمۡ نَحۡنُ ٱلۡمُنشِـُٔونَ ٧٢

73. Vi har gjort den til en påmindelse (om Vores uendelige Magt og Helvedets Ild). Og en gavn for de rejsende.

نَحۡنُ جَعَلۡنَٰهَا تَذۡكِرَةٗ وَمَتَٰعٗا لِّلۡمُقۡوِينَ ٧٣

1 Dette betyder, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har magt til at forvandle jer til en anden form, såsom aber og svin og skabe et andet folk i jeres sted. I ved, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har skabt jer af ingenting. Det er derfor ikke ud over Hans Magt at gøre det, og ingen kan forhindre Ham, hvis Han beslutter Sig.

74. Så proklamer din Herres navns renhed, Den Almægtige.	فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٧٤
75. Så Jeg (Allāh) sværger ved stjernerne, når de går ned.	۞ فَلَآ أُقۡسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥
76. Og sandelig, det er en stor ed, hvis I blot vidste (det).	وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٞ لَّوۡ تَعۡلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦
77. Det er sandelig den Noble Koran.	إِنَّهُۥ لَقُرۡءَانٞ كَرِيمٞ ٧٧
78. (Nedskrevet) i en beskyttet Bog.	فِي كِتَٰبٖ مَّكۡنُونٖ ٧٨
79. Ingen rører den, undtagen de rene.	لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلۡمُطَهَّرُونَ ٧٩
80. En åbenbaring fra Verdnernes Herre.	تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٠
81. Så er det den tale (Koranen), som I benægter?	أَفَبِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَنتُم مُّدۡهِنُونَ ٨١
82. Og (som tak for) jeres provision fornægter I (Forsyneren)?[1]	وَتَجۡعَلُونَ رِزۡقَكُمۡ أَنَّكُمۡ تُكَذِّبُونَ ٨٢
83. Så hvorfor (griber I) ikke ind, når sjælen (af en døende person) når struben?	فَلَوۡلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ٨٣
84. Og I på det tidspunkt ser til?	وَأَنتُمۡ حِينَئِذٖ تَنظُرُونَ ٨٤
85. Og Vi er tættere på ham end jer, men I ser ikke.	وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ٨٥
86. Så hvorfor kan I ikke, hvis I er undtaget for afregning og gengæld (i det Hinsides for jeres gerninger).	فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ ٨٦
87. Bringe den (sjælen) tilbage, hvis I er sandfærdige?[2]	تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٨٧

1 Dette refererer til deres falske tro, at regn er en gave fra en særlig stjerne. Āyah (verset) siger, at der er ingen anden gud end Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), der velsigner jer med regnskyl, hvormed I opnår jeres levebrød. Alligevel, i stedet for at være taknemmelige over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), nægter I at tro på Hans foreskrevne religion, og dermed gør I jeres levebrød en kilde til benægtelse.

2 De plejede eftertrykkeligt at hævde, at intet menneske kunne blive genoplivet efter dets død, som om de ikke vil tillade det at komme tilbage til livet. Den måde de gav udtryk for denne påstand indebar, at liv og død var under deres kontrol. Āyah (verset) siger: "Når døden nærmer en af jeres elskede, bliver I helt hjælpeløse, og på trods af jeres ønske, kan

88. Så hvis han (den døende) er blandt de nærmeste (til Allāh).

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٨٨

89. Så (vil der for ham være) hvile og nåde, og en lyksalig have.

فَرَوۡحٞ وَرَيۡحَانٞ وَجَنَّتُ نَعِيمٖ ٨٩

90. Og i tilfælde af, at han er en af højre hånds folket.

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٩٠

91. Så (vil der blive sagt til ham): ”Fred til dig, fra højre hånds folket”.

فَسَلَٰمٞ لَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٩١

92. Og hvis han var en af fornægterne, de vildfarne.

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ٩٢

93. Så (vil der for ham være) en belønning af skoldende vand.

فَنُزُلٞ مِّنۡ حَمِيمٖ ٩٣

94. Og (han vil) brænde i Helvedes Ild.

وَتَصۡلِيَةُ جَحِيمٍ ٩٤

95. Sandelig, det er med vished den absolutte sandhed.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلۡيَقِينِ ٩٥

96. Så proklamer din Herres navns renhed, Den Almægtige.

فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٩٦

I ikke bringe dennes sjæl tilbage. Hvis livet og døden virkelig er under jeres kontrol, burde I bringe en døende tilbage til livet”.

SŪRAH AL-ḤADĪD

سُورَةُ الحَدِيدِ

Titlen på denne Sūrah er ”Jernet”. Ordet ’jernet’ forekommer i Āyah (vers) 25.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det, der er i Himlene og på Jorden, proklamerer Allāhs renhed, og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. Til Ham hører Himlenes og Jordens Herredømme. Han giver liv og bringer død, og Han har magt over alle ting.

لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

3. Han er Den Første (Der var intet før Ham) og Den Sidste (der er intet efter Ham) og Den mest Ophøjede (intet er over Ham) og Den mest Nære (intet er nærmere end Ham). Og Han er Alvidende om alle ting.

هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

4. Han er Den, der skabte Himlene og Jorden på seks dage, derefter Istawā (hævede) Han (Sig) over Tronen. Han kender det, der går ind i Jorden, og det, der kommer ud af den, og det, der stiger ned fra Himlen, og det, der stiger op dertil. Og Han er med jer, hvor end I er. Og Allāh Ser, hvad I foretager jer.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

5. Til Ham hører Himlenes og Jordens Herredømme, og til Allāh vender (alle) anliggender tilbage.

لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥﴾

6. Han får natten til at trænge ind i dagen og får dagen til at trænge ind i natten, og Han er Alvidende om, hvad der er i hjerterne.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٦﴾

7. Tro på Allāh og Hans Sendebud, og spender af den (rigdom), som Han har gjort jer til stedfortrædere[1] for. Så (for) dem blandt jer, som tror og spenderer (på Allāhs vej), er der en stor belønning.

ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُوا۟ مِمَّا جَعَلَكُم
مُّسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَأَنفَقُوا۟
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

8. Og hvad er der med jer, siden I ikke tror på Allāh, når Sendebuddet kalder jer til at tro på jeres Herre, og Han har sandelig sluttet pagt med jer, hvis I er (sande) troende?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ ۙ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَٰقَكُمْ إِن
كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. Han er Den, der sender klare Āyāt (vers) ned til Sin tjener, for at Han kan bringe jer ud af mørket, mod lyset. Og Sandelig, Allāh er Blid (og) Barmhjertig mod jer.

هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِۦٓ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَكُم
مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

10. Og hvad er der med jer, siden I ikke spenderer på Allāhs vej, når Himlenes og Jordens arv tilhører Allāh? De af jer, der spenderede før Erobringen (af Makkah) og kæmpede (på Allāhs vej), disse kan ikke sammenlignes (med andre). De er meget større i rang end dem, der

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِى مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ
مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً
مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟ ۚ وَكُلًّا وَعَدَ
ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

---

1 Det oprindelige ord, der bruges i teksten er "Mustakhlifīn" som har to betydninger: "stedfortrædere" og "efterfølgere". Med den første betydning angiver Āyah (verset), at den rigdom som mennesket besidder, oprindeligt tilhører Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), men Han har gjort dem til Sine stedfortrædere eller repræsentanter til at bruge den efter Hans anvisninger. Selvom Han har tilladt dem at bruge den til deres egen fordel, bør den altid være underlagt de regler, der er foreskrevet af Ham i Sharī'ah. Når man engang ved, at man ikke er den absolutte ejer af denne rigdom, bør det ikke være svært for en at bruge den i overensstemmelse med dens absolutte Ejers befalinger. Ifølge de fleste lærde er dette fortolkningen af Āyah (verset). Men nogle andre lærde har tolket ordet "Mustakhlifīn" med betydningen "efterfølgere". I dette tilfælde påminder Āyah (verset) os om, at uanset hvilken rigdom vi har i vores hænder i dag, er den kommet til os gennem dem, der ejede den før os. Vi har efterfulgt dem i dens ejerskab, og i sidste ende vil den blive videregivet til en anden gennem enhver form for overdragelse, herunder arv. Derfor bør man ikke tøve med at bruge den på Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vej, fordi den under alle omstændigheder skal overdrages til nogle andre.

spenderede senere og kæmpede. Og Allāh har lovet den bedste belønning til alle[1]. Og Allāh er vel Vidende om det, I foretager jer.

11. Hvem er det, der vil give Allāh et godt lån[2], så vil Han mangfoldiggøre det for ham mange gange, og han vil få en nobel belønning?

مَّن ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١١

12. En Dag vil du se de troende mænd og de troende kvinder (med) deres lys løbende foran dem og til deres højre side. (Der vil blive sagt til dem): "(Der er) gode nyheder for jer i dag! Haver, i hvilke floder løber, deri skal I blive for evigt! Det er den største succes.

يَوْمَ تَرَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ يَسْعَىٰ
نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِم بُشْرَىٰكُمُ
ٱلْيَوْمَ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ١٢

13. En Dag, hvor de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder vil sige til dem, som tror: "Vent på os, så at vi kan få en del af jeres lys[3]". Der vil blive sagt (til dem): "Gå tilbage, hvor I kom fra (og) søg så efter lyset". Så vil en væg med en port deri blive placeret mellem dem. På dens inderside vil nåden

يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ
فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ
بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ١٣

1 Før indtagelsen af Makkah stod muslimerne over for mange prøvelser. At spendere penge og bekæmpe fjenden før indtagelsen af Makkah, krævede større ofre end efter indtagelsen af Makkah, da de blev meget mere stabile i alle henseender. Derfor fortjente de førstnævnte mere belønning end de sidstnævnte.

2 "Et godt lån" refererer til de penge, der blevet givet ud til enhver velgørenhed. Det er blevet betegnet som et "lån til Allāh", fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil tilbagebetale det i det Hinsides.

3 Dette er lyset, der vil være nødvendigt for at fortsætte mod Paradiset. Ifølge nogle beretninger vil hyklerne blive givet noget lys i starten, fordi de foregav at være troende. Men efter en vis afstand, vil de miste lyset, fordi de i virkeligheden ikke havde nogen tro på Islām. På det tidspunkt vil de anmode de sande troende om at vente på dem, så de kan fortsætte i deres selskab.

være, og på dens yderside vil den (Guddommelig) straf være.

14. De (hyklerne) vil kalde på dem (de troende): ”Var vi ikke med jer?” De vil sige: ”Jo, men I ledte jer selv i fristelser, og I blev ved med at vente (på vores undergang) og forblev i tvivl og blev vildledt af indbildninger, indtil Allāhs befaling indtraf. Og I blev narret om Allāh af den store bedrager (Satan).

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ
أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ
حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾

15. Så ingen løsesum vil blive accepteret fra jer i dag, ej heller fra dem, der fornægtede (åbent). Jeres bolig er Ilden. Den er jeres ven (opholdssted). Og det er en slet tilbagevendelse”.

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۚ مَأْوَاكُمُ النَّارُ ۖ هِيَ مَوْلَاكُمْ ۖ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

16. Er tiden ikke kommet for dem, som tror, hvor deres hjerter bør være ydmyge over for Allāhs ihukommelse og for det, der blev sendt ned af sandheden? Og de må ikke blive som dem, til hvem Bogen blev givet før, (hvor) en lang periode passerede dem, (uden at de angrede). Så deres hjerter blev hårde, og de fleste af dem var syndere[1].

۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا
كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ
فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Vid, at Allāh genopliver jorden efter dens død. Vi har (allerede) gjort tegnene tydelige for jer, således at I måtte forstå[2].

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

---

1 Dette er en advarsel for de troende der, på trods af at have omfavnet Islām, ikke praktiserer den og henfalder til syndige handlinger. De bør ikke følge de tidligere folks fortilfælde der, på trods af at tro på de Guddommelige Bøger, overtrådte instruktionerne givet deri. De plejede ikke at angre sig. Derfor blev deres hjerter så hårde, at de ikke var i stand til at angre sig, og derfor døde som syndere. Snarere, deres vedvarende overtrædelse af Guddommelige påbud førte dem i nogle tilfælde til åbenlys fornægtelse af troen. Det er derfor at nogle lærde har tolket ordet ”syndere” i denne Āyah (vers) som ”vantro”.

2 De førnævnte troende, som er forfaldet til syndige handlinger, bliver i denne Āyah (vers)

18. Sandelig, de mænd, der giver almisser, og de kvinder, der giver almisser og har fremsat et godt lån til Allāh, (for) dem vil det blive mangfoldiggjort, og for dem er der en nobel belønning.

إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُضَٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١٨

19. Og de, som tror på Allāh og Hans Sendebud, disse er dem, der er retskafne og martyrerne hos deres Herre. De skal have deres belønning og deres lys. Og de, der fornægter og afviser Vores Āyāt (vers), disse er den Flammende Ilds folk.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلصِّدِّيقُونَ ۖ وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟
بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ١٩

20. Vid, at det verdslige liv (kun) er en leg og morskab og en (forestilling om) skønhed og en udveksling af pralende påstande mellem jer og en konkurrence om forøgelse i rigdom og børn[1]. (Alt dette er) som en regn, hvis vækst tiltrækker bønderne. Derefter visner den, (og) I ser den da blive gul (for) derefter at blive til strå. Og i det Hinsides er der en hård straf (for fornægterne), og tilgivelse

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ ۖ
كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ
فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمًا ۖ وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٌ ۚ وَمَا
ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ٢٠

---

påmindet om, at de aldrig skal være skuffede over den enorme størrelse af deres synder. Hvis de virkelig angrer sig foran Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), vil Han tilgive dem og rense dem igen, ligesom Han genopliver død jord ved at sende byger af regn over den. Tilsvarende overøser Han Sin barmhjertighed over dem, som virkelig angrer sig, hvor talrige deres synder end er.

1 Āyah (verset) præciserer forskellige stadier af menneskets liv i denne verden. I den tidlige barndom er mennesket tiltrukket af legetøj og forlystelser. Så bliver det i sin ungdom mere interesseret i at vise sin skønhed og prydelse. Når det bliver mere modent, bliver det engageret i at vise sin overlegenhed over andre. Til sidst bliver det mere interesseret i at konkurrere med andre i deres rigdom og børn. Læren er, at menneskets interesse altid er under forandring. Noget som det anser, som det mest foretrukne i en vis alder, mister dets værdi i det næste stadie (alder), at det ofte ler af det i den næste fase af dets liv. Ligeledes når det vil se Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gunst i det Hinsides, vil det indse, at alt det attraktive luksusforbrug i det verdslige liv ikke var mere end en illusion og mere værdiløs end et stykke legetøj, der tiltrækker et barn i dets barndom, som så få det til at grine af det i dets ungdom.

fra Allāh og (Allāhs) tilfredshed (for de troende og de retskafne). Og det verdslige liv er ikke andet end en materiel illusion.

21. Og kappes med hinanden om at få tilgivelse fra jeres Herre og Paradiset, hvis bredde er lig Himlens og Jordens bredde. Det er blevet forberedt for dem, som tror på Allāh og Hans Sendebud. Dette er Allāhs gave, som Han giver til den, Han vil. Og Allāh er Herren af Stor Gunst.

سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا
كَعَرۡضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ أُعِدَّتۡ لِلَّذِينَ
ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ
يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢١

22. Ingen ulykke rammer (nogen) i verden eller jer selv, undtagen at den er (forudbestemt) i en Bog, (allerede) før Vi lader den indtræffe. Sandelig, dette er let for Allāh.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِيٓ
أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ أَن نَّبۡرَأَهَآۚ
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٢٢

23. (Dette fortæller Vi), for at I ikke skal sørge over det, der er undsluppet jer, ej heller fryde jer over det, Han har givet jer[1]. Og Allāh elsker ikke enhver arrogant pralhals.

لِّكَيۡلَا تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا
تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخۡتَالٖ فَخُورٍ ٢٣

24. De, der er gerrige og påbyder menneskene at være gerrige. Og den, der vender (sig) bort. Så er Allāh sandelig Fri for alle Behov, Den Evigt Priste.

ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِۗ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٢٤

25. Vi har sandelig sendt Vores sendebud med klare tegn. Og Vi har sendt med dem Bogen og

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا
مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ

1 En person der tror på Taqdīr (Forudbestemmelse) bliver ikke overvældet af ekstrem sorg på grund af en god ting, som han har mistet. Ej heller hoverer han over en god ting, han har opnået. For i det første tilfælde ved han, at uanset hvad der er sket, var det forudbestemt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og i sidstnævnte tilfælde ved han, at det var Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), der gjorde det muligt gennem Forudbestemmelse, at han kunne opnå de ting, han kan lide. I begge tilfælde er hans egen rolle begrænset til et vist omfang, for hvilken han hverken bør sørge eller juble over.

Vægten[1], for at menneskene kan opretholde retfærdighed. Og Vi har sendt jern ned, hvori der er en stærk kraft og fordele for menneskene. Og for at Allāh skulle kende den, der hjælper Ham og Hans Sendebud uden at se (Ham). Sandelig, Allāh er Stærk, Almægtig.

ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن
يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

26. Og sandelig, Vi har sendt Nūḥ (Noa) og Ibrāhīm (Abraham) og holdt profetgerningen og Bogen i deres slægt. Så blandt dem (deres efterkommere) er der retledede, og de fleste af dem er syndere.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى
ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ ۖ فَمِنْهُم
مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٦﴾

27. Derefter lod Vi vores sendebud følge efter dem. Så Vi sendte ʻĪsā, Ibn Maryam (Jesus, Marias søn) efter dem og gav ham Indjīl (Evangeliet) og placerede kærlighed og nåde i hans følgeres hjerter. Og munketraditionen blev opfundet af dem. Vi befalede den ikke til dem, men (de adopterede den) for at søge Allāhs tilfredsstillelse. Men de kunne ikke overholde den[2], som

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا
فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَرَهْبَانِيَّةً ٱبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَٰهَا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ رِضْوَٰنِ ٱللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَـَٔاتَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٧﴾

1 Balance er et symbol på lighed, retfærdighed og mådehold mellem de to ekstremer, mangel og overdådighed. Bøgerne der bliver sendt til Budbringerne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ), indeholder velafvejede regler i henhold til behovene i deres respektive tid og alder. Formålet med Bøgerne er at etablere retfærdighed og balance. Men hvis folk ikke accepterer de retningslinjer, som Budbringerne (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ ٱلسَّلَامُ) og de Guddommelige Bøger videregiver og fortsætter i deres uretfærdighed og uafbalanceret attitude, er jernet blevet skabt til at blive brugt som et forebyggende middel og lindring til de mennesker der undertrykkes af deres uretfærdige holdning. I fredelige forhold er jern en kilde til andre fordele for menneskeheden.

2 "Munkevæsen" er oversættelsen af "Rahbāniyyah". Det betyder en bestemt livsform baseret på filosofien om at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fornøjelse ikke kan opnås, medmindre man opgiver verdslige fornøjelser. Klostervæsenets følger, kaldet munke, gifter sig ikke, spiser ikke deliciøse fødevarer og foretrækker at leve i

den skulle (overholdes). Så Vi gav dem, der troede blandt dem, deres belønning. Og de fleste af dem var syndere.

28. O, I, som tror, frygt Allāh og tro på Hans Sendebud (Profeten Muḥammad). Han vil give jer det dobbelte (i belønning) af Sin nåde, og Han giver jer et lys, hvorved I kan gå. Og Han vil tilgive jer, og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَءَامِنُوا۟
بِرَسُولِهِۦ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل
لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. For at Bogens folk kan vide, at de ikke har magt over noget af Allāhs nåde, og at nåden er i Allāhs Hånd. Han giver den til den, Han vil[1]. Og Allāh er Herren af Stor Gunst.

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَىْءٍ مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

---

afsondrethed fra andre mennesker. I begyndelsen var det nogle af den noble Profet ʻĪsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) fromme følger, som skuffede over hovedparten af de onde mennesker, afsondrede dem selv så de kunne overholde kravene i deres tro uden nogen indflydelse fra disse onde mennesker. Deres mål var at søge Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) fornøjelse, men efterhånden blev mange unødige restriktioner indført af de senere generationer over dem selv, og anvisningerne såsom ægteskab og at få børn osv. blev helt afskaffet. Værende imod den menneskelige natur, skabte disse restriktioner ikke kun mange umoralske aktiviteter blandt dem, men det hindrede dem også i at acceptere den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) som en Budbringer, fordi han ikke kunne tilslutte sig de innovationer, som de havde indført i religionen. Men nogle af dem der indså deres fejl, omfavnede Islām helhjertet.

1 Relevansen af denne erklæring i denne sammenhæng har to formål. For det første troede mange blandt jøderne og de kristne ikke på Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) på grund af jalousi. De var irriterede over det faktum, at den Sidste Budbringer blev rejst blandt Profeten Ismāʻīls (Ishmaels (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) børn istedet for israelitterne. Āyah (verset) siger, at Profetgerningen er en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) begunstigelser, som ikke er i nogens magt ud over Ham. For det andet plejede mange kristne præster at udstede tilgivelses breve (kaldet "afladsbreve") til fordel for de mennesker, der tilbød penge nok til dette formål, som om syndsforladelse og adgang til Paradis lå i deres hænder. Āyah (verset) tilbageviser denne absurde antagelse.

SŪRAH AL-MUJĀDALAH

سُورَةُ المُجَادلَة

Titlen på denne Sūrah er ”Diskussionen”. Ordet ’diskussionen’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med en diskussion mellem Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og en troende kvinde ved navn Khawlah Bint Tha‘labah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) på grund af hendes mands handling.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Allāh har sandelig hørt udsagnet fra hende, der diskuterer med dig[1] om sin mand og beklager sig til Allāh. Og Allāh hørte samtalen mellem jer. Sandelig, Allāh er Althørende, Altseende.

قَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّتِي تُجَٰدِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَآ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ١

2. De blandt jer, der gør deres hustruer (ulovlige for dem selv) ved Ẓihār[2]: De er ikke deres mødre. Deres mødre er kun dem, der har født dem. Og sandelig, de ytrer et forkasteligt ord og en løgn. Og Allāh er sandelig Benådende, Tilgivende.

ٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَٰتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَٰتُهُمْ إِلَّا ٱلَّٰٓـِٔي وَلَدْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ ٱلْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٢

1 Ẓihār er en term, der betegner en skik blandt araberne i Uvidenhedsdagene (Djāhiliyyah). I tilfælde af uenighed med deres hustruer, plejede de at sige til dem: ”Du er for mig ligesom min mors ryg”. Efter at have sagt dette, plejede de at antage deres hustruer som deres virkelige mødre, idet de blev forbudt for dem, og de anså ægteskabsbåndet for at være brudt for altid, uden mulighed for genoprettelse. Disse Āyāt (vers) blev åbenbaret i forbindelse med en lignende sag, hvor en mand (Aws Bin Ṣāmit (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ)) havde erklæret sin hustru (Khawlah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا)) Ẓihār. Hun henvendte sig til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og klagede over sin mand. Skikken i Uvidenhedsdagene (Djāhiliyyah) blev fordømt, og Sharī‘ah fastsatte reglerne omkring Ẓihār i disse Āyāt (vers).

2 Ẓihār: Når en mand siger til sin hustru, at hun er ligesom hans mors ryg, med den intention, at hun er illegitim for ham, ligesom hans mor, bliver ethvert forhold til hustruen derefter ulovlig for ham. Manden bliver for denne forseelse, der ifølge Islām er Ḥarām (forbudt), idømt at frigive en slave. Hvis han ikke kan frigive en slave, skal han faste to måneder i træk. Og hvis han ikke kan faste to måneder i træk, skal han bespise 60 fattige, inden han kan vende tilbage til sin hustru. Dette er også gældende, hvis man sværger ved andre kropsdele.

3. Og de, der erklærer Ẕihār mod deres hustruer (og) derefter ønsker at gå tilbage fra det, de har sagt, da er de forpligtede til at frigive en slave, før de begge (ægtefæller) rører hinanden (igen). Det er, hvad I bliver formanet til. Og Allāh er vel Vidende om det, I foretager jer.

وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا
قَالُوا۟ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۚ ذَٰلِكُمْ
تُوعَظُونَ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٣

4. Den, der da ikke finder (en slave), skal faste to måneder uafbrudt, før de begge (ægtefæller) kan røre hinanden (igen). Den, der da ikke er i stand til at gøre (dette), skal brødføde tres fattige (personer). Det er (fastsat), for at I skal tro på Allāh og Hans Sendebud. Og det er de grænser, som er fastsat af Allāh. Og for fornægterne er der en smertefuld straf.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ
أَن يَتَمَآسَّا ۖ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ وَتِلْكَ
حُدُودُ ٱللَّهِ ۗ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤

5. Sandelig, de, der modsætter sig Allāh og Hans Sendebud, skal blive vanæret, ligesom dem, (der levede) før dem, blev vanæret. Og Vi har åbenbaret klare Āyāt (vers). Og for fornægterne er der en vanærende straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُوا۟ كَمَا
كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَٰتٍۭ
بَيِّنَٰتٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٥

6. En Dag, hvor Allāh vil genoprejse dem alle og fortælle dem om det, de plejede at gøre. Allāh har bevaret den (beretningen om dem), og de har glemt den. Og Allāh er Vidne over alle ting.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ
أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
شَهِيدٌ ٦

7. Ser du ikke, at Allāh ved, hvad der er i Himlene, og hvad der er på Jorden? Ingen hemmelig rådslagning mellem tre finder sted, uden at Han er Den fjerde iblandt dem, ej heller mellem

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى
ٱلْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ
رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ أَدْنَىٰ

fem, uden at Han er Den sjette iblandt dem (med Sin viden). Ej heller mellem færre end disse eller flere, undtagen at Han er med dem, hvor end de måtte være. Derefter vil Han fortælle dem på Opstandelsens Dag, hvad de foretog sig. Sandelig, Allāh er Vidende om alt.

مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمۡ أَيۡنَ مَا
كَانُواْۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٧

8. Har du ikke set dem, der blev forbudt at holde hemmelig rådslagning for derefter igen at gøre, hvad de blev forbudt?[1] Og de holder hemmelig rådslagning om synd og uretfærdighed, og ulydighed mod Sendebuddet. Og når de kommer til dig, hilser de dig med det, som Allāh ikke hilser dig med. Og de siger til sig selv: "Hvorfor straffer Allāh os ikke for det, vi siger?[2]" Djahannam (Helvede) er tilstrækkelig (for dem). De vil indtræde det, og det er en slet tilbagevendelse.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نُهُواْ عَنِ ٱلنَّجۡوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ وَيَتَنَٰجَوۡنَ بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ
وَمَعۡصِيَتِ ٱلرَّسُولِۖ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوۡكَ بِمَا لَمۡ
يُحَيِّكَ بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ لَوۡلَا يُعَذِّبُنَا
ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُۚ حَسۡبُهُمۡ جَهَنَّمُ يَصۡلَوۡنَهَاۖ
فَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٨

9. O, I, som tror, når I holder hemmelig rådslagning, så hold ikke hemmelig rådslagning om synd og

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَنَٰجَيۡتُمۡ فَلَا تَتَنَٰجَوۡاْ
بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَمَعۡصِيَتِ ٱلرَّسُولِ

1 På trods af en traktat om fredelig sameksistens med muslimer i Madīnah, plejede nogle jøder at såre muslimerne på mange måder. Når de så en muslim, ville de begynde at hviske til hinanden på en måde, at muslimen ville antage det som en sammensværgelse mod sig. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) anviste dem til ikke at holde sådanne hemmelige samtaler i tilstedeværelse af muslimer, men de fortsatte denne praksis.

2 Et andet onde blandt nogle jøder og hyklere var, at når de mødte den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), hilste de ham ved at sige: Assāmu 'Alaykum istedet for Assalāmu 'Alaykum. Det første betyder "Død over jer", mens sidstnævnte betyder "Fred være med jer". Da de begge lød ens i udtalen, benyttede de lejligheden til at krænke den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Da de blev bebrejdet for deres onde, sagde de, at hvis det var forkert, hvorfor straffede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) dem så ikke?

uretfærdighed, og ulydighed mod Sendebuddet, men hold rådslagning om retskaffenhed og Gudfrygtighed. Og frygt Allāh, hos Hvem I vil blive samlet.

وَتَنَٰجَوۡاْ بِٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ إِلَيۡهِ
تُحۡشَرُونَ ٩

10. Sandelig, den hemmelige rådslagning er fra Satan, for at han kan bedrøve dem, som tror. Og han kan ikke skade dem det mindste, undtagen med Allāhs vilje. Og til Allāh sætter de troende deres lid[1].

إِنَّمَا ٱلنَّجۡوَىٰ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ لِيَحۡزُنَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَلَيۡسَ بِضَآرِّهِمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ
وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٠

11. O, I, som tror, når der bliver sagt til jer: "Gør plads (til andre) i forsamlingerne". Så gør plads, og Allāh vil gøre plads til jer (i det Hinsides). Og når der bliver sagt: "Rejs jer". Så rejs jer[2]. Allāh vil rejse dem, som tror blandt jer, og er blevet givet viden, i rang. Og Allāh er vel Vidende om, hvad I foretager jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَكُمۡ تَفَسَّحُواْ فِي
ٱلۡمَجَٰلِسِ فَٱفۡسَحُواْ يَفۡسَحِ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَإِذَا قِيلَ
ٱنشُزُواْ فَٱنشُزُواْ يَرۡفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ
وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ دَرَجَٰتٖۚ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١١

12. O, I, som tror, når I søger råd hos Sendebuddet privat, så giv noget i velgørenhed, før I rådfører (jer)[3].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ
بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ

1 Selv om denne Āyah (vers) har fordømt jødernes hemmelige samtaler mod muslimerne, trøster denne Āyah (vers) muslimerne med, at sådanne samtaler ikke kan skade dem.

2 Engang da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sad med et stort antal af sine noble Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ), ankom nogle Ṣaḥābah (Allāh er tilfreds med dem رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ), der havde deltaget i slaget ved Badr for at deltage i forsamlingen, men de kunne ikke finde et egnet sted at sidde. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) følte, at hvis folk kunne rykke tættere sig sammen, ville der blive plads til dem. Han instruerede folk i overensstemmelse hermed. Nogle folk gjorde plads til de nyankomne, mens andre ikke ville flytte sig. Da der stadig ikke var plads nok, bad den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sidstnævnte til at rejse sig for at gøre plads til de nyankomne. Hyklerne gjorde indsigelse mod denne befaling, på baggrund af hvilke denne Āyah (vers) blev åbenbaret.

3 Mange rige mennesker og nogle hyklere plejede at have private konsultationer med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i lang tid, og til

Dette er bedre for jer og renere. (Men) hvis I da ikke finder noget (at give), så er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig.

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٢

13. Er I blevet bange for at give velgørenhed, før I søger råd? Hvis I da ikke har gjort (dette), og Allāh har tilgivet jer, oprethold da Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh (obligatorisk almisse), og adlyd Allāh og Hans Sendebud[1]. Og Allāh er vel Vidende om, hvad I foretager jer.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ
صَدَقَٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا۟ وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٣

14. Har du ikke set dem, der har stiftet venskab med et folk, over hvem Allāhs vrede er? De er hverken fra jer eller fra dem[2]. Og de sværger de falske eder, og de ved (det).

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم
مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى ٱلْكَذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ١٤

---

tider var disse lange diskussioner uden et reelt behov eller meningsfuldt formål. Dette berøvede de fattige mennesker fra deres ret til at drage fordel af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) s tilstedeværelse. Det blev derfor befalet dem, der søgte privat konsultation, at de skulle give Ṣadaqah (velgørende donation) til en fattig mand, før de gjorde foretræde hos den Hellige profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Men den sidste del af Āyah (vers) har undtaget de fattige mennesker fra denne regel.

1 Selv om direktivet om Ṣadaqah givet i Āyah (vers) 12 havde tjent sit formål, da hyklerne holdt inde med unødvendige samtaler med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), skabte det nogle problemer for de mennesker, der havde reelle behov for at konsultere den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), men ikke kunne gøre det, fordi de var i tvivl om, hvorvidt de kunne drage gavn af den fritagelse, som var blevet givet til de fattige mennesker. Da det grundlæggende formål med reglen var blevet opnået, blev direktivet ophævet af denne Āyah (vers) i betragtning af de reelle behov hos sådanne mennesker. Denne Āyah (vers) siger, at det ikke mere er obligatorisk at tilbyde en Ṣadaqah inden konsultationen, men muslimerne bør fortsætte med at overholde andre forpligtelser såsom Ṣalāh (Bøn) og Zakāh (obligatorisk almisse).

2 Hyklerne havde hemmeligt venskab med Madīnahs jøder og hedningene. Da de foregav at være muslimer, blev de ikke regnet blandt dem, der fornægtede åbenlyst. Men i virkeligheden var de vantro. Det er derfor, at der siges, at de hverken er fra jer eller fra dem.

15. Allāh har forberedt en hård straf for dem. Sandelig, slet var det, de plejede at foretage sig.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. De har taget deres eder som skjolde[1] og har forhindret (folk i at følge) Allāhs vej. Så for dem er der en vanærende straf.

ٱتَّخَذُوٓا۟ أَيْمَٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

17. Deres rigdomme og deres børn vil aldrig gavne dem det mindste mod Allāh. Disse er Ildens folk. Deri vil de blive for evigt.

لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ
شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

18. En Dag, hvor Allāh vil oprejse dem alle. Da vil de sværge foran Ham, som de sværgede foran jer. Og de vil tro, at de har noget at støtte sig til. Sandelig, de er løgnerne.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ ۖ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ أَلَآ
إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Satan har overmandet dem, så han har fået dem til at glemme Allāhs ihukommelse. Disse er Satans parti. Sandelig, det er Satans parti, der er taberne.

ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ ۚ
أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَٰنِ
هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Sandelig, de, der gør modstand mod Allāh og Hans Sendebud, disse er blandt de laveste (de ydmygede).

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

21. Allāh har forordnet: "Jeg og Mine Sendebud vil sejre". Sandelig, Allāh er Stærkest, Almægtig.

كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

22. Du vil ikke finde folk, som tror på Allāh og den Yderste Dag, have venskab med dem, der gør modstand mod Allāh og Hans Sendebud, om de så var deres fædre eller deres sønner eller deres brødre eller deres stamme. Disse er dem, i hvis hjerter

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ
يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا۟
ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ
أُو۟لَٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم
بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن

1 Hyklerne plejede at sværge falske eder for at hævde, at de var muslimer, men det var kun for at redde dem selv fra at blive behandlet som ikke-troende.

تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ
وَرَضُواْ عَنۡهُۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱللَّهِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ
ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٢٢

Allāh har indgraveret troen og styrket dem med en ånd fra Ham. Og Han vil lade dem indtræde i haver, i hvilke floder løber, deri vil de blive for evigt. Allāh er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Allāh. Disse er Allāhs parti. Sandelig, det er Allāhs parti, der er det succesfulde.

SŪRAH AL-ḤASHR

سُورَةُ الحَشۡرِ

Titlen på denne Sūrah er ”Samlingen”. Ordet ’samlingen’ er nævnt i Āyah (vers) 2 i forbindelse med udvisningen af Banū Naḍīr-stammen fra deres bosted tæt på Madīnah.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det, der er i Himlene og på Jorden, proklamerer Allāhs renhed, og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ
وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١

2. Han er Den, der udviste fornægterne blandt Bogens folk fra deres hjem ved den første samling[1]. I troede ikke, at de ville slippe ud, og de troede, at deres fæstninger ville beskytte dem mod Allāh. Så Allāh kom til dem fra (et sted), hvor de ikke havde forventet det. Og Han indgød frygt i deres hjerter, (så at) de ødelagde deres hjem med deres egne hænder og med de troendes hænder[2]. Så lær (deraf), o, I, der har øjne.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
مِن دِيَٰرِهِمۡ لِأَوَّلِ ٱلۡحَشۡرِۚ مَا ظَنَنتُمۡ أَن يَخۡرُجُواْۖ
وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمۡ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ
فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُواْۖ وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَۚ يُخۡرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيۡدِيهِمۡ
وَأَيۡدِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فَٱعۡتَبِرُواْ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ٢

---

1 Det oprindelige ord der bruges i teksten er Ḥashr, som betyder ”Samling” eller ”Forsamling”. Surāhen er opkaldt efter dette. I den aktuelle sammenhæng, kan den fortolkes på to forskellige måder. Et, at det henviser til muslimernes samling, der bad jøderne om at forlade Madīnah på grund af deres konstante sammensværgelser og brud på traktaten, som de havde indgået med muslimerne. Ifølge denne fortolkning betyder Āyah (verset), at jøderne fra Banū Naḍīr blev bedt om at forlade byen ved muslimernes første samling, uden kamp og uden yderligere forsøg på at angribe dem. Den anden fortolkning er, at den refererer til jødernes samling med henblik på emigration. I dette tilfælde betyder Āyah (verset), at det var deres første forvisning. De havde aldrig stået over for sådan en situation før dette. Den har også en anden subtil indikation til det faktum, at dette første eksil vil blive efterfulgt af et andet, dvs. jødernes eksil på ‘Umars (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) tid.

2 Da de fik lov til at tage så meget af deres rigdom med, som de kunne, skånede de intet og fjernede selv dørene til deres hjem for at tage dem med. Således ødelagde de deres hjem med deres egne hænder.

3. Og hvis Allāh ikke havde bestemt udvisning for dem, havde Han straffet dem i denne verden. Og i det Hinsides er der for dem Ildens straf.

وَلَوۡلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمۡ
فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ٣

4. Det er, fordi de modsatte sig Allāh og Hans Sendebud. Og den, der modsætter sig Allāh, da er Allāh sandelig hård i (Sin) straf.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۖ وَمَن يُشَآقِّ
ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٤

5. De dadel træer[1], som I har skåret, eller som I har efterladt stående på deres stammer, da var det med Allāhs vilje. Og for at Han kunne vanære overtræderne.

مَا قَطَعۡتُم مِّن لِّينَةٍ أَوۡ تَرَكۡتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيُخۡزِيَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٥

6. Og hvad Allāh har givet Sit Sendebud af Fai'[2] (krigsbytte) fra dem, så har I ikke besteget (jeres) heste eller kameler for det. Men Allāh giver magt til Sit Sendebud, over hvem Han vil, og Allāh har magt over alle ting.

وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡهُمۡ فَمَآ
أَوۡجَفۡتُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ خَيۡلٖ وَلَا رِكَابٖ وَلَٰكِنَّ
ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٦

7. Hvad end Allāh har givet af Fai' (krigsbytte) til Sit Sendebud fra folkene fra byerne, så er det for Allāh og for Sendebuddet og for slægtningene og de faderløse og de nødlidende og de vejfarerne, så at det (rigdommene og goderne) ikke skal cirkulere

مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ كَيۡ لَا يَكُونَ دُولَةَۢ بَيۡنَ
ٱلۡأَغۡنِيَآءِ مِنكُمۡۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ فَٱنتَهُواْۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ

---

1 Under belejringen af deres fæstninger, blev nogle af palmetræerne fældet af muslimerne for at stoppe forsyningen af dadler til dem. Indsigelser blev rejst mod denne handling. Āyah (verset) tilbageviser indvendingerne ved at erklære, at dette blev gjort med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilladelse, da sådanne handlinger er tilladt i en tilstand af krig, hvis det strategisk kræves.

2 "Fai' "er en betegnelse for ejendom, der bliver efterladt af ikke-muslimer og kommer i den muslimske stats besiddelse, uden kamp. I modsætning til dette er Ghanīmah (krigsbytte) en ejendom, der bliver taget under kamp. Reglerne omkring Ghanīmah (krigsbytte) er nævnt af den Hellige Koran i Sūrah Al-Anfāl (08:41). Banū Naḍīrs faste ejendom blev overtaget uden kamp. Ordene "har I ikke besteget (jeres) heste eller kameler for det" henviser til dette aspekt.

blandt de rige blandt jer. Og det, som Sendebuddet giver jer, tag da (imod) det, og det, som han forbyder jer, afhold jer da (fra det). Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er hård i (Sin) straf.

إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٧

8. (Denne Fai' er specielt) for de fattige emigranter, der blev udvist fra deres hjem og ejendom, mens de søgte Allāhs gunst og (Hans) tilfredsstillelse og hjalp Allāh og Hans Sendebud. (Og) de er de sandfærdige.

لِلۡفُقَرَآءِ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ
وَأَمۡوَٰلِهِمۡ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗا
وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلصَّٰدِقُونَ ٨

9. Og (denne Fai' er også for) dem, der allerede havde et hjem (i Madīnah) og havde (taget) Troen (til sig). De har kærlighed til dem, der emigrerede til dem, og de føler ikke misundelse i deres hjerter over det, der er blevet givet til dem (emigranterne). Og de giver fortrinsret (til dem) over sig selv, selvom de er i nød. Og de, der er frelst fra deres (hjerters) grådighed, de er de succesfulde[1].

وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلۡإِيمَٰنَ مِن قَبۡلِهِمۡ
يُحِبُّونَ مَنۡ هَاجَرَ إِلَيۡهِمۡ وَلَا يَجِدُونَ فِي
صُدُورِهِمۡ حَاجَةٗ مِّمَّآ أُوتُواْ وَيُؤۡثِرُونَ عَلَىٰٓ
أَنفُسِهِمۡ وَلَوۡ كَانَ بِهِمۡ خَصَاصَةٞۚ وَمَن يُوقَ
شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٩

10. Og dem, der kom efter dem, sagde: "Vor Herre, tilgiv os og dem af vores brødre, der gik forud for os i Troen, og læg ikke noget had i vores hjerter til dem, der tror[2]. Sandelig, vor Herre, Du er Blid, Barmhjertig".

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا
ٱغۡفِرۡ لَنَا وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا
بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا غِلّٗا لِّلَّذِينَ
ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ١٠

---

1 Dette er Anṣārs (Madīnahs indbyggere) kvaliteter, der hjalp de muslimer, der immigrerede fra Makkah. De havde anmodet den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om, at ejendele efterladt af Banū Naḍīr udelukkende bør gives Muhādjirūn (immigranterne), og at de ikke ønskede nogen andel deri.

2 Særlig omtale af Muhādjirīn (Makkahs indbyggere der udvandrede til Madīnah) og Anṣār (Madīnahs indbyggere) kan give et indtryk af, at Fai' ikke tilkommer andre. Denne Āyah (vers) fjerner denne misforståelse og erklærer, at selv folk i de kommende generationer har ret til at få en andel af Fai'.

11. Har du ikke set hyklerne, der siger til deres brødre, der fornægtede, blandt Bogens folk: "Hvis I bliver udvist, vil vi bestemt gå med jer, og vi vil aldrig adlyde nogen imod jer. Og hvis der bliver kæmpet imod jer, vil vi sandelig hjælpe jer". Og sandelig, Allāh bevidner, at de er løgnere.

۞أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ يَقُولُونَ
لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ
فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ
وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١١﴾

12. Hvis de bliver udvist, vil de ikke gå med dem, og hvis de bliver bekæmpet, vil de ikke hjælpe dem. Og hvis de hjalp dem, ville de blot vende deres rygge (til). Derefter vil de ikke blive hjulpet.

لَئِنْ أُخْرِجُوا۟ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا۟
لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ
ٱلْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

13. Frygten for jer i deres hjerter er større end (frygten for) Allāh. Dette er, fordi de er et folk, der ikke har fornuft.

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِم مِّنَ
ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

14. De kæmper ikke imod jer i samlet (flok) undtagen fra befæstede byer, eller fra bag mure. Deres indbyrdes konflikt er stor. Du tror, at de er forenede, men deres hjerter er splittede. Dette er, fordi de er et folk, der ikke forstår.

لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِى قُرًى مُّحَصَّنَةٍ
أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍۭ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

15. De er som dem, der (levede) før dem i den nære fortid[1], og som mærkede den slette konsekvens af deres handlinger. Og for dem er der (i det Hinsides) en smertefuld straf.

كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ۖ ذَاقُوا۟
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Eksemplet (med hyklerne) er ligesom Satan, når han siger til mennesket: "Fornægt!" Når det

كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَٰنِ ٱكْفُرْ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكَ إِنِّىٓ أَخَافُ

1 Dette refererer til en anden jødisk stamme, nemlig Banū Qaynuqa', der i strid med traktaten kæmpede mod den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). De blev, efter et stort nederlag, forvist fra Madīnah før Banū Naḍīr.

så fornægter, siger han (Satan): ”Sandelig, jeg er fri for dig. Jeg frygter Allāh, verdnernes Herre[1]”.

ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ١٦

17. Så enden for dem begge vil være, at de vil være i Ilden, deri skal de blive for evigt. Og dette er de uretfærdiges straf.

فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ
وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٧

18. O, I, som tror, frygt Allāh, og lad enhver se, hvad (han eller hun) har sendt forud til det kommende. Og frygt Allāh. Sandelig, Allāh er vel Vidende om, hvad I foretager jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ
مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ
بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨

19. Og vær ikke som dem, der glemte Allāh, så Han fik dem til at glemme sig selv[2]. De er synderne.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ
أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ١٩

20. Ildens folk og Paradisets folk er ikke lige. Paradisets folk, de er de succesfulde.

لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ
ٱلْجَنَّةِ ۚ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ٢٠

21. Havde Vi sendt Koranen ned på et bjerg, havde du set det ydmyge sig selv (og) blive sprængt i stykker af frygt for Allāh. Og disse eksempler bliver givet af Os til menneskene, således at de måtte reflektere.

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ
خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ
ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ٢١

22. Han er Allāh, der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Den, der Kender det usete og det sete. Han er Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ
وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ٢٢

23. Han er Allāh, der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt)

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ

1 Det kan være en henvisning til en begivenhed, der fandt sted i slaget ved Badr (Se Sūrah Al-Anfāl 8:48), og det kan også være en henvisning til det Hinsidige, hvor Satan vil fornægte sine tilhængere.

2 De glemte sig selv i den forstand, at de handlede imod deres egne interesser og gjorde sig selv strafbar i det Hinsidige.

undtagen Ham. Den Suveræne, Den Hellige, Den, der er Fri for alle fejl, Beskytteren, Vogteren, Den Almægtige, Betvingeren, Den Ophøjede i Storhed. Lovprist er Allāh, over hvad de sætter ved siden af Ham.

ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٣

24. Han er Allāh, Skaberen, Udvikleren, Formgiveren[1]. Ham tilkommer alle de smukke navne. Hans renhed proklameres af det, der er i Himlene og på Jorden. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ
ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٢٤

1 Den oprindelige tekst har her nævnt en række af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) smukke Navne. Ordene med blokbogstaver angiver betydninger af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Navne i vidt muligt omfang, men ingen oversættelse kan formidle deres skønhed og storhed eller sågar den præcise betydning af de oprindelige Navne.

SŪRAH AL-MUMTAḤANAH

سُورَةُ المُمۡتَحنَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Kvinden, der bliver sat på en prøve”. Ordet ’kvinden, der bliver sat på en prøve’ er nævnt i Āyah (vers) 10, i forbindelse med at troende kvinder, der emigrerede til Madīnah, skulle testes i deres tro.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, I, som tror, tag ikke Mine fjender og jeres fjender som venner, hvis I drager ud i Djihād (anstrengelse) på Min vej og for at søge Mit velbehag, idet I udtrykker kærlighed over for dem, når de allerede har benægtet sandheden, som er kommet til jer. De udviser Sendebuddet og jer (fra Makkah), fordi I har troen på Allāh, jeres Herre. I udtrykker kærlighed for dem i hemmelighed, og Jeg ved, hvad I skjuler, og hvad I afslører. Og den, der gør det (te) blandt jer, er da sandelig faret vild fra den rette vej.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمۡ
أَوۡلِيَآءَ تُلۡقُونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُواْ بِمَا جَآءَكُم
مِّنَ ٱلۡحَقِّ يُخۡرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ أَن تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ
رَبِّكُمۡ إِن كُنتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَٰدٗا فِي سَبِيلِي وَٱبۡتِغَآءَ
مَرۡضَاتِيۚ تُسِرُّونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعۡلَمُ
بِمَآ أَخۡفَيۡتُمۡ وَمَآ أَعۡلَنتُمۡۚ وَمَن يَفۡعَلۡهُ مِنكُمۡ
فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١

2. Hvis de skulle få overtaget over jer, ville de blive jeres fjender og ville strække deres hænder og tunger mod jer med ond hensigt. Og de ønsker, at I fornægter (den Sande Tro).

إِن يَثۡقَفُوكُمۡ يَكُونُواْ لَكُمۡ أَعۡدَآءٗ وَيَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ
أَيۡدِيَهُمۡ وَأَلۡسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّواْ لَوۡ
تَكۡفُرُونَ ٢

3. Hverken jeres familie eller jeres børn vil gavne jer på Opstandelsens Dag. Han vil dømme mellem jer. Og Allāh Ser, hvad I foretager jer.

لَن تَنفَعَكُمۡ أَرۡحَامُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡۚ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
يَفۡصِلُ بَيۡنَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٣

4. Der er et fortræffeligt eksempel for jer i Ibrāhīm (Abraham) og dem, som var sammen med ham, da de sagde til deres folk: ”Sandelig, vi siger os fri for jer og det, som I

قَدۡ كَانَتۡ لَكُمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ
مَعَهُۥٓ إِذۡ قَالُواْ لِقَوۡمِهِمۡ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمۡ وَمِمَّا
تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرۡنَا بِكُمۡ وَبَدَا بَيۡنَنَا

tilbeder i stedet for Allāh. Vi afviser jer. Fjendskab og had er opstået mellem os og jer for evigt, indtil I tror på Allāh alene". Undtagen Ibrāhīms (Abraham) ord til sin fader: "Jeg vil bede (til min Herre) for din (tilgivelse)[1], og jeg har ingen magt fra Allāh (til at hjælpe) dig. Vor Herre, i Dig alene har vi tiltro, og til Dig alene vender vi os (for hjælp). Og til Dig er tilbagevendelsen.

وَبَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةُ وَٱلۡبَغۡضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤۡمِنُواْ
بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥٓ إِلَّا قَوۡلَ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسۡتَغۡفِرَنَّ
لَكَ وَمَآ أَمۡلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖۖ رَّبَّنَا
عَلَيۡكَ تَوَكَّلۡنَا وَإِلَيۡكَ أَنَبۡنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٤

5. Vor Herre, gør os ikke til (genstand) for fornægterne (s pinsel), og tilgiv os, vor Herre! Sandelig, Du er Den Almægtige, Den Alvise".

رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٥

6. Sandelig, der er i dem et fortræffeligt eksempel for jer - for enhver, der håber (på at møde) Allāh og den Yderste Dag. Og (hvad angår) den, der vender (sig) bort, så er Allāh Den, der er Fri for alle Behov, Den Evigt Priste.

لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيهِمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ
ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ
ٱلۡحَمِيدُ ٦

7. Måske vil Allāh fremkalde kærlighed mellem jer og dem, som I har fjendskab med[2]. Og Allāh er Almægtig. Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

۞عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجۡعَلَ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ عَادَيۡتُم
مِّنۡهُم مَّوَدَّةٗۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٞۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧

8. Allāh forbyder jer ikke at handle godt og retfærdigt mod dem, der ikke bekæmpede jer på grund af troen, og som ikke udviste jer fra jeres hjem. Sandelig, Allāh elsker dem, der opretholder retfærdighed.

لَّا يَنۡهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ
وَلَمۡ يُخۡرِجُوكُم مِّن دِيَٰرِكُمۡ أَن تَبَرُّوهُمۡ وَتُقۡسِطُوٓاْ
إِلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ٨

1 Selv om eksemplet med den noble Profet Ibrāhīm (Abraham (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) er blevet befalet til at blive fulgt, blev hans bøn for sin far, der var en afgudsdyrker, ikke godkendt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى); derfor denne undtagelse.

2 Denne Āyah (vers) forudsiger, at nogle af emigranternes ikke-muslimske pårørende vil omfavne Islām, og dermed vil de genoprette deres kærlighed til dem.

9. Sandelig, Allāh forbyder jer kun at have venskab med dem, der bekæmpede jer på grund af troen og udviste jer fra jeres hjem og hjalp (andre) med jeres udvisning. Og dem, der tager dem som venner, da er disse de uretfærdige.

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَٰتَلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ وَظَٰهَرُوا۟ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ
أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩﴾

10. O, I, som tror, når de troende kvinder kommer til jer som emigranter, (så) sæt dem på en prøve. Allāh kender bedst deres tro. Hvis I da finder dem troende, (så) send dem ikke tilbage til fornægterne[1]. Disse (kvinder) er hverken lovlige for dem, ej heller er de (fornægterne) lovlige for disse (kvinder). Og giv dem (fornægterne) den (medgift) tilbage, som de har givet (til disse kvinder). Og der er ingen synd over jer, hvis I ægter dem, når I har givet dem deres medgift[2]. Og hold ikke fast på ægteskabsbåndene med de fornægtende kvinder[3], og bed (deres

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ
فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ
وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقْتُمْ
وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ
وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

---

1 Nogle kvinder der kom til Madīnah, var gift med deres ikke-muslimske mænd i Makkah. Denne Sūrah erklærede, at deres ægteskab med dem var blevet ophævet, og de kunne gifte sig med en hvilken som helst muslim i Madīnah. Nogle finansielle spørgsmål vedrørende sådanne ægteskaber er også nævnt.

2 Da deres ikke-muslimske mænd havde betalt medgift til disse kvinder, og deres ægteskab med dem var blevet ophævet som et lovkrav uden deres vilje, blev det befalet, at deres medgift blev returneret til dem i al retfærdighed.

3 Før denne Āyah (vers), kunne muslimerne ægte hedenske kvinder, men denne Āyah (vers) ophævede denne tilladelse og forbød muslimerne at gifte sig med hedenske kvinder, eller beholde dem i ægteskabet. Efter åbenbaringen af denne Āyah (vers), lod muslimerne sig skille fra de hedenske hustruer, og de hedenske hustruer sluttede sig til hedningene i Makkah og giftede sig med en ny mand blandt dem. Også i dette tilfælde blev deres nye ægtemænd bedt om at returnere medgiften, som tidligere muslimske mænd havde betalt til disse kvinder. Men i tilfælde af at en ikke-muslim ikke returnerede medgiften som anmodet, fik de tidligere muslimske mænd (som var berettigede til at modtage medgiften igen) lov i Āyah (vers) 11 til at modtage den fra de nye muslimske ægtemænd, der havde ægtet de muslimske kvinder, der var emigreret fra Makkah, og som skulle have betalt beløbet til de tidligere ikke-muslimske mænd.

nye, ikke troende, ægtefæller om at give til jer) den (medgift), som I har givet (til disse kvinder). Og de (tidligere, ikke troende, ægtefæller af muslimske kvinder) skal bede (deres nye muslimske ægtefæller om) at give den (medgift), som de har betalt (til deres tidligere hustruer). Dette er Allāhs dom. Han dømmer mellem jer. Og Allāh er Alvidende, Vis.

11. Og hvis I mister nogle af jeres hustruer til fornægterne (og medgiften ikke bliver returneret), så gør gengæld, og giv dem, hvis hustruer er gået fra dem, (noget) lig det, som de har givet (til dem)[1]. Og frygt Allāh, Ham, på Hvem I tror.

وَإِن فَاتَكُمۡ شَيۡءٞ مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ إِلَى ٱلۡكُفَّارِ
فَعَاقَبۡتُمۡ فَـَٔاتُواْ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتۡ أَزۡوَٰجُهُم مِّثۡلَ
مَآ أَنفَقُواْۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ١١

12. O, Profet (Muḥammad), når de troende kvinder kommer til dig, idet de søger Bay‘ah (en edsaflæggelse om troskab) med dig, om at de ikke vil tilbede noget ved siden af Allāh, og at de ikke vil begå tyveri og ikke vil begå utugt og ikke vil dræbe deres børn. Og at de ikke vil finde på sladder, som de opdigter mellem deres hænder og deres fødder[2], og at de ikke vil være dig ulydig i det, som er anerkendt (i Sharī‘ah). Så fuldbyrd Bay‘ah[3] med dem og bed til Allāh om deres tilgivelse. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ يُبَايِعۡنَكَ عَلَىٰٓ
أَن لَّا يُشۡرِكۡنَ بِٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَلَا يَسۡرِقۡنَ وَلَا يَزۡنِينَ
وَلَا يَقۡتُلۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأۡتِينَ بِبُهۡتَٰنٖ
يَفۡتَرِينَهُۥ بَيۡنَ أَيۡدِيهِنَّ وَأَرۡجُلِهِنَّ وَلَا
يَعۡصِينَكَ فِي مَعۡرُوفٖ فَبَايِعۡهُنَّ وَٱسۡتَغۡفِرۡ
لَهُنَّ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٢

1 Med andre ord: I stedet for at betale dette beløb til hedenske ægtemænd, kan de betale det til de muslimer, der var berettiget til at modtage dette beløb fra hedninge, og på den måde ville de to forpligtelser kunne modregnes hinanden.

2 Dvs. at de ikke påstår, at de uægte børn, der er i deres maver, tilhører deres ægtefæller.

3 Bay‘ah: Troskabsløfte.

13. O, I, som tror, hav ikke venskab til et folk, der har vækket Allāhs vrede. De har opgivet håbet om det Hinsides, ligesom fornægterne har opgivet håbet om dem i gravene[1].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَوَلَّوۡاْ قَوۡمًا غَضِبَ ٱللَّهُ
عَلَيۡهِمۡ قَدۡ يَئِسُواْ مِنَ ٱلۡأٓخِرَةِ كَمَا يَئِسَ
ٱلۡكُفَّارُ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡقُبُورِ ١٣

1 De har mistet håbet om et godt liv i det Hinsides, da alle de ikke- troende intet håb har om, at deres afdøde slægtninge og venner kan gavne dem fra gravene. En anden mulig oversættelse af denne Āyah (vers) kan være som følger: "De har opgivet håbet om det Hinsides, ligesom fornægterne der er i gravene har mistet håbet (om det Hinsides)".

SŪRAH AṢ-ṢAFF

سُورَةُ الصَّفِّ

Titlen på denne Sūrah er ”Rækken”. Ordet ’rækken’ er nævnt i Āyah (vers) 4, i forbindelse med dem der kæmper for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sag i rækker.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det, der er i Himlene og på Jorden, proklamerer Allāhs renhed, og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ
وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ١

2. O, I, som tror, hvorfor siger I, hvad I ikke gør?

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا
تَفْعَلُونَ ٢

3. Det er meget foragtet hos Allāh, at I siger, hvad I ikke gør[1].

كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُواْ مَا لَا
تَفْعَلُونَ ٣

4. Sandelig, Allāh elsker dem, der kæmper på Hans vej i (faste) rækker, som var de en solid bygning.

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِهِۦ
صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَٰنٌ مَّرْصُوصٌ ٤

5. Og (husk), da Mūsā (Moses) sagde til sit folk: ”O, mit folk, hvorfor forulemper I mig? Og I ved allerede, at jeg er et sendebud fra Allāh til jer”. Så (da) de veg bort (fra Allāhs vej), vendte Allāh deres hjerter bort (fra den rette vej). Og Allāh retleder ikke det syndige folk.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ لِمَ
تُؤْذُونَنِي وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ
إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوٓاْ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ
وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ٥

6. Og (husk), da ‘Īsā Ibn Maryam (Jesus, Marias søn) (sagde): ”O, Banī Isrā’īl (Israels børn), sandelig, jeg er et sendebud fra Allāh til jer, bekræftende at-Tawrāh (Toraen), som blev (nedsendt) før mig, og

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ
إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا
بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِي ٱسْمُهُۥٓ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَآءَهُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالُواْ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٦

1 Denne Āyah (vers) forbyder pralende påstande og at foregive at have udført nogle handlinger, der faktisk ikke blev udført.

(jeg) vil give jer den gode nyhed om et Sendebud, der vil komme efter mig, hvis navn er Aḥmad(1)". (Men) da han kom med klare tegn til dem, sagde de: "Det er åbenbar magi(2)".

7. Og hvem er mere uretfærdig end den, der forfalsker en løgn mod Allāh, mens han bliver kaldt til Islām? Og Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ
إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧﴾

8. De ønsker at slukke Allāhs lys med deres munde. Og Allāh vil fuldende Sit lys, selvom fornægterne hader (det).

يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾

9. Han er Den, der har sendt Sit Sendebud (Profeten Muḥammad) med Retledningen og den sande religion, for at Han kan få den til at sejre over alle religioner, selvom afgudsdyrkerne hader (det).

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

10. O, I, som tror, skal jeg lede jer mod en handel, som vil frelse jer fra en smertefuld straf?

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

11. (Det er, at) I tror på Allāh og Hans Sendebud og kæmper på Allāhs vej

تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ

1 Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) s andet navn. Og Aḥmad betyder bogstaveligt: "En, der lovpriser Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) mere end nogen anden".

2 Dette er Profeten 'Īsās (Jesus' (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) profeti, hvori han forudsagde den Hellige Profet Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ankomst). En lignende profeti er stadig tilgængeligt i Johannesevangeliet (14:16) i en ændret form. Den lyder som følger: "Og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid". Det oprindelige græske ord Periclytos, hvilket betyder 'den roste', og som er den bogstavelige betydning af Muḥammad og Aḥmad, blev ændret til Paracletus og oversat som "Talsmand". Oversat korrekt ville profetien læses: Han vil give jer den roste (Aḥmad), som vil være med jer for evigt. Det betyder, at hans Profetgerning ikke vil være begrænset til en bestemt tidsalder. Snarere, han vil være Profet for alle de kommende tidsaldre.

med jeres rigdom og jeres liv. Det er bedre for jer, hvis I blot vidste (det).

بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. Og (hvis I gør dette, så) vil Han tilgive jer jeres synder og lade jer indtræde haver, i hvilke floder løber, og (give jer) behagelige boliger i Edens Haver. Det er den største succes.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ
ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

13. Og (Han vil give jer) en anden ting, som I elsker. Hjælp fra Allāh og en nærstående sejr[1]. Og giv gode nyheder til de troende.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. O, I, som tror, vær Allāhs hjælpere, ligesom ‘Īsā Ibn Maryam (Jesus, Marias søn), da han sagde til sine disciple: ”Hvem er mine hjælpere i Allāh (s sag)?” Disciplene sagde: ”Vi er Allāhs hjælpere”. Så en gruppe blandt Israels børn troede, og en (anden) gruppe fornægtede. Så støttede Vi dem, der troede, mod deres fjende. Da blev de sejrrige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوٓا۟ أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّۦنَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ
قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ
مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا۟ ظَٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

1 Dette er et generelt løfte om, at når muslimer under Djihād overholder regler og principper fastsat af Sharī‘ah, vil de blive hjulpet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og de vil være sejrherrerne. Alle sejre der blev opnået af muslimerne, efter åbenbaringen af denne Āyah (vers), er underbygget dette løfte.

SŪRAH AL-DJUMU‘AH

سُورَةُ الجُمُعَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Fredagen”. Ordet ’fredagen’ er nævnt i Āyah (vers) 9 i forbindelse med nogle bestemte regler omkring fredagsbønnen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det, der er i Himlene og på Jorden, proklamerer Allāhs renhed, Den Suveræne, Den Hellige, Den Almægtige, Den Alvise.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡمَلِكِ ٱلۡقُدُّوسِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١

2. Han er Den, der mellem det analfabetiske folk (sendte) et Sendebud fra iblandt dem selv, som reciterer Hans Āyāt (vers) for dem og renser dem og lærer dem Bogen og Visdommen. Og de var før i åbenbar vildfarelse.

هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٢

3. Og (dette Sendebud blev også sendt) til andre af dem, der endnu ikke havde tilsluttet sig dem (muslimerne)[1]. Og Han er Den Almægtige, Den Alvise.

وَءَاخَرِينَ مِنۡهُمۡ لَمَّا يَلۡحَقُواْ بِهِمۡۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣

4. Dette er Allāhs gunst, som Han giver til den, Han vil[2], og Allāh er Herren af Stor Gunst.

ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٤

1 Det betyder, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) blev sendt til hele menneskeheden, herunder alle generationer, der vil komme til Domme Dag.

2 Makkahs hedninge plejede at sige, at i stedet for Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) burde en af Makkahs eller Ṭāifs ledere være blevet udpeget som en profet. På den anden side plejede jøderne at ønske, at den sidste profet skulle have været fra israelitterne. Denne Āyah (vers) siger, at Profetgerningen er en af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) velsignelser, og at det er Ham alene, der ifølge Sin Visdom kan afgøre, hvem den skal gives til.

5. Eksemplet med dem, der blev befalet at bære (overholde lovene i) at-Tawrāh (Toraen), men ikke bar den, er som et æsel, der bærer et læs af bøger. Slet er eksemplet for dem, der har benægtet Allāhs Āyāt (vers). Og Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ حُمِّلُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ ٱلْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًۢا ۚ بِئْسَ مَثَلُ
ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ لَا
يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ٥

6. Sig: "O, I, der er jøder, hvis I påstår, at I er Allāhs venner med udelukkelse af alle andre mennesker, så ønsk døden, hvis I er sandfærdige.

قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ هَادُوٓا۟ إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ
أَوْلِيَآءُ لِلَّهِ مِن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُا۟ ٱلْمَوْتَ
إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ٦

7. Og de vil ikke længes efter det, som deres hænder har sendt forud. Og Allāh er Vidende om de uretfærdige[1].

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُۥٓ أَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۚ وَٱللَّهُ
عَلِيمٌۢ بِٱلظَّـٰلِمِينَ ٧

8. Sig: "Sandelig, døden, fra hvilken I flygter, vil nå jer. Derefter vil I blive sendt tilbage til Den, der Kender det usete og det sete. Så vil Han fortælle jer, hvad I plejede at foretage jer.

قُلْ إِنَّ ٱلْمَوْتَ ٱلَّذِى تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُۥ
مُلَـٰقِيكُمْ ۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ
وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٨

9. O, I, som tror, når der bliver kaldt til Ṣalāh (Bøn) om fredagen, hast da til ihukommelse af Allāh og stop al handel. Dette er bedre for jer, hvis blot I vidste (det).

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ
ٱلْجُمُعَةِ فَٱسْعَوْا۟ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ وَذَرُوا۟ ٱلْبَيْعَ ۚ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ٩

10. Så når Ṣalāh (Bønnen) er færdig, spred jer da på jorden og søg Allāhs gunst. Og ihukom Allāh meget, således at I måtte blive succesfulde.

فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُوا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ وَٱبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ وَٱذْكُرُوا۟
ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٠

1 Det var en nem udfordring, der blev givet til jøderne dengang. De kunne virkelig udtrykke deres ønske om døden og tilbagevise Koranens påstand om, at de aldrig ville gøre det. Men de vidste, at så snart de ville udtrykke sådan et ønske, ville de øjeblikkeligt dø og stå over for den Guddommelige straf. De trådte derfor aldrig frem for at tage udfordringen op.

11. Og når de ser nogle (muligheder for) handel eller underholdning, bryder de ud til det og efterlader dig (Muḥammad) stående[1]. Sig (O, Muḥammad): ”Det, der er hos Allāh, er meget bedre end underholdning og handel. Og Allāh er Den bedste Forsyner”.

وَإِذَا رَأَوْا تِجَٰرَةً أَوْ لَهْوًا ٱنفَضُّوٓا۟ إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَآئِمًا ۚ قُلْ مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ ٱللَّهْوِ وَمِنَ
ٱلتِّجَٰرَةِ ۚ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿١١﴾

---

1 Engang var den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i færd med at levere en prædiken til fredagsbønnen, da en handels karavane ankom med nogle varer. For at tiltrække kunder have de også noget underholdning med. Nogle folk forlod moskéen og fortsatte mod handels karavanen. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i denne sammenhæng.

SŪRAH AL-MUNĀFIQŪN

سُورَةُ المُنَافِقُونَ

Titlen på denne Sūrah er "Hyklerne". Ordet 'hyklerne' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beskrivelsen af hyklernes forhold til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og de troende.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når hyklerne kommer til dig, siger de: "Sandelig, vi bevidner, at du er Allāhs Sendebud". Og sandelig, Allāh ved, at du er Hans Sendebud. Og sandelig, Allāh bevidner, at hyklerne er løgnere.

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ
ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ
ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ١

2. De bruger deres eder som skjold (og) forhindrer da de (andre) fra Allāhs vej. Sandelig, slet var det, de plejede at foretage sig.

ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢

3. Det er, fordi de erklærede deres tro (og) derefter fornægtede (i det skjulte). Så et segl er sat på deres hjerter. Så de forstår ikke.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ
فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٣

4. Og hvis du ser dem, vil deres kroppe imponere dig. Og hvis de taler, vil du lytte til deres tale. (Alligevel) er de som afstivede stykker træ. De tror, at hvert råb, (de hører), er imod dem. De er fjenden, så vær på vagt over for dem. Må Allāh tilintetgøre dem. Hvorfor vender de sig så bort?

۞وَإِذَا رَأَيۡتَهُمۡ تُعۡجِبُكَ أَجۡسَامُهُمۡۖ وَإِن يَقُولُواْ
تَسۡمَعۡ لِقَوۡلِهِمۡۖ كَأَنَّهُمۡ خُشُبٞ مُّسَنَّدَةٞۖ
يَحۡسَبُونَ كُلَّ صَيۡحَةٍ عَلَيۡهِمۡۚ هُمُ ٱلۡعَدُوُّ
فَٱحۡذَرۡهُمۡۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٤

5. Og når der bliver sagt til dem: "Kom, Allāhs Sendebud vil bede om tilgivelse for jer". (Så) vender de deres hoveder, og du ser dem vende (sig) bort i arrogance.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ يَسۡتَغۡفِرۡ لَكُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ
لَوَّوۡاْ رُءُوسَهُمۡ وَرَأَيۡتَهُمۡ يَصُدُّونَ وَهُم
مُّسۡتَكۡبِرُونَ ٥

6. Det er det samme for dem, om du beder om tilgivelse for dem, eller du ikke beder om tilgivelse for dem. Allāh vil aldrig tilgive dem. Sandelig, Allāh retleder ikke det syndige folk.

سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ أَسۡتَغۡفَرۡتَ لَهُمۡ أَمۡ لَمۡ
تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ لَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٦

7. Det er dem, der siger: ”Spender ikke på dem, der er sammen med Allāhs Sendebud, før de forlader (ham)[1]”. Og til Allāh hører Himlenes og Jordens skatte, men hyklerne forstår (det) ikke.

هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُواْ عَلَىٰ مَنۡ عِندَ
رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّواْۗ وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَا
يَفۡقَهُونَ ٧

8. De siger: ”Hvis vi vender tilbage til Madīnah, vil de mest ærefulde drive de usle ud derfra”. Og al ære tilhører Allāh og Hans Sendebud og de troende, men hyklerne ved (det) ikke.

يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعۡنَآ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ
لَيُخۡرِجَنَّ ٱلۡأَعَزُّ مِنۡهَا ٱلۡأَذَلَّۚ وَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ
وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٨

9. O, I, som tror, lad ikke jeres rigdomme og jeres børn aflede jer fra Allāhs ihukommelse. Og dem, der lader dette (aflede dem), er taberne.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُلۡهِكُمۡ أَمۡوَٰلُكُمۡ
وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ وَمَن
يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٩

10. Og spender af det, som Vi har forsynet jer med, før døden kommer

وَأَنفِقُواْ مِن مَّا رَزَقۡنَٰكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ

1 Under Banū Muṣṭaliq-ekspeditionen fandt et skænderi mellem en immigrant og en indfødt fra Madīnah sted, under hvilket den førstnævnte sårede sidstnævnte. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) irettesatte den der forurettede, og forsonede mellem dem, hvorefter begge genoprettede deres venskabelige forbindelser. Men da ‘Abdullah Ibn Ubayy, hyklernes leder, fik kendskab til hændelsen, tog han hændelsen som et påskud for at skabe splid mellem muslimerne. Han henvendte sig til de indfødte fra Madīnah og bebrejdede dem for at indlogere og yde økonomisk hjælp til dem. Han sagde: ’Hvis I tilbageholder jeres hjælp, vil de forlade den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og finde andre steder’. Han pralede yderligere: ’Når vi når Madīnah, vil de mere hæderlige mennesker fordrive de ringere stillede. Med ”de mere hæderlige mennesker” mente han sig selv og hans tilhængere blandt hyklerne og med de ’ringere stillede’ mente han de muslimske immigranter. De to Āyāt (vers) 7 og 8 hentyder til disse udtalelser fra ‘Abdullah Ibn Ubayy.

over en af jer. Da vil han sige: ”Min Herre, vil du ikke give mig en frist til en nær tid? Så vil jeg give Ṣadaqah (almisse) og blive en af de retskafne”.

أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ
ٱلصَّٰلِحِينَ ١٠

11. Og Allāh vil aldrig give en frist til nogen, når dens fastsatte tid er kommet. Og Allāh er vel Vidende om det, I foretager jer.

وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا ۚ وَٱللَّهُ
خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ١١

SŪRAH AT-TAGHĀBUN

سُورَةُ التَّغَابُنِ

Titlen på denne Sūrah er ”Gensidigt tab og gevinst”. Ordet ’gensidigt tab og gevinst’ er nævnt i Āyah (vers) 9 i forbindelse med Forsamlings Dagen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det, der er i Himlene og på Jorden, proklamerer Allāhs renhed. Til Ham hører Herredømmet, og al Lovprisning tilkommer Ham (alene). Og Han har magt over alle ting.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ
ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١

2. Han er Den, der har skabt jer, så nogle af jer er fornægtere, og nogle af jer er troende. Og Allāh Ser, hvad I foretager jer.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢

3. Han har skabt Himlene og Jorden i sandhed, og Han formede jer og perfektionerede jeres form. Og til Ham er tilbagevendelsen.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ
فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٣

4. Han kender det, der er i Himlene og på Jorden. Og Han ved, hvad I skjuler, og hvad I afslører. Og Allāh er Alvidende om, hvad der er i hjerterne.

يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا
تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ٤

5. Er nyheden om dem, der fornægtede tidligere, ikke nået jer? (De) mærkede da (i denne verden) den slette konsekvens af deres handlinger. Og for dem er der en smertefuld straf.

أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُ فَذَاقُواْ
وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٥

6. Dette er, fordi deres sendebud plejede at komme til dem med klare beviser. Så sagde de: ”Skal

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٞ يَهۡدُونَنَا فَكَفَرُواْ وَتَوَلَّواْۚ وَّٱسۡتَغۡنَى

et menneske retlede os?" Da fornægtede de og vendte (sig) bort. Og Allāh behøvede (dem ikke). Og Allāh er Fri for alle Behov, Evig Prist.

ٱللَّهُۚ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ٦

7. De, der fornægter, påstår, at de ikke vil blive genoprejst. Sig: "Jo, ved min Herre, I vil blive genoprejst, (og) derefter vil I få fortalt, hvad I foretog jer. Og dette er let for Allāh".

زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ
يَسِيرٞ ٧

8. Så tro på Allāh og Hans Sendebud, og på lyset, som Vi har nedsendt. Og Allāh er vel Vidende om, hvad I foretager jer.

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلۡنَاۚ وَٱللَّهُ
بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٨

9. (Husk) en Dag, hvor Han vil samle jer til Samlingens Dag. Dette vil være en Dag for tab og gevinst[1]. Og den, som tror på Allāh og udøver gode gerninger, (for ham) vil Han afskrive hans onde gerninger, og Han vil lade ham indtræde haver, i hvilke floder løber, deri skal de blive for evigt. Det er den største succes.

يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ ٱلۡجَمۡعِۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلتَّغَابُنِۗ وَمَن
يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ
وَيُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٩

10. Og de, der fornægter og benægter Vores tegn, disse er Ildens folk, deri skal de blive for evigt. Og det er en slet tilbagevendelse.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمَصِيرُ ١٠

1 Den simple betydning af Āyah (vers) er, at det vil være en Dag, hvor de retskafne vil få deres gevinst (Paradis), og synderne vil stå over for tab (Helvede). Men ordet Taghābun i teksten har en dybere betydning. Bogstaveligt betyder det "at forårsage tab for hinanden". Meningen med dette særlige ord er, at de retskafne mennesker vil forårsage anger hos synderne, og de vil indse, at hvis deres adfærd i verden havde været ligesom de retskafne, ville de have fået det samme salige liv som nydes af dem. Ligeledes vil folk i højere niveauer i Paradiset forårsage fortrydelse hos dem af lavere rang. De vil føle, at de burde havde udført flere retskafne handlinger for at opnå de højere niveauer i Paradis.

11. Ingen ulykke rammer, undtagen med Allāhs tilladelse. Og (hvad angår) den, der tror på Allāh, (da) vil Han retlede hans hjerte. Og Allāh er Vidende om alt.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ يَهۡدِ قَلۡبَهُۥۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١١

12. Og adlyd Allāh og adlyd Sendebuddet. Så hvis I vender (jer) bort, så er Vores Sendebuds pligt kun at viderebringe det åbenbare budskab.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٢

13. Allāh, der er ingen anden gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Og i Allāh sætter de troende deres lid.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٣

14. O, I, som tror, sandelig, blandt jeres hustruer og jeres børn er der fjender af jer, så vær opmærksom på dem[1]. Og hvis I eftergiver og bærer over og tilgiver, da er Allāh sandelig Tilgivende, Barmhjertig[2].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ وَأَوۡلَٰدِكُمۡ عَدُوّٗا لَّكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُمۡۚ وَإِن تَعۡفُواْ وَتَصۡفَحُواْ وَتَغۡفِرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٤

15. Sandelig, jeres rigdomme og jeres børn er en prøvelse. Og Allāh, hos Ham er der en mægtig belønning.

إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٥

16. Så frygt Allāh, så meget I kan, og lyt og adlyd og spender (på Allāhs vej). (Det er) bedre for jer. Og de, der er frelst fra deres (hjerters) grådighed, de er de succesfulde.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ وَأَنفِقُواْ خَيۡرٗا لِّأَنفُسِكُمۡۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٦

---

1 Det refererer til de hustruer og børn, der forhindrer én i at opfylde sine religiøse forpligtelser eller beder én om at begå syndige handlinger. Ifølge nogle beretninger blev denne Āyah (vers) åbenbaret om nogle muslimer i Makkah, der var under Guddommelig pligt til at migrere til Madīnah, men trods deres ønske om at gøre det, kunne de ikke migrere under indflydelse af deres hustruer og børn, der ikke tillod dem at migrere.

2 Det betyder, at man bør undgå hårdhed i forbindelse med sine familiemedlemmer i vidt muligt omfang. Hvis de angrer deres opførsel, bør man tilgive dem og bære over med deres fejl.

17. Hvis I giver et godt lån til Allāh, vil Han mangfoldiggøre det for jer og tilgive jer. Og Allāh er meget Påskønnende, Overbærende.

إِن تُقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعِفۡهُ
لَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ١٧

18. Den, der Kender det usete og det sete, Den Almægtige, Den Alvise.

عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ
ٱلۡحَكِيمُ ١٨

SŪRAH AṬ-ṬALĀQ

سُورَةُ الطَّلَاقِ

Titlen på denne Sūrah er ”Skilsmissen”. Ordet ’skilsmisse’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med nogle regler for skilsmisse og ‘Idda (vente) perioden.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, Profet, når I lader jer skille fra jeres kvinder, så skil jer fra dem i forhold til deres ‘Iddah (periode)[1]. Og udregn Al-‘Iddah, og frygt Allāh, jeres Herre. Udvis dem ikke fra deres hjem, og de skal ikke forlade (hjemmet), medmindre de har begået en klar skamfuld handling[2]. Og dette er Allāhs grænser. Og den, der overskrider Allāhs grænser, gør sig selv uret. Du ved ikke, (hvad der vil ske i fremtiden). Måske vil Allāh derefter skabe en ny situation[3].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحۡصُواْ ٱلۡعِدَّةَۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡۖ لَا
تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ إِلَّآ أَن
يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ
وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ لَا تَدۡرِي
لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ أَمۡرٗا ١

1 Ved ‘Iddah i denne Āyah (vers) forstås den periode, hvor en fraskilt kvinde ikke kan gifte sig med en anden mand. For en fraskilt kvinde er denne periode tre fulde menstruationsperioder. Denne Āyah (vers) siger, at hvis en mand vil give skilsmisse til sin hustru, skal han gøre det i en Ṭuhr-perioden (dvs. når hun ikke har menstruation), således at hendes ‘Iddah kan begynde ved følgende menstruationsperiode. Hvis manden derimod giver skilsmisse til sin hustru under menstruationen, vil hendes ‘Iddah starte fra den næste menstruationsperiode, og hun bliver nødt til at vente i en længere periode, unødigt.

2 Ifølge denne Āyah (vers) er ægtemænd forpligtet til at yde ophold til deres hustruer under ‘Iddah-perioden. Det er også påbudt de fraskilte kvinder, at de bliver i deres ægtemænds hjem i denne periode. Men hvis de begår en skamfuld handling, såsom utroskab eller tyveri eller urimelige skænderier, kan deres opholdsret gå tabt.

3 Det betyder, at det er bedre for manden, at han udtaler en genkaldelig (Radj‘i) skilsmisse, der kun kan udtales eller skrives én eller to gange i udtrykkelige ord (og ikke tre gange). I denne form for skilsmisse kan han tilbagekalde skilsmissen under ‘Iddah. Det er bedre, fordi omstændighederne kan ændre sig, og en ny situation kan opstå, hvor han kan føle, at skilsmisse ikke længere er nødvendig, og dermed kan samlivet genoprettes efter tilbagekaldelsen af skilsmissen.

2. Så når de (fraskilte kvinder næsten) er nået deres tidsfrist, så skal I enten beholde dem på den anerkendte måde eller lade dem gå på den anerkendte måde[1]. Og gør to retfærdige mænd iblandt jer til vidner. Og (o, vidner) aflæg vidnesbyrdet for Allāhs skyld. Dette er, hvad enhver, der tror på Allāh og den Yderste Dag, er formanet til at gøre. Og den, der frygter Allāh, for ham vil Allāh sørge for en udvej.

فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖ وَأَشۡهِدُواْ ذَوَيۡ عَدۡلٖ مِّنكُمۡ
وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ
يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ
يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٢

3. Og forsyne ham fra steder, han ikke kan forestille sig. Og den, der sætter sin lid til Allāh, for ham er Han tilstrækkelig. Sandelig, Allāh vil gennemføre Sit formål. Allāh har sat et mål for alle ting.

وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى
ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ قَدۡ
جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا ٣

4. Hvis I er i tvivl om de kvinder iblandt jer, der ikke forventer (yderligere) menstruation, så er deres 'Iddah (periode) tre måneder, såvel som for de, der stadig ikke har fået menstruation. Med hensyn til dem, der er gravide, er deres 'Iddah (periode), indtil de har givet fødsel. Og for den, der frygter Allāh, vil Han (Allāh) gøre hans sag let for ham.

وَٱلَّٰٓـِٔي يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن
نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ
أَشۡهُرٖ وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ
أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ
ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ٤

1 Denne bestemmelse vedrører den genkaldelige (Radj'i) skilsmisse, hvor manden har udtalt skilsmisse én eller to gange i udtrykkelige ord. Her har han to muligheder. For det første kan han tilbagekalde skilsmissen og beholde sin hustru. For det andet kan han lade 'Iddah-perioden udløbe uden tilbagekaldelse, og dermed vil han frigøre sin hustru, så hun kan gifte sig med en anden mand. I begge situationer er han beordret til at opretholde retfærdighed og fairness. I det første tilfælde skal han give hende de rettigheder, der tilkommer hende, og i det andet tilfælde bør han frigøre hende på høflig måde og undgå en fjendtlig holdning.

5. Dette er Allāhs befaling, som Han har sendt til jer. Og den, der frygter Allāh, (for ham) vil Han afskrive hans slette gerninger, og Han vil gøre belønningen stor for ham.

ذَٰلِكَ أَمْرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعْظِمْ لَهُۥٓ أَجْرًا ٥

6. Lad dem (de fraskilte kvinder) bo, hvor I bor, som I har råd til, og vold dem ikke skade for at undertrykke dem. Og hvis de er gravide, så forsørg dem, til de føder deres barn[1]. Hvis de da ammer barnet for jer, giv dem (da) deres honorar, og rådfør hinanden på den anerkendte måde. Og hvis der ikke er enighed imellem jer, kan en anden kvinde amme det for ham (faderen).

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا
تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا۟ عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِن كُنَّ أُو۟لَـٰتِ حَمْلٍ
فَأَنفِقُوا۟ عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ
لَكُمْ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا۟ بَيْنَكُم
بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُۥٓ أُخْرَىٰ ٦

7. Lad den rige mand spendere i henhold til hans rigdom. Og lad den, hvis underhold er begrænset, spendere af det, som Allāh har givet ham. Allāh pålægger ikke nogen en byrde, ud over det, som Han har givet ham. Allāh vil bringe lettelse efter modgang.

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ
فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
مَآ ءَاتَىٰهَا ۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧

8. Og mange byer gjorde oprør mod deres Herres befaling og Hans sendebud. Så stillede Vi dem til et hårdt regnskab, og Vi straffede dem med en frygtelig straf.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ
فَحَاسَبْنَـٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَـٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ٨

9. Så de mærkede den slette konsekvens af deres handlinger. Og resultatet af deres handlinger var tab.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَـٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ٩

1 Selvom fraskilte kvinder har ret til underholdsbidrag i 'Iddah-perioden, kan man måske få den fejlantagelse, at hvis denne frist forlænges på grund af graviditeten, er manden ikke forpligtet til at give underhold under graviditeten. Denne Āyah (vers) fjerner denne misforståelse og siger, at selv i graviditetsperioden har de fraskilte ret til at modtage underholdsbidrag fra deres ægtemænd, der har givet dem skilsmisse.

10. Allāh har forberedt en hård straf for dem. Så frygt Allāh, o, I forstandige, som har troet! Sandelig, Allāh har sendt en Påmindelse (Koranen) ned til jer.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَـٰٓأُو۟لِى
ٱلْأَلْبَـٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

11. Et Sendebud (Profeten Muḥammad), der reciterer Allāhs Āyāt (vers) for jer, idet (han) gør (sandheden) klar, for at Han (Allāh) kan føre dem, som tror og udøver gode gerninger, fra mørket til lyset. Og den, som tror på Allāh og udøver gode gerninger, vil Han lade indtræde haver, i hvilke floder løber, deri skal de blive for evigt. Sandelig, Allāh har givet ham en god forsyning.

رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَـٰتٍ لِّيُخْرِجَ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَـٰلِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ
قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١١﴾

12. Allāh er Den, der har skabt syv Himle, og Jorden ligeledes[1]. Befalingen stiger ned blandt dem[2], for at I kan vide, at Allāh har magt over alle ting, og at Allāh har omfattet alle ting med (Sin) viden.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَـٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ
مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾

---

1 Dette er den ordrette oversættelse af Āyah (verset), som åbenbart viser, at der er syv Jorde, ligesom der er syv Himle. Den Hellige Koran har imidlertid ikke givet deres placering eller nogen oplysninger om, hvorvidt de er den ene over den anden, eller de er placeret på forskellige steder.

2 Det betyder, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befalinger, der styrer hele universet og påbyder religiøse forpligtelser, stiger ned mellem de syv Himle og syv Jorde.

SŪRAH AT-TAḤRĪM

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

Titlen på denne Sūrah er "Forbuddet". Ordet 'forbyder' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) forbød sig selv noget (honning), som i virkeligheden var tilladt for ham.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, Profet, hvorfor forbyder du (dig selv) noget, som Allāh har gjort tilladt for dig, idet du søger dine hustruers tilfredsstillelse[1]? Og Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَٰجِكَ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١

2. Sandelig, Allāh har forskrevet ophævelsen af jeres eder[2]. Og Allāh er jeres Beskytter, og Han er Den Alvidende, Den Alvise.

قَدْ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَٰنِكُمْ وَٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ٢

3. Og (husk), da Profeten fortalte en af sine hustruer noget i hemmelighed.

وَإِذْ أَسَرَّ ٱلنَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَٰجِهِۦ حَدِيثًا فَلَمَّا

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at besøge alle sine velsignede hustruer for en kort stund efter 'Aṣr-bønnen. Engang da han var hos Sayyidah Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها), tilbød hun ham honning, og derfor forblev han hos hende i lidt længere tid end sædvanligt. Derpå besøgte han Sayyidah 'Āishah (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) og Sayyidah Ḥafṣah (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها), der ventede på ham. Hver af dem spurgte ham, om han havde spist Maghāfir (en urt, der har en dårlig lugt). Han svarede nej og spurgte dem, hvorfor de mistænkte ham for at have spist Maghāfir? De sagde: "Hvad er lugten, der kan fornemmes fra din mund?" Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) troede, at lugten de fornemmede, var på grund af honningen, som Sayyidah Zaynab (Allāh er tilfreds med hende رضي الله عنها) havde tilbudt. Det kunne være, at bien havde suget nektar fra Maghāfir. På grund af det svor han, at han aldrig mere ville drikke honning. Ved denne lejlighed blev nuværende Āyah (vers) åbenbaret, hvori han blev instrueret om ikke at gøre en lovlig ting ulovlig for sig selv.

2 Dette hentyder til Sūrah Al-Mā'idah (5:89), hvor Kaffārah (soning) for at bryde en ed er forskrevet. Denne Āyah (vers) indikerer, at hvis en person sværger en ed om at gøre eller undlade noget, og det så viser sig for ham, at han ikke burde have svoret sådan en ed, eller at det hensigtsmæssigt kræver, at han skal bryde den ed, bør han bryde den og give den foreskrevne Kaffārah (soning).

Så da hun røbede det (til en anden hustru), og Allāh gjorde ham bekendt (med det)[1], fortalte han (den hustru, der røbede det) en del af det og undlod en anden del[2]. Så da han fortalte hende om det, sagde hun: ”Hvem har fortalt dig det?” Han sagde: ”Det er blevet fortalt til mig af Den Alvidende, Den vel Vidende”.

نَبَّأَتْ بِهِۦ وَأَظْهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُۥ
وَأَعْرَضَ عَنۢ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتْ مَنْ أَنۢبَأَكَ
هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِىَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْخَبِيرُ ٣

4. (O, I to hustruer af Profeten), hvis I begge angrer til Allāh (er det det bedste for jer), da jeres hjerter allerede har afveget. Og hvis I støtter hinanden mod ham (den Hellige Profet), så er Allāh sandelig hans Beskytter, og Djibrīl (Gabriel) og de retskafne troende. Og ydermere er englene hans hjælpere.

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن
تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ
وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ
ظَهِيرٌ ٤

5. Måske vil hans Herre, hvis han lader sig skille fra jer, give ham i jeres sted hustruer, der er bedre end jer: underdanige (til Allāh), troende, hengivne, angerfulde, (standhaftige

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا
مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ
سَٰٓئِحَٰتٍ ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا ٥

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde fortalt Sayyidah Ḥafṣah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا), at han aldrig ville drikke honning i Sayyidah Zaynabs (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) hus, og at han havde svoret en ed herom. Samtidig havde han bedt Sayyidah Ḥafṣah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) om ikke at oplyse dette til nogen Men hun fortalte Sayyidah ‘Āishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) om det. Gennem den Guddommelige åbenbaring fik den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) imidlertid kendskab til hendes afsløring af deres samtale. Han informerede Sayyidah Ḥafsah om, at hun havde fortalt Sayyidah ‘Āishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) om deres samtale, som han havde bedt hende om at skjule.

2 Den beskrevne hemmelighed bestod af to dele. Den første del var, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) aldrig ville drikke honning i Sayyidah Zaynabs (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) hus, og den anden del var, at han havde svoret en ed om det. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) fortalte Sayyidah Ḥafṣah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) om hendes afsløring af den første del og undgik at nævne videregivelsen af den anden del, fordi han ikke ønskede at sætte hende i forlegenhed mere end nødvendigt.

i) tilbedelse, fastende, tidligere gifte og jomfruer.

6. O, I, som tror, beskyt jer selv og jeres familier fra en Ild, hvis brændsel er mennesker og sten, over hvilken engle er udnævnt, barske og hårde, som ikke er ulydige over for Allāh i det, som Han befaler dem. Og de gør alt, hvad de bliver befalet til.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ
نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ عَلَيۡهَا
مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ شِدَادٞ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ
مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ٦

7. O, I, som fornægter, kom ikke med nogen undskyldninger i Dag. Sandelig, I vil kun blive gengældt for det, I plejede at foretage jer.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّمَا
تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٧

8. O, I, som tror, vend (jer) til Allāh i sand anger. Måske vil jeres Herre afskrive for jer jeres synder og lade jer indtræde i haver, i hvilke floder løber, på en Dag hvor Allāh ikke vil vanære Profeten og dem, der troede sammen med ham. Deres lys vil være foran dem og til højre for dem. De vil sige: "Vor Herre, fuldend vores lys for os, og tilgiv os. Sandelig, Du har magt over alle ting.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوۡبَةٗ
نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ
سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥۖ نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ
أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتۡمِمۡ لَنَا
نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٞ ٨

9. O, Profet, anstreng[1] dig mod fornægterne og hyklerne. Og vær hård mod dem. Og deres endelige bolig er Djahannam (Helvede). Og det er en slet tilbagevendelse.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ
وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمَصِيرُ ٩

1 Ordet Djihād betyder bogstaveligt anstrengelse. Mod de åbne fornægtere kan det være en væbnet anstrengelse eller en anstrengelse for at overbevise dem gennem argumenter. I tilfælde af hyklere kan ingen væbnet anstrengelse imidlertid påtænkes, fordi de i denne verden bliver behandlet som muslimer. Anstrengelse her referer til den anden form. Hvad angår at vise hårdhed i deres tilfælde, menes der, at de skal pålægges juridiske straffe for deres forbrydelser, da de fremherskende forbrydelser dengang oftest blev begået af dem.

10. Allāh har givet dem, der fornægter, et eksempel i Nūḥs (Noas) hustru og Lūṭs (Lots) hustru. Begge var under to af Vores retskafne tjenere, men de bedrog dem. Så de kunne slet ikke gavne dem mod Allāh, og der blev sagt: "Indtræd I begge Ilden sammen med dem, der indtræder (den)[1]".

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ
وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ٱدْخُلَا ٱلنَّارَ
مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ١٠

11. Og Allāh har for dem, som tror, givet et eksemplet i Fir'auns (Faraoens) hustru, da hun sagde: "Min Herre, byg for mig, tæt på Dig, et hus i Paradiset, og red mig fra Fir'aun (Faraoen) og hans gerninger, og frels mig fra det uretfærdige folk".

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ٱبْنِ لِى
عِندَكَ بَيْتًا فِى ٱلْجَنَّةِ وَنَجِّنِى مِن فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ١١

12. Og (også eksemplet om) Maryam (Maria) datter af 'Imrān, der vogtede over sin kyskhed. Så pustede Vi gennem Vores Ånd (Djibrīl) i hende (s beklædning), og hun bevidnede sandheden om sin Herres ord og Hans Bøger. Og hun var en af de fromme.

وَمَرْيَمَ ٱبْنَتَ عِمْرَٰنَ ٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتْ مِنَ
ٱلْقَٰنِتِينَ ١٢

1 Begge disse Profeters (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمَا السَّلَام) hustruer accepterede ikke den sande tro.

SŪRAH AL-MULK

سُورَةُ المُلْكِ

Titlen på denne Sūrah er ”Herredømmet”. Ordet ’Herredømmet’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Ophøjelse af Sig Selv.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ærefuld er Den, i Hvis Hænder Herredømmet (over hele universet) ligger. Og Han har magt over alle ting.

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٌ ١

2. Den, der skabte døden og livet, for at prøve jer (i), hvem af jer der er bedst i gerninger. Og Han er Den Almægtige, Den Tilgivende.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ
عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ ٢

3. Den, som har skabt syv Himle over hinanden. Du vil ikke se nogen mangel i Ar-Raḥmāns (Den mest Nådiges) skabelse. Så vend igen dit blik (mod himlen). Ser du nogen revner?

ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗاۖ مَّا تَرَىٰ فِي
خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٖۖ فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ
مِن فُطُورٖ ٣

4. Vend derefter igen og igen dit blik (mod himlen), da vil dit blik vende tilbage til dig ydmyget og træt.

ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا
وَهُوَ حَسِيرٞ ٤

5. Og sandelig, Vi har smykket den nærmeste himmel med lamper og gjort dem til skyts mod satanerne[1]. Og Vi har forberedt for dem den Rasende Ilds straf.

وَلَقَدۡ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلۡنَٰهَا
رُجُومٗا لِّلشَّيَٰطِينِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ٥

6. Og for dem, der fornægter deres Herre, er der Djahannams (Helvedes) straf. Og det er en slet tilbagevendelse.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ
ٱلۡمَصِيرُ ٦

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-Ḥidjr (15:18) for en fuld forklaring omkring dette fænomen.

7. Når de bliver kastet deri, vil de høre en (forfærdelig) indånding fra den, og den vil være kogende.

إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقٗا وَهِيَ
تَفُورُ ٧

8. Det er lige før den bryder ud i raseri. Hver gang en gruppe bliver smidt deri, vil dens vogtere spørge dem: ”Var der ikke kommet nogen formaner til jer?”

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۖ كُلَّمَآ أُلۡقِيَ فِيهَا فَوۡجٞ
سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ ٨

9. De vil sige: ”Jo, en formaner kom til os, men vi fornægtede og sagde: ”Allāh har ikke åbenbaret noget. I er ikke andet end i stor vildfarelse”. ”

قَالُواْ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ
مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ ٩

10. Og de vil sige: ”Havde vi lyttet og forstået, havde vi ikke været blandt den Rasende Ilds folk”.

وَقَالُواْ لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ
ٱلسَّعِيرِ ١٠

11. Så de vil tilstå deres synd. Så væk med den Rasende Ilds folk.

فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ فَسُحۡقٗا لِّأَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١١

12. Sandelig, for dem, der frygter deres Herre uden at kunne se (Ham), er der tilgivelse og en stor belønning.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ
وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ١٢

13. Og om I holder jeres samtale hemmelig eller åbenlys. Sandelig, Han er Vidende om det, der er i hjerterne.

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ١٣

14. Kender Den, som skabte det, ikke? Han er Den Milde, Den vel Vidende.

أَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ١٤

15. Han er Den, der har undertvunget Jorden for jer, så vandr på dens veje og spis af dens forsyning. Og til Ham er Genopstandelsen.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ ذَلُولٗا فَٱمۡشُواْ فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزۡقِهِۦۖ وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ ١٥

16. Er I beskyttede mod, at Han, der er i Himlen, ikke skal få jer til at synke i jorden, når den begynder at skælve?

ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخۡسِفَ بِكُمُ ٱلۡأَرۡضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦

17. Eller er I beskyttede mod, at Han, der er i Himlen, ikke sender en voldsom storm med sten imod jer? Da vil I indse, hvordan Min advarsel var!

أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ١٧

18. Og sandelig, dem (der levede) før dem benægtede (sandheden). Så hvordan var Min irettesættelse?

وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ١٨

19. Ser de ikke fuglene over dem, idet de spreder deres vinger og (til tider) folder (dem) ind? Ingen holder dem oppe, undtagen Ar-Raḥmān (Den mest Nådige). Sandelig, Han Ser alt.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍۭ
بَصِيرٌ ١٩

20. Hvem er det, der kan være en hær for jer foruden Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) og hjælpe jer? Sandelig, fornægterne er ikke i andet end selvbedrag.

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ
ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ ٢٠

21. Hvem er det, der vil forsyne jer, hvis Han tilbageholder Sin forsyning? Nej, de fortsætter med at være i oprør (mod det gode) og flygter (fra sandheden).

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل
لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ٢١

22. Så er den, der går, og falder på sit ansigt, bedre retledet end den, der går oprejst på en ret vej?

أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن
يَمْشِى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٢٢

23. Sig (O, Muḥammad): ”Han er Den, der har skabt jer, og Han har for jer skabt hørelsen, synet og hjerterne. (Men lige) lidt er I taknemmelige”.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ
وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٢٣

24. Sig (O, Muḥammad): ”Han er Den, der har spredt jer på Jorden, og hos Ham vil I blive samlet”.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ٢٤

25. Og de siger: ”Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٢٥

26. Sig (O, Muḥammad): ”Sandelig, viden om (den Dag) er kun hos Allāh. Og jeg er sandelig (blot) en åbenlys formaner”.

قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ
مُّبِينٞ ٢٦

27. Så når de ser den komme nærmere, vil fornægternes ansigter ændre sig til vemod, og der vil blive sagt: ”Det er, hvad I plejede at spørge til!”

فَلَمَّا رَأَوۡهُ زُلۡفَةٗ سِيٓـَٔتۡ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ٢٧

28. Sig (O, Muḥammad): ”Ser I, hvis Allāh tilintetgør mig og dem, der er sammen med mig, eller er nådefuld mod os, hvem kan da frelse fornægterne fra en smertefuld straf?”

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَهۡلَكَنِيَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوۡ رَحِمَنَا
فَمَن يُجِيرُ ٱلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ٢٨

29. Sig: ”Han er Ar-Raḥmān (Den mest Nådige). Vi har troet på Ham, og til Ham sætter vi vores lid. Så I vil snart komme til at vide, hvem der er i åbenbar vildfarelse”.

قُلۡ هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيۡهِ تَوَكَّلۡنَاۖ
فَسَتَعۡلَمُونَ مَنۡ هُوَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٢٩

30. Sig (O, Muḥammad): ”Ser I, Hvis jeres vand skulle sive (ned i jorden), hvem vil da bringe jer strømmende vand?”

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَصۡبَحَ مَآؤُكُمۡ غَوۡرٗا فَمَن يَأۡتِيكُم
بِمَآءٖ مَّعِينِۭ ٣٠

SŪRAH AL-QALAM

سُورَةُ القَلَمِ

Titlen på denne Sūrah er ”Pennen”. Ordet ’Pennen’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved Pennen. Sūrah Nūn er en af tre Sūraher, Ṣād, Qāf og Nūn, der starter med ét bogstav.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Nūn[1]. (Jeg, Allāh, sværger) ved Pennen[2] og det, som de skriver.

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ١

2. Ved din Herres nåde, du (O, Muḥammad) er ikke gal[3].

مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ٢

3. Og du vil sandelig få en belønning, der aldrig ophører.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ٣

4. Og du er sandelig af stor (moralsk) karakter.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ٤

5. Så (snart) vil du se, og de vil se.

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُونَ ٥

6. Hvem af jer, der er besat (af en djævel).

بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ٦

---

1 Al-Ḥurūf Al-Muqaṭṭa‘ah: ”Enkeltstående bogstaver, hvis mening og visdom ingen undtagen Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kender”. Disse enkeltstående bogstaver er også tegn på, at den Hellige Koran er et mirakel. Da bogstaverne var en del af det arabiske sprog, blev afgudsdyrkerne udfordret til at komme med en sammensætning af enkeltstående bogstaver, der lignede Koranens. Men de var ude af stand til at bringe noget lignende. Arabernes manglende evne til at bringe noget lignende, selvom de var det mest veltalende folk, beviser at Koranen er en åbenbaring fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ).

2 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

3 Nogle hedninge i Makkah plejede at kalde Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), Gud forbyde det, for en sindssyg person. Ved at henvise til pennen og Koranens Āyāt (vers) som de skriftkloge plejede at nedfælde, siger Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), at diskursen der bliver åbenbaret til ham, er det konkrete bevis på, at han ikke er sindssyg, da sådan en diskurs ikke kan komponeres af en vanvittig person, især når han er ulærd og ikke er bekendt med anvendelsen af pennen.

7. Sandelig, din Herre ved, hvem der er faret vild fra Hans vej. Og Han ved bedst hvem, der er retledede.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ٧

8. Så adlyd ikke dem, der benægter (den sande Tro).

فَلَا تُطِعِ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٨

9. De ønsker, at du giver efter, da vil de også give efter[1] (og ikke være hårde).

وَدُّواْ لَوۡ تُدۡهِنُ فَيُدۡهِنُونَ ٩

10. Og adlyd ikke enhver foragtelig (person), der sværger.

وَلَا تُطِعۡ كُلَّ حَلَّافٖ مَّهِينٍ ١٠

11. En bagtaler, der bringer sladder.

هَمَّازٖ مَّشَّآءِۭ بِنَمِيمٖ ١١

12. En, der forhindrer godhed, overtræder grænser (og er) syndig.

مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ١٢

13. Grusom (og) ydermere berygtet.

عُتُلِّۭ بَعۡدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ١٣

14. (Hans hovmod skyldes), at han var (en mand) af rigdom og (med) sønner.

أَن كَانَ ذَا مَالٖ وَبَنِينَ ١٤

15. Når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for ham, siger han: Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)[2]".

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٥

16. Vi vil (snart) afmærke ham på snuden (næsen).

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلۡخُرۡطُومِ ١٦

17. Sandelig, Vi har prøvet dem, ligesom Vi har prøvet havens[3] ejere,

إِنَّا بَلَوۡنَٰهُمۡ كَمَا بَلَوۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا

---

1 Dette henviser til nogle hedninges forslag om, at hvis den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) holder inde med at prædike om sin tro, vil de stoppe deres modstand mod ham.

2 Henvisningen i Āyāt (vers) 11 til 16 er til Walīd Bin Mughīrah (selvom hans navn ikke nævnes), da han var kendt for sådanne dårlige egenskaber.

3 Ordene 'Havens ejere' er her blevet brugt som en titel på nogle mennesker, der levede i Darawān, en by i Yemen nær Ṣan'ā'. Deres far var en Gudfrygtig mand. Når han plukkede frugten fra sin have og høstede sine afgrøder, gav han en betydelig mængde af afgrøderne til de fattige. Hans sønner arvede haven efter hans død. Ud af nærighed anså de deres far som en tåbelig mand, der spildte en så stor mængde afgrøder uden at få noget til gengæld.

da de svor, at de ville plukke dens frugter om morgenen.

مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

18. Og de gjorde ingen undtagelse, (idet de ikke sagde: ”Hvis Allāh vil”.)

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾

19. Så hærgede der over den (haven) en hærgen (ild) fra din Herre (om natten og brændte den ned), mens de sov.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾

20. (Den næste) morgen var den, som om den var høstet.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. (Og) de kaldte på hinanden, da dagen brød ud.

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. ”Gå tidligt ud til jeres jord, hvis I vil plukke (frugterne)”.

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾

23. Så de gik ud. Og de hviskede (til hinanden).

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾

24. ”Lad ingen fattig indtræde jer (es jord) i dag”.

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. Og de tog af sted om morgenen, selvsikre på at de havde styrke (til at holde de fattige væk).

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. (Men) da de så den (ødelagte have), sagde de: ”Sandelig, vi er faret vild”.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾

27. (Og da de indså, at det var den samme have, men at den blot var blevet ødelagt, sagde de): ”Nej, men vi er blevet berøvet (frugterne)”.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. Den bedste af dem sagde: ”Sagde jeg ikke til jer, at I skulle lovprise (Allāh)?”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. De sagde: ”Vi lovpriser vor Herre. Sandelig, vi var (uretfærdige)”.

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

Da tidspunktet for høsten nærmede sig, besluttede de sig for, at de ikke ville tillade nogen fattig person at komme ind i haven på høsttidspunktet. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sendte derpå en storm, som ødelagde hele haven.

30. Så vendte de sig mod hinanden og begyndte at bebrejde.

فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَلَٰوَمُونَ ٣٠

31. (Og til sidst) sagde de: ”Ve over os! Sandelig, vi var (alle) overtrædere.

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ٣١

32. Måske vil vores Herre erstatte os med noget, der er bedre end dette. Sandelig, vi vender os til vores Herre[1]”.

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ٣٢

33. Således er straffen (i denne verden). Og straffen i det Hinsides er (endnu) større, hvis de blot vidste (det)!

كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٣٣

34. Sandelig, for de Gudfrygtige er der, hos deres Herre, lyksalighedens haver.

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٣٤

35. Skal Vi da behandle al-muslimūn (dem der underkaster sig Allāh), ligesom synderne?

أَفَنَجۡعَلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ كَٱلۡمُجۡرِمِينَ ٣٥

36. Hvad er der med jer? Hvordan dømmer I?

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٦

37. Eller har I en bog, hvori I lærer?

أَمۡ لَكُمۡ كِتَٰبٞ فِيهِ تَدۡرُسُونَ ٣٧

38. Hvori I har alt, hvad I vælger?

إِنَّ لَكُمۡ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ٣٨

39. Eller har I modtaget løfter fra Os, som er gyldige indtil Opstandelsens Dag, om at I sandelig vil få det, som I beslutter?

أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَٰنٌ عَلَيۡنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ٣٩

40. Spørg dem, hvem af dem, der står til ansvar for dette.

سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ٤٠

41. Eller har de (sidestillet med Os) afguder, (som har garanteret sikkerhed for dem)? Så lad dem bringe deres afguder, hvis de er sandfærdige?

أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ٤١

---

1 Da de virkelig angrede sig, velsignede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) dem med en anden have, der var meget bedre end den tidligere have.

42. En Dag, hvor Skinnebenet[1] vil blive blottet, og de vil blive kaldt til at lave As-Sudjūd (kaste sig med ansigtet mod jorden), men de vil ikke være i stand til det.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Med deres nedslåede blikke vil de blive dækket af vanære. Og de blev kaldt til As-Sudjūd (kaste sig med ansigtet mod jorden), da de var raske, (men de underkastede sig ikke).

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ
إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Så lad Mig være alene med dem, der fornægter denne tale (Koranen). Dem vil Vi gradvis trække (hen mod deres straf), uden at de ved hvorfra.

فَذَرْنِى وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og Jeg giver dem udsættelse. Sandelig, Min plan er fast.

وَأُمْلِى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

46. Eller beder du dem (O, Muḥammad) om belønning, så de derfor er bebyrdet med en gæld?

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

47. Eller har de viden om det Usete, og de nedskriver det?

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og (O, Muḥammad) vær tålmodig omkring din Herres beslutning, og vær ikke som "ham med fisken[2]", da han råbte, mens han var bedrøvet.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ
ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

1 "Skinneben" der henvises til her er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Skinneben, som er en af Hans egenskaber, hvis nøjagtige natur hverken kendes af nogen, ej heller kan den gennemskues i denne verden. (Men det er selvfølgelig ikke som et menneskes skinneben). Āyah (verset) betyder, at på et tidspunkt på Domme Dagen, vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) afdække denne Hans attribut, som kaldes "Skinneben", og de vil blive befalet til at udføre Sadjdah foran den. Denne fortolkning støttes af en autentisk Ḥadīth, rapporteret af Bukhārī og Muslim.

2 Det refererer til Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)), som blev slugt af en fisk, efter han forlod sin nation før modtagelsen af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling. Se Sūrah Yūnus (10:98) for en komplet beskrivelse.

49. Havde en gunst fra hans Herre ikke nået ham, ville han være blevet kastet i ødemarken, og han ville have været den bebrejdede[1].

لَّوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

50. Så valgte hans Herre ham (og) gjorde ham da til en af de retskafne.

فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾

51. Og de, der fornægter, vil næsten få dig til at snuble med deres blikke[2], når de hører Påmindelsen (Koranen). Og de vil sige: "Han er sandelig en gal mand".

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

52. Og den er intet andet end en Påmindelse (Koran) for alle verdnerne.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

---

1 "En gunst fra hans Herre" betyder accept af hans anger, og "ødemarken" refererer til det sted, hvor han blev kastet ud af fisken. Hvis denne Āyah (vers) læses side om side med Āyah (vers) 143 og 144 i Sūrah Aṣ-Ṣāffāt, vil det sandsynligt betyde, at hvis Profeten Yūnus (Jonas (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) ikke havde lovprist og angret sig, var han forblevet i fiskens bug for altid, og hvis han havde angret sig, men ikke var blevet begunstiget med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) accept af hans anger, ville han være blevet kastet ud af fisken i ødemarken på grund af sin anger, men ikke i en bebrejdende tilstand. Men da Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) begunstigede ham ved at acceptere hans anger, var han var ikke mere den bebrejdede.

2 Det betyder, at de kigger på dig med sådan et had og vrede, som om de vil få dig til at snuble fra dit standpunkt på grund af deres modvilje.

SŪRAH AL-ḤĀQQAH

سُورَةُ الحَاقَّةِ

Titlen på denne Sūrah er "Det Uundgåelige". Ordet 'det Uundgåelige' er nævnt i Āyah (vers) 1, som henviser til Genopstandelses Dagen, dens rædsler, fornægternes straf og de troendes belønninger.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Det Uundgåelige (Dommens Dag).

ٱلۡحَآقَّةُ ١

2. Hvad er det Uundgåelige?

مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٢

3. Og hvad ved du om, hvad det Uundgåelige er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٣

4. Thamūd og 'Ād havde fornægtet den Slagkraftige Time (Dommens Dag).

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ وَعَادُۢ بِٱلۡقَارِعَةِ ٤

5. Så (hvad angår) Thamūd, da blev de tilintetgjort af det (frygtelige skrig), der overgik alle grænser.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ٥

6. Og (hvad angår) 'Ād, så blev de tilintetgjort af en voldsom, rasende vind.

وَأَمَّا عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ٦

7. Som Han pålagde dem i syv nætter og otte sammenhængende dage. Så du kunne have set folket i disse (dage) ligge væltet (på jorden), som var de stammer af hule palmetræer.

سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ سَبۡعَ لَيَالٖ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومٗاۖ فَتَرَى
ٱلۡقَوۡمَ فِيهَا صَرۡعَىٰ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٖ ٧

8. Så ser du noget levn fra dem?[1]

فَهَلۡ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٖ ٨

9. Og Fir'aun (Faraoen) og dem, (der levede) før ham (i fornægtelse), og de sammenstyrtede byer[2] (Lūts folk)[3] kom (alle) med synd.

وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَن قَبۡلَهُۥ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ بِٱلۡخَاطِئَةِ ٩

---

1 Se Sūrah Al-A'rāf (7:65-97).

2 De "sammenstyrtede byer" henviser til byerne Sodoma og Amura. Se Sūrah Al-A'rāf (7:80-84).

3 At nævne Profeten Lūṭs (Lot (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) folk specielt er på grund af den store synd de begik dvs. sodomi.

10. De var da ulydige over for deres Herres sendebud, så Han greb dem med et hårdt greb.

فَعَصَوۡاْ رَسُولَ رَبِّهِمۡ فَأَخَذَهُمۡ أَخۡذَةٗ رَّابِيَةً ١٠

11. Sandelig, (da) vandet flød over (i Nūḥs tid), lod Vi jer (o, Mennesker) gå om bord på det flydende (skib)[1].

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلۡمَآءُ حَمَلۡنَٰكُمۡ فِي ٱلۡجَارِيَةِ ١١

12. For at Vi kunne gøre det til en påmindelse for jer og for at et beskyttende øre kunne bevare (beretningen om) det.

لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةٗ وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ١٢

13. Så når der bliver blæst i Hornet med et enkelt pust.

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ١٣

14. Og jorden og bjergene vil blive løftet og knust med et enkelt stød.

وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ١٤

15. På den Dag vil Begivenheden finde sted.

فَيَوۡمَئِذٖ وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ١٥

16. Og himlen vil splittes, og den vil på den Dag være skrøbelig.

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوۡمَئِذٖ وَاهِيَةٞ ١٦

17. Og englene vil være på dens grænser. Og otte (engle) på den Dag vil bære din Herres Trone over dem.

وَٱلۡمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرۡجَآئِهَاۚ وَيَحۡمِلُ عَرۡشَ رَبِّكَ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ ثَمَٰنِيَةٞ ١٧

18. På den Dag vil I blive bragt frem, (så) ingen af jeres hemmeligheder vil være skjulte.

يَوۡمَئِذٖ تُعۡرَضُونَ لَا تَخۡفَىٰ مِنكُمۡ خَافِيَةٞ ١٨

19. Og (hvad angår) den, der modtager sin bog i sin højre hånd, så vil han sige: "Her! læs min bog.

فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقۡرَءُواْ كِتَٰبِيَهۡ ١٩

20. Sandelig, jeg var sikker på, at jeg ville møde min afregning".

إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهۡ ٢٠

21. Så han vil være i et behageligt liv.

فَهُوَ فِي عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ٢١

22. I en ophøjet have.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ٢٢

23. Hvis frugter vil være nære.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٞ ٢٣

---

1 Se Sūrah Hūd (11:25-49).

24. (Der vil blive sagt til disse folk): ”Spis og drik med fornøjelse på grund af det, som I gjorde førhen i de foregående dage”.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ٢٤

25. Og (hvad angår) den, der modtager sin bog i sin venstre hånd, så vil han sige: ”O, gid jeg ikke havde modtaget min bog.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ٢٥

26. Og jeg aldrig havde vidst, hvordan min afregning blev.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ٢٦

27. O, gid at den (døden) havde været enden!

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ٢٧

28. Min rigdom har ikke været til gavn for mig.

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى مَالِيَهْ ٢٨

29. Min magt har forladt mig (for evigt)”.

هَلَكَ عَنِّى سُلْطَٰنِيَهْ ٢٩

30. (Da vil der blive sagt til englene): ”Grib ham, lænk ham.

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ٣٠

31. Så kast ham i den Flammende Ild.

ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ٣١

32. (Og) spænd ham derefter fast med en kæde, hvis længde er halvfjerds alen[1]”.

ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ٣٢

33. Sandelig, han plejede ikke at tro på Allāh, Den Almægtige.

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ٣٣

34. Og han opmuntrede ikke (andre) til at brødføde de trængende.

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ٣٤

35. Så han har ingen venner her i Dag.

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ٣٥

36. Og ikke nogen mad, undtagen fra Ghislīn (materie).

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ٣٦

37. Ingen vil spise af det undtagen synderne.

لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ٣٧

1 En alen er lig med 62,77 cm. 70 alen er derfor lig med 43,94 m.

38. Så, Jeg (Allāh) sværger ved det, som I ser.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِمَا تُبۡصِرُونَ ٣٨

39. Og ved det, som I ikke ser.

وَمَا لَا تُبۡصِرُونَ ٣٩

40. Sandelig, det er et nobelt Sendebuds tale.

إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ٤٠

41. Og det er ikke en poets tale. (Kun) en smule tror I (på).

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَاعِرٖۚ قَلِيلٗا مَّا تُؤۡمِنُونَ ٤١

42. Og det er ikke en sandsigers tale. (Kun) en smule lader I jer påminde.

وَلَا بِقَوۡلِ كَاهِنٖۚ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ٤٢

43. (Men det er) en åbenbaring fra verdnernes Herre.

تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٣

44. Og havde han (Profeten Muḥammad) forfalsket nogle udtalelser i Vores (navn).

وَلَوۡ تَقَوَّلَ عَلَيۡنَا بَعۡضَ ٱلۡأَقَاوِيلِ ٤٤

45. Havde Vi sandelig grebet ham ved den højre (hånd).

لَأَخَذۡنَا مِنۡهُ بِٱلۡيَمِينِ ٤٥

46. Derefter havde Vi sandelig skåret hans pulsåre over.

ثُمَّ لَقَطَعۡنَا مِنۡهُ ٱلۡوَتِينَ ٤٦

47. Så ingen af jer ville have været en hindring imod det.

فَمَا مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ عَنۡهُ حَٰجِزِينَ ٤٧

48. Og det er sandelig en Påmindelse for de Gudfrygtige.

وَإِنَّهُۥ لَتَذۡكِرَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ٤٨

49. Og sandelig, Vi ved, at der er fornægtere iblandt jer[1].

وَإِنَّا لَنَعۡلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ٤٩

50. Og det er sandelig en ærgrelse for fornægterne.

وَإِنَّهُۥ لَحَسۡرَةٌ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٥٠

1 Dette er en hypotetisk erklæring. Makkahs hedninge hævdede, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde smedet Koranen og tilskrevet den til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Āyah (verset) siger, at hvis han havde smedet den, ville han aldrig have fået lov til at vildlede folk. Han ville i stedet være blevet tilintetgjort af den Guddommelige straf, fordi Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke lader nogen, der falsk påstår profetgerningen, vildlede folk.

51. Og sandelig, den (Koranen) er den absolutte sandhed.

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلۡيَقِينِ ٥١

52. Så proklamer din Herres navns renhed, Den Almægtige.

فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٥٢

SŪRAH AL-MA‘ĀRIDJ

سُورَةُ المَعَارِج

Titlen på denne Sūrah er ”Opstigningsvejene”. Ordet ’opstigningsvejene’ er nævnt i Āyah (vers) 3, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) er Herren over opstigningsvejene.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. En spørgende spørger om straffen, der skal indtræffe.

سَأَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝١

2. For fornægterne vil der ikke være noget til at afværge den[1].

لِّلْكَٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ ۝٢

3. Den er fra Allāh, Herren over Opstigningsvejene[2].

مِّنَ ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ ۝٣

4. Englene og Ånden (Gabriel) stiger op til Ham på en Dag, hvis længde er halvtreds tusinde år[3].

تَعْرُجُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝٤

---

1 Ifølge nogle beretninger, var det Naḍr Bin Ḥārith, der hånede konceptet om den Guddommelig svøbe og bad Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om at få sten til at regne ned over ham, eller bringe en anden straf. (Se Sūrah Al-Anfāl (8:32)).

2 ”Opstigningsvejene” refererer enten til skyerne eller til de høje steder, som englene skal passere, når de stiger op til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ). Deres nøjagtige natur er ukendt.

3 Denne Āyah (vers) kan fortolkes på to forskellige måder. Ifølge nogle lærde, henviser den til Domme Dagen. I dette tilfælde ville det betyde, at straffen vil indtræffe på Dommens Dag, hvis længde er halvtreds tusinde år. I Sūrah As-Sadjdah (32: 5) er dens længde nævnt som et tusinde år. Denne forskel er blevet forklaret af de lærde ved, at de henviser til forskellige mennesker. Nogle mennesker vil føle det som tusinde år, mens andre der vil stå over for et meget hårdere regnskab, vil føle det som halvtreds tusinde år. Nogle andre lærde har dog forklaret Āyah (verset) på en anden måde. Ifølge dem, er Āyah (verset) et svar på de hedninge, der spurgte om, hvorfor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ) ikke sendte en Guddommelig svøbe over dem med det samme, hvis deres tro var falsk. Āyah (verset) siger, at den periode I antager som tusind år eller halvtreds tusinde år ikke er mere end en enkelt dag hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede ﷻ). Hans befalinger udføres til deres rette tidspunkt, informationen om hvilke stiger op til Ham på Dagen, som ifølge jeres beregning er lige så lang som et eller endda halvtreds tusinde år. Til støtte for denne forklaring er følgende Āyah (vers) af Sūrah Al-Ḥadjj (22:47), ”Og de

5. Så vær tålmodig, med en smuk tålmodighed.
فَٱصۡبِرۡ صَبۡرٗا جَمِيلًا ٥

6. Sandelig, de ser den (straffen som noget) fjernt.
إِنَّهُمۡ يَرَوۡنَهُۥ بَعِيدٗا ٦

7. Og Vi ser den (som noget) nært.
وَنَرَىٰهُ قَرِيبٗا ٧

8. (Straffen vil falde) en Dag, hvor himlen vil være som kogende bundfald fra olie.
يَوۡمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلۡمُهۡلِ ٨

9. Og bjergene vil være som uld.
وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ كَٱلۡعِهۡنِ ٩

10. Og ingen ven vil spørge til (sin nære) ven.
وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمٗا ١٠

11. (Selvom) de vil kunne se hinanden. Den skyldige person vil ønske, at han kunne løskøbe sig selv fra denne Dags straf med sine sønner.
يُبَصَّرُونَهُمۡۚ يَوَدُّ ٱلۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِي مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِئِذِۭ بِبَنِيهِ ١١

12. Og sin hustru og sin broder.
وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ١٢

13. Og sin slægt, der gav ham beskyttelse.
وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِي تُـٔۡوِيهِ ١٣

14. Og alle dem på jorden, (så) han derefter (selv) kunne gå fri.
وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا ثُمَّ يُنجِيهِ ١٤

15. Men nej, det er sandelig (Helvedes) Flamme.
كَلَّآۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ١٥

16. (Som vil) trække skindet fra hovedbunden (og resten af kroppen).
نَزَّاعَةٗ لِّلشَّوَىٰ ١٦

17. Den (Ilden) vil kalde på den, der vendte sin ryg (til sandheden) og flygtede.
تَدۡعُواْ مَنۡ أَدۡبَرَ وَتَوَلَّىٰ ١٧

18. Og (den, som) ophobede (rigdomme) og hamstrede (dem).
وَجَمَعَ فَأَوۡعَىٰ ١٨

---

beder dig fremskynde straffen. Og Allāh bryder aldrig Sit løfte. Og sandelig, én Dag hos din Herre er som tusind år af dem, I regner. ”Nogle andre lærde, såsom ‘Abdullah Bin ‘Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), har tolket denne Āyah (vers) som Mutashābih dvs., hvis nøjagtige betydning ikke kan vides med sikkerhed.

19. Sandelig, mennesket er skabt bεængstet.

۞إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا ١٩

20. (Og) utålmodigt, når det berøres af ondt.

إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعٗا ٢٠

21. Og nærigt, når det bliver givet af det gode (lykke).

وَإِذَا مَسَّهُ ٱلۡخَيۡرُ مَنُوعًا ٢١

22. Undtagen de (mennesker), der udfører Ṣalāh (Bøn).

إِلَّا ٱلۡمُصَلِّينَ ٢٢

23. De, der er vedholdende i Ṣalāh (Bøn).

ٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ دَآئِمُونَ ٢٣

24. Og de, i hvis rigdomme en andel er bestemt.

وَٱلَّذِينَ فِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ مَّعۡلُومٞ ٢٤

25. For den, der spørger, og for den, der er nødlidende.

لِّلسَّآئِلِ وَٱلۡمَحۡرُومِ ٢٥

26. Og de, der tror på Afregnings Dagen.

وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ٢٦

27. Og de, der frygter deres Herres straf.

وَٱلَّذِينَ هُم مِّنۡ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشۡفِقُونَ ٢٧

28. Sandelig, deres Herres straf er ingen sikker imod.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمۡ غَيۡرُ مَأۡمُونٖ ٢٨

29. Og de som vogter over deres kønsdele (kyske).

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ٢٩

30. Undtagen (over for) deres hustruer eller over for det, deres højre hånd besidder (slavinder). For de er fri for bebrejdelse.

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ
غَيۡرُ مَلُومِينَ ٣٠

31. Og de, der søger (kønslig forlystelse) ud over dette, er overtrædere.

فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ٣١

32. Og de, der overholder deres pagter og det, de er blevet betroet.

وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ٣٢

33. Og de, der er standhaftige i deres vidneudsagn.

وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمۡ قَآئِمُونَ ٣٣

34. Og de, der overholder deres Ṣalāh (Bøn).
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٣٤

35. Disse vil være i (Paradisets) haver, æret.
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ٣٥

36. Så hvad er der i vejen med dem, der fornægter, siden de haster imod dig?
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ٣٦

37. Fra højre og fra venstre, i grupper?
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ٣٧

38. Higer de, alle iblandt dem, efter at blive lukket ind i lyksalighedens have?[1]
أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ٣٨

39. Men nej! Sandelig, Vi har skabt dem af det, de kender[2].
كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ٣٩

40. Så Jeg (Allāh) sværger ved (Mig Selv) Herren over solopgangspunkterne og solnedgangspunkterne: Sandelig, Vi er i stand til.
فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ٤٠

41. At erstatte dem (med nogen), der er bedre end dem. Og Vi kan ikke overgås.
عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٤١

42. Så lad dem forfalde til (deres vildfarelse) og morskab, indtil de
فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

1 De vantro plejede at komme til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i grupper og hånede muslimerne. De benægtede den islamiske tro, herunder Genopstandelsen. Men på samme tid plejede de, ironisk, at påstå, at de ville indtræde Paradiset og nyde dets lyksalighed. Denne Āyah (vers) refererer til denne de vantros holdning.

2 Da deres foregivne ambition om at komme i Paradiset blot var en hån, og de faktisk agtede at benægte Genopstandelsen. Deres benægtelse tilbagevises i denne Āyah (vers) ved at sige, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) ganske vist har skabt dem fra en livløs dråbe af sæd. Og de ved godt, at det er vanskeligere at forvandle en dråbe sæd til et perfekt menneske. Hvis Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har magt til at gøre det til et levende menneske, er det endnu lettere for Ham at give liv til en død krop! Alligevel tror de ikke på Genopstandelsen. Så hvordan kan de indtræde Paradis?

står over for (denne) deres Dag, som de er blevet lovet.	ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ۝٤٢
43. En Dag, hvor de vil komme ud af gravene hurtigt, som om de ilede mod afguder.	يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝٤٣
44. Med deres nedslåede blikke vil de blive dækket af vanære. Dette er Dagen, som de var blevet lovet.	خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلَّذِي كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ۝٤٤

SŪRAH NŪḤ

سُورَةُ نُوحٍ

Titlen på denne Sūrah er "Noa". Ordet 'Noa' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beretningen af en del af Profeten Nūḥs (Noas (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)) historie.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sandelig, Vi sendte Nūḥ (Noa)[1] til sit folk, (idet Vi sagde): "Advar dit folk, før en smertefuld straf kommer over dem".

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١

2. Han sagde: "O, mit folk, sandelig, jeg er en åbenbar formaner for jer.

قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٢

3. (Der er kommet for at sige), at I skal tilbede Allāh og frygte Ham og følge mig.

أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣

4. Han vil tilgive jer jeres synder og give jer en frist til en bestemt tid. Sandelig, når Allāhs fastsatte tid kommer, vil den ikke blive udsat. Hvis I (blot) vidste (det)!"

يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٤

5. Han sagde: "Min Herre, sandelig, jeg har forkyndt til mit folk (både) nat og dag.

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ٥

6. Men mit kald resulterede i intet andet, end at de løb væk.

فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا فِرَارٗا ٦

7. Og sandelig, hver gang jeg forkyndte for dem, for at Du kunne tilgive dem, puttede de deres fingre i deres ører og viklede deres tøj omkring dem selv. Og de blev stædige, og de voksede i (ekstrem) arrogance.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا ٧

---

1 Se Sūrah Hūd (11:25-49).

8. Derefter forkyndte jeg sandelig åbent (højlydt) for dem.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

9. Sandelig, jeg talte derefter med dem offentligt og talte med dem privat.

ثُمَّ إِنِّيٓ أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

10. Da sagde jeg (til dem): ”Bed om tilgivelse hos jeres Herre. Sandelig, Han er Tilgivende.

فَقُلْتُ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

11. Og (hvis I gør det) vil Han få Himlen til at regne over jer i overflod.

يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ﴿١١﴾

12. Og forøge jeres rigdomme og antal af sønner og få haver til at vokse for jer og floder til at løbe for jer.

وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّٰتٍ
وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا ﴿١٢﴾

13. Hvad er der med jer, siden I ikke værdsætter Allāhs Majestæt?

مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. Og Han har skabt jer i forskellige faser.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. Har I ikke set, hvordan Allāh har skabt syv Himle over hinanden?

أَلَمْ تَرَوْا۟ كَيْفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. Og (hvordan Han) har skabt månen som et lys deri og skabt solen som en lampe?

وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ
سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. Og Allāh har frembragt jer fra jorden (som en perfekt) vækst[1].

وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

18. Derefter vil Han sende jer tilbage i den og bringe jer frem igen (på Genopstandelses Dagen).

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

19. Og Allāh har udstrakt Jorden for jer.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

20. For at I kan gå omkring på dens brede veje”.

لِّتَسْلُكُوا۟ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

---

1 Dette kan være en henvisning til Ādams (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام) skabelse, som blev skabt af støv. Eller det kan henvise til oprindelsen af ethvert menneske, fordi det er skabt af sæd, der stammer fra mad, der vokser op fra jorden.

21. Nūḥ (Noa) sagde: ”Min Herre, sandelig, de var ulydige over for mig og fulgte (i stedet) den, hvis rigdom og børn ikke tilførte ham andet end tab.

قَالَ نُوحٞ رَّبِّ إِنَّهُمۡ عَصَوۡنِي وَٱتَّبَعُواْ مَن لَّمۡ يَزِدۡهُ
مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارٗا ٢١

22. Og de udtænkte et mægtigt plot.

وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا كُبَّارٗا ٢٢

23. Og de sagde: ”Svigt aldrig jeres guder. Og svigt aldrig Wadd eller Suwā’ eller Yaghūth og (heller ikke) Ya‘ūq og Nasr[1]”.

وَقَالُواْ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمۡ وَلَا تَذَرُنَّ وَدّٗا وَلَا
سُوَاعٗا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسۡرٗا ٢٣

24. Og de vildledte mange. Og (O, min Herre) lad ikke de uretfærdige gøre fremskridt i andet end vildfarelse[2]”.

وَقَدۡ أَضَلُّواْ كَثِيرٗاۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا
ضَلَٰلٗا ٢٤

25. På grund af deres synder blev de druknet. (Og) så blev de lukket ind i Ilden. Da fandt de ingen hjælpere for dem ud over Allāh.

مِّمَّا خَطِيٓـَٰٔتِهِمۡ أُغۡرِقُواْ فَأُدۡخِلُواْ نَارٗا فَلَمۡ يَجِدُواْ
لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارٗا ٢٥

26. Og Nūḥ (Noa) sagde: ”Min Herre, lad der ikke være noget tilholdssted på jorden for fornægterne.

وَقَالَ نُوحٞ رَّبِّ لَا تَذَرۡ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ
دَيَّارًا ٢٦

27. Sandelig, hvis Du lader dem være, vil de vildlede Dine tjenere. Og de vil ikke føde andet end syndige fornægtere.

إِنَّكَ إِن تَذَرۡهُمۡ يُضِلُّواْ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓاْ
إِلَّا فَاجِرٗا كَفَّارٗا ٢٧

28. Min Herre, tilgiv mig og mine forældre og enhver, der indtræder mit hjem, som troende og alle de troende mænd og de troende kvinder, og øg ikke aẓ-Ẓālimīn (de uretfærdige) i andet end undergang.

رَّبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيۡتِيَ
مُؤۡمِنٗا وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۖ وَلَا تَزِدِ
ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارَۢا ٢٨

1 Wadd, Suwā‘, Yaghūth, Ya‘ūq, og Nasr er navne på afguder.

2 Som nævnt i Sūrah Hūd (11:36), blev det erklæret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), at bortset fra Profeten Nūḥs (Noas (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) følger som var til stede på det tidspunkt, ville ingen fra hans folk komme til at tro. Derfor blev denne bøn ytret.

SŪRAH AL-DJINN

سُورَةُ الجِنِّ

Titlen på denne Sūrah er ”Al-Djinn”. Ordet ’djinn’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beretningen om djinn, deres forhold, deres udsagn, og deres relation til mennesket etc.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sig (O, Muhammad): ”Det er blevet åbenbaret til mig, at en gruppe blandt djinn[1] har lyttet (til Koranen) og (herefter har) sagt (til deres folk): ”Sandelig, vi har hørt en forbløffende Recitation.

قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ
إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا عَجَبٗا ١

2. Som leder til den rette vej. Så vi tror på den, og vi vil aldrig sidestille noget med vores Herre[2].

يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ
أَحَدٗا ٢

3. Og ophøjet er vores Herres Pragt. Han har hverken taget (Sig) en hustru eller en søn.

وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةٗ وَلَا
وَلَدٗا ٣

4. Og tåberne blandt os plejede at sige det om Allāh, der var langt fra (sandheden).

وَأَنَّهُۥ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطٗا ٤

5. Og vi troede, at mennesket og djinn aldrig ville fortælle en løgn om Allāh, (og derfor fulgte vi dem).

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلۡإِنسُ وَٱلۡجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ
كَذِبٗا ٥

---

1 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Som nævnt i Sūrah Al-Aḥqāf (46:29), da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) var på vej tilbage fra Ṭāif og fortsatte mod ‘Ukāẓ, gjorde han holdt ved et sted kaldet Nakhlah. Til Fadjr Ṣalāh (Bøn) reciterede han Koranen. En gruppe djinn passerede forbi og blev tiltrukket af recitationen. Koranens budskab appellerede til dem, og de omfavnede Islām. De tog tilbage til deres nation og inviterede dem til Islām.

6. Og nogle mænd iblandt menneskene plejede at søge ly hos nogle mænd iblandt djinn. Så de forøgede deres frygt[1].

وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٞ مِّنَ ٱلۡإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٖ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَزَادُوهُمۡ رَهَقٗا ٦

7. Og de (menneskene) troede ligesom I (o, djinn) tror, at Allāh aldrig ville sende noget sendebud.

وَأَنَّهُمۡ ظَنُّواْ كَمَا ظَنَنتُمۡ أَن لَّن يَبۡعَثَ ٱللَّهُ أَحَدٗا ٧

8. Og vi forsøgte (at nå) Himlen, (men) vi fandt den da fyldt med stærke vogtere og flammer.

وَأَنَّا لَمَسۡنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدۡنَٰهَا مُلِئَتۡ حَرَسٗا شَدِيدٗا وَشُهُبٗا ٨

9. Og vi plejede at sidde på steder i den for at lytte (til det usete). Men den, der lytter nu, vil finde en flamme, (der ligger) i baghold[2] efter ham.

وَأَنَّا كُنَّا نَقۡعُدُ مِنۡهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمۡعِۖ فَمَن يَسۡتَمِعِ ٱلۡأٓنَ يَجِدۡ لَهُۥ شِهَابٗا رَّصَدٗا ٩

10. Og vi ved ikke, om det er noget dårligt, der er tilsigtet dem på Jorden, eller om deres Herre (med dette) ønsker retledning for dem[3].

وَأَنَّا لَا نَدۡرِيٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ أَرَادَ بِهِمۡ رَبُّهُمۡ رَشَدٗا ١٠

11. Og nogle af os er de retskafne, og nogle af os er uden denne (retskaffenhed). Vi er splittede på forskellige veje (religiøse sekter).

وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدٗا ١١

12. Og vi er nu sikre på, at vi ikke kan undslippe Allāh på Jorden, ej heller kan vi undslippe Ham ved flugt.

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعۡجِزَ ٱللَّهَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَن نُّعۡجِزَهُۥ هَرَبٗا ١٢

---

1 Når hedningene i Arabien, under deres rejser, plejede at gøre holdt i en jungle, ville de søge tilflugt hos djinnerne mod enhver fare, de måtte stå over for i junglen. Āyah (verset) henviser sandsynligvis til denne praksis. Da djinn så mennesker respektere dem på denne måde, voksede deres uvidenhed.

2 Dvs. de djinner, der prøver på at opsnappe nyheder fra Himlen, bliver angrebet af ildkugler.

3 Når en profet sendes til en bestemt nation, kan det indebære en af to ting. Hvis folk tror på ham og adlyder ham, bliver de velsignet af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Men hvis de gør oprør imod ham, bliver de enten straffet i denne verden eller i det Hinsides. Djinn siger her, at de ikke ligefrem ved, hvilken af de to ting der er bestemt for dem, den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er blevet sendt til.

13. Og (da) vi hørte Retledningen, troede vi på den. Så den, som tror på sin Herre, skal da ikke frygte beskæring (i sin belønning) og (ej heller) forøgelse (i sin synder).

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا ٱلْهُدَىٰٓ ءَامَنَّا بِهِۦ ۖ فَمَن يُؤْمِنۢ بِرَبِّهِۦ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

14. Og blandt os er der muslimerne, (som underkaster sig), og blandt os er der uretfærdige. Så (hvad angår) dem, der underkaster sig, da har de fundet den rette vej".

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٤﴾

15. Og (hvad angår) de uretfærdige, så er de blevet Djahannams (Helvedes) brændsel.

وَأَمَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ فَكَانُوا۟ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

16. Og hvis de (djinner og mennesker) står fast på den (rette) vej, (da) vil Vi forsyne dem med vand i overflod.

وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَـٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

17. For at Vi kan prøve dem derved. Og den, der vender sig bort fra sin Herres ihukommelse, ham vil Han føre ind i en hård straf.

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

18. Og Masādjid (moskeerne) tilkommer Allāh. Så påkald ingen andre ved siden af Allāh.

وَأَنَّ ٱلْمَسَـٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾

19. Og da Allāhs tjener (Muḥammad) stod og påkaldte Ham, var det lige før de lavede en tæt forsamling omkring ham[1] (for at lytte til ham).

وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

20. Sig: "Sandelig, jeg påkalder min Herre, og jeg sidestiller ikke noget med Ham".

قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. Sig: "Jeg besidder ikke magt til at forvolde jer skade, og jeg kan ikke bringe jer til en ret vej".

قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

1 Når Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at bede, ville hedningene samle sig omkring ham, som om de ville lancere et angreb mod ham.

22. Sig: "Sandelig, ingen kan beskytte mig fra Allāh (s straf), og jeg kan ikke finde ly, men kun hos Ham.

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن
دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ٢٢

23. (Jeg er ikke blevet givet mandat til) andet end at viderebringe (befalinger) fra Allāh og Hans budskaber. Og den, der er ulydig over for Allāh og Hans Sendebud, så er Djahannams (Helvedes) Ild sandelig for ham. Deri skal de blive for evigt".

إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ٢٣

24. (Og fornægterne vil fortsætte med at benægte sandheden og gøre nar ad den), indtil de ser, hvad de er blevet lovet, da vil de forstå, hvis støtter er svage, og hvis antal er få.

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ٢٤

25. Sig: "Jeg ved ikke, om det, som I er blevet lovet, er nært, eller om min Herre har fastsat en fjern tid for den[1].

قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ
رَبِّىٓ أَمَدًا ٢٥

26. (Han er) Vidende om det Usete. Så Han lader ingen have viden om Hans Usete".

عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ٢٦

27. Undtagen et Sendebud, som Han vælger (at informere gennem åbenbaring). Og så udnævner Han (engle som) vågende vogtere foran ham og bag ham.

إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ
مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ٢٧

28. Indtil Han ved, at de (sendebuddene) har viderebragt deres Herres budskaber. Og Han har omfattet alt det, der er hos dem, og Han holder regnskab med alle ting.

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًۢا ٢٨

1 Det refererer til Domme Dagen.

SŪRAH AL-MUZZAMMIL

سُورَةُ المُزَّمِّلِ

Titlen på denne Sūrah er "Den indsvøbte". Ordene 'den indsvøbte' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev indsvøbt i et klæde, da han kom hjem efter at have modtaget den første åbenbaring.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, du (Muḥammad), som er indsvøbt (i et klæde)[1].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ١

2. Stå op (for at bede om) natten, undtagen en lille del (deraf).

قُمِ ٱلَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ٢

3. (I) halvdelen af den eller lidt mindre end den.

نِّصْفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ٣

4. Eller forøg det lidt[2], og recitér Koranen langsomt og tydeligt (på den foreskrevne måde).

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ٤

5. Sandelig, Vi vil sende en vægtig tale (Koranen) til dig.

إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ٥

6. Sandelig, det at stå op om natten er mere effektivt (for at rense hjertet) og (mere) velegnet til tale (recitation).

إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيْلِ هِىَ أَشَدُّ وَطْـًٔا وَأَقْوَمُ قِيلًا ٦

7. Sandelig, om dagen har du et langt arbejde (foran dig).

إِنَّ لَكَ فِى ٱلنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٧

---

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er blevet adresseret i denne Āyah (vers) med henvisning til en bestemt måde at svøbe sig ind i sit tøj. Den første begivenhed af denne art fandt sted, da den Hellig Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) modtog den første åbenbaring i Ḥirā' hulen. Da det var hans allerførste oplevelse, følte han det meget vanskeligt og havde kuldegysninger. Da han kom hjem, bad han sin velsignede hustru Khadīdjah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) om at vikle ham ind i et tæppe.

2 Dette refererer til Ṣalāt at-Tahadjdjud, som normalt bedes i de sene nattetimer. Den er ikke obligatorisk for almindelige muslimer, men den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at bede den regelmæssigt.

8. Og ihukom din Herres navn, og hengiv dig til Ham med fuldkommen hengivenhed.

وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلۡ إِلَيۡهِ تَبۡتِيلٗا ٨

9. Han er Østen og Vestens Herre. Der er ingen gud (der har ret til at blive tilbedt) undtagen Ham. Så tag Ham som (din) Værge.

رَّبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذۡهُ
وَكِيلٗا ٩

10. Og vær tålmodig med, hvad de siger, og hold dig fra dem på en god måde.

وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهۡجُرۡهُمۡ هَجۡرٗا جَمِيلٗا ١٠

11. Og overlad til Mig de velhavende af fornægterne, og giv dem en kort udsættelse.

وَذَرۡنِي وَٱلۡمُكَذِّبِينَ أُوْلِي ٱلنَّعۡمَةِ وَمَهِّلۡهُمۡ
قَلِيلًا ١١

12. Sandelig, hos Os er der lænker og Flammende Ild.

إِنَّ لَدَيۡنَآ أَنكَالٗا وَجَحِيمٗا ١٢

13. Og mad, der kvæler, og en smertefuld straf.

وَطَعَامٗا ذَا غُصَّةٖ وَعَذَابًا أَلِيمٗا ١٣

14. En Dag, hvor jorden og bjergene vil skælve, og bjergene vil blive forvandlet til bunker af rindende sand.

يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلۡجِبَالُ كَثِيبٗا
مَّهِيلًا ١٤

15. Sandelig, Vi har sendt et Sendebud til jer som vidne over jer, ligesom Vi sendte et sendebud til Fir'aun (Faraoen).

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ رَسُولٗا شَٰهِدًا عَلَيۡكُمۡ كَمَآ
أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ رَسُولٗا ١٥

16. (Men) Fir'aun (Faraoen) var da ulydig mod sendebuddet. Så Vi greb ham med et hårdt greb.

فَعَصَىٰ فِرۡعَوۡنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذۡنَٰهُ أَخۡذٗا وَبِيلٗا ١٦

17. Så (fortæl Mig); hvordan vil I undslippe (straffen), hvis I fornægter en Dag, som får børn til at blive gråhårede?[1]

فَكَيۡفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرۡتُمۡ يَوۡمٗا يَجۡعَلُ
ٱلۡوِلۡدَٰنَ شِيبًا ١٧

1 Dette er et udtryk for at angive rædslerne på Domme Dagen. Nogle lærde har taget det i dets bogstavelige betydning, og nogle andre har taget det i dets metaforisk forstand.

18. Hvorved himlen vil sprænges? Hans løfte vil blive fuldbyrdet.

ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرُۢ بِهِۦۚ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَفۡعُولًا ١٨

19. Sandelig, det er en påmindelse. Så lad den, der ønsker det, vælge en vej til sin Herre.

إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
سَبِيلًا ١٩

20. Sandelig, din Herre ved, at du står (i bøn) i næsten to tredjedele af natten og (til tider) halvdelen af den og (andre gange) en tredjedel af den, og (ligeledes gør) en gruppe af dem, der er med dig. Og Allāh måler natten og dagen. Han ved, at I ikke kan gøre det regelmæssigt, derfor vendte Han sig til jer (i nåde). Så recitér (nu) det af Koranen, som er let (for jer)[1]. Han ved, at nogen af jer måske er syge, og andre er rejsende i landet for at søge Allāhs gunst[2], og andre (i færd med at) kæmpe på Allāhs vej. Så recitér (blot) det, der er let (for jer) af den. Og oprethold Ṣalāh (Bøn) og giv Zakāh (obligatorisk almisse) og giv et godt lån til Allāh. Og det, som I sender af godt forud for jer selv, vil I finde hos Allāh det, der er bedre og større i belønning. Og søg tilgivelse hos Allāh. Sandelig, Allāh er Tilgivende, Barmhjertig.

۞إِنَّ رَبَّكَ يَعۡلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدۡنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيۡلِ وَنِصۡفَهُۥ
وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيۡلَ
وَٱلنَّهَارَۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحۡصُوهُ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا
تَيَسَّرَ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرۡضَىٰ
وَءَاخَرُونَ يَضۡرِبُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَبۡتَغُونَ مِن
فَضۡلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ
فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنۡهُۚ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ
وَأَقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗاۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ
خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٗا وَأَعۡظَمَ أَجۡرٗاۚ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ
ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمُۢ ٢٠

1 I begyndelsen af denne Sūrah blev det anvist, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og hans følger skal bede Ṣalāt at-Tahadjdjud i mindst en fjerdedel af hver nat. Det forlyder, at alle muslimer handlede efter dette direktiv. Nu bliver de bedt om at bede Ṣalāt at-Tahadjdjud, men kun så meget som de kan overkomme.

2 Som nævnt tidligere er "søge Allāhs nåde" et udtryk der ofte anvendes af den Hellige Koran til økonomiske aktiviteter. Hensigten med denne Āyah (vers) er, at muslimerne vil blive engageret i handelsrejser og Djihād, hvor det vil være vanskeligt for dem at bede Ṣalāt at-Tahadjdjud regelmæssigt. Lempelsen er givet i denne sammenhæng.

SŪRAH AL-MUDDATHTHIR

سُورَةُ المُدَّثِّر

Titlen på denne Sūrah er ”Den indhyllede”. Ordene ’den indhyllede’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var indhyllet i et klæde.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. O, du (Muḥammad), som er indhyllet (i et klæde)[1].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ١

2. Rejs dig og advar.

قُمْ فَأَنذِرْ ٢

3. Og erklær din Herres storhed.

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٣

4. Og rengør dine klæder.

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٤

5. Og hold dig væk fra urenhed[2] (afguder).

وَٱلرُّجْزَ فَٱهْجُرْ ٥

6. Og gør ikke det gode for at forlange mere (til gengæld).

وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ٦

7. Og vær tålmodig[3] for din Herres skyld.

وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ٧

8. Så når der bliver blæst i Hornet (for anden gang).

فَإِذَا نُقِرَ فِى ٱلنَّاقُورِ ٨

9. Da vil denne Dag være en vanskelig Dag.

فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩

---

1 Se Sūrah Al-Muzzammil (73:1).

2 Dette er den bogstavelige betydning af ordet rudjz, der anvendes i den oprindelige tekst. Det kan forstås, som fysisk urenhed, i hvilket tilfælde det vil være en forlængelse af Āyah (vers) 4, hvor rensning af ens tøj blev befalet som en forudsætning for at bede Ṣalāh (Bøn). Det kan også henvise til åndelig urenhed, som omfatter alle former for ondskab. Mange lærde fortolker den derfor som afgudsdyrkelse.

3 Denne del af Sūrah var den anden åbenbaring efter den første del af Sūrah Al-ʻAlaq (Sūrah 96). Da det blev kendt, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) vil stå over for hård modstand fra hedningene i Arabien, blev han gennem denne Āyah (vers) instrueret til at udholde alle vanskeligheder med tålmodighed. Selv med henblik på forsvar, var kamp ikke tilladt på det tidspunkt.

10. Ikke let for fornægterne.
عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ غَيۡرُ يَسِيرٖ ١٠

11. Overlad til Mig den, som Jeg skabte alene (uden rigdomme og venskaber)[1].
ذَرۡنِي وَمَنۡ خَلَقۡتُ وَحِيدٗا ١١

12. Og (da) gav Jeg ham omfattende rigdomme.
وَجَعَلۡتُ لَهُۥ مَالٗا مَّمۡدُودٗا ١٢

13. Og børn til at være ved hans side.
وَبَنِينَ شُهُودٗا ١٣

14. Og gjorde livet behageligt for ham.
وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ١٤

15. Derefter higer han (stadig) efter, at Jeg skal give ham mere[2].
ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ١٥

16. Aldrig! Sandelig, han var fjendtlig over for Vores Āyāt (vers).
كَلَّآۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِأٓيَٰتِنَا عَنِيدٗا ١٦

17. Jeg vil tvinge ham til at kravle op ad Ṣa'ūd (bjerget i Helvedet).
سَأُرۡهِقُهُۥ صَعُودًا ١٧

18. Sandelig, han tænkte og overvejede[3].
إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨

---

1 Āyāt (versene) 11-26 omhandler en meget rig mand i Makkah, Walīd Bin Mughīrah. Denne Āyah (vers) siger, at han blev skabt ensom, uden søn, eller rigdom, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سبحانه وتعالى) gav ham rigdom og børn ud af Sin nåde. Ordet Waḥīd kan også oversættes som "unik" i stedet for ensom, fordi folk i Makkah plejede at kalde ham Waḥīd. Han var unik i den forstand, at han havde enorm rigdom og ejendom, der strakte sig mellem Makkah og Ṭāif.

2 Dette refererer til hans grådighed efter at få mere velstand.

3 Baggrunden for Āyāt (versene) 18 til 25 er som følger: Da den første sæson for Ḥadjj, efter den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) erklæring om Profetgerningen nærmede sig, frygtede Makkahs hedninge, at den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) budskab ville tiltrække alle mennesker i Arabien, der ville komme til Makkah i forbindelse med Ḥadjj. De ville spørge Makkahs beboere om den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). For at blive enige om et ensartet svar, indkaldte de deres ledere til et møde for at overveje, hvordan de skulle forholde sig til sådanne spørgsmål. Det blev foreslået, at de skulle kalde den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) en galning eller en digter eller en spåmand. Walīd Bin Mughīrah afviste alle disse forslag og sagde, at han var kyndig indenfor digternes og sandsigernes stilarter. Diskursen der blev reciteret af Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) matchede ingen af disse stilarter, og ingen ville acceptere, at han var en digter eller en spåmand, endsige kalde ham en galning. Endelig foreslog nogle deltagere, at han skulle kaldes for en troldmand. Walīd nægtede igen, eftersom den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) opførsel var helt anderledes fra troldmændenes opførsel. Tilhørende bad

19. Så død over ham! For det han overvejede!

فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ١٩

20. Derefter død over ham! For det han overvejede!

ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ٢٠

21. Derefter tænkte han.

ثُمَّ نَظَرَ ٢١

22. (Og) rynkede derefter (panden) og skulede.

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢

23. Derefter vendte han om og blev arrogant.

ثُمَّ أَدۡبَرَ وَٱسۡتَكۡبَرَ ٢٣

24. Da sagde han: ”Det er intet andet end gammel magi.

فَقَالَ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ يُؤۡثَرُ ٢٤

25. Det er intet andet end et menneskes tale”.

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا قَوۡلُ ٱلۡبَشَرِ ٢٥

26. Jeg vil putte ham i Saqar (Helvede).

سَأُصۡلِيهِ سَقَرَ ٢٦

27. Og hvad ved du om, hvad Saqar (Helvede) er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سَقَرُ ٢٧

28. Den hverken skåner (hud) eller efterlader (knogler ubrændte).

لَا تُبۡقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨

29. Den vil forandre huderne.

لَوَّاحَةٞ لِّلۡبَشَرِ ٢٩

30. (Udnævnt) over den er nitten (vogtere)[1].

عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ ٣٠

---

ham så om at komme med sit forslag. På dette tidspunkt, overvejede Walīd et stykke tid og svarede derefter, at selvom Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke var en troldmand, var der en mulighed for at kalde ham en troldmand, fordi hver gang en person accepterede hans budskab, adskilte han sig fra resten af sin families religion. Dermed forårsagede Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) splittelse mellem familiemedlemmer, som er den velkendte praksis blandt troldmænd. Walīd vidste godt, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ikke var en troldmand. Han havde selv engang beundret den Hellige Korans imponerende stil, og alligevel kaldte han ham en troldmand ud af stædighed og arrogance. Disse Āyāt (vers) har fordømt denne holdning.

1 Da der blev nævnt, at nitten vogtere var blevet udpeget over Helvede, gjorde Makkahs hedninge grin med denne erklæring. En af dem sagde: ”Der er intet at bekymre sig om. Jeg kan tage mig af alle nitten alene. Jeg vil gribe ti af dem med min højre hånd, og de resterende med min venstre hånd. Så vil jeg gøre det af med dem alle”. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i denne sammenhæng.

31. Og Vi har ikke gjort (noget til) Ildens vogtere, bortset fra engle, og Vi har ikke fastsat deres antal, undtagen som en prøvelse for dem, der fornægter, for at dem, der er blevet givet Bogen, ville tro, og dem, som tror, vil forøge i tro. Og for at dem, der er blevet givet Bogen[1], og dem, som tror, ikke skal tvivle på (dens korrekthed). Og for at dem, der har sygdom i deres hjerter, og fornægterne skal sige: "Hvad har Allāh ment med det eksempel?" Således vildleder Allāh den, Han vil, og Han retleder den, Han vil. Og ingen kender din Herres hær, undtagen Ham (Selv). Og det er intet andet end en påmindelse for menneskeheden.

وما جعلنا أصحب النار إلا ملئكة وما جعلنا عدتهم إلا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين أوتوا الكتب ويزداد الذين ءامنوا إيمنا ولا يرتاب الذين أوتوا الكتب والمؤمنون وليقول الذين في قلوبهم مرض والكفرون ماذا أراد الله بهذا مثلا كذلك يضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وما يعلم جنود ربك إلا هو وما هي إلا ذكرى للبشر ﴿٣١﴾

32. Nej! (Jeg, Allāh, sværger) ved månen.

كلا والقمر ﴿٣٢﴾

33. (Og) ved natten, når den trækker sig tilbage.

والليل إذ أدبر ﴿٣٣﴾

34. (Og) ved morgenen, når den bliver lys.

والصبح إذا أسفر ﴿٣٤﴾

35. Sandelig, det (Helvedet) er et af de største (tegn).

إنها لإحدى الكبر ﴿٣٥﴾

36. Som en advarsel for menneskeheden.

نذيرا للبشر ﴿٣٦﴾

37. For den, der ønsker at komme frem (ved at udøve gode gerninger) eller at forblive tilbage (ved at begå synder).

لمن شاء منكم أن يتقدم أو يتأخر ﴿٣٧﴾

---

1 Måske indeholdt jødernes og de kristnes bøger, på det tidspunkt, en lignende erklæring om Helvedes vogtere.

38. Enhver person er ansvarlig for det, det har tjent.

كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ٣٨

39. Undtagen folket på højre side.

إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ٣٩

40. (Som vil være) i haver, idet de spørger hinanden.

فِي جَنَّٰتٖ يَتَسَآءَلُونَ ٤٠

41. Om de skyldige personer, (og de vil sige til dem):

عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٤١

42. ”Hvad har bragt jer i Saqar (Helvede)?”

مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ٤٢

43. De vil sige: ”Vi var ikke blandt dem, der opretholdt Ṣalāh (de obligatoriske bønner).

قَالُواْ لَمۡ نَكُ مِنَ ٱلۡمُصَلِّينَ ٤٣

44. Og vi plejede ikke at give mad til de trængende.

وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ ٱلۡمِسۡكِينَ ٤٤

45. Og vi plejede at forfalde til (at gøre grin med sandheden) sammen med dem, der forfaldt (til det samme).

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلۡخَآئِضِينَ ٤٥

46. Og vi plejede at fornægte Afregnings Dagen.

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤٦

47. Indtil visheden (døden) kom over os”.

حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلۡيَقِينُ ٤٧

48. Da vil mæglernes forbøn ikke gavne dem.

فَمَا تَنفَعُهُمۡ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ٤٨

49. Så hvad er der med dem, siden de vender sig bort fra Påmindelsen (Koranen)?

فَمَا لَهُمۡ عَنِ ٱلتَّذۡكِرَةِ مُعۡرِضِينَ ٤٩

50. Som om de var vilde æsler.

كَأَنَّهُمۡ حُمُرٞ مُّسۡتَنفِرَةٞ ٥٠

51. Der flygter fra en løve?

فَرَّتۡ مِن قَسۡوَرَةِۭ ٥١

52. Tværtimod, enhver person blandt dem ønsker, at han bliver tildelt (guddommelige) skrifter åbent.

بَلۡ يُرِيدُ كُلُّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ أَن يُؤۡتَىٰ صُحُفٗا
مُّنَشَّرَةٗ ٥٢

53. Aldrig! Nej, de frygter ikke det Hinsides.

كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ﴿٥٣﴾

54. Aldrig! Sandelig, det er en Påmindelse (Koranen).

كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾

55. Så den, der ønsker (det), vil ihukomme den (Koranen).

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾

56. Og de vil ikke ihukomme, uden at Allāh ønsker (det). Ham tilkommer Gudfrygtighed, og Ham tilhører tilgivelsen.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ
ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

SŪRAH AL-QIYĀMAH

سُورَةُ القِيَامَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Genopstandelsen”. Ordet ’Genopstandelsen” er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved Genopstandelsen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Jeg (Allāh) sværger ved Genopstandelsens Dag[1].

لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ١

2. Og Jeg sværger ved den selvbebrejdende samvittighed.

وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ٢

3. Tror mennesket, at Vi ikke vil samle dets knogler (på ny)?

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجۡمَعَ عِظَامَهُۥ ٣

4. Jo, Vi er (Selv) i stand til at genskabe dets fingerspidser[2].

بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ٤

5. Nej, mennesket ønsker at blive ved med at begå synd.

بَلۡ يُرِيدُ ٱلۡإِنسَٰنُ لِيَفۡجُرَ أَمَامَهُۥ ٥

6. Det spørger: ”Hvornår vil denne Genopstandelsens Dag finde sted?”

يَسۡـَٔلُ أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلۡقِيَٰمَةِ ٦

7. Så når synet bliver overvældet (af frygt)[3].

فَإِذَا بَرِقَ ٱلۡبَصَرُ ٧

8. Og månen formørkes.

وَخَسَفَ ٱلۡقَمَرُ ٨

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Fingeraftryk er forskellige fra menneske til menneske, og dermed har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skabt trillioner og atter trillioner af mennesker med forskellige karakteristika, ikke blot i deres store organer, men også i sådanne minutiøse detaljer såsom deres fingeraftryks karakteristika. Og det er utænkeligt for et menneske at huske sådanne minutiøse forskelle mellem menneskenes fingerspidser. Alligevel har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) magt til at genskabe disse fingerspidser på den samme perfekte måde, som de var i deres oprindelige skabelse.

3 På grund af det mennesket ser på Domme Dag.

9. Og solen og månen bliver samlet[1].

وَجُمِعَ ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ ٩

10. Den Dag vil mennesket sige: "Hvor (kan jeg) flygte (hen)?"

يَقُولُ ٱلۡإِنسَٰنُ يَوۡمَئِذٍ أَيۡنَ ٱلۡمَفَرُّ ١٠

11. Nej! (Der er) ingen udvej.

كَلَّا لَا وَزَرَ ١١

12. Den Dag vil opholdsstedet være hos din Herre.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡمُسۡتَقَرُّ ١٢

13. Den Dag vil mennesket blive oplyst om, hvad det sendte forud, og hvad det efterlod.

يُنَبَّؤُاْ ٱلۡإِنسَٰنُ يَوۡمَئِذِۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ١٣

14. Tværtimod, mennesket er et vidne mod sig selv (og sine handlinger).

بَلِ ٱلۡإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ بَصِيرَةٞ ١٤

15. Og (det er) selvom det kommer med undskyldninger.

وَلَوۡ أَلۡقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ١٥

16. (O, Muḥammad) bevæg ikke din tunge (under åbenbaringen) af den (Koranen) for at fremskynde den[2].

لَا تُحَرِّكۡ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعۡجَلَ بِهِۦٓ ١٦

17. Sandelig, det påhviler Os at bevare den (i dit hjerte) og lade den blive reciteret (af dig, efter åbenbaringen er fuldendt).

إِنَّ عَلَيۡنَا جَمۡعَهُۥ وَقُرۡءَانَهُۥ ١٧

---

1 Kun Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kender den præcise karakter af denne begivenhed. Men nogle lærde er af den opfattelse, at det henviser til det tidspunkt, hvor solen og månen begge vil rejse sig fra vest. Nogle andre tolker denne Āyah (vers) til at betyde, at månen vil forlade sin nuværende bane og vil falde på solen. Atter andre tolker Āyah (verset) til at betyde, at solen og månen vil miste deres lys, og dermed vil de ligne hinanden, ved at de vil være mørke.

2 Når englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيۡهِ السَّلَامُ)) plejede at bringe den Hellige Koran til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) og reciterede den for ham, ville den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) gentage teksten samtidigt for ikke at glemme noget af den. Dette lagde en ekstra byrde på ham, når han modtog åbenbaringen. Āyah (vers) 17-19 har aflastet ham for denne byrde ved at erklære, at han ikke behøver at gentage teksten for at huske den. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har påtaget Sig ansvaret for, at den åbenbarede tekst vil blive bevaret i hans hjerte, uden nogen ekstra anstrengelse fra hans side. Den vil også blive forklaret til ham, så han kan kende dens korrekte mening.

18. Så når Vi reciterer den (gennem englen Gabriel), følg da dens recitation.
فَإِذَا قَرَأۡنَٰهُ فَٱتَّبِعۡ قُرۡءَانَهُۥ ١٨

19. Derefter, sandelig, påhviler det Os at forklare den (til dig).
ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا بَيَانَهُۥ ١٩

20. Nej! I elsker det umiddelbare (nære liv i denne verden).
كَلَّا بَلۡ تُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ ٢٠

21. Og forsømmer det Hinsides.
وَتَذَرُونَ ٱلۡأٓخِرَةَ ٢١

22. (Nogle) ansigter vil den Dag være lysende.
وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاضِرَةٌ ٢٢

23. Idet de kigger mod deres Herre.
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٞ ٢٣

24. Og (nogle) ansigter vil den Dag være mørke.
وَوُجُوهٞ يَوۡمَئِذِۭ بَاسِرَةٞ ٢٤

25. Idet de tror, at en straf vil blive påført dem.
تَظُنُّ أَن يُفۡعَلَ بِهَا فَاقِرَةٞ ٢٥

26. Nej, når (den døendes sjæl) når kravebenet.
كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ٢٦

27. Og der bliver sagt: ”Hvem er en kurere (der kan helbrede ham)?[1]”
وَقِيلَ مَنۡۜ رَاقٖ ٢٧

28. Og han indser, at det er (tid til at) gå bort (fra denne verden).
وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلۡفِرَاقُ ٢٨

29. Og det (ene) skinneben er sammenslynget med det (andet) skinneben[2].
وَٱلۡتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ٢٩

30. Den dag er det din Herre, (sjælen) føres til.
إِلَىٰ رَبِّكَ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡمَسَاقُ ٣٠

31. Så (fornægteren af det Hinsides) troede ikke, ej heller bad han.
فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ٣١

1 Når en person i Arabien led af en alvorlig lidelse, plejede hans slægtninge og venner at tilkalde en kurer i håb om, at hans kur kunne helbrede patienten.

2 På grund af dødens smerter i overgangen fra denne verden til det Hinsides.

32. Men han fornægtede (sandheden) og vendte sig bort.

وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

33. Derefter tog han hjem til sin familie, oppustet af arrogance.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾

34. ”Ve over dig, så ve over dig.

أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰ ﴿٣٤﴾

35. Derefter ve over dig, så ve over dig!”

ثُمَّ أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰٓ ﴿٣٥﴾

36. Tror mennesket, at det vil blive efterladt forsømt?

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَن يُتۡرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

37. Var det (mennesket) ikke en udgydt dråbe sæd?

أَلَمۡ يَكُ نُطۡفَةٗ مِّن مَّنِيّٖ يُمۡنَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Derefter blev det til en blodklump. Så Han skabte (det) og gjorde (det) perfekt.

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةٗ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

39. Så skabte Han deraf par, hankønnet og hunkønnet.

فَجَعَلَ مِنۡهُ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾

40. Er Han, (der har skabt mennesket), ikke i stand til at genoplive de døde?

أَلَيۡسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحۡـِۧيَ

ٱلۡمَوۡتَىٰ ﴿٤٠﴾

SŪRAH AL-INSĀN

سُورَةُ الإِنسَان

Titlen på denne Sūrah er ”Mennesket”. Ordet ’mennesket’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med menneskets skabelse og skabelsen af alt det gode på jorden for det. Denne Sūrah kaldes også for Sūrah Ad-Dahr.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Har der ikke været nogen tidsperiode hos mennesket, hvor det (mennesket) ikke var noget nævneværdigt?

هَلۡ أَتَىٰ عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ حِينٞ مِّنَ ٱلدَّهۡرِ لَمۡ يَكُن شَيۡـٔٗا مَّذۡكُورًا ١

2. Sandelig, Vi skabte mennesket af en blandet dråbe sæd for at prøve det. Da lod Vi det høre og se.

إِنَّا خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٍ أَمۡشَاجٖ نَّبۡتَلِيهِ فَجَعَلۡنَٰهُ سَمِيعَۢا بَصِيرًا ٢

3. Sandelig, Vi viste det vejen til at blive enten taknemmelig eller utaknemmelig.

إِنَّا هَدَيۡنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرٗا وَإِمَّا كَفُورًا ٣

4. Vi har sandelig forberedt lænker, jernkraver og en Rasende Ild til fornægterne.

إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَاْ وَأَغۡلَٰلٗا وَسَعِيرًا ٤

5. Sandelig, de retskafne skal drikke af et bæger, (hvori der er) blandet kamfer.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ يَشۡرَبُونَ مِن كَأۡسٖ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ٥

6. (Der vil være) en kilde, hvoraf Allāhs tjenere vil drikke. De får den til at flyde, (hvor end de vil) i overflod[1].

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفۡجِيرٗا ٦

7. De opfylder deres løfter og frygter en Dag, hvis frygtelige (begivenheder) vil blive udbredt.

يُوفُونَ بِٱلنَّذۡرِ وَيَخَافُونَ يَوۡمٗا كَانَ شَرُّهُۥ مُسۡتَطِيرٗا ٧

8. Og de giver maden til en trængende og en faderløs og en fange af kærlighed til Ham (Allāh).

وَيُطۡعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسۡكِينٗا وَيَتِيمٗا وَأَسِيرًا ٨

1 Det vil være en særlig kraft, der vil blive givet til Paradisets beboere, så de vil være i stand til at få kilder til at vælde frem, uanset hvor de vil.

9. (Idet de siger til dem): ”Vi brødføder jer kun for at søge Allāhs Ansigt (behag). Vi har ingen intention om at (modtage) hverken en gengældelse fra jer eller en tak.

إِنَّمَا نُطۡعِمُكُمۡ لِوَجۡهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمۡ جَزَآءٗ وَلَا شُكُورًا ٩

10. Sandelig, vi frygter fra vores Herre en Dag, som vil være frygtelig (og) smertefuld”.

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوۡمًا عَبُوسٗا قَمۡطَرِيرٗا ١٠

11. Så Allāh vil frelse dem fra denne Dags onde, og Han vil skænke dem glans og glæde.

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمِ وَلَقَّىٰهُمۡ نَضۡرَةٗ وَسُرُورٗا ١١

12. Og vil for deres tålmodighed belønne dem med haver og (tøj af) silke.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُواْ جَنَّةٗ وَحَرِيرٗا ١٢

13. De vil være lænede (tilbage) deri på chaiselonger. De vil hverken se nogen (brændende) sol, ej heller (intens) kulde deri.

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۖ لَا يَرَوۡنَ فِيهَا شَمۡسٗا وَلَا زَمۡهَرِيرٗا ١٣

14. Og dens skygger vil hænge lavt over dem, og dens dynger af frugter vil hænge lavt, meget lavt.

وَدَانِيَةً عَلَيۡهِمۡ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتۡ قُطُوفُهَا تَذۡلِيلٗا ١٤

15. Og imellem dem vil der cirkulere skåle af sølv og bægere, der er klar som krystaller.

وَيُطَافُ عَلَيۡهِم بِـَٔانِيَةٖ مِّن فِضَّةٖ وَأَكۡوَابٖ كَانَتۡ قَوَارِيرَا۠ ١٥

16. Krystaller (lavet) af sølv[1]. De vil fastsætte dets mål (efter deres egne ønsker).

قَوَارِيرَاْ مِن فِضَّةٖ قَدَّرُوهَا تَقۡدِيرٗا ١٦

17. Og de skal drikke af et bæger, (hvori der er) blandet ingefær.

وَيُسۡقَوۡنَ فِيهَا كَأۡسٗا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ١٧

18. En kilde deri, (som bliver) kaldt Salsabīl.

عَيۡنٗا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلۡسَبِيلٗا ١٨

1 Normalt er sølv ikke gennemsigtig, og krystal skinner ikke som sølv. Paradisets bægere vil dog besidde begge egenskaber samtidig.

19. Evigt unge drenge vil vandre omkring dem (for at servere). Når du ser dem, vil du tro, at de er spredte perler.

۞ وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيۡتَهُمۡ
حَسِبۡتَهُمۡ لُؤۡلُؤٗا مَّنثُورٗا ١٩

20. Og når du kigger der (i Paradiset), vil du se lyksalighed og et storslået rige.

وَإِذَا رَأَيۡتَ ثَمَّ رَأَيۡتَ نَعِيمٗا وَمُلۡكٗا كَبِيرًا ٢٠

21. På dem vil der være klæder af grøn Sundus (fin silke) og Istabraq (tyk silke). Og de vil blive prydet med armbånd af sølv, og deres Herre vil give dem en ren drik at drikke.

عَٰلِيَهُمۡ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضۡرٞ وَإِسۡتَبۡرَقٞۖ وَحُلُّوٓاْ
أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٖ وَسَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ شَرَابٗا طَهُورًا ٢١

22. (Der vil blive sagt til dem): ”Sandelig, det er en belønning for jer, og jeres anstrengelser er blevet værdsat”.

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمۡ جَزَآءٗ وَكَانَ سَعۡيُكُم مَّشۡكُورًا ٢٢

23. Sandelig, Vi har åbenbaret Koranen gradvist til dig.

إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ تَنزِيلٗا ٢٣

24. Så vær tålmodig med din Herres beslutning, og adlyd ikke dem, der er syndere eller er utaknemmelige (blandt dem).

فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعۡ مِنۡهُمۡ ءَاثِمًا أَوۡ
كَفُورٗا ٢٤

25. Og ihukom din Herres navn morgen og aften.

وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٢٥

26. Og lav Sudjūd (at kaste sig med ansigtet mod jorden) til Ham noget af natten (dvs. Maghrib og ‘Ishā’ Bøn), og proklamer Hans renhed (i en) længere (del af) natten (dvs. Tahadjdjud Bøn).

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا
طَوِيلًا ٢٦

27. Sandelig, disse (folk) elsker det nære (liv) og lægger en Tung Dag bag dem.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمۡ
يَوۡمٗا ثَقِيلٗا ٢٧

28. Vi har skabt dem og gjort deres struktur stærk. Og når Vi vil, kan

نَّحۡنُ خَلَقۡنَٰهُمۡ وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا

Vi erstatte dem helt med andre lig dem.

بَدَّلْنَآ أَمْثَٰلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Sandelig, det er en Påmindelse. Så lad den, der ønsker (det), vælge en vej til sin Herre.

إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Og I vil ikke ønske (det), medmindre Allāh vil[1]. Sandelig, Allāh er Alvidende, Alvis.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Han lader den, Han vil, indtræde i Sin Nåde. Og de uretfærdige, for dem har Han forberedt en smertefuld straf.

يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًۢا ﴿٣١﴾

1 Det betyder, at mennesket ikke har magt til at gennemføre sin vilje og hensigt, medmindre Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) får det til det. Men det er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) faste sædvane, at hvis man oprigtigt har til hensigt at gøre noget godt, fuldbyrder Han ens ønske. Men man skal dog aldrig tro, at uanset hvad man har gjort, var det på grund af ens egen styrke. Man må erkende og indrømme, at det var Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), der gjorde en i stand til at udføre handlingen.

SŪRAH AL-MURSALĀT

سُورَةُ المُرْسَلَاتِ

Titlen på denne Sūrah er ”De (vinde), der bliver sendt frem”. Ordet ’De (vinde), der bliver sendt frem’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved vindene.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved de (vinde)[1], der bliver sendt frem efter hinanden.

وَٱلْمُرْسَلَٰتِ عُرْفًا ١

2. Og ved vindene, der blæser voldsomt.

فَٱلْعَٰصِفَٰتِ عَصْفًا ٢

3. Og ved vindene, der spreder (skyerne).

وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشْرًا ٣

4. Og ved de (engle), der stiger ned med Sondringen (mellem ret og uret).

فَٱلْفَٰرِقَٰتِ فَرْقًا ٤

5. Og ved de (engle), der bringer Påmindelsen (Åbenbaringen) ned.

فَٱلْمُلْقِيَٰتِ ذِكْرًا ٥

6. (For at afskære alle) undskyldninger, eller (for at) advare.

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ٦

7. Sandelig, det, som I er blevet lovet, vil bestemt indtræffe[2].

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٌ ٧

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Dette refererer til Domme Dagen. Med henblik på betoningen, er der forud for erklæringen, blevet svoret ved vindene og derefter ved englene. Vinde sendes normalt som bærende godt nyt til det nedbør, der forårsager velstand. Men til tider er de så voldsomme, at de forårsager katastrofer. Tilsvarende bringer englene gode nyheder om den Guddommelige belønning for de retskafne, og til tider bringer de den Guddommelig straf eller dets advarsler for de onde mennesker. Dommens Dag er logisk nødvendigt, fordi de retskafne og de onde i dens fravær vil være ligestillede, hvilket er imod alle normer for retfærdighed og lighed.

8. Så når stjernerne udslukkes.	فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ٨
9. Og når himlen splittes.	وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ ٩
10. Og når bjergene bliver sprængt til støv.	وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ١٠
11. Og når sendebuddene bliver samlet (til den fastsatte tid).	وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ١١
12. For hvilken dag er (alt) blevet udsat?	لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ ١٢
13. For Afgørelsens Dag!	لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ١٣
14. Og hvad ved du om, hvad Afgørelsens Dag er?	وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ١٤
15. Ve over fornægterne den Dag.	وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٥
16. Har Vi ikke tilintetgjort det tidligere folk?	أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦
17. Derefter lod Vi de senere (generationer) følge dem.	ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ ١٧
18. Således gør Vi ved de syndige.	كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٨
19. Ve over fornægterne den Dag.	وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٩
20. Skabte Vi jer ikke af en værdiløs væske (sæd)?	أَلَمۡ نَخۡلُقكُّم مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ٢٠
21. Så placerede Vi den på et sikkert hvilested (livmoderen).	فَجَعَلۡنَٰهُ فِي قَرَارٖ مَّكِينٍ ٢١
22. For en velkendt periode.	إِلَىٰ قَدَرٖ مَّعۡلُومٖ ٢٢
23. Så skønnede Vi. (Og) Vi er da, Den bedste til at skønne.	فَقَدَرۡنَا فَنِعۡمَ ٱلۡقَٰدِرُونَ ٢٣
24. Ve over fornægterne den Dag	وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٤
25. Gjorde Vi ikke jorden til en beholder?	أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ كِفَاتًا ٢٥
26. (For) de levende og de døde?	أَحۡيَآءٗ وَأَمۡوَٰتٗا ٢٦

27. Og Vi placerede tårnhøje bjerge derpå og forsynede jer med sødt vand (til at drikke).

وَجَعَلۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ شَٰمِخَٰتٖ وَأَسۡقَيۡنَٰكُم مَّآءٗ فُرَاتٗا ٢٧

28. Ve over fornægterne den Dag.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٨

29. (Den Dag vil der blive sagt til fornægterne): ”Gå frem mod det, som I plejede at fornægte.

ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢٩

30. Gå frem mod en skygge (af Helvedets røg), som har tre forgreninger.

ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ ظِلّٖ ذِي ثَلَٰثِ شُعَبٖ ٣٠

31. (Det er) ikke en (behagelig) skygge, ej heller er den til gavn imod (Ildens) blussende flammer”.

لَّا ظَلِيلٖ وَلَا يُغۡنِي مِنَ ٱللَّهَبِ ٣١

32. Sandelig, den udsender gnister (så store) som fæstninger.

إِنَّهَا تَرۡمِي بِشَرَرٖ كَٱلۡقَصۡرِ ٣٢

33. Som om de var gullige[1] kameler.

كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٞ صُفۡرٞ ٣٣

34. Ve over fornægterne den Dag.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٤

35. Det er en Dag, hvor de ikke vil tale.

هَٰذَا يَوۡمُ لَا يَنطِقُونَ ٣٥

36. Og de vil ikke få lov til at komme med undskyldninger.

وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُونَ ٣٦

37. Ve over fornægterne den Dag.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٧

38. (Der vil blive sagt til dem): ”Det er Afgørelsens Dag. Vi har samlet jer og de tidligere (generationer).

هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِۖ جَمَعۡنَٰكُمۡ وَٱلۡأَوَّلِينَ ٣٨

39. Så hvis I har et plot, (så) brug det plot mod Mig”.

فَإِن كَانَ لَكُمۡ كَيۡدٞ فَكِيدُونِ ٣٩

40. Ve over fornægterne den Dag.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٠

41. Sandelig, de Gudfrygtige vil være i skygger og kilder.

إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي ظِلَٰلٖ وَعُيُونٖ ٤١

42. Og (spise) frugter, som de ønsker.

وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشۡتَهُونَ ٤٢

1 Sort der hælder mod gult.

43. (Der vil blive sagt til dem): ”Spis og drik med fornøjelse på grund af det, som I plejede at foretage jer”.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Sandelig, således belønner Vi dem, der handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. Ve over fornægterne den Dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. (O, I fornægtere): ”Spis og drik for en stund! Sandelig, I er de skyldige”.

كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Ve over fornægterne den Dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og når der bliver sagt til dem: ”Bøj jer (i Ṣalāh)!” (så) bøjer de sig ikke.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

49. Ve over fornægterne den Dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

50. Så på hvilket budskab, efter dette, vil de tro?

فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

SŪRAH AN-NABA'

سُورَةُ النَّبَإِ

Titlen på denne Sūrah er ”Den mægtige nyhed”.
Ordet 'den mægtige nyhed' er nævnt i Āyah (vers) 2.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Hvad spørger de[1] (hinanden) om?

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ١

2. Om den mægtige nyhed[2].

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلْعَظِيمِ ٢

3. Den, som de er uenige om[3].

ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٣

4. Nej, de vil komme til at vide (det)!

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٤

5. Derefter, nej, de vil komme til at vide (det)!

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥

6. Har Vi ikke skabt Jorden som et leje?

أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ مِهَٰدًا ٦

7. Og bjergene som pløkker?

وَٱلْجِبَالَ أَوْتَادًا ٧

8. Og Vi har skabt jer som par.

وَخَلَقْنَٰكُمْ أَزْوَٰجًا ٨

9. Og Vi har skabt jeres søvn som hvile (for jer).

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ٩

10. Og Vi har skabt natten som et klæde.

وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِبَاسًا ١٠

11. Og Vi har skabt dagen til (at tjene til) livets ophold.

وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا ١١

---

1 ”De” er i denne Sūrah medlemmerne af Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) s stamme Quraish.

2 Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) kom med ”Den store nyhed”, som er nyheden om Genopstandelsen.

3 Det er Genopstandelsen. Hedningene plejede at benægte den med den påstand, at når et menneske bliver forvandlet til støv, er det umuligt for nogen at genoplive det. De kommende Āyāt (vers) påpeger Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Altomfattende Magt, med hvilken Han har skabt fantastiske ting i universet. Hvis Han har magt til at skabe universet ud af ingenting, hvordan kan man fornægte Ham Hans Magt til at genskabe mennesket?

12. Og Vi har bygget over jer syv stærke (Himle).

وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعٗا شِدَادٗا ١٢

13. Og Vi har skabt (solen som) en lysende lampe.

وَجَعَلۡنَا سِرَاجٗا وَهَّاجٗا ١٣

14. Og Vi har sendt strømmende vand ned fra skyerne.

وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡمُعۡصِرَٰتِ مَآءٗ ثَجَّاجٗا ١٤

15. For at Vi dermed kan frembringe korn og planter.

لِّنُخۡرِجَ بِهِۦ حَبّٗا وَنَبَاتٗا ١٥

16. Og frodige, tilvoksede haver.

وَجَنَّٰتٍ أَلۡفَافًا ١٦

17. Sandelig, Afgørelsens Dag[1] har en fastsat tid.

إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ كَانَ مِيقَٰتٗا ١٧

18. En Dag, hvor der vil blive blæst i Hornet. Da vil I komme frem i grupper.

يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَتَأۡتُونَ أَفۡوَاجٗا ١٨

19. Og Himlen vil blive åbnet, og den vil blive (til) porte[2].

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ أَبۡوَٰبٗا ١٩

20. Og bjergene vil blive jævnet (med jorden), (og) de vil da være (som) en illusion.

وَسُيِّرَتِ ٱلۡجِبَالُ فَكَانَتۡ سَرَابًا ٢٠

21. Sandelig, Djahannam (Helvede) er et bagholdssted.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتۡ مِرۡصَادٗا ٢١

22. Et opholdssted for Aṭ-Ṭāghīn[3].

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابٗا ٢٢

23. De vil forblive deri i (endeløse) perioder.

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحۡقَابٗا ٢٣

24. Intet køligt skal de smage deri, ej heller drikkelse.

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرۡدٗا وَلَا شَرَابًا ٢٤

25. Kun skoldende vand og materie.

إِلَّا حَمِيمٗا وَغَسَّاقٗا ٢٥

26. En retfærdig belønning.

جَزَآءٗ وِفَاقًا ٢٦

---

1 Den Dag, de gode og de onde bliver skilt fra hinanden.

2 Gennem hvilke englene nedstiger.

3 "Aṭ-Ṭāghīn": Dem, der overtræder Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) fastsatte grænser, såsom polyteisterne, hyklerne, synderne, de kriminelle etc.

27. Sandelig, de plejede ikke at forvente en afregning,

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٧

28. Og de benægtede Vores Āyat (vers) med fornægtelse.

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابًا ٢٨

29. Og Vi har bevaret alt skriftligt.

وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ كِتَٰبًا ٢٩

30. Så smag, da vil Vi ikke forøge for jer andet end straf.

فَذُوقُوا۟ فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ٣٠

31. Sandelig, de Gudfrygtige vil få succes.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ٣١

32. (De vil være i) haver og (blandt) vinranker.

حَدَآئِقَ وَأَعْنَٰبًا ٣٢

33. (Omgivet af) fuldbarmede (kvinder) på samme alder.

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ٣٣

34. Og (de vil få) et glas, (der) altid (er) fyldt.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ٣٤

35. Deri vil de ikke høre meningsløs tale, ej heller løgn.

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ٣٥

36. En belønning fra din Herre, en udførlig afregnet gave.

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ٣٦

37. Herren over Himlene og Jorden og det, der er imellem dem, Ar-Raḥmān (Den mest Nådige). Ingen vil have mod til at tale med Ham (på Opstandelsens Dag).

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ ۖ لَا
يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ٣٧

38. En Dag, hvor Ånden (Gabriel) og englene vil stå i rækker. Ingen vil tale, undtagen den som Ar-Raḥmān (Den mest Nådige) tillader, og han vil sige sandheden.

يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ٣٨

39. Dette er Sandhedens Dag. Så lad den, der ønsker det, finde et tilflugtssted hos sin Herre.

ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
مَـَٔابًا ٣٩

40. Sandelig, Vi har advaret jer om en
nærtstående straf. En Dag, hvor
(mennesket) vil se, hvad det har
sendt forud (af gerninger) med sine
hænder, og fornægteren vil sige: "O,
gid jeg var støv".

إِنَّآ أَنذَرۡنَٰكُمۡ عَذَابٗا قَرِيبٗا يَوۡمَ يَنظُرُ ٱلۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ
يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلۡكَافِرُ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ تُرَٰبَۢا ٤٠

SŪRAH AN-NĀZI‘ĀT

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

Titlen på denne Sūrah er ”De, som bortriver”. Ordet ’De, som bortriver’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med de engle, der trækker sjæle ud af kroppen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved de (engle)[1], som på voldsom vis flår (fornægternes sjæle ud af deres kroppe, når de dør).

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ١

2. Og ved de (engle), som hurtigt og let trækker (de troendes sjæle ud af deres kroppe, når de dør).

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ٢

3. Og ved de (engle), som glidende svæver omkring (mellem Himlene og Jorden).

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ٣

4. Og ved de hurtigste (engle), der overhaler.

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ٤

5. Og ved de (engle), som udfører (Allāhs) ordrer.

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ٥

6. En Dag, hvor den voldsomme rystelse (fra det første pust i Hornet) vil ryste (Jorden).

يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ٦

7. Efterfulgt af det andet (pust i Hornet)[2].

تَتۡبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ٧

8. (Nogle) hjerter vil den Dag være skrækslagne.

قُلُوبٞ يَوۡمَئِذٖ وَاجِفَةٌ ٨

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Det første blæst i Hornet vil blive blæst på Domme Dagen for at gøre en ende på hele skabelsen, og det vil bringe død til ethvert levende væsen. Det andet blæst i Hornet vil blive blæst for at genoplive de døde.

9. Deres blikke vil være nedslagne.

أَبۡصَٰرُهَا خَٰشِعَةٞ ٩

10. De (fornægterne) siger: ”Skal vi virkelig bringes tilbage (til vores tidligere) tilstand?

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرۡدُودُونَ فِي ٱلۡحَافِرَةِ ١٠

11. Når vi er blevet til smuldrede knogler?”

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا نَّخِرَةٗ ١١

12. De siger: ”Det vil være en tilbagevenden med tab![1]”

قَالُواْ تِلۡكَ إِذٗا كَرَّةٌ خَاسِرَةٞ ١٢

13. Så sandelig, der vil kun komme et enkelt stød (fra Hornet)[2].

فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ ١٣

14. Da vil de være (tilbage på) As-Sāhirah (Jordens overflade).

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ١٤

15. Er beretningen om Mūsā (Moses) nået dig?

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ١٥

16. Da hans Herre tiltalte ham i den hellige dal Ṭuwā?

إِذۡ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوًى ١٦

17. (Han sagde:) ”Gå til Fir‘aun (Faraoen). Sandelig, han har overtrådt (Allāhs grænser)”.

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ١٧

18. Så sig (til ham): ”Vil du rense dig selv (for synd)?

فَقُلۡ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ١٨

19. Og (ønsker du, at) jeg leder dig til din Herre, så du kan frygte (Ham alene)?”

وَأَهۡدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخۡشَىٰ ١٩

20. Så viste han (Mūsā) ham (Farao) det store tegn.

فَأَرَىٰهُ ٱلۡأٓيَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ٢٠

21. (Men) han benægtede da og var ulydig.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ٢١

22. Derefter vendte han ryggen til, idet han bekæmpede (Mūsā).

ثُمَّ أَدۡبَرَ يَسۡعَىٰ ٢٢

23. Så samlede han (sit folk) og råbte.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ٢٣

---

1 Dette er en ironisk erklæring for at spotte konceptet om det Hinsidige.

2 Det andet stød i Hornet på Domme Dag.

24. Da sagde han: "Jeg er jeres herre, den allerhøjeste!"
فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Da greb Allāh ham (med en straf, som blev) et eksempel i det Hinsides og det første (liv).
فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلۡأٓخِرَةِ وَٱلۡأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾

26. Sandelig, I dette er der en advarsel for den, som frygter.
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰٓ ﴿٢٦﴾

27. Er I en vanskeligere skabning (at skabe) end Himlen, som Han skabte?
ءَأَنتُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾

28. Han hævede dens hvælving, (og) så fuldkommengjorde Han den.
رَفَعَ سَمۡكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾

29. Og Han mørklagde dens nat og frembragte dens morgen.
وَأَغۡطَشَ لَيۡلَهَا وَأَخۡرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾

30. Og efter dette udjævnede Han Jorden.
وَٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾

31. Han frembragte deraf dens vand og dens græsarealer.
أَخۡرَجَ مِنۡهَا مَآءَهَا وَمَرۡعَىٰهَا ﴿٣١﴾

32. Og bjergene, dem fastgjorde Han.
وَٱلۡجِبَالَ أَرۡسَىٰهَا ﴿٣٢﴾

33. (Dette gjorde Han) til gavn for jer og jeres kvæg.
مَتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ﴿٣٣﴾

34. Så når den Største Overvældende Katastrofe (Opstandelsens Dag) indtræffer.
فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٣٤﴾

35. Den Dag vil mennesket huske det, som det stræbte efter.
يَوۡمَ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Og den Flammende Ild vil blive synliggjort for den, som ser.
وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

37. Så den, som overskred (Allāhs grænser).
فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Og som foretrak dette jordiske liv.
وَءَاثَرَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٣٨﴾

39. Sandelig, da vil den Flammende Ild være opholdsstedet (for ham).
فَإِنَّ ٱلۡجَحِيمَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ﴿٣٩﴾

40. Og den, som frygtede at stå foran sin Herre, og som forbød sig selv (det forbudte) begær.

وَأَمَّا مَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفۡسَ عَنِ ٱلۡهَوَىٰ ٤٠

41. Sandelig, da vil Djannah (Paradiset) være opholdsstedet (for ham).

فَإِنَّ ٱلۡجَنَّةَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ٤١

42. De spørger dig om Timen (Opstandelsens Dag), hvornår den vil komme?

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَا ٤٢

43. I hvilken position er du til at sige noget om den?

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكۡرَىٰهَآ ٤٣

44. Hos din Herre alene er[1] (kendskabet) til den.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ٤٤

45. Sandelig, du er ikke andet end en formaner for dem, som frygter den.

إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا ٤٥

46. En Dag (når) de ser den, (vil det føles), som om deres ophold (i denne verden) ikke varede længere end en enkelt aften eller en morgen.

كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ٤٦

1 Ordret: Ender.

SŪRAH ‘ABASA

سُورَةُ عَبَسَ

Titlen på denne Sūrah er ”Han rynkede panden”. Ordene ’Han rynkede panden’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Profeten Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) rynkede panden, da han blev forstyrret, mens han var i færd med at forkynde Islām.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Han(1) rynkede panden og vendte sig bort.

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ١

2. (Da) den blinde kom til ham.

أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ٢

3. Hvordan kan du vide, at han (ikke) ville rense sig (for synd)?

وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ٣

---

1 En gang var den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) travlt optaget af at prædike til nogle Quraish ledere i håbet om, at de ville forstå hans budskab og acceptere det. Under denne diskussion ankom ‘Abdullāh Bin Umm Maktūm (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه), en blind Ṣaḥābī, til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og begyndte at stille nogle spørgsmål. Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var travlt optaget af sin prædiken, gav han ikke opmærksomhed til hans spørgsmål. I stedet udtrykte han sin misbilligelse over ‘Abdullāh Bin Umm Maktūms (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) afbrydelse ved at rynke panden. Han fortsatte derefter sin prædiken til Quraish lederne. Āyāt (versene) 1 til 12 af denne Sūrah blev åbenbaret i denne sammenhæng. Disse Āyāt (vers) har frasagt den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) opførsel over for ‘Abdullāh Bin Umm Maktūm (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه). Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) mente, at da ‘Abdullāh Bin Umm Maktūm (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) allerede havde accepteret Islām, kunne han stille ham spørgsmål på et senere tidspunkt. Quraish lederne var på den anden side ikke tilgængelige på alle tidspunkter, så de kunne lytte til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Desuden var det imod god etikette at afbryde en allerede igangværende diskussion. Den Hellige Koran har dog givet to instruktioner omkring denne begivenhed. For det første, ved at henvise til hans blindhed, blev det præciseret, at ‘Abdullāh Bin Umm Maktūm (Allāh er tilfreds med ham رضي الله عنه) havde en gyldig undskyldning for afbrydelsen. Han kunne ikke se, hvem der var til stede sammen med den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), og hvilken form for diskussion der var i gang. I lyset af dette handicap, bør hans opførsel blive tilgivet, og ingen bebrejdelse skulle have været rettet mod ham, hverken verbalt eller gennem ansigtstræk. For det andet blev der fastlagt et princip om at de, der oprigtigt søger sandheden og søger religiøse retningslinjer med henblik på at følge dem i praksis, bør prioriteres højere end dem, der er ligeglade med at søge sandheden.

4. Eller lade sig påminde, så han kunne få gavn af påmindelsen?

أَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ٤

5. Den, (som anser sig selv for) ikke at have noget behov.

أَمَّا مَنِ ٱسۡتَغۡنَىٰ ٥

6. Ham er du da opmærksom på.

فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ٦

7. Og du er ikke ansvarlig for ham, (hvis) han ikke vil være ren (for synd).

وَمَا عَلَيۡكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٧

8. Og ham, som kom til dig, stræbende (efter viden).

وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسۡعَىٰ ٨

9. Og som frygtede (Allāh og Hans straf).

وَهُوَ يَخۡشَىٰ ٩

10. Ham forsømmer du.

فَأَنتَ عَنۡهُ تَلَهَّىٰ ١٠

11. Nej, den (Koranen) er sandelig en påmindelse.

كَلَّآ إِنَّهَا تَذۡكِرَةٞ ١١

12. Så den, der vil, lader sig påminde.

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ١٢

13. (Den er) i ærede registre.

فِي صُحُفٖ مُّكَرَّمَةٖ ١٣

14. Ophøjede og rensede (i "Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ")[1].

مَّرۡفُوعَةٖ مُّطَهَّرَةِۭ ١٤

15. I hænderne på skrivere (blandt englene).

بِأَيۡدِي سَفَرَةٖ ١٥

16. Ærede og lydige.

كِرَامِۭ بَرَرَةٖ ١٦

17. Død over mennesket. Hvor utaknemmeligt er det (ikke)[2]!

قُتِلَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَآ أَكۡفَرَهُۥ ١٧

---

1 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62).

2 Dette gælder for et menneske, der afviser den Hellige Korans budskab.

18. Af hvilken ting skabte Han det?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُۥ ﴿١٨﴾

19. Han skabte det af en Nuṭfah (dråbe sæd og) gav det da den rette proportion.

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ﴿١٩﴾

20. Derefter gjorde Han vejen let for det[1].

ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ﴿٢٠﴾

21. Derefter vil Han lade det dø og lægge det i graven.

ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ﴿٢١﴾

22. (Og) når Han så ønsker (det), vil Han lade det genopstå (fra de døde).

ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

23. Nej, (mennesket) har ikke gjort, hvad Han har befalet det.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٣﴾

24. Så lad mennesket se på sin føde.

فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٤﴾

25. Vi sendte vandet ned i overflod.

أَنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

26. Derefter splittede Vi jorden i spalter.

ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾

27. Så lod Vi korn vokse frem deri.

فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾

28. Og vinstokke og engplanter.

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

29. Og oliven (træer) og daddelpalmer.

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

30. Og frodigt tilvoksede haver.

وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾

31. Og frugter og græs.

وَفَٰكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾

32. (Som) en forsyning for jer og jeres kvæg.

مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Så når det Øredøvende brag lyder (det andet stød i Hornet).

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

34. En dag, hvor manden vil flygte fra sin bror.

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

35. Og (fra) sin moder og fader.

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

36. Og (fra) sin hustru og sine børn.

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

1 Dette henviser til et menneskes fødsel, hvor et spædbarn kommer ud af en smal passage.

37. Den Dag vil enhver af dem have nok at gøre med sin egen sag (og vil derfor være ligeglad med andre).

لِّكُلِّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٣٧

38. (Nogle) ansigter vil den Dag være lysende.

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ٣٨

39. Idet de smiler og glæder sig (over den gode nyhed om Djannah (Paradiset))[1].

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ٣٩

40. Og (andre) ansigter vil den Dag være dækkede af støv.

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ٤٠

41. Mørke vil dække dem.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤١

42. Disse er fornægterne, synderne.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ٤٢

---

1 Ordet ”Djannah” flertal: ”Djannāt” stammer fra roden ”j-n-n”, som betyder, at noget er skjult. Ordret betyder ”Djannah” derfor: Haver, som er så frodige, at man ikke kan se hinanden deri. I Koranen er det betegnelsen for de evige haver, som er forberedt for de retfærdige i det næste liv. Disse haver er opdelt i mange grader, hvoraf den højeste er ”Djannatu-l-Firdaus”.

SŪRAH AT-TAKWĪR

سُورَةُ التَّكْوِيرِ

Titlen på denne Sūrah er ”Sammenkrølningen”. Ordene ’krøllet sammen’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beskrivelsen af Domme Dagen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når solen bliver krøllet sammen[1]. — إِذَا ٱلشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ١
2. Og når stjernerne falder. — وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتۡ ٢
3. Og når bjergene forgår. — وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ سُيِّرَتۡ ٣
4. Og når de højgravide hun-kameler forsømmes[2]. — وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ٤
5. Og når de vilde dyr bliver samlet. — وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ حُشِرَتۡ ٥
6. Og når havene flyder over[3]. — وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ٦
7. Og når sjælene bliver genforenede (med deres kroppe). — وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتۡ ٧
8. Og når det levende begravede pigespædbarn bliver spurgt. — وَإِذَا ٱلۡمَوۡءُۥدَةُ سُئِلَتۡ ٨
9. ”For hvilken synd blev det dræbt?[4]” — بِأَيِّ ذَنۢبٖ قُتِلَتۡ ٩

---

1 Dette er den bogstavelige betydning af ordet Takwīr, der er blevet brugt i den Hellige tekst. Den nøjagtige karakter af sammenkrølning af solen er ikke kendt. Til tider bruges ordet også til at betegne ophørelsen af et objekts funktion. I denne forstand kan det forstås som, at solen vil miste sit lys. Nogle fortolkere har oversat ordet i henhold til dette.

2 Det arabiske ord ‘Ishār er flertalsformen af ordet ‘Usharā og anvendes til hunkameler, der er i tiende måned af deres graviditet. Sådanne hunkameler blev af araberne betragtet som et meget værdigfuldt aktiv, fordi de forventede, at den skulle føde flere kameler og forøge deres rigdom. Derfor plejede de at beskytte dem og lod dem aldrig ud af syne. Henvisende til denne skik blandt araberne, som er de umiddelbare adressater, beskriver Āyah (verset) den grufulde scene på Domme Dag, når selv den mest fortrukne rigdom, som sådan en hunkamel, vil blive forladt og forsømt af sine ejere på grund af den katastrofe, de vil blive konfronteret med.

3 En alternativ oversættelse er: ”Og når havene bryder i brand”.

4 Mange mennesker i Arabien tog fødslen af piger som en forbandelse og en årsag til skam for dem. Hvis deres hustruer fødte et pigebarn, plejede de at begrave det levende. Denne barbariske skik omtales her. Spørgsmålet der bliver stillet pigen, er i virkeligheden

10. Og når siderne vil blive lagt frem[1].
وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

11. Og når himlen bliver flået af og fjernet.
وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾

12. Og når den Flammende Ild bliver tændt.
وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾

13. Og når Djannah (Paradiset) bliver bragt nær.
وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾

14. Enhver vil (da) vide, hvad denne har bragt med sig (af gode og dårlige gerninger).
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

15. Så Jeg (Allāh) sværger ved de (planeter), som trækker sig tilbage ved daggry.
فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ﴿١٥﴾

16. De, som løber (i baner), og skjuler sig[2] (i solens stråler).
ٱلْجَوَارِ ٱلْكُنَّسِ ﴿١٦﴾

17. Og ved natten, når den trækker sig tilbage,
وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾

18. Og ved morgengryet, når det ånder[3].
وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

19. Sandelig, det er et æret sendebuds ord[4].
إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

20. Besidderen af magt og høj rang hos (Allāh), Tronens Herre.
ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

---

det spørgsmål der bliver stillet til hendes far, som var ansvarlig for sådan en afskyelig forbrydelse.

1 Dvs. når de sider, som englene har skrevet over det enkelte menneskes handlinger, bliver gjort tilgængelige.

2 Der er nogle stjerner, der i løbet af deres bane begynder at vige tilbage i nogen tid og derefter fortsætter fremad, og nogle gange forsvinder de. At sværge ved dem er en indikation på, at alle deres bevægelser sker med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Almægtige vilje og befaling.

3 Dette er en smuk henvisning til den vind, som ofte opstår ved det første morgengry.

4 Da Koranen er overbragt til Profeten Muhammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), af ærkeenglen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), tillægges den Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)), selv om den naturligvis er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Ord fra start til slut.

21. (Han er) adlydt (af de andre engle) (og) troværdig, (når han overbringer Allāhs Ord).

مُطَاعٖ ثَمَّ أَمِينٖ ٢١

22. Og jeres ven (Muḥammad) er ikke gal.

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجۡنُونٖ ٢٢

23. Og sandelig, han (Muḥammad) så ham (Djibrīl (Gabriel))[1] på den klare horisont.

وَلَقَدۡ رَءَاهُ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡمُبِينِ ٢٣

24. Og han (Muḥammad) er ikke tilbageholdende med at fortælle om det usete[2].

وَمَا هُوَ عَلَى ٱلۡغَيۡبِ بِضَنِينٖ ٢٤

25. Og den (Koranen) er ikke den udstødte Satans ord.

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطَٰنٖ رَّجِيمٖ ٢٥

26. Så hvor går I hen?

فَأَيۡنَ تَذۡهَبُونَ ٢٦

27. Det er intet andet end en påmindelse til (menneskenes og djinnernes[3]) verdner.

إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٢٧

28. Til dem af jer, der ønsker at gå ad den lige (vej).

لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ٢٨

29. Og I ønsker det ikke, undtagen hvis Allāh, verdnernes Herre, (også) ønsker det[4].

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩

---

1 Han så Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)) i hans oprindelige form.

2 Sandsigerne foregav at have kendskab til det Usete. Alligevel fortalte de ikke noget om det usete uden at opkræve et gebyr. Da hedningene plejede at hævde, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) var sandsiger, påpeger denne Āyah (vers) for det første, at i modsætning til sandsigerne, som fejlagtigt hævder at kende til det usete, har den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) virkelig et vist kendskab til det Usete, som er blevet åbenbaret for ham gennem englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَام)). For det andet formidler han sin viden til alle uden at holde noget tilbage eller opkræve et gebyr for det, i modsætning til sandsigerne. Dette beviser, at han ikke er en sandsiger.

3 Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

4 Se fodnote til Sūrah Al-Insān (76:30).

SŪRAH AL-INFIṬĀR

سُورَةُ الانفِطَار

Titlen på denne Sūrah er "Spaltningen". Ordet 'spaltes' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beskrivelsen af Domme Dagen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når himlen spaltes.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتۡ ١

2. Og når stjernerne falder.

وَإِذَا ٱلۡكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتۡ ٢

3. Og når havene flyder over.

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ فُجِّرَتۡ ٣

4. Og når gravene vil blive vendt, (og de døde genopstår).

وَإِذَا ٱلۡقُبُورُ بُعۡثِرَتۡ ٤

5. (Da) vil enhver vide, hvad denne har sendt forud (af gode gerninger), og (hvad denne har) ladt tilbage[1].

عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّا قَدَّمَتۡ وَأَخَّرَتۡ ٥

6. O, menneske! Hvad har bedraget dig med din Herre, Den Gavmilde?

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلۡكَرِيمِ ٦

7. (Ham) som skabte dig. Så formede Han dig og gav dig passende proportioner.

ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ٧

8. I en hvilken som helst form, Han ønskede, opbyggede Han dig.

فِيٓ أَيِّ صُورَةٖ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ٨

9. Nej, I fornægter Ad-Dīn (Afregningen).

كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ٩

10. Og sandelig, over jer er der vogtere (engle)[2].

وَإِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحَٰفِظِينَ ١٠

11. Noble skrivere[3] (engle).

كِرَامٗا كَٰتِبِينَ ١١

1 Udtrykket "hvad denne har sendt forud" betyder den gode eller dårlige handling, som man har udført i sit liv; og udtrykket "hvad denne har efterladt" betyder, hvad man forsømte at udføre eller afholdt sig fra at udføre.

2 Dette refererer til englene, der er udnævnt over ethvert menneske for at registrere hans eller hendes gerninger.

3 Dvs. engle, som bevarer jeres handlinger ved at skrive dem ned.

12. De ved, hvad I foretager jer.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

13. Sandelig, Al-Abrār (de retskafne) vil være i fryd.

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

14. Og Al-Fudjdjār[1] vil sandelig være i Flammende Ild.

وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

15. De vil indtræde den på Afregnings Dagen.

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿١٥﴾

16. Og de vil ikke kunne forlade den.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾

17. Og hvad ved du om, hvad Afregnings Dagen er?

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٧﴾

18. Igen, hvad ved du om, hvad Afregnings Dagen er?

ثُمَّ مَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٨﴾

19. (Det er) en Dag, hvor ingen person har magt til at gøre noget for en anden. Og afgørelsen den Dag tilkommer Allāh[2].

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَٱلْأَمْرُ
يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

---

1 Al-Fudjdjār: De, som fremturede i synd, de onde, vantro, syndere, kriminelle etc.

2 Selv om det i virkeligheden er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) befaling og autoritet som håndhæves i universet, er der nogle herskere i denne verden, der har en tilsyneladende myndighed over deres undersåtter. På Dommens Dag vil selv sådanne tilsyneladende myndigheder helt forsvinde, og den eneste myndighed der vil forblive virksom, er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) autoritet.

SŪRAH AL-MUṬAFFIFĪN

سُورَةُ المُطَفِّفِينَ

Titlen på denne Sūrah er ”Snyderne”. Ordet ’snyderne’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med advarslen om straf til dem, der snyder folk.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ve over al-Muṭaffifīn (dem, som giver mindre, når de afmåler eller vejer)[1].

وَيۡلٞ لِّلۡمُطَفِّفِينَ ١

2. De, som, når de modtager fra menneskene, kræver fuldt mål.

ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكۡتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسۡتَوۡفُونَ ٢

3. Og når de måler eller vejer ud til dem, påfører de (dem) tab.

وَإِذَا كَالُوهُمۡ أَو وَّزَنُوهُمۡ يُخۡسِرُونَ ٣

4. Tror disse (folk) ikke, at de vil genopstå?

أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبۡعُوثُونَ ٤

5. På en Mægtig Dag?

لِيَوۡمٍ عَظِيمٖ ٥

6. Dagen, hvor (hele) menneskeheden vil stå foran verdnernes Herre.

يَوۡمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦

7. Nej, sandelig Al-Fudjdjārs bog er i Sidjdjīn[2].

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلۡفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٖ ٧

8. Og hvad ved du om, hvad Sidjdjīn er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سِجِّينٞ ٨

---

1 Koranen og Sunnah har forbudt Ṭatfīf, som primært betyder ”at give mindre i mål og vægt”, fordi alle forhandlinger generelt bliver udført med ting, der kan måles eller vejes. Men det grundlæggende formål med vejning og mål er intet andet end at give en person, hvad han eller hun er berettiget til. Den hentyder derfor til, at reglen ikke kun er begrænset til mål og vægt, men at den også inkluderer alt andet, gennem hvilke nogens rettigheder bliver bedømt, vurderet eller takseret. Det er obligatorisk, at alle rettigheder bliver opfyldt, hvad enten de bliver vurderet ved vægt, mål, antal eller andre midler. Med henvisning til dette Ṭatfīf-koncept er det forbudt at give en person mindre, end det denne er berettiget til.

2 Sidjdjīn betyder bogstaveligt ”fængsel” men Koranen anvender betegnelsen for et sted, der er centrum for de ikke-troendes sjæle i perioden mellem deres død og Domme Dag. Deres gerningsregistre bliver også bevaret der.

9. En nedskreven bog[1].

كِتَٰبٞ مَّرۡقُومٞ ٩

10. Ve over fornægterne den Dag.

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٠

11. Dem, som fornægter Afregnings Dagen.

ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ١١

12. Og ingen fornægter den (Dag), undtagen enhver syndig overtræder.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ١٢

13. Når Vores Āyāt (vers) bliver reciteret for ham, siger han: "Dette er intet andet end sagn fra de tidligere (tider)".

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣

14. Nej, men på deres hjerter er der Rān[2] (rust) på grund af det, som de plejede at tjene.

كَلَّاۖ بَلۡۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٤

15. Nej! De (synderne) vil blive afskærmet fra (at se) deres Herre den Dag.

كَلَّآ إِنَّهُمۡ عَن رَّبِّهِمۡ يَوۡمَئِذٖ لَّمَحۡجُوبُونَ ١٥

16. Derefter vil de sandelig indtræde den Flammende Ild.

ثُمَّ إِنَّهُمۡ لَصَالُواْ ٱلۡجَحِيمِ ١٦

17. Der vil derefter blive sagt (til dem): "Det er, hvad I plejede at fornægte".

ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ١٧

18. Nej! Al-Abrārs (de retskafnes) bog er sandelig i 'Illiyyīn[3].

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلۡأَبۡرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ١٨

19. Og hvad ved du om, hvad 'Illiyyūn er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ١٩

20. En nedskreven bog.

كِتَٰبٞ مَّرۡقُومٞ ٢٠

---

1 Dette er en forklaring på gernings registret nævnt i Āyah (vers) 7.

2 Rān betyder her den rust, som dækker hjertet på grund af syndige og onde handlinger.

3 'Illiyyīn betyder bogstaveligt "øvre boliger". Som en betegnelse refererer den til det sted i det øvre Rige, hvor de retskafnes sjæle bliver anbragt i perioden mellem deres død og Domme Dag. Deres gerningsregistre bliver også opbevaret der, som er forklaret i Āyah (vers) 20 som "en nedskreven bog".

21. Den bevidnes af de, som står (Allāh) nær.

يَشۡهَدُهُ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢١

22. Sandelig, Al-Abrār (de retskafne) er i fryd.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٢

23. (Idet de sidder) på chaiselonger (og) ser (ud over deres del af Djannah).

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٢٣

24. Du vil genkende glædens stråler i deres ansigter.

تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِهِمۡ نَضۡرَةَ ٱلنَّعِيمِ ٢٤

25. De får skænket ren forseglet vin.

يُسۡقَوۡنَ مِن رَّحِيقٖ مَّخۡتُومٍ ٢٥

26. Forseglet med moskus. Og lad da de, som vil stræbe, stræbe efter dette.

خِتَٰمُهُۥ مِسۡكٞۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلۡيَتَنَافَسِ
ٱلۡمُتَنَٰفِسُونَ ٢٦

27. Og den (rene vin) vil være opblandet med tasnīm[1].

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسۡنِيمٍ ٢٧

28. En kilde, hvoraf de, der er bragt nær (Allāh), drikker.

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢٨

29. Sandelig, de, som forbrød sig, plejede at le ad dem, som troede.

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ كَانُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
يَضۡحَكُونَ ٢٩

30. Og når de passerede forbi dem, gjorde de tegn (til hinanden) med øjnene.

وَإِذَا مَرُّواْ بِهِمۡ يَتَغَامَزُونَ ٣٠

31. Og når de vendte tilbage til deres folk, vendte de tilbage spøgende (om de troende).

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمُ ٱنقَلَبُواْ فَكِهِينَ ٣١

32. Og når de så dem, sagde de: ”Sandelig, det er dem, som er faret vild”.

وَإِذَا رَأَوۡهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ٣٢

33. Og de, (der fornægtede), var ikke blevet sendt for at vogte over dem (de troende).

وَمَآ أُرۡسِلُواْ عَلَيۡهِمۡ حَٰفِظِينَ ٣٣

1 ”Tasnīm” betyder ordret en kilde, som flyder oppefra og ned. Men her er ”Tasnīm” navnet på en kilde i Djannah.

34. Så i Dag (Opstandelsens Dag) vil de, som tror, le ad fornægterne.

فَٱلۡيَوۡمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلۡكُفَّارِ
يَضۡحَكُونَ ٣٤

35. (Idet de sidder) på chaiselonger (og) ser (ud over deres del af Djannah).

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٣٥

36. Er fornægterne ikke blevet belønnet fuldt ud for deres handlinger?

هَلۡ ثُوِّبَ ٱلۡكُفَّارُ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٣٦

SŪRAH AL-INSHIQĀQ

سُورَةُ الانشِقَاقِ

Titlen på denne Sūrah er ”Splittelsen”. Ordet ’splittelsen’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beskrivelsen af Genopstandelsen og Afregningen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når himlen splittes.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ١

2. Og den hører og adlyder sin Herre - og det skal den gøre.

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٢

3. Og når jorden bliver udvidet[1].

وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ٣

4. Og slynger alt, hvad der er i den, ud og bliver tom[2].

وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ٤

5. Og den hører og adlyder sin Herre - og det skal den gøre.

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٥

6. O, menneske! Sandelig, du skal arbejde hårdt konstant for at møde din Herre (med dine gerninger og handlinger). Og da vil du møde Ham.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحٗا فَمُلَٰقِيهِ ٦

7. Så (hvad angår) den, som bliver givet sin bog i sin højre hånd.

فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ٧

8. Han vil da komme til at stå til regnskab med et let regnskab.

فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ٨

---

1 Ifølge en Profetisk udtalelse vil jorden på Domme Dag blive strukket ud ligesom læder (eller gummi) og udvidet og der vil lige være plads nok til at alle individer, af den menneskelige race, kan have deres fødder på den. For at forstå denne Profetiske udtalelse er det nødvendigt at huske, at på Genopstandelses Dagen vil alle individer, fra skabelsens begyndelse til Genopstandelsen, blive bragt til live samtidigt. Derfor vil ethvert individ have lige nok plads på jorden, hvor det kan sætte sine fødder. (Transmitteret af Ḥākim med en sund kæde af autoriteter).

2 Det omfatter alle mænd og kvinder, der ligger begravet i gravene, og de mineraler der findes i jorden.

9. Og vil vende lykkelig tilbage til sit folk.

وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ٩

10. Og (hvad angår) den, som bliver givet sin bog bag sin ryg[1] (i sin venstre hånd).

وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ١٠

11. Han vil da bede om at blive tilintetgjort, (når han ser straffen, der venter ham).

فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ١١

12. Og han vil indtræde i en Rasende Ild.

وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ١٢

13. Sandelig, han plejede at være lykkelig sammen med sin familie.

إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ١٣

14. Sandelig, han troede, at han aldrig ville vende tilbage (til sin Herre).

إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ١٤

15. Jo! Hans Herre har sandelig holdt øje med ham.

بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرٗا ١٥

16. Så Jeg (Allāh) sværger ved aftenrøden.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ١٦

17. Og ved natten og det, som den samler i sit mørke.

وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ١٧

18. Og ved månen, når den er fuld.

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ١٨

19. I skal bevæge jer fra et stadie til et andet stadie (i denne verden og den næste verden[2]).

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٖ ١٩

---

1 Mange steder i den Hellige Koran nævnes det, at de ikke-troendes gerningsregistre vil blive givet til dem i deres venstre hånd. Det er derfor, at de er blevet navngivet som "venstre hånds folket" i Sūrah Al-Wāqi'ah (56:9). Kombineret med sådanne Āyāt (vers) betyder den nuværende Āyah (vers), at de vil blive givet deres gerningsregistre fra bag deres ryg i deres venstre hånd.

2 Der blev sagt i Āyah (vers) 6, at ethvert menneske skal arbejde hårdt i sit liv ved enten at handle retfærdigt eller syndigt. Den nuværende Āyah (vers) siger, at det skal bevæge sig fra et stadie til et andet stadie, ikke kun i dette verdslige liv, men også efter dets død, idet det bevæger sig fra fysisk liv til åndeligt liv i Barzakh, og på Domme Dag vil selv dets åndelige liv komme til en ende. Derefter vil det blive genoplivet med sin krop og sjæl. Det vil derefter passere gennem processen med at aflægge regnskab for dets gerninger, og i sidste ende vil det komme til sin endelige bolig i enten Paradis eller Helvede. Her igen

20. Så hvad er der i vejen med dem, at de ikke tror?

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠

21. Og når Koranen bliver læst op for dem, laver de ikke Sudjūd (kaster sig med ansigtet mod jorden)[1].

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۩ ٢١

22. Nej, de, som fornægter, benægter (det).

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ٢٢

23. Og Allāh ved bedst, hvad de skjuler (af dårlige gerninger)[2].

وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ٢٣

24. Så giv dem nyheden om en smertefuld straf.

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٤

25. Undtagen dem, som tror og gør gode gerninger. For dem er der en belønning uden ende[3].

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۭ ٢٥

---

kan det passere gennem forskellige stadier fra lavere til højere stadier af belønning eller straf. For at understrege dette faktum er eder svoret ved månen og natten, hvilket i denne sammenhæng hentyder til de observerede forandringer på daglig basis i forskellige faser af natten og månen.

1 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah, kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

2 Uanset hvad et menneske gør i denne verden, bliver det bevaret for eller imod det, i den forstand, at hvis det har gemt gode gerninger for sig selv, vil det medføre store belønninger for det. Men hvis det har gemt onde gerninger, vil det være til skade for det i livet i det Hinsides.

3 Denne Āyah (vers) har to bibetydninger. For det første vil belønningen aldrig blive holdt tilbage fra dem, og for det andet vil den ikke være forbundet med nogen bestemt årstid ligesom frugterne af denne verden, som normalt ikke er til rådighed uden for sæsonen. Frugterne i Paradiset vil være tilgængelige på alle tidspunkter.

SŪRAH AL-BURŪDJ

سُورَةُ البُرُوجِ

Titlen på denne Sūrah er "De store himmellegemer". Ordet 'de store himmellegemer' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) sværger ved himlen, hvori disse himmellegemer befinder sig.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved Himlen[1], der består af de store himmellegemer[2].

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ ١

2. Og (ved) den Lovede Dag (Opstandelsens Dag).

وَٱلْيَوْمِ ٱلْمَوْعُودِ ٢

3. Og (ved) vidnet og det bevidnede[3].

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٣

4. Død over udgravningens folk[4].

قُتِلَ أَصْحَٰبُ ٱلْأُخْدُودِ ٤

1 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

2 Det oprindelige ord, der bruges i den oprindelige tekst, er Burūdj, som på arabisk har forskellige betydninger, herunder stjerner. For at bevare det generelle i ordet er det blevet oversat som himmellegemer.

3 Vidnet er blevet fortolket til mennesket, og det bevidnede til Domme Dag. I en anden fortolkning er vidnet fredagen, og det bevidnede er 'Arafah dagen.

4 Følgende er overleveret i Ṣaḥīh Muslim: Der var en vantro konge, der levede i forgangne tider. Han havde en sandsiger eller ifølge nogle beretninger, en troldmand. Den vantro konge er identificeret som Yemens hersker. Hans navn var ifølge Ibn 'Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) Yūsuf Dhu Nuwās, og han levede ca. halvfjerds år før den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)s fødsel. Da sandsigeren eller troldmanden blev gammel, bad han kongen om at udpege en intelligent dreng, som han kunne træne i forudsigelses og den sort magis færdigheder, så han kunne tage over efter hans død. Følgelig sendte kongen en dreng ved navn 'Abdullāh Ibn Tāmir for at blive trænet af sandsigeren eller troldmanden. På vej til sandsigeren plejede drengen at passere forbi en kristen munk. Munken fulgte Profeten 'Īsās (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) sande religion og tilbad Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Munken begyndte at prædike til drengen, indtil han i al hemmelighed tog troen til sig. Engang skete det, at en løve havde blokeret vejen og afholdt folk fra at passere. De var

5. Ilden af brænde (tændte de i udgravningen).

ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ٥

6. Da de satte sig omkring den.

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٦

7. Og bevidnede, hvad de gjorde imod de troende.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧

8. De hævnede sig ikke på dem, undtagen fordi de troede på Allāh, Den Almægtige, Den Evig Priste.

وَمَا نَقَمُوا۟ مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ٨

9. Ham, som Himlenes og Jordens Herredømme tilhører. Og Allāh er Vidne over alle ting.

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ٩

10. Sandelig! De, der satte de troende mænd og de troende kvinder på prøve (og) derefter ikke vendte sig i anger (til Allāh), for dem er der da Djahannams (Helvedes) straf, og for dem er den Brændende Ilds straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا۟ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا۟ فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ ١٠

---

foruroligede. Drengen samlede en sten op og bad: "O Allāh! Hvis munkens religion er sand, så dræb bæstet med denne sten (så at folk kan passere). Og hvis sandsigeren eller troldmanden er sand, så skal bæstet ikke dø af min sten". Bedende kastede han stenen efter løven, og den døde øjeblikkeligt. Nyheden bredte sig blandt folk, at drengen havde særlig viden. En blind mand hørte om det og kom til ham. Han bad ham om at genoprette hans syn. Drengen indvilligede på den betingelse, at han skulle acceptere den sande tro. Den blinde man accepterede betingelsen. Drengen bad, og Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) genoprettede hans syn. Den blinde mand omfavnede den sande tro. Kongen fik kendskab til disse hændelser, og han fik drengen, munken og den blinde mand arresteret. Kongen fik den blinde mand og munken dræbt og beordrede, at drengen skulle tages op til toppen af et bjerg og blive kastet ud fra det. Men dem der havde bragt ham derop faldt selv ned og døde, mens drengen forblev uskadt. Så beordrede kongen, at han skulle druknes i havet. Drengen slap uskadt, mens de folk der tog ham med ud på havet, druknede. Så fortalte drengen selv kongen, hvordan han skulle slå ham ihjel. Han sagde, at han skulle tage en pil og placere den i sin bue, og reciterende "Bismillāhi Rabbī" (Med Allāhs navn min Herre) skulle han skyde ham. Det gjorde han, og drengen døde. På den måde ofrede drengen sit liv. Men da hele nationen så dette, udbrød de spontant: "Vi tror på Allāh". Kongen blev rasende, da han hørte dette og beordrede, at dybe skyttegrave skulle udgraves og antændes med ild. Derefter blev det meddelt, at folk skulle give afkald på deres tro til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Hvis de nægtede, ville de blive kastet i den flammende ild.

11. Sandelig! De, som tror og udøver gode gerninger, for dem er der haver, i hvilke floder løber. Dette er den store succes.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ
جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ
ٱلْكَبِيرُ ﴿١١﴾

12. Sandelig, din Herres greb er hårdt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

13. Han er sandelig Den, der begynder (skabelsen) og gentager (den på Opstandelsens Dag).

إِنَّهُۥ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

14. Han er Den Tilgivende, Den Elskende.

وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلْوَدُودُ ﴿١٤﴾

15. (Den), som besidder Den Majestætiske Trone.

ذُو ٱلْعَرْشِ ٱلْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

16. Den, som udfører, hvad Han vil.

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. Har du hørt om hærskarerne?

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْجُنُودِ ﴿١٧﴾

18. Fir'aun (Farao) og Thamūd[1]?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

19. Nej, de, som fornægter (fastholder stædigt) fornægtelsen.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

20. Og Allāh har omfattet dem fra alle sider.

وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطٌۢ ﴿٢٠﴾

21. Nej, det er den ærefulde Koran.

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾

22. På en Beskyttet Tavle[2].

فِى لَوْحٍ مَّحْفُوظٍۭ ﴿٢٢﴾

1 Thamūd er en arabisk stamme, som blev tilintetgjort af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) på grund af deres fornægtelse.

2 Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ betyder Den Beskyttede Tavle, hvor Allāhs befalinger er bevaret. Ibn Kathīr sagde: Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ Den Beskyttede Tavle betyder, at den er blandt en højere gruppe (dvs. Englene), bevaret og beskyttet mod enhver form for tilføjelse, sletning, forandring eller ændring. (Tafsīr Ibn Kathīr, 4/497-498). Ibn al Qayyim sagde: Beskyttede: De fleste reciterer den med en kasrah, dvs. det er en beskrivelse af Lawḥ. Dette indikerer at Shāyāṭīn (djævle) ikke er i stand til at tage den ned, fordi dens lokalitet er beskyttet, og de kan ikke nå den. Og den er i sig selv beskyttet, så Shāyāṭīn (djævle) ikke kan tilføje noget til den og ej heller tage noget væk fra den. (At-Tibyān fi Aqsām al-Qur'ān s.62).

SŪRAH AṬ-ṬĀRIQ

سُورَةُ الطَّارِقِ

Titlen på denne Sūrah er ”Den (stjerne), som viser sig om natten”. Ordet ’Den (stjerne), som viser sig om natten’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) sværger ved Himlen og den (stjerne), som viser sig om natten.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved Himlen og den (stjerne)[1], som viser sig om natten.

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ١

2. Og hvad ved du om, hvad den (stjerne), som viser sig om natten, er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ٢

3. Den skinnende stjerne[2].

ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ٣

4. Der er ingen person, uden der er en vogter over ham.

إِن كُلُّ نَفۡسٖ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ٤

5. Så lad mennesket se, hvad det er skabt af.

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ٥

6. Det blev skabt af en udgydt væske[3].

خُلِقَ مِن مَّآءٖ دَافِقٖ ٦

7. (Som) kommer frem mellem ryggen og ribbenene.

يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ٧

8. Sandelig, Han (Allāh) er i stand til at bringe det tilbage (til livet).

إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ٨

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Ligesom stjernerne hele tiden er til stede på himlen, men kun synlige om natten, bliver ens gerninger, man udfører i denne verden nedfældet af englene, som er nævnt i den næste Āyah (vers) som ”vogter”. Dette gerningsregister vil dog kun blive synligt på Dommens Dag.

3 Væske refererer her til sæd.

9. En Dag, hvor hemmelighederne bliver testede[1].

يوم تبلى السرائر ٩

10. Da har han ingen magt eller hjælpere.

فما له من قوة ولا ناصر ١٠

11. (Jeg, Allāh, sværger) ved Himlen, som giver regn med jævne mellemrum.

والسماء ذات الرجع ١١

12. Og ved Jorden, hvori der er sprækker.

والأرض ذات الصدع ١٢

13. Sandelig, det (Koranen) er Ordet, der skelner (mellem sandheden og det falske).

إنه لقول فصل ١٣

14. Og det er ikke en spøg.

وما هو بالهزل ١٤

15. Sandelig, de planlægger et plot.

إنهم يكيدون كيدا ١٥

16. Og Jeg lægger en plan.

وأكيد كيدا ١٦

17. Så lad fornægterne være for nu, (og) giv dem en frist[2].

فمهل الكافرين أمهلهم رويدا ١٧

---

1 Man kan have udført nogle handlinger i hemmelighed, i håb om at de ikke vil blive afsløret. Men på Gengældelses Dagen vil alle sådanne hemmeligheder blive afsløret ned til de mindste detaljer.

2 På det tidspunkt var der ikke blevet bestemt nogen straf til at blive påført de ikke-troende. De fik et pusterum i et stykke tid, men blev grebet af straffen på det fastsatte tidspunkt, enten i denne verden eller i det Hinsidige.

SŪRAH AL-A'LĀ

سُورَةُ الأَعْلَى

Titlen på denne Sūrah er "Den Allerhøjeste". Ordet 'DenAllerhøjeste' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med ophøjelsen af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) Navn og Hans Fuldkommenhed.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Proklamer din Herres Navn, Den Allerhøjeste.

سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى ١

2. (Ham), som skabte (og) så fuldendte.

ٱلَّذِى خَلَقَ فَسَوَّىٰ ٢

3. Og (Ham) som afmålte og så retledte[1].

وَٱلَّذِى قَدَّرَ فَهَدَىٰ ٣

4. Og (Ham) som får græsgangene (til at spire) frem.

وَٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلْمَرْعَىٰ ٤

5. Så (lader Han dem visne og) gør dem til sorte strå[2].

فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحْوَىٰ ٥

6. Vi vil få dig til at recitere (O, Muḥammad, og) så vil du ikke glemme.

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ٦

7. Undtagen det, som Allāh ønsker[3]. Sandelig, Han (alene) kender det åbenlyse og det, der er skjult.

إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ٧

8. Og Vi vil gøre det let for dig (at følge) den lette (vej)[4].

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ٨

---

1 Det betyder, at alt i dette univers er skabt med afmålte kapaciteter. Derefter har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) retledt eller programmeret det til at arbejde inden for rammerne af dets potentialer. Alt herunder, dyr, træer, skyer, floder, stjerner, planeter osv., kender gennem denne Guddommelige retledning til, hvordan de skal udføre de opgaver, de er blevet skabt til. Se Sūrah Qāf (50:20).

2 Dette indikerer, at intet i denne verden er evig i sin eksistens og kvaliteter. Alt i dette univers vil blive forringet på sit bestemte tidspunkt.

3 Denne undtagelse gælder for en situation, hvor Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ønsker at ophæve en regel påtænkt i en bestemt Āyah (vers). Se Sūrah Al-Baqarah (2:106).

4 "Den lette vej" henviser her til den Guddommelige lov (islamisk Sharī'ah), der blev

9. Så påmind (folk om det kommende liv), hvis påmindelsen hjælper[1].
فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكْرَىٰ ٩

10. Den, som frygter (Allāh), vil lade sig påminde.
سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ١٠

11. Og den forbandede vil undgå den.
وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ١١

12. Den, som (senere) vil indtræde den Største Ild.
ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ ١٢

13. (Og som) derefter ikke vil dø deri, ej heller leve.
ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ١٣

14. Sandelig den, der renser (sig selv), vil opnå succes.
قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ١٤

15. Og (den), som ihukommer sin Herres navn (og) så beder Ṣalāh (Bøn).
وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ١٥

16. Nej, I foretrækker det jordiske liv.
بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ١٦

17. Og det Hinsides er bedre og mere vedvarende.
وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ١٧

18. Sandelig, det[2] var (allerede) i de tidligere skrifter.
إِنَّ هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ١٨

19. I Ibrāhims (Abrahams) og Mūsās (Moses) skrifter.
صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ١٩

åbenbaret til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Āyah (verset) betyder, at denne lov i sig selv er let, og at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) vil gøre det let for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) at følge den og prædike den til andre mennesker.

1 Dette skal læses side om side med Sūrah Adh-Dhāriyāt (51:55), hvor det er erklæret, at påmindelse gavner de troende. Denne Āyah (vers) er en befaling om at give råd, i håb om at det vil være nyttigt.

2 "Det" leder tilbage til det, som er beskrevet i Āyah (vers) 14-17.

SŪRAH AL-GHĀSHIYAH

سُورَةُ الغَاشِيَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Den Altovervældende Begivenhed”. Ordet ’den Altovervældende Begivenhed’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med beskrivelsen af Domme Dagen. Al-Ghāshiyah er også et andet navn for Domme Dag.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Er fortællingen om den Altovervældende Begivenhed (Opstandelsens Dag) nået dig?

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡغَٰشِيَةِ ١

2. (Nogle) ansigter vil den Dag være ydmygede.

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ٢

3. Stræbende (og) trætte (i Helvede).

عَامِلَةٞ نَّاصِبَةٞ ٣

4. De vil indtræde den Varme Blussende Ild.

تَصۡلَىٰ نَارًا حَامِيَةٗ ٤

5. Og får skænket (drikke) fra en kogende kilde.

تُسۡقَىٰ مِنۡ عَيۡنٍ ءَانِيَةٖ ٥

6. For dem vil der ingen føde være, undtagen Ḍarī‘[1].

لَّيۡسَ لَهُمۡ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٖ ٦

7. Den vil ikke være ernærende ej heller gavne mod sult.

لَّا يُسۡمِنُ وَلَا يُغۡنِي مِن جُوعٖ ٧

8. (Andre) ansigter vil den Dag være glade.

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاعِمَةٞ ٨

9. Tilfredse med deres anstrengelse.

لِّسَعۡيِهَا رَاضِيَةٞ ٩

10. I en ophøjet have.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ١٠

11. Deri vil de ikke høre meningsløs tale.

لَّا تَسۡمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةٗ ١١

12. Deri er der en rindende kilde.

فِيهَا عَيۡنٞ جَارِيَةٞ ١٢

13. Deri er der ophøjede divaner.

فِيهَا سُرُرٞ مَّرۡفُوعَةٞ ١٣

1 Ḍarī‘:en tør, bitter og tornet plante.

14. Og drikkeglas stillet frem.

وَأَكۡوَابٞ مَّوۡضُوعَةٞ ١٤

15. Og puder stillet på rækker.

وَنَمَارِقُ مَصۡفُوفَةٞ ١٥

16. Og udspredte tæpper.

وَزَرَابِيُّ مَبۡثُوثَةٌ ١٦

17. Så ser de ikke på kamelerne, hvordan de blev skabt?[1]

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلۡإِبِلِ كَيۡفَ خُلِقَتۡ ١٧

18. Og på himlen, hvordan den blev hævet?

وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ رُفِعَتۡ ١٨

19. Og på bjergene, hvordan de blev fæstet?

وَإِلَى ٱلۡجِبَالِ كَيۡفَ نُصِبَتۡ ١٩

20. Og på Jorden, hvordan den blev udspredt?

وَإِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَيۡفَ سُطِحَتۡ ٢٠

21. Så påmind (dem). Du er intet andet end en, der påminder.

فَذَكِّرۡ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٞ ٢١

22. Du har ingen magt over dem.

لَّسۡتَ عَلَيۡهِم بِمُصَيۡطِرٍ ٢٢

23. Men den, som vender sig bort (fra sandheden) og fornægter.

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ٢٣

24. Da vil Allāh straffe denne med den Største Straf.

فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَكۡبَرَ ٢٤

25. Sandelig, til Os er deres tilbagevenden.

إِنَّ إِلَيۡنَآ إِيَابَهُمۡ ٢٥

26. Derefter vil deres regnskab sandelig tilkomme Os.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا حِسَابَهُم ٢٦

---

1 Kamelen var arabernes mest foretrukne rigdoms kilde. De nød godt af kameler på mange måder. De var bekendt med dette dyrs fantastiske kvaliteter, hvordan det rejste gennem Arabiens golde ørken i dagevis uden at drikke vand, og hvordan den blev undertvunget dem, selv om den i sin fysik var meget stærkere end mennesket. Hvis de tænkte over disse fakta, ville det ikke være svært for dem at forstå, at Skaberen af et sådant dyr er så Almægtig og Venlig mod dem, at Han alene fortjener tilbedelse og ingen andre. Det ville også føre dem til det faktum, at en sådan en Almægtig og Alvis Skaber har magt til at genoplive dem efter døden og stille dem til regnskab for deres gerninger i denne verden.

SŪRAH AL-FADJR

سُورَةُ الفَجْرِ

Titlen på denne Sūrah er "Daggryet". Ordet 'daggryet' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved daggryet.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved daggryet[1]. — وَالْفَجْرِ ﴿١﴾
2. Og ved de ti nætter[2]. — وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾
3. Og ved den lige og den ulige[3]. — وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾
4. Og ved natten, når den trækker sig. — وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
5. Er der i det ikke en ed for den, som har forstand? — هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾
6. Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved 'Ād (-stammen)? — أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
7. (Dem fra byen) Iram. Den med søjlerne[4]. — إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

---

1 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

2 Ifølge nogle beretninger, som flertallet af de lærde hælder sig til, har den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) beskrevet disse ti nætter som de første ti nætter af måneden Dhul-Ḥidjdjah, fordi disse nætter har særlige dyder. Som nævnt i autentiske Aḥādīth, indebærer en dags faste i denne periode belønningen for at have fastet hele året, og tilbedelse i en nat indebærer belønningen for at have tilbedt i Laylat-ul-Qadr natten.

3 "Den lige" er skabelsen, og "den Ulige" er Skaberen, idet det skabte findes i par. Det kan også tolkes som, at den "ulige" refererer til 'Arafah dagen (niende Dhul-Ḥidjdjah), hvor alle pilgrimme samles på 'Arafah sletten, mens "lige" refererer til den tiende Dhul-Ḥidjdjah, hvor muslimer fejrer 'Eid-ul-Aḍḥā. Eder er svoret ved disse dage og nætter for at indikere deres vigtighed.

4 Iram er titlen på den gamle 'Ād stamme. De havde usædvanlig fysisk statur. Som en konsekvens af at de havde afvist Profeten Hūd (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ), blev de tilintetgjort af en voldsom vind. Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:65-72).

8. Deres lige, som aldrig var blevet skabt magen til i landet.

ٱلَّتِي لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٨

9. Og Thamūd[1] (-stammen), som udhuggede (deres boliger i) klipperne i dalen.

وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخۡرَ بِٱلۡوَادِ ٩

10. Og Fir'aun (Faraoen), ham med pælene[2].

وَفِرۡعَوۡنَ ذِي ٱلۡأَوۡتَادِ ١٠

11. De, som overskred grænserne i landene.

ٱلَّذِينَ طَغَوۡاْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١١

12. (Og) så spredte ødelæggelse i stor stil.

فَأَكۡثَرُواْ فِيهَا ٱلۡفَسَادَ ١٢

13. Så din Herre sendte forskellige former for straf ned over dem.

فَصَبَّ عَلَيۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ١٣

14. Sandelig, din Herre overvåger (alle skabninger, som lå Han) i baghold.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلۡمِرۡصَادِ ١٤

15. Så (hvad angår) mennesket, når dets Herre prøver det ved at give det ære og gaver, så siger det: "Min Herre har æret mig".

فَأَمَّا ٱلۡإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكۡرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَكۡرَمَنِ ١٥

16. Og når Han prøver det (mennesket) og indskrænker dets levebrød, da siger det: "Min Herre har ydmyget mig".

وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيۡهِ رِزۡقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَهَٰنَنِ ١٦

17. Nej, I behandler ikke de faderløse med gavmildhed.

كَلَّاۖ بَل لَّا تُكۡرِمُونَ ٱلۡيَتِيمَ ١٧

18. Og I opfordrer ikke hinanden til at bespise Al-Miskīn (den trængende).

وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ١٨

1 Thamūd var en anden arabisk stamme, der blev udsat for en forfærdelig Guddommelig svøbe for deres oprør mod Profeten Ṣāliḥ (Fred være med ham عليه السلام). Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:73-79).

2 Meningen med, at "pælene" er blevet nævnt her, er, at de var hans torturinstrumenter, eller fordi de er en metafor for hans hær, som holdt ham ved magten.

19. Og I fortærer grådigt hele arven. وَتَأْكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

20. Og I elsker verdslige rigdomme umådeholdent. وَتُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. Nej, (sådan bør det ikke være). (For) når jorden bliver malet til støv (og atter) støv. كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. Og din Herre kommer[1], og englene (står i) række (efter) række. وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. Og den Dag vil Djahannam (Helvede) blive bragt frem. Den Dag vil mennesket lade sig påminde, og hvad vil påmindelsen (da gavne det)? وَجِاْىٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. (Da) vil det (mennesket) sige: "O, gid jeg havde sendt (gode handlinger) frem til mit (evige) liv!" يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ﴿٢٤﴾

25. Så den Dag vil ingen straffe som Hans straf. فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

26. Ej heller vil nogen fastholde, som Han vil fastholde. وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. (Men til de retfærdige vil Han sige): "Hør du, o, rolige sjæl. يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

28. Vend tilbage til din Herre tilfreds (og) tilfredsstillet[2]. ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

29. Så gå du ind blandt Mine tjenere. فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٢٩﴾

30. Og indtræd (i) Min have". وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣٠﴾

1 Denne Āyah (vers) er blandt Mutashābihāt (Se fodnote til Sūrah Āl-'Imrān (3:7)). Ingen har kendskab til den nøjagtige karakter af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) "kommen" på den Dag.

2 Det betyder, at en troendes dydige handlinger vil have sikret Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) fornøjelsee, og han selv vil være godt tilfreds med belønningen givet til ham af hans Herre.

SŪRAH AL-BALAD

سُورَةُ البَلَدِ

Titlen på denne Sūrah er ”Byen”. Ordet ’byen’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved byen Makkah.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved denne by (Makkah)[1].

لَآ أُقۡسِمُ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ١

2. Og du vil blive fritaget[2] (for det, der normalt er forbudt) i denne by (Makkah).

وَأَنتَ حِلُّۢ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٢

3. Og (ved) stamfaderen (Ādam) og det, han fik (efterkommere).

وَوَالِدٖ وَمَا وَلَدَ ٣

4. Sandelig, Vi har skabt mennesket (til) hård modgang[3].

لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ ٤

5. Tror det, at ingen kan overmande ham?

أَيَحۡسَبُ أَن لَّن يَقۡدِرَ عَلَيۡهِ أَحَدٞ ٥

6. (Pralende) siger det: ”Jeg har ødslet med rigdom i massevis[4]”.

يَقُولُ أَهۡلَكۡتُ مَالٗا لُّبَدًا ٦

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 En profeti om, at den, byen Makkah, vil blive gjort lovlig for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i henhold til, at kamp vil blive tilladt for ham i en specificeret periode, og han vil indtræde denne by Makkah, som det var tilfældet ved erobringen af Makkah. Ved dette tilfælde blev alle påbud og bestemmelser ophævet for en dag, og det blev tilladt at dræbe de ikke-troende, men ingen udover to fornægtere blev dræbt ved indtagelsen af Makkah.

3 Mennesket er blevet skabt under besværligheder og til at udholde trængsler. Dette er et bevis på, at mennesket ikke blev til af sig selv, men at hans Skaber er et Almægtigt Væsen, som i Sin visdom har skabt enhver art i skabelsen med specifikke anlæg og handlingsstyrker. Hvis mennesket havde en del i sin egen skabelse, havde det aldrig tilladt besværligheder og trængsler for sig selv. (Qurṭubī)

4 Dette er de rige folks pralende påstande for at vise deres rigdom uden nogen intention om at gøre noget godt, men blot ud af stolthed og hovmod. Disse mennesker pralede på denne måde, som om hele universet tilhørte dem, og ingen kunne volde dem noget ondt.

7. Tror det, at ingen ser ham?	أَيَحۡسَبُ أَن لَّمۡ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ٧
8. Har vi ikke skabt det med to øjne?	أَلَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ عَيۡنَيۡنِ ٨
9. Og en tunge og to læber?	وَلِسَانٗا وَشَفَتَيۡنِ ٩
10. Og vist det de to veje (den gode og den onde).	وَهَدَيۡنَٰهُ ٱلنَّجۡدَيۡنِ ١٠
11. det har da ikke forsøgt at tage den stejle vej[1], (der fører mod succes).	فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ١١
12. Og hvad ved du om, hvad den stejle vej er?	وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ١٢
13. (Det er at) frigive en slave[2].	فَكُّ رَقَبَةٍ ١٣
14. Eller at bespise på en hungersdag.	أَوۡ إِطۡعَٰمٞ فِي يَوۡمٖ ذِي مَسۡغَبَةٖ ١٤
15. En faderløs slægtning.	يَتِيمٗا ذَا مَقۡرَبَةٍ ١٥
16. Eller til en Miskīn (trængende) i støvet[3].	أَوۡ مِسۡكِينٗا ذَا مَتۡرَبَةٖ ١٦
17. Derefter blev det en af dem, som troede og opfordrede hinanden til tålmodighed og opfordrede hinanden til barmhjertighed.	ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ١٧
18. Disse er den højre hånds folk.	أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ١٨
19. Og dem, som fornægtede Vores Āyāt (vers), de er den venstre hånds folk.	وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ١٩
20. Ilden vil dække over dem (uden nogen form for udgang).	عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ٢٠

1 Det oprindelige arabiske ord er 'Aqabah, hvilket betyder en stejl bakkevej. Som det forklares i de næste Āyāt (vers), er udtrykket her blevet brugt for de retskafne gerninger, der synes at være svære i det ydre, men indebærer stor belønning i det Hinsides.

2 Slaveri var den tungeste lænke i menneskehedens antikke civilisation. Denne lænke blev skåret væk fra menneskehedens hals af Islām alene. Islām fortalte om dyderne omkring frigivelsen og frigørelsen af slaver og opfordrede muslimer til at være venlige mod slaver, og at behandle dem godt. Og som kronen på værket opfordrede Islām til at løskøbe og fritstille slaver. Dette har været en meget storslået venlighed over for denne underkuede klasse af menneskeheden, og sådan et eksempel findes ikke i nogen anden religion.

3 Dette er et arabisk udtryk, der betyder ekstrem fattigdom og sult.

SŪRAH ASH-SHAMS

سُورَةُ الشَّمۡسِ

Titlen på denne Sūrah er ”Solen”. Ordet ’solen’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved solen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved solen[1] og dens stråleglans.

وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ١

2. Og ved månen, når den følger efter den (solen).

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ٢

3. Og ved dagen, når den viser (solens) lys.

وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ٣

4. Og ved natten, når den dækker (solen) til.

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ٤

5. Og ved Himlen og Den, som byggede den.

وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ٥

6. Og ved Jorden og Den, som udspredte den.

وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا ٦

7. Og ved Nafs (mennesket) og Den, som formede det.

وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ٧

8. Så inspirerede Han det, (så mennesket kunne vide), hvad der er uret for det, og hvad der er ret for det[2].

فَأَلۡهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقۡوَىٰهَا ٨

9. Sandelig, den som renser det (jeg'et), vil få succes.

قَدۡ أَفۡلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ٩

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har udstyret ethvert menneske med en medfødt evne til at gøre godt eller ondt. Hvis det benytter dets evne til at udøve gode gerninger og afholder sig fra at følge de onde instinkter, består det testen. Men hvis det følger de onde instinkter, fejler det og gør sig selv strafbar.

10. Og sandelig, fortabt er den, der forurener det.

وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

11. Thamūd (-stammen) fornægtede gennem deres overtrædelser.

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِطَغۡوَىٰهَآ ﴿١١﴾

12. Da den ondeste (af dem) blev sendt frem.

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ﴿١٢﴾

13. Da sagde Allāhs Sendebud (Ṣāliḥ) til dem: "(Dette er) Allāhs Hunkamel, og (dette er) dens drikke".

فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَٰهَا ﴿١٣﴾

14. (Men) da fornægtede de ham, (og) så slagtede de den. Da tilintetgjorde deres Herre dem på grund af deres synd (og) gjorde den lige for alle[1].

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾

15. Og Han frygter ikke konsekvenserne.

وَلَا يَخَافُ عُقۡبَٰهَا ﴿١٥﴾

1 Se fodnoterne til Sūrah Al-A'rāf (7:73), Sūrah Hūd (11:61-89) og Sūrah Ash-Shu'arā' (26:142).

SŪRAH AL-LAYL

سُورَةُ اللَّيۡلِ

Titlen på denne Sūrah er”Natten”. Ordet ’natten’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved natten.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved natten[1], når den indhyller (skabelsen i mørke).

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ١

2. Og ved dagen, når den viser sig i sit funklende lys.

وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ٢

3. Og ved Den, der skabte hankøn og hunkøn.

وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ٣

4. Sandelig, jeres anstrengelser er forskellige (i hensigt og formål).

إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ٤

5. Så (hvad angår) den, der giver ud (i velgørenhed) og frygter Ham.

فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ٥

6. Og tror på det bedste (belønning).

وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ٦

7. Da vil Vi gøre den lette (vej) let for ham[2].

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ٧

8. Men den, der er grådig og opfatter sig selv som selvforsynende.

وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ٨

9. Og benægter det bedste (belønningen).

وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ٩

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 Det betyder, at hvis en person anvender sine evner til at udøve de gode gerninger, der er nævnt i Āyah (vers) 5 og 6, gør Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) det nemt for ham at udføre andre gode gerninger, der fører ham til de fortræffelige bekvemmeligheder i Paradis. Men hvis han anvender sin frie vilje til at udøve onde gerninger, der er nævnt i Āyah (vers) 8 og 9, gør Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) det nemt for ham at hengive sig til de handlinger, der fører ham til den yderste pine i Helvede.

10. Da vil Vi gøre den onde (vej) jævn for ham.

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ١٠

11. Og hans rigdom vil ikke gavne ham, når han styrter ned (i Helvedet).

وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ١١

12. Sandelig, det er op til Os (at give) retledningen.

إِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدَىٰ ١٢

13. Og sandelig, det Hinsides og det første (liv) tilhører Os.

وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ١٣

14. Så (derfor) har Jeg advaret jer imod en Flammende Ild (Helvede).

فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ١٤

15. Ingen skal indtræde den, undtagen den forbandede.

لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ١٥

16. Den, der fornægter og vender sig bort (fra Allāh).

ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ١٦

17. Og den mest Gudfrygtige vil undgå den (Ilden).

وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلۡأَتۡقَى ١٧

18. Den, der giver sin rigdom for at rense sig selv[1].

ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ١٨

19. Og der er ingen, der har begunstigelse liggende inde over for ham, som han skal gengælde.

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعۡمَةٖ تُجۡزَىٰٓ ١٩

20. Undtagen for at søge sin Herres Ansigt (tilfredshed), Den Allerhøjeste.

إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٢٠

21. Og han vil blive tilfreds, (når han indtræder Paradis).

وَلَسَوۡفَ يَرۡضَىٰ ٢١

1 Denne Āyah (vers) viser, at velgørende handlinger renser en for onde gerninger i den forstand, at ens tidligere synder kan blive tilgivet på grund af sådanne handlinger, og man kan blive beskyttet mod det onde jegs begær og Satans fristelser. Den eneste betingelse er, at disse velgørende handlinger udføres med den oprigtige hensigt om at behage Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og rense sig selv og ikke for at vise sin gavmildhed. Det er rapporteret i nogle beretninger, at denne Āyah (vers) blev åbenbaret i beundring af Abū Bakr (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ), der brugte en stor del af sin rigdom på at løskøbe de slaver, der blev forfulgt af hedningene, fordi de havde omfavnet Islām.

SŪRAH AḌ-ḌUḤĀ

سُورَةُ الضُّحَىٰ

Titlen på denne Sūrah er ”Dagskæret”. Ordet ’dagskæret’ er nævnt i Āyah (vers), i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved dagskæret.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved dagskæret[1].

وَٱلضُّحَىٰ ١

2. Og (ved) natten, når den formørkes.

وَٱلَّيۡلِ إِذَا سَجَىٰ ٢

3. Din Herre har ikke forladt dig, og (ej heller) hader Han dig[2].

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ٣

4. Og det Hinsides er bedre for dig end det første (liv).

وَلَلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لَّكَ مِنَ ٱلۡأُولَىٰ ٤

5. Og din Herre vil senere give dig, så du bliver tilfreds[3].

وَلَسَوۡفَ يُعۡطِيكَ رَبُّكَ فَتَرۡضَىٰ ٥

6. Fandt Han dig ikke (O, Muḥammad) faderløs (for derefter) at give dig beskyttelse?

أَلَمۡ يَجِدۡكَ يَتِيمٗا فَـَٔاوَىٰ ٦

7. Og fandt Han dig ikke uvidende (for derefter at) vejlede dig?

وَوَجَدَكَ ضَآلّٗا فَهَدَىٰ ٧

---

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 I de tidlige dage af Profetgerningen i Makkah, blev åbenbaring af den Hellige Koran midlertidigt afbrudt i nogle dage. Nogle af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) modstandere begyndte at håne ham, især Umm Djamīl (Abū Lahabs hustru). Hun sagde, at hans Herre havde forladt ham, og at Han var vred på ham. Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i denne sammenhæng.

3 Det er den gode nyhed, der blev givet til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), som også er en meget glædelig nyhed for alle muslimerne. Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) har i forbindelse med denne Āyah (vers) erklæret, at han ikke vil være tilfreds, indtil alle muslimer fra hans Ummah er blevet bragt ud af Helvede.

8. Og (fandt Han) dig ikke fattig (for derefter at) gøre dig uafhængig?

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغۡنَىٰ ٨

9. Så undertryk ikke den faderløse.

فَأَمَّا ٱلۡيَتِيمَ فَلَا تَقۡهَرۡ ٩

10. Og afvis ikke tiggeren.

وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ١٠

11. Og fortæl om din Herres velsignelser[1].

وَأَمَّا بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثۡ ١١

1 Det er en af de former med hvilke, man kan vise sin taknemmelighed over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Man kan fortælle andre mennesker om de gaver Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har skænket en.

SŪRAH ASH-SHARḤ

سُورَةُ الشَّرْحِ

Titlen på denne Sūrah er "at åbne hjertet". Ordet 'åbne hjertet' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har åbnet Profeten Muḥammads (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hjerte, så han kan forkynde Islām uden problemer.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Har Vi ikke (O, Muḥammad) åbnet dit hjerte for dig?[1]

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

2. Og fjernet din byrde fra dig?

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

3. Som tyngede din ryg?[2]

ٱلَّذِىٓ أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

4. Og (har Vi ikke) ophøjet dit navn[3], (så det nu nævnes sammen med Vores)?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

5. Så sandelig, med enhver besværlighed er der en lempelse.

فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

6. Sandelig! Med enhver besværlighed er der en lempelse[4].

إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

---

1 Dette er et arabisk udtryk der betegner ens tilfredshed og overbevisning om noget. Den angiver også den store viden, man har i sit hjerte. I denne Āyah (vers) henviser det til den viden og visdom, som den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev begavet med, og hans ro i sind og hjerte, der ikke blev rystet af hans fjenders hårde modstand.

2 Da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) modtog den første åbenbaring og blev overdraget den enorme opgave at invitere folk til Islām, var han bekymret over, hvordan han vil kunne bære byrden af dette ansvar. Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) gjorde hans hjerte fredfyldt.

3 Den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) navn er blevet føjet til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Navn i en række ting, såsom Adhān (kald til bøn), Iqāmah (kaldet umiddelbart før man starter bøn i menighed) etc.

4 Det er den gode nyhed, der blev givet til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) om, at alle de prøvelser han stod over for i sidste ende ville blive forvandlet til lethed. Princippet der fastlægges er, at den der er i modgang skal udholde det med tålmodighed og bør forvente fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), at

7. Så når du er fri, anstreng (dig) da (i tilbedelse af Allāh)[1].

فَإِذَا فَرَغْتَ فَٱنصَبْ ﴿٧﴾

8. Og begær din Herre (s tilfredshed).

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرْغَب ﴿٨﴾

Han vil fjerne prøvelserne og bringe lettelse på det tidspunkt, som Han har bestemt for en.

1 Selv om alle den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) udendørs aktiviteter såsom prædiken, Djihād etc., var i Islāms tjeneste, blev han alligevel befalet til, at når han blev fri for udendørs aktiviteterne, bør han anstrenge sig i individuel tilbedelse, således at hans forhold til Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) bliver styrket yderligere. Det er derfor, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at stå længe i Ṣalāh (Bøn) om natten, indtil hans velsignede fødder plejede at svulme op. Dette er en lektion for dem, der deltager i kollektive tjenester, at de aldrig bør forsømme individuelle tilbedelseshandlinger.

SŪRAH AT-TĪN

سُورَةُ التِّينِ

Titlen på denne Sūrah er ”Figenen”. Ordet ’figenen’ er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved figenen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved Figenen[1] og ved Olivenen. وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾
2. Og (ved) Sinaibjerget. وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾
3. Og (ved) denne sikre by (Makkah)[2]. وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
4. Vi har sandelig skabt mennesket i (den) smukkeste form. لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾
5. Derefter reducerede Vi det til det laveste af det lave[3]. ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

1 ”Jeg, Allāh, sværger”: Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. ”Jeg sværger ved Allāh”.

2 I disse to Āyah (vers), har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) svoret en ed ved tre hellige steder i verden, der har været centrum for forskellige Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ). Figen og Oliven der er nævnt i den første Āyah (vers) refererer til Palæstina, et sted hvor disse frugter dyrkes i overflod, og hvor mange Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) forkyndte den sande tro. Især var den et centrum for Profeten ‘Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). Ṭūr, Sinai bjerget, er bjerget hvor Toraen blev givet til Profeten Mūsā (Moses (Fred være med ham عَلَيْهِ السَّلَامُ)). ”Denne fredelige by” refererer til Makkah, hvor drab på en person eller et dyr er forbudt. Pointen med at nævne alle disse steder sammen er, at det grundlæggende budskab hos alle disse Profeter (Allāhs velsignelser og fred være med dem عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) var den samme, som er sammenfattet i de følgende Āyāt (vers).

3 Enhver mand eller kvinde har den bedste sammensætning af hans eller hendes fysiske struktur og fakulteter i de tidligere faser af dets liv, men så snart de nærmer sig alderdommen, begynder de at miste deres skønhed og styrke, indtil de når den laveste fase af svaghed. I modsætning til dette, erklærer den indeværende Āyah (vers), at når mennesket ældes, bliver det fysisk svagere, og dets helbred forværres hele tiden. Det begynder også at miste sin fysiske smukhed. Det har ikke længere et flot og attraktivt ansigt. Det begynder at se uskøn ud. Det bliver ubrugeligt og en byrde for andre. I modsætning til dette, er dyr nyttige til det sidste. Mennesket benytter dem for at få mælk, for at ride på dem, for at læsse gods på dem, og for utallige andre ting. Når de slagtes eller er døde, udnytter mennesket

6. Undtagen de, som tror og udøver gode gerninger, for dem er der da en belønning uden ende[1].

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

7. Så hvad får dig til at benægte Afregningen?[2]

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِٱلدِّينِ ﴿٧﴾

8. Er ikke Allāh Den (mest retfærdigt) Dømmende af alle dommere?[3]

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨﴾

---

stadigvæk deres skind, hår, knogler og enhver anden del eller deres fibre på en nyttig måde. Mennesket på den anden side bliver ubrugeligt, når det bliver syg eller bliver ældre. Fra det verdslige synspunkt, er det ikke i stand til at udføre noget som helst. Selv når det dør, kan nogen af dets kropsdele ikke være til nogen gavn eller nytte for noget menneske eller dyr. I korte træk 'det laveste af det laveste' refererer til den kropslige tilstand. Dets krop bøjer forover, og dets ben kan knap bære det. Mennesket der engang støttede andre, har nu behov for at nogen skal støtte det. (Ḍaḥḥāk og andre. Se Qurtubī). Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) der har fået dem til at passere gennem forskellige stadier, har Magt til at genoplive dem efter døden og stille dem til ansvar for deres gerninger. Således siger Āyah (vers) 7: "Så hvad får dig til at benægte Afregningen?"

1 Denne undtagelse betyder ikke, at de retskafne troende ikke står over for svaghed i deres alderdom. Det betyder snarere, at på trods af deres fysiske forringelse, bliver de æret af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), og deres håb om belønning i det Hinsides er den bedste kilde til tilfredshed og lykke, selv i deres alderdom. Anas (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ) beretter, at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) sagde, at når en muslim bliver syg, befaler Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) de engle, der nedfælder personens gerninger om, at nedfælde de gerninger, han plejede at udføre, da han var ved godt helbred, men på grund af svaghed ikke kan udføre dem mere. (Al-Baghawī har transmitteret den i Sharḥ-us-Sunnah fra Abū Mūsā, og Bukhārī har berettet de samme belønninger for en rejsende eller en person, der lider af en sygdom). Her, i stedet for at nævne Paradisets belønninger og velsignelser, for de rettroende, siger Āyah (verset): "For dem er der en uendelig belønning". Dette kunne tilkendegive, at deres belønning starter i denne dødelige verden (og fortsætter i det Hinsides for evigt). Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) samler, i deres svagelige alderdom, oprigtige ledsagere omkring dem som får spirituel gavn af dem indtil det sidste øjeblik af deres liv. De tjener dem på enhver mulig måde. Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) retskafne tjenere er således produktive selv i deres alderdom, mens senile og syge folk anses for at være uproduktive.

2 I den foregående Āyah (vers) bliver mennesket tvunget til at indse, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har skabt det. Han skænkede det specielle begunstigelser og den forvandling Han frembragte i dets alderdom. Mennesket vil bevæge sig fra stadie til stadie og til sidst nå graven og det Hinsides. Men fordi det afviser det Hinsides, bliver det advaret. Det har set den Guddommelige Almægtigheds og forvandlingens tegn. Hvordan kan det fornægte og afvise det Hinsides!

3 Ifølge en Ḥadīth bør man, når man reciterer denne Āyah (vers), besvare dette spørgsmål ved at sige: Balā! Wa ana 'alā dhālika minash-Shāhidīn (Ja, og jeg bærer vidne om det).

SŪRAH AL-'ALAQ

سُورَةُ العَلَقِ

Titlen på denne Sūrah er "Blodklumpen". Ordet 'blodklump' er nævnt i Āyah (vers) 2 i forbindelse med menneskets undfangelse i livmoderen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Læs! I din Herres navn, (Ham) som skabte.

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ١

2. Skabte mennesket af en blodklump (i livmoderen).

خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ٢

3. Læs! Og din Herre er Den mest Gavmilde.

ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ٣

4. Som lærte (mennesket) med pennen.

ٱلَّذِي عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ٤

5. Lærte mennesket, hvad det ikke vidste[1].

عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ٥

---

1 Åbenbaringen af den Hellige Koran til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) begyndte med disse fem Āyāt (vers). Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede at afsondre sig i Ḥirā' hulen I tilbedelse, selv før hans udnævnelse som Profet. Engang, da han sad i hulen, viste englen Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) sig for ham for første gang og efter at have trykket hans bryst, sagde han til ham: "Læs!" Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var ulærd, svarede han, "Jeg er ikke en, der kan læse". Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) gentog anmodningen tre gange og reciterede derefter disse fem Āyāt (vers). Da dette var den første åbenbaring til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), blev han belært, hvordan han skulle recitere Koranen, der ville blive åbenbaret til ham i fremtiden. Instrukserne han blev givet var, at han altid skulle starte recitationen af den Hellige Koran med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Navn. Desuden var det en indikation af, at prædike den sande tro blandt standhaftige vantro var en vanskelig opgave, og derfor bør han starte den med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Navn og sætte sin lid til Ham. Da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) var i tvivl om, hvordan han skulle recitere, mens han var ulærd, trøstede Āyah (vers) 3 og 4 ham med, at formidling af viden kun står i Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Magt. Det er Ham (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ), som gjorde pennen til et instrument til at skrive og formidle viden. Pennen har i sig selv ikke nogen medfødt magt til at formidle et budskab. Nu vil Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) belære, hvad Han vil,

6. Nej sandelig, mennesket gør oprør.

كَلَّآ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَيَطۡغَىٰٓ ٦

7. (Ved) at det ser sig selv som uafhængigt (af Allāh)[1].

أَن رَّءَاهُ ٱسۡتَغۡنَىٰٓ ٧

8. Sandelig, til din Herre er tilbagevendelsen.

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجۡعَىٰٓ ٨

9. Har du set den, som forbyder.

أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يَنۡهَىٰ ٩

10. En tjener (af Allāh), når han beder (Ṣalāh (Bøn))?

عَبۡدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ١٠

11. Har du set, hvorvidt han var retledet?

أَرَءَيۡتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلۡهُدَىٰٓ ١١

12. Eller befaler Gudfrygtighed?

أَوۡ أَمَرَ بِٱلتَّقۡوَىٰٓ ١٢

13. Har du set, hvorvidt han fornægter og vender sig bort (fra sandheden)?

أَرَءَيۡتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ١٣

14. Ved han ikke, at Allāh Ser (alt)?

أَلَمۡ يَعۡلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ١٤

15. Nej, hvis han ikke holder op, vil Vi trække ham ved hans pandehår.

كَلَّا لَئِن لَّمۡ يَنتَهِ لَنَسۡفَعَۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ١٥

16. Et løgnagtigt (og) vildfarent pandehår[2].

نَاصِيَةٖ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٖ ١٦

---

uden formidling af pennen, idet Han vil lære den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) alt, hvad han behøver for at udføre sin opgave.

1 I de tidlige dage af Islām, efter at den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) havde modtaget den første åbenbaring, forsøgte Abū Djahl, den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) standhaftige fjende at forhindre ham i at bede og pralede med, at han ville trampe på hans hals, hvis han så ham bede. Āyāt (vers) 6 til 18 blev åbenbaret i denne sammenhæng. Uanset baggrunden for hvorfor disse Āyāt (vers) blev åbenbaret, er de anvendte ord generelle, som afslører den grundlæggende årsag til en sådan adfærd. Når et menneske glemmer sin Skaber og anser sig selv for uafhængig af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) hjælp, ænser det ikke, at det konstant bliver overvåget af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). Det glemmer derfor, at det er til Ham, at det vil blive bragt tilbage til. Denne adfærd får det derfor til at krydse alle grænser i oprør og aggression.

2 Her menes der, at personen, hvis pandehår er nævnt, er løgnagtig og vildfaren.

17. Lad ham da kalde på sit råd[1] (af hjælpere). فَلْيَدْعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٧﴾

18. Vi vil kalde på vogterne (fra Helvede). سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

19. Nej, adlyd ham ikke, men lav Sudjūd (kaste sig med ansigtet mod jorden) og bring (dig selv) nær (Allāh)[2]. كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

---

1 Rådet, som omtales i denne Sūrah, er det råd, der bestod af Makkahs ledere, der tog beslutninger omkring anliggender, der havde betydning for byens styre. Da rådets medlemmer var de mest magtfulde arabere, anså de hinanden for at være den største beskyttelse, man kunne få. Men Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vrede kan ingen beskytte sig imod.

2 Dette er en Āyah (vers), efter hvis recitation, man bør udføre Sadjdah (kaste sig med ansigtet mod jorden). Sadjdah Tilāwah (recitation) er anbefalet for alle, der reciterer eller hører denne Āyah (vers) på dens oprindelige sprog, arabisk. Detaljer om den korrekte procedure og kendelser omkring udførelsen af denne Sadjdah, kan findes i Fiqh bøgerne (islamisk retslære).

SŪRAH AL-QADR

سُورَةُ القَدۡرِ

Titlen på denne Sūrah er ”Den Ærefulde”.
Ordet ’den Ærefulde’ er nævnt i Āyah (vers) 1,
i forbindelse med at det er en højagtet og ærefuld nat.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sandelig, Vi har sendt den (Koranen) ned på Laylat Al-Qadr (Den Ærefulde nat)[1].

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ١

2. Hvad ved du om, hvad Laylat Al-Qadr (Den Ærefulde nat) er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ٢

3. Laylat Al-Qadr (Den Ærefulde nat) er bedre end tusind[2] måneder.

لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ٣

4. Deri (på Laylat Al-Qadr), med deres Herres tilladelse, stiger englene og Ånden[3]

تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ٤

---

1 Ifølge autentiske Aḥādīth falder denne nat i ene af de fem ulige nætter i de sidste ti dage af Ramadanen. Tilbedelse i denne nat bærer så mangfoldige belønninger, at tilbedelse i hele denne nat har større dyd end tilbedelse udført i tusind almindelige måneder, som angivet i Āyah (vers) 3. Åbenbaringen af Koranen i denne nat betyder, at dens åbenbaring blev påbegyndt i denne nat. Det kan også betyde, at hele den Hellige Koran blev sendt ned fra den Beskyttede Tavle (Al-Lawḥ al-Maḥfūẓ) til englene i den første himmel på denne nat. Derefter blev den åbenbaret gradvist til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) over en periode på tre og tyve år.

2 Dvs. gode handlinger i denne nat er bedre end gode handlinger i tusind måneder.

3 Ånden betyder Djibrīl (Gabriel (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)), som på denne nat stiger ned med et stort antal af engle. Det er nedfældet i Bukhārī og Muslim, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sagde: ”Den der tilbringer Qadr Natten i Allāhs tilbedelse, vil alle hans tidligere synder blive tilgivet”. Ibn ‘Abbās (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُ) beretter, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sagde: ”Alle engle der har bolig ved Lotus Træet ved den Yderste Grænse, stiger ned under englen Djibrīls (Gabriels (Fred være med ham عَلَيۡهِ ٱلسَّلَامُ)) ledelse og hilser på enhver troende, mand og kvinde, undtagen den der

(Djibrīl (Gabriel)) ned med alle anliggender, (som er blevet forudbestemt for det kommende år).

5. (Den er) fred, indtil morgengryet bryder frem.

سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ۝٥

indtager alkohol eller spiser svinekød". Deres nedstigning "med alle anliggender" betyder, at de er ansvarlige for at udføre, hvad Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har fastsat skal indtræffe i løbet af det kommende år. Se også Sūrah Ad-Dukhān (44:1-2).

SŪRAH AL-BAYYINAH

سُورَةُ البَيِّنَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Det klare Bevis”. Ordet ’det klare Bevis” er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) er det klare Bevis, som findes i de tidligere Himmelske Bøger.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. De af Bogens folk, der fornægter, og Al-Mushrikīn (polyteisterne) ville ikke forlade (deres falske tro), før et klart bevis kom til dem[1].

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ١

2. Et Sendebud (Muḥammad) fra Allāh, (som) reciterer (Koranens) rene sider.

رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ٢

3. Hvori der er korrekte skrifter (fra Allāh).

فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ٣

4. Og Bogens folk var ikke uenige, før der kom et klart bevis[2] (Muḥammad) til dem.

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ٤

---

1 Āyah (vers) 1 leder opmærksomheden på verdenssituationen før Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sendebuds (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) ankomst. Hele verden var sunket dybt i uvidenhedens mørke, overtro, korruption, vantro, og hedenskab var fremherskende. Da hele verden var helt formørket, sprudlede Herrens infinitiv Nåde, Barmhjertighed og Visdom frem for at fordrive mørket, og kurere de modbydelige sygdomme og for at opløse de universelle fremhersekende katastrofer. De moralske og spirituelle sygdomme var stærke, uudholdelige, alvorlige og barske. Som et resultat deraf, var der behov for en effektiv ekspert og en kompetent healer, som ville være i stand til at heale dem. Sådan en healer blev rejst i person af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sidste Budbringer (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), og som er beskrevet som al-Bayyinah ”det Klare Bevis”.

2 Jøderne og de kristne vidste, at en Budbringer skulle komme i de sidste dage, som nævnt i Sūrah Al-Baqarah (2:89), men da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) kom med klare beviser, afviste de ham kun, fordi han ikke var fra israelitterne. Deres holdning var således mere uhyrlig end hedningenes, der ikke troede på nogen profet. Det er derfor, at de særskilt bliver fordømt i denne Āyah (vers) 3 fra de åbenlyse polyteister.

5. Og de blev ikke beordret andet end at tilbede Allāh oprigtigt i religionen (Islām), Ḥunafā (rene for afguderi), og opretholde Ṣalāh (Bøn) og give Zakāh (obligatorisk almisse). Og dette er den rette religion.

وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ
ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ
ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ ٥

6. Sandelig, de, der fornægter blandt Bogens folk, og Al-Mushrikīn (polyteisterne) vil forblive i Helvedes Ild. Disse er de værste skabninger.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ
هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ٦

7. Sandelig, de, som tror og udøver gode gerninger, er de bedste skabninger.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ٧

8. Deres belønning hos deres Herre er Edens Haver, i hvilke floder løber. Deri skal de blive for evigt. Allāh vil være tilfreds med dem, og de med Ham. Dette er for den, som frygter sin Herre[1].

جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ
عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ ٨

---

1 Ordet 'frygt' eller 'ærefrygt' her er ikke brugt som en 'foruroligende følelse', som vi naturligt har for en fjende, et rovdyr, et bæst eller en modbydelig ting, der måtte skade os. 'Khashyatallāh (Allāhs Ærefrygt) er tværtimod en følelse af dyb, ærbødig æresfrygt, der leder mennesket til Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) lydighed. Det er ærefrygt for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Majestæt og Hans uforlignelighed, der får den perfekte tjener til, under alle omstændigheder, at udøve gode gerninger for at opnå den Guddommelige fornøjelse og undslippe enhver anledning til Hans misfornøjelse. Dette er aksen omkring, hvilke den religiøse perfektion og alle overdådigheder af det Hinsides roterer.

SŪRAH AZ-ZALZALAH

سُورَةُ الزَّلزَلَةِ

Titlen på denne Sūrah er "Rystelsen". Ordet 'Rystelsen' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med rystelsen før Genopstandelsen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når Jorden skælver med sin (forudbestemte) rystelse.

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١

2. Og Jorden slynger sin byrder ud[1].

وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢

3. Og mennesket vil sige: Hvad er der (galt) med den?

وَقَالَ ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا ۝٣

4. Den Dag vil den fortælle sin historie[2] (om det, der skete på den).

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤

5. Fordi din Herre vil inspirere den.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥

6. Den Dag vil menneskene gå frem i spredte grupper for at få vist deres gerninger.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَٰلَهُمْ ۝٦

7. Så vil den, som har gjort vægten af et atom af godt[3], få det at se.

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ۝٧

1 Den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sagde: "Jorden vil kaste stykker af sin lever (indhold) ud. Guld og sølv vil komme frem i kolonner. En morder vil komme og sige: 'Dræbte jeg for det?' Den der brød slægtskabsbåndet vil sige: 'Brød jeg familiebånd for det?' Tyven vil sige: 'Fik jeg afhugget min hånd for det?' Så vil de efterlade dem (liggende på jorden), og ingen vil tage noget af det". (Ṣaḥiḥ Muslim).

2 Ifølge en Ḥadīth rapporteret af Tirmidhī forklarede den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) denne Āyah (vers) ved at sige: "Jorden vil vidne om alle de gerninger, der blev udført af enhver mand eller kvinde på dens ryg (overflade)".

3 Ordet 'godt' refererer her til, hvad der er godt i Sharī'ahmæssig forstand. Dvs kun gode gerninger der er anerkendt af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). Enhver god gerning der er udført i en fornægtelsestilstand (dvs fornægtelse af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)) bliver ikke anerkendt, og som en konsekvens af

8. Og den, som har gjort vægten af et atom af dårligt[1], vil få det at se.

وَمَن يَعۡمَلۡ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ شَرّٗا يَرَهُۥ ۝٨

dette vil den ikke blive belønnet i det Hinsides, selvom den måtte være blevet belønnet i denne verden. Der er blevet argumenteret for, på baggrund af denne Āyah (vers), at enhver der har en tro på størrelse med vægten af et atom, vil i sidste ende blive taget ud af Helvedet. Grunden til dette er, at ifølge denne Āyah (vers) og det løfte som er blevet givet i denne Āyah (vers) er, at mennesket skal høste frugterne for sin retskaffenhed i det Hinsides. Hvis det ikke har udført nogle retskafne gerninger, er troen i sig selv en stor retskaffenhed. Således, lige meget hvor syndig en troende måtte være, vil det ikke blive fordømt til Helvedet for evigt. På den anden side, hvis en ikke troende har udført et hav af gode gerninger, vil de blive gjort nytteløse i det Hinsides på grund af mangel på tro. Det vil dog modtage belønningen for dem i denne verden.

1 Med 'ondt' menes der her 'ondt' for hvilket synderen ikke har angret. Koranen og Sunnah har givet tilstrækkelige udsagn om det faktum, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vil accepterer ens anger, hvis man oprigtigt angrer sine synder. Imidlertid, de synder som synderen ikke har angret i denne verden, vil disse sandelig frembringe deres resultater, lige meget hvor ubetydelige eller ligegyldige de måtte have været i deres forekomst. Det er derfor at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) advarede sin hustru 'Āishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهَا) om at være på vagt over for synder, der bliver bagatelliseret, fordi de sandelig vil blive taget med i opgørelsen hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ)".

SŪRAH AL-'ĀDIYĀT

سُورَةُ العَادِيَاتِ

Titlen på denne Sūrah er "De, som løber". Ordet 'de, som løber' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) sværger ved kampheste, der galopperer på Hans vej.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved de (heste)[1], som løber og pruster. وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا ١
2. De, som slår gnister (med deres hove). فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا ٢
3. De, som angriber ved daggry. فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا ٣
4. De, som rejser støvet. فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ٤
5. De, som trænger ind i midten (af fjendens rækker) som en gruppe. فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ٥
6. Sandelig, mennesket er utaknemmeligt over for sin Herre[2]. إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ٦
7. Og det er sandelig (selv) vidne til dette[3]. وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧

---

1 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

2 Forud for denne erklæring, er der blevet svoret eder ved hestenes forskellige egenskaber, der anvendes i kamp. Pointen er, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har undertvunget et så stærkt og kraftfuldt dyr til menneskets befaling. Men i stedet for at værdsætte denne, sin Herres nåde, viser det utaknemmelighed over for Ham.

3 Mennesket bør se på hestene, især krigshestene, der risikerer deres liv ved at rejse under meget farlige og besværlige forhold, specielt på slagmarken, hvor de følger deres herres befalinger, selvom mennesket ikke har skabt dem. Det har ikke engang skabt det foder, det giver dem. Dets opgave er blot at give dem det foder, Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har skabt. Hestene anerkender og erkender denne lille gunst mennesket gør over for dem og er parate til at sætte deres liv på spil og modstå de største trængsler.

وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

8. Og sandelig, det er voldsom i sin kærlighed til rigdom[1].

۞ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٩﴾

9. Ved det ikke, (at) gravenes indhold vil blive hældt ud[2]?

وَحُصِّلَ مَا فِى ٱلصُّدُورِ ﴿١٠﴾

10. Og det, som var (skjult) i hjerterne, vil blive velkendt?[3]

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌۢ ﴿١١﴾

11. Sandelig, deres Herre er den Dag vel Vidende om dem (og deres handlinger).

Som en modsætning til dette, har Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) skabt mennesket af en ubetydelig dråbe sæd og har udstyret det med store egenskaber, evner, intellekt og sanser til at udføre adskillige typer af opgaver, der således gøre det til kronen på værket af Hans skabelse. Han (Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)) forsyner det med mange typer af mad. Faciliteter og muligheder til dets behov og nødvendigheder bliver skabt på en forbløffende måde. Men mennesket erkender og anerkender ikke nogen af disse sublime begunstigelser, ej heller udtrykker det sin taknemmelighed over for sin Skaber.

1 (1) Mennesket er utaknemmeligt, eller en der beskylder sin Herre, når det er i modgang og glemmer Hans gaver; og (2) det er lidenskabeligt i sin kærlighed til rigdom. Begge disse punkter er et onde, rationelt såvel som med Sharī'ahs synspunkt. Disse erklæringer advarer mennesket mod disse onder. Det onde ved utaknemmelighed er indlysende og har ikke behov for nærmere uddybning, men det slette i menneskets voldsomme kærlighed for rigdom er ikke så indlysende og har derfor behov for nærmere uddybning. Rigdom er aksen for menneskets behov og nødvendigheder. Sharī'ah har ikke kun tilladt dens anskaffelse, men den har også gjort dens erhvervelse obligatorisk til graden af dets behov. Derfor er det, der er fordømt i denne Āyah (vers) enten den 'intense' eller overdreven kærlighed til rigdom, der gør en ligegyldig over for sine forpligtelser og ubevidst om de Guddommelige påbud. Eller også er meningen, at anskaffe rigdom og tilmed opspare den i overensstemmelse med ens behov er tilladt, men at have kærlighed til den i hjertet, er dårligt. Lad os betragte følgende eksempel: Når mennesket føler behov for at svare på naturens kald, gør det det på grund af nødvendighed. Faktisk laver det forberedelser til den, men det udvikler ikke kærlighed eller lidenskab til den i sit hjerte. Ligeledes når det bliver syg, indtager det medicin og gennemgår til og med en operation, men det udvikler ikke et bånd til det i sit hjerte. Det gør det kun af nødvendighed. Den troende bør behandle rigdom på samme måde. En troende bør anskaffe sig rigdom, som Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede) har befalet det, til at få opfyldt sine behov, opspare den, passe på den og benytte den når det er nødvendigt, og hvor det er nødvendigt, men dets hjerte bør ikke være knyttet til den.

2 Hele menneskeheden genopstår.

3 Alle hensigter skjult i ens hjerte vil blive afsløret på Dommens Dag. Hvis for eksempel en person kun har udført en dydig handling for at vise sig, vil dennes hensigt blive afsløret på denne Dag.

SŪRAH AL-QĀRI'AH

سُورَةُ القَارِعَةِ

Titlen på denne Sūrah er "Den Slagkraftige Time". Ordet 'Den Slagkraftige Time' er nævnt i Āyah (vers)1 i forbindelse med Opstandelses Dagen. Dette er også et andet navn for Domme Dag.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Al-Qāri'ah (den Slagkraftige Time)[1].

ٱلْقَارِعَةُ ١

2. Hvad er den Slagkraftige Time?

مَا ٱلْقَارِعَةُ ٢

3. Og hvad ved du om, hvad den Slagkraftige Time er?

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ ٣

4. (Det er) en Dag, hvor menneskene vil være som spredte møl.

يَوْمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ ٱلْمَبْثُوثِ ٤

5. Og bjergene vil være som kartet uld.

وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنفُوشِ ٥

6. Så (hvad angår) den, hvis vægtskål[2] vil være tynget (af gode gerninger).

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ٦

---

1 Opstandelses Dagen.

2 Det betyder, at vejningen af gode og dårlige gerninger på Domme Dagen er virkelig og sand. Der er ikke plads til tvivl om det. Her bliver der givet en antydning om, at ingen bør lade sig blive bedraget af ideen om at ting, som normalt bliver vejet eller målt, er ting som har en vægt eller er tunge. Menneskelige gerninger gode eller dårlige, har ingen krop eller masse, som kan vejes. Hvordan vil gerninger da blive vejet? For det første er grunden, at Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) autoritet er absolut. Han har Magt over alt. Hvorfor skulle det da være nødvendigt, at noget som vi ikke kan veje, heller ikke kan vejes af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)? Ud over det har vi i vore dage uendelige nye instrumenter, som påstås at kunne veje og måle, hvad som helst i denne verden. De har ikke mere brug for den traditionelle vægtskål, vægt eller vægtstang. Moderne instrumenter kan veje og måle, hvad ingen havde drømt om kunne lade sig gøre såsom luft, elektrisk strøm, varme, kulde og mange andre ting. En måler er alt, hvad man har behov for. Hvad gør, hvis Allāh Den al Mægtige, Skaberen af opfinderne, med Sin perfekte Magt kan veje eller måle menneskelige gerninger, med eller uden et apparat, at det bliver til noget, man ikke kan tro på? Universets Skaber har Magt til, på et tidspunkt, at forvandle vores gerninger til noget materielt og endog give det en form eller facon. Det er interessant at folk vil tro på sådan noget, hvis det fandt sted i en Spielberg film og alligevel vrider de sig ved "de religiøse synspunkter" omkring ting, som vil hænde i fremtiden.

7. Da vil han få et yderst tilfredsstillende liv.	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٧
8. Men (hvad angår) den, hvis vægtskål vil være let.	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ۝٨
9. Da vil hans opholdssted være i Hāwiyah (afgrundsdyb).	فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ ۝٩
10. Og hvad ved du om, hvad den (afgrundsdyb) er?	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ۝١٠
11. En Frådende Ild.	نَارٌ حَامِيَةٌۢ ۝١١

SŪRAH AT-TAKĀTHUR

سُورَةُ التَّكَاثُرِ

Titlen på denne Sūrah er "Ophobningen". Ordet 'ophobning' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med ophobning af verdslige ting af stolthed over rigdom og afkom.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Den gensidige ophobning[1] afleder jer.

أَلۡهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ١

2. Indtil I vil besøge gravene, (når I dør).

حَتَّىٰ زُرۡتُمُ ٱلۡمَقَابِرَ ٢

3. Nej, I vil snart komme til at kende (sandheden).

كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٣

4. Derefter, nej, I vil snart komme til at kende (konsekvensen af jeres handlinger).

ثُمَّ كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٤

5. Nej, hvis I med vished vidste (det endelige resultat af at ophobe rigdom, ville I ikke være optaget af jer selv i det verdslige liv).

كَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُونَ عِلۡمَ ٱلۡيَقِينِ ٥

6. Sandelig, I vil komme til at se den Flammende Ild.

لَتَرَوُنَّ ٱلۡجَحِيمَ ٦

7. I vil derefter sandelig komme til at se den, med vishedens syn.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيۡنَ ٱلۡيَقِينِ ٧

8. Derefter vil I den Dag blive spurgt om de gode ting[2], (I nød i dette liv).

ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ٨

---

1 For at ophobe verdslige ting.

2 Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Sendebud (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ) er også blevet citeret for at have sagt, at intet menneske vil på Domme Dag være i stand til at røre sig ud af stedet, indtil det har svaret på fem spørgsmål:

(1) Hvordan tilbragte det sit liv?

(2) I jagten på hvad brugte det sin energi på i sin ungdom?
(3) Hvordan tilegnede det sig sin rigdom (med lovlige midler eller ulovlige midler)?
(4) Hvordan brugte det sin rigdom (på lovlig måde eller ulovlig måde)?
(5) Handlede det efter den viden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) havde skænket det? (Bukhārī).

Mudjāhid, den ledende autoritet indenfor Tafsīr, siger at dette spørgsmål på Domme Dag relaterer til enhver verdslig fryd det nød, hvad enten det var i forbindelse med mad, tøj, hus, ægtefælle, børn, kongedømme, regering eller ære. Efter at have citeret dette, konkluderer Qurṭubī, at dette er den absolutte sandhed, fordi spørgsmålet ikke specificerer nogen særlig velsignelse.

SŪRAH AL-'AṢR

سُورَةُ العَصۡرِ

**Titlen på denne Sūrah er "Tiden".
Ordet 'tiden' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) sværger ved tiden.**

*I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige*

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. (Jeg, Allāh, sværger) ved tiden[1].

وَٱلۡعَصۡرِ ١

2. Sandelig, mennesket er i fortabelse[2].

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ٢

3. Undtagen de, som tror og udøver gode gerninger, og som opfordrer hinanden til (at holde sig til) sandheden og opfordrer hinanden til (at have) tålmodighed[3].

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ٣

1 "Jeg, Allāh, sværger": Denne ed viser, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) kan sværge ved hvad som helst blandt Sin skabelse, mens Hans skabelse ikke må sværge ved andre undtagen Ham, dvs. "Jeg sværger ved Allāh".

2 Tid er det mest værdifulde aktiv i ens liv. Hvis nogen er blottet for de fire kvaliteter, der er nævnt i Āyah (vers) to og tre, vil det opdage, at det har spildt dette værdifulde aktiv og intet har tjent, men tværtimod tabt.

3 Det oprindelige arabiske ord, der bruges her, er Ṣabr. I mangel på et andet ord er det blevet oversat som "tålmodighed". I Koranens terminologi har ordet imidlertid et langt bredere anvendelsesområde end 'tålmodighed'. Det består af tre elementer. Et; at være standhaftig i udførelsen af ens forpligtelser. To; at forhindre sit 'jeg' mod at begå synder. Tre; at udholde trængsler med tålmodighed.

SŪRAH AL-HUMAZAH

سُورَةُ الهُمَزَةِ

Titlen på denne Sūrah er ”Bagtaleren”.
Ordet ’bagtaler’ er nævnt i Āyah (vers) 1,
i forbindelse med Allāhs ve over den, der bagtaler.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Ve over enhver ærekrænkende bagtaler[1].

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝١

2. Som samler rigdomme og optæller dem[2].

ٱلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۥ ۝٢

3. Han tror, at hans rigdomme vil give ham evigt liv.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ ۝٣

4. Nej, han vil blive kastet i den Knusende Ild.

كَلَّا ۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ۝٤

1 Ordene hamz og lamz bliver brugt med mange betydninger. De fleste lærde er enige om, at ordet hamz, fra hvilket ordet humazah er udledt, betyder ’at bagtale’ dvs. at tale ondt om en person bag dennes ryg. Ordet lamz, fra hvilket ordet lumazah er udledt, betyder ’at bagvaske’ eller ’at håne’, dvs. at tale ondt om en person i dennes tilstedeværelse. Begge disse synder er moralsk og socialt modbydelige og afskyelige. Koranen og Sunnah har givet en streng advarsel mod disse synder. Imidlertid er ’bagtalelse’, set fra et perspektiv, værre end at ’håne’. Bagtale er værre, fordi man taler ondt om en person bag dennes ryg. Ofret er ikke til stede til at forsvare sig selv og sætte en stopper for det. Således bliver synden ved med at blive begået i en større og tiltagende grad. Hån, på den anden side, er, selvom det i sig selv er modbydeligt, relativt mindre i grad af synd end at bagtale, fordi ofret er til stede til at forsvare sig selv, og sætte en stopper for fornærmelserne eller fejl, der blev tillagt denne. Fra et andet perspektiv er ’hån’ værre end ’bagtalelse’, fordi det at tale ondt om en person i dennes tilstedeværelse er ensbetydende med at fornærme denne og sværte denne til. Dette er moralsk og socialt mere skadelig og sårende, og derfor er straffen for den mere frygtelig. Ifølge en Ḥadīth har den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) sagt: ”De værste blandt Allāhs tjenere er dem, der taler ondt om nogen, skaber fjendskab mellem venner og finder fejl hos uskyldige mennesker”.

2 Denne Āyah (vers) påpeger, at enhver, der ophober rigdom og ikke overholder sine obligatoriske forpligtelser eller har grådighed til rigdom, der leder det til stolthed og arrogance, eller har kærlighed til rigdom, der fordyber det så meget i ophobning af rigdom, glemmer i sidste ende sine religiøse forpligtelser. Det er denne praksis, der er fordømt på det strengeste, og en person, der fæstner sådan en dyb kærlighed, grådighed og lidenskab til materielle rigdomme, vil lide evindelig fortabelse, som det er beskrevet i de Āyāt (vers), der følger.

5. Og hvad ved du om, hvad den Knusende Ild er?

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحُطَمَةُ ٥

6. (Det er) Allāhs Ild, (som er) antændt.

نَارُ ٱللَّهِ ٱلۡمُوقَدَةُ ٦

7. Hvis (smerte) vil nå hjerterne.

ٱلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى ٱلۡأَفۡـِٔدَةِ ٧

8. Sandelig, den (Ilden) vil blive lukket over dem.

إِنَّهَا عَلَيۡهِم مُّؤۡصَدَةٞ ٨

9. I udstrakte søjler[1].

فِي عَمَدٖ مُّمَدَّدَةِۭ ٩

1 Dvs. bundet i lænker.

SŪRAH AL-FĪL

سُورَةُ الفِيلِ

Titlen på denne Sūrah er "Elefanten".
Ordet 'elefanten' er nævnt i Āyah (vers) 1
i forbindelse med beretningen om et folk,
der benyttede elefanter i krig.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved elefantens folk[1]?

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ١

2. Forpurrede Han ikke deres plan?

أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ ٢

---

1 Henvisningen er til Abrahah, den kristne guvernør i Yemen, der rejste en storslået kirke i Yemen, så den kunne være et centrum for pilgrimsfærd i stedet for Kabaen i Makkah. Han forhindrede folk i Yemen i at besøge Makkah, og beordrede dem til at tage kirken, som han havde opført, som en erstatning for Kabaen. Vred over dette, forurenede en mand fra Quraish stammen kirken, og nogle mennesker satte ild til en del af den. Som hævn svor Abrahah en ed om, at han ville jævne Kabaen i Makkah med jorden. Han gjorde en stor hær klar til dette formål, sammen med nogle elefanter der blev sendt af Negus, kejseren af Etiopien, for at hjælpe ham med nedrivningen af det Hellige Hus. På vej til Ḥidjāz besejrede han en række stammer, der forsøgte at afskære ham vejen, og nåede Maghmas, et sted i nærheden Makkah. 'Abdul-Muṭṭallib, den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) bedstefar, som på det tidspunkt var leder for Makkahs folk, tog til Kabaen, og idet han klyngede sig til Kabaens døre, bønfaldt han Allāh om at redde Sit Hellige Hus. Den næste morgen satte Abrahah sig for at angribe Makkah, men hans elefant nægtede at bevæge sig hen imod Makkah. Derefter kom der nogle fugle flokke fra havet. Hver enkelt af dem havde tre småsten på størrelse med en kikært eller en linse, en i sit næb og en i hver klo. De fløj hen over Abrahahs hær og overdængede dem med småsten, som fungerede som kugler og gennemborede soldaternes kroppe. Soldaterne og elefanterne flygtede i panik. Mange af dem døde øjeblikkeligt og resten døde på vej tilbage til Yemen. Abrahah blev ramt af en dødelig sygdom, der spredte gift i hele kroppen, og til sidst døde han i en elendig tilstand i Yemen. Denne episode er nævnt i denne Sūrah for at pointere to ting: For det første er det meningen at minde folk i Makkah om, hvordan Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) kan straffe dem, der gør oprør mod Ham. For det andet henledes deres opmærksomhed på, at de kun blev reddet fra sådan en stor hærs angreb, på grund af det Hellige Hus, Kabaen, der var beregnet til at tilbede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, uden at tilskrive nogen partner til Ham. Hvis de afviger fra selve formålet med oprettelsen af dette Hus, fortjener de ingen straflempelse.

3. Og (Han) sendte grupper af fugle over dem?

وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ ٣

4. Som beskød dem med ler sten.

تَرۡمِيهِم بِحِجَارَةٖ مِّن سِجِّيلٖ ٤

5. Og Han gjorde dem lig opspiste stubbe.

فَجَعَلَهُمۡ كَعَصۡفٖ مَّأۡكُولِۭ ٥

SŪRAH QURAISH

سُورَةُ قُرَيۡشٍ

Titlen på denne Sūrah er "Quraish-stammen".
Ordet 'Quraish' er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med Quraish-stammens bevarelse.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. For[1] Quraish-stammens bevarelse.

لِإِيلَٰفِ قُرَيۡشٍ ١

2. Deres bevarelse af vinter- og sommerrejsen.

إِۦلَٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيۡفِ ٢

3. Lad dem tilbede Herren af dette Hus[2] (Kabaen i Makkah).

فَلۡيَعۡبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلۡبَيۡتِ ٣

4. (Ham), som brødfødte dem mod hunger og gjorde dem trygge mod frygt.

ٱلَّذِيٓ أَطۡعَمَهُم مِّن جُوعٖ وَءَامَنَهُم مِّنۡ خَوۡفِۭ ٤

---

1 Præpositionen "for" har enten forbindelse til Āyah (vers) 3, dvs. "Lad dem tilbede Herren af dette hus, for Quraish-stammens bevarelse". Eller også har den forbindelse til den foregående sūrah, dvs. "Har du ikke set, hvad Vi gjorde med elefantens folk. og for Quraish-stammens bevarelse?"

2 I den præ-islamiske æra, stod hele Arabien over for en alvorlig situation med indbyrdes kampe, røverier og blodudgydelser. Når folk rejste fra et sted til et andet sted, var de under konstant frygt for enten at blive angrebet af deres fjender eller af røvere. I modsætning til dette, plejede Quraish-stammens handelskaravaner at rejse sikkert til Yemen om vinteren og til Syrien om sommeren. Det var fordi, folk i hele Arabien respekterede dem som det Hellige Hus vogtere i Makkah, og voldte dem derfor intet ondt under deres handelsrejser. Dermed var Kabaen den grundlæggende årsag til deres sikkerhed og økonomiske velstand. Denne Sūrah påminder dem om, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) har velsignet dem med denne særlige fordel, kun fordi de er det Hellige Hus vogtere. På grund af denne position, er de forpligtet til at have en højere standard for lydighed over for Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) og afstå fra at tilbede andre end Ham.

SŪRAH AL-MĀ‘ŪN

سُورَةُ المَاعُونِ

Titlen på denne Sūrah er ”De små goder”.
Ordene ’de små goder’ er nævnt i Āyah (vers) 7
i forbindelse med ve over dem, der ikke bistår med små goder,
når folk beder om dem.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Har du set den, som benægter Afregningen?

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ١

2. Dette er da den (selv samme), som bortjager den faderløse.

فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ٢

3. Og som ikke opfordrer til bespisning af Al-Miskīn[1] (den trængende).

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ٣

4. Så ve over de bedende.

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ٤

5. (De), som er uopmærksomme angående deres Ṣalāh (Bøn)[2].

ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٥

6. De, som vil ses.

ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ٦

7. Og som tilbageholder de små goder[3].

وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ٧

1 Ifølge nogle beretninger, blev denne Āyah (vers) åbenbaret om ‘Āṣ Bin Wā’il, en stædig ikke-troende, der var kendt for sin nærighed. Ordene er imidlertid generelle, som indikerer at handlinger såsom at skubbe de faderløse væk eller undlade at bespise de trængende, ikke er tænkelige om en muslim der tror på Afregningen.

2 Dette omfatter også at gå glip af Ṣalāh (Bønner) skødesløst, eller at udføre den uden at overholde dens grundregler etc.

3 Det oprindelige ord der er blevet brugt her er Mā‘ūn. Bogstaveligt betyder det smålige ting, såsom køkkengrej, salt, sukker etc. Hvis en person er i ekstrem behov for sådan noget, er det obligatorisk for ejeren at låne ham det. I andre tilfælde er det også imod god skik at afvise sådanne anmodninger. Ifølge ‘Alī (Allāh er tilfreds med ham رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُ), refererer Mā‘ūn i denne Āyah (vers) også til Zakāh (obligatorisk almisse), fordi man skal betale en lille del af ens samlede formue.

SŪRAH AL-KAWTHAR

سُورَةُ الكَوْثَرِ

Titlen på denne Sūrah er "Overflod (af alt det gode)".
Ordene 'overflod (af alt det gode)' er nævnt i Āyah (vers) 1, i forbindelse med at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) informerer Profeten Muhammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) om, at Han har skænket ham overflod af alt det gode.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sandelig, Vi har givet dig (O, Muhammad) al-Kawthar[1].

إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ ٱلْكَوْثَرَ ١

2. Så bed til din Herre og giv (slagte-) offer[2].

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ٢

3. Sandelig, den, som hader dig, han vil være frugtesløs[3].

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ ٣

---

1 "Kawthar" betyder bogstaveligt overflod af gode ting. Det er også navnet på en flod i Paradis, som ifølge autentiske Aḥādīth, vil blive underlagt den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) kontrol, og han vil fordele dets vand blandt de troende i hans Ummah. Begge betydninger er mulige her, da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) blev givet alle de gode egenskaber, og han blev også lovet at få ansvaret for Kawthar dammen.

2 Som en måde at vise taknemmelighed over for den gunst der var blevet skænket til den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), blev han befalet til at tilbede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى), især i form af Ṣalāh (Bønner) og ofring af dyr.

3 Da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ikke havde noget drengebarn, der kunne overleve ham, kaldte nogle vantro, såsom 'Āṣ Bin Wā'il ham 'abtar' (en person uden efterkommere). De sagde, at da han ikke havde nogen efterkommere, ville han og hans mission blive glemt efter ham. Denne Āyah (vers) afviser deres påstand, og siger at han og hans mission vil forblive i live for evigt, mens hans fjende selv vil blive 'abtar' i den forstand, at han vil blive glemt, og ingen vil huske ham med god omtale. Se også Sūrah Al-Aḥzāb (33:40).

SŪRAH AL-KĀFIRŪN

سُورَةُ الكَافِرُونَ

Titlen på denne Sūrah er ”Fornægterne”. Ordet ’fornægterne’ er nævnt i Āyah (vers) 1 i forbindelse med afstandstagen fra fornægternes religion.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sig (O, Muḥammad): ”Hør I fornægtere.

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١﴾

2. Jeg tilbeder ikke det, som I tilbeder.

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

3. Og I tilbeder ikke det, som jeg tilbeder[1].

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ﴿٣﴾

4. Jeg vil ikke tilbede det, som I tilbeder[2].

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ﴿٤﴾

5. Og I vil ikke tilbede det[3], som jeg tilbeder.

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ﴿٥﴾

---

1 En gang foreslog en gruppe hedninge fra Quraish stammen til Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ), at de var parate til at tilbede hans Gud sammen med de afguder, de allerede tilbad. Tilsvarende skulle han tilbede deres afguder sammen med Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), og dermed ville et fælles grundlag blive skabt mellem dem. Den nuværende Sūrah blev åbenbaret for at tilbagevise sådanne forslag, og det blev erklæret, at intet kompromis er muligt på grundlag af at acceptere en falsk idé. Det blev også præciseret, at deres tilbud om at tilbede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) ikke var andet end et bedragerisk træk, fordi Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilbedelse faktisk betyder, at kun Han skal tilbedes med udelukkelse af alle andre. Dette er meningen, der overføres via Āyah (vers) 3: ”Og I tilbeder ikke det, som jeg tilbeder”. Hedningene tilbad Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), men fordi de føjede falske afguder til deres tilbedelse, blev det ikke anerkendt som ”Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) tilbedelse”.

2 Āyah (vers) 2 og 3 taler om den nuværende position, mens Āyah (vers) 4 og 5 fastslår, at holdningen vil forblive den samme for altid, også i fremtiden, fordi deres forslag overhovedet ikke er acceptabelt.

3 Denne Āyah (vers) blev åbenbaret i forbindelse med nogle bestemte personer blandt afgudsdyrkerne, om hvem Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) vidste, at de aldrig ville tage Islām til sig.

6. Til jer er jeres religion, og til mig er min religion[1].	لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ۝٦

1 Dette er ikke en tilladelse, der er blevet givet til dem, så de kan fortsætte i deres falske tro. I stedet er det et udtryk for at afvise deres forslag, hvilket betyder, at da sådan et kompromis er uacceptabelt, er I ansvarlige for, hvad I gør, mens jeg er ansvarlig for, hvad jeg gør.

SŪRAH AN-NAṢR

سُورَةُ النَّصْرِ

Titlen på denne Sūrah er ”Hjælpen”.
Ordet ’hjælp’ er nævnt i Āyah (vers) 1
i forbindelse med Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) hjælp til muslimerne, med hvilken de overkom afgudsdyrkerne fra Quraish-stammen.

I Allāhs navn, Den mest Nådige, Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Når Allāhs hjælp kommer (til dig, O, Muḥammad) og al-Fatḥ (erobringen af Makkah).

إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ ١

2. Og du ser menneskene indtræde Allāhs Dīn (Religion) i flokke.

وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ ٱللَّهِ أَفْوَاجًا ٢

3. Så proklamer din Herres renhed sammen med Hans Lovprisning og bed om Hans tilgivelse. Sandelig, Han er Den Ofte Tilgivende[1].

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًۢا ٣

1 Ifølge de fleste lærde, blev denne Sūrah åbenbaret kort før indtagelsen af Makkah. Den bærer den glædelige nyhed om, at Makkah vil blive indtaget, og derefter vil Arabiens stammer omfavne Islām i massevis. Da den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) mission ville blive fuldendt med disse begivenheder, blev han befalet til at udføre Tasbīḥ, (ophøje Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) renhed) og Istighfār (søge om Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) tilgivelse). Denne Sūrah var en indikation på, at tidspunktet for den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) bortgang var kommet nær. Ifølge Profetens (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) hustru ‘Āishah (Allāh er tilfreds med hende رَضِيَ ٱللَّهُ عَنْهَا) plejede Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) at sige: Subḥānaka-Allahumma wa biḥamdika Allahum-magh-fir-lī (Ren er Du, O, Allāh, og jeg lovpriser Dig. O, Allāh tilgiv mig) i hans Rukū‘ (bukkende) og Sudjūd (kaste sig med ansigtet mod jorden) efter åbenbaring af denne Sūrah. Denne Sūrah belærer enhver muslim om, at ved opfyldelsen af en bedrift, bør man vende sig mod Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ved at udføre Tasbīḥ, Ḥamd og Istighfār.

SŪRAH AL-MASAD

سُورَةُ المَسَدِ

Titlen på denne Sūrah er "Palmefiberrebet".
Ordet 'palmefiberrebet' er nævnt i Āyah (vers) 5,
i forbindelse med at der vil blive lagt et palmefiber reb omkring
Abū Lahabs kones hals.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Abū Lahabs[1] bestræbelser[2] er gået til grunde, og han er (selv) gået til grunde.

تَبَّتْ يَدَآ أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١

2. Hans rigdom og det, som han tjente, vil ikke være til nytte for ham[3].

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ٢

3. Han vil blive brændt i en Ild af blussende flammer.

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣

4. Og (ligeså) hans hustru[4], brændebærersken.

وَٱمْرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلْحَطَبِ ٤

---

1 Abū Lahab var en af den Hellige Profets (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) onkler og en af hans bitreste modstandere. Da den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) i Sūrah Ash-Shu'arā' (26:214) blev befalet til at invitere sin klan til Islām, stillede han sig op på Ṣafā bakken og råbte ud til Quraish stammen på en måde, der var kendt blandt dem for at advare stammen mod et uventet angreb fra en fjende. Alle Quraish stammer samlede sig omkring ham, og han sagde til dem: "Hvis jeg skulle fortælle jer, at fjenden er ved at angribe jer, ville I tro mig?" De svarede alle bekræftende: "Ja". Så sagde han: "Jeg er en advarer, der er blevet sendt til jer før en alvorlig straf (hvis I fortsætter med at tilbede afguder.)" Abū Lahab svarede: "Må du gå til grunde! Er det til dette formål, at du har kaldt os sammen?" Denne Sūrah blev åbenbaret i denne sammenhæng.

2 Ordret: hænder.

3 Ifølge nogle beretninger pralede Abū Lahab af, at hvis det Hinsides straf var sandt, havde han nok rigdom og børn til at beskytte sig selv mod den.

4 Hun var Umm Djamīl. Ligesom sin mand var hun en standhaftig fjende af den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Ifølge nogle beretninger, plejede hun at indsamle tornede grene fra junglen og lægge dem i vejen for den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). Dette er en forklaring af udtrykket "brændebærersken". Ifølge andre lærde, er "brændebærersken" et udtryk, der anvendes af araberne for en person, der sår splid og stifter fjendskab mellem

5. (Og) om hendes hals (vil der blive lagt) et reb af flettede palmefibre[1].

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥

mennesker ved bagtalelse. Hun plejede at fortælle ubegrundede historier om den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) for at antænde et ildsk had mod ham.

1 Det er den tilstand, hun vil blive genoprejst på Dommens Dag.

SŪRAH AL-IKHLĀṢ

سُورَةُ الإِخْلَاصِ

Titlen på denne Sūrah er "Oprigtigheden",
selvom ordet ikke er nævnt i denne Sūrah.
Med oprigtighed menes der, at man af sit fulde hjerte tror på
Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)
Enhed og samtidig afviser afgudsdyrkelse.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sig (O, Muḥammad): "Han, Allāh, er Ene[1].

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١

2. Allāh-uṣ-Ṣamad[2] (Den Selvforsynende Mester, som alle skabninger er afhængige af).

ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢

3. Han føder ikke, og ej heller er Han født.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٣

1 Konceptet om ren monoteisme var fremmed for næsten alle de mennesker, der boede i Arabien, om det var hedninge, jøder eller kristne. Hedningene havde opfundet afguder foruden Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og kaldte englene for Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) døtre, mens de kristne havde opdelt guddommen i tre dele og troede på, at Profeten 'Īsā (Jesus (Fred være med ham عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ)) var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) søn. Jøderne i Arabien troede på, at 'Uzair var Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) søn. Da Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) forklarede den rene monoteisme, og opfordrede folk til at tilbede Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) alene, bad mange af dem ham om at give en fuld beskrivelse af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ). Som svar på sådanne spørgsmål, blev denne Sūrah åbenbaret, som fjerner alle misforståelser omkring Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i en kort, veltalende og imponerende stil, der ikke kan oversættes på et andet sprog. Da det forklarer læren om Tawḥīd (Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) Enhed), som er en af de tre grundlæggende doktriner i Islām, har denne Sūrah fået titlen "en tredjedel af den Hellige Koran". Dens recitation bærer også belønningen for recitation af en tredjedel af den Hellige Koran.

2 Ṣamad: Ṣamad kan også fortolkes som Den, Hvis attributter, Ære, Herlighed og Storhed har opnået deres Ypperste.
Hedningene mente, at Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) har mange medguder til at hjælpe Ham i forvaltningen af universets anliggender. Denne Āyah (vers) erklærer, at da alle bønfalder Ham, har Han ikke brug for nogen til at hjælpe Ham. Enhver der har behov for andres hjælp, er ikke værdig til at blive kaldt gud.

4. Og ingen er Hans lige[1]”.

وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

1 Ingen er Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) lige, hverken i Hans Væsen eller i Hans Egenskaber. Alle egenskaber, som tillægges Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) i Koranen eller af den Hellige Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), tilkommer Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) på en måde, der er passende for Ham alene, uden at de kan sammenlignes med det skabtes egenskaber eller beskrives yderligere.

SŪRAH AL-FALAQ

سُورَةُ الفَلَقِ

Titlen på denne Sūrah er ”Morgengryet”.
Ordet ’morgengryet’ er nævnt i Āyah (vers) 1,
i forbindelse med at den Hellige Profet Muḥammad
(Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ)
bliver bedt om at søge tilflugt hos Allāh, morgengryets Herre
(Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى),
mod alt ondt.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sig (O, Muḥammad): ”Jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre.

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١

2. Mod det onde, som Han har skabt[1].

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢

3. Og mod det onde i nattemørket, når det fortættes[2].

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣

4. Og mod det onde i dem, som puster på knuderne[3].

وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ٤

---

1 Denne Sūrah og den næste Sūrah, der er blevet placeret i slutningen af den Hellige Koran, blev åbenbaret for at belære den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) og hans følger om, hvordan man skal søge tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) mod troldmænds, djævles og fjendtlige menneskers usete handlinger. Ifølge autentiske beretninger, kastede nogle jøder en magisk fortryllelse på Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ). I kraft af den Guddommelige beskyttelse der blev givet til ham, kunne ingen magi afholde eller aflede ham fra varetagelsen af sine pligter som Profet. Men fortryllelsen som blev afsagt af jøden, fik ham til at lide af en sygdom. Ved denne lejlighed blev disse to Sūraher åbenbaret, og den Hellige Profet (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) blev befalet til at recitere dem, hvorefter fortryllelsen blev ophævet. Profeten (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) plejede derefter at recitere dem hver aften, inden han lagde sig til at sove.

2 De fleste troldmænd praktiserer deres trolddom i nattetimerne. Desuden er dette det tidspunkt, hvor alle skadelige skabninger kommer ud og prøver på at underkaste folk deres onde handlinger.

3 Ordet Naffāthāt er udledt af Nafth som betyder ’at puste’. ordet ‘Uqad er flertalsformen for ‘Uqdah som betyder ’en knude’. Troldmænd binder normalt en knude på en snor eller et stykke tråd, siger magiske besværgelser eller besværgelsesformularer og puster på dem samtidigt.

5. Og mod det onde i den, som misunder, når han misunder[1]".

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥

1 Normalt er jalousi den grundlæggende årsag til, at man bruger sort magi mod nogen. I forlængelse af det, kan jalousi få misunderen til at volde andre skader på en person. Det er derfor, at jalousi specifikt er blevet nævnt i denne sammenhæng.

SŪRAH AN-NĀS

سُورَةُ النَّاسِ

Titlen på denne Sūrah er "Menneskeheden".
Ordet 'menneskeheden' er nævnt i Āyah (vers) 1,
i forbindelse med at den Hellige
Profet Muḥammad (Allāhs velsignelser og fred være med ham ﷺ) bliver bedt om at søge tilflugt hos
Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ)
mod det onde i mennesket.

I Allāhs navn, Den mest Nådige,
Den mest Barmhjertige

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

1. Sig (O, Muḥammad): "Jeg søger tilflugt hos menneskehedens Herre[1].

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١

2. Menneskehedens Hersker.

مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٢

3. Menneskehedens Ilāh (Gud).

إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٣

4. Mod det onde i den, som hvisker[2] (og så) trækker sig bort.

مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٤

5. Den, som hvisker i menneskenes hjerter.

ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٥

---

1 I den nuværende Sūrah er tre Guddommelige attributter Rabb (Herre), Mālik (Den Suveræne) og Ilāh (Gud) blevet nævnt, mens det onde mod hvilket beskyttelsen er blevet søgt, kun er en, dvs. hvisken. Modsat, er der i den foregående Sūrah kun blevet nævnt en Guddommelig attribut, som er Rabb-il-falaq (Morgengryets Herre), mens de onder der er søgt beskyttelse imod er mange og er nævnt i tre Āyāt (vers). Dette viser, at Satans fortræd er den værste type af ondskab. De trængsler og katastrofer der rammer mennesket i denne verden, påvirker dets krop og dagligdags anliggender, ulig Satans galestreger som både påvirker menneskets dagligdags anliggender såvel som det Hinsides anliggender. Satan er altid ude efter at tilintetgøre menneskets liv i det Hinsides, og det er den mest farlige situation. Hvis mennesket lider af fysisk lidelse eller skade, kan det finde en kur eller medicin for den. Men fordi Satan ligger på lur eller gemmer sig i et baghold i enhver krog og hjørne af et menneskes liv, for at overfalde det i al ubemærkethed og trække det nedad og væk fra Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ), er det ikke muligt at modstå ham undtagen med beskyttelsen, der bliver skænket af Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ). (Derfor bliver beskyttelsen mod Satan søgt ved at påberåbe tre af Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Attributter).

2 "Hvisken" i denne Āyah (vers) betyder onde tanker og skrupler, der skabes i ens hjerte. Normalt sker dette ved Satan, men når Allāhs (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ) Navn nævnes, og man søger tilflugt hos Ham, trækker han sig tilbage fra sin onde handling.

6. Af djinn[1] og menneskene[2]". مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝٦

1 Flertalsformen for Djinn. Det er en skabning, der er skabt af flammer uden røg, i modsætning til mennesket, der er skabt af ler. De er usynlige for menneskene, men menneskene er synlige for dem. De er ligesom mennesket forpligtet til at adlyde Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) og Hans sendebud, og derfor vil de også ligesom menneskene enten indtræde Djannah (Paradiset) eller Djahannam (Helvede).

2 Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) indledte Koranen med Sūrah Al-Fātiḥah, som begyndte med Hans Personlige Navn. Ydermere beskrev den Hans prædominante Egenskaber, såsom at være Rabb (Opretholder af universet), Den mest Nådige og Den mest Barmhjertige og Den Eneste Dommer til at afgøre mellem ret og uret. Sūrah Al-Fātiḥah definerede religionen til at tilbede Ham alene og søge Hans hjælp alene. Alt andet er magtesløs i sammenligning. Den lærte ydermere mennesket at bede for den sande retledning, så det ville være i stand til at finde den rette vej og etablere sig på den. Det er blevet belært at bede om, at blive frelst for at være blandt dem, der er fordømt, og blandt dem der har forvildet sig fra den rette vej efter at have modtaget den. Disse faktorer tjener formålet for menneskets succes og velstand i denne verden og i den næste verden i det Hinsides. Mennesket bliver dog, i processen af at opnå dette formål, hindret af den udstødte Satan. Han lægger forskellige, ikke iøjnefaldende fælder ved at udnytte folks forskellige svage punkter, såsom deres sanselige og usunde lyster, som han opdager og udnytter. De sataniske fælder og fristelser skal knuses eller smadres. At søge tilflugt hos Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er den eneste effektive beskyttelse mod disse djævelske magter. Det er derfor, at Koranen meget passende afslutter med denne Sūrah.

فهرس بأسماء السور وبيان المكي والمدني منها

Indeks over Sūrahernes navne og redegørelse for Makkī og Madanī Sūrah blandt dem.

Surah nr.	Surah navn	Sidetal	Makkī og Madanī Sūrah (Kapitler)	السورة
1	Sūrah Al-Fātiḥah	1	Makkah	سورة الفاتحة
2	Sūrah Al-Baqarah	3	Madīnah	سورة البقرة
3	Sūrah Āl-‘Imrān	88	Madīnah	سورة آل عمران
4	Sūrah An-Nisā’	132	Madīnah	سورة النساء
5	Sūrah Al-Mā’idah	176	Madīnah	سورة المائدة
6	Sūrah Al-An‘ām	213	Makkah	سورة الأنعام
7	Sūrah Al-A‘rāf	249	Makkah	سورة الأعراف
8	Sūrah Al-Anfāl	291	Madīnah	سورة الأنفال
9	Sūrah At-Tawbah	309	Madīnah	سورة التوبة
10	Sūrah Yūnus	342	Makkah	سورة يونس
11	Sūrah Hūd	363	Makkah	سورة هود
12	Sūrah Yūsuf	386	Makkah	سورة يوسف
13	Sūrah Ar-Ra‘d	406	Madīnah	سورة الرعد
14	Sūrah Ibrāhīm	417	Makkah	سورة إبراهيم
15	Sūrah Al-Ḥidjr	427	Makkah	سورة الحجر
16	Sūrah An-Naḥl	438	Makkah	سورة النحل
17	Sūrah Al-Isrā’	460	Makkah	سورة الإسراء
18	Sūrah Al-Kahf	481	Makkah	سورة الكهف
19	Sūrah Maryam	501	Makkah	سورة مريم
20	Sūrah Ṭā-Hā	514	Makkah	سورة طه
21	Sūrah Al-Anbiyā’	533	Makkah	سورة الأنبياء
22	Sūrah Al-Ḥadjj	550	Madīnah	سورة الحج
23	Sūrah Al-Mu’minūn	565	Makkah	سورة المؤمنون
24	Sūrah An-Nūr	578	Madīnah	سورة النور
25	Sūrah Al-Furqān	593	Makkah	سورة الفرقان
26	Sūrah Ash-Shu‘arā’	604	Makkah	سورة الشعراء
27	Sūrah An-Naml	623	Makkah	سورة النمل

Surah nr.	Surah navn	Sidetal	Makkī og Madanī Sūrah (Kapitler)	السورة
28	Sūrah Al-Qaṣaṣ	637	Makkah	سورة القصص
29	Sūrah Al-'Ankabūt	654	Makkah	سورة العنكبوت
30	Sūrah Ar-Rūm	666	Makkah	سورة الروم
31	Sūrah Luqmān	676	Makkah	سورة لقمان
32	Sūrah As-Sadjdah	682	Makkah	سورة السجدة
33	Sūrah Al-Aḥzāb	688	Madīnah	سورة الأحزاب
34	Sūrah Saba'	707	Makkah	سورة سبإ
35	Sūrah Fāṭir	718	Makkah	سورة فاطر
36	Sūrah Yā-Sīn	727	Makkah	سورة يس
37	Sūrah Aṣ-Ṣāffāt	737	Makkah	سورة الصافات
38	Sūrah Ṣād	752	Makkah	سورة ص
39	Sūrah Az-Zumar	764	Makkah	سورة الزمر
40	Sūrah Ghāfir	777	Makkah	سورة غافر
41	Sūrah Fuṣṣilat	790	Makkah	سورة فصّلت
42	Sūrah Ash-Shūrā	800	Makkah	سورة الشورى
43	Sūrah Az-Zukhruf	810	Makkah	سورة الزخرف
44	Sūrah Ad-Dukhān	822	Makkah	سورة الدخان
45	Sūrah Al-Djāthiyah	828	Makkah	سورة الجاثية
46	Sūrah Al-Aḥqāf	834	Makkah	سورة الأحقاف
47	Sūrah Muḥammad	842	Madīnah	سورة محمد
48	Sūrah Al-Fatḥ	850	Madīnah	سورة الفتح
49	Sūrah Al-Ḥudjurāt	859	Madīnah	سورة الحجرات
50	Sūrah Qāf	864	Makkah	سورة ق
51	Sūrah Ad-Dhāriyāt	870	Makkah	سورة الذاريات
52	Sūrah Aṭ-Ṭūr	876	Makkah	سورة الطور
53	Sūrah An-Nadjm	882	Makkah	سورة النجم
54	Sūrah Al-Qamar	889	Makkah	سورة القمر
55	Sūrah Ar-Raḥmān	896	Madīnah	سورة الرحمن
56	Sūrah Al-Wāqi'ah	903	Makkah	سورة الواقعة

Surah nr.	Surah navn	Sidetal	Makkī og Madanī Sūrah (Kapitler)	السورة
57	Sūrah Al-Ḥadīd	910	Madīnah	سورة الحديد
58	Sūrah Al-Mujādalah	918	Madīnah	سورة المجادلة
59	Sūrah Al-Ḥashr	925	Madīnah	سورة الحشر
60	Sūrah Al-Mumtaḥanah	931	Madīnah	سورة الممتحنة
61	Sūrah Aṣ-Ṣaff	936	Madīnah	سورة الصف
62	Sūrah Al-Djumu'ah	939	Madīnah	سورة الجمعة
63	Sūrah Al-Munāfiqūn	942	Madīnah	سورة المنافقون
64	Sūrah At-Taghābun	945	Madīnah	سورة التغابن
65	Sūrah Aṭ-Ṭalāq	949	Madīnah	سورة الطلاق
66	Sūrah At-Taḥrīm	953	Madīnah	سورة التحريم
67	Sūrah Al-Mulk	957	Makkah	سورة الملك
68	Sūrah Al-Qalam	961	Makkah	سورة القلم
69	Sūrah Al-Ḥāqqah	967	Makkah	سورة الحاقة
70	Sūrah Al-Ma'āridj	972	Makkah	سورة المعارج
71	Sūrah Nūḥ	977	Makkah	سورة نوح
72	Sūrah Al-Djinn	980	Makkah	سورة الجن
73	Sūrah Al-Muzzammil	984	Makkah	سورة المزمل
74	Sūrah Al-Muddaththir	987	Makkah	سورة المدثر
75	Sūrah Al-Qiyāmah	993	Makkah	سورة القيامة
76	Sūrah Al-Insān	997	Madīnah	سورة الإنسان
77	Sūrah Al-Mursalāt	1001	Makkah	سورة المرسلات
78	Sūrah An-Naba'	1005	Makkah	سورة النبإ
79	Sūrah An-Nāzi'āt	1009	Makkah	سورة النازعات
80	Sūrah 'Abasa	1013	Makkah	سورة عبس
81	Sūrah At-Takwīr	1017	Makkah	سورة التكوير
82	Sūrah Al-Infiṭār	1020	Makkah	سورة الانفطار
83	Sūrah Al-Muṭaffifīn	1022	Makkah	سورة المطففين
84	Sūrah Al-Inshiqāq	1026	Makkah	سورة الانشقاق
85	Sūrah Al-Burūdj	1029	Makkah	سورة البروج

Surah nr.	Surah navn	Sidetal	Makkī og Madanī Sūrah (Kapitler)	السورة
86	Sūrah Aṭ-Ṭāriq	1032	Makkah	سورة الطارق
87	Sūrah Al-A'lā	1034	Makkah	سورة الأعلى
88	Sūrah Al-Ghāshiyah	1036	Makkah	سورة الغاشية
89	Sūrah Al-Fadjr	1038	Makkah	سورة الفجر
90	Sūrah Al-Balad	1041	Makkah	سورة البلد
91	Sūrah Ash-Shams	1043	Makkah	سورة الشمس
92	Sūrah Al-Layl	1045	Makkah	سورة الليل
93	Sūrah Ad-Ḍuḥā	1047	Makkah	سورة الضحى
94	Sūrah Ash-Sharḥ	1049	Makkah	سورة الشرح
95	Sūrah At-Tīn	1051	Makkah	سورة التين
96	Sūrah Al-'Alaq	1053	Makkah	سورة العلق
97	Sūrah Al-Qadr	1056	Makkah	سورة القدر
98	Sūrah Al-Bayyinah	1058	Madīnah	سورة البينة
99	Sūrah Az-Zalzalah	1060	Madīnah	سورة الزلزلة
100	Sūrah Al-'Ādiyāt	1062	Makkah	سورة العاديات
101	Sūrah Al-Qāri'ah	1064	Makkah	سورة القارعة
102	Sūrah At-Takāthur	1066	Makkah	سورة التكاثر
103	Sūrah Al-'Aṣr	1068	Makkah	سورة العصر
104	Sūrah Al-Humazah	1069	Makkah	سورة الهمزة
105	Sūrah Al-Fīl	1071	Makkah	سورة الفيل
106	Sūrah Quraish	1073	Makkah	سورة قريش
107	Sūrah Al-Mā'ūn	1074	Makkah	سورة الماعون
108	Sūrah Al-Kauthar	1075	Makkah	سورة الكوثر
109	Sūrah Al-Kāfirūn	1076	Makkah	سورة الكافرون
110	Sūrah An-Naṣr	1078	Madīnah	سورة النصر
111	Sūrah Al-Masad	1079	Makkah	سورة المسد
112	Sūrah Al-Ikhlāṣ	1081	Makkah	سورة الإخلاص
113	Sūrah Al-Falaq	1083	Makkah	سورة الفلق
114	Sūrah An-Nās	1085	Makkah	سورة الناس

إنّ وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من

ترجمة معاني القرآن الكريم

إلى اللغة الدنماركية

تسأل الله أن ينفع بها الناس

وأن يجزي

خادم الحرمين الشريفين الملك سلمان بن عبد العزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله وليّ التوفيق

Ministeriet for Islamiske Anliggender,
Stiftelser, Forkyndelse
og Vejledning i Sa‘ūdi-Arabien.
Tilsynsførende af ”King Fahd Complex”
for trykning af den Hellige Koran
i Madīnah al-Munawwarah.
Det er med stor glæde at ”King Fahd Complex”
trykker denne udgave af Koranen
og dens meningsmæssige betydning
og fortolkning på det danske sprog.

Vi beder Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)
om at gavne folk med den, og belønne
Kustoden af de to Hellige Moskéer,
Kong Salmān bin ‘Abdul ‘Azīz Āl Sa‘ūd
med den bedste belønning
for hans store bestræbelse på at udbrede
Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)
s Noble Bog.

Allāh (Den Lovpriste og Den Ophøjede سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) er Den
Succesberigende.

بعون الله وتوفيقه
تم طبع هذه الترجمة لمعاني
القرآن الكريم في مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة
بإشراف وزارة الشؤون الإسلامية
والدعوة والإرشاد في
المملكة العربية السعودية
عام ١٤٤١هـ

حقوق الطبع محفوظة
لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

Med
hjælp og
succes fra Allāh (Den
Lovpriste og Den Ophøjede
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ) er denne Noble Bogs
meningsmæssige betydning og
fortolkning blevet trykt på "King Fahd
Complex" for trykning af den Hellige
Koran i Madīnah al-Munawwarah
under tilsyn af Ministeriet for
Islamiske Anliggender, Stiftelser,
Forkyndelse og Vejledning
i Kongedømmet Sa'ūdi
Arabien, 1441

Copyright: King Fahd Complex Udgivelse af den Hellige Koran

PO Box 6262 – Madīnah al-Munawwarah

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

ⓒ **مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٤١هـ**
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الدنماركية. / مجمع
الملك فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة، ١٤٤١هـ

١١٥٢ص؛ ١٤×٢١سم

ردمك: ٠-٨٩-٨١٨٧-٦٠٣-٩٧٨

١- القرآن - ترجمة - اللغة الدنماركية أ. العنوان
ديوي ٢٢١,٤٣ ١٩٤١/١٤٤١

رقم الإيداع: ١٩٤١/١٤٤١

ردمك: ٠-٨٩-٨١٨٧-٦٠٣-٩٧٨

9 786038 187890

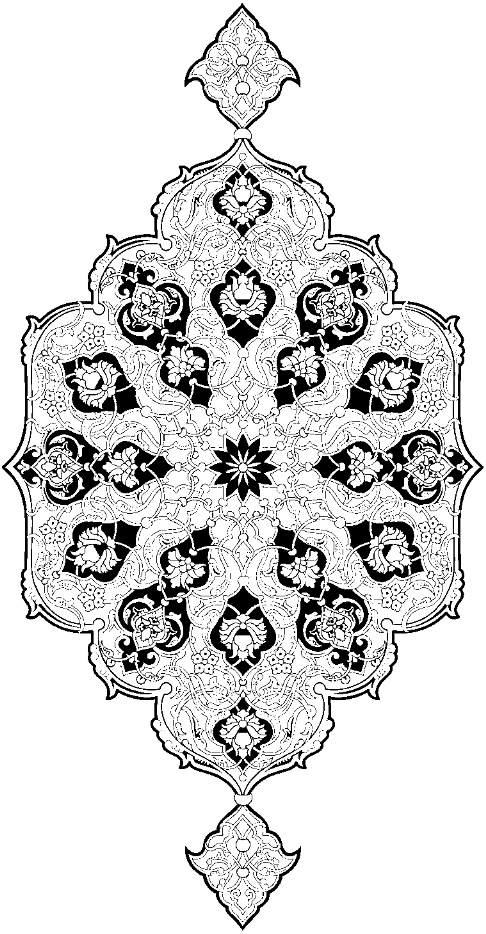

www.islamic-invitation.com

(٤٠٠٠/د ٧٠) (٠٢) (٠١)

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨١٨٧-٨٩-٠